
MORMONO
KNYGA

DOKTRINA
IR
SANDOROS

BRANGUSIS
PERLAS

MORMONO KNYGA

DAR VIENAS JĖZAUS KRISTAUS TESTAMENTAS

PASTARŪJŲ DIENŲ ŠVENTŪJŲ

JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIOS

DOKTRINA IR SANDOROS

BRANGUSIS PERLAS

IŠLEIDO

PASTARŪJŲ DIENŲ ŠVENTŪJŲ

JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA

SOLT LEIK SITIS, JUTOS VALST., JAV

© 2006 Intellectual Reserve, Inc.

Visos teisės saugomos

Printed in Germany 7/2008

19932006

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and
Covenants, and Pearl of Great Price
Lithuanian

TURINYS

Mormono Knyga

Doktrina ir Sandoros

Brangusis Perlas

Raštų rodyklė

Įvadas

Abėcėlinė temų rodyklė

Ištraukos iš Biblijos Džozefo Smito vertimo

Bažnyčios istorijos chronologija, žemėlapiai ir nuotraukos

Biblijos žemėlapiai ir nuotraukos

SANTRUMPOS IR PAŽYMĖJIMAI IŠNAŠOSE BEI RAŠTŲ RODYKLĖJE

Senasis Testamentas

Pr	Pradžios knyga
Iš	Išėjimo knyga
Kun	Kunigų knyga
Sk	Skaičių knyga
PakĮst	Pakartoto įstatymo knyga
Joz	Jozuės knyga
Ts	Teisėjų knyga
Rūt	Rūtos knyga
1 Sam	1 Samuelio knyga
2 Sam	2 Samuelio knyga
1 Kar	1 Karalių knyga
2 Kar	2 Karalių knyga
1 Met	1 Metraščių knyga
2 Met	2 Metraščių knyga
Ezr	Ezros knyga
Neh	Nehemijo knyga
Est	Esteros knyga
Job	Jobo knyga
Ps	Psalmynas
Pat	Patarlių knyga
Mok	Mokytojo knyga
SalG	Saliamono Giesmių giesmė
Iz	Izaijo knyga
Jer	Jeremijo knyga
Rd	Raudų knyga
Ez	Ezechielio knyga
Dan	Danieliaus knyga
Oz	Ozėjo knyga
Jl	Joelio knyga
Am	Amoso knyga
Abd	Abdijo knyga
Jon	Jonos knyga
Mch	Michėjo knyga
Nah	Nahumo knyga
Hab	Habakuko knyga
Sof	Sofonijo knyga
Ag	Agėjo knyga
Zch	Zacharijo knyga
Mal	Malachijo knyga

Naujasis Testamentas

Mt	Evangelija pagal Matą
Mk	Evangelija pagal Morkų
Lk	Evangelija pagal Luką
Jn	Evangelija pagal Joną
ApD	Apaštalų darbai
Rom	Laiškas romiečiams
1 Kor	1 Laiškas korintiečiams
2 Kor	2 Laiškas korintiečiams
Gal	Laiškas galatams

Ef	Laiškas efeziečiams
Fil	Laiškas filipiečiams
Kol	Laiškas kolosiečiams
1 Tes	1 Laiškas tesalonikiečiams
2 Tes	2 Laiškas tesalonikiečiams
1 Tim	1 Laiškas Timotiejui
2 Tim	2 Laiškas Timotiejui
Tit	Laiškas Titui
Flm	Laiškas Filemonui
Hbr	Laiškas hebrajams
Jok	Jokūbo laiškas
1 Pt	1 Petro laiškas
2 Pt	2 Petro laiškas
1 Jn	1 Jono laiškas
2 Jn	2 Jono laiškas
3 Jn	3 Jono laiškas
Jud	Judo laiškas
Apr	Apraiškimas Jonui

Mormono Knyga

1 Nef	1 Nefio knyga
2 Nef	2 Nefio knyga
JokK	Jokūbo knyga
En	Enoso knyga
Jar	Jaromo knyga
Om	Omnio knyga
MŽ	Mormono žodžiai
Mzj	Mozijo knyga
Al	Almos knyga
Hel	Helamano knyga
3 Nef	3 Nefio knyga
4 Nef	4 Nefio knyga
Mrm	Mormono knyga
Etr	Etero knyga
Mor	Moronio knyga

Doktrina ir Sandoros

DS	Doktrina ir Sandoros
1 OP	1 Oficialus pareiškimas
2 OP	2 Oficialus pareiškimas

Brangusis Perlas

Moz	Mozės knyga
Abr	Abraomo knyga
DŽS–M	Džozefas Smitas–Mato
DŽS–I	Džozefas Smitas–Istorija
TT	Tikėjimo Teiginiai
DŽSV	Džozefo Smito Vertimas
RR	Raštų rodyklė

Hbr	Kitas galimas vertimas iš hebrajų kalbos.
T.y.	Idiomos ar sudėtingos konstrukcijos paaiškinimas.
Arba	Kitas galimas senovinio išsireiškimo paaiškinimas.

MORMONO KNYGA

DAR VIENAS
JĖZAUS KRISTAUS
TESTAMENTAS

MORMONO KNYGA

APRAŠYMAS,

PARAŠYTAS MORMONO RANKA

ANT PLOKŠTELIŲ,

PAIMTAS IŠ NEFIO PLOKŠTELIŲ

Taigi tai yra Nefio liaudies ir taip pat lamanitų metraščio santrauka. Parašyta lamanitams, kurie yra Izraelio namų likutis; ir taip pat žydui ir kitataučiui. Parašyta pagal įsakymą ir taip pat pranašystės ir apreiškimo dvasia. Parašyta ir užantspauduota, ir paslėpta Viešpačiui, kad jos nebūtų sunaikintos — kad išeitų Dievo dovanos ir galios dėka jai aiškinti. Užantspauduota Moronio ranka ir paslėpta Viešpačiui, kad išeitų tinkamu metu per kitatautį. Jos aiškinamos Dievo dovanos dėka.

Taip pat santrauka, paimta iš Etero knygos, kuri yra metraštis Jaredo liaudies, išsklaidytos tuo metu, kai Viešpats sumaišė žmonių kalbą, kada jie statė bokštą, kad pasiektų dangų — kuri turi parodyti Izraelio namų likučiu, kokius didžius darbus Viešpats padarė jų tėvams; ir kad jie žinotų Viešpaties sandoras, jog jie nėra atmesti amžinai. Ir taip pat žydui ir kitataučiui įtikinti, kad JĖZUS yra KRISTUS, AMŽINASIS DIEVAS, apreiškiantis save visoms tautoms. Ir dabar, jei yra klaidų, tai yra žmonių klaidos; todėl nesmerkite Dievo dalykų, kad būtumėt pripažinti be dėmės prieš Kristaus teismo krasę.

Plokštelėse užrašytą tekstą į anglų kalbą pirmą kartą išvertė Džozefas Smitas jaunesn.

Pirmasis leidimas anglų kalba išleistas Palmyroje, Niujorko valst., JAV, 1830 m.

IVADAS

Mormono Knyga yra šventųjų Raštų knyga, lygintina su Biblija. Ji yra metraštis apie Dievo reikalus su senovės Amerikų gyventojais, ir joje yra nesibaigiančios evangelijos pilnatvė.

Knygą rašė daug senovės pranašų pranašystės ir apreiškimo dvasia. Jų žodžius, užrašytus ant auksinių plokštelių, persakė ir sutrumpino pranašas istorikas, vardu Mormonas. Metraštyje rašoma apie dvi didžias civilizacijas. Viena atvyko iš Jeruzalės 600 m. prieš Kristaus gim. ir po to išsiskyrė į dvi tautas, žinomas kaip nefitai ir lamanitai. Kita atvyko žymiai anksčiau, kada Viešpats sumaišė kalbas prie Babelės bokšto. Ši grupė yra žinoma kaip Jareditai. Po tūkstančių metų buvo sunaikinti visi, išskyrus lamanitus, ir šie yra pagrindiniai Amerikos indėnų protėviai.

Vainikuojantis įvykis, aprašytas Mormono Knygoje, yra asmeniškai Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnystė tarp nefitų netrukus po jo prisikėlimo. Knyga paaiškina evangelijos doktrinas, nubrėžia išgelbėjimo planą ir pasako žmonėms, ką jie privalo daryti, kad įgytų ramybę šiame gyvenime ir amžiną išgelbėjimą būsimajame gyvenime.

Užbaigęs rašyti, Mormonas įteikė šį aprašymą savo sūnui Moroniui, kuris pridėjo keletą savo žodžių ir paslėpė plokšteles Kumoros kalvoje. 1823 metų rugsėjo 21 dieną tas pats Moronis, tada jau pašlovinta, prikelta asmenybė, pasirodė pranašui Džozefui Smitui ir davė jam nurodymus dėl senovinio metraščio ir numatyto jo išvertimo į anglų kalbą.

Atėjus laikui, plokštelės buvo perduotos Džozefui Smitui, kuris išvertė jas Dievo dovanos ir galios dėka. Dabar metraštis išspausdintas daugeliu kalbų kaip naujas ir papildomas liudijimas, kad Jėzus Kristus yra gyvojo Dievo Sūnus ir kad visi, kurie ateis pas jį ir paklus jo evangelijos įstatymams ir apeigoms, bus išgelbėti.

Apie šį metraščių pranašas Džozefas Smitas sakė: „Aš pasakiau broliams, kad Mormono Knyga yra teisingiausia iš visų knygų žemėje ir mūsų religijos sąvaros akmuo, ir kad žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos“.

Be Džozefo Smito Viešpats leido vienuolikai kitų pamatyti auksines plokšteles ir būti ypatingais liudytojais apie Mormono Knygos tiesą ir dieviškumą. Jų parašyti liudijimai yra pridėti prie šito kaip „Trijų liudytojų liudijimas“ ir „Aštuonių liudytojų liudijimas“.

Kviečiame visur visus žmones skaityti Mormono Knygą, apmąstyti savo širdyje joje esančią žinią ir tada klausyti Dievą, Amžinąjį Tėvą, Jėzaus Kristaus vardu, ar ši knyga yra tikra. Tie, kurie

paseks šiuo keliu ir klaus tikėdami, gaus liudijimą apie jos tiesą ir dieviškumą Šventosios Dvasios galia (žr. Moronio 10:3–5).

Tie, kurie gauna šį dievišką liudijimą iš Šventosios Dvasios, ta pačia galia taip pat sužinos, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Gelbėtojas, kad Džozefas Smitas yra jo apreiškėjas ir pranašas šiomis paskutinėmis dienomis ir kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Viešpaties karalystė, dar kartą įsteigta žemėje, ruošiantis Mesijo antrajam atėjimui.

TRIJŲ LIUDYTOJŲ LIUDIJIMAS

TEBŪNA ŽINOMA visoms tautoms, giminėms, liežuviams ir liaudims, kuriuos pasieks šis darbas, kad mes, per Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonę, matėme plokšteles, kuriose yra šis metraštis – metraštis apie Nefio liaudį, apie lamanitus, jų brolius, ir taip pat apie Jaredo liaudį, atėjusią nuo bokšto, apie kurią buvo kalbėta. Ir mes taip pat žinome, kad jos išverstos Dievo dovanos ir galios dėka, nes jo balsas tai paskelbė mums; dėl to mes tikrai žinome, kad šis darbas yra tikras. Ir mes taip pat liudijame, kad matėme raižinius, esančius ant plokštelių; ir jie buvo parodyti mums Dievo, o ne žmogaus galia. Ir mes visu rimtumu pareiškiamo, kad Dievo angelas nužengė iš dangaus ir atnešė bei padėjo priešais mūsų akis, taigi mes stebėjome ir matėme plokšteles ir raižinius ant jų; ir žinome, kad matėme būtent Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonės dėka, ir liudijame, kad šie dalykai yra tikri. Ir tai yra stebėtina mūsų akyse. Tačiau Viešpaties balsas įsakė mums, kad liudytume apie tai; todėl, kad būtume paklusnūs Dievo įsakymams, mes liudijame apie tai. Ir žinome, kad jei būsime ištikimi Kristuje, išvalysime savo apdarus nuo visų žmonių kraujo ir būsime pripažinti be dėmės priešais Kristaus teismo krasę, ir amžinai gyvensime su juo danguose. O šlovė tebūna Tėvui ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai, kas yra vienas Dievas. Amen.

OLIVERIS KAUDERIS
DEIVIDAS VITMERIS
MARTINAS HARISAS

AŠTUONIŲ LIUDYTOJŲ LIUDIJIMAS

TEBŪNA ŽINOMA visoms tautoms, giminėms, liežuviams ir liaudims, kuriuos pasieks šis darbas, kad Džozefas Smitas jaunesnysis, šio darbo vertėjas, parodė mums minėtas plokšteles, kurios atrodo kaip auksinės; ir tiek lapų, kiek minėtasis Smitas yra išvertęs, mes laikėme savo rankose; ir taip pat matėme raižinius ant jų; visa tai senovinio ir kruopštaus darbo. Ir mes visu rimtumu liudijame, kad minėtasis Smitas parodė mums, nes mes matėme ir laikėme, ir tikrai žinome, kad minėtasis Smitas yra gavęs šias plokšteles, apie kurias kalbėjome. Ir mes duodame pasauliui savo vardus, kad liudytų pasauliui tai, ką matėme. Ir mes nemeluojame, Dievui liudijant tai.

KRISTIANAS VITMERIS

DŽEIKOBAS VITMERIS

PITERIS VITMERIS JAUNESN.

DŽONAS VITMERIS

HAIRAMAS PEIDŽAS

DŽOZEFAS SMITAS VYRESN.

HAIRUMAS SMITAS

SAMUELIS H. SMITAS

PRANAŠO DŽOZEFO SMITO LIUDIJIMAS

Pranašo Džozefo Smito žodžiai apie Mormono Knygos išėjimą.

„Rugsėjo dvidešimt pirmosios [1823 metų] vakarą ... aš ėmiau melsti ir maldauti Visagalį Dievą ...

Kol taip šaukiausi Dievo, pastebėjau mano kambarį atsirandant šviesą, kuri vis stiprėjo, kol kambarys tapo šviesesnis nei vidurdienį, ir tada prie mano lovos staiga pasirodė asmenybė, stovinti ore, nes jo kojos nelietė grindų.

Jis vilkėjo laisvą nepaprasto baltumo rūbą. Tai buvo nežemiškas baltumas, kokio aš niekada nebuvau matęs, ir netikiu, kad koks nors žemiškas dalykas galėtų būti taip padarytas, kad atrodytų toks nepaprastai baltas ir spindintis. Jo plaštakos, taip pat rankos truputį aukščiau riešų buvo neuždengtos; lygiai taip pat jo pėdos, kaip ir kojos truputį aukščiau kulksnių, buvo neuždengtos. Jo galva ir kaklas taip pat buvo nuogi. Aš galėjau matyti, kad jis nevilkėjo jokio kito drabužio, išskyrus šitą rūbą, nes pro iškirptę galėjau matyti jo krūtinę.

Ne tik jo rūbas buvo nepaprastai baltas, bet visa jo asmenybė buvo neapsakomai šlovinga, ir jo veidas iš tiesų buvo kaip žaibo. Kambaryje buvo nepaprastai šviesu, bet ne taip labai ryšku, kaip aplink pat jo kūną. Kada pirmąkart pažvelgiau į jį, pajutau baimę; bet ši baimė netrukus praėjo.

Jis kreipėsi į mane vardu ir pasakė esąs pasiuntinys, siųstas pas mane iš Dievo akivaizdos, ir kad jo vardas Moronis; kad Dievas man skyres atlikti darbą; ir kad mano vardas bus vartojamas geram ir piktam tarp visų tautų, giminių ir liežuvių, kitaip sakant, kad jis bus minimas tiek geruoju, tiek ir piktuuju tarp visų žmonių.

Jis pasakė, kad yra padėta knyga, parašyta ant aukso plokštelių, pasakojanti apie ankstesnius šio žemyno gyventojus ir iš kur jie kilę. Jis taip pat pasakė, kad joje yra nesibaigiančios evangelijos pilnatvė, kokią ją Gelbėtojas paskelbė senovės gyventojams;

taip pat kad yra du akmenys sidabro lankeliuose ir kad šie akmenys, pritvirtinti prie antkrūtinio, sudaro vadinamuosius Urimus ir Tumimus, padėtus su tomis plokštelėmis; ir tie, kurie senaisiais, arba ankstesniaisiais laikais, turėjo šiuos akmenis ir jais naudojosi, vadinosi *regėtojai*; ir kad Dievas paruošė juos knygai versti ...

* * * * *

Jis dar man pasakė, kad gavęs tas plokšteles, apie kurias jis kalbėjo – nes laikas joms gauti dar nebuvo atėjęs – aš negaliu jų rodyti jokiam žmogui, nei jų, nei antkrūtinio su Urimais ir Tumimais – tik tiems, kuriems parodyti juos man bus įsakyta;

jei parodysiu – būsiu sunaikintas. Kol jis kalbėjo su manimi apie plokšteles, mano protui buvo atvertas regėjimas, todėl aš galėjau matyti tą vietą, kur plokštelės buvo padėtos, ir taip aiškiai ir ryškiai, kad atpažinau tą vietą, kai ten nuvykau.

Po šio pranešimo pamačiau, kad šviesa kambaryje tuojau pradėjo telktis aplink kalbėjusiojo kūną, ir tai tęsėsi tol, kol kambarys vėl liko tamsus, išskyrus šviesą tik aplink jį patį; ir tada akimirksniu pamačiau tarsi kanalą, atsivėrusį tiesiai į dangų, ir jis pakilo, kol visiškai pranyko, ir kambarys liko kaip buvęs prieš šiai dangišškai šviesai pasirodant.

Aš gulėjau, mąstydamas apie reginio nepaprastumą ir didžiai stebėdamasis tuo, kas buvo man šio nepaprasto pasiuntinio pasakyta; ir tada, vidur savo apmąstymų, staiga pastebėjau, kad mano kambarys vėl pradėjo švisti, ir, tarsi per akimirksnį, tas pats dangiškasis pasiuntinys vėl buvo prie mano lovos.

Jis prabilo ir vėl pakartojo lygiai tą patį, ką buvo sakęs savo pirmo apsilankymo metu, be mažiausio pakeitimo; tai padaręs, jis perspėjo mane apie didžius teismus, kurie ištiks žemę, su didžiais nuniokojimais badu, kalaviju ir maru; ir kad šie nuožmūs teismai ištiks žemę šioje kartoje. Pasakęs visa tai, jis vėl pakilo kaip prieš tai.

Tuo metu išpūdziai, padaryti mano protui, buvo tokie gilūs, kad miegas pabėgo nuo mano akių, ir aš gulėjau apstulbintas to, ką ir mačiau, ir girdėjau. Bet koks gi buvo mano nustebimas, kada prie savo lovos vėl išvydau tą patį pasiuntinį ir išgirdau jį vėl persakant, arba kartojant, man tą patį kaip anksčiau; ir jis dar perspėjo, sakydamas man, kad Šėtonas bandys mane gundyti (dėl mano tėvo šeimos skurdžios padėties) gauti plokšteles praturtėjimo tikslu. Jis uždraudė man tai, sakydamas, kad privalau negalvoti apie jokių kitų tikslus plokštelėms gauti, kaip tik Dievo šlovinimą, ir nepasiduoti jokioms kitoms paskatoms, kaip tik jo karalystės statymas; kitaip negalėčiau jų gauti.

Po šio trečio apsilankymo jis kaip ir anksčiau vėl pakilo į dangų, ir aš vėl likau mąstyti apie keistumą to, ką buvau ką tik patyręs; ir tada, beveik iškart po to, kai dangiškasis pasiuntinys trečią kartą pakilo nuo manęs, pragydo gaidys, ir aš supratau, kad artėja diena, taigi šie mūsų pokalbiai truko visą tą naktį.

Neilgai trukus aš atsikėliau iš lovos ir, kaip įprasta, išėjau į kasdieninius darbus; bet bandydamas dirbti kaip kitais kartais, pasijutau taip išsekęs, kad buvau visiškai bejėgis. Mano tėvas, dirbęs su manimi, pastebėjo, kad man kažkas negerai, ir liepė man eiti namo. Aš leidausi namų link, tačiau bandant perlipti tvorą iš lauko, kur buvome, jėgos visiškai apleido mane, ir aš be jėgų susmukau ant žemės ir kuriam laikui visiškai praradau nuovoką.

Pirmas dalykas, kurį galiu prisiminti, buvo balsas, kalbantis man, šaukiantis mane vardu. Aš pažvelgiau į viršų ir pamačiau tą patį pasiuntinį, stovintį virš mano galvos, apsuptą šviesos kaip anksčiau. Tada jis vėl pakartojo man visa, ką buvo sakęs praėjusią naktį, ir įsakė man eiti pas savo tėvą ir papasakoti jam apie šį regėjimą ir gautus įsakymus.

Aš paklusau; sugrižau į lauką pas savo tėvą ir viską jam papasakojau. Jis atsakė man, kad tai iš Dievo, ir liepė man eiti ir daryti, kaip įsakyta to pasiuntinio. Aš palikau lauką ir nuėjau į vietą, kur, anot pasiuntinio, buvo padėtos plokštelės; ir kadangi buvau patyręs labai ryškų regėjimą apie tai, pažinau tą vietą vos tik ten nuvykęs.

Netoli Mančesterio kaimo (Ontario apygarda, Niujorko valst.) stūkso gana didelė kalva, aukščiausia toje apylinkėje. Vakarinėje šios kalvos pusėje, netoli nuo viršūnės, po gana dideliu akmeniu, gulėjo plokštelės, sudėtos akmeninėje dėžėje. Šis akmuo buvo iškilus ir apvalinas viršutinės pusės viduryje, o link kraštų plonėjantis, todėl vidurinė jo dalis buvo matoma virš žemės, bet kraštai iš visų pusių buvo uždengti žeme.

Pašalinę žemę, aš susiradau svertą, kurį pakišau po akmens kraštu ir, kiek spustelėjęs, jį pakėliau. Pažiūrėjau į vidų ir ten iš tikrųjų pamačiau plokšteles, Urimus ir Tumimus bei antkrūtinį, kaip buvo sakęs pasiuntinys. Dėžė, kurioje jie gulėjo, buvo suformuota suguldžius akmenis kažkokiame cemente. Dugne skersai dėžės buvo padėti du akmenys, o ant šitų akmenų gulėjo plokštelės ir kiti daiktai.

Aš pabandžiau jas išimti, bet pasiuntinys mane sudraudė ir vėl pasakė, kad laikas jas iškelti dar neatėjo ir neateis anksčiau kaip po ketverių metų; bet jis pasakė man, jog turiu ateiti į tą pačią vietą lygiai po metų ir kad jis čia susitiksias su manimi, ir kad turiu taip daryti, kol ateis laikas gauti plokšteles.

Taigi, kaip man buvo įsakyta, aš ateidavau kiekvienų metų pabaigoje ir kiekvieną kartą ten rasdavau tą patį pasiuntinį, ir kiekvieno mūsų pokalbio metu gaudavau iš jo nurodymų bei žinių apie tai, ką Viešpats ketino daryti, bei kaip ir koku būdu jo karalystei turi būti vadovaujama paskutinėmis dienomis ...

* * * * *

Pagaliau atėjo laikas gauti plokšteles, Urimus ir Tumimus bei antkrūtinį. Tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimt septintųjų metų rugsėjo dvidešimt antrąją dieną, kaip įprasta, dar vienu metų pabaigoje man atėjus į tą vietą, kur šie buvo padėti, tas pats dangiškasis pasiuntinys įteikė juos man, perspėjęs, jog esu atsakingas už juos; ir jei prarasiu juos dėl savo nerūpestingumo ar per

kokį nors savo apsileidimą, būsiu iškirstas; bet jei visomis savo pastangomis saugosiu juos, kol jis, pasiuntinys, jų pareikalaus, jie bus apsaugoti.

Netrukus sužinojau, kodėl gavau tokius griežtus įsakymus saugoti juos ir kodėl pasiuntinys pasakė, jog, kai būsiu padaręs viską, ko reikalaujama iš manęs, jis pareikalaus jų. Nes nuo tos akimirkos, kai tapo žinoma, jog turiu juos, buvo kuo atkakliausiai stengiamasi juos iš manęs atimti. Tam tikslui buvo panaudota kiekviena gudrybė, kokią tik įmanoma sugalvoti. Persekiojimas tapo nuožmesnis ir atšiauresnis negu prieš tai, ir daugybė žmonių nuolat tykojo atimti juos iš manęs, jei tik būtų įmanoma. Bet Dievo išminties dėka jie išliko mano rankose, kol atlikau su jais viską, ko iš manęs buvo reikalaujama. Kada, pagal susitarimus, pasiuntinys pareikalavo jų, aš įteikiau juos jam; ir jie yra jo žinioje iki šios dienos, kuri yra tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimt aštuntųjų metų gegužės antroji diena“.

Viso liudijimo ieškokite Džozefo Smito istorijoje, Brangiajame Perle ir *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios istorijoje), pirmajame tome, nuo 1 iki 6 skyriaus.

Senovės metraštis, šitaip iškeltas iš žemės kaip balsas žmonių, kalbančių iš dulkių, ir išverstas į šiuolaikinę kalbą Dievo dovanos ir galios dėka, kaip tai pažymėta dievišku patvirtinimu, pirmą kartą buvo išspausdintas pasauliui anglų kalba 1830 metais kaip „THE BOOK OF MORMON“.

MORMONO KNYGA

Mormono Knyga yra šventas senovės Amerikos žmonių metraš-
tis, išraižytas ant metalo lakštų. Pačioje knygoje minimi keturi
metalų plokštelių rinkiniai.

1. *Nefio plokštelės*. Jų buvo du rinkiniai: Mažosios plokštelės ir
Didžiosios plokštelės. Pirmosios buvo skirtos labiau dvasi-
niams dalykams ir pranašų tarnavimui bei mokymams, tuo
tarpu antrosios buvo užpildytos daugiausia pasaulietiška mi-
nėtų žmonių istorija (1 Nefio 9:2–4). Tačiau nuo Mozijo laikų
Didžiosiose plokštelėse taip pat aprašomi didesnės svarbos
dvasiniai dalykai.
2. *Mormono plokštelės*. Jose yra Mormono padaryta Nefio Didžiųjų
plokštelių santrauka su daugybe komentarų. Šiose plokštelėse
taip pat yra Mormono parašytas istorijos tęsinys ir priedai,
parašyti jo sūnaus Moronio.
3. *Etero plokštelės*. Jose pateikta jareditų istorija. Ši metraš-
tinė Moronis, kuris įterpė savo komentarus ir sujungė
metraštinę su pagrindine istorija, vadinama Etero knyga.
4. *Skaistvario plokštelės*. Jas Leho žmonės atnešė iš Jeruzalės 600
m. prieš Kristaus gim. Pastarosios apima „penkias Mozės kny-
gas, ... ir taip pat žydų metraštinę nuo pradžios ... iki Zedekijo,
Judėjos karaliaus, valdymo pradžios; ir taip pat šventųjų pra-
našų pranašystes“ (1 Nefio 5:11–13). Iš šių plokštelių į Mormo-
no Knygą įdėta daug ištraukų, cituojančių Izaiją ir kitus bibli-
nius ir nebiblinius pranašus.

Mormono Knyga suskirstyta į penkiolika pagrindinių dalių
arba skyrių, žinomų su viena išimtimi kaip knygos. Kiekviena jų
pavadinta jos pagrindinio autoriaus vardu. Pirmas dalis (pirmo-
sios šešios knygos, baigiant Omnio) yra vertimas iš Mažųjų Nefio
plokštelių. Tarp Omnio ir Mozijo knygų yra tarpas, pavadintas
Mormono žodžiais. Šis tarpas jungia metraštinę, išraižytą ant
Mažųjų plokštelių, su Mormono Didžiųjų plokštelių santrauka.

Ilgiausia dalis, nuo Mozijo iki Mormono 7 skyriaus imtinai,
yra Didžiųjų Nefio plokštelių Mormono santraukos vertimas.
Baigiamąją dalį, nuo Mormono 8 skyriaus iki knygos pabaigos,
išraižė Mormono sūnus Moronis, kuris, baigęs metraštinę apie savo
tėvo gyvenimą, padarė jareditų metraštinę santrauką (Etero
knyga) ir vėliau pridėjo dalis, žinomas kaip Moronio knyga.

Keturi šimtai dvidešimt pirmaisiais metais, ar apie tuos metus, Moronis, paskutinis iš nefitų pranašų istorikų, užantspaudavo šventąjį metraštinį ir paslėpė jį Viešpačiui, kad būtų iškeltas paskutinėmis dienomis, kaip tai išpranašauta Dievo balsu per jo senovinius pranašus. Tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimt trečiaisiais metais tas pats Moronis, tada jau prisikėlusį asmenybę, aplankė pranašą Džozefą Smitą ir vėliau įteikė jam išraižytas plokšteles.

 KNYGŲ PAVADINIMAI IR JŲ TVARKA

MORMONO KNYGOJE

<i>Pavadinimas</i>	<i>Puslapis</i>
Pirmoji Nefio knyga	1
Antroji Nefio knyga	55
Jokūbo knyga	122
Enoso knyga	141
Jaromo knyga	144
Omnio knyga	146
Mormono žodžiai	149
Mozijo knyga	151
Almos knyga	217
Helamano knyga	391
Trečiasis Nefis	433
Ketvirtasis Nefis	494
Mormono knyga	498
Etero knyga	518
Moronio knyga	551

PIRMOJI NEFIO KNYGA

JO VALDYMAS IR TARNYSTĖ

Aprašymas apie Lehį ir jo žmoną Sariją, ir jo keturis sūnus, pavadintus (pradedant nuo vyriausiojo) Lamanu, Lemueliu, Samu ir Nefiu. Viešpats perspėja Lehį, kad išvyktų iš Jeruzalės žemės, kadangi jis pranašauja žmonėms apie jų nedorybę, ir jie kėsinaisi sunaikinti jo gyvybę. Jis su savo šeima leidžiasi trijų dienų kelionėn į tyrus. Nefis pasiima savo brolius ir sugrįžta į Jeruzalės žemę žydu metraščio. Jų kentėjimų aprašymas. Jie paima Izmaelio dukteris ir žmonas. Jie pasiima savo šeimas ir išvyksta į tyrus. Jų kentėjimai ir suspaudimai tyruose. Jų kelionių kryptis. Jie ateina prie didelių vandenų. Nefio broliai sukyla prieš jį. Jis pergali juos ir stato laivą. Jie tą vietą pavadina Dosniaja. Jie perplaukia didelius vandenis į pažadėtąją žemę ir taip toliau. Tai užrašyta pagal Nefio aprašymą, arba, kitais žodžiais, ši metraštį parašiau aš, Nefis.

1 SKYRIUS

Nefis pradeda savo liaudies metraštį. Lehis regėjime mato ugnies stulpą ir skaito iš pranašystės knygos. Jis šlovina Dievą, išpranašauja Mesijo atėjimą ir Jeruzalės sunaikinimą. Žydai jį persekioja. Apie 600 m. prieš Kristaus gim.

Aš, "Nefis, gimęs iš ^bgerų ^cgimdytojų, todėl kiek ^dpamokytas viso savo tėvo mokslo, ir per savo dienas matęs daug ^esuspaudimų, nepaisant to, per visas savo dienas patyręs didį Viešpaties palankumą; taip, gerai žinodamas apie Dievo gerumą

ir ^fslėpinius, rašau ^gmetraštį apie savo darbus savo dienomis.

2 Taip, aš rašau "metraštį savo tėvo kalba, kuri susideda iš žydu mokslo ir egiptiečių kalbos.

3 Ir aš žinau, kad metraštis, kurį rašau, yra "tikras; ir rašau jį savo paties ranka; ir rašau jį pagal savo žinojimą.

4 Tai buvo "Zedekijo, Judo karaliaus, valdymo ^bpirmųjų metų pradžioje (mano tėvas Lehis gyveno "Jeruzalės žemėje per visas savo dienas); o tais metais atėjo daug ^dpranašų, pranašaujančių žmonėms, kad jiems reikia atgailauti, kitaip didis "Jeruzalės miestas bus sunaikintas.

[1 NEFIO]

1 a RR Nefis, Lehio sūnus.

b Pat 22:1.

c DS 68:25, 28.

RR Gimdytojai.

d En 1:1; Mzj 1:2–3.

RR Mokyti, mokytojas.

e RR Pasipriešinimas.

f RR Dievo slėpiniai.

g RR Raštai.

2a Mzj 1:2–4;

Mrm 9:32–33.

3a 1 Nef 14:30; Mzj 1:6;

Etr 5:1–3; DS 17:6.

4a 2 Met 36:10;

Jer 52:3–5; Om 1:15.

b RR Chronologija – 598 Pr. Kristaus gim.

c 1 Met 9:3.

d 2 Kar 17:13–15;

2 Met 36:15–16;

Jer 7:25–26.

RR Pranašas.

e Jer 26:18; 2 Nef 1:4;

Hel 8:20.

5 Todėl buvo taip, kad mano tėvas „Lehis išėjęs meldėsi Viešpačiui, taip, netgi visa savo širdimi už savo žmones.

6 Ir buvo taip, kad jam meldžiantis Viešpačiui, atsirado ugnies „stulpas ir stovėjo ant uolos priešais jį; ir jis daug pamatė ir išgirdo; ir dėl to, ką pamatė ir išgirdo, jis nepaprastai drebėjo ir virpėjo.

7 Ir buvo taip, kad jis sugrįžo į savo namus Jeruzalės žemėje ir krito ant savo lovos, „pergalėtas Dvasios ir to, ką pamatė.

8 Ir būdamas taip Dvasios pergalėtas, jis buvo nuneštas „regėjimo, netgi tiek, kad matė b dangus prasivėrusius ir suvokė matąs Dievą, sėdintį savo soste, apsuptą nesuskaičiuojamų būrių angelų, giedančių ir šlovinančių savo Dievą.

9 Ir buvo taip, kad jis matė Viena, nusileidžiantį iš dangaus gilumos, ir išvydo, kad jo „spindesys pranoko saulės spindesį vidurdienį.

10 Ir taip pat matė „dvylika kitų, sekančių paskui jį, ir jų skaistumas pranoko žvaigždžių skaistumą skliaute.

11 Ir jie nužengė ir išėjo ant žemės veido; ir pirmasis atėjo ir atsistojo priešais mano tėvą, ir davė jam „knygą, ir liepė skaityti.

12 Ir buvo taip, kad skaitydamas jis prisipildė Viešpaties „Dvasios.

13 Ir jis skaitė, sakydamas: Vargas, vargas Jeruzale, nes aš pamačiau tavo „bjaurumus! Taip, ir daug ką mano tėvas skaitė apie b Jeruzalę – kad ji bus sunaikinta, taip pat ir jos gyventojai; daugelis žus nuo kalavijo, ir daugelis bus c išvesti nelaisvėn į Babiloną.

14 Ir buvo taip, kad mano tėvas, perskaitęs ir pamatęs daug didžių ir nuostabių dalykų, daug ką šaukė Viešpačiui, o būtent: Didingi ir nuostabūs tavo darbai, o Viešpatie, visagali Dieve! Tavo sostas aukštai danguose ir tavo galia, ir gerumas, ir gailestingumas visiems žemės gyventojams; ir kadangi esi gailestingas, tu neleisi pražūti tiems, kurie „ateina pas tave!

15 Ir tokia kalba mano tėvas šlovinu savo Dievą, nes jo siela džiūgavo, ir visa jo širdis buvo pripildyta dėl to, ką pamatė, taip, ką jam parodė Viešpats.

16 Ir dabar, aš, Nefis, neaprašinėju visko, ką parašė mano tėvas, nes jis užrašė daug dalykų, kuriuos matė regėjimuose ir sapnuose, ir taip pat užrašė daug dalykų, kuriuos „pranašavo ir kalbėjo savo vaikams ir kurių smulkiai neaprašinėsiu.

5a RR Lehis, Nefio tėvas.
b Jok 5:16.

6a Iš 13:21; Hel 5:24, 43;
DS 29:12; DžS–I 1:16.

7a Dan 10:8; 1 Nef 17:47;
Moz 1:9–10;
DžS–I 1:20.

8a 1 Nef 5:4.
RR Regėjimas.

b Ez 1:1; ApD 7:55–56;
1 Nef 11:14;
Hel 5:45–49; DS 137:1.

9a DžS–I 1:16–17.

10a RR Apaštalas.

11a Ez 2:9.

12a DS 6:15.

13a 2 Kar 24:18–20;
2 Met 36:14.

b 2 Kar 23:27; 24:2;
Jer 13:13–14;

2 Nef 1:4.

c 2 Kar 20:17–18;

2 Nef 25:10;

Om 1:15.

14a Al 5:33–36;

3 Nef 9:14.

16a 1 Nef 7:1.

17 Bet aš aprašysiu savo darbus savo dienomis. Štai aš darau savo tėvo „metraščio“^b santrauką ant plokštelių, kurias pasigaminau savo paties rankomis; taigi, kai sutrumpinsiu savo tėvo metrašį, tada aprašysiu savo paties gyvenimą.

18 Taigi aš noriu, kad žinotumėte, jog po to, kai Viešpats parodė tiek daug stulbinančių dalykų mano tėvui Lehiui, taip, apie Jeruzalės „sunaikinimą“, štai šis išėjo tarp žmonių ir pradėjo^b pranašauti ir skelbti jiems apie tai, ką ir matė, ir girdėjo.

19 Ir buvo taip, kad žydai „išjuokė jį dėl to, ką jis liudijo apie juos; nes jis iš tiesų liudijo apie jų nelabumą ir jų bjaurumus; ir liudijo, kad tai, ką jis matė ir girdėjo, ir taip pat tai, apie ką skaitė knygoje, aiškiai apreiškė apie^b Mesijo atėjimą ir taip pat apie pasaulio išpirkimą.

20 Ir girdėdami tai, žydai pyko ant jo; taip, lygiai kaip ant senovės pranašų, kuriuos jie „išvarė ir užmušė akmenimis ir nužudė; jie taip pat siekė ir jam atimti gyvybę. Bet štai, aš, Nefis, parodysiu jums, kad Viešpaties švelnūs^b pasigailėjimai yra visiems tiems, kuriuos jis išsirinko dėl jų tikėjimo, kad padarytų galingus netgi iki galios išsilaisvinti.

2 SKYRIUS

Lehis išsiveda savo šeimą į tyrus prie Raudonosios jūros. Jie palieka savo turtą. Lehis atnašauja auką Viešpačiui ir moko savo sūnus laikytis įsakymų. Lamanas ir Lemuelis murma prieš tėvą. Nefis yra paklusnus ir meldžiasi tikėdamas; Viešpats kalba jam ir išsirenka jį valdyti jo brolius. Apie 600 m. prieš Kristaus gim.

NES štai buvo taip, kad Viešpats kalbėjo mano tėvui, taip, būtent sapne, ir sakė jam: Palaimintas tu, Lehi, dėl to, ką padarei; ir kadangi buvai ištikimas ir paskelbei šitiems žmonėms tai, ką aš įsakiau tau, štai jie kėsinaisi „atimti tavo gyvybę.

2 Ir buvo taip, kad Viešpats „įsakė mano tėvui, būtent^b sapne, kad jis turi „pasiimti savo šeimą ir išeiti į tyrus.

3 Ir jis buvo „klusnus Viešpaties žodžiui, todėl padarė, kaip Viešpats jam įsakė.

4 Ir buvo taip, kad jis išėjo į tyrus. Ir jis paliko savo namus ir savo paveldo žemę, ir savo auksą, ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus; ir nepasiėmė su savimi nieko, išskyrus savo šeimą ir atsargas bei palapines, ir „išėjo į tyrus.

5 Ir jis atėjo prie pakraščio netoli „Raudonosios jūros kranto

17a 1 Nef 6:1–3; 19:1–6;

2 Nef 5:29–33;

DS 10:38–46.

b 1 Nef 9:2–5.

18a 2 Nef 25:9–10;

DS 5:20.

b RR Pranašystė, pranašauti.

19a 2 Met 36:15–16;

Jer 25:4;

1 Nef 2:13; 7:14.

b RR Mesijas.

20a Hel 13:24–26.

b Al 34:38;

DS 46:15.

RR Gailestingumas, gailestingas.

2 1a 1 Nef 7:14.

2a 1 Nef 5:8; 17:44.

b RR Sapnas.

c Pr 12:1;

2 Nef 10:20;

Etr 1:42; Abr 2:3.

3a RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

4a 1 Nef 10:4; 19:8.

5a 1 Nef 16:14; DS 17:1.

ir keliavo tyruose pakraščiu, kuris arčiau Raudonosios jūros; ir jis keliavo tyruose su savo šeima, susidedančia iš mano motinos Sarijos ir mano vyresniųjų brolių – ^bLamano, Lemuelio ir Samo.

6 Ir buvo taip, kad, keliavęs tyruose tris dienas, jis pastatė savo palapinę ^aslėnyje prie vandens upės kranto.

7 Ir buvo taip, kad jis pastatė ^aaukurą iš ^bakmenų ir atnašavo Viešpačiui, ir reiškė ^cdėkingumą Viešpačiui, mūsų Dievui.

8 Ir buvo taip, kad jis pavadino upę Lamano vardu, ir ji įtekėjo į Raudonąją jūrą; o apylinkėse prie jos žiočių buvo slėnis.

9 Ir matydamas, kad upės vandenys įteka į Raudonosios jūros šaltinį, mano tėvas kalbėjo Lamanui, sakydamas: O, kad tu būtum kaip šita upė, nuolat bėgantis į viso teisumo šaltinį!

10 Ir jis taip pat kalbėjo Lemueliui: O, kad tu būtum kaip šitas slėnis – tvirtas ir pastovus, ir nepajudinamai besilaikantis Viešpaties įsakymų!

11 Dabar, tai jis kalbėjo dėl Lamano ir Lemuelio kietasprandiškumo; nes štai jie dėl daug ko ^amurmėjo prieš savo ^btėvą: kad jis ^cregėjimų vyras ir kad išvedė juos iš Jeruzalės žemės, idant paliktų savo paveldo žemę

ir savo auksą, ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus, idant pražūtų tyruose. Ir tai, pasak jų, jis padarė dėl savo širdies kvailų išivaizdavimų.

12 Ir taip Lamanas ir Lemuelis, būdami vyriausi, murmėjo prieš savo tėvą. O murmėjo, kadangi ^anesuprato to Dievo, kuris juos sukūrė, reikalų.

13 Nė netikėjo, kad Jeruzalė, tas didis miestas, galėtų būti ^asunaikintas sulig pranašų žodžiais. Ir jie buvo kaip žydai Jeruzalės žemėje, kurie kėsinosi atimti mano tėvo gyvybę.

14 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pripildytas Dvasios, kalbėjo jiems Lemuelio slėnyje su ^agalia, kad net jų kūnai ^bvirpėjo priešais jį. Ir jis pergalejo juos, tad jie nedrįso nė prasižioti prieš jį; taigi, jie darė taip, kaip jis jiems įsakė.

15 Ir mano tėvas gyveno palapinėje.

16 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, būdamas labai jaunas, nepaisant to, didelio ūgio, ir taip pat labai trokšdamas pažinti Dievo ^aslėpinius, šaukiausi Viešpaties; ir štai jis ^baplankė mane ir ^csuminkštino mano širdį, taigi ^dpatikėjau visais žodžiais, kuriuos kalbėjo mano ^etėvas; todėl aš nemaištavau prieš jį kaip mano broliai.

17 Ir aš kalbėjau Samui, atskleis-

5b RR Lamanas.
6a 1 Nef 9:1.
7a Pr 12:7–8; Iš 24:4;
Abr 2:17.
b Iš 20:25;
Paklšt 27:5–6.
c RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.

11a 1 Nef 17:17.
RR Murmėti.
b Pat 20:20.
c 1 Nef 5:2–4.
12a Moz 4:6.
13a Jer 13:14; 1 Nef 1:13.
14a RR Galia.
b 1 Nef 17:45.

16a RR Dievo slėpiniai.
b Ps 8:5; Al 17:10;
DS 5:16.
RR Apreiškimas.
c 1 Kar 18:37; Al 5:7.
d 1 Nef 11:5.
e RR Tėvas, mirtingasis;
Pranašas.

damas jam tai, ką Viešpats man apreiškė savo Šventąja Dvasia. Ir buvo taip, kad jis patikėjo mano žodžiais.

18 Bet štai Lamanas ir Lemuelis neklusė mano žodžių; ir „nuliūdintas jų širdžių kietumo aš šaukiausi Viešpaties dėl jų.

19 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo man, sakydamas: Palaimintas tu, Nefi, dėl savo „tikėjimo, nes ieškojai manęs stropiai, su širdies nusizeminimu.

20 Ir kiek tu laikysiesi mano įsakymų, tiek „klestėsi ir būsi vedamas į pažado ^bžemę; taip, būtent žemę, kurią esu paruošęs tau; taip, žemę, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių.

21 Ir kiek tavo broliai maištaus prieš tave, tiek jie bus „atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

22 Ir kiek tu laikysiesi mano įsakymų, tiek būsi skiriamas savo brolių „valdovu ir mokytoju.

23 Nes štai tą dieną, kada jie maištaus prieš mane, aš „prakeiksiu juos, netgi skaudžiu prakeiksmu, ir jie neturės galios tavo sėklai, nebent šie taip pat maištaus prieš mane.

24 Ir jei bus taip, kad jie maištaus prieš mane, jie bus „rykštė tavo sėklai, kad ^bragintų juos prisiminti.

3 SKYRIUS

Lehio sūnūs grįžta į Jeruzalę skaisvario plokštelių. Labanas atsisako atiduoti plokšteles. Nefis ragina ir drąsina savo brolius. Labanas pavagia jų turtą ir bando juos nužudyti. Lamanas ir Lemuelis muša Nefį ir Samą ir papeikiami angelo. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasikalbėjęs su Viešpačiu, grįžau prie savo tėvo palapinės.

2 Ir buvo taip, kad jis kalbėjo man, sakydamas: Štai aš susapnavau „sapną, kuriame Viešpats įsakė man, kad tu ir tavo broliai grįžtumėte į Jeruzalę.

3 Nes štai Labanas turi žydų metraščių ir taip pat mano protėvių „genealogiją, ir tai išraižyta ant skaisvario plokštelių.

4 Todėl Viešpats įsakė man, kad tu ir tavo broliai eitumėte į Labano namus ir gautumėte metraščius bei atneštumėte juos čionai į tyrus.

5 Ir dabar štai tavo broliai murma, sakydami, kad sunku yra tai, ko pareikalavau iš jų; bet juk ne aš to pareikalavau iš jų, bet tai Viešpaties įsakymas.

6 Todėl eik, mano sūnau, ir Viešpats bus tau palankus, kadangi tu „nemurmėjai.

7 Ir buvo taip, kad aš, Nefis,

18a Al 31:24;

3 Nef 7:16.

19a 1 Nef 7:12; 15:11.

20a Joz 1:7;

1 Nef 4:14;

Mzj 1:7.

b PakĮst 33:13–16;

1 Nef 5:5; 7:13;

Moz 7:17–18.

RR Pažadėtoji žemė.

21a 2 Nef 5:20–24;

Al 9:13–15; 38:1.

22a Pr 37:8–11;

1 Nef 3:29.

23a PakĮst 11:28;

1 Nef 12:22–23;

DS 41:1.

24a Joz 23:13;

Ts 2:22–23.

b 2 Nef 5:25.

3 2a RR Sapnas.

3a 1 Nef 5:14.

6a RR Palaikyti

bažnyčios vadovus.

pasakiau savo tėvui: Aš „eisiu ir padarysiu tai, ką Viešpats įsakė, nes žinau, kad Viešpats neduoda ^bįsakymų žmonių vaikams, „neruošdamas jiems kelio atlikti tai, ką jis jiems įsako.

8 Ir buvo taip, kad mano tėvas, išgirdęs šiuos žodžius, nepaprastai džiaugėsi, nes suvokė, jog esu palaimintas Viešpaties.

9 Ir aš, Nefis, ir mano broliai leidomės kelionėn tyrais su savo palapinėmis į Jeruzalės žemę.

10 Ir buvo taip, kad atėję į Jeruzalės žemę aš ir mano broliai tarėmės tarpusavyje.

11 Ir mes „metėme burta, kuris iš mūsų turėtų eiti į Labano namus. Ir buvo taip, kad burtas krito Lamanui; ir Lamanas nuėjo į Labano namus, ir kalbėjo su juo, kai šis sėdėjo savo namuose.

12 Ir jis norėjo iš Labano metraščių, išraižytų ant skaitvario plokštelių, kuriuose buvo mano tėvo „genealogija.

13 Ir štai buvo taip, kad Labanas supyko ir išvijo jį iš savo akivaizdos, ir nenorėjo, kad jis turėtų metraščius. Todėl jis sakė jam: Štai tu esi plėšikas, ir aš nužudysiu tave.

14 Bet Lamanas pabėgo iš jo akivaizdos ir papasakojo mums, ką Labanas padarė. Ir mes nepaprastai nuliūdome, ir mano broliai buvo begrižta pas mano tėvą į tyrus.

15 Bet štai aš sakiau jiems: Kaip

Viešpats gyvas ir kaip mes gyvi, neisime pas savo tėvą į tyrus, kol neatliksime to, ką Viešpats mums įsakė.

16 Taigi ištikimai laikykimės Viešpaties įsakymų; todėl eikime į savo tėvo „paveldo žemę, nes štai jis paliko auksą ir sidabrą, ir visokias brangenybes. Ir visa tai jis padarė dėl to, kad Viešpats taip ^bįsakė.

17 Nes jis žinojo, jog dėl žmonių nelabumo Jeruzalė bus „sunaikinta.

18 Nes štai jie „atmetė pranašų žodžius. Todėl, jei mano tėvas būtų gyvenęs toje žemėje po to, kai jam buvo ^bįsakyta bėgti iš tos žemės, štai jis taip pat būtų žuvęs. Todėl būtina reikėjo, kad jis bėgtų iš tos žemės.

19 Ir štai tai yra Dievo išmintis, kad mes gautume šiuos „metraščius – kad galėtume išsaugoti savo vaikams savo tėvų kalbą.

20 Ir taip pat kad galėtume jiems „išsaugoti žodžius, pasakytus visų šventųjų pranašų burna, perduotus jiems Dievo Dvasia ir galia nuo tada, kai prasidėjo pasaulis, netgi iki šio dabartinio laiko.

21 Ir buvo taip, jog tokia kalba aš įtikinėjau savo brolius, kad jie ištikimai laikytųsi Dievo įsakymų.

22 Ir buvo taip, kad mes nuėjome į savo paveldo žemę ir surin-

7a 1 Sam 17:32;
1 Kar 17:11–15.
RR Tikėjimas, tikėti;
Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.
b RR Dievo įsakymai.
c Pr 18:14; Fil 4:13;

1 Nef 17:3, 50;
DS 5:34.
11a Neh 10:35;
ApD 1:26.
12a 1 Nef 3:3; 5:14.
16a 1 Nef 2:4.
b 1 Nef 2:2; 4:34.

17a 2 Met 36:16–20;
Jer 39:1–9; 1 Nef 1:13.
18a RR Maištas, sukilimas.
b 1 Nef 16:8.
19a Om 1:17; Mzj 1:2–6.
20a RR Raštai – Raštai
turi būti išsaugoti.

kome savo „auksą ir savo sidabrą, ir savo vertingus daiktus.

23 Ir surinkę tai, mes vėl eįome į Labano namą.

24 Ir buvo taip, kad mes atėjome pas Labaną ir norėjome, kad jis atiduotų mums metraščius, išraižytus ant skaistvario „plokštelių, už kuriuos mes atiduotume jam savo auksą ir savo sidabrą, ir visus savo vertingus daiktus.

25 Ir buvo taip, kad Labanas, pamatęs mūsų turta, ir kad jis labai didelis, „užsigeidė jo taip, kad išvijjo mus lauk ir pasiuntė savo tarnus nužudyti mus, kad galėtų gauti mūsų turta.

26 Ir buvo taip, kad mes bėgome nuo Labano tarnų ir buvome priversti palikti savo turta, ir jis pateko į Labano rankas.

27 Ir buvo taip, kad mes pabėgome į tyrus, ir Labano tarnai nepavijo mūsų, ir mes pasislėpėme uolos ertmėje.

28 Ir buvo taip, kad Lamanas pyko ant manęs, ir taip pat ant mano tėvo; taip pat ir Lemuelis, nes jis klausė Lamano žodžių. Todėl Lamanas ir Lemuelis kalbėjo daug „nemalonių žodžių mums, savo jaunesniesiems broliams, ir mušė mus netgi lazda.

29 Ir buvo taip, kad, jiems mušant mus lazda, štai Viešpaties „angelas pasirodė ir atsistojo priešais juos, ir kalbėjo jiems, sakydamas: Kodėl mušate savo jaunesnįjį broli lazda? Ar nežinote, kad Viešpats išrinko jį būti

jūsų ^bvaldovu, ir tai dėl jūsų nedorybių? Štai jūs vėl eisite į Jeruzalę, ir Viešpats atiduos Labaną į jūsų rankas.

30 Ir baigęs kalbėti mums, „angelas pasišalino.

31 Ir angelui pasišalinus, Lamanas ir Lemuelis vėl pradėjo „murmėti, sakydami: Kaip tai įmanoma, kad Viešpats atiduotų Labaną į mūsų rankas? Štai jis galingas vyras ir gali įsakyti penkiasdešimčiai, taip, jis gali net nužudyti penkiasdešimt; tad kodėl gi ne mus?

4 SKYRIUS

Pagal Viešpaties įsakymą Nefis nužudo Labaną ir po to gauna skaistvario plokšteles pasinaudodamas gudrybe. Zoramas pasirenka prisijungti prie Lehio šeimos tyruose. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad aš kalbėjau savo broliams, sakydamas: Eime vėl į Jeruzalę ir „ištikimai laikykimės Viešpaties įsakymų; nes štai jis yra galingesnis už visą žemę, tai kodėl gi ne ^bgalingesnis už Labaną ir jo penkiasdešimt, taip, arba netgi už jo dešimtis tūkstančių?

2 Todėl eime; būkime „stiprūs kaip ^bMozė, nes jis iš tiesų kalbėjo Raudonosios „jūros vandenims, ir šie persiskyrė į abi puses, ir mūsų tėvai perėjo iš nelaisvės sausa žeme, o faraono armijos

22a 1 Nef 2:4.

24a 1 Nef 3:3.

25a RR Geisti.

28a 1 Nef 17:17–18.

29a 1 Nef 4:3; 7:10.

RR Angelai.

b 1 Nef 2:22.

30a 1 Nef 16:38.

31a RR Murmėti.

4 1a RR Drąsa, narsa;

Tikėjimas, tikėti.

b 1 Nef 7:11–12.

2a Paklšt 11:8.

b RR Mozė.

c Iš 14:21;

1 Nef 17:26;

Mzj 7:19.

sekė iš paskos ir buvo paskan-
dintos Raudonosios jūros van-
denyse.

3 Štai jūs žinote, kad tai
tiesa, ir taip pat žinote, kad
„angelas kalbėjo jums; kaip tad
galite abejoti? Eime, Viešpats
pajėgus išvaduoti mus, lygiai
kaip ir mūsų tėvus, ir sunai-
kinti Labaną, lygiai kaip ir
egiptiečius.

4 Dabar, man pasakius šiuos
žodžius, jie vis dar tūžo ir vis
dar tebemurmėjo; vis dėlto jie
sekė paskui mane, kol priėjome
Jeruzalės sienas.

5 Ir tai buvo naktį, ir aš nuro-
džiau, kad jie pasislėptų sienų
išorėje. Ir kai jie pasislėpė, aš,
Nefis, išėlinau į miestą ir nuėjau
link Labano namo.

6 Ir aš buvau „vedamas Dva-
sios, ^bnežinodamas iš anksto,
ką turėsiu daryti.

7 Nepaisydamas to, aš ėjau, ir,
prisiartinęs prie Labano namo,
priešais save pamačiau vyrą,
parkritusį ant žemės, nes jis
buvo girtas nuo vyno.

8 Ir priėjęs prie jo, pamačiau,
kad tai Labanas.

9 Ir pamačiau jo „kalaviją ir
ištraukiau jį iš makšties; ir jo
rankena buvo iš gryno aukso,
ir jis buvo nepaprastai puikaus
darbo, ir mačiau, kad jo geležtė
buvo geriausio plieno.

10 Ir buvo taip, jog Dvasia
„vertė mane nužudyti Labaną;

bet aš tariau savo širdyje: Nie-
kada, nė karto nesu praliejęs
žmogaus kraujo. Ir aš atsitrau-
kiau ir nenorėjau jo žudyti.

11 Bet Dvasia vėl tarė man: Štai
„Viešpats atidavė jį į tavo ran-
kas. Taip, ir aš taip pat žinojau,
kad jis kėsinosi atimti mano pa-
ties gyvybę; taip, ir jis neklauso
Viešpaties įsakymų; ir taip pat
^batėmė mūsų turta.

12 Ir buvo taip, kad Dvasia vėl
pasakė man: Nužudyk jį, nes
Viešpats atidavė jį į tavo rankas.

13 Mat Viešpats „žudo ^bnela-
buosius, kad įgyvendintų savo
teisius tikslus. „Geriau, kad žūtų
vienas vyras, negu visa tauta
nusiristų į netikėjimą ir pražūtų.

14 Ir dabar, aš, Nefis, išgirdęs
šituos žodžius, prisiminiau Vieš-
paties žodžius, kuriuos jis kal-
bėjo man tyruose, sakydamas:
„Kiek tavo sėkla laikysis mano
^bįsakymų, tiek jie ^cklestės pažado
^džemėje.

15 Taip, ir aš taip pat galvojau,
kad jie negalės laikytis Viešpa-
ties įsakymų pagal Mozės įsta-
tymą, jei neturės to įstatymo.

16 Ir aš taip pat žinojau, kad
„įstatymas buvo išraižytas ant
tų skaitvario plokštelių.

17 Ir vėlgi, aš supratau, kad
Viešpats atidavė Labaną į mano
rankas tam, kad gaučiau metraš-
čius pagal jo įsakymus.

18 Todėl aš paklusau Dvasios
balsui ir paėmiau Labaną už

3a 1 Nef 3:29–31; 7:10.
6a RR Šventoji Dvasia;
įkvėpimas, įkvėpti.
b Hbr 11:8.
9a 2 Nef 5:14; DS 17:1.
10a Al 14:11.
11a 1 Sam 17:41–49.

b 1 Nef 3:26.
13a 1 Nef 17:33–38;
DS 98:31–32.
b RR Nelabas,
nelabumas.
c Al 30:47.
14a Om 1:6;

Mzj 2:22;
Etr 2:7–12.
b RR Dievo įsakymai.
c 1 Nef 2:20.
d 1 Nef 17:13–14;
JokK 2:12.
16a RR Mozės įstatymas.

plaukų, ir nukirtau jam galvą jo paties “kalaviju.

19 Ir nukirtęs jam galvą jo paties kalaviju, aš paėmiau Labano apdarus ir apsvilkiau juos; taip, netgi kiekvieną dalelę; ir apsijuosiau jo ginklus aplink strėnas.

20 Ir padaręs tai, aš nuėjau link Labano lobyno. Ir eidamas link Labano lobyno, štai aš pamaciau Labano “tarną, kuris turėjo lobyno raktus. Ir aš išakiau jam Labano balsu, kad jis eitų su manimi į lobyną.

21 Ir jis manė, kad aš esu jo šeimininkas Labanas, nes matė šituos apdarus, ir taip pat kalaviją, apjuostą aplink mano strėnas.

22 Ir jis kalbėjo man apie žydų vyresniusius, žinodamas, kad jo šeimininkas Labanas naktį buvo išvykęs su jais.

23 Ir aš kalbėjau jam, lyg būčiau Labanas.

24 Ir aš taip pat kalbėjau jam, kad turiu neštis raižinius, kurie ant skaistvario “plokštelių, pas savo vyresniusius brolius, esančius sienų išorėje.

25 Ir taip pat liepiau jam sekti paskui mane.

26 Ir jis, manydamas, kad aš kalbėjau apie bažnyčios brolius ir kad iš tiesų buvau tas Labanas, kurį aš nužudžiau, sekė paskui mane.

27 Ir kol ėjau pas savo brolius, buvusius sienų išorėje, jis daug kartų man kalbėjo apie žydų vyresniusius.

28 Ir buvo taip, kad pamatęs

mane, Lamanas nepaprastai išsigando, ir taip pat Lemuelis ir Samas. Ir jie bėgo iš mano aki-vaizdos, nes manė, kad tai Labanas ir kad jis nužudė mane ir kėsinaisi taip pat atimti ir jų gyvybę.

29 Ir buvo taip, kad aš pašaukiau juos, ir jie išgirdo mane; todėl liovėsi bėgti iš mano aki-vaizdos.

30 Ir buvo taip, kad pamatęs mano brolius, Labano tarnas pradėjo drebėti ir buvo besprunkęs nuo manęs ir begrižtas į Jeruzalės miestą.

31 Ir dabar, aš, Nefis, būdamas didelio ūgio vyras, ir taip pat gavęs daug “stiprybės iš Viešpaties, nutvėriau Labano tarną ir laikiau jį, taigi jis negalėjo pabėgti.

32 Ir buvo taip, jog aš kalbėjau su juo, kad jei jis klausys mano žodžių, kaip Viešpats gyvas, ir kaip aš gyvas, jei jis klausys mūsų žodžių, mes pasigailėsime jo gyvybės.

33 Ir aš pasakiau jam, netgi su “priesaika, kad jam nereikia bijoti ir kad jis bus laisvas vyras kaip mes, jei eis su mumis į tyrus.

34 Ir aš taip pat kalbėjau jam, sakydamas: Iš tiesų Viešpats “įsakė mums padaryti šį darbą; ir argi mes stropiai nesilaikysime Viešpaties įsakymų? Todėl, jeigu eisi į tyrus pas mano tėvą, tu turėsi vietą su mumis.

35 Ir buvo taip, kad “Zoramas nuo mano ištartų žodžių įgavo

18a 1 Sam 17:51.

20a 2 Nef 1:30.

24a 1 Nef 3:12, 19–24;
5:10–22.

31a Mzj 9:17;

Al 56:56.

33a RR Priesaika.

34a 1 Nef 2:2; 3:16.

35a 1 Nef 16:7;

2 Nef 5:5–6.

RR Zoramas,
zoramitai.

drašos. Dabar, Zoramas – toks buvo tarno vardas – pažadėjo, kad eis į tyrus pas mūsų tėvą. Taip, ir jis taip pat prisiekė mums, kad nuo šiol pasiliks su mumis.

36 Dabar, mes norėjome, kad jis pasiliktų su mumis dėl to, kad žydai nesužinotų apie mūsų pabėgimą į tyrus, nesivytų ir nesunaikintų mūsų.

37 Ir buvo taip, jog Zoramui „prisiekus mums, mes liovėmės baimintis dėl jo.

38 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme skaitvario plokšteles bei Labano tarną ir išvykome į tyrus, ir nukeliavome prie savo tėvo palapinės.

5 SKYRIUS

Sarija priekaištauja Lehiui. Abu džiūgauja dėl savo sūnų sugrįžimo. Jie atnašauja aukas. Skaitvario plokštelėse yra Mozės ir pranašų raštai. Plokštelės parodo, kad Lehis yra Juozapo palikuonis. Lehis pranašauja apie savo sėklą ir plokštelių išsaugojimą. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad mums atėjus į tyrus pas savo tėvą, štai jis prisipildė džiaugsmo, ir taip pat mano motina „Sarija nepaprastai džiaugėsi, nes ji iš tikrųjų gedėjo dėl mūsų.

2 Nes ji manė, kad žuvome tyruose; ir ji taip pat priekaištavo mano tėvui, vadindama jį

regėjimų vyru, sakydama: Štai tu išvedei mus iš mūsų paveldo žemės, ir mano sūnų jau nebėra, ir mes žūstame tyruose.

3 Ir tokia kalba mano motina priekaištavo mano tėvui.

4 Ir buvo taip, kad mano tėvas kalbėjo jai, sakydamas: Aš žinau, kad esu ^aregėjimų vyras; nes jei nebūčiau ^bregėjime matęs Dievo dalykų, nebūčiau pažinęs Dievo gerumo, bet būčiau pasilikęs Jeruzalės žemėje ir žuvęs su savo broliais.

5 Bet štai aš gavau pažado „žemę, dėl ko ir džiūgauju; taip, ir ^bžinau, kad Viešpats išvaduos mano sūnus iš Labano rankų ir vėl atves juos pas mus į tyrus.

6 Ir tokia kalba mano tėvas Lehis guodė mano motiną Sariją dėl mūsų, kol mes keliavome tyrais į Jeruzalės žemę gauti žydų metraščio.

7 Ir kada mes sugrįžome prie mano tėvo palapinės, štai jų džiaugsmas buvo pilnas, ir mano motina buvo paguosta.

8 Ir ji kalbėjo, sakydama: Dabar tikrai žinau, kad Viešpats „įsakė mano vyrui bėgti į tyrus; taip, ir taip pat tikrai žinau, kad Viešpats apsaugojo mano sūnus ir išvadavo juos iš Labano rankų, ir davė jiems galią, kuria jie sugebėjo ^batlikti tai, ką Viešpats jiems įsakė. Ir tokia kalba ji kalbėjo.

9 Ir buvo taip, kad jie nepaprastai džiūgavo ir atnašavo

37a Joz 9:1–21;
Mok 5:4.
RR Priesaika.
5 1a RR Sarija.

4a 1 Nef 2:11.
b 1 Nef 1:8–13.
RR Regėjimas.
5a 1 Nef 2:20; 18:8, 22–23.

RR Pažadėtoji žemė.
b RR Tikėjimas, tikėti.
8a 1 Nef 2:2.
b 1 Nef 3:7.

“auką bei deginamąsias atnašas Viešpačiui, ir reiškė ^bpadėkas Izraelio Dievui.

10 Ir po to, kai jie išreiškė padėkas Izraelio Dievui, mano tėvas Lehis paėmė metraščius, kurie buvo išraižyti ant skaitvario ^aplokštelių, ir tyrinėjo juos nuo pradžios.

11 Ir jis pamatė, kad juose yra penkios Mozės ^aknygos, kuriose buvo aprašymas apie pasaulio sukūrimą ir taip pat apie Adomą ir Ievą, kurie buvo mūsų pirmieji gimdytojai;

12 ir taip pat žydų ^ametraštis nuo pradžios netgi iki Zedekijo, Judėjos karaliaus, valdymo pradžios;

13 ir taip pat šventųjų pranašų pranašystės nuo pradžios netgi iki ^aZedekijo valdymo pradžios, ir taip pat daug pranašysčių, ištartų ^bJeremijo burna.

14 Ir buvo taip, kad mano tėvas Lehis ant skaitvario ^aplokštelių taip pat rado savo tėvų genealogiją; todėl jis žinojo, kad yra ^bJuozapo palikuonis; taip, būtent to Juozapo, ^cJokūbo sūnaus, ^dparduoto į Egiptą ir ^eapsaugoto Viešpaties ranka, kad šis apsugotų savo tėvą Jokūbą ir visus juo namiškius nuo bado mirties.

15 Ir jie taip pat buvo ^aišvesti

iš nelaisvės ir iš Egipto žemės to paties Dievo, kuris apsaugojo juos.

16 Ir taip mano tėvas Lehis atrado savo tėvų genealogiją. Ir Labanas taip pat buvo ^aJuozapo palikuonis, todėl jis ir jo tėvai išsaugojo metraščius.

17 Ir dabar, kada mano tėvas pamatė visa tai, jis prisipildė Dvasios ir ėmė pranašauti apie savo sėklą –

18 kad šios skaitvario plokštelės pasklis po visas tautas, gimines, liežuvius ir liaudis, kurie bus iš jo sėklos.

19 Dėl to jis pasakė, kad šios skaitvario plokštelės ^aniekuomet nepražus ir nebepatamsės nuo laiko. Ir jis daug pranašavo apie savo sėklą.

20 Ir buvo taip, kad iki šiol aš ir mano tėvas įvykdėme Viešpaties mums duotus įsakymus.

21 Ir mes gavome metraščius, kaip Viešpats buvo mums įsakęs, ir tyrinėjome juos, ir suvokėme, kad jie buvo naudingi; taip, netgi labai ^avertingi mums – tiek, kad galėjome ^bišsaugoti Viešpaties įsakymus savo vaikams.

22 Todėl tai buvo Viešpaties išmintis, kad neštumėmės juos su savimi, keliaudami tyrais link pažado žemės.

9a Mzj 2:3;
3 Nef 9:19–20.
RR Mozės įstatymas.
^b RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.
10a 1 Nef 4:24, 38; 13:23.
RR Skaistvario
plokštelės.
11a 1 Nef 19:23.
RR Penkiaknygė.
12a 1 Met 9:1.

RR Raštai.
13a 2 Kar 24:18; Jer 37:1.
^b Ezr 1:1; Jer 36:17–32;
1 Nef 7:14; Hel 8:20.
14a 1 Nef 3:3, 12.
RR Skaistvario
plokštelės.
^b 2 Nef 3:4; Al 10:3.
RR Juozapas, Jokūbo
sūnus.
^c RR Jokūbas, Izaoko

sūnus.
^d Pr 37:29–36.
^e Pr 45:4–5.
15a Iš 13:17–18; Am 3:1–2;
1 Nef 17:23–31;
DS 103:16–18; 136:22.
16a 1 Nef 6:2.
19a Al 37:4–5.
21a RR Raštai – Raštų
vertingumas.
^b 2 Nef 25:26.

6 SKYRIUS

Nefis rašo apie Dievo dalykus. Nefio tikslas yra įtikinti žmones ateiti pas Abraomo Dievą ir būti išgelbėtiems. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, aš, Nefis, „šioje savo metraščio dalyje nepateikiu savo tėvų genealogijos; ir niekada vėliau nepateiksiu jos ant šitų mano rašomų ^bplokštelių; nes ji yra metraštyje, kuri išsaugojo mano tėvas; todėl šiame darbe jos nerašau.

2 Nes man pakanka pasakyti, jog esame „Juozapo palikuonys.

3 Ir man nerūpi smulkiai aprašyti viską apie savo tėvą, nes tai negali būti užrašyta ant šitų „plokštelių, kadangi aš noriu vietos, kad galėčiau rašyti apie Dievo dalykus.

4 Nes visa, ko aš siekiu, – tai „įtikinti žmones, kad jie ^bateitų pas Abraomo Dievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo Dievą ir būtų išgelbėti.

5 Todėl aš nerašau to, kas „patinka pasauliui, bet rašau tai, kas patinka Dievui ir tiems, kurie ne pasaulio.

6 Todėl aš duosiu įsakymą savo sėklai, kad jie neužimtų šitų plokštelių tuo, kas nevertinga žmonių vaikams.

7 SKYRIUS

Lehio sūnūs sugrįžta į Jeruzalę ir

pakviečia Izmaelį ir jo namiškius prisijungti prie jų kelionėje. Lamanas ir kiti maištauja. Nefis ragina savo brolius tikėti Viešpatį. Jie suriša jį virvėmis ir ketina nužudyti. Jis išsilaisvina tikėjimo galia. Jo broliai prašo atleidimo. Lehis ir jo bendrakeleiviai atnašauja auką ir deginamąsias atnašas. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, noriu, kad žinotumėte, jog po to, kai mano tėvas Lehis baigė „pranašauti apie savo sėklą, buvo taip, kad Viešpats vėl jam kalbėjo, sakydamas, kad nedera jam, Lehiui, vienam pasiimti savo šeimą į tyrus; bet kad jo sūnūs turi paimti ^bdukteris į „žmonas, kad išaugintų sėklą Viešpačiui pažado žemėje.

2 Ir buvo taip, jog Viešpats „įsakė jam, kad aš, Nefis, ir mano broliai vėl grįžtume į Jeruzalės žemę ir atsivestume į tyrus Izmaelį bei jo šeimą.

3 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, su savo broliais „vėl leidausi keliauti tyrais link Jeruzalės.

4 Ir buvo taip, kad mes nuėjome į Izmaelio namą ir įgijome palankumo Izmaelio akyse, tiek, kad kalbėjome jam Viešpaties žodžius.

5 Ir buvo taip, kad Viešpats suminkštino Izmaelio ir taip pat jo namiškių širdį tiek, kad jie leidosi kelionėn su mumis į tyrus link mūsų tėvo palapinės.

6 Ir buvo, kad, mums bekeliau-

6 1a 2 Nef 4:14–15.

b 1 Nef 9:2.

c 1 Nef 1:16–17; 19:1–6.

2a 1 Nef 5:14–16.

3a Jokk 7:27; Jar 1:2, 14;

Om 1:30.

4a Jn 20:30–31. Žiūrėkite Mormono Knygos titulinį puslapį.

b 2 Nef 9:41, 45, 51.

5a 1 Tes 2:4;

MŽ 1:4.

7 1a 1 Nef 5:17–19.

b 1 Nef 16:7.

c RR Santuoka, susituokti.

2a 1 Nef 16:7–8.

3a 1 Nef 3:2–3.

jant tyruose, štai Lamanas ir Lemuelis ir dvi Izmaelio dukterys bei du Izmaelio “sūnūs ir jų šeimos maištavo prieš mus; taip, prieš mane, Nefi, ir Samą, ir savo tėvą Izmaelį, ir jo žmoną, ir kitas tris jo dukteris.

7 Ir buvo taip, kad maištaudami jie norėjo grįžti į Jeruzalės žemę.

8 Ir dabar, mane, Nefi, “nuliūdino jų kietaširdiškumas, todėl kalbėjau jiems, taip, būtent Lamanui ir Lemueliui, sakydama: Štai jūs esate mano vyresnieji broliai, ir kaip yra, kad jūs tiek kieti savo širdimis ir taip akli savo protais, jog jums reikia, kad aš, jūsų jaunesnysis brolis, kalbėčiau jums, taip, ir daugiau jums pavyzdį?

9 Kaip yra, kad jūs neįsiklausėte į Viešpaties žodį?

10 Kaip yra, kad “pamiršote, jog matėte Viešpaties angelą?

11 Taip, ir kaip yra, kad pamiršote, kokius didžius darbus Viešpats padarė dėl mūsų, “išvaduodamas mus iš Labano rankų, ir taip pat kad mes gautume metraštį?

12 Taip, ir kaip yra, kad pamiršote, jog pagal savo valią Viešpats gali padaryti “viską dėl žmonių vaikų, jei tik jie panaudoja ^btikėjimą juo? Todėl būkime jam ištikimi.

13 Ir jei bus taip, kad būsime jam ištikimi, mes gausime pažado “žemę; ir jūs sužinosite kada

nors ateity, kad Viešpaties žodis dėl Jeruzalės ^bsunaikinimo bus įvykdytas; nes visa, ką Viešpats yra kalbėjęs apie Jeruzalės sunaikinimą, turi būti įvykdyta.

14 Nes štai Viešpaties Dvasia netrukus liausis plūktis su jais; nes štai, jie “atmetė pranašus ir ^bJeremiją įmetė į kalėjimą. Ir jie kėsinosi atimti mano tėvo ‘gyvybę tiek, kad išvarė jį iš žemės.

15 Dabar štai sakau jums, kad jei sugrįšite į Jeruzalę, jūs taip pat žūsitate su jais. Ir dabar, jeigu jau taip nusprendėte, eikite į tą žemę ir atminkite žodžius, kuriuos sakau jums, kad jei eisite, jūs taip pat žūsitate; nes taip Viešpaties Dvasia verčia mane kalbėti.

16 Ir buvo taip, jog man, Nefiui, pasakius šiuos žodžius savo broliams, jie supyko ant manęs. Ir buvo taip, kad jie sučiupo mane, nes štai jie buvo nepaprastai įniršę, ir “surišo mane virvėmis, nes kėsinosi atimti mano gyvybę, palikdami mane tyruose laukiniams žvėrimis suėsti.

17 Bet buvo taip, kad aš meldžiausi Viešpačiui, sakydama: O Viešpatie, pagal mano tikėjimą tavimi, išvaduok mane iš mano brolių rankų; taip, netgi duok man jėgos, kad galėčiau “sutraukti šituos raiščius, kuriais esu surištas.

18 Ir buvo taip, jog, man pasakius šiuos žodžius, štai raiščiai

6a 2 Nef 4:10.
8a Al 31:2; Moz 7:41.
10a Pak[ist 4:9;
1 Nef 3:29; 4:3.
11a 1 Nef 4.
12a 1 Nef 17:50;
Al 26:12.

b 1 Nef 3:7; 15:11.
13a 1 Nef 2:20.
RR Pažadėtoji žemė.
b 2 Kar 25:1–21;
2 Nef 6:8; 25:10;
Om 1:15;
Hel 8:20–21.

14a Ez 5:6;
1 Nef 1:18–20; 2:13.
RR Maištas, sukilimas.
b Jer 37:15–21.
c 1 Nef 2:1.
16a 1 Nef 18:11–15.
17a Al 14:26–28.

atsirišo nuo mano rankų bei kojų, ir aš stovėjau priešais savo brolius ir vėl kalbėjau jiems.

19 Ir buvo taip, kad jie vėl supyko ant manęs ir kėsinosi mane sučiupti; bet štai, viena iš Izmaelio „dukterų, taip, ir taip pat jos motina ir vienas iš Izmaelio sūnų maldavo mano brolius tiek, kad suminkštino jų širdis; ir jie liovėsi kėsintis į mano gyvybę.

20 Ir buvo taip, kad jie gailėjosi dėl savo nelabumo tiek, kad nusilenkė priešais mane ir maldavo mane, kad atleisčiau jiems už tai, ką man padarė.

21 Ir buvo taip, kad aš nuoširdžiai „atleidau jiems visa, ką jie buvo padarę, ir paraginau juos melsti Viešpatį, savo Dievą, atleidimo. Ir buvo taip, kad jie taip ir padarė. Ir po to, kai jie pasimeldė Viešpačiui, mes vėl leidomės kelionėn link savo tėvo palapinės.

22 Ir buvo taip, kad mes atėjome prie savo tėvo palapinės. Ir kai aš ir mano broliai, ir visi Izmaelio namai atėjome prie mano tėvo palapinės, jie reiškė „padėkas Viešpačiui, savo Dievui, ir atnašavo jam ^bauką bei deginamąsias atnašas.

8 SKYRIUS

Lehis mato regėjimą apie gyvybės medį. Jis valgo jo vaisiaus ir trokšta, kad jo šeima darytų taip pat. Jis mato geležinę lazda, ankštą ir siaurą

kelią bei tamsos miglas, kurios apgaubia žmones. Sarija, Nefis ir Samas valgo vaisiaus, bet Lamanas ir Lemuelis atsisako. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad mes surinkome visokių įvairių rūšių sėklų, tiek kiekvienos rūšies grūdų, tiek ir kiekvienos rūšies vaisių sėklų.

2 Ir buvo taip, kad tuo metu, kai mūsų tėvas buvo apsistojęs tyruose, jis tarė mums, sakydamas: Štai, aš „susapnavau sapną; arba, kitais žodžiais, mačiau ^bregėjimą.

3 Ir štai dėl to, ką pamačiau, turiu pagrindo džiūgauti Viešpačiu dėl „Nefio, ir taip pat dėl Samo, nes turiu priežastį manyti, kad jie ir taip pat daugelis iš jų sėklos bus išgelbėti.

4 Bet štai, „Lamanai ir Lemueli, aš labai bijau dėl jūsų; nes štai, man regis, savo sapne mačiau tamsius ir niūrius tyrus.

5 Ir buvo taip, kad aš pamačiau vyrą; ir jis buvo apsirengęs baltu „rūbu, ir jis atėjo ir atsistojo priešais mane.

6 Ir buvo taip, kad jis kreipėsi į mane ir liepė man sekti paskui jį.

7 Ir buvo taip, kad sekdamas paskui jį aš išvydau save tamsiame ir niūriame tyrlaukyje.

8 Ir keliavęs tamsoje daugelį valandų, pradėjau melstis Viešpačiui, kad jis „pasigailėtų manęs vardan daugybės savo švelnių pasigailėjimų.

9 Ir buvo taip, kad po to, kai

19a 1 Nef 16:7.

21a RR Atleisti.

22a RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.
b 1 Nef 5:9.

8 2a RR Sapnas;
Apreiškimas.

b 1 Nef 10:17.

RR Regėjimas.

3a 1 Nef 8:14–18.

4a 1 Nef 8:35–36.

5a DžS–I 1:30–32.

8a RR Gailėstingumas,
gailėstingas.

pasimeldžiau, aš pamačiau didelį ir erdvų ^alauką.

10 Ir buvo taip, kad pamačiau ^amedį, kurio ^bvaisius buvo trokštinai, kad padarytų žmogų laimingą.

11 Ir buvo taip, kad aš priėjau ir valgiau jo ^avaisiaus; ir pamačiau, kad jis buvo saldžiausias iš visų, kuriuos kada nors buvau valgęs. Taip, ir pamačiau, kad jo vaisius buvo baltas, pranokstantis bet kokį ^bbaltumą, kokį kada nors buvau matęs.

12 Ir kai aš valgiau jo vaisiaus, jis pripildė mano sielą nepaprastai didelio ^adžiaugsmo; todėl ^bpanorau, kad mano šeima taip pat jo valgytų; nes aš žinojau, kad jis buvo ^ctrokštinai labiau už visus kitus vaisius.

13 Ir kai aš apsižvalgiau aplink, tikėdamasis atrasti ir savo šeimą, pamačiau vandens ^aupę, ir ji tekėjo tolyn, netoli medžio, nuo kurio aš valgiau vaisiaus.

14 Ir aš pažvelgiau, kad pamatyčiau, iš kur ji atiteka; ir netoliese pamačiau jos ištakas, o prie jos ištakų pamačiau jūsų motiną Sariją ir Samą bei Nefį; ir jie stovėjo lyg nežinotų, kur jiems eiti.

15 Ir buvo taip, kad aš jiems močiau, ir taip pat garsiu balsu sakiau, kad ateitų pas mane ir valgytų vaisiaus, kuris buvo trokštinai labiau už visus kitus vaisius.

16 Ir buvo taip, kad jie atėjo pas mane ir taip pat valgė vaisiaus.

17 Ir buvo taip, kad aš troškau, kad Lamanas ir Lemuelis ateitų ir taip pat valgytų vaisiaus; todėl aš pažvelgiau link upės ištakų, tikėdamasis pamatyti juos.

18 Ir buvo taip, kad pamačiau juos, bet jie nepanoro ^aateiti pas mane ir valgyti vaisiaus.

19 Ir aš pamačiau geležinę ^alazdą, ir ji driekėsi išilgai upės kranto ir vedė prie medžio, šalia kurio stovėjau.

20 Ir aš taip pat pamačiau ^aankštą ir siaurą kelią, kuris driekėsi išilgai geležinės lazdos iki pat medžio, prie kurio stovėjau; ir jis taip pat vedė pro versmės ištakas į didelį ir erdvų tarsi pasaulis ^blauką.

21 Ir aš mačiau nesuskaičiuojamus būrius žmonių, daugelis iš kurių veržėsi pirmyn, kad pasiektų ^akelią, vedantį prie medžio, prie kurio stovėjau.

22 Ir buvo taip, kad jie atėjo ir patraukė keliu, kuris vedė prie medžio.

23 Ir buvo taip, kad pakilo tamsos ^amigla; taip, netgi nepaprastai tiršta tamsos migla, netgi tokia, kad tie, kurie patraukė keliu, pametė savo kelią, nuklydo ir pasimetė.

24 Ir buvo taip, kad pamačiau kitus, besiveržiančius pirmyn, ir jie atėjo, ir nusitvėrė geležinės

9a Mt 13:38.

10a Pr 2:9;

Apr 2:7; 22:2;

1 Nef 11:4, 8–25.

RR Gyvenimo medis, gyvybės medis.

b Al 32:41–43.

11a Al 5:34.

b 1 Nef 11:8.

12a RR Džiaugsmas.

b Al 36:24.

c 1 Nef 15:36.

13a 1 Nef 12:16–18; 15:26–29.

18a 2 Nef 5:20–25.

19a Ps 2:9; Apr 12:5;

DžSV, Apr 19:15;

1 Nef 8:30; 11:25;

15:23–24.

20a Mt 7:14;

2 Nef 31:17–20.

b Mt 13:38.

21a RR Kelias.

23a 1 Nef 12:17; 15:24.

lazdos galo, ir veržėsi pirmyn per tamsos miglą, tvirtai laikydamiesi geležinės lazdos, kol atėjo ir valgė medžio vaisiaus.

25 O užvalgę medžio vaisiaus, jie apsižvalgę aplink lyg „gėdytūsi.

26 Ir aš taip pat apsižvalgiau aplinkui ir pamačiau kitoje vandens upės pusėje didžiulį ir „erdvų pastatą; ir jis tarsi kybojo ore, aukštai virš žemės.

27 Ir jis buvo pilnas žmonių, tiek senų, tiek ir jaunų, tiek vyrų, tiek ir moterų; ir jų rūbai buvo labai puikūs; ir jie „tyčiojosi ir rodė pirštais į tuos, kurie priėjo ir valgė vaisiaus.

28 Ir „paragavę vaisiaus šie ^bgėdinosi tų, kurie iš jų šaipėsi; ir jie „atpuolė į uždraustus kelius ir pasimetė.

29 Ir dabar, aš, Nefis, nerašau „visų savo tėvo žodžių.

30 Bet, rašant trumpai, štai jis pamatė kitas minias, besiveržiančias pirmyn; ir jie atėjo, ir nusitvėrė geležinės „lazdos galo, ir veržėsi savo keliu pirmyn, nuolat tvirtai laikydamiesi geležinės lazdos, kol atėjo ir puolė žemėn, ir valgė medžio vaisiaus.

31 Ir jis taip pat matė kitas „minias, apgraibomis ieškančias kelio link to didžiulio ir erdvaus pastato.

32 Ir buvo taip, kad daugelis paskendo „versmės gelmėse; ir

daugelis prapuolė iš jo akiračio, klaidžiodami nežinomais keliais.

33 Ir didelė buvo minia, kuri įėjo į tą keistą pastatą. Ir įėję į tą pastatą, jie rodė „pašaipos pirštu į mane ir į tuos, kurie taip pat valgė vaisiaus; bet mes jų nepaisėme.

34 Štai mano tėvo žodžiai: Nes, kurie tik jų „paisė, atpuolė.

35 O „Lamanas ir Lemuelis nevalgė vaisiaus, – sakė mano tėvas.

36 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pasakęs visus žodžius apie savo sapną, arba regėjimą, kurių buvo daug, sakė mums, kad dėl to, ką matė regėjime, jis nepaprastai baiminasi dėl Lamano ir Lemuelio; taip, jis baiminasi, kad jie nebūtų išmesti iš Viešpaties akivaizdos.

37 Ir tada su visu švelnaus „gimdytojo jausmu jis ragino juos įsiklausyti į jo žodžius, kad galbūt Viešpats pasigailėtų ir neatmestų jų; taip, mano tėvas pamokslavo jiems.

38 Ir baigęs pamokslauti jiems, ir taip pat išpranašavęs daugelį dalykų, jis liepė jiems laikytis Viešpaties įsakymų; ir liovėsi jiems kalbėjęs.

9 SKYRIUS

Nefis daro du metraščių rinkinius. Abu pavadinti Nefio plokštelėmis.

24a 1 Nef 8:10–12.

25a Rom 1:16; 2 Tim 1:8;
Al 46:21;
Mrm 8:38.

26a 1 Nef 11:35–36; 12:18.

27a RR Išdidumas.

28a 2 Pet 2:19–22.

b Mk 4:14–20; 8:38;

Lk 8:11–15;

Jn 12:42–43.

c RR Atsimitimas.

29a 1 Nef 1:16–17.

30a 1 Nef 15:23–24.

31a Mt 7:13.

32a 1 Nef 15:26–29.

33a RR Persekioti,
persekiuojimas.

34a Iš 23:2.

35a 1 Nef 8:17–18;

2 Nef 5:19–24.

37a RR Šeima; Gimdytojai.

Didžiosiose plokštelėse yra pasaulietinė istorija; mažesniosios pirmiausiai susijusios su šventais dalykais. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir visa tai, ir taip pat daug daugiau dalykų, kurie negali būti užrašyti ant šių plokštelių, mano tėvas matė, girdėjo ir kalbėjo, gyvendamas palapinėje „Lemuelio slėnyje.

2 Ir dabar, kaip esu kalbėjęs dėl šitų plokštelių, štai, tai ne tos plokštelės, ant kurių aš rašau visą savo žmonių istorijos aprašymą; nes „plokštelėms, ant kurių sudarinėju visą savo liaudies aprašymą, esu davęs Nefio vardą; todėl jos vadinamos Nefio plokštelėmis pagal mano paties vardą; ir šitos plokštelės taip pat vadinamos Nefio plokštelėmis.

3 Kaip ten bebūtų, esu gavęs Viešpaties įsakymą, kad turiu padaryti šias plokšteles ypatingam „tikslui, kad ant jų būtų išraižytas mano žmonių ^btarnystės aprašymas.

4 Ant kitų plokštelių turi būti išraižytas aprašymas apie karalių valdymą ir mano žmonių karus bei kovas; todėl šios plokštelės daugiau yra apie tarnystę; o „kitos plokštelės daugiau yra apie karalių valdymą bei mano žmonių karus ir kovas.

5 Taigi Viešpats įsakė man pa-

gaminti šias plokšteles „išmintinam jo tikslui, kurio aš nežinau.

6 Bet Viešpats „žino viską nuo pradžios; todėl jis paruošia kelią atlikti visus jo darbus tarp žmonių vaikų; nes štai jis turi visą ^bgalią visiems savo žodžiams įvykdyti. Ir taip yra. Amen.

10 SKYRIUS

Lehis išpranašauja, kad babiloniečiai paims žydus nelaisvėn. Jis kalba apie Mesijo, Gelbėtojo, Išpirkėjo atėjimą tarp žydų. Lehis taip pat kalba apie atėjimą to, kuris pakrikštys Dievo Avinėlių. Lehis kalba apie Mesijo mirtį ir prisikėlimą. Izraelio išsklaidymą ir surinkimą jis prilygina alyvmedžiui. Nefis kalba apie Dievo Sūnų, apie Šventosios Dvasios dovaną ir apie teismo poreikį. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, aš, Nefis, tęsiu savo darbų, savo valdymo ir tarnystės aprašymą ant „šitų plokštelių; todėl, prieš tęsdamas savo aprašymą, turiu šiek tiek pakalbėti apie savo tėvo ir taip pat apie savo brolių reikalus.

2 Nes štai buvo taip, jog baigęs pasakoti savo „sapną ir taip pat raginti juos būti kuo stropiausias, mano tėvas kalbėjo jiems dėl žydų –

3 kad po to, kai jie bus sunaikinti, būtent tas didis „Jeruzalės

9 1a 1 Nef 2:4–6, 8,
14–15; 16:6.

2a 1 Nef 19:2, 4;
JokK 3:13–14;
MŽ 1:2–11;
DS 10:38–40.
RR Plokštelės.

3a DS 3:19.

b 1 Nef 6:3.

4a JokK 1:2–4; MŽ 1:10.

5a 1 Nef 19:3; MŽ 1:7;

Al 37:2, 12, 14.

6a 2 Nef 9:20; DS 38:2;

Moz 1:6, 35.

RR Visažinis.

b Mt 28:18.

10 1a 1 Nef 9:1–5; 19:1–6;
JokK 1:1–4.

2a 1 Nef 8.

3a Est 2:6; 2 Nef 6:8;

Hel 8:20–21.

miestas, ir daugelis bus ^bišvesti nelaisvėn į ^cBabilonę, Viešpačiui tinkamu metu jie vėl ^dsugrįš, taip, būtent bus parvesti iš nelaisvės; ir po to, kai bus parvesti iš nelaisvės, jie vėl apgyvens savo paveldo žemę.

4 Taip, būtent po ^ašešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę, ^bpranašą Viešpats Dievas pakels tarp žydų – būtent ^cMesiją, arba, kitais žodžiais, pasaulio Gelbėtoją.

5 Ir jis taip pat kalbėjo apie pranašus – kokia daugybė ^aliudijo apie tai, apie šį Mesiją, apie kurią jis kalbėjo, arba šitą pasaulio Išpirkėją.

6 Taigi visa žmonija buvo prapulties ir ^anuopuolio būsenoje ir visuomet būtų, jei nepasikliautų šituo Išpirkėju.

7 Ir jis taip pat kalbėjo apie ^apranašą, kuris turi ateiti prieš Mesiją, kad paruoštų Viešpaties kelią.

8 Taip, būtent jis išeis ir šauks tyruose: ^aParuoškite Viešpaties kelią ir tiesinkite jo takus; nes čia tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate; jis galingesnis už mane, ir jo sandalų dirželio aš nesu vertas atrišti. Ir daug kalbėjo mano tėvas apie tai.

9 Ir mano tėvas sakė, kad jis krikštys ^aBetabaroje, už Jordano; ir jis taip pat sakė, kad jis ^bkrikštys vandeniu, būtent, kad jis pakrikštys Mesiją vandeniu.

10 Ir pakrikštyjęs Mesiją vandeniu, jis pamatys ir paliudys, kad pakrikštijo Dievo ^aAvinėli, kuris paims pasaulio nuodėmes.

11 Ir buvo taip, kad ištareš šituos žodžius, mano tėvas kalbėjo mano broliams apie evangeliją, kuri bus skelbiama tarp žydų, ir taip pat apie žydų ^anusiritimą į ^bnetikėjimą. Ir po to, kai jie nužudys ^cMesiją, kuris ateis, po to, kai bus nužudytas, jis ^dprisikels iš mirusiųjų ir ^eŠventąją Dvasia apreikš save kita taučiams.

12 Taip, mano tėvas daug kalbėjo būtent apie kitataučius, ir taip pat apie Izraelio namus, kad jie bus prilyginti ^aalyvmedžiui, kurio šakos bus nulaužtos ir ^bišsklaidytos po visą žemės veidą.

13 Todėl jis sakė, jog būtina, kad būtume vieningai vedami į pažado ^ažemę, idant išsipildytų Viešpaties žodis, jog būsime išsklaidyti po visą žemės veidą.

14 Ir po to, kai Izraelio namai bus išsklaidyti, jie bus vėl

3b 2 Nef 25:10.
RR Chronologija – 587 Pr. Kristaus gim.
c Ez 24:2; 1 Nef 1:13; Om 1:15.
d Jer 29:10; 2 Nef 6:8–9.
4a 1 Nef 19:8;
2 Nef 25:19; 3 Nef 1:1.
b 1 Nef 22:20–21.
c RR Mesijas.
5a JokK 7:11; Mzj 13:33; Hel 8:19–24; 3 Nef 20:23–24.

6a RR Nuopuolis, Adomo ir Ievos.
7a 1 Nef 11:27;
2 Nef 31:4.
8a Iz 40:3; Mt 3:1–3.
9a Jn 1:28.
b RR Jonas Krikštytojas.
10a RR Dievo Avinėlis.
11a JokK 4:14–18.
b Mrm 5:14.
c RR Jėzus Kristus; Nukryžiuavimas.
d RR Prikėlimas.

e RR Šventoji Dvasia.
12a Pr 49:22–26;
1 Nef 15:12;
2 Nef 3:4–5;
JokK 5; 6:1–7.
RR Alyvmedis; Viešpaties vynuogynas.
b 1 Nef 22:3–8.
RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.
13a 1 Nef 2:20.
RR Pažadėtoji žemė.

“surinkti; arba galiausiai, kai ^bkitataučiai gaus evangelijos pilnatvę, ‘alyvmedžio prigimtinės šakos, arba Izraelio namų likučiai, bus įskiepyti, arba pažins tikrąjį Mesiją, savo Viešpatį ir savo Išpirkėją.

15 Ir tokia kalba mano tėvas pranašavo ir kalbėjo mano broliams, ir taip pat daug daugiau dalykų, kurių aš nerašau į šitą knygą, nes tiek jų, kiek man atrodė tinkama, aš parašiau savo “kitoje knygoje.

16 Ir visa tai, apie ką kalbėjau, buvo padaryta, kai mano tėvas gyveno palapinėje Lemuelio slėnyje.

17 Ir buvo taip, jog kai aš, Nefis, išgirdau visus šiuos savo tėvo “žodžius apie tai, ką jis matė ^bregėjime, ir taip pat apie dalykus, kuriuos jis kalbėjo Šventosios Dvasios galia, ta galia, kurią jis gavo per tikėjimą Dievo Sūnumi – o Dievo Sūnus buvo “Mesijas, kuris ateis – aš, Nefis, taip pat troškau matyti, girdėti ir žinoti tai Šventosios Dvasios galia, kuri yra Dievo ^ddovana visiems tiems, kas “stropiai jo ieško, taip pat ^fsenovės laikais, kaip ir tuo metu, kuriuo jis apreikš save žmonių vaukams.

18 Nes jis yra “tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir kelias

paruoštas visiems žmonėms nuo pasaulio įkūrimo, jei bus taip, kad jie atgailaus ir ateis pas jį.

19 Nes tas, kas stropiai ieško, ras; ir Dievo “slėpiniai bus atskleisti jam ^bŠventosios Dvasios galia, taip pat šiais laikais, kaip ir senovės laikais, ir taip pat senovės laikais, kaip ir ateinančiais laikais; taigi Viešpaties “kelias – vienas amžinas ratas.

20 Todėl atmink, o žmogau, už visus savo darbus tu būsi atvestas į “teismą.

21 Todėl, jei savo “išbandymo dienomis siekėte elgtis nedorai, tai priešais Dievo teismo krasę būsite pripažinti ^bnešvariais; o niekas nešvarus negali gyventi su Dievu; todėl jūs būsite atmesti amžinai.

22 Ir Šventoji Dvasia įgalioja mane kalbėti tai ir nenutylėti to.

11 SKYRIUS

Nefis mato Viešpaties Dvasią ir regėjime jam parodomą gyvybės medis. Jis mato Dievo Sūnaus motiną ir sužino apie Dievo nuolaidumą. Jis mato Dievo Avinėlio krikštą, tarnystę ir nukryžiuvimą. Jis taip pat mato Avinėlio dvylikos apaštalų pašaukimą ir tarnystę. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

NES buvo taip, kad kai užside-

14a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b 1 Nef 13:42;
DS 14:10.

c JokK 5:8, 52, 54, 60, 68.

15a 1 Nef 1:16–17.

17a En 1:3; Al 36:17.

b 1 Nef 8:2.
c RR Mesijas.

d RR Šventoji Dvasia.

e Mor 10:4–5, 7, 19.

f DS 20:26.

18a Hbr 13:8; Mrm 9:9;
DS 20:12.

RR Dievas, Dievybė.

19a RR Dievo slėpiniai.

b RR Šventoji Dvasia.
c Al 7:20; DS 3:2; 35:1.

20a Mok 12:14;

2 Nef 9:46.

RR Teismas,
paskutinysis.

21a Al 34:32–35.

b 1 Kor 6:9–10;

3 Nef 27:19;

DS 76:50–62;
Moz 6:57.

gęs troškimu pažinti tai, ką matė mano tėvas, ir tikėdamas, kad Viešpats gali tai man atskleisti, sėdėjau „mąstydamas savo širdyje, aš buvau ^bpagautas Viešpaties Dvasios, taip, į nepaprastai aukštą ^ckalną, kurio niekada lig tol nebuvo matęs ir ant kurio niekada lig tol nebuvo stąšęs savo kojos.

2 Ir Dvasia tarė man: Ko tu trokšti?

3 Ir aš tariau: Trokštu pamatyti tai, ką „matė mano tėvas.

4 Ir Dvasia tarė man: Ar tiki, kad tavo tėvas matė „medį, apie kurį kalbėjo?

5 Ir aš tariau: Taip, tu žinai, kad „tikiu visais savo tėvo žodžiais.

6 Ir man ištarus šituos žodžius, Dvasia sušuko garsiu balsu, sakydama: Osana Viešpačiui, aukščiausiam Dievui; nes jis visos „žemės, taip, netgi visa ko Dievas. Ir palaimintas esi tu, Nefi, kad ^btiki aukščiausiojo Dievo Sūnų; todėl tu pamatysi tai, ko trokšti.

7 Ir štai, tai bus duota tau kaip „ženklas, kad po to, kai pamatysi medį, vedantį vaisių, kurio valgė tavo tėvas, tu taip pat išvysi vyrą, nusileidžiantį iš dangaus, ir tu jį matysi; ir jį pamatęs, tu ^bliudysi, kad tai Dievo Sūnus.

8 Ir buvo taip, kad Dvasia tarė

man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau medį; ir jis buvo kaip tas „medis, kurį matė mano tėvas; ir jo grožis buvo neprilygstamas, taip, pranokstantis bet kokį grožį; ir jo ^bbaltumas pranoko supustyto sniego baltumą.

9 Ir buvo taip, kad pamatęs tą medį, aš tariau Dvasiai: Matau, kad parodei man medį, „vertingesnį už viską.

10 Ir ji tarė man: Ko tu trokšti?

11 Ir aš tariau jai: Sužinoti jo „išaiškinimą, – nes aš kalbėjau jai, kaip kalba vyras; nes pastebėjau, kad ji buvo vyro ^bpavidalo; tačiau nepaisant to, aš žinojau, kad tai buvo Viešpaties Dvasia; ir ji kalbėjo su manimi, kaip vienas vyras kalba su kitu.

12 Ir buvo taip, kad ji tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau, lyg žiūrėčiau į ją, ir jos nebemačiau; nes ji dingo iš mano akivaizdos.

13 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau didį Jeruzalės miestą ir taip pat kitus miestus. Ir pamačiau Nazareto miestą; ir „Nazareto mieste pamačiau ^bmergele, ir ji buvo nepaprastai skaisti ir balta.

14 Ir buvo taip, kad aš mačiau „dangus prasiveriant ir angelas nužengė ir atsistojo priešais mane, ir tarė man: Nefi, ką matai?

15 Ir aš jam tariau: Mergele,

11 1a DS 76:19.

RR Mąstyti.

b 2 Kor 12:1–4;

Apr 21:10; 2 Nef 4:25;

Moz 1:1.

c Pak1st 10:1; Etr 3:1.

3a 1 Nef 8:2–34.

4a 1 Nef 8:10–12;

15:21–22.

5a 1 Nef 2:16.

6a Iš 9:29; 2 Nef 29:7;

3 Nef 11:14;

Moz 6:44.

b RR Tikėjimas, tikėti.

7a RR Ženklas.

b RR Liudijimas.

8a 1 Nef 8:10.

b 1 Nef 8:11.

9a 1 Nef 11:22–25.

11a Pr 40:8.

b Etr 3:15–16.

13a Mt 2:23.

b Lk 1:26–27; Al 7:10.

RR Marija, Jėzaus motina.

14a Ez 1:1;

1 Nef 1:8.

gražiausią ir skaisčiausią iš visų kitų mergelių.

16 Ir jis tarė man: Ar pažįsti Dievo nuolaidumą?

17 Ir aš tariu jam: Aš žinau, kad jis myli savo vaikus; tačiau aš ne viską suprantu.

18 Ir jis tarė man: Štai ^amergelė, kurią matai, yra Dievo Sūnaus ^bmotina pagal kūną.

19 Ir buvo taip, kad aš pastebėjau, jog ji buvo pagauta Dvasios; ir po to, kai ji kažkiek laiko buvo nunešta ^dDvasioje, angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk!

20 Ir aš pažvelgiau ir vėl pamačiau mergelę, nešančią ^avaiką ant rankų.

21 Ir angelas tarė man: Stebėk Dievo ^aAvinėlių, taip, netgi Amžinojo ^bTėvo ^cSūnų! Ar supranti, ką reiškia ^dmedis, kurį matė tavo tėvas?

22 Ir aš atsakiau jam, sakydamas: Taip, tai Dievo ^ameilė, kuri plačiai išsilieja žmonių vaikų širdyse; todėl ji yra visų trokštamiausia.

23 Ir jis tarė man, sakydamas: Taip, ir labiausiai ^ddžiuginanti sielą.

24 Ir pasakęs šituos žodžius, jis tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir išvydau Dievo Sūnų, ^aeinantį tarp žmonių vaikų; ir

mačiau daugelį iš jų puolant jam po kojų ir garbinant jį.

25 Ir buvo taip, jog supratau, kad geležinė ^alazda, kurią matė mano tėvas, buvo Dievo žodis, vedantis prie ^bgyvųjų vandenų versmės, arba prie gyvybės ^cmedžio; vandenų, kurie yra Dievo meilės atvaizdavimas; ir taip pat supratau, kad gyvybės medis buvo Dievo meilės atvaizdavimas.

26 Ir angelas vėl tarė man: Pažvelk ir stebėk Dievo ^anuolaidumą!

27 Ir aš pažvelgiau ir ^apamačiau pasaulio Išpirkėją, apie kurį buvo kalbėjęs mano tėvas; ir taip pat pamačiau ^bpranašą, kuris paruoš kelią prieš jį. Ir Dievo Avinėlis atėjo, ir buvo jo ^cpakrikštytas; ir po to, kai jis buvo pakrikštytas, aš mačiau prasivėrusius dangus ir Šventoji Dvasia nusileido iš dangaus ir pasiliko ant jo ^dbalandžio pavidalu.

28 Ir aš mačiau, kad jis ėjo tar naudamas žmonėms ^agalioje ir didelėje šlovėje; ir minios susirinko klausytis jo; ir aš mačiau, kad jie išmetė jį lauk iš savo tarpo.

29 Ir aš taip pat mačiau ^advylika kitų, sekančių juo. Ir buvo taip, kad jie buvo Dvasioje nunešti tolyn nuo mano veido ir aš nebemačiau jų.

18a Iz 7:14;
Lk 1:34–35.
b Mzj 3:8.

19a Mt 1:20.

20a Lk 2:16.

21a RR Dievo Avinėlis.

b RR Dievas,
Dievybė – Dievas
Tėvas.

c RR Jėzus Kristus.

d 1 Nef 8:10; Al 5:62.

RR Gyvenimo medis,
gyvybės medis.

22a RR Meilė.

23a RR Džiaugsmas.

24a Lk 4:14–21.

25a 1 Nef 8:19.

b RR Gyvasis vanduo.

c Pr 2:9; Al 32:40–41;

Moz 4:28, 31.

26a 1 Nef 11:16–33.

27a 2 Nef 25:13.

b Mt 11:10;

1 Nef 10:7–10;

2 Nef 31:4.

c RR Krikštas, krikštyti.

d RR Balandžio ženklas.

28a DS 138:25–26.

29a RR Apaštalas.

30 Ir buvo taip, kad angelas vėl kalbėjo man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau vėl prasivėrusius dangus, ir mačiau angelus, „besileidžiančius ant žmonių vaikų; ir jie tarnavo jiems.

31 Ir vėl jis tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir išvydau Dievo Avinėlių, einančių tarp žmonių vaikų. Ir aš mačiau minias žmonių, kurie buvo ligoti ir suspausti visokių negalių, „velnių bei ^bnetyrų dvasių; ir angelas pasakė ir parodė man visa tai. Ir jie buvo „išgydyti Dievo Avinėlio galia; ir velniai bei netyros dvasios buvo išvartytos.

32 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau Dievo Avinėlių, kad jis buvo suimtas žmonių; taip, nesibai giančiojo Dievo Sūnus buvo „teisiamas pasaulio; ir aš mačiau ir liudiju.

33 Ir aš, Nefis, mačiau, kad jis buvo iškeltas ant „kryžiaus ir ^bnužudytas dėl pasaulio nuodėmių.

34 Ir po to, kai jis buvo nužudytas, aš mačiau žemės minias, susirinkusias kovoti prieš Avinėlio apaštalus; nes taip Viešpaties angelas pavadino dvylika.

35 Ir žemės minia buvo susirinkusi; ir aš pastebėjau, kad jie buvo dideliame ir erdviame „pastate kaip tas pastatas, kurį

matė mano tėvas. Ir Viešpaties angelas vėl tarė man, sakydamas: Stebėk pasaulį ir jo išmintį; taip, stebėk Izraelio namus, susirinkusius kovoti prieš dvylika Avinėlio apaštalų.

36 Ir buvo taip, jog aš mačiau ir liudiju, kad didelis ir erdvus pastatas buvo pasaulio „išdidumas; ir jis sugriuvo, ir jo griuvinas buvo nepaprastai smarkus. Ir Viešpaties angelas vėl kalbėjo man, sakydamas: Toks bus sunaikinimas visų tautų, giminių, liežuvių ir liaudžių, kurie kovos prieš dvylika Avinėlio apaštalų.

12 SKYRIUS

Nefis regėjime mato pažado žemę, jos gyventojų teisumą, nedorybę ir smukimą, Dievo Avinėlio atėjimą pas juos, mato, kaip dvylika mokinių ir dvylika apaštalų teis Izraelį ir mato pasibjaurėtiną ir nešvarią būseną tų, kurie nusirito į netikėjimą. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad angelas man tarė: Pažvelk ir stebėk savo sėklą ir taip pat sėklą savo brolių. Ir aš pažvelgiau ir pamačiau pažado „žemę; ir mačiau minias žmonių, taip, lyg jų būtų taip daug, kaip jūros smilčių.

2 Ir buvo taip, kad mačiau minias, surinktas kautis viena prieš kitą; ir mačiau „karus ir karų

30a RR Angelai.

31a Mk 5:15–20;

Mzj 3:5–7;

RR Velnias.

b RR Dvasia – Piktosios dvasios.

c RR Išgydyti,

išgydymai.

32a Mk 15:17–20.

33a Jn 19:16–19;

Mzj 3:9–10;

3 Nef 27:14.

RR Kryžius.

b RR Apmokėti,

apmokėjimas.

35a 1 Nef 8:26; 12:18.

36a RR Išdidumas.

12 1a RR Pažadėtoji žemė.

2a En 1:24; Mrm 8:7–8.

RR Karas.

gandus bei didžiules žudynes kalaviju tarp mano žmonių.

3 Ir buvo taip, kad mačiau daug kartų, praėjusių karų ir kovų žemėje sąlygomis; ir mačiau tiek daug miestų, kad net neskaičiavau jų.

4 Ir buvo taip, kad mačiau „tamsos“ miglą ant pažado žemės veido; ir mačiau žaibus ir girdejau griaustinius ir žemės drebėjimus bei visokius audringus triukšmus; ir mačiau žemę ir plyšinėjančias uolas; ir mačiau kalnus, griūvančius į gabalus; ir mačiau lūžtančias žemės lygumas; ir mačiau daug „prasmengančių miestų; ir mačiau daug miestų, degančių ugnyje; ir mačiau daug miestų, griūvančių žemėn dėl jos drebėjimo.

5 Ir buvo taip, kad pamatęs tai, aš išvydau tamsos „ūką, kad jis ėjo nuo žemės veido; ir štai mačiau minias, nekritusias nuo didžių ir baisių Viešpaties teismų.

6 Ir mačiau prasivėrusius dangus ir Dievo „Avinėlį, nusileidžiantį iš dangaus; ir jis nužengė ir parodė save jiems.

7 Ir taip pat mačiau ir liudiju, kad Šventoji Dvasia nusileido ant „dvylikos kitų; ir jie buvo Dievo išventinti ir išrinkti.

8 Ir angelas tarė man, sakydamas: Stebėk dvylika Avinėlio

mokinių, kurie išrinkti tarnauti tavo sėklai.

9 Ir jis tarė man: Tu atsimeni „dvylika Avinėlio apaštalu? Štai jie yra tie, kurie ^bteis dvylika Izraelio genčių; todėl dvylika tavo sėklos tarnų bus jų teisiami; nes jūs esate Izraelio namų.

10 Ir šie „dvylika tarnų, kuriuos matai, teis tavo sėklą. Ir štai jie teisūs per amžius; nes dėl jų tikėjimo Dievo Avinėliu jų ^bapdarai išbalinti jo krauju.

11 Ir angelas tarė man: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau „tris kartas, praėjusias teisume; ir jų apdarai buvo balti, netgi kaip Dievo Avinėlio. Ir angelas tarė man: Šie yra išbalinti Avinėlio krauju dėl to, kad tiki jį.

12 Ir aš, Nefis, taip pat mačiau daugelį iš „ketvirtosios kartos, kurie pragyveno teisume.

13 Ir buvo taip, kad mačiau susirinkusias žemės minias.

14 Ir angelas tarė man: Stebėk savo sėklą ir taip pat savo brolių sėklą.

15 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau savo sėklos žmones, miniomis susirinkusius „prieš mano brolių sėklą; ir jie buvo susirinkę kautis.

16 Ir angelas tarė man, sakydamas: Stebėk versmę „nešvaraus vandens, kurį matė tavo tėvas; taip, būtent ^bupe, apie kurią jis

4a 1 Nef 19:10.

b Hel 14:20–28.

c 3 Nef 8:14.

5a 3 Nef 8:20; 10:9.

6a 2 Nef 26:1, 9;

3 Nef 11:3–17.

7a 3 Nef 12:1; 19:12–13.

9a Lk 6:13.

b Mt 19:28;

DS 29:12.

RR Teismas,
paskutinytis.

10a 3 Nef 27:27;

Mrm 3:18–19.

b Apr 7:14;

Al 5:21–27; 13:11–13;

3 Nef 27:19–20.

11a 2 Nef 26:9–10;

3 Nef 27:30–32.

12a Al 45:10–12;

Hel 13:5, 9–10;

3 Nef 27:32;

4 Nef 1:14–27.

15a Mrm 6.

16a RR Nešvarumai,
nešvara.

b 1 Nef 8:13; 15:26–29.

kalbėjo; o jos gelmės yra ‘pragaro gelmės.

17 O tamsos “miglos yra velnio pagundos, kurios ^bapakina akis ir užkietina žmonių vaikų širdis ir nuklaidina juos į ‘plačius kelius, todėl jie žūva ir prapuola.

18 O didelis ir erdvus ^apastatas, kuri matė tavo tėvas, yra žmonių vaikų tušti ^bįsivaizdavimai ir ‘išdidumas. Ir didžiulė ir baisi ^dpraraja skiria juos; taip, būtent ^eteisingumo žodis Amžinojo Dievo ir Mesijo – Dievo Avinėlio, apie kuri Šventoji Dvasia liudija nuo pasaulio pradžios iki šiol ir nuo šiol visada ir per amžius.

19 Ir kol angelas kalbėjo šituos žodžius, aš stebėjau ir mačiau, kad mano brolių sėkla kovojo prieš mano sėklą sulig angelo žodžiais; ir pamačiau, kad dėl mano sėklos išdidumo ir velnio ^apagundų mano brolių sėkla ^bpergalėjo mano sėklos žmones.

20 Ir buvo taip, kad išvydau ir mačiau savo brolių sėklos žmones, kad jie nugalėjo mano sėklą; ir išėjo miniomis ant žemės veido.

21 Ir aš mačiau juos susirinkusius miniomis; ir mačiau ^akarus ir karų gaudus tarp jų; ir mačiau, kad karuose ir karų gauduose praėjo daug kartų.

22 Ir angelas tarė man: Štai šitie “nusiris į netikėjimą.

23 Ir buvo taip, kad pamačiau, jog po to, kai nusirito į netikėjimą, jie tapo “tamsia ir atstumiančia, ir ^bnešvaria liaudimi, pilna ‘tingumo ir visokių bjaurumų.

13 SKYRIUS

Nefis regėjime mato velnio bažnyčią, įkurtą tarp kitataučių, Amerikos atradimą ir kolonizavimą, daugelio aiškių ir vertingų Biblijos dalių praradimą, galutinę kitataučių atsimetimo būseną, evangelijos sugrąžinimą, paskutiniųjų dienų Raštų išėjimą ir Sionės statymą. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk! Ir aš pažvelgiau ir pamačiau daug tautų ir karalysčių.

2 Ir angelas tarė man: Ką matai? Ir aš tariau: Matau daug tautų ir karalysčių.

3 Ir jis tarė man: Tai kitataučių tautos ir karalystės.

4 Ir buvo taip, kad aš mačiau ^adidžiulės bažnyčios formavimą tarp ^bkitataučių tautų.

5 Ir angelas tarė man: Stebėk formavimą bažnyčios, kuri yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų kitų bažnyčių, kuri “žudo Dievo

16c RR Pragaras.

17a 1 Nef 8:23; 15:24;
DS 10:20–32.

b RR Atsimetimas.

c Mt 7:13–14.

18a 1 Nef 8:26; 11:35–36.

b Jer 7:24.

c RR Išdidumas.

d Lk 16:26;

1 Nef 15:28–30.

e RR Teisingumas.

19a RR Gundyti,
gundymas.

b Jar 1:10;

MŽ 1:1–2.

21a Mrm 8:8;

Mor 1:2.

RR Karas.

22a 1 Nef 15:13;

2 Nef 26:15.

23a 2 Nef 26:33.

b 2 Nef 5:20–25.

c RR Dykas,
dykinėjimas, tingus,
tingumas.

13 4a 1 Nef 13:26, 34;

14:3, 9–17.

b RR Kitataučiai.

5a Apr 17:3–6;

1 Nef 14:13.

šventuosius, taip, ir kankina juos, ir sukausto juos, ir pajungia juos geležies ^bjungu, ir veda juos į nelaisvę.

6 Ir buvo taip, kad aš pamačiau šią ^adidžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią; ir mačiau ^bvelnią, kad jis buvo jos įkūrėjas.

7 Ir taip pat mačiau ^aauksą ir sidabrą, šilkus ir škarlatus, ir plonų suktų siūlų drobę, ir visokių brangių drabužių; ir mačiau daug pasileidėlių.

8 Ir angelas tarė man, sakydamas: Štai auksas ir sidabras, šilkai ir škarlatai, ir plonų suktų siūlų drobė, ir brangūs drabužiai, ir pasileidėlės – tai šios didžiulės ir pasibjaurėtinios bažnyčios ^atroškimai.

9 Ir taip pat vardan pasaulio gyriaus jie ^anaikina Dievo šventuosius ir veda juos į nelaisvę.

10 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau daugybę vandenių; ir jie skyrė kitataučius nuo mano brolių sėklos.

11 Ir buvo taip, kad angelas tarė man: Štai Dievo rūstybė yra ant tavo brolių sėklos.

12 Ir aš pažvelgiau ir pamačiau vyrą tarp kitataučių, atskirtą nuo mano brolių sėklos daugybe vandenių; ir aš išvydau Dievo ^aDvasią, kad ji nusileido ir paveikė tą vyrą; ir jis keliavo per daugybę vandenių, netgi pas

mano brolių sėklą, kurie buvo pažadėtoje žemėje.

13 Ir buvo taip, kad aš išvydau Dievo Dvasią, kad ji paveikė kitus kitataučius; ir jie pabėgo iš nelaisvės per daugybę vandenių.

14 Ir buvo taip, kad mačiau daugelį kitataučių ^aminių ant pažado ^bžemės; ir išvydau Dievo rūstybę, kad ji buvo ant mano brolių sėklos; ir kitataučiai juos ^aišsklaidė ir sutriuškino.

15 Ir aš išvydau Viešpaties Dvasią, kad ji buvo ant kitataučių, ir jie klestėjo ir gavo ^ažemę kaip savo paveldą; ir pastebėjau, kad jie buvo balti ir nepaprastai skaitūs ir ^bgražūs, kaip mano žmonės, kol nebuvo ^aišžudyti.

16 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau, jog kitataučiai, išėję iš nelaisvės, nusizemino prieš Viešpatį; ir Viešpaties galia buvo su ^ajais.

17 Ir aš pamačiau, kad jų tėvynainiai kitataučiai buvo susirinkę ant vandenių, ir taip pat ant žemės kautis prieš juos.

18 Ir pamačiau, kad Dievo galia buvo su jais, ir taip pat kad Dievo rūstybė buvo ant visų tų, kurie buvo susirinkę kautis prieš juos.

19 Ir aš, Nefis, pastebėjau, kad kitataučiai, kurie buvo išėję iš nelaisvės, Dievo galia buvo ^aišvaduoti iš visų kitų tautų rankų.

20 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau, jog jie klestėjo že-

5b Jer 28:10–14.

6a DS 88:94.

RR Velnias – Velnio bažnyčia.

b 1 Nef 22:22–23.

7a Mrm 8:36–38.

8a Apr 18:10–24;

Mrm 8:35–38.

9a Apr 13:4–7.

12a RR Įkvėpimas, įkvėpti.

14a 2 Nef 1:11;

Mrm 5:19–20.

b RR Pažadėtoji žemė.

c 1 Nef 22:7–8.

RR Izraelis – Izraelio

išsklaidymas.

15a 2 Nef 10:19.

b 2 Nef 5:21.

c Mrm 6:17–22.

16a DS 101:80.

19a 2 Nef 10:10–14;

3 Nef 21:4;

Etr 2:12.

mėje; ir pamačiau ^aknygą, ir ji buvo nešiojama tarp jų.

21 Ir angelas tarė man: Ar žinai, ką reiškia ši knyga?

22 Ir aš tariau: Nežinau.

23 Ir jis tarė: Štai ji išeina iš žydo burnos. Ir aš, Nefis, pamačiau ją; ir jis tarė man: ^aKnyga, kurią matai, yra ^bžydu ^cmetraš-tis, kuriame yra Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Izraelio namams; ir jame taip pat yra daug šventųjų pranašų pranašysčių; ir tai metraš-tis, panašus į raižinius, kurie yra ant skait-vario ^dplokštelių, išskyrus tai, kad jų ne tiek daug; vis dėlto juose yra Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Izraelio namams; todėl kitataučiams jie labai vertingi.

24 Ir Viešpaties angelas tarė man: Tu matei, kad knyga išėjo iš žydo burnos; ir kai ji išėjo iš žydo burnos, joje buvo Viešpaties evangelijos pilnatvė, apie kurią liudija dvylikai apaštalų; ir jie liudija pagal tiesą, kuri yra Dievo Avinėlyje.

25 Todėl šitie dalykai iš ^ažydu išeina ^bkitataučiams tyri Dievo tiesos atžvilgiu.

26 Ir po to, kai jie išeina dvylikos Avinėlio apaštalų ranka iš žydu ^akitataučiams, tu matai formavimą ^bdidžiulės ir pasibjaurėtinės ^cbažnyčios, kuri yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų kitų bažnyčių; nes štai, jie ^dpa-

šalino iš Avinėlio evangelijos daug ^aaiškių ir pačių vertingiausių dalių; ir taip pat jie pašalino daug Viešpaties sandorų.

27 Ir visa tai jie padarė, kad galėtų iškraipyti tiesius Viešpaties kelius, kad galėtų apakinti žmonių vaikų akis ir užkietinti jų širdis.

28 Todėl tu matai, kad po to, kai knyga perėjo per tos didžiulės ir pasibjaurėtinės bažnyčios rankas, daug aiškių ir vertingų dalykų pašalinta iš knygos, kuri yra Dievo Avinėlio knyga.

29 Ir po to, kai šie aiškūs ir vertingi dalykai pašalinti, ji išeina visoms kitataučių tautoms; ir po to, kai ji išeina visoms kitataučių tautoms, taip, netgi per daugybę vandenių, kuriuos matei su kitataučiais, išėjusiais iš nelaisvės, tu matai – dėl daugelio aiškių ir vertingų dalykų, išimtų iš knygos, kurie buvo aiškiai suprantami žmonių vaikams, pagal tą aiškumą, kuris yra Dievo Avinėlyje – dėl šitų dalykų, kurie yra pašalinti iš Avinėlio evangelijos, nepaprastai didelė daugybė suklumpa, taip, netgi taip, kad Šėtonas turi jiems didžią galią.

30 Nepaisant to, tu matai, kad kitataučiai, kurie išėjo iš nelaisvės ir Dievo galia yra iškelti virš visų kitų tautų ant veido šitos žemės, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių, žemė, kurią Viešpats Dievas pagal san-

20a 1 Nef 14:23.
23a 1 Nef 13:38;
2 Nef 29:4–12.
b 2 Nef 3:12.
c RR Raštai.
d 1 Nef 5:10–13.
25a 2 Nef 29:4–6;

DS 3:16.
RR Žydai.
b RR Kitataučiai.
26a Mt 21:43.
b 1 Nef 13:4–6;
14:3, 9–17.
c RR Atsimetimas –

Ankstyvosios
krisčionių bažnyčios
atsimetimas.
d Mrm 8:33;
Moz 1:41.
e 1 Nef 14:20–26;
TT 1:8.

dorą atidavė tavo tėvui, kad jo sėkla turėtų kaip savo „paveldo žemę; taigi tu matai, jog Viešpats Dievas neleis, kad kitataučiai visiškai sunaikintų tavo sėklos ^bmišini, kuris yra tarp tavo brolių.

31 Ir jis neleis, kad kitataučiai „sunaikintų tavo brolių sėklą.

32 Ir Viešpats Dievas neleis, kad kitataučiai amžinai pasiliktų toje baisioje aklumo būsenoje, kurioje, kaip matai, jie yra dėl to, kad ta „pasibjaurėtina bažnyčia, kurios formavimą esi matęs, nuslėpė aiškias ir pačias vertingiausias Avinėlio evangelijos dalis.

33 Todėl Dievo Avinėlis sako: Aš būsiu gailestingas kitataučiams, o Izraelio namų likutį aplankysiu nuožmiu teismu.

34 Ir buvo taip, kad Viešpaties angelas kalbėjo man, sakydamas: Štai, – sako Dievo Avinėlis, – po to, kai aplankysiu Izraelio namų „likutį – o šis likutis, apie kurį kalbu, yra tavo tėvo sėkla – taigi po to, kai aplankysiu juos teismu ir sutriuškinsiu kitataučių ranka, ir po to, kai kitataučiai baisiai ^bklups dėl to, kad ta pasibjaurėtina bažnyčia, kuri yra pasileidėlių motina, nuslėpė aiškiausias ir vertingiausias

Avinėlio „evangelijos dalis, – sako Avinėlis, – tą dieną aš būsiu gailestingas kitataučiams tiek, kad savo paties galia „išnešiu jiems daug savo evangelijos, kuri bus aiški ir vertinga, – sako Avinėlis.

35 Nes štai Avinėlis sako: Aš apreikšiu save tavo sėklai, kad jie užrašytų daugelį aiškių ir vertingų dalykų, kurių juos mokysiu; ir po to, kai tavo sėkla bus sunaikinta ir nusiritusi į netikėjimą, ir taip pat tavo brolių sėkla, štai, „šie dalykai bus paslėpti, kad išeitų kitataučiams Avinėlio dovanos ir galios dėka.

36 Ir juose bus užrašyta mano „evangelija, – sako Avinėlis, – ir mano ^buola ir mano išgelbėjimas.

37 Ir „palaiminti tie, kas stengsis įgyvendinti mano ^bSionę tą dieną, nes jie turės Šventosios Dvasios „dovaną ir galią; ir jei ^aįstvers iki galo, bus iškelti paskutiniąją dieną ir išgelbėti Avinėlio nesibaigiančioje „karalystėje; ir kas tik ^fskelbs taiką, taip, didžiai džiaugsmingą naujieną, kokie nuostabūs jie bus kalnuose.

38 Ir buvo taip, kad aš išvydau savo brolių sėklos likutį, ir taip pat iš žydo burnos išėjusią Dievo Avinėlio „knygą, kad ji išėjo

30a RR Pažadėtoji žemė.
b Al 45:10–14.

31a 2 Nef 4:7; 10:18–19;
Jokk 3:5–9; Hel 15:12;
3 Nef 16:8–9;
Mrm 5:20–21.

32a RR Velnias – Velnio bažnyčia.

34a RR Juozapas, Jokūbo sūnus.

b 1 Nef 14:1–3;

2 Nef 26:20.

c RR Evangelija.

d DS 10:62.

RR Sugrąžinimas,
evangelijos.

35a 2 Nef 27:6; 29:1–2.

RR Mormono Knyga.

36a 3 Nef 27:13–21.

b Hel 5:12;

3 Nef 11:38–39.

RR Uola, akmuo.

37a DS 21:9.

b RR Sionė.

c RR Dovana,
Šventosios Dvasios.

d 3 Nef 27:16.

RR Išverti.

e RR Celestialinė šlovė.

f Iz 52:7; Mzj 15:14–18;
3 Nef 20:40.

38a 1 Nef 13:23;

2 Nef 29:4–6.

iš kitataučių mano brolių sėklos^b likučiui.

39 Ir po to, kai ji atėjo jiems, aš pamačiau kitas „knygas, išėjusias Avinėlio galia iš kitataučių jiems, kad^b įtikintų kitataučius ir mano brolių sėklos likutį, ir taip pat žydus, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido, kad pranašų ir dvylikos Avinėlio apaštalų metraščiai yra^c tikri.

40 Ir angelas man tarė, sakydamas: Šie^a paskutiniai metraščiai, kuriuos matei tarp kitataučių, ^bpatvirtins tiesą^c pirmųjų, kurie yra dvylikos Avinėlio apaštalų, ir paskelbs aiškius ir vertingus dalykus, kurie buvo iš jų pašalinti; ir paskelbs visoms giminėms, liežuviams ir liaudims, kad Dievo Avinėlis yra Amžinojo Tėvo Sūnus ir pasaulio „Gelbėtojas; ir kad visi žmonės privalo ateiti pas jį arba jie negali išsigelbėti.

41 Ir jie privalo ateiti pagal žodžius, kurie bus nustatyti Avinėlio burna; ir Avinėlio žodžiai bus paskelbti tavo sėklos metraščiuose, lygiai kaip ir metraščiuose dvylikos Avinėlio apaštalų; todėl jie abu bus sujungti į^a vieną; nes yra^b vienas

Dievas ir vienas „Ganytojas virš visos žemės.

42 Ir ateina laikas, kada jis apreišk save visoms tautoms: tiek „žydams, tiek ir kitataučiams; ir po to, kai jis apreišk save žydams ir taip pat kitataučiams, tada jis apreišk save kitataučiams ir taip pat žydams, ir^b paskutiniai bus pirmi, o^c pirmieji bus paskutiniai.

14 SKYRIUS

Angelas pasako Nefiui apie palaiminimus ir prakeiksmus, krisiančius ant kitataučių. Yra tik dvi bažnyčios: Dievo Avinėlio Bažnyčia ir velnio bažnyčia. Dievo šventuosius visose tautose persekioja didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia. Apaštalas Jonas rašys apie pasaulio pabaigą. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir bus taip, kad jei^a kitataučiai paklausys Dievo Avinėlio tą dieną, kurią jis apreišk save jiems žodžiu, ir taip pat^b galia, pačiu darbu, kad pašalintų jų^c suklypimo kliūtis,

2 ir neužkietins savo širdžių prieš Dievo Avinėlių, jie bus prisikaičiuoti prie tavo tėvo sėklos; taip, jie bus^a priskaičiuoti prie Izraelio namų; ir bus^b palaiminti

38b Mrm 5:15.

39a RR Raštai – Raštai, kurių pasirodymas buvo išpranašautas.

b Ez 37:15–20;
2 Nef 3:11–12.

c 1 Nef 14:30.

40a 2 Nef 26:16–17; 29:12.
RR Mormono Knyga.

b Mrm 7:8–9.

c RR Biblija.

d Žiūrėkite Mormono Knygos titulinį

puslapį. Moz 1:6.

41a Ez 37:17.

b Pak1st 6:4;
Jn 17:21–23;
2 Nef 31:21.

c RR Gerasis ganytojas.

42a DS 90:8–9; 107:33;
112:4.

b JokK 5:63.

c Lk 13:30;

1 Nef 15:13–20.

14 1a 3 Nef 16:6–13.

RR Kitataučiai.

b 1 Tes 1:5;

1 Nef 14:14;
JokK 6:2–3.

c Iz 57:14;

1 Nef 13:29, 34;
2 Nef 26:20.

2a Gal 3:7, 29;

2 Nef 10:18–19;

3 Nef 16:13; 21:6, 22;
Abr 2:9–11.

b 2 Nef 6:12; 10:8–14;

3 Nef 16:6–7; 20:27.

žmonės pažadėjoje žemėje per amžius; jie daugiau nebebus nuvesti nelaisvėn; ir Izraelio namai daugiau nebebus sumaišyti.

3 O ta didžiulė „duobė, kurią jiems iškasė ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, įkurta velnio ir jo vaikų, kad galėtų nuklaidinti žmonių sielas į pragarą – taip, ta didžiulė duobė, kuri iškasta žmonėms naikinti, bus užpildyta tais, kurie ją iškasė, jų visiškam sunaikinimui, – sako Dievo Avinėlis; ne sielos sunaikinimui, nebent ji būtų įmesta į ^bpragarą, kuris yra be pabaigos.

4 Nes štai, tai yra pagal velnio nelaisvę ir taip pat pagal Dievo teisingumą visiems, kurie darys nelabumą ir bjaurastį priešais jį.

5 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, Nefiui, sakydamas: Tu pastebėjai, kad jei kitataučiai atgailaus, jiems viskas bus gerai; ir tu taip pat žinai apie Viešpaties sandoras Izraelio namams; ir tu taip pat girdėjai, kad kas tik „neatgailauja, turi žūti.

6 Todėl „vargas kitataučiams, jei bus taip, kad jie užkietins savo širdis prieš Dievo Avinėlių.

7 Nes ateina laikas, – sako Dievo Avinėlis, – kada aš darysiu didį ir „nuostabų darbą tarp žmonių vaikų; darbą, kuris bus nesibaigiantis vienu atveju ar

kitu atveju: arba jie bus įtikinti ramybei ir ^bamžinam gyvenimui, arba bus palikti savo širdžių kietumui ir savo protų aklumui, kad būtų vedami į nelaisvę ir taip pat į sunaikinimą, tiek laikinai, tiek ir dvasiškai, pagal velnio „nelaisvę, apie kurią kalbėjau.

8 Ir buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, angelas man tarė: Atsimeni Tėvo „sandoras Izraelio namams? Aš tariau jam: Taip.

9 Ir buvo taip, kad jis tarė man: Pažvelk ir stebėk tą didžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią, kuri yra bjaurumų motina, kurios įkūrėjas yra „velnias.

10 Ir jis tarė man: Štai yra tik „dvi bažnyčios; viena yra Dievo Avinėlio bažnyčia, o ^bkita yra velnio bažnyčia; tad kas tik nepriklauso Dievo Avinėlio bažnyčiai, priklauso tai didžiulei bažnyčiai, kuri yra bjaurumų motina; ir ji yra visos žemės „paleistuvė.

11 Ir buvo taip, kad aš pažvelgiau ir pamačiau visos žemės paleistuvę, ir ji sėdėjo ant daugybės „vandenų; ir ^bji viešpatavo visai žemei, tarp visų tautų, gimių, liežuvių ir liaudžių.

12 Ir buvo taip, kad aš pamačiau Dievo Avinėlio bažnyčią ir ji buvo „negausi dėl nelabumo ir bjaurumų paleistuvės, kuri sėdėjo ant daugybės vandenų;

3a 1 Nef 22:14;
DS 109:25.

b RR Pasmerktas,
pasmerktumas;
Pragaras.

5a RR Atgailauti, atgaila.

6a 2 Nef 28:32.

7a Iz 29:14; 1 Nef 22:8;
2 Nef 27:26; 29:1–2;

DS 4:1.

RR Sugražinimas,
evangelijos.

b RR Amžinasis
gyvenimas.

c 2 Nef 2:26–29;
Al 12:9–11.

8a RR Abraomo sandora.
9a 1 Nef 15:35; DS 1:35.

RR Velnias.

10a 1 Nef 22:23.

b 1 Nef 13:4–6, 26.

c Apr 17:5, 15;

2 Nef 10:16.

11a Jer 51:13; Apr 17:15.

b DS 35:11.

12a Mt 7:14; 3 Nef 14:14;
DS 138:26.

nepaisant to, pastebėjau, kad Avinėlio bažnyčia, kuri buvo Dievo šventieji, taip pat buvo ant ^bviso žemės veido; bet jų valdos ant žemės veido buvo mažos dėl mano matytos galingos paleistuvės nelabumo.

13 Ir buvo taip, jog pastebėjau, kad galingoji bjaurumų motina surinko minias ant visos žemės veido tarp visų kitataučių tautų ^akovoti prieš Dievo Avinėlį.

14 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, išvydau Dievo Avinėlio galią, nusileidusią ant Avinėlio bažnyčios šventųjų ir ant Viešpaties sandoros žmonių, kurie buvo išsklaidyti ant viso žemės veido; ir jie buvo ginkluoti teisumu ir Dievo ^agalia su didele šlove.

15 Ir buvo taip, kad pastebėjau, jog Dievo rūstybė buvo ^aišlieta ant tos didžiulės ir pasibjaurėtinios bažnyčios tiek, kad kilo karai ir karų gandai tarp visų žemės ^btautų ir giminių.

16 Ir kada prasidėjo ^akarai ir karų gandai tarp visų tautų, kurios priklausė bjaurumų motinai, angelas tarė man, sakydamas: Štai Dievo rūstybė ant pasileidėlių motinos, ir štai tu matai visa tai.

17 Ir kai ateis ta ^adiena, kada Dievo ^brūstybė bus išlieta ant pasileidėlių motinos, kuri yra visos žemės didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, kurios įkūrėjas

yra velnias, tada, tą dieną, prasi-
dės Tėvo ^cdarbas, ruošiant kelią
įvykdymui jo ^asandorų, kurias
jis sudarė savo žmonėms, kurie
yra Izraelio namų.

18 Ir buvo taip, kad angelas tarė man, sakydamas: Pažvelk!

19 Ir aš pažvelgiau ir pamačiau žmogų, ir jis vilkėjo baltu rūbu.

20 Ir angelas tarė man: Stebėk ^avieną iš dvylikos Avinėlio apaštalų.

21 Štai jis matys ir užrašys likusius iš šitų dalykų; taip, ir taip pat daugelį jau įvykusių dalykų.

22 Ir jis taip pat rašys apie pasaulio pabaigą.

23 Todėl tai, ką jis rašys, yra teisinga ir tikra; ir tai užrašyta ^aknygoje, kurią matei išeinant iš žydo burnos; ir tuo metu, kai tai išėjo iš žydo burnos, arba tuo metu, kai knyga išėjo iš žydo burnos, viskas, kas buvo užrašyta, buvo aišku ir tyra, ^bvertin-
giausia ir lengvai suprantama
žmonėms.

24 Ir štai daug ką iš to, ką šis Avinėlio ^aapaštalas rašys, tu esi matęs; ir štai likusius dalykus tu pamatysi.

25 Bet to, ką matysi paskui, tu neužrašinėk; nes Viešpats Dievas paskyrė Dievo Avinėlio apaštalą, kad jis tai ^aužrašytų.

26 Taip pat ir kitiems buvusiems jis parodė visa tai, ir jie

12b DS 90:11.

13a Apr 17:1–6; 18:24;
1 Nef 13:5;
DS 123:7–8.

14a Jok 6:2;
DS 38:32–38.

15a DS 1:13–14.
b Mk 13:8; DS 87:6.

16a 1 Nef 22:13–14;
Mrm 8:30.

17a RV Paskutinės dienos,
pastarosios dienos.

b 1 Nef 22:15–16.

c 3 Nef 21:7, 20–29.

RR Sugražinimas,
evangelijos.

d Mrm 8:21, 41.

RR Abraomo sandora.

20a Apr 1:1–3; 1 Nef 14:27.

23a 1 Nef 13:20–24;

Mrm 8:33.

b 1 Nef 13:28–32.

24a Etr 4:16.

25a Jn 20:30–31; Apr 1:19.

tai užrašė; ir tai yra „užantspauduota, kad išeitų savo tyrumė, pagal tiesą, kuri yra Avinėlyje, Viešpačiui tinkamu metu, Izraelio namams.

27 Ir aš, Nefis, girdėjau ir liudiju, kad, anot angelo žodžio, Avinėlio apaštalo vardas yra „Jonas.

28 Ir štai aš, Nefis, esu sudraustas, kad nerašyčiau likusių dalykų, kuriuos mačiau ir girdėjau; todėl pasitenkinu tuo, ką parašiau; o aš parašiau tik mažą dalį to, ką mačiau.

29 Ir aš liudiju, kad mačiau tai, ką matė mano „tėvas, ir man tai atskleidė Viešpaties angelas.

30 Ir dabar, aš baigiu kalbėti apie tai, ką mačiau, kol buvau nuneštas dvasioje; ir jeigu užrašyta ne viskas, ką mačiau, tai, ką esu užrašęs, yra „tikra. Ir taip yra. Amen.

15 SKYRIUS

Lehio sėkla turi gauti evangeliją iš kitataučių paskutinėmis dienomis. Izraelio surinkimas prilyginamas alyvmedžiui, kurio prigimtinės šakos bus vėl įskiepytos. Nefis aiškina regėjimą apie gyvybės medį ir kalba apie Dievo teisingumą atskiriant nelabuosius nuo teisiųjų. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, buvau nuneštas dvasioje ir mačiau visa tai, aš sugrįžau prie savo tėvo palapinės.

2 Ir buvo taip, kad aš pamačiau savo brolius, ir jie ginčijosi vienas su kitu dėl to, ką mano tėvas jiems buvo sakęs.

3 Nes jis tikrai kalbėjo jiems daug didžiųjų dalykų, kurie sunaikiai „suprantami, jei žmogus nesiteirauja Viešpaties; o jie, būdami kietaširdžiai, nesikreipė į Viešpatį, kaip turėtų.

4 Ir dabar, aš, Nefis, nuliūdau dėl jų širdžių kietumo ir taip pat dėl to, ką buvau matęs, ir žinojau, kad tai neišvengiamai įvyks dėl didelio žmonių vaikų nelabumo.

5 Ir buvo taip, kad mano širdgėla mane sugniuždė, kadangi maniau, jog mano „širdgėla dėl mano žmonių ^bsunaikinimo (nes pamačiau jų žlugimą) pranoko viską.

6 Ir buvo taip, kad atgavęs „stiprybę, aš kalbėjau savo broliams, norėdamas iš jų sužinoti jų ginčų priežastį.

7 Ir jie tarė: Štai mes negalime suprasti žodžių, kuriuos mūsų tėvas kalbėjo apie alyvmedžio prigimtinės šakas ir taip pat apie kitataučius.

8 Ir aš tariau jiems: Ar „pasiteiravote Viešpaties?

9 Ir jie tarė man: Ne, nes Viešpats tokių dalykų mums neatskleidžia.

10 Štai aš tariau jiems: Kaip tai yra, kad nevykdote Viešpaties įsakymų? Kaip tai yra, kad pražūsitate dėl savo širdžių „kietumo?

26a 2 Nef 27:6–23;
Etr 3:21–27; 4:4–7;
DS 35:18; DžS–I 1:65.
27a Apr 1:1–3.
29a 1 Nef 8.

30a 2 Nef 33:10–14.
15 3a 1 Kor 2:10–12;
Al 12:9–11.
5a RR Pasipriešinimas.
b En 1:13; Mrm 6:1.

6a Moz 1:10;
DžS–I 1:20, 48.
8a Mzj 26:13; Al 40:3.
RR Malda.
10a RR Atsimetimas.

11 Argi neatsimenate, ką Viešpats yra pasakęs: Jei neužkiečinsite savo širdžių ir „prašysite manęs su tikėjimu, tikėdami, kad gausite, stropiai vykdydami mano įsakymus, jums tai tikrai bus atskleista?

12 Štai sakau jums, kad Viešpaties Dvasia, buvusi mūsų tėve, Izraelio namus prilygino alyvmedžiui; ir štai, argi mes nenulaužti nuo Izraelio namų ir argi mes ne Izraelio namų „šaka?

13 Ir dabar, tai, ką mūsų tėvas turėjo omenyje dėl prigimtinių šakų iškiepėjimo per kitataučių pilnatvę, reiškia, kad paskutinėmis dienomis, kai mūsų sėkla bus „nusiritusi į netikėjimą, taip, per daugelį metų ir daug kartų po to, kai ^bMesijas bus apreikštas kūne žmonių vaikams, tada Mesijo „evangelijos pilnatvė ateis ^dkitataučiams, o iš kitataučių – mūsų sėklos likučiu.

14 Ir tą dieną mūsų „sėklos likutis žinos, kad jie yra Izraelio namų ir kad jie – Viešpaties ^bsandoros žmonės; ir tada jie pažins ir „sužinos apie savo protėvius ir taip pat apie savo Išpirkėjo evangeliją, kurios jis mokė jų tėvus; todėl jie sužinos apie savo Išpirkėją ir jo doktrinos esminius punktus, kad

žinotų, kaip ateiti pas jį ir būti išgelbėtiems.

15 Ir tada, tą dieną, argi jie nedžiūgaus ir nereikš gyriaus savo nesibaigiančiajam Dievui, savo „uolai ir savo išgelbėjimui? Taip, argi tą dieną jie negaus stiprybės ir maitinimo iš tikrojo ^bvynmedžio? Taip, argi jie neateis į tikrąją Dievo kaimenę?

16 Štai, sakau jums: taip; Izraelio namai juos vėl prisimins, ir jie, būdami prigimtaine alyvmedžio šaka, bus „iškiepyti į tikrąjį alyvmedį.

17 Ir būtent tai mūsų tėvas turi galvoje; ir jis turi galvoje, kad tai neįvyks, kol jų neišsklaidys kitataučiai; ir jis turi galvoje, kad tai ateis per kitataučius, kad Viešpats galėtų parodyti savo galią kitataučiams, būtent dėl tos priežasties jis bus „atmestas žydų, arba Izraelio namų.

18 Dėl to mūsų tėvas kalbėjo ne vien tik apie mūsų sėklą, bet taip pat apie visus Izraelio namus, nurodydamas į sandorą, kuri bus įvykdyta paskutinėmis dienomis; sandorą, kurią Viešpats sudarė su mūsų tėvu Abraomu, sakydamas: Per tavo „sėklą bus palaimintos visos žemės giminės.

19 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug kalbėjau jiems apie tai; taip,

11a Jok 1:5–6;

En 1:15;

Mor 7:26;

DS 18:18.

RR Prašyti.

12a Pr 49:22–26;

1 Nef 10:12–14; 19:24.

RR Lehis, Nefio tėvas.

13a 1 Nef 12:22–23;

2 Nef 26:15.

b RR Mesijas.

c RR Evangelija.

d 1 Nef 13:42; 22:5–10;

DS 14:10.

RR Kitataučiai.

14a 2 Nef 10:2;

3 Nef 5:21–26; 21:4–7.

b RV Abraomo sandora.

c 2 Nef 3:12; 30:5;

Mrm 7:1, 9–10;

DS 3:16–20. Taip pat žiūrėkite Mormono Knygos titulinį puslapį.

15a RR Uola, akmuo.

b Pr 49:11; Jn 15:1.

16a JokK 5:60–68.

17a RR Nukryžiavimas.

18a Pr 12:1–3;

Abr 2:6–11.

kalbėjau jiems apie žydų „sugražinimą“ paskutinėmis dienomis.

20 Ir aš atpasakojau jiems žodžius „Izaijo, kuris kalbėjo apie žydų, arba Izraelio namų, sugražinimą; ir po to, kai bus sugražinti, jie daugiau nebus sumaišyti nei vėl išsklaidyti. Ir buvo taip, jog aš daug kalbėjau savo broliams, taigi jie nurimo ir ^bnusižemino prieš Viešpatį.

21 Ir buvo taip, kad jie vėl kalbėjo man, sakydami: Ką reiškia tai, ką mūsų tėvas matė sapne? Ką reiškia „medis, kurį jis matė?

22 Ir aš tariu jiems: Tai buvo gyvybės „medžio atvaizdavimas.

23 Ir jie tarė man: Ką reiškia geležinė „lazda, vedanti prie medžio, kurią matė mūsų tėvas?

24 Ir aš pasakiau jiems, kad tai – Dievo „žodis; ir kas tik klausys Dievo žodžio ir tvirtai jo ^blaikysis, tie niekada nepražus; ir „priešininko „pagundos bei ugninės „strėlės negalės jų pergalėti iki aklumo, kad juos nuklaidintų sunaikinimui.

25 Todėl aš, Nefis, primygtinai raginau juos „skirti dėmesį Viešpaties žodžiui; taip, visomis savo sielos galiomis ir visu savo sugebėjimu primygtinai raginau juos skirti dėmesį Dievo žodžiui

ir visuomet atminti visame kame laikytis jo įsakymų.

26 Ir jie tarė man: Ką reiškia vandens „upė, kurią matė mūsų tėvas?

27 Ir aš pasakiau jiems, kad „vanduo, kurį matė mano tėvas, buvo ^bnešvara; o jo mintys buvo taip paskendusios kituose dalykuose, kad jis nepamatė vandens nešvarumo.

28 Ir pasakiau jiems, kad tai buvo baisi „praraja, kuri skyrė nelabuosis nuo gyvybės medžio, taip pat ir nuo Dievo šventųjų.

29 Ir pasakiau jiems, kad tai atvaizdavimas to baisaus „pragaro, kuris, kaip angelas man sakė, buvo paruoštas nelabiesiems.

30 Ir aš pasakiau jiems, kad mūsų tėvas dar matė, jog Dievo „teisingumas taip pat atskyrė nelabuosis nuo teisiųjų; ir šio skaistumas buvo kaip skaistumas liepsnojančios ugnies, kuri kyla aukštyr link Dievo per amžių amžius ir niekada nesibaigia.

31 Ir jie tarė man: Ar tai reiškia kūno kankynę „išbandymo dienomis, ar tai reiškia galutinę sielos būseną po laikinojo kūno ^bmirties, ar tai kalba apie tai, kas laikina?

32 Ir buvo taip, kad pasakiau jiems, jog tai buvo atvaizdavimas

19a 1 Nef 19:15.
RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
20a 1 Nef 19:23.
b 1 Nef 16:5, 24, 39.
21a 1 Nef 8:10–12.
22a 1 Nef 11:4, 25;
Moz 3:9.
23a 1 Nef 8:19–24.
24a RR Dievo žodis.

b 1 Nef 8:30;
2 Nef 31:20.
c RR Velnias.
d 1 Nef 8:23.
RR Gundyti,
gundymas.
e Ef 6:16; DS 3:8; 27:17.
25a DS 11:2; 32:4; 84:43–44.
26a 1 Nef 8:13.
27a 1 Nef 12:16.

b RR Nešvarumai,
nešvara.
28a Lk 16:26;
1 Nef 12:18;
2 Nef 1:13.
29a RR Pragaras.
30a RR Teisingumas.
31a Al 12:24; 42:10;
Hel 13:38.
b Al 40:6, 11–14.

mas tiek to, kas laikina, tiek ir to, kas dvasiška; nes ateis diena, kada jie bus teisiami pagal savo ^adarbus, taip, būtent jų išbandymo dienomis laikinojo kūno padarytus darbus.

33 Todėl, jei jie ^amirš savo nelabume, taip pat bus ^batmesti su teisumu susijusių dvasinių dalykų atžvilgiu; todėl jie bus atvesti stoti priešais Dievą, kad būtų ^cteisiami pagal savo ^ddarbus; ir jei jų darbai buvo ^enešvara, jie bus nešvarūs; o jei jie bus nešvarūs, tai jokiū būdu negalės ^fgyventi Dievo karalystėje, kitaip Dievo karalystė būtų taip pat nešvari.

34 Bet štai, sakau jums: Dievo karalystė nėra ^anešvari ir niekas nešvarus negali įeiti į Dievo karalystę; todėl turi būti nešvarumų vieta paruošta tam, kas yra nešvarus.

35 Ir yra paruošta vieta, taip, būtent tas bausis ^apragaras, apie kurį kalbėjau, ir ^bvelnias yra jo paruošėjas; todėl galutinė žmonių sielų būseną yra gyventi Dievo karalystėje arba būti išmestiams dėl to ^cteisingumo, apie kurį kalbėjau.

36 Todėl nelabieji yra atmetami nuo teisiųjų, ir taip pat nuo to gyvybės ^amedžio, kurio vaisius yra pats vertingiausias ir ^btrokš-

tamiausias iš visų kitų vaisių; taip, ir tai yra ^cdidžiausia iš visų Dievo ^ddovanų. Ir taip aš kalbėjau savo broliams. Amen.

16 SKYRIUS

Nelabieji laiko tiesą esant sunkia. Lehiu sūnūs paima Izmaelio dukteris į žmonas. Tyruose juos veda Liahona. Ant Liahonos laikas nuo laiko užrašomi Viešpaties pranešimai. Izmaelis miršta; jo šeima murma dėl suspaudimų. Apie 600–592 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, baigiau kalbėti savo broliams, štai jie tarė man: Tu paskelbei mums sunkius dalykus, sunkesnius, negu mes pajėgūs pakelti.

2 Ir buvo taip, kad aš pasakiau jiems, jog žinau, kad pagal tiesą pasakiau sunkius dalykus prieš nelabuosius; o teisiuosius išteisinau ir liudijau, kad jie bus iškelti paskutinįją dieną; todėl ^akaltieji laiko ^btiesą sunkia, nes ji ^ckerta juos iki pat šerdies.

3 Ir dabar, mano broliai, jei būtumėte teisūs, norėtumėte klausyti tiesos ir kreiptumėte dėmesį į ją, idant teisiai ^avaikščirotumėte priešais Dievą, tada nemurmėtumėte dėl tiesos ir

32a RR Darbai.

33a Mzj 15:26; Mor 10:26.

b Al 12:12–16; 40:26.

c RR Teisimas, paskutinis.

d 3 Nef 27:23–27.

e 2 Nef 9:16; DS 88:35.

f Ps 15:1–5; 24:3–4; Al 11:37; DS 76:50–70; Moz 6:57.

34a RR Nešvarumai,

nešvara.

35a 2 Nef 9:19; Mzj 26:27.

RR Pragaras.

b 1 Nef 14:9; DS 1:35.

c RR Teisingumas.

36a Pr 2:9; 2 Nef 2:15.

b 1 Nef 8:10–12;

Al 32:42.

c DS 6:13.

d DS 14:7.

RR Amžinasis

gyvenimas.

16 2a Jn 3:20; 2 Nef 33:5;

En 1:23; Hel 14:10.

RR Kaltė.

b Pat 15:10;

2 Nef 1:26; 9:40;

Hel 13:24–26.

c ApD 5:33; Mzj 13:7.

3a DS 5:21.

RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

nesakytumėte: Tu kalbi sunkius dalykus prieš mus.

4 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, su visu stropumu primygtinai raginau savo brolius laikytis Viešpaties įsakymų.

5 Ir buvo taip, kad jie „nusižeminu prieš Viešpatį tiek, kad aš apsidžiaugiau ir turėjau didelių vilčių dėl jų, kad jie vaikščios teisumo keliais.

6 Dabar, visa tai buvo pasakyta ir padaryta, kai mano tėvas gyveno palapinėje slėnyje, kuriį jis pavadino Lemueliu.

7 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, paėmiau vieną iš Izmaelio „dukterų“ žmona; ir taip pat mano broliai paėmė žmonas iš Izmaelio dukterų; ir taip pat „Zoramas“ paėmė žmona vyriausiąją Izmaelio dukterį.

8 Ir taip mano tėvas įvykdė visus Viešpaties įsakymus, kurie jam buvo duoti. Taip pat ir aš, Nefis, buvau nepaprastai palaimintas Viešpaties.

9 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas naktį kalbėjo mano tėvui ir įsakė jam rytoj leistis kelionėn į tyrus.

10 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pakilęs ryte ir išėjęs prie palapinės durų, didelei savo nuostabai pamatė ant žemės apvalų kruopštaus darbo „rutulį“, ir jis buvo iš gero skaistvario. O rutulio viduje buvo dvi rodyklės; ir viena rodė kelią – kur link turėtume eiti į tyrus.

11 Ir buvo taip, kad mes su-

rinkome visus daiktus, kuriuos turėjome neštis į tyrus, ir visą likutį savo atsargų, kurias Viešpats mums buvo davęs; ir pasiėmėme įvairių rūšių sėklos neštis į tyrus.

12 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme savo palapines ir išvykome į tyrus per Lamano upę.

13 Ir buvo taip, kad mes keturias dienas keliavome apytikriai pietų-pietryčių kryptimi ir vėl pasistatėme savo palapines; ir pavadinome tą vietą Šazeru.

14 Ir buvo taip, kad mes pasiėmėme savo lankus bei strėles ir išėjome į tyrus medžioti maisto savo šeimoms; ir sumedžioję maisto savo šeimoms, vėl sugrįžome pas savo šeimas tyruose, į Šazero vietovę. Ir vėl ėjome tyrais, ta pačia kryptimi, laikydamiesi derlingiausiose tyrų dalyse, kurios buvo pakraščiuose prie „Raudonosios jūros.“

15 Ir buvo taip, kad mes keliavome daug dienų, pakeliui medžiodami maistą savo lankais ir strėlėmis, akmenimis ir svaidyklėmis.

16 Ir sekėme rutulio, kuris vedė mus derlingesnėmis tyrų dalimis, „nurodymais.“

17 Ir po to, kai jau daug dienų buvome keliavę, mes laikinai pasistatėme savo palapines, kad galėtume vėl pailsėti ir gauti maisto savo šeimoms.

18 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, išėjęs medžioti maisto, štai sulaužiau savo lanką, kuris buvo

5a 1 Nef 16:24, 39; 18:4.

7a 1 Nef 7:1.

b RR Santuoka, susituokti.

c 1 Nef 4:35;

2 Nef 5:5–6.

10a Al 37:38–46.

RR Liahona.

14a DS 17:1.

16a 1 Nef 16:10, 16, 26;

18:12;

Al 37:38–46.

pagamintas iš gero „plieno; ir man sulaužius savo lanką, štai mano broliai pyko ant manęs dėl mano lanko praradimo, nes mes negavome nė kiek maisto.

19 Ir buvo taip, kad sugrižome pas savo šeimas be maisto; o būdami labai išvargę nuo keliavimo, jie labai kentėjo dėl maisto trūkumo.

20 Ir buvo taip, kad Lamanas ir Lemuelis bei Izmaelio sūnūs pradėjo nepaprastai murmėti dėl savo kentėjimų ir suspaudimų tyruose; taip pat ir mano tėvas pradėjo murmėti prieš Viešpatį, savo Dievą; taip, ir jie visi nepaprastai sielvartavo, netgi tiek, kad murmėjo prieš Viešpatį.

21 Dabar buvo taip, kad man, Nefiui, esant spaudžiamam savo brolių dėl mano lanko praradimo, o jų lankams praradus tamprumą, padėtis pasidarė nepaprastai sunki, taip, netgi tiek, kad negalėjome gauti maisto.

22 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug kalbėjau savo broliams, dėl to, kad jie vėl užkietino savo širdis, kad net „priekaištavo Viešpačiui, savo Dievui.

23 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasidariau iš medžio lanką, o iš tiesios lazdelės strėlę; taigi apsiginklavau lanku ir strėle, svaidykle ir akmenimis. Ir tariau savo „tėvui: Kur link man eiti, kad gaučiau maisto?

24 Ir buvo taip, kad jis „pasiteiravo Viešpaties, nes jie nusi-

žemino dėl mano žodžių; nes aš pasakiau jiems daug dalykų savo sielos galia.

25 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas atėjo mano tėvui; ir jis buvo taip nuoširdžiai „sudrausmintas dėl savo murmėjimo prieš Viešpatį, kad nugrimzdo į sielvarto gelmes.

26 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas tarė jam: Pažvelk į rutulį ir stebėk, kas užrašyta.

27 Ir buvo taip, kad mano tėvas, pamatęs, kas užrašyta ant rutulio, išsigando ir nepaprastai drebėjo, taip pat ir mano broliai, ir Izmaelio sūnūs, ir mūsų žmonos.

28 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pastebėjau rodykles, kurios buvo rutulyje, kad jos veikė sulig „tikėjimu, stropumu ir dėmesiu, kuriuos skyrėme joms.

29 Ir ant jų taip pat buvo naujas užrašas, kuris buvo aiškiai įskaitomas ir leido mums „suprasti Viešpaties kelius; ir užrašas laikas nuo laiko keitėsi, sulig tikėjimu ir stropumu, kuri skyrėme jam. Taigi matome, kad „mažomis priemonėmis Viešpats gali įvykdyti didžius dalykus.

30 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, nuėjau aukštyn link kalno viršūnės, pagal nurodymus, duotus ant rutulio.

31 Ir buvo taip, jog aš sumedžiojau laukinių žvėrių tiek, kad apsirūpinau maistu mūsų šeimoms.

18a 2 Sam 22:35.
22a Iš 16:8; Sk 11:1.
23a Iš 20:12;
Mzj 13:20.
24a RR Malda.

25a Etr 2:14.
RR Drausminti,
drausminimas.
28a Al 37:40.
RR Tikėjimas, tikėti.

29a RR Supratimas.
b 2 Kar 5:13;
Jok 3:4;
Al 37:6–7, 41;
DS 123:16.

32 Ir buvo taip, kad sugrižau prie mūsų palapinių, nešinas sumedžiotais žvėrimis; ir dabar, kai jie pamatė, kad gavau maisto, koks didis buvo jų džiaugsmas! Ir buvo taip, kad jie nusižemino prieš Viešpatį ir reiškė padėkas jam.

33 Ir buvo taip, kad mes vėl leidomės į kelionę, keliaudami beveik ta pačia kryptimi kaip pradžioje; ir po to, kai jau daug dienų buvome keliavę, mes vėl pasistatėme palapines, kad apsisitotume kuriam laikui.

34 Ir buvo taip, kad „Izmaelis mirė ir buvo palaidotas vietoje, pavadintoje Nahomu.

35 Ir buvo taip, kad Izmaelio dukterys nepaprastai sielvarravo dėl savo tėvo netekties ir dėl savo „suspaudimų tyruose; ir jos murmėjo prieš mano tėvą dėl to, kad jis išvedė jas iš Jeruzalės žemės, sakydamos: Mūsų tėvas nebegyvas; taip, ir mes daug klajojome tyruose, ir iškentėjome daug suspaudimų, alkį, troškulį bei nuovargį; ir po visų šių kentėjimų mes turime žūti tyruose badu.

36 Ir taip jos murmėjo prieš mano tėvą, ir taip pat prieš mane; ir jos troško vėl grįžti į Jeruzalę.

37 Ir Lamanas tarė Lemueliui, ir taip pat Izmaelio sūnums: Štai „nužudykime mūsų tėvą, ir taip pat mūsų brolių Nefį, kuris ėmėsi būti ^bvaldovu ir mokytoju mums, kurie esame jo vyresnieji broliai.

38 Dabar, jis sako, kad Viešpats

kalbėjo su juo ir taip pat kad „angelai tarnavo jam. Bet štai, mes žinome, kad jis mums meluoja ir tai pasakoja bei daug kitko daro savo gudriais triukais, kad apdumtų mums akis, galvodamas, kad galbūt nuklaidins mus į kažkokius nežinomus tyrus; ir po to, kai nuklaidins, yra sumanęs pasidaryti mūsų karaliumi ir valdovu, kad galėtų elgtis su mumis pagal savo valią ir pageidavimą. Ir taip mano brolis Lamanas sukurstė jų širdis pykčiui.

39 Ir buvo taip, kad Viešpats buvo su mumis, taip, būtent Viešpaties balsas atėjo ir daug jiems kalbėjo, ir smarkiai „drausmino juos; ir sudrausminti Viešpaties balso, jie nugrėžė savo pyktį ir atgailavo dėl savo nuodėmių taip, kad Viešpats vėl laimino mus maistu ir mes nežuvome.

17 SKYRIUS

Nefiui įsakoma pastatyti laivą. Jo broliai jam priešgyniauja. Jis ragina juos, atpasakodamas Dievo reikalų su Izraeliu istoriją. Nefis pripildomas Dievo galios. Jo broliams uždraudžiama jį liesti, kad jie nesudžiūtų kaip sausa nendrė. Apie 592–591 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad mes vėl leidomės kelionėn tyrais; ir nuo to laiko keliavome beveik į rytus. Ir mes keliavome ir bridome per daugelį suspaudimų tyruose; ir

34a 1 Nef 7:2–6.
35a RR Pasipriešinimas.
37a 1 Nef 17:44.

RR Žmogžudystė.
b Pr 37:9–11;
1 Nef 2:22; 18:10.

38a 1 Nef 3:30–31; 4:3.
39a RR Drausminti,
drausminimas.

mūsų moterys pagimdė tyruose vaikus.

2 Ir tokie dideli buvo Viešpaties palaiminimai mums, kad kol maitinomės „žalia mėsa tyruose, mūsų moterys turėjo gausiai pieno savo vaikams ir buvo stiprios, taip, netgi kaip vyrai; ir pradėjo kęsti savo keliavimus be murmėjimų.

3 Ir taip mes matome, kad Dievo įsakymai turi būti vykdomi. Ir jei žmonių vaikai „vykdo Dievo įsakymus, jis maitina ir stiprina juos bei parūpina priemonės, kuriomis jie gali atlikti tai, ką jis įsakęs jiems; todėl jis ^bparūpino mums viską, kol buvome apsisostoję tyruose.

4 O mes buvome apsisostoję tyruose daugelį metų, taip, netgi aštuonerius metus.

5 Ir mes atėjome į žemę, kurią pavadinome Dosniaja dėl daugybės vaisių ir taip pat laukinio medaus; ir visa tai paruošė Viešpats, kad nežūtume. Ir mes pamatėme jūrą, kurią pavadinome Iriantumu, kas išvertus reiškia daugybė vandenų.

6 Ir buvo taip, kad mes pasistatėme palapines prie jūros kranto; ir nepaisant to, kad iškentėjome daug „suspaudimų ir daug sunkumų, taip, tiek daug, kad negalime jų visų aprašyti, atėję prie jūros kranto nepaprastai džiūgavome; ir mes pavadinome vietovę Dosniaja, dėl jos vaisių daugybės.

7 Ir buvo taip, kad man, Ne-

fiui, prabuvus Dosniojoje žemėje daugelį dienų, man atėjo Viešpaties balsas, sakantis: Kelkis ir pakilk į kalną. Ir buvo taip, kad aš atsikėliau ir nuėjau į kalną, ir šaukiausi Viešpaties.

8 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo man, sakydamas: Pastatyk laivą, pagal ^abūdą, kokį aš parodysiu tau, kad pergabėčiau tavo žmones per šiuos vandenis.

9 Ir aš sakiau: Viešpatie, kur man eiti, kad rasčiau rūdos išsilydyti, idant pasigaminčiau įrankius laivui statyti pagal būdą, kokį tu man parodei?

10 Ir buvo taip, kad Viešpats pasakė man, kur turėčiau eiti, kad rasčiau rūdos įrankiams pasigaminti.

11 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, iš žvėrių odų pasigaminau dupleles ugniai įpūsti; ir po to, kai pasigaminau dupleles, kad turėčiau kuo įpūsti ugnį, aš skėliau du akmenis vieną į kitą, kad įkurčiau ugnį.

12 Nes iki šiol, keliaujant tyruose, Viešpats neleido mums kurti daug ugnies; nes jis pasakė: Aš padarysiu tavo maistą skanų, kad jo „nekaitintumėte;

13 ir aš taip pat būsiu jūsų šviesa tyruose; ir ^aparuošiu kelią priešais jus, jei vykdysite mano įsakymus; todėl kiek vykdysite mano įsakymus, tiek būsite vedami link ^bpažadėtosisios žemės; ir ^cžinosite, kad tai aš vedu jus.

14 Taip, ir Viešpats taip pat pasakė: Po to, kai atvyksite į

17 2a 1 Nef 17:12.

3a Mzj 2:41; Al 26:12.

RR Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.

b 1 Nef 3:7.

6a 2 Nef 4:20.

8a 1 Nef 18:2.

12a 1 Nef 17:2.

13a Al 37:38–39.

b 1 Nef 2:20;

JokK 2:12.

c Iš 6:7.

pažadėtąją žemę, „žinosite, kad aš, Viešpats, esu ^bDievas; ir kad aš, Viešpats, išvadavau jus iš sunaikinimo; taip, kad aš išvedčiau jus iš Jeruzalės žemės.

15 Todėl aš, Nefis, stengiausi vykdyti Viešpaties įsakymus ir primygtinai raginau savo brolius būti ištikimus ir stropius.

16 Ir buvo taip, kad aš pagaminau įrankius iš rūdos, kurią išlydžiau iš uolienos.

17 Ir kai mano broliai pamatė, kad susiruošiau „statyti laivą, jie pradėjo murmėti prieš mane, sakydami: Mūsų brolis kvailys, nes galvoja, kad gali pastatyti laivą, taip, ir jis taip pat galvoja, kad gali perplaukti šiuos didžiulius vandenius.

18 Ir taip mano broliai reiškė nepasitenkinimą manimi ir nenorėjo dirbti, nes netikėjo, jog aš galiu pastatyti laivą; ir netikėjo, kad buvau pamokytas Viešpaties.

19 Ir dabar, buvo taip, kad aš, Nefis, nepaprastai sielvartavau dėl jų širdžių kietumo; ir štai, pamatė, kad pradėjau sielvartauti, jie buvo patenkinti savo širdyse tiek, kad „piktdžiugavo dėl manęs, sakydami: Mes žinojome, kad jūs negalite pastatyti laivo, nes žinojome, kad jums trūksta proto; todėl tu negali atlikti tokio didelio darbo.

20 Ir tu esi kaip mūsų tėvas, nuklaidintas kvailų savo širdies „išsivaizdavimų; taip, jis išvedė mus iš Jeruzalės žemės, ir mes

klaidžiojome tyruose šiuos daugybę metų; ir mūsų moterys dirbo, būdamos sunkios su vaiku; ir jos gimdė vaikus tyruose ir iškentėjo viską, išskyrus mirtį; ir būtų buvę geriau, kad jos būtų numirusios prieš išeidamos iš Jeruzalės, negu iškentėjusios tokius suspaudimus.

21 Štai, šituos daugybę metų mes kentėme tyruose, tą laiką, kuri galėjome džiaugtis savo turtais ir savo paveldo žeme; taip, ir galėjome būti laimingi.

22 Ir žinome, kad žmonės, kurie buvo Jeruzalės žemėje, buvo „teisūs žmonės; nes jie laikėsi Viešpaties nuostatų ir potvarkių, ir visų jo įsakymų pagal Mozės įstatymą; todėl žinome, kad jie teisūs žmonės; o mūsų tėvas apkaltino juos ir nuklaidino mus, nes mes paklausėme jo žodžių; taip, ir mūsų brolis yra kaip jis. Ir taip mano broliai murmėjo ir reiškė nepasitenkinimą mumis.

23 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, kalbėjau jiems, sakydamas: Argi manote, kad mūsų tėvai, kurie buvo Izraelio vaikai, būtų buvę išvesti iš egiptiečių rankų, jei nebūtų paklausę Viešpaties žodžių?

24 Taip, argi manote, kad jie būtų buvę išvesti iš vergijos, jei Viešpats nebūtų įsakęs Mozei „išvesti juos iš vergijos?

25 Dabar, jūs žinote, kad Izraelio vaikai buvo „vergijoje; ir žinote, kad jie buvo apkrauti

14a 2 Nef 1:4.
RR Liudijimas.
b DS 5:2.
17a 1 Nef 18:1–6.

19a RR Persekiooti,
persekiuojimas.
20a 1 Nef 2:11.
22a 1 Nef 1:13.

24a Iš 3:2–10;
1 Nef 19:10;
2 Nef 3:9; 25:20.
25a Pr 15:13–14.

sunkiai pakeliamomis ^bužduotimis; todėl žinote, jog jiems turėjo būti gerai, kad juos išvestų iš vergijos.

26 Dabar, jūs žinote, kad tai Viešpats įsakė „Mozei padaryti tą didelį darbą; ir žinote, kad jo ^bžodžiu Raudonosios jūros vandenys buvo perskirti į abi puses, ir jie perėjo sausa žeme.

27 Bet žinote, kad egiptiečiai, arba faraono armijos, buvo pasiskandinti Raudonojoje jūroje.

28 Ir taip pat žinote, kad jie buvo maitinami „mana dykumoje.

29 Taip, ir taip pat žinote, kad Mozė savo žodžiu pagal Dievo galią, kuri buvo jame, „smogė į uolą ir išstryško vanduo, kad Izraelio vaikai galėtų numalšinti savo troškulį.

30 Ir nepaisant to, kad buvo vedami Viešpaties, savo Dievo, savo Išpirkėjo, ėjusio priešaky jų dieną ir davusio šviesą jiems naktį, ir dariusio dėl jų viską, kas „reikalinga žmogui, – jie užkietino savo širdis ir apakino savo protus, ir ^bburnojo prieš Mozę bei prieš tikrąjį ir gyvąjį Dievą.

31 Ir buvo taip, kad pagal savo žodį jis „naikino juos; ir pagal savo žodį jis ^bvedė juos; ir pagal

savo žodį jis padarė dėl jų viską; ir nebuvo padaryta nieko, kas nebūtų pagal jo žodį.

32 Ir po to, kai jie perėjo Jordano upę, jis padarė juos galingus „išvaryti tos žemės vaikus, taip, išsklaidyti juos sunaikinimui.

33 Ir dabar, argi manote, kad šitos žemės vaikai, buvę pažado žemėje, kurie mūsų tėvų buvo išvaryti lauk, argi manote, kad jie buvo teisūs? Štai, sakau jums: ne.

34 Ar manote, kad mūsų tėvai būtų buvę labiau išrinkti, negu jie, jei pastarieji būtų buvę teisūs? Sakau jums: ne.

35 Štai Viešpats visą „kūną vertina vienodai; ^bteisiajam Dievas „palankus. Bet štai, šie žmonės buvo atmetę kiekvieną Dievo žodį, ir jie buvo pribrendę nedyrybe; ir Dievo rūstybės pilnatvė buvo ant jų; ir Viešpats prakeikė žemę jiems ir palaimino ją mūsų tėvams; taip, prakeikė ją jiems jų sunaikinimui ir palaimino mūsų tėvams, kad šie ją įvaldytų.

36 Štai Viešpats „sukūrė ^bžemę, kad ji būtų „apgyvendinta; ir jis sukūrė savo vaikus, kad jie apgyventų ją.

37 Ir jis „pakelia teisia tautą ir sunaikina nelabųjų tautas.

38 Ir jis išveda teisiuosius į vertingas „žemes, o nelabuosius

25b Iš 1:11; 2:11.

26a ApD 7:22–39.

b Iš 14:21–31; 1 Nef 4:2;
Mzj 7:19; Hel 8:11;
DS 8:3; Moz 1:25.

28a Iš 16:4, 14–15, 35;
Sk 11:7–8; PakĮst 8:3;
Mzj 7:19.

29a Iš 17:6; Sk 20:11;
PakĮst 8:15;
1 Nef 20:21.

30a DS 18:18; 88:64–65.

b Iš 32:8; Sk 14:2–3;
Ez 20:13–16;
DS 84:23–25.

31a Sk 26:65.

b 1 Nef 5:15;
DS 103:16–18.

32a Sk 33:52–53; Joz 24:8.

35a ApD 10:15, 34;
Rom 2:11;
2 Nef 26:23–33.

b Ps 55:23; 1 Nef 22:17.

c 1 Sam 2:30;
Ps 97:10; 145:20;
Al 13:4; DS 82:10.

36a RR Sukurti,
sukūrimas.
b RR Žemė.

c Iz 45:18; Abr 3:24–25.

37a Pat 14:34; 1 Nef 4:13;
Etr 2:10; DS 117:6.
38a RR Pažadėtoji žemė.

^bsunaikina ir prakeikia žemę jiems.

39 Jis valdo aukštai danguose, nes tai jo sostas, o ši žemė yra jo ^apakojis.

40 Ir jis myli tuos, kurię nori, kad jis būtų jų Dievas. Štai jis mylėjo mūsų tėvus ir ^asudarę sandoras su jais, taip, būtent su Abraomu, ^bIzaoku ir ^cJokūbu; ir jis prisiminė sandoras, kurias buvo sudaręs; todėl išvedė juos iš ^dEgipto žemės.

41 Ir jis drausmino juos tyruose savo lazda; nes jie ^aužkietino savo širdis, netgi kaip jūs; ir Viešpats drausmino juos dėl jų nedorybės. Jis siuntė pas juos ugningas skraidančias ^bgyvates; ir po to, kai jie buvo įgelti, jis paruošė būdą jiems ^cišgydyti; ir darbas, kurį jie turėjo atlikti, buvo žiūrėti; ir dėl kelio ^dpaprastumo, arba lengvumo, buvo daug tokių, kurie žuvo.

42 Ir laikas nuo laiko jie užkietindavo savo širdis ir ^aburnodavo prieš ^bMožę ir taip pat prieš Dievą; nepaisant to, jūs žinote, kad jie buvo vedami pirmyn į pažado žemę jo nepriylgstama galia.

43 Ir dabar, po viso šito atėjo laikas, kada jie tapo nelabi, taip, beveik pribrendę; ir aš nežinau, ar tik jie nėra šią dieną arti sunaikinimo; nes žinau, kad tikrai turi ateiti diena, kada jie bus

sunaikinti, išskyrus tik nedaugelį, kurie bus išvesti į nelaisvę.

44 Todėl Viešpats ^aįsakė mano tėvui išvykti į tyrus; ir žydai taip pat kėsinosi atimti jam gyvybę; taip, ir ^bjūs taip pat kėsintotės atimti jam gyvybę; todėl savo širdimis esate žmogžudžiai ir esate kaip anie.

45 Jūs ^agreiti daryti nedorybę, bet lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą. Jūs matėte ^bangėlą, ir jis kalbėjo jums; taip, laikas nuo laiko jūs girdėjote jo balsą; ir jis kalbėjo jums ramiu tyliu balsu, bet jūs buvote ^cbejausmiai, tad negalėjote jausti jo žodžių, todėl jis kalbėjo jums lyg griustinio balsu, dėl kurio žemė drebėjo taip, lyg skirtųsi į dalis.

46 Ir taip pat žinote, kad savo visagalio žodžio ^agalia jis gali padaryti, kad žemė išnyktų; taip, ir žinote, kad savo žodžiu jis gali padaryti, kad nelygios vietos taptų lygiomis, o lygios vietos – sulaužytomis. O, tad kaip galite būti tokie kietaširdžiai?

47 Štai mano siela plyšta iš skausmo dėl jūsų, ir man gelia širdį; bijau, kad tik nebūtumėte atmesti amžinai. Štai aš esu tiek ^apilnas Dievo Dvasios, kad mano kūne nebėra ^bjokios stiprybės.

48 Ir dabar, buvo taip, kad, man pasakius šiuos žodžius, jie pyko ant manęs ir norėjo įmesti

38b Kun 20:22.

39a Iz 66:1; DS 38:17;
Abr 2:7.

40a RR Abraomo sandora.
b Pr 21:12; DS 27:10.
c Pr 28:1–5.

d Pak1st 4:37.
41a 2 Kar 17:7–23.

b Sk 21:4–9; Pak1st 8:15;
Al 33:18–22.

c Jn 3:13–15;

2 Nef 25:20.

d Al 37:44–47; Hel 8:15.

42a Sk 14:1–12.

RR Maištas, sukilimas.
b DS 84:23–24.

44a 1 Nef 2:1–2.

b 1 Nef 16:37.

45a Mzj 13:29.

b 1 Nef 4:3.

c Ef 4:19.

46a Hel 12:6–18.

47a Mch 3:8.

b 1 Nef 19:20.

mane į jūros gelmes; bet kai jie žengė pirmyn sučiupti manęs, aš tariau jiems, sakydamas: Visagalio Dievo vardu, įsakau jums „neliesti manęs, nes esu pripildytas Dievo ^bgalios tiek, kad ji degina mano kūną; ir kas tik pakels ranką prieš mane, ‘suddžius, netgi kaip sausa nendrė; ir jis bus kaip niekas prieš Dievo galią, nes Dievas jį sutriuškins.

49 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, pasakiau jiems, kad jie daugiau nebemurmėtų prieš savo tėvą ir nevengtų padėti man, nes Dievas įsakė man pastatyti laivą.

50 Ir pasakiau jiems: “Jei Dievas įsakytų man padaryti viską, aš galėčiau tai padaryti. Jei jis man įsakytų pasakyti šitam vandeniui: Būk žemė, – jis būtų žemė; ir jei aš tai pasakyčiau, tai būtų padaryta.

51 Ir dabar, jei Viešpats turi tokią didelę galią ir yra padaręs tiek daug stebuklų tarp žmonių vaikų, kodėl gi jis negalėtų “pamokyti manęs pastatyti laivą?

52 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, daug pasakiau savo broliams, tiek, kad jie buvo pergalėti ir negalėjo ginčytis prieš mane; netgi daugelį dienų jie nedrįso manęs nei sučiupti, nei paliesti pirštais. Dabar, jie nedrįso šito daryti, kad nesudžiūtų priešais mane, tokia galinga buvo Dievo “Dvasia; ir taip ji paveikė juos.

53 Ir buvo taip, kad Viešpats pasakė man: Vėl ištiesk ranką į savo brolius, ir jie nesudžius

priešais tave, bet aš papurtysiu juos, – pasakė Viešpats, – ir tai padarysiu, kad žinotų, jog aš esu Viešpats, jų Dievas.

54 Ir buvo taip, kad aš ištiesiau ranką į savo brolius, ir jie nesudžiūvo priešais mane; bet Viešpats papurtė juos, būtent pagal žodį, kurį pasakė.

55 Ir dabar, jie tarė: Mes žinome iš tikrųjų, kad Viešpats yra su tavimi, nes žinome, kad tai Viešpaties galia papurtė mus. Ir jie parpuolė priešais mane ir buvo bepradeda “garbinti mane, bet aš jiems neleidau, sakydamas: Aš esu jūsų brolis, taip, netgi jūsų jaunesnysis brolis; todėl garbinkite Viešpatį, savo Dievą, ir gerbkite savo tėvą bei motiną, kad jūsų ^bdienos būtų ilgos žemėje, kurią Viešpats, jūsų Dievas jums duos.

18 SKYRIUS

Laivas baigtas. Paminimi Jokūbo ir Juozapo gimimai. Būrys sulipa į laivą plaukti į pažadėtąją žemę. Izmaelio sūnūs ir jų žmonos prisijungia prie pasilinksminimo ir maišto. Nefis surišamas, ir baisi audra gena laivą atgal. Nefis išlaisvinamas, ir dėl jo maldos vėtra liaujasi. Žmonės atvyksta į pažadėtąją žemę. Apie 591–589 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jie pagarbino Viešpatį ir ėjo su manimi; ir mes dirbome kruopštaus darbo sijais.

48a Mzj 13:3.
b 2 Nef 1:26–27.
RR Galia.
c 1 Kar 13:4–7.

50a Fil 4:13;
1 Nef 3:7.
51a Pr 6:14–16;
1 Nef 18:1.

52a RR Šventoji Dvasia.
55a ApD 14:11–15.
b Iš 20:12;
Mzj 13:20.

Ir laikas nuo laiko Viešpats man parodydavo, kokiū būdu turėčiau daryti laivo sijas.

2 Dabar, aš, Nefis, nedariau sijų pagal žmonių išrastą būdą, ir stačiau laivą ne pagal žmonių būdą, bet stačiau jį pagal būdą, kurį man parodė Viešpats; todėl jis nebuvo pagal žmonių būdą.

3 Ir aš, Nefis, dažnai eidavau į kalną ir dažnai „melsdavausi Viešpačiui; todėl Viešpats ^bparodė man didžiųjų dalykų.

4 Ir buvo taip, kad man užbaigus laivą pagal Viešpaties žodį, mano broliai pamatė, kad jis buvo geras ir nepaprastai puikaus darbo; todėl jie vėl „nusižemino prieš Viešpatį.

5 Ir buvo taip, kad Viešpaties balsas atėjo mano tėvui, kad mes turime keltis ir eiti į laivą.

6 Ir buvo taip, kad kitą rytą, po to, kai suruošėme visus daiktus, daug vaisių ir „mėsos iš tyrų, ir apščiai medaus, ir atsargų pagal tai, ką Viešpats mums įsakė, mes suėjome į laivą su visu savo kroviniu ir sėklomis, ir viskuo, ką atsinešėme su savimi, kiekvienas pagal savo amžių; todėl visi suėjome į laivą su savo žmonomis ir vaikais.

7 Ir dabar, tyruose mano tėvui gimė du sūnūs; vyresnysis buvo pavadintas „Jokūbu, o jaunesnysis – ^bJuozapu.

8 Ir buvo taip, kad po to, kai visi suėjome į laivą ir pasiėmėme su savimi savo atsargas ir

viską, kas buvo mums įsakyta, mes leidomės „jūra ir vėjas mus ginė pirmyn link ^bpažadėtosios žemės.

9 Ir po to, kai daugelį dienų buvome vėjo genami pirmyn, štai mano broliai ir Izmaelio sūnūs, ir taip pat jų žmonos pradėjo linksmintis tiek, kad pradėjo šokti ir dainuoti, ir labai grubiai kalbėti, taip, kad net užmiršo, kokia galia jie buvo ten atvesti; taip, jie aukštinosi iki nepaprasto grubumo.

10 Ir aš, Nefis, pradėjau nepaprastai baimintis, kad tik Viešpats neužpyktų ant mūsų ir neištiktų mūsų dėl mūsų nedorybės, kad mus prarytų jūros gelmės; todėl aš, Nefis, pradėjau jiems labai rimtai kalbėti; bet štai jie „supyko ant manęs, sakydami: Mes neleisime, kad mūsų jaunesnysis brolis mus ^bvaldytų.

11 Ir buvo taip, kad Lamanas ir Lemuelis čiupo mane ir surišo virvėmis, ir jie elgėsi su manimi labai šiuurkščiai; nepaisant to, Viešpats tai ^aleido, kad jis galėtų atskleisti savo galią, idant įvykdytų savo žodį, kurį buvo kalbėjęs apie nelabuosius.

12 Ir buvo taip, kad jiems surišus mane taip, jog nebegalėjau pajudėti, Viešpaties paruoštas ^akompasas nustojo veikti.

13 Taigi, jie nežinojo, kur link turėtų vairuoti laivą, tad kilo didžiulis štormas, taip, didžiulė ir baisi audra, ir tris dienas mus

18 3a RR Malda.
b RR Apreiškimas.
4a 1 Nef 16:5.
6a 1 Nef 17:2.
7a 2 Nef 2:1.
b 2 Nef 3:1.

8a 2 Nef 10:20.
b 1 Nef 2:20.
RR Pažadėtoji žemė.
10a 1 Nef 17:17–55.
b Pr 37:9–11;
1 Nef 16:37–38;

2 Nef 1:25–27.
11a Al 14:11.
12a 1 Nef 16:10, 16, 26;
2 Nef 5:12;
Al 37:38–47;
DS 17:1.

“ginė vandenimis atgal; ir jie pradėjo nepaprastai bijoti, kad tik nebūtų paskandinti jūroje; nepaisant to, jie nepaleido manęs.

14 O ketvirtą dieną, kurią buvome genami atgal, audra nepaprastai įsisiautėjo.

15 Ir buvo taip, kad mus buvo bepraryjančios jūros gelmės. Ir po to, kai keturias dienas mus ginė vandenimis atgal, mano broliai pradėjo “suprasti, kad Dievo teismai buvo ant jų ir kad jie turės žūti, jeigu neatgailaus dėl savo nedorybių; todėl jie atėjo pas mane ir atrišo raiščius, kurie buvo ant mano riešų, ir štai šie buvo baisiai ištinę; ir taip pat mano kulkšnys buvo smarkiai ištinusios ir labai skaudėjo.

16 Nepaisant to, aš žvelgiau į savo Dievą ir “šlovinau jį ištisą dieną; ir nemurmėjau prieš Viešpatį dėl savo suspaudimų.

17 Dabar, mano tėvas Lehis daug jiems kalbėjo, ir taip pat “Izmaelio sūnams; bet štai jie iškvėpė daugybę grasinimų prieš kiekvieną, kas užstojo mane; ir mano gimdytojai, palaužti metų ir iškentėję daugybę širdgėlos dėl savo vaikų, atgulė, taip, netgi į ligos patalą.

18 Dėl savo širdgėlos ir didelio sielvarto bei mano brolių nedorybės jie buvo privesti net beveik prie to, kad būtų paimti iš šio pasaulio susitikti su savo Dievu; taip, nedaug trūko, kad žili jų plaukai būtų paguldyti gulėti žemai dulkėse; taip, netgi nedaug trūko, kad būtų su liūdesiu įmesti į vandens kapą.

19 Ir Jokūbas, ir taip pat Juozapas, kadangi buvo jauni ir jiems reikėjo gausiai maitintis, buvo liūdni dėl savo motinos suspaudimų; ir nei “mano žmona savo ašaromis ir maldomis, nei mano vaikai nesuminkštino mano brolių širdžių, kad jie paleistų mane.

20 Ir niekas, išskyrus Dievo jėgą, kuri pagrasino jiems sunaikinimu, negalėjo suminkštinti jų širdžių; todėl, pamatę, jog nedaug trūksta, kad būtų praryti jūros gelmėse, jie atgailavo dėl to, ką buvo padarę, tiek, kad paleido mane.

21 Ir buvo taip, kad po to, kai jie mane paleido, štai aš paėmiau kompasą, ir jis rodė ten, kur aš norėjau. Ir buvo taip, kad aš meldžiausi Viešpačiui; ir po to, kai pasimeldžiau, vėjai liovėsi ir vėtra pasibaigė, ir stoji didelė tyła.

22 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, vedžiau laivą taip, kad mes vėl plaukėme link pažadėtosios žemės.

23 Ir buvo taip, kad plaukę daugelį dienų, mes atvykome į “pažadėtąją žemę; ir išlipome ant žemės, ir pastatėme savo palapines, ir pavadinoje ją pažadėtąją žeme.

24 Ir buvo taip, kad pradėjome dirbti žemę ir sodinti sėklas; taip, pasėjome į žemę visas savo sėklas, kurias buvome atsinešę iš Jeruzalės žemės. Ir buvo taip, kad jos nepaprastai augo; todėl mes buvome gausiai palaiminti.

25 Ir buvo taip, kad pažado žemėje, keliaudami tyruose, mes

13a Mzj 1:17.
15a Hel 12:3.

16a Al 36:28.
17a 1 Nef 7:4–20.

19a 1 Nef 7:19; 16:7.
23a RR Pažadėtoji žemė.

pastebėjome, jog miškuose buvo įvairių gyvulių: ir karvė, ir jautis, ir asilas, ir arkllys, ir ožys, ir laukinis ožys, ir visokių laukinių gyvulių, naudingų žmogui. Ir mes radome visokios rūdos: tiek aukso, tiek ir sidabro, tiek ir vario.

19 SKYRIUS

Nefis iš rūdos pagamina plokšteles ir užrašo savo žmonių istoriją. Izraelio Dievas ateis po šešių šimtų metų nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę. Nefis pasakoja apie Jo kentėjimus ir nukryžiuvimą. Žydai bus nekenčiami ir išsklaidyti iki paskutiniųjų dienų, kada jie sugrįš pas Viešpatį. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė man, todėl aš pagaminau plokšteles iš rūdos, kad ant jų išraižčiau savo žmonių metraščių. Ir ant „plokštelių, kurias padariau, išraižiau savo ^btėvo metraščių, ir taip pat mūsų keliavimus tyruose, ir savo tėvo pranašystes; ir taip pat ant jų išraižiau daugelį savo paties pranašysčių.

2 Ir tuo metu, kada jas gaminau, aš nežinojau, kad Viešpats man įsakys pagaminti „šitas plokšteles; todėl mano tėvo metraštis ir jo tėvų genealogija, ir didesnė dalis visų mūsų darbų tyruose yra išraižyti ant tų pirmųjų plokštelių, apie kurias

esu kalbėjęs; todėl tai, kas atsitiko prieš man pagaminant ^bšias plokšteles, iš tikrųjų smulkiau paminėta ant pirmųjų plokštelių.

3 Ir po to, kai pagal įsakymą pagaminau šias plokšteles, aš, Nefis, gavau įsakymą, kad tarnystė ir pranašystės, aiškesnės ir vertingesnės jų dalys, turi būti užrašytos ant „šių plokštelių; ir kad tai, kas užrašyta, būtų saugoma mano žmonių, kurie apgyvens šią žemę, pamokymui ir taip pat kitiems ^bišmintingiems tikslams, kurie žinomi Viešpačiui.

4 Todėl aš, Nefis, ant kitų plokštelių padariau metraščių, kuriame aprašyti, arba kuriame išsamiau aprašyti, karai ir kovos bei mano žmonių naikinimai. Ir aš tai padariau ir įsakiau savo žmonėms, ką jie turi daryti, kai aš būsiu išėjęs anapus; ir kad šios plokštelės turėtų būti perduodamos tolyn iš kartos į kartą, arba vieno pranašo kitam, iki tolesnių Viešpaties įsakymų.

5 O aprašymas apie tai, kaip aš „dariau šitas plokšteles, bus pateiktas vėliau; ir dabar štai aš tęsiu pagal tai, ką esu kalbėjęs; ir tai darau, kad šventesni dalykai būtų ^bišlaikyti mano žmonių pažinimui.

6 Tačiau aš nerašau ant plokštelių nieko kito, kaip tik tai, kas, mano manymu, yra „šventa. Ir dabar, jei aš suklystu, tai netgi tie iš senovės suklysdavo; ne

19 1a RR Plokštelės.

b 1 Nef 1:16–17; 6:1–3.

2a 2 Nef 5:30.

b 1 Nef 9:1–5.

3a JokK 1:1–4; 3:13–14;

4:1–4.

b 1 Nef 9:4–5; MŽ 1:7;

DS 3:19–20; 10:1–51.

5a 2 Nef 5:28–33.

b RR Raštai – Raštai

turi būti išsaugoti.

6a Žiūrėkite Mormono

Knygos titulinį

puslapį.

RR Šventas.

tai, kad norėčiau pasiteisinti dėl kitų žmonių, bet dėl savo kūniško ^bsilpnumo norėčiau pasiteisinti.

7 Nes tai, ką vieni žmonės laiko labai vertingu tiek kūnui, tiek ir sielai, kiti laiko už ^anieką ir trypia po kojomis. Taip, netgi patį Izraelio Dievą žmonės ^btrypia po kojomis; sakau, trypia po kojomis, bet norėčiau pasakyti kitais žodžiais – jie laiko jį už nieką ir neišsiklauso į jo patarimų balsą.

8 Ir štai jis ^aateis, sulig angelo žodžiais, po ^bšešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę.

9 Ir pasaulis dėl savo nedorybės nuspręs, kad jis nieko vertas; todėl jie nuplaks jį, ir jis iškęs tai; ir jie muš jį, ir jis iškęs tai. Taip, jie ^aspjaudys į jį, ir jis iškęs tai dėl savo maloningumo ir didžio kantrumo žmonių vaikams.

10 Ir ^aDievas mūsų tėvų, kurie buvo ^bišvesti iš Egipto, iš vergijos ir taip pat buvo jo apsaugoti tyruose, taip, Abraomo ^aDievas ir Izaoko, ir Jokūbo Dievas ^aatidavė save, sulig angelo žodžiais, kaip

žmogus, į rankas nelabų žmonių, kad būtų ⁱišskeltas, sulig ^jZenoko žodžiais, ir būtų ^knukryžiuotas, sulig Neumo žodžiais, ir būtų palaidotas ^hkape, sulig ⁱZenoso žodžiais, kuriuos jis kalbėjo apie tris ^jtamsos dienas, kurios bus ženklas, duotas apie jo mirtį tiems, kas apsigyvens jūros salose, ypač tiems, kurie iš Izraelio ^knamų.

11 Nes taip kalbėjo pranašas: Viešpats Dievas tikrai ^aaplankys visus Izraelio namus tą dieną: vienus savo balsu dėl jų teisumo, dideliam jų džiaugsmui ir išgelbėjimui, o kitus – su ^bgriausmais ir savo galios žaibais, audra, ugnimi ir dūmais, ir ^ctamsos ūku, ir ^džemės atsivėrimu, ir išskeltais ^ekalnais.

12 Ir ^avisa tai tikrai turi ateiti, – sako pranašas ^bZenosas. – Ir žemės ^cuolos turi skilinėti; ir dėl žemės dejonų daugelis iš jūros salų karalių bus paveikti Dievo Dvasios, kad sušuktų: Gamtos Dievas kenčia.

13 O kas dėl tų, kurie yra Jeruzalės žemėje, – sako pranašas, – juos ^aplaks visi žmonės, kadangi

6b Mrm 8:13–17;
Etr 12:23–28.

7a 2 Nef 33:2;
JokK 4:14.

b RR Maištas, sukilimas.

8a RR Jėzus Kristus –
Pranašystės apie
Jėzaus Kristaus
gimimą ir mirtį.

b 1 Nef 10:4;
2 Nef 25:19.

9a Iz 50:5–6;
Mt 27:30.

10a 2 Nef 26:12;
Mzj 7:27; 27:30–31;
Al 11:38–39;
3 Nef 11:14–15.

b Iš 3:2–10; 6:6;
1 Nef 5:15; DS 136:22.

c Pr 32:10; Mzj 7:19;
DS 136:21.

RR Jehova.

d RR Apmokėti,
apmokėjimas.

e 3 Nef 27:14.

f Al 33:15; 34:7;
Hel 8:19–20;
3 Nef 10:15–16.

RR Raštai – Prarasti
Raštai; Zenokas.

g 2 Nef 6:9; Mzj 3:9.
RR Nukryžiuojimas.

h Mt 27:60; Lk 23:53;
2 Nef 25:13.

i JokK 6:1; Hel 15:11.
RR Zenosas.

j 1 Nef 12:4–5;
Hel 14:20, 27;
3 Nef 8:3, 19–23; 10:9.

k 3 Nef 16:1–4.

11a 3 Nef 9:1–22; DS 5:16.

b Hel 14:20–27;
3 Nef 8:5–23.

c Lk 23:44–45;
3 Nef 8:19–20.

d 2 Nef 26:5.

e 3 Nef 8:10.

12a Hel 14:20–28.

b JokK 5:1.

c Mt 27:51.

13a Lk 23:27–30.

jie ^bnukryžiuo Izraelio Dievą ir nukreipė šalin savo širdis, atmesdami ženklus ir stebuklus bei Izraelio Dievo galią ir šlovę.

14 Ir kadangi jie nukreipė šalin savo širdis, – sako pranašas, – ir „paniekino Izraelio Šventąjį, jie klajos kūne ir pražus, ir taps ^bšnypstimu ir ^cpriežodžiu, ir bus nekenčiami tarp visų tautų.

15 Tačiau, kada ateis diena, – sako pranašas, – kai jie daugiau „nebenukreips savo širdžių prieš Izraelio Šventąjį, tada jis prisimins ^bsandoras, kurias jis sudarė Izraelio namams.

16 Taip, tada jis prisimins jūros „salas; taip, ir, pasak pranašo Zenoso, Viešpats sako: Visus žmones, kurie Izraelio namų, aš ^bsurinksiu vidun, iš keturių žemės ketvirčių.

17 Taip, ir visa žemė „išvys Viešpaties išgelbėjimą, – sako pranašas; – kiekviena tauta, giminė, liežuvis ir liaudis bus palaiminta.

18 Ir aš, Nefis, parašiau šituos žodžius savo žmonėms, kad galbūt galėčiau įtikinti juos atminti Viešpatį, savo Išpirkėją.

19 Todėl aš kalbu visiems Izraelio namams, jei bus taip, kad jie gaus „tai.

20 Nes štai dėl tų, kurie yra Jeruzalės žemėje, aš patiriu po-

veikius dvasioje, kurie sekina mane, kad net visi mano sąnariai silpni; nes jei dėl savo gailestingumo Viešpats nebūtų man parodęs, kas jiems nutiks, kaip jis parodė senovės pranašams, aš taip pat būčiau žuves.

21 Ir jis iš tiesų senovės „pranašams parodė visa tai, ^bkas jiems nutiks; ir taip pat daugeliui parodė apie mus; todėl mums būtina žinoti apie juos, nes tai užrašyta ant skaistvario plokštelių.

22 Dabar, buvo taip, kad aš, Nefis, viso to mokiau savo brolius; ir buvo taip, kad jiems daug skaičiau apie tai, kas buvo išrašyta ant skaistvario „plokštelių, kad jie žinotų apie Viešpaties darbus kitose žemėse tarp senovės žmonių.

23 Ir aš perskaičiau jiems daug dalykų, užrašytų Mozės „knygose; bet kad galėčiau geriau įtikinti juos tikėti Viešpatį, jų Išpirkėją, aš skaičiau jiems tai, kas buvo užrašyta pranašo ^bIzaijo; nes visus Raštus aš „pritaikiau mums, kad tai būtų mūsų „labai ir pasimokymui.

24 Todėl aš kalbėjau jiems, sakydamas: Klausykitės pranašo žodžių, jūs, kurie esat Izraelio namų likutis, „šaka, kuri buvo nulaužta; klausykitės pranašo

13b 2 Nef 10:3.

14a Iz 53:3–6; Mzj 14:3–6.

b RR Žydai.

c Paklšt 28:37;

1 Kar 9:7; 3 Nef 16:9.

15a 1 Nef 22:11–12.

b RR Abraomo sandora.

16a 1 Nef 22:4;

2 Nef 10:21.

b Iz 49:20–22.

RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

17a Iz 40:4–5.

19a En 1:16;

Mrm 5:12; 7:9–10.

21a 2 Kar 17:13; Am 3:7.

RR Pranašas.

b 3 Nef 10:16–17.

22a 1 Nef 22:1.

23a Iš 17:14; 1 Nef 5:11;

Moz 1:40–41.

b 1 Nef 15:20;

2 Nef 25:4–6;

3 Nef 23:1.

c RR Raštai – Raštų

vertingumas.

d 2 Nef 4:15.

24a Pr 49:22–26;

1 Nef 15:12;

2 Nef 3:4–5.

žodžių, kurie buvo užrašyti visiems Izraelio namams, ir pritaikykite juos sau, kad turėtumėt viltį taip pat, kaip ir jūsų broliai, nuo kurių buvote nulaužti; nes taip yra pranašas parašęs.

20 SKYRIUS

Viešpats apreiškia savo tikslus Izraeliui. Izraelis išrinktas suspaudimų krosnyje ir turi išeiti iš Babilonės. Palyginkite su Izaijo 48. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

KLAUSYKITE ir išgirskite tai, o Jokūbo namai, vadinami Izraelio vardu ir išėję iš Judo vandenu, arba iš „krikšto vandenu, kurie prisiekinėja Viešpaties vardu ir mini Izraelio Dievą, tačiau prisiekinėja nei tiesoje, nei teisume.

2 Nepaisant to, jie vadina save „šventojo miesto piliečiais, bet jie nesiremia Izraelio Dievu, kuris yra Pulų Viešpats; taip, Pulų Viešpats yra jo vardas.

3 Štai „ankstesnius dalykus aš paskelbiau nuo pradžios; ir jie išėjo iš mano burnos, ir aš parodžiau juos. Aš parodžiau juos staiga.

4 Ir aš padariau tai, kadangi žinojau, kad „esi užsispyręs ir tavo kaklas – geležinė saugyslė, o tavo kakta – skaistvaris;

5 ir netgi nuo pradžios aš paskelbiau tau; prieš įvykstant parodžiau juos tau; ir parodžiau

juos bijodamas, kad nesakytum: Mano „stabas padarė juos ir mano išdrožtas atvaizdas, ir mano lietas atvaizdas įsakė tai.

6 Tu matei ir girdėjai visa tai; ir argi tu to nepaskelbsi? Ir argi nepaskelbsi, kad aš esu parodęs tau nuo šiol daug nauja ir paslėpta, ko tu nežinojai.

7 Tai sukurta dabar, o ne iš pradžių, netgi prieš tą dieną, kurią tai išgirdai, tai nebuvo tau paskelbta, kad nesakytum: Štai aš tai žinojau.

8 Taip, ir tu negirdėjai to; taip, tu nežinojai; taip, nuo to laiko tavo ausis nebuvo atverta; nes žinojau, kad elgsiesi labai klasingai, ir nuo iščių buvai pavaldintas „prasižengėliu.

9 Tačiau dėl savo „vardo aš atidėsiu savo pyktį ir dėl savo šlovės aš susilaikysiu, kad neiškirsčiau tavęs.

10 Nes štai aš išvaliau tave, išrinkau tave „suspaudimų krosnyje.

11 Dėl savęs paties, taip, dėl savęs paties aš darysiu tai, nes neleisiu, kad mano „vardas būtų suterštas, ir aš „neduosiu savo šlovės kitam.

12 Klausyk manęs, o Jokūbai, ir Izraeli, mano pašauktasis, nes tai esu aš; aš esu „pirmasis ir taip pat paskutinysis.

13 Mano ranka taip pat „padėjo žemės pamatą ir mano dešinė

20 1a RR Krikštas, krikštyti.

2a Iz 52:1.

RR Jeruzalė.

3a Iz 46:9–10.

4a T.y. Izraelis.

5a RR Stabmeldystė.

8a Ps 58:4.

9a 1 Sam 12:22;

Ps 23:3; 1 Jn 2:12.

10a RR Pasipriešinimas.

11a Jer 44:26.

b Iz 42:8;

Moz 4:1–4.

12a Apr 1:17; 22:13.

RR Alfa ir Omega;

Pirmagimis.

13a Ps 102:26.

RR Sukurti,

sukūrimas.

ranka išskleidė dangus. Aš šaukiu juos, ir jie stojasi drauge.

14 Visi jūs, susirinkite ir klausykites: kas iš jų yra jiems tai paskelbęs? Viešpats pamilo jį; taip, ir jis „įvykdys savo žodį, kurį paskelbė per juos; ir jis pasielgs su ^bBabilone pagal savo pageidavimą, ir jo ranka ateis ant chaldėjų.

15 Taip pat sako Viešpats: Aš Viešpats, taip, aš kalbėjau; taip, aš pašaukiau jį skelbti, aš atvedžiau jį, ir jis padarys savo kelią sėkmingą.

16 Ateikite prie manęs; aš nekalbėjau „slaptai; nuo pat pradžios, nuo to laiko, kada tai buvo paskelbta, aš kalbėjau; ir Viešpats Dievas ir jo Dvasia siuntė mane.

17 Ir taip sako Viešpats, tavo „Išpirkėjas, Izraelio Šventasis: Aš siunčiau jį, Viešpats, tavo Dievas, kuris moko tave tavo labui, kuris ^bveda tave keliu, kuriuo turėtum eiti, padarė tai.

18 O, kad būtum paklausęs mano „įsakymų – tada tavo ramybė būtų buvusi kaip upė, o tavo teisumas – kaip jūros bangos.

19 Tavo „sėkla taip pat būtų buvusi kaip smiltys, tavo vidaus palikuonys – kaip jos akmenėliai; jo vardas nebūtų nei iškirstas, nei išnaikintas iš mano akivaizdos.

20 „Išeikite iš Babilonės, bėkite

nuo chaldėjų, giedojimo balsu skelbkite, sakykite tai, skelbkite iki žemės krašto; sakykite: Viešpats išpirko savo ^btarną Jokubą.

21 Ir jie „netroško; jis vedė juos per dykumas; jis padarė, kad vandenys tekėtų iš ^buolos jiems; jis taip pat perskėlė uolą, ir vandenys ištryško.

22 Ir nepaisant to, kad Viešpats padarė visa tai ir dar daugiau, jis sako: Nėra „ramybės nelabiesiems.

21 SKYRIUS

Mesijas bus šviesa kitataučiams ir išlaisvins belaisvius. Izraelis bus surinktas su galia paskutinėmis dienomis. Karaliai bus jų maitintojai. Palyginkite su Izaijo 49. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir dar: Klausykite, o jūs, Izraelio namai, visi jūs, kurie nulaužti ir išvaryti lauk dėl mano žmonių ganytojų nelabumo; taip, visi jūs, kurie nulaužti ir išsklaidyti svetur, kurie esate iš mano žmonių, o Izraelio namai. Klausykite, o „salos, manęs ir išgirskite jūs, žmonės ^btolybėse; Viešpats pašaukė mane nuo iščių; nuo mano motinos iščių jis minėjo mano vardą.

2 Ir jis padarė mano burną tarsi aštrų kalaviją; savo rankos pavėsyje jis paslėpė mane ir padarė

14a 1 Kar 8:56;
DS 64:31; 76:3.
b RR Babelė, Babilonė.

16a Iz 45:19.

17a RR Išpirkėjas.
b RR Įkvėpimas,
įkvėpti; Apreiškimas.

18a Mok 8:5.
19a Pr 22:15–19;
Oz 2:1.

20a Jer 51:6;
DS 133:5–14.

b Iz 44:1–2, 21.
21a Iz 41:17–20.

b Iš 17:6; Sk 20:11;
1 Nef 17:29;
2 Nef 25:20.
22a RR Ramybė, taika.
21 1a 1 Nef 22:4;
2 Nef 10:20–22.
b DS 1:1.

mane poliriuota strėle; savo strėlinėje paslėpė mane.

3 Ir tarė man: Tu esi mano „tarnas, o Izraeli, kuriame aš būsiu pašlovintas.

4 Tada sakiau: Aš dirbau tuščiai, išsikvojau savo jėgą niekams ir bergždžiai; iš tikrųjų mano nuosprendis yra pas mano Viešpatį, ir mano darbas – pas mano Dievą.

5 Ir dabar, sako Viešpats, kuris „formavo mane nuo iščių, kad būčiau jo tarnas parvesti Jokūbą pas jį: Nors Izraelis nebūtų surinktas, vis tiek aš būsiu šlovingas Viešpaties akyse, ir mano Dievas bus mano stiprybė.

6 Ir jis tarė: Lengva būti mano tarnu Jokūbo „gentims pakelti ir Izraelio išsaugotiesiems sugražinti. Aš taip pat duosiu tave ^bšviesa „kitataučiams, kad būtum mano išgelbėjimas iki žemės pakraščiu.

7 Taip sako Viešpats, Izraelio Išpirkėjas, jo Šventasis, tam, kurį žmonės niekina, tam, kurio tautos nekenčia, valdovų tarnui: Karaliai pamatys ir atsisosts, kunigaikščiai taip pat pagarbins, dėl Viešpaties, kuris yra ištikimas.

8 Taip sako Viešpats: Palankiu laiku aš išgirdau tave, o jūros salos, ir išgelbėjimo dieną aš padėjau tau; ir aš apsaugosiu tave, ir duosiu tau savo „tarną

tavo žmonių sandorai, kad atstatytų žemę, kad paragintų paveldėti apleistus paveldus.

9 Kad pasakytum „belaisviamis: Išeikite; tiems, kas sėdi ^btamsoje: Pasirodykite. Jie ganysis pakele, ir jų „ganyklos bus visose aukstose vietose.

10 Jie nealks ir netrokš, nei karštis, nei saulė neištiks jų; nes tas, kuris gailestingas jiems, ves juos, netgi prie vandens šaltinių jis ves juos.

11 Ir aš padarysiu visus savo kalnus keliu, ir mano „vieškėliai bus išaukštinti.

12 Ir tada, o Izraelio namai, štai „šitie ateis iš toli; ir štai tie – iš šiaurės ir iš vakarų; ir anie – iš Sinimo žemės.

13 „Giedokite, o dangūs; ir džiūgauk, o žeme; nes kojos tų, kurie yra rytuose, bus sutvirtintos; ir pratrūkite giedojimu, o kalnai; nes jie daugiau nebebus mušami; nes Viešpats paguodė savo žmones ir pasigailės savo suspaustųjų.

14 Bet štai Sionė yra pasakiusi: Viešpats paliko mane, ir mano Viešpats mane pamiršo, – bet jis parodys, jog taip nėra.

15 Nes ar gali „moteris užmiršti savo žindomą vaiką, kad ji neužjaustų savo iščių sūnaus? Taip, jos gali ^bužmiršti, tačiau aš neužmiršiu jūsų, o Izraelio namai.

16 Štai aš išraičiau tave ant

3a Kun 25:55;
Iz 41:8;
DS 93:45–46.

5a Iz 44:24.

6a RR Izraelis – Dvylika Izraelio genčių.

b DS 103:8–10;
Abr 2:10–11.

c 3 Nef 21:11.
8a 2 Nef 3:6–15;
3 Nef 21:8–11;
Mrm 8:16, 25.
9a RR Išgelbėjimas mirusiesiems.
b 2 Nef 3:5.
c Ez 34:14.

11a Iz 62:10;
DS 133:23–32.

12a Iz 43:5–6.

13a Iz 44:23.

15a RR Moteris, moterys.
b Iz 41:17;

Al 46:8;
DS 61:36.

savo rankų „delnų; tavo sienos yra nuolatos priešais mane.

17 Tavo vaikai suskubs prieš tavo naikintojus; ir tie, kas tave „niokojo, pasitrauks nuo tavęs.

18 Pakelk akis, apsižvalgyk ir stebėk; visi šitie „renkasi ir ateis pas tave. Ir kaip aš gyvas, – sako Viešpats, – tu tikrai apsirengsi jais visais kaip papuošalais ir susijusi jais kaip nuotaka.

19 Nes tavo nuniokotos ir tavo ištuštėjusios vietos, ir tavo sunaikinimo žemė jau dabar bus per ankštos dėl gyventojų; o tie, kas rijo tave, bus toli.

20 Vaikai, kuriuos turėsi, po to, kai praradai pirmuosius, vėl į tavo ausis sakys: Čia man per ankšta; duok man vietos, kad galėčiau gyventi.

21 Tada „tu tarsi savo širdyje: Kas pagimdė man šituos? Juk aš praradau savo vaikus ir esu ^bnevaisinga, belaisvė ir tremiama šen bei ten? Ir kas išaugino šituos? Štai aš buvau palikta viena; šitie, kur buvo jie?

22 Taip sako Viešpats Dievas: Štai aš pakelsiu savo ranką į „kitataučius ir iškelsiu savo ^bvėliavą žmonėms; ir jie atneš tavo sūnus ant savo „rankų, ir tavo dukros bus nešamos ant jų pečių.

23 Ir „karaliai bus tavo ^btėvai maitintojai, o jų karalienės – tavo žindančios motinos; jie

nusilenks tau veidais iki žemės ir laižys dulkes nuo tavo kojų; ir tu žinosi, kad aš esu Viešpats; nes nebus sugėdinti tie, kurie „laukia manęs.

24 Argi iš galingojo bus atimtas grobis arba „teisėti belaisviai išvaduoti?

25 Bet taip sako Viešpats: Netgi galingojo belaisviai bus atimti ir baisūno grobis bus išvaduotas; nes aš kovosiu prieš tuos, kurie kovoja prieš tave, ir išgelbėsiu tavo vaikus.

26 Ir „maitinsiu tuos, kurie spaudžia tave, jų pačių kūnu; jie bus nugirdyti savo pačių krauju kaip saldžiu vynu; ir visas kūnas ^bžinos, kad aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir tavo Išpirkėjas, Jokūbo „Galingasis.

22 SKYRIUS

Izraelis bus išsklaidytas ant viso žemės veido. Paskutinėmis dienomis kitataučiai žindys ir maitins Izraelį evangelija. Izraelis bus surinktas ir išgelbėtas, o nelabieji degs kaip ražiena. Velnio karalystė bus sunaikinta, ir Šėtonas bus surištąs. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad man, Nefiui, perskaičius tai, kas buvo išraižyta ant skaistvario „plokštelių, mano broliai atėjo pas mane ir tarė man: Ką reiškia tai, ką perskaitei? Štai ar tai turi

16a Zch 13:6.
17a 3 Nef 21:12–20.
18a Mch 4:11–13.
21a T.y. Sionė.
b Iz 54:1;
Gal 4:27.
22a Iz 66:18–20.

b Iz 11:12; 18:3.
c 1 Nef 22:8;
2 Nef 10:8–9.
23a Iz 60:16.
b 1 Nef 22:6.
c 2 Nef 6:13;
DS 98:2; 133:10–11, 45.

24a 1 Nef 21:25.
26a 1 Nef 22:13–14.
b Mzj 11:22.
c RR Jehova.
22 1a 1 Nef 19:22;
2 Nef 4:2.

būti suprantama kaip dvasiniai dalykai, kurie įvyks pagal dvasią, o ne kūną?

2 Ir aš, Nefis, pasakiau jiems: Štai tai „apreikšta pranašui“^bDvasios balsu; nes visa tai, kas ištiks žmonių vaikus pagal kūną, „pranašams apreiškiamą Dvasia“.

3 Todėl tai, apie ką perskaičiau, susiję su tuo, kas ir „laikina, ir dvasiška; nes atrodo, kad Izraelio namai anksčiau ar vėliau bus^bišsklaidyti ant viso žemės veido, ir taip pat tarp visų tautų.

4 Ir štai, yra daug tokių, apie kuriuos likusieji Jeruzalės žemėje jau nebežino. Taip, didesnioji dalis visų „genčių“^bišvesta; ir jos išsklaidytos šen bei ten po „jūros salas; ir kur jie yra, niekas iš mūsų nežino; mes tik žinome, jog jie išvesti.

5 Ir nuo to laiko, kai jie išvesti, visa tai išpranašauta apie juos, ir taip pat apie visus tuos, kurie po to bus išsklaidyti ir sumaišyti dėl Izraelio Šventojo; nes jie užkietins savo širdis prieš jį; todėl bus išsklaidyti tarp visų tautų ir „nekenčiami visų žmonių“.

6 Tačiau po to, kai jie bus „žindomi“^bkitataučių, ir Viešpats pakels savo ranką ant kitataučių ir

iškels juos kaip vėliavą, ir jų „vaikai bus nešami ant jų rankų, ir jų dukros nešamos ant jų pečių, štai tai, apie ką kalbėta, yra laikina; nes tokios yra Viešpaties sandoros su mūsų tėvais; ir tai reiškia mus ateinančiomis dienomis, ir taip pat visus mūsų brolius, kurie yra Izraelio namų.

7 Ir tai reiškia, kad ateina laikas, kada po to, kai visi Izraelio namai bus išsklaidyti ir sumaišyti, Viešpats Dievas pakels galingą tautą tarp „kitataučių, taip, būtent ant šitos žemės veido; ir jie^bišsklaidys mūsų sėklą.

8 Ir po to, kai mūsų sėkla bus išsklaidyta, Viešpats Dievas pradės daryti „nuostabų darbą tarp“^bkitataučių, kuris bus didžiai „vertingas mūsų sėklai; todėl apie tai pasakyta, kad jie bus maitinami kitataučių bei nešami ant jų rankų ir ant pečių.

9 Tai taip pat bus „vertinga ir kitataučiams; ir ne tik kitataučiams, bet ir^bvisiems Izraelio „namams, nes jie pažins Dangaus Tėvo“^dsandoras Abraomui, sakančias: Per tavo „sėklą bus^fpalaimintos visos žemės giminės.

10 Ir aš noriu, mano broliai, kad žinotumėte, jog visos žemės

2a 2 Pet 1:19–21.

b RR Šventoji Dvasia.

c RR Pranašystė, pranašauti.

3a DS 29:31–34.

b 1 Nef 10:12–14;

2 Nef 25:14–16.

RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

4a RR Izraelis – Dešimt prapuolusių Izraelio genčių.

b 2 Nef 10:22.

c 1 Nef 21:1;

2 Nef 10:8, 20.

5a 1 Nef 19:14.

6a 1 Nef 21:23.

b RR Kitataučiai.

c 1 Nef 15:13.

7a 3 Nef 20:27.

b 1 Nef 13:12–14;

2 Nef 1:11.

8a Iz 29:14; 1 Nef 14:7;

2 Nef 27:26.

RR Sugrąžinimas, evangelijos.

b 2 Nef 10:10–11;

3 Nef 16:4–7;

Mrm 5:19.

c 1 Nef 15:13–18;

3 Nef 5:21–26; 21:7.

9a 1 Nef 14:1–5.

b 2 Nef 30:1–7.

c 2 Nef 29:13–14.

d Pak1st 4:31.

e RR Abraomo sandora.

f Pr 12:2–3;

3 Nef 20:27;

Abr 2:9–11.

giminės negali būti palaimintos, kol jis „neapnuogins savo rankos tautų akyse.

11 Todėl Viešpats Dievas pradės apnuoginti savo ranką visų tautų akyse, įgyvendindamas savo sandoras ir evangeliją tiems, kas yra Izraelio namų.

12 Todėl jis vėl išves juos iš nelaisvės, ir jie bus „surinkti į savo paveldo žemes; ir bus išvesti iš nežinojimo ir ^btamsos; ir žinos, kad „Viešpats yra jų ^dGelbėtojas ir jų Išpirkėjas, Izraelio ^cGalingasis.

13 Ir kraujas tos didžiulės ir „pasibjaurėtinios bažnyčios, kuri yra visos žemės paleistuvė, atsigręs ant jų pačių galvų; nes jie ^bkariaus tarp savęs, ir jų ^cpačių rankų kalavijas kris ant jų pačių galvų, ir jie bus girti nuo savo pačių kraujo.

14 Ir kiekviena „tauta, kuri kariaus prieš jus, o Izraelio namai, bus nukreipta viena prieš kitą, ir jie ^bįkris į duobę, kurią iškasė Viešpaties žmonėms sugauti. Ir visi, kurie „kovoja prieš Sionę, bus sunaikinti, ir ta didžioji paleistuvė, kuri iškrapė teisius Viešpaties kelius, taip, ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, grius ^ddulkėsnai, ir smarkus bus jos griuvimas.

15 Nes štai, – sako pranašas, – greitai ateina laikas, kada Šėto-

nas daugiau nebeturės galios žmonių vaikų širdims; nes netrukus ateina diena, kada visi išdidėliai ir tie, kas elgiasi nedorai, bus kaip „ražiena; ir ateina diena, kada jie bus ^bsudeginti.

16 Nes netrukus ateina laikas, kada Dievo „rūstybės pilnatvė bus išlieta ant visų žmonių vaikų; nes jis neleis, kad nelabieji sunaikintų teisiuosius.

17 Todėl jis „apsaugos ^bteisiuosius savo galia, netgi jei turės ateiti jo rūstybės pilnatvė, ir teisieji bus apsaugoti, net jeigu teks jų priešus sunaikinti ugnimi. Todėl teiesiems nereikia bijoti; nes taip sako pranašas, kad jie bus išgelbėti, netgi, jei reikės, ugnimi.

18 Štai, mano broliai, aš sakau jums, kad tai turi netrukus ateiti; taip, netgi kraujas ir ugnis, ir dūmų ūkas turi ateiti; ir tai būtina turi vykti ant šitos žemės veido; ir tai ateina žmonėms pagal kūną, jei bus taip, kad jie užkietins savo širdis prieš Izraelio Šventąjį.

19 Nes štai teisieji nepražus, nes tikrai ateis laikas, kada visi, kas kovoja prieš Sionę, bus iškirsti.

20 Ir Viešpats tikrai paruoš kelią savo žmonėms, kad išsipildytų Mozės žodžiai, kuriuos

10a Iz 52:10.

12a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b RR Tamsa, dvasinė.

c 2 Nef 6:10–11.

d RR Gelbėtojas.

e RR Jehova.

13a RR Velnias – Velnio bažnyčia.

b 1 Nef 14:3, 15–17.

c 1 Nef 21:26.

14a Lk 21:10.

b Iz 60:12; 1 Nef 14:3;

DS 109:25.

c 2 Nef 10:13; 27:3.

d Iz 25:12.

15a Iz 5:23–24; Nah 1:10; Mal 3:19;

2 Nef 15:24; 26:4–6;

DS 64:23–24; 133:64.

b Ps 21:10; 3 Nef 25:1;

DS 29:9.

RR Žemė – Žemės išvalymas.

16a 1 Nef 14:17.

17a 2 Nef 30:10; Moz 7:61.

b 1 Nef 17:33–40.

jis kalbėjo, sakydamas: „Pranaša Viešpats, jūsų Dievas, pakels jums kaip mane; jo klausysite visame kame, ką tik jis jums sakys. Ir bus taip, kad visi tie, kurie nepaklausys to pranašo, bus ^biškirsti iš liaudies.

21 Ir dabar, aš, Nefis, pareiškiu jums, kad šis ^apranašas, apie kurį kalbėjo Mozė, buvo Izraelio Šventasis; todėl jis teisiai vykdys ^bteisingumą.

22 Ir teisiesiems nereikia bijoti, nes jie yra tie, kurie nebus sutriuškinti. Bet tai velnio karalystė, kuri bus pastatyta tarp žmonių vaikų, karalystė, įkurta tarp tų, kurie yra kūne –

23 nes greitai ateis laikas, kada visos ^abažnyčios, pastatytos pelnui gauti, ir visos tos, kurios pastatytos įgyti valdžią kūnui, ir tos, kurios pastatytos, kad taptų ^bpopuliarios pasaulio akyse, ir tos, kurios siekia kūno geidulių bei pasaulio dalykų ir daryti visokią nedorybę; taip, galiausiai, visi tie, kurie priklauso velnio karalystei, yra tie, kuriems reikia bijoti ir tirtėti, ir ^cdrebėti; jie yra tie, kurie turi būti nuverstai į dulkes; jie yra tie, kurie turi būti ^dpraryti kaip ražiena; ir tai sulig pranašo žodžiais.

24 Ir greitai ateina laikas, kada teisieji turi būti išvesti

kaip gardo ^averšiukai, ir Izraelio Šventasis turi valdyti viešpatystėje ir galybėje, ir galioje, ir didelėje šlovėje.

25 Ir jis ^arenka savo vaikus iš keturių žemės ketvirčių; ir skaičiuoja savo avis, ir jos pažįsta jį; ir bus viena kaimenė ir vienas ^bganytojas; ir jis maitins savo avis, ir jame jos ras ^cganyklą.

26 Ir dėl jo žmonių teisumo ^aŠėtonas neturi galios; todėl jis ^bdaugelio metų laikotarpį negali būti išlaisvintas, nes jis neturi galios žmonių širdims, kadangi jie gyvena teisume, ir Izraelio Šventasis ^cviešpatauja.

27 Ir dabar štai aš, Nefis, sakau jums, kad visa tai turi ateiti pagal kūną.

28 Bet štai visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys saugiai gyvens Izraelio Šventajame, jei bus taip, kad jos ^aatgailaus.

29 Ir dabar, aš, Nefis, baigiu; nes šiuo metu nedirštu toliau kalbėti apie tai.

30 Todėl, mano broliai, norėčiau, kad suvoktumėte, jog tai, kas užrašyta ant skaistvario ^aplokštelių, yra tikra; ir tai liudija, kad žmogus turi būti paklusnus Dievo įsakymams.

31 Todėl neturite manyti, kad tik aš ir mano tėvas esame vieninteliai liudiję ir taip pat mokę

20a Jn 4:19; 7:40.

b DS 133:63.

21a PakĮst 18:15, 18;

ApD 3:20–23;

1 Nef 10:4;

3 Nef 20:23.

b Ps 98:9; Moz 6:57.

23a 1 Nef 14:10;

2 Nef 26:20.

RR Piktnaudžiamas

kunigavimu.

b Lk 6:26; Al 1:3.

c 2 Nef 28:19.

d 2 Nef 26:6.

24a Am 6:4; Mal 3:20;

3 Nef 25:2.

25a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b RR Gerasis ganytojas.

c Ps 23.

26a Apr 20:2;

Al 48:17;

DS 43:31; 45:55;

88:110; 101:28.

RR Velnias.

b JokK 5:76.

c RR Tūkstantmetis.

28a RR Atgailauti,

atgaila; Ateisti.

30a 2 Nef 4:2.

to. Todėl, jei būsite paklusnūs „įsakymams ir ištversite iki galo,

būsime išgelbėti paskutiniają dieną. Ir taip yra. Amen.

ANTROJI NEFIO KNYGA

Lehio mirties aprašymas. Nefio broliai sukyla prieš jį. Viešpats perspėja Nefį pasišalinti į tyrus. Jo keliavimai tyruose ir kita.

1 SKYRIUS

Lehis pranašauja apie laisvės žemę. Jo sėkla bus išsklaidyta ir sutriuškinta, jeigu jie atmes Izraelio Šventąjį. Jis ragina savo sūnus apsiginkluoti teisumo ginklais. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar, buvo taip, kad po to, kai aš, Nefis, baigiau mokyti savo brolius, mūsų „tėvas Lehis taip pat daug ką jiems kalbėjo ir atpasakojo jiems, kokių didžiųjų dalykų Viešpats jiems padarė, išvesdamas juos iš Jeruzalės žemės.

2 Ir jis kalbėjo jiems apie jų „sukilimus ant vandenų ir Dievo pasigailėjimus, kad buvo pasigailėta jų gyvybių ir jų neprarijo jūra.

3 Ir jis taip pat kalbėjo jiems apie pažado žemę, kurią jie gavo – koks gailėstingas buvo Viešpats, perspėdamas mus, kad turime bėgti iš Jeruzalės žemės.

4 Nes štai, – sakė jis, – aš mačiau „regėjimą, iš kurio žinau,

kad ^bJeruzalė sunaikinta; ir jei mes būtume pasilikę Jeruzalėje, taip pat būtume „žuvę.

5 Bet, – sakė jis, – nepaisant mūsų suspaudimų, mes gavome pažado „žemę, žemę, kuri yra ^brinktinė tarp visų kitų žemių; žemę, kurią Viešpats Dievas pagal sandorą pažadėjo man, kad tai bus mano sėklos paveldo žemė. Taip, Viešpats pagal „sandorą pažadėjo šią žemę man ir mano vaikams per amžius, ir taip pat visiems tiems, kurie Viešpaties ranka bus išvesti iš kitų šalių.

6 Todėl aš, Lehis, pagal manyje esančios Dvasios poveikius pranašauju, kad „nė vienas į šią žemę neateis, jeigu jo neatves Viešpaties ranka.

7 Todėl ši „žemė yra pašvęsta tam, kurį jis atves. Ir jei bus taip, kad jie tarnaus jam pagal jo duotus įsakymus, jiems tai bus ^blaisvės žemė; todėl jie niekada nebus nuvesti į nelaisvę; jei taip bus, tai dėl nedorybės; nes jei įsigalės nedorybė, „prakeikta

31a Mt 19:17.

RR Dievo įsakymai.

[2 NEFIO]

1 1a RR Patriarchas, patriarchalinis.

2a 1 Nef 18:9–20.

4a RR Regėjimas.

b 2 Kar 24:14–15;

Jer 44:2; 1 Nef 1:4;

Hel 8:20.

c Al 9:22.

5a RR Pažadėtoji žemė.

b Etr 2:9–10.

c RR Sandora.

6a 2 Nef 10:22.

7a Mzj 29:32;

Al 46:10, 20.

b 2 Nef 10:11.

RR Laisvas, laisvė.

c Al 45:10–14, 16;

Mrm 1:17; Etr 2:8–12.

bus žemė jiems, bet teisiesiems ji bus palaiminta per amžius.

8 Ir štai tai yra išmintis, kad ši žemė kol kas būtų saugoma nuo kitų tautų pažinimo; nes štai daug tautų užplūstų žemę, todėl neliktų vietos paveldui.

9 Todėl aš, Lehis, gavau pažadą, kad „kiek tie, kuriuos Viešpats Dievas išves iš Jeruzalės žemės, laikysis jo įsakymų, tiek jie b'klestės ant šios žemės veido; ir bus apsaugoti nuo kitų tautų, kad galėtų turėti šią žemę sau. Ir jei bus taip, kad jie c'laikysis jo įsakymų, jie bus palaiminti ant šios žemės veido, ir nebus nė vieno nei jiems varginti, nei atimti paveldo žemės; ir jie saugiai gyvens per amžius.

10 Bet štai, kada ateis laikas, kad jie nusiris į netikėjimą, po to, kai gavo tokius didžius palaiminimus iš Viešpaties rankos, žinodami apie žemės ir visų žmonių sukūrimą, žinodami didžius ir nuostabius Viešpaties darbus nuo pasaulio sukūrimo; turėdami galią, duotą jiems daryti viską tikėjimu; turėdami visus įsakymus nuo pradžios ir atvesti jo beribio gerumo į šią vertingą pažado žemę, – štai sakau, – jei ateis diena, kada jie atmes Izraelio Šventąjį, tikrąjį a'Mesiją, savo Išpirkėją ir savo

Dievą, štai teismai to, kuris yra teisingas, bus ant jų.

11 Taip, jis atves pas juos „kitas tautos ir duos joms galią, ir atims iš jų nuosavybės žemes, ir padarys, kad juos b'išsklaidytų ir sutriuškintų.

12 Taip, kol viena karta pereis į kitą, tarp jų bus a'kraujo praliejimų ir nuožmių aplankymų; todėl, mano sūnūs, norėčiau, kad atmintumėte; taip, norėčiau, kad įsiklausytumėte į mano žodžius.

13 O kad jūs pabustumėte; pabustumėte iš gilaus miego, taip, netgi iš a'pragaro miego ir nusikratytumėte b'aisiasias b'grandines, kuriomis esate sukaustyti, grandines, kurios sukausto žmonių vaikus, kad jie vedami nelaisvėn į amžinąją nelaimės ir vargo c'prarają.

14 Pabuskite! Ir pakilkite iš dulkių, išgirskite žodžius kretančio a'gimdytojo, kurio galūnes netrukus turėsite paguldyti šaltame ir nebyliame b'kape, iš kur joks keleivis negali sugrįžti; dar kelios dienos, ir aš eisiu visos žemės c'keliu.

15 Bet štai Viešpats a'išpirko mano sielą iš pragaro; aš pamačiau jo šlovę ir esu amžinai apglėbtas jo b'meilės c'rankomis.

16 Ir noriu, kad atmintumėte laikytis Viešpaties a'nuostatų bei

9a 2 Nef 4:4;
Al 9:13.
b PakĮst 29:8.
c RR Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.
10a RR Mesijas.
11a 1 Nef 13:12–20;
Mrm 5:19–20.
b 1 Nef 22:7.

12a Mrm 1:11–19; 4:11.
13a RR Pragaras.
b Al 12:9–11.
c 1 Nef 15:28–30;
Hel 3:29–30.
14a RR Gimdytojai.
b RR Mirtis, fizinė.
c Joz 23:14.
15a Al 36:28.

RR Apmokėti,
apmokėjimas.
b Rom 8:39.
RR Meilė.
c JokK 6:5;
Al 5:33;
3 Nef 9:14.
16a PakĮst 4:5–8;
2 Nef 5:10–11.

potvarkių. Štai, toks buvo mano sielos rūpestis nuo pat pradžios.

17 Mano širdis laikas nuo laiko būdavo prislėgta liūdesio, nes baiminausi, kad tik dėl jūsų širdžių kietumo Viešpats, jūsų Dievas neišeitų savo "rūstybės pilnatvėje ant jūsų, kad būtumėte ^biškirsti ir sunaikinti amžiams;

18 arba, kad "daugelio kartų laikotarpiui jus ištikėtų prakeiksmas; ir jus lankytų kalavijas ir badas ir būtumėte nekenčiami ir vedami pagal ^bvelnio valią ir nelaisvę.

19 O mano sūnūs, kad tik tai neištikėtų jūsų, bet kad būtumėte išrinkta ir Viešpaties "laiminama liaudis. Bet štai teįvyksta jo valia; nes per amžius jo keliai – ^bteisumas.

20 Ir jis yra pasakęs: "Kiek laikysitės mano ^bįsakymų, tiek "klestėsite žemėje; bet kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo mano aki-vaizdos.

21 Ir dabar, kad mano siela galėtų džiaugtis jumis ir kad mano širdis galėtų palikti šį pasaulį džiugi dėl jūsų, kad nebūčiau su širdgėla ir sielvartu paguldytas į kapą, pakilkite iš dulkių, mano sūnūs, ir būkite "vyrai ir pasiryžę būti ^bvienos minties ir vienos širdies, visame kame vieningi, kad nenužengtumėte į nelaisvę;

22 kad nebūtumėte prakeikti skaudžiu prakeiksmu ir taip pat kad neužsitrauktumėte "teisingojo Dievo nemalonės sunaikinimui, taip, amžinam sunaikinimui tiek sielos, tiek ir kūno.

23 Pabuskite, mano sūnūs; apsiginkluokite teisumo "ginklais. Nusikratykite grandines, kuriomis esate surakinti, ir išeikite iš tamsumos, ir atsikelkite iš dulkių.

24 Nemaištaukite daugiau prieš savo brolių, kurio regėjimai buvo šlovingi ir kuris vykdė įsakymus nuo to laiko, kai palikome Jeruzalę; ir kuris buvo įrankiu Dievo rankose, išvedant mus į pažado žemę; nes jei ne jis, būtume žuvę nuo "bado tyruose; nepaisydami to, jūs kėsintės ^batimti jam gyvybę; taip, ir jis per jus iškentėjo daug sielvarto.

25 Ir aš nepaprastai bijau ir drebu dėl jūsų, kad tik jis vėl nenukentėtų; nes štai, jūs apkaltinote jį, kad jis siekė galios ir "valdžios jums; bet aš žinau, kad jis nesiekė nei galios, nei valdžios jums, bet siekė Dievo šlovės ir jūsų pačių amžinos gerovės.

26 Ir jūs murmėjote, kadangi jis buvo jums atviras. Jūs sakote, kad jis buvo "griežtas; sakote, kad jis buvo piktas su jumis; bet štai jo griežtumas buvo jame buvusio Dievo žodžio galios

17a 2 Nef 5:21–24;

Al 3:6–19.

b Mzj 12:8.

18a 1 Nef 12:20–23.

b RR Velnias.

19a RR Išrinkti, išrinktieji.

b Oz 14:10.

20a Jar 1:9; Mzj 1:6–7;

Al 9:13–14.

b Kun 26:3–14;

Jl 2:23–26.

c Ps 67:7;

Mzj 2:21–25.

21a 1 Sam 4:9; 1 Kar 2:2.

b Moz 7:18.

22a DS 3:4.

23a Ef 6:11–17.

24a 1 Nef 16:32.

b 1 Nef 16:37.

25a Pr 37:9–11.

26a Pat 15:10;

1 Nef 16:2;

Mor 9:4;

DS 121:41–43.

griežtumas; ir tai, ką jūs vadinate pykčiu, buvo tiesa, sulig ta, kuri yra Dieve, kurios jis negalėjo nutylėti, drąsiai apreikšdamas jūsų nedorybes.

27 Ir Dievo „galia būtinai turi būti su juo, netgi kad jis įsakinėtų jums, kad jūs paklustumėte. Bet štai tai ne jis, bet Viešpaties ^bDvasia, buvusi jame, ^catvėrė jo burną kalbai, tad jis negalėjo jos užčiaupti.

28 Ir dabar, mano sūnau Lamanai ir taip pat Lemueli ir Samai, ir taip pat mano sūnūs, kurie esate Izmaelio sūnūs, štai, jei įsiklausysite į Nefio balsą, jūs nepražūsitate. Ir jeigu jo klausysite, aš palieku jums „palaiminimą, taip, būtent savo pirmąjį palaiminimą.

29 Bet jeigu jo neklausysite, aš atsiimu savo „pirmąjį palaiminimą, taip, būtent savo palaiminimą, ir jis bus ant jo.

30 Ir dabar, Zoramai, aš kalbu tau: štai, tu esi Labano „tarnas; tačiau tu buvai išvestas iš Jeruzalės žemės ir žinau, kad esi tikras mano sūnaus Nefio draugas per amžius.

31 Todėl, kadangi tu buvai ištikimas, tavo sėkla bus palaiminta kartu „su jo sėkla, tad jie ilgai gyvens klestėdami ant šios žemės veido; ir niekas, išskyrus nedorybę tarp jų, per amžius nepažeis, arba nesudrums, jų klestėjimo ant šios žemės veido.

32 Todėl, jei laikysitės Viešpaties įsakymų, Viešpats yra pa-

šventęs šią žemę tavo sėklos su mano sūnaus sėkla saugumui.

2 SKYRIUS

Išpirkimas ateina per šventąjį Mesiją. Egzistavimui ir vystymuisi būtina pasirinkimo laisvė (valios laisvė). Adomas nupuolė, kad galėtų būti žmonės. Žmonės yra laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, Jokūbai, aš kalbu tau: tu esi mano „pirmagimis mano suspaudimo tyruose dienomis. Ir štai savo vaikystėje dėl savo brolių grubumo tu iškentėjai suspaudimus ir daug sielvarto.

2 Tačiau, Jokūbai, mano pirmagimi tyruose, tu pažįsti Dievo didybę; ir jis pašvęs tavo suspaudimus tavo naudai.

3 Todėl tavo siela bus palaiminta, ir tu saugiai gyvensi su savo broliu Nefiu; ir savo dienas praleisi tarnaudamas savo Dievui. Todėl žinau, kad esi išpirktas dėl tavo išpirkėjo teismo; nes pamatei, kad laiko pilnatvėje jis ateina atnešti išgelbėjimo žmonėms.

4 Ir savo jaunystėje tu „pamatei jo šlovę; todėl esi palaimintas tiek pat, kaip tie, kuriems jis tarnaus kūne; nes Dvasia yra ta pati – vakar, šiandien ir per amžius. Ir kelias yra paruoštas nuo žmogaus nuopuolio, ir išgelbėjimas – ^bnemokamas.

27a 1 Nef 17:48.

b DS 121:43.

c DS 33:8.

28a RR Pirmagimystė.

29a Abr 1:3.

30a 1 Nef 4:20, 35.

31a 2 Nef 5:6.

2 1a 1 Nef 18:7.

4a 2 Nef 11:3;

JokK 7:5.

b RR Malonė.

5 Ir žmonės pakankamai išmokyti, kad „pažintų, kas gera ir kas pikta. Ir įstatymas yra duotas žmonėms. Ir įstatymu joks kūnas ^bneišteisinamas; kitaip sakant, įstatymu žmonės „iškertami. Taip, laikinuoju įstatymu jie buvo iškiršti; ir taip pat pagal dvasinį įstatymą jie žūsta atžvilgiu to, kas yra gera, ir tampa amžinai nelaimingi.

6 Todėl ^aišpirkimas ateina šventajame ^bMesijuje ir per jį; nes jis yra pilnas ^cmalonės ir tiesos.

7 Štai, kad įvykdytų įstatymo tikslus, jis atnašauja save kaip ^aauką už nuodėmę dėl visų tų, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia; ir niekam kitam įstatymo ^btikslai negali būti įvykdyti.

8 Todėl kaip svarbu tai paskelbti žemės gyventojams, kad jie žinotų, jog nėra nė vieno kūno, kuris gali gyventi Dievo akivaizdoje kitaip, kaip ^atik per nuopelnus ir gailėstinumą, ir malonę Šventojo Mesijo, kuris guldo savo gyvybę pagal kūną ir vėl ją ima Dvasios galia, kad galėtų įgyvendinti mirusiųjų ^bprisikėlimą, būdamas pirmas, kuris prisikels.

9 Todėl jis yra pirmieji vaisiai

Dievui, dėl ko jis „užtars visus žmonių vaikus; ir tie, kas jį tiki, bus išgelbėti.

10 Ir dėl užtarimo už „visus visi žmonės ateina pas Dievą; todėl jie stoja jo akivaizdoje, kad jis ^bteistų juos pagal tiesą ir „šventumą, kuris yra jame. Todėl tikslai įstatymo, kurį Šventasis davė, kad būtų paskirta pridėtoji bausmė, bausmė, kuri yra kaip priešingybė pridėtajai laimei, kad įvykdytų ^dapmokėjimo tikslus...

11 Nes visame kame būtinai turi būti „priešingybė. Jei ne, mano pirmagimi tyruose, teismus negalėtų būti įgyvendintas, nei nelabumas, nei šventumas, nei nelaimingumas, nei gėris, nei blogis. Todėl visi dalykai būtinai turi būti junginys viename; todėl, jei tai būtų vientisas kūnas, jis neišvengiamai būtų lyg miręs, neturėdamas nei gyvybės, nei mirties, nei gendavimo, nei negendavimo, nei laimės, nei nelaimės, nei suvokimo, nei nesuvokimo.

12 Todėl tai būtų sukurta kaip niekalas; todėl jo sukūrimas „neturėtų prasmės. Todėl tai neišvengiamai sužlugdytų Dievo išmintį ir jo amžinuosius tikslus,

5a Mor 7:16.

b Rom 3:20; 2 Nef 25:23;

Al 42:12–16.

RR Išsteisinimas, išsteisinti.

c 1 Nef 10:6;

2 Nef 9:6–38;

Al 11:40–45; 12:16, 24;

42:6–11;

Hel 14:15–18.

6a 1 Nef 10:6;

2 Nef 25:20;

Al 12:22–25.

RR Išpirkimo planas.

b RR Mesijas.

c Jn 1:14, 17; Moz 1:6.

7a RR Apmokėti, apmokėjimas.

b Rom 10:4.

8a 2 Nef 25:20; 31:21;

Mzj 4:8; 5:8;

Al 38:9.

b 1 Kor 15:20;

Al 7:12; 12:24–25;

42:23.

RR Prikėlimas.

9a Iz 53:1–12;

Mzj 14:12; 15:8–9.

10a RR Išpirkėjas.

b RR Teismas, paskutinysis.

c RR Šventumas.

d 2 Nef 9:7, 21–22, 26;

Al 22:14; 33:22; 34:9.

11a DS 29:39; 122:5–9.

RR Pasipriešinimas.

12a DS 88:25–26.

RR Žemė – Sukurta žmogui.

taip pat ir galią, ir gailęstingumą, ir Dievo ^bteisingumą.

13 Ir jei sakytumėte, kad nėra „įstatymo, jūs taip pat sakytumėte, kad nėra nuodėmės. Jei sakytumėte, kad nėra nuodėmės, jūs taip pat sakytumėte, kad nėra teismo. Ir jei nebūtų teismo, nebūtų laimės. O jei nebūtų nei teismo, nei laimės, nebūtų nei bausmės, nei nelaimės. O jei nėra viso to, ^bnėra ir Dievo. O jei nėra Dievo, nėra nei mūsų, nei žemės; nes visa tai nebūtų sukurta – nei tai, kas veikia, nei tai, kas veikiamą; todėl visa tai turėtų pranykti.

14 Ir dabar, mano sūnūs, aš kalbu jums visa tai jūsų labai ir pasimokymui; nes yra Dievas, ir jis „sukūrė visa tai – tiek dangus, tiek ir žemę ir visa tai, kas juose, tiek tai, kas veikia, tiek ir tai, kas ^bveikiama.

15 Ir kad būtų įgyvendinti jo amžini žmogaus paskirties „tikslai, po to, kai jis sukūrė mūsų pirmuosius gimdytojus ir lauko žvėris, ir padangių paukščius, ir apskritai visa, kas sukurta, būtina, kad būtų priešingybė; netgi ^buždraustas ^cvaisius kaip priešingybė gyvybės ^dmedžiui;

vienam esant saldžiam, o kitam karčiam.

16 Todėl Viešpats Dievas davė žmogui „veikti savo nuožiūra. Taigi žmogus negalėtų veikti savo nuožiūra, jei nebūtų ^bviliojamas vieno ar kito.

17 Ir aš, Lehis, pagal tai, ką perskaičiau, privalau tikėti, kad Dievo „angelas, sulig tuo, kas yra parašyta, ^bnupuolė iš dangaus; todėl jis tapo ^cvelniu, nes siekė to, kas buvo pikta priešais Dievą.

18 Ir kadangi jis nupuolė iš dangaus ir amžiams tapo nelaimingas, jis taip pat „siekė, kad visa žmonija būtų nelaiminga. Todėl jis tarė ^bIevai, taip, būtent ta senovinė gyvatė, kuri yra velnias, kuris yra visų ^cmelų tėvas, todėl jis tarė: Paragauk uždrausto vaisiaus ir jūs nemirsite, bet būsite kaip Dievas, ^dpažinodami kas gera ir kas pikta.

19 Ir po to, kai Adomas ir Ieva „paragavo uždrausto vaisiaus, jie buvo išvaryti iš ^bEdeno sodo dirbti žemės.

20 Ir jie atvedė vaikus; taip, netgi visos žemės „šeima.

21 Ir „žmonių vaikų dienos buvo pratęstos pagal Dievo valią, kad jie galėtų ^batgailauti,

12b RR Teisingumas.

13a 2 Nef 9:25.

b Al 42:13.

14a RR Sukurti, sukūrimas.

b DS 93:30.

15a Iz 45:18; Al 42:26;

Moz 1:31, 39.

b Pr 2:16–17; Moz 3:17.

c Pr 3:6; Al 12:21–23.

d Pr 2:9;

1 Nef 15:22, 36;

Al 32:40.

16a 2 Nef 10:23;

Al 12:31.

RR Valios laisvė.

b DS 29:39–40.

17a RR Velnias.

b Iz 14:12; 2 Nef 9:8;

Moz 4:3–4;

Abr 3:27–28.

c RR Velnias.

18a 2 Nef 28:19–23;

3 Nef 18:18;

DS 10:22–27.

b RR Ieva.

c 2 Nef 28:8; Moz 4:4.

d Pr 3:5; Al 29:5;

Mor 7:15–19.

19a Al 12:31.

RR Nuopuolis, Adomo ir Ievos.

b RR Edenas.

20a DS 138:38–39.

21a Al 12:24;

Moz 4:23–25.

b Al 34:32.

RR Atgailauti,

atgaila.

kol yra kūne; todėl jų būseną tapo išbandymo būseną, ir jų laikas buvo prateštas sulig įsakymu, kurį Viešpats Dievas davė žmonių vaikams. Nes jis davė įsakymą, kad visi žmonės turi atgailauti; nes jis parodė visiems žmonėms, kad jie buvo „pražuvę dėl savo tėvų prasižengimo.

22 Ir dabar štai, jei Adomas nebūtų prasižengęs, jis nebūtų nupuolęs, bet būtų pasilikęs Edeno sode. Ir visa tai, kas buvo sukurta, būtų pasilikę toje pačioje būsenoje, kurioje buvo po sukūrimo; ir būtų pasilikę per amžius, ir neturėję pabaigos.

23 Ir jie nebūtų turėję „vaikų; todėl būtų pasilikę nekaltumo būsenoje, neturėdami džiaugsmo, nes nepažinojo nelaimės; nedarydami gera, nes nepažinojo nuodėmės.

24 Bet štai, visa tai padaryta pagal išmintį to, kuris „žino viską.

25 „Adomas ^bnupuolė, kad galėtų būti žmonės; o žmonės ^cyra, kad galėtų ^ddžiaugtis.

26 Ir laiko pilnatvėje ateina „Mesijas, kad ^bišpirktų žmonių vaikus iš nuopuolio. Ir dėl to, kad yra išpirkti iš nuopuolio, jie tapo ^claisvi per amžius, pažinodami, kas gera ir kas pikta; kad veiktų savo nuožiūra ir nebūtų veikiami, nebent ^dįstatymo

bausme didžiąją ir paskutiniąją dieną pagal Dievo duotus įsakymus.

27 Todėl pagal kūną žmonės yra „laisvi; ir jiems duota visa tai, kas būtina žmogui. Ir jie laisvi ^bpasirinkti laisvę ir ^camžinąjį gyvenimą per didįjį visų žmonių Tarpininką arba pasirinkti nelaisvę ir mirtį, sulig velnio nelaisvę ir galia; nes jis siekia, kad visi žmonės būtų nelaimingi kaip jis pats.

28 Ir dabar, mano sūnūs, norėčiau, kad žvelgtumėte į didįjį „Tarpininką ir išiklausytumėte į jo didžius įsakymus; ir būtumėte ištikimi jo žodžiams, ir pasirinktumėte amžinąjį gyvenimą pagal jo Šventosios Dvasios valią.

29 Ir nepasirinktumėte amžinosios mirties pagal kūno valią ir jame esantį blogį, kurie duoda velnio dvasiai galią paimti „nelaisvėn, nuvesti jus į ^bpragarą, kad galėtų viešpatauti jums savo karalystėje.

30 Aš kalbėjau šiuos keletą žodžių jums visiems, mano sūnūs, paskutinėmis savo išbandymo dienomis; ir aš pasirinkau gerąją dalį pagal pranašo žodžius. Ir aš neturiu jokio kito tikslo, išskyrus nesibaigiančiąją jūsų sielų gerovę. Amen.

21c RR Mirtingas, mirtingumas.

d JokK 7:12.

23a Moz 5:11.

24a RR Dievas, Dievybė.

25a RR Adomas.

b Moz 6:48.

RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.

c RR Mirtingas, mirtingumas.

d Moz 5:10.

RR Džiaugsmas;

Žmogus, žmonės.

26a RR Mesijas.

b RR Išpirkimo planas.

c Al 42:27; Hel 14:30.

d RR Įstatymas.

27a Gal 5:1; Moz 6:56.

b RR Valios laisvė.

c RR Amžinasis gyvenimas.

28a RR Tarpininkas.

29a Rom 6:16–18;

Al 12:11.

b RR Pragaras.

3 SKYRIUS

Egipte Juozapas regėjime matė nefitus. Jis pranašavo apie Džozefą Smitą – paskutiniųjų dienų regėtoją, apie Mozę, kuris išvaduos Izraelį, ir apie Mormono Knygos išėjimą. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, aš kalbu tau, Juozapai, mano „paskiausiai gimusysis. Tu gimei mano suspaudimų tyruose; taip, mano didžiausio sielvarto dienomis tavo motina pagimdė tave.

2 Ir tegul Viešpats taip pat pašvenčia tau šią „žemę, kuri yra vertingiausia žemė, kaip tavo paveldą ir tavo bei tavo brolių sėklos paveldą, tavo saugumui per amžius, jei bus taip, kad laikysitės Izraelio Šventojo įsakymų.

3 Ir dabar, Juozapai, mano paskiausiai gimusysis, kuri išvedžiau iš savo suspaudimų tyrų, tegul Viešpats laimina tave per amžius, nes tavo sėkla nebus visiškai „sunaikinta.

4 Nes štai tu esi mano strėnų vaisius; o aš esu palikuonis „Juozapo, kuris buvo išvežtas ^bnelaisvėn į Egiptą. Ir didžios buvo Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Juozapui.

5 Todėl Juozapas tikrai „matė

mūsų dieną. Ir jis gavo Viešpaties pažadą, kad iš jo strėnų vaisiaus Viešpats Dievas pakels ^bteisią „šaką Izraelio namams; ne Mesiją, bet šaką, kurią Viešpats nulauš, tačiau prisimins pagal Viešpaties sandoras, kad paskutinėmis dienomis jiems bus apreikštas ^dMesijas, galios dvasioje, kad išvestų juos iš ^etamsos į šviesą – taip, iš slaptos tamsos ir iš nelaisvės į laisvę.

6 Nes Juozapas tikrai liudijo, sakydamas: Viešpats, mano Dievas pakels „regėtoją, kuris bus rinktinis regėtojas mano ^bstrėnų vaisiui.

7 Taip, Juozapas tikrai sakė: Taip sako man Viešpats: Rinktinį „regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus; ir jis bus aukštai vertinamas tarp tavo strėnų vaisių. Ir jam duosiu įsakymą daryti darbą tavo strėnų vaisiui, savo broliams, kuris jiems bus didžiai vertingas, netgi tiek, kad jie galės pažinti sandoras, kurias esu sudaręs su tavo tėvais.

8 Ir aš duosiu jam įsakymą, kad jis nedarytų „jokio kito darbo, išskyrus tą, kurią jam įsakysiu. Ir aš padarysiu jį didį savo akyse; nes jis darys mano darbą.

9 Ir jis bus didis kaip ^aMozė, kurią, kaip sakiau, pakelsiu jums, kad ^bišvaduočiau mano žmones, o Izraelio namai.

3 1a 1 Nef 18:7.

2a 1 Nef 2:20.

RR Pažadėtoji žemė.

3a 2 Nef 9:53.

4a Pr 39:1–2; 45:4;
49:22–26;

1 Nef 5:14–16.

b Pr 37:29–36.

5a DžSV Pr 50:24–38;

2 Nef 4:1–2.

b JokK 2:25.

c Pr 49:22–26;
1 Nef 15:12; 19:24.

RR Viešpaties
vynuogynas.

d 2 Nef 6:14;

DS 3:16–20.

e Iz 42:16.

6a 3 Nef 21:8–11;

Mrm 8:16.

RR Regėtojas.

b DS 132:30.

7a RR Smitas jaunesn.,
Džozefas.

8a DS 24:7, 9.

9a Moz 1:41.

b Iš 3:7–10; 1 Nef 17:24.

10 Ir Možę aš pakelsiu, kad išvaduotų tavo žmones iš Egipto žemės.

11 Bet regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus; ir duosiu jam ^agalia atnešti mano žodį tavo strėnų sėklai – ir ne tik atnešti mano žodį, sako Viešpats, bet įtikinti juos dėl mano žodžio, kuris jau bus išėjęs tarp jų.

12 Todėl tavo strėnų vaisius ^arašys; ir ^bJudo strėnų vaisius ^crašys; ir tai, kas bus parašyta tavo strėnų vaisiaus, ir taip pat tai, kas bus parašyta Judo strėnų vaisiaus, suaugęs daiktan, kad ^dpergalėtų klaidingas doktrinas ir nuramdytų ginčus, ir įtvirtintų taiką tarp tavo strėnų vaisiaus, ir paskutinėmis dienomis ^eatvestų juos į savo tėvų ^fpažinimą ir taip pat į mano sandorų pažinimą, – sako Viešpats.

13 Ir iš silpno jis bus padarytas stiprus tą dieną, kai tarp visų mano žmonių prasidės mano darbas jums atstatyti, o Izraelio namai, – sako Viešpats.

14 Ir taip pranašavo Juozapas, sakydamas: Štai tą regėtoją Viešpaties palaimins; ir tie, kurie siekia jį sunaikinti, bus sutriuškinti; nes šis pažadas, kurį gavau iš Viešpaties dėl savo strėnų vaisiaus, bus įvykdytas. Štai aš esu tikras dėl šio pažado įvykdymo.

15 Ir jo ^avardas bus duotas pagal mane; ir tai bus pagal jo tėvo

^bvardą. Ir jis bus kaip aš; nes tai, ką Viešpats atneš jo ranka, Viešpaties galios dėka atves mano žmones į išgelbėjimą.

16 Taip, šitaip pranašavo Juozapas: Aš esu tikras dėl to, lygiai kaip esu tikras dėl pažado apie Možę; nes Viešpats pasakė man: Aš ^aišsaugosiu tavo sėklą per amžius.

17 Ir Viešpats pasakė: Aš pakelsiu Možę; ir duosiu jam galia lazdoje; ir duosiu jam išmanymą rašyme, tačiau aš neatrišiu jam liežuvio, kad jis daug nekalbėtų, nes nepadarysiu jo galingo kalboje. Bet ^aparašysiu jam savo įstatymą savo paties rankos pirštu; ir padarysiu jam ^bkalbėtoją.

18 Ir Viešpats taip pat sakė man: Aš pakelsiu [regėtoją] tavo strėnų vaisiui; ir duosiu jam kalbėtoją. Ir štai, aš duosiu jam, kad jis rašys aprašymą apie tavo strėnų vaisių tavo strėnų vaisiui; ir tavo strėnų kalbėtojas tai paskelbs.

19 Ir žodžiai, kuriuos jis rašys, bus žodžiai, kurie pagal mano išmintį bus tinkami, kad išeitų tavo strėnų ^avaisiui. Ir tai bus lyg tavo strėnų vaisiai šauktų jiems ^biš dulkių; nes aš žinau jų tikėjimą.

20 Ir jie ^ašauks iš dulkių; taip, būtent atgailą savo broliams, būtent po to, kai daug kartų bus praėję po jų. Ir bus taip,

11a DS 5:3–4.

12a RR Mormono Knyga.

b 1 Nef 13:23–29.

c RR Biblija.

d Ez 37:15–20;

1 Nef 13:38–41;

2 Nef 29:8; 33:10–11.

e Mor 1:4.

f 1 Nef 15:14;

2 Nef 30:5;

Mrm 7:1, 5, 9–10.

15a DS 18:8.

b DžS–I 1:3.

16a Pr 45:1–8.

17a Pak[st 10:2, 4;

Moz 2:1.

b Iš 4:16.

19a DS 28:8.

b Iz 29:4;

2 Nef 27:13; 33:13;

Mrm 9:30;

Mor 10:27.

20a 2 Nef 26:16;

Mrm 8:23.

kad jų šauksmas sklis, būtent sulig jų žodžių paprastumu.

21 Dėl jų tikėjimo jų „žodžiai išeis iš mano burnos jų broliams, kurie yra tavo strėnų vaisiai; ir dėl jų tikėjimo jų žodžių silpnumą aš padarysiu stiprų, todėl jie atsimins mano sandorą, kurią sudariau tavo tėvams.

22 Ir dabar štai, mano sūnau Juozapai, taip mano sentėvis „pranašavo.

23 Todėl dėl šios sandoros tu esi palaimintas; nes tavo sėkla nebus sunaikinta, kadangi jie išiklausys į šios knygos žodžius.

24 Ir išaugs tarp jų vienas galingas, kuris darys daug gero, tiek žodžiu, tiek ir darbu, būdamas įrankis Dievo rankose, su nepaprastu tikėjimu, kad darytų galingus stebuklus ir tai, kas yra svarbu Dievo akyse, daug atlikdamas sugražinant Izraelio namus ir tavo brolių sėklą.

25 Ir dabar, palaimintas esi tu, Juozapai. Štai esi mažas; todėl klausyk savo brolio Nefio žodžių, ir tai bus tau padaryta, būtent pagal žodžius, kuriuos pasakiau. Atsimink savo mirštančio tėvo žodžius. Amen.

4 SKYRIUS

Lehis pamoko ir palaimina savo ainiją. Jis miršta ir palaidojamas. Nefis gėrėsi Dievo gerumu. Nefis sudeda viltis į Viešpatį visiems

laikams. Apie 588–570 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, aš, Nefis, kalbu apie pranašystes, ištartas mano tėvo, apie „Juozapą, kuris buvo išvežtas į Egiptą.

2 Nes štai jis tikrai pranašavo apie visą savo sėklą. Ir nedaug yra „pranašysčių, didingesnių už tas, kurias jis rašė. Ir jis pranašavo apie mus ir mūsų būsimašias kartas; ir jos yra užrašytos ant skaistvario plokštelių.

3 Todėl po to, kai mano tėvas baigė kalbėti apie Juozapo pranašystes, jis pasišaukė Lamano vaikus, jo sūnus ir jo dukras ir tarė jiems: Štai, mano sūnūs ir mano dukros, kurie esat sūnūs ir dukros mano „pirmagimio, norėčiau, kad atsuktumėt ausį į mano žodžius.

4 Nes Viešpats Dievas pasakė: „Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje; ir kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo mano aki-vaizdos.

5 Bet štai, mano sūnūs ir mano dukros, aš negaliu nužengti į savo kapą, nepalikęs ant jūsų „palaiminimo; nes štai, aš žinau, kad jei būsite atvesti į ^bkelia, kuriuo turėtumėte eiti, jūs nenukrypsite nuo jo.

6 Todėl, jei esate prakeikti, štai aš palieku ant jūsų savo palaiminimą, kad prakeiksmas galėtų būti nuimtas nuo jūsų ir uždėtas ant jūsų gimdytojų „galvų.

21a 2 Nef 29:2.

22a 2 Nef 3:5.

4 1a Pr 39:1–2.

2a 2 Nef 3:5.

3a RR Pirmagimis.

4a 2 Nef 1:9.

5a RR Patriarchalinis palaiminimas.

^b Pat 22:6.

6a DS 68:25–29.

7 Todėl dėl mano palaiminimo Viešpats Dievas “neleis, kad jūs pražūtumėte; todėl jis per amžius bus ^bgailėstingas jums ir jūsų sėklai.

8 Ir buvo taip, kad po to, kai mano tėvas baigė kalbėti Lamano sūnams ir dukterims, jis padarė, kad priešais jį atvestų Lemuelio sūnus ir dukteris.

9 Ir jis kalbėjo jiems, sakydamas: Štai, mano sūnūs ir mano dukros, kurie esate sūnūs ir dukros mano antrojo sūnaus; štai aš palieku jums tą patį palaiminimą, kurį palikau Lamano sūnams ir dukterims; todėl tu nebūsi visiškai sunaikintas; bet pabaigoje tavo sėkla bus palaiminta.

10 Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti jiems, štai, mano tėvas kalbėjo “Izmaelio sūnams, taip, ir netgi visiems jo namiškiams.

11 Ir po to, kai baigė kalbėti jiems, jis kalbėjo Samui, sakydamas: Palaimintas esi tu ir tavo sėkla; nes tu paveldėsi žemę kaip tavo brolis Nefis. Ir tavo sėkla bus skaičiuojama su jo sėkla; ir tu būsi lygiai kaip tavo brolis, ir tavo sėkla lygiai kaip jo sėkla; ir tu būsi palaimintas per visas savo dienas.

12 Ir buvo taip, kad, po to, kai mano tėvas Lehis baigė kalbėti visiems savo namiškiams pagal savo širdies jausmus ir Viešpaties Dvasią, kuri buvo jame, jis paseno. Ir buvo

taip, kad jis mirė ir buvo palaidotas.

13 Ir buvo taip, kad praėjus nedaugeliui dienų po jo mirties Lamanas ir Lemuelis, ir Izmaelio sūnūs pyko ant manęs dėl Viešpaties išpėjimų.

14 Nes aš, Nefis, buvau verčiamas kalbėti jiems pagal jo žodį; nes aš jiems kalbėjau daug dalykų, taip pat ir mano tėvas prieš savo mirtį; daugelis šių kalbų yra užrašytos ant “kitų mano plokštelių; nes labiau istorinė dalis yra užrašyta ant kitų mano plokštelių.

15 O ant “šitų aš rašau savo sielos dalykus ir daug ką iš Raštų, kurie išrašyti ant skaitvario plokštelių. Nes mano siela gėrisi Raštais, ir mano širdis ^bapmąsto juos ir rašo juos mano vaikų ^cpasimokymui ir labui.

16 Štai mano “siela gėrisi Viešpaties dalykais; ir mano ^bširdis nuolat mąsto apie tai, ką esu matęs ir girdėjęs.

17 Tačiau nepaisant Viešpaties didžio “gerumo, rodant man savo didžius ir nuostabius darbus, mano širdis sušunka: O koks ^bapgailėtinas aš žmogus! Taip, mano širdis sielvartauja dėl mano kūno; mano siela liūdi dėl mano nedorybių.

18 Aš esu apsuptas pagundų ir nuodėmių, kurios taip lengvai “apninka mane.

19 Ir kada aš noriu džiaugtis, mano širdis dejuoja dėl mano

7a 2 Nef 30:3–6;
DS 3:17–18.
b 1 Nef 13:31;
2 Nef 10:18–19;
JokK 3:5–9;
Hel 15:12–13.

10a 1 Nef 7:6.
14a 1 Nef 1:16–17; 9:4.
15a 1 Nef 6:4–6.
b RR Mąstyti; Raštai.
c 1 Nef 19:23.
16a RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.
b RR Širdis.
17a 2 Nef 9:10; DS 86:11.
b Rom 7:24.
18a Rom 7:21–23;
Hbr 12:1; Al 7:15.

nuodėmių; tačiau aš žinau, kuo pasitikėjau.

20 Mano Dievas buvo mano ramstis; jis vedė mane per mano suspaudimus tyruose; ir jis išsaugojo mane ant didžiosios gelmės vandenu.

21 Jis tiek pripildė mane savo „meilės, kad ji degina mano kūną.

22 Jis pergalejo mano „priešus, priversdamas juos drebėti priešais mane.

23 Štai, jis išgirdo mano šauksmą dieną ir davė man žinių per „regėjimus naktį.

24 Ir dieną aš tapau drąsus karštoje „maldoje priešais jį; taip, savo balsą aš pasiunčiau aukštybėn; ir angelai nužengė ir tarnavo man.

25 Ir ant jo Dvasios sparnų mano kūnas buvo „nuneštas ant nepaprastai aukštų kalnų. Ir mano akys pamatė didžiųjų dalykų, taip, netgi per didžiųjų žmogui; todėl man buvo liepta jų nerašyti.

26 O tad, jei esu matęs tokių didžiųjų dalykų, jei Viešpats dėl savo nuolaidumo žmonių vaikams aplankė žmones su tokiu dideliu gailėstingumu, „kodėl mano širdis turėtų verkti ir mano siela užtrukti sielvarto slėnyje, ir mano kūnas vysti, ir mano stiprybė silpti dėl mano suspaudimų?

27 Ir kodėl turėčiau „pasiduoti nuodėmei dėl savo kūno? Taip, kodėl turėčiau pasiduoti ^bpagun-

doms, kad piktasis turėtų vietą mano širdyje, idant naikintų mano „ramybę ir slėgtų mano sielą? Kodėl pykstu dėl savo priešo?

28 Pabusk, mano siela! Daugiau nesugniužk nuodėmėje. Džiūgauk, o mano širdie, ir daugiau neduok vietos mano sielos „priešui.

29 Daugiau nepyk dėl mano priešų. Nesilpnink mano stiprybės dėl mano suspaudimų.

30 Džiūgauk, o mano širdie, ir šaukis Viešpaties, ir sakyk: O Viešpatie, aš per amžius šlovinsiu tave; taip, mano siela džiūgaus tavimi, mano Dieve ir mano išgelbėjimo „uola.

31 O Viešpatie, argi tu neišpirksi mano sielos? Argi neišvaduosi manęs iš mano priešų rankų? Argi nepadarysi, kad drebėčiau pasirodžius „nuodėmei?

32 Tegul pragaro vartai būna nuolat uždaryti priešais mane, dėl to, kad mano „širdis sudužusi ir dvasia atgailaujanti! O Viešpatie, juk tu neuždarysi savo teisumo vartų priešais mane, kad ^bvaikščiočiau žemo slėnio taku, kad būčiau dėmesingas lygiame kelyje!

33 O Viešpatie, juk tu apgausbi mane savo teisumo rūbu! O Viešpatie, juk tu padarysi kelią man išsigelbėti nuo mano priešų! Juk tu padarysi mano taką tiesų priešais mane! Juk tu nepadėsi suklopimo kliūties mano kely,

21a RR Meilė.

22a 1 Nef 17:52.

23a RR Regėjimas.

24a Jok 5:16; 1 Nef 2:16.

25a 1 Nef 11:1;

Moz 1:1–2.

26a Ps 43:5.

27a Rom 6:13.

b RR Gundyti,
gundymas.

c RR Ramybė, taika.

28a RR Velnias.

30a 1 Kor 3:11.

RR Uola, akmuo.

31a Rom 12:9; Al 13:12.

32a RR Sudužusi širdis.

b RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

bet nuvalysi mano kelią priešais mane ir neužtversi mano kelio, bet kelius mano priešo.

34 O Viešpatie, aš pasitikėjau tavimi ir „pasitikėsiu tavimi per amžius. Aš ^bnepasitikėsiu kūno ranka; nes žinau, kad prakeiktas tas, kuris ^cpasitiki kūno ranka. Taip, prakeiktas tas, kuris sude- da savo viltis į žmogų, arba daro kūną savo ranka.

35 Taip, žinau, kad Dievas „dosniai duos tam, kuris prašo. Taip, mano Dievas duos man, jei ^bneprašysiu „neteisingai; todėl aš kelsiu savo balsą į tave; taip, aš šauksiuos tavęs, mano Dieve, mano teisumo ^auola. Štai, mano balsas per amžius kils pas tave, mano uola ir mano nesibaigian- tysis Dieve. Amen.

5 SKYRIUS

Nefitai atsiskiria nuo lamanitų, laikosi Mozės įstatymo ir stato šventyklą. Dėl savo netikėjimo lamanitai iškertami iš Viešpaties akivaizdos, prakeikiami ir tampa rykšte nefitams. Apie 588–559 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI buvo taip, kad aš, Nefis, labai šaukiausi Viešpaties, savo Dievo, dėl savo brolių „pykčio.

2 Bet štai jų pyktis prieš mane sustiprėjo tiek, kad jie kėsinosi atimti man gyvybę.

3 Taip, jie murmėjo prieš mane,

sakydami: Mūsų jaunesnysis brolis galvoja mus „valdyti; ir dėl jo mes patyrėme daug išbandymų; todėl dabar užmuškim jį, kad daugiau nebebūtume spaudžiami dėl jo žodžių. Nes štai, mes nepakešime, kad jis būtų mūsų valdovas; nes būtent mums, kurie esame jo vyresnieji broliai, priklauso valdyti šituos žmones.

4 Dabar, aš nerašau ant šių plokštelių visų žodžių, kuriais jie murmėjo prieš mane. Bet man pakanka pasakyti, kad jie kėsinosi atimti man gyvybę.

5 Ir buvo taip, kad Viešpats „perspėjo mane, kad aš, ^bNefis, pasišalinčiau nuo jų ir bėgčiau į tyrus, ir visi tie, kas eis su manimi.

6 Todėl buvo taip, kad aš, Nefis, paėmiau savo šeimą ir taip pat „Zoramą ir jo šeimą, ir Samą, savo vyresnį brolių, ir jo šeimą, ir Jokūbą bei Juozapą, savo jaunesniuosius brolius, ir taip pat savo seseris, ir visus tuos, kurie norėjo eiti su manimi. Ir visi, kas ėjo su manimi, tikėjo Dievo ^bperspėjimais ir apreiškimais; todėl jie klausė mano žodžių.

7 Ir mes pasiėmėme savo palapines ir ką tik galėjome, ir daug dienų keliavome tyruose. Ir po daugelio dienų kelionės mes pasistatėme savo palapines.

8 Ir mano žmonės norėjo, kad vietovę pavadintume „Nefio var-

34a RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

b Ps 44:7–9.

c Jer 17:5; Mrm 3:9; 4:8.

35a Jok 1:5.

b RR Malda.

c Hel 10:5.

d PakĮst 32:4.

5 1a 2 Nef 4:13–14.

3a 1 Nef 16:37–38; Mzj 10:14–15.

5a RR Įkvėpimas, įkvėpti.

b Mzj 10:13.

6a 1 Nef 4:35; 16:7;

2 Nef 1:30–32.

b RR Įspėti, įspėjimas.

8a Om 1:12, 27;

Mzj 9:1–4; 28:1.

du; todėl mes ją pavadiname Nefiu.

9 Ir visi tie, kas buvo su mani-
mi, nusprendė vadintis Nefio
"žmonėmis.

10 Ir mes visur stengėmės lai-
kytis Viešpaties potvarkių ir
nuostatų, ir įsakymų pagal Mo-
zės "įstatymą.

11 Ir Viešpats buvo su mumis;
ir mes nepaprastai klestėjome;
nes mes sėjome sėklą ir vėl gau-
siai pjovėme. Ir mes pradėjome
auginti kaimenes ir bandas, ir
kiekvienos rūšies gyvulių.

12 Ir aš, Nefis, taip pat atsine-
šiau metraščius, išraižytus ant
skaistvario "plokštelių; ir taip
pat ^brutulį, arba ^ckompasą, kuris
pagal tai, kas parašyta, buvo
paruoštas mano tėvui Viešpa-
ties ranka.

13 Ir buvo taip, kad mes pra-
dėjome nepaprastai klestėti ir
daugintis šitoje žemėje.

14 Ir aš, Nefis, paėmiau Labano
"kalaviją ir pagal ją pagaminau
daug kalavijų, kad kartais žmo-
nės, kurie dabar buvo vadinami
^blamanitais, neužpultų ir nesu-
naikintų mūsų, nes žinojau jų
neapykantą man ir mano vai-
kams, ir tiems, kurie vadinosi
mano žmonėmis.

15 Ir aš mokiau savo žmones
statyti pastatus ir dirbti viso-
kius dirbinius iš medžio ir iš
"geležies, ir iš vario, ir iš skais-

vario, ir iš plieno, ir iš aukso, ir
iš sidabro, ir iš vertingų rūdų,
kurių buvo labai gausu.

16 Ir aš, Nefis, pastačiau "šven-
tyklą; ir pastačiau ją pagal Salia-
mono ^bšventyklą, išskyrus tai,
kad ji buvo pastatyta ne iš tiek
daug ^cbrangių dalykų; nes jų
nebuvo randama šitoje šalyje,
todėl ji negalėjo būti pastatyta
kaip Saliamono šventykla. Bet
pastatymo būdas buvo kaip Sa-
liamono šventyklos; ir ji buvo
nepaprastai puikaus darbo.

17 Ir buvo taip, kad aš, Nefis,
skatinau savo žmones būti
"darbščius ir dirbti savo ranko-
mis.

18 Ir buvo taip, kad jie norėjo,
jog būčiau jų "karalius. Bet aš,
Nefis, norėjau, kad jie neturėtų
karalius; tačiau aš dariau dėl jų
viską, kas buvo mano galioje.

19 Ir štai mano broliams išsi-
pildė Viešpaties žodžiai, kuriuos
jis kalbėjo apie juos, kad aš bū-
siu jų ^avaldovas ir ^bmokytojas.
Todėl aš buvau jų valdovas
ir mokytojas, pagal Viešpaties
įsakymus, iki to meto, kada jie
pasikėsino atimti man gyvybę.

20 Todėl išsipildė Viešpaties
žodis, kurį jis man kalbėjo, sa-
kydamas: Kiek jie "neklausys
tavo žodžių, tiek jie bus atker-
tami nuo Viešpaties akivaizdos.
Ir štai jie buvo ^biškiršti iš jo aki-
vaizdos.

9a JokK 1:13–14.

10a 2 Nef 11:4.

RR Mozės įstatymas.

12a Mzj 1:3–4.

RR Plokštėlės.

^b Mzj 1:16.

^c 1 Nef 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Al 37:38–47; DS 17:1.

14a 1 Nef 4:9; JokK 1:10;

MŽ 1:13.

^b RR Lamanitai.

15a Etr 10:23.

16a RR Šventykla,
Viešpaties namai.

^b 1 Kar 6; 2 Met 3.

^c DS 124:26–27.

17a Pr 3:19; DS 42:42.

18a JokK 1:9, 11.

19a 1 Nef 2:22.

^b RR Mokyti,
mokytojas.

20a 2 Nef 2:21.

^b Al 9:14.

21 Ir jis padarė, kad juos ištiktu „prakeiksmas, taip, netgi skaudus prakeiksmas, dėl jų nedorybės. Nes štai jie užkietino savo širdis prieš jį, kad jos tapo kaip titnagas; todėl, kadangi jie buvo balti ir nepaprastai skaidūs ir ^bžavūs, kad nebūtų viliojantys mano žmonėms, Viešpats Dievas padarė, kad ant jų užteitų ^cjuodumo oda.

22 Ir taip sako Viešpats Dievas: Aš padarysiu, kad jie bus „pasibjaurėtinai tavo žmonėms tol, kol neatgailaus dėl savo nedorybių.

23 Ir prakeikta bus sėkla to, kuris „susimaišo su jų sėkla; nes jie bus prakeikti netgi tuo pačiu prakeiksmu. Ir Viešpats tai pasakė, ir tai buvo padaryta.

24 Ir dėl jų prakeiksmo, kuris buvo ant jų, jie tapo „tingiais žmonėmis, pilnais piktadarybės ir klastos, ir medžiojo tyruose plėšrius žvėris.

25 Ir Viešpats Dievas sakė man: Jie bus rykštė tavo sėklai, kad ragintų juos prisiminti mane; ir kiek šie neprisimins manęs ir neklausys mano žodžių, tiek jie plaks juos, netgi iki sunaikinimo.

26 Ir buvo taip, kad aš, Nefis, „pašvenčiau Jokubą ir Juozapą, kad būtų kunigai ir mokytojai mano žmonių žemei.

27 Ir buvo taip, kad mes gyvenome laimingą gyvenimą.

28 Ir trisdešimt metų praėjo

nuo to laiko, kai palikome Jeruzalę.

29 Ir aš, Nefis, iki šiol vedžiau savo liaudies metraščius ant savo plokštelių, kurias buvau pasidaręs.

30 Ir buvo taip, kad Viešpats Dievas tarė man: Pagamink „kitas plokšteles; ir tu užrašysi ant jų daug to, kas yra gera mano akyse, savo žmonių labui.

31 Todėl aš, Nefis, pakludamas Viešpaties įsakymams, nuėjau ir pagaminau „šias plokšteles, ant kurių tai išraižiau.

32 Ir aš išraižiau tai, kas patinka Dievui. Ir jei mano žmonės patinka Dievo dalykai, jiems patiks ir mano raižiniai, esantys ant šitų plokštelių.

33 O jei mano žmonės nori pažinti smulkesnę istoriją apie mano žmones dalį, jie turi tyrinėti kitas mano plokšteles.

34 Ir pakanka man pasakyti, kad praėjo keturiasdešimt metų ir mes jau patyrėme karų ir kovų su savo broliais.

6 SKYRIUS

Jokūbas išdėsto žydų istoriją: Babilonės nelaisvė ir sugrįžimas, Izraelio Šventojo tarnystė ir nukryžiuojimas, pagalba iš kitataučių ir žydų sugrąžinimas paskutinėmis dienomis, kada jie įtikės Mesiją. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

ŽODŽIAI Jokūbo, Nefio brolio,

21a RR Prakeikti, prakeiksmai.
b 4 Nef 1:10.
c 2 Nef 26:33;
3 Nef 2:14–16.
22a 1 Nef 12:23.

23a RR Santuoka, susituokti – Santuoka su kitatikiais.
24a RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

26a JokK 1:18–19;
Mzj 23:17.
30a 1 Nef 19:1–6.
31a RR Plokštelės.

kuriuos jis kalbėjo Nefio žmonėms:

2 Štai, mano mylimi broliai, aš, Jokūbas, Dievo pašauktas ir paskirtas pagal šventąją jo tvarką ir pašvęstas savo brolio Nefio, į kuriį jūs žiūrite kaip į "karalių, arba gynėją, ir nuo kurio priklauso jūsų saugumas, štai jūs žinote, kad aš kalbėjau jums nepaprastai daug dalykų.

3 Nepaisant to, aš vėl kalbu jums; nes trokštu jūsų sielų gerovės. Taip, didis yra mano susirūpinimas dėl jūsų; ir jūs patys žinote, jog taip visada buvo. Nes aš raginau jus su visu stropumu; ir mokiau jus savo tėvo žodžių; ir kalbėjau jums apie visa tai, kas parašyta nuo pasaulio sukūrimo.

4 Ir dabar štai, norėčiau kalbėti jums apie tai, kas yra ir kas įvyks; todėl skaitysiu jums "Izaijo žodžius. Ir tai žodžiai, kuriuos kalbu jums pagal savo brolio norą. Ir aš jums kalbu jūsų labui, kad galėtumėte pasimokyti ir šlovinti savo Dievo vardą.

5 Ir dabar, žodžiai, kuriuos skaitysiu, yra tie, kuriuos Izaijas kalbėjo apie visus Izraelio namus; todėl jie gali būti pritaikyti jums, nes jūs esate Izraelio namų. Ir daug kas, apie ką kalbėjo Izaijas, gali būti pritaikyta jums, kadangi esate Izraelio namų.

6 Ir dabar, štai tie žodžiai: "Taip sako Viešpats Dievas: Štai, aš pakelsiu savo ranką kitatau-

čiams ir iškelsiu savo ^bvėliavą žmonėms; ir jie atneš tavo sūnus ant savo rankų, ir tavo dukros bus nešamos ant jų pečių.

7 Ir karaliai bus tavo tėvai maitintojai, o jų karalienės – tavo žindančios motinos; jie nusilenks tau veidais iki žemės ir laižys dulkes nuo tavo kojų; ir tu žinosi, kad aš esu Viešpats; nes nebus sugėdinti tie, kurie "laukia manęs.

8 Ir dabar, aš, Jokūbas, norėčiau kalbėti šiek tiek apie šituos žodžius. Nes štai, Viešpats parodė man, kad tie, kas buvo "Jeruzalės žemėje, iš kur mes atėjome, yra žudomi ir ^bvedami nelaisvėn.

9 Tačiau Viešpats man parodė, kad jie "vėl sugrįš. Ir jis taip pat man parodė, kad Viešpats Dievas, Izraelio Šventasis, apreiškį jiems save kūne; ir po to, kai jis apreiškį save, jie nuplaks ir ^bnukryžiuos jį, sulig man kalbėjusio angelo žodžiais.

10 Ir po to, kai jie užkietins savo širdis ir įtemps savo sprandus prieš Izraelio Šventąjį, štai, juos ištikis Izraelio Šventojo "teismai. Ir ateina diena, kada jie bus mušami ir spaudžiami.

11 Todėl po to, kai jie bus vejami šen ir ten, – nes taip sako angelas, – daugelis bus spaudžiami, kol gyvena kūne, bet dėl ištikimųjų maldų nebus palikti pražūti; jie bus išsklaidyti ir mušami, ir nekenčiami; tačiau Viešpats bus gailestingas jiems,

6 2a JokK 1:9, 11.

4a 3 Nef 23:1.

6a Iz 49:22–23.

b RR Vėliava.

7a Moz 1:6; DS 133:45.

8a Est 2:6; 1 Nef 7:13;

2 Nef 25:10; Om 1:15;

Hel 8:20–21.

b 2 Kar 24:10–16;

25:1–12.

RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

9a 1 Nef 10:3.

b 1 Nef 19:10, 13;

Mzj 3:9;

3 Nef 11:14–15.

RR Nukryžiuavimas.

10a Mt 27:24–25.

tad „kai jie ateis į savo Išpirkėjo ^bpažinimą, jie bus vėl ^csurinkti į savo paveldo žemes.

12 Ir palaiminti yra ^ckitataučiai, tie, apie kuriuos pranašas rašė; nes štai, jei bus taip, kad jie atgailaus ir nekovos prieš Sionę, ir neprisijungs prie tos didžiulės ir ^bpasibjaurėtinios bažnyčios, jie bus išgelbėti; nes Viešpats Dievas įvykdys savo ^csandoras, kurias jis sudarė savo vaikams; ir dėl to pranašas parašė visa tai.

13 Todėl tie, kas kovoja prieš Sionę ir Viešpaties sandoros žmones, laižys dulkes nuo jų kojų; o Viešpaties žmonės nebus ^asugėdinti. Nes Viešpaties žmonės yra tie, kas ^blaukia jo; nes jie vis dar laukia Mesijo atėjimo.

14 Ir štai, sulig pranašo žodžiais, Mesijas vėl imsis ^aantrą kartą juos susigrąžinti; todėl jis ^bapreikš save jiems galioje ir didžioje šlovėje, kad ^csunaikintų jų priešus, kai ateis ta diena, kada jie įtikės jį; ir jis nesunaikins nė vieno, kuris jį tiki.

15 O tie, kas jį netiki, bus ^asunaikinti ^bugnimi ir audra, ir žemės drebėjimais, ir kraujo praliejimais, ir ^cmaru, ir badu. Ir jie žinos, kad Viešpats yra Dievas, Izraelio Šventasis.

16 ^aNes argi grobis bus atim-

tas iš galingojo arba ^bteisėtas belaisvis išvaduotas?

17 Bet taip sako Viešpats: Būtent galingojo ^abelaisviai bus atimti, ir baisūno grobis bus išvaduotas; nes ^bGalingasis Dievas ^cišvaduos savo sandoros žmones. Nes taip sako Viešpats: Aš kovosiu prieš tuos, kurie kovoja prieš tave.

18 Ir aš maitinsiu tuos, kurie engia tave, jų pačių kūnu; ir jie bus girti nuo savo pačių kraujo kaip nuo saldaus vyno; ir visas kūnas sužinos, kad aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir tavo ^aIšpirkėjas, Jokūbo ^bGalingasis.

7 SKYRIUS

Izaijas kalba mesijiškai. Mesijas turės mokytojų liežuvi. Jis duos savo nugarą mušantiems. Jis nebus pažemintas. Palyginkite su Izaijo 50. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

TAIP, nes taip sako Viešpats: Argi aš tave atleidau, argi atmečiau amžinai? Nes taip sako Viešpats: Kur jūsų motinos skyrybų raštas? Kam aš tave perleidau, arba kuriam iš mano skolintojų pardaviau tave? Taip, kam aš pardaviau tave? Štai, dėl savo nedorybių jūs ^apardavėte save, ir dėl jūsų prasižengimų jūsų motina atleista.

11a 1 Nef 22:11–12;

2 Nef 9:2.

^b Oz 3:5.

^c RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

12a 1 Nef 14:1–2;

2 Nef 10:9–10.

^b RR Velnias – Velnio bažnyčia.

^c RR Abraomo sandora.

13a 3 Nef 22:4.

^b Iz 40:31; 1 Nef 21:23;

DS 133:45.

14a Iz 11:11;

2 Nef 25:17; 29:1.

^b 2 Nef 3:5.

^c 1 Nef 22:13–14.

15a 2 Nef 10:16; 28:15;

3 Nef 16:8.

RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

^b JokK 6:3.

^c DS 97:22–26.

16a Iz 49:24–26.

^b T.y. Viešpaties sandoros žmonės, kaip pasakyta 17 eil.

17a 1 Nef 21:25.

^b RR Jehova.

^c 2 Kar 17:39.

18a RR Išpirkėjas.

^b Pr 49:24; Iz 60:16.

7 1a RR Atsimetimas.

2 Todėl kai atėjau, nebuvo žmogaus; kai „šaukiau, taip, nebuvo kas atsakytų. O Izraelio namai, ar mano ranka sutrumpėjo bent truputėlį, kad ji negalėtų išpirkti, ar nebeturiu galios išvaduoti? Štai, savo papeikimu aš išdžiovinu ^bjūrą, jų „upes paverčiu dykuma ir jų ^džuvis priverčiu dvokti dėl to, kad vandenys išdžiūvę, ir jos gaišta iš troškulio.

3 Aš aprengiu dangus „juoduma ir padarau ^bašutinę jų dangalų.

4 Viešpats Dievas davė man mokytojų „liežuvi, kad žinočiau, kaip kalbėti žodį savo laiku jums, o Izraelio namai. Kada jūs esate pavargę, jis žadina kas rytą. Jis žadina mano ausį, kad girdėčiau it mokytas.

5 Viešpats Dievas atvėrė mano „ausį, ir aš nemaištavau ir nusigrėžiau.

6 Aš daviau savo nugarą „mušančiam ir savo skruostus tiems, kas rovė plaukus. Aš neslėpiau savo veido nuo gėdos ir spjau-dymo.

7 Nes Viešpats Dievas padės man, todėl nebūsiu pažemintas. Todėl nutaisiau savo veidą kaip titnagą ir žinau, kad nebūsiu sugėdintas.

8 Ir Viešpats arti, ir jis pateisina mane. Kas ginčysis su manimi? Stokime kartu. Kas mano priešininkas? Tegul jis prieina prie

manęs, ir aš ištiksiu jį savo bur-nos galia.

9 Nes Viešpats Dievas padės man. Ir visi tie, kas „pasmerks mane, štai, visi jie pasens kaip apdaras, ir kandys suės juos.

10 Kuris iš jūsų bijo Viešpaties, kuris paklūsta jo tarno „balsui, kuris vaikšto tamsoje ir neturi šviesos?

11 Štai visi jūs, kurie uždegate ugnį, kurie apsupate save kibirkštimis, vaikščiokite „savo ugnies šviesoje ir kibirkštyse, kurias uždegėte. Štai ką turėsite iš mano rankos – jūs atgulsite sielvarte.

8 SKYRIUS

Paskutinėmis dienomis Viešpats paguos Sionę ir surinks Izraelį. Iš-pirktieji ateis į Sionę didžiai džiū-gaudami. Palyginkite su Izaijo 51 ir 52:1–2. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

KLAUSYKIT manęs jūs, kurie se-kate paskui teisumą. Pažvelkite į „uolą, iš kur esate iškirsti, ir į duobės skylę, iš kur esate iškasti.

2 Pažvelkite į Abraomą, savo „tėvą, ir į ^bSarą, tą, kuri pagimdė jus; nes aš pašaukiau jį vieną ir palaiminau.

3 Nes Viešpats paguos „Sionę, jis paguos visas jos nuniokotas vietas; ir jis padarys jos ^btyrus kaip Edeną ir jos dykumą kaip

2a Pat 1:24–25;
Iz 65:12;
Al 5:37.
b Iš 14:21; Ps 106:9;
DS 133:68–69.
c Joz 3:15–16.
d Iš 7:21.

3a Iš 10:21.
b Apr 6:12.
4a Lk 2:46–47.
5a DS 58:1.
6a Mt 27:26; 2 Nef 9:5.
9a Rom 8:31.
10a DS 1:38.

11a Ts 17:6.
8 1a RR Uola, akmuo.
2a Pr 17:1–8;
DS 132:49.
b Pr 24:36.
3a RR Sionė.
b Iz 35:1–2, 6–7.

Viešpaties sodą. Džiaugsmas ir linksmybė bus joje, dėkojimas ir melodijos balsas.

4 Klausykite manęs, mano žmonės; ir atsukite ausį į mane, o mano tauta; nes „įstatymas išeis iš manęs, ir savo teisingumą aš padarysiu ^bšviesa žmonėms.

5 Mano teisumas arti; mano „išgelbėjimas pasklido, ir mano ranka teis žmones. ^bSalos lauks manęs ir jos pasikliaus mano ranka.

6 Pakelkite savo akis į dangus ir pažvelkite į žemę apačioje; nes „dangūs ^bpranyks kaip dūmas ir žemė ^cpasens kaip apdaras; ir tie, kas gyvena joje, mirs panašiai. Bet mano išgelbėjimas bus per amžius, ir mano teisumas nebus panaikintas.

7 Klausykitės manęs jūs, kurie pažįstate teisumą, žmonės, kurių širdyje užrašiau savo įstatymą, „nebijokite žmonių smerkimo, nebijokite jų užgauliojimų.

8 Nes kandis suės juos kaip apdarą, ir kirminas grauš juos kaip vilną. Bet mano teisumas bus per amžius, ir mano išgelbėjimas – iš kartos į kartą.

9 Pabusk, pabusk! Apsirenk „stiprybe, o Viešpaties ranka; pabusk kaip senovės dienomis. Argi tu nesi tas, kuris sukąpojai Rahabą ir sužeidei drakoną?

10 Argi tu nesi tas, kuris išdžio-

vino jūrą, vandenį didžiosios gelmės; kuris padarė jūros gėles „keliu išpirtiesiems pereiti?

11 Todėl Viešpaties „išpirtieji sugrįš ir ^bgiedodami ateis į Sionę; ir nesibaigiantis džiaugsmas ir šventumas bus ant jų galvų; ir juos lydės linksmybė ir džiaugsmas; sielvartas ir ^cgedulas pasitrauks.

12 „Aš esu tas; taip, aš esu tas, kuris jus guodžia. Štai, kas esi tu, kad ^bbijotum žmogaus, kuris mirs, ir žmogaus sūnaus, kuris bus padarytas kaip ^cžolė,

13 ir „užmiršti Viešpatį, savo sutvėrėją, kuris išskleidė dangus ir padėjo žemės pamatus, ir bijojai nuolat, kiekvieną dieną, dėl engėjo įtūžio, tarsi jis būtų pasiruošęs sunaikinti? Ir kurgi engėjo įtūžis?

14 Belaisvis tremtinys skuba, kad būtų paleistas ir kad nemirtų duobėje, ir kad jo duona nepasibaigtų.

15 Bet aš esu Viešpats, tavo Dievas, kurio „bangos riaumoja; Pulką Viešpats yra mano vardas.

16 Ir aš idėjau savo žodžius į tavo burną ir pridengiau tave savo rankos šešėliu, kad galėčiau apsodinti dangus ir padėti žemės pamatus, ir tarti Sionei: Štai, tu – mano „liaudis.

17 Pabusk, pabusk, atsistok, o Jeruzale, kuri išgėrei iš Viešpa-

4a Arba mokymas, doktrina. Įz 2:3.
RR Evangelija.
b RR Šviesa, Kristaus šviesa.
5a RR Išgelbėjimas.
b 2 Nef 10:20.
6a 2 Pet 3:10.
b Hbr bus išsklaidyti.

Ps 102:26–28.
c Hbr sups, suirs.
7a Ps 56:5, 12;
DS 122:9.
9a DS 113:7–8.
10a Iz 35:8.
11a RR Išpirtki, išpirtas, išpirtimas.

b Iz 35:10.
c Apr 21:4.
12a DŠ 133:47; 136:22.
b Jer 1:8.
c Iz 40:6–8;
1 Pet 1:24.
13a Jer 23:27.
15a 1 Nef 4:2.
16a 2 Nef 3:9; 29:14.

ties rankos jo „įtūžio^b taure – tu išgėrei šiurpinančių išspaudų taurės padugnes.

18 Ir tarp visų jos sūnų, kuriuos ji pagimdė, nėra nė vieno, kas ją vestų; nei kas ima ją už rankos, iš visų sūnų, kuriuos ji išaugino.

19 Šie du „sūnūs atėjo pas tave, kurie gailėsis tavęs – tavo nuniokojimas ir sugriovimas, badas ir kalavijas – ir kuo tave paguosiu?

20 Tavo sūnūs yra nualpę, išskyrus šiuodu; šie guli visose kryžkelėse; kaip laukinis bulius tinkle, jie pilni Viešpaties įtūžio, tavo Dievo papeikimo.

21 Todėl išgirsk dabar tai, tu suspausta ir „girta, bet ne nuo vyno –

22 taip sako Viešpats: Viešpats ir tavo Dievas „užtaria savo liaudies bylą; štai, aš paemiau iš tavo rankos šiurpulingą taure, savo įtūžio taurės padugnes; tu daugiau jos nebersi.

23 Bet aš „įdėsiu ją į ranką tų, kurie spaudžia tave; kurie pasakė tavo sielai: Pasilenk, kad mes pereitume per tave, – ir tu patiesei savo kūną kaip žemę ir kaip gatvę tiems, kasėjo viršum.

24 „Pabusk, pabusk, apsirenk savo^b stiprybe, o „Sione; apsirenk savo gražiuosius apdarus, o Jeruzale, šventasis mieste; nes nuo šiol daugiau^a neįeis į tave neapipjaustytasis ir nešvarusis.

25 Nusipurtyk nuo savęs dulkes; „pakilk, atsisėsk, o Jeruzale; išsilaisvink iš savo kaklo^b pančių, o belaisve Sionės dukra.

9 SKYRIUS

Žydai bus surinkti visose jų pažado žemėse. Apmokėjimas išperka žmonių iš nuopuolio. Mirusiųjų kūnai išeis iš kapo, o jų dvasios iš pragaro ir rojaus. Jie bus teisiami. Apmokėjimas išgelbsti nuo mirties, pragaro, velnio ir nesibaigiančios kankynės. Teisieji bus išgelbėti Dievo karalystėje. Baumės už nuodėmes yra nustatytos. Vartų sargas yra Izraelio Šventasis. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano mylimi broliai, aš perskaičiau visa tai, kad žinotumėte apie Viešpaties „sandoras, kurias jis sudarė su visais Izraelio namais;

2 kad jis kalbėjo žydams savo šventųjų pranašų burna, netgi nuo pat pradžios, iš kartos į kartą, kol ateis laikas, kai jie bus „sugražinti į tikrąją Dievo bažnyčią ir kaimenę; kada jie bus^b surinkti namo į savo paveldo „žemes ir įtvirtinti visose savo pažado žemėse.

3 Štai, mano mylimi broliai, kalbu jums tai, kad galėtumėte džiaugtis ir amžiams „pakelti savo galvas dėl palaiminimų,

17a Lk 21:24.
b Iz 29:9; Jer 25:15.
19a Apr 11:3.
21a 2 Nef 27:4.
22a Jer 50:34.
23a Zch 12:9.
24a Iz 52:1–2.
b DS 113:7–8.

c RR Sionė.
d JI 4:17.
25a T.y. Kelkis iš dulkių ir sėskis oriai, būdama pagaliau išpirkta.
b DS 113:9–10.
9 1a RR Abraomo sandora.

2a 2 Nef 6:11.
RR Sugražinimas, evangelijos.
b RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
c 2 Nef 10:7–8.
RR Pažadėtoji žemė.
3a DžSV, Ps 24:7–10.

kuriuos Viešpats Dievas suteiks jūsų vaikams.

4 Nes žinau, kad daugelis iš jūsų esate daug tyrinėję, kad sužinotumėte tai, kas bus; todėl žinau, kad žinote, jog mūsų kūnas turi sunykti ir mirti; nepaisant to, savo „kūnuose mes matysime Dievą.

5 Taip, žinau, kad jūs žinote, jog kūne jis pasirodys tiems Jeruzalės žemeje, iš kur mes atėjome; nes būtina, kad tai įvyktų tarp jų; nes tai pridera didžiajam „Kūrėjui, kad jis leidžia sau tapti kūne pajungtu žmogui ir numirti už ^bvisus žmones, idant visi žmonės taptų pajungti jam.

6 Nes, kadangi visiems žmonėms perėjo mirtis, tam, kad būtų įvykdytas didžiojo Kūrėjo gailestingasis „planas, būtina ^bprikėlimo galia, o prikėlimas žmogui būtinas dėl ^cnuopuolio; o nuopuolis atėjo per prasižengimą; ir kadangi žmogus nupuolė, jie buvo ^diškirsti iš Viešpaties akivaizdos.

7 Todėl būtinai turi būti ^aberibis ^bapmokėjimas – jei nebūtų beribio apmokėjimo, šis gendamas negalėtų apsirengti

negendamumu. Todėl ^cpirmasis teismas, kuris ištiko žmogų, neišvengiamai ^dpasilikytų amžinai. O jei taip – šis kūnas turėtų būti paguldytas į savo motiną žemę pūti ir irti, kad daugiau nebeprisikeltų.

8 O Dievo ^aišmintis, jo ^bgailestingumas ir ^cmalonė! Nes štai, jei ^dkūnas daugiau nebeprisikeltų, mūsų dvasios taptų pajungtos tam angelui, kuris ^enupuolė iš Amžinojo Dievo akivaizdos ir tapo ^fvelniu, kad daugiau nebepakiltų.

9 Ir mūsų dvasios turėtų tapti kaip jis, ir mes taptume velniais, velnio ^aangelais, kad būtume ^batskirti nuo mūsų Dievo akivaizdos ir pasiliktume su ^cmelų tėvu, nelaimingi kaip jis pats; taip, tos esybės, kuri ^dapgavo mūsų pirmuosius gimdytojus, kuri ^epasiverčia panašia į šviesos ^fangėlą ir sukursto žmonių vaikus ^gslaptoms žmogžudysčių sąjungoms ir visokiems slaptiems tamsos darbams.

10 O koks didis gerumas mūsų Dievo, kuris paruošia kelią mums išgelbėti iš šios baidos pabaisos gniaužtų; taip, tos pabaisos – ^amirties ir ^bpragaros,

4a Job 19:26;
Al 11:41–45; 42:23;
Hel 14:15; Mrm 9:13.

5a RR Sukurti,
sukūrimas.

b Jn 12:32;
2 Nef 26:24;
3 Nef 27:14–15.

6a RR Išpirkimo planas.

b RR Prikėlimas.
c RR Nuopuolis,
Adomo ir levos.

d 2 Nef 2:5.

7a Al 34:10.

b RR Apmokėti,
apmokėjimas.

c Mzj 16:4–5;
Al 42:6, 9, 14.

d Mzj 15:19.

8a Job 12:13; Abr 3:21.
RR Išmintis.

b RR Gailestingumas,
gailestingas.

c RR Malonė.

d DS 93:33–34.

e Iz 14:12; 2 Nef 2:17–18;

Moz 4:3–4;

Abr 3:27–28.

f RR Velnias.

9a JokK 3:11;
Al 5:25, 39.

b Apr 12:7–9.

c RR Melavimas.

d Pr 3:1–13; Mzj 16:3;
Moz 4:5–19.

e 2 Kor 11:14;

Al 30:53.

f DS 129:8.

g RR Slaptos sąjungos.

10a Mzj 16:7–8;

Al 42:6–15.

b RR Pragaras.

kuriuos aš vadinu kūno mirtimi ir taip pat dvasios mirtimi.

11 Ir dėl mūsų Dievo, Izraelio Šventojo, „išgelbėjimo kelio ši ^bmirtis, apie kurią kalbėjau, kuri yra laikinoji, paleis savo mirusiuosius; šita mirtis yra kapas.

12 Ir ši ^a„mirtis, apie kurią kalbėjau, kuri yra dvasinė mirtis, paleis savo mirusiuosius; ši dvasinė mirtis yra ^bpragaras; todėl mirtis ir pragaras turi paleisti savo mirusiuosius, ir pragaras turi paleisti savo belaisves dvasias, ir kapas turi paleisti savo belaisvius kūnus, ir žmonių kūnai ir ^cdvasios bus ^d„sugražinti vienas kitam; ir tai įvyksta Izraelio Šventojo prisikėlimo galia.

13 O koks didis mūsų Dievo ^a„planas! Nes antravertus, Dievo ^brojus turi paleisti teisiųjų dvasias, ir kapas turi paleisti teisojo kūną; ir dvasia bei kūnas vėl ^c„sugražinami vienas kitam, ir visi žmonės tampa ^d„negendą ir nemirtingi, ir jie yra gyvos sielos, turinčios ^e„tobulą ^fpažinimą, panašų kaip mes kūne, išskyrus tai, kad mūsų pažinimas bus tobulas.

14 Todėl mes turėsime tobulą ^a„pažinimą apie visą savo ^bkalbę ir savo nešvarumą, ir savo ^c„nuo-

gumą; ir teisieji turės tobulą pažinimą apie savo džiaugsmą ir savo ^a„teisumą, būdami ^e„aprengti ^ftyrumu, taip, netgi ^g„teisumo rūbu.

15 Ir bus taip, jog kada visi žmonės pereis iš šios pirmosios mirties į gyvenimą, kadangi bus tapę nemirtingi, jie turės pasirodyti priešais Izraelio Šventojo ^a„teismo krasę; ir tada ateina ^b„teismas, ir tada jie bus teisiami pagal šventąjį Dievo teismą.

16 Ir tikrai, kaip Viešpats gyvas, nes Viešpats Dievas pasakė tai, ir tai yra jo amžinasis ^a„žodis, kuris negali ^b„praieiti, kad tie, kas teisūs, bus ir toliau teisūs, ir tie, kas ^c„nešvarūs, bus ir toliau ^d„nešvarūs; taigi tie, kas nešvarūs, yra ^e„velnias ir jo angelai; ir jie eis šalin į jiems paruoštą ^fnesibai giančiąją ugnį; ir jų kankynė – kaip ugnies ir sieros ^g„ežeras, kurio liepsna kyla aukštyne per amžių amžius ir yra nesibai gianti.

17 O didybė ir ^a„teisingumas mūsų Dievo! Nes jis įvykdo visus savo žodžius, ir jie išėjo iš jo burnos, ir jo įstatymas turi būti įvykdytas.

18 Bet štai, teisieji, Izraelio Šventojo ^a„šventieji, tie, kas įti-

11a RR Išvaduotojas.

b RR Mirtis, fizinė.

12a RR Mirtis, dvasinė.

b DS 76:81–85.

c RR Dvasia.

d RR Prikėlimas.

13a RR Išpirkimo planas.

b DS 138:14–19.

RR Rojus.

c Al 11:43.

d RR Nemirtingas,

nemirtingumas.

e RR Tobulas.

f DS 130:18–19.

14a Mzj 3:25; Al 5:18.

b RR Kaltė.

c Mrm 9:5.

d RR Teisus, teisumas.

e Pat 31:25.

f RR Tyras, tyrumas.

g DS 109:76.

15a RR Teismas,

paskutinysis.

b Ps 19:10; 2 Nef 30:9.

16a 1 Kar 8:56; DS 1:38;

Moz 1:4.

b DS 56:11.

c RR Nešvarumai, nešvara.

d 1 Nef 15:33–35; Al 7:21; Mrm 9:14; DS 88:35.

e RR Velnias.

f Mzj 27:28.

g Apr 21:8;

2 Nef 28:23;

DS 63:17.

17a RR Teisingumas.

18a RR Šventasis.

kėjo Izraelio Šventąjį, tie, kas iškentėjo pasaulio ^bkryžius ir paniekino jo gėdą, tie ^cpaveldės Dievo ^akaralystę, kuri buvo paruošta jiems ^cnuo pasaulio įkūrimo, ir jų džiaugsmas bus pilnas ^fper amžius.

19 O mūsų Dievo, Izraelio Šventojo gailestingumo didybė! Nes jis ^aišvaduoja savo šventuosius nuo tos ^bbaisios pabaisos – velnio ir mirties, ir ^cpragaro, ir to ugnies ir sieros ežero, kuris yra nesibaigianti kankynė.

20 O koks didis ^ašventumas mūsų Dievo! Nes jis ^bžino viską, ir nėra nieko, ko jis nežinotų.

21 Ir jis ateina į pasaulį, kad ^aišgelbėtų visus žmones, jeigu jie klausys jo balso; nes štai, jis iškenčia visų žmonių skausmus, taip, ^bskausmus kiekvieno gyvo kūrinio – tiek vyrų, tiek moterų, tiek ir vaikų, kurie priklauso ^cAdomo šeimai.

22 Ir jis iškenčia tai, kad visiems žmonėms pereitų prisikėlimas, kad visi galėtų stoti prieš jį didžiąją ir teismo dieną.

23 Ir jis įsako visiems žmonėms, kad jie turi ^aatgailauti ir ^bpriimti krikštą jo vardu, turėdami tobulą tikėjimą Izraelio

Šventuoju, kitaip jie negali būti išgelbėti Dievo karalystėje.

24 Ir jeigu jie neatgailaus ir netikės jo ^avardą, ir nebus pakrikštyti jo vardu, ir ^bneištvėrs iki galo, jie bus ^cpasmerkti; nes Viešpats Dievas, Izraelio Šventasis, tai pasakė.

25 Taigi jis davė ^aįstatymą; o kur nėra ^bduota įstatymo, ten nėra bausmės; o kur nėra bausmės, ten nėra pasmerkimo; o kur nėra pasmerkimo, Izraelio Šventojo gailestingumai turi teisę į juos dėl apmokėjimo; nes jie išvaduoti jo galia.

26 Nes ^aapmokėjimas patenkina jo ^bteisingumo reikalavimus visiems tiems, kas ^cneturi jiems ^dduoto įstatymo, tad jie išvaduoti iš tos baisios pabaisos – mirties ir pragaro, ir velnio, ir ugnies ir sieros ežero, kuris yra nesibaigianti kankynė; ir jie sugražinti Dievui, davusiam jiems ^ekvėpavimą, kuris yra Izraelio Šventasis.

27 Bet vargas tam, kuris turi ^aduotą įstatymą, taip, kuris turi visus Dievo įsakymus kaip mes ir kuris pažeidinėja juos, ir kuris švaisto savo išbandymo dienas, nes baisi yra jo būseną!

18b Lk 14:27.

c DS 45:58; 84:38.

d RR Išaukštinimas.

e Al 13:3.

f RR Amžinasis gyvenimas.

19a DS 108:8.

b 1 Nef 15:35.

c RR Pragaras.

20a RR Šventumas.

b Al 26:35;

DS 38:2.

21a RR Išgelbėjimas.

b DS 18:11; 19:18.

c RR Adomas.

23a RR Atgailauti, atgaila.

b RR Krikštas, krikštyti.

24a RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus vardo priėmimas.

b RR Ištvėrti.

c RR Pasmerkimas, pasmerkumas.

25a Jok 4:17.

RR Įstatymas.

b Rom 4:15;

2 Nef 2:13;

Al 42:12–24.

RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

26a 2 Nef 2:10;

Al 34:15–16.

RR Apmokėti, apmokėjimas.

b RR Teisingumas.

c Mzj 3:11.

d Mzj 15:24;

DS 137:7.

e Pr 2:7; DS 93:33;

Abr 5:7.

27a Lk 12:47–48.

28 O tas gudrus piktojo „planas! O ^btuštybė ir silpnybės, ir kvailumas žmonių! Kai jie yra „mokyti, mano esą „išmintingi ir nesiklauso Dievo „patarimų, nes nustumia juos šalin, manydami, kad žino patys, todėl jų išmintis yra kvailybė ir jiems nenaudinga. Ir jie pražus.

29 Bet būti mokytiesiems yra gerai, jei jie „klauso Dievo ^bpatarimų.

30 Bet vargas „turtingiesiems, kurie yra turtingi pasaulio dalykų. Nes dėl to, kad yra turtingi, jie niekina ^bvargšus ir persekioja romiuosius, ir jų širdys nukreiptos į jų lobius; todėl jų lobis yra jų dievas. Ir štai, jų lobis taip pat pražus su jais.

31 Ir vargas kurtiesiems, kurie nenori „girdėti; nes jie pražus.

32 Vargas akliesiems, kurie nenori matyti; nes jie taip pat pražus.

33 Vargas neapipjaustytiems širdimi, nes savų nedorybių suvokimas sutriuškina juos paskutiniają dieną.

34 Vargas „melagiui, nes jis bus numestas į ^bpragarą.

35 Vargas žmogžudžiui, kuris „žudo tyčia, nes jis ^bmirs.

36 Vargas tiems, kurie „paleistuvauja, nes jie bus numesti į pragarą.

37 Taip, vargas tiems, kurie „garbina stabus, nes visų velnių velnias gėrisi jais.

38 Ir galiausiai, vargas visiems tiems, kurie miršta savo nuodėmėse; nes jie „sugriš pas Dievą ir pamatys jo veidą, ir pasiliks savo nuodėmėse.

39 O, mano mylimi broliai, atminkite, kaip baisu prasižengti prieš tą šventąjį Dievą ir taip pat kaip baisu pasiduoti to „gudriojo vilionėms. Atminkite: ^bkūniškas mąstymas – „mirtis, o ^ddvasiškas mąstymas – „amžinasis „gyvenimas.

40 O, mano mylimi broliai, atsukite ausį mano žodžiams. Atminkite Izraelio Šventojo didybę. Nesakykite, kad kalbėjau sunkius dalykus prieš jus; nes jei sakysite, jūs maištausite prieš „tiesą; nes aš kalbėjau jūsų Sutvėrėjo žodžius. Žinau, kad tiesos žodžiai yra ^bsunkūs prieš visoki nešvarumą; bet teisieji jų nebijo, nes jie myli tiesą ir yra nesudrebinami.

41 O tad, mano mylimi broliai,

28a Al 28:13.

b RR Tuščias, tuštybė.

c Lk 16:15;

2 Nef 26:20; 28:4, 15.

d Pat 14:6; Jer 8:8–9;

Rom 1:22.

RR Išdidumas;

Išmintis.

e Al 37:12.

RR Patarimas.

29a 2 Nef 28:26.

b JokK 4:10.

30a Lk 12:34; 1 Tim 6:10;

DS 56:16.

b RR Vargšai.

31a Ez 33:30–33;

Mt 11:15;

Mzj 26:28;

DS 1:2, 11, 14;

Moz 6:27.

34a Pat 19:9.

RR Sąžiningas,

sąžiningumas;

Melavimas.

b RR Pragaras.

35a Iš 20:13; Mzj 13:21.

b RR Aukščiausioji

bausmė.

36a 3 Nef 12:27–29.

RR Skaistybė.

37a RR Stabmeldystė.

38a Al 40:11, 13.

39a 2 Nef 28:20–22; 32:8;

Mzj 2:32; 4:14;

Al 30:53.

b Rom 8:6.

RR Kūniška.

c RR Mirtis, dvasinė.

d Pat 11:19.

e RR Amžinasis

gyvenimas.

40a RR Tiesa.

b 1 Nef 16:2;

2 Nef 28:28; 33:5.

“ateikite pas Viešpatį, Šventąjį. Prisiminkite, kad teisūs jo takai. Štai, ^bkelias žmogui yra ^csiauras, bet jis driekiasi tiesiai priešais jį, ir ^dvartų sargas yra Izraelio Šventasis; ir jis nesamdo čia jokio tarno; ir nėra jokio kito kelio, kaip tik per vartus; nes jo neapgausi, kadangi jo vardas – Viešpats Dievas.

42 Ir kas tik beldžiasi, tam jis atidarys; o ^aišmintingieji ir mokytieji, ir tie, kurie turtingi, kas ^bpasipūtę dėl savo mokytojų ir savo išminties, ir savo turtų – taip, jie yra tie, kuriuos jis niekina; ir jei jie to neatsikratys ir nelaikys savęs ^ckvailiais priešais Dievą, ir nenusileis į ^dnuolankumo gelmes, jis neatidarys jiems.

43 Bet išmintingųjų ir protingųjų dalykai per amžius bus ^apaslėpti nuo jų – taip, ta laimė, kuri paruošta šventiesiems.

44 O, mano mylimi broliai, prisiminkite mano žodžius. Štai, aš nusirengiu savo apdarus ir kratau juos priešais jus; aš meldžiu savo išgelbėjimo Dievą, kad jis stebėtų mane savo visa ^atiriančia akimi; todėl paskutinąją dieną, kai visi žmonės bus teisiami už savo darbus, jūs žinosite, jog Izraelio Dievas matė, kad aš ^bnusikračiau jūsų nedorybes nuo savo sielos ir kad

stoviu priešais jį skaitus, ir esu ^aapsivalęs nuo jūsų kraujo.

45 O, mano mylimi broliai, nusigrežkite nuo savo nuodėmių; nusikratykite ^agrandines to, kuris netruks jus surišti; ateikite pas tą Dievą, kuris yra jūsų išgelbėjimo ^buola.

46 Paruoškite savo sielas tai šlovingai dienai, kada ^ateisingumas bus suteiktas teisiesiems, būtent ^bteismo dienai, kad nesitrauktumėte su baisia baime; kad neprisimintumėte visu aiškumu savo baisios ^ckaltės ir nebūtumėte priversti sušukti: Šventi, šventi tavo teismai, o Viešpatie, ^avisagali Dieve – bet aš žinau savo kalbę; aš peržengiau tavo įstatymą, ir manieji prasižengimai yra mano; ir velnias išigijo mane, todėl esu jo bausaus nelaimingumo grobis.

47 Bet štai, ar reikia, mano broliai, jums priminti šių baisių dalykų tikrumą? Argi aš akėčiau jūsų sielas, jei jūsų protai būtų tyri? Argi jums kalbėčiau tiesiai, sulig tiesos tiesumu, jei būtumėte laisvi nuo nuodėmės?

48 Štai, jei būtumėte šventi, kalbėčiau jums apie šventumą; bet kadangi nesate šventi ir žiūrėte į mane kaip į mokytoją, būtina, kad jus ^amokyčiau ^bnuodėmės pasekmėmis.

41a 1 Nef 6:4; JokK 1:7;

Om 1:26;

Mor 10:30–32.

b 2 Nef 31:17–21;

Al 37:46;

DS 132:22, 25.

c Lk 13:24; 2 Nef 33:9;

Hel 3:29–30.

d 2 Nef 31:9, 17–18;

3 Nef 14:13–14;

DS 43:7; 137:2.

42a Mt 11:25.

b RR Išdidumas.

c 1 Kor 3:18–21.

d RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

43a 1 Kor 2:9–16.

44a JokK 2:10.

b JokK 1:19.

c JokK 2:2; Mzj 2:28.

45a 2 Nef 28:22; Al 36:18.

b RR Uola, akmuo.

46a RR Teisingumas.

b RR Teismas,
paskutinytis.

c Mzj 3:25.

d 1 Nef 1:14; Moz 2:1.

48a Al 37:32.

b RR Nuodėmė.

49 Štai, mano siela bjaurisi nuodėme, ir mano širdis gėrėsi teisumu; ir aš „šlovinsiu savo Dievo šventą vardą.

50 Ateikite, mano broliai, kiekvienas, kuris trokšta, ateikite prie „vandenių; ir tas, kuris neturi pinigų, ateik, pirk ir valgyk; taip, ateik, pirk vyną ir pieną be ^bpinigų ir be kainos.

51 Todėl neekvokite pinigų tam, kas neturi vertės, nei savo „darbo tam, kas negali patenkinti. Stropiai klausykitės manęs ir atsiminkite žodžius, kuriuos kalbėjau; ir ateikite pas Izraelio Šventąjį ir ^bsotinkitės tuo, kas neprapuola ir negali sugesti, ir tegul jūsų siela mėgaujasi riebumu.

52 Štai, mano mylimi broliai, atsiminkite savo Dievo žodžius; nuolat melskitės jam dieną ir reikškite „padėkas jo šventam vardui naktį. Tegul jūsų širdys džiūgauja.

53 Ir štai kokios didžios Viešpaties „sandoros ir kaip jis didžiai nuolaidus žmonių vaikams; ir dėl savo didingumo ir savo malonės bei ^bgailestingumo, jis pažadėjo mums, kad mūsų sėkla nebus visiškai sunaikinta, pagal kūną, bet kad jis išsaugos juos; ir ateinančiose kartose jie taps teisia Izraelio namų „šaka.

54 Ir dabar, mano broliai, norėčiau kalbėti jums daugiau; bet rytoj paskelbsiu jums likusius savo žodžius. Amen.

10 SKYRIUS

Žydai nukryžiuos savo Dievą. Jie bus išsklaidyti, kol pradės jį tikėti. Amerika bus laisvės žemė, kur nevaldys joks karalius. Susitaikykite su Dievu ir įgykite išgelbėjimą per jo malonę. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar, aš, Jokūbas, vėl kalbu jums, mano mylimi broliai, apie šią teisiają „šaką, apie kurią kalbėjau.

2 Nes štai, „pažadai, kuriuos gavome, yra pažadai mums pagal kūną; todėl, nors man buvo parodyta, kad daugelis iš mūsų vaikų pražus kūne dėl netikėjimo, tačiau Dievas bus gailestingas daugeliui; ir mūsų vaikai bus sugražinti, kad galėtų ateiti prie to, kas duos jiems tikrąjį pažinimą apie jų Išpirkėją.

3 Todėl, kaip sakiau jums, būtinai reikia, kad Kristus – nes praėjusią naktį „angelas pasakė man, kad toks bus jo vardas – ^bateitų tarp žydu, tarp tų, kurie yra nelabesnė pasaulio dalis; ir jie „nukryžiuos jį – nes taip dera mūsų Dievui, ir nėra kitos liau-

49a 1 Nef 18:16.

50a RR Gyvasis vanduo.

b Al 42:27.

51a Iz 55:1–2.

b 2 Nef 31:20; 32:3;

3 Nef 12:6.

52a RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.

53a RR Sandora.

b RR Gailestingumas, gailestingas.

c RR Viešpaties vynuogynas.

10 1a 1 Nef 15:12–16;

2 Nef 3:5;

JokK 5:43–45.

2a 1 Nef 22:8;

3 Nef 5:21–26; 21:4–7.

3a 2 Nef 25:19;

JokK 7:5;

Mor 7:22.

b RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.

c 1 Nef 11:33; Mzj 3:9;

DS 45:52–53.

dies žemėje, kuri ^anukryžiuotų savo ^cDievą.

4 Nes jei galingi ^astebuklai būtų daromi tarp kitų tautų, jos atgailautų ir žinotų, kad jis yra jų Dievas.

5 Bet dėl ^apiktnaudžiavimo kunigavimu ir nedorybių tie, Jeruzalės žemėje, įtempis savo sprandus prieš jį, kad jis būtų nukryžiuotas.

6 Todėl dėl jų nedorybių sugriovimai, badai, marai ir kraujo praliejimas ištiks juos; ir tie, kurie nebus sunaikinti, bus ^aišsklaidyti tarp visų tautų.

7 Bet štai, taip sako ^aViešpats Dievas: ^bKai ateis diena, kada jie tikės mane, kad aš esu Kristus, tada aš esu sudaręs sandorą su jų tėvais, kad jie bus sugražinti kūne ant žemės, į savo paveldo žemes.

8 Ir bus taip, kad jie bus ^asurinkti iš ilgalaikio išsklaidymo, iš ^bjūros salų ir iš keturių žemės dalių; ir kitataučių tautos bus didžios mano akyse, – sako Dievas, – ^catnešant juos į jų paveldo žemes.

9 ^aTaip, kitataučių karaliai bus jiems tėvai maitintojai, o jų karalienės taps žindančios motinos; dėl to Viešpaties

^bpažadai yra didūs kitataučiams, nes jis tai pasakė, ir kas gali ginčytis?

10 Bet štai, ši žemė, – sako Dievas, – bus tavo paveldo žemė, ir ^akitataučiai bus palaiminti šitoje žemėje.

11 Ir ši žemė bus ^alaisvės žemė kitataučiams, ir šitoje žemėje nebus ^bkaralių, kurie iškils kitataučiams.

12 Ir aš įtvirtinsiu šitą žemę prieš visas kitas tautas.

13 O tas, kuris ^akovoja prieš Sionę, ^bpražus, – sako Dievas.

14 Nes tas, kuris iškelia karalių prieš mane, pražus, nes aš, Viešpats, dangaus ^akaralius, būsiu jų karalius ir per amžius būsiu ^bšviesa tiems, kurie girdi mano žodžius.

15 Todėl, kad būtų įvykdytos mano ^asandoros, sudarytos žmonių vaikams, kurias įvykdysiu jiems, kol jie yra kūne, aš būtinai turiu sunaikinti ^bslaptus ^ctamsos ir žmogžudysčių, ir bjaurumų darbus.

16 Todėl tas, kuris kovoja prieš ^aSionę, tiek žydas, tiek ir kitatautis, tiek vergas, tiek ir laisvasis, tiek vyras, tiek ir moteris, pražus; nes tai ^bjie yra visos žemės paleistuvė; nes ^ctie, kas

3d Lk 23:20–24.

e 1 Nef 19:10.

4a RR Stebuklas.

5a Lk 22:2.

RR Piktnaudžiavimas kunigavimu.

6a 1 Nef 19:13–14.

RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

7a RR Viešpats.

b 2 Nef 25:16–17.

8a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b 1 Nef 22:4;

2 Nef 10:20–22;

DS 133:8.

c 1 Nef 22:8.

9a Iz 49:22–23.

b 1 Nef 22:8–9;

DS 3:19–20.

10a 2 Nef 6:12.

11a RR Laisvas, laisvė.

b Mzj 29:31–32.

13a 1 Nef 22:14, 19.

b Iz 60:12.

14a Al 5:50;

DS 38:21–22;

128:22–23;

Moz 7:53.

b RR Šviesa, Kristaus šviesa.

15a RR Sandora.

b Hel 3:23.

RR Slaptos sąjungos.

c RR Tamsa, dvasinė.

16a RR Sionė.

b 1 Nef 13:4–5.

c 1 Nef 14:10.

“ne už mane, yra ‘prieš mane, – sako Dievas.

17 Nes aš “įvykdysiu savo pažadus, duotus žmonių vaikams, kuriuos įvykdysiu jiems, kol jie yra kūne.

18 Todėl, mano mylimi broliai, taip sako mūsų Dievas: Aš spausiu tavo palikuonis kitataučių ranka; tačiau aš suminkštinsiu “kitataučių širdis, kad jie bus kaip tėvas jiems; todėl kitataučiai bus ^bpalaiminti ir ‘priskaičiuoti prie Izraelio namų.

19 Todėl aš “pašvėsiu šią žemę tavo sėklai ir tiems, kurie bus priskaičiuoti prie tavo sėklos, kaip jų paveldo žemę per amžius; nes tai yra rinktinė žemė tarp visų kitų žemių, – sako man Dievas, – todėl aš noriu, kad visi joje gyvenantys žmonės garbintų mane, – sako Dievas.

20 Ir dabar, mano mylimi broliai, matydami, kad mūsų gailėstingasis Dievas davė mums tokį didį pažinimą apie tai, atsiminkime jį ir meskime šalin savo nuodėmes, ir nenuleiskime galvų, nes nesame atmesti; tačiau esame “išvaryti iš savo paveldo žemės; bet esame atvesti į ^bgeresnę žemę, nes Viešpats padarė jūrą mūsų ‘keliu, ir mes esame jūros ^dsaloje.

21 Bet didingi yra Viešpaties

pažadai tiems, kas yra jūros “salose; todėl, kai sakoma – salos, tai būtinai turi būti daugiau negu ši, ir jos taip pat apgyvendintos mūsų broliais.

22 Nes štai, Viešpats Dievas laikas nuo laiko “išvesdavo žmones iš Izraelio namų pagal savo valią ir pageidavimą. Ir dabar štai, Viešpats atsimena visus tuos, kurie nulaužti, todėl mus jis taip pat atsimena.

23 Todėl pradžiukite širdimis ir prisiminkite, kad esate “laisvi ^bveikti savo nuožiūra – ‘pasirinkti nesibaigiančios mirties arba amžinojo gyvenimo kelią.

24 Todėl, mano mylimi broliai, susitaisykite su Dievo valia, o ne su velnio ir kūno valia; ir atminkite, kad susitaikę su Dievu, jūs esate “išgelbėjami tik Dievo ^bmalone ir tik per ją.

25 Todėl teprikelia Dievas jus iš mirties prikėlimo galia ir taip pat iš nesibaigiančios mirties “apmokėjimo galia, kad galėtumėte būti priimti į amžinąją Dievo karalystę, idant galėtumėte šlovinti jį per dieviškąją malonę. Amen.

11 SKYRIUS

Jokūbas matė savo Išpirkėją. Mozės

16d 1 Nef 22:13–23;
2 Nef 28:15–32;
3 Nef 16:8–15;
Etr 2:9.
e Mt 12:30.
17a DS 1:38.
18a Lk 13:28–30;
DS 45:7–30.
b Ef 3:6.
c Gal 3:7, 29;

1 Nef 14:1–2;
3 Nef 16:13;
21:6, 22; 30:2;
Abr 2:9–11.
19a 2 Nef 3:2.
20a 1 Nef 2:1–4.
b 1 Nef 2:20.
RR Pažadėtoji žemė.
c 1 Nef 18:5–23.
d Iz 11:10–12.

21a 1 Nef 19:15–16; 22:4.
22a 1 Nef 22:4.
23a RR Valios laisvė.
b 2 Nef 2:16.
c Paklšt 30:19.
24a RR Išgelbėjimas.
b RR Malonė.
25a RR Apmokėti, apmokėjimas.

įstatymas vaizduoja Kristų ir pavirtina, kad jis ateis. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, tuo metu „Jokūbas kalbėjo daug daugiau mano žmonėms; tačiau tik tai aš ^bužrašiau, nes man pakanka to, ką užrašiau.

2 Ir dabar, aš, Nefis, rašau daugiau iš „Izaijo žodžių, nes mano siela gėrisi jo žodžiais. Nes aš pritaikysiu jo žodžius savo žmonėms ir pasiūsiu juos visiems savo vaikams, nes jis tikrai matė mano ^bIšpirkėją, lygiai kaip aš jį mačiau.

3 Ir mano brolis Jokūbas taip pat „matė jį, kaip aš jį mačiau; todėl aš pasiūsiu jų žodžius savo vaikams, kad įrodyčiau jiems, jog mano žodžiai yra tikri. Todėl žodžiais ^btrijų, – sakė Dievas, – aš įtvirtinsiu savo žodį. Tačiau Dievas siunčia daugiau liudytojų, ir jis patvirtina visus savo žodžius.

4 Štai, mano siela mėgaujasi, „įrodinėdama mano žmonėms tiesą apie Kristaus ^batėjimą; nes šiam tikslui duotas Mozės įstatymas; ir viskas, ką nuo pasaulio pradžios Dievas davė žmonėms, yra jo pavaizdavimas.

5 Ir taip pat mano siela gėrisi Viešpaties „sandromis, kurias

jis sudarė mūsų tėvams; taip, mano siela gėrisi jo malone ir jo teisingumu, ir galia, ir gailestingumu didžiajame ir amžinajame išvadavimo iš mirties plane.

6 Ir mano siela mėgaujasi, įrodinėdama mano žmonėms, kad „jei Kristus neateitų, visi žmonės turėtų pražūti.

7 Nes jei „nebūtų Kristaus, nebūtų Dievo; ir jei nebūtų Dievo, nebūtų mūsų, nes negalėtų būti ^bsukūrimo. Bet yra Dievas, ir jis yra Kristus, ir jis ateina savo paskirto laiko pilnatvėje.

8 Ir dabar aš rašau kai kuriuos iš Izaijo žodžių, kad mano žmonės, kurie tik matys šiuos žodžius, galėtų pakylėti savo širdis ir džiaugtis dėl visų žmonių. Dabar, štai tie žodžiai, ir jūs galite pritaikyti juos sau ir visiems žmonėms.

12 SKYRIUS

Izaijas mato paskutinės dienos šventyklą, Izraelio surinkimą ir tūkstantmečio teismą bei taiką. Išdidieji ir nedorėliai per antrąjį atėjimą bus pažeminti. Palyginkite su Izaijo 2. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

ŽODIS, kurį „Izaijas, Amoco sūnus, ^bmatė apie Judą ir Jeruzalę:

2 Ir bus paskutinėmis dienomis,

11 1a 2 Nef 6:1–10.

b 2 Nef 31:1.

2a 3 Nef 23:1.

b RR Išpirkėjas.

3a 2 Nef 2:3;

JokK 7:5.

b 2 Nef 27:12;

Etr 5:2–4;

DS 5:11.

4a 2 Nef 31:2.

b JokK 4:5; Jar 1:11;

Al 25:15–16; Etr 12:19.

c 2 Nef 5:10.

5a RR Abraomo sandora.

6a Mzj 3:15.

7a 2 Nef 2:13.

b RR Sukurti,

sukūrimas.

12 1a 2 Nef 12–24

skyriuose Nefis

cituoja Izaijo 2–14

skyrius iš

skaistvarinių plokštelių; galima pastebėti kai kuriuos skirtumus dėl pavartotų skirtingų žodžių.

b Hbr *chaza*, reiškia „įžvelgė“. Tai reiškia, kad Izaijas savo žinią gavo per Viešpaties siųstą regėjimą.

kada Viešpaties „namų^b kalnas bus įtvirtintas^c kalnų viršūnėje ir išaukštintas virš kalvų, ir visos tautos plauks į jį.

3 Ir daug žmonių eis ir sakys: Ateikite ir kopkime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus; ir jis mokys mus savo kelių, ir mes „vaikščiosime jo takais; nes iš Sionės išeis^b įstatymas ir Viešpaties žodis iš Jeruzalės.

4 Ir jis „teis tarp tautų ir sudraus daug žmonių; ir jie perkals savo kalavijus į noragus ir savo ietis į pjautuvus; tauta nebekels kalavijo prieš tautą, ir jie daugiau nebesimokys kariauti.

5 O Jokūbo namai, ateikite ir vaikščiokime Viešpaties šviesoje; taip, ateikite, nes visi jūs esate „nuklydę, kiekvienas savo nelabais keliais.

6 Todėl, o Viešpatie, tu apleidai savo žmones, Jokūbo namus, kadangi jie „prisipildė iš rytų ir klausosi pranašautojų kaip^b filistinai, ir^c susideda su svetimtaučių vaikais.

7 Jų žemė taip pat pilna sidabro ir aukso, ir nėra galo jų lobiams; jų žemė taip pat pilna žirgų, ir nėra galo jų vežimams.

8 Jų žemė taip pat pilna „stabų;

jie garbina savo rankų darbą, tą, kuri jų pačių pirštai padarė.

9 Ir prastas žmogus „nenušilenkia, ir didis žmogus nenušizemina, todėl neatleisk jam.

10 O jūs, nelabieji, eikite į uolą ir „slėpkitės dulkėse, nes Viešpaties baimė ir jo didybės šlovė sutriuškins jus.

11 Ir bus taip, kad išpuikę žmogaus žvilgsniai bus pažeminti ir žmonių išdidumas bus nulenktas, ir tik vienas Viešpats bus išaukštintas tą dieną.

12 Nes Pulką Viešpaties „diena netrukus ateina visoms tautoms, taip, kiekvienam; taip, b*išdidžiam* ir išpuikusiam, ir kiekvienam, kuris pasiaukštinęs, ir jis bus pažemintas.

13 Taip, ir Viešpaties diena ateis visiems Libano kedrams, nes jie aukšti ir didingi; ir visiems Bašano ažuolams;

14 ir visiems aukštiems kalnams, ir visoms kalvoms, ir visoms tautoms, kurios yra iškilios, ir visiems žmonėms;

15 ir kiekvienam aukštam bokštui, ir kiekvienai sutvirtintai sienai;

16 ir visiems „jūros laivams, ir visiems Taršišo laivams, ir visiems patraukliams vaizdams.

2a RR Šventykla, Viešpaties namai.

b J1 4:17.

RR Sionė.

c DS 49:25.

3a RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

b Hbr mokymas, arba doktrina, RR Evangelija.

4a 2 Nef 21:2–9.

5a 2 Nef 28:14; Mzj 14:6; Al 5:37.

6a T.y. pripildyti, perėmę svetimus tikėjimus.

Ps 106:35.

b RR Filistinai.

c Hbr sumušti rankomis, arba sudaryti sandorą.

8a RR Stabmeldystė.

9a T.y. Dievui; vietoj to jis garbina stabus.

10a Al 12:14.

12a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Mal 3:19; 2 Nef 23:11; DS 64:24.

16a Graikiškame

Senajame Testamente (Septuagintoje) yra viena frazė, kurios nėra hebrajiškame ir hebrajiškame yra viena frazė, kurios nėra graikiškame, bet 2 Nef 2:16 yra jos abi.

17 Ir žmogaus išpuikimas bus nulenktas, ir žmonių išdidumas bus pažemintas; ir tik vienas Viešpats bus išaukštintas "tą dieną.

18 Ir stabus jis visiškai išnaukins.

19 Ir jie eis į uolų ertmes ir į žemės urvus, nes juos apims Viešpaties baimė, ir jo didybės šlovė sutriuškins juos, kai jis pakils baisiai sudrebinti žemės.

20 Tą dieną žmogus "mes kuriams ir šikšnosparniams savo sidabro stabus ir savo aukso stabus, kuriuos pasidarė, kad garbintų;

21 kad eitų į uolų plyšius ir į dantytų uolų viršūnes, nes juos apims Viešpaties baimė ir jo šlovės didybė sutriuškins juos, kai jis pakils baisiai sudrebinti žemės.

22 Liaukitės pasitikėti "žmogumi, kurio kvėpavimas yra jo šnervėse; nes kur jo vertė?

13 SKYRIUS

Judas ir Jeruzalė bus nubausti už nepaklusnumą. Viešpats užtaria ir teisia savo žmones. Sionės dukterys yra prakeiktos ir kankinamos už savo pasaulietišumą. Palyginkite su Izaijo 3. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Nes štai Viešpats, Pulką Viešpats, atima iš Jeruzalės ir iš Judo

ramstį ir lazda, visą duonos lazda ir visą vandens ramstį –

2 galingą vyrą ir kari, teisėją ir pranašą, ir protingą, ir vyresnįjį;

3 penkiasdešimties vadą ir garbingą vyrą, ir patarėją, ir įgudusį amatininką, ir iškalbingą kalbėtoją.

4 Ir aš duosiu jiems vaikus, kad būtų jų kunigaikščiai, ir kūdikiai valdys juos.

5 Ir žmonės bus spaudžiami vienas kito, ir kiekvienas savo artimo; vaikas elgsis išdidžiai prieš senolį ir niekingas prieš garbingą.

6 Kada vyras nusitvers savo brolio iš savo tėvo namų ir sakyk: Tu turi drabužį, būk mūsų valdovas ir savo ranka neleisk įvykti šitam "griuvimui,

7 tą dieną jis prisiekinės, sakydamas: Aš nebūsiu "gydytojas; nes mano namuose nėra nei duonos, nei drabužio; nedarykite manęs žmonių valdovu.

8 Nes Jeruzalė "sugriauta ir Judas^b puolęs, kadangi jų liežuviai ir jų darbai buvo prieš Viešpatį, jo šlovės akims pykdyti.

9 Jų veido išraiška liudija prieš juos ir pareiškia jų nuodėmę esant netgi kaip "Sodomos, ir jie negali jos nuslėpti. Vargas jų sieloms, nes jie užsidirbo sau pikta!

10 Sakykite teisiesiems, kad jiems viskas "gerai; nes jie valgys savo darbų vaisių.

11 Vargas nelabiems, nes jie

17a T.y. Viešpaties šlovingo atėjimo dieną.

20a Hbr išmes.

22a T.y. liaukitės būti priklausomi nuo mirtingo žmogaus;

jo galios menkos lyginant su Dievo. Moz 1:10.

13 6a Iz 3:6.

7a Hbr tvarstytojas (žaidžos); T.y. „Aš negaliu

išspręsti jūsų problemų“.

8a Jer 9:10.

b Rd 1:3.

9a Pr 19:1, 4–7, 24–25.

RR Homoseksualizmas.

10a Paklšt 12:28.

pražus; nes jų rankų uždarbis bus ant jų!

12 Ir mano žmonės – vaikai yra jų engėjai, ir moterys valdo juos. O mano liaudie, tie, kas tave ^aveda, klaidina tave ir naikina tavo takų kelią.

13 Viešpats stoja ^aužtarti ir stoja teisti liaudį.

14 Viešpats įeis į teismą su savo liaudies vyresniaisiais ir jų ^akunigaikščiais; nes jūs ^bsuri-jote ^cvynuogyną ir ^dvargšų ^eturtą savo namuose.

15 Ką sau manote? Jūs daužote mano liaudį į gabalus ir grūdate vargšų veidus, – sako Pulkų Viešpats Dievas.

16 Be to, Viešpats sako: Kadangi Sionės dukros išpuikusios ir vaikšto ištempusios kaklus ir geidulingomis akimis, eidamos tursena ir ^atipena, kad skambėtų –

17 todėl Viešpats ištiks šašais Sionės dukterų viršugalvius ir ^aatidengs jų slėptinas dalis.

18 Tą dieną Viešpats atims jų skimbčiojančių papuošalų puošnumą ir ^aplaukų tinklelius, ir ^bapvalius galvos apdangalus, panašius į mėnulį;

19 grandinėles ir apyrankes, ir ^askaras;

20 kykus ir kojų papuošalus,

ir kaspinus, ir lenteles, ir auskarus;

21 žiedus ir nosies papuošalus;

22 ^akeičiamus išeiginius drabužius ir apsiaustus, ir skareleles, ir plaukų suktukus;

23 ^astiklelius ir ploną liną, ir turbanus, ir šydus.

24 Ir bus taip, kad vietoj malonaus kvapo bus smarvė; o vietoje diržo – ^aįplyšimas; o vietoje gražiai sudėtų plaukų – plikė; o vietoje ^bprašmatnaus drabužio – ašutinės apjuosalas; išdeginimas vietoj grožio.

25 Tavo vyrai kris nuo kalavijo ir tavo galingieji kare.

26 Ir jos vartai raudos ir gedės; ir ji bus nuniokota ir sėdės ant žemės.

14 SKYRIUS

Sionė ir jos dukros bus išpirktos ir apvalytos tūkstantmečio dieną. Palyginkite su Izaijo 4. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir tą dieną septynios moterys nusitvers vieno vyro, sakydamos: Valgysime savo pačių duoną ir dėvėsime savo pačių drabužius; tik leisk mums vadintis tavo vardu mūsų ^agėdai pašalinti.

12a Iz 9:15.

13a Hbr teistis, bylinėtis.

14a Hbr valdytojai, arba vadovai.

b Hbr prarijote, arba sudeginote.

c 2 Nef 28:12–13.

d Iz 5:7.

e T.y. pasisavinote naudą.

16a T.y. gundančiai vaikščioja trumpais

greitais žingsneliais.

17a Hbr viešai parodysi; posakis reiškia „sugėdys“.

18a Žinovų nuomonės dėl moteriškų papuošalų, išvardintų 18–23 eilutėse nevisada sutampa.

b T.y. pusemėnulis formos papuošalai.

19a Hbr uždangalas.

22a Hbr prašmatnūs apdarai.

23a Arba permatomus apdarus.

24a Hbr skarmalai.

b Arba mantijos.

c Arba žymė (vergo ženklas).

14 1a T.y. netekėjusios ir bevaikės gėdos žymė.

2 Tą dieną Viešpaties “šaka bus graži ir šlovinga; žemės vaisius puikus ir nuostabus tiems, kurie išliko iš Izraelio.

3 Ir bus taip, kad likusieji Sionėje ir išlikusieji Jeruzalėje bus vadinami šventais, kiekvienas, kas įrašytas tarp gyvųjų Jeruzalėje –

4 “tada Viešpats bus ^bnuplovęs Sionės dukterų nešvarumus ir teismo dvasia bei ‘deginimo dvasia bus išvalęs kraują iš Jeruzalės.

5 Ir ant kiekvienos Sionės kalno gyvenamosios vietos ir ant jos susirinkimų Viešpats sukurs “debesį ir dūmus dieną bei liepsnojančios ugnies skaistumą naktį; nes ant visos Sionės šlovės bus apsauga.

6 Ir ten bus palapinė, kaip pavėsis dieną nuo karščio ir kaip “prieglobsčio vieta, ir kaip slėptuvė nuo audros ir nuo lietaus.

15 SKYRIUS

Viešpaties vynuogynas (Izraelis) bus nuniokotas, o jo žmonės išsklaidyti. Kai jie bus atsimetę ir išsklaidyti, juos ištiks vargai. Viešpats iškels vėliavą ir surinks Izraelį. Palyginkite su Izaijo 5. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir tada aš giedosiu savo myli-

majam savo mylimojo “giesmę apie jo vynuogyną. Mano mylimasis turi vynuogyną labai derlingoje kalvoje.

2 Ir jis aptvėrė jį ir išrinko jo akmenis, ir apsodino jį geriausiais “vynmedžiais, ir jo viduryje pastatė bokštą, ir taip pat jame padarė vyno spaustuvą; ir tikėjosi, kad jis ves vynuoges, o jis vedė laukines vynuoges.

3 Ir dabar, o Jeruzalės gyventojai ir Judo vyrai, meldžiu, išspręskite bylą tarp manęs ir mano vynuogyno.

4 Kas dar galėjo būti padaryta mano vynuogynui, ko nepadariau jame? Taigi, kada tikėjaisi, kad ves vynuoges, jis vedė laukines vynuoges.

5 Ir dabar štai; aš pasakysiu, ką padarysiu savo vynuogynui – aš “nugriausiu jo gyvatvorę ir jis bus nuganytas; ir nugriausiu jo sieną ir jis bus sutryptas.

6 Ir aš apleisiu jį; jis nebus nei genimas, nei apkasamas; bet užžels “usnys ir erškėčiai; taip pat įsakysiu debesims, kad ^bnelytų ant jo.

7 Nes Pulkų Viešpaties “vynuogynas yra Izraelio namai, ir Judo žmonės – jo pasigėrėtinas sodinukas; jis ieškojo ^bteisybės, ir štai engimas; teismo – bet štai verksmas.

8 Vargas tiems, kas jungia

2a Iz 60:21; 2 Nef 3:5; JokK 2:25.

4a T.y. kada Viešpats bus apvalęs žemę.

b RR Nuplauti, nuplautas, apiplovimai.

c Mal 3:2–3; 4:1.

5a Iš 13:21.

6a Iz 25:4; DS 115:6.

15 1a T.y. pranašas kuria giesmę, arba poetinį palyginimą apie vynuogyną, parodydamas Dievo gailingumą ir

Izraelio abejingumą.

2a Jer 2:21.

5a Ps 80:13.

6a Iz 7:23; 32:13.

b Jer 3:3.

7a RR Viešpaties vynuogynas.

b Arba teisingumo.

“namą prie namo, kol nebelieka vietos, kad jie ^bvieni būtų patalpinti žemės vidury!

9 Mano ausims pasakė Pulką Viešpats: Iš tiesų daug namų bus tušti, ir galingi bei gražūs miestai bus be gyventojų.

10 Taip, dešimt akų vynuogyno teduos vieną ^abatą, ir homeras sėklos teduos efa.

11 Vargas tiems, kas pakyla anksti ryte, kad ^aieškotų stipraus gėrimo, kas tęsia iki nakties, ir kuriuos uždega ^bvynas!

12 Ir arfa ir liutnia, tamburinas ir fleita, ir vynas jų puotose; bet jie ^anepaiso Viešpaties darbo ir neapmąsto jo rankų darbų.

13 Todėl mano žmonės išėjo vergijon, kadangi jie neturi ^apažinimo; ir jų kilmingi vyrai išbadėję, ir jų liaudis išdžiovinta troškulio.

14 Todėl pragaras prasiplėtė ir be galo plačiai atvėrė savo nasrus; ir jų šlovė, ir jų daugybė, ir jų iškilmingumas, ir tas, kuris džiaugiasi, nugarmės į jį.

15 Ir prastas žmogus bus pargriautas, ir galingas žmogus bus pažemintas, ir išpuikėlių akys bus pažemintos.

16 Bet Pulką Viešpats ^ateisingumu bus išaukštintas, ir Die-

vas, kuris yra šventas, teisumu bus pašventintas.

17 Tada ėriukai maitinsis kaip įprasta, o ištuštėjusiose penimų rubuilių vietose ganysis svetimi.

18 Vargas tiems, kas traukia nedorybę ^atuštybės virvėmis ir nuodėmę ^blyg vežimo lynu.

19 Kurie sako: Tegū jis ^apasakuba, paspartina savo darbą, kad mes galėtume tai ^bmatyti; ir tegul Izraelio Šventojo patarimas priartėja ir ateina, kad galėtume tai pažinti.

20 Vargas tiems, kas ^avadina blogį gėriu ir gėrį blogiu, kas pateikia ^btamsą kaip šviesą ir šviesą kaip tamsą, kas pateikia kartumą kaip saldumą ir saldumą kaip kartumą!

21 Vargas ^aišmintingiems savo pačių akyse ir protingiesiems savo pačių manymu!

22 Vargas galingiems gerti vyną ir vyrams, drūtiems maišyti stiprų gėrimą;

23 kurie išteisina nedorėlį už atlyginimą ir ^aatima iš teisiojo teisumą!

24 Todėl kaip ^augnis praryja ^bražieną ir liepsna suryja ^cšiaudus, taip jų šaknis bus puvena, ir jų žiedai pakils kaip dulkės; kadangi jie atmetė Pulką Vieš-

8a Mch 2:1–2.

b T.y. likti gyventi vieni. Turtingi žemvaldžiai užvaldo mažus vargšų ūkius.

10a Ez 45:10–11.

11a Pat 23:30–32.

b RR Išminties žodis.

12a Ps 28:5.

13a Oz 4:6.

RR Pažinimas, žinojimas.

16a RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

18a RR Tuščias, tuštybė. *b* T.y. jie pririšti prie savo nuodėmių, kaip gyvuliai prie savo traukiamų sunkenybių.

19a Jer 17:15.

b T.y. jie netikės Mesiju, kol jo nepamatys.

20a Mor 7:14, 18;

DS 64:16; 121:16.

b 1 Jn 1:6.

21a Pat 3:5–7; 2 Nef 28:15.

23a T.y. atima jo teisėtas teisės.

24a Abd 1:18;

Mal 3:19–20;

2 Nef 20:17.

b Jl 2:5; 1 Nef 22:15, 23;

2 Nef 26:4, 6;

DS 64:23–24; 133:64.

c Lk 3:17; Mzj 7:29–31.

paties įsakymą ir ^dpaniekino Izraelio Šventojo žodį.

25 Todėl Viešpaties „pyktis užsidegė prieš jo žmones, ir jis ištiesė savo ranką prieš juos ir juos sutriuškino; ir kalvos drebėjo, ir jų lavonai buvo suplėšyti vidury gatvių. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

26 Ir jis iškels ^avėliavą tautoms tolybėse, ir ^bsušnypš tiems žemės pakraščiuose; ir štai, jie „atksbės greitai; nė vienas iš jų nepavargs ir nesuklups.

27 Niekas nesnaus ir nemiegos; nei jų strėnų diržas neatsileis, nei jų batų dirželis nenutrūks;

28 jų strėlės bus aštrios ir visi jų lankai įtempti, ir jų arklių kanopos bus laikomos kaip titnagas, ir jų ratai kaip viesulas, jų riaumojimas kaip liūto.

29 Jie riaumos kaip jauni „liūtai; taip, jie riaumos ir nutvers grobį, ir nusineš saugūs, ir niekas negelbės.

30 Ir tą dieną jie riaumos prieš juos kaip riaumojimas jūros; ir pažvelgę į žemę išvys tamsą ir sielvartą, ir užtemusią šviesą jos danguose.

16 SKYRIUS

Izaijas mato Viešpatį. Izaijui atleidžiamos nuodėmės. Jis pašauktas

pranašauti. Jis pranašauja, kad žydai atmes Kristaus mokymus. Likutis sugriš. Palyginkite su Izaijo 6. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

KARALIAUS Uzijo mirties „metais aš taip pat mačiau Viešpatį, sėdintį soste, aukštame ir iškiliam, ir jo ^brūbo kraštas pripildė šventyklą.

2 Virš jo stovėjo „serafai; kiekvienas turėjo šešis sparnus; dviem dengė savo veidą, dviem – savo kojas, o dviem skraidė.

3 Ir vienas kitam šaukė ir sakė: Šventas, šventas, šventas yra Pulku Viešpats; visa žemė pilna jo šlovės.

4 Ir durų „statramsčiai sujudėjo nuo balso to, kuris šaukė, ir namas prisipildė dūmų.

5 Tada tariau: Vargas man! „Pražuvau; nes esu nešvarių lūpų žmogus; ir gyvenu tarp nešvarių lūpų žmonių; nes mano akys pamatė Karalių, Pulku Viešpatį.

6 Tada prie manęs atskrido vienas iš serafų, rankoje laikydamas „žariją, kurią žnyplėmis buvo paėmęs nuo aukuro.

7 Ir jis pridėjo ją man prie burnos, ir tarė: Štai, ji palietė tavo lūpas; ir tavo „nedorybė pašalinta, ir tavo nuodėmė nuvalyta.

8 Taip pat girdėjau Viešpaties balsą, tariantį: Ką man pasiūsti,

24d 2 Sam 12:7–9.

25a DS 63:32; Moz 6:27.

26a RR Vėliava.

b Arba sušvilps;
T.y. duos signalą susirinkti.

c RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

29a 3 Nef 21:12–13.

16 1a T.y. apie 750 m. prieš Kristaus gim.

b jo apdaro kraštas, Arba skvernai.

2a RR Cherubai.

4a Hbr slenksčių pamatai sudrebėjo.

5a Hbr nukirstas;

T.y. priblokštas, suvokęs savo ir savo žmonių nuodėmes.

6a T.y. valymo simbolis.

7a RR Nuodėmių atleidimas.

ir kas eis dėl mūsų? Tada tariau: Štai aš; siusk mane.

9 Ir jis tarė: Eik ir sakyk šitiems žmonėms: Klausykite iš tiesų, – bet jie nesuprato; ir Žiūrėkite iš tiesų, – bet jie nesuvokė.

10 Padaryk šitų žmonių širdį nutukusią ir ausis sunkias, ir užverk jų akis – kad nematytų savo akimis ir “negirdėtų savo ausimis, ir nesuprastų savo širdimi, ir nebūtų atversti ir išgydyti.

11 Tada tariau: Viešpatie, kaip ilgai? Ir jis tarė: Kol miestai nebus sugriauti, be gyventojų, ir namai be žmogaus, ir kol žemė nebus visiškai nuniokota.

12 Ir Viešpats “ištremis žmones toli, nes bus didelis atsižadėjimas šalyje.

13 Bet vis dėlto bus dešimtadalis, ir jie sugrįš, ir bus valgomi, kaip liepa ir kaip ažuolas, kurių syvai tebėra juose, kai jie numeta savo lapus; taip šventa sėkla bus jų “syvai.

17 SKYRIUS

Efraimas ir Sirija kariauja prieš Judą. Kristus gimė iš mergelės. Palyginkite su Izaijo 7. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Ahazo, Jotamo sūnaus, Uzijo sūnaus, Judo karaliaus, dienomis Recinas, Sirijos karalius, ir Pekachas, Remalijos sūnus, Izraelio karalius, ėjo

link Jeruzalės kariauti prieš ją, bet nepajėgė jos įveikti.

2 Ir Dovydo namams buvo pasakyta: Sirija susidėjo su “Efraimu. Ir sudrebėjo jo širdis ir jo žmonių širdys, kaip miško medžiai dreba nuo vėjo.

3 Tada tarė Viešpats Izaijui: Išeik dabar sutikti Ahazo, tu ir “Šear Jašubas, tavo sūnus, ant velėtojo lauko kelio prie aukštutinio tvenkinio kanalo galo.

4 Ir sakyk jam: Būk budrus ir tylėk; “nebijok ir nebūk silpnas širdis dėl šių rūkstančių dviejų uodegų nuodėgulių, dėl Recino su Sirija ir Remalijos sūnaus nuožmaus pykčio.

5 Nes Sirija, Efraimas ir Remalijos sūnus surengė sąmokslą prieš tave, sakydami:

6 Žygiuokime prieš Judą ir suspauskim jį, ir “pralaužkim jį sau, ir paskirkime ten karalių, taip, Tabealio sūnų.

7 Taip sako Viešpats Dievas: To nebus ir tai neįvyks.

8 Nes Sirijos galva yra Damaskas, o Damasko galva Recinas; ir per tris dvidešimtmečius ir penkerius metus Efraimas bus taip sudaužytas, kad tai jau nebebus liaudis.

9 O Efraimo galva yra Samarija, o Samarijos galva yra Remalijos sūnus. Jei “netikėsite, tikrai neišliksite.

10 Be to, Viešpats vėl kalbėjo Ahazui, sakydamas:

10a Mt 13:14–15.
12a 2 Kar 17:18, 20.

13a T.y. medžiui numetus lapus, jame tebėra gyvybė ir galia duoti sėklą.

17 2a T.y. visas šiaurinis Izraelis buvo vadinamas Efraimo, dominuojančios šiaurinės genties, vardu.
3a Hbr „Likutis sugrįš“.

4a T.y. neišsigąsk to puolimo; tie du karaliai baigia užgesti.
6a Hbr iškelkim, padalinkim jį.
9a 2 Met 20:20.

11 Prašyk Viešpatį, savo Dievą, „ženklo; prašyk jį, ar gelmėse ar aukštybėse.

12 Bet Ahasas tarė: Aš neprasysiu ir „negundysiu Viešpaties.

13 Ir jis tarė: Klausykite dabar jūs, o Dovydo namai; ar jums nepakanka varginti žmones, bet varginsite dar ir mano Dievą?

14 Todėl Viešpats pats duos jums ženklą – štai, „mergelė pastos ir pagimdys sūnų, ir pavadins jį vardu ^bImanuelis.

15 Jis maitinsis varške ir medumi, kad mokėtų atmesti blogį ir pasirinkti gėrį.

16 Nes dar prieš „vaikui išmokstant atmesti blogį ir pasirinkti gėrį, žemę, kuria tu bjauriesi, apleis ^babu jos karaliai.

17 Viešpats „užleis ant tavęs ir ant tavo žmonių, ir ant tavo tėvo namų tokias dienas, kokių nėra buvę nuo dienos, kai ^bEfraimas išvyko iš Judo, – Asirijos karalių.

18 Ir tą dieną bus taip, kad Viešpats „sušnypš musei, kuri yra tolimiausioje Egipto dalyje, ir bitei, kuri yra Asirijos žemėje.

19 Ir jos atskris, ir visos nutūps ištuštėjusiuose slėniuose ir uolų plyšiuose, ir ant erškėčių, ir ant visų krūmų.

20 Tą pačią dieną Viešpats „nuskus pasamdytu skustuvu, tais iš anapus upės, Asirijos ^bkaraliumi, galvą ir tarpkojo

plaukus; tai praris taip pat ir barzdą.

21 Ir tą dieną bus taip, kad vyras „laikys jauną karvę ir dvi avis.

22 Ir bus taip, kad dėl gausybės pieno, kurį jos duos, jis maitinsis varške; nes varškę ir medų valgys visi palikti žemėje.

23 Ir tą dieną bus taip, kad kiekviena vieta, kur buvo tūkstantis vynmedžių už tūkstantį „sidabrinių, bus usnims ir erškėčiams.

24 Su strėlėmis ir su lankais vyrai ateis čia, nes visa šalis taps usnimis ir erškėčiais.

25 O visose kalvose, kurios bus dirbamos kauptuku, – ten neužeis usnių ir erškėčių baimė; bet tai bus jaučiams išginti ir „smulkesniems galvijams mindyti.

18 SKYRIUS

Kristus bus suklypimo akmuo ir papiktinimo uola. Ieškokite Viešpaties, ne cypiančių žyniuonių. Kreipkitės vadovavimo į įstatymą ir liudijimą. Palyginkite su Izaijo 8. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

BE to, Viešpaties žodis sakė man: Paimk didelį ritinį ir užrašyk jame žmogaus rašikliu apie „Maher Šalal Haš Baza.

2 Ir aš paėmiau sau patikimus

11a RR Ženklas.

12a T.y. nebandysiu, nemėginsiu.

14a RR Mergelė, skaistuolis.

b Hbr „Su mumis Dievas“.

16a 2 Nef 18:4.

b 2 Kar 15:30; 16:9.

17a 2 Met 28:19–21.

b 1 Kar 12:16–19.

18a Arba sušvilps; T.y. duos signalą, pašauks.

20a T.y. žemės gyventojus išnaikins svetimtautis užkariautojas.

b 2 Kar 16:5–9.

21a T.y. iš išlikusiųjų išgyvens tik saujelė sugebančių save išlaikyti žmonių.

23a Arba sidabro pinigų, plytelių.

25a Hbr avims ar ožkoms.

18 1a T.y. sunaikinimas neišvengiamas.

“liudytojus rašyti: kunigą Uriją ir Zachariją, Jeberchijo sūnų.

3 Ir aš įėjau pas “pranašę; ir ji pastojo ir pagimdė sūnų. Tada Viešpats pasakė man: Pavadink jį vardu Maher Šalal Haš Bazas.

4 Nes štai, “vaikas dar ^bnemokės suukti: Mano tėve, nei mano motin, – kai Damasko turtai ir Samarijos ‘grobis bus išvežamas priešais Asirijos karalių.

5 Viešpats taip pat man dar kalbėjo, sakydamas:

6 Kadangi šie žmonės atmeta tyliai tekančius “Šiloacho vandenį ir džiaugiasi ^bRecinu bei Remalijos sūnumi;

7 todėl štai Viešpats atneša ant “jų galingus ir gausius upės vandenį, būtent Asirijos karalių ir visą jo šlovē; ir jis ištvins virš visų savo vagų ir išsilies per visus savo krantus.

8 Ir jis “pereis per Judą; jis išsilies ir ištvins, pasieks net iki kaklo; o jo išskleisti sparnai uždengs tavo žemę per visą plotį, o ^bImanueli.

9 “Junkitės, o jūs, žmonės, ir būsite sudaužyti į gabalus; ir atsukite ausį visi jūs, iš tolimų šalių; apsijuoskite ir būsite sudaužyti į gabalus; apsijuoskite ir būsite sudaužyti į gabalus.

10 Tarkitės tarpusavy, ir tai nueis niekais; tarkite žodį, ir jis neišsipildys; “nes Dievas yra su mumis.

11 Nes Viešpats taip kalbėjo man stipria ranka ir pamokė mane, kad nevaikščiau šitų žmonių keliu, sakydamas:

12 Jūs nesakykite: “Sajunga, – visiems tiems, kam šitie žmonės sakys: Sajunga; nei bijokite kaip jie, nei būgštaukite.

13 Garbinkite patį Pulką Viešpatį, ir tegul jis bus jūsų “baimė, ir tegul jis bus jūsų siaubas.

14 Ir jis bus “šventovė; bet suklupimo ^bakmuo ir papiktinimo uola abiem Izraelio namams, spąstai bei pinklės Jeruzalės gyventojams.

15 Ir daugelis iš jų “suklups ir kris, ir juos sudaužys ir sugaus, ir paims.

16 Suriškite liudijimą, užantspauduokite “įstatymą tarp mano mokinių.

17 Ir aš lauksiu Viešpaties, kuris “slepia savo veidą nuo Jokūbo namų, ir ieškosiu jo.

18 Štai, aš ir vaikai, kuriuos Viešpats man davė, yra “ženklai ir stebuklai Izraelyje nuo Pulką Viešpaties, gyvenančio Sionės kalne.

2a RR Liudytojas.

3a T.y. savo žmoną.

4a 2 Nef 17:16.

b Iz 8:4.

c 2 Kar 15:29.

6a Pr 49:10;

DžSV, Pr 50:24.

b Iz 7:1.

7a T.y. pirma ant šiaurinio Izraelio.

8a T.y. Asirija užkariaus ir Judą.

b RR Imanuelis.

9a T.y. kurkite sąjungas.

10a T.y. Judo (Imanuelio žemės) bus pasigailėta.

12a T.y. Judas neturi remtis slaptais susitarimais su kitais dėl saugumo.

13a T.y. elkitės pagarbiai ir nuolankiai priešais Dievą.

14a Ez 11:15–21.

b 1 Pet 2:4–8;

JokK 4:14–15.

15a Mt 21:42–44.

16a Hrb mokymus, Arba doktriną, RR Evangelija.

17a Iz 54:8.

18a T.y. Izaijo ir jo sūnų vardai atininkamai reiškia: „Jehova gelbsti“, „Jis vejasi grobį“ ir „Likutis sugrįš“.

19 Ir kai jie sakys jums: Kreipkitės į tuos, kurie turi „pažįstamų dvasių, ir ^bžyniuonius, kurie cypia ir murma, – ar neturėtų žmonės kreiptis į savo Dievą, kad gyvieji gautų žinių „iš mirusiųjų?

20 Į įstatymą ir liudijimą; ir jei jie „nekalba sulig šituo žodžiu, tai dėl to, kad juose nėra šviesos.

21 Ir jie „pereis per tai sunkiai prislėgti ir alkani; ir bus taip, kad būdami alkani, jie graušis ir keiks savo karalių ir savo Dievą, ir žiūrės aukštin.

22 Ir jie žiūrės į žemę ir matys vargą ir tamsą, širdgėlos niūrumą, ir bus nuginti į tamsą.

19 SKYRIUS

Izaijas kalba mesijiškai. Žmonės tamsoje išvys didžią šviesą. Mums gimė vaikelis. Jis bus Ramybės Kunigaikštis ir valdys Dovydo soste. Palyginkite su Izaijo 9. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

TAČIAU aptemimas nebus toks, koks buvo per jos suspaudimą, kai pirmą kartą jis lengvai spustelėjo Zebulūno „žemę ir Neftalio žemę, ir po to stipriau suspaudė palei Raudonąją Jūrą, anapus Jordano, tautų Galilėjoje.

2 Žmonės, kurie vaikščiojo

„tamsoje, išvydo didžią šviesą; tiems, kas gyveno mirties šešėlio žemėje, nušvito šviesa.

3 Tu padauginai tautą ir „padi-dinai džiaugsmą – jie džiūgauja tavo akivaizdoje, kaip džiaugiamasi per pjūtį ir kaip džiūgauja vyrai, dalindamiesi grobį.

4 Nes tu sulaužei jo naštos jungą ir jo peties našti, jo engėjo lazda.

5 Nes kiekviename kario mūšyje būna mišrus triukšmas ir kraujyje išvolioti apdarai; tačiau šitame bus deginimas ir ugnies kuras.

6 Nes mums gimė „vaikelis, mums duotas sūnus; ir ^bvaldžia bus ant jo peties; ir jo vardas bus Nuostabasis, Patarėjas, „Galینگasis Dievas, „Nesibaigiantis Tėvas, „Ramybės Kunigaikštis.

7 „Nebus galo ^bvaldžios ir ramybės didėjimui Dovydo soste ir jo karalystėje, kad nuo šiol ir per amžius ją tvarkytų ir tvirtintų su teisybe ir teisingumu. Pulkų Viešpaties uolumas tai įvykdys.

8 Viešpats siuntė Jokūbui savo žodį, ir šis švietė „Izraeliui.

9 Ir visi žmonės žinos, netgi Efraimas ir Samarijos gyventojai, kurie su puikybe ir pasipūtusia širdimi sako:

10 Plytos sugriuvo, bet mes

19a Kun 20:6.

b T.y. burtininkai, pranašautojai.

c 1 Sam 28:6–20.

d Arba mirusiųjų labui.

20a T.y. tie spiritistai mediumai (taip pat 21–22 eil.).

21a T.y. Izraelis bus paimtas nelaisvėn, kadangi jie neklauso.

19 1a Mt 4:12–16.

2a „aptemimas“ ir „tamsa“ reiškia atsimetimą ir nelaisvę; „didi šviesa“ reiškia Kristų.

3a Iz 9:2.

6a Iz 7:14; Lk 2:11.

b Mt 28:18.

c Tit 2:13–14.

d Al 11:38–39, 44.

e Jn 14:27.

7a Dan 2:44.

b RR Valdžia.

8a T.y. toliau pateikta pranašinga žinia (8–21 eil.) buvo išpėjimas dešimčiai šiaurinių genčių, vadinamų Izraeliui.

pastatysim iš tašytų akmenų; figmedžiai nukirsti, bet mes pakeisime juos kedrais.

11 Todėl Viešpats prieš jį sukels „Recino priešininkus ir sujungs jo priešus;

12 sirus iš priekio ir filistinus iš užnugario; ir jie „ris Izraelį išžiotais nasrais. Dėl viso to jo ^bpyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

13 Nes žmonės „neatsigręžia į tą, kuris plaka juos, ir neieško Pulką Viešpaties.

14 Todėl Viešpats per vieną dieną nukirs Izraeliui galvą ir uodegą, šaką ir vikšrį.

15 Vyresnysis yra galva; o pranašas, kuris moko melo – uodega.

16 Nes šitos liaudies vadovai klaidina juos; ir tie, kuriuos jie veda, yra naikinami.

17 Todėl Viešpats nesidžiaugs jų jaunuoliais ir „nepasigailės jų našlaičių bei našlių; nes kiekvienas iš jų yra veidmainis ir piktadarys, ir kiekviena burna kalba ^bkvailystę. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ^cranka vis dar ištiesta.

18 Nes nelabumas dega kaip ugnis; ji praris usnis ir erškėčius ir užsidegs miškų tankumynuose, ir jie kils aukštyne kaip dūmų srautas.

19 Per Pulką Viešpaties rūstybę žemė aptemdyta, ir žmonės bus kaip ugnies kuras; nė vienas žmogus „nesigailės savo brolio.

20 Ir jis stvers iš dešinės ir bus alkanas; ir valgys iš kairės ir nepasisotins; kiekvienas žmogus „valgys savo paties rankos kūną –

21 „Manasas ^bEfraimą; ir Efraimas Manasą; jie kartu bus prieš ^cJudą. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

20 SKYRIUS

Asirijos sunaikinimas simbolizuoja nelabųjų sunaikinimą per antrąjį atėjimą. Nedaug žmonių teliks po to, kai Viešpats vėl ateis. Tą dieną Jokūbo likutis sugrįš. Palyginkite su Izaijo 10. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

VARGAS tiems, kurie leidžia neteisius įsakus ir rašo pačių išgalvotas suktybes;

2 kad pavartytų beturtį nuo „teisingumo ir atimtų teisę iš mano tautos varguolio, kad ^bnašlės būtų jų grobis ir kad jie galėtų apiplėšti našlaitį!

3 O ką jūs darysite „aplankymo ir nuniokojimo, kurie ateis iš toli, dieną? Pas ką jūs bėgsite pagalbos? Ir kur jūs paliksite savo šlovę?

4 Be manęs jie sulinks tarp belaisvių ir kris tarp nukautųjų. Dėl viso to jo pyktis nenugręžtas, bet jo ranka vis dar ištiesta.

5 O asiras – mano pykčio

11a 2 Kar 16:5–9.

12a 2 Kar 17:6, 18.

b Iz 5:25; 10:4.

13a Am 4:6–12.

17a RR Gailestingumas, gailestingas.

b 2 Nef 9:28–29.

c JokK 5:47; 6:4.

19a Mch 7:2–6.

20a PakIst 28:53–57.

21a RR Manasas.

b RR Efraimas.

c RR Judas.

20 2a Arba teisingumo.

b RR Našlė.

3a T.y. baumės.

rykštė; ir lazda jų rankoje – „jų įtūžis.

6 Aš siūsiu jį „prieš veidmainingą tautą, ir iš savo rūstybės liaudies liepsiu jam atimti grobį ir prisiplėštą turtą bei mindyti juos kaip gatvių purvą.

7 Tačiau jis ne taip mano, ir jo širdis mano ne taip; bet jo širdyje – sunaikinti ir nukirsti nemaža tautų.

8 Nes jis sako: Ar visi mano kunigaikščiai nėra tuo pat metu karaliai?

9 Ar nėra Kalnojas kaip Kar-kemišas? Ar Hamatas ne kaip Arpadas? Ar Samarija ne kaip Damaskas?

10 Kaip „mano ranka yra įkūrusi stabų karalystes ir karalystes, kurių drožti atvaizdai pranoko esančius Jeruzalėje ir Samarijoje,

11 kaip esu padaręs Samarijai ir jos stabams, argi taip pat nepadarysiu Jeruzalei ir jos stabams?

12 Todėl bus taip, kad Viešpačiui atlikus visą savo darbą ant Sionės kalno ir Jeruzalėje, aš nubausiu pasipūtusios „Asirijos karaliaus ^bširdies vaisių ir jo aukštų žvilgsnių puikybę.

13 Nes „jis sako: Savo rankos stiprybe ir savo išmintimi aš padariau visa tai; nes esu profingas; ir perkėliau liaudžių ribas, ir išplėšiau jų lobius, ir kaip karžygys pavergiau gyventojus.

14 Ir mano ranka rado liaudžių turtus kaip lizdą; ir kaip renka paliktus kiaušinius, taip aš nurinkau visą žemę; ir nebuvo nė vieno, kas pajudino sparną ar pravėrė snapą, ar sučiřškė.

15 „Ar ^bkirvis girsis prieš tą, kuris juo kerta? Ar pjūklas aukštinsis prieš tą, kuris jį trauko? Lyg rykštė pati mojuotų prieš tuos, kurie pakėlė ją, arba lyg lazda pati pakiltų, tarsi būtų ne medis!

16 Todėl Viešpats, Pulku Viešpats, siunčia jo penimiems rubuiliams suliesėjimą; ir po „jo šlove jis užkurs ugnį, kaip laužo ugnį.

17 Ir Izraelio šviesa bus ugnimi, o jo Šventasis – liepsna, ir per vieną dieną sudegins ir praris jo erškėčius ir jo usnis.

18 Ir sunaikins jo miško ir jo derlingo lauko šlove, tiek „sielą, tiek ir kūną; ir jie bus kaip tada, kai nualpsta vėliavnešys.

19 Ir jo miško medžių „liks nedaug, kad net vaikas galės juos surašyti.

20 Ir bus „tą dieną, kad Izraelio likutis ir tie, kas yra Jokūbo ^bnamų išsigelbėjusieji, daugiau nebesirems tuo, nuo kurio jie nukentėjo, bet iš tikrųjų remsis Viešpačiu, Izraelio Šventuoju.

21 „Likutis sugriš, taip, būtent

5a Iz 10:5.

6a T.y. prieš Izraelį.

10a T.y. Asirijos karaliaus ranka (10–11 eil.).

12a Sof 2:13.

^b T.y. išdidų gyrimąsi.

13a T.y. Asirijos karalius (13–14 eil.).

15a Visose šios eilutės

metaforose skamba

tas pats klausimas:

Ar gali žmogus (pvz., Asirijos karalius)

galinėtis su Dievu?

^b T.y. pranašas karalių prilygina įrankiui.

16a T.y. Asirijos karaliaus

(t.p. 17–19 eil.).

18a T.y. Asirija visiškai išnyks.

19a T.y. Asirijos armijos likučiai.

20a T.y. paskutinėmis dienomis.

^b Am 9:8–9.

21a Iz 11:11–12.

Jokūbo likutis, pas Galingąjį Dievą.

22 Nes nors tavo žmonės, Izraeli, būtų kaip jūros smiltys, tačiau tik jų likutis tesugriš; paskirtas „sunaikinimas gausiai^b išsilies teisumu.

23 Nes Pulką Viešpats Dievas vykdys „sunaikinimą, būtent, kaip paskyręs, visoje šalyje.

24 Todėl taip sako Pulką Viešpats Dievas: O mano žmonės, gyvenantys Sionėje, nebijokite asiros; jis muš jus rykšte ir pakels savo lazda prieš jus, kaip „buvo Egipte.

25 Nes dar labai trumpa valandėlė, ir mano pasipiktinimas bei pyktis pasibaigs – jų sunaikinimu.

26 Ir Pulką Viešpats plaks jį kaip per „Midjano skerdynes prie Orebo uolos; ir kaip jo lazda buvo virš jūros, taip jis pakels ją panašiai kaip Egipte.

27 Ir bus tą dieną, kad jo „našta bus nuimta nuo tavo peties ir jo jungas – nuo tavo kaklo, ir jungas bus sunaikintas dėl^b patepimo.

28 „Jis atėjo į Ajatą, perėjo į Migroną; prie Michmašo paliko savo vežimus.

29 Jie atėjo per perėją; jie apsi-stojo prie Gebos; Ramatas bijo; Sauliaus Gibėja pabėgo.

30 Pakelk balsa, o Galimo dukra; padaryk jį girdimą Laišui, o vargšas Anatotai.

31 Madmena pasitraukė; Gebimo gyventojai renkasi bėgti.

32 Tą dieną jis kol kas pasiliks prie Nobo; jis grūmos savo ranka prieš Sionės dukros kalną, Jeruzalės kalvą.

33 Štai, Viešpats, Pulką Viešpats, genės šaką siaubu; ir „iškilieji bus nukirsti; ir išpuikėliai bus pažeminti.

34 Ir jis iškirs miškų tankumynus geležimi, ir Libanas kris nuo galingojo.

21 SKYRIUS

Jesės kelmas (Kristus) teis teisiai. Tūkstantmetyje Dievo pažinimas padengs žemę. Viešpats iškels vėliavą ir surinks Izraelį. Palyginkite su Izaijo 11. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir išdygs „atžala iš^b Jesės „kelmo, ir šaka išsaugs iš jo šaknų.

2 Ir Viešpaties „Dvasia bus ant jo, dvasia išminties ir supratimo, dvasia patarimo ir galios, dvasia pažinimo ir Viešpaties baimės.

3 Ir padarys jį supratingą dėl Viešpaties baimės; ir jis „teis ne pagal tai, ką mato jo akys, ir

22a DS 63:34.

RR Pasaulis – Pasaulio pabaiga.

b T.y. net kai ateina baumės metas, gailestingumas prieinamas.

23a T.y. sukels paskirtą sunaikinimą.

24a T.y. kaip anksčiau padarė egiptiečiai.

26a Pr 25:1–2;

Ts 7:25.

27a Iz 14:25.

b RR Pateptasis.

28a T.y. atpasakojamas asiriečių armijų žygis link Jeruzalės; po to (33–34 eil.) įvaizdžiais nusakomi Viešpaties veiksmai prieš juos.

33a Hel 4:12–13.

21 1a DS 113:3–4.

b Jesė buvo Dovydo tėvas; čia nurodoma į karališką Dovydo genealoginę liniją, per kurią galiausiai gimė Jėzus.

c DS 113:1–2.

2a Iz 61:1–3.

3a Jn 7:24.

papeiks ne pagal tai, ką girdi jo ausys.

4 Bet ^ateisiai jis teis vargšus ir teisingai ^bpapeiks dėl žemės ^cromiųjų; ir ištiks žemę savo burnos lazda, ir savo lūpų kvėptelėjimu nužudys nelabuosius.

5 Ir teisumas bus jo strėnų diržas, ir ištikimybė – jo ^ainkstų diržas.

6 Taip pat vilkas gyvens su avinėliu, ir leopardas atsiguls su ožiuku, ir veršiukas, ir jaunas liūtas, ir nupenėtas jauniklis drauge; ir mažas vaikas vedžios juos.

7 Ir karvė, ir lokys ganysis; jų jaunikliai atsiguls drauge; ir liūtas ės šiaudus kaip jautis.

8 Ir žindomas vaikas žais ant ^aangies urvo, ir nujunkytas vaikas padės ranką ant ^bgyvatės guolio.

9 Jie ^anežeis ir nežudys visame mano šventame kalne, nes žemė bus pilna Viešpaties ^bpažinimo, kaip jūra kupina vandenų.

10 Ir ^atą dieną bus Jesės ^bšaknis, kuri stovės kaip liaudies vėliava; ^cprie jos veršis ^akitataučiai; ir jos atilsis bus šlovingas.

11 Ir bus tą dieną, kad Viešpats

vėl pajudins savo ranką ^aantrą kartą susigražinti savo žmonių likučio, kuris bus išlikęs, iš Asirijos ir iš Egipto, ir iš Patro, ir iš Kušo, ir iš Elamo, ir iš Šinaro, ir iš Hamato, ir iš jūros salų.

12 Ir jis iškels ^avėliavą tautoms, ir surinks Izraelio ^btremtinius, ir ^csurinks Judo išsklaidytuosius iš keturių žemės kampų.

13 Efraimo ^apavydas taip pat pranyks, ir Judo priešininkai bus nukirsti; Efraimas ^bnepavydės ^cJudui, ir Judas nebespaus Efraimo.

14 Bet jie ^askris ant filistinų pečių link vakarų; kartu apiplėš tuos rytuose; uždės savo ranką ant Edomo ir Moabo; ir Amono vaikai paklus jiems.

15 Ir Viešpats visiškai ^asunaikins Egipto jūros liežuvių; ir savo galingu vėju jis sumosuos savo ranka virš upės ir sukapos ją į septynis upelius, ir žmonės galės pereiti nesušlapę apavo.

16 Ir ten bus ^avieškelis jo žmonių likučiu, kuris bus paliktas, iš Asirijos, kaip tai buvo į Izraelį tą dieną, kai jis atėjo iš Egipto žemės.

4a Ps 72:2–4; Mzj 29:12.

b Hbr nuspręs.

c RR Romus, romumas.

5a Arba juosmens.

8a Maža nuodinga

Egipto gyvatė.

b Kita nuodinga gyvatė.

9a Iz 2:4.

RR Tūkstantmetis.

b DS 101:32–33; 130:9.

10a T.y. paskutinėmis dienomis.

DžS–I 1:40.

b Rom 15:12;

DS 113:5–6.

c Arba pas jį.

d DS 45:9–10.

11a 2 Nef 6:14; 25:17; 29:1.

12a RR Vėliava.

b 3 Nef 15:15; 16:1–4.

c Neh 1:9;

1 Nef 22:10–12;

DS 45:24–25.

RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

13a Jer 3:18.

b Judo ir Efraimo vadovaujamos gentys istoriškai buvo priešininkės

(po įvykių, aprašytu 1 Kar 12:16–20).

Paskutinėmis dienomis šis priešiškus bus išgydytas.

RR Pavydėti, pavydas.

c RR Judas.

14a T.y. užpuls vakarinius šlaitus, kurie buvo filistinų teritorija.

15a Zch 10:11.

16a Iz 35:8;

DS 133:27.

22 SKYRIUS

Tūkstantmečio dieną visi žmonės garbins Viešpatį. Jis gyvens tarp jų. Palyginkite su Izaijo 12. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir tą dieną tu sakysi: O Viešpatie, aš garbinsiu tave; nors tu pykai ant manęs, tavo pyktis nugręžtas, ir tu guodi mane.

2 Štai, Dievas yra mano išgelbėjimas; aš „pasitikėsiu ir nesibaiminsiu; nes Viešpats ^bJEHOVA yra mano stiprybė ir mano giesmė; jis taip pat tapo mano išgelbėjimu.

3 Todėl su džiaugsmu jūs sėmsite „vandenį iš išgelbėjimo versmių.

4 Ir tą dieną jūs sakysite: „Girkite Viešpatį, šaukitės jo vardo, skelbkite jo darbus tarp žmonių, minėkite, kad jo vardas išaukštintas.

5 „Giedokite Viešpačiui; nes jis yra padaręs didingų darbų; tai žinoma visoje žemėje.

6 „Džiūgaukite ir šūkaukite, Sionės gyventojai; nes didis tarp jūsų Izraelio Šventasis.

23 SKYRIUS

Babilonės sunaikinimas simbolizuoja sunaikinimą per antrąjį atėjimą.

Tai bus rūstybės ir keršto diena. Babilonė (pasaulis) kris amžiams. Palyginkite su Izaijo 13. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

“IŠTARMĖ apie ^bBabilonę, kurią matė Izaijas, Amoco sūnus.

2 Iškelkite „vėliavą ant aukšto kalno, pakelkite balsą į juos, ^bpamokite ranka, kad jie galėtų įeiti pro kilmingųjų vartus.

3 Aš įsakiau savo „pašventintiesiems, taip pat pašaukiau savo galinguosius, nes mano pyktis skirtas ne tiems, kas džiaugiasi mano iškilumu.

4 Kalnuose minios triukšmas kaip didžio sambūrio, „surinktų tautų ^bkaralysčių audringas triukšmas: Pulką Viešpats renka kovos pulkus.

5 Jie ateina iš tolimos šalies, nuo padangės pakraščio, taip, Viešpats ir jo pasipiktinimo ginklai visai šaliai sunaikinti.

6 Aimanuokite, nes Viešpaties diena čia pat; ji ateis kaip sunaikinimas nuo Visagalio.

7 Todėl visos rankos nusilps, kiekvieno žmogaus širdis sutirps.

8 Ir jie bijos; diegliai ir sielvarčiai juos suims; jie stebėsis vienas kitu; jų veidai bus kaip liepsnos.

9 Štai, Viešpaties diena ateina, žiauri tiek rūstybe, tiek ir nuožmiu pykčiu, paversti šalies ne-

22 2a Mzj 4:6;

Hel 12:1.

b Iš 15:2; Ps 83:19.

RR Jehova.

3a RR Gyvasis vanduo.

4a RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

5a DS 136:28.

6a Iz 54:1; Sof 3:14.

23 1a T.y. lemtingą žinią.

b Istorinis nelabos

Babilonės

sunaikinimas,

išpranašautas Iz

13 ir 14 skyriuose,

vaizduoja galutinį

viso nelabo pasaulio

sunaikinimą.

RR Babelė, Babilonė.

2a Arba ženklą.

RR Vėliava.

b T.y. pamosuokite ranka, duokite signalą.

3a T.y. šventiesiems.

4a Zch 12:3.

b Zch 14:2–3.

gyvenama; ir jis „išnaikins iš jos nusidėjėlius.

10 Nes dangaus žvaigždės ir žvaigždynai neteiks šviesos; „saulė bus užtemdyta per savo patekėjimą, ir mėnulis neskleis šviesos.

11 Ir aš „bausiu pasaulį už blogį, ir nelabuosis – už jų nedorumą; aš sustabdysiu ^bišdidėlių išūlumą ir pažeminsiu baisūnų puikybę.

12 Aš padarysiu, kad „žmogus bus brangesnis už gryną auksą; netgi žmogus – už Ofyro aukso liejinį.

13 Todėl aš papurtysiu dangus, ir žemė „persikels iš savo vietos, Pulkų Viešpačiui užsiterūstinus ir jo nuožmaus pykčio dieną.

14 Ir tai bus kaip „persekiojama stirna ir kaip avys, kurių niekas nesurenka; ir jie, kiekvienas žmogus, pasuks pas savuosius, ir bėgs kiekvienas į savo paties žemę.

15 Kiekvienas, kuris išdidus, bus pervertas; taip, ir kiekvienas, kuris prisijungė prie nelabųjų, kris nuo kalavijo.

16 Jų vaikai taip pat bus sudaužyti į gabalus jų akyse; jų namai bus išplėšti, ir jų žmonos išprievertautos.

17 Štai, aš sukurstysiu prieš juos medus, kurie nepaisys sidabro ir aukso, ir nesigėrės jais.

18 Jų lankai taip pat ištaškys jaunuolius į gabalus, ir jiems nebus gaila iščių vaisiaus; jų akys nepasigailės vaikų.

19 Ir Babilonė, karalysčių šlovė, chaldėjų didybė „pažiba, taps kaip ^bSodoma ir Gomora, kai Dievas jas sunaikino.

20 Jis niekada nebebus „apgyvendintas, ir nebebus gyvenamas per kartų kartas: nei arabas ten statysis palapinę; nei pie-menys ten darysis avidę.

21 Bet „laukiniai dykumos žvėrys ten gulinės; ir jų namai bus pilni liūdnu padarų; ir pelėdos ten gyvens, ir šoks ^bsatyrai.

22 Ir salų laukiniai žvėrys stūgaus jų tuščiuose „namuose, ir ^bdrakonai – jų prabanguose rūmuose; ir jo metas netrukus ateis, ir jo diena nebus prailginta. Nes aš sunaikinsiu jį greitai; taip, nes būsiu gailestingas savo žmonėms, bet nelabieji pražus.

24 SKYRIUS

Izraelis bus surinktas ir mėgausis tūkstantmečio atilsiu. Liuciferis buvo išmestas iš dangaus už maištą. Izraelis triumfuos virš Babilonės (pasaulio). Palyginkite su Izaijo 14. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Nes Viešpats pasigailės Jokūbo ir „išsirinks Izraelį, ir patalpins juos jų pačių žemėje; ir ^bateiviai

9a RR Žemė – Žemės išvalymas.
10a RR Pasaulis – Pasaulio pabaiga.
11a Mal 3:19.
b DS 64:24.
12a Iz 4:1–4.
13a RR Žemė – Galutinė

žemės būseną.
14a Arba medžiojamas elnias.
19a T.y. tuštybė.
b Pr 19:24–25;
Paklšt 29:22;
2 Nef 13:9.
20a Jer 50:3, 39–40.

21a Iz 34:14–15.
b Hbr ožiai,
Arba demonai.
22a Hbr rūmuose.
b Hbr (turbūt) šakalai,
Arba laukiniai šunys.
24 1a Zch 1:17.
b Iz 60:3–5, 10.

bus sujungti su jais ir prisidės prie Jokūbo namų.

2 Ir „žmonės paims juos ir atves į jų vietą; taip, iš tolių iki pat žemės pakraščiu; ir jie sugrįš į savo pažado ^bžemes. Ir jas valdys Izraelio namai, ir Viešpaties žemė bus skirta ^ctarnams ir tarnaitėms; ir jie paims nelaisvėn tuos, kam jie buvo belaisviai; ir jie valdys savo engėjus.

3 Ir bus tą dieną, kad Viešpats duos tau ^aatilsį nuo tavojo sielvarto ir nuo tavosios baimės, ir nuo sunkios vergijos, kurioje buvai priverstas tarnauti.

4 Ir bus tą dieną, kad tu pavartosi ši posakį prieš ^aBabilonės karalių ir tarsi: Kaip engėjas nusibaigė, auksinis miestas pasibaigė!

5 Viešpats sulaužė nelabųjų lazda, valdovų skeptrus.

6 Tas, kuris rūstybėje nepaliaudamas mušė liaudį, tas, kuris pyktyje valdė tautas, yra persekiojamas, ir niekas netrukdo.

7 Visa žemė ilsisi ir yra rami; jie pratrūksta ^agiedoti.

8 Taip, džiūgauja dėl tavęs ^aeglės ir taip pat Libano kedrai, sakydami: Nuo tada, kai tu ^bpaguldytas žemėn, joks ^cmedkirtys nebeateina prieš mus.

9 ^aPragaras iš apačios sujudo tavęs ateinančio pasitikti; dėl

tavęs jis žadina ^bmirusiuosius, būtent visus žemės valdovus; jis pakėlė nuo sostų visus tautų karalius.

10 Visi jie kalbės ir sakys tau: Ar ir tu tapai silpnas kaip mes? Ar ir tu tapai toks kaip mes?

11 Tavo iškilmingumas nuvers tas į kapa; tavo violų negirdėti; kirminas paklotas po tavimi, ir kirminai tave dengia.

12 ^aKaip tu nupuolei iš dangaus, o ^bLiuciferi, aušros sūnau! Tu nukirstas žemėn, kuris sekina tautas!

13 Nes tu sakei savo širdyje: Aš ^apakilsiu į dangų, išaukštinsiu savo sostą virš Dievo žvaigždžių; sėdėsiu taip pat ant susirinkimo kalno ^bšiaurės toliuose.

14 Aš pakilsiu virš debesų; aš būsiu kaip Aukščiausiasis.

15 Tačiau tu būsi nuverstas į pragarą, į ^aduobės gelmes.

16 Tie, kas mato tave, ^aprisi-merkę žiūrės į tave, apžiūrinės ir sakys: Ar tai tas vyras, kuris privertė žemę virpėti, kuris drebino karalystes?

17 Ir pavertė pasaulį tyrais ir sunaikino jo miestus, ir neatidarė savo belaisvių namo?

18 Visi tautų karaliai, taip, visi jie guli šlovėje, kiekvienas ^asavo paties namuose.

19 Bet tu išmestas iš savo kapo

2a T.y. Izraeliui padės kitos tautos.

b RR Pažadėtoji žemė.

c Iz 60:14.

3a Joz 1:13; DS 84:24.

4a RR Babelė, Babilonė.

7a Iz 55:12.

8a Hbr kiparisai.

b T.y. kaip miręs.

c Hbr kirtėjas nebeateina prieš mus.

9a RR Pragaras.

b T.y. bekūnes dvasias.

12a DS 76:26.

b Hbr aušrinė žvaigždė, aušros sūnus. Apie nelabo pasaulio (Babilonės) valdovą kalbama kaip apie Liuciferį, viso nalabumo valdovą. RR Velniai; Liuciferis.

13a Moz 4:1–4.

b T.y. dievų buveinės, kaip tikėjo babiloniečiai. Ps 48:3.

15a 1 Nef 14:3.

16a Hbr įdėmiai žiūrės į tave ir galvos apie tave.

18a T.y. savo šeimos kape.

kaip „pasibjaurėtina šaka ir likutis tu, kurie nužudyti, perverti kalavijū, kurie metami žemyn į duobės ^bakmenis; kaip lavonas mindomas po kojomis.

20 Tu nebūsi palaidotas su jais, kadangi nuniokojai savo žemę ir išžudei savo žmones; „piktadarių ^bsėkla niekada nebus pagerbta.

21 Paruoškite žudynes jo vaikams už jų tėvų „nedorybes, kad jie nebepakiltų, nepasisavintų žemės, neužpildytų pasaulio veido miestais.

22 Nes aš pakilsiu prieš juos, – sako Pulką Viešpats, – ir nukirsiu nuo Babilonės „vardą ir likutį, ir sūnų, ir ^bsūnėną, – sako Viešpats.

23 Aš taip pat paversiu jį garnių „nuosavybe ir vandens kūdromis; ir iššluosiu jį sunaikinimo šluota, – sako Pulką Viešpats.

24 Pulką Viešpats prisiekė, sakydamas: Tikrai, kaip aš sumaniau, taip ir įvyks; ir kaip nutariau, taip ir bus –

25 kad atvesiu „asirą savo žemėn, ir ant ^bsavo kalnų trypsiu jį po kojomis; tada jo ^cjungas bus nuimtas nuo jų, ir jo našta nuimta nuo jų pečių.

26 Tai yra tikslas, numatytas

visai žemei; ir tai yra ranka, ištiesta virš „visų tautų.

27 Nes Pulką Viešpats numatė, ir kas atšauks? Ir jo ranka ištiesta, ir kas ją nugręš?

28 Karaliaus „Ahazo mirties ^bmetais buvo ši ištarmė.

29 Nesidžiauk tu, visa Palestina, kad rykštė to, kuris mušė tave, sulaužyta; nes iš gyvatės šaknies išeis angis, ir jos vaisius bus ugninga skraidanti gyvatė.

30 Ir vargšo pirmagimis maitinsis, ir beturtis saugiai ilsėsis; o tavo šaknį aš numarinsiu badu, ir šis numarins tavo likutį.

31 Aimanuokite, o vartai; šauk, o mieste; tu, visa Palestina, esi suskaldyta; nes ateis iš šiaurės dūmai, ir nė vienas nebus vie-nišas jo paskirtais laikais.

32 Ką tada atsakys tautų pasiuntiniai? Kad Viešpats įkūrė „Sionę, kuria jo liaudies ^bvargšai ^cpasitikės.

25 SKYRIUS

Nefis džiaugiasi aiškumu. Izaijo pranašystės bus suprastos paskutinėmis dienomis. Žydai sugrįš iš Babilonės, nukryžiuos Mesiją ir bus išsklaidyti ir nuplakti. Jie bus sugrąžinti, kai įtikės Mesiją. Jis

19a T.y. atmesta šaka, nukirsta ir išmesta.

b T.y. į patį dugną.

20a RR Nelabas,

nelabumas.

b Ps 21:11–12; 37:28.

21a Iš 20:5.

22a Pat 10:7.

b Job 18:19.

23a Iz 34:11–15.

25a Tema pakrypsta į Asirijos puolimą ir

Judo žlugimą 701 m. prieš Kristaus gim. (24–27 eil.).

2 Kar 19:32–37;

Iz 37:33–38.

b T.y. ant Judo ir Izraelio kalnų.

c Iz 10:27.

26a T.y. galiausiai taip bus nugalėtos visos pasaulietiškos tautos.

28a 2 Kar 16:20.

b T.y. apie 720 m. prieš Kristaus gim. ši ištarmė, arba lemtinga žinia, pranašavo apie filistinus, kai tuo tarpu Judas buvo saugus.

32a RR Šionė.

b Sof 3:12.

c Arba ieškos prieglobsčio joje.

pirmąkart ateis po šešių šimtų metų nuo to laiko, kai Lehis išvyko iš Jeruzalės. Nefitai laikosi Mozės įstatymo ir tiki Kristų, kuris yra Izraelio Šventasis. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

DABAR aš, Nefis, šiek tiek kalbu apie mano užrašytus žodžius, kurie pasakyti Izaijo burna. Nes štai, Izaijas kalbėjo daug dalykų, kuriuos buvo „sunku suprasti daugeliui mano žmonių; nes jie nežino apie pranašavimo būdą tarp žydų.

2 Nes aš, Nefis, daug jų nemokiau apie žydų savitumą; nes jų „darbai buvo tamsos darbai ir jų poelgiai – bjaurumų poelgiai.

3 Todėl aš rašau savo žmonėms, visiems tiems, kas po to gaus šituos mano rašomus žodžius, kad jie žinotų Dievo teismus, jog jie ištinka visas tautas pagal ją ištartą žodį.

4 Todėl įsiklausykite, o mano žmonės, kurie iš Izraelio namų, ir atsukite ausį mano žodžiams; nes nors Izaijo žodžiai neaiškūs jums, tačiau jie aiškūs visiems tiems, kas pripildyti „pranašystės ^bdvasios. Bet aš duodu jums pranašystę pagal dvasią, kuri yra manyje; todėl aš pranašausiu sulig „aiškumu, kuris buvo su manimi nuo tada, kai su savo tėvu išvykau iš Jeruzalės; nes štai, mano siela džiaugiasi, kada

mano žmonėms kalbama aiškiai, kad jie galėtų pasimokyti.

5 Taip, ir mano siela gėrisi „Izaijo žodžiais, nes aš išėjau iš Jeruzalės ir mano akys matė žydų raštus, ir aš žinau, kad ^bžydai supranta pranašų žodžius, ir nėra jokios kitos liaudies, kuri taip supranta žodžius, kalbėtus žydams, kaip jie, nebent būtų taip, kad jie mokyti žydų būdu.

6 Bet štai, aš, Nefis, nemokiau savo vaikų žydų būdu; bet štai aš pats gyvenau Jeruzalės žemėje, todėl pažįstu aplinkines sritis; ir minėjau savo vaikams apie Dievo teismus, kurie „įvyko tarp žydų, pagal visa tai, ką Izaijas kalbėjo, ir aš nerašau jų.

7 Bet štai, aš tęsiu savo pranašystę su man būdingu „aiškumu, dėl kurio, žinau, joks žmogus negali suklysti; tačiau žmonės tikrai žinos tomis dienomis, kada Izaijo pranašystės pildysis, tais laikais, kada jos vyks.

8 Todėl jos „vertingos žmonių vaikams, ir kas galvoja, kad jos nevertingos, tiems aš kalbėsiu atskirai, o čia apsiribosiu žodžiais tik ^bsavo žmonėms; nes žinau, kad jos bus labai vertingos jiems „paskutinėmis dienomis; nes tą dieną jie jas supras; todėl jų labui jas užrašiau.

9 Ir kaip viena žydų karta buvo „sunaikinta dėl nedorumo, lygiai taip jie buvo naikinami iš

25 1a 2 Nef 25:5–6.

2a 2 Kar 17:13–20.

4a RR Pranašystė, pranašauti.

b RR Šventoji Dvasia.

c 2 Nef 31:3; 33:5–6;

JobK 4:13.

5a 1 Nef 19:23;

3 Nef 23:1.

b RR Žydai.

6a 2 Nef 6:8; Hel 8:20–21.

7a 2 Nef 32:7; Al 13:23.

8a RR Raštai – Raštų

vertingumas.

b En 1:13–16;

Mrm 5:12–15;

DS 3:16–20.

c RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

9a Jer 39:4–10;

Mt 23:37–38.

kartos į kartą sulig jų nedorybėmis; ir niekada nė vienas iš jų nebuvo sunaikintas, jei to jiems nebuvo ^bišpranašavę Viešpaties pranašai.

10 Todėl jiems buvo pasakyta apie sunaikinimą, kuris turėjo ištikti juos tuojau po to, kai mano tėvas paliko Jeruzalę; tačiau jie užkietino savo širdis ir sulig mano pranašyste yra ^asunaikinti, išskyrus tuos, kurie ^bišvesti nelaisvėn į Babiloną.

11 Ir dabar tai aš kalbu dvasios, kuri yra manyje, dėka. Ir nepaisant to, kad buvo išvesti, jie vėl sugriš ir apgyvens Jeruzalės žemę; taigi jie bus ^asugražinti į savo paveldo žemę.

12 Bet štai, tarp jų bus karai ir karų gandai; ir kai ateis diena, kada Tėvo ^aVien gimis, taip, būtent dangaus ir žemės Tėvas, apreiš save jiems kūne, štai, jie dėl savo nedorybių ir savo širdžių kietumo, ir savo kietasprandiškumo atmes jį.

13 Štai, jie ^anukryžiuos jį; ir po to, kai jis paguldytas ^bkape išgulės ^ctris dienas, jis ^aprisikels iš mirusiųjų su išgydymu savo sparnuose; ir visi tie, kas tikės jo varda, bus išgelbėti Dievo karalystėje. Todėl mano siela gėrīs pranašavimu apie jį, nes

aš ^cmačiau jo dieną, ir mano širdis aukština jo šventą vardą.

14 Ir štai bus taip, kad po to, kai ^aMesijas prisikels iš mirusiųjų ir apreiš save savo žmonėms, visiems tiems, kurie tikės jo varda, štai, Jeruzalė bus vėl ^bsunaikinta; nes vargas tiems, kas kovoja prieš Dievą ir jo bažnyčios žmones.

15 Todėl ^ažydai bus ^bišsklaidyti tarp visų tautų; taip, ir ^cBabilonė taip pat bus sunaikinta; todėl žydus išsklaidys kitos tautos.

16 Ir po to, kai jie bus išsklaidyti ir Viešpats Dievas plaks juos kitomis tautomis daugelio kartų laikotarpi, taip, netgi iš kartos į kartą, kol jie bus įtikinti ^atikėti Kristumi, Dievo Sūnumi, ir apmokėjimu, kuris yra beribis visai žmonijai – ir kada ateis ta diena, kad jie tikės Kristų ir garbins Tėvą jo vardu, tyromis širdimis ir švariomis rankomis, ir nebežiūrės ateitin, laukdami kito Mesijo, tada, tuo metu, ateis diena, kada būtinai reikės, kad jie visu tuo tikėtų.

17 Ir Viešpats vėl pajudins savo ranką antrą kartą ^asugražinti savo žmonių iš jų prapulties ir nuopuolio būsenos. Taigi jis ims daryti ^bnuostabų darbą ir stebuklą tarp žmonių vaikų.

18 Todėl jis išneš savo ^ažodžius

9b Am 3:7; 1 Nef 1:13.
10a 1 Nef 7:13; 2 Nef 6:8;
Om 1:15;
Hel 8:20–21.
b 2 Kar 24:14;
Jer 52:3–16.
11a Ezr 1:1–4;
Jer 24:5–7.
12a RR Viengimis.
13a Lk 23:33.

b Jn 19:41–42;
1 Nef 19:10.
c Lk 24:6–7; Mzj 3:10.
d RR Prikėlimas.
e 1 Nef 11:13–34.
14a RR Mesijas.
b Lk 21:24;
DžS–M 1:1–18.
15a RR Žydai.
b Neh 1:8–9; 2 Nef 10:6.

c RR Babelė, Babilonė.
16a 2 Nef 10:6–9; 30:7;
Mrm 5:14.
17a 2 Nef 21:11–12; 29:1.
RR Sugražinimas,
evangelijos.
b Iz 29:14; 2 Nef 27:26;
3 Nef 28:31–33.
18a 2 Nef 29:11–12;
33:11, 14–15.

jiems, žodžius, kurie ^bteis juos paskutiniają dieną, nes jie bus duoti jiems, kad ^cįtikintų apie tikrąjį Mesiją, kurią jie atmetė; ir kad juos ^dįtikintų, jog daugiau nebereikia žiūrėti ateitin, laukiant kito Mesijo ateinant, nes joks kitas nebeateis, nebent tai būtų ^enetikras mesijas, kuris apgaus žmones; nes yra tik vienas Mesijas, aprašytas pranašų, ir tas Mesijas yra tas, kurią atmes žydai.

19 Nes sulig pranašų žodžiais „Mesijas ateina po ^bšešių šimtų metų nuo to laiko, kai mano tėvas paliko Jeruzalę; ir sulig pranašų žodžiais ir taip pat Dievo ^cangelo žodžiu, jo vardas bus Jėzus Kristus, Dievo Sūnus.

20 Ir dabar, mano broliai, aš kalbėjau aiškiai, todėl jūs negalite klysti. Ir kaip gyvas Viešpats Dievas, kuris ^aatvedė Izraelį iš Egipto žemės ir davė Mozei galią ^bišgydyti tautas po to, kai buvo įgeltos nuodingų gyvačių, jei tik jos žvelgtų į ^cgyvatę, kurią jis iškėlė priešais jas, ir taip pat davė jam galią, kad jis smogtų į ^duolą ir vanduo išstrykštų; taip, štai sakau jums, kad kaip tai yra tikra, ir kaip Viešpats Dievas gyvas, nėra jokio kito

“vardo duoto po dangumi, išskyrus šį – Jėzus Kristus, apie kurį kalbėjau, kuriuo žmogus gali būti išgelbėtas.

21 Todėl, dėl šios priežasties Viešpats Dievas pažadėjo man, kad tai, ką aš ^arašau, bus saugoma ir išsaugota, ir perduodama tolyn mano sėklai iš kartos į kartą, kad būtų ^bįvykdytas pažadas Juozapui, kad jo sėkla niekada ^bnepražus, kol žemė bus.

22 Todėl šie dalykai eis iš kartos į kartą tol, kol žemė bus; ir jie eis sulig Dievo valia ir pagėdavimu; ir tautos, kurios turės juos, bus jų ^ateisiamos pagal parašytus žodžius.

23 Nes mes stropiai darbuojamės rašydami, kad ^aįtikintume savo vaikus ir taip pat savo brolius tikėti Kristų ir susitaikyti su Dievu; nes žinome, kad esame išgelbėjami ^bmalone po to, kai mes padarėme viską, ^cką galime.

24 Ir nepaisant to, kad tikime Kristų, mes ^alaikomės Mozės įstatymo ir tvirtai žiūrime ateitin į Kristų, kol įstatymas bus ^bįvykdytas.

25 Nes šitam tikslui ^aįstatymas buvo duotas; todėl įstatymas tapo mums ^bmirusiu, ir mes esame gyvi Kristuje dėl savo ti-

18b RR Teismas, paskutinis.
 c 2 Nef 26:12–13.
 d RR Antikristas.
 19a RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.
 b 1 Nef 10:4;
 3 Nef 1:1, 13.
 c 2 Nef 10:3.
 20a Iš 3:7–10;
 1 Nef 17:24, 31; 19:10.

b Jn 3:14; 1 Nef 17:41.
 c Sk 21:8–9; Al 33:19;
 Hel 8:14–15.
 d Iš 17:6; Sk 20:11;
 1 Nef 17:29; 20:21.
 e Oz 13:4;
 ApD 4:10–12;
 Mzj 5:8; Moz 6:52.
 RR Gelbėtojas.
 21a 2 Nef 27:6–14.
 b Am 5:15;
 2 Nef 3:16;
 Al 46:24–27.

22a 2 Nef 29:11; 33:10–15;
 3 Nef 27:23–27.
 23a RR Vaikas, vaikai.
 b Rom 3:23–24;
 2 Nef 2:4–10;
 Mzj 13:32;
 Al 42:12–16; DS 138:4.
 RR Malonė.
 c Jok 2:14–26.
 RR Darbai.
 24a JokK 4:4–5.
 25a RR Mozės įstatymas.
 b Rom 7:4–6.

kėjimo; vis dėlto mes laikomės įstatymo dėl įsakymų.

26 Ir mes ^akalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų, mes ^bpranašaujame apie Kristų, ir mes rašome sulig savo pranašystėmis, kad mūsų ^cvaikai žinotų, į kokį šaltinį jie gali žvelgti savo nuodėmių ^datleidimo.

27 Todėl mes kalbame apie įstatymą, kad mūsų vaikai žinotų įstatymo negyvumą; ir jie, žinodami įstatymo negyvumą, gali žiūrėti ateitinį tą gyvenimą, kuris yra Kristuje, ir žinoti, kokiam tikslui įstatymas buvo duotas. Ir kad po to, kai įstatymas bus įvykdytas Kristuje, jie neturi užkietinti savo širdžių prieš jį, kada įstatymas turės būti panaikintas.

28 Ir dabar štai, mano žmonės, jūs esate ^akietasprandžiai žmonės; todėl aš aiškiai kalbėjau jums, kad jūs negalėtumėte suprasti neteisingai. Ir žodžiai, kuriuos kalbėjau, stovės kaip ^bliudijimas prieš jus; nes jų užtenka bet kurį žmogų ^cmokyti teisingo kelio; nes teisingas kelias yra tikėti Kristų ir neišsižadėti jo; nes išsižadėdami jo, jūs taip pat atmetate pranašus ir įstatymą.

29 Ir dabar štai, aš sakau jums, kad teisingas kelias yra tikėti Kristų ir neišsižadėti jo; ir Kris-

tus yra Izraelio Šventasis; todėl turite nusilenkti priešais jį ir garbinti jį visa savo ^agalia, protu ir stiprybe, ir visa savo siela; ir jei darote tai, jūs jokių būdu nebūsime išmesti lauk.

30 Ir, kiek tai bus būtina, privalote vykdyti Dievo ritualus ir ^aapeigas, kol įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, bus įvykdytas.

26 SKYRIUS

Kristus tarnaus nefitams. Nefis numato savo žmonių sunaikinimą. Jie kalbės iš dulkių. Kitataučiai kurs netikras bažnyčias ir slaptas sąjungas. Viešpats draudžia žmonėms piktnaudžiauti kunigavimu. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir po to, kai Kristus ^aprisikels iš mirusiųjų, jis ^bparodys save jums, mano vaikai ir mano mylimi broliai; ir žodžiai, kuriuos jis pasakys jums, bus ^cįstatymas, kurio laikysitės.

2 Nes štai, sakau jums, kad aš mačiau, jog daug kartų praeis ir bus dideli karai ir kovos tarp mano žmonių.

3 Ir po to, kai Mesijas ateis, mano žmonėms bus duoti jo ^agimimo ir taip pat jo mirties ir prisikėlimo ^bženklai; ir didi ir baisi ta diena bus nelabaiems, nes jie pražus; ir jie pražus dėl

26a JokK 4:12;

Jar 1:11;

Mzj 3:13.

b Lk 10:23–24.

c RR Vaikas, vaikai.

d RR Nuodėmių atleidimas.

28a Mzj 3:14.

b RR Liudijimas.

c 2 Nef 33:10.

29a PakĮst 6:5;

Mk 12:29–31.

30a RR Apeigos, nuostatai.

26 1a 3 Nef 11:1–12.

b 1 Nef 11:7; 12:6.

c 3 Nef 15:2–10.

3a RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.

b 1 Nef 12:4–6.
RR Ženklas.

to, kad išmeta lauk pranašus ir šventuosius ir muša juos akmenimis, ir žudo juos; todėl šventųjų kraujo šauksmas kilis nuo žemės pas Dievą prieš juos.

4 Todėl visus tuos, kas išdidūs ir elgiasi nedorai, diena, kuri ateina, „sudegins, – sako Pulką Viešpats, – nes jie bus kaip ražiena.

5 Ir tie, kas žudo pranašus ir šventuosius, – žemės gelmės „paris juos, – sako Pulką Viešpats. – Ir ^bkalnai užgrius juos, ir viesulai nuneš juos, ir pastatai kris ant jų ir sutraiškys juos į gabalus, ir sumals juos į miltus.

6 Ir aplankys juos griaustiniai ir žaibai, ir žemės drebėjimai, ir visokie sunaikinimai, nes Viešpaties pykčio ugnis užsidegs prieš juos, ir jie bus kaip ražiena, ir diena, kuri ateina, suris juos, – sako Pulką Viešpats.

7 O mano sielos skausmas ir gėla dėl nužudytųjų iš mano žmonių netekties! Nes aš, Nefis, mačiau tai, ir tai baigia suryti mane Viešpaties akivaizdoje; bet aš turiu šaukti savo Dievui: „Teisingi tavo keliai!

8 Bet štai teisieji, kurie klauso pranašų žodžių ir jų nežudo, bet, nepaisydami visų „persekiojimų, tvirtai žiūri ateitin į Kristų, laukdami nurodytų

ženklų – štai, jie yra tie, kurie ^bnepražus.

9 Bet Teisumo Sūnus „pasirodys jiems; ir jis ^bišgydys juos, ir jie turės „ramybę su juo, kol ^atrys kartos praeis, ir daugelis iš ^cketvirtosios kartos bus praėję teisume.

10 Ir kai tai įvyks, greitas „sunaikinimas ateis mano žmonėms; nes nepaisant mano sielos skausmų, aš tai mačiau; todėl žinau, kad tai įvyks; ir jie perduoda save už nieką; nes kaip atpildą už savo išdidumą ir savo kvailumą jie pjaus sunaikinimą; kadangi pasidavė velniui ir pasirinko tamsos darbus vietoj šviesos, todėl jie turi eiti į ^bpragarą.

11 Nes Viešpaties Dvasia ne visuomet „plūksis su žmogumi. Ir kai Dvasia nustoja plūktis su žmogumi, tada ateina greitas sunaikinimas, ir tai liūdina mano sielą.

12 Ir kaip aš kalbėjau apie ^ažydų ^bįtikinimą, kad Jėzus yra ^cpats Kristus, būtina ir kitataučius įtikinti, kad Jėzus yra Kristus, Amžinasis Dievas;

13 ir kad jis apreiškia save visiems tiems, kas juo tiki, „Šventosios Dvasios galia; taip, kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, darydamas galingus stebuklus, ženklus ir

3c Pr 4:10;
2 Nef 28:10;
Mrm 8:27.
4a 3 Nef 8:14–24; 9:3, 9.
5a 1 Nef 19:11;
3 Nef 10:14.
b 3 Nef 8:10; 9:5–8.
7a RR Teisingumas.
8a RR Persekiojami,
persekiojimas.

b 3 Nef 10:12–13.
9a 3 Nef 11:8–15.
b 3 Nef 17:7–9.
c 4 Nef 1:1–4.
d 1 Nef 12:11–12;
3 Nef 27:30–32.
e Al 45:10–12;
Hel 13:9–10.
10a Al 45:9–14;
Mrm 8:1–9.

b RR Pragaras.
11a Etr 2:15.
12a 2 Nef 30:7;
Mrm 5:14.
RR Žydai.
b 2 Nef 25:18.
c Mrm 3:21.
13a RR Šventoji Dvasia.

nuostabius darbus tarp žmonių vaikų sulig jų tikėjimu.

14 Bet štai, aš pranašauju jums apie „paskutines dienas; apie dienas, kada Viešpats Dievas ^bišneš tai žmonių vaikams.

15 Po to, kai mano sėkla ir mano brolių sėkla nusiris į netikėjimą ir bus sutriuškinta kitataučių; taip, po to, kai Viešpats Dievas apguls juos aplinkui ir apsiaus juos pylimu, ir iškels fortus prieš juos; ir po to, kai jie bus nuversiti žemyn į dulkes, netgi kad jų nebebus, vis tiek teisiųjų žodžiai bus užrašyti, ir ištikimųjų maldos bus išgirstos, ir visi, kas nusirito į netikėjimą, nebus užmiršti.

16 Nes tie, kas bus sunaikinti, „kalbės jiems iš žemės, ir jų kalba bus žemai iš dulkių, ir jų balsas bus kaip to, kuris turi pažįstamą dvasią; nes Viešpats Dievas duos jam galią šnibždėti apie juos, lyg tai būtų iš žemės; ir jų kalba šnibždės iš dulkių.

17 Nes taip sako Viešpats Dievas: Jie „užrašys tai, kas bus padaryta tarp jų, ir tai bus užrašyta ir užantspauduota knygoje, ir tie, kas nusirito į netikėjimą, to neturės, nes jie ^bsiekia sunaikinti Dievo dalykus.

18 Todėl jie bus sunaikinti lygiai taip pat greitai, kaip buvo sunaikinti anie; ir jų siaubūnų minia bus kaip „pelai, kurie išnyksta, –

taip sako Viešpats Dievas, – taip, tai įvyks akimirksniu, ūmai.

19 Ir bus taip, kad tie, kurie nusirito į netikėjimą, bus „sutrūškinti kitataučių ranka.

20 Ir kitataučiai aukštinaisi dėl savo akių „išdidumo ir jie ^bsuklupo dėl jų ^csuklupimo kliūties didumo, todėl jie pasistatė daug ^dbažnyčių; nepaisant to, jie niekina Dievo galią ir stebuklus ir skelbia sau savo pačių išmintį ir savo pačių ^emokslą, kad galėtų gauti pelną ir ^fgrūsti ant vargšų veido.

21 Ir pastatyta daug bažnyčių, kurios kelia „pavydus, vaidus ir piktumus.

22 Ir taip pat yra „slaptos sąjungos, lygiai kaip senovės laikais, kaip velnio sąjungos, nes jis yra viso to kūrėjas; taip, žmogždystės ir tamsos darbų įkūrėjas; taip, ir jis veda juos už kaklo linine virvele, kol suriša juos amžiams savo stipriomis virvėmis.

23 Nes štai, mano mylimi broliai, aš sakau jums, kad Viešpats Dievas nesidarbuoja tamsoje.

24 Jis nedaro nieko, kas nebūtų naudinga pasauliui; nes jis „myli pasaulį, netgi tiek, kad guld savo paties gyvybę, kad galėtų traukti ^bvisus žmones pas save. Todėl jis niekam neįsako neragauti jo išgelbėjimo.

25 Štai, ar jis šaukia kuriam nors, sakydamas: Eikite nuo ma-

14a RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

b RR Sugražinimas, evangelijos.

16a Iz 29:4; Mor 10:27; Moz 7:62.

RR Mormono Knyga.

17a 2 Nef 29:12.

b En 1:14.

18a Mrm 5:16–18.

19a 3 Nef 16:8–9; 20:27–28.

20a RR Išdidumas.

b 1 Nef 13:29, 34.

RR Atsimetimas.

c Ez 14:4.

d 1 Nef 14:10; 22:23;

Mrm 8:28.

e Mrm 9:7–8;

2 Nef 9:28.

f Iz 3:15; 2 Nef 13:15.

21a RR Pavydėti, pavydas.

22a RR Slaptos sąjungos.

24a Jn 3:16.

b 3 Nef 27:14–15.

neš? Štai, sakau jums: ne; bet jis sako: „Ateikite pas mane visi jūs, žemės pakraščiai, ^bpirkite pieną ir medų be pinigų ir be kainos.

26 Štai, argi jis įsakė kam nors išeiti iš sinagogų, arba iš garbinimo namų? Štai, sakau jums: ne.

27 Ar jis įsakė kam nors neragauti jo „išgelbėjimo? Štai sakau jums: ne; bet davė tai ^bnemokamai visiems žmonėms; ir savo žmonėms įsakė įtikinti visus žmones „atgailauti.

28 Štai, ar Viešpats įsakė kuriam nors neragauti jo gerumo? Štai, sakau jums: ne; bet „visi žmonės yra privilegijuoti, kaip vienas, taip ir kitas, ir niekam neuždrausta.

29 Jis įsako, kad nebūtų jokio „piktnaudžiavimo kunigavimu; nes štai, piktnaudžiavimas kunigavimu yra tai, kad žmonės pamokslauja ir iškelia save šviesa pasauliui, kad gautų pasaulio ^bgyrių ir pelną; bet jie nesiekia Sionės gerovės.

30 Štai, Viešpats tai uždraudė; todėl Viešpats Dievas davė sąskymą, kad visi žmonės turėtų „tikrosios meilės, kuri yra ^btyra meilė. Ir jeigu jie neturės tikrosios meilės, jie bus niekas. Todėl, jeigu jie turės tikrosios meilės, jie neleis darbininkui Sionėje pražūti.

31 Bet darbininkas „Sionėje

dirbs dėl Sionės; nes jeigu dirbs dėl ^bpinigų, jie pražus.

32 Ir dar Viešpats Dievas „įsakė žmonėms nežudyti žmonių; nemeluoti; nevogti; nevartoti Viešpaties, savo Dievo, vardo ^btuščiai; nepavydėti, nerodyti piktumo; nesiginčyti vienas su kitu; nepaleistuvauti; ir nieko panašaus nedaryti; nes kas tai daro, pražus.

33 Nes nė viena iš šių nedorybių neateina iš Viešpaties; nes jis daro tai, kas yra gera visiems žmonių vaikams; ir jis nedaro nieko, kas yra neaišku žmonių vaikams; ir jis kviečia juos visus ateiti pas jį ir ragauti jo gerumo; ir „neatstumia nė vieno, kas ateina pas jį: juodo ar balto, vergo ar laisvojo, vyro ar moters; ir prisimena ^bpagonį; ir Dievui „visi yra vienodi, tiek žydas, tiek ir kitatautis.

27 SKYRIUS

Paskutinėmis dienomis žemę padengs tamsa ir atsimetimas. Išeis Mormono Knyga. Trys liudytojai paliudys apie knygą. Mokytas vyras pasakys, kad jis negali skaityti užantspauduotos knygos. Viešpats darys nuostabų darbą ir stebuklą. Palyginkite su Izaijo 29. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

BET štai, „paskutinėmis dieno-

25a AI 5:33–35;
3 Nef 9:13–14.

b Iz 55:1–2.

27a RR Išgelbėjimas.

b Ef 2:8;

2 Nef 25:23.

c RR Atgailauti, atgaila.

28a Rom 2:11;

1 Nef 17:33–35.

29a RR Piktnaudžiavimas
kunigavimu.

b DS 121:34–37.

30a Mor 7:47–48.

RR Tikroji meilė.

b RR Meilė.

31a RR Sionė.

b JokK 2:17–19;

DS 11:7; 38:39.

32a RR Dievo įsakymai.

b RR Šventvagystė.

33a ApD 10:9–35, 44–45.

b AI 26:37.

c Rom 2:11;

1 Nef 17:35.

27 1a RR Paskutinės
dienos, pastarosios
dienos.

mis, arba kitataučių dienomis, – taip, štai visos kitataučių tautos ir taip pat žydai, tiek tie, kas ateis į šitą žemę, tiek ir tie, kurie bus kitose žemėse, taip, būtent visose žemės šalyse, štai, jie bus girti nuo nedorybės ir visokių bjaurumų –

2 Ir kada ta diena ateis, Pulką Viešpats aplankys juos griauštiniu ir žemės drebėjimu, ir dideliu triukšmu, ir vėtra, ir audra, ir ryjančios ugnies ^aliepsna.

3 Ir visos ^atautos, kurios ^bkovoja prieš Sionę ir kurios ją spaudžia, bus kaip nakties regėjimo sapnas; taip, tai bus jiems, būtent kaip alkanam žmogui, kuris sapnuoja, kad štai jis valgo, bet pabunda ir jo siela tuščia; arba kaip ištroškusiame žmogui, kuris sapnuoja, kad štai jis geria, bet pabunda ir štai jis silpnas, ir jo siela trokšta; taip, lygiai tokia bus visų tautų daugybė, kovanti prieš Sionės kalną.

4 Nes štai, visi jūs, kurie darote nedorybę, sustokite ir stebėkitės, nes jūs rėksite ir šauksite; taip, jūs būsite girti, bet ne nuo vyno, jūs svirduliuosite, bet ne nuo stipraus gėrimo.

5 Nes štai, Viešpats išliejo ant jūsų gilaus miego dvasią. Nes štai, jūs užmerkėte savo akis ir jūs atmetėte pranašus; ir jūsų valdovus ir regėtojus jis uždengė dėl jūsų nedorumo.

6 Ir bus taip, kad Viešpats Dievas išneš ^ajums ^bknygos žo-

džius, ir tai bus žodžiai tų, kurie užmigo.

7 Ir štai knyga bus ^aužantspauduota; ir knygoje bus ^bapreiškimas iš Dievo nuo pasaulio pradžios iki jo ^cpabaigos.

8 Taigi dėl ^aužantspauduotų žodžių tai, kas užantspauduota, ^bnebus įteikta žmonių nelabumo ir bjaurumų dieną. Todėl knyga bus nuo jų saugoma.

9 Bet knyga bus įteikta ^avyrui, ir jis perduos knygos žodžius, kurie yra užmigusiujų dulkėse žodžiai, ir jis perduos šituos žodžius ^bkitam.

10 Bet žodžių, kurie užantspauduoti, jis neduos ir neduos knygos. Nes knyga bus užantspauduota Dievo galia, ir apreiškimas, kuris užantspauduotas, bus saugomas knygoje iki Viešpačiui tinkamo laiko, kad jie išeitų; nes štai, jie apreiškia viską nuo pasaulio įkūrimo iki jo pabaigos.

11 Ir ateina diena, kada knygos žodžiai, kurie buvo užantspauduoti, bus skaitomi ant namų stogų; ir jie bus skaitomi Kristaus galia; ir viskas bus ^aapreikšta žmonių vaikams, viskas, kas kada nors buvo tarp žmonių vaikų, ir kas kada nors bus, net iki žemės pabaigos.

12 Todėl tą dieną, kada knyga bus įteikta vyrui, apie kurį kalbėjau, knyga bus paslėpta nuo pasaulio akių, kad nė vieno akys negalės jos pamatyti, išskyrus

2a Iz 24:6; 66:15–16;

JokK 6:3; 3 Nef 25:1.

3a Iz 29:7–8.

b 1 Nef 22:14.

6a Jar 1:2; Mrm 5:12–13.

b 2 Nef 26:16–17; 29:12.

RR Mormono Knyga.

7a Iz 29:11–12;

Etr 3:25–27; 4:4–7.

b Mzj 8:19.

c Etr 13:1–12.

8a Etr 5:1.

b 3 Nef 26:9–12;

Etr 4:5–6.

9a DS 17:5–6.

b DŽS–1 1:64–65.

11a Lk 12:3; Mrm 5:8;

DS 121:26–31.

tai, kad „trys ^bliudytojai, neskaitant to, kuriam knyga bus įteikta, pamatys ją Dievo galia; ir jie paliudys apie knygos ir to, kas joje, tiesą.

13 Ir niekas kitas nematys jos, išskyrus kelis žmones pagal Dievo valią, idant paliudytų apie jo žodį žmonių vaikams; nes Viešpats Dievas pasakė, kad ištikimųjų žodžiai kalbės kaip „iš mirusiųjų.

14 Todėl Viešpats Dievas ims išnešti knygos žodžius; ir burna tiekos liudytojų, kiek jam atrodys tinkama, jis įtvirtins savo žodį; ir vargas tam, kas „atmeta Dievo žodį!

15 Bet štai, bus taip, kad Viešpats Dievas sakys tam, kuriam įteiks knyga: Paimk šiuos žodžius, kurie nėra užantspauduoti, ir duok juos kitam, kad jis galėtų parodyti juos mokytam, sakydamas: Meldžiu tave, „perskaityk tai. Ir mokyšasis atsakys: Atnešk čia knyga, ir aš juos perskaitysiu.

16 Ir dabar, vardan pasaulio šlovės ir kad gautų „pelno, jie sakys tai, o ne dėl Dievo šlovės.

17 Ir vyras sakys: Aš negaliu atnešti knygos, nes ji yra užantspauduota.

18 Tada mokyšasis sakys: Aš negaliu jos perskaityti.

19 Todėl bus taip, kad Viešpats Dievas vėl įteiks knyga ir jos žodžius tam, kuris nemokytas; ir

vyras, kuris nemokytas, sakys: Aš nemokytas.

20 Tada Viešpats Dievas sakys jam: Mokytieji neskaitys jų, nes jie atmetė juos, ir aš pats galiu padaryti savo darba; todėl tu skaitysi žodžius, kuriuos tau duosiu.

21 „Neliesk to, kas užantspauduota, nes aš išnešiu tai man tinkamu metu; nes parodysiu žmonių vaikams, kad esu pajėgus padaryti savo paties darba.

22 Todėl, kai būsi perskaityęs žodžius, kuriuos tau įsakaiu, ir gavęs „liudytojus, kuriuos tau pažadėjau, tada vėl užantspauduosi knyga, ir paslėpsi ją man, kad apsaugočiau žodžius, kurių neperskaitei, kol pagal savo paties išmintį matysiu esant tinkama apreikšti viską žmonių vaikams.

23 Nes štai, aš esu Dievas; ir esu „stebuklų Dievas; ir aš parodysiu pasauliui, kad esu ^btas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir aš nedirbu tarp žmonių vaikų kitaip, kaip tik ^cpagal jų tikėjimą.

24 Ir vėl bus taip, kad Viešpats sakys tam, kas skaitys žodžius, kurie bus jam įteikti:

25 „Kadangi šitie žmonės artinasi prie manęs savo burna, ir ^bgarbina mane savo lūpomis, bet nutolino savo širdis nuo manęs ir mokomi bijoti manęs žmonių ^cpriesakais –

12a 2 Nef 11:3; Etr 5:2–4;
DS 5:11, 15; 17:1.

^b Pak[įst 19:15.

13a 2 Nef 3:19–20;
33:13–15; Mor 10:27.

14a 2 Nef 28:29–30;
Etr 4:8.

15a Iz 29:11–12;
DžS–I 1:65.

16a RR Piktnaudžiavimas
kunigavimu.

21a Etr 5:1.

22a RR Liudytojai,
Mormono Knygos.

23a RR Stebuklas.

^b Hbr 13:8.

^c Hbr 11;
Etr 12:7–22.

25a Iz 29:13.

^b Mt 15:8.

^c 2 Nef 28:31.

26 aš imsiu daryti „nuostabų darbą tarp šitų žmonių, taip, ^bnuostabų darbą ir stebuklą, nes jų išmintingųjų ir mokytųjų išmintis pražus, ir jų protingųjų supratimas bus paslėptas.

27 Ir „vargas tiems, kas stengiasi giliai paslėpti savo planus nuo Viešpaties! Ir jų darbai patamsyje; ir jie sako: Kas mus mato, ir kas mus pažįsta? Ir jie taip pat sako: Iš tiesų, tai, kad tu viską apverti aukštyn kojom, bus vertinama kaip ^bpuodžiaus molis. Bet štai, aš parodysiu jiems, – sako Pulką Viešpats, – kad žinau visus jų darbus. Nes argi dirbinys sakys apie tą, kuris jį padarė: Jis nepadarė manęs? Arba argi suformuotas daiktas sakys apie tą, kuris jį suformavo: Jis neturi supratimo?

28 Bet štai, – sako Pulką Viešpats, – aš parodysiu žmonių vaikams, kad dar trumputė valandėlė – ir Libanas bus paverstas į derlingą lauką; ir derlingas laukas bus vertinamas kaip miškas.

29 „Ir tą dieną kurtieji išgirs knygos žodžius, ir akliųjų akys praregės iš nežinojimo ir iš tamsos.

30 Ir „romieji taip pat išaugs, ir jie ^bdžiaugsis Viešpačiu, ir vargšai tarp žmonių džiūgaus Izraelio Šventuoju.

31 Nes tikrai, kaip Viešpats gyvas, jie matys, kad „siaubūnas paverčiamas į nieką ir niekinto-

jas suryjamas, ir visi, kas trokšta nedorybės, iškertami;

32 taip pat tie, kas padaro žmogų „nusikaltėliu už žodį ir tiesia tinklą tam, kuris papeikia ^bvartuose, ir „pavaro šalin teisų kaip niekam tinkamą.

33 Todėl taip sako Viešpats, kuris išpirko Abraomą, apie Jokūbo namus: Dabar Jokūbas nebus sugėdintas, ir jo veidas dabar nebeišblyšk.

34 Bet kai jis „pamatys savo vaikus, mano rankų darbą, tarp savęs, jis laikys šventu mano vardą ir laikys šventu Jokūbo Šventąjį, ir bijos Izraelio Dievo.

35 Taip pat tie, kurie „klydo dvasioje, ateis į supratimą, ir tie, kurie murmėjo, ^bįsisavins doktriną.

28 SKYRIUS

Daug netikrų bažnyčių bus pastatyta paskutinėmis dienomis. Jos mokys klaidingų, tuščių ir kvailių doktrinų. Dėl netikrų mokytojų atsimetimas plis. Velnias siautės žmonių širdyse. Jis mokys visokių klaidingų doktrinų. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar štai, mano broliai, aš jums kalbėjau pagal tai, kaip mane vertė Dvasia; todėl žinau, kad visa tai būtinai įvyks.

2 Ir tai, kas bus išrašyta iš „knygos, bus didžiai ^bvertinga

26a 1 Nef 22:8;
2 Nef 29:1–2.
RR Sugražinimas,
evangelijos.
b Iz 29:14; 2 Nef 25:17.
27a Iz 29:15.
b Jer 18:6.

29a Iz 29:18.
30a RR Romus, romumas.
b DS 101:36.
31a Iz 29:20.
32a Lk 11:54.
b Am 5:10.
c 2 Nef 28:16.

34a Iz 29:23–24.
35a 2 Nef 28:14; DS 33:4.
b Dan 12:4.
28 2a RR Mormono
Knyga.
b 1 Nef 13:34–42; 22:9;
3 Nef 21:6.

žmonių vaikams ir ypač mūsų sėklai, kuri yra Izraelio namų likutis.

3 Nes ateis ta diena, kada „bažnyčios, kurios pastatytos ne Viešpačiui, viena kitai sakys: Štai, aš, aš esu Viešpaties; ir kitos sakys: Aš, aš esu Viešpaties; ir taip sakys kiekvienas, kuris yra pastatęs bažnyčias ne Viešpačiui.

4 Ir jie ginčysis vienas su kitu; ir jų kunigai ginčysis vienas su kitu, ir jie mokys savo „mokytumu ir neigs Šventąją Dvasią, kuri duoda, ką kalbėti.

5 Ir jie „neigia Dievo ^bgalią, Izraelio Šventąjį; ir sako žmonėms: Klausykitės mūsų ir išiklausykite į mūsų priesakus; nes štai, nėra jokio Dievo šandien, nes Viešpats ir Išpirkėjas padarė savo darbą ir atidavė savo galią žmonėms.

6 Štai, išiklausykite į mano priesaką; jei jie sakys, kad čia yra stebuklas, padarytas Viešpaties ranka, netikėkite tuo; nes šią dieną jis nėra „stebuklą Dievas; jis padarė savo darbą.

7 Taip, ir bus daug tokių, kurie sakys: „Valgyk, gerk ir linksminkis, nes rytoj mirsime; ir viskas mums bus gerai.

8 Ir taip pat bus daug tokių, kurie sakys: Valgyk, gerk ir links-

minkis; tačiau bijok Dievo – jis „išteisins darant tik nedaug nuodėmių; taip, ^bpameluok truputį, pasinaudok kitu dėl jo žodžių, kask ^cduobę savo artimui; tame nėra nieko blogo; ir daryk visa tai, nes rytoj mirsime; o jei bus taip, kad būsime kalti, Dievas įkirs mums kelis rėžius ir galiausiai būsime išgelbėti Dievo karalystėje.

9 Taip, ir bus daug tokių, kurie taip mokys klaidingų ir tuščių, ir „kvailų ^bdoktrinų ir bus pasipūtę savo širdyse, ir stengsis giliai paslėpti savo planus nuo Viešpaties; ir jų darbai bus patamsyje.

10 Ir šventųjų „kraujas šauks nuo žemės prieš juos.

11 Taip, jie visi nuklydo nuo „kelio, ^bsugedo.

12 Dėl „išdidumo ir dėl netikrų mokytojų, ir klaidingos doktrinos jų bažnyčios sugedo, ir jų bažnyčios pasiaukštino; dėl išdidumo jos išpuiko.

13 Jie „plėšia ^bvargšus dėl savo puikių šventovių; jie plėšia vargšus dėl savo puikių rūbų; ir persekioja romųjį ir vargšą širdimi, kadangi dėl savo „išdidumo jie išpuiko.

14 Jie vilki „kietus sprandus ir pakeltas galvas; taip, ir dėl išdidumo, ir nelabumo, ir bjaurumų, ir paleistuvysčių jie visi

3a 1 Kor 1:10–13;
1 Nef 22:23;
4 Nef 1:25–29;
Mrm 8:28, 32–38.
4a 2 Nef 9:28.
5a 2 Nef 26:20.
b 2 Tim 3:5.
c Al 30:28.
6a Mrm 8:26; 9:15–26.

7a 1 Kor 15:32;
Al 30:17–18.
8a Mrm 8:31.
b DS 10:25; Moz 4:4.
RR Melavimas.
c Pat 26:27; 1 Nef 14:3.
9a Ez 13:3; Hel 13:29.
b Mt 15:9.
10a Apr 6:9–11;

2 Nef 26:3; Mrm 8:27;
Etr 8:22–24; DS 87:7.
11a Hel 6:31.
b Mrm 8:28–41; DS 33:4.
12a Pat 28:25.
13a Ez 34:8.
b Hel 4:12.
c Al 5:53.
14a Pat 21:4.

^bnuklydo, išskyrus nedaugelį, kurie yra nuolankūs Kristaus pasekėjai; tačiau jie vedami taip, kad daugeliu atvejų klysta, nes mokomi pagal žmonių priesakus.

15 O „išmintingieji ir mokytieji, ir turtingieji, kurie pasipūtę dėl savo širdžių ^bišdidumo, ir visi tie, kas skelbia klaidingas doktrinas, ir visi, kurie paleistuvauja ir iškraipo Viešpaties tiesų kelią, „vargas, vargas, vargas tebūna jiems, sako Viešpats, visagalis Dievas, nes jie bus numesti į pragarą!

16 Vargas tiems, kas „pavaro teisų kaip niekam tinkamą ir burnoja prieš tai, kas gera, ir sako, kad tai nieko verta! Nes ateis diena, kada Viešpats Dievas greitai aplankys žemės gyventojus; ir tą dieną, kada jie bus ^bvisiškai pribrendę nedorybe, jie pražus.

17 Bet štai, jei žemės gyventojai atgailaus dėl savo nelabumo ir bjaurumų, jie nebus sunaikinti, – sako Pulkų Viešpats.

18 Bet štai, ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia, visos žemės „paleistuvė, turi ^bgriūti žemėn, ir smarkus bus jos griuvinas.

19 Nes velnio karalystė turi būti „sudrebinta, ir tie, kas jai priklauso, būtinai turi būti pakinkinti atgailauti, arba ^bvelnias sugriebs juos savo amžinosiomis

„grandinėmis, jie bus sukurstyti pykčiui ir pražus;

20 Nes štai, tą dieną jis „siautės žmonių vaikų širdyse ir kurstys juos pykčiui prieš tai, kas gera.

21 O kitus jis „nuramins ir nuiliūuos juos į kūnišką saugumą, kad jie sakys: Viskas gerai Sionėje; taip, Sionė klesti, viskas gerai, – ir taip ^bvelnias apgauna jų sielas ir atsargiai nusiveda juos į pragarą.

22 O štai kitus jis nusiveda meilikaudamas ir sako jiems, kad „pragaro nėra; ir sako: Aš ne velnias, nes tokio nėra, – ir taip jis kužda į jų ausis, kol sugriebia juos savo baisiomis ^bgrandinėmis, iš kurių nėra išsivadavimo.

23 Taip, jie sugriebiami mirties ir pragaro; ir mirtis, ir pragaras, ir velnias, ir visi, kuriuos jie sučiupo, turi stoti priešais Dievo sostą ir būti „teisiami pagal savo darbus; iš ten jie turi eiti į jiems paruoštą vietą, būtent ugnies ir sieros ^bežerą, kuris yra begalinė kankynė.

24 Todėl vargas tam, kuris atsipalaidavęs Sionėje!

25 Vargas tam, kuris šaukia: Viskas gerai!

26 Taip, vargas tam, kas „klausosi žmonių priesakų ir neigia Dievo galią ir Šventosios Dvasios dovaną!

27 Taip, vargas tam, kas sako:

14b Iz 53:6.

15a Pat 3:5–7.

b RR Išdidumas.

c 3 Nef 29:5.

16a Iz 29:21.

b Etr 2:9–10.

18a Apr 19:2.

b 1 Nef 14:3, 17.

19a 1 Nef 22:23.

b Al 34:35.

c Al 12:11.

20a DS 10:20–27.

21a Mrm 8:31.

b 2 Nef 9:39.

22a RR Pragaras.

b Al 36:18.

23a RR Jėzus Kristus – Teisėjas; Teismas, paskutinysis.

b 2 Nef 9:16, 19, 26.

26a 2 Nef 9:29.

Mes gavome ir mums „daugiau nereikia!

28 Ir galiausiai, vargas visiems tiems, kas dreba ir „pyksta dėl Dievo tiesos! Nes štai, tas, kas pastatytas ant ^buolos, priima ją su džiaugsmu; o tas, kas pastatytas ant smėlio pagrindo, dreba, kad tik negriūtų.

29 Vargas bus tam, kuris sakys: Mes esame gavę Dievo žodį, ir mums „nereikia ^bdaugiau Dievo žodžio, nes turime pakankamai!

30 Nes štai, taip sako Viešpats Dievas: Aš duosiu žmonių vaikams eilutę po eilutės, priesaką po „priesako, čia truputį ir ten truputį; ir palaiminti tie, kas įsiklauso į mano priesakus ir atsuka ausį mano patarimui, nes jie išmoks ^bišminties; nes tam, kas ^cpriima, aš duosiu „daugiau; o iš tų, kas sakys: Mes turime pakankamai, – iš jų bus atimta netgi tai, ką jie turi.

31 Prakeiktas tas, kas „pasitiki žmogumi, arba pasikliauna kūnu, arba klauso žmonių priesakų, nebent jų priesakai būtų duoti Šventosios Dvasios galia.

32 „Vargas bus kitataučiams! – sako Pulką Viešpats Dievas. – Nes nors aš tiesiu savo ranką į juos diena iš dienos, jie išsižadės manęs; tačiau aš būsiu jiems gailestingas, – sako Viešpats Die-

vas, – jei jie atgailaus ir ateis pas mane; nes mano ^branka ištiesta ištiesią dieną, – sako Pulką Viešpats Dievas.

29 SKYRIUS

Daugelis kitataučių atmes Mormono Knygą. Jie sakys: Mums nereikia kitos Biblijos. Viešpats kalba daugeliui tautų. Jis teis pasaulį iš parašytų knygų. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

BET štai, bus daugelis, – tą dieną, kada imsiu daryti „nuostabų darbą tarp jų, kad prisiminčiau savo ^bsandoras, kurias sudariau žmonių vaikams, ir vėl pajudinčiau savo ranką ^cantrą kartą susigražinti savo žmones, kurie yra Izraelio namų;

2 ir taip pat kad prisiminčiau pažadus, duotus tau, Nefi, ir taip pat tavo tėvui, kad prisiminsiu tavo sėklą; ir kad tavo sėklos „žodžiai išeis iš mano burnos tavo sėklai; ir mano žodžiai ^bšnypš tolyn iki žemės pakraščiu kaip ^cvėliava mano žmonėms, kurie yra Izraelio namų;

3 ir kadangi mano žodžiai šnypš tolyn, – daugelis kitataučių sakys: „Biblija! Biblija! Mes turime Bibliją, ir negali būti jokios kitos Biblijos.

27a Al 12:10–11.

28a 2 Nef 9:40; 33:5.

RR Maištas, sukilimas.

b Mt 7:24–27.

RR Uola, akmuo.

29a 2 Nef 29:3–10.

b 2 Nef 27:14; Etr 4:8.

30a Iz 28:9–13; DS 98:12.

b RR Išmintis.

c Lk 8:18.

d Al 12:10; DS 50:24.

31a DS 1:19–20.

32a 1 Nef 14:6.

b JokK 5:47; 6:4.

29 1a 2 Nef 27:26.

RR Sugražinimas, evangelijos.

b RR Abraomo sandora.

c 2 Nef 6:14; 21:11–12; 25:17.

RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

2a 2 Nef 3:18–21.

b Iz 5:26; 2 Nef 15:26;

Mor 10:28.

c 1 Nef 21:22.

RR Vėliava.

3a 1 Nef 13:23–25.

RR Biblija; Mormono Knyga.

4 Bet taip sako Viešpats Dievas: O kvailiai, jie turės Bibliją; ir ji išeis iš „žydų, mano senovės sandoros žmonių. Ir kaip jie atsidėkoja ^bžydams už „Bibliją, kurią iš jų gauna? Taip, ką kitataučiai sau galvoja? Ar jie atsimenta žydų kentėjimus ir vargus, ir skausmus, ir jų ištikimybę man, atnešant išgelbėjimą kitataučiams?

5 O jūs kitataučiai, ar prisiminėte žydus, mano senovės sandoros žmones? Ne. Bet jūs prakeikėte juos ir „nekenėte, ir nesistengėte jų sugrąžinti. Bet štai, aš atgręšiu visa tai ant jūsų pačių galvų; nes aš, Viešpats, neužmiršau savo žmonių.

6 Tu, kvaily, kuris sakysi: „Biblija, mes turime Bibliją, ir mums nereikia kitos Biblijos. Kaipgi kitaip būtumėte gavę Bibliją, jei ne per žydus?

7 Argi nežinote, kad yra daugiau kaip viena tauta? Argi nežinote, kad aš, Viešpats, jūsų Dievas, „sukūriau visus žmones ir kad atsimenu tuos, kurie yra jūsų ^bsalose; ir kad aš viešpatuju viršuj danguose ir apačioj žemėje; ir atnešu savo žodį žmonių vaikams, taip, net visoms žemės tautoms?

8 Kodėl murmate, kad gausite daugiau mano žodžio? Argi ne-

žinote, kad „dvių tautų ^bliudijimas yra įrodymas jums, kad aš esu Dievas, kad prisimenu vieną tautą, kaip ir kitą? Todėl kalbu tuos pačius žodžius vienai tautai, kaip ir kitai. Ir kada dvi ^ctautos susijungs, dviejų tautų liudijimas taip pat susijungs.

9 Ir aš darau tai, kad įrodyčiau daugeliui, jog esu ^atas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir kad ištariu savo žodžius pagal savo paties pageidavimą. Ir dėl to, kad pasakiau vieną ^bžodį, jūs neturite galvoti, jog negaliu pasakyti kito; nes mano darbas dar nebaigtas; nei bus baigtas iki žmonijos pabaigos, nei po to laiko, nei per amžius.

10 Taigi dėl to, kad turite Bibliją, nemanykite, kad joje yra visi mano „žodžiai; ir nemanykite, jog aš nenurodžiau parašyti daugiau.

11 Nes aš įsakau „visiems žmonėms tiek rytuose, tiek ir vakaruose, tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, tiek ir jūros salose, kad jie ^bužrašytų žodžius, kuriuos jiems kalbu; nes iš ^cknygų, kurios bus parašytos, aš ^dteisiu pasaulį – kiekvieną pagal jo darbus, sulig tuo, kas parašyta.

12 Nes štai, aš kalbėsiu „žydams, ir jie tai užrašys; ir taip pat kalbėsiu nefitams, ir jie tai

4a DS 3:16.
 b RR Žydai.
 c RR Judas – Judo lazda.
 5a 3 Nef 29:8.
 6a 1 Nef 13:38.
 7a RR Sukurti, sukūrimas.
 b 1 Nef 22:4.
 8a Ez 37:15–20;

1 Nef 13:38–41;
 2 Nef 3:12.
 b Mt 18:16.
 RR Liudytojas.
 c Oz 2:2.
 9a Hbr 13:8.
 b RR Apreiškimas.
 10a RR Raštai – Raštai, kurių pasirodymas buvo išpranašautas.

11a Al 29:8.
 b 2 Tim 3:16.
 c RR Knyga, gyvenimo.
 d 2 Nef 25:22; 33:11, 14–15.
 RR Teismas, paskutinytis.
 12a 1 Nef 13:23–29.

^bužrašys; ir taip pat kalbėsiu kitoms Izraelio namų gentims, kurias išvedžiau kitur, ir jos tai užrašys; ir taip pat kalbėsiu ^cvisoms žemės tautoms, ir jos tai užrašys.

13 Ir bus taip, kad ^ažydai turės nefitų žodžius, ir nefitai turės žydų žodžius; o nefitai ir žydai turės prapuolusių Izraelio genčių žodžius; o ^bprapuolusios Izraelio gentys turės nefitų ir žydų žodžius.

14 Ir bus taip, kad mano žmonės, kurie yra iš Izraelio ^anamų, bus surinkti namo į savo valdas; ir mano žodis taip pat bus surinktas į ^bvieną. Ir aš parodysiu tiems, kurie kovoja prieš mano žodį ir prieš mano žmones, kurie yra Izraelio ^cnamų, kad aš esu Dievas ir kad sudariau ^dsandorą su Abraomu, jog prisiminsiu jo ^esėklą ^fper amžius.

30 SKYRIUS

Atsivertusieji kitataučiai bus priskaičiuojami prie sandoros žmonių. Daugelis lamanitų ir žydų tikės žodį ir taps pasigėrėtini. Izraelis bus sugražintas, o nelabieji sunaikinti. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar štai, mano mylimi broliai, norėčiau kalbėti jums; nes aš, Nefis, nenorėčiau leisti, kad

manytumėte, jog esate teisesni, negu bus kitataučiai. Nes štai, jei nesilaikysite Dievo įsakymų, jūs visi panašiai pražūsite; ir dėl žodžių, kurie buvo pasakyti, jūs neturite manyti, kad kitataučiai yra visiškai sunaikinti.

2 Nes štai, sakau jums, kad visi kitataučiai, kurie atgailaus, yra Viešpaties ^asandoros žmonės; ir visi ^bžydai, kurie neatgailaus, bus atmesti; nes Viešpats su niekuo kitu nesudaro sandoros, kaip tik su tais, kurie ^catgailauja ir tiki jo Sūnų, kuris yra Izraelio Šventasis.

3 Ir dabar, aš norėčiau šiek tiek daugiau pranašauti apie žydus ir kitataučius. Nes po to, kai knyga, apie kurią kalbėjau, išeis į šviesą ir bus parašyta kitataučiams, ir vėl užantspauduota Viešpačiui, bus daug tokių, kurie ^atikės parašytais žodžiais; ir ^bjie neš juos mūsų sėklos likučiu.

4 Ir tada mūsų sėklos likutis žinos apie mus, kad atėjome iš Jeruzalės, ir kad jie yra žydų palikuonys.

5 Ir tarp ^ajų bus skelbiama Jėzaus Kristaus evangelija; todėl ^bjie bus atstatyti į savo tėvų ^cpažinimą ir taip pat į pažinimą Jėzaus Kristaus, kuris buvo tarp jų tėvų.

6 Ir tada jie džiūgaus; nes žinos, kad tai palaiminimas jiems iš

12b 1 Nef 13:38–42;

2 Nef 26:17.

c 2 Nef 26:33.

13a Mrm 5:12–14.

b RR Izraelis – Dešimt prapuolusių Izraelio genčių.

14a Jer 3:17–18.

b Ez 37:16–17.

c 1 Nef 22:8–9.

d Pr 12:1–3;

1 Nef 17:40;

3 Nef 20:27; Abr 2:9.

RR Abraomo sandora.

e DS 132:30.

f Pr 17:7.

30 2a Gal 3:26–29.

b Mt 8:10–13.

RR Žydai.

c RR Atgailauti, atgaila.

3a 3 Nef 16:6–7.

b 1 Nef 22:8–9.

5a 3 Nef 21:3–7, 24–26.

b DS 3:20.

c 1 Nef 15:14;

2 Nef 3:12;

Mrm 7:1, 9–10.

Dievo rankos; ir tamsos žvynai pradės kristi jiems nuo akių; ir nedaug kartų tepraeis, kai jie taps tyra ir „pasigėrėtina liaudimi.

7 Ir bus taip, kad „žydai, kurie yra išsklaidyti, taip pat ^bpradės tikėti Kristų; ir pradės rinktis ant šalies veido; ir visi tie, kurie įtikės Kristų, taip pat taps pasigėrėtina liaudimi.

8 Ir bus taip, kad Viešpats Dievas pradės savo darbą tarp visų tautų, giminių, liežuvių ir žmonių, kad įgyvendintų savo liaudies atstatymą žemėje.

9 Ir teisiai „Viešpats Dievas ^bteis vargšus ir teisingai papeiks dėl žemės romiųjų. Ir jis ištikis žemę savo burnos lazda; ir savo lūpų kvėptelėjimu nužudys nelabuosius.

10 Nes greitai ateina „laikas, kada Viešpats Dievas padarys didį ^batskyrimą tarp žmonių ir nelabuosius sunaikins; o savo žmonių jis ^cpasigailės, taip, net jei turėtų nelabuosius „sunaikinti ugnimi.

11 Ir „teisumas bus jo strėnų diržas, o ištikimybė – jo inkstų diržas.

12 Ir tada vilkas „gyvens su avinėliu; ir leopardas atsiguls su ožiuku, ir veršiukas, ir jaunas liūtas, ir nupenėtas jauniklis drauge; ir mažas vaikas vedžios juos.

13 Ir karvė ir lokys ganysis, jų

jaunikliai atsiguls drauge; ir liūtas ės šiaudus kaip jautis.

14 Ir žindomas vaikas žais ties angies urvu, ir nujunkytas vaikas padės savo ranką ant gyvatės guolio.

15 Jie nežeis ir nežudys visame mano šventame kalne; nes žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, kaip jūra kupina vandenų.

16 Todėl „visų tautų reikalai bus atskleisti; taip, viskas bus ^batskleista žmonių vaikams.

17 Nėra nieko slapta, kas nebus „apreikšta; nėra jokio tamsos darbo, kuris nebus paskelbtas šviesoje; ir nėra nieko užantspauduoto žemėje, kas nebus atskleista.

18 Todėl tą dieną bus apreikšta viskas, kas buvo apreikšta žmonių vaikams; ir Šėtonas ilgam laikui „nebeturės galios žmonių vaikų širdims. Ir dabar, mano mylimi broliai, aš baigiu savo pasisakymą.

31 SKYRIUS

Nefis pasako, kodėl Kristus buvo pakrikštytas. Kad būtų išgelbėti, žmonės turi sekti Kristumi, priimti krikštą, gauti Šventąją Dvasią ir ištvirti iki galo. Atgaila ir krikštas yra vartai į ankštą ir siaurą kelią. Amžinasis gyvenimas ateina tiems, kas laikosi įsakymų po krikšto. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

6a DS 49:24; 109:65.

7a 2 Nef 29:13–14.

b 2 Nef 25:16–17.

9a Iz 11:4–9.

b 2 Nef 9:15.

c RR Romus, romumas.

10a RR Paskutinės dienos,

pastarosios dienos.

b DS 63:53–54.

c Moz 7:61.

d 1 Nef 22:15–17, 23.

RR Žemė – Žemės

išvalymas.

11a Iz 11:5–9.

12a Iz 65:25.

RR Tūkstantmetis.

16a DS 101:32–35;

121:28–29.

b Etr 4:6–7.

17a DS 1:2–3.

18a Apr 20:1–3; Etr 8:26.

Ir dabar aš, Nefis, baigiu savo „pranašavimą jums, mano mylimi broliai. Ir galiu užrašyti tik keletą dalykų, kurie, aš žinau, tikrai turi įvykti; ir galiu užrašyti tik keletą savo brolio Jokūbo žodžių.

2 Todėl man pakanka to, ką užrašiau, nebent turiu pasakyti keletą žodžių, kuriuos turiu pasakyti apie Kristaus „doktriną; todėl kalbėsiu jums aiškiai, pagal mano pranašavimo aiškumą.

3 Nes mano siela gėrasi aiškumu; nes taip Viešpats Dievas dirba tarp žmonių vaikų. Nes Viešpats Dievas duoda „šviesą supratimui; nes jis kalba žmonėms pagal jų ^bkalbą, kad jie suprastų.

4 Todėl norėčiau, jog prisimintumėte, kad esu jums kalbėjęs apie tą Viešpaties man parodytą „pranašą, kuris pakrikštys Dievo ^bAvinėlį, paimsiantį pasaulio nuodėmes.

5 Ir dabar, jei Dievo Avinėlis, būdamas šventas, turi „pasikrikštyti vandeniui, kad įvykdytų visą teisumą, juo labiau reikia mums, nešventiems, pasikrikštyti, taip, būtent vandeniui!

6 Ir dabar, aš norėčiau paklausti jūsų, mano mylimi broliai, kaip Dievo Avinėlis įvykdė visą teisumą, pasikrikštydamas vandeniui?

7 Argi nežinote, kad jis buvo šventas? Bet nepaisant to, kad buvo šventas, jis parodo žmonių vaikams, kad pagal kūną jis nusizemina prieš Tėvą ir paliudija Tėvui, kad bus jam „paklusnus, vykdydamas jo įsakymus.

8 Todėl po to, kai jis buvo pakrikštytas vandeniui, Šventoji Dvasia nusileido ant jo ^abalandžio ^bpavidalu.

9 Ir dar, tai rodo žmonių vaikams ankštumą kelio ir siaurumą „vartų, per kuriuos jie turėtų iėiti, ir jis davė jiems pavyzdį.

10 Ir jis pasakė žmonių vaikams: „Sek paskui mane. Todėl, mano mylimi broliai, argi galėsite ^bsekti paskui Jėzų, jei nebūsime pasiryžę vykdyti Tėvo įsakymus?

11 O Tėvas pasakė: Atgailaukite, atgailaukite ir priimkite krikštą mano Mylimojo Sūnaus vardu.

12 Ir taip pat man atėjo Sūnaus balsas, sakantis: Kuris priims krikštą mano vardu, tam Tėvas „duos Šventąją Dvasią kaip man, todėl ^bsekite paskui mane ir darykite, ką matėte mane darant.

13 Todėl, mano mylimi broliai, aš žinau, kad jei visa širdimi seksite Sūnumi, nedarydami jokios veidmainystės ir jokios apgaulės priešais Dievą, bet su

31 1a 2 Nef 25:1–4.

2a 2 Nef 11:6–7.

3a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b DS 1:24.

4a 1 Nef 10:7; 11:27.

RR Jonas Krikštytojas.

b RR Dievo Avinėlis.

5a Mt 3:11–17.

RR Krikštas, krikštyti.

7a Jn 5:30.

RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

8a RR Balandžio ženklas.

b 1 Nef 11:27.

9a 2 Nef 9:41;

3 Nef 14:13–14;

DS 22:4.

10a Mt 4:19; 8:22; 9:9.

b Mor 7:11; DS 56:2.

12a RR Dovana, Šventosios Dvasios.

b Lk 9:57–62;

Jn 12:26.

tikru ketinimu, atgailaudami dėl savo nuodėmių, “krikštu paliudydami savo Tėvui, kad esate pasiryžę priimti Kristaus vardą – taip, sekdami paskui savo Viešpatį ir savo Gelbėtoją į vandenį pagal jo žodį, štai, tada jūs gausite Šventąją Dvasią; taip, po to eina ugnies ir Šventosios Dvasios ^bkrikštas; ir tada galite kalbėti angelų ^cliežuviu ir šaukti gyrius Izraelio Šventajam.

14 Bet štai, mano mylimi broliai, man atėjo Sūnaus balsas, sakantis taip: Jeigu po to, kai atgailavote dėl savo nuodėmių ir vandens krikštu paliudijote Tėvui, kad esate pasiryžę vykdyti mano įsakymus ir gavote ugnies ir Šventosios Dvasios krikštą, ir galite kalbėti nauju liežuviu, taip, būtent angelų liežuviu, “išsižadėsite manęs, tai jums būtų ^bgeriau, kad nebūtumėte manęs pažinę.

15 Ir girdėjau Tėvo balsą, sakantį: Taip, mano Mylimojo žodžiai yra tikri ir patikimi. Tas, kas ištvėria iki galo, bus išgelbėtas.

16 Ir dabar, mano mylimi broliai, dėl to žinau, kad jei žmogus “neištvėrs iki galo, sekdamas gyvojo Dievo Sūnaus ^bpavyzdžiu, jis negali būti išgelbėtas.

17 Todėl darykite tai, ką ma-

čiau, kaip jums sakiau, kad jūsų Viešpats ir jūsų Išpirkėjas darys; nes tai man parodyta tam, kad galėtumėte žinoti vartus, pro kuriuos turite įeiti. Nes vartai, pro kuriuos turite įeiti, yra atgaila ir “krikštas vandeniui; ir tada ateina jūsų nuodėmių ^batleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia.

18 Ir tada esate šitame “ankštame ir siaurame ^bkelyje, kuris veda į amžinąjį gyvenimą; taip, jūs įėjote pro vartus; pasielgėte pagal Tėvo ir Sūnaus įsakymus; ir gavote Šventąją Dvasią, kuri ^cliudija apie Tėvą ir Sūną, kad išsipildytų jo duotas pažadas, jog gausite ją, jei įeisite būtent taip.

19 Ir dabar, mano mylimi broliai, po to, kai išžengėte į šį ankštą ir siaurą kelią, norėčiau paklausti, ar viskas “padaryta? Štai, sakau jums: ne; nes jūs nebūtumėte nuėję taip toli, jei ne pagal Kristaus žodį, nepajudinamai ^btikėdami jį, visiškai ^cpasikliaudami nuopelnais to, kuris yra galingas išgelbėti.

20 Todėl turite “veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą ^bvilties skaidumą ir ^cmeilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ^dištvėrsite iki

13a Gal 3:26–27.

^b RR Dovana, Šventosios Dvasios; Ugnis.

^c 2 Nef 32:2–3.

14a Mt 10:32–33;

Al 24:30;

DS 101:1–5.

RR Neatleistina

nuodėmė.

^b 2 Pet 2:21.

16a Al 5:13; 38:2;

DS 20:29.

^b RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus pavyzdys.

17a Mzj 18:10.

RR Krikštas, krikštyti.

^b RR Nuodėmių atleidimas.

18a 1 Nef 8:20.

^b Pat 4:18.

RR Kelias.

^c ApD 5:29–32.

19a Mzj 4:10.

^b RR Tikėjimas, tikėti.

^c DS 3:20.

20a RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

^b RR Viltis.

^c RR Meilė.

^d RR Ištvėrti.

galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą.

21 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, tai yra ^akelias; ir nėra ^bjokio kito kelio nė ^cvardo, duoto po dangumi, kuriuo žmogus galėtų būti išgelbėtas Dievo karalystėje. Ir dabar štai, tai yra Kristaus ^ddoktrina, vienintelė ir tikra doktrina ^eTėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, kas yra ^fvienas Dievas, be pabaigos. Amen.

32 SKYRIUS

Angelai kalba Šventosios Dvasios galia. Žmonės turi melstis ir gauti sau pažinimą iš Šventosios Dvasios. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar štai, mano mylimi broliai, aš numanau, kad savo širdyse jūs šiek tiek svarstote, ką turėtumėte daryti po to, kai įėjote į šį kelią. Bet štai, kodėl svarstote tai savo širdyse?

2 Argi neprisisenate, kad pasakiau jums, jog po to, kai ^agavote Šventąją Dvasią, jūs galite kalbėti angelų ^bliežuviu? Ir dabar, kaip galėtumėte kalbėti angelų liežuviu, jei ne Šventąją Dvasią?

3 ^aAngelai kalba Šventosios Dvasios galia; todėl jie kalba Kristaus žodžius. Todėl sakiau jums: ^bsotinkitės Kristaus

žodžiais; nes štai, Kristaus žodžiai pasakys jums viską, ką turėtumėte daryti.

4 Todėl dabar, jei man pasakius šiuos žodžius, jūs negalite jų suprasti, tai todėl, kad ^aneklausiate ir nesibeldžiate; todėl jūs nevedami į šviesą, bet turite pražūti patamsyje.

5 Nes štai, vėl sakau jums, kad jei įeisite į šį kelią ir gausite Šventąją Dvasią, ji nurodys jums viską, ką turėtumėte daryti.

6 Štai, tai yra Kristaus doktrina, ir nebus duota daugiau doktrinių, kol jis ^aapsireikš jums kūne. Ir kada jis apsireikš jums kūne, žiūrėkite, kad darytumėte tai, ką jis sakys jums.

7 Ir dabar, aš, Nefis, negaliu sakyti daugiau; Dvasia stabdo mano kalbą, ir aš esu paliktas sielvartauti dėl žmonių ^anetikėjimo ir nelabumo, ir nemokšiško, ir kietasprandiško; nes jie nenori ieškoti pažinimo ir nesupranta didžio pažinimo, kada jis duodamas jiems ^baiškiai, netgi taip aiškiai, kiek tik žodis gali būti aiškus.

8 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš suvokiu, kad vis dar svarstote savo širdyse; ir mane liūdina, kad turiu apie tai kalbėti. Nes, jei išiklausytumėte į Dvasią, kuri moko žmogų ^amelstis, jūs žinotumėte, kad turite melstis; nes ^bpiktoji dvasia nemoko

21a ApD 4:10–12;

2 Nef 9:41;

Al 37:46;

DS 132:22, 25.

b Mzj 3:17.

c RR Jėzus Kristus – Jėzus Kristaus vardo priėmimas.

d Mt 7:28; Jn 7:16–17.

e RR Dievas, Dievybė.

f 3 Nef 11:27, 35–36.

RR Vienybė.

32 2a 3 Nef 9:20.

b 2 Nef 31:13.

3a RR Angelai.

b Jer 15:16.

4a RR Prašyti.

6a 3 Nef 11:8.

7a RR Netikėjimas.

b 2 Nef 31:2–3;

JokK 4:13.

8a RR Malda.

b Mzj 4:14.

RR Velnias.

žmogaus melstis, bet moko jį, kad jis neturi melstis.

9 Bet štai, sakau jums, kad turite visada „melstis ir neatlyžti; kad nieko neturite daryti Viešpačiui, pirma nepasimeldę Tėvui Kristaus ^bvardu, kad jis pašvęstų tavo poelgį tau, kad tavo poelgis būtų tavo sielos ^cgerovei.

33 SKYRIUS

Nefio žodžiai yra teisingi. Jie liudija apie Kristų. Tie, kas tiki Kristų, tikės Nefio žodžiais, kurie stovės kaip liudijimas prieš teismo pertvarą. Apie 559–545 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, aš, Nefis, negaliu parašyti viso to, ko buvo mokoma tarp mano žmonių; aš nesu toks „stiprus rašyti, kaip kalbėti; nes kai žmogus ^bkalba Šventosios Dvasios galia, Šventosios Dvasios galia neša tai į žmonių vaikų širdis.

2 Bet štai, yra daug tokių, kurie „užkietina savo širdis prieš Šventąją Dvasią, tad jai nebėra vietos juose; todėl jie išmetė daug to, kas parašyta, ir laiko tai nieko vertu.

3 Bet aš, Nefis, parašiau tai, ką parašiau, ir laikau tai esant didžiai „vertinga, ypač mano žmonėms. Nes aš ^bmeldžiuosi už juos dieną, ir dėl jų mano

akys vilgo pagalvę naktį; ir aš šaukiuosi savo Dievo tikėdamas ir žinau, kad jis išgirs mano šauksmą.

4 Ir žinau, kad Viešpats Dievas pašvęs mano maldas mano žmonių labui. Ir žodžiai, kuriuos parašiau silpnume, jiems bus padaryti „stiprūs; nes tai ^bįtikinėja juos daryti gera; tai duoda jiems žinojimą apie jų tėvus; ir tai kalba apie Jėzų ir įtikinėja juos tikėti jį ir išverti iki galo, kas ir yra ^camžinasis gyvenimas.

5 Ir tai „griežtai kalba prieš nuodėmę, sulig tiesos ^btiesumu; todėl joks žmogus nesipiktins tais žodžiais, kuriuos aš parašiau, nebent jis bus velnio dvasios.

6 Aš džiūgauju aiškumu; aš džiūgauju tiesa; aš džiūgauju mano Jėzumi, nes jis „išpirko mano sielą iš pragaro.

7 Aš turiu „tikrosios meilės savo žmonėms ir turiu didį tikėjimą Kristumi, kad sutiksiu daug sielų be dėmės prie jo teismo krasės.

8 Aš turiu tikrosios meilės „žydams – sakau žydams, nes turiu galvoje tuos, iš kur atėjau.

9 Taip pat turiu tikrosios meilės „kitataučiams. Bet štai, nė dėl vieno iš šių aš negaliu viltis, nebent jie bus ^bsutaikyti su Kristumi ir įeis pro siaurus ^cvartus,

9a 3 Nef 20:1; DS 75:11.

b Moz 5:8.

c Al 34:27.

33 1a Etr 12:23–24.

b DS 100:7–8.

2a Hel 6:35–36.

3a RR Raštai – Raštų vertingumas.

b En 1:9–12; MŽ 1:8.

4a Etr 12:26–27.

b Mor 7:13.

c RR Amžinasis gyvenimas.

5a 1 Nef 16:1–3;

2 Nef 9:40.

b 2 Nef 31:3; Jokk 4:13.

6a RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

7a RR Tikroji meilė.

8a RR Žydai.

9a RR Kitataučiai.

b RR Apmokėti, apmokėjimas.

c 2 Nef 9:41.

ir ^avaikščios ^cankštu keliu, kuris veda į gyvenimą, ir išliks kelyje iki išbandymo dienos galo.

10 Ir dabar, mano mylimi broliai, ir taip pat žydai, ir visi jūs, žemės pakraščiai, įsiklausykite į šituos žodžius ir ^atikėkite Kristų; ir jei netikite šitais žodžiais, tikėkite Kristų. Ir jei tikėsite Kristų, jūs tikėsite šitais ^bžodžiais, nes tai yra Kristaus ^cžodžiai, ir jis juos man davė; ir jie ^dmoko visus žmones daryti gera.

11 Ir ar tai nėra Kristaus žodžiai, spęskite patys – nes paskutiną dieną Kristus parodys jums su ^agalia ir didele šlove, kad tai jo žodžiai; ir jūs ir aš stovėsime veidas į veidą priešais jo teismo ^bpertvarą; ir žinosite, kad jis man įsakė užrašyti šiuos žodžius, nepaisant mano silpnumo.

12 Ir aš meldžiu Tėvą Kristaus

vardu, kad daugelis mūsų, jeigu ne visi, būtų išgelbėti jo ^akaraulytėje tą didžiąją ir paskutinąją dieną.

13 Ir dabar, mano mylimi broliai, visi tie, kas yra Izraelio namų, ir visi jūs, žemės pakraščiai, aš kalbu jums kaip balsas ^ašaukiančiojo iš dulkių: sudie, iki ta didi diena ateis.

14 O jums, kurie neragausite Dievo gerumo ir nepaisysite žydų ^ažodžių, ir taip pat mano ^bžodžių, ir žodžių, kurie išeis iš Dievo Avinėlio burnos, štai, aš tariu jums amžinąjį sudie, nes šitie žodžiai ^cpasmerks jus paskutinąją dieną.

15 Nes ką aš užantspaudoju žemėje, bus atnešta prieš jus prie ^ateismo pertvaros; nes taip Viešpats įsakė man, ir aš turiu paklusti. Amen.

JOKŪBO KNYGA

ŠIS JOKŪBAS BUVO NEFIO BROLIS

Jo pamokslavimo savo broliams žodžiai. Jis žodžiais pergali vyrą, kuris stengiasi sugriauti Kristaus doktriną. Keletas žodžių apie Nefio žmonių istoriją.

1 SKYRIUS

Jokūbas ir Juozapas stengiasi įtikinti žmones tikėti Kristų ir laikytis jo įsakymų. Nefis miršta. Tarp nefitų

įsigali nelabumas. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

NES štai buvo taip, kad penkiasdešimt penkeri metai

9d RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.
e Hel 3:29–30;
DS 132:22.

10a RR Tikėjimas, tikėti.
b RR Mormono Knyga.

c Mor 10:27–29.
d 2 Nef 25:28.
11a Etr 5:4; Mor 7:35.
b Apr 20:12;
Mor 10:34.

12a RR Celestialinė šlovė.

13a Iz 29:4; 2 Nef 26:16.

14a RR Biblija.
b RR Mormono Knyga.
c 2 Nef 29:11;
Etr 4:8–10.

15a MŽ 1:11.

praėjo nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę; todėl Nefis davė man, „Jokūbui, įsakymą dėl ‘mažųjų plokštelių, ant kurių visa tai išraižyta.

2 Ir jis davė man, Jokūbui, įsakymą užrašyti ant šių plokštelių keletą dalykų, kurie man atrodys patys vertingiausi, ir neliesiti – nebent labai trumpai – šitų žmonių, kurie vadinami Nefio žmonėmis, istorijos.

3 Nes jis sakė, kad jo žmonių istorija bus išraižyta ant kitų jo plokštelių ir kad aš turiu išsaugoti šias plokšteles ir perduoti jas savo sėklai iš kartos į kartą.

4 Ir jei būtų pamokslas, kuris būtų šventas, arba apreiškimas, kuris būtų didis, arba pranašavimas – jų „santraukas aš turiu išraižyti ant šių plokštelių ir paliesti juos tiek, kiek įmanoma, Kristaus ir mūsų žmonių labui.

5 Nes dėl tikėjimo ir didelio susirūpinimo mums tikrai buvo atskleista apie mūsų žmones, kas jiems „atsitiks.

6 Ir mes taip pat gavome daug apreiškimų ir daugelio pranašysčių dvasią; todėl žinojome apie „Kristų ir jo karalystę, kuri ateis.

7 Todėl mes stropiai darbavomės tarp savo žmonių, kad juos įtikintume „ateiti pas Kristų ir ragauti Dievo gerumo, kad jie

galėtų įeiti į jo ‘atilsį, kad kokių nors būdu jis neprisiektų savo rūstybėje, jog jie ‘neįeis, kaip kad per ‘provokavimą bandymo dienomis, Izraelio vaikams būnant ‘tyruose.

8 Todėl tepadedu mums Dievas, kad visus žmones galėtume įtikinti „nemaištauti prieš Dievą, kad ‘nesukeltų jo pykčio, bet kad visi žmonės tikėtų Kristų ir žiūrėtų į jo mirtį, ir kęstų jo ‘kryžių, ir neštų pasaulio gėdą; todėl aš, Jokūbas, apsiimu vykdyti savo brolio Nefio įsakymą.

9 Dabar, Nefis paseno ir matė, kad netrukus turės „mirti; todėl jis ‘patepė vyrą jo žmonių karaliumi ir valdovu dabar, kaip priimta valdant ‘karaliams.

10 Kadangi žmonės nepaprastai mylėjo Nefį, nes jis buvo didis jų gynėjas, įvaldęs Labano “kalaviją jiems ginti, ir visas savo dienas darbavęsis dėl jų gerovės –

11 todėl žmonės norėjo išlaikyti atmintyje jo vardą. Ir kas tik valdė jo vietoje, buvo žmonių vadinami antruoju Nefiu, trečiuoju Nefiu ir taip toliau, kaip priimta valdant karaliams; ir taip jie buvo žmonių vadinami, nepaisant to, koks buvo jų vardas.

12 Ir buvo taip, kad Nefis numirė.

13 Dabar, žmonės, kurie buvo

[JOKŪBO]

1 1a RR Jokūbas, Lehis sūnus.

b JokK 7:27.

c 2 Nef 5:28–33;

JokK 3:13–14.
RR Plokštelės.

4a T.y. esminius, svarbiausius dalykus.

5a 1 Nef 12.

6a 1 Nef 10:4–11; 19:8–14.

7a 2 Nef 9:41; Om 1:26;
Mor 10:32.

b RR Atilsis, poilsis.

c Sk 14:23;

PakĮst 1:35–37;
DS 84:23–25.

d Hbr 3:8.

e Sk 26:65; 1 Nef 17:23–31.

8a RR Maištas, sukilimas.

b 1 Nef 17:30;

Al 12:36–37; Hel 7:18.

c DžSV, Mt 16:25–26;
Lk 14:27.

9a 2 Nef 1:14.

b RR Patepti.

c 2 Nef 6:2; Jar 1:7.

10a 1 Nef 4:9; 2 Nef 5:14;

MŽ 1:13; Mzj 1:16;

DS 17:1.

ne ^alamanitai, buvo ^bnefitai; tačiau jie vadinosi nefitais, jokūbitais, juozapitais, ^czoramitais, lamanitais, lemuelitais ir izmaelitais.

14 Bet aš, Jokūbas, nuo šiol neišskirsiu jų pagal šiuos vardus, bet tuos, kurie stengiasi sunaikinti Nefio žmones, ^avadinsiu lamanitais, o tuos, kurie draugiški Nefiui, vadinsiu ^bnefitais, arba ^cNefio žmonėmis, kaip priimta valdant karaliams.

15 Ir dabar, buvo taip, kad, valdant antrajam karaliui, Nefio žmonės pradėjo darytis kietasirdžiai ir atsidavė nelabiams papročiams, tokiems kaip senovės Dovydo ir taip pat Šaliamono, jo sūnaus, norėdami daug ^ažmonių ir sugulovių.

16 Taip, ir jie pradėjo ieškoti daug aukso bei sidabro ir pradėjo šiek tiek aukštintis.

17 Todėl aš, Jokūbas, mokydamas juos ^ašventykoje, pateikiau jiems šiuos žodžius, pirmiau gavęs savo ^bpavedimą iš Viešpaties.

18 Nes aš, Jokūbas, ir mano brolis Juozapas Nefio ranka buvome ^apašvęsti šių žmonių kunigais ir mokytojais.

19 Ir mes aukštinome savo ^apareigybę Viešpačiui, prisiimdami ^batsakomybę, atsakydami už šių žmonių nuodėmes savo galvomis, jei su visu stropumu nemokytume jų Dievo žodžio; dėl to darbavomės visomis savo

išgalėmis, kad jų ^ckraujas nekristų ant mūsų apdarų; antraip jų kraujas kristų ant mūsų apdarų, ir paskutiniąją dieną mes nebūtume pripažinti be dėmės.

2 SKYRIUS

Jokūbas pasmerkia meilę turtams, išdidumą ir neskaistybę. Žmonės gali siekti turtų, kad padėtų savo artimui. Jokūbas pasmerkia savavališką daugpatystę. Viešpats gėrėsi moterų skaistybe. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

ŽODŽIAI, kuriuos Jokūbas, Nefio brolis, kalbėjo Nefio žmonėms po Nefio mirties.

2 Dabar, mano mylimi broliai, aš, Jokūbas, sulig savo atsakomybe prieš Dievą rimtai aukštinti savo pareigybę, ir kad galėčiau išvalyti savo apdarus nuo jūsų nuodėmių, atėjau šiandien į šventyklą, kad galėčiau jums paskelbti Dievo žodį.

3 Jūs ir patys žinote, kad aš ligi šiol stropiai aukštinau savo pašaukimo pareigybę; bet šią dieną mane slegia daug didesnis negu ligi šiol gerovės jūsų sieloms troškimas ir susirūpinimas ja.

4 Nes štai, ligi šiol jūs buvote paklusnūs Viešpaties žodžiui, kurį jums pateikiau.

5 Bet štai, paklausykite manęs ir žinokite, kad, visagalio dangaus

13a En 1:13; DS 3:18.

b RR Nefitai.

c 1 Nef 4:35;

4 Nef 1:36–37.

14a Mzj 25:12; Al 2:11.

b 2 Nef 4:11.

c 2 Nef 5:9.

15a DS 132:38–39.

17a 2 Nef 5:16.

RR Šventykla,
Viešpaties namai.

b RR Pašaukti,
pašauktas Dievo,
pašaukimas.

18a 2 Nef 5:26.

19a RR Pareigybė,
pareigūnas.

b DS 107:99–100.

RR Prievaizdas,
prievaizdavimas.

c 2 Nef 9:44.

ir žemės Kūrėjo padedamas, galiu pasakyti jums apie jūsų „mintis, jog pradėdote gyventi nuodėmėje, kuri man atrodo labai pasibjaurėtina, taip, ir pasibjaurėtina Dievui.

6 Taip, tai liūdina mano sielą ir verčia mane susigėdus trauktis iš mano Sutvėrėjo akivaizdos, kad turiu liudyti jums apie jūsų širdžių nelabumą.

7 Ir taip pat mane liūdina tai, kad turiu taip „tiesmukai kalbėti apie jus prieš jūsų žmonas ir vaikus, daugelio kurių jausmai Dievo akyse nepaprastai švelnūs ir ^bskaistūs, ir trapūs, kas patinka Dievui;

8 ir man regis, kad jie užkopė čia pasiklausti malonaus Dievo „žodžio, taip, žodžio, kuris gydo sužeistą sielą.

9 Todėl mano sielą slegia tai, kad, dėl griežto įsakymo, kuri gavau iš Dievo, esu priverstas papeikti jus už jūsų nusikaltimus, didindamas žaizdas tų, kurie jau sužeisti, užuot ramiņės ir gydęs jų žaizdas; o tiems, kurie nesužeisti, vietoje to, kad sotintųsi maloniu Dievo žodžiu, paruošti durklai jų sieloms perverti ir jų jautriems protams sužeisti.

10 Bet, nepaisydamas užduoties sunkumo, aš privalau elgtis pagal griežtus Dievo „įsakymus ir pranešti jums apie jūsų nelabumą bei bjaurumus tyraširdžių ir tų, kurių širdys sudužusios,

akivaizdoje, ir Visagalio Dievo ^bveriančiai akiai matant.

11 Todėl privalau pasakyti jums tiesą sulig Dievo žodžio „tiesumu. Nes štai, man pasiteiravus Viešpatį, man atėjo toks žodis, sakantis: Jokūbai, pasikelk rytoj į šventyklą ir paskelbk šitiems žmonėms žodį, kurį aš tau duosiu.

12 Ir dabar, štai, mano broliai, žodis, kurį skelbiu jums, yra toks: daugelis iš jūsų pradėjote ieškoti aukso ir sidabro, ir visokių vertingų „rūdų, kurių apstu šioje žemėje, kuri yra pažado ^bžemė jums ir jūsų sėklai.

13 Ir apvaizdos ranka nusišypsojo jums kuo maloniausiai, tad įgijote daug turtų; ir kadangi kai kurie iš jūsų įgijote gausiau už savo brolius, jūs „aukštinatės dėl savo širdžių išdidumo ir vilkite kietus sprandus ir pakeltas galvas dėl savo drabužių prabangumo ir persekiojate savo brolius, nes manote esą geresni už juos.

14 Ir dabar, mano broliai, neįmanoma manote, kad Dievas jus dėl šito pateisina? Štai, sakau jums: ne. Jis jus smerkia, ir jei toliau tai darysite, jo teismai netruks jus ištikti.

15 O kad jis parodytų jums, kad gali jus perverti ir vienu savo akies žvilgtelėjimu sutriuškinti jus į dulkes!

16 O kad jis apvalytų jus nuo šitos nedorybės ir bjaurumo!

2 5a Al 12:3;
DS 6:16.
RR Dievas, Dievybė.
7a DS 121:43.
b RR Dorybė.

8a Al 31:5.
10a RR Dievo įsakymai.
b 2 Nef 9:44.
11a 2 Nef 25:4; 31:2–3.
12a 1 Nef 18:25;

Hel 6:9–11;
Etr 10:23.
b 1 Nef 2:20.
RR Pažadėtoji žemė.
13a Mrm 8:35–39.

O kad jūs paklausytumėt jo įsakymų žodžio ir neleistumėt šitam savo širdžių „išdidumui sunaikinti jūsų sielų!

17 Galvokite apie brolius kaip apie save ir būkite draugiški su visais ir dosnūs savo „turtu, kad ^bjie būtų turtingi kaip jūs.

18 Bet prieš siekdami „turtu, ieškokite Dievo ^bkaralystės.

19 O kai būsite igiję viltį Kristuje, jūs igysite turtu, jeigu jų sieksite; ir sieksite jų, norėdami „daryti gera: aprengti nuoga, pamaitinti alkaną, išlaisvinti belaisvį ir suteikti pagalbą ligotam ir prislėgtam.

20 Ir dabar, mano broliai, aš kalbėjau jums apie išdidumą; ir tie iš jūsų, kurie engėte savo artimą ir persekiojote, kadangi savo širdyse didžiavotės dėl to, ką Dievas jums davė, ką apie tai pasakysite?

21 Argi jums neatrodo, kad tai bjauru tam, kuris sukūrė visą kūną? Ir jo akyse viena esybė yra tokia pat vertinga kaip ir kita. Ir visas kūnas yra iš dulkių; vienam ir tam pačiam tikslui jis sukūrė jį – kad vykdytų jo „įsakymus ir šlovintų jį per amžius.

22 Ir dabar aš baigiu kalbėti jums apie šį išdidumą. Ir jei man nereikėtų kalbėti jums apie bjaurėnį nusikaltimą, mano širdis nepaprastai džiūgautų dėl jūsų.

23 Bet Dievo žodis slegia mane dėl bjauresnių jūsų nusikaltimų. Nes štai, taip sako Viešpats: Šitie žmonės darosi nedori; jie nesupranta Raštų, nes stengiasi pateisinti savo paleistuvystes tuo, kas buvo parašyta apie Dovydą ir jo sūnų Saliamoną.

24 Štai, Dovydas ir „Saliamonas tikrai turėjo daug ^bžmonių ir sugulovių, kas buvo pasibjaurėtina mano akyse, – sako Viešpats.

25 Todėl taip sako Viešpats: Aš išvedžiau šituos žmones iš Jeruzalės žemės savo rankos galia, kad galėčiau pakelti sau „teisią šaką iš Juozapo strėnų vaisiaus.

26 Todėl aš, Viešpats Dievas, neleisiu, kad šitie žmonės elgtųsi kaip anie iš senovės.

27 Todėl, mano broliai, paklausykite manęs ir įsiklausykite į Viešpaties žodį: Niekas iš jūsų neturės daugiau kaip „vieną žmoną; o sugulovės neturės nė vienos;

28 nes aš, Viešpats Dievas, gėriuosi moterų „skaistybe. Ir paleistuvystės yra bjaurumas mano akyse, – taip sako Pulų Viešpats.

29 Todėl šitie žmonės laikysis mano įsakymų, – sako Pulų Viešpats, – antraip žemė bus jiems „prakeikta.

30 Nes jei panorėsiu, – sako

16a RR Išdidumas.

17a RR Šalpa; Gerovės darbas, gerovė.

b 4 Nef 1:3.

18a 1 Kar 3:11–13;

Mk 10:17–27;

2 Nef 26:31;

DS 6:7.

RR Turtai.

b Lk 12:22–31.

19a Mzj 4:26.

21a DS 11:20;

Abr 3:25–26.

24a 1 Kar 11:1;

Neh 13:25–27.

b 1 Kar 11:1–3;

Ezr 9:1–2;

DS 132:38–39.

25a Pr 49:22–26;

Am 5:15; 2 Nef 3:5;

Al 26:36.

RR Lehis, Nefio tėvas.

27a DS 42:22; 49:16.

RR Santuoka, susituokti.

28a RR Skaistybė.

29a Etr 2:8–12.

Pulkų Viešpats, – “išauginti sau sėklą, aš įsakysiu savo žmonėms; kitais atvejais jie vadovausis šituo.

31 Nes štai, aš, Viešpats, pamačiau sielvartą ir išgirdau savo žmonių dukrų raudą Jeruzalės žemėje, taip, ir visose savo žmonių žemėse dėl jų vyrų ne-
labumo ir bjaurumų.

32 Ir aš neleisiu, – sako Pulkų Viešpats, – kad šitų žmonių, kuriuos aš išvedžiau iš Jeruzalės žemės, gražiųjų dukterų verksmai kiltų pas mane prieš mano liaudies vyrus, – sako Pulkų Viešpats.

33 Nes jie nesives belaisvėmis mano žmonių dukterų dėl jų švelnumo; priešingu atveju aš juos aplankysiu skaudžiu praeiksmu, netgi iki sunaikinimo; nes jie “nepaleistuvais kaip anie iš senovės, – sako Pulkų Viešpats.

34 Ir dabar štai, mano broliai, jūs žinote, kad šitie įsakymai buvo duoti mūsų tėvui Lehiui; todėl jau žinojote juos; ir buvote didžiai pasmerkti, nes padarėte tai, ko neturėjote daryti.

35 Štai, jūs padarėte “didesnių nedorybių negu lamanitai, mūsų broliai. Savo blogais pavyzdžiais jūs sudaužėte savo švelnių žmonių širdis ir praradote savo vaikų pasitikėjimą; ir jų širdžių kūkčiojimais kyla pas Dievą prieš jus. Ir dėl Dievo žodžio, kuris ateina prieš jus, griežtumo daugelis širdžių mirė, pervertos gilių žaizdų.

3 SKYRIUS

Tyraširdžiai gauna maloningąjį Dievo žodį. Lamanitai teisumu pranoksta nefitus. Jokūbas išpėja dėl ištvirkavimo, gašlavimo ir bet kokios nuodėmės. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

BET štai, aš, Jokūbas, norėčiau kalbėti jums, kurie esate tyraširdžiai. Žvelkite į Dievą su proto tvirtumu ir melskitės jam su begaliniu tikėjimu, ir jis nuramins jus jūsų suspaudimuose, ir užtars jūsų bylą, ir atsiųs teisėtą atpildą tiems, kurie siekia jūsų sunaikinimo.

2 O, visi jūs, tyraširdžiai, pakelkite galvas ir priimkite maloningąjį Dievo žodį, ir sotinkitės jo meile; nes jūs galite tai daryti per amžius, jei jūsų nusistatymas “tvirtas.

3 Bet vargas, vargas jums, kurie šią dieną esate netyraširdžiai ir “nešvarūs prieš Dievą; nes jei neatgailausite, žemė bus jums praeikta; ir lamanitai, kurie nėra tokie nešvarūs kaip jūs, – vis dėlto jie ^bpraeikti skaudžiu praeiksmu – plaks jus netgi iki sunaikinimo.

4 Ir greitai ateina laikas, kai, jei neatgailausite, jie užims jūsų paveldo žemę ir Viešpats Dievas “išves teisiuosius iš jūsų tarpo.

5 Štai, lamanitai, jūsų broliai, kurių jūs nekenčiate dėl jų nešvarumo ir praeiksmo, ištikisio

30a Mal 2:15;
DS 132:61–66.
33a RR Juslinis,
juslingumas;

Seksualinis
amoralumas.
35a JokK 3:5–7.
3 2a Al 57:26–27.

3a RR Nešvarumai,
nešvara.
b 1 Nef 12:23.
4a Om 1:5–7, 12–13.

jų odą, yra teisesni už jus; nes jie „neužmiršo Viešpaties įsakymo, kuris buvo duotas mūsų tėvui – kad jie turėtų tik vieną žmoną ir neturėtų nė vienos sugulovės ir kad tarp jų nebūtų paleistuvysčių.

6 Ir dabar, šį įsakymą jie stengiasi vykdyti; todėl dėl šitų pastangų vykdyti šį įsakymą Viešpats Dievas jų nesunaikins, bet bus jiems „gailėstingas; ir vieną dieną jie taps palaiminta liaudimi.

7 Štai, jų vyrai „myli savo žmonas, ir jų žmonos myli savo vyrus; ir jų vyrai, ir jų žmonos myli savo vaikus; o jų netikėjimas ir neapykanta jums yra dėl jų tėvų nedorybės; todėl kiek jūs geresni už juos savo didžiojo Kūrėjo akyse?

8 O, mano broliai, aš baiminuosi, kad jei neatgailausite dėl savo nuodėmių, jų oda bus baltesnė negu jūsų, kai su jais būsite atvesti priešais Dievo sostą.

9 Todėl duodu jums įsakymą, kuris yra Dievo žodis, kad daugiau nebeburnotumėte prieš juos dėl jų odos tamsumo; ir neburnokite prieš juos dėl jų nešvarumo; bet atsiminkite savo pačių nešvarumą ir atminkite, kad jų nešvarumas atsirado dėl jų tėvų.

10 Todėl atsiminkite savo „vaikus, kaip jūs nuliūdinote jų širdis savo pavyzdžiu, kurį davėte jiems; ir taip pat atminkite,

kad dėl savo nešvarumo galite nuvesti savo vaikus į sunaikinimą; ir paskutiniąją dieną jų nuodėmės bus sukrautos ant jūsų galvų.

11 O, mano broliai, įsiklausykite į mano žodžius; pažadinkite savo sielų sugebėjimus; pasipurtykite, kad „pabustumėte iš mirties miego; ir išsivaduosite iš ^bpragaro kančių, kad netaptumėte velnio ^cangelais, kad nebūtumėte įmesti į ugnies ir sieros ežerą, kas yra antroji ^dmirtis.

12 Ir dabar, aš, Jokūbas, daug daugiau kalbėjau Nefio žmonėms, išpėdamas juos dėl „ištvirkavimo bei ^bgašlavimo ir bet kokios nuodėmės, nurodydamas baisias jų pasekmes.

13 Ant „šių plokštelių negali būti užrašyta nė šimtoji šitos liaudies, kuri dabar darosi gausi, darbų dalis; bet daugelis jų darbų aprašyti ant didžiųjų plokštelių – ir jų karai, ir kovos, ir karalių valdymai.

14 Šios plokštelės vadinamos Jokūbo plokštelėmis ir jos buvo pagamintos Nefio ranka. Ir aš baigiu kalbėti šiuos žodžius.

4 SKYRIUS

Visi pranašai garbino Tėvą Kristaus vardu. Abraomo sūnaus Izaoko aukojimas buvo Dievo ir jo Viengimio atvaizdas. Žmonės turi susitaikyti

5a JokK 2:35.
6a 2 Nef 4:3, 6–7;
Hel 15:10–13.
7a RR Šeima; Meilė.
10a RR Vaikas, vaikai.

11a Al 5:6–9.
b RR Pragaras.
c 2 Nef 9:8–9.
d RR Mirtis, dvasinė.
12a RR Ištvirkavimas.

b RR Geidulys;
Nelabas, nelabumas.
13a 1 Nef 19:1–4;
JokK 1:1–4.

su Dievu per apmokėjimą. Žydai atmes pamatinį akmenį. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

DABAR štai, buvo taip, kad aš, Jokūbas, daug tarnavau savo žmonėms žodžiu (o užrašyti galiu tik nedaugelį savo žodžių, kadangi sunku mūsų žodžius išraižyti ant plokštelių), ir mes žinome, kad tai, ką rašome ant plokštelių, išliks;

2 bet visa, ką rašome ne ant plokštelių, prašus ir išnyks; tačiau mes galime parašyti tik keletą žodžių ant plokštelių, kurios duos mūsų vaikams ir taip pat mūsų mylimiems broliams truputį žinių apie mus, arba apie jų tėvus.

3 Dabar, tuo mes džiūgaujame; ir stropiai darbuojamės, kad išraižytume šiuos žodžius ant plokštelių, tikėdamiesi, kad mūsų mylimi broliai ir mūsų vaikai priims juos dėkingomis širdimis ir žvelgs į juos, kad galėtų su džiaugsmu, o ne su sielvartu ar panieka sužinoti apie savo pirmuosius gimdytojus.

4 Nes mes parašėme tai, kad jie žinotų, jog mes „žinojome apie Kristų ir daug šimtų metų prieš jo atėjimą turėjome jo šlovės viltį; ir ne tik mes patys turėjome jo šlovės viltį, bet taip pat

visi šventieji ^bpranašai, buvę prieš mus.

5 Štai, jie tikėjo Kristų ir „garbino Tėvą jo vardu, taip pat ir mes garbiname Tėvą jo vardu. Ir dėl to mes laikomės Mozės ^bįstatymo, nes jis „nukreipia mūsų sielas į jį; ir dėl to tai įskaityta mums teisumu, kaip buvo įskaityta Abraomui dykumoje, kad jis buvo paklusnus Dievo įsakymams, aukodamas savo sūnų Izaoką, kas yra Dievo ir jo „Vien gimio Sūnaus atvaizdas.

6 Todėl mes tyrinėjame pranašus ir turime daug apreiškimų bei „pranašystės dvasią; ir turėdami visus šiuos ^bliudijimus mes įgyjame viltį ir mūsų tikėjimas tampa toks nepajudinamas, kad mes tikrai galime „įsakyti Jėzaus ^avardu ir net medžiai mums paklūsta arba kalnai, arba jūros bangos.

7 Tačiau Viešpats Dievas parodo mums mūsų „silpnumą, kad žinotume, jog būtent jo malonės ir didžių nuolaidumų žmonių vaikams dėka turime galią tai daryti.

8 Štai, didingi ir nuostabūs yra Viešpaties darbai. Kokios „neiširiamos yra jo ^bslėpinių gelmės; ir neįmanoma, kad žmogus suvoktų visus jo kelius. Ir nė vienas žmogus „nežino jo ^akelių,

4 4a RR Jėzus Kristus.

b Lk 24:25–27;

JokK 7:11;

Mzj 13:33–35;

DS 20:26.

5a Moz 5:8.

b 2 Nef 25:24; Jar 1:11;

Mzj 13:27, 30;

Al 25:15–16.

RR Mozės įstatymas.

c Gal 3:24.

d Pr 22:1–14;

Jn 3:16–18.

RR Viengimis.

6a RR Pranašystė, pranašauti.

b RR Liudytojas.

c RR Galia.

d ApD 3:6–16;

3 Nef 8:1.

7a Etr 12:27.

8a Rom 11:33–36.

b DS 19:10; 76:114.

RR Dievo slėpiniai.

c 1 Kor 2:9–16;

Al 26:21–22.

RR Pažinimas,

žinojimas.

d Iz 55:8–9.

jeigu jam tai neapreikšta; todėl, broliai, neniekinkite Dievo apreikšimų.

9 Nes štai, jo „žodžio galia“ žmogus atsirado ant žemės veido, žemės, kuri buvo sukurta jo žodžio galia. Todėl, jei Dievas galėjo tarti ir pasaulis atsirado, ir tarti ir žmogus buvo sukurtas, o tad kodėl negalėtų įsakyti „žemei arba savo rankų dirbiniui ant jos veido pagal savo valią ir pageidavimą“?

10 Todėl, broliai, stenkitės ne „patarinėti Viešpačiui, bet priimti patarimą iš jo rankos. Nes štai, jūs patys žinote, kad jis pataria „išmintingai ir teisingai, ir didžiai gailestingai visiems savo kūriniams.

11 Todėl, mylimi broliai, susitarkite su juo per Kristaus, jo „Viengimio Sūnaus,“ apmokėjimą ir galėsite įgyti „prisikėlimą sulig prisikėlimo galia, kuri yra Kristuje, ir būti pristatyti kaip Kristaus „pirmieji vaisiai Dievui, turėdami tikėjimą ir įgiję gerąją šlovės viltį jame prieš tai, kol jis apreikš save kūne.

12 Ir dabar, mylimieji, nesistebėkite, kad tai jums sakau; nes kodėl gi „nekalbėti apie Kristaus apmokėjimą ir nesiekti tobulo jo pažinimo, kaip ir pažinimo apie prisikėlimą ir būsimą pasaulį“?

13 Štai, mano broliai, tas, kuris pranašauja, tegul pranašauja, kad žmonės suprastų; nes „Dvasia kalba tiesą ir nemeluoja. Todėl ji kalba apie tai, kaip iš tikrųjų „yra, ir apie tai, kaip iš tikrųjų bus; todėl tai mums atskleista „aiškiai, mūsų sieloms išgelbėti. Nes štai, mes nesame vieninteliai to liudytojai; nes Dievas tai kalbėjo ir senovės pranašams.

14 Bet štai, žydai buvo „kieta-sprandžiai žmonės; ir jie „paniekino aiškumo žodžius ir nužudė pranašus, ir siekė to, ko jie negali suprasti. Todėl, dėl jų „aklumo, atsiradusio dėl to, kad žiūrėjo toliau tikslo, jie būtinai turi pulti; nes Dievas atėmė savo aiškumą iš jų ir davė jiems daug to, ko jie „negali suprasti, nes jie to norėjo. Ir kadangi jie to norėjo, Dievas padarė tai, kad jie suklyptų.

15 Ir dabar, mane, Jokūbą, Dvasia veda pranašauti; nes manye esančios Dvasios veikiamas suvokiu, kad dėl savo „suklypimo žydai „atmes „akmenį, ant kurio jie galėtų statyti ir turėti patikimą pamatą.

16 Bet štai, pagal Raštus šis „akmuo taps didžiu ir paskutiniu, ir vieninteliu patikimu „pamatu, ant kurio žydai gali statyti.

9a Mrm 9:17; Moz 1:32.

b RR Sukurti, sukūrimas; Žmogus, žmonės.

c Hel 12:8–17.

10a 2 Nef 9:28–29;

Al 37:12, 37;

DS 3:4, 13.

b RR Visažinis; Išmintis.

11a Hbr 5:9.

b RR Apmokėti,

apmokėjimas.

c RR Prikėlimas.

d Mzj 15:21–23; 18:9;

Al 40:16–21.

12a 2 Nef 25:26.

13a RR Šventoji Dvasia;

Tiesa.

b DS 93:24.

c Al 13:23.

14a Mt 23:37–38;

2 Nef 25:2.

b 2 Kor 11:3; 1 Nef 19:7;

2 Nef 33:2.

c Iz 44:18; Rom 11:25.

d 2 Nef 25:1–2.

15a Iz 8:13–15; 1 Kor 1:23;

2 Nef 18:13–15.

b 1 Nef 10:11.

c RR Kertinis akmuo;

Uola, akmuo.

16a Ps 118:22–23.

b Iz 28:16; Hel 5:12.

17 Ir dabar, mano mylimieji, kaip tai įmanoma, kad šie, atmetę patikimą pamatą, galėtų “kada nors statyti ant jo, kad jis taptų jų kertiniu akmeniu?

18 Štai, mano mylimi broliai, aš atskleisiu jums šį slėpinį; jei koku nors būdu nenukrypsiu nuo savo tvirtumo Dvasioje ir nesuklupsiu dėl per didelio savo susirūpinimo jums.

5 SKYRIUS

Jokūbas cituoja Zenoso alegoriją apie kultūrinį ir laukinį alyvmedžius. Jie vaizduoja Izraelį ir kitataučius. Pavaizduotas Izraelio išsklaidymas ir surinkimas. Paminėti nefitai, lamanitai ir visi Izraelio namai. Kitataučiai bus įskiepyti į Izraelį. Galiausiai vynuogynas bus sudegintas. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI, mano broliai, argi neatsimenate skaitę pranašo “Zenoso žodžius, kuriuos jis kalbėjo Izraelio namams, sakydamas:

2 Klausykitės, o jūs, Izraelio namai, ir išgirskite mano, Viešpaties pranašo, žodžius.

3 Nes štai, taip sako Viešpats: Aš prilyginsiu jus, o “Izraelio namai, kultūriniam ^balyvmedžiui, kurį žmogus paėmė ir puoselėjo savo ‘vynuogyne; ir jis augo, ir paseno, ir pradėjo ^dgesti.

4 Ir buvo taip, kad atėjo vynuogyno šeimininkas ir pamatė, kad

jo alyvmedis pradėjo gesti; ir jis sakė: Aš apgenėsiu jį ir apkasiu, ir puoselėsiu jį, kad jis galbūt išleistų jaunas ir švelnias šakas ir nepražūtų.

5 Ir buvo taip, kad jis apgenėjo jį ir apkasė jį, ir puoselėjo jį pagal savo žodį.

6 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų šis išleido keletą jaunų ir švelnių šakų; bet štai, jo viršūnė pradėjo žūti.

7 Ir buvo taip, kad vynuogyno šeimininkas pamatė tai ir tarė savo tarnui: Mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį; todėl eik ir išlaužk “laukinio alyvmedžio šakas, ir atnešk jas čionai pas mane; ir mes išlaušime tas pagrindines šakas, kurios pradeda džiūti, ir įmesime jas į ugnį, kad sudegtų.

8 Ir štai, – sako vynuogyno Viešpats, – aš prirenku daug šių jaunų ir švelnių šakų ir įskiepysiu jas ten, kur panorėsiu; ir nesvarbu, jei bus taip, kad šio medžio šaknis pražus – aš galėsiu išsaugoti sau jo vaisių; todėl paimsiu šių jaunų ir švelnių šakų ir įskiepysiu jas ten, kur panorėsiu.

9 Paimk laukinio alyvmedžio šakas ir įskiepyk jas “į jų vietą; o tas, kurias išlaužiau, aš įmesiu į ugnį ir sudeginsiu, kad jos neužgriozdintų mano vynuogyno žemės.

10 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpaties tarnas padarė pagal vynuogyno Viešpaties žodį ir

17a Mt 19:30; DS 29:30.

5 1a RR Zenosas.

3a Ez 36:8.

RR Izraelis.

b Rom 11:17–24.

RR Alyvmedis.

c DS 101:44.

RR Viešpaties

vynuogynas.

d RR Atsimetimas.

7a Rom 11:17, 24.

9a Rom 1:13.

įskiepijo „laukinio alyvmedžio šakas.

11 Ir vynuogyno Viešpats nurodė jį apkasti ir genėti, ir puoselėti, sakydamas savo tarnui: Mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį; todėl aš padariau tai, kad galbūt galėčiau išsaugoti jo šaknis, kad jos nepražūtų, idant galėčiau išsaugoti jas sau.

12 Todėl eik, prižiūrėk šį medį ir puoselėk jį pagal mano žodžius.

13 O šitas aš „patalpinsiu žemiausioje savo vynuogyno dalyje, kur panorėsiu, tau tai tenerūpi; ir aš tai darau, kad galėčiau išsaugoti sau prigimtines medžio šakas; ir taip pat, kad galėčiau susikrauti jų vaisių kitam sezonui; nes mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį ir jo vaisius.

14 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats iškeliaavo ir paslėpė kultūrinio alyvmedžio prigimtines šakas žemiausiose vynuogyno dalyse, vienas vienoje, o kitas kitose, pagal savo valią ir pageidavimą.

15 Ir buvo taip, kad praėjo daug laiko ir vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Eikš, nuženkime į vynuogyną darbuotis.

16 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir taip pat tarnas nužengė į vynuogyną dirbti. Ir buvo taip, kad tarnas tarė šeiminkui: Štai, pažvelk čionai; apžiūrėk medį.

17 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pažvelgė ir apžiūrėjo

medį, į kurią buvo įskiepyta laukinių alyvmedžio šakų; ir jos išaugo, ir pradėjo vesti „vaisių. Ir jis pamatė, kad jis buvo geras; ir jo vaisius buvo kaip prigimtinis vaisius.

18 Ir jis tarė tarnui: Štai, laukinio medžio šakos nusitvėrė jo šaknų drėgmės, todėl jo šaknys davė daug stiprybės; ir dėl didelės jo šaknų stiprybės laukinės šakos atvedė kultūrinius vaisius. Dabar, jei nebūtume įskiepiję šitų šakų, jų medis būtų žuvęs. O dabar, štai, aš susikrausiu daug vaisių, kuriuos atvedė jų medis; ir jų vaisius aš susikrausiu kitam sezonui sau pačiam.

19 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Eikš, nueikime į žemiausią vynuogyno dalį ir pažiūrėkim, ar prigimtinės medžio šakos taip pat atvedė daug vaisių, kad galėčiau susikrauti jų vaisių kitam sezonui sau pačiam.

20 Ir buvo taip, kad jie nuėjo ten, kur šeiminkas buvo paslėpęs prigimtines medžio šakas, ir jis tarė tarnui: Apžiūrėk šitas. Ir jis pamatė „pirmąsias, kad jos atvedė daug vaisių; ir jis taip pat pamatė, kad jie buvo geri. Ir jis tarė tarnui: Paimk jo vaisių ir sukrauk juos kitam sezonui, kad galėčiau išsaugoti juos sau pačiam; nes štai, – sakė jis, – ši ilgą laiką aš puoselėjau jį, ir jis atvedė daug vaisių.

21 Ir buvo taip, kad tarnas tarė savo šeiminkui: Kodėl tu būtent čia pasodinai šį medį, arba

šià medžio šakà? Nes štai, tai buvo skurdžiausia vieta visoje tavo vynuogyno žemėje.

22 Ir vynuogyno Viešpats jam tarė: Nepatarinėk man; aš žinojau, kad tai buvo skurdi žemės vieta; todėl pasakiau tau: Aš puoselėjau jį šį ilgą laiką ir tu matai, kad jis atvedė daug vaisių.

23 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Pažvelk čionai; štai aš taip pat pasodinau kitą medžio šaką; ir tu žinai, kad ši žemės vieta buvo skurdesnė už pirmąją. Bet apžiūrėk medį. Aš puoselėjau jį šį ilgą laiką, ir jis atvedė daug vaisių; todėl surink juos ir sukrauk kitam sezonui, kad galėčiau išsaugoti juos sau pačiam.

24 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats vėl tarė savo tarnui: Pažvelk čionai ir taip pat apžiūrėk kitą „šaką, kurią aš pasodinau; atkreipk dėmesį, kad puoselėjau ją taip pat, ir ji atvedė vaisių.

25 Ir jis tarė tarnui: Pažvelk čionai ir apžiūrėk paskutinę. Štai, šià pasodinau „geroje žemės vietoje; ir puoselėjau ją šį ilgą laiką, ir tik dalis medžio atvedė kultūrinį vaisių, o ^bkitą medžio dalis atvedė laukinį vaisių; štai, aš puoselėjau šį medį kaip kitus.

26 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Išlaužk šakas, kurios neatvedė gerų „vaisių, ir įmesk jas į ugnį.

27 Bet štai, tarnas tarė jam:

Apgenėkime ir apkaskime jį, ir puoselėkime truputį ilgiau, kad galbūt jis atvestų gerą vaisių tau, kad galėtum susikrauti jį kitam sezonui.

28 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir vynuogyno Viešpaties tarnas puoselėjo visą vynuogyno vaisių.

29 Ir buvo taip, kad praėjo ilgas laikotarpis ir vynuogyno Viešpats tarė savo „tarnui: Eikš, vėl eime į vynuogyną darbuotis jame. Nes štai ^blaikas artėja ir netrukus ateina „pabaiga; todėl aš turiu susikrauti vaisių kitam sezonui sau pačiam.

30 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats ir tarnas nužengė į vynuogyną; ir jie atėjo prie medžio, kurio prigimtinės šakos buvo nulaužtos ir iškiepytos laukinės šakos; ir štai, „visokie vaisiai apkibę medį.

31 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats paragavo kiekvienos rūšies vaisių pagal jų gausumą. Ir vynuogyno Viešpats tarė: Štai, šį ilgą laiką mes puoselėjome šitą medį, ir aš susikroviau sau daug vaisių kitam sezonui.

32 Bet štai, šį kartą jis atvedė daug vaisių, ir iš jų nėra „nė vieno gero. Ir štai, yra visokio blogo vaisiaus; ir iš jo man jokios naudos, nepaisant viso mūsų darbo; ir dabar mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį.

33 Ir vynuogyno Viešpats tarė tarnui: Ką darysime medžiui,

24a Ez 17:22–24; Al 16:17;
3 Nef 15:21–24.
25a 1 Nef 2:20.
b 3 Nef 10:12–13.

26a Mt 7:15–20; Al 5:36;
DS 97:7.

29a DS 101:55; 103:21.

b RR Paskutinės dienos,

pastarosios dienos.
c 2 Nef 30:10; JokK 6:2.
30a RR Atsimetimas.
32a DžS–1 1:19.

kad dar kartą galėčiau išsaugoti gerą jo vaisių sau pačiam?

34 Ir tarnas tarė šeimininkui: Štai, kadangi tu įskiepijai laukinio alyvmedžio šakas, jos maitino šaknis, todėl jos gyvos ir nepražuvo; todėl tu matai, kad jos vis dar tebėra geros.

35 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Iš medžio man nėra jokios naudos ir iš jo šaknų man jokios naudos, kol jis ves blogą vaisių.

36 Tačiau žinau, kad šaknys geros, ir savo tikslui aš jas išsaugoju; ir dėl didelės jų stiprybės jos iki šiol vedė gerą vaisių iš laukinių šakų.

37 Bet štai, laukinės šakos išaugo ir peraugo jo šaknis; ir kadangi laukinės šakos „peraugo jo šaknis, jis atvedė daug blogų vaisių; ir kadangi jis atvedė tiek daug blogų vaisių, tu matai, kad jis pradeda žūti; ir jis netrukus pribręs sunaikinimui, taigi galės būti įmestas į ugnį, jei nepadarysime ko nors, kad jį išsaugotume.

38 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats tarė savo tarnui: Nusileiskime į žemiausias vynuogyno dalis ir pažiūrėkime, ar prigimtinių šakos taip pat atvedė blogą vaisių.

39 Ir buvo taip, kad jie nužengė į žemiausias vynuogyno dalis. Ir buvo taip, kad jie pamatė, jog prigimtinių šakų vaisius taip pat sugedęs; taip, „pirmosios ir antrosios, ir taip pat paskutiniosios šakos vaisius; ir jos visos sugedo.

40 Ir paskutiniosios „laukinis vaisius pergalėjo tą medžio dalį, kuri vedė gerą vaisių, tiek, kad ta šaka nudžiūvo ir numirė.

41 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pravirko ir tarė tarnui: „Ką dar galėjau padaryti savo vynuogynui?

42 Štai, aš žinojau, kad visi mano vynuogyno vaisiai, išskyrus šituos, sugedo. Ir dabar šitie, kurie kartą atvedė gerą vaisių, taip pat sugedo; ir dabar visi mano vynuogyno medžiai nieko neverti, nebent nukirsti ir įmesti į ugnį.

43 Ir štai šitą paskutinį, kurio šaka nudžiūvo, aš pasodinau „geroje žemės vietoje; taip, būtent toje, kuri buvo man rinktinė tarp visų kitų mano vynuogyno žemės dalių.

44 Ir tu matai, kad aš taip pat nukirtau tą, kuris „užgriozdino šią žemės vietą, kad galėčiau pasodinti šį medį jo vietoje.

45 Ir tu matai, kad dalis jo atvedė gerą vaisių, o dalis atvedė laukinių vaisių; ir kadangi neišlačiau jo šakų ir neišmečiau jų į ugnį, štai, jos pergalėjo gerąją šaką, todėl ji nudžiūvo.

46 Ir dabar štai, nepaisant viso rūpesčio, kurį skyrėme mano vynuogynui, visi jo medžiai sugedo, todėl neveda jokių gerų vaisių; ir anas aš tikėjau išsaugoti, kad turėčiau susikroves jų vaisių sau kitam sezonui. Bet štai, jos tapo kaip laukinis alyvmedis ir netinka niekam kitam, kaip tik „nukirsti ir įmesti į ugnį;

37a DS 45:28–30.

39a JokK 5:20, 23, 25.

40a Mrm 6:6–18.

41a 2 Nef 26:24.

43a 2 Nef 1:5.

44a Etr 13:20–21.

46a 3 Nef 27:11.

ir mane liūdina, kad turėčiau jas prarasti.

47 Bet ką dar galėjau padaryti savo vynuogyne? Argi aš atpalaidavau savo ranką, idant nepuoselėčiau jo? Ne, aš puoselėjau jį ir apkasiau jį, ir apgenėjau, ir įmėžiau; ir aš esu „ištiesęs savo ranką jau beveik visą dieną, ir ^bpabaiga artėja. Ir mane liūdina tai, kad turėčiau iškirsti visus savo vynuogyne medžius ir įmesti juos į ugnį, kad sudegtų. Kas sugadino mano vynuogyną?

48 Ir buvo taip, kad tarnas tarė savo šeimininkui: Ar tik ne iškilumas tavo vynuogyne – argi jo šakos nepergalėjo šaknų, kurios yra geros? Ir kadangi šakos pergalėjo jo šaknis, štai jos augo greičiau už šaknų stiprumą, perimdamos stiprumą sau. Štai, aš sakau, argi ne dėl šitos priežasties tavo vynuogyne medžiai sugedo?

49 Ir buvo taip, kad vynuogyne Viešpats tarė tarnui: Nueikime ir iškirkime vynuogyne medžius, ir įmesime juos į ugnį, kad jie neužgriozdintų mano vynuogyne žemės, nes aš padariau viską. Ką gi dar galėjau padaryti dėl savo vynuogyne?

50 Bet štai, tarnas tarė vynuogyne Viešpačiui: Pasigailėk jo „dar kurį laiką.

51 Ir Viešpats tarė: Taip, aš pasigailėsiu jo dar kurį laiką, nes mane liūdina, kad turėčiau prarasti savo vynuogyne medžius.

52 Todėl paimkime „šakų nuo tų, kurias pasodinau žemiau-

siose savo vynuogyne dalyse, ir iškiepykime jas į medį, iš kur jos išaugo; ir išlaužkime tas medžio šakas, kurių vaisius pats karčiausias, o jų vietoje iškiepykime prigimtines medžio šakas.

53 Ir aš tai padarysiu, kad medis nežūtų, kad galbūt išsaugočiau sau jo šaknis savo tikslui.

54 Ir štai, šaknys prigimtinių medžio šakų, kurias pasodinau ten, kur norėjau, vis dar gyvos; todėl, kad ir jas išsaugočiau savo tikslui, aš paimsiu šio medžio šakų ir „iškiepysiu jas į anas. Taip, aš iškiepysiu į jas jų motininio medžio šakas, kad išsaugočiau sau ir šaknis, kad pakankamai sustiprėjusios galbūt jos vestų man gerą vaisių ir aš vis dar džiauščiausi savo vynuogyne vaisiumi.

55 Ir buvo taip, kad jie paėmė [šakų] nuo sulaukėjusio prigimtinių medžio ir iškiepėjo į prigimtinus medžius, kurie taip pat buvo sulaukėję.

56 Ir jie taip pat paėmė šakų nuo prigimtinių medžių, kurie sulaukėjo, ir iškiepėjo į jų motininį medį.

57 Ir vynuogyne Viešpats sakė tarnui: Neišlaužk iš medžių laukinių šakų, išskyrus pačias karčiausias; ir iškiepyk į juos taip, kaip pasakiau.

58 Ir mes vėl puoselėsime vynuogyne medžius ir apgenėsime jų šakas; ir išlaužysime iš medžių tas šakas, kurios pribrendusios, kurios turi žūti, ir įmesime jas į ugnį.

47a 2 Nef 28:32; JokK 6:4.

b RR Pasaulis – Pasaulio

pabaiga.

50a JokK 5:27.

52a RR Izraelis – Izraelio

surinkimas.

54a 1 Nef 15:12–16.

59 Ir tai aš darau tam, kad galbūt jų šaknys dėl savo gerumo galėtų įgyti stiprybės; ir kad dėl šakų pakeitimo gerosios nugaltėtų piktašias.

60 Ir kadangi aš išsaugojau prigimtines šakas ir jų šaknis, ir prigimtines šakas vėl iškiepijau į jų motininį medį, ir išsaugojau jų motininio medžio šaknis, kad galbūt mano vynuogyno medžiai vėl vestų „gerą vaisių ir kad vėl džiaugčiausi savo vynuogyno vaisiumi, ir galbūt galėčiau nepaprastai džiūgauti, jog išsaugojau pirmojo vaisiaus šaknis ir šakas;

61 todėl eik ir pašauk „tarnus, idant visomis savo išgalėmis stropiai ^bdirbtume vynuogyne, kad paruoštume kelią, kad vėl atvesčiau prigimtinių vaisių, prigimtinių vaisių, kuris yra geras ir vertingiausias iš visų kitų vaisių.

62 Todėl eikime ir dirbkime visomis savo išgalėmis šį paskutinį kartą, nes štai artėja pabaiga ir aš paskutinį kartą apgenėsiu savo vynuogyną.

63 Iškiepykite šakas; pradėkite nuo ^apaskutiniųjų, kad jos būtų pirmos ir kad pirmosios būtų paskutinės, ir apkaskite medžius, tiek senus, tiek ir jaunus, pirmus ir paskutinius, ir paskutinius ir pirmus, kad visi vėl būtų puoselėjami, paskutinį kartą.

64 Todėl apkaskite ir apgenėkite juos, ir įmėžkite juos dar sykį, paskutinį kartą, nes artėja pabaiga. Ir jei būtų taip, kad šie

paskutiniai skiepai augs ir ves prigimtinių vaisių, tada paruošite jiems vietą, kad galėtų augti.

65 O jiems pradėjus augti, pašalinkite šakas, vedančias kartų vaisių, pagal gerųjų stiprumą ir dydį; ir blogųjų „nepašalinkite visų iš karto, kad jų šaknys nebūtų per stiprios skiepai, ir jų skiepas nežūtų, ir aš neprarasčiau savo vynuogyno medžių.

66 Nes mane liūdina, kad turėčiau prarasti savo vynuogyno medžius; todėl šalinkite blogąsias pagal tai, kaip augs gerosios, kad šaknys ir viršūnė būtų vienodai stiprios, kol gerosios pergalės blogąsias, o blogosios bus iškirstos bei įmestos į ugnį, kad neužgriozdintų mano vynuogyno žemės; ir taip aš iššluosiu blogąsias iš savo vynuogyno.

67 Ir šakas iš prigimtinio medžio aš vėl iškiepysiu į prigimtinių medį;

68 ir šakas iš prigimtinio medžio aš iškiepysiu į medžio prigimtines šakas; ir taip aš vėl surinksiu juos daiktan, todėl jie ves prigimtinių vaisių ir bus viena.

69 O blogosios bus ^aišmestos lauk, taip, būtent iš visos mano vynuogyno žemės; nes štai, tik šį vieną kartą aš apgenėsiu savo vynuogyną.

70 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats pasiuntė savo „tarną; ir tarnas nuėjo, ir padarė, kaip Viešpats buvo jam įsakęs, ir

60a Iz 27:6.

61a JokK 6:2; DS 24:19.

b DS 39:11, 13, 17.

63a 1 Nef 13:42;

Etr 13:10–12.

65a DS 86:6–7.

69a 1 Nef 22:15–17, 23;

2 Nef 30:9–10.

70a DS 101:55; 103:21.

atsivedė kitus tarnus; ir jų buvo ^bnedaug.

71 Ir vynuogyno Viešpats tarė jiems: Eikite ir ^adirbkite vynuogyne visomis savo išgalėmis. Nes tai ^bpaskutinis kartas, kada aš puoselėju savo vynuogyną; nes pabaiga čia pat, ir sezonas greitai ateina; ir jei dirbsite su manimi visomis savo išgalėmis, jūs ^cdžiaugsitės vaisiumi, kurį susikrausiu sau pačiam kitam laikmečiui, kuris netrukus ateis.

72 Ir buvo taip, kad tarnai nuėjo ir dirbo visomis savo išgalėmis; ir vynuogyno Viešpats taip pat dirbo su jais; ir jie visame kame pakluso vynuogyno Viešpaties įsakymams.

73 Ir vynuogyne vėl pradėjo rasti prigimtinis vaisius; ir prigimtinės šakos pradėjo augti ir nepaprastai suvešėjo; laukines šakas laužė ir metė lauk, o jo šaknį ir viršūnę jie palaikė vienodo stiprumo.

74 Ir taip jie dirbo su visu stropumu, pagal vynuogyno Viešpaties įsakymus tol, kol blogąsias šakas išmetė lauk iš vynuogyno ir Viešpats išsaugojo sau prigimtinus medžius, kad jie vėl vedė prigimtinių vaisių; ir jie tapo kaip ^avienas kūnas; ir vaisiai buvo vienodi; ir vynuogyno Viešpats išsaugojo sau prigimtinių vaisių, kuris nuo pradžios buvo jam pats vertingiausias.

75 Ir buvo taip, kad vynuogyno Viešpats, pamatęs, jog jo vaisius

geras ir kad jo vynuogynas jau nebesugedęs, pasišaukė savo tarnus ir tarė jiems: Štai šį paskutinį kartą mes puoselėjome vynuogyną; ir tu matai, kad aš padariau pagal savo valią; ir išsaugojau prigimtinių vaisių, taigi jis geras, lygiai toks, koks buvo pradžioje. Ir ^apalaimintas tu; kadangi stropiai dirbote su manimi mano vynuogyne ir vykdėte mano įsakymus, ir vėl atvedėte man ^bprigimtinių vaisių, taigi mano vynuogynas jau nebesugedęs ir blogosios išmestos lauk, štai jūs džiaugsitės su manimi dėl mano vynuogyno vaisiaus.

76 Nes štai, ^ailgam laikui aš susikrausiu sau savo vynuogyno vaisiaus kitam sezonui, kuris greitai ateina; ir paskutinį kartą aš puoselėjau savo vynuogyną ir apgenėjau jį, ir apkasiau jį, ir įmėžiau jį; todėl aš susikrausiu sau vaisiaus ilgam laikui, pagal tai, ką esu kalbėjęs.

77 Ir kai ateis laikas, kad piktas vaisius vėl ateis į mano vynuogyną, tada nurodysiu surinkti gerą ir blogą; ir gerą aš pasilaukysiu sau, o blogą išmesiu lauk, kur jam vieta. Ir tada ateina ^asezonas ir pabaiga; ir savo vynuogyną aš nurodysiu ^bsudeginti ugnimi.

6 SKYRIUS

Paskutinėmis dienomis Viešpats susigrąžins Izraelį. Pasaulis bus

70b 1 Nef 14:12.

71a Mt 21:28; JokK 6:2–3;
DS 33:3–4.

b DS 39:17; 43:28–30.

c DS 18:10–16.

74a DS 38:27.

75a 1 Nef 13:37.

b RR Izraelis.

76a 1 Nef 22:24–26.

RR Tūkstantmetis.

77a Apr 20:2–10;

DS 29:22–24;

43:29–33; 88:110–116.

b RR Pasaulis – Pasaulio pabaiga.

sudegintas ugnimi. Žmonės turi sekti Kristumi, kad išvengtų ugnies ir sieros ežero. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, štai, mano broliai, kadangi sakiau jums, kad pranašausiu, štai mano pranašystė – kad tai, ką šitas pranašas „Zenosas kalbėjo apie Izraelio namus, kur jis prilygino juos kultūriniam alyvmedžiui, tikrai įvyks.

2 Ir diena, kurią jis vėl pajudins savo ranką antrą kartą „susigrąžinti savo žmones, yra ta diena, taip, būtent paskutinis kartas, kada Viešpaties ^btarnai ateis su jo ^cgalia ^dpuoselėti ir genėti jo ^evynuogyno; ir po to netruks ateiti ^fpabaiga.

3 Ir kaip palaiminti tie, kas stropiai dirbo jo vynuogyne; ir kaip prakeikti tie, kurie bus išmesti lauk, kur jiems ir vieta! Ir pasaulis bus ^asudegintas ugnimi.

4 Ir kaip gailestingas mūsų Dievas mums, nes jis atsimena ^aIzraelio namus – tiek šaknis, tiek ir šakas; ir jis tiesia savo ^brankas į juos visą dieną; o jie yra ^ckietasprandžiai ir prieštaraujantys žmonės; bet visi, kurie neužkietins savo širdžių, bus išgelbėti Dievo karalystėje.

5 Todėl, mano mylimi broliai, aš prašau jus visu rimtumu, kad atgailautumėt ir ateitumėt

visa širdimi, ir ^aglaustumėtės prie Dievo, kaip jis glaudžiasi prie jūsų. Ir kol jo gailestingumo ^branka ištiesta į jus dienos šviesoje, neužkietinkite savo širdžių.

6 Taip, šiandien, jei išgirsite jo balsa, neužkietinkite savo širdžių; nes kam jums ^amirti?

7 Nes štai, po to, kai visą dieną buvote maitinami geruoju Dievo žodžiu, nejaugi atvesite pikta vaisių, kad būtumėte ^anukirsti ir įmesti į ugnį?

8 Štai, argi atmesite šiuos žodžius? Argi atmesite pranašų žodžius; ir argi atmesite visus žodžius, kurie buvo pasakyti apie Kristų po to, kai tiek daug žmonių kalbėjo apie jį; ir paneigsite gerąjį Kristaus žodį ir Dievo galią, ir Šventosios Dvasios ^adovana, ir užgniaušite Šventąją Dvasią, ir tyčiositės iš didžiojo išpirkimo plano, kuris buvo paruoštas jums?

9 Argi nežinote, kad jei tai darysite, išpirkimo ir prisikėlimo jėga, kuri yra Kristuje, atves jus su gėda ir baisia ^akalte stoti priešais Dievo ^bteismo pertvarą?

10 Ir pagal ^ateisingumo galią, nes teisingumas negali būti atmestas, turėsite eiti šalin į ugnies ir sieros ^bežerą, kurio liepsnos yra neužgesinamos ir kurio dūmai kyla aukštyne per amžių

6 1a JokK 5:1.

2a 1 Nef 22:10–12;
DS 110:11.

RR Sugrąžinimas,
evangelijos.

b JokK 5:61.

c 1 Nef 14:14.

d JokK 5:71.

e RR Viešpaties
vynuogynas.

f 2 Nef 30:10.

3a 2 Nef 27:2; JokK 5:77;

3 Nef 25:1.

4a 2 Sam 7:24.

b JokK 5:47.

c Mzj 13:29.

5a RR Vienybė.

b Al 5:33–34; 3 Nef 9:14.

6a Ez 18:21–23.

7a Al 5:51–52;

3 Nef 27:11–12.

8a RR Dovana,
Šventosios Dvasios.

9a Mzj 15:26.

RR Kaltė.

b RR Teismas,
paskutinytis.

10a RR Teisingumas.

b 2 Nef 28:23.

RR Pragaras.

amžius, ugnies ir sieros ežerą, kuris yra ^abegalinė ^akankynė.

11 O tad, mano mylimi broliai, atgailaukite ir įeikite pro ^aankštus vartus ir toliau eikite tuo keliu, kuris yra siauras, kol įgysite amžinąjį gyvenimą.

12 O, būkite ^aišmintingi; ką dar begaliu pasakyti?

13 Galiausiai, aš atsisveikinu su jumis, kol pasitiksiu jus priešais maloningąjį Dievo teismo pertvarą, kuri persmelkia nelabuosius ^abaisiu siaubu ir baime. Amen.

7 SKYRIUS

Šeremas neigia Kristų, ginčijasi su Jokūbu, reikalauja ženklų, ir Dievas jį ištinka. Visi pranašai kalbėjo apie Kristų ir jo apmokėjimą. Nefitai pragyveno savo dienas kaip klajūnai, gimę suspaudime ir nekenčiami lamanitų. Apie 544–421 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad praėjus keletui metų tarp Nefio žmonių atėjo vyras, vardu Šeremas.

2 Ir buvo taip, kad jis pradėjo pamokslauti tarp žmonių ir skelbti jiems, kad nebus jokie Kristaus. Ir jis skelbė daug to, kas pataikavo žmonėms; ir tai jis darė, kad sugriautų Kristaus doktriną.

3 Ir jis taip stropiai darbavosi, kad nuklaidintų žmonių širdis, jog nuklaidino daugelį širdžių; ir žinodamas, kad aš, Jokūbas,

tikėjau Kristų, kuris turi ateiti, jis ilgai ieškojo progos ateiti pas mane.

4 Ir jis buvo išsimokslinęs, taigi tobulai žinojo žmonių kalbą, todėl sugebėjo didžiai pataikauti ir įtaigiai kalbėti, vertinant pagal velnio galią.

5 Ir jis vylėsi nukreipti mane nuo mano tikėjimo, nepaisant daugelio ^aapreiškimų ir daugelio dalykų, kuriuos apie tai mačiau; nes aš tikrai mačiau angelus, ir jie tarnavo man. Ir taip pat aš girdėjau Viešpaties balsą, kuris laikas nuo laiko man tiesiogiai kalbėjo; todėl manęs nukreipti buvo neįmanoma.

6 Ir buvo taip, kad jis atėjo pas mane ir taip man kalbėjo, sakydamas: Broli Jokūbai, aš ilgai ieškojau progos pasikalbėti su tavimi; nes girdėjau ir žinau, kad tu daug keliauji, pamokslaudamas apie tai, ką jūs vadinate evangelija, arba Kristaus doktrina.

7 Ir jūs nuklaidinote daugelį šitų žmonių, todėl jie iškreipia teisingą Dievo kelią ir ^anesilaiko Mozės įstatymo, kuris ir yra teisingas kelias, ir Mozės įstatymą iškeičia į garbinimą esybės, kuri, pasak tavęs, ateis po daugelio šimtmečių. Ir dabar štai, aš, Šeremas, pareiškiu tau, kad tai piktžodžiavimas; nes joks žmogus nežino tokių dalykų; nes jis ^bnegali pasakyti apie tai, kas įvyks. Ir taip Šeremas ginčijosi su manimi.

10c DS 19:10–12.
d RR Pasmerktas,
pasmerktumas.
11a 2 Nef 9:41.

12a Mrm 9:28.
13a Al 40:14.
7 5a 2 Nef 11:3;
JokK 2:11.

7a JokK 4:5.
7b Al 30:13.

8 Bet štai, Viešpats Dievas įliejo savo „Dvasios į mano sielą tiek, kad aš pergalejau jį visuose jo žodžiuose.

9 Ir aš tariau jam: Ar tu neigi Kristų, kuris ateis? Ir jis tarė: Jei egzistuočiau Kristus, aš jo neneigčiau; bet aš žinau, kad Kristaus nėra, nebuvo ir niekada nebus.

10 Ir aš tariau jam: Ar tiki Raštais? Ir jis tarė: Taip.

11 Ir aš tariau jam: Tada tu jų nesupranti; nes jie tikrai liudija apie Kristų. Štai, sakau tau, kad nei vienas iš pranašų nėra rašęs nei „pranašavęs nieko, kas nebūtų apie Kristų.

12 Ir tai dar ne viskas – tai buvo man atskleista, nes aš girdėjau ir mačiau; ir tai buvo taip pat atskleista man Šventosios Dvasios „galia; todėl žinau, kad jei nebūtų įvykdytas apmokėjimas, visa žmonija ^bprapultų.

13 Ir buvo taip, kad jis tarė man: Parodyk man „ženklą ta Šventosios Dvasios galia, kurios dėka tu tiek daug žinai.

14 Ir aš tariau jam: Kas aš toks, kad gundyčiau Dievą rodyti tau ženklą dėl to, ką tu ir taip žinai esant „tiesa? Tu vis tiek tai neigsi, kadangi esi ^bvelnio. Tačiau tebūna ne mano valia; bet jei Dievas ištiks tave, tegul tai bus tau ženklas, kad jis

turi galią tiek danguje, tiek ir žemėje ir taip pat, kad Kristus ateis. Ir teįvyksta, o Viešpatie, tavo valia, o ne mano.

15 Ir buvo taip, kad kai aš, Jokūbas, pasakiau šituos žodžius, Viešpaties galia taip ištikėjo jį, kad jis parkrito ant žemės. Ir buvo taip, kad jį slaugė daugelį dienų.

16 Ir buvo taip, kad jis tarė žmonėms: Susirinkite rytoj, nes aš mirsiu; todėl prieš numirdamas noriu kalbėti žmonėms.

17 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną susirinko minia; ir jis kalbėjo jiems atvirai, ir paneigė tai, ko jis mokė juos, ir išpažino Kristų ir Šventosios Dvasios galią bei angelų tarnavimą.

18 Ir jis atvirai jiems kalbėjo, kad buvo „apgautas ^bvelnio galios. Ir kalbėjo apie pragarą ir amžinybę, ir apie amžinąją bausmę.

19 Ir jis tarė: Bijau, kad padariau „neatleistiną nuodėmę, kadangi melavau Dievui; nes neigiau Kristų ir sakiau, kad tikiu Raštais; o jie tikrai liudija apie jį. Ir kadangi taip melavau Dievui, labai bijau, kad mano padėtis bus ^bbaisi; bet aš prisipažįstu Dievui.

20 Ir buvo taip, kad pasakęs šituos žodžius jis daugiau nebegalėjo kalbėti ir „atidavė dvasią.

8a RR Įkvėpimas, įkvėpti.

11a Apr 19:10;

1 Nef 10:5;

JokK 4:4;

Mzj 13:33–35;

DS 20:26.

RR Jėzus Kristus.

12a RR Dievas, Dievybė –

Dievas Šventoji Dvasia; Šventoji Dvasia.

b 2 Nef 2:21.

13a Mt 16:1–4;

Al 30:43–60.

RR Ženklas.

14a Al 30:41–42.

b Al 30:53.

18a Al 30:53.

RR Apgavystė, apgauti, apgaulė. b RR Velnias.

19a RR Neatleistina nuodėmė.

b Mzj 15:26.

20a Jer 28:15–17.

21 Ir kai minia matė, kad jis tai kalbėjo prieš atiduodamas dvasią, jie buvo nepaprastai apstulbinti; tiek, kad ant jų nusileido Dievo galia, ir jie buvo taip ^asukrėsti, kad parpuolė ant žemės.

22 Dabar, tai buvo malonu man, Jokūbui, nes to aš ir prašiau savo Tėvą, kuris yra danguje; nes jis išgirdo mano prašymą ir atsakė į mano malda.

23 Ir buvo taip, kad tarp žmonių vėl buvo atstatyta taika ir Dievo meilė; ir jie ^atyrinėjo Raštus ir nebepaisė šio nelabo vyro žodžių.

24 Ir buvo taip, kad buvo išgalvota daug priemonių, kaip ^apataisyti ir sugražinti lamanitus į tiesos pažinimą; bet tai buvo ^bbergždžia, nes jie mėgavosi ^ckarais ir ^dkraujo liejimu ir turėjo amžiną ^eneapykantą mums, savo broliams. Ir jie nuolat kėsinosi sunaikinti mus savo ginklų galia.

25 Todėl Nefio žmonės įsitvirtino prieš juos savo ginklais ir visomis savo išgalėmis, pasitikėdami Dievu ir savo išgelbėjimo

^auola; todėl kol kas jie tapo savo priešų nugalėtojais.

26 Ir buvo taip, kad aš, Jokūbas, pasenau; ir šitos liaudies metraštis saugomas ^akitose Nefio plokštelėse, todėl aš baigiu šį metraščių, pareikšdamas, kad parašiau pagal geriausią savo žinojimą, ir sakydamas, kad laikas mums prabėgo, o tuo pačiu ir mūsų ^bgyvenimai prabėgo lyg sapnas; mes buvome vieniša ir santūri liaudis, klajūnai, išmesti iš Jeruzalės, gimę suspaudime tyruose ir nekenčiami savo brolių, kas sukėlė karus ir kovas; todėl mes gedėjome visas savo dienas.

27 Ir aš, Jokūbas, mačiau, kad netrukus turėsiu nužengti į savo kapą; todėl tariau savo sūnui ^aEnosui: Paimk šitas plokšteles. Ir aš persakiau tai, ką man ^bįsakė mano brolis Nefis, ir jis pažadėjo paklusti įsakymams. Ir aš baigiu savo aprašymą ant šių plokštelių, glaustą aprašymą; ir aš atsišveikinu su skaitytoju, tikėdamasis, kad daugelis mano brolių perskaitys mano žodžius. Sudie, broliai.

ENOSO KNYGA

Enosas karštai meldžiasi ir gauna savo nuodėmių atleidimą. Viešpaties balsas ateina į jo protą, pažadėdamas lamanitams išgelbėjimą

ateityje. Nefitai stengiasi pataisyti lamanitus. Enosas džiūgauja dėl savo Išpirkėjo. Apie 420 m. prieš Kristaus gim.

21a Al 19:6.

23a Al 17:2.

24a En 1:20.

b En 1:14.

c Mzj 10:11–18.

d Jar 1:6; Al 26:23–25.

e 2 Nef 5:1–3;

Mzj 28:2.

25a RR Uola, akmuo.

26a 1 Nef 19:1–6;

Jar 1:14–15.

RR Plokštelės.

b Jok 4:14.

27a En 1:1.

b JokK 1:1–4.

ŠTAI, buvo taip, kad aš, ^aEnosas, žinodamas, kad mano tėvas ^bbuvo teisus vyras – nes ^cmokė mane savo kalbos ir Viešpaties ^augdymo bei pamokymo – ir tebūna palaimintas dėl to mano Dievo vardas...

2 Ir aš papasakosiu jums apie ^akovą, kurią kovojau Dievo akivaizdoje, kol gavau savo nuodėmių ^batleidimą.

3 Štai, išėjau aš į mišką medžioti žvėrių; ir žodžiai, kuriuos dažnai girdėjau savo tėvą kalbant apie amžinąjį gyvenimą ir šventųjų ^adžiaugsmą, giliai ^bįsismelkė į mano širdį.

4 Ir mano siela ^aalko; ir aš ^batsiklaupiau priešais savo Suvėrėją, ir šaukiausiu jo, karštai ^cmelsdamas ir prašydamas dėl savo sielos; ir ištįsą dieną šaukiausiu jo; taip, ir kai atėjo naktis, aš vis dar kėliau aukštyn savo balsą, tad jis pasiekė dangus.

5 Ir atėjo man ^abalsas, sakantis: Enosai, tavo nuodėmės tau atleistos, ir tu būsi palaimintas.

6 Ir aš, Enosas, žinojau, kad Dievas negalėjo pameluoti; tad mano kaltė buvo nušluota.

7 Ir aš tariau: Viešpatie, kaip tai padaryta?

8 Ir jis man tarė: Dėl tavo ^atikėjimo Kristumi, kurio tu niekada

prieš tai nei matei, nei girdėjai. Ir daug metų praeis, kol jis apreišk save kūne; todėl štai, tavo tikėjimas padarė tave ^bsveiką.

9 Dabar, buvo taip, kad išgiręs šiuos žodžius aš ėmiau ^atrokšti gerovės savo broliams nefitams; todėl ^bišliejau Dievui dėl jų visą savo sielą.

10 Ir kol aš taip kovojau dvasioje, štai Viešpaties balsas vėl atėjo į mano ^aprotą, sakydamas: Aš aplankysiu tavo brolius sulig jų stropumu vykdant mano įsakymus. Aš ^batidaviau jiems šią žemę, ir tai yra šventa žemė; ir aš ^cneprakeiksiu jos, nebent dėl nedorybės; todėl aš aplankysiu tavo brolius, kaip esu pasakęs; ir jų prasižengimus nuleisiu sielvartu ant jų pačių galvų.

11 Ir kai aš, Enosas, išgirdau šiuos žodžius, mano tikėjimas pasidarė nepajudinamas Viešpatyje; ir aš meldžiausi jam su daugeliu ilgų pastangų dėl savo brolių lamanitų.

12 Ir buvo taip, kad po to, kai su visu stropumu ^ameldžiausi ir darbavausi, Viešpats tarė man: Dėl tavo tikėjimo aš duosiu tau pagal tavo ^bnorus.

13 Ir dabar štai, ko aš norėjau iš jo: jei būtų taip, kad mano žmonės, nefitai, įpultų į prasižengimą ir kokių nors būdu

[ENOSO]

1 1a RR Enosas, Jokūbo sūnus.
b 2 Nef 2:2–4.
c 1 Nef 1:1–2.
d Ef 6:4.
2a Pr 32:25–33; Al 8:10.
RR Atgailauti, atgaila.
b RR Nuodėmių atleidimas.

3a RR Džiaugsmas.
b 1 Nef 10:17–19;
Al 36:17–21.
4a 2 Nef 9:51; 3 Nef 12:6.
b RR Pagarbumas.
c RR Malda.
5a RR Apreiškimas.
8a Etr 3:12–13.
RR Tikėjimas, tikėti.
b Mt 9:22.

9a 1 Nef 8:12; Al 36:24.
b 2 Nef 33:3; MŽ 1:8;
Al 34:26–27.
10a RR Įkvėpimas,
įkvėpti; Protas.
b 1 Nef 2:20.
c Etr 2:7–12.
12a Mrm 5:21; 9:36.
b Ps 37:4; 1 Nef 7:12;
Hel 10:5.

būtų „sunaikinti, o lamanitai nebūtų sunaikinti, kad Viešpats Dievas ^bišsaugotų mano žmonių, nefitų, metraštį; netgi jei tai būtų jo šventos rankos galia, idant kada nors ateityje jis būtų „atneštas lamanitams, kad galbūt jie būtų ^datvesti į išgelbėjimą;

14 nes dabar, mūsų pastangos sugražinti juos į tikrąjį tikėjimą buvo „bergždzios. Ir jie prisiekė savo rūstybėje, kad, jei bus įmanoma, ^bsunaikins mūsų metraščius ir mus, ir taip pat visas mūsų tėvų tradicijas.

15 Todėl aš, žinodamas, kad Viešpats Dievas pajėgus „išsaugoti mūsų metraščius, nuolat šaukiausi jo, nes jis pasakė man: Ko tik prašysi tikėjime, tikėdamas, kad gausi, Jėzaus Kristaus vardu, tu tai gausi.

16 Ir aš tikėjau, ir šaukiausi Dievo, kad jis „išsaugotų ^bmetraščius; ir jis sudarė sandorą su manimi, kad „išneš juos lamanitams jam tinkamu metu.

17 Ir aš, Enosas, žinojau, kad tai įvyks pagal sandorą, kurią jis sudarė; todėl mano siela ilsėjosi.

18 Ir Viešpats tarė man: Tavo tėvai taip pat manęs šito prašė; ir tai bus padaryta jiems pagal jų tikėjimą, nes jų tikėjimas buvo kaip tavo.

19 Ir dabar, buvo taip, kad aš, Enosas, vaikščiojau tarp Nefio

žmonių, pranašaudamas apie tai, kas bus, ir liudydamas apie tai, ką girdėjau ir mačiau.

20 Ir aš liudiju, kad Nefio žmonės stropiai stengėsi sugražinti lamanitus į tikrąjį tikėjimą Dievu. Bet mūsų „pastangos buvo bergždzios; jų neapykanta buvo įsitvirtinusi, ir juos vedė jų blogoji prigimtis, taigi jie tapo laukiniais ir žiauriais, ir ^bkraujo trokštančiais žmonėmis, pilnais „stabmeldystės ir nešvaros; mintančiais plėšriais žvėrimis; gyvenančiais palapinėse ir klajojančiais po tyrus su trumpu odiniu strėnų raiščiu ir skustomis galvomis; ir jie puikiai valdė ^dlanką, kardą bei kirvį. Ir daugelis jų nevalgė nieko kito, kaip tik žalią mėsą; ir jie nuolat stengėsi mus sunaikinti.

21 Ir buvo taip, kad Nefio žmonės dirbo žemę ir „augino visokius grūdus ir vaisius, ir kaimenes bandų, ir kaimenes visokių įvairių rūšių galvijų, ir ožkas, ir laukinius ožius, ir taip pat daug arklių.

22 Ir tarp mūsų buvo nepaprastai daug „pranašų. O žmonės buvo ^bkietasprandžiai, sunkiai suprantantys žmonės.

23 Ir nebuvo nieko kito, kaip tik nepaprastas „griežtumas, ^bpamokslavimas bei pranašavimas apie karus ir kovas, ir

13a Mrm 6:1, 6.

b MŽ 1:6–11;

Al 37:2.

c Al 37:19;

Etr 12:22;

DS 3:18.

d Al 9:17.

14a Jokk 7:24.

b Mrm 6:6.

15a RR Raštai – Raštai turi būti išsaugoti.

16a 3 Nef 5:13–15;

DS 3:19–20; 10:46–50.

b RR Mormono Knyga.

c 2 Nef 27:6.

20a Mor 9:6.

b Jar 1:6.

c Mzj 9:12.

RR Stabmeldystė.

d Mzj 10:8.

21a Mzj 9:9.

22a MŽ 1:16–18.

b Jar 1:3.

23a 1 Nef 16:2;

2 Nef 33:5.

b RR Pamokslauti, skelbti.

sunaikinimus bei nuolatinis ‘priminimas jiems apie mirtį ir amžinybės trukmę, ir teismus, ir Dievo galią; ir visa tai – “nuolatinis jų raginimas, norint išlaikyti juos Viešpaties baimėje. Aš sakau, kad nebuvo nieko, išskyrus tai ir nepaprastą kalbos teisumą, kas galėtų juos sulaikyti nuo greito smukimo į sunaikinimą. Ir taip aš rašau apie juos.

24 Ir per savo dienas aš mačiau karų tarp nefitų ir lamanitų.

25 Ir buvo taip, kad aš paseinau, ir šimtas septyniasdešimt devyneri metai praėjo nuo to laiko, kada mūsų tėvas Lehis “paliko Jeruzalę.

26 Ir aš mačiau, kad netrukus

turėsiu nužengti į savo kapą, ir buvau paveiktas Dievo galia, kad turiu pamokslauti ir pranašauti šitiems žmonėms, ir skelbti žodį pagal tiesą, kuri yra Kristuje. Ir tai aš skelbiau per visas savo dienas ir tuo džiūgavau labiau negu pasaulio dalykais.

27 Ir aš netrukus einu į savo “poilsio vietą, kuri yra su mano Išpirkėju; nes žinau, kad jo dėka ilsėsiuos. Ir aš džiaugiuosi ta diena, kada mano ^bmirtingasis apsirėngs ‘nemirtingumu ir stos priešais jį; tada išvysiu jo veidą su džiaugsmu, ir jis tars man: Ateik pas mane, palaimintasis, štai tau paruošta vieta mano Tėvo ^dbuveinėse. Amen.

JAROMO KNYGA

Nefitai laikosi Mozės įstatymo, žvelgia ateitin, laukdami ateinant Kristaus ir klesti šalyje. Daug pranašų darbuojasi, kad išlaikytų žmones tiesos kelyje. Apie 399–361 m. prieš Kristaus gim.

DABAR štai, aš, Jaromas, rašau keletą žodžių pagal savo tėvo Enoso įsakymą, kad būtų vedama mūsų ^agenealogija.

2 O kadangi ^ašitos plokštelės ^bmažos ir kadangi tai ^cužrašyta norint padėti mūsų broliams ^dlamanitams, todėl būtinai turiu

nors truputį parašyti; bet aš nerašysiu savo pranašysčių ir savo apreiškimų. Nes ką gi galiu parašyti daugiau negu mano tėvai yra užrašę? Nes argi jie neapreiškė išgelbėjimo plano? Aš sakau jums: taip; ir to man pakanka.

3 Štai, reikėtų daug ką padaryti tarp šių žmonių, nes jų širdys kietos ir ausys kurčios, ir protai akli, ir sprandai ^akieti; nepaisant to, Dievas jiems nepaprastai gailėstingas ir kol kas dar ^bnenušlavė jų nuo šios žemės veido.

23c Hel 12:3.

d Jar 1:12; Al 31:5.

25a 1 Nef 2:2–4.

27a RR Atilsis, poilsis.

b RR Mirtingas, mirtingumas.

c RR Nemirtingas,

nemirtingumas.

d Jn 14:2–3;

Etr 12:32–34;

DS 72:4; 98:18.

[JAROMO]

1 1a 1 Nef 3:12; 5:14.

2a JokK 3:14; Om 1:1.

b 1 Nef 6:1–6.

c RR Raštai – Raštų vertingumas.

d 2 Nef 27:6;

Mrm 5:12.

3a En 1:22–23.

b Etr 2:8–10.

4 Ir tarp mūsų yra daug tokių, kurie gauna daug „apreiškimų, nes ne visi jie kietasprandžiai. Ir visi, kurie nėra kietasprandžiai ir tiki, ^bbendrauja su Šventąja Dvasia, kuri apreiškia žmonių vaikams pagal jų tikėjimą.

5 Ir dabar, štai, du šimtai metų praėjo, ir Nefio žmonės sustiprėjo šalyje. Jie stengėsi „laikytis Mozės įstatymo ir pašvęsti ^bšabo dieną Viešpačiui. Ir jie „nešventvagiavo ir „nepiktžodžiavo. Ir šalies įstatymai buvo nepaprastai griežti.

6 Ir jie plačiai pasklido ant žemės veido. Taip pat ir lamanitai. O šie buvo daug gausesni už nefitus; ir jiems patiko „žudyti, ir jie gerdavo žvėrių kraują.

7 Ir buvo taip, kad jie daug kartų ėjo kautis prieš mus, nefitus. Bet mūsų „karaliai ir mūsų vadovai tikėjimu į Viešpatį buvo galingi vyrai; ir jie mokė žmones Viešpaties kelių; todėl mes atrėmėme lamanitus ir nušlavėme juos nuo savo ^bžemių, ir pradėjome tvirtinti savo miestus ir visas kitas savo paveldo vietas.

8 Ir mūsų nepaprastai padaugėjo, ir mes pasklidome ant šios žemės veido, ir tapome nepaprastai turtingi aukso ir sidabro, ir vertingų daiktų, ir puikių medžio dirbinių, ir pastatų, ir įrengimų, ir taip pat geležies ir vario, ir skleistvario, ir plieno,

gaminome visokius įvairių rūšių įrankius žemei dirbti bei karo „ginklus – taip, nusmailintą strėlę ir strėlinę, ir strėlytę, ir ietį, ir visai ruošėmės karui.

9 Ir taip pasiruošus sutikti lamanitus, jie neįveikė mūsų. Bet buvo patvirtintas Viešpaties žodis, kurį jis kalbėjo mūsų tėvams, sakydamas: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klesėtės žemėje.

10 Ir buvo taip, kad Viešpaties pranašai grasino Nefio žmonėms pagal Dievo žodį, kad jeigu jie nesilaikys įsakymų, bet įpuls į prasižengimą, jie bus „išnaikinti nuo šios žemės veido.

11 Todėl pranašai ir kunigai, ir mokytojai stropiai darbavosi, su didžiausiu kantrumu ragindami žmones būti stropius; mokydami Mozės „įstatymo ir prasmės, dėl kurios jis duotas; įtikinėdami juos ^bžvelgti ateitin, laukiant Mesijo, ir taip tikėti jį ateisiant, „lyg jis jau būtų atėjęs. Ir šitaip jie juos mokė.

12 Ir buvo taip, kad tai darydami jie saugojo juos nuo „sunaikinimo ant šios žemės veido, ^bbaksnodami jų širdis žodžiu, nuolat ragindami juos atgailauti.

13 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai trisdešimt aštuoneri metai ir didžiąją šio laiko dalį vyko karai, kovos ir nesutarimai.

4a Al 26:22; Hel 11:23;
DS 107:18–19.

RR Apreiškimas.

b RR Šventoji Dvasia.

5a 2 Nef 25:24;
Al 34:13–14.

b Iš 35:2.

RR Šabo diena.

c RR Šventvagystė.

d RR Piktžodžiauti,
piktžodžiavimas.

6a JokK 7:24; En 1:20.

7a JokK 1:9, 11, 15.

b MŽ 1:14.

8a Mzj 10:8.

10a 1 Nef 12:19–20;

Om 1:5.

11a JokK 4:5; Al 25:15–16.

b 2 Nef 11:4;

Etr 12:18–19.

c 2 Nef 25:24–27;
Mzj 3:13; 16:6.

12a Etr 2:10.

b Al 31:5.

14 Ir aš, Jaromas, daugiau nerašau, nes plokštelės yra mažos. Bet štai, mano broliai, jūs galite pasižiūrėti kitose Nefio „plokštelėse; nes štai, ant jų išraižyti metraščiai apie mūsų karus,

pagal karalių raštus, arba tie, kuriuos jie nurodė parašyti.

15 Ir aš perduodu į savo sūnaus Omnio rankas šias plokšteles, kad jos būtų vedamos pagal mano tėvų „įsakymus.

OMNIO KNYGA

Omnis, Amaronas, Kemišas, Abinadomas ir Amalekis, kiekvienas iš eilės veda metraščius. Mozijas atranda Zarahemlos liaudį, kuri atėjo iš Jeruzalės Zedekijo dienomis. Mozijas padaromas jų karaliumi. Muleko palikuonys Zarahemloje buvo radę Koriantumrą, paskutinį iš Jareditų. Karalius Benjaminas yra Mozijo ipėdinis. Žmonės turi atnašauti savo sielą kaip atnašą Kristui. Apie 323–130 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI buvo taip, kad aš, Omnis, gavau įsakymą iš savo tėvo Jaromo, jog turiu šiek tiek parašyti ant šitų plokštelių, idant išsaugočiau mūsų genealogiją –

2 todėl noriu, kad žinotumėte, jog savo dienomis aš daug kovojau kalaviju, kad apsaugočiau savo žmones, nefitus, idant nepapultų į savo priešų, lamanitų, rankas. Bet štai, aš pats esu nedoras žmogus, ir nesilaikiau Viešpaties nuostatų ir įsakymų taip, kaip turėjau.

3 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai septyniasdešimt šešeri metai, ir mes išgyvenome daug taikos laikotarpių; ir mes išgy-

venome daug rimtų karų ir kraujo praliejimo laikotarpių. Taip, ir galiausiai, praėjo du šimtai aštuoniasdešimt dveji metai, ir aš išsaugojau šias plokšteles pagal savo tėvų „įsakymus; ir įteikiau jas savo sūnui Amaronui. Ir aš baigiu.

4 Ir dabar, aš, Amaronas, šį tą, nedaug, rašau savo tėvo knygoje.

5 Štai buvo taip, kad praėjo trys šimtai dvidešimt metų, ir nedoriausia nefitų dalis buvo „sunaikinta.

6 Nes Viešpats neleis, kad po to, kai jis išvedė juos iš Jeruzalės žemės ir saugojo, ir apsaugojo, kad nepakliūtų į savo priešų rankas, taip, jis neleis, kad nepasivirtintų jo žodžiai, kuriuos jis kalbėjo mūsų tėvams, sakydamas: Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje.

7 Todėl Viešpats aplankė juos didžiu teismu; tačiau jis pasigailėjo teisiųjų, kad jie nepražūtų, ir išvadavo juos iš jų priešų rankų.

8 Ir buvo taip, kad aš perdaviau plokšteles savo broliui Kemišui.

9 Dabar aš, Kemišas, šį tą įrašau toje pačioje knygoje kaip ir

mano broliis; nes štai, aš mačiau paskutinį jo įrašą, kad jis įrašė jį savo paties ranka; ir jis tai įrašė tą dieną, kada perdavė jas man. Ir tokia tvarka mes vedame metraščius, nes tai yra pagal mūsų tėvų įsakymus. Ir aš baigiu.

10 Štai, aš, Abinadomas, esu Kemišo sūnus. Štai buvo taip, kad aš mačiau daug karo ir kovos tarp savo liaudies, nefitų, ir lamanitų; ir savo paties kalaviju atėmiau gyvybę daugeliui lamanitų, gindamas savo brolius.

11 Ir štai, šitos liaudies metraštis išraižytas ant plokštelių, kurias turėjo karaliai pagal kartas; ir aš nežinau apie joki kitą apreiškimą ar pranašystę, išskyrus aprašytuosius; todėl tai, kas reikalinga, yra parašyta. Ir aš baigiu.

12 Štai, aš, Amalekis, Abinadomo sūnus. Štai, aš ši tą papasakosiu jums apie Moziją, kuris buvo padarytas Zarahemlos šalies karaliumi; nes štai, Viešpaties jį perspėjo, kad jam reikia bėgti iš "Nefio žemės, ir visi, kurie tik paklausys Viešpaties balso, taip pat turi ^bišvykti su juo iš tos žemės į tyrus.

13 Ir buvo taip, kad jis padarė taip, kaip Viešpaties jam įsakė. Ir jie išvyko iš tos žemės į tyrus, visi, kas tik paklausė Viešpaties balso; ir jie buvo vedami gausiais pamokslavimais bei pranašavimais. Ir jie nuolat buvo mokomi Dievo žodžiu; ir jie buvo vedami jo rankos galia

per tyrus, kol atėjo į žemę, vadinamą Zarahemlos žeme.

14 Ir jie atrado liaudį, kuri vadinosi "Zarahemlos žmonėmis. Dabar, Zarahemlos žmonės didžiai džiūgavo; ir taip pat Zarahemla nepaprastai džiaugėsi, kadangi Viešpats atsiuntė Mozijo žmones su skaistvario ^bplokštelėmis, kuriose buvo žydų metraštis.

15 Štai buvo taip, kad Mozijas išsiaiškino, jog "Zarahemlos liaudis atėjo iš Jeruzalės tuo metu, kai ^bZedekijas, Judo karalius, buvo išvestas nelaisvėn į Babiloną.

16 Ir jie keliavo tyruose, ir Viešpaties ranka pernešė juos per didžiuosius vandenis į žemę, kur Mozijas juos atrado; ir nuo to laiko jie ten gyveno.

17 Ir tuo metu, kada Mozijas juos atrado, jie buvo tapę nepaprastai gausūs. Tačiau jie buvo išgyvenę daug karų ir rimtų kovų, ir laikas nuo laiko krisdavo nuo kalavijo; ir jų kalba buvo sugadinta; ir jie nebuvo atsinešę su savimi jokių "metraščių; ir neigė savo Kūrėjo egzistavimą; ir nei Mozijas, nei Mozijo žmonės negalėjo jų suprasti.

18 Bet buvo taip, kad Mozijas nurodė, kad juos mokytų jo kalbos. Ir buvo taip, kad po to, kai juos pamokė Mozijo kalbos, Zarahemla iš atminties pateikė savo tėvų genealogiją; ir ji yra užrašyta, bet ne šitose plokštelėse.

19 Ir buvo taip, kad Zarahemlos

12a 2 Nef 5:6–9.

^b JokK 3:4.

14a RR Zarahemla.

^b 1 Nef 3:3, 19–20;

5:10–22.

15a Mzj 25:2.

^b Jer 39:1–10;

Hel 8:21.

17a Mzj 1:2–6.

ir Mozijo žmonės “susivienijo; ir ^bMozijas buvo paskirtas jų karaliumi.

20 Ir buvo taip, kad Mozijo dienomis jam atnešė didelį akmenį su raižiniais ant jo; ir jis “išaiškino raižinius Dievo dovanos ir galios dėka.

21 Ir jie pasakojo apie tokį “Koriantumrą ir išžudytus jo žmones. O Koriantumrą atrado Zarahemlos žmonės; ir jis gyveno su jais devynių mėnulių laikotarpį.

22 Jie taip pat keliais žodžiais pasakojo apie jo tėvus. Ir jo pirmi tėvai atėjo nuo “bokšto tuo metu, kai Viešpats ^bsumaišė žmonių kalbą; ir Viešpaties griežtumas krito ant jų pagal jo teismus, kurie yra teisingi; ir jų “kaulai guli išsklaidyti šiaurinėje žemėje.

23 Štai aš, Amalekis, gimiau Mozijo dienomis; ir aš gyvenau, kad pamatyčiau jo mirtį; ir jo vietoje valdė “Benjamins, jo sūnus.

24 Ir štai, karaliaus Benjamino dienomis mačiau rimtą karą ir didelį kraujo praliejimą tarp nefitų ir lamanitų. Bet štai, nefitai įgijo prieš juos didelį pranašumą; taip, tokį, kad karalius Benjamins išvijo juos iš Zarahemlos žemės.

25 Ir buvo taip, kad aš pasenau; ir, neturėdamas palikuonio ir

žinodamas karalių “Benjaminą esant teisų vyrą Viešpaties akyse, ^bperduosiu šias plokšteles jam, ragindamas visus žmones ateiti pas Dievą, Izraelio Šventąjį, ir tikėti pranašavimu ir apreiškimais, ir angelų tarnavimu, ir kalbėjimo liežuviais dovana, ir kalbų aiškinimo dovana, ir viskuo, kas yra ‘gera; nes nėra nieko, kas gera, kas ateitų ne iš Viešpaties; o tai, kas pikta, ateina iš velnio.

26 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš norėčiau, kad “ateitumėt pas Kristų, kuris yra Izraelio Šventasis, ir ragautumėte jo išgelbėjimo ir jo išpirkimo galios. Taip, ateikite pas jį ir ^batnašaukite visą savo sielą kaip ‘atnašą jam, ir toliau “pasninkaukite ir melskitės, ir ištvirkite iki galo; ir kaip Viešpats gyvas, būsite išgelbėti.

27 Ir dabar norėčiau šį tą pasakyti apie tuos žmones, kurie išėjo į tyrus, kad sugrižtų į Nefio žemę; nes buvo daug tokių, kurie troško užimti savo paveldo žemę.

28 Todėl jie išėjo į tyrus. Ir kadangi jų vadovas buvo stiprus ir galingas vyras, ir kietasprandis vyras, jis sukėlė tarp jų nesutarimą; ir jie visi vienas kitą “išžudė tyruose, išskyrus penkiasdešimt, ir šie vėl sugrižo į Zarahemlos žemę.

19a Mzj 25:13.

b Om 1:12.

20a Mzj 8:13–19.

RR Regėtojas.

21a Etr 12:1.

RR Koriantumas.

22a Etr 1:1–5.

b Pr 11:6–9; Mzj 28:17;

Etr 1:33.

c Mzj 8:8.

23a MŽ 1:3.

25a MŽ 1:17–18;

Mzj 29:13.

b MŽ 1:10.

c Al 5:40; Etr 4:12;

Mor 7:15–17.

26a JokK 1:7;

Al 29:2;

Mor 10:32.

b RR Auka.

c 3 Nef 9:20.

d RR Pasninkauti,

pasninkavimas.

28a Mzj 9:1–4.

29 Ir buvo taip, kad jie pasiėmė kitus, gana daug žmonių, ir vėl leidosi į tyrus.

30 Ir aš, Amalekis, turėjau brolių, kuris taip pat išėjo su jais;

ir nuo to laiko nieko nežinau apie juos. Ir aš netrukus atgulsiu savo kape; ir "šios plokštėlės pilnos. Ir aš baigiu savo kalbą.

MORMONO ŽODŽIAI

Mormonas sutrumpina Nefio didžiąsias plokšteles. Mažąsias plokšteles jis padeda su kitomis plokštėlėmis. Karalius Benjaminas įveda taiką šalyje. Apie 385 Viešpaties m.

IR dabar, aš, "Mormonas, prieš latiduodamas mano sudarytą metraščių į savo sūnaus Moronio rankas, štai mačiau beveik visų savo žmonių, nefitų, sunaikinimą.

2 Ir praėjus "daug šimtmečių po Kristaus atėjimo aš perduodu šituos metraščius į savo sūnaus rankas; ir, man regis, kad jis matys visišką mano žmonių sunaikinimą. Bet duok Dieve, kad jis pergyventų juos, idant galėtų ši tą parašyti apie juos ir ši tą apie Kristų, kad galbūt vieną dieną tai būtų jiems ^bnaudinga.

3 Ir dabar šiek tiek pakalbėsiu apie tai, ką esu parašęs; nes po to, kai sudariau ^asantrauką iš Nefio ^bplokštelių iki karaliaus Benjaminio, apie kuri kalbėjo Amalekis, valdymo, aš tyrinėju

man įteiktus ^cmetraščius ir radau šias plokšteles, kuriose buvo šis mažas aprašymas apie pranašus nuo Jokūbo iki karaliaus ^dBenjamino valdymo, ir taip pat daug Nefio žodžių.

4 Ir tai, kas yra ant šitų plokštelių, man ^apatinka dėl pranašysčių apie Kristaus atėjimą; ir mano tėvai žinojo, kad daugelis jų išsipildė; taip, ir aš taip pat žinau, kad kas tik buvo išpranašauta apie mus iki pat šios dienos, išsipildė, ir kas tik išpranašauta toliau šios dienos, būtinai turi įvykti.

5 Todėl aš pasirinkau "juos, kad jais užbaigčiau savo metraščių, kurio likusią dalį paimsiu iš Nefio ^bplokštelių; ir aš negaliu užrašyti net ^cšimtosios dalies visko apie savo žmones.

6 Bet štai, aš paimsiu šias plokšteles, kuriose yra šios pranašytės ir apreiškimai, ir padėsiu jas su likusiu savo metraščiu, nes man jos yra vertingos; ir žinau, kad jos bus vertingos mano broliams.

30a 1 Nef 6:1–6.

[MORMONO ŽODŽIAI]

1 1a 3 Nef 5:9–12;

Mrm 1:1–4; 8:1, 4–5.

RR Mormonas, nefitų pranašas.

2a Mrm 6:5–6.

b DS 3:16–20.

3a DS 10:44.

b DS 10:38–40.

c Mzj 1:6;

Hel 3:13–15;

Mrm 4:23.

d Om 1:23.

4a 1 Nef 6:5.

5a T.y. tai, kas jam

patiko, kas išvardinta 4 eil.

b 1 Nef 9:2.

c 3 Nef 5:8–11; 26:6–12.

7 Ir aš tai darau „išmintingam tikslui pagal manyje esančios Viešpaties Dvasios poveikius, nes taip ji man šnibžda. Ir dabar, aš nežinau visko; bet Viešpats ^bžino viską, kas turi įvykti; todėl jis veikia manyje, kad įvykdytų viską pagal savo valią.

8 Ir aš „meldžiوسي Dievui dėl savo brolių, kad jie vėl ateitų į Dievo pažinimą, taip, Kristaus išpirkimo pažinimą; kad jie vėl būtų ^bpasigėrėtina liaudis.

9 Ir dabar, aš, Mormonas, toliau baigiu rašyti savo metrašti, kuri paėmiau iš Nefio plokštelių; ir tai darau pagal žinojimą ir supratimą, kuri man davė Dievas.

10 Taigi buvo taip, kad po to, kai Amalekis „atidavė šias plokštes į karaliaus Benjaminio rankas, šis paėmė jas ir padėjo su ^bkitomis plokštelėmis, kuriose buvo metraščiai, „karalių perduoti iš kartos į kartą iki karaliaus Benjaminio dienų.

11 Ir jie buvo perduodami nuo karaliaus Benjaminio iš kartos į kartą, kol pateko į „mano rankas. Ir aš, Mormonas, meldžiu Dievą, kad nuo šiol jie būtų saugomi. Ir aš žinau, kad jie bus išsaugoti; nes ant jų užrašyti didūs dalykai, pagal kuriuos mano žmonės ir jų broliai bus ^bteisiami didžią ir paskutiniąją dieną, pagal užrašytą Dievo žodį.

12 Ir dabar, kalbant apie šią karalių Benjaminą, buvo šiokių tokių nesutarimų tarp jo žmonių.

13 Ir taip pat buvo taip, kad lamanitų armijos atėjo iš „Nefio žemės kautis su jo žmonėmis. Bet štai, karalius Benjaminas surinko savo armijas ir stojo prieš juos; ir jis kovojo savo paties rankos stiprybe Labano ^bkalaviju.

14 Ir Viešpaties stiprybėje jie kovėsi su savo priešais, kol nukovė daug tūkstančių lamanitų. Ir buvo taip, kad jie kovojo prieš lamanitus, kol išvijoj juos iš visų savo paveldo žemių;

15 ir buvo taip, kad po to, kai radosi netikri „kristūs, ir jiems užčiaupė burnas, ir juos nubaudė pagal jų nusikaltimus;

16 ir po to, kai tarp žmonių radosi netikrų pranašų ir netikrų pamokslautojų, ir mokytojų, ir visi jie buvo nubauti pagal savo nusikaltimus; ir po to, kai buvo daug nesutarimo ir daug kas perbėgo pas lamanitus, štai buvo taip, kad karalius Benjaminas, padedamas šventųjų „pranašų, kurie buvo tarp jo žmonių –

17 nes štai, karalius Benjaminas buvo „šventas žmogus ir teisiai valdė savo žmones; ir buvo daug šventų žmonių šalyje, ir jie kalbėjo Dievo žodį su ^bgalia

7a 1 Nef 9:5; 19:3;
DS 3:12–20;
10:1–19, 30–47.

b RR Visažinis.

8a 2 Nef 33:3–4;
En 1:11–12.

b 2 Nef 30:6.

10a Om 1:25, 30.

b 1 Nef 9:4.

c Jar 1:14.

11a 3 Nef 5:8–12;

Mrm 1:1–5.

b 2 Nef 25:18; 29:11;
33:11–15;

3 Nef 27:23–27.

13a Om 1:12.

b 1 Nef 4:9;

2 Nef 5:14;

JokK 1:10;

Mzj 1:16; DS 17:1.

15a RR Antikristas.

16a En 1:22.

17a Al 13:26.

b Al 17:2–3.

ir valdžia; ir jie buvo labai ‘griežti dėl žmonių kietasprandiškumo –

18 taigi, jų padedamas ir

dirbdamas visa savo kūno galia ir visos sielos sugebėjimu, karalius Benjaminas, ir taip pat pranašai, vėl įvedė taiką šalyje.

MOZIJO KNYGA

1 SKYRIUS

Karalius Benjaminas moko savo sūnus jų tėvų kalbos ir pranašysčių. Jų religija ir civilizacija išsaugota dėl metraščių, užrašytų ant įvairių plokštelių. Mozijas išrenkamas karaliumi ir prisaikdinamas saugoti metraščius ir kitus daiktus. Apie 130–124 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar, nebebuvo daugiau nesutarimo visoje Zarahemlos ‘žemėje tarp visų žmonių, kurie priklausė karaliui Benjaminui, todėl karalius Benjaminas visas likusias savo dienas gyveno nuolatinėje taikoje.

2 Ir buvo taip, kad jis turėjo tris sūnus; ir pavadino juos vardais: Mozijas, Helorumas ir Helamanas. Ir jis nurodė, kad jie būtų ‘išmokyti visos jo tėvų ^bkalbos, kad šitaip taptų supratingais vyrais; ir kad žinotų apie jų tėvų burnomis ištartas pranašystes, duotas jiems Viešpaties ranka.

3 Ir jis taip pat mokė juos apie metraščius, išrašytus ant skaistvario plokštelių, sakydamas: Mano sūnūs, norėčiau, jog

prisimintumėt, kad jei ne šitos ^aplokštelės, kuriose yra šitie metraščiai ir šitie įsakymai, mes būtume pasilikę ^bnežinioje netgi dabar, nežinodami Dievo slėpinių.

4 Nes be šių plokštelių buvo neįmanoma, kad mūsų tėvas Lehis galėtų prisiminti visa tai, idant mokytų to savo vaikus; nes jis buvo išmokytas egiptiečių ‘kalbos, todėl galėjo skaityti šiuos raižinius ir mokyti jų savo vaikus, kad jie galėtų mokyti jų savo vaikus ir taip įvykdyti Dievo įsakymus netgi iki pat dabar.

5 Sakau jums, mano sūnūs, kad jei ne šitie dalykai, kurie buvo išlaikyti ir ‘išsaugoti Dievo ranka, idant mes galėtume ^bskaityti ir suprasti jo ‘įsakymus prieš akis, tai net mūsų tėvai būtų nusiritę į netikėjimą, ir mes būtume kaip mūsų broliai lamanitai, kurie nieko nežino apie šiuos dalykus ir net netiki jais, kai yra jų mokomi, dėl savo tėvų ^dtradicijų, kurios yra neteisingos.

6 O mano sūnūs, aš norėčiau, kad atmintumėt, jog šie žodžiai

17c Mor 9:4;
DS 121:41–43.

[MOZIJO]

1 1a Om 1:13.

2a Mzj 4:14–15;

DS 68:25, 28.

b Mrm 9:32.

3a RR Plokštelės.

b Al 37:8–9.

4a DžS–I 1:64.

5a RR Raštai – Raštai
turi būti išsaugoti.

b Paklšt 6:6–8.

c RR Dievo slėpiniai.

d Mzj 10:11–17.

yra tikri, ir taip pat, kad šie metraščiai yra "tikri. Ir štai, taip pat Nefio plokštelės, kuriose yra metraščiai ir mūsų tėvų žodžiai nuo to laiko, kada jie paliko Jeruzalę, iki dabar, ir jos yra tikros; ir mes galime žinoti apie jų tikrumą, kadangi jos yra priešais mūsų akis.

7 Ir dabar, mano sūnūs, norėčiau, kad atmintumėte stropiai jas "tyrinėti, kad gautumėte naudos iš to; ir norėčiau, kad ^blaikytumėtės Dievo įsakymų, idant ^cklestėtumėte žemėje pagal ^dpažadus, kuriuos Viešpats davė mūsų tėvams.

8 Ir karalius Benjaminas mokė savo sūnus žymiai daugiau dalykų, kurie neužrašyti šitoje knygoje.

9 Ir buvo taip, kad po to, kai karalius Benjaminas baigė mokyti savo sūnus, jis paseno ir matė, kad labai greitai turės eiti visos žemės keliu; todėl manė esant būtina perduoti karalystę vienam iš savo sūnų.

10 Todėl jis liepė atvesti pas jį Moziją; ir štai žodžiai, kuriuos jis kalbėjo jam, sakydamas: Mano sūnau, aš norėčiau, kad visoje šitoje žemėje visai šitai liaudžiai, kitaip sakant, Zarahemlos ^aliaudžiai ir Mozijo žmonėms, gyvenantiems žemėje, paskelbtum, kad jie susirinktų; nes rytoj aš paskelbsiu šitiems savo žmonėms savo paties burna, kad tu esi šios liaudies ^bkar-

lius ir valdovas, kurį Viešpats mūsų Dievas davė mums.

11 Ir be to, aš duosiu šitai liaudžiai "vardą, kuriuo jie skirsis iš visų liaudžių, kurias Viešpats Dievas išvedė iš Jeruzalės žemės; ir tai darau, kadangi jie buvo liaudis, stropiai vykdanti Viešpaties įsakymus.

12 Ir duosiu jiems vardą, kuris niekada nebus ištrintas, nebent tai būtų dėl "prasižengimo.

13 Taip, ir be to, sakau tau, kad jei ši didžiai Viešpaties globojama liaudis įpuls į "prasižengimą ir taps nelaba ir svetimuojančia liaudimi, tai Viešpats paliks juos, kad per tai jie taptų ^bsilpni kaip ir jų broliai; ir jis daugiau "nebesaugos jų savo neprilygstama ir nuostabia galia, kaip ligi šiol saugojo mūsų tėvus.

14 Nes sakau jums, kad jei jis nebūtų ištiesęs savo rankos, kad apsaugotų mūsų tėvus, jie būtų papuolę į lamanitų rankas ir tapę jų neapykantos aukomis.

15 Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti savo sūnui, karalius Benjaminas perdavė jam atsakomybę už visus karalystės reikalus.

16 Ir be to, jis perdavė jam atsakomybę už metraščius, kurie buvo išraižyti ant skaitvario "plokštelių; taip pat už Nefio plokšteles; ir taip pat Labano ^bkalaviją, "rutulį, arba vadovą, vedusį mūsų tėvus per tyrus, kuris buvo paruoštas Viešpaties ranka, kad jie būtų jo vedami,

6a 1 Nef 1:3;
2 Nef 33:10–11;
Mor 10:27.

7a RR Raštai.
b Mzj 2:22; Al 50:20–22.
c Ps 122:6; 1 Nef 2:20.

d Al 9:12–14.

10a Om 1:14.

b Mzj 2:30.

11a Mzj 5:8–12.

12a RR Nuodėmė.

13a Hbr 6:4–6.

b Hel 4:24–26.

c DS 103:8–10.

16a Mzj 1:3.

b 1 Nef 4:8–19;

MŽ 1:13; DS 17:1.

c 1 Nef 16:10.

kiekvienas pagal dėmesį ir stropumą, kurį jie skyrė jam.

17 Todėl, kai būdavo neištikimi, jie nei klestėjo, nei pažengdavo savo kelionėje, bet būdavo „genami atgal ir užsitraukdavo Dievo nemalone; ir todėl jie būdavo ištinkami badu ir skaudžiais suspaudimais paraginti juos prisiminti savo pareigą.

18 Ir dabar, buvo taip, kad Mozijas nuėjo ir padarė, kaip jam įsakė jo tėvas, ir paskelbė kreipimąsi visiems žmonėms, buvusiems Zarahemlos žemėje, kad to dėka jie susirinktų ir pasikeltų prie šventyklos išklausti žodžių, kuriuos jo tėvas kalbės jiems.

2 SKYRIUS

Karalius Benjaminas kreipiasi į savo liaudį. Jis apžvelgia savo valdymo bešališkumą, teisingumą ir dvasingumą. Jis pataria jiems tarnauti savo dangiškajam Karaliui. Tie, kas maištauja prieš Dievą, kęs širdgėlą kaip neužgesinamą ugnį. Apie 124 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Mozijui įvykdžius tai, ką jo tėvas buvo jam įsakęs, ir paskelbus visoje šalyje, iš visos šalies susirinko žmonės, idant pasikeltų prie šventyklos išgirsti žodžių, kuriuos karalius Benjaminas kalbės jiems.

2 Ir jų buvo tokia daugybė,

kad jie net neskaičiavo jų; nes jų nepaprastai padaugėjo ir jie tapo gausūs žemėje.

3 Ir jie taip pat paėmė savo kaimenių „pirmagimių, kad atnašautų ^bauką ir deginamąsias „atnašas ^dpagal Mozės įstatymą;

4 ir taip pat, kad išreikštų padėkas Viešpačiui, savo Dievui, kuris išvedė juos iš Jeruzalės žemės ir išvadavo iš jų priešų rankų, ir „paskyrė teisius vyrus jų ^bmokytojais, ir taip pat teisų vyrą jų karaliumi, kuris įtvirtino taiką Zarahemlos „žemėje ir kuris mokė juos „laikytis Dievo įsakymų, kad jie galėtų džiūgauti ir būti pripildyti „meilės Dievui ir visiems žmonėms.

5 Ir buvo taip, kad pasikėlę prie šventyklos, jie pasistatė savo palapines aplinkui, kiekvienas su savo „šeima, susidedančia iš jo žmonos ir jo sūnų, ir jo dukterų, ir jų sūnų, ir jų dukterų, nuo vyriausio iki jauniausio – kiekviena šeima atskirai viena nuo kitos.

6 Ir jie pasistatė savo palapines aplink šventyklą, kiekvienas vyras savo „palapinę durimis į šventyklą, kad galėtų pasilikti savo palapinėse ir girdėti žodžius, kuriuos jiems kalbės karalius Benjaminas;

7 kadangi minia buvo tokia gausi, kad karalius Benjaminas negalėjo mokyti jų visų tarp šventyklos sienų, jis nurodė pastatyti bokštą, kad jo žmonės

17a 1 Nef 18:12–13.

2 3a Pr 4:4.

b RR Auka.

c 1 Nef 5:9.

d 2 Nef 25:24;

Al 30:3; 34:13–14.

4a RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

b Mzj 18:18–22.

RR Mokyti, mokytojas.

c Om 1:12–15.

d Jn 15:10.

e RR Meilė.

5a RR Šeima.

6a Iš 33:8–10.

galėtų išgirsti žodžius, kuriuos jis kalbės jiems.

8 Ir buvo taip, kad jis pradėjo kalbėti savo žmonėms nuo bokšto; ir dėl minios gausybės ne visi galėjo girdėti jo žodžius; todėl jis nurodė, kad jo kalbami žodžiai būtų užrašyti ir išsiuntinėti tiems, kurių nesiekė jo balso garsas, kad jie taip pat gautų jo žodžius.

9 Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis „kalbėjo ir nurodė užrašyti, sakdamas: Mano broliai, visi jūs, kurie susirinkote, jūs, kurie galite girdėti mano žodžius, kuriuos kalbėsiu jums šiandieną; nes įsakiau jums pasikelti čia ne ^bjuokauti su mano žodžiais, bet kad ^cpaklausytumėt manęs ir atvertumėt savo ausis, kad išgirstumėt, ir savo ^dširdis, kad suprastumėt, ir savo ^eprotus, kad Dievo ^fslėpiniai būtų atskleisti jūsų suvokimui.

10 Įsakiau jums pasikelti čia ne kad ^abijotumėt manęs, arba galvotumėt, jog aš pats savaimė esu daugiau nei mirtingas žmogus.

11 Bet aš, kaip ir jūs patys, esu pajungtas visokioms kūno ir proto silpnybėms; nepaisant to, buvau šių žmonių išrinktas ir savo tėvo pašveštas, ir Viešpaties rankos man buvo leista būti šių žmonių valdovu ir karaliumi; ir neprilygstama jo jėga buvau išlaikytas ir išsaugotas, kad tarnaučiau jums visa savo galia,

protu ir stiprybe, kuriuos man Viešpats suteikė.

12 Šakau jums: kadangi man buvo leista pragyventi savo dienas tarnaujant jums netgi iki šio laiko, ir aš nesiekiau nei ^aaukso, nei sidabro, nei jokių jūsų turty;

13 ir neleidau nei kad būtumėte uždaryti požemiuose, nei kad pavergtumėte vienas kitą, nei kad žudytumėte ar plėštumėte, ar vogtumėte, ar svetimautumėte; netgi neleidau, kad darytumėte bet koki nelabumą, ir mokiau jus, kad turite vykdyti Viešpaties įsakymus visame, ką jis įsakė jums.

14 Ir netgi aš pats „dirbau savo paties rankomis, kad galėčiau tarnauti jums ir kad jūs nebūtumėte apkrauti mokesčiais, ir kad jūsų neištiktų niekas, ką būtų sunku pakelti – ir šią dieną jūs patys esate liudytojai viso to, apie ką kalbėjau.

15 Tačiau, mano broliai, aš padariau tai ne tam, kad pasigirčiau, ir sakau tai ne tam, kad per tai apkaltinčiau jus; bet sakau jums tai, kad žinotumėt, jog su švaria „sažine galiu šią dieną atsakyti priešais Dievą.

16 Štai, sakau jums, kad sakdamas, jog praleidau savo dienas tarnaudamas jums, aš nenoriu pasigirti, nes iš tikrųjų tik tarnavau Dievui.

17 Ir štai, sakau jums tai, kad pasimokytumėte ^aišminties; kad pasimokytumėte, jog ^btarnau-

9a Mzj 8:3.

b DS 6:12.

c RR Klausyti, išiklausyti.

d Mzj 12:27; 3 Nef 19:33.

e RR Protas.

f RR Dievo slėpiniai.

10a RR Baimė.

12a ApD 20:33–34.

14a 1 Kor 9:18.

15a RR Sąžinė.

17a RR Išmintis.

b Mt 25:40; Jok 1:27;

DS 42:29–31.

RR Tarnystė.

dami savo ‘artimiems, jūs tik tarnaujate savo Dievui.

18 Štai, jūs vadinate mane savo karaliumi; ir jei aš, kurį vadinate savo karaliumi, dirbu, kad “tarnaučiau jums, tad argi neturėtumėt ir jūs dirbti, kad tarnautumėt vienas kitam?

19 Ir štai, taip pat jei aš, kurį laikote savo karaliumi, ir kuris praleido savo dienas tarnaudamas jums, tuo pačiu tarnaudamas Dievui, nusipelnau kokios nors jūsų padėkos, o, kaip tada turėtumėte “dėkoti savo dangiškajam Karaliui!

20 Sakau jums, mano broliai, kad net jeigu visas savo sielos padėkas ir “gyrių atiduotumėte tam ^bDievui, kuris jus sukūrė ir išlaikė, ir išsaugojo, ir pasirūpino, kad džiūgautumėte, ir leido gyventi taikoje vienas su kitu;

21 sakau jums, kad jei tarnautumėte tam, kuris pradžioje jus sukūrė ir diena iš dienos saugo jus, skolindamas jums kvėpavimą, kad galėtumėte gyventi ir judėti, ir veikti pagal savo pačių “valią, ir netgi kiekvienu momentu remia jus; sakau, net jei tarnautumėte jam visa savo siela, vis tiek būtumėte ^bnenaudingi tarnai.

22 Ir štai, viskas, ko jis reikalauja iš jūsų, yra “vykdyti jo ^bįsakymus; ir jis pažadėjo jums, kad jei vykdysite jo įsakymus,

klestėsite žemėje; ir jis niekada “nenukrypsta nuo to, ką pasakė; todėl, jei ^avykdote jo įsakymus, jis laimina jus ir duoda jums klestėjimą.

23 Ir dabar, pirma, jis sukūrė jus ir suteikė jums gyvybę, už kurią esate jam skolingi.

24 Ir antra, jis reikalauja, kad elgtumėtės taip, kaip jis jums įsakė; už ką, jei tai darote, jis tuoj pat jus “palaimina; ir todėl jis jau jums atlygino. O jūs vis dar skolingi jam ir esate, ir būsite per amžių amžius; tad kuo galite girtis?

25 Ir dabar klausiu: ar galite ką nors dėl savęs pasakyti? Atsakau jums: ne. Jūs negalite pasakyti net kad esate tolygūs žemės dulkėms; tačiau jūs buvote “sukurti iš žemės ^bdulkių; bet štai, ir jos priklauso tam, kuris jus sukūrė.

26 Ir aš, netgi aš, kurį laikote savo karaliumi, esu nė kiek už jus ne geresnis; nes aš taip pat esu iš dulkių. Ir jūs matote, kad aš senas ir ruošiuosi atiduoti šį mirtingą kūną jo motinai žemei.

27 Todėl, kaip esu sakęs, kad tarnavau jums, “vaikščiodamas su švaria sąžine priešais Dievą, lygiai taip ir šiuo metu aš nurodžiau jums susirinkti, kad būčiau pripažintas nepriekaištingu, ir kad jūsų ^bkraujas nekristų ant manęs, kada stosiu būti Dievo

17c RR Broliai, brolis; Sesuo.

18a Mt 20:26–27.

19a RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

20a 1 Nef 18:16.

^b RR Dievas, Dievybė.

21a RR Valios laisvė.

^b Lk 17:7–10.

22a Kun 25:18–19; 2 Nef 1:9.

^b RR Dievo įsakymai.

^c DS 3:1–2.

^d DS 14:7; 58:2–3.

24a RR Laiminti, palaimintas,

palaiminimas.

25a RR Sukurti, sukūrimas.

^b Pr 3:19;

JokK 2:21.

27a RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

^b JokK 1:19.

teisiamas pagal tai, ką jis man įsakė dėl jūsų.

28 Sakau jums, kad nurodžiau jums susirinkti, kad galėčiau „išvalyti savo apdarus nuo jūsų kraujo šiuo metu, kada ruošiuosi nužengti į savo kapą, kad galėčiau nueiti ramybėje, ir mano nemirtinga ^bdvasia prisijungtu prie ^cchorų viršuje, giedoti gyrių teisingajam Dievui.

29 Ir be to, sakau jums, jog nurodžiau jums susirinkti, kad paskelbčiau jums, jog nebegaliu ilgiau būti nei jūsų mokytojas, nei karalius;

30 nes netgi šiuo metu, bandant kalbėti jums, visas mano kūnas nepaprastai dreba; bet Viešpats Dievas palaiko mane ir leido man kalbėti jums, ir įsakė, kad paskelbčiau jums šią dieną, jog mano sūnus Mozijas yra jūsų karalius ir valdovas.

31 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad elgtumėtės, kaip elgėtės ligi šiol. Kaip laikėtės mano įsakymų, ir taip pat mano tėvo įsakymų, ir klestėjote, ir buvote saugomi, kad nepapultumėt į savo priešų rankas, lygiai taip, jei laikysitės mano sūnaus įsakymų, arba Dievo įsakymų, kurie bus perduodami jums per jį, jūs klestėsite žemėje, ir jūsų priešai neturės jums galios.

32 Bet saugokitės, o mano žmonės, kad nekiltų ^aginčų tarp jūsų ir nepasirinktumėt paklusti piktajai dvasiai, apie kurią kalbėjo mano tėvas Mozijas.

33 Nes štai, yra paskelbtas vargas tam, kuris pasirenka paklusti tai dvasiai; nes jei jis pasirenka paklusti jai ir taip pasilieka, ir miršta savo nuodėmėse, tas geria „pasmerkimą savo paties sielai; nes jis gauna sau kaip užmokestį ^bnesibaigiančiąją bausmę, kaip peržengęs Dievo įstatymą priešingai savo žinojimui.

34 Sakau jums, kad tarp jūsų nėra nė vieno, išskyrus jūsų mažus vaikus, kuris nebūtų mokytas apie tai, kas nežinotų, jog esate amžinai skolingi savo Dangiškajam Tėvui atiduoti jam viską, ką turite ir kuo esate; ir taip pat nebūtų mokytas apie metraščius, kuriuose yra šventųjų pranašų išstartos pranašystės, netgi iki to meto, kada mūsų tėvas Lehis paliko Jeruzalę;

35 ir taip pat apie visa, ką iki šiol kalbėjo mūsų tėvai. Ir štai, jie taip pat kalbėjo tai, ką jiems įsakė Viešpats; todėl jie yra teisingi ir tikri.

36 Ir dabar, sakau jums, mano broliai, kad jei po to, kai pažinote ir buvote viso to pamokyti, prasižengsite ir eisite prieš tai, kas buvo pasakyta, tai atitolinsite save nuo Viešpaties Dvasios, ir ji nebeturės vietos jumyse, kad vestų jus išminties takais, idant būtumėt palaiminti, klestintys ir apsaugoti.

37 Sakau jums, kad žmogus, kuris tai daro, atvirai ^amaištauja prieš Dievą; todėl jis pasirenka

28a JokK 2:2.
b RR Dvasia.
c Mrm 7:7.
32a 3 Nef 11:29–30.

33a RR Pasmerkta,
pasmerkumas.
b DS 19:6, 10–12.
37a Mzj 3:12;

Hel 8:24–25.
RR Maištas,
sukilimas.

paklusti piktajai dvasiai ir tampa viso teismo priešu; todėl jame nėra vietos Viešpačiui, nes jis negyvena ^bnešventose šventyklose.

38 Todėl, jei tas žmogus ^aneatgailauja, pasilieka ir miršta kaip Dievo priešas, dieviško ^bteisingumo reikalavimai pažadina jo nemirtingą sielą gyvai pajusti savo ^ckalbę, dėl ko jis traukiasi iš Viešpaties akivaizdos, ir pripildo jo krūtinę kaltės ir skausmo, ir širdgėlos, kas yra lyg neužgesinama ugnis, kurios liepsnos kyla aukštyne per amžių amžius.

39 Ir dabar sakau jums, kad ^agailingumas neturi teisių į šitą žmogų; todėl jo galutinė lemtis yra kęsti nesibaigiančią kankynę.

40 O, visi jūs, senieji, ir taip pat jaunuoliai, ir jūs, maži vaikai, kurie suprantate mano žodžius – nes kalbėjau jums aiškiai, kad suprastumėte – meldžiu, kad pažadintumėte ^aprisiminimus apie baisią padėtį tų, kurie įpuolė į prasižengimą.

41 Ir be to, norėčiau, kad pagalvotumėt apie palaimingą ir ^adžiaugsmingą būseną tų, kurie vykdo Dievo įsakymus. Nes štai, jie ^blaiminami visais dalykais, tiek laikiniais, tiek ir dvasiniais; ir jei jie išsilaiko ^cištikimi iki galo, jie priimami į ^ddangų, kad gyventų su Dievu niekada nesibaigiančios laimės būsenoje. O atminkite, atminkite, kad tai

tiesa; nes tai pasakė Viešpats Dievas.

3 SKYRIUS

Karalius Benjaminas tęsia savo kalbą. Viešpats Visagalis tar-naus tarp žmonių molio palapinėje. Kraujas sunksis iš kiekvienos poros, kai jis mokės už pasaulio nuodėmės. Jo vardas yra vienintelis, per kurį ateina išgelbėjimas. Apmokėjimo dėka žmonės gali nusivilkti prigimtinių žmogų ir tapti šventaisiais. Nelabuųjų kankynė bus lyg ugnies ir sieros ežeras. Apie 124 m. prieš Kristaus gim.

Ir vėl, mano broliai, norėčiau prašyti jūsų dėmesio, nes turiu jums šį tą daugiau pasakyti; nes štai, turiu jums kai ką pasakyti apie tai, kas įvyks.

2 Ir tai, ką jums pasakysiu, man atskleidė Dievo ^aangelas. Ir jis tarė man: Pabusk; ir aš pabudau, ir štai, jis stovėjo priešais mane.

3 Ir jis tarė man: Pabusk ir išgirk žodžius, kuriuos tau kalbėsiu; nes štai, atėjau paskelbti tau didžiai džiaugsmingą ^agerąją naujieną.

4 Nes Viešpats išgirdo tavo maldas ir pripažino tave teisiu ir pasiuntė mane paskelbti tau, kad tu gali džiaugtis; ir gali paskelbti savo žmonėms, kad jie taip pat prisipildytų džiaugsmo.

5 Nes štai, ateina laikas ir jau nebetoli, kada ^aViešpats Visaga-

37b Al 7:21.

38a RR Atgailauti, atgaila.

b RR Teisingumas.

c RR Kaltė.

39a Al 34:8–9, 15–16.

RR Gailingumas,

gailingas.

40a Al 5:18.

41a 4 Nef 1:15–18.

RR Džiaugsmas.

b RR Laiminti,
palaimintas,

palaiminimas.

c DS 6:13.

d RR Dangus.

3 2a RR Angelai.

3a Lk 2:10–11.

5a RR Jehova.

lis, kuris viešpatauja, kuris buvo ir yra nuo visos amžinybės iki visos amžinybės, ateis su galia žemyn iš dangaus tarp žmonių vaikų ir gyvens molio ^bpalapinėje, ir išeis tarp žmonių, darydamas galingus ^cstebuklus: gydys ligonius, prikels mirusiuosius, padarys, kad luošieji vaikščiotų, kad aklieji atgautų regėjimą ir kurtieji girdėtų, ir gydys visokias negalias.

6 Ir jis išvarys ^avelnius, arba piktąsias dvasias, gyvenančias žmonių vaikų širdyse.

7 Ir štai, jis iškęs ^agundymus ir kūno skausmą, ^balkį, troškulį ir nuovargį netgi didesni, negu žmogus gali ^ciškęsti, nebent miriop; nes štai, ^dkraujas sunksis iš kiekvienos poros – tokia didelė bus jo ^ekančia dėl jo žmonių nelabumo ir bjaurumų.

8 Ir jis bus vadinamas „Jėzumi Kristumi, Dievo ^bSūnumi, dangaus ir žemės ^cTėvu, Kūrėju visų dalykų nuo pradžios; ir jo ^dmotina bus vadinama ^eMarija.

9 Ir štai, jis ateina pas savuosius, kad ^aišgelbėjimas ateitų žmonių vaikams būtent per ^btikėjimą jo vardu; ir netgi po viso to jie laikys jį žmogumi ir

sakys, kad jis ^cvelnio apsėstas, ir ^dnuplaks jį, ir ^enukryžiuos.

10 Ir ^atrečią dieną jis ^bprisikels iš mirusiųjų; ir štai, jis stoja ^cteisti pasaulio; ir štai, visa tai padaryta, kad žmonių vaikai susilauktų teisingo teismo.

11 Nes štai, jo ^akraujas taip pat ^bapmoka nuodėmes tų, kurie yra ^cpuolę dėl Adomo prasižengimo, kurie mirė, nežinodami Dievo valios jiems, arba kurie nusidėjo to ^dnežinodami.

12 Bet vargas, vargas tam, kuris žino, kad ^amaištauja prieš Dievą! Nes išgelbėjimas neateina nė vienam tokiam, nebent per atgailą ir tikėjimą ^bViešpačiu Jėzumi Kristumi.

13 Ir Viešpats Dievas pasiuntė savo šventuosius pranašus tarp visų žmonių vaikų, kad paskelbtų tai kiekvienai giminei, tautai ir liežuviui, kad to dėka kiekvienas, kuris tikės, kad Kristus ateis, galėtų gauti savo nuodėmių ^aatleidimą ir džiūgautų nepaprastai dideliu džiaugsmu, netgi ^blyg jis jau būtų atėjęs tarp jų.

14 Tačiau Viešpats Dievas matė, kad jo žmonės buvo kietasprandžiai žmonės, ir jis pa-

5b Mzj 7:27; Al 7:9–13.

c Mt 4:23–24; ApD 2:22;

1 Nef 11:31.

RR Stebuklas.

6a Mk 1:32–34.

7a RR Gundyti,

gundymas.

b Mt 4:1–2.

c DS 19:15–18.

d Lk 22:44.

e Iz 53:4–5.

8a RR Dievas,

Dievybė – Dievas

Sūnus.

b Al 7:10.

c Hel 14:12; 3 Nef 9:15.

d Mt 1:16;

1 Nef 11:14–21.

e RR Marija, Jėzaus

motina.

9a RR Išgelbėjimas.

b RR Tikėjimas, tikėti.

c Jn 8:48.

d Mk 15:15.

e Lk 18:33; 1 Nef 19:10;

2 Nef 10:3.

RR Nukryžiuojimas.

10a Mt 16:21; 2 Nef 25:13;

Hel 14:20–27.

b RR Prikėlimas.

c RR Teisti, teismas.

11a RR Kraujas.

b RR Apmokėti,

apmokėjimas.

c RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.

d 2 Nef 9:25–26.

12a Mzj 2:36–38;

Hel 8:25.

RR Maištas, sukilimas.

b RR Viešpats.

13a RR Nuodėmių

atleidimas.

b 2 Nef 25:24–27;

Jar 1:11.

skyrė jiems įstatymą, būtent Mozės „įstatymą.

15 Ir daug ženklų, ir stebuklų, ir „pavaizdų, ir šešėlių jis parodė jiems apie savo atėjimą; ir taip pat šventieji pranašai kalbėjo jiems apie jo atėjimą; ir vis dėlto jie užkietino savo širdis, ir nesuprato, kad jeigu nebūtų apmokėjimo jo krauju, tai iš Mozės ^bįstatymo nebūtų jokios naudos.

16 Ir net jei būtų įmanoma, kad maži „vaikai galėtų nusidėti, jie negalėtų būti išgelbėti; bet sakau jums, kad jie yra ^bpailaiminti; nes štai, kaip Adome, arba pagal prigimtį, jie nupuola, lygiai taip Kristaus kraujas apmoka jų nuodėmes.

17 Ir dar daugiau, sakau jums, kad nebus duota jokio „kito vardo nei jokio kito būdo, nei priemonių, kuriomis žmonių vaikai gali būti išgelbėti – tik „Kristaus, Viešpaties Visagalio, vardu ir tik per jį.

18 Nes štai jis teisia, ir jo teismas yra teisingas; ir kūdikis, kuris miršta kūdikystėje, nepražūva; bet žmonės geria pasmerkimą savo sieloms, jei nenusižemina ir „netampa kaip maži vaikai, ir netiki, kad išgelbėjimas buvo ir yra, ir ateis Kristaus, Viešpaties Visagalio, ^bapmokančiame kraujyje ir per jį.

19 Nes „prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir toks buvo nuo Adomo ^bnuo puolio, ir bus per amžių amžius, nebent jis ^cpasiduos Šventosios „Dvasios vilionėms ir nusivilks prigimtinių žmogų, ir taps „šventuoju per Viešpaties Kristaus apmokėjimą, ir taps kaip ^fvaikas – klunus, romus, nuolankus, kantrus, pilnas meilės, norintis paklusti viskam, ką Viešpats mato reikalinga jam uždėti, lygiai kaip vaikas paklūsta savo tėvui.

20 Ir be to, sakau jums, kad ateis laikas, kada „pažinimas apie Gelbėtoją pasklis ^bkiekvienoje tautoje, giminėje, liežuvyje ir liaudyje.

21 Ir štai, kada tas laikas ateis, nė vienas, išskyrus mažus vaikus, nebus pripažįstamas „nepriekaištingu prieš Dievą kitaip, kaip tik per atgailą ir tikėjimą Viešpaties Dievo visagalio vardu.

22 Ir netgi tuomet, kai pamokysi savo žmones to, ką tau įsakė Viešpats, tavo Dievas, netgi tada jie jau nebebus pripažįstami nepriekaištingais Dievo akyse kitaip, kaip tik pagal žodžius, kuriuos tau kalbėjau.

23 Ir dabar aš kalbėjau žodžius, kuriuos man įsakė Viešpats Dievas.

24 Ir taip sako Viešpats: Jie

14a RR Mozės įstatymas.
15a RR Jėzus Kristus – Kristaus pavaizdai ir simboliai.
b Mzj 13:27–32.
16a RR Vaikas, vaikai.
b Mor 8:8–9.
17a ApD 4:10–12;
2 Nef 31:21.
b RR Išgelbėjimas.
c RR Jėzus Kristus –

Jėzaus Kristaus vardo priėmimas.
18a Mt 18:3.
b Mzj 4:2;
Hel 5:9.
19a 1 Kor 2:11–14;
Mzj 16:2–3.
RR Prigimtinis žmogus.
b RR Nuopulis, Adomo ir levos.

c 2 Met 30:8.
d Mor 10:4–5.
RR Šventoji Dvasia.
e RR Šventasis.
f 3 Nef 9:22.
20a DS 3:16.
b RR Misionieriškas darbas.
21a RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

stovės kaip ryškus liudijimas prieš šituos žmones teismo dieną; tad jie bus teisiami, kiekvienas pagal savo darbus, ar jie geri, ar pikti.

25 Ir jei šie pikti, jie bus paskirti baisiam savo kaltės ir bjaurumų „suvokimui, dėl ko jie trauksis iš Viešpaties aki-vaizdos į ^bnelaimingumo ir begalinės kankynės būseną, iš kur jie jau nebegali grįžti; todėl jie išgėrė pasmerkimą savo sieloms.

26 Taigi jie išgėrė iš Dievo rūstybės taurės, ko teisingumas jiems jau nebegalėjo atšaukti, kaip kad jis negalėjo atšaukti, kad „Adomas turėjo pulti dėl to, kad valgė uždrausto ^bvaisiaus; todėl ^cgailėstingumas jau nebegalėjo turėti teisių į juos per amžius.

27 Ir jų ^akankynė yra kaip ugnies ir sieros ^bežeras, kurio liepsnos yra neužgesinamos ir kurio dūmai kyla aukštyn per amžių amžius. Taip Viešpats įsakė man. Amen.

4 SKYRIUS

Karalius Benjaminas tęsia savo kalbą. Išgelbėjimas ateina dėl apmokėjimo. Tikėkite Dievą, kad būtumėte išgelbėti. Išlaikykite savo nuodėmių atleidimą per ištikimybę. Suteikite savo nuosavybės vargšui. Viską

darykite išmintingai ir tvarkingai. Apie 124 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, kada karalius Benjaminas baigė kalbėti žodžius, kurie buvo perduoti jam Viešpaties angelo, jis apžvelgė minią ir štai, jie parpuolę ant žemės, nes juos apėmė Viešpaties ^abaimė.

2 Ir jie pamatė save savo ^akūniškoje būsenoje, ^bžemesnius netgi už žemės dulkes. Ir jie visi vienu balsu garsiai suuko, sakydami: O pasigailėk ir panaudok Kristaus ^capmokantįjį kraują, kad gautume savo nuodėmių atleidimą ir mūsų širdys būtų išvalytos; nes mes tikime Jėzų Kristų, Dievo Sūnų, kuris ^dsukūrė dangų ir žemę, ir visa; kuris ateis žemyn tarp žmonių vaikų.

3 Ir buvo taip, kad jiems ištarus šiuos žodžius, Viešpaties Dvasia atėjo ant jų, ir jie buvo pripildyti džiaugsmo, gavę savo nuodėmių ^aatleidimą ir turėdami ^bsąžinės ramybę, dėl savo nepaprasto ^ctikėjimo Jėzumi Kristumi, kuris ateis sulig žodžiais, kuriuos karalius Benjaminas jiems pasakė.

4 Ir karalius Benjaminas vėl atvėrė savo burną, ir pradėjo jiems kalbėti, sakydamas: Mano draugai ir mano broliai, manogentainiai ir mano žmonės, norėčiau vėl prašyti jūsų dėmesio, kad išgirstumėt ir suprastumėt likusius mano žodžius, kuriuos jums kalbėsiu.

25a Al 5:18; 12:14–15.

b Mrm 8:38.

26a Mrm 9:12.

b Pr 3:1–12;

2 Nef 2:15–19;

Al 12:21–23.

c RR Gailėstingumas,

gailėstingas.

27a RR Kaltė.

b 2 Nef 9:16; JokK 6:10;

DS 76:36.

4 1a RR Baimė.

2a RR Kūniška.

b Hel 12:7–8.

c Mzj 3:18; Hel 5:9.

d RR Sukurti,

sukūrimas.

3a RR Nuodėmių

atleidimas.

b RR Sąžinė.

c RR Tikėjimas, tikėti.

5 Nes štai, jei pažinimas apie „Dievo gerumą šiuo metu pažadino jus suvokti savo niekumą ir savo niekam tikusią ir puolusią būseną,

6 sakau jums, jei „pažinote Dievo gerumą ir jo neprilygstamą galią, ir išmintį, ir kantrybę, ir didį kantrumą žmonių vaikams; ir taip pat ^bapmokėjimą, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo, kad per tai išgelbėjimas ateitų tam, kuris sudės savo „viltis į Viešpatį ir stropiai laikysis jo įsakymų, ir pasiliks tikėjime netgi iki savo gyvenimo pabaigos – turiu galvoje mirtingo kūno gyvenimą –

7 sakau, kad tai yra žmogus, kuris gauna išgelbėjimą per apmokėjimą, paruoštą nuo pasaulio įkūrimo visiems žmonėms, bet kada buvusiems nuo Adomo „nuopuolio arba esantiems, arba būsiantiems kada nors, netgi iki pasaulio pabaigos.

8 Ir tai yra priemonės, per kurias ateina išgelbėjimas. Ir nėra „jokio kito išgelbėjimo, išskyrus šitą, apie kurį kalbėta; ir nėra jokių kitų sąlygų, kuriomis žmogus galėtų būti išgelbėtas, išskyrus sąlygas, apie kurias jums kalbėjau.

9 Tikėkite Dievą; tikėkite, kad jis yra ir kad jis sukūrė visa tiek

danguje, tiek ir žemėje; tikėkite, kad jis turi visą „išmintį ir visą galią tiek danguje, tiek ir žemėje; tikėkite, kad žmogus ^bnesuvokia visko, ką gali suvokti Viešpats.

10 Ir dar, tikėkite, kad jums reikia „atgailauti dėl savo nuodėmių ir jas palikti, ir nusižeminti priešais Dievą; ir nuoširdžiai prašyti, kad jis jums ^batleistų; ir dabar, jei „tikite visu tuo, žiūrėkite, kad tai ^dvykdytumėte.

11 Ir vėl sakau jums, kaip sakiau anksčiau, kad jei pažinote Dievo šlovę, arba jei pažinote jo gerumą ir „paragavote jo meilės, ir gavote savo nuodėmių ^batleidimą, kas sukelia toki nepaprastai didelį džiaugsmą jūsų sielose, lygiai taip norėčiau, kad prisimintumėt ir visuomet išlaikytumėt atmintyje Dievo didybę ir savo „niekumą, ir jo „gerumą, ir didį kantrumą jums, nevertiems kūriniams, ir nusižemintumėt netgi iki „nuolankumo gelmių, kasdien ^fšaukdamiesi Viešpaties vardo ir tvirtai tikėdami tuo, kas įvyks, kas buvo išarta angelo burna.

12 Ir štai, sakau jums, kad jei tai darysite, visuomet džiūgausite ir būsite pripildyti Dievo „meilės, ir visuomet ^bišlaikysite savo nuodėmių atleidimą; ir augsite pažinime šlovės to, kuris

5a Moz 1:10.

6a RR Dievas, Dievybė.

b RR Apmokėti, apmokėjimas.

c Mzj 15:19.

d Ps 36:8; 2 Nef 22:2; Hel 12:1.

RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

7a RR Nuopuolis, Adomo ir levos.

8a ApD 4:12;

2 Nef 31:21; Mzj 3:17.

9a Rom 11:33–34;

JokK 4:8–13.

b Iz 55:9.

10a RR Atgailauti, atgaila.

b DS 61:2.

c Mt 7:24–27.

d 2 Nef 31:19–21.

11a Al 36:24–26.

b RR Nuodėmių

atleidimas.

c Moz 1:10.

d Iš 34:6; Mor 8:3.

e RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

f RR Malda.

12a RR Meilė.

b Mzj 4:26;

Al 4:13–14; 5:26–35;

DS 20:31–34.

jus sukūrė, arba pažinime to, kas teisinga ir tikra.

13 Ir galvosite ne kaip užgauti vienas kitą, bet kaip gyventi „taikiai ir atiduoti kiekvienam pagal tai, kas jam priklauso.

14 Ir neleisite, kad jūsų „vaikai vaikščiotu alkanai ar nuogi; ir neleisite, kad jie peržengtų Dievo įstatymus ir ^bpeštųsi, ir kivirčytųsi vienas su kitu, ir tarnautų velniui, kuris yra nuodėmės valdovas, arba kuris yra piktoji dvasia, apie kurią kalbėjo mūsų tėvai, kadangi jis yra viso teismo priešas,

15 bet „mokysite juos ^bvaikščioti tiesos ir rimtumo keliais; mokysite juos „mylėti vienas kitą ir tarnauti vienas kitam.

16 Ir taip pat jūs patys „pagelbėsite tiems, kuriems reikia jūsų pagalbos; jūs suteiksite savo turto stokojančiam; ir neleisite, kad ^belgeta bergždžiai jus prašytų, ir nepavarysite jo pražūčiai.

17 Tu galbūt „sakysi: Žmogus pats užsitraukė nelaimę; todėl sulaikysiu savo ranką ir neuosiu jam savo maisto, ir nesuteiksiu jam savo turto, kad jis nekentėtų, nes jo bausmės yra teisingos.

18 Bet sakau tau, o žmogau, kas tik tai daro, turi labai rimtą priežastį atgailauti; ir jei jis neatgailauja dėl to, ką padaręs, jis žūsta amžiams ir neturi dalies Dievo karalystėje.

19 Nes štai, argi visi mes nesame elgetos? Argi visi mes nesame priklausomi nuo tos pačios Esybės, būtent Dievo, išigydami visą savo turimą turta, tiek maistą ir drabužį, tiek ir auksą, ir sidabrą, tiek ir visus mūsų turimus įvairių rūšių turtus?

20 Ir štai, netgi šiuo metu jūs šaukėtės jo vardo ir maldavote savo nuodėmių atleidimo. Ir argi jis leido, kad prašytumėte bergždžiai? Ne, jis išliejo savo Dvasią ant jūsų ir padarė, kad jūsų širdys būtų pripildytos „džiaugsmo, ir padarė, kad jūsų burnos būtų nutildytos ir jūs negalėjote rasti žodžių – toks nepaprastai didelis buvo jūsų džiaugsmas.

21 Ir dabar, jei Dievas, kuris jus sukūrė, nuo kurio priklauso jūsų gyvybė ir viskas, ką turite ir kuo esate, duoda jums ko bepaprašytumėte su tikėjimu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, o kaip tada jūs turėtumėte „suteikti vienas kitam savo turimo turto.

22 Ir jei „teisiatė žmogų, kuris prašo jūsų turto, kad nepražūtų, ir smerkiate jį, tai kiek teisingesnis bus jūsų pasmerkimas už ^bsulaikymą savo turto, kuris priklauso ne jums, bet Dievui, kuriam taip pat priklauso jūsų gyvybė; ir nepaisant to, jūs neprašote

13a RR Taikdarys.

14a 1 Tim 5:8;

DS 83:4.

b RR Kova.

15a DS 68:25–28;

Moz 6:58.

RR Mokyti, mokytojas.

b RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

c Mzj 18:21.

16a RR Tikroji meilė;

Tarnystė.

b Paklšt 15:7–11;

Pat 21:13; Iz 10:1–2.

17a Pat 17:5.

20a RR Džiaugsmas.

21a RR Tarnystė; Gerovės darbas, gerovė.

22a Mt 7:1–2;

Jn 7:24.

b 1 Jn 3:17.

ir neatgailaujate dėl to, ką padarėte.

23 Sakau jums: vargas tokiam žmogui, nes jo turtas pražus kartu su juo; ir dabar, sakau tai tiems, kurie "turtingi šito pasaulio gėrybių.

24 Ir vėlgi sakau vargšams, tai yra jums, kurie neturite ir vis dėlto turite pakankamai, kad išgyventumėte diena iš dienos; turiu galvoje jus visus, kurie atsakote elgetai, kadangi neturite; norėčiau, kad sakytumėte savo širdyse: Neduodu, kadangi neturiu, bet jei turėčiau – "duočiau.

25 Ir dabar, jei tai sakote savo širdyse, liekate be kaltės, priešingu atveju jūs "pasmerkti; ir jūsų pasmerkimas teisingas, nes jūs geidžiate to, ko nesate gavę.

26 Ir dabar, vardan viso to, ką jums kalbėjau – tai yra kad diena iš dienos išlaikytumėte savo nuodėmių atleidimą, kad "vaikščiotumėte be kaltės priešais Dievą – norėčiau, kad ^bsuteiktumėte savo turto ^cvargšui, kiekvienas pagal tai, ką jis turi, kaip antai: "pamaitintumėt alkaną, aprengtumėt nuogą, aplankytumėt ligonį ir suteiktumėte jiems deramą pagalbą, tiek dvasišką, tiek ir laikinąją, pagal jų norus.

27 Ir žiūrėkite, kad visa tai būtų daroma išmintingai ir tvarkingai; nes nereikia, kad žmogus bėgtų "greičiau, nei leidžia jo jėgos. Ir vėlgi, būtina,

kad jis būtų stropus, kad per tai jis galėtų laimėti apdovanojimą; todėl viskas turi būti daroma tvarkingai.

28 Ir norėčiau, kad prisimintumėte, kad jei kas iš jūsų pasiskolina iš savo artimo, turi gražinti tai, ką pasiskolino, pagal tai, ką pažadėjo, kitaip tu nusidėsi; ir galbūt pastūmėsi savo artimą taip pat nusidėti.

29 Galiausiai, aš negaliu susakyti jums visko, kuo jūs galite nusidėti; nes yra įvairių būdų ir priemonių, netgi tiek daug, kad negaliu jų suskaičiuoti.

30 Tik tiek galiu pasakyti jums, kad jei "nestebėsite savęs ir savo ^bminčių, ir savo ^cžodžių, ir savo poelgių ir nesilaikysite Dievo įsakymų, ir nepasiliksime tikėjime tuo, ką girdėjote apie mūsų Viešpaties atėjimą, netgi iki savo gyvenimo pabaigos, jūs tikrai pražūsitate. Ir dabar, o žmogau, atmink ir nepražūk.

5 SKYRIUS

Šventieji tampa Kristaus sūnumis ir dukromis per tikėjimą. Tada jie vadinami Kristaus vardu. Karalius Benjaminas ragina juos tvirtai ir nepajudinamai daryti gerus darbus. Apie 124 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, taip pakalbėjęs savo žmonėms, karalius Benjaminas pasiuntė tarp jų, norėdamas iš savo žmonių sužinoti, ar jie

23a DS 56:16.

24a Mk 12:44.

25a DS 56:17.

26a RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

b JokK 2:17–19.

c Zch 7:10; Al 1:27.

RR Šalpa.

d Iz 58:10–11; DS 104:17–18.

27a DS 10:4.

30a Al 12:14.

RR Saugoti, sargas, sargybinis.

b Mk 7:18–23.

RR Mintys.

c Mt 15:18–20.

RR Šventvagystė.

patikėjo žodžiais, kuriuos jis kalbėjo jiems.

2 Ir jie visi sušuko vienu balsu, sakydami: Taip, mes tikime visais žodžiais, kuriuos pasakei mums; ir taip pat žinome apie jų patikimumą ir tiesą dėka Viešpaties visagalio Dvasios, kuri taip galingai ^apakeitė mus, arba mūsų širdis, kad mes jau nebelinkę daryti ^bpikta, bet linkę nuolat daryti gera.

3 Ir mes patys taip pat, per beribį Dievo gerumą ir jo Dvasios pasireiškimus turime aiškų supratimą apie tai, kas įvyks; ir jei reikėtų, galėtume pranašauti apie visa.

4 Ir tai tikėjimas tuo, ką mūsų karalius mums pasakė, atvedė mus prie šito didžio pažinimo, dėl kurio mes džiūgaujame tokiu nepaprastai dideliu džiaugsmu.

5 Ir mes norime sudaryti ^asandorą su savo Dievu, kad vykdysime jo valią ir būsime paklusnūs jo įsakymams visame kame, ką tik jis mums įsakys, per visas likusias mūsų dienas, kad neužsitrauktume sau ^bniekad nesibaigiančios kankynės, kaip kad buvo pasakyta ^cangelo, kad negertume iš Dievo rūstybės taurės.

6 Ir dabar, tai buvo žodžiai, kurių karalius Benjaminas troš-

ko iš jų; ir todėl jis tarė jiems: Jūs pasakėte žodžius, kurių aš troškau; ir sandora, kurią sudarėte, yra teisi sandora.

7 Ir dabar, dėl sandoros, kurią sudarėte, jūs būsite vadinami Kristaus ^avaikais, jo sūnumis ir dukromis; nes štai, šiandien jūs dvasiškai ^bužgimėte jam; nes sakote, kad jūsų ^cširdys pakeistos per tikėjimą jo vardu; todėl jūs ^dužgimėte iš jo ir tapote jo ^esūnumis ir jo dukromis.

8 Ir po šita galva esate padaryti ^alaisvi, ir nėra ^bkitos galvos, kuria galėtumėte būti išlaisvinti. Nėra duota kito ^cvardo, per kurį ateina išgelbėjimas; todėl norėčiau, kad ^dpriiustumėte Kristaus vardą, visi, kurie sudarėte sandorą su Dievu, kad būsite paklusnūs iki savo gyvenimo pabaigos.

9 Ir bus taip, kad kiekvienas, kuris tai daro, atsidurs Dievo dešinėje, nes jis žinos vardą, kuriuo vadinamas; nes jis bus vadinamas Kristaus vardu.

10 Ir dabar bus taip, kad kas tik nepriims Kristaus vardo, turės būti vadinamas koku nors ^akitu vardu; todėl jis atsidurs Dievo ^bkairėje.

11 Ir norėčiau, kad taip pat prisimintumėt, kad tai ^avardas, kurį, kaip sakiau, duosiu jums,

5 2a Al 5:14.

RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

b Al 19:33.

5a Mzj 18:10.

b Mzj 3:25–27.

c Mzj 3:2.

7a Mzj 27:24–26;

Moz 6:64–68.

RR Sūnūs ir dukros,

Dievo.

b RR Pagimdytas.

c RR Širdis.

d Mzj 15:10–11.

RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

e DS 11:30.

8a Rom 6:18;

Gal 5:1;

Hel 14:30.

b ApD 4:10, 12; Al 21:9.

c Mzj 26:18.

d ApD 11:26;

Al 46:15.

10a Al 5:38–39.

b Mt 25:33.

11a Mzj 1:11–12.

RR Jėzus Kristus –

Jėzaus Kristaus

vardo priėmimas.

kuris niekada nebus ištrintas – nebet per prasižengimą; todėl, žiūrėkite, kad neprasižengtumėte, kad vardas nebūtų ištrintas iš jūsų širdžių.

12 Sakau jums: norėčiau, kad prisimintumėte “išlaikyti vardą, visuomet užrašytą jūsų širdyse, kad neatsidurtumėt Dievo kairėje, bet kad girdėtumėt ir pažintumėt balsą, kuriuo būsite pavadinti ir taip pat vardą, kuriuo jis pašauks jus.

13 Nes kaipgi žmogus “pažins šeimnininką, kuriam netarnavo ir kuris svetimas jam, ir tolimas nuo jo širdies minčių ir ketinimų?

14 Ir vėl, argi žmogus paima asilą, priklausantį jo kaimynui, ir jį laiko? Sakau jums: ne; jis netgi neleis, kad šis maitintųsi tarp jo kaimenių, bet pavarys ir išvys jį lauk. Sakau jums, kad taip bus ir tarp jūsų, jei nežinosite vardo, kuriuo esate pavadinti.

15 Todėl norėčiau, kad būtumėte tvirti ir nepajudinami, visuomet dosnūs gerų darbų, kad Kristus, Viešpats Dievas visagalis, galėtų “užantspauduoti jus esant jo, kad būtumėte atvesti į dangų, kad turėtumėte nesibaijiantį išgelbėjimą ir amžinąjį gyvenimą per išmintį ir galią, ir teisingumą, ir gailestingumą to, kuris ^bsukūrė visa danguje ir žemėje, kuris yra Dievas virš visko. Amen.

6 SKYRIUS

Karalius Benjaminas surašo žmonių vardus ir paskiria kunigus mokyti juos. Mozijs valdo kaip teisus karalius. Apie 124–121 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, baigęs kalbėti žmonėms, karalius Benjaminas manė esant tinkama “surašyti vardus visų tų, kurie sudarė sandorą su Dievu, kad laikysis jo įsakymų.

2 Ir buvo taip, kad, išskyrus mažus vaikus, nebuvo nė vienos sielos, kuri nesudarė sandoros ir nepriėmė Kristaus vardo.

3 Ir be to, buvo taip, kad karalius Benjaminas, baigęs visa tai ir pašventęs savo sūnų “Moziją savo žmonių valdovu ir karaliumi, ir davęs jam visus įpareigojimus dėl karalystės, ir taip pat ^bpaskyręs kunigus “mokyti žmones, kad per tai jie galėtų girdėti ir žinoti Dievo įsakymus, ir raginti juos prisiminti jų duotą “priesaiką, jis paleido minią, ir jie sugrįžo, kiekvienas pagal savo šeimas į savo namus.

4 Ir “Mozijas pradėjo valdyti vietoje savo tėvo. Ir jis pradėjo valdyti trisdešimtais savo gyvenimo metais, kas iš viso sudarė apie keturis šimtus septyniasdešimt šešerius metus nuo to ^blaiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

5 Ir karalius Benjaminas gyveno dar trejus metus ir mirė.

12a DS 18:23–25.

13a Mzj 26:24–27.

15a RR Pašaukimas ir išrinkimas; Pašventinimas.

b Kol 1:16;

Mzj 4:2;

Al 11:39.

6 1a DS 128:8.

3a Mzj 1:10; 2:30.

b RR Išventinti, išventinimas.

c Al 4:7.

d Mzj 5:5–7.

4a RR Mozijs, Benjaminio sūnus.

b 1 Nef 1:4.

6 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas vaikščiojo Viešpaties keliais ir laikėsi jo potvarkių bei nuostatų, ir vykdė jo įsakymus visame, ką tik jis įsakė jam.

7 Ir karalius Mozijas nurodė žmonėms, kad jie dirbtų žemę. Ir jis pats taip pat dirbo žemę, kad nebūtų „našta savo žmonėms, kad jis visame kame galėtų elgtis taip, kaip elgėsi jo tėvas. Ir trejus metus tarp visų jo žmonių nebuvo kovos.

7 SKYRIUS

Amonas atranda Lehio Nefio žemę, kur karalius yra Limhis. Limhio žmonės yra lamanitų vergijoje. Limhis atpasakoja jų istoriją. Pranašas (Abinadis) liudija, kad Kristus yra Dievas ir visa ko Tėvas. Sėjantieji nešvarumus, pjaus viesulą, o tie, kas pasitiki Viešpačiu, bus išvaduoti. Apie 121 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad po to, kai karalius Mozijas pragyveno trejus metus nuolatinėje taikoje, jis panoro sužinoti apie žmones, „išėjusius apsigyventi Lehio Nefio žemėje, arba Lehio Nefio mieste; nes jo žmonės nieko negirdėjo iš jų nuo to laiko, kai jie paliko ^bZarahemlos žemę; todėl jie nuvargino ją savo kvaršinimais.

2 Ir buvo taip, jog karalius Mozijas leido, kad šešiolika iš jų stiprių vyrų eitų į Lehio Nefio žemę išsiaiškinti apie savo brolius.

3 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie iškeliavo. Tarp jų buvo toks Amonas, kuris buvo stiprus ir galingas vyras ir Zarahemlos palikuonis; ir jis taip pat buvo jų vadas.

4 Ir dabar, jie nežinojo, kuria kryptimi turėtų keliauti tyruose, kad nueitų į Lehio Nefio žemę; todėl jie daug dienų klajojo tyruose, netgi keturiasdešimt dienų jie klajojo.

5 Ir praklajoję keturiasdešimt dienų, jie priėjo kalvą, kuri yra „Šilomo žemės šiaurėje, ir ten pasistatė savo palapines.

6 Ir Amonas pasiėmė tris iš savo brolių, kurių vardai buvo Amalekis, Helemas ir Hemas, ir jie nuėjo į „Nefio žemę.

7 Ir štai, jie sutiko karalių tų žmonių, kurie buvo Nefio ir Šilomo žemėje; ir jie buvo apsupti karaliaus sargybinių, ir buvo suimti, ir surišti, ir įmesti į kalėjimą.

8 Ir buvo taip, kad po to, kai išbuvo kalėjime dvi dienas, jie buvo vėl atvesti priešais karalių ir jų raiščiai buvo atrišti; ir jie stojo priešais karalių, ir jiems buvo leista arba, tiksliau, įsakyta atsakinėti į klausimus, kuriuos jis jiems užduos.

9 Ir jis tarė jiems: Štai aš esu „Limhis, sūnus Nojaus, kuris buvo sūnus Zenifo, kuris atėjo iš Zarahemlos žemės paveldėti šios žemės, kuri buvo jų tėvų žemė, kuris liaudies balsu buvo padarytas karaliumi.

10 Ir dabar, aš noriu žinoti priežastį, dėl ko buvote tiek

7a 2 Kor 11:9.
7 1a Om 1:27–30.

b Om 1:13.
5a Mzj 9:6, 8, 14.

6a 2 Nef 5:8.
9a Mzj 11:1.

drąsūs, kad atėjote prie miesto sienų, kai aš pats su savo sargybiniais buvau už vartų?

11 Ir dabar, aš leidau palikti jus gyvus tam, kad galėčiau apklausti, kitaip būčiau nurodęs, kad mano sargybiniai nužudytų jus. Jums leidžiama kalbėti.

12 Ir dabar, kai Amonas pamatė, kad jam leista kalbėti, jis išėjo į priekį ir nusilenkė karaliui; ir vėl pakilęs jis tarė: O karaliau, šiandien esu labai dėkingas Dievui, kad vis dar esu gyvas ir man leista kalbėti; ir aš pasistengsiu kalbėti drąsiai.

13 Nes esu tikras, kad jei būtų mėt žinoję, kas esu, nebūtumėt leidę, kad nešiočiau šiuos raiščius. Nes esu Amonas ir esu "Zarahemlos palikuonis, ir atėjau iš Zarahemlos žemės išsiaiškinti apie mūsų brolius, kuriuos Zenifas išvedė iš tos žemės.

14 Ir dabar, buvo taip, kad, išgirdęs Amono žodžius, Limhis nepaprastai apsidžiaugė ir tarė: Dabar žinau iš tikrųjų, kad mano broliai Zarahemlos žemėje vis dar gyvi. Ir dabar aš džiūgausiu; ir rytoj padarysiu, kad mano žmonės džiūgaus taip pat.

15 Nes štai, mes esame lamaničių vergijoje ir "apkrauti sunkiai pakeliamu mokesčiu. Ir dabar štai, mūsų broliai išvaduos mus iš mūsų vergijos, arba iš lamaničių rankų, ir mes būsime jų vergais; nes geriau būti nefitų vergais, negu mokėti duoklę lamaničių karaliui.

16 Ir dabar, karalius Limhis įsakė savo sargybiniais, kad jie daugiau nebesurištų Amono nei jo brolių, bet nurodė, kad jie eitų prie kalvos, kuri buvo Šilomo šiaurėje ir atsivestų savo brolius į miestą, kad šie galėtų pavalgyti ir atsigerti, ir pasiilsėti nuo savo kelionės triūso; nes jie daug iškentėjo; jie iškentėjo alkį, troškulį ir nuovargį.

17 Ir dabar, buvo taip, kad rytojaus dieną karalius Limhis visiems savo žmonėms pasiuntė skelbimą, kad to dėka jie galėtų susirinkti prie "šventyklos išgirsti žodžių, kuriuos jis kalbės jiems.

18 Ir buvo taip, kad, jiems susirinkus, jis kalbėjo jiems taip, sakydamas: O jūs, mano žmonės, pakelkite galvas ir būkite paguosti; nes štai, čia pat laikas, arba nebetoli, kada jau nebebūsime pavaldūs savo priešams, ko negalėjome pasiekti, nepaisant daugybės mūsų bergždžių kovų; vis dėlto manau, kad dar reikės veiksmingus kovos.

19 Todėl pakelkite galvas ir džiūgaukite, ir sudėkite savo viltis į "Dievą, tą Dievą, kuris buvo Abraomo ir Izaoko, ir Jokūbo Dievas; ir taip pat tas Dievas, kuris ^bišvedė Izraelio vaikus iš Egipto žemės ir padarė, kad jie pereitų Raudonąją jūrą sausa žeme, ir maitino juos 'mana, kad jie nežūtų tyruose; ir daug daugiau jis padarė dėl jų.

20 Ir dar, tas pats Dievas išvedė mūsų tėvus "iš Jeruzalės žemės

13a Om 1:12–15.

15a Mzj 19:15.

17a 2 Nef 5:16.

19a Iš 3:6; 1 Nef 19:10.

b Iš 12:40–41;

Al 36:28.

c Iš 16:15, 35; Sk 11:7–8;

Joz 5:12.

20a 1 Nef 2:1–4.

ir išlaikė, ir išsaugojo savo žmones net iki šiol; ir štai, tai dėl mūsų nedorybių ir bjaurumų jis atvedė mus į vergiją.

21 Ir visi jūs esate liudytojai šią dieną, kad Zenifas, kuris buvo padarytas šių žmonių karaliumi, „pernelyg uoliai siekdamas paveldėti savo tėvų žemę, buvo apgautas gudrumu ir klasta karaliaus Lamano, kuris sudarė sutartį su karaliumi Zenifu ir atidavė jo nuosavybėn dalį žemės, o būtent, Lehio Nefio ir Šilomo miestus ir žemę aplink juos.

22 Ir visa tai jis padarė su vienu tikslu – „kad padarytų šiuos žmones pavaldžius, kitaip saktant, pavergtų. Ir štai, mes šiuo metu mokame lamanitų karaliui duoklę, siekiančią iki pusės mūsų kukurūzų ir mūsų miežių, ir netgi visų mūsų kiekvienos rūšies grūdų, ir pusės mūsų bandų bei mūsų kaimenių prieaugio; ir lamanitų karalius netgi reikalauja iš mūsų arba pusę visko, ką turime, tai yra kas mums priklauso, arba mūsų gyvybių.

23 Ir dabar, argi nėra sunku tai pakelti? Argi ne didi ši mūsų priespauda? Dabar, štai, kokią rimtą priežastį liūdėti turime.

24 Taip, sakau jums, kad turime rimtas priežastis liūdėti; nes štai, kiek daug mūsų brolių buvo nužudyta ir jų kraujas buvo tuščiai pralietas, ir visa tai dėl nedorybės.

25 Nes jei šie žmonės nebūtų įpuolę į prasižengimą, Viešpats nebūtų leidęs, kad šis didis blogis ištiktų juos. Bet štai, jie nepaklausė jo žodžių; bet tarp jų iškilo ginčai, netgi tokie dideli, kad jie liejo kraują tarpusavyje.

26 Ir Viešpaties „pranašą jie nužudė, taip, išrinktą Dievo vyrą, kuris pasakė jiems apie jų nelumą ir bjaurumus ir pranašavo apie daugelį dalykų, kurie įvyks, taip, netgi apie Kristaus atėjimą.

27 Ir kadangi jis pasakė jiems, kad Kristus buvo „Dievas, visa ko Tėvas, ir pasakė, kad jis priims žmogaus atvaizdą, ir tai bus atvaizdas, pagal kurį žmogus buvo sukurtas pradžioje, arba, kitais žodžiais, jis pasakė, kad žmogus buvo sukurtas pagal „Dievo atvaizdą, ir kad Dievas nusileis tarp žmonių vaikų ir paims ant savęs kūną ir kraują, ir išeis ant žemės veido.

28 Ir dabar, kadangi jis tai pasakė, jie atidavė jį mirčiai; ir jie padarė daug daugiau dalykų, kurie užtraukė ant jų Dievo rūstybę. Todėl kas stebėtino, kad jie vergijoje ir ištikti skaudžių suspaudimų?

29 Nes štai, Viešpats pasakė: Aš „nepagelbėsiu savo žmonėms jų prasižengimo dieną; bet aš užtversiu jų kelius, kad jiems nesisektų; ir jų darbai bus kaip suklypimo kliūtis priešais juos.

30 Ir vėl jis sako: Jei mano žmo-

21a Mzj 9:1–3.

22a Mzj 10:18.

26a Mzj 17:12–20.

27a RR Dievas, Dievybė.

b Pr 1:26–28;

Etr 3:14–17;

DS 20:17–18.

c Mzj 13:33–34; 15:1–4.

29a 1 Sam 12:15;

2 Met 24:20.

nės sės “nešvarumą, jie ^bpjaus jo pelus viesule; ir to išdava – nuodai.

31 Ir dar jis sako: Jei mano žmonės sės nešvarumą, jie pjaus “rytų vėją, kuris atneša staigų sunaikinimą.

32 Ir dabar, štai, Viešpaties pažadas išsipildė, ir esate ištikti ir suspausti.

33 Bet jei “atsigręšite į Viešpatį visa širdimi ir sudėsite viltis į jį, ir tarnausite jam visomis proto pastangomis, jei tai darysite, jis pagal savo valią ir pageidavimą išvaduos jus iš vergijos.

8 SKYRIUS

Amonas moko Limhio žmones. Jis sužino apie dvidešimt keturias jareditų plokšteles. Senovinius metraščius gali išversti regėtojai. Regėtojo dovana pranoksta visas kitas. Apie 121 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad baigęs kalbėti savo žmonėms – nes jis kalbėjo jiems daug dalykų ir tik keletą iš jų aš užrašiau šioje knygoje – karalius Limhis pasakė savo žmonėms viską apie jų brolius, gyvenančius Zarahemlos žemėje.

2 Ir jis nurodė, kad Amonas stotų priešais minią ir papasakotų jiems viską, kas atsitiko jų broliams nuo to laiko, kada Zenifas išėjo iš tos žemės, iki to laiko, kada jis pats atėjo iš tos žemės.

3 Ir jis taip pat persakė jiems paskutinius žodžius, kurių ka-

ralius Benjaminas mokė juos, ir paaiškino juos karaliaus Limhio žmonėms taip, kad jie galėtų suprasti visus žodžius, kuriuos jis kalbėjo.

4 Ir buvo taip, kad po to, kai jis visa tai padarė, karalius Limhis paleido minią ir nurodė sugrįžti kiekvienam į savo namus.

5 Ir buvo taip, jog jis nurodė atnešti priešais Amoną plokšteles, kuriose buvo “metraštis apie jo žmones nuo to laiko, kada jie paliko Zarahemlos žemę, kad jis jas perskaitytų.

6 Dabar, kai tik Amonas perskaitė metraščių, karalius jo pasiteiravo, ar jis gali versti kalbas, ir Amonas atsakė jam, kad negali.

7 Ir karalius tarė jam: Būdamas nuliūdęs dėl savo žmonių suspaudimų, nurodžiau, kad keturiasdešimt trys iš mano žmonių leistųsi kelionėn į tyrus, kad surastų Zarahemlos žemę, idant galėtų kreiptis į savo brolius, kad išvaduotų mus iš vergijos.

8 Ir jie buvo pasiklydę tyruose daugelį dienų, tačiau jie buvo stropūs ir, nors nerado Zarahemlos žemės, bet sugrįžo į šią žemę, keliavę žemėje tarp daugelio vandenių, atradę žemę, padengtą žmonių ir gyvulių kaulais ir taip pat padengtą visokių pastatų griuvėsiais, atradę žemę, kuri buvusi apgyventa žmonių, gausių kaip Izraelio pulkai.

9 Ir paliudijimui, kad tai, ką jie pasakojo, yra tiesa, jie atnešė

30a RR Nešvarumai,
nešvara.
b Gal 6:7–8; DS 6:33.

RR Pjūtis.
31a Jer 18:17; Mzj 12:6.
33a Mrm 9:6.

8 5a Mzj 9–22.

“dvidešimt keturias plokšteles, pilnas raižinių, ir jos yra iš gryo aukso.

10 Ir štai, jie taip pat atnešė “antkrūtinius, kurie yra dideli, ir jie yra iš ^bskaistvario bei vario ir puikiai išsilaikę.

11 Ir dar, jie atnešė kalavijų, kurių rankenos suirusios ir kurių geležtės suėstos rūdžių; ir šalyje nėra nė vieno, kas galėtų versti kalbą, kitaip sakant, raižinius, esančius ant plokštelių. Todėl sakiau tau: Ar tu gali išversti?

12 Ir sakau tau vėl: Ar žinai ką nors, kas galėtų išversti? Nes aš trokštu, kad šie metraščiai būtų išversti į mūsų kalbą; nes galbūt jie suteiks mums žinių apie likusius iš liaudies, kuri buvo sunaikinta, iš kur atėjo šie metraščiai; arba galbūt jie suteiks mums žinių apie pačius žmones, kurie buvo sunaikinti; ir aš trokštu žinoti jų sunaikinimo priežastį.

13 Dabar Amonas tarė jam: Aš galiu užtikrintai pasakyti tau, o karaliau, apie vyrą, kuris gali “išversti metraščius; nes jis turi tai, su kuo gali pažiūrėti ir išversti visus senovinius metraščius; ir tai Dievo dovana. Ir tie dalykai vadinami ^bvertikliais, ir joks žmogus negali žiūrėti per juos, jeigu jam neįsakyta, kad nežiūrėtų ten, kur nevalia, ir nepražūtų. Ir kiekvienas, kuriam įsakyta pro juos žiūrėti, vadinamas “regėtoju.

14 Ir štai, žmonių, kurie yra

Zarahemlos žemėje, karalius yra tas vyras, kuriam įsakyta daryti tai ir kuris turi šią didžią dovaną iš Dievo.

15 Ir karalius pasakė, kad regėtojas pranoksta pranašą.

16 Ir Amonas tarė, kad regėtojas yra apreiškėjas ir taip pat pranašas; ir didesnės dovanos joks žmogus negali turėti, nebent jis turėtų Dievo galią, ko negali joks žmogus; tačiau žmogus gali turėti didžią galią, duotą jam Dievo.

17 Bet regėtojas gali žinoti apie tai, kas buvo, ir taip pat apie tai, kas įvyks, ir per juos viskas bus apreikšta, arba, tiksliau tai, kas yra slapta, bus atskleista ir paslėpti dalykai išeis į šviesą, ir tai, kas nežinoma, jų dėka bus padaryta žinoma, ir taip pat jų dėka bus padaryta žinoma tai, kas kitaip negalėtų būti žinoma.

18 Taip Dievas parūpino priemonės, kad žmogus per tikėjimą galėtų daryti galingus stebuklus; todėl jis tampa didžiai naudingu savo aplinkiniams.

19 Ir dabar, kada Amonas baigė kalbėti šiuos žodžius, karalius nepaprastai džiūgavo ir dėkojo Dievui, sakydamas: Be abejonės, “didis slėpinys yra šiose plokštelėse ir šie vertikliai, be abejonės, buvo paruošti tam, kad visi tokie slėpiniai būtų atskleisti žmonių vaikams.

20 O kokie nuostabūs Viešpaties darbai ir kaip ilgai jis yra kantrus savo žmonėms, taip, ir koks aklas ir neprieinamas

9a Etr 1:1–2.
10a Etr 15:15.
b Etr 10:23.

13a Mzj 28:10–17.
b RR Urimai ir
Tumimai.

c RR Regėtojas.
19a Etr 3:21–28; 4:4–5.

žmonių vaikų supratimas; nes jie nenori siekti išminties ir nenori, kad ji valdytų juos!

21 Taip, jie kaip laukinė kaimenė, kuri bėga nuo ganytojo ir pakrinka, ir yra vejami ir suryjami miško žvėrių.

ZENIFO METRAŠTIS – Aprašymas apie jo žmones nuo to laiko, kai jie paliko Zarahemlos žemę iki tada, kai jie buvo išvaduoti iš lamanitų rankų.

Tai aprašyta nuo 9 iki 22 skyriaus imtinai.

9 SKYRIUS

Zenifas veda būrį iš Zarahemlos užimti Lehio Nefio žemės. Lamanitų karalius leidžia jiems paveldėti žemę. Vyksta karas tarp lamanitų ir Zenifo žmonių. Apie 200–187 m. prieš Kristaus gim.

Aš, Zenifas, buvau išmokytas visos nefitų kalbos ir turėjau pažinimą apie Nefio „žemę, kitaip sakant, apie mūsų tėvų pirmojo paveldo žemę, ir buvau pasiūstas kaip žvalgas pas lamanitus, kad išžvalgyčiau jų pajėgas, kad mūsų armija galėtų užpulti ir sunaikinti juos, bet kai pamačiau tai, kas buvo gera pas juos, panorau, kad jie nebūtų sunaikinti.

2 Todėl aš susiginčijau su savo broliais tyruose, nes norėjau, kad mūsų vadas sudarytų sutartį su jais; bet jis, būdamas šiurkštus ir

kraujo trokštantis vyras, įsakė mane nužudyti; bet aš buvau išgelbėtas praliejant daug kraujo; nes tėvas kovojo prieš tėvą, ir brolis prieš brolių, kol mūsų armijos didžioji dalis buvo sunaikinta tyruose; ir mes grįžome, tie iš mūsų, kurių buvo pasigailėta, į Zarahemlos žemę papasakoti tos istorijos jų žmonoms ir vaikams.

3 Ir vis dėlto aš, būdamas pernelyg užsidegęs paveldėti mūsų tėvų žemę, surinkau visus, kurie norėjo eiti užimti tos žemės, ir mes vėl leidomės kelionėn į tyrus, kad nueitume į tą žemę; bet mus ištiko badas ir skaudūs suspaudimai; nes buvome lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą.

4 Nepaisant to, po daugelio dienų klajonių tyruose, mes pasistatėme palapines vietovėje, kur žuvo mūsų broliai, kuri buvo netoli mūsų tėvų žemės.

5 Ir buvo taip, kad su keturiais savo vyrais aš vėl įėjau į miestą, pas karalių, kad galėčiau sužinoti apie karaliaus nusistatymą ir kad sužinočiau, ar galiu įeiti su savo žmonėmis ir taikiai užimti žemę.

6 Ir aš įėjau pas karalių, ir jis sudarė sandorą su manimi, kad aš galiu užimti Lehio Nefio žemę ir Šilomo žemę.

7 Ir jis taip pat įsakė savo žmonėms išvykti iš žemės, ir aš bei mano žmonės įėjome į žemę, kad apgyventume ją.

8 Ir mes pradėjome statyti pastatus ir taisyti miesto sienas,

taip, būtent Lechio Nefio ir Šilomo miestų sienas.

9 Ir mes pradėjome įdirbti žemę, taip, būtent visokiomis sėklomis: kukurūzų sėklomis ir kviečių, ir miežių, ir neaso, ir šeamo, ir visokiomis vaisių sėklomis; ir pradėjome daugintis ir klestėti žemėje.

10 Dabar, tai buvo karaliaus Lamano gudrybė ir klasta „nuvesti mano žmones į vergiją, kad jis atidavė mums žemę, idant mes galėtume apgyventi ją.

11 Todėl buvo taip, kad, mums pragyvenus žemėje dvylika metų, karalius Lamanas pradėjo nerimauti, kad tik kokiu nors būdu mano žmonės nesustiprėtų žemėje ir kad jie negalės jų nugalėti ir pavergti.

12 Dabar, jie buvo tingūs ir „stabus garbinantys žmonės; todėl jie norėjo mus pavergti, kad galėtų tukti iš mūsų rankų darbo; taip, kad galėtų puotauti iš mūsų laukų kaimenių.

13 Todėl buvo taip, kad karalius Lamanas pradėjo kurstyti savo žmones, kad jie kovotų su mano žmonėmis; todėl prasi-dėjo karai ir kovos žemėje.

14 Nes tryliktaisiais mano valdymo Nefio žemėje metais Šilomo žemės pietinėje dalyje, kai mano žmonės girdė ir šėrė savo kaimenes ir dirbo savo žemę, didelis lamanitų pulkas užpuolė juos ir pradėjo žudyti, ir grobti jų kaimenes ir jų laukų kukurūzus.

15 Taigi buvo taip, kad jie pabėgo, visi, kurie nebuvo su-

gauti, netgi į Nefio miestą ir kreipėsi į mane apsaugos.

16 Ir buvo taip, kad aš apginklavau juos lankais ir strėlėmis, kalavijais ir kardais, ir vėzdais, ir svaidyklėmis, ir visokiais ginklais, kokius tik galėjome išrasti, ir aš bei mano žmonės išėjome kautis su lamanitais.

17 Taip, Viešpaties stiprybėje mes išėjome kautis prieš lamanitus; nes aš ir mano žmonės karštai šaukėmės Viešpaties, kad jis išvaduo-tų mus iš mūsų priešų rankų, nes buvome pažadinti prisiminti mūsų tėvų išvadavimą.

18 Ir Dievas „išgirdo mūsų šauksmus ir atsakė į mūsų maldas; ir mes išėjome jo stiprybėje; taip, mes išėjome prieš lamanitus ir per vieną dieną ir vieną naktį nukovėme tris tūkstančius keturiasdešimt tris; mes žudėme juos, netgi kol išvijome iš mūsų žemės.

19 Ir aš pats savo rankomis padėjau laidoti jų žuvusiuosius. Ir štai, dideliame mūsų sielvartui ir gailėsčiui, žuvo du šimtai septy-niasdešimt devyni mūsų broliai.

10 SKYRIUS

Miršta karalius Lamanas. Jo žmonės yra laukiniai ir žiaurūs ir tiki klaidingomis tradicijomis. Zenifas ir jo žmonės laimi prieš juos. Apie 187–160 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad mes vėl pradėjome kurti karalystę ir vėl pradėjome valdyti žemę taikos

sąlygomis. Ir aš nurodžiau, kad būtų pagaminta įvairių rūšių karo ginklų, kad turėčiau ginklų savo žmonėms tam laikui, kai lamanitai vėl ateis kariauti prieš mano žmones.

2 Ir aš pastačiau sargybinius aplinkui žemę, kad lamanitai negalėtų vėl užpulti mūsų netikėtai ir sunaikinti; ir taip aš gyniau savo žmones ir kaimenes ir saugojau juos, kad nepatektų į mūsų priešų rankas.

3 Ir buvo taip, kad mes užvaldėme savo tėvų žemę daugeliui metų, taip, dvidešimt dvejų metų laikotarpiui.

4 Ir aš nurodžiau, kad vyrai dirbtų žemę ir augintų visokius „grūdus ir visokius įvairių rūšių vaisius.

5 Ir nurodžiau, kad moterys verptų ir plušėtų, ir dirbtų, ir gamintų visokią ploną drobę, taip, ir įvairiausia „audinį, kad galėtume apdengti savo nuogumą; ir taip mes klestėjome žemėje – taip dvidešimt dvejus metus žemėje buvo nepaliaujama taika.

6 Ir buvo taip, kad karalius „Lamanas mirė ir jo sūnus pradėjo valdyti jo vietoje. Ir jis pradėjo raginti savo žmones sukilti prieš mano žmones; todėl jie pradėjo ruoštis karui ir eiti kautis prieš mano žmones.

7 Bet aš buvau išsiuntinėjęs savo žvalgus po visą „Šemlono žemę, kad sužinočiau apie jų pasirošimus, kad galėčiau ap-

sisaugoti nuo jų, idant jie neužpultų mano žmonių ir jų nesunaikintų.

8 Ir buvo taip, kad jie atėjo į Šilomo žemės šiaurę su savo gausiais pulkais, vyrai, „ginkluoti ^blankais ir strėlėmis, ir kalvijais, ir kardais, ir akmenimis, ir svaidyklėmis, ir jie buvo nusiskutę galvas, taigi jos buvo plikos; ir odiniu diržu buvo apsijuosę strėnas.

9 Ir buvo taip, kad aš nurodžiau mano liaudies moteris ir vaikus paslėpti tyruose; ir taip pat nurodžiau, kad visi mano seniai, pajėgūs valdyti ginklą, ir taip pat visi mano jaunuoliai, pajėgūs valdyti ginklą, susirinktų eiti kautis prieš lamanitus; ir aš išdėščiau juos jų pozicijose, kiekvieną pagal jo amžių.

10 Ir buvo taip, kad mes išėjome kautis prieš lamanitus; ir aš, netgi aš, būdamas senas, išėjau kautis prieš lamanitus. Ir buvo taip, kad mes išėjome kautis Viešpaties „stiprybėje.

11 Dabar, lamanitai nieko nežinojo apie Viešpatį, nei apie Viešpaties stiprybę, todėl jie rėmėsi savo pačių stiprybe. Ir vis dėlto jie buvo stiprūs žmonės žmogiškos jėgos atžvilgiu.

12 Jie buvo „laukiniai, žiaurūs ir kraujo trokštantys žmonės, tikintys savo tėvų ^btradicija, kuri yra tokia: jie tikėjo, kad buvo išvaryti iš Jeruzalės dėl savo tėvų nedorybių ir kad buvo nuskriausti tyruose savo brolių

10 4a Mzj 9:9.
5a Al 1:29.
6a Mzj 9:10–11; 24:3.
7a Mzj 11:12.

8a Jar 1:8.
b Al 3:4–5.
10a RR Pasitikėjimas,
pasitikėti.

12a Al 17:14.
b 2 Nef 5:1–3.

ir taip pat buvo nuskriausti plaukiant per jūrą;

13 Ir dar, kad jie buvo nuskriausti savo "pirmojo paveldo žemėje po to, kai perplaukė jūrą, ir visa tai dėl to, kad Nefis ištikimiau laikėsi Viešpaties įsakymų, – todėl Viešpats buvo jam ^bpalankus, nes Viešpats girdėjo jo maldas ir atsakydavo į jas, ir jis prisiėmė vadovavimą jų kelionei tyruose.

14 Ir jo broliai pyko ant jo, kadangi jie "nesuprato Viešpaties darbų; jie taip pat ^bpyko ant jo ant vandenių, kadangi jie užkietino savo širdis prieš Viešpatį.

15 Ir dar, jie pyko ant jo, kai atvyko į pažadėtąją žemę, kadangi, pasak jų, jis perėmė liaudies "valdymą iš jų rankų; ir jie kėsinosi jį nužudyti.

16 Ir dar, jie pyko ant jo, nes jis išvyko į tyrus, kaip Viešpats buvo jam įsakęs, ir pasiėmė "metraščius, išraižytus ant skaitvario plokštelių, nes, pasak jų, jis ^bapiplėšė juos.

17 Ir taip jie mokė savo vaikus, kad jie turi neapkęsti jų ir kad turi žudyti juos, ir kad turi juos plėšti ir grobti, ir daryti viską, ką gali, kad juos sunaikintų; taigi jie puoselėja amžiną neapykantą Nefio vaikams.

18 Būtent dėl šitos priežasties karalius Lamanas savo gudria ir melaginga klasta ir savo gražiais pažadais mane apgavo, taigi aš atvedžiau šiuos savo žmones į šią žemę, kad jie galėtų juos sunaikinti; taip, ir šiuos

daugelį metų mes kentėjome šitoje žemėje.

19 Ir dabar aš, Zenifas, pasakęs visa tai savo žmonėms apie lamanitus, skatinau juos eiti kautis visomis savo išgalėmis, pasitikint Viešpačiu; todėl mes kovėmės su jais veidas į veidą.

20 Ir buvo taip, kad mes vėl juos išvijome iš savo žemės; ir žudėme juos didžiuliu žudymu, netgi tiek daug, kad jų neskaičiavome.

21 Ir buvo taip, kad mes vėl sugrižome į savo žemę, ir mano žmonės vėl pradėjo prižiūrėti savo kaimenes ir dirbti savo žemę.

22 Ir dabar aš, būdamas senas, perdaviau karalystę vienam iš savo sūnų; todėl aš daugiau nieko nesakau. Ir telaimina Viešpats mano žmones. Amen.

11 SKYRIUS

Karalius Nojus valdo nedorai. Jis mėgaujasi palaidu gyvenimu su savo žmonomis ir sugulovėmis. Abinadis pranašauja, kad žmonės bus paimti į vergiją. Karalius Nojus kėsina į jo gyvybę. Apie 160–150 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Zenifas perdavė karalystę Nojui, vienam iš savo sūnų; todėl Nojus pradėjo valdyti jo vietoje; o jis nevaikščiojo savo tėvo keliais.

2 Nes štai, jis nesilaikė Dievo įsakymų, bet vaikščiojo pagal savo paties širdies troškimus. Ir

13a 1 Nef 18:23.
b 1 Nef 17:35.
14a 1 Nef 15:7–11.

b 1 Nef 18:10–11.
15a 2 Nef 5:3.
16a 2 Nef 5:12.

b Al 20:10, 13.

jis turėjo daug žmonių ir „sugulovių. Ir savo blogu pavyzdžiu jis ^bpastūmėjo savo žmones daryti nuodėmes ir tai, kas bjauru Viešpaties akyse. Taip, ir jie ^cpaleistuvavo, ir darė visoki nelabumą.

3 Ir jis uždėjo mokestį, penktadalį nuo visko, ką jie turėjo: penktadalį jų aukso ir jų sidabro, ir penktadalį jų „zifo, ir jų vario, ir jų skaitvario, ir jų geležies; ir penktadalį jų nupenėtų jauniklių; ir taip pat penktadalį visų jų grūdų.

4 Ir visa tai jis ėmė, kad išlaikytų save ir savo žmonas, ir savo suguloves; ir taip pat savo kunigus ir jų žmonas, ir jų suguloves; taip jis pakeitė karalystės reikalus.

5 Nes jis nušalino visus kunigus, kuriuos pašventė jo tėvas, ir jų vietoje pašventė naujus, tokius, kurie aukštinosi dėl savo širdžių išdidumo.

6 Taip, ir šitaip jie buvo išlaidomi savo tinginystėje ir savo stabmeldystėje, ir savo paleistuvystėse mokesčiais, kuriuos karalius Nojus uždėjo savo žmonėms; taigi žmonės nepaprastai plūšėjo, kad išlaikytų nedorybę.

7 Taip, ir jie taip pat tapo stabmeldžiais, kadangi buvo apgauti tuščiu ir pataikūniškų karaliaus ir kunigų žodžių; nes šie jiems kalbėjo pataikūniškus dalykus.

8 Ir buvo taip, kad karalius Nojus pastatė daug prabangių ir erdvių pastatų; ir išpuošė

juos dailiais medžio dirbiniais ir visokiais brangiais daiktais iš aukso ir sidabro, ir geležies, ir skaitvario, ir zifo, ir vario.

9 Ir jis taip pat pastatė sau erdvius rūmus ir sostą vidur jų, kur viskas buvo iš geriausio medžio ir išpuošta auksu ir sidabru bei brangiais daiktais.

10 Ir jis taip pat nurodė, kad jo darbininkai šventyklos viduje padarytų visokių papuošimų iš geriausio medžio ir vario, ir skaitvario.

11 O kėdes, skirtas aukštiesiems kunigams, kurios buvo aukščiau visų kitų kėdžių, jis išpuošė grynau auksu; ir priešais jas nurodė padaryti turėklą, kad jie galėtų atsiremti į jį savo kūnais ir rankomis, kalbėdami melagingus ir tuščius žodžius jo žmonėms.

12 Ir buvo taip, kad netoli šventyklos jis pastatė „bokštą; taip, labai aukštą bokštą, netgi tokį aukštą, kad galėjo atsistoti ant jo viršaus ir apžvelgti Šilomo žemę ir taip pat Semlono žemę, apgyventą lamanitų; ir jis galėjo netgi apžvelgti visą apylinkę.

13 Ir buvo taip, kad jis nurodė pastatyti daug pastatų Šilomo žemėje; ir jis nurodė pašatyti didelį bokštą ant kalvos, Šilomo žemės šiaurėje, kuri buvo prieglobstis Nefio vaikams tuo metu, kai jie bėgo iš tos žemės; ir taip jis elgėsi su turtais, kuriuos įgijo apmokestinęs savo žmones.

14 Ir buvo taip, kad jis nukreipė savo širdį į turtus ir leido savo

11 2a JokK 3:5.
b 1 Kar 14:15–16;
Mzj 29:31.
c 2 Nef 28:15.

3a Hbr giminingi
žodžiai: būvardis
„spindintis“;
veiksmažodis

„padengti metalu“.
12a Mzj 19:5–6.

laiką, palaidai gyvendamas su savo žmonomis ir sugulovėmis; ir jo kunigai taip pat leido savo laiką su pasileidėlėmis.

15 Ir buvo taip, kad jis prisdino vynuogynų po visą šalį; ir pastatė vyno spaustuvus, ir gamino gausybę vyno; ir todėl jis tapo vyno “gėriku ir jo žmonės taip pat.

16 Ir buvo taip, kad lamanitai pradėjo puldinėti jo žmones, nedidelius jų būrius, bei žudyti juos laukuose ir jiems prižiūrint savo kaimenes.

17 Ir karalius Nojus pasiuntė sargybinius po visą žemę, kad apsaugotų nuo jų; bet jis pasiuntė nepakankamą kiekį, ir lamanitai užpuolė ir išžudė juos, ir nusivarė daug jų kaimenių iš žemės; taip lamanitai pradėjo naikinti juos ir įgyvendinti savo neapykantą jiems.

18 Ir buvo taip, kad karalius Nojus prieš juos pasiuntė savo armijas ir juos išvijojė, tai yra išvijojė juos kuriam laikui; todėl jie grįžo džiaugdami savo grobiu.

19 Ir dabar, dėl šitos didelės pergalės jie aukštinosi dėl savo širdžių išdidumo; jie “gyrėsi savo jėga, sakydami, kad penkiasdešimt jų gali atsilaikyti prieš tūkstančius lamanitų; ir taip jie gyrėsi, ir mėgavosi krauju ir savo brolių kraujo liejimu, ir tai dėl jų karaliaus bei kunigų nelabumo.

20 Ir buvo taip, kad tarp jų

buvo žmogus, kurio vardas buvo “Abinadis; ir jis išėjo tarp jų ir pradėjo pranašauti, sakydamas: Štai, taip sako Viešpats, ir taip jis įsakė man, sakydamas: Eik ir sakyk šitiems žmonėms, kad taip sako Viešpats: Vargas šitiems žmonėms, nes aš pamačiau jų bjaurumus ir nelabumą, ir jų paleistuvystes; ir jeigu jie neatgailaus, aš aplankysiu juos savo pyktyje.

21 Ir jeigu jie neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, savo Dievą, štai, aš atiduosiu juos į jų priešų rankas; taip, ir jie bus nuvesti į “vergiją; ir juos prispaus priešų ranka.

22 Ir bus, kad jie žinos, jog aš esu Viešpats, jų Dievas, ir esu “pavydus Dievas, lankantis savo žmonių nedorybes.

23 Ir bus, kad jei šie žmonės neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, savo Dievą, jie bus nuvesti į vergiją; ir niekas neišvaduos jų, išskyrus Viešpatį Visagalį Dievą.

24 Taip, ir bus taip, jog kada jie šauksis manęs, aš “neskubėsiu išgirsti jų šauksmų; taip, ir leisiu, kad jie būtų ištikti savo priešų.

25 Ir jeigu jie neatgailaus su aštutine ir pelenais bei karštai nesišauks Viešpaties, savo Dievo, aš “negirdėsiu jų maldų ir neišvaduosiu jų iš jų suspaudimų; ir taip sako Viešpats, ir taip jis įsakė man.

26 Dabar, buvo taip, kad kai Abinadis ištare jiems šituos žo-

15a RR Išminties žodis.

19a DS 3:4.

RR Išdidumas.

20a RR Abinadis.

21a Mzj 12:2; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

22a Iš 20:5; Pak[ist 6:15;

Mzj 13:13.

24a Mch 3:4;

Mzj 21:15.

25a Iz 1:15; 59:2.

džius, jie ėtūžo ant jo ir ieškojo galimybės atimti jam gyvybę; bet Viešpats išvadavo jį iš jų rankų.

27 Dabar, kada karalius Nojus išgirdo žodžius, kuriuos Abinadis pasakė žmonėms, jis taip pat ėtūžo; ir sakė: Kas yra Abinadis, kad aš ir mano žmonės turėtų būti jo teisiami, arba „kas yra Viešpats, kad uždėtų mano žmonėms tokį didelį suspaudimą?

28 Aš įsakau jums atvesti Abinadi čionai, kad nužudyčiau jį, nes jis tai pasakė, kad sukurstytų mano žmones pyktis vienas su kitu ir sukeltų vaidus tarp mano žmonių; todėl aš nužudysiu jį.

29 Dabar, žmonių akys buvo „apakintos; todėl jie ^bužkietino savo širdis prieš Abinadžio žodžius ir nuo to laiko stengėsi jį suimti. Ir karalius Nojus užkietino savo širdį prieš Viešpaties žodį ir neatgailavo dėl savo pikto darbo.

12 SKYRIUS

Abinadis įkalinamas už pranašavimą apie liaudies sunaikinimą ir karaliaus Nojaus mirtį. Netikri kunigai cituoja Raštus ir apsimetinėja, kad vykdo Mozės įstatymą. Abinadis pradeda mokyti juos Dešimties įsakymų. Apie 148 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad po dvejų metų

tas Abinadis atėjo pas juos persirengęs, todėl jie neatpažino jo, ir pradėjo jiems pranašauti, sakydamas: Taip Viešpats įsakė man, sakydamas: Abinadi, eik ir pranašauk šitiems mano žmonėms, nes jie užkietino savo širdis prieš mano žodžius; jie neatgailavo dėl savo pikto darbo; todėl aš „aplankysiu juos savo pyktyje, taip, savo nuožmiame pyktyje aplankysiu juos jų nedorybėse ir bjaurumuose.

2 Taip, vargas šitai kartai! Ir Viešpats tarė man: Ištiesk savo ranką ir pranašauk, sakydamas: Taip sako Viešpats: bus taip, kad ši karta dėl savo nedorybių bus nuvesta į „vergiją ir mušama per ^bveidą; taip, ir bus žmonių varoma ir žudoma; ir padangių maitvanagai, ir šunys, taip, ir laukiniai žvėrys ris jų kūnus.

3 Ir bus taip, kad karaliaus Nojaus „gyvybė bus verta tiek, kiek vertas apdaras karštoje ^bkrosnyje; nes jis pažins, kad aš esu Viešpats.

4 Ir bus, kad aš ištiksiu šituos savo žmones skaudžiais suspaudimais, taip, badu ir „maru; ir padarysiu, kad jie ^baimanuos per visą dieną.

5 Taip, ir padarysiu, kad ant jų nugaros būtų užmesta „našta; ir jie bus varomi kaip nebylus asilas.

6 Ir bus, kad pasiūsiu krušą ant jų, ir ji sutriuškins juos; ir jie taip pat bus ištikti „rytų vėjo;

27a Iš 5:2;
Mzj 12:13.
29a Moz 4:4.
b Al 33:20;
Etr 11:13.

12 1a Iz 65:6.
2a Mzj 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.
b Mzj 21:3–4.
3a Mzj 12:10.

b Mzj 19:20.
4a DS 97:26.
b Mzj 21:9–10.
5a Mzj 21:3.
6a Jer 18:17; Mzj 7:31.

taip pat ir ^bvabzdžiai vargins jų žemę bei ris jų grūdus.

7 Ir jie bus ištikti didžio maro – ir visa tai aš padarysiu dėl jų “nedorybių ir bjaurumų.

8 Ir bus, kad jeigu jie neatgailaus, aš visiškai “išnaikinsiu juos nuo žemės veido; tačiau po savęs jie paliks ^bmetraštį, ir aš išsaugosiu tai kitoms tautoms, kurios apgyvens šią žemę; taip, netgi tai aš padarysiu, kad atskleisčiau šitos liaudies bjaurumus kitoms tautoms. Ir daug ką Abinadis pranašavo prieš šitą liaudį.

9 Ir buvo taip, kad jie supyko ant jo; ir sučiupo jį, ir nugabeno surištą pas karalių, ir sakė karaliui: Štai, atvedėme pas tave vyrą, kuris pranašavo blogį apie tavo žmones, ir sakė, kad Dievas sunaikins juos.

10 Ir jis taip pat pranašavo blogį apie tavo gyvybę ir sakė, kad tavo gyvybė bus kaip apdaras ugnies krosnyje.

11 Ir dar jis sakė, jog tu būsi kaip stiebas, būtent kaip sausas lauko stiebas, per kurį perbėgo žvėrys ir sutrypė kojomis.

12 Ir dar jis sakė, jog tu būsi kaip usnies žiedai, kurie, jai visiškai subrendus, pučiant vėjui, gainiojami po žemės veidą. Ir jis apsimeta, kad tai kalbėjo Viešpats. Ir jis sako, kad visa tai ištiks tave, jei neatgailausi, ir tai dėl tavo nedorybių.

13 Ir dabar, o karaliau, kokį gi didelį blogį padarei tu, arba kokias gi dideles nuodėmes padarė tavo žmonės, kad būtume

pasmerkti Dievo arba teisiami šito vyro?

14 Ir dabar, o karaliau, štai, mes be kaltės, ir tu, o karaliau, nesi nusidėjęs; todėl šis vyras melavo apie tave ir pranašavo bergždžiai.

15 Ir štai, mes esame stiprūs, mes nepateksime į vergiją ir nebūsime mūsų priešų paimti nelaisvėn; taip, o tu klestėjai žemeje ir klestėsi.

16 Štai, čia tas vyras, atiduodame jį į tavo rankas; tu gali pasieltgi su juo, kaip tau atrodo tinkama.

17 Ir buvo taip, kad karalius Nojus nurodė įmesti Abinadį į kalėjimą; ir jis įsakė, kad susirinktų “kunigai, idant galėtų su jais pasitarti, ką jis turėtų su juo daryti.

18 Ir buvo taip, kad jie sakė karaliui: Atvesk jį čia, kad galėtume jį apklausti; ir karalius įsakė atvesti jį prieš juos.

19 Ir jie pradėjo jį klausinėti, kad galėtų jį sukirsti, kad turėtų kuo jį apkaltinti; bet jis drąsiai jiems atsakinėjo; ir atlaikė visus jų klausimus, taip, jų nuostabai; nes jis “atsilaikė prieš juos su visais jų klausimais ir pergalejo juos su visais jų žodžiais.

20 Ir buvo taip, kad vienas iš jų tarė jam: Ką reiškia šie žodžiai, kurie užrašyti ir kurių mokė mūsų tėvai:

21 “Kokios gražios kalnuose kojos to, kuris neša gerą žinią; kuris skelbia taiką; kuris atneša gerą žinią apie gėrį; kuris skelbia

6b Iš 10:1–12.
7a DS 3:18.
8a Al 45:9–14.

b Mrm 8:14–16.
17a Mzj 11:11.
19a DS 100:5–6.

21a Iz 52:7–10;
Nah 2:1.

išgelbėjimą; kuris sako Sionei: Tavo Dievas viešpatauja.

22 Tavo sargybiniai pakels savo balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugražins Sionę.

23 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge, jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo žmones, jis išpirko Jeruzalę;

24 Viešpats apnuogino savo šventą "ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys mūsų Dievo išgelbėjimą?

25 Ir dabar Abinadis tarė jiems: Argi jūs, kurie esate "kunigai ir apsimetinėjate, kad mokote šituos žmones ir suprantate pranašavimo dvasią, vis dėlto norite sužinoti iš manęs, ką tai reiškia?

26 Sakau jums: vargas jums už tai, kad iškraipote Viešpaties kelius! Nes jei suprantate šituos dalykus, jūs jų nemokėte; todėl jūs iškraipėte Viešpaties kelius.

27 Jūs neatvėrėte savo širdžių "supratimui; todėl nebuvote išmintingi. Taigi ko jūs mokote šiuos žmones?

28 Ir jie atsakė: Mes mokome Mozės įstatymus.

29 Ir vėl jis tarė jiems: Jei mokote Mozės "įstatymo, kodėl gi jo nevykdote? Kodėl širdimis prisirišote prie turtų? Kodėl ^bpaleistuvaujate ir švaistote savo jėgą su pasileidėlėmis, taip, ir

tuo pastūmėjate šituos žmones nusidėti, kad Viešpats turi dėl to siųsti mane pranašauti prieš šituos žmones, taip, būtent didį blogį prieš šituos žmones?

30 Argi nežinote, kad kalbu tiesą? Taip, jūs žinote, kad kalbu tiesą; ir turėtumėte drebėti prieš Dievą.

31 Ir bus taip, jog būsite su-triuškinti už savo nedorybes, nes sakėte, kad mokote Mozės įstatymo. Ir ką jūs žinote apie Mozės įstatymą? "Ar išgelbėjimas ateina per Mozės įstatymą? Ką pasakysite?

32 Ir jie atsakė ir tarė, kad išgelbėjimas atėjo per Mozės įstatymą.

33 Bet dabar Abinadis tarė jiems: Žinau, kad jei vykdote Dievo įsakymus, jūs būsite išgelbėti; taip, jei vykdote įsakymus, kuriuos Viešpats davė Mozei ant "Sinajaus kalno, sakydamas:

34 "Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris ^bišvedė tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

35 Neturėsi jokio "kito Dievo prieš mane.

36 Nedarysi sau jokio drožto atvaizdo ar ko nors, panašaus į tai, kas viršuj danguje ar apačioj žemėje.

37 Dabar Abinadis tarė jiems: Ar vykdėte visa tai? Sakau jums: ne, nevykdėte. Ir ar "mokėte šituos žmones, kad jie visa tai vykdytų? Sakau jums: ne, nemokėte.

24a 1 Nef 22:11.

25a Mzj 11:5.

27a RR Supratimas.

29a RR Mozės įstatymas.

^b RR Svetimavimas.

31a Mzj 3:15; 13:27–32;

Al 25:16.

33a Iš 19:9, 16–20;

Mzj 13:5.

34a Iš 20:2–4.

^b Iš 12:51; 1 Nef 17:40;

Mzj 7:19.

35a Oz 13:4.

RR Stabmeldystė.

37a Mzj 13:25–26.

13 SKYRIUS

Abinadiį apsaugo dieviška galia. Jis moko Dešimties įsakymų. Išgelbėjimas neateina vien tik per Mozės įstatymą. Dievas pats įvykdys apmokėjimą ir išpirks savo žmones. Apie 148 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, kada karalius išgirdo šiuos žodžius, jis tarė savo kunigams: Pašalinkite šitą vyrą ir nužudykite jį; nes ką gi mums daryti su juo, nes jis pamišęs.

2 Ir jie žengė pirmyn ir bandė jį sučiupti; bet jis atsilaikė ir tarė jiems:

3 Nelieskite manęs, nes Dievas ištikis jus, jei pakelsite ranką prieš mane, nes aš dar neperdaviau žinios, kurios perduoti Viešpats siuntė mane; nè nepasakiau jums to, ką „prašėte pasakyti; todėl Dievas neleis, kad būčiau sunaikintas šiuo metu.

4 Bet turiu įvykdyti įsakymus, kuriuos man davė Dievas; ir dėl to, kad pasakiau jums tiesą, jūs pykstate ant manęs. Ir vėlgi, dėl to, kad kalbėjau Dievo žodį, jūs nusprendėte, kad esu pamišęs.

5 Dabar, buvo taip, kad Abinadžiui ištarus šiuos žodžius, karaliaus Nojaus žmonės nebedrįso pakelti savo rankos prieš jį, nes Viešpaties Dvasia buvo ant jo; ir jo veidas „švytėjo nepaprastu spindesiu, kaip kad Mozės, kai jis buvo ant Sinajaus kalno ir kalbėjo su Viešpačiu.

6 Ir jis kalbėjo su „galia ir

valdžia nuo Dievo; ir tęsė savo kalbą, sakydamas:

7 Matote, kad neturite galios manęs nužudyti, todėl aš baigiu savo žinią. Taip, ir suvokiu, kad tai „veria jūsų širdis, kadangi sakau jums tiesą apie jūsų nedorybes.

8 Taip, ir mano žodžiai pripildo jus nuostabos ir nustebimo bei pykčio.

9 Bet aš baigiu savo žinią; ir tada nesvarbu, kur aš eisiu, jeigu tik aš išgelbėtas.

10 Bet tiek jums pasakysiu, jog tai, ką po to man padarysite, bus lyg „pavaizdas ir šešėlis to, kas įvyks ateityje.

11 Ir dabar aš jums skaitau likusius Dievo „įsakymus, nes suvokiu, kad jie neįrašyti jūsų širdyse; ir suvokiu, kad didžiąją savo gyvenimo dalį jūs mokėtės ir mokėte nedorybės.

12 Ir dabar, jūs pamenate, kad sakiau jums: Nedarysi sau jokio drožto atvaizdo, arba ko nors panašaus į tai, kas viršuj danguje ar apačioj žemėje, ar vandenyje po žeme.

13 Ir dar: Nesilenksi jiems ir netarnausi jiems; nes aš Viešpats, tavo Dievas, esu pavydus Dievas, uždedantis tėvų nedorybes ant vaikų tų, kurie nekenčia manęs, iki trečiosios ir ketvirtosios kartos;

14 ir rodantis gailestingumą tūkstančiams tų, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.

15 Nevartosi Viešpaties, savo Dievo, vardo tuščiai; nes Vieš-

13 3a Mzj 12:20–24.
5a Iš 34:29–35.
6a RR Galia.

7a 1 Nef 16:2.
10a Mzj 17:13–19;
Al 25:10.

11a Iš 20:1–17.

pats nelaikys nekaltu to, kas tuščiai vartoja jo vardą.

16 Atmink „šabo dieną, kad ją švęstum.

17 Šešias dienas dirbsi ir atliksi visą savo darbą;

18 bet septintąją dieną, Viešpaties, tavo Dievo, šabą, tu nedirbsi jokio darbo, nei tu, nei tavo sūnus, nei tavo duktė, nei tavo tarnas, nei tavo tarnaitė, nei tavo gyvulys, nei tavo svečias, kuris šiapus tavo vartų;

19 nes per „šešias dienas Viešpats padarė dangų ir žemę, ir jūrą, ir visa, kas juose yra; todėl Viešpats palaimino šabo dieną ir pašventino ją.

20 „Gerbk savo tėvą ir savo motiną, kad tavo dienos būtų ilgos žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas duoda tau.

21 „Nežudysi.

22 „Nesvetimausi. ^bNevogsi.

23 Neliudysi „neteisingai prieš savo artimą.

24 „Negeisi savo artimo namų, negeisi savo artimo žmonos nei jo tarno, nei jo tarnaitės, nei jo jaučio, nei jo asilo, nei ko nors, kas yra tavo artimo.

25 Ir buvo taip, kad, baigęs šiuos žodžius, Abinadis tarė jiems: Ar mokėte šiuos žmones, kad jie stengtųsi daryti visa tai, kad laikytųsi šių įsakymų?

26 Sakau jums: ne; nes jei bū-

tumėte mokę, Viešpats nebūtų nurodęs man ateiti ir pranašauti blogi apie šiuos žmones.

27 Ir dabar jūs pasakėte, kad išgelbėjimas ateina per Mozės įstatymą. Sakau jums, jog būtina, kad kol kas laikytumėtės Mozės „įstatymo; bet sakau jums, jog ateis laikas, kada ^bnebereikės laikytis Mozės įstatymo.

28 Ir be to, sakau jums, kad „išgelbėjimas neateina vien tik per ^bįstatymą; ir jei ne „apmokėjimas, kurį pats Dievas įvykdys už savo žmonių nuodėmes ir nedorybes, jie neišvengiamai žūtų, nepaisant Mozės įstatymo.

29 Ir dabar sakau jums, jog buvo būtina, kad Izraelio vaikams būtų duotas įstatymas, taip, būtent labai „griežtas įstatymas; nes jie buvo kietasprandžiai žmonės, ^bgreiti daryti nedorybę ir lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą.

30 Todėl jiems buvo duotas „įstatymas, taip, ritualų ir ^bapeigų įstatymas, įstatymas, kurio jie griežtai turėjo „laikytis diena iš dienos, kad gyventų prisimindami Dievą ir savo pareigą jam.

31 Bet štai, sakau jums, kad visa tai buvo būsimų dalykų „pavaizdai.

32 Ir dabar, ar jie suprato įstatymą? Sakau jums: ne, ne visi jie suprato įstatymą; ir tai dėl jų

16a RR Šabo diena.

19a Pr 1:31.

20a Mk 7:10.

21a Mt 5:21–22; DS 42:18.

RR Žmogžudystė.

22a RR Svetimavimas.

^b RR Vogti, vogimas.

23a Pat 24:28.

RR Melavimas.

24a RR Geisti.

27a RR Mozės įstatymas.

^b 3 Nef 9:19–20; 15:4–5.

28a Gal 2:16.

RR Išpirkti, išpirktas,

išpirkimas;

Išgelbėjimas.

^b Gal 2:21; Mzj 3:14–15;

Al 25:15–16.

^c RR Apmokėti,

apmokėjimas.

29a Joz 1:7–8.

^b Al 46:8.

30a Iš 20.

^b RR Apeigos, nuostatai.

^c JokK 4:5.

31a Mzj 16:14; Al 25:15.

RR Simbolizmas.

širdžių kietumo; nes jie nesu-
prato, kad nė vienas žmogus
negali būti išgelbėtas kitaip,
kaip „tik per Dievo išpirkimą.

33 Nes štai, argi Mozė neprana-
šavo jiems apie Mesijo atėjimą ir
kad Dievas išpirks savo žmones?
Taip, ir netgi „visi pranašai, pra-
našavę bet kada nuo pat pasau-
lio pradžios, – argi jie daugiau
ar mažiau nekalbėjo apie tai?

34 Argi jie nesakė, kad „Dievas
pats ateis žemyn tarp žmonių
vaikų ir priims žmogaus pavi-
dalą, ir išeis didžioje galioje ant
žemės veido?

35 Taip, ir argi jie taip pat nesakė,
kad jis įgyvendins mirusiųjų
„prisikėlimą ir kad jis pats bus
prispaustas ir užgautas?

14 SKYRIUS

*Izaijas kalba mesijiškai. Aprašyti
Mesijo pažeminimas ir kentėjimai.
Jis savo sielą padaro atnaša už
nuodėmę ir užtaria prasižengėlius.
Palyginkite su Izaijo 53. Apie 148
m. prieš Kristaus gim.*

TAIP, argi pats Izaijas nesako:
Kas patikėjo mūsų žinia ir kam
apreikšta Viešpaties ranka?

2 Nes jis išaugs priešais jį kaip
gležnas augalas ir kaip šaknis
iš sausos žemės; jis nei malonios
išvaizdos, nei patrauklus; ir kai
žiūrim į jį – nėra jokio grožio,
kad jis mums patiktų.

3 Jis paniekintas ir atmetas
žmonių; sielvarto vyras, pažis-
tantis širdgėlą; ir mes tarsi slė-
pėme nuo jo savo veidus; jis
buvo paniekintas, ir mes jį nieku
laikėme.

4 Iš tikrųjų jis „nešė mūsų
širdgėlas ir pakėlė sielvartus;
tačiau mes laikėme jį nubaustu,
Dievo ištiktu ir suspaustu.

5 Bet jis buvo sužeistas už
mūsų „prasižengimus, sumuštas
už mūsų nedorybes; dėl mūsų
ramybės jis buvo baudžiamas;
ir jo režiais mes bⁱšgydyti.

6 Mes visi nuklydome kaip
„avys; kiekvienas pasukome
savo keliu; o Viešpats uždėjo
ant jo visų mūsų nedorybes.

7 Jis buvo prispaustas ir užgau-
tas, bet „neatvėrė savo burnos;
jis atvestas kaip bⁱavinėlis pa-
pjauti, ir kaip avis prieš kirpėjus
yra nebyli, taip jis neatvėrė savo
burnos.

8 Jis buvo paimtas iš kalėjimo
ir iš teismo; ir kas paskelbs jo
palikuonis? Nes jis buvo iškirs-
tas iš gyvųjų žemės; dėl mano
žmonių prasižengimų buvo jis
mušamas.

9 Ir jis pasidarė kapą su nedo-
rėliais ir su „turtuoliais savo
mirtyje, nors jis nepadarė nie-
ko bⁱpinkta, ir melo nebuvo jo
burnoje.

10 Ir vis dėlto Viešpačiui pati-
ko jį žeisti; jis atidavė jį širdgėlai;
kai tu padarysi jo sielą atnaša už

32a 2 Nef 25:23–25.

33a 1 Nef 10:5;

JokK 4:4; 7:11.

34a Mzj 7:27; 15:1–3.

RR Dievas, Dievybė.

35a Iz 26:19; 2 Nef 2:8.

14 4a Al 7:11–12.

b Mt 8:17.

5a Mzj 15:9; Al 11:40.

b 1 Pet 2:24–25.

6a Mt 9:36; 2 Nef 28:14;

Al 5:37.

7a Mk 15:3.

RR Jėzus Kristus.

b RR Dievo Avinėlis;

Pascha.

9a Mt 27:57–60;

Mk 15:27, 43–46.

RR Juozapas iš

Arimatėjos.

b Jn 19:4.

nuodėmę, jis matys savo „sėklą, praręs savo dienas, ir jo ranka Viešpaties valia klestės.

11 Jis matys savo sielos kančią ir bus patenkintas; savo pažinimu mano teisusis tarnas išteisins daugelį; nes jis „neš jų nedorybes.

12 Todėl aš paskirsiu jam dalį su didžiaisiais, ir jis dalinsis grobį su stipriaisiais; nes jis išliejo savo sielą mirčiai; ir buvo priskaičiuotas prie prasižengėlių; ir nešė daugelio nuodėmės, ir „užtarė prasižengėlius.

15 SKYRIUS

Kaip Kristus yra ir Tėvas, ir Sūnus. Jis užtars savo žmones ir neš jų prasižengimus. Jie ir visi šventieji pranašai yra jo sėkla. Jis įgyvendina prisikėlimą. Maži vaikai turi amžinąjį gyvenimą. Apie 148 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, Abinadis tarė jiems: Norėčiau, kad suprastumėt, jog „Dievas pats ateis žemyn tarp žmonių vaikų ir ^bišpirks savo žmones.

2 Ir kadangi „gyvena kūne, jis bus pavadintas Dievo Sūnumi, ir, pajungęs kūną ^bTėvo valiai, jis yra Tėvas ir Sūnus –

3 Tėvas, „kadangi buvo ^bpradėtas Dievo galia; o Sūnus dėl kūno; taip tapdamas Tėvu ir Sūnumi –

4 ir jie yra „vienas Dievas, taip, pats dangaus ir žemės ^bAmžinasis ^cTėvas.

5 Ir taip, kadangi kūnas tampa pajungtas Dvasiai, arba Sūnus Tėvui, būdamas vienas Dievas, „iškenčia gundymą ir nepasiduoda gundymui, bet leidžiasi savo žmonių išjuokiamas ir ^bnuplakamas, ir išmetamas, ir ^catstumiamas.

6 Ir po viso šito, padaręs daug galingų stebuklų tarp žmonių vaikų, jis bus vedamas, taip, būtent, „kaip sako Izaijas: Kaip avis prieš kirpėją yra nebyli, taip jis ^bneatvėrė savo burnos.

7 Taip, lygiai taip jis bus nuvestas, „nukryžiuotas ir nužudytas, kūnui tampant paklusniam netgi myriop, Sūnaus ^bvaliai pasidavus Tėvo valiai.

8 Ir taip Dievas sutrauko mirties „pančius, pasiekęs ^bpergalę prieš mirtį; duodamas Sūnui galią ^cužtarti žmonių vaikus –

9 pakilusiam į dangų, turinčiam gailestingumo vidų; prisipildžiusiam užuojautos žmonių vaikams; stovinčiam tarp jų ir

10a Mzj 15:10–13.

11a Kun 16:21–22;

1 Pet 3:18;

DS 19:16–19.

12a 2 Nef 2:9; Mzj 15:8;

Mor 7:27–28.

15 1a 1 Tim 3:16;

Mzj 13:33–34.

RR Jėzus Kristus.

^b RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

2a Mzj 3:5; 7:27;

Al 7:9–13.

^b Iz 64:7; Jn 10:30;

14:8–10; Mzj 5:7;

Al 11:38–39;

Etr 3:14.

3a DS 93:4.

^b Lk 1:31–33; Mzj 3:8–9;

Al 7:10; 3 Nef 1:14.

4a Pak[st 6:4;

Jn 17:20–23.

RR Dievas, Dievybė.

^b Al 11:39.

^c Mzj 3:8; Hel 14:12;

3 Nef 9:15; Etr 4:7.

5a Lk 4:2; Hbr 4:14–15.

^b Jn 19:1.

^c Mk 8:31; Lk 17:25.

6a Lk 53:7.

^b Lk 23:9; Jn 19:9;

Mzj 14:7.

7a RR Nukryžiuojamas.

^b Lk 22:42; Jn 6:38;

3 Nef 11:11.

8a Mzj 16:7; Al 22:14.

^b Oz 13:14;

1 Kor 15:55–57.

^c 2 Nef 2:9.

teisingumo; sutraukusiam mirties pančius, paėmusiam ant „savęs jų nedorybę ir jų prasižengimus, išpirkusiam juos ir ^bpatenkinusiam teisingumo reikalavimus.

10 Ir dabar sakau jums: Kas paskelbs jo palikuonis? Štai, sakau jums, kad kai jo siela buvo padaryta atnaša už nuodėmę, jis matys savo „sėklą. Ir dabar ką pasakysite? Ir kas bus jo sėkla?

11 Štai sakau jums, kad kas tik išgirdo pranašų žodžius, taip, visų šventųjų „pranašų, kurie pranašavo apie Viešpaties atėjimą – sakau jums, kad visi tie, kas išiklausė į jų žodžius ir patikėjo, kad Viešpats išpirks savo žmones, ir žvelgė ateitin į tą dieną, laukdami savo nuodėmių atleidimo, sakau jums, kad šitie yra jo sėkla, arba Dievo ^bkaralystės paveldėtojai.

12 Nes tai yra tie, kurių nuodėmės jis „nešė; tai tie, dėl kurių jisai mirė, kad išpirktų juos iš jų prasižengimų. Ir dabar, argi jie ne jo sėkla?

13 Taip, ir argi ne pranašai jo sėkla – visi kurie atvėrė savo burną pranašauti, kurie nenupuolė į prasižengimą – turiu galvoje visus šventuosius pranašus nuo pat pasaulio pradžios? Sakau jums, kad jie yra jo sėkla.

14 Ir tai yra tie, kurie „skelbė taiką, kurie atnešė gerąją žinią

apie gėrį, kurie skelbė išgelbėjimą; ir sakė Sionei: Tavo Dievas viešpatauja!

15 Ir, o, kokios gražios kalnuose buvo jų kojos!

16 Ir dar, kokios gražios kalnuose kojos tų, kurie vis dar tebeskelbia taiką!

17 Ir dar, kokios gražios kalnuose kojos tų, kurie skelbs taiką nuo šiol, taip, nuo šio laiko visada ir per amžius!

18 Ir štai, sakau jums: tai dar ne viskas. Nes o, kokios gražios kalnuose „kojos to, kuris atneša gerąją žinią, kuris yra ^btaikos įkūrėjas, taip, būtent Viešpats, kuris išpirko savo žmones; taip, to, kuris suteikė išgelbėjimą savo žmonėms.

19 Nes jei ne išpirkimas, kurį jis atliko už savo žmones, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio „įkūrimo, sakau jums: jei ne tai, visa žmonija būtų ^bpražuvus.

20 Bet štai, mirties pančiai bus sutraukti, ir Sūnus viešpatauja ir turi galią mirusiesiems; todėl jis įgyvendina mirusiųjų prisikėlimą.

21 Ir čia ateina prisikėlimas, būtent, „pirmasis prisikėlimas; taip, būtent prisikėlimas tų, kurie buvo, ir kurie yra, ir kurie bus, būtent iki Kristaus – nes taip jis bus pavadintas – prisikėlimo.

22 Ir dabar, prisikėlimas visų

9a Iz 53; Mzj 14:5–12.

b RR Apmokėti, apmokėjimas.

10a Iz 53:10;
Mzj 5:7; 27:25;
Mor 7:19.

11a DS 84:36–38.

b RR Dievo karalystė,

arba dangaus
karalystė;
Išgelbėjimas.

12a Mzj 14:12;
Al 7:13; 11:40–41.

14a Iz 52:7; Rom 10:15;

1 Nef 13:37;
Mzj 12:21–24.

RR Misionieriškas
darbas.

18a 3 Nef 20:40; DS 128:19.

b Jn 16:33.

RR Ramybė, taika.

19a Mzj 4:6.

b 2 Nef 9:6–13.

21a Al 40:16–21.

pranašų ir visų tų, kurie patikėjo jų žodžiais, arba visų tų, kurie vykdė Dievo įsakymus, įvyks pirmojo prisikėlimo metu; todėl jie yra pirmasis prisikėlimas.

23 Jie yra prikelti „gyventi su Dievu, kuris juos išpirko; taip jie turi amžinąjį gyvenimą per Kristų, kuris ^bsutraukė mirties pančius.

24 Ir tai yra tie, kurie turi dalį pirmajame prisikėlime; ir tai yra tie, kurie numirė nežinodami, prieš Kristui ateinant, kuriems nebuvo paskelbtas „išgelbėjimas. Ir taip Viešpats įgyvendina šitų atstatymą; ir jie turi dalį pirmajame prisikėlime, arba turi amžinąjį gyvenimą, būdami Viešpaties išpirkti.

25 Ir maži „vaikai taip pat turi amžinąjį gyvenimą.

26 Bet žiūrėkite ir „bijokite, ir drebėkite prieš Dievą, nes jums reikia drebėti; nes Viešpats neišperka nė vieno tokio, kuris ^bmaištauja prieš jį ir ^cmiršta savo nuodėmėse; taip, būtent visų tų, kurie pražuvo savo nuodėmėse per visą laiką nuo pasaulio pradžios, kurie sąmoningai maištavo prieš Dievą, kurie žinojo Dievo įsakymus, bet nenorėjo jų laikytis; ^dtai yra tie, kurie ^eneturi dalies pirmajame prisikėlime.

27 Todėl argi jūs neturite drebėti? Nes išgelbėjimas neateina nė vienam tokiam; nes Viešpats

neišpirko nė vieno tokio; taip, ir negali Viešpats išpirkti tokio; nes jis negali paneigti savęs; nes jis negali paneigti „teisingumo, kada šis turi savo teisėtą reikalavimą.

28 Ir dabar sakau jums, jog ateis laikas, kad Viešpaties išgelbėjimas bus „skelbiamas kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai.

29 Taip, Viešpatie, tavo „sargybiniai pakels savo balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugražins Sionę.

30 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo žmones, jis išpirko Jeruzalę;

31 Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys mūsų Dievo išgelbėjimą.

16 SKYRIUS

Dievas išperka žmones iš jų prapulties ir nuopuolio būsenos. Tie, kas kūniški, pasilieka lyg nebūtų buvę išpirkimo. Kristus įgyvendina prisikėlimą begaliniam gyvenimui arba begaliniam pasmerkimui. Apie 148 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Abinadis ištare šiuos žodžius, jis ištiesė į priekį ranką ir tarė: Ateis laikas, kai visi išvys

23a Ps 24:3–4;

1 Nef 15:33–36;
DS 76:50–70.

^b RR Mirtis, fizinė.

24a 2 Nef 9:25–26;

DS 137:7.

25a DS 29:46; 137:10.

RR Išgelbėjimas –
Vaikų išgelbėjimas.

26a Paklšt 5:29; JokK 6:9.

^b 1 Nef 2:21–24.

^c Ez 18:26;

1 Nef 15:32–33;

Mor 10:26.

^d Al 40:19.

^e DS 76:81–86.

27a Al 34:15–16; 42:1.

28a RR Misionieriškas darbas.

29a RR Saugoti, sargas, sargybinis.

Viešpaties „išgelbėjimą; tada kiekviena tauta, giminė, liežuvis ir liaudis savo akimis pamatys ir ^bišpažins prieš Dievą, kad jo teismai yra teisingi.

2 Ir tada nelabieji bus „išmesti lauk, ir jie turės priežastį klykti ir ^bverkti ir aimanuoti, ir griežti dantimis; ir tai dėl to, kad jie neklausė Viešpaties balso; todėl Viešpats jų neišperka.

3 Nes jie yra „kūniški ir velniški, ir ^bvelnias turi galios jiems, taip, būtent ta senovinė gyvatė, kuri „apgavo mūsų pirmuosius gimdytojus, dėl ko jie „nupuolė; o dėl nuopuolio visa žmonija tapo kūniška, jusliška, velniška, „pažįstanti, kas gera ir kas pikta, pajungianti save velniui.

4 Taip visa žmonija buvo „prapuolusi; ir štai, jie būtų amžinai prapuolę, jeigu Dievas nebūtų išpirkęs savo žmonių iš jų prapulties ir nuopuolio būsenos.

5 Bet prisiminkite, kad tas, kas užsispiria savo „kūniškoje prigimtyje ir toliau eina nuodėmės ir maišto prieš Dievą keliais, pasilieka savo nuopuolio būsenoje, ir velnias turi visą galią jam. Todėl jis yra Dievo priešas, lyg nebūtų padaryta jokio

^bišpirkimo; taip pat ir velnias yra Dievo priešas.

6 Ir dabar, jeigu Kristus nebūtų atėjęs į pasaulį, kalbant apie būsimus dalykus, „lyg jie jau būtų įvykę, negalėtų būti išpirkimo.

7 Ir jeigu Kristus nebūtų prisikėles iš mirusiųjų, arba sutraukęs mirties pančių, kad kapas neturėtų pergalės ir mirtis neturėtų „geluonies, negalėtų būti prisikėlimo.

8 Bet yra „prisikėlimas, todėl kapas neturi pergalės, ir ^bmirties geluonis prarytas Kristuje.

9 Jis yra pasaulio „šviesa ir gyvybė; taip, šviesa, kuri yra begalinė, kuri niekada negali būti užtemdyta; taip, ir taip pat gyvenimas, kuris yra begalinis, todėl daugiau nebegali būti mirties.

10 Netgi šitas mirtingasis apsirėngs „nemirtingumu, ir šitas gendamumas apsirėngs negendamumu ir bus atvesti ^bstoti priešais Dievo teismo pertvarą, kad būtų jo „teisiami pagal jų darbus, ar jie geri ar pikti:

11 jei jie geri – „begalinio gyvenimo ir laimės prisikėlimui; o jeigu jie pikti – ^bbegalinio pasmerkimo prisikėlimui, būdami

16 1a RR Išgelbėjimas.

b Mzj 27:31.

2a DS 63:53–54.

b Mt 13:41–42; Lk 13:28; Al 40:13.

3a Gal 5:16–25; Mzj 3:19.

RR Prigimtinis žmogus.

b 2 Nef 9:8–9.

RR Velnias.

c Pr 3:1–13; Moz 4:5–19.

d RR Nuopuolis, Adomo ir levos.

e 2 Nef 2:17–18, 22–26.

4a Al 42:6–14.

5a Al 41:11.

RR Kūniška.

b RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

6a Mzj 3:13.

7a Oz 13:14;

Mzj 15:8, 20.

8a Al 42:15.

RR Prikėlimas.

b Iz 25:8;

1 Kor 15:54–55;

Mrm 7:5.

9a DS 88:5–13.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

10a Al 40:2.

RR Nemirtingas, nemirtingumas.

b RR Teismas, paskutinysis.

c Al 41:3–6.

11a RR Amžinasis gyvenimas.

b RR Pasmerkimas, pasmerkimas.

atiduoti juos pajungusiam velniui, kas yra pasmerkimas,

12 nuėję pagal savo pačių kūniškus norus ir troškimus; niekada nesišaukė Viešpaties, kol gailingumo rankos buvo ištiestos į juos; nes ^agailingumo rankos buvo ištiestos į juos, o jie nepanoro; buvo išpėti apie savo nedorybes ir vis dėlto nepanoro pasitraukti nuo jų; ir jiems buvo įsakyta atgailauti, o jie vis dėlto nepanoro atgailauti.

13 Ir dabar, argi neturėtumėte drebėti ir atgailauti dėl savo nuodėmių ir prisiminti, kad tik Kristuje ir tik per jį galite būti išgelbėti?

14 Todėl, jei mokote Mozės ^aįstatymo, taip pat mokykite, kad jis yra šešėlis to, kas ateis.

15 Mokykite juos, kad išpirkimas ateina per Kristų Viešpatį, kuris yra pats ^aAmžinasis Tėvas. Amen.

17 SKYRIUS

Alma patiki Abinadžio žodžiais ir užrašo juos. Abinadis patiria mirtį nuo ugnies. Jis pranašauja savo žudikams ligas ir mirtį nuo ugnies. Apie 148 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Abinadžiui užbaigus šiuos žodžius, karalius įsakė, kad ^akunigai sučiuptų jį ir atiduotų mirčiai.

2 Bet buvo tarp jų vienas, vardu ^aAlma, kuris taip pat buvo Nefio palikuonis. Ir tai buvo jaunuolis,

ir jis ^bpatikėjo Abinadžio pasakytais žodžiais, nes žinojo apie nedorybę, kurią Abinadis paliudijo prieš juos; todėl jis ėmė prašyti karaliaus, kad šis nepyktų ant Abinadžio, bet leistų jam ramiai pasišalinti.

3 Bet karalius dar labiau įtūžo ir nurodė išmesti Alma iš jų tarpo, ir pasiuntė savo tarnus paskui, kad jį nužudytų.

4 Bet šis pabėgo nuo jų ir pasislėpė, todėl jie jo nesurado. Ir slapstydamasis daugelį dienų, jis ^aužrašė visus Abinadžio pasakytus žodžius.

5 Ir buvo taip, kad karalius nurodė savo tarnams apsupti ir suimti Abinadi; ir jie surišo jį ir imetė į kalėjimą.

6 Ir po trijų dienų, pasitaręs su savo kunigais, jis nurodė jį vėl atvesti pas jį.

7 Ir tarė jam: Abinadi, mes nustatėme kaltinimą prieš tave, ir tu vertas mirties.

8 Nes tu pasakei, kad ^aDievas pats ateis žemyn tarp žmonių vaikų; ir dabar dėl šitos priežasties tu būsi atiduotas mirčiai, jei neatšauksi visų žodžių, ką bloga esi pasakęs apie mane ir mano žmones.

9 Dabar Abinadis tarė jam: Sakau tau, aš neatšauksiu žodžių, kuriuos pasakiau jums apie šiuos žmones, nes jie yra tikri; ir kad žinotumėte apie jų tikrumą, aš leidau sau papulti į jūsų rankas.

10 Taip, aš kentėsiu net ligi mirties, bet neatšauksiu savo žo-

12a RR Gailingumas, gailingumas.

14a RR Mozės įstatymas.

15a Mzj 3:8; 5:7; Etr 3:14.

17 1a Mzj 11:1, 5–6.

2a Mzj 23:6, 9–10.

RR Alma vyresnysis.

b Mzj 26:15.

4a RR Raštai.

8a Mzj 13:25, 33–34.

džių, ir jie stovės kaip liudijimas prieš jus. Ir jei nužudysite mane, jūs praliesite „nekaltą kraują, ir tai taip pat stovės, kaip liudijimas prieš jus paskutiniąją dieną.

11 Ir dabar karalius Nojus ketino jį paleisti, nes bijojo jo žodžių; nes jis bijojo, kad Dievo teismai ištiks jį.

12 Bet kunigai pakėlė savo balsus prieš jį ir pradėjo kaltinti, sakydami: Jis ižeidinėjo karalių. Todėl karalius buvo sukurstytas pykčiui prieš jį ir atidavė jį nužudyti.

13 Ir buvo taip, kad jie čiupo jį ir surišo, ir degino jo odą žagarų kūleliais, taip, netgi myriop.

14 Ir dabar, kai liepsnos pradėjo deginti jį, jis šaukė jiems, sakydamas:

15 Štai, kaip jūs padarėte man, taip ir jūsų sėkla padarys, jog daugelis kentės skausmus, kokius aš kenčiu, būtent „mirties nuo ugnies skausmus; ir tai dėl to, kad jie tiki Viešpaties, savo Dievo, išgelbėjimu.

16 Ir bus taip, kad dėl jūsų nedorybių jus ištiks visokios ligos.

17 Taip, ir būsite „mušami iš visų pusių ir būsite vejami ir išsklaidyti šen ir ten, kaip laukinė kaimenė, vejama laukinių ir žiaurių žvėrių.

18 Ir tą dieną būsite medžiojami, ir būsite sučiupti savo priešų ranka, ir tada kentėsite, kaip aš kenčiu, „mirties nuo ugnies skausmus.

19 Taip Dievas įvykdo „kerštą

tiems, kas naikina jo žmones. O Dieve, priimk mano sielą.

20 Ir dabar, kai Abinadis ištarė šiuos žodžius, jis krito iškentęs mirtį nuo ugnies; taip, atiduotas mirčiai, kadangi neišsižadėjo Dievo įsakymų, užantspaudavęs savo žodžių tiesą savo mirtimi.

18 SKYRIUS

Alma moko slapta. Jis išdėsto krikšto sandorą ir krikštija Mormono vandenyse. Jis organizuoja Kristaus bažnyčią ir išventina kunigus. Jie patys išlaiko save ir moko žmones. Alma ir jo žmonės bėga nuo karaliaus Nojaus į tyrus. Apie 147–145 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad Alma, kuris pabėgo nuo karaliaus Nojaus tarnų, „atgailavo už savo nuodėmes ir nedorybes ir slapta vaikščiojo tarp žmonių, ir pradėjo mokyti Abinadžio žodžių.

2 Taip, apie tai, kas įvyks, ir taip pat apie mirusiųjų prisikėlimą ir žmonių „išpirkimą, kuris bus įgyvendintas per Kristaus ^bgalią ir kentėjimus, ir mirtį, ir jo prisikėlimą, ir pakilimą į dangų.

3 Ir jis mokė kiekvieną, kas tik norėjo klausytis jo žodžio. Ir mokė juos slapta, kad apie tai nesužinotų karalius. Ir daugelis patikėjo jo žodžiais.

4 Ir buvo taip, jog visi, patikėję juo, išėjo į „vietovę, kuri vadinosi Mormonas; o ji savo vardą buvo gavusi nuo karaliaus ir

10a Al 60:13.
15a Mzj 13:9–10;
Al 25:4–12.
17a Mzj 21:1–5, 13.

18a Mzj 19:18–20.
19a RR Kerštas.
18 1a Mzj 23:9–10.
2a RR Išpirkti, išpirktas,

išpirkimas.
b RR Apmokėti,
apmokėjimas.
4a Al 5:3.

buvo šalies pakraštį, ir kartais, arba tam tikrais laikotarpiais, ją užplūsdavo laukiniai žvėrys.

5 Dabar, Mormone buvo tyro vandens versmė, ir Alma pasitraukė ten, nes prie vandens buvo mažų medelių tankumynas, kur dienos metu jis slapstėsi nuo karaliaus paieškų.

6 Ir buvo taip, kad kas tik patikėjo juo, ėjo ten klausytis jo žodžių.

7 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų Mormono vietovėje pasiklausyti Almos žodžių susirinko gana daug žmonių. Taip, pasiklausyti jo susirinko visi, kurie patikėjo jo žodžiu. Ir jis „mokė juos ir skelbė jiems atgailą ir išpirkimą, ir tikėjimą Viešpačiu.

8 Ir buvo taip, kad jis tarė jiems: Štai, čia Mormono vandenys (nes taip jie vadinosi). Ir dabar, kadangi „norite įeiti į Dievo ^bkaimenę ir vadintis jo žmonėmis ir ^cpasiryžę nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos;

9 taip, ir pasiryžę gedėti su tais, kurie gedi; taip, ir guosti tuos, kuriems reikia paguodos, ir būti Dievo ^aliudytojais visada ir visame, ir visur, kur bebūtumėt, net iki mirties, kad būtumėte išpirkti Dievo ir priskaičiuoti prie tų, iš ^bpirmojo prisikėlimo,

kad turėtumėte ^camžinąjį gyvenimą.

10 Dabar sakau jums: jei tai jūsų širdžių troškimas, tai ar turite ką prieš, kad ^apasikrikštytumėte Viešpaties vardu, idant paliudytumėte priešais jį, kad sudarėte ^bsandorą su juo, jog tarnausite jam ir laikysitės jo įsakymų, idant jis gausiau išlietų savo Dvasią ant jūsų?

11 Ir dabar, kada žmonės išgirdo šiuos žodžius, jie iš džiaugsmo plojo rankomis ir šaukė: Tai mūsų širdžių troškimas!

12 Ir dabar, buvo taip, kad Alma paėmė Helamą, kaip vieną pirmųjų, ir įbrido, ir atsistojo vandenyje, ir šaukė, sakydamas: O Viešpatie, išliek savo Dvasią ant savo tarno, kad jis galėtų atlikti šį darbą su širdies šventumu.

13 Ir kada jis ištarė šiuos žodžius, Viešpaties ^aDvasia buvo ant jo, ir jis tarė: Helamai, aš ^bkrikštiju tave, būdamas ^cįgaliojimas visagalio Dievo, liudijimui, jog tu sudarei sandorą tarnauti jam iki mirties, kalbant apie mirtingąjį kūną; ir tegul Viešpaties Dvasia bus išlieta ant tavęs; ir teduoda jis tau amžinąjį gyvenimą per ^dišpirkimą Kristaus, kurį jis paruošė nuo pasaulio ^eįkūrimo.

14 Ir po to, kai Alma pasakė šiuos žodžius, Alma ir Helamas

7a Al 5:11–13.

8a DS 20:37.

b RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

c RR Užuojauta.

9a RR Misionieriškas darbas; Liudyti; Liudytojas.

b Mzj 15:21–26.

c RR Amžinasis gyvenimas.

10a 2 Nef 31:17.

RR Krikštas, krikštyti.

b RR Sandora.

13a RR Šventoji Dvasia.

b 3 Nef 11:23–26;

DS 20:72–74.

c TT 1:5.

RR Kunigystė.

d RR Išpirkti, išpirktas,

išpirkimas.

e Moz 4:2; 5:9.

abu „pasilaidojo vandenyje; ir jie išnoro ir išėjo iš vandens džiaugdami, būdami pripildyti Dvasios.

15 Ir vėl, Alma paėmė kitą žmogų ir antrą kartą įbrido į vandenį, ir pakrikštijo jį taip pat, kaip ir pirmąjį, tik jis pats daugiau nebesilaidojo vandenyje.

16 Ir taip jis pakrikštijo kiekvieną, kuris atėjo į Mormono vietovę; ir jų buvo apie du šimtus ir keturias sielas; taip, ir jie buvo „pakrikštyti Mormono vandenyse, ir buvo pripildyti Dievo ^bmalonės.

17 Ir nuo to laiko jie vadinosi Dievo bažnyčia, arba Kristaus „bažnyčia. Ir buvo taip, kad kiekvienas, pakrikštytas Dievo galia ir įgaliojimu, buvo pridedamas prie jo bažnyčios.

18 Ir buvo taip, kad Alma, būdamas „įgaliotas Dievo, išventino kunigus; būtent vieną kunigą kiekvienai penkiasdešimčiai iš jų skaičiaus jis išventino pamokslauti jiems ir ^bmokyti apie dalykus, susijusius su Dievo karalyste.

19 Ir jis įsakė jiems, kad jie nemokytų nieko kito, kaip tik to, ko jis mokė ir kas buvo pasakyta šventųjų pranašų burna.

20 Taip, būtent jis įsakė jiems, kad jie „neskelbtų nieko kito,

kaip tik atgailą ir tikėjimą Viešpačiui, kuris išpirko savo žmones.

21 Ir jis įsakė jiems, kad nebūtų jokių „nesutarimų vienas su kitu, bet kad jie ^bvieningai žvelgtų ateitin, turėdami vieną tikėjimą ir vieną krikštą, jų širdims esant sujungtoms „vienybe ir meile vienas kitam.

22 Ir taip jis įsakė jiems pamokslauti. Ir taip jie tapo Dievo „vaikais.

23 Ir jis įsakė jiems, kad laikytųsi „šabo dienos ir šventų ją, ir taip pat kasdien reikštų padėkas Viešpačiui, savo Dievui.

24 Ir jis taip pat įsakė jiems, kad kunigai, kuriuos jis išventino, sau išlaikyti „dirbtų savo pačių rankomis.

25 Ir kiekvieną savaitę buvo viena diena, skirta jiems susirinkti, kad mokytų žmones ir „garbintų Viešpatį, savo Dievą, ir taip pat kad kiek įmanoma dažniau rinktųsi drauge.

26 Ir kunigai neturėjo dėl savo išlaikymo pasikliauti kitais žmonėmis; bet už savo darbą jie gausią Dievo „malonę, kad taptų stiprūs Dvasia, turėdami Dievo ^bpažinimą, kad mokytų su Dievo galia ir įgaliojimu.

27 Ir dar Alma įsakė, kad bažnyčios žmonės suteiktų savo turto, „kiekvienas pagal tai, ką turėjo; jei turi daugiau, jis turėtų

14a RR Krikštas, krikštyti – Krikštas panardinant.

16a Mzj 25:18.

^b RR Malonė.

17a 3 Nef 26:21; 27:3–8.

RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

18a RR Kunigystė.

^b RR Mokyti, mokytojas.

20a DS 15:6; 18:14–16.

21a 3 Nef 11:28–30.

RR Kova.

^b Mt 6:22; DS 88:67–68.

^c RR Vienybė.

22a Mzj 5:5–7;

Moz 6:64–68.

23a Mzj 13:16–19;

DS 59:9–12.

24a ApD 20:33–35;

Mzj 27:3–5; Al 1:26.

25a RR Garbinimas.

26a RR Malonė.

^b RR Pažinimas, žinojimas.

27a ApD 2:44–45;

4 Nef 1:3.

suteikti daugiau; ir iš to, kuris turėjo tik truputėlį, tik truputėlio turėtų būti reikalaujama; o tam, kuris neturėjo, turėtų būti duodama.

28 Ir taip jie savo laisva valia ir iš geranoriškumo Dievui turėtų teikti savo turto neturtingiems kunigams, taip, ir kiekvienai be-turtei, nuogai sielai.

29 Ir tai jis pasakė jiems Dievo įsakytas; ir jie teisiai „vaikščiojo priešais Dievą, ^bsuteikdami vienas kitam tiek laikinąją, tiek ir dvasišką pagalbą pagal reikmes ir norus.

30 Ir dabar, buvo taip, kad visa tai buvo padaryta Mormone, taip, prie Mormono „vandenu, miškelyje, kuris buvo prie Mormono vandenu; taip, Mormono vietovė, Mormono vandenys, Mormono miškėlis – kokie gražūs jie akims tų, kurie čia atėjo į savo Išpirkėjo pažinimą; taip, ir kokie jie palaiminti, nes jie giedos jo šlovei per amžius.

31 Ir tai buvo padaryta šalies „pakrašty, kad apie juos nesužinotų karalius.

32 Bet štai, buvo taip, kad karalius, pastebėjęs judėjimą tarp žmonių, pasiuntė savo tarnus sekti jų. Todėl tą dieną, kada jie susirinko drauge pasiklaudyti Viešpaties žodžio, apie juos buvo pranešta karaliui.

33 Ir dabar karalius pasakė, kad Alma kursto žmones maiš-tui prieš jį; todėl jis pasiuntė savo armiją jų sunaikinti.

34 Ir buvo taip, kad Alma ir

Viešpaties žmonės buvo „perspė-ti apie karaliaus armijų atėjimą; todėl jie pasiėmė savo palapines ir savo šeimas ir pasitraukė į tyrus.

35 O jų buvo apie keturi šimtai penkiasdešimt sielų.

19 SKYRIUS

Gideonas siekia nužudyti karalių Nojų. Lamanitai užpuola šalį. Karalius Nojus patiria mirtį nuo ugnies. Limhis valdo kaip duoklę mokantis monarchas. Apie 145–121 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad karaliaus ar-mija grįžo, bergždžiai ieškojusi Viešpaties žmonių.

2 Ir dabar štai, sumažėjus kara-liaus pajėgoms, jos buvo mažos, ir tarp likusių žmonių prasidėjo susiskaldymas.

3 Ir mažesnioji dalis pradėjo alsuoti grasinimais prieš kara-lių, ir tarp jų prasidėjo didelis nesutarimas.

4 Ir dabar, tarp jų buvo žmogus, vardu Gideonas, ir jis, būdamas stiprus vyras ir karaliaus priešas, išsitraukė kalaviją ir įtūžęs prisiekė, kad nužudys karalių.

5 Ir buvo taip, kad jis kovėsi su karaliumi; ir kada karalius pamatė, kad šis pradėjo jį perga-lėti, bėgo ir užlipo ant „bokšto, buvusio šalia šventyklos.

6 Ir Gideonas vijosi jį ir buvo beužlipęs ant bokšto nužudyti karaliaus, bet karalius pažvel-gė Šimlono žemės link, ir štai,

29a RR Vaikščioti,
vaikščioti su Dievu.
b RR Gerovės darbas,

gerovė.
30a Mzj 26:15.
31a Mzj 18:4.

34a Mzj 23:1.
19 5a Mzj 11:12.

lamanitų armija išengusi į šalies pakraštį.

7 Ir dabar, karalius su sielos skausmu sušuko, sakydamas: Gideonai, pasigailėk manęs, nes lamanitai puola mus, ir jie sunaikins mus; taip, jie sunaikins mano žmones.

8 Ir dabar, karalius ne tiek rūpinosi savo žmonėmis, kiek savo paties gyvybe; nepaisant to, Gideonas pasigailėjo jo gyvybės.

9 Ir karalius įsakė žmonėms, kad jie bėgtų nuo lamanitų, ir jis pats ėjo jų priešakyje, ir jie pabėgo į tyrus su savo moterimis ir vaikais.

10 Ir buvo taip, kad lamanitai vijosi ir pasivijo juos, ir pradėjo žudyti.

11 Dabar buvo taip, kad karalius įsakė jiems, kad visi vyrai paliktų savo žmonas bei vaikus ir bėgtų nuo lamanitų.

12 Dabar buvo daug tokių, kurie nenorėjo palikti jų, bet norėjo geriau pasilikti ir žūti su jais. O likusieji paliko savo žmonas bei savo vaikus ir pabėgo.

13 Ir buvo taip, kad tie, kas pasiliko su savo žmonomis ir vaikais, nurodė savo gražiosioms dukroms išeiti į priekį ir prašyti lamanitų, kad šie jų nežudytų.

14 Ir buvo taip, kad lamanitai pasigailėjo jų, nes buvo sužavėti jų moterų grožio.

15 Todėl lamanitai pasigailėjo jų gyvybių ir paėmė juos nelaisvėn, ir nusivedė juos atgal į Nefio žemę, ir leido jiems apgyventi žemę su sąlyga, kad

atiduos karalių Nojų į lamanitų rankas ir atiduos savo nuosavybę, netgi pusę visko, ką turėjo: pusę savo aukso ir savo sidabro, ir visų savo vertingų daiktų, ir šitaip jie turės mokėti duoklę lamanitų karaliui metai iš metų.

16 Ir dabar, tarp paimtųjų nelaisvėn, buvo vienas iš karaliaus sūnų, vardu „Limhis.

17 Ir dabar, Limhis nenorėjo, kad jo tėvas būtų nužudytas; tačiau Limhis žinojo apie savo tėvo nedorybes, pats būdamas teisus vyras.

18 Ir buvo taip, kad Gideonas į tyrus slapta pasiuntė vyrus ieškoti karaliaus ir tų, kurie buvo su juo. Ir buvo taip, kad jie tyruose sutiko žmones, visus, išskyrus karalių ir jo kunigus.

19 Dabar, jie buvo prisiekę savo širdyse, kad grįš į Nefio žemę, ir jei jų žmonos ir vaikai, ir taip pat tie, kas pasiliko su jais, nužudyti, tai jie ieškos keršto ir taip pat žus su jais.

20 O karalius įsakė jiems, kad jie negrįžtų; ir jie supyko ant karaliaus, ir padarė, kad jis kentėtų, net iki „mirties nuo ugnies.

21 Ir jie norėjo taip pat suimti ir kunigus bei atiduoti juos mirčiai, bet šie nuo jų pabėgo.

22 Ir buvo taip, kad jie buvo begrižta į Nefio žemę ir sutiko Gideoną vyrus. Ir Gideonas vyrai papasakojo jiems viską, kas atsitiko jų žmonoms ir vaikams; ir kad lamanitai leido jiems apgyventi žemę, mokant lamanitams duoklę – pusę visko, ką jie turėjo.

23 Ir žmonės pasakė Gideono vyrams, kad jie nužudė karalių ir kad jo kunigai pabėgo nuo jų toliau į tyrus.

24 Ir buvo taip, kad pabaigę ceremoniją, jie sugrįžo į Nefio žemę džiaugdamiesi, kadangi jų žmonos ir jų vaikai nebuvo nužudyti; ir jie papasakojo Gideonui, ką jie padarė karaliui.

25 Ir buvo taip, kad lamanitų karalius davė "priesaiką jiems, kad jo žmonės jų nenužudys.

26 Ir taip pat Limhis, būdamas karaliaus sūnus, turėdamas "žmonių jam suteiktą karalystę, davė priesaiką lamanitų karaliui, kad jo žmonės mokės jam, netgi pusę visko, ką turėjo.

27 Ir buvo taip, kad Limhis pradėjo kurti karalystę ir taiką tarp savo žmonių.

28 O lamanitų karalius pastatė sargybinius aplink tą žemę, kad laikytų Limhio žmones toje žemėje, idant jie nepasitrauktų į tyrus; ir jis išlaikė tuos sargybinius iš duoklės, kurią gaudavo iš nefitų.

29 Ir dabar karaliaus Limhio karalystėje dvejus metus buvo nuolatinė taika, kadangi lamanitai nevargino jų ir nesikėsino jų sunaikinti.

20 SKYRIUS

Nojaus kunigai pagrobia dvidešimt keturias lamanitų dukteris. Lamanitai kariauja su Limhiu ir jo žmonėmis. Lamanitų pulkai atremiami ir nuramdomi. Apie 145–123 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, Šemlone buvo vieta, kur lamanitų dukros susirinkdavo dainuoti, šokti ir linksintis.

2 Ir buvo taip, kad vieną dieną nedidelis jų būrelis buvo susirinkęs dainuoti ir šokti.

3 Ir dabar karaliaus Nojaus kunigai, gėdydamiesi grįžti į Nefio miestą, taip, ir taip pat bijodami, kad žmonės juos nužudys, nedrįso sugrįžti pas savo žmonas ir vaikus.

4 Ir likę tyruose bei aptikę lamanitų dukteris, jie pasislėpė ir stebėjo jas.

5 Ir kada buvo nedaug jų susirinkusių šokti, jie išėjo iš savo slaptaviečių ir čiupo jas, ir nusivedė į tyrus; taip, dvidešimt keturias lamanitų dukteris jie nusivedė į tyrus.

6 Ir buvo taip, kad lamanitai, pastebėję, jog jų dukros dingo, pasipiktino Limhio žmonėmis, nes galvojo, kad tai buvo Limhio žmonės.

7 Todėl jie pasiuntė savo armijas; taip, netgi pats karalius ėjo priešaky savo žmonių; ir jie ėjo į Nefio žemę sunaikinti Limhio žmonių.

8 Ir dabar, Limhis pamatė juos nuo bokšto, būtent jis pamatė visus jų pasiruošimus karui; todėl jis surinko savo žmones ir surengė pasalas jiems laukuose ir miškuose.

9 Ir buvo taip, kad lamanitams atėjus, Limhio žmonės pradėjo juos pulti iš savo slaptaviečių ir žudyti.

10 Ir buvo taip, kad užvirė neapaprastai nuožmios kautynės,

nes jie kovėsi kaip liūtai dėl savo grobio.

11 Ir buvo taip, kad Limhio žmonės pradėjo vyti lamanitus; nors jie nebuvo nė pusiau tiek gausūs kaip lamanitai. Bet jie „grūmėsi už savo gyvybes ir už savo žmonas, ir už savo vaikus; todėl jie sutelkė jėgas ir grūmėsi kaip drakonai.

12 Ir buvo taip, kad tarp jų žuvusiųjų jie rado lamanitų karalių; tačiau jis nebuvo miręs, bet buvo sužeistas ir paliktas ant žemės – toks skubus buvo jo žmonių atsitraukimas.

13 Ir jie paėmė jį ir aptvarstė jo žaizdas, ir atvedė priešais Limhį, ir tarė: Štai, čia lamanitų karalius; jis sužeistas krito tarp jų žuvusiųjų, ir jie paliko jį; ir štai, mes atvedėme jį priešais tave; ir dabar leisk mums jį nužudyti.

14 Bet Limhis tarė jiems: Jūs nenužudysite jo, bet atveskite jį čionai, kad pamatyčiau jį. Ir jie atvedė jį. Ir Limhis tarė jam: Dėl ko ateinatę kariauti prieš mano žmones? Štai, mano žmonės nesulaužė „priesaikos, kurią jums daviau; taigi, kodėl jūs sulaužėte priesaiką, kurią davėte mano žmonėms?

15 Ir dabar karalius tarė: Aš sulaužiau priesaiką, kadangi tavo žmonės nusivedė mano žmonių dukteris; todėl supykęs aš nurodžiau savo žmonėms eiti kariauti su tavo žmonėmis.

16 Ir dabar, Limhis apie tai nieko nebuvo girdėjęs; todėl jis tarė: Aš išsiaiškinsiu tarp savo

žmonių, ir kas tai padarė – žus. Todėl jis nurodė atlikti paiešką tarp savo žmonių.

17 Dabar, kada apie tai išgirdo „Gideonas, karaliaus karių vadas, jis atėjo ir tarė karaliui: Meldžiu, susilauk ir nekvosk šitų žmonių, ir nepriskirk šito jiems.

18 Nes argi neatsimeni savo tėvo kunigų, kuriuos šie žmonės kėsinosi nužudyti? Ir argi jie nėra tyruose? Ir ar tik ne jie pagrobė lamanitų dukras?

19 Ir dabar, žiūrėk ir papasakok apie tai karaliui, kad jis papasakotų savo žmonėms, idant jie būtų nuramdyti mūsų atžvilgiu; nes štai jie jau ruošiasi pulti mus; ir štai, mūsų mažai.

20 Ir štai, jie ateina su savo gausiais pulkais; ir jei karalius nenuramdys jų mūsų atžvilgiu, mes turėsime žūti.

21 Nes „argi neišsipildė Abinadžio žodžiai, kuriuos jis pranašavo prieš mus – ir visa tai, kadangi mes nepaklausėme Viešpaties žodžių ir nenusigrėžėme nuo savo nedorybių?

22 Ir dabar, nuramdykime karalių ir vykdykime priesaiką, kurią davėme jam; nes geriau, kad būtume vergijoje, negu prarastume gyvybes; todėl padarykime galą tokiam dideliam kraujo praliejimui.

23 Ir dabar Limhis papasakojo karaliui viską apie savo tėvą ir „kunigus, kurie pabėgo į tyrus, ir priskyrė dukrų pagrobimą jiems.

24 Ir buvo taip, kad karalius

buvo nuramdytas jo žmonių atžvilgiu; ir jis tarė jiems: Eikime be ginklų pasitikti mano žmonių; ir aš prisiekiu jums su priesaika, kad mano žmonės nenužudys jūsų žmonių.

25 Ir buvo taip, kad jie nusekė karalių ir be ginklų išėjo pasitikti lamanitų. Ir buvo taip, kad jie pasitiko lamanitus; ir lamanitų karalius pats nusilenkė prieš juos ir užtarė Limhio žmones.

26 Ir kada lamanitai pamatė Limhio žmones – kad jie be ginklų – “pasigailėjo jų ir buvo nuramdyti jų atžvilgiu, ir su savo karaliumi ramybėje sugrįžo į savo šalį.

21 SKYRIUS

Lamanitai sumuša ir nugali Limhio žmones. Limhio žmonės sutinka Amoną ir atverčiami. Jie papasakoja Amonui apie dvidešimt keturias jareditų plokšteles. Apie 122–121 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Limhis ir jo žmonės sugrįžo į Nefio miestą ir vėl pradėjo ramiai gyventi šalyje.

2 Ir buvo taip, kad po daugelio dienų lamanitus vėl ėmė kursyti pykčiui prieš nefitus, ir jie pradėjo ateidinėti į aplinkinės žemės pakraščius.

3 Dabar, jie nedrįso jų žudyti dėl priesaikos, kurią jų karalius davė Limhiui; bet jie mušdavo juos per “veidą ir naudojosi valdžia jiems; ir pradėjo krauti

sunkias ^bnaštas ant jų nugarų, ir varyti juos kaip nebylų asilą.

4 Taip, visa tai buvo daroma, kad išsipildytų Viešpaties žodis.

5 Ir dabar, nefitų suspaudimai buvo dideli ir nebuvo galimybės jiems išsivaduoti iš jų rankų, nes lamanitai buvo apsupę juos iš visų pusių.

6 Ir buvo taip, kad žmonės pradėjo skūstis karaliui dėl savo suspaudimų; ir panoro išeiti prieš juos kautis. Ir jie labai vargino karalių savo skundais; todėl jis leido jiems daryti, kaip jie nori.

7 Ir jie vėl susirinko ir apsiginklavo, ir išėjo prieš lamanitus vyti jų iš savo žemės.

8 Ir buvo taip, kad lamanitai sumušė juos ir nuvijo atgal, ir daugelį jų nužudė.

9 Ir dabar buvo didžios “raudos ir aimanos tarp Limhio žmonių: našlė apraudojo savo vyrą, sūnus ir dukra apraudojo savo tėvą, o broliai savo brolius.

10 Dabar šalyje buvo labai daug našlių ir jos garsiai šaukė diena iš dienos, nes didi lamanitų baimė apėmė jas.

11 Ir buvo taip, kad jų nuolatiniai šauksmai sukurstė likusius Limhio žmones pykčiui prieš lamanitus; ir jie vėl išėjo kautis, bet vėl buvo nuvyti atgal, patirdami didelius nuostolius.

12 Taip, jie išėjo vėl, netgi trečią kartą, ir patyrė tokį patį pralaimėjimą; o tie, kurie išliko nenukauti, vėl sugrįžo į Nefio miestą.

13 Ir jie nusižemino netgi iki dulkių, pajungdami save vergi-

jos jungan, leisdamiesi mušami ir vejami šen ir ten, ir apkraunami pagal savo priešų pageidavimus.

14 Ir jie nusižemino netgi iki „nuolankumo gelmių ir karštai šaukėsi Dievo; taip, netgi ištisą dieną jie šaukėsi savo Dievo, kad išvaduočiau jus iš suspaudimų.

15 Ir dabar, Viešpats buvo „lėtas išgirsti jų šauksmą dėl jų nedorybių; nepaisant to, Viešpats išgirdo jų šauksmus ir pradėjo minkštinti lamanitų širdis, todėl šie pradėjo švelninti jų naštas; vis dėlto Viešpačiui neatrodė tinkama išvaduoti jus iš vergijos.

16 Ir buvo taip, kad jie pradėjo palaiapsniui klestėti šalyje ir gausiau auginti grūdus ir kaimenes, ir bandas, todėl jie nebekentėjo alkio.

17 Dabar buvo daug moterų, daugiau negu vyrų; todėl karalius Limhis įsakė kiekvienam vyrui „prisidėti prie pagalbos^b našlėms ir jų vaikams, kad jie nežūtų nuo bado; ir tai jie darė dėl jų žuvusiųjų gausybės.

18 Dabar Limhio žmonės, kiek tik tai buvo įmanoma, laikėsi viename būryje ir saugojo savo grūdus ir kaimenes.

19 Ir pats karalius nesijautė saugus už miesto sienų, nepasidėmęs su savimi savo sargybinių, bijodamas, kad koku nors būdu gali pakliūti į lamanitų rankas.

20 Ir jis nurodė, kad jo žmonės stebėtų aplinkines žemes, kad kaip nors jie sučiuptų tuos kunigus, kurie pabėgo į tyrus, kurie pavogė lamanitų „dukras, ir kas atnešė tokį didelį sunaikinimą jiems.

21 Nes jie troško sučiupti juos, kad galėtų nubausti; nes jie ateidavo naktimis į Nefio žemę ir išsinešdavo jų grūdus ir daug vertingų daiktų; todėl jie tykojo jų.

22 Ir buvo taip, kad daugiau nebebuvo neramumų tarp lamanitų ir Limhio žmonių, netgi iki to laiko, kol „Amonas ir jo bendražygiai atėjo į šitą žemę.

23 Ir karalius, būdamas už miesto vartų su savo sargyba, aptiko Amoną ir jo brolius; ir palaikęs juos Nojaus kunigais, nurodė sučiupti juos ir surišti, ir įmesti į „kalėjimą. Ir jeigu jie būtų buvę Nojaus kunigai, jis būtų nurodęs atiduoti juos mirčiai.

24 Bet kai jis sužinojo, kad jie buvo ne tie, o jo broliai ir atėjo iš Zarahemlos žemės, jis prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo.

25 Dabar, karalius Limhis prieš Amono atėjimą buvo išsiuntęs „nedidelį būrį vyrų^b ieškoti Zarahemlos žemės; bet jie negalėjo rasti jos ir pasiklydo tyruose.

26 Tačiau jie surado žemę, kuri kažkada buvo apgyventa; taip, žemę, kuri buvo padengta

14a Mzj 29:20.
RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

15a Pat 15:29;

Mzj 11:23–25;
DS 101:7–9.

17a Mzj 4:16, 26.
b RR Našlė.

20a Mzj 20:5.

22a Mzj 7:6–13.

23a Hel 5:21.

25a Mzj 8:7.

b Mzj 7:14.

sausais “kaulais; taip, žemė, kuri buvo apgyventa ir nuniokota; ir jie, palaikę ją Zarahemlos žemė, sugrižo į Nefio žemę, atvykdami į šalį prieš nedaugelį dienų iki Amono atvykimo.

27 Ir jie atsinešė su savimi metraštį, būtent metraštį žmonių, kurių kaulus jie buvo radę; ir jis buvo išraižytas ant rūdosių plokštelių.

28 Ir dabar Limhis vėl prisipildė džiaugsmo, sužinojęs iš Amono burnos, kad karalius Mozijas turėjo Dievo “dovana, kurios dėka galėjo išversti tokius raižinius; taip, ir Amonas taip pat džiūgavo.

29 Vis dėlto Amonas ir jo broliai buvo pilni liūdesio, kad nužudyta tiek daug jų brolių.

30 Ir taip pat dėl to, kad karalius Nojus ir jo kunigai pastūmėjo žmones padaryti tiek daug nuodėmių ir nedorybių prieš Dievą; ir jie taip pat gedėjo dėl Abinadžio “mirties; ir taip pat dėl ^bišvykimo Almos ir su juoėjusių žmonių, kurie Dievo jėga ir galia, ir tikėjimu Abinadžio pasakytais žodžiais suformavo Dievo bažnyčią.

31 Taip, jie gedėjo dėl jų išvykimo, nes nežinojo, kur jie pabėgo. Dabar jie mielai būtų prisijungę prie jų, nes patys sudarė sandorą su Dievu tarnauti jam ir vykdyti jo įsakymus.

32 Ir dabar, kol Amonas buvo čia apsisojęs, karalius Limhis ir taip pat daugelis jo žmonių taip pat sudarė sandorą su

Dievu tarnauti jam ir vykdyti jo įsakymus.

33 Ir buvo taip, kad karalius Limhis ir daugelis jo žmonių norėjo būti pakrikštyti; bet toje žemėje nebuvo nė vieno, kuris turėtų “įgaliojimą iš Dievo. O Amonas atsisakė padaryti tai, laikydamas save nevertu tarnu.

34 Todėl jie tuo metu nesusijungė į bažnyčią, bet laukė Viešpaties Dvasios. Dabar jie norėjo tapti tokie kaip Alma ir jo broliai, kurie pabėgo į tyrus.

35 Jie norėjo pasikrikštyti, kad akivaizdžiai patvirtintų ir paliudytų, jog jie pasiryžę tarnauti Dievui visa savo širdimi; nepaisant to, jie atidėjo tai; ir jų krikšto aprašymas bus “pateiktas toliau.

36 O dabar visas Amono ir jo žmonių bei Limhio ir jo žmonių rūpestis buvo išsivaduoti iš lamanitų rankų ir iš vergijos.

22 SKYRIUS

Sudaromas planas, kaip ištrūkti iš lamanitų vergijos. Lamanitai nugirdomi. Žmonės pabėga, sugrižta į Zarahemlą ir tampa pavaldūs karaliui Mozijui. Apie 121–120 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad Amonas ir karalius Limhis pradėjo tartis su žmonėmis, kaip jie galėtų išsivaduoti iš vergijos; ir jie būtent padarė, kad visi žmonės susirinktų kartu; ir tai jie

26a Mzj 8:8.
28a Om 1:20–22;
Mzj 28:11–16.

30a Mzj 17:12–20.
b Mzj 18:34–35.
33a RR Įgaliojimas,

valdžia.
35a Mzj 25:17–18.

padarė, kad gautų liaudies balsą šiuo klausimu.

2 Ir buvo taip, kad jie negalėjo rasti jokio kito būdo išsivaduoti iš vergijos, kaip tik paimti savo moteris ir vaikus, savo kaimenes ir savo bandas, ir savo palapines ir išvykti į tyrus; nes dėl tokio lamanitų gausumo Limhio žmonėms buvo neįmanoma kovoti su jais, norint kalaviju išsivaduoti iš vergijos.

3 Dabar, buvo taip, kad Gideonas išėjo į priekį ir atsistojo prieš karalių, ir tarė jam: Dabar, o karaliau, tu iki šiol daug kartų esi paklauses mano žodžių, mums kovojant su mūsų broliais lamanitais.

4 Ir dabar, o karaliau, jei nelikai manęs nenaudingu tarnu, arba jei iki šiol kiek nors klausydavai mano žodžių ir jie pasitar-naudavo tau, lygiai taip noriu, kad paklausytum mano žodžių ir dabar, ir aš būsiu tavo tarnas ir išvaduosiu šiuos žmones iš vergijos.

5 Ir karalius leido jam kalbėti. Ir Gideonas tarė jam:

6 Matai galinę praeigą per galinę sieną galinėje miesto pusėje. Lamanitai, arba lamanitų sargybiniai, naktį būna girti; todėl pasiūskime skelbimą visiems šitiems žmonėms, kad jie surinktų savo kaimenes ir bandas, kad naktį galėtų išvaryti jas į tyrus.

7 O aš, pagal tavo įsakymą, eisiu ir sumokėsiu paskutinę vyno duoklę lamanitams, ir jie pasigers; ir mes praeisime pro

slaptą praeigą jų stovyklos kairėje, kai jie bus girti ir užmigę.

8 Taip mes išvyksime su savo moterimis ir vaikais, savo kaimenėmis ir savo bandomis į tyrus; ir keliausime aplenkdami Šilomo žemę.

9 Ir buvo taip, kad karalius paklausė Gideonono žodžių.

10 Ir karalius Limhis nurodė, kad jo žmonės susirinktų savo kaimenes; ir jis nusiuntė vyno duoklę lamanitams; ir taip pat nusiuntė daugiau vyno kaip dovana jiems; ir jie gausiai gėrė vyno, kuri karalius Limhis nusiuntė jiems.

11 Ir buvo taip, kad karaliaus Limhio žmonės naktį išvyko į tyrus su savo kaimenėmis ir savo bandomis, ir jie ėjo tyrais, aplenkdami Šilomo žemę ir pasuko link Zarahemlos žemės, vedami Amono ir jo brolių.

12 Ir jie buvo pasiėmę visą savo auksą ir sidabrą, ir savo brangius daiktus, kuriuos galėjo panešti, ir taip pat savo atsargas su savimi į tyrus; ir jie tęsė savo kelionę.

13 Ir išbuvę daugelį dienų tyruose, jie atvyko į Zarahemlos žemę ir prisijungė prie Mozijo žmonių, ir tapo jo pavaldiniais.

14 Ir buvo taip, kad Mozijas priėmė juos su džiaugsmu; ir jis taip pat priėmė jų „metraščius, ir taip pat ^bmetraščius, kuriuos rado Limhio žmonės.

15 Ir dabar, buvo taip, kad pastebėjo, jog Limhio žmonės naktį išvyko iš tos žemės, lamanitai pasiuntė armiją į tyrus jų vytis.

16 Ir vijęsi juos dvi dienas, jie nebegalęjo sekti jų pędsakais; todėl pasimetę tyruose.

Pasakojimas apie Alma ir Viešpaties žmones, kurie karaliaus Nojaus žmonių buvo priversti pasitraukti į tyrus.

Tai aprašyta 23 ir 24 skyriuose.

23 SKYRIUS

Alma atsisako būti karalius. Jis tarnauja aukštuoju kunigu. Viešpats drausmina savo žmones, ir lamaitai užkariauja Helamo žemę. Amulonas, karaliaus Nojaus nelabų kunigų vadovas, valdo, būdamas pavaldus lamaitų monarchui. Apie 145–121 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, Alma buvo perspętas Viešpaties, kad karaliaus Nojaus armijos užpuls juos, ir apie tai pranešę savo žmonėms, todėl jie surinko savo kaimenes ir pasiėmę savo grūdų, ir pasitraukę į tyrus nuo karaliaus Nojaus armijų.

2 Ir Viešpats stiprino juos taip, kad karaliaus Nojaus žmonės negalęjo jų pavyti, idant sunaikintų juos.

3 Ir jie aštuonias dienas bęgo į tyrus.

4 Ir jie atęjo į žemę, taip, būtent labai gražią ir malonią žemę, tyro vandens žemę.

5 Ir jie pasistatę savo palapines ir pradęjo dirbti žemę, ir pradęjo statyti pastatus; taip,

jie buvo darbštūs ir labai daug plušęjo.

6 Ir žmonės noręjo, kad Alma būtų jų karalius, nes jo žmonės jį mylęjo.

7 Bet jis jiems tarę: Štai, nereikalinga, kad mes turėtume karalių; nes taip sako Viešpats: „Nevertinkite vieno kūno labiau už kitą, arba niekas tenelaiko savęs viršesniu už kitą; todėl sakau jums, jog nereikalinga, kad turėtumęte karalių.“

8 Tačiau, jei būtų įmanoma, kad visuomet jūsų karaliais galėtų būti teisūs vyrai, jums būtų gerai turėti karalių.

9 Bet prisiminkite karaliaus Nojaus ir jo kunigų „nedorybę; ir aš pats buvau ^bpagautas ir spąstus ir padariau daug dalykų, kurie buvo pasibjaurętinai Viešpaties akyse, kurie atnešę man skausmingą atgailą.“

10 Tačiau po daugelio „suspaudimų Viešpats išgirdo mano maldavimus ir atsakę į mano maldas, ir padarę mane įrankiu savo rankose, atvedant ^b tiek daug jūsų į jo tiesos pažinimą.“

11 Tačiau šituo aš nesigiriu, nes nesu vertas girtis savimi.

12 Ir dabar sakau jums: jūs buvote spaudžiami karaliaus Nojaus ir buvote jo ir jo kunigų vergijoje, ir buvote jų atvesti į nedorybę; todėl buvote supančiotti nedorybės „pančiais.“

13 Ir dabar, kadangi Dievo galia buvote išvaduoti iš šių pančių, taip, būtent iš karaliaus Nojaus ir jo žmonių rankų ir

23 7a Mzj 27:3–5.
9a Pat 16:12;
Mzj 11:1–15.

b Mzj 17:1–4.
10a DS 58:4.
b Mzj 18:35.

12a 2 Nef 28:19–22.

taip pat iš nedorybės pančių, lygiai taip noriu, kad tvirtai „stovėtumėte šitoje^b laisvėje, kuria buvote išlaisvinti, ir kad „jokiam žmogui nepatikėtumėte būti jūsų karaliumi.

14 Ir taip pat niekam nepatikėtumėte būti jūsų „mokytoju ar vadovu, nebent jis būtų Dievo žmogus, vaikščiojantis jo keliais ir vykdamas jo įsakymus.

15 Taip Alma mokė savo žmones, kad kiekvienas „mylėtų savo artimą kaip save, kad tarp jų nebūtų^b nesutarimo.

16 Ir dabar, Alma buvo jų „aukštasis kunigas, būdamas jų bažnyčios įkūrėjas.

17 Ir buvo taip, kad niekas negavo „įgaliojimo pamokslauti arba mokyti kitaip, kaip tik per jį iš Dievo. Todėl jis pašventė visus jų kunigus ir visus jų mokytojus; ir niekas kitas nebuvo pašventas, kaip tik teisūs vyrai.

18 Todėl jie prižiūrėjo savo žmones ir „maitino juos tuo, kas siejasi su teismu.

19 Ir buvo taip, kad jie pradėjo nepaprastai klestėti toje žemėje; ir jie pavadino tą žemę Helamu.

20 Ir buvo taip, kad jie nepaprastai dauginosi ir klestėjo Helamo žemėje; ir jie pastatė miestą, kurį pavadino Helamu.

21 Tačiau Viešpats mato esant tinkama „drausminti savo žmones; taip, jis tikrina jų^b kantrybę ir tikėjimą.

22 Tačiau, kas tik sudeda savo

„viltis į jį, tas bus^b išskeltas paskutiniają dieną. Taip, ir taip buvo su šitais žmonėmis.

23 Nes štai, aš parodysiu jums, kad jie buvo atvesti į vergiją ir išvaduoti jų negalėjo niekas, išskyrus Viešpatį, jų Dievą, taip, būtent Abraomo ir Izaoko, ir Jokūbo Dievą.

24 Ir buvo taip, kad jis išvadavo juos ir parodė savo didžią galią jiems, ir didis buvo jų džiūgavimas.

25 Nes štai, buvo taip, kad jiems bebūnant Helamo žemėje, taip, Helamo mieste, jiems bedirbant aplinkinę žemę, štai šalies pakraščiuose pasirodė lamanitų armija.

26 Dabar, buvo taip, kad Almos broliai bėgo iš savo laukų ir susirinko Helamo mieste; ir juos didžiai išgašdino lamanitų pasirodymas.

27 Bet Alma išėjo ir atsistojo tarp jų, ir drąsino juos, kad jiems nereikia bijoti, bet kad jie prisimintų Viešpatį, savo Dievą, ir jis juos išvaduos.

28 Todėl jie nuramdė savo baimes ir pradėjo šauktis Viešpaties, kad jis suminkštintų lamanitų širdis, kad šie pasigailėtų jų ir jų žmonių, ir jų vaikų.

29 Ir buvo taip, kad Viešpats suminkštino lamanitų širdis. Ir išėjo Alma ir jo broliai ir pasidavė į jų rankas; ir lamanitai užvaldė Helamo žemę.

30 Dabar, lamanitų armijos,

13a Gal 5:1.

b RR Laisvas, laisvė.

c Mzj 29:13.

14a Mzj 18:18–22.

15a RR Meilė.

b 3 Nef 11:28–29.

16a Mzj 26:7.

17a RR Įgaliojimas, valdžia; Kunigystė.

18a 1 Tim 4:6.

21a Hel 12:3;

DS 98:21.

RR Drausminti, drausminimas.

b RR Kantrybė.

22a RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

b 1 Nef 13:37.

kurios vijosi karaliaus Limhio žmones, buvo pasiklydusios tyruose daugelį dienų.

31 Ir štai, jie aptiko tuos karaliaus Nojaus kunigus vietovėje, kurią šie pavadino Amulonu; ir šie buvo pradėję kurtis Amulono žemėje ir pradėję dirbti žemę.

32 Dabar, tą kunigų vadovo vardas buvo Amulonas.

33 Ir buvo taip, kad Amulonas maldavo lamanitų; ir jis taip pat pasiuntė pirmyn jų žmonas, kurios buvo lamanitų „dukros, maldauti savo brolių, kad šie nesunaikintų jų vyrų.

34 Ir lamanitai „pasigailėjo Amulono ir jo brolių ir jų nesunaikino dėl jų žmonių.

35 Ir Amulonas bei jo broliai prisijungė prie lamanitų, ir jie keliavo tyrais, ieškodami Nefio žemės, ir tada atrado Helamo žemę, apgyventą Almos ir jo brolių.

36 Ir buvo taip, kad lamanitai pažadėjo Almai ir jo broliams, kad jei šie parodys jiems kelią, vedantį į Nefio žemę, tai jie dovanos jiems gyvybę ir laisvę.

37 Bet kai Alma parodė jiems kelią, kuris vedė į Nefio žemę, lamanitai nesilaikė savo pažado; bet jie pastatė „sargybinius aplink Helamo žemę saugoti Almos ir jo brolių.

38 Ir likusieji iš jų nuėjo į Nefio žemę; o dalis jų sugrižo į Helamo žemę ir taip pat atsivedė šioje žemėje paliktų sargybinių žmonas ir vaikus.

39 Ir lamanitų karalius leido

Amulonui būti jo žmonių, kurie buvo Helamo žemėje, karaliumi ir valdovu; tačiau šis neturėjo galios daryti ką nors priešinga lamanitų karaliaus valiai.

24 SKYRIUS

Amulonas persekioja Alma ir jo žmones. Jiems grasinama mirtimi, jeigu melsis. Viešpats padaro, kad jų naštos atrodo lengvos. Jis išvaduoja juos iš vergijos, ir jie sugrįžta į Zarahemlą. Apie 145–120 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Amulonas įgijo palankumą lamanitų karaliaus akyse; todėl lamanitų karalius leido jam ir jo broliams, kad jie būtų paskirti jo žmonių mokytojais, taip, netgi žmonių, kurie buvo Šemlono, Šilomo ir Amulono žemėse.

2 Nes lamanitai užvaldė visas šitas žemes; todėl lamanitų karalius paskyrė karalius visoms šitoms žemėms.

3 Ir dabar, lamanitų karaliaus vardas buvo Lamanas, ir jis buvo pavadintas savo tėvo vardu; ir todėl jis buvo vadinamas karalium Lamanu. Ir jis buvo gausios liaudies karalius.

4 Ir jis paskyrė mokytojus iš Amulono brolių kiekvienoje žemėje, apgyventoje jo žmonių; ir taip Nefio kalbos pradėjo mokyti visus lamanitus.

5 Ir jie buvo draugiški žmonės vienas kitam; tačiau jie nepažinojo Dievo; o Amulono broliai nieko jų nemokė nei apie

Viešpatį, jų Dievą, nei Mozės įstatymo; nei mokė jų Abinadžio žodžių.

6 Bet mokė juos, kad vestų savo metraščių ir kad galėtų parašyti vienas kitam.

7 Ir taip lamanitai pradėjo turtėti ir prekiauti vienas su kitu, ir tapo turtingi, ir pradėjo darytis gudria ir išmintinga liaudimi, turint omenyje pasaulio išmintį, taip, labai gudria liaudimi, mėgstančia visokius nelabumus ir plėšimus, tik ne tarp savo pačių brolių.

8 Ir dabar buvo taip, kad Amulonas pradėjo naudotis „valdžia Almos ir jo brolių atžvilgiu ir pradėjo jį persekioti, ir darė taip, kad jo vaikai persekiotų jų vaikus.

9 Nes Amulonas pažino Alma, kad jis buvo „vienas iš karaliaus kunigų ir kad tai buvo tas, kuris patikėjo Abinadžio žodžiais ir buvo išvartytas karaliaus, ir todėl jis niršo ant jo; nes jis buvo pavaldus karaliui Lamanui, tačiau jis naudojosi valdžia jiems ir apkrovė juos ^bdarbais, ir paskyrė jiems prižiūrėtojus.

10 Ir buvo taip, kad jų suspaudimai buvo tokie dideli, kad jie pradėjo karštai šauktis Dievo.

11 Ir Amulonas įsakė jiems, kad jie liautųsi šaukėsi; ir jis paskyrė sargybinius, idant stebėtų juos, kad kiekvienas, kuris bus pastebėtas šaukiantis Dievo, būtų atiduotas mirčiai.

12 Ir Alma bei jo žmonės nekėlė

savo balsų į Viešpatį, savo Dievą, bet „išliedavo savo širdis jam; ir jis žinojo jų širdžių mintis.

13 Ir buvo taip, kad jų suspaudimuose atėjo jiems Viešpaties balsas, sakantis: Pakelkite galvas ir būkite paguosti, nes aš žinau apie sandorą, kurią sudarėte man; ir aš sudarysiu sandorą su savo žmonėmis ir išvaduosiu juos iš vergijos.

14 Ir aš taip pat palengvinsiu naštas, kurios užkrautos ant jūsų pečių, kad net nejusite jų ant savo nugarų, netgi būdami vergijoje; ir tai aš padarysiu, kad po to būtumėte man „liudytojai ir kad užtikrintai žinotumėte, kad aš, Viešpats Dievas, aplankau savo žmones jų ^bsuspaudimuose.

15 Ir dabar buvo taip, kad naštos, kurios buvo užkrautos ant Almos ir jo brolių, buvo padarytos lengvos; taip, Viešpats „sustiprino juos, kad jie galėjo lengvai nešti savo ^bnaštas, ir jie džiugiai ir ^ckantriai pasidavė visai Viešpaties valiai.

16 Ir buvo taip, kad toks didis buvo jų tikėjimas ir kantrybė, kad jiems vėl atėjo Viešpaties balsas, sakantis: Būkite paguosti, nes rytoj aš išvaduosiu jus iš vergijos.

17 Ir jis tarė Almai: Tu eisi šitų žmonių priešaky, ir aš eisiu su tavimi ir išvaduosiu šiuos žmones iš ^avergijos.

18 Dabar buvo taip, kad Alma ir jo žmonės naktį surinko savo kaimenes ir taip pat savo grūdų;

24 8a DS 121:39.
9a Mzj 17:1–4; 23:9.
b Mzj 21:3–6.
12a RR Malda.

14a RR Liudytojas.
b RR Pasipriešinimas.
15a Mt 11:28–30.
b Al 31:38; 33:23.

c DS 54:10.
RR Kantrybė.
17a RR Nelaisvė.

taip, netgi per visą naktį jie rinko savo kaimenes.

19 O ryte Viešpats sukėlė lamanitams „gilų miegą, taip, ir visi jų prižiūrėtojai buvo giliai įmigę.

20 Ir Alma ir jo žmonės išėjo į tyrus; ir, keliavę visą dieną, jie pasistatė savo palapines slėnyje, ir pavadino slėnį Alma, nes jis rodė jiems kelią tyruose.

21 Taip, ir Almos slėnyje jie liejo savo „padėkas Dievui, nes jis buvo jiems gailestingas ir palengvino jų naštas, ir išvadavo juos iš vergijos; nes jie buvo vergijoje ir niekas negalėjo jų išvaduoti, išskyrus Viešpatį, jų Dievą.

22 Ir jie reiškė padėkas Dievui, taip, visi jų vyrai ir visos jų moterys, ir visi jų vaikai, kurie mokėjo kalbėti, pakėlė balsus, šlovindami savo Dievą.

23 Ir dabar, Viešpats tarė Almai: Paskubėk ir išeik tu ir šitie žmonės iš šitos žemės, nes lamanitai pabudo ir vejasi tave; todėl išeik iš šitos žemės, o aš sustabdysiu lamanitus šitame slėnyje, tad jie nebesivys šitų žmonių.

24 Ir buvo taip, kad jie išvyko iš slėnio ir leidosi kelionėn į tyrus.

25 Ir išbuvę tyruose dvylika dienų, jie atvyko į Zarahemlą; ir karalius Mozijas taip pat priėmė juos su džiaugsmu.

25 SKYRIUS

Muleko palikuonys Zarahemlos žemėje tampa nefitais. Jie sužino apie

Almos ir Zenifo žmones. Alma pakrikštija Limhį ir visus jo žmones. Mozijas įgalioja Almą organizuoti Dievo bažnyčią. Apie 120 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, karalius Mozijas nurodė, kad būtų surinkti visi žmonės.

2 Dabar, buvo ne tiek daug Nefio vaikų, arba ne tiek daug tų, kurie buvo Nefio palikuonys, kaip „Zarahemlos, kuris buvo ^bMuleko palikuonis, žmonių ir tų, kurie atėjo su juo į tyrus.

3 Ir ne tiek daug buvo Nefio ir Zarahemlos žmonių, kiek lamanitų; taip, jie nebuvo nė perpus tiek gausūs.

4 Ir dabar, buvo surinkti kartu visi Nefio žmonės ir taip pat visi Zarahemlos žmonės, ir jie buvo surinkti į du būrius.

5 Ir buvo taip, kad Mozijas pats skaitė ir nurodė, kad jo žmonėms būtų skaitomi Zenifo metraščiai; taip, jie skaitė Zenifo žmonių metraščius, pradedant nuo tada, kai jie paliko Zarahemlos žemę, iki tada, kai jie vėl sugrižo.

6 Ir jis taip pat skaitė aprašymą apie Almą ir jo brolius, ir visus jų suspaudimus nuo to laiko, kai jie paliko Zarahemlos žemę, iki tada, kai jie vėl sugrižo.

7 Ir dabar, kai Mozijas pabaigė skaityti metraščius, pasilikę šalyje jo žmonės buvo apstulbę iš nuostabos ir nustebimo.

8 Nes jie nežinojo, ką begalvoti; nes kai jie matė tuos, kurie

19a 1 Sam 26:12.
21a RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.
25 2a Om 1:13–19.

b Hel 6:10.
RR Mulekas.

buvo išvaduoti iš „vergijos, jie prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo.

9 Ir dar, kada jie galvojo apie savo brolius, kuriuos nužudė lamanitai, jie prisipildė sielvarto ir net išliejo daug sielvarto ašarų.

10 Ir dar, kada jie galvojo apie tiesioginį Dievo gerumą ir jo galią išvaduojant Alma ir jo brolius iš lamanitų rankų ir vergijos, jie pakėlė savo balsus ir reiškė padėkas Dievui.

11 Ir dar, kada jie galvojo apie lamanitus, kurie buvo jų broliai, apie jų nuodėmingą ir suterštą būseną, jie prisipildė „skausmo ir širdgėlos dėl jų ^bsielų gerovės.

12 Ir buvo taip, kad tie, kurie buvo vaikai Amulono ir jo brolių, paėmusių į žmonas lamanitų dukras, buvo nepatenkinti savo tėvų elgesiu ir jau nebenerėjo vadintis savo tėvų vardais, todėl jie prisiėmė Nefio vardą, kad galėtų vadintis Nefio vaikais ir būtų priskaičiuojami prie tų, kurie vadinosi nefitais.

13 Ir dabar visi Zarahemlos žmonės buvo „priskaičiuoti prie nefitų, ir tai dėl to, kad karalystė nebūdavo perduodama niekam kitam, kaip tik Nefio palikuonims.

14 Ir dabar buvo taip, kad baigęs kalbėti ir skaityti žmonėms, Mozijas norėjo, kad Alma taip pat kalbėtų žmonėms.

15 Ir Alma kalbėjo jiems, kai jie buvo surinkti į didelius būrius, ir jis ėjo nuo vieno būrio prie

kito, skelbdamas žmonėms atgailą ir tikėjimą Viešpačiu.

16 Ir jis ragino Limhio žmones ir savo brolius – visus tuos, kurie buvo išvaduoti iš vergijos – prisiminti, jog tai Viešpats išvadavo juos.

17 Ir buvo taip, kad po to, kai Alma mokė žmones daugelio dalykų ir baigė kalbėti jiems, karalius Limhis norėjo būti pakrikštytas; ir visi jo žmonės taip pat norėjo būti pakrikštyti.

18 Todėl Alma ėjo į vandenį ir „pakrikštijo juos; taip, jis pakrikštijo juos tuo būdu, kaip krikštijo savo brolius Mormono ^bvandenyse; taip, ir visi, kuriuos tik jis pakrikštijo, priklausė Dievo bažnyčiai; ir tai dėl jų tikėjimo Almos žodžiais.

19 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas leido Almai steigti bažnyčias visoje Zarahemlos žemėje; ir davė jam „galią kiekvienai bažnyčiai išventinti kunigus ir mokytojus.

20 Dabar tai buvo padaryta, kadangi buvo tiek daug žmonių, kad jie visi negalėjo būti vadovaujami vieno mokytojo; ir negalėjo visi išgirsti Dievo žodžio viename susirinkime.

21 Todėl jie buvo surinkti į atskirus būrius, vadinamus bažnyčiomis; kiekviena bažnyčia turėjo savo kunigus ir savo mokytojus, ir kiekvienas kunigas skelbė žodį pagal tai, kaip jis buvo pateiktas jam Almos burna.

22 Ir taip, nepaisant to, kad buvo daug bažnyčių, jos visos

8a Mzj 22:11–13.
11a Mzj 28:3–4;
Al 13:27.

^b RR Siela – Sielų vertė.
13a Om 1:19.
18a Mzj 21:35.

^b Mzj 18:8–17.
19a RR Kunigystė.

buvo viena „bažnyčia, taip, būtent Dievo bažnyčia; nes visose bažnyčiose nebuvo skelbiama nieko kito, kaip tik atgaila ir tikėjimas Dievu.

23 Ir dabar, Zarahemlos žemėje buvo septynios bažnyčios. Ir buvo taip, kad kas tik norėjo priimti Kristaus, arba Dievo, „vardą, tie prisijungdavo prie Dievo bažnyčių.

24 Ir jie vadinosi Dievo „žmonėmis. Ir Viešpats išliedavo savo Dvasią ant jų, ir jie buvo laimainami ir klestėjo žemėje.

26 SKYRIUS

Netikintieji veda į nuodėmę daugelį bažnyčios narių. Almai pažadėtas amžinasis gyvenimas. Tie, kurie atgailauja ir pasikrikštija, gauna atleidimą. Nusidėjusiems bažnyčios nariams, kurie atgailauja ir išpažįsta nuodėmes Almai ir Viešpačiui, bus atleista; priešingu atveju jie nebus laikomi bažnyčios žmonėmis. Apie 120–100 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad augančioje kartoje buvo daug tokių, kurie negalėjo suprasti karaliaus Benjamino žodžių, kadangi tuo metu, kai jis kalbėjo savo liaudžiai, jie buvo maži vaikai; ir jie netikėjo savo tėvų tradicijomis.

2 Jie netikėjo tuo, kas buvo pasakyta apie mirusiųjų prisikėlimą, ir netikėjo Kristaus atėjimu.

3 Ir dabar, dėl savo netikėjimo jie negalėjo „suprasti Dievo žodžio; ir jų širdys buvo užkietintos.

4 Ir jie nenorėjo krikštytis; ir nenorėjo prisijungti prie bažnyčios. Ir pagal tikėjimą jie buvo atsiskyrę žmonės, ir tokie nuotada pasiliko, būtent savo „kūniškoje ir nuodėmingoje būsenoje; nes jie nesišaukė Viešpaties, savo Dievo.

5 Ir dabar, Mozijos valdymo metu, jie nebuvo nė perpus tiek gausūs kaip Dievo žmonės; bet dėl „nesutarimų tarp brolių jų padaugėjo.

6 Nes buvo taip, kad savo pataikūniškais žodžiais jie viliojo daugelį tų, kurie buvo bažnyčioje, ir pastūmėjo juos padaryti daug nuodėmių; todėl iškilo būtinybė, kad tie, kas padarė nuodėmę, priklausydami bažnyčiai, būtų bažnyčios „sudrausti.

7 Ir buvo taip, kad jie buvo atvesti pas kunigus, ir mokytojai perdavė juos kunigams; ir kunigai atvedė juos pas Alma, kuris buvo „aukštasis kunigas.

8 Dabar, karalius Mozijas buvo davęs Almai valdžią bažnyčiai.

9 Ir buvo taip, kad Alma nežinojo, ką su jais daryti; bet buvo daug liudytojų prieš juos; taip, žmonės stovėjo ir gausiai liudijo apie jų nedorumą.

10 Dabar, iki šiol, bažnyčioje nieko panašaus nebuvo atsitikę;

22a Mzj 18:17.

23a RR Jėzus Kristus –
Jėzaus Kristaus
vardo priėmimas.

24a RR Sandora.

26 3a RR Supratimas.

4a RR Prigimtinis
žmogus.

5a RR Atsimetimas;
Kova.

6a Al 5:57–58; 6:3.

RR Įspėti, išpėjimas.

7a Mzj 29:42.

todėl Alma sunerimo savo dvasioje; ir nurodė, kad jie būtų nuvesti pas karalių.

11 Ir jis tarė karaliui: Štai, čia yra daugelis, kuriuos atvedėme pas tave, kuriuos kaltina jų broliai; taip, ir jie buvo sučiupti darantys įvairias nedorybes, ir jie neatgailauja dėl savo nedorybių; todėl atvedėme juos pas tave, kad tu teistum juos pagal jų nusikaltimus.

12 Bet karalius Mozijas tarė Almai: Štai, ne man juos teisti; todėl aš „atiduodu juos į tavo rankas, kad būtų teisiami.

13 Ir dabar Almos dvasia vėl sunerimo; ir jis nuėjo ir teiravosi Viešpaties, ką jam daryti šiuo reikalu, nes jis bijojo pasielgti neteisingai Dievo akyse.

14 Ir buvo taip, kad po to, kai jis išliejo visą savo sielą Dievui, jam atėjo Viešpaties balsas, sakantis:

15 Palaimintas tu, Alma, ir palaiminti tie, kurie pasikrikštijo Mormono „vandenyse. Palaimintas tu dėl savo nepaprasto tikėjimo vienais tiktais mano tarno Abinadžio žodžiais.

16 Ir palaiminti jie dėl jų nepaprasto tikėjimo vien tiktais žodžiais, kuriuos kalbėjai jiems.

17 Ir palaimintas tu, kad įkūrei „bažnyčią tarp šitų žmonių; ir jie bus tvirtinami ir bus mano žmonės.

18 Taip, palaiminti šitie žmonės, kurie nori nešioti mano „vardą; nes jie bus pavadinti mano vardu; ir jie yra mano.

19 Ir esi palaimintas, kad teiravausi manęs dėl prasižengėlio.

20 Tu mano tarnas; ir aš sudarau sandorą su tavimi, kad tu turėsi „amžinąjį gyvenimą; ir tu tarnausi man ir eisi mano vardu, ir rinksi mano avis.

21 Ir tas, kuris klausys mano balso, bus mano „avis; ir jį tu priimsi į bažnyčią, ir jį aš priimsiu taip pat.

22 Nes štai, tai mano bažnyčia; ir kas tik „pasikrikštys, pasikrikštys atgailai. Ir ką tik tu priimsi, tikės mano vardą; ir aš jam be saiko ^batleisiu.

23 Nes tai aš, kuris „imu ant savęs pasaulio nuodėmės; nes tai aš, kuris juos ^bsukūriau; ir tai aš, kuris suteikiu vietą savo dešinėje tam, kuris tiki iki galo.

24 Nes štai, jie pavadinti mano vardu; ir jeigu jie „pažįsta mane, jie ateis ir per amžius turės vietą mano dešinėje.

25 Ir bus taip, jog kada skardės „antrasis trimitas, tada tie, kurie niekuomet ^bnepažinojo manęs, išeis ir stos prieš mane.

26 Ir tada jie pažins, kad aš esu Viešpats, jų Dievas, kad aš esu jų Išpirkėjas; bet jie nebus išpirkti.

27 Ir tada pareikšiu jiems, kad

12a DS 42:78–93.

15a Mzj 18:30.

b Mzj 17:2.

RR Tikėjimas, tikėti.

17a Mzj 25:19–24.

18a Mzj 1:11; 5:8.

RR Jėzus Kristus –

Jėzaus Kristaus

vardo priėmimas.

20a RR Išrinktieji;

Išrinkimas; Amžinasis gyvenimas.

21a RR Gerasis ganytojas.

22a 2 Nef 9:23.

RR Krikštas, krikštyti.

b RR Atleisti;

Nuodėmių

atleidimas.

23a RR Išpirkėjas.

b RR Sukurti, sukūrimas.

24a Jn 17:3.

25a DS 88:99, 109.

b DS 76:81–86.

niekada „nepažinojau jų; ir jie ^beis į „nesibaigiančią ugnį, paruoštą velniui ir jo angelams.

28 Todėl sakau jums, kad tu, kuris „neklausys mano balso, jūs nepriimsite į mano bažnyčią, nes jo aš nepriimsiu paskutiniąją dieną.

29 Todėl sakau tau, eik; ir kas tik prasižengia prieš mane, tą tu „teisi ^bpagal nuodėmes, kurias jis padarė; ir jei jis „išpažįsta savo nuodėmes prieš tave ir mane ir nuoširdžiai ^datgailauja, tam tu „atleisi, ir aš jam atleisiu taip pat.

30 Taip, ir „kaip dažnai mano žmonės ^bbeatgailautų, aš atleisiu jiems jų nusižengimus prieš mane.

31 Ir jūs taip pat turite vienas kitam „atleisti nusižengimus; nes tikrai sakau jums: tas, kuris neatleidžia savo artimo nusižengimų, kada šis sako, kad atgailauja, tas pats užsitraukia pasmerkimą.

32 Dabar sakau tau, eik, ir kas tik neatgailaus dėl savo nuodėmių, tas nebus priskaičiuotas prie mano žmonių; ir nuo šiol bus laikomasi šito.

33 Ir buvo taip, kad išgirdęs šiuos žodžius, Alma užrašė juos, kad turėtų juos ir kad galėtų teisti tos bažnyčios žmones pagal Dievo įsakymus.

34 Ir buvo taip, kad Alma nuėjo ir teisė tuos, kurie buvo sučiupti darant nedorybę, pagal Viešpaties žodį.

35 Ir kas tik atgailavo dėl savo nuodėmių ir „išpažino jas, tuos jis priskaičiavo prie bažnyčios žmonių.

36 O tie, kurie neišpažino savo nuodėmių ir neatgailavo dėl savo nedorybės, nebuvo priskaičiuoti prie bažnyčios žmonių, ir jų vardai buvo „ištrinti.

37 Ir buvo taip, kad Alma sutvarkė visus bažnyčios reikalus; ir jie pradėjo vėl gyventi taikiai ir nepaprastai klestėti bažnyčios reikaluose, apdairiai elgdamiesi priešais Dievą, daugelį priimdami ir daugelį krikštydami.

38 Ir dabar, visa tai Alma ir jo bendradarbiai, vadovaujantys bažnyčiai, padarė elgdamiesi su visu stropumu, visame kame mokydami Dievo žodžio, kęsdami visokius suspaudimus, būdami persekiojami visų tų, kurie nepriklausė Dievo bažnyčiai.

39 Ir jie drausmino savo brolius; ir jie taip pat buvo „drausminami, kiekvienas Dievo žodžiu pagal savo nuodėmes, arba pagal nuodėmes, kurias buvo padarę, ir jiems buvo Dievo įsakyta be paliovos ^bmelstis ir visame kame „dėkoti.

27a Mt 7:21–23.

b Lk 13:27.

c DS 76:43–44.

28a 2 Nef 9:31; DS 1:14.

29a RR Teisti, teismas.

b RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

c 3 Nef 1:25.

RR Išpažinti,

išpažinimas.

d RR Atgailauti, atgaila.

e RR Atleisti.

30a Mor 6:8.

b Ez 33:11, 15–16;

ApD 3:19–20;

Mzj 29:19–20.

31a 3 Nef 13:14–15;

DS 64:9–10.

35a RR Išpažinti,

išpažinimas.

36a Iš 32:33; Al 1:24.

RR Knyga, gyvenimo; Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.

39a RR Įspėti, išpėjimas.

b 2 Nef 32:8–9.

c RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.

27 SKYRIUS

Mozijas uždraudžia persekiojimą ir įsako laikytis lygybės. Alma jau nesnysis ir keturi Mozijo sūnūs siekia sunaikinti bažnyčią. Pasirodo angelas ir įsako jiems palikti savo piktą nusistatymą. Alma išstinkamas nebylumu. Visa žmonių turi užginti iš naujo, kad įgytų išgelbėjimą. Alma ir Mozijo sūnūs skelbia gerąją naujieną. Apie 100–92 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad persekiojimai, kuriuos netikintieji užkrovė bažnyčiai, tapo tokie nepakeliami, kad bažnyčia dėl to pradėjo murmėti ir skūstis savo vadovams; o šie skundėsi Almai. Ir Alma išdėstė šį reikalą jų karaliui Mozijui. Ir Mozijas tarėsi su savo kunigais.

2 Ir buvo taip, kad karalius Mozijas išsiuntinėjo skelbimą po visas aplinkines žemes, kad nė vienas netikintysis „nepersekiotų nė vieno iš tų, kurie priklausė Dievo bažnyčiai.

3 Ir visose bažnyčiose buvo griežtai įsakyta, kad tarp jų nebūtų jokių persekiojimų, kad tarp visų žmonių būtų „lygybė;

4 kad jie neleistų jokiai išdidumui ar puikybei trikdyti jų „taikos; kad kiekvienas ^bgerbtų savo artimą kaip save patį, sau išlaikyti dirbdamas savo paties rankomis.

5 Taip, ir kad visi jų kunigai ir mokytojai sau išlaikyti „dirbtų

savo pačių rankomis visais atvejais, išskyrus ligą arba didelį nepriteklių; ir tai darydami jie turėjo apsieiti Dievo ^bmalonės.

6 Ir toje žemėje vėl ėmė vyrtauti didelė taika; ir žmonių pasidarė labai daug, ir jie pradėjo sklisti po žemės veidą, taip, į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus, statydami didelius miestus ir kaimus visuose tos žemės ketvirčiuose.

7 Ir Viešpats aplankė juos ir suteikė jiems sėkmę, ir jie tapo didele ir turtinga liaudimi.

8 Dabar, Mozijo sūnūs buvo priskaičiuoti prie netikinčiųjų; ir taip pat vienas iš Almos „sūnų buvo priskaičiuotas prie jų, būdamas vardu Alma pagal savo tėvą; nepaisant to, jis tapo labai nedoru ir ^bstambeldžiu vyru. Ir jis buvo gražbylys ir kalbėjo daug pataikūniškų žodžių žmonėms; todėl daugelį žmonių jis patraukė sekti savo nedorybių pavyzdžiu.

9 Ir jis tapo rimta kliūtimi Dievo bažnyčios klestėjimui, „pavogdamas žmonių širdis; sukeldamas daug nesutarimų tarp žmonių; duodamas galiybę Dievo priešui panaudoti prieš juos savo galią.

10 Ir dabar buvo taip, kad tuo metu, kai jis visur vaikščiojo, kad sunaikintų Dievo bažnyčią, nes jis slapta vaikščiojo su Mozijo sūnumis, siekdamas sunaikinti bažnyčią ir nuklaidinti Viešpaties žmones, priešingai

27 2a RR Persekioti, persekiojimas.
3a Mzj 23:7; 29:32.
4a RR Ramybė, taika.

b RR Vertinti.
5a Mzj 18:24, 26.
b RR Malonė.
8a RR Alma, Almos

sūnus.
b RR Stambeldystė.
9a 2 Sam 15:1–6.

Dievo arba netgi karaliaus įsakymams;

11 Ir, kaip sakiau jums, kai jie visur vaikščiojo, „maištaudami prieš Dievą, štai, jiems ^bpasirodė Viešpaties ‘angelas; ir jis nusileido lyg debesyje; ir kalbėjo lyg griaustinio balsu, kuris priverė drebėti žemę, ant kurios jie stovėjo.

12 Ir toks didelis buvo jų nustebimas, kad jie parpuolė ant žemės ir nesuprato žodžių, kuriuos jis kalbėjo jiems.

13 Nepaisant to, jis sušuko vėl, sakydamas: Alma, kelkis ir stok prieš mane, nes kodėl tu persekioji Dievo bažnyčią? Juk Viešpats pasakė: „Tai mano bažnyčia, ir aš įkursiu ją; ir niekas, išskyrus mano žmonių prasižengimą, jos nesugriaus.

14 Ir dar angelas tarė: Štai Viešpats išgirdo savo žmonių „maldas ir taip pat maldas savo tarno Almos, kuris yra tavo tėvas; nes jis labai tikėdamas meldėsi dėl tavęs, kad tu būtum atvestas į tiesos pažinimą; todėl tam, kad į jo tarnų ^bmaldas būtų atsakyta pagal jų tikėjimą, aš atėjau įtikinti tave Dievo galia ir valdžia.

15 Ir dabar štai, ar gali abejoti Dievo galia? Nes štai, argi mano balsas nesudrebino žemės? Ir argi tu nematai manęs prieš save? Ir štai, aš esu siųstas nuo Dievo.

16 Dabar sakau tau: eik, ir prisimink savo tėvų nelaisvę Helamo žemėje bei Nefio žemėje; ir

prisimink, kokių didžių dalykų jis padarė jiems; nes jie buvo vergijoje, ir jis juos „išvadavo. Ir dabar sakau tau, Alma: eik savo keliu ir daugiau nebandyk sunaikinti bažnyčios, kad į jų maldas būtų atsakyta, ir tai, net jei tu pats ir nori būti atmetas.

17 Ir dabar, tai buvo paskutiniai žodžiai, kuriuos angelas pasakė Almai; ir jis pasišalino.

18 Ir dabar Alma ir tie, kurie buvo su juo, vėl parpuolė žemėn, nes didis buvo jų nustebimas; nes savo pačių akimis jie matė Viešpaties angelą; ir jo balsas buvo kaip griaustinis, drebinantis žemę; ir jie žinojo, kad niekas kitas, išskyrus Dievo galią, negalėjo sudrebinti žemės ir padaryti, kad ji drebėtų, lyg skirtusi į dalis.

19 Ir dabar Alma buvo taip apstulbęs, jog tapo nebylys ir nebegalėjo atverti burnos; taip, ir jis neteko jėgų, netgi tiek, kad nebegalėjo pajudinti rankų; todėl buvusieji su juo paėmė ir nešė jį bejėgį, netgi kol paguldė priešais jo tėvą.

20 Ir jie papasakojo jo tėvui viską, kas jiems atsitiko; ir jo tėvas džiūgavo, nes jis žinojo, kad tai buvo Dievo galia.

21 Ir jis nurodė, kad būtų surinkta minia, kad jie galėtų pamatyti, ką Viešpats padarė jo sūnui ir taip pat tiems, kurie buvo su juo.

22 Ir jis nurodė, kad susirinktų kunigai; ir jie pradėjo pasninkauti ir melstis Viešpačiui, savo

11a RR Maištas, sukilimas.
b ApD 9:1–9;
Al 8:15.

c RR Angelai.
13a RR Jėzus Kristus –
Bažnyčios galva.

14a Al 10:22.
b Mrm 9:36–37.
16a Mzj 23:1–4.

Dievui, kad jis atvertų Almos burną, kad šis galėtų kalbėti, ir taip pat kad jo galūnės atgautų stiprybę – kad žmonių akys atsivertų matyti ir pažinti Dievo gerumą ir šlovę.

23 Ir buvo taip, kad po to, kai jie pasninkavo ir meldėsi dvi dienas ir naktis, Almos galūnės atgavo stiprybę ir jis atsistojo ir prabilo, sakydamas jiems, kad jie gali būti paguosti:

24 Nes, – sakė jis, – aš atgailavau už savo nuodėmes ir Viešpaties buvau „išpirktas; štai aš užgimiau iš Dvasios.

25 Ir Viešpats sakė man: Nesistebėk, kad visa žmonija, taip, vyrai ir moterys, visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys turi „užgimti iš naujo; taip, užgimti iš Dievo, ^batsiversti iš savo ^ckūniškos ir puolusios būsenos į teismo būseną, būdami išpirkti Dievo, tapdami jo sūnumis ir dukromis.

26 Ir taip jie tampa naujais kūriniais; ir jeigu jie to nepadaro, „jokiu būdu negali paveldėti Dievo karalystės.

27 Sakau tau, jeigu to nepadaro, jie turi būti atmesti; ir tai aš žinau, kadangi pats buvau beveik atmetas.

28 Tačiau po to, kai perbridau didelę kančią, atgailavau kone iki mirties, Viešpats iš gailėsčio nusprendė ištraukti mane iš „nesibaigiančio degimo, ir aš užgimiau iš Dievo.

29 Mano siela buvo išpirkta iš karčiosios tulžies ir nedorybės pančių. Aš buvau tamsiausioje prarajoje; bet dabar regiu nuostabią Dievo šviesą. Mano siela buvo „kankinama amžinos kankynės; bet aš buvau ištrauktas, ir mano siela daugiau nebesikankina.

30 Aš buvau atstūmęs savo Išpirkėją ir neigiau tai, kas buvo kalbėta mūsų tėvų; bet dabar, kad jie galėtų iš anksto žinoti, kad jis ateis ir kad jis prisimena kiekvieną savo kūrinijos kūrinį, jis apreikš save visiems.

31 Taip, „kiekvienas kelis klaupsis ir kiekvienas liežuvis išpažins priešais jį. Taip, būtent paskutiniąją dieną, kada visi žmonės stovės, kad būtų jo ^bteisiami, tada jie pripažins, kad jis yra Dievas; tada tie, kurie gyvena pasaulyje ^cbe Dievo, pripažins, kad nesibaigiančios bausmės nuosprendis jiems yra teisingas; ir jie drebės ir virpės, ir gūšis nuo jo ^d„visa tiriančios akies žvilgtelėjimo.

32 Ir dabar buvo taip, kad Alma ir tie, kurie buvo su Alma tuo metu, kai jiems pasirodė angelas, nuo šiol pradėjo mokyti žmones, keliaudami po visą šalį, skelbdami visiems žmonėms tai, ką jie girdėjo ir matė, ir skelbdami Dievo žodį dideliuose suspaudimuose, netikinčiųjų didžiai persekiojami, kentėdami nuo daugelio iš jų.

24a 2 Nef 2:6–7.

RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

25a Rom 6:3–11; Mzj 5:7;

Al 5:14; Moz 6:59.

RR Užgimęs iš naujo,

užgimęs iš Dievo.

b Mzj 3:19; 16:3.

c RR Kūniška.

26a Jn 3:5.

28a 2 Nef 9:16.

29a Mzj 2:38.

31a Fil 2:9–11; Mzj 16:1–2;

DS 88:104.

b RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

c Al 41:11.

d RR Dievas.

33 Bet nepaisant viso to, jie suteikė daug paguodos bažnyčiai, stiprindami jų tikėjimą ir su didžia kantrybe bei per daugybę kančių ragindami juos laikytis Dievo įsakymų.

34 Ir keturi iš jų buvo Mozijo „sūnūs; ir jų vardai buvo: Amonas ir Aaronas, ir Omneris, ir Himnis; tokie buvo Mozijo sūnų vardai.

35 Ir jie keliavo po visą Zarahemlos žemę ir tarp visų žmonių, kuriuos valdė karalius Mozijas, uoliai stengdamiesi atitaisyti visą žalą, kurią padarė bažnyčiai, išpažindami visas savo nuodėmes ir skelbdami visa tai, ką matė, ir aiškindami pranašystes bei Raštus visiems, kurie norėjo jų klausytis.

36 Ir taip jie tapo įrankiais Dievo rankose, atvedant daugelį į tiesos pažinimą, taip, į savo Išpirkėjo pažinimą.

37 Ir kokie jie palaiminti! Nes jie ^askelbė taiką; jie skelbė ^bgerąją naujieną apie gėrį; ir jie skelbė žmonėms, kad Viešpats viešpatauja.

28 SKYRIUS

Mozijo sūnūs išeina skelbti žodžio lamanitams. Panaudodamas du regetojo akmenis Mozijas išverčia Jareditų plokšteles. Apie 92 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad po to, kai

Mozijo „sūnūs visa tai padarė, jie pasiėmė nedidelį būrį ir sugrįžo pas savo tėvą, karalių, ir norėjo, jog jis leistų jiems su tais, kuriuos jie išsirinko, eiti į ^bNefio žemę skelbti tai, ką jie girdėjo, ir perduoti Dievo žodį savo broliams lamanitams,

2 kad galbūt atvestų juos į Viešpaties, savo Dievo, pažinimą ir įtikintų jų tėvų nedorumu; ir kad galbūt išgydytų juos nuo jų ^aneapykantos nefitams, idant jie būtų taip pat atvesti džiūgauti Viešpačiu, savo Dievu, kad jie taptų draugiški vienas kitam ir kad daugiau nebūtų kovų visoje žemėje, kurią Viešpats, jų Dievas, davė jiems.

3 Dabar jie norėjo, kad išgelbėjimas būtų skelbiamas kiekvienam kūriniui, nes jie negalėjo net ^apagalvoti, kad pražūtų bent viena žmogaus ^bsiela; taip, vien nuo minties, kad bent viena siela turėtų kentėti ^cbegalinę kankynę, jie drebėjo ir virpėjo.

4 Ir tai Viešpaties Dvasia taip paveikė juos, nes jie buvo ^anedoriausi iš nusidėjėlių. Ir Viešpats matė tinkama iš savo beribio ^bgailingumo pasigailėti jų; tačiau jie patyrė daug sielos skausmo dėl savo nedorybių, daug kentėdami ir bijodami, kad tik nebūtų atmesti per amžius.

5 Ir buvo taip, kad jie daug dienų prašė savo tėvą, kad leistų jiems eiti į Nefio žemę.

6 Ir karalius Mozijas nuėjo ir

34a RR Amonas, Mozijo sūnus.

37a Iz 52:7; Mzj 15:14–17.
RR Pamokslauti, skelbti.
b RR Evangelija.

28 1a Mzj 27:34.
b Om 1:12–13; Mzj 9:1.
2a JokK 7:24.
3a Al 13:27;
3 Nef 17:14;
Moz 7:41.

b RR Siela – Sielų vertė.
c JokK 6:10;
DS 19:10–12.
4a Mzj 27:10.
b RR Gailingumas, gailingumas.

pasiteiravo Viešpaties, ar jis turėtų leisti savo sūnums eiti skelbti žodžio lamanitams.

7 Ir Viešpats tarė Mozijui: Leisk jiems eiti, nes daugelis patikės jų žodžiais, ir jie turės amžinąjį gyvenimą; ir aš „išvaduosiu tavo sūnus iš lamanitų rankų.

8 Ir buvo taip, kad Mozijas leido jiems eiti ir daryti tai, ko jie prašė.

9 Ir jie „leidosi kelionėn į tyrus skelbti žodžio tarp lamanitų; ir jų darbų ^baprašymą aš pateiksiu toliau.

10 Dabar karalius Mozijas neturėjo nė vieno, kam perduoti karalystę, nes nė vienas iš jo sūnų nenorėjo priimti karalystės.

11 Todėl jis paėmė metraščius, išraižytus ant skaistvario „plokštelių, taip pat Nefio plokšteles ir visus daiktus, kuriuos laikė ir saugojo pagal Dievo įsakymus po to, kai išvertė ir nurodė užrašyti metraščius, buvusius ant aukso ^bplokštelių, aptiktų Limhio žmonių ir įteiktų jam Limhio ranka.

12 Ir tai jis padarė dėl didelio savo žmonių susirūpinimo; nes jie be galo troško sužinoti apie tuos žmones, kurie buvo išžudyti.

13 Ir dabar, jis išvertė juos, panaudodamas tuos du „akmenis, kurie buvo įtvirtinti į du lanko kraštus.

14 Dabar, šitie daiktai buvo paruošti nuo pradžios ir per-

duodami iš kartos į kartą kalboms versti.

15 Ir jie buvo laikomi ir saugomi Viešpaties ranka, kad jis galėtų atskleisti kiekvienam kūriniui, kuris apsigyvens žemėje, savo žmonių nedorybes ir bjaurumus.

16 Ir kas tik turi šiuos daiktus, vadinamas „regėtoju, kaip ir senovės laikais.

17 Dabar, Mozijui baigus versti šiuos metraščius, štai, jie pateikė aprašymą apie žmones, kurie buvo „išžudyti, nuo to laiko, kada jie buvo išžudyti, atgal iki ^bdidžiojo bokšto statybos tuo metu, kai Viešpats „sumaišė žmonių kalbą ir jie buvo plačiai išsklaidyti ant visos žemės veido, taip, ir netgi nuo to laiko atgal iki Adomo sukūrimo.

18 Dabar, dėl šio aprašymo Mozijo žmonės nepaprastai gedėjo, taip, jie prisipildė sielvarto; tačiau tai suteikė jiems daug žinių, kuriomis jie džiaugėsi.

19 Ir šis aprašymas vėliau bus pateiktas; nes štai, svarbu, kad visi žmonės žinotų tai, kas parašyta šitame aprašyme.

20 Ir dabar, kaip sakiau jums, padaręs visa tai, karalius Mozijas paėmė „skaistvario plokšteles ir visus jo saugotus daiktus ir įteikė juos Almai, kuris buvo Almos sūnus; taip, visus metraščius ir taip pat ^bvertiklius; ir įteikė juos jam, ir įsakė, kad jis prižiūrėtų ir „saugotų juos, ir

7a Al 19:22–23.

9a Al 17:6–9.

b Al 17–26.

11a RR Skaistvario plokštelės.

b RR Aukso plokštelės.

13a RR Urimai ir Tumimai.

16a Mzj 8:13–18.

RR Regėtojas.

17a Mzj 8:7–12.

b Etr 1:1–5.

c Pr 11:6–9.

20a Al 37:3–10.

b RR Urimai ir Tumimai.

c RR Raštai – Raštai turi būti išsaugoti.

taip pat vestų liaudies metraščių, perduodamas juos iš kartos į kartą, taip, kaip jie buvo perduodami nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

29 SKYRIUS

Mozijas siūlo, kad vietoje karaliaus būtų išrinkti teisėjai. Neteisūs karaliai veda savo žmones į nuodėmę. Alma jaunesnysis liaudies balsu išrenkamas vyriausiuoju teisėju. Jis taip pat yra aukštasis bažnyčios kunigas. Alma vyresnysis ir Mozijas miršta. Apie 92–91 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, padaręs visa tai, Mozijas išsiuntinėjo kreipimąsi po visą šalį, visiems žmonėms, norėdamas sužinoti jų valią, kas turėtų būti jų karalius.

2 Ir buvo taip, kad atėjo liaudies balsas, sakantis: Mes norime, kad tavo sūnus Aaronas būtų mūsų karalius ir mūsų valdovas.

3 Dabar, Aaronas buvo išėjęs į Nefio žemę, todėl karalius negalėjo perduoti karalystės jam; be to, Aaronas nepriimtų karalystės; ir nebuvo iš Mozijo „sūnų“ nė vieno kito, norinčio priimti karalystę.

4 Todėl karalius Mozijas vėl siuntė tarp žmonių; taip, būtent parašytą žodį siuntė jis tarp žmonių. Ir štai tie parašyti žodžiai, sakantys:

5 Štai, o mano žmonės, arba mano broliai, nes tokiais jus laikau, noriu, kad apsvarstytu-

mėt klausimą, kurią apsvarstyti esate sušaukti, – nes norite turėti „karalių.

6 Dabar aš pareiškiu jums, kad tas, kuriam karalystė teisėtai priklauso, atsisakė ir nepriims karalystės.

7 Ir dabar, jei būtų kitas paskirtas į jo vietą, štai, aš baiminuosi, kad tarp jūsų nekiltų nesutariamai. Ir kas žino, galbūt mano sūnus, kuriam priklauso karalystė, atsigrežtų į piktumą ir patrauktų paskui save dalį šitų žmonių, kas tarp jūsų sukeltų karus ir kovas, kas būtų didelio kraujo praliejimo ir Viešpaties kelio iškraipymo priežastis, taip, ir sunaikintų daugelio žmonių sielas.

8 Dabar aš sakau jums: būkime išmintingi ir apsvarstykime tai, nes neturime teisės sunaikinti mano sūnaus, ir neturime teisės sunaikinti kito, jei jis būtų paskirtas į jo vietą.

9 O jeigu mano sūnus vėl atsigrežtų į savo išdidumą ir tuščius dalykus, jis atšauktų tai, ką pasakė, ir pareikštų savo teisę į karalystę, kas pastūmėtų jį ir taip pat jo žmones padaryti daug nuodėmių.

10 Ir dabar, būkime išmintingi, numatykime ir darykime tai, kas pasitarnaus šių žmonių taikai.

11 Todėl aš būsiu jūsų karalius likusias savo dienas; tačiau „paskirkime“^b teisėjus teisti šiuos žmones pagal mūsų įstatymą; ir mes naujai sutvarkysime šių žmonių reikalus, nes paskirsime teisėjais išmintingus vyrus,

kurie teis šiuos žmones pagal Dievo įsakymus.

12 Dabar, geriau, kad žmogus būtų teisiamas Dievo negu žmogaus, nes Dievo teismai visuomet teisingi, o žmogaus teismai teisingi ne visuomet.

13 Todėl, jei būtų įmanoma, kad jūsų karaliai būtų „teisūs vyrai, kurie nustatytų Dievo įstatymus ir teistų šią liaudį pagal jo įsakymus, taip, jei būtų įmanoma, kad jūsų karaliai būtų vyrai, kurie darytų tai, ką mano tėvas ^bBenjamins darė dėl šitos liaudies, – sakau jums: jei visuomet būtų taip, tai būtų tikslinga, kad jums visuomet viešpatautų karaliai.

14 Ir netgi aš pats visa savo galia ir sugebėjimais stengiausi mokyti jus Dievo įsakymų ir įvesti taiką visoje šalyje, kad nebūtų nei karų, nei kovų, nei vogimo, nei plėšimo, nei žudymo, nei bet kokios nedorybės.

15 Ir kas tik padarė nedorybę, tą „nubaudžiau pagal nusikaltimą, kuriį jis padarė, pagal įstatymą, kuris mums duotas mūsų tėvų.

16 Dabar, sakau jums: kadangi ne visi žmonės teisūs, nereikalinga, jog turėtų karalių ar karalius, kad jus valdytų.

17 Nes štai, kiek daug „nedorybės pastūmėja padaryti vienas ^bnelabas karalius, taip, ir koki didelių nuniokojimą!

18 Taip, prisiminkite karalių Nojų, jo „nelabumą ir bjaurumus, ir taip pat jo žmonių nelabumą ir bjaurumus. Štai koks didelis nuniokojimas ištiko juos; ir taip pat dėl jų nedorybių jie buvo atvesti į ^bvergiją.

19 Ir jei ne jų visa išmanančio Kūrėjo išsikišimas, – ir tai dėl jų nuoširdžios atgailos – jie neišvengiamai būtų pasilikę vergijoje net iki šiol.

20 Bet štai, jis išvadavo juos, nes jie „nusižemino prieš jį; ir kadangi jie karštai jo ^bšaukėsi, jis išvadavo juos iš vergijos; ir taip Viešpats visais atvejais dirba savo galia tarp žmonių vaikų, ištiesdamas ^cgailėstingumo ranką tiems, kas savo ^aviltis sudeda į jį.

21 Ir štai, dabar sakau jums: jūs negalite nuversti nedoro karaliaus kitaip, kaip tik per didelę kovą ir didelį kraujo praliejimą.

22 Nes štai, jis turi savo nedorybės „draugų ir laiko sargybinius aplink save; ir suplėšo įstatymus tu, kurie valdė teisiai iki jo; ir trypia po kojomis Dievo įsakymus.

23 Ir jis įteisina įstatymus ir išsiuntinėja juos tarp savo žmonių, taip, įstatymus pagal savo paties „nelabumą; ir kiekvieną, kas tik nepaklūsta jo įstatymams, jis nurodo sunaikinti; o kurie tik maištauja prieš jį – jis pasiunčia

13a Mzj 23:8, 13–14.

b MZ 1:17–18.

15a Al 1:32–33.

17a Al 46:9–10.

b Mzj 23:7–9.

18a Mzj 11:1–15.

b 1 Sam 8:10–18;

Mzj 12:1–8;

Etr 6:22–23.

20a Mzj 21:13–15.

b Iš 2:23–25;

Al 43:49–50.

c Ez 33:11, 15–16;

Mzj 26:30.

d RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

22a 1 Kar 12:8–14.

23a RR Nelabas, nelabumas.

savo armijas prieš juos kariauti ir, jei gali, sunaikina juos; ir taip neteiskus karalius iškraipo viso teisumo kelius.

24 Ir dabar štai sakau jums: nereikalinga, kad tokie bjaurumai išstiktų jus.

25 Todėl šitos liaudies balsu išrinkite teisėjus, kad galėtumėte būti teisiami pagal mūsų tėvų jums duotus įstatymus, kurie yra teisingi ir kurie buvo duoti jiems Viešpaties ranka.

26 Dabar, neįprasta, kad liaudies balsas nori ko nors priešingo tam, kas teisu; bet įprasta, kad mažesnioji liaudies dalis nori to, kas neteisu; todėl štai laikysitės šito ir padarysite tai savo įstatymu – tvarkyti savo reikalus liaudies balsu.

27 Ir „jei ateis toks laikas, kad liaudies balsas pasirinks nedorybę, tada bus tas laikas, kada Dievo teismai išstiks jus; taip, tada bus laikas, kada jis applančys jus su dideliu nuniokojimu, taip kaip jis anksčiau yra applančęs šitą žemę.

28 Ir dabar, jei turite teisėjus ir jie neteisiamis jūsų pagal įstatymą, kuris buvo duotas, jūs galite padaryti, kad jie būtų teisiami aukštesniojo teisėjo.

29 Jei jūsų aukštesnieji teisėjai teisiamis neteisiamis, padarysite, kad susirinktų nedidelė grupė jūsų žemesniųjų teisėjų, ir jie teis jūsų aukštesnius teisėjus pagal liaudies balsą.

30 Ir aš įsakau jums tai daryti su Viešpaties baime; ir įsakau

jums tai daryti ir kad neturėtumėt karaliaus, idant, jeigu šie žmonės darys nuodėmes ir nedorybes, jos būtų užkrautos ant jų pačių galvų.

31 Nes štai, sakau jums, kad daugelio žmonių nuodėmės sukėlė karalių nedorybės; todėl jų nedorybės užkraunamos ant jų karalių galvų.

32 Ir dabar aš noriu, kad šitos „nelygybės daugiau nebebūtų šioje žemėje, ypač tarp mano žmonių; bet noriu, kad ši žemė būtų ^blaisvės žemė ir ^ckiekvienas galėtų džiaugtis savo teisėmis ir privilegijomis vienodai, tol, kol Viešpačiui atrodys tinkama, kad gyventume ir paveldėtume šią žemę, taip, netgi tol, kol bent vienas iš mūsų ainijos bus ant šios žemės veido.

33 Ir daug daugiau dalykų karalius Mozijas parašė jiems, atskleisdamas visus teisaus karaliaus išmėginimus ir vargus, taip, visas sielos kančias dėl savo žmonių ir taip pat visus žmonių murmėjimus savo karaliui; ir jis visa tai išaiškino jiems.

34 Ir jis pasakė, kad taip neturėtų būti; bet kad našta turėtų gulti ant visų žmonių, kad kiekvienas galėtų nešti savo dalį.

35 Ir jis taip pat atskleidė jiems visas blogybes, nuo kurių jie kentėtų, jei juos valdytų neteiskus karalius.

36 Taip, visas jo nedorybes ir bjaurumus, ir visus karus, ir kovas, ir kraujo liejimus, ir vo-

27a Al 10:19.
32a Al 30:11.

b 2 Nef 1:7; 10:11.
RR Laisvas, laisvė.

c Al 27:9.

gimą, ir plėšimą, ir paleistuvystes, ir visokias nedorybes, kurių neįmanoma išvardinti, – pasakydamas jiems, kad to neturėtų būti, kad tai aiškiai prieštarauja Dievo įsakymams.

37 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai karalius Mozijas išsiuntinėjo tai tarp žmonių, jie buvo įtikinti jo žodžių tiesa.

38 Todėl jie liovėsi pageidauti karaliaus ir nepaprastai panoro, kad kiekvienas visoje šalyje turėtų vienodas galimybes; taip, ir kiekvienas išreiškė pasiryžimą atsakyti už savo paties nuodėmes.

39 Todėl buvo taip, jog visoje šalyje jie susirinko būriais, kad įmestų savo balsus dėl to, kas bus jų teisėjai, idant teistų juos pagal „įstatymą, kuris buvo duotas jiems; ir jie nepaprastai džiūgavo dėl^b laisvės, kuri buvo jiems suteikta.

40 Ir jie labai mylėjo Moziją; taip, jie gerbė jį labiau už bet kurią kitą žmogų; nes jie nežiūrėjo į jį kaip į tironą, siekiantį pelno, taip, to turto, kuris sugadina sielą; nes jis nereikalavo turtų iš jų ir nesimėgavo kraujo liejimu; bet įtvirtino „taiką šalyje ir leido savo žmonėms išsilaisvinti iš bet kokios vergijos; todėl jie gerbė jį, taip, nepaprastai, neapsakomai.

41 Ir buvo taip, kad jie paskyrė

„teisėjus valdyti juos, arba teisti juos pagal įstatymą; ir tai jie padarė visoje šalyje.

42 Ir buvo taip, kad Alma buvo paskirtas pirmuoju vyriausiuoju teisėju, būdamas taip pat aukštuoju kunigu, kadangi jo tėvas suteikė jam šią pareigybę ir perdavė atsakomybę už visus bažnyčios reikalus.

43 Ir dabar buvo taip, kad Alma „vaikščiojo Viešpaties keliais ir laikėsi jo įsakymų, ir teisė teisiai; ir visoje toje žemėje buvo nuolatinė taika.

44 Ir taip prasidėjo teisėjų valdymas visoje Zarahemlos žemėje, tarp visų žmonių, kurie vadinosi nefitais; ir Alma buvo pirmasis ir vyriausiasis teisėjas.

45 Ir dabar buvo taip, kad jo tėvas mirė, būdamas aštuoniasdešimt dvejų metų amžiaus, gyvenęs, kad vykdytų Dievo įsakymus.

46 Ir buvo taip, kad Mozijas taip pat mirė trisdešimt trečiais savo valdymo metais, būdamas „šešiasdešimt trejų metų amžiaus; kas iš viso sudarė penkis šimtus devynerius metus nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

47 Ir taip pasibaigė karalių valdžia Nefio žmonėms; ir taip pasibaigė dienos Almos, kuris buvo jų bažnyčios įkūrėjas.

39a Al 1:14.

b RR Laisvas, laisvė.
40a RR Taikdarys.

41a Mzj 29:11.

43a RR Vaikščioti,
vaikščioti su Dievu.

46a Mzj 6:4.

ALMOS KNYGA

ŠIS ALMA BUVO ALMOS SŪNUS

Tai aprašymas Almos, kuris buvo Almos sūnus, Nefio žmonių pirmasis ir vyriausiasis teisėjas ir taip pat Bažnyčios aukštasis kunigas. Aprašymas apie teisėjų valdymą ir karus bei kovas tarp žmonių. Ir taip pat aprašymas apie karą tarp nefitų ir lamanitų pagal Almos, pirmojo ir vyriausiojo teisėjo, metraščių.

1 SKYRIUS

Nehoras moko klaidingų doktrinų, įsteigia bažnyčią, įveda piktnaudžiavimą kunigavimu ir nužudo Gideoną. Nehoras nubaudžiamas mirtimi už savo nusikaltimus. Piktnaudžiavimai kunigavimu ir persekiojimai pasklinda tarp žmonių. Kunigai išlaiko save, žmonės rūpinasi vargšais ir bažnyčia klesti. Apie 91–88 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad pirmaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais karalius Mozijas “nuėjo visos žemės keliu, kovojęs gerą kovą, teisiai vaikščiojęs priešais Dievą ir nieko nepalikęs valdyti vietoje savęs; tačiau jis nustatė ^bįstatymus, ir jie buvo žmonių patvirtinti; todėl nuo tol jie privalėjo gyventi pagal jo sudarytus įstatymus.

2 Ir buvo taip, kad pirmaisiais Almos valdymo teismo krasėje metais priešais jį teismui buvo atvestas “vyras, stambus vyras, žinomas savo didele jėga.

3 Ir jis vaikštinėjo tarp žmonių, skelbdamas jiems tai, ką

jis “vadino esant Dievo žodžiu, veikdamas ^bprieš bažnyčią, skelbdamas žmonėms, kad kiekvienas kunigas ir mokytojas turi tapti “populiarus ir kad jiems “nereikia dirbti savo rankomis, bet kad jie turi būti išlaikomi žmonių.

4 Ir taip pat jis liudijo žmonėms, kad visa žmonija bus išgelbėta paskutiniąją dieną ir kad jiems nereikia nei bijoti, nei drebėti, bet kad jie gali pakelti savo galvas ir džiūgauti; nes Viešpats sukūrė visus žmones ir taip pat išpirkė visus žmones; ir galiausiai visi žmonės turės amžinąjį gyvenimą.

5 Ir buvo taip, kad jis taip stropiai to mokė, jog daugybė patikėjo jo žodžiais, netgi tokia daugybė, kad jie pradėjo išlaikyti jį ir duoti jam pinigų.

6 Ir jis pradėjo aukštintis dėl savo širdies išdidumo ir dėvėti labai prabangius drabužius, taip, ir netgi pradėjo steigti “bažnyčią pagal savo pamokslavimą.

7 Ir buvo taip, kad, beeidamas pamokslauti tiems, kurie patikėjo jo žodžiu, jis sutiko vyrą,

[ALMOS]

1 1a Mzj 29:46.

b Jar 1:5; Al 4:16;

Hel 4:22.

2a Al 1:15.

3a Ez 13:3.

b RR Antikristas.

c Lk 6:26; 1 Nef 22:23.

d Mzj 18:24, 26; 27:5.

6a 1 Nef 14:10.

priklausantį Dievo bažnyčiai, taip, būtent vieną iš jų mokytojų; ir pradėjo šurkščiai su juo ginčytis, idant galėtų nuklaidinti bažnyčios žmones; bet vyras atrėmė jį, drausmindamas „Dievo žodžiais.

8 Dabar, šito vyro vardas buvo „Gideonas; ir tai buvo tas, kuris buvo įrankis Dievo rankose išvaduojant Limhio žmones iš vergijos.

9 Dabar, kadangi Gideonas atrėmė jį Dievo žodžiais, jis supyko ant Gideono, išsitraukė kalaviją, ir ėmė kirsti jį. Dabar, Gideonas, slegiamas daugybės metų, negalėjo atremti jo smūgių, todėl „žuvo nuo kalavijo.

10 Ir vyras, kuris nužudė jį, buvo suimtas bažnyčios žmonių ir atvestas priešais Almą, kad būtų „teisiamas už padarytus nusikaltimus.

11 Ir buvo taip, kad jis stovėjo priešais Almą ir labai drąsiai gynėsi.

12 Bet Alma tarė jam: Štai, tai pirmas kartas, kada tarp šitų žmonių prasidėjo „piktnaudžiavimas kunigavimu. Ir štai, tu kalta ne tik dėl piktnaudžiavimo kunigavimu, bet siekei primesti tai, pasinaudodamas kalaviju; ir jeigu piktnaudžiavimas kunigavimu būtų primestas jėga šiems žmonėms, tai baigtųsi visišku jų sunaikinimu.

13 Ir tu praliejai teisus vyro

kraują, taip, vyro, kuris padarė daug gero šitiems žmonėms; ir jei mes pasigailėtume tavęs, jo kraujas kristų ant mūsų „kerštui.

14 Todėl tu nuteisiamas mirti, remiantis įstatymu, kurį mums davė Mozijas, mūsų paskutinis karalius; ir jį patvirtino šitie žmonės; todėl šitie žmonės turi „gyventi pagal šį įstatymą.

15 Ir buvo taip, kad jie suėmė jį; ir jo vardas buvo „Nehoras; ir jie nuvedė jį ant Mančio kalvos viršūnės, ir ten jis buvo privestas, arba, tiksliau, prisipažino prieš dangų ir žemę, kad tai, ko jis mokė žmones, buvo priešinga Dievo žodžiui; ir ten jis iškentėjo gėdingą ^b mirtį.

16 Tačiau tai nepadarė galo piktnaudžiavimo kunigavimu plitimui šalyje; nes buvo daugybė tokių, kurie mėgo tuščius pasaulio dalykus, ir jie vaikščiojo mokydami klaidingų doktrinų; ir tai jie darė dėl „turtų ir garbės.

17 Nepaisant to, jie nedrįso akivaizdžiai „meluoti, bijodami įstatymo, nes melagiai buvo baudžiami; todėl jie dėjosi pamokslaują pagal savo tikėjimą; ir dabar, įstatymas neturėjo galios jokiam žmogui dėl ^bjo tikėjimo.

18 Ir jie nedrįso „vogti, bijodami įstatymo, nes tokie buvo baudžiami; nedrįso jie nei plėšti, nei žudyti, nes tas, kuris

7a RR Dievo žodis.

8a Mzj 20:17; 22:3.

9a Al 6:7.

10a Mzj 29:42.

12a 2 Nef 26:29.

RR Piktnaudžiavimas kunigavimu.

13a RR Kerštas.

14a RR Aukščiausioji bausmė.

15a Al 1:2.

b Paklšt 13:2–10.

16a RR Turtai; Tuščias, tuštybė.

17a RR Sąžiningas, sąžiningumas;

Melavimas.

b Al 30:7–12;

TT 1:11.

18a RR Vogti, vogimas.

^bnužudydavo, būdavo baudžiamas ‘mirtimi.

19 Bet buvo taip, kad nepriklausiusieji Dievo bažnyčiai pradėjo persekioti tuos, kurie priklausė Dievo bažnyčiai ir buvo priėmę Kristaus vardą.

20 Taip, jie persekiojo juos ir įžeidinėjo visokiais žodžiais, ir tai dėl jų nuolankumo, kadangi šie nebuvo išdidūs savo akyse ir dalinosi Dievo žodžiu vienas su kitu be ‘pinigų ir be kainos.

21 Dabar, tarp bažnyčios žmonių buvo griežtas įstatymas, kad joks žmogus, priklausantis bažnyčiai, neimtų ir ‘nepersėkiojotų tų, kurie nepriklausė bažnyčiai, ir kad nebūtų persekiojimų tarp jų pačių.

22 Nepaisant to, tarp jų buvo daugybė tokių, kurie pradėjo didžiulius ir karštai ginčytis su savo priešininkais, net iki smūgių; taip, jie mušė vienas kitą kumščiais.

23 Dabar, tai buvo antraisiais Almos valdymo metais, ir tai buvo daugelio išmėginimų bažnyčiai priežastis; taip, tai buvo daugelio bažnyčios išbandymų priežastis.

24 Nes daugelio širdys buvo užkietintos, ir jų vardai buvo ‘ištrinti, tad jie daugiau nebebuvo minimi tarp Dievo žmonių. Ir taip pat daugelis patys ^bpasitraukė iš jų tarpo.

25 Dabar, tai buvo didelis

išbandymas tiems, kurie buvo tvirti tikėjime; nepaisant to, jie tvirtai ir nepajudinamai vykdė Dievo įsakymus ir ‘kantriai kentė jiems užkrautą persekiojimą.

26 Ir kada kunigai palikdavo savo ‘darbą, kad perduotų Dievo žodį žmonėms, žmonės taip pat palikdavo savo darbus, kad išgirstų Dievo žodį. Ir kai kunigai perduodavo jiems Dievo žodį, jie visi stropiai sugrįždavo prie savo darbų; ir kunigai nelaikė savęs pranašniais už savo klausytojus, nes pamokslautojas nebuvo geresnis už klausytoją, o mokytojas nebuvo geresnis už mokinį; ir taip visi jie buvo lygūs, ir visi darbavosi, kiekvienas ^bpagal savo jėgas.

27 Ir jie ‘suteikdavo savo turto, kiekvienas pagal tai, ką turėjo, ^bvargšui ir beturčiui, ir ligotam, ir prislėgtam; ir jie nedėvėjo prabangių drabužių, tačiau jie buvo tvarkingi ir dailūs.

28 Ir taip jie sutvarkė bažnyčios reikalus; ir taip jie vėl pradėjo gyventi nuolatinėje taikoje, nepaisant visų persekiojimų.

29 Ir dabar, dėl bažnyčios tvirtumo jie tapo nepaprastai ‘turingi, turėdami gausybę visko, ko tik jiems reikėjo: gausybę kaimenių ir bandų bei kiekvienos rūšies penimų jauniklių, ir taip pat gausybę grūdų, ir aukso, ir sidabro, ir vertingų daiktų,

18b RR Žmogžudystė.
c RR Aukščiausioji bausmė.

20a Iz 55:1–2.

21a RR Persekioti, persekiojimas.

24a Iš 32:33; Mzj 26:36;

Al 6:3.
RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.
b Al 46:7.
RR Atsimitimas.
25a RR Kantrybė.

26a Mzj 18:24, 26; 27:3–5.
b Mzj 4:27; DS 10:4.

27a RR Šalpa.
b Lk 18:22;
Mzj 4:26;
DS 42:29–31.

29a RR Turtai.

ir apščiai ^bšilko, ir plonos suktų siūlų drobės, ir visokio gero namudės audinio.

30 Ir taip savo ^aklestėjimo aplinkybėmis jie nepavarydavo nė vieno, kuris buvo ^bnuogas ar kuris buvo alkanas, ar kuris buvo ištroškęs, ar kuris buvo ligotas, ar kuris buvo nepamaitintas; ir širdimis neprisirio prie turtų; taigi, kas dėl skurstančiųjų, jie buvo dosnūs visiems, ^cneatsižvelgdami į asmenis, tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems, tiek vyrams, tiek ir moterims, ar ne bažnyčioje, ar bažnyčioje.

31 Ir taip jie klestėjo ir tapo žymiai turtingesni už tuos, kurie nepriklausė jų bažnyčiai.

32 Nes tie, kas nepriklausė jų bažnyčiai, atsidavė burtams ir ^astambeldystei, ir ^btinginystei, ir ^ctauškalamis, ir ^dpavydams, ir nesantaikai, dėvėdami prabangius drabužius, ^eaukštindamiesi dėl savo akių išdidumo, persekiodami, meluodami, vogdami, plėšdami, paleistuvaudami ir žudydami, ir darydami visokias nedorybes; tačiau įstatymas, kiek tai buvo įmanoma, buvo taikomas visiems, kurie prasižengdavo.

33 Ir buvo taip, kad šitaip taikant įstatymą jiems, kiekvienam atsiimant pagal tai, ką padarė, jie tapo tykesni ir nedrįso atvirai daryti jokios nedorybės; todėl didelė taika buvo tarp Nefio

žmonių iki teisėjų valdžios penktųjų metų.

2 SKYRIUS

Amlisis siekia būti karalius ir atmetamas liaudies balsu. Jo pasekėjai padaro jį karaliumi. Amlisininkai surengia karą prieš nefitus ir yra nugalimi. Lamanitai ir amlisininkai sujungia pajėgas ir nugalimi. Alma nužudo Amlisį. Apie 87 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jų valdžios penktųjų metų pradžioje tarp žmonių kilo nesutarimas; nes vienas vyras, vardu Amlisis, būdamas labai gudrus vyras, taip, išmintingas vyras, turint galvoje pasaulio išmintį, būdamas tos pačios tvarkos, kaip ^aGideoną kardu nužudęs vyras, kuris pagal įstatymą buvo nubautas mirtimi.

2 Dabar, šitas Amlisis savo gudrumu patraukė paskui save daug žmonių; netgi tiek daug, kad jie tapo labai galingi; ir ėmė siekti įtvirtinti Amlisį liaudies karaliumi.

3 Dabar, tai kėlė nerimą bažnyčios žmonėms ir taip pat visiems tiems, kurie nebuvo patraukti Amlisio įtikinėjimu; nes jie žinojo, jog pagal jų įstatymą tokie dalykai turi būti patvirtinami liaudies ^abalsu.

4 Todėl jei būtų įmanoma, kad Amlisis gautų liaudies balsą, jis,

29b Al 4:6.

30a JokK 2:17–19.

b RR Vargšai.

c Al 16:14;

DS 1:35.

32a RR Stambeldystė.

b RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

c RR Pikta kalbėjimas.

d RR Pavydėti, pavydas.

e JokK 2:13; Al 31:25;

Mrm 8:28.

RR Išdidumas.

2 1a Al 1:8.

3a Mzj 29:25–27;

Al 4:16.

būdamas nelabas vyras, “atimtu jų bažnytines teises ir privilegijas; nes toks buvo jo ketinimas – sunaikinti Dievo bažnyčia.

5 Ir buvo taip, kad visoje šalyje žmonės susirinko atskirais būriais, kiekvienas pagal savo nuomonę, ar ji buvo už, ar prieš Amlisį, daug kalbėdamiesi ir stebėtinai “ginčydamiesi vienas su kitu.

6 Ir taip jie susirinko įmesti savo balsus tuo klausimu; ir šie buvo padėti priešais teisėjus.

7 Ir buvo taip, kad liaudies balsas buvo prieš Amlisį, tad jis nebuvo padarytas tos liaudies karaliumi.

8 Dabar, tai sukėlė daug džiaugsmo širdyse tų, kurie buvo prieš jį; bet Amlisis sukurstė tuos, kurie buvo jam palankūs, pykčiui prieš tuos, kurie nebuvo jam palankūs.

9 Ir buvo taip, kad jie susirinko ir pašventė Amlisį savo karaliumi.

10 Dabar, kada Amlisis buvo padarytas jų karaliumi, jis įsakė jiems imtis ginklų prieš savo brolius; ir tai jis padarė, idant pajungtų juos sau.

11 Dabar, Amlisio žmonės buvo išskirti Amlisio vardu ir pavadinti “amlisininkais; o likusieji buvo vadinami ^bnefitais, arba Dievo žmonėmis.

12 Taigi nefitų žmonės žinojo apie amlisininkų ketinimą ir todėl pasiruošė sutikti juos; taip, jie apsiginklavo kalavijais ir

kardais, ir lankais, ir strėlėmis, ir akmenimis, ir svaidyklėmis, ir visokiais įvairių rūšių karo “ginklais.

13 Ir taip jie pasiruošė sutikti amlisininkus jų atėjimo metu. Ir buvo paskirti vadai ir vyresnieji vadai, ir vyriausieji vadai, pagal jų skaičius.

14 Ir buvo taip, kad Amlisis apginklavo savo vyrus visokiais įvairių rūšių karo ginklais; ir jis taip pat paskyrė savo žmonių vadus ir vadovus, kad vestų juos į kovą prieš savo brolius.

15 Ir buvo taip, kad amlisininkai atėjo ant Amnijos kalvos, kuri buvo į rytus nuo Sidono “upės, tekančios šalia Zarahemlos ^bžemės, ir ten jie pradėjo kariauti su nefitais.

16 Dabar Alma, kadangi jis buvo Nefio žmonių “vyriausiasis teisėjas ir valdytojas, išėjo su savo žmonėmis, taip, su savo vadais ir vyriausiais vadais, taip, savo armijų priešakyje prieš amlisininkus kautis.

17 Ir jie pradėjo žudyti amlisininkus ant kalvos į rytus nuo Sidono. Ir amlisininkai kovėsi su nefitais su tokia didele jėga, kad daug nefitų krito prieš amlisininkus.

18 Tačiau Viešpats sustiprino nefitų ranką, tad jie žudė amlisininkus didžiuliu žudymu, todėl šie pradėjo bėgti nuo jų.

19 Ir buvo taip, kad nefitai vijosi amlisininkus visą tą dieną ir žudė juos tokiu dideliu žu-

4a Al 10:19;
Hel 5:2.
5a 3 Nef 11:29.
11a Al 3:4.

b JokK 1:13–14;
Mzj 25:12; Al 3:11.
12a Mzj 10:8;
Hel 1:14.

15a Al 3:3.
b Om 1:13–15.
16a Mzj 29:42.

dymu, kad amlisininkų „žuvo dvylika tūkstančių penki šimtai trisdešimt dvi sielos; ir nefitų žuvo šeši tūkstančiai penki šimtai šešiasdešimt dvi sielos.

20 Ir buvo taip, kad nebegalėdamas ilgiau vyti amlisininkų, Alma nurodė savo žmonėms pasistatyti palapines Gideono „slėnyje, slėnyje, pavadintame pagal Gideoną, kuris buvo nužudytas kalaviju ^bNehoro ranka; ir šitame slėnyje nefitai pasistatė savo palapines nakčiai.

21 Ir Alma pasiuntė žvalgus sekti amlisininkų likutį, kad galėtų žinoti jų planus ir jų kėslus, kad to dėka galėtų apsiginti nuo jų, idant galėtų apsaugoti savo žmones nuo sunaikinimo.

22 Dabar tie, kuriuos jis išsiuntė stebėti amlisininkų stovyklą, buvo vardu Zeramas ir Amnoras, ir Mantis, ir Limheras; tai buvo tie, kurie išėjo su savo vyrais stebėti amlisininkų stovyklą.

23 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie sugrižo į nefitų stovyklą labai skubėdami, didžiai nušėbę ir persigandę, sakydami:

24 Štai mes sekėme „amlisininkų stovyklą ir, didelei mūsų nuostabai, Minono žemėje, aukščiau Zarahemlos žemės, ^bNefio žemės kryptimi išvydome didelį lamanitų pulką; ir štai, amlisininkai prisijungė prie jų;

25 ir jie puola mūsų brolius toje žemėje; ir šie bėga nuo jų su savo kaimenėmis ir savo

žmonomis, ir savo vaikais mūsų miesto link; ir jeigu mes nepaskubėsime, jie užims mūsų miestą, ir mūsų tėvai ir mūsų žmonos, ir mūsų vaikai bus išžudyti.

26 Ir buvo taip, kad Nefio žmonės pasiemė savo palapines ir išvyko iš Gideono slėnio savo miesto, kuris buvo „Zarahemlos miestas, link.

27 Ir štai, kai jie kėlėsi per Sidono upę, lamanitai ir amlisininkai, būdami „gausūs beveik kaip jūros smiltys, užpuolė juos, kad sunaikintų.

28 Tačiau nefitus „sustiprino Viešpaties ranka, jiems karštai pasimeldus jam, kad jis išvadotų juos iš jų priešų rankų, todėl Viešpats išgirdo jų maldavimus ir sustiprino juos, ir lamanitai bei amlisininkai krito prieš juos.

29 Ir buvo taip, kad Alma kalaviju kovėsi su Amlisiu veidas į veidą; ir jie įnirtingai kovojo vienas su kitu.

30 Ir buvo taip, kad Alma, būdamas Dievo vyras, paveiktas didelio „tikėjimo, sušuko, sakydamas: O Viešpatie, pasigailėk ir išsaugok mano gyvybę, kad būčiau įrankiu tavo rankose išgelbėti ir apsaugoti šią liaudį.

31 Dabar, kai Alma ištarė šiuos žodžius, jis vėl kovojo su Amlisiu; ir buvo sustiprintas tiek, kad nukovė Amlisį kalaviju.

32 Ir jis taip pat kovojo su

19a Al 3:1–2, 26; 4:2.

20a Al 6:7.

b Al 1:7–15; 14:16.

24a Al 3:4, 13–18.

b 2 Nef 5:8.

26a Om 1:14, 18.

27a Jar 1:6.

28a Pak1st 31:6.

30a RR Tikėjimas, tikėti.

lamanitų karaliumi; bet lamanitų karalius bėgo nuo Almos ir pasiuntė savo sargyba kovoti su Alma.

33 Bet Alma su savo sargyba kovojo su lamanitų karaliaus sargyba, kol nukovė ir nuvijo juos atgal.

34 Ir taip jis išvalė žemę, arba, tiksliau, krantą, kuris buvo Sidono upės vakarinėje pusėje, sumesdamas nužudytų lamanitų kūnus į Sidono vandenį, kad to dėka jo žmonės turėtų vietos persikelti ir kovoti su lamanitais bei amlisininkais vakarinėje Sidono upės pusėje.

35 Ir buvo taip, kad visiems jiems persikėlus per Sidono upę, lamanitai ir amlisininkai pradėjo bėgti nuo jų, nepaisant to, kad buvo tokie gausūs, jog jų negalima buvo suskaičiuoti.

36 Ir jie bėgo nuo nefitų link tyrų, kurie buvo į vakarus ir į šiaurę, toli už šitos žemės ribų; o nefitai visomis savo išgalėmis juos vijosi ir žudė.

37 Taip, jie buvo puolami iš visų pusių ir žudomi, ir vejami, kol buvo išsklaidyti vakaruose ir šiaurėje, kol pasiekė tyrus, kurie vadinosi Hermauntai; ir tai buvo tyrų dalis, pilna laukinių alkanų žvėrių.

38 Ir buvo taip, kad daugybė mirė tyruose nuo žaizdų ir buvo suėsti tų žvėrių bei oro maitvagių; ir jų kaulai buvo surasti ir sukrauti ant žemės.

3 SKYRIUS

Amlisininkai paženklino save pagal pranašišką žodį. Lamanitai prakeikti už maištavimą. Žmonės patys užsitraukia sau prakeiksmą. Nefitai nugali kitą lamanitų armiją. Apie 87–86 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad nefitai, kurie nebuvo „nužudyti karo ginklais, palaidojo nukautuosius, – dabar, žuvusieji nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės, – baigę laidoti savo žuvusiuosius, visi sugrįžo į savo žemes ir į savo namus, ir pas savo žmonas ir savo vaikus.

2 Dabar, daug moterų ir vaikų buvo nužudyta kalaviju ir taip pat daugybė kaimenių ir bandų; ir taip pat daugybė pasėlių buvo sunaikinta, nes juos ištrypė vyrų pulkai.

3 Ir dabar, visi lamanitai ir amlisininkai, kurie buvo nužudyti ant Sidono upės kranto, buvo sumesti į Sidono „vandenį; ir štai jų kaulai ^bjūros gelmėse, ir jų daug.

4 Ir „amlisininkai išsiskyrė iš nefitų, nes jie ^bpaženklino raudonai savo kaktas pagal lamanitų paprotį; tačiau jie neapsikirpo galvų kaip lamanitai.

5 Dabar, lamanitų galvos buvo apkirptos; ir jie buvo „nuogi, tik kailiu apsijuosę strėnas ir taip pat užsijuosę savo ginklus, ir lankus, ir strėles, ir akmenis, ir svaidykles, ir taip toliau.

3 1a Al 2:19; 4:2.

3a Al 2:15.

b Al 44:22.

4a Al 2:11.

b Al 3:13–19.

5a En 1:20; Mzj 10:8;

Al 42:18–21.

6 Ir lamanitų oda buvo tamsi, pagal tą žymę, kuria buvo paženklinti jų tėvai, kuri buvo „prakeiksmas ant jų už jų prasižengimą ir maištavimą prieš savo brolius Nefį, Jokūbą, Juozapą ir Samą, kurie buvo teisūs ir šventi vyrai.

7 Ir jų broliai kėsinosi sunaikinti juos, todėl buvo prakeikti; ir Viešpats Dievas uždėjo „žymę ant jų, taip, ant Lamano ir Lemuelio, ir taip pat Izmaelio sūnų ir izmaeličių moterų.

8 Ir tai buvo padaryta, kad jų sėkla skirtųsi nuo jų brolių sėklos, kad per tai Viešpats Dievas galėtų apsaugoti savo žmones, idant jie „nesusimaišytų ir nepatikėtų neteisingsomis^b tradicijomis, kas baigtųsi jų sunaikinimu.

9 Ir buvo taip, kad kas tik sumaišė savo sėklą su lamanitų, užsitraukė tą patį prakeiksmą savo sėklai.

10 Todėl kas tik leidosi nuvedamas lamanitų, šituo pavadinimu buvo ir vadinamas, ir ant jo buvo uždėdama žymė.

11 Ir buvo taip, kad kas tik netikėjo lamanitų „tradicija, bet tikėjo tais metraščiais, kurie buvo atnešti iš Jeruzalės žemės, ir taip pat jų tėvų tradicija, kuri buvo teisinga, kas tikėjo Dievo įsakymais ir jų laikėsi, nuo to laiko buvo vadinami nefitais, arba Nefio žmonėmis.

12 Ir tai yra tie, kas vedė

metraščius, kurie yra „teisingi, apie savo žmones ir taip pat apie lamanitų žmones.

13 Dabar mes vėl sugrišime prie amlisininkų, nes jie taip pat buvo „paženklinti; taip, jie užsidėjo žymę, taip, būtent raudoną žymę sau ant kaktos.

14 Taip išsipildė Dievo žodis, nes štai žodžiai, kuriuos jis pasakė Nefiui: Štai lamanitus aš prakeikiau ir uždėsiu žymę ant jų, kad jie ir jų sėkla būtų atskirti nuo tavęs ir tavo sėklos nuo šiol ir per amžius, nebent jie atgailaus dėl savo nelabumo ir „atsigręš į mane, kad galėčiau pasigailėti jų.

15 Ir dar: Aš uždėsiu ženklą ant to, kuris sumaišo savo sėklą su tavo broliais, kad jie taip pat būtų prakeikti.

16 Ir dar: Aš uždėsiu ženklą ant to, kuris kovoja prieš tave ir tavo sėklą.

17 Ir dar, sakau, kad tas, kuris pasitraukė nuo tavęs, daugiau nebebus vadinamas tavo sėkla; ir aš laiminsiu tave ir kiekvieną, kuris bus vadinamas tavo sėkla, nuo šiol ir per amžius; ir tokie buvo Viešpaties pažadai Nefiui ir jo sėklai.

18 Dabar, amlisininkai nežinojo, kad pradėdami save ženklinti kaktose, jie vykdė Dievo žodžius; tačiau jie atvirai „maištavo prieš Dievą, todėl derėjo, kad ant jų kristų prakeiksmas.

19 Dabar, norėčiau, kad supras-

6a 2 Nef 5:21; 26:33.

RR Prakeikti, prakeiksmi.

7a 1 Nef 12:23.

8a RR Santuoka,

susituokti – Santuoka su kitatikiais.

b Mzj 10:11–18;

Al 9:16.

11a Al 17:9–11.

12a Mzj 1:6; Etr 4:6–11.

13a Al 3:4.

14a 2 Nef 30:4–6.

18a 4 Nef 1:38.

RR Maištas, sukilimas.

tumėt, jog jie patys užsitraukė šitą „prakeiksmą; ir lygiai taip kiekvienas, kuris yra prakeiktas, pats užsitraukia savo pasmerkimą.

20 Dabar buvo taip, kad ne daugeliui dienų praėjus po tų kautynių, kurias Zarahemlos žemėje kovojo lamanitai ir amlisininkai, kita lamanitų armija atėjo prieš Nefio žmones „toje pačioje vietoje, kurioje pirmoji armija sutiko amlisininkus.

21 Ir buvo taip, jog buvo pasiūsta armija, kad juos išvytų iš savo žemės.

22 Dabar, pats Alma, varginamas „žaizdos, šį kartą neišėjo kautis prieš lamanitus.

23 Bet jis pasiuntė prieš juos gausią armiją; ir jie nuėjo ir nukovė daugelį lamanitų, o likusius išvijo už savo žemės ribų.

24 Ir tada jie vėl sugrįžo ir pradėjo tvirtinti taiką žemėje, ir kuri laiką nebebuvo varginami savo priešų.

25 Dabar, visa tai buvo padaryta, taip, visi šie karai ir kovos buvo pradėtos ir baigtos penktaisiais teisėjų valdžios metais.

26 Ir per vienerius metus tūkstančiai ir dešimtys tūkstančių sielų buvo išsiųstos į amžinąjį pasaulį, kad pjautų savo „atlygį pagal savo darbus, ar jie buvo geri, ar blogi – pjauti amžinąją laimę arba amžinąją nelaimę, pagal dvasią, kuriai paklusti pasirinko, priklausomai nuo to, ar tai gera dvasia, ar bloga.

27 Nes kiekvienas gauna „užmokestį iš to, kuriam pasirinko paklusti, ir tai pagal pranašystės dvasios žodžius; todėl tebus pagal teisybę. Ir taip baigiasi teisėjų valdžios penktieji metai.

4 SKYRIUS

Alma krikštija tūkstančius atsi-vertusiųjų. Nedorybė išiskverbia į bažnyčią, ir bažnyčios vystymasis sutrukdomas. Nefihas paskiriamas vyriausiuoju teisėju. Alma pasišvenčia tarnystei kaip aukštasis kunigas. Apie 86–83 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad šeštaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais Zarahemlos „žemėje nebuvo nei kovų, nei karų.

2 Bet žmonės buvo prislėgti, taip, didžiai prislėgti dėl „netekties savo brolių ir taip pat savo kaimenių ir bandų, ir taip pat savo pasėlių, kurie buvo ištrypti kojomis ir sunaikinti lamanitų.

3 Ir tokie dideli buvo jų suspaudimai, kad kiekviena siela turėjo priežastį gedėti; ir jie tikėjo, kad tai buvo Dievo teismai, siųsti jiems dėl jų nelabumo ir bjaurumų; todėl jie buvo pažadinti prisiminti savo pareigą.

4 Ir jie pradėjo labiau tvirtinti bažnyčią; taip, ir daugybė buvo „pakrikštyta Sidono vandenyse ir priimta į Dievo bažnyčią; taip, jie buvo pakrikštyti ranka Almos, kuris savo tėvo Almos

19a 2 Nef 5:21–25; Al 17:15.

20a Al 2:24.

22a Al 2:29–33.

26a RR Darbai.

27a Mzj 2:31–33;

Al 5:41–42.

b Rom 6:16; Hel 14:29–31.

RR Paklusnumas,

paklusnus, paklusti.

4 1a Om 1:12–19.

2a Al 2:19; 3:1–2, 26.

4a Mzj 18:10–17.

ranka buvo pašventas ^baukštuoju kunigu bažnyčios žmonėms.

5 Ir buvo taip, kad septintaisiais teisėjų valdžios metais su Dievo ^abažnyčia susivienijo ir priėmė krikštą apie trys tūkstančiai penki šimtai sielų. Ir taip pasibaigė septintieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai; ir visą tą laiką buvo nuolatinė taika.

6 Ir buvo taip, kad aštuntaisiais teisėjų valdžios metais bažnyčios žmonės ėmė darytis išdidūs dėl savo nepaprastų ^aturtų ir savo ^bgražių šilkų, ir savo plonų suktų siūlų drobių, ir dėl savo kaimenių ir bandų daugybės, ir savo aukso, ir savo sidabro, ir visokių vertingų daiktų, kuriuos jie išigijo savo darbštumu; ir dėl viso to jie aukštinosi dėl savo akių išdidumo, nes pradėjo dėvėti labai prabangius drabužius.

7 Dabar, tai sukėlė daug sielvarto Almai, taip, ir daugeliui žmonių, kuriuos Alma buvo ^apašventęs mokytojais ir kunigais, ir bažnyčios vyresniaisiais; taip, daug kas iš jų buvo karčiai nuliūde dėl nelabumo, kuris, kaip jie matė, pradėjo rasti tarp jų žmonių.

8 Nes jie su didžiu liūdesiu stebėjo ir matė, kad bažnyčios žmonės ėmė aukštintis dėl savo ^aakių išdidumo ir širdimis prisirišti prie turtų bei tuščių pasaulio dalykų, tad pradėjo niekinti vienas kitą ir pradėjo

persekioti tuos, kurie ^bnetikėjo pagal jų valią ir pageidavimą.

9 Taigi šitais aštuntaisiais teisėjų valdžios metais pradėjo rasti dideli ^anesutarimai tarp bažnyčios žmonių; taip, buvo ^bpavydai ir nesutarimas, ir piktumas, ir persekiojimai, ir išdidumas, netgi viršijantys išdidumą tų, kurie nepriklausė Dievo bažnyčiai.

10 Ir taip pasibaigė aštuntieji teisėjų valdžios metai; ir bažnyčios nelabumas buvo didelė suklopimo kliūtis tiems, kurie nepriklausė bažnyčiai; ir taip bažnyčios vystymasis pradėjo silpti.

11 Ir buvo taip, kad devintųjų metų pradžioje Alma pamatė bažnyčios nelabumą ir taip pat pamatė, kad bažnyčios ^apavyzdys pradėjo vesti tuos, kurie buvo netikintys, nuo vienos nedorybės prie kitos, tuo užtraukdamas tos liaudies sunaikinimą.

12 Taip, jis pamatė didelę nelygybę tarp žmonių; vieni aukštinosi savo išdidumu, nekętė kitų, atsukdavo nugarą ^abeturčiams ir nuogiems bei tiems, kurie buvo ^balkani, ir tiems, kurie buvo ištroškę, ir tiems, kurie buvo ligoti ir prislėgti.

13 Dabar, tai buvo pagrindinė žmonių aimanų priežastis; tuo tarpu kiti nusižemindavo, pagelbėdavo tiems, kuriems reikėjo pagalbos, kaip antai:

4b Mzj 29:42.
5a Mzj 25:18–23;
3 Nef 26:21.
6a RR Turtai.
b Al 1:29.

7a RR Įgaliojimas,
valdžia.
8a RR Išdidumas;
Tuščias, tuštybė.
b Al 1:21.

9a RR Kova.
b RR Pavydėti, pavydas.
11a 2 Sam 12:14; Al 39:11.
12a Iz 3:14; JokK 2:17.
b Mzj 4:26.

“suteikdavo iš savo turto vargšams ir beturčiams, pamaitindavo alkanus ir kėsdavo visokius ^bsuspaudimus “dėlei Kristaus, kuris ateis sulig pranašystės dvasia;

14 Žvelgė ateitin į tą dieną ir tokiu būdu “išlaikė savo nuodėmių atleidimą; buvo pripildyti didžio ^bdžiaugsmo dėl mirusiųjų prikėlimo, pagal Jėzaus Kristaus valią ir galią, ir išlaisvinimą iš mirties pančių.

15 Ir dabar buvo taip, kad Alma, pamatęs nuolankių Dievo sekėjų suspaudimus ir persekiojimus, kuriuos jiems užkrovė likusieji jo žmonės, ir matydamas visą jų “nelygybę, pradėjo labai sielvartauti; nepaisant to, Viešpaties Dvasia jo neapleido.

16 Ir jis išrinko išmintingą vyrą iš bažnyčios vyresniųjų tarpo ir, remdamasis liaudies “balsu, suteikė jam galią vykdyti ^bįstatymus pagal duotus įstatymus ir taikyti juos pagal žmonių nelabumą ir nusikaltimus.

17 Dabar, šito vyro vardas buvo Nefihas, ir jis buvo paskirtas “vyriausiuoju teisėju; ir atsėdėjo teismo krasėje teisti ir valdyti liaudį.

18 Dabar, Alma nesuteikė jam aukštojo bažnyčios kunigo pareigybės, bet pasiliko aukštojo kunigo pareigybę sau; bet Nefihui jis atidavė teismo krasę.

19 Ir tai jis padarė, kad “pats

galėtų išeiti tarp savo žmonių, arba tarp Nefio žmonių, kad galėtų jiems skelbti Dievo ^bžodį, idant “paragintų juos “prisiminti savo pareigą, ir kad Dievo žodžiu sugriautų visą išdidumą ir klastą, ir visus nesutarimus, kurie buvo tarp jo žmonių, nematydamas jokio kito būdo pataisyti juos, kaip tik veikti grynu “liudijimu prieš juos.

20 Taigi, teisėju valdžios Nefio žmonėms devintųjų metų pradžioje Alma užleido teismo krasę “Nefihui ir visiškai apsiribojo šventosios Dievo tvarkos ^baukštąja kunigyste, žodžio liudijimui pagal apreiškimo ir pranašystės dvasią.

Žodžiai, kuriuos Alma, aukštasis kunigas pagal šventąją Dievo tvarką, paskelbė žmonėms jų miestuose ir kaimuose visoje šalyje.

Tai aprašyta 5 skyriuje.

5 SKYRIUS

Kad igytų išgelbėjimą, žmonės turi atgailauti ir laikytis įsakymų, užgimti iš naujo, išvalyti savo apdarus Kristaus krauju, būti nuolankūs ir nusiplėšti išdidumą bei pavydą, ir daryti teisumo darbus. Gerasis Ganytojas šaukia savo žmones. Tie, kurie daro piktus dar-

13a RR Šalpa.
b RR Pašipriešinimas.
c 2 Kor 12:10.
14a Mzj 4:12;
Al 5:26–35.
RR Išteisinimas,
išteisinti.

b RR Džiaugsmas.
15a DS 38:27; 49:20.
16a Al 2:3–7.
b Al 1:1, 14, 18.
17a Al 50:37.
19a Al 7:1.
b Al 31:5; DS 11:21–22.

c En 1:23.
d Mzj 1:17;
Hel 12:3.
e RR Liudijimas.
20a Al 8:12.
b Mzj 29:42;
Al 5:3, 44, 49.

bus, yra velnio vaikai. Alma liudija apie savo doktrinos tiesą ir įsako žmonėms atgailauti. Teisiųjų vardai bus užrašyti gyvenimo knygoje. Apie 83 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad Alma pradėjo „skelbti ^bDievo žodį žmonėms, pirmiausia Zarahemlos žemėje, o iš ten – po visą šalį.

2 Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis kalbėjo žmonėms bažnyčioje, kuri buvo įkurta Zarahemlos mieste, pagal jo paties metrašti, sakydamas:

3 Aš, Alma, būdamas savo tėvo Almos „pašvėstas Dievo bažnyčios ^baukštuoju kunigu, jam turint galią ir ^cvaldžią iš Dievo tai daryti, štai sakau jums, kad jis pradėjo kurti bažnyčią „žemėje, kuri buvo Nefio žemės ribose; taip, žemėje, kuri buvo vadinama Mormono žeme; taip, ir jis krikštijo savo brolius Mormono vandenyse.

4 Ir štai sakau jums, kad jie buvo „išvaduoti iš karaliaus Nojaus žmonių rankų Dievo gailestingumo ir galios dėka.

5 Ir štai po to tyruose jie buvo „pavergti lamanitų rankomis; taip, sakau jums, kad jie buvo nelaisvėje, ir Viešpats vėl išvadavo juos iš ^bvergisijos savo žodžio galia; ir mes buvome atvesti į šią žemę, ir čia taip pat pradėjome kurti Dievo bažnyčią visoje šalyje.

6 Ir dabar, štai sakau jums,

mano broliai, jums, priklausantiems šitai bažnyčiai: ar jūs pakankamai išlaikėte atmintyje savo tėvų nelaisvę? Taip, ar pakankamai išlaikėte atmintyje jo gailestingumą ir didį kantrumą jiems? Ir be to, ar pakankamai išlaikėte atmintyje tai, kad jis išvadavo jų sielas iš pragaro?

7 Štai, jis pakeitė jų širdis; taip, jis pažadino juos iš gilaus miego, ir jie pabudo Dievui. Štai, jie buvo vidury tamsos; tačiau jų sielos buvo apšviestos nesibaigiančio žodžio šviesa; taip, jie buvo aprišti mirties „pančiais ir pragaro ^bgrandinėmis, ir jų laukė nesibaigiantis sunaikinimas.

8 Ir dabar aš klausiu jūsų, mano broliai: ar jie buvo sunaikinti? Štai, sakau jums: ne, nebuvo.

9 Ir vėl aš klausiu: ar mirties pančiai buvo sutraukti ir ar pragaro grandinės, kurios kausė juos, buvo nuimtos? Sakau jums: taip, jos buvo nuimtos, ir jų sielos išsiskleidė, ir jie giedojo išperkančiąją meilę. Ir aš sakau jums, kad jie yra išgelbėti.

10 Ir dabar aš klausiu jūsų, kokiomis sąlygomis jie „išgelbėti? Taip, kokią pagrindą jie turėjo tikėtis išgelbėjimo? Kokia jų išsilaisvinimo iš mirties pančių, taip, ir taip pat iš pragaro grandinių priežastis?

11 Štai, aš galiu pasakyti jums. Argi mano tėvas Alma nepatikėjo žodžiais, pasakytais

5 1a Al 4:19.

b Al 5:61.

3a RR Išventinti, išventinimas.

b Al 4:4, 18, 20.

c Mzj 18:13;

3 Nef 11:25.

d Mzj 18:4; 3 Nef 5:12.

4a Mzj 23:1–3.

5a Mzj 23:37–39; 24:8–15.

b Mzj 24:17.

7a Mzj 15:8.

b Al 12:11; DS 138:23.

10a RR Išgelbėjimas;

Išpirkimo planas.

“Abinadžio burna? Ir argi pastarasis nebuvo šventasis pranašas? Argi jis nekalbėjo Dievo žodžių, o mano tėvas nepatikėjo jais?”

12 Ir pagal jo tikėjimą galinga “permaina įvyko jo širdyje. Štai sakau jums, kad visa tai yra tikra.

13 Ir štai, jis “skelbė žodį jūsų tėvams, ir galinga permaina įvyko taip pat ir jų širdyse, ir jie nusižemino ir sudėjo savo ^bviltis į tikrąjį ir ^cgyvąjį Dievą. Ir štai, jie buvo ištikimi iki ^dgalo; todėl buvo išgelbėti.

14 Ir dabar štai, aš klausiu jūsų, mano bažnyčios broliai, ar jūs dvasiškai “užgimėte iš Dievo? Ar įgijote jo atvaizdą savo veiduose? Ar patyrėte šią galingą ^bpermainą savo širdyse?

15 Ar naudojate tikėjimą išpirkimu to, kuris jus “sukūrė? Ar žvelgiate ateitin tikėjimo akimi ir ar matote šį mirtingą kūną prikeltą nemirtingume ir šį gendamumą ^bprikeltą negendamume, kad stotų priešais Dievą, idant būtų ^cteisiamas pagal darbus, padarytus mirtingame kūne?

16 Sakau jums: ar galite įsivaizduoti, kad girdite Viešpaties balsą, sakantį jums tą dieną:

Ateikite pas mane jūs, “palaimintieji, nes štai, jūsų darbai buvo teismo darbai ant žemės veido?

17 Arba, ar įsivaizduojate, kad galėsite meluoti Viešpačiui tą dieną ir “sakyti: Viešpatie, mūsų darbai ant žemės veido buvo teisūs darbai, – ir kad jis jus išgelbės?

18 Arba, kitaip sakant, ar galite save įsivaizduoti atvestus prieš Dievo tribunolą, kaltės ir graužaties pilnomis sielomis, menančius visą savo kalbę, taip, tobulai “menančius visą savo nelumą, taip, menančius, kad nepaisėte Dievo įsakymų?

19 Sakau jums: ar tą dieną galėsite pakelti akis į Dievą tyra širdimi ir švariomis rankomis? Sakau jums: ar galėsite pakelti akis su Dievo “atvaizdu, išraižytu jūsų veide?

20 Sakau jums: ar galite galvoti esą išgelbėti, kai leidote sau tapti velnio “pavaldiniais?

21 Sakau jums, kad tą dieną jūs žinosite, jog negalite būti “išgelbėti; nes nė vienas negali būti išgelbėtas, jei jo ^bapdarai nėra išplauti iki baltumo; taip, jo apdarai turi būti “skaistinami, kol bus išvalyti nuo visokio nešvarumo, krauju to, apie kurį

11a Mzj 17:1–4.

12a RR Atsivertimas, atsivertusysis.

13a Mzj 18:7.

b RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

c Mrm 9:28; DS 20:19.

d RR Išverti.

14a Mzj 27:24–27; Al 22:15.

RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

b Rom 8:11–17;

Mzj 5:2; Moz 6:65.

RR Atsivertimas, atsivertusysis.

15a RR Sukurti, sukūrimas.

b RR Prikėlimas.

c RR Teismas, paskutinysis.

16a Mt 25:31–46.

17a 3 Nef 14:21–23.

18a Ez 20:43;

2 Nef 9:14;

Mzj 3:25;

Al 11:43.

19a 1 Jn 3:1–3.

20a Mzj 2:32.

21a RR Išgelbėjimas.

b 1 Nef 12:10;

Al 13:11–13;

3 Nef 27:19–20.

c RR Tyras, tyrumas.

kalbėjo mūsų tėvai, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių.

22 Ir dabar aš klausiu jūsų, mano broliai, kaip bet kuris iš jūsų jausitės, jei stovėsite prieš Dievo teismo pertvarą “krauju ir visokiu ^bnešvarumu suteptais apdarais? Štai, ką tai paliudys prieš jus?

23 Štai, argi tai “nepaliudys, jog esate žmogžudžiai, taip, ir taip pat, kad esate nusikalte visokiu nelabumu?

24 Štai, mano broliai, argi jūs manote, kad tokiam gali būti vieta atsisėsti Dievo karalystėje su “Abraomu, su Izaoku ir su Jokūbu, ir taip pat visais šventaisiais pranašais, kurių apdarai išvalyti ir be dėmės, skaidūs ir balti?

25 Sakau jums: ne; jeigu tik nelaikote mūsų Kūrėjo melagiu nuo pradžios arba nemanote, kad jis melagis nuo pradžios, jūs negalite išsivaizduoti, kad toks gali turėti vietą dangaus karalystėje; bet jie bus išmesti laukan, nes yra velnio karalystės “vaikai.

26 Ir dabar štai, sakau jums, mano broliai: jei patyrėte širdies “permainą ir jei jautėtės giedantys išperkančios meilės ^bgiesmę, norėčiau paklausti, ar galite taip “jaustis dabar?

27 Ar vaikščiojote elgdamiesi

“nepriekaištingai priešais Dievą? Ar galėtumėte savyje pasakyti, jei būtumėte pašaukti mirti šiuo metu, kad buvote pakankamai ^bnuolankūs? Kad jūsų apdarai buvo išvalyti ir išbalinti krauju Kristaus, kuris ateis “išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių?

28 Štai ar nusiplėšėte “išdidumą? Sakau jums, kad jei ne, tai nesate pasiruošę susitikti su Dievu. Štai jums reikia skubiai pasiruošti; nes dangaus karalystė netrukus prisiartina, o toks neturi amžinojo gyvenimo.

29 Štai sakau, ar yra kas nors tarp jūsų, kuris nenusiplėšė “pavydo? Sakau jums, kad toks yra nepasiruošęs; ir norėčiau, kad jis skubiai pasiruoštų, nes valanda visai priartėjo, ir jis nežino, kada ateis laikas; nes toks nelaikomas nekaltu.

30 Ir dar sakau jums: ar yra kas nors tarp jūsų, kuris “išjuokia savo brolių arba kuris užkrauna jam persekiojimus?

31 Vargas tokiam, nes jis nepasiruošęs, o priartėjęs laikas, kada jis turi atgailauti, arba jis negali būti išgelbėtas!

32 Taip, tikrai vargas visiems jums, “darantiems nedorybę; atgailaukite, atgailaukite, nes Viešpats Dievas pasakė tai!

33 Štai jis siunčia kvietimą

22a Iz 59:3.
b RR Nešvarumai, nešvara.

23a Iz 59:12.
24a Lk 13:28.

25a 2 Nef 9:9.

26a RR Atsivertimas, atsivertusysis.

b Al 26:13.

c Mzj 4:12;
DS 20:31–34.

27a RR Išteisinimas, išteisinti.

b RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

c RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

28a RR Išdidumas.

29a RR Pavydėti, pavydas.

30a RR Piktą kalbėjimas.

32a Ps 5:6.

“visiems žmonėms, nes ^bgailestingumo rankos yra ištiestos į juos, ir jis sako: Atgailaukite, ir aš jus priimsiu.

34 Taip, jis sako: “Ateikite pas mane ir ragausite gyvybės medžio ^bvaisiaus; taip, jūs ^claisvai valgysite ir gersite gyvybės ^dduonos ir vandens;

35 taip, ateikite pas mane ir neškite teismo darbus, ir nebūsite nukirsti ir įmesti į ugnį.

36 Nes štai netrukus ateis laikas, kada kiekvienas, kuris “neneša gero vaisiaus, arba nedaro teismo darbų, turės priešą žastį raudoti ir gedėti.

37 O jūs, darantys nedorybę; jūs, kurie pasipūtę dėl “tuščių pasaulio dalykų, jūs, kurie pasiskelbėte esą pažinę teismo kelius, tačiau ^bnuklydę, kaip ^cavys be ganytojo; nepaisant to, kad ganytojas ^dšaukė jus ir vis dar tebešaukia, jūs nenorite ^eklausyti jo balso!

38 Štai sakau jums, kad gerasis “ganytojas šaukia jus; taip, ir jis šaukia jus savo paties vardu, kuris yra Kristaus vardas; o jei nenorite ^bįsiklausyti į ^cgerojo ganytojo balsą, į tą ^dvardą, kuriuo esate šaukiami, štai, jūs nesate gerojo ganytojo avys.

39 Ir dabar, jeigu nesate gerojo

ganytojo avys, tai iš kokios gi “kaimenės esate? Štai, sakau jums, kad jūsų ganytojas yra ^bvelnias, ir esate iš jo kaimenės; ir dabar, kas gali tai paneigti? Štai, sakau jums: kas tik tai neigia, yra ^cmelagis ir velnio ^dvaikas.

40 Nes sakau jums, kad kas tik yra ^agera, ateina iš Dievo, ir kas tik pikta, ateina iš velnio.

41 Todėl, jei žmogus neša “gerus darbus, jis klauso gerojo ganytojo balso ir seka jį; bet kas tik neša piktus darbus, tas tampa velnio ^bvaiku, nes klauso jo balso ir seka juo.

42 Ir kas tik tai daro, turi gauti savo “užmokestį iš jo; todėl kaip savo ^bužmokestį teismo atžvilgiu jis gauna ^cmirtį, kadangi yra miręs visiems geriems darbams.

43 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad paklausytumėt manęs, nes kalbu iš visų savo sielos jėgų; nes štai, kalbėjau jums aiškiai, kad negalėtumėte suklysti, arba kalbėjau pagal Dievo įsakymus.

44 Nes esu pašauktas kalbėti tokiu būdu, pagal “šventąjį Dievo tvarką, kuri yra Kristuje Jėzuje; taip, man įsakyta stoti ir liudyti šitai liaudžiai tai, kas

33a Al 19:36; 3 Nef 18:25.

b JokK 6:5; 3 Nef 9:14.

34a 2 Nef 26:24–28;

3 Nef 9:13–14.

b 1 Nef 8:11; 15:36.

c 2 Nef 9:50–51;

Al 42:27.

d RR Gyvenimo duona.

36a Mt 3:10; 7:15–20;

3 Nef 14:19; DS 97:7.

37a RR Tuščias, tuštybė.

b 2 Nef 12:5; 28:14;

Mzj 14:6.

c Mt 9:36.

d Pat 1:24–27; Iz 65:12.

e Jer 26:4–5; Al 10:6.

38a RR Gerasis ganytojas.

b Kun 26:14–20;

DS 101:7.

c 3 Nef 15:24; 18:31.

d Mzj 5:8; Al 34:38.

39a Mt 6:24; Lk 16:13.

b Mzj 5:10.

RR Velnias.

c 1 Jn 2:22.

d 2 Nef 9:9.

40a Om 1:25; Etr 4:12;

Mor 7:12, 15–17.

41a 3 Nef 14:16–20.

RR Darbai.

b Mzj 16:3–5; Al 11:23.

42a Al 3:26–27; DS 29:45.

b Rom 6:23.

c Hel 14:16–18.

RR Mirtis, dvasinė.

44a Al 13:6.

mūsų tėvų buvo pasakyta apie tai, kas įvyks.

45 Ir tai dar ne viskas. Argi netikite, kad aš pats „žinau apie tai? Štai, liudiju jums, kad žinau, jog tai, apie ką kalbėjau, yra tikra. Ir kaip, jūsų manymu, aš žinau apie viso to tikrumą?

46 Štai sakau jums, kad tai „atskleista man Dievo Šventąja Dvasia. Štai aš daug dienų ^bpasninkavau ir meldžiausi, kad pats galėčiau tai žinoti. Ir dabar aš pats žinau, kad tai yra tiesa; nes Viešpats Dievas atskleidė man tai savo Šventąja Dvasia; ir tai ^capreiškimo dvasia, kuri yra manyje.

47 Ir dar sakau jums, kad man buvo taip apreiškta, jog mūsų tėvų ištarti žodžiai yra tikri, ir taip yra pagal pranašystės dvasią, kuri yra manyje, kuri taip pat yra kaip Dievo Dvasios pasireiškimas.

48 Sakau jums, jog pats žinau, kad ką tik sakysiu jums apie tai, kas įvyks, yra tiesa; ir aš sakau jums, kad žinau, jog Jėzus Kristus ateis, taip, Sūnus, Tėvo Viengimis, pilnas malonės, gailingumo ir tiesos. Ir štai jis yra tas, kuris ateina paimti pasaulio nuodėmes, taip, nuodėmes kiekvieno žmogaus, kuris tvirtai tiki jo vardą.

49 Ir dabar, sakau jums, kad

tai yra „tvarka, pagal kurią esu pašauktas, taip, pamokslauti savo mylimiems broliams, taip, ir kiekvienam, kuris gyvena šitoje žemėje; taip, pamokslauti visiems, tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems; taip, sakau jums, pagyvenusiems, taip pat vidutinio amžiaus ir augančiai kartai; taip, šaukti jiems, kad jie turi atgailauti ir ^bužgimti iš naujo.

50 Taip, taip sako Dvasia: Atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, nes dangaus karalystė netrukus ateis; taip, Dievo Sūnus ateina savo „šlovėje, savo galybėje, savo didybėje, galioje ir viešpatystėje. Taip, mano mylimi broliai, aš sakau jums, kad Dvasia sako: Štai visos žemės ^bKaraliaus ir taip pat dangaus Karaliaus šlovė labai greitai sušvis tarp visų žmonių vaikų.

51 Ir taip pat Dvasia sako man, taip, šaukia man galingu balsu, sakydama: Išeik ir sakyk šitiems žmonėms: Atgailaukite, nes jei neatgailausite, jokių būdu nepavaldėsite „dangaus karalystės.

52 Ir vėl sakau jums, Dvasia sako: Štai „kirvis pridėtas prie medžio šaknies; todėl kiekvienas medis, kuris neneša gerų vaisių, bus ^bnukirstas ir įmestas

45a RR Liudijimas.

46a 1 Kor 2:9–16.

b RR Pasninkauti, pasninkavimas.

c RR Apreiškimas.

49a RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; Kunigystė.

b RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

50a RR Šlovė; Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Ps 24; Mt 2:2; Lk 23:2; 2 Nef 10:14; DS 38:21–22; 128:22–23; Moz 7:53.

RR Jėzus Kristus; Dievo karalystė, Arba dangaus karalystė.

51a RR Dangus.

52a Lk 3:9; DS 97:7.

b JokK 5:46; 6:7; 3 Nef 27:11–12.

į ugnį, taip, ugnį, kuri negali būti nuslopinta, būtent neužgesinama ugnį. Štai, ir atmink, Šventasis tai pasakė.

53 Ir dabar, mano mylimi broliai, sakau jums: ar galite paprieštarauti šitiems žodžiams; taip, ar galite jų nepaisyti ir "trypti Šventąjį po savo kojomis; taip, ar galite būti ^bpasipūtę dėl savo širdžių išdidumo; taip, ar ir toliau dėvėsite "prabangius drabužius ir būsite širdimis prisirišę prie tuščių pasaulio dalykų, prie savo ^dturtų?

54 Taip, ar ir toliau manysite, jog esate geresni už kitus; taip, ar ir toliau persekiosite savo brolius, kurie nusižemina ir vaikšto pagal šventąją Dievo tvarką, kuria jie buvo atvesti į šią bažnyčią, būdami "pašventinti Šventąja Dvasia, ir neša darbus, atitinkančius atgailą?

55 Taip, ir ar jūs ir toliau atsuksite nugarą "vargšams ir beturčiams ir nesuteiksite jiems savo turto?

56 Ir galiausiai, visi jūs, kurie ir toliau darysite savo nelabumą, sakau jums, kad tai yra tie, kurie bus nukirsti ir įmesti į ugnį, jeigu skubiai neatgailaus.

57 Ir dabar aš sakau jums, visiems jums, kurie trokštate sekti "gerojo ganytojo balsu: išeikite iš nelabųjų ir ^batsiskirkite, ir nelieskite jų nešvarių dalykų; ir štai jų vardai bus "ištrinti,

taigi nelabųjų vardai nebus priskaičiuoti prie teisiųjų vardų, idant būtų įvykdytas Dievo žodis, sakantis: Nelabųjų vardai nebus sumaišyti su mano žmonių vardais;

58 nes teisiųjų vardai bus įrašyti gyvenimo "knygoje, ir jiems aš duosiu paveldą savo dešinėje. Ir dabar, mano broliai, ką galite pasakyti prieš tai? Sakau jums, kad neturi reikšmės, ar pasisakote prieš tai, nes Dievo žodis turi būti įvykdytas.

59 Nes kuris ganytojas tarp jūsų, turėdamas daug avių, neprižiūri jų, kad neišibrautų vilkai ir nesurytų jo kaimenės? Ir štai, jei vilkas išibrauna į jo kaimenę, argi jis neišveja jo lauk? Taip, ir galiausiai, jei gali, sunaikina ją.

60 Ir dabar, sakau jums, kad gerasis ganytojas šaukia jus; ir jei klausysite jo balso, jis atves jus į savo kaimenę, ir jūs esate jo avys; ir jis išsako jums, kad neleistumėte jokiam plėšriam vilkui išibrauti tarp jūsų, idant nebūtumėte sunaikinti.

61 Ir dabar, aš, Alma, išsakau jums žodžiais "to, kuris išakė man, kad stengtumėtės vykdyti žodžius, kuriuos jums kalbėjau.

62 Aš kalbu išsakymo forma jums, kurie priklausote bažnyčiai; o tiems, kurie nepriklausote bažnyčiai, kalbu kvietimo forma, sakydamas: ateikite ir

53a 1 Nef 19:7.
b RR Išdidumas.
c 2 Nef 28:11–14;
Mrm 8:36–39.
d Ps 62:11;
DS 56:16–18.

54a RR Pašventinimas.
55a Ps 109:15–16;
JokK 2:17;
Hel 6:39–40.
57a RR Gerasis ganytojas.
b Ezz 6:21; 9:1;

Neh 9:2; 2 Tes 3:6;
DS 133:5, 14.
c Paklšt 29:19;
Mor 6:7; DS 20:8.
58a RR Knyga, gyvenimo.
61a Al 5:44.

krikštykitės atgailai, kad jūs taip pat galėtumėt valgyti gyvybės „medžio vaisiaus.“

6 SKYRIUS

Bažnyčia Zarahemloje išvalyta ir sutvarkyta. Alma išeina pamokslauti į Gideono žemę. Apie 83 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar buvo taip, kad po to, kai Alma pabaigė kalbėti Zarahemlos mieste įsteigtos bažnyčios žmonėms, jis „išventino kunigus ir ^bvyresniusius, uždėdamas ant jų savo ^crankas pagal Dievo tvarką, kad pirmininkautų bažnyčiai ir ^dprižiūrėtų ją.

2 Ir buvo taip, kad kiekvienas, nepriklausantis bažnyčiai, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, buvo „krikštijamas atgailai ir priimamas į bažnyčią.

3 Ir taip pat buvo taip, kad kiekvienas, priklausantis bažnyčiai, kuris „neatgailavo dėl savo nelabumo ir nenusižemino prieš Dievą, – turiu galvoje tuos, kurie aukštinosi dėl savo širdžių ^bišdidumo, – tie buvo atmetami, o jų vardai buvo ^cištrinami, tad jų vardai nebebuvo priskaičiuojami prie teisiųjų vardų.

4 Ir taip jie pradėjo įvedinėti tvarką bažnyčioje Zarahemlos mieste.

5 Dabar, norėčiau, kad suprastumėt, jog Dievo žodis buvo

prieinamas visiems, tad niekam nebuvo atimama privilegija rinktis drauge klausytis Dievo žodžio.

6 Tačiau Dievo vaikams buvo įsakyta, kad jie dažnai rinktųsi drauge ir jungtųsi „pasninke ir karštoje maldoje dėl tų, kurie nepažinojo Dievo, sielų gerovės.

7 Ir dabar buvo taip, kad, davęs šiuos nurodymus, Alma išvyko iš jų, taip, iš bažnyčios, kuri buvo Zarahemlos mieste, ir perėjo į Sidono upės rytinę pusę, į Gideono „slėnį, kur buvo pastatytas miestas, vadinamas Gideono miestu, kuris buvo slėnyje, pavadintame Gideonu pagal vyrą, ^bnužudytą kalaviju Nehoro ranka.

8 Ir Alma nuėjo ir pradėjo skelbti Dievo žodį bažnyčiai, kuri buvo įsteigta Gideono slėnyje, pagal jo tėvų pasakyto tiesos žodžio apreiškimą ir pagal pranašystės dvasią, buvusią jame, pagal „liudijimą Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, kuris ateis išpirkti savo žmonių iš jų nuodėmių, ir šventąją tvarką, pagal kurią jis buvo pašauktas. Ir taip parašyta. Amen.

Almos žodžiai, kuriuos jis pasakė žmonėms Gideone, pagal jo paties metraščių.

Tai aprašyta 7 skyriuje.

62a 1 Nef 8:10; 11:21–23.

6 1a RR Išventinti, iššventinimas.

b RR Vyresnysis.

c RR Rankų uždėjimas.

d DS 52:39.

2a RR Krikštas,

krikštyti.

3a Mzj 26:6.

b RR Išdidumas.

c Iš 32:33;

Mzj 26:36;

Al 1:24; 5:57–58.

RR Pašalinimas iš

bažnyčios, ekskomunikavimas.

6a RR Pasninkauti, pasninkavimas.

7a Al 2:20.

b Al 1:9.

8a Apr 19:10.

7 SKYRIUS

Kristus gims iš Marijos. Jis atriš mirties pančius ir neš savo žmonių nuodėmes. Tie, kas atgailauja, krikštijasi ir vykdo įsakymus, turės amžinąjį gyvenimą. Nešvara negali paveldėti Dievo karalystės. Nuolankumas, tikėjimas, viltis ir tikroji meilė yra būtini. Apie 83 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI, mano mylimi broliai, kadangi man buvo leista ateiti pas jus, aš bandau "kalbėti jums savo kalba; taip, savo paties burna, kadangi tai pirmas kartas, kada aš prabilau į jus savo burnos žodžiais, nes buvau labai užsiėmęs ^bteismo krasėje, turėjau daug darbo, tad negalėjau ateiti pas jus.

2 Ir nebūčiau galėjęs ateiti netgi dabar, šiuo metu, jei teismo krasė nebūtų "atiduota kitam, idant valdytų mano vietoje; ir Viešpats iš didelio gailestingumo leido ateiti pas jus.

3 Ir štai aš atėjau, didžiai vildamasis ir trokšdamas pamatyti, kad jūs nusižeminote prieš Dievą ir neatlyžote prašę jo malonės, pamatyti, kad esate nepriekaištingi jo akyse, pamatyti, kad nesate toje baisioje padėtyje, kurioje buvo mūsų broliai Zarahemloje.

4 Bet tebūna palaimintas Dievo vardas, kad jis leido man sužinoti, taip, suteikė man nepaprastai didelį džiaugsmą žinoti,

kad jie vėl pastatyti ant jo teismo kelio.

5 Ir tikiuosi sulig Dievo Dvasia, kuri yra manyje, kad taip pat džiaugsiuosi jumis; tačiau nenoriu, kad mano džiaugsmas jumis ateitų per tokią daugybę suspaudimų ir sielvarto, kuriuos patyriau dėl brolių Zarahemloje, nes štai mano džiaugsmas jais ateina, perbridus daug suspaudimų ir sielvarto.

6 Bet štai tikiuosi, kad jūs nesate tokie netikintys, kaip buvo jūsų broliai; tikiuosi, kad nesi aukštinate dėl savo širdžių išdidumo; taip, tikiuosi, kad širdimis neprisiršote prie turtų bei tuščių pasaulio dalykų; taip, tikiuosi, kad jūs negarbinate "stabų, bet garbinate tikrąjį ir ^bgyvąjį Dievą ir žvelgiate ateitin su nesibaigiančiu tikėjimu, laukdami savo nuodėmių atleidimo, kuris įvyks.

7 Nes štai sakau jums: daug kas įvyks; ir štai, yra vienas dalykas, kuris svarbesnis už juos visus, – nes štai, nebetoli "laikas, kada Išpirkėjas gyvens ir ateis tarp savo žmonių.

8 Štai nesakau, kad jis ateis tarp mūsų savo gyvenimo mirtingoje palapinėje metu; nes štai, Dvasia man nesakė, kad taip bus. Dabar, kas dėl šito, aš nežinau; žinau tik tiek, kad Viešpats Dievas turi galią padaryti viską, kas yra pagal jo žodį.

9 Bet štai, Dvasia man pasakė tik tiek, sakydama: Šauk šitiems žmonėms, sakydamas: "Atgai-

7 1a Al 4:19.
b Mzj 29:42.
2a Al 4:16–18.

6a 2 Nef 9:37;
Hel 6:31.
b Dan 6:27.

7a Al 9:26.
9a Mt 3:2–4;
Al 9:25.

laukite ir paruoškite Viešpaties kelią, ir vaikščiokite jo takais, kurie yra tiesūs; nes štai prisiartino dangaus karalystė, ir Dievo Sūnus ^bateina ant žemės veido.

10 Ir štai jis ^agims iš ^bMarijos Jeruzalės žemėje, kuri yra mūsų protėvių ^cžemė, ir ji bus ^dmergelė, brangus ir išrinktas indas, kuris bus pridengtas šešėliu ir ^epradės Šventosios Dvasios galia, ir atves sūnų, taip, būtent Dievo Sūnų.

11 Ir jis eis, kęsdamas visokius skausmus ir ^asuspaudimus, ir gundymus; ir tai tam, kad galėtų išsipildyti žodis, sakantis: Jis paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas.

12 Ir paims ant savęs ^amirtį, kad galėtų atrišti mirties pančius, surišusius jo žmones; ir paims ant savęs jų silpnybes, kad jo vidus prisipildytų gailestingumo, pagal kūną, kad jis savo kūnu sužinotų, kaip ^bpagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse.

13 Dabar, Dvasia ^ažino viską; nepaisant to, Dievo Sūnus kenčia kūnu, kad ^bpaimtų ant savęs savo žmonių nuodėmes, kad savo išlaisvinimo galia ištrintų jų prasižengimus; ir dabar štai tai yra liudijimas, kuris yra manyje.

14 Dabar, sakau jums, kad jūs turite atgailauti ir ^aužgimti iš naujo; nes Dvasia sako, kad ne-

užgimę iš naujo, negalite paveldėti dangaus karalystės; todėl ateikite ir priimkite krikštą atgailai, kad jūsų nuodėmės būtų nuplautos, kad tikėtumėte Dievo Avinėli, kuris paima pasaulio nuodėmes, kuris turi galią išgelbėti ir išvalyti nuo viso neteisumo.

15 Taip, sakau jums: ateikite ir nebijokite, ir palikite visas nuodėmes, kurios lengvai ^aapninka jus, kurios suriša jus sunaikinimui, taip, ateikite ir eikite, ir parodykite savo Dievui, kad esate pasiryžę atgailauti dėl savo nuodėmių ir sudaryti su juo sandorą, jog vykdysite jo įsakymus, ir paliudykite jam tai šią dieną įžengdami į krikšto vandenį.

16 Ir kas tik tai padarys ir nuo tol laikysis Dievo įsakymų, tas prisimins, kad aš sakau jam, taip, jis prisimins, kad aš pasakiau jam, jog jis turės amžinąjį gyvenimą, sulig Šventosios Dvasios, kuri liudija manyje, liudijimu.

17 Ir dabar, mano mylimi broliai, ar tikite tu? Štai sakau jums: taip, aš žinau, kad tikite; ir kad tikite tu, aš žinau per manyje esančios Dvasios pasireiškimą. Ir dabar, kadangi stiprus yra jūsų tikėjimas tu, taip, tu, ką pasakiau, didis yra mano džiaugsmas.

9b Mzj 3:5; 7:27; 15:1–2.

10a Iz 7:14; Lk 1:27.

b Mzj 3:8.

RR Marija, Jėzaus motina.

c 1 Met 9:3; 2 Met 15:9;

1 Nef 1:4;

3 Nef 20:29.

d 1 Nef 11:13–21.

e Mt 1:20; Mzj 15:3.

11a Iz 53:3–5; Mzj 14:3–5.

12a 2 Nef 2:8;

Al 12:24–25.

RR Nukryžiavimas.

b Hbr 2:18; 4:15;

DS 62:1.

13a RR Dievas, Dievybė.

b Mzj 15:12.

RR Apmokėti, apmokėjimas.

14a RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

15a 2 Nef 4:18.

18 Nes kaip sakiau jums nuo pradžios, jog labai troškau, kad nebūtumėte toje baisioje padėtyje, kaip jūs broliai, būtentai aš ir pamačiau – kad mano troškimai išsipildė.

19 Nes aš suvokiu, kad einate teisumo takais; suvokiu, kad esate kelyje, kuris veda į Dievo karalystę; taip, suvokiu, kad tiesinate jo "takus.

20 Suvokiu, jog per jo žodžio liudijimą jums tapo žinoma, kad jis negali "vaikščioti kreivais takais; ir jis nenukrypsta nuo to, ką pasakė; ir jame nėra net šešėlio pasisukimo iš dešinės į kairę, arba nuo to, kas teisinga į tai, kas neteisinga; taigi jo kelias – vienas amžinas ratas.

21 Ir jis negyvena "nešventose šventyklose; ir nešvara ar kas nors nešvaraus negali būti priimta į Dievo karalystę; todėl sakau jums, kad ateis laikas, taip, ir tai bus paskutinįją dieną, kad tas, kuris ^bnešvarus, pasiliks savo nešvarume.

22 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš pasakiau jums tai, kad pažadinčiau jūsų pareigos Dievui jausmą, kad vaikšiotumėte nepriekaištingi priešais jį, kad vaikšiotumėte pagal šventąją Dievo tvarką, pagal kurią esate priimti.

23 Ir dabar, norėčiau, kad būtumėte "nuolankūs, paklusnūs ir švelnūs; lengvai priprašomi;

pilni kantrybės ir didžio kantrumo; būdami susivaldantys visame; visuomet stropiai besilaikantys Dievo įsakymų; prašantys visko, ko tik jums reikia, tiek dvasinių, tiek ir laikinųjų dalykų; visuomet gražinantys padėkas Dievui už viską, ką gaunate.

24 Ir žiūrėkite, kad turėtumėte "tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, ir tada visuomet būsite perteke gerais darbais.

25 Ir tegul Viešpats laimina jus ir išsaugo jūsų apdarus be dėmės, kad galiausiai būtumėte atvesti atsisėsti su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, ir šventaisiais pranašais, kurie tik kada nors yra gyvenę nuo pasaulio pradžios, vilkėdami apdarus be dėmės, kaip kad jų apdarai yra "be dėmės, dangaus karalystėje, kad daugiau nebeišeitumėte lauk.

26 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš kalbėjau šiuos žodžius jums pagal Dvasią, kuri liudija manyje; ir mano siela nepaprastai džiūgauja dėl nepaprasto stropumo ir dėmesio, kurį skyrėte mano žodžiui.

27 Ir dabar, tebūna Dievo "ramybė ant jūsų ir ant jūsų namų ir žemių, ir ant jūsų kaimenių ir bandų, ir viso, ką turite, jūsų moterų ir vaikų, sulig jūsų tikėjimu ir gerais darbais, nuo šiol ir per amžius. Ir taip aš kalbėjau. Amen.

19a Mt 3:3.

20a 1 Nef 10:19;
Al 37:12; DS 3:2.

21a 1 Kor 3:16–17; 6:19;
Mzj 2:37;
Al 34:36.

b 1 Nef 15:33–35;
2 Nef 9:16;
Mrm 9:14; DS 88:35.

23a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

24a 1 Kor 13:1–13;
Etr 12:30–35;
Mor 7:33–48.

25a 2 Pet 3:14.
27a RR Ramybė, taika.

8 SKYRIUS

Alma pamokslauja ir krikštija Meleke. Amonihe jis atmetamas ir iškeliauja. Angelas įsako jam grįžti ir šaukti atgailą žmonėms. Jį priima Amulekas, ir jie abu pamokslauja Amonihe. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Alma sugrižo iš Gideonu „žemės, mokęs Gideonu žmones daugelio dalykų, kurie negali būti užrašyti, įvedęs tvarką bažnyčioje, kaip jis prieš tai padarė Zarahemlos žemėje, taip, jis sugrižo į savo nuosavus namus prie Zarahemlos pasiilsėti nuo darbų, kuriuos padarė.

2 Ir taip pasibaigė devintieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

3 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms dešimtųjų metų pradžioje Alma išvyko iš ten ir nukeliavo į Meleko žemę Sidonu „upės vakarinėje pusėje, vakaruose prie tyrų pakraščio.

4 Ir jis pradėjo mokyti žmones Meleko žemėje pagal „šventąją Dievo tvarką, pagal kurią buvo pašauktas; ir pradėjo mokyti žmones visoje Meleko žemėje.

5 Ir buvo taip, kad žmonės atėjo pas jį iš visų žemės, esančios tyrų pusėje, pakraščiu. Ir jie buvo krikštijami visoje toje žemėje.

6 Taigi baigęs savo darbą Meleke, jis išvyko iš ten ir ke-

liavo trijų dienų kelionę į šiaurę nuo Meleko žemės; ir jis atėjo į miestą, kuris vadinosi Amonihu.

7 Dabar, toks buvo Nefio žmonių paprotys – pavadinti savo žemes ir miestus, ir kaimus, taip, netgi mažus kaimelius pagal vardą to, kuris pirmas apsigyveno juose; ir taip buvo su Amoniho žeme.

8 Ir buvo taip, kad Alma, atėjęs į Amoniho miestą, pradėjo skelbti jiems Dievo žodį.

9 Dabar, Šetonas buvo smarkiai „užvaldęs Amoniho miesto žmonių širdis; todėl jie nenorėjo klausyti Almos žodžių.

10 Tačiau Alma daug „darbovosi dvasioje, ^bgrumdamsis su Dievu ^ckarštoje maldoje, idant jis išlietu savo Dvasios ant žmonių, kurie buvo mieste; kad jis taip pat suteiktų jam galimybę pakrikštyti juos atgailai.

11 Tačiau jie užkietino savo širdis, sakydami jam: Štai, mes žinome, kad tu esi Alma; ir žinome, kad esi aukštasis kunigas bažnyčios, kurią įsteigėi daugelyje šios žemės dalių pagal jūsų tradiciją; o mes nesame tavo bažnyčios ir netikime tokiomis kvailomis tradicijomis.

12 Ir dabar, mes žinome: kadangi nesame iš tavo bažnyčios, mes žinome, jog tu neturi galios mums; ir tu perdavei teismo krasę „Nefihui; todėl tu nesi mums vyriausiasis teisėjas.

13 Dabar, kai žmonės tai

8 1a Al 2:20; 6:7.

3a Al 16:6–7.

4a DS 107:2–4.

RR Melchizedeko

kunigystė.

9a 2 Nef 28:19–22;

DS 10:20.

10a Al 17:5.

b En 1:1–12.

c 3 Nef 27:1.

RR Malda.

12a Al 4:20.

pasakė ir pasipriešino visiems jo žodžiams, ir jį užgauliojo, ir spjaudė į jį, ir padarė, kad jis būtų išmestas iš jų miesto, jis išvyko iš ten ir leidosi miesto, kuris vadinosi Aaronas, link.

14 Ir kada jis ten keliavo, prislėgtas sielvarto, brisdamas per dideles „kančias ir sielos skausmą dėl Amoniho miesto žmonių nelabumo, buvo taip, kad Almai esant taip prislėgtam sielvarto, štai jam pasirodė Viešpaties ^bangelas, sakydamas:

15 Palaimintas tu, Alma; todėl pakelk savo galvą ir džiūgauk, nes turi rimtą priežastį džiūgauti, nes tu ištikimai laikeisi Viešpaties įsakymų nuo to laiko, kai iš jo gavai savo pirmąją žinią. Štai, aš esu tas, kuris ją tau „perdavė.

16 Ir štai aš esu pasiųstas įsakyti tau, kad sugrižtum į Amoniho miestą ir vėl pamokslautum miesto žmonėms; taip, pamokslauk jiems. Taip, sakyk jiems, kad jeigu jie neatgailaus, Viešpats Dievas juos „sunaikins.

17 Nes štai šiuo metu jie tariasi sunaikinti tavo žmonių laisvę (nes taip sako Viešpats), kas prieštarauja nuostatams ir potvarkiams, ir įsakymams, kuriuos jis davė savo žmonėms.

18 Dabar buvo taip, kad gavęs žinią iš Viešpaties angelo, Alma skubiai sugrižo į Amoniho žemę. Ir jis įėjo į miestą kitu keliu, taip, keliu, kuris yra Amoniho miesto pietuose.

19 Ir kai įėjo į miestą, jis buvo išalkęs ir tarė vienam vyrui: Ar neduotum nuolankiam Dievo tarnui ko nors užvalgyti?

20 Ir vyras atsakė jam: Aš esu nefitas ir žinau, kad esi šventas Dievo pranašas, nes tu esi tas vyras, apie kurį regėjime „angelas sakė: Tu priimsi. Todėl eime į mano namus ir aš suteiksiu tau savo maisto; ir aš žinau, kad tu būsi palaiminimas man ir mano namams.

21 Ir buvo taip, kad vyras priėmė jį į savo namus; ir vyras buvo vardu „Amulekas; ir jis atnešė duonos bei mėsos ir padėjo priešais Alma.

22 Ir buvo taip, kad Alma valgė duonos ir pasisotino; ir jis „palaimino Amuleką bei jo namus ir išreiškė dėkingumą Dievui.

23 Ir pavalgęs ir pasisotinęs, jis tarė Amulekui: Aš – Alma ir esu Dievo bažnyčios visoje šioje žemėje „aukštasis kunigas.

24 Ir štai aš buvau pašauktas skelbti Dievo žodį tarp visų šitų žmonių pagal apreiškimo ir pranašystės dvasią; ir aš buvau šitoje žemėje, ir jie nenorėjo manęs priimti, bet „išmetė mane lauk, ir aš buvau beatgrėžias nugarą šitai žemei amžiams.

25 Bet štai man buvo įsakyta grįžti atgal ir pranašauti šitiems žmonėms, taip, ir liudyti prieš juos apie jų nedorybes.

26 Ir dabar, Amulekai, kadangi mane pamaitinai ir priėmei, esi palaimintas; nes aš buvau išal-

14a RR Pasipriešinimas.
b Al 10:7–10, 20.
RR Angelai.
15a Mzj 27:11–16.

16a Al 9:12, 18, 24.
20a Al 10:7–9.
21a RR Amulekas.
22a Al 10:11.

23a Al 5:3, 44, 49;
13:1–20.
24a Al 8:13.

kęs, kadangi pasninkavau daug dienų.

27 Ir Alma daug dienų išbuvo pas Amuleką prieš pradėdamas pamokslauti šitiems žmonėms.

28 Ir buvo taip, kad šių žmonių nedorybės dar labiau išaugo.

29 Ir Almai atėjo žodis, sakantis: Eik; ir taip pat sakyk mano tarnui Amulekui: Eik ir pranašauk šitiems žmonėms, sakydamas: „Atgailaukite, nes Viešpats taip sako: Jei neatgailausite, aš aplankysiu šitą liaudį savo pyktyje; taip, ir savo nuožmaus pykčio nenugrėšiu.

30 Ir Alma, ir taip pat Amulekas, išėjo tarp žmonių skelbti jiems Dievo žodžių; ir jie buvo pilni Šventosios Dvasios.

31 Ir jie turėjo duotą jiems „galia, tokią, kad negalėjo būti uždaryti požemiuose; ir joks vyras negalėjo jų nužudyti; tačiau jie nepanaudojo savo galios, kol nebuvo surišti virvėmis ir įmesti į kalėjimą. Dabar, tai buvo padaryta, kad Viešpats per juos galėtų apreikšti savo galia.

32 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir pradėjo pamokslauti ir pranašauti žmonėms sulig dvasia ir galia, kurią Viešpats davė jiems.

Žodžiai Almos ir taip pat žodžiai Amuleko, paskelbti žmonėms, buvusiems Amoniho žemėje. Jie įmetami į kalėjimą ir išlaisvinami juose esančia

stebuklinga Dievo galia; visa tai – pagal Almos metraščių.

Tai aprašyta nuo 9 iki 14 skyriaus imtinai.

9 SKYRIUS

Alma įsako Amoniho žmonėms atgailauti. Paskutinėmis dienomis Viešpats bus gailėtingas lamantams. Jei nefitai atsižadės šviesos, jie bus sunaikinti lamanitų. Dievo Sūnus netrukus ateis. Jis išpirks tuos, kurie atgailauja, yra pakrikštyti ir tiki jo vardą. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

IR VĖL, kadangi man, Almai, Dievo buvo įsakyta pasiimti Amuleką ir išeiti bei vėl pamokslauti šitiems žmonėms, kitaip sakant, žmonėms, kurie buvo Amoniho mieste, buvo taip, jog man pradėjus jiems pamokslauti, jie ėmė ginčytis su manimi, sakydami:

2 Kas tu toks? Ar manai, kad patikėsime „vieno vyro liudijimu, net jei jis mums pamokslautų, kad žemė praeis?

3 Dabar, jie nesuprato žodžių, kuriuos kalbėjo; nes jie nežinojo, kad žemė praeis.

4 Ir jie taip pat sakė: Mes netikėsime tavo žodžiais, net jei pranašautum, kad šis didis miestas bus sunaikintas per „vieną dieną.

5 Dabar, jie nežinojo, kad Dievas gali padaryti tokius nuostabius darbus, nes jie buvo

29a Al 9:12, 18.
RR Atgailauti,
atgaila.

31a 1 Nef 1:20.
b Al 14:17–29.
9 2a Paklšt 17:6.

4a Al 16:9–10.

kietaširdžiai ir kietasprandžiai žmonės.

6 Ir jie sakė: „Kas per vienas yra tas Dievas, kad tarp šitų žmonių siunčia ^btik vieną įgalioją vyrą skelbti jiems tiesą apie tokius didžius ir nuostabius dalykus?

7 Ir jie žengė į priekį, kad sučiuptų mane; bet štai jie to nepadarė. Ir aš drąsiai stovėjau, kad skelbčiau jiems, taip, aš drąsiai liudijau jiems, sakydamas:

8 Štai, o jūs, nelaba ir iškrypusi „karta, kaipgi jūs pamiršote savo tėvų tradiciją; taip, kaip greitai jūs užmiršote Dievo įsakymus.

9 Argi neatsimenate, kad mūsų tėvas Lehis buvo išvestas iš Jeruzalės Dievo „ranka? Argi neatsimenate, kad jie visi buvo jo vedami per tyrus?

10 Ir argi jūs taip greitai užmiršote, kiek daug kartų jis išvadavo mūsų tėvus iš jų priešų rankų ir apsaugojo juos nuo sunaikinimo būtent jų pačių brolių rankomis?

11 Taip, ir jei ne jo neprilygstama jėga, gailestingumas ir didis kantrumas mums, mes neišvengiamai būtume iškirsti nuo žemės veido daug anksčiau šio laikmečio ir galbūt paskirti „begalinės nelaimės ir vargo būsenai.

12 Štai dabar sakau jums, kad jis įsako jums atgailauti; ir jei neatgailaujate, jokiū būdu negalite paveldėti Dievo karalystės.

Bet štai tai dar ne viskas – jis įsakė jums atgailauti, arba jis visiškai „išnaikins jus nuo žemės veido; taip, jis aplankys jus pyktyje, ir savo ^bnuožmaus pykčio jis nenugręš.

13 Štai argi neatsimenate žodžių, kuriuos jis pasakė Lehiui, sakydamas: „Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje? Ir dar pasakyta: Kiek nesilaikysite mano įsakymų, tiek būsite atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

14 Dabar, norėčiau, kad atmintumėt, jog kadangi lamanitai nesilaikė Dievo įsakymų, jie buvo „atkirsti nuo Viešpaties akivaizdos. Dabar mes matome, kad Viešpaties žodis pasitvirtino šituo atžvilgiu, ir lamanitai buvo iškirsti iš jo akivaizdos nuo savo prasižengimų šioje žemėje pradžios.

15 Tačiau, sakau jums, kad teismo dieną jiems bus „pakenčiamiau negu jums, jei pasiliksite savo nuodėmėse, taip, ir netgi šiame gyvenime jiems bus pakenčiamiau negu jums, jei neatgailausite.

16 Nes yra daug pažadų, kurie „ištiesti lamanitams; nes tai dėl savo tėvų ^btradicijų jie liko „nežinojimo būsenoje; todėl Viešpats bus gailestingas jiems ir ^dpratęs jų egzistavimą šioje žemėje.

17 Ir tam tikrame laikmetyje jie bus „atvesti patikėti jo žodžiu ir sužinoti apie jų tėvų tradici-

6a Iš 5:2; Mzj 11:27;
Moz 5:16.
b Al 10:12.
8a Al 10:17–25.
9a 1 Nef 2:1–7.
11a Mzj 16:11.

12a Al 8:16; 10:19, 23, 27.
b Al 8:29.
13a 2 Nef 1:20; Mzj 1:7;
Al 37:13.
14a 2 Nef 5:20–24;
Al 38:1.

15a Mt 11:22, 24.
16a Al 17:15.
b Mzj 18:11–17.
c Mzj 3:11.
d Hel 15:10–12.
17a En 1:13.

jų klaidingumą; ir daugelis iš jų bus išgelbėti, nes Viešpats bus gailestingas visiems, kurie ^bšaukiasi jo vardo.

18 Bet štai sakau jums, kad jei užsispirsite savo nelabume, tai jūsų dienos šioje žemėje nebus pratęstos, nes ^alamanitai bus pasiūsti ant jūsų; ir jei neatgailausite, jie ateis tuo metu, kai nesitikėsite, ir būsite aplankyti ^bvisišku sunaikinimu; ir tai bus dėl Viešpaties nuožmaus ^cpykčio.

19 Nes jis neleis jums, kad gyventumėte savo nedorybėse, idant sunaikintumėte jo žmones. Sakau jums: ne; jis greičiau leis, kad lamanitai ^asunaikintų visus jo žmones, kurie vadinami Nefio žmonėmis, jei atsitiktų taip, kad jie ^bįpultų į nuodėmes ir prasižengimus po to, kai Viešpats, jų Dievas, davė jiems tiek daug šviesos ir pažinimo;

20 taip, po to, kai jie buvo tokia didžiai Viešpaties globojama liaudis; taip, po to, kai buvo globojama labiau už bet kurią kitą tautą, giminę, liežuvį ar liaudį, po to, kai viskas buvo ^aatskleista jiems pagal jų troškimus ir jų tikėjimą, ir maldas, apie tai, kas buvo ir kas yra, ir kas bus;

21 aplankyti Dievo Dvasios; kalbėję su angelais ir girdėję jiems kalbantį Viešpaties balsą; ir turėdami pranašystės dvasią ir apreiškimo dvasią, ir taip pat daug dovanų: kalbėjimo liežu-

viais dovaną ir pamokslavimo dovaną, ir Šventosios Dvasios dovaną, ir ^avertimo dovaną;

22 taip, ir po to, kai buvo Dievo ^aišgelbėti iš Jeruzalės žemės Viešpaties ranka; išgelbėti nuo bado ir nuo ligų, ir visokių įvairių rūšių negalių; ir sustiprinti mūšyje, idant nebūtų sunaikinti; vėl ir vėl išvedami iš ^bvergijos ir saugomi bei apsaugomi iki dabar; ir Viešpats jiems davė sėkmę, kol jie visko praturtėjo.

23 Ir dabar, štai sakau jums, kad jei šie žmonės, kurie gavo tiek daug palaiminimų iš Viešpaties rankos, prasižengtų priešingai jų turimai šviesai ir žinojimui, sakau jums, kad jei būtų taip, jog jie įpultų į prasižengimą, tai lamanitams būtų žymiai ^apakenčiamiau negu jiems.

24 Nes štai, Viešpaties ^apažadai ištiesti lamanitams, bet ne jums, jeigu prasižengiate; nes argi Viešpats aiškiai nepažadėjo ir tvirtai nepareiškė, kad jei maištausite prieš jį, tai būsite visiškai išnaikinti nuo žemės veido?

25 Ir dabar, tam, kad nebūtumėte sunaikinti, Viešpats pasiuntė savo angelą aplankyti daugelį jo žmonių, skelbiantį jiems, kad jie turi eiti ir karštai šaukti šitiems žmonėms, sakydami: ^aAtgailaukite, nes prisitartino dangaus karalystė.

26 Ir ^anedaugeliui dienų praėjus, Dievo Sūnus ateis savo šlovėje; ir jo šlovė bus šlovė

17b Al 38:5; DS 3:8.

18a Al 16:2–3.

b Al 16:9.

c Al 8:29.

19a 1 Nef 12:15, 19–20;

Al 45:10–14.

b Al 24:30.

20a RR Apreiškimas.

21a Om 1:20;

Mzj 8:13–19;

28:11–17.

22a 2 Nef 1:4.

b Mzj 27:16.

23a Mt 11:22–24.

24a 2 Nef 30:4–6;

DS 3:20.

25a Al 7:9; Hel 5:32.

26a Al 7:7.

Tėvo ^bViengimio, pilno ^cmalonės, teisybės ir tiesos, pilno kantrybės, ^dgailėtingumo ir didžio kantrumo, greito ^eišgirsti savo žmonių šauksmus ir atsakyti į jų maldas.

27 Ir štai jis ateina ^aišpirkti tuos, kurie ^bkrikštysis atgailai, per tikėjimą jo vardu.

28 Todėl paruoškite Viešpaties kelią, nes priartėjo laikas, kada visi žmonės pjaus atlyginimą už savo ^ddarbus pagal tai, kokie jie buvo, – jei buvo teisūs, jie ^bpjaus savo sielų išgelbėjimą sulig Jėzaus Kristaus galia ir išlaisvinimu; ir jei jie buvo pikti, jie pjaus savo sielų ^cpasmerkimą sulig velnio galia ir nelaisve.

29 Dabar štai tai yra angelo balsas, šaukiantis šitiems žmonėms.

30 Ir dabar, ^amylimi mano broliai, nes jūs esate mano broliai ir turite būti mylimi, ir turite nešti darbus, atitinkančius atgailą, matydami, kad jūsų širdys buvo didžiai užkietintos prieš Dievo žodį, ir matydami, kad esate ^bpaklydę ir nupuolę žmonės.

31 Dabar buvo taip, kad man, Almai, pasakius šituos žodžius, štai žmonės pyko ant manęs, kad pasakiau jiems, jog jie kietasirdžiai ir ^akietasprandžiai žmonės.

32 Ir taip pat, kadangi pasakiau jiems, kad jie buvo paklydę

ir nupuolę žmonės, jie pyko ant manęs ir kėsinosi mane sučiupti, idant galėtų įmesti į kalėjimą.

33 Bet buvo taip, kad Viešpats neleido jiems tuo metu manęs suimti ir įmesti į kalėjimą.

34 Ir buvo taip, kad Amulekas išėjo į priekį ir atsistojo, ir taip pat pradėjo jiems pamokslauti. Ir dabar, ne visi Amuleko ^ažodžiai užrašyti, tačiau dalis jo žodžių užrašyta šitoje knygoje.

10 SKYRIUS

Lehis kilo iš Manaso. Amulekas papasakoja apie angelo įsakymą pasirūpinti Alma. Žmonių pasigailima dėl teisiųjų maldų. Neteisūs teisininkai ir teisėjai padeda tautos sunaikinimo pamatą. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, štai tie ^ažodžiai, kuriuos ^bAmulekas skelbė žmonėms, buvusiems Amoniho žemėje, sakydamas:

2 Aš esu Amulekas; esu sūnus Gidono, kuris buvo sūnus Izmaelio, kuris buvo Aminadžio palikuonis; ir tai buvo tas pats Aminadis, kuris išaiškino užrašą ant šventyklos sienos, užrašytą Dievo pirštu.

3 O Aminadis buvo palikuonis Nefio, kuris buvo sūnus Lechio, atėjusio iš Jeruzalės žemės, kuris buvo palikuonis ^aManaso, kuris

26b RR Viengimis.

c RR Malonė.

d RR Gailėtingumas, gailėtingas.

e Paklįst 26:7.

27a RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

b RR Krikštas, krikštyti.

28a DS 1:10; 6:33.

b Ps 7:17.

c RR Pasmerktas, pasmerkimas.

30a 1 Jn 4:11.

b Al 12:22.

31a 2 Nef 25:28;

Mzj 3:14.

34a Al 10.

10 1a Al 9:34.

b Al 8:21–29.

3a Pr 41:51; 1 Met 9:3.

buvo sūnus ^bJuozapo, kuris savo brolių rankomis buvo ^cparduotas į Egiptą.

4 Ir štai taip pat aš esu vyras, turintis gerą vardą tarp visų, kurie pažiūsta mane; taip, ir štai, aš turiu daug giminaičių ir ^adraugų ir taip pat savo darbštumu išsigijau daug turtų.

5 Tačiau nepaisant viso to, aš niekada daug nežinojau apie Viešpaties kelius ir jo ^aslėpinius, ir nuostabią galią. Aš pasakiau, kad niekada daug nežinojau apie tai; bet štai, aš klystu, nes mačiau daug jo slėpinių ir jo nuostabią galią; taip, būtent apsaugant šių žmonių gyvybes.

6 Tačiau aš užkietinau savo širdį, nes buvau daug kartų ^ašaukiamas, bet nenorėjau ^bgirdėti; taigi aš žinojau apie tai, tačiau nenorėjau žinoti; taigi toliau maištavau prieš Dievą dėl savo širdies nelabumo netgi iki šio septinto mėnesio ketvirtos dienos dešimtaisiais teisėjų valdžios metais.

7 Man keliaujant aplankyti labai artimą giminaitį, štai man pasirodė Viešpaties ^aangelas ir tarė: Amulekai, sugrįžk į savo namus, nes tu pamaitinsi Viešpaties pranašą; taip, šventą vyrą, kuris yra išrinktas Dievo vyras; nes jis daug dienų ^bpasninkavo dėl šių žmonių nuodėmių ir yra išalkęs, ir tu ^cpriimsi jį į savo namus ir pamaitinsi jį, ir jis palaimins tave ir tavo namus;

ir Viešpaties palaiminimas bus ant tavęs ir tavo namų.

8 Ir buvo taip, kad aš paklausau angelo balsui ir pasukau savo namų link. Ir man einant ten link, aš radau tą ^avyrą, apie kurį angelas man sakė: Tu priimsi į savo namus. Ir štai, tai buvo šitas vyras, kuris jums kalbėjo apie Dievo dalykus.

9 Ir angelas pasakė man, kad jis yra ^ašventas vyras; taigi aš žinau, kad jis šventas vyras, kadangi tai pasakė Dievo angelas.

10 Ir dar, aš žinau, kad tai, apie ką jis liudijo, yra tikra; nes štai, sakau jums, kad kaip Viešpats gyvas, lygiai taip jis atsiuntė savo ^aangelą, kad atskleistų man tai; ir tai jis padarė, kol šis Alma ^bgyveno mano namuose.

11 Nes štai jis ^apalaimino mano namus, palaimino mane ir mano moteris, ir mano vaikus, ir mano tėvą, ir mano giminaičius, taip, tikrai visą mano giminę jis palaimino, ir pagal jo pasakytus žodžius ant mūsų buvo Viešpaties palaiminimas.

12 Ir dabar, Amulekui ištarus šituos žodžius, žmonės pradėjo stebėtis, matydami, kad buvo ^adaugiau negu vienas liudytojas, kuris liudijo apie tai, kuo jie buvo kaltinami, ir taip pat apie tai, kas įvyks, pagal pranašystės dvasią, kuri buvo juose.

13 Nepaisant to, tarp jų buvo tokių, kurie sumanė klausinėti

3b RR Juozapas, Jokūbo sūnus.

c Pr 37:29–36.

4a Al 15:16.

5a RR Dievo slėpiniai.

6a Al 5:37.

b DS 39:9.

7a Al 8:20.

b Al 5:46; 6:6.

RR Pasninkauti, pasninkavimas.

c ApD 10:30–35.

8a Al 8:19–21.

9a RR Šventas.

10a Al 11:30–31.

b Al 8:27.

11a Al 8:22.

12a Al 9:6.

juos, kad savo gudriomis "pinklėmis sugautų juos jų žodžiuose, kad surastų liudijimą prieš juos, kad galėtų perduoti juos savo teisėjams, kad jie būtų teisiami pagal įstatymą ir kad būtų nužudyti arba įmesti į kalėjimą už nusikaltimą, kurį jie galėtų parodyti kaip neva jų padarytą arba paliudyti prieš juos.

14 Dabar, tie vyrai, kurie kėsinosi juos sunaikinti, buvo "teisininkai, pasamdyti arba paskirti žmonių, kad vykdytų įstatymą teismų metu, kitaip sakant, nagrinėjant žmonių nusikaltimų bylas priešais teisėjus.

15 Dabar, šitie teisininkai buvo išmokę visokių žmogiškų suktybių ir gudrybių; ir tai įgalino juos būti savo profesijos meistras.

16 Ir buvo taip, jog jie ėmė klausinėti Amuleką, kad tuo būdu priverstų jį susikirsti savo žodžiuose, kitaip sakant, prieštarauti žodžiams, kuriuos jis kalbės.

17 Dabar, jie nežinojo, kad Amulekas gali žinoti jų planus. Bet buvo taip, jog jiems pradėjus jį klausinėti, jis ^asuvokė jų mintis ir tarė jiems: O jūs, nelaba ir iškrypusi ^bkarta, jūs teisininkai ir veidmainiai, nes dedate velnio pamatus; nes spendžiate "spąstus ir pinkles Dievo šventiesiems sugauti.

18 Jūs kuriate planus, kad

"iškraipytumėte teisiųjų kelius ir užsitrauktumėte Dievo rūstybę ant savo galvų, netgi iki visiško šios liaudies sunaikinimo.

19 Taip, gerai sakė Mozijas, mūsų paskutinis karalius, kai ketino perduoti karalystę, ir neturėdamas nė vieno, kam ją perduoti, patvarkė, kad jo žmonės būtų valdomi savo pačių balsavimu; taip, gerai jis sakė, jog jei ateis toks laikas, kada šios liaudies balsas "pasirinks nedorybę, tai yra, jei ateis toks laikas, kada ši liaudis įpuls į prasižengimą, jie bus pribrendę sunaikinimui.

20 Ir dabar aš sakau jums, kad gerai Viešpats teisia pagal jūsų nedorybes; gerai jis šaukia šitai liaudžiai savo "angelų balsu: Atgailaukite, atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.

21 Taip, gerai jis šaukia savo angelų balsu: Aš "nužengsiu tarp savo žmonių su teisybe ir teisingumu savo rankose.

22 Taip, ir aš sakau jums, kad jei ne "maldos teisiųjų, kurie dabar yra šitoje žemėje, tai jūs netgi dabar būtumėt aplankyti visišku sunaikinimu, tačiau ne ^btvanu, kaip tai buvo žmonėms Nojaus dienomis, bet badu, maru ir kalaviju.

23 Bet būtent teisiųjų "maldų dėka jūsų pasigailėta; todėl jei išmesite teisiuosius iš savo tarpo, tada Viešpats nesulaikys

13a Al 11:21.

14a Al 10:24; 11:20–21;
14:18.

17a Al 12:3; 20:18, 32;
DS 6:16.

^b Mt 3:7; Al 9:8.

^c DS 10:21–27.

18a ApD 13:10.

19a Mzj 29:27;

Al 2:3–7;

Hel 5:2.

20a Al 8:14–16; 13:22.

21a Mzj 13:34.

22a Jok 5:16;

Mzj 27:14–16.

^b Pr 8:21;

3 Nef 22:8–10.

RR Tvanas Nojaus
laikais.

23a RR Malda.

savo rankos; bet nuožmiame pyktyje jis išeis prieš jus; tada būsite ištikti badu ir maru, ir kalaviju; ir šis ^bmetas greitai prisartins, jeigu neatgailausite.

24 Ir dabar buvo taip, kad žmonės dar labiau supyko ant Amuleko ir šaukė, sakydami: Šis vyras burnoja prieš mūsų įstatymus, kurie teisingi, ir mūsų išmintingus teisininkus, kuriuos išsirinkome.

25 Bet Amulekas ištiesė savo ranką ir garsiau šaukė jiems, sakydamas: O jūs, nelaba ir iškrypusi karta, kodėl Šėtonas taip stipriai užvaldė jūsų širdis? Kodėl pasiduodate jam, kad jis turėtų galios jums jūsų akims “apakinti, kad nesuprastumėt sakomų žodžių pagal jų tiesą?”

26 Nes štai argi aš liudijau prieš jūsų įstatymą? Jūs nesu-prantate; jūs sakote, kad kalbėjau prieš jūsų įstatymą; bet aš nekalbėjau prieš, o kalbėjau už jūsų įstatymą, jūsų pa-smerkimui.

27 Ir dabar štai sakau jums, kad jūsų “teisininkų ir teisėjų neteisumas pradeda dėti šitos liaudies sunaikinimo pamatą.

28 Ir dabar buvo taip, jog Amulekui ištarus šiuos žodžius, žmonės šaukė prieš jį, sakydami: Dabar mes žinome, kad šis vyras yra velnio vaikas, nes jis “melavo mums; nes kalbėjo prieš mūsų įstatymą. Ir dabar jis sako, kad nekalbėjo prieš jį.

29 Ir be to, jis burnoja prieš mūsų teisininkus ir teisėjus.

30 Ir buvo taip, kad teisininkai

įsidėjo tai į širdis, kad prisimintų tai prieš jį.

31 Ir ten tarp jų buvo toks vienas, vardu Ziezromas. Dabar, jis buvo pirmas “kaltinti Amuleką ir Alma, būdamas vienas iš labiausiai prityrusių tarp jų, turintis daug reikalų su žmonėmis.

32 Dabar, šitų teisininkų tikslas buvo gauti pelną; ir jie gaudavo pelną pagal darbą.

11 SKYRIUS

Aprašyta nefitų piniginių sistema. Amulekas žodžiu kovoja su Ziezromu. Kristus neišgelbės žmonių jų nuodėmėse. Tik tie, kurie paveldi dangaus karalystę, yra išgelbėti. Visi žmonės prisikels nemirtingi. Nėra mirties po prikėlimo. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, Mozijo įstatyme buvo tai, kad kiekvienas vyras, kuris buvo įstatyminis teisėjas, arba tie, kas buvo paskirti būti teisėjais, turėtų gauti užmokestį pagal laiką, kurį jie dirbo, teisdami atvestuosius prieš juos teismui.

2 Dabar, jei žmogus būdavo skolingas kitam ir nesumokėdavo to, ką buvo skolingas, tai jis būdavo apskundžiamas teisėjui; o teisėjas panaudodavo valdžią ir pasiūsdavo pareigūnus, kad žmogus būtų atvestas priešais jį; ir jis teisdavo žmogų pagal įstatymą ir įkalčius, kurie būdavo pateikiami prieš jį, ir taip žmogus būdavo priverčiamas sumokėti tai, ką buvo skolingas,

23b Al 34:32–35.

25a 2 Kor 4:4; Al 14:6.

27a Lk 11:45–52.

28a Al 14:2.

31a Al 11:20–36.

arba jo nuosavybė būdavo atimama, arba jis būdavo išvejamas iš žmonių tarpo kaip vagis ir plėšikas.

3 Ir teisėjas gaudavo savo užmokestį pagal laiką – seniną aukso už dieną, arba senumą sidabro, kas lygu seninui aukso; ir tai pagal Mozijo duotą įstatymą.

4 Dabar, štai jų įvairių aukso ir sidabro vienetų pavadinimai pagal jų vertę. Ir šie pavadinimai duoti nefitų, nes jie neskaičiavo vertės taip, kaip žydai Jeruzalės žemėje; ir nematavo kaip žydai; bet jie keitė vertinimą ir matavimą pagal žmonių nuomonę bei aplinkybes kiekvienoje kartoje iki teisėjų valdymo; o šituos „įvedė karalius Mozijas.

5 Dabar įvertinimas yra toks: seninas aukso, seonas aukso, šumas aukso ir limnas aukso.

6 Senumas sidabro, amnoras sidabro, ezromas sidabro ir ontis sidabro.

7 Senumas sidabro buvo tolygus seninui aukso ir kiekvienas iš jų – saikui miežių.

8 Dabar, seono aukso kiekis buvo dvigubos senino vertės.

9 Ir šumas aukso buvo dvigubos seono vertės.

10 Ir limnas aukso buvo lygus jų visų vertei.

11 Ir amnoras sidabro buvo tolygus dviems senumams.

12 Ir ezromas sidabro buvo tolygus keturiems senumams.

13 Ir ontis buvo tolygus jiems visiems.

14 Dabar, štai jų įvertinimo mažesniųjų dydžių vertės:

15 Šiblonas yra pusė senumo; todėl šiblonas – už pusę saiko miežių.

16 Ir šiblumumas yra pusė šiblono.

17 Ir lėjus yra pusė šiblumo.

18 Dabar, štai jų dydis, pagal jų įvertinimą.

19 Dabar, antionas aukso lygus trims šiblonams.

20 Dabar, tai buvo su vieninteliu tikslu – gauti pelną, nes jie gaudavo savo užmokestį pagal darbą, todėl jie kurstė žmones riaušėms bei visokiems neramumams ir nelabumui, kad turėtų daugiau darbo, idant galėtų „gauti pinigų už jiems pateikiamas bylas; todėl jie kurstė žmones prieš Alma ir Amuleką.

21 Ir šitas Ziezromas pradėjo klausinėti Amuleką, sakydamas: Ar atsakysi man į keletą klausimų, kurių tavęs paklausiu? Dabar, Ziezromas buvo vyras, prityręs „spėsti velnio pinkles, kad galėtų sunaikinti tai, kas gera; todėl jis pasakė Amulekui: Ar atsakysi į klausimus, kurių tavęs paklausiu?

22 Ir Amulekas tarė jam: Taip, jei tai bus pagal Viešpaties „Dvasią, kuri yra manyje; nes aš nesakysiu nieko, kas priešinga Viešpaties Dvasiai. Ir Ziezromas tarė jam: Štai čia yra šeši ončiai sidabro, ir visus juos aš tau duosiu, jei tu paneigsi aukščiausiosios Ėsybės egzistavimą.

23 Dabar Amulekas tarė: O tu, pragaro „vaikė, kodėl

^bgundai mane? Argi nežinai, jog teisieji nepasiduoda tokiems gundymams?

24 Argi tu tiki, kad nėra Dievo? Sakau tau, ne, tu žinai, kad yra Dievas, bet tu myli tuos „pinig-palaikius labiau už jį.

25 Ir dabar tu pamelavai man priešais Dievą. Tu pasakei man: Štai šituos šešis ončius, kurie yra didelės vertės, tau duosiu, kai tuo tarpu širdyje turėjai mintį jų man neduoti; ir vienintelis tavo troškimas buvo, kad išsižadėčiau tikrojo ir gyvojo Dievo, idant turėtum dingstį mane sunaikinti. Ir dabar, štai už šitą didį blogį tu gausi savo atlygį.

26 Ir Ziezromas tarė jam: Tu sakai, kad yra tikrasis ir gyvasis Dievas?

27 Ir Amulekas tarė: Taip, yra tikrasis ir gyvasis Dievas.

28 Dabar Ziezromas tarė: Ar yra daugiau negu vienas Dievas?

29 Ir jis atsakė: Ne.

30 Dabar Ziezromas vėl tarė jam: Iš kur tu tai žinai?

31 Ir jis tarė: „Angelas man tai atskleidė.

32 Ir Ziezromas vėl tarė: Kas yra tas, kuris ateis? Ar tai Dievo Sūnus?

33 Ir jis tarė jam: Taip.

34 Ir Ziezromas vėl tarė: Ar jis išgelbės savo žmones „jū nuodėmėse? Ir Amulekas jam atsakė ir tarė: Sakau tau, ne, nes jis negali paneigti savo žodžio.

35 Dabar Ziezromas tarė žmonėms: Žiūrėkit, kad išidėmėtumėte tai; nes jis pasakė, kad yra tik vienas Dievas; tačiau jis sako, kad ateis Dievo Sūnus, bet jis neišgelbės savo žmonių – lyg jis turėtų valdžią įsakinėti Dievui.

36 Dabar Amulekas vėl tarė jam: Štai tu pamelavai, nes sakai, jog kalbėjau lyg turėčiau valdžią įsakinėti Dievui, kadangi pasakiau, kad jis neišgelbės savo žmonių jų nuodėmėse.

37 Ir aš vėl sakau tau, kad jis negali jų išgelbėti jų „nuodėmėse; nes aš negaliu paneigti jo žodžio, o jis pasakė, kad ^bniekas nešvarus negali paveldėti dangaus ‘karalystės; taigi, kaip jūs galite būti išgelbėti, nepaveldėję Dievo karalystės? Todėl jūs negalite būti išgelbėti savo nuodėmėse.

38 Dabar, Ziezromas vėl sako jam: Ar Dievo Sūnus yra pats Amžinasis Tėvas?

39 Ir Amulekas tarė jam: Taip, jis yra pats dangaus ir žemės, ir „visko, kas juose, ^bAmžinasis Tėvas; jis yra pradžia ir pabaiga, pirmasis ir paskutinis.

40 Ir jis ateis į „pasaulį ^bišpirkti savo žmonių; ir jis ‘paims ant savęs prasižengimus tu, kurie tiki jo varda; ir tai yra tie, kurie turės amžinąjį gyvenimą, ir išgelbėjimo nebus niekam kitam.

41 Todėl nelabieji pasilieka,

23b RR Gundyti, gundymas.

24a 1 Tim 6:10; Tit 1:11.

31a Al 10:7–10.

34a Hel 5:10–11.

37a 1 Kor 6:9–10.

b 1 Nef 15:33; Al 40:26;

3 Nef 27:19.

RR Bedievis,

bedieviškas.

c RR Dievo karalystė,

Arba dangaus

karalystė.

39a Kol 1:16; Mzj 4:2.

b Iz 9:5.

40a RR Pasaulis.

b Rom 11:26–27.

c Iš 34:6–7; Iz 53:5;

1 Jn 2:2;

Mzj 14:5; 15:12;

DS 19:16–19.

lyg nebūtų buvę padaryta „jokio išpirkimo, išskyrus mirties pančių atrišimą, nes štai, ateina diena, kada ^bvisi kelsis iš mirusiųjų ir stos priešais Dievą, ir bus ^cteisiami pagal savo darbus.

42 Dabar, yra mirtis, kuri vadinama laikinąja mirtimi; ir Kristaus mirtis atriš šitos laikinosios mirties ^apančius, tad visi bus prikelti iš šios laikinosios mirties.

43 Dvasia ir kūnas bus vėl ^asujungti į savo tobulą formą; tiek galūnė, tiek ir sąnarys bus atstatyti į savo deramą kūno pavidalą, kaip kad mes dabar šiuo metu esame; ir būsime atvesti stoti priešais Dievą, žinodami lygiai taip, kaip dabar žinome, ir aiškiai ^bprisimindami visą savo ^ckaltę.

44 Dabar, šitas atstatymas bus visiems: tiek seniems, tiek ir jauniems, tiek vergams, tiek ir laisviesiems, tiek vyrams, tiek ir moterims, tiek nelabiams, tiek ir teisiesiems. Ir netgi tiek, kaip galvos plaukas, neprapuls, bet viskas bus ^aatstatyta į savo tobulą kūno pavidalą, kaip tai yra dabar, arba kūne; ir bus atvesti ir pašaukti atsiskaityti priešais Kristaus-Sūnaus ir Dievo ^bTėvo, ir Šventosios Dvasios, kas yra ^cvienas amžinasis Dievas, teismo pertvarą, kad būtų

^ateisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti.

45 Dabar štai kalbėjau jums apie mirtingojo kūno mirtį ir taip pat apie mirtingojo kūno ^aprikėlimą. Sakau jums, kad šis mirtingasis kūnas ^bprikeliamas į ^cnemirtingą kūną, tai yra iš mirties, būtent iš pirmosios mirties į gyvenimą, tad daugiau jie ^anebegali numirti; jų dvasios susijungia su jų kūnais, kad daugiau nebebūtų atskirtos; taip visas tampa ^cdvasinis ir nemirtingas, tad jie negali daugiau patirti gedimo.

46 Dabar, kada Amulekas užbaigė šituos žodžius, žmonės vėl pradėjo stebėtis ir taip pat Ziezromas pradėjo drebėti. Ir taip baigėsi Amuleko žodžiai, arba tai viskas, ką aš užrašiau.

12 SKYRIUS

Alma žodžiu kovoja su Ziezromu. Dievo slėpiniai gali būti atskleidžiami tik ištikimiesiems. Žmonės teisiami savo minčių, įsitikinimų, žodžių ir darbų. Nelabieji patirs dvasinę mirtį. Šis mirtingasis gyvenimas yra bandomoji būseną. Išpirkimo planas įgyvendina prikėlimą ir, per tikėjimą, nuodėmių atleidimą. Atgailaujantieji turi teisę į gailėstingumą per Viengimį

41a Al 12:18; DS 88:33.

b Apr 20:12–13;
Al 42:23.

c RR Teismas,
paskutinysis.

42a Al 12:16.

43a 2 Nef 9:13; Al 40:23.

b 2 Nef 9:14; Mzj 3:25;

Al 5:18.

c RR Kaltė.

44a Al 41:12–15.

b RR Dievas,
Dievybė – Dievas
Tėvas.

c 3 Nef 11:27, 36.

RR Dievas, Dievybė.

d Apr 20:12–13.

45a Al 40:23; DS 88:16.

b RR Prikėlimas.
c RR Nemirtingas,
nemirtingumas.

d Apr 21:4;

DS 63:49; 88:116.

e 1 Kor 15:44.

Sūnų. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, Alma, matydamas, jog Amuleko žodžiai nutildė Ziezromą, nes jis pamatė, kad Amulekas pagavo jį ^ameluojant ir apgaudinėjant, idant jį sunaikintų, ir matydamas, kad jis pradėjo drebėti, ^bsuvokdamas savo kalbę, atvėrė savo burną ir pradėjo kalbėti jam, įtvirtindamas Amuleko žodžius, ir aiškinti toliau, arba atverti Raštus toliau, negu Amulekas buvo tai padaręs.

2 Dabar, žodžius, kuriuos Alma pasakė Ziezromui, girdėjo žmonės aplinkui; nes buvo didelė minia, ir jis kalbėjo taip:

3 Dabar, Ziezromai, matai, kad buvai sugautas savo melagystėje ir klastoje, nes pamelavai ne tik žmonėms, bet pamelavai Dievui; nes štai, jis žino visas tavo ^amintis, ir tu matai, kad jo Dvasia atskleidė mums tavo mintis.

4 Ir tu matai, jog mes žinome, kad tavo planas buvo labai gudrus, turint omenyje velnio gudrumą – meluoti ir apgauti šiuos žmones, idant galėtum nuteikti juos prieš mus, kad jie plūstų mus ir išmestų lauk.

5 Dabar, tai buvo tavo ^apriešininko planas, ir jis panaudojo savo galią per tave. Dabar, norėčiau, kad atmintumėt, jog tai, ką sakau tau, aš sakau visiems.

6 Ir štai sakau jums visiems, jog tai buvo priešininko pinklės, kurias jis paspėdė šiems žmonėms sugauti, kad pajungtų jus sau, idant galėtų aprišti savo ^agrandinėmis, kad surakintų jus nesibaigiančiam sunaikinimui sulig savo nelaisvės galia.

7 Dabar, kai Alma pasakė šiuos žodžius, Ziezromas pradėjo dar labiau drebėti, nes jis vis labiau ir labiau įsitikino Dievo galia; ir jis taip pat įsitikino, kad Alma ir Amulekas žino tiesą apie jį, nes jis įsitikino, kad jie žinojo jo širdies mintis ir sumanymus; nes jiems buvo duota galia žinoti apie tai pagal pranašystės dvasią.

8 Ir Ziezromas pradėjo uoliai jų teirautis, kad daugiau sužinotų apie Dievo karalystę. Ir jis tarė Almai: Ką reiškia tai, ką Amulekas pasakė apie mirusiųjų prikėlimą, kad visi kelsis iš mirusiųjų, tiek teisieji, tiek ir neteisieji, ir bus atvesti stoti priešais Dievą, idant būtų teisiama pagal savo darbus?

9 Ir dabar, Alma pradėjo smulkiai aiškinti jam tai, sakydamas: Daugeliui duota žinoti Dievo ^aslėpinius; tačiau jiems griežtai įsakyta jų neperduoti, o ^btik pagal tą jo žodžio dalį, kurią jis duoda žmonių vaikams, pagal dėmesį ir stropumą, kurį jie skiria jam.

10 Ir todėl tas, kuris ^aužkietins savo širdį, gaus vis ^bmažesnę

12 1a Al 11:20–38.

b RR Sąžinė.

3a JokK 2:5;

Al 10:17;

DS 6:16.

5a RR Velnias.

6a Al 5:7–10.

9a Al 26:22.

RR Dievo slėpiniai.

b Jn 16:12; Al 29:8;

3 Nef 26:8–11;

Etr 4:7.

10a 2 Nef 28:27;

Etr 4:8.

b DS 93:39.

žodžio dalį; o tam, kuris ‘neužkietins savo širdies, bus ^dduodama vis didesnė žodžio dalis, kol jam bus duota pažinti Dievo slėpinius, kol jis žinos juos visiškai.

11 O tiems, kurie užkietins savo širdis, bus duodama vis mažesnė žodžio ‘dalis, kol jie nieko ^bnebežinos apie jo slėpinius; ir tada velnias juos paima nelaisvėn ir vedasi pagal savo valią žemyn į sunaikinimą. Dabar, būtent tai reiškia ‘pragaro ^dgrandinės.

12 Ir Amulekas aiškiai kalbėjo apie ‘mirtį bei prikėlimą iš mirtingumo į nemirtingumo būseną ir apie tai, kaip būsime atvesti priešais Dievo teismo pertvarą, kad būtume ^bteisiami pagal mūsų darbus.

13 Tuo atveju, jei mūsų širdys buvo užkietintos, taip, jei užkietinome savo širdis prieš žodį tiek, kad jo nerasta mummyse, tada mūsų būseną bus baisi, nes tokiu atveju būsime pasmerkti.

14 Nes mūsų ‘žodžiai pasmerks mus, taip, visi mūsų darbai pasmerks mus; mes nebūsime pripažinti be dėmės; ir mūsų mintys taip pat pasmerks mus; ir šitoje baisioje būsenoje mes neišdrįsime pažvelgti į mūsų Dievą; ir mes būtume laimingesni, jei galėtume įsakyti uoloms ir ^bkalnams griūti ant

mūsų, kad ‘paslėptų mus nuo jo akivaizdos.

15 Bet tai neįmanoma; mes turime ateiti ir stoti priešais jį jo šlovėje, galioje ir jo galybėje, didybėje ir viešpatystėje ir nesibaigiančiai savo ‘gėdai pripažinti, kad visi jo ^bteismai teisingi; kad jis teisus visuose savo darbuose ir kad jis gailingas žmonių vaikams, ir kad jis turi visą galią išgelbėti kiekvieną žmogų, kuris tiki jo vardą ir veda atgailą atitinkantį vaisių.

16 Ir dabar štai sakau tau, tada ateina mirtis, būtent antroji ‘mirtis, kuri yra dvasinė mirtis; tada yra laikas, kai kiekvienas, kuris miršta savo nuodėmėse, kalbant apie laikinąją ^bmirtį, taip pat ‘mirs ir dvasine mirtimi; taip, jis mirs su teismu susijusių dalykų atžvilgiu.

17 Tada yra tas laikas, kada jų kankynė bus kaip ugnies ir sieros ‘ežeras, kurio liepsnos kyla aukštyne per amžių amžius; ir tada yra tas laikas, kada jie bus surakinti nesibaigiančiam sunaikinimui, sulig Šėtono galia ir nelaisve, kadangi jis pajungė juos pagal savo valią.

18 Tada, sakau tau, jie bus lyg nebūtų padaryta ‘jokio išpirkimo; nes pagal Dievo teisingumą jie negali būti išpirkti; ir negali

10c RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

d 2 Nef 28:30; DS 50:24.

11a Mt 25:29.

b RR Atsimetimas.

c Pat 9:18; 2 Nef 2:29. RR Pragaras.

d Jn 8:34; 2 Nef 28:19.

12a Al 11:41–45.

b RR Teisimas, paskutinysis.

14a Mt 12:36; Jok 3:6;

Mzj 4:29–30.

b Oz 10:8; 2 Nef 26:5.

c Jok 34:22;

2 Nef 12:10.

15a Mzj 3:25.

b 2 Pet 2:9.

RR Teisingumas.

16a RR Mirtis, dvasinė.

b Al 11:40–45.

c 1 Nef 15:33; Al 40:26.

17a Apr 19:20; 21:8;

Mzj 3:27.

18a Al 11:41.

^bnumirti, kadangi jau nebėra gendamumo.

19 Dabar buvo taip, kad Almai baigus kalbėti šiuos žodžius, žmonės pradėjo dar labiau stebėtis.

20 Bet toks Antionas, kuris buvo vyriausiasis vadovas tarp jų, išėjo į priekį ir tarė jam: Ką tu čia pasakei, kad žmogus kelsis iš mirusiųjų ir bus perkeistas iš šitos mirtingos būsenos į „nemirtingą, kad siela niekadės negalės numirti“?

21 Ką reiškia Rašto vieta, sakanti, jog Dievas „Edeno sodo rytuose pastatė ^bcherubus ir liepsnojantį kalaviją, kad mūsų pirmieji gimdytojai neįeitų ir nevalgytų vaisiaus nuo gyvybės medžio ir negyventų per amžius? Ir taip matome, kad nebuvo galimybės jiems gyventi per amžius.

22 Dabar Alma tarė jam: Būtent tai aš ir rengiausi paaiškinti. Dabar mes matome, kad Adomas „puolė, paragaudamas uždrausto ^bvaisiaus, pagal Dievo žodį; ir taip matome, kad per jo nuopuolį visa žmonija tapo „paklydusiais ir nupuolusiais žmonėmis.

23 Ir dabar štai aš sakau jums, kad jei tik būtų buvę įmanoma Adomui „valgyti vaisiaus nuo gyvybės medžio tuo metu, tai

nebūtų buvę mirties ir žodis būtų buvęs tuščias, padarantis Dievą melagiu, nes jis pasakė: ^b„Jei valgysi, tikrai mirsi.“

24 Ir mes matome, kad „mirtis išstinka žmoniją, mirtis, apie kurią kalbėjo Amulekas, kuri yra laikinoji mirtis; tačiau ^bžmogui buvo duotas laikotarpis, per kurį jis galėtų atgailauti; todėl šitas gyvenimas tapo bandomąja būsena – laiku, kad „pasiruoštume susitikti su Dievu, laiku, kad pasiruoštume begalinei būsenai, apie kurią kalbėjome, kuri bus po mirusiųjų prikėlimo.

25 Dabar, jei ne išpirkimo „planas, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo, nebūtų buvę jokio mirusiųjų ^bprikėlimo; bet buvo paruoštas išpirkimo planas, kuris įgyvendins mirusiųjų prikėlimą, apie kurį buvo kalbėta.

26 Ir dabar štai, jei būtų buvę įmanoma, kad mūsų pirmieji gimdytojai būtų galėję nueiti ir valgyti nuo gyvybės „medžio, jie būtų buvę nelaimingi per amžius, neturėdami jokios paruošiamosios būsenos; ir tokiu būdu išpirkimo ^bplanas būtų buvęs sužlugdytas, ir Dievo žodis būtų buvęs tuščias, neturintis jokio poveikio.

27 Bet štai viskas yra ne taip;

18b Apr 21:4; Al 11:45;
DS 63:49.

20a RR Nemirtingas,
nemirtingumas.

21a RR Edenas.
b Pr 3:24; Al 42:2;
Moz 4:31.

RR Cherubai.
22a RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.
b Pr 3:6; 2 Nef 2:15–19;
Mzj 3:26.

c Mzj 16:4–5.

23a Al 42:2–9.
b Pr 2:17.

24a RR Mirtis, fizinė.
b 2 Nef 2:21;
Moz 5:8–12.

c Al 34:32–35.

25a RR Išpirkimo planas.
b 2 Nef 2:8;
Al 7:12; 42:23.

26a Pr 2:9;
1 Nef 15:36;
Al 32:40.

b Al 34:8–16; 42:6–28;
Moz 6:59–62.

žmonėms buvo "paskirta, kad jie turi mirti; ir po mirties jie turi ateiti į ^bteismą, būtent tą patį teismą, apie kurį kalbėjome, kuris yra pabaiga.

28 Ir po to, kai Dievas paskyrė, kad tai ištiktų žmogų, štai, tada jis pamatė, jog žmogui tikslinga žinoti apie tai, ką jis paskyrė jiems.

29 Todėl jis pasiuntė kalbėtis su jais "angelus, kurie davė žmonėms pamatyti jo šlovės.

30 Ir nuo to laiko jie ėmė šauktis jo vardo; todėl Dievas "kalbėjosi su žmonėmis ir atskleidė jiems išpirkimo ^bplaną, paruoštą nuo pasaulio "kūrimo; ir tai jis atskleidė jiems sulig jų tikėjimu ir atgaila, ir jų šventais darbais.

31 Todėl jis davė žmonėms "įsakymus, kadangi jie pradžioje peržengė ^bpirmuosius įsakymus, susijusius su laikiniais dalykais, ir tapo kaip dievai, "pažinodami kas gera ir kas pikta, pastatydami save į "veikėjo padėtį, kitaip sakant, būdami pastatyti į veikėjo padėtį veikti pagal savo norus ir pageidavimus, daryti pikta arba daryti gera.

32 Todėl po to, kai "atskleidė jiems išpirkimo planą, Dievas davė jiems įsakymus, kad jie

nedarytų pikta, už ką bausmė – antroji ^bmirtis, kuri yra nesibaigianti mirtis teismo dalykų atžvilgiu; nes tokiems išpirkimo planas neturi galios, nes pagal aukščiausiąjį Dievo gerumą "teisingumo darbai negali būti panaikinti.

33 Bet Dievas šaukė žmones savo Sūnaus vardu (toks buvo paruoštas išpirkimo planas), sakydamas: Jei atgailausite ir neužkietinsite savo širdžių, tada aš būsiu gailestingas jums per savo Viengimį Sūnų.

34 Todėl kiekvienas, kuris atgailauja ir neužkietina savo širdies, turės teisę į "gailestingumą per mano Viengimį Sūnų, kad būtų ^batleistos visos jo nuodėmės; ir šitie įeis į mano "atilsį.

35 Ir kiekvienas, kuris užkietins savo širdį ir darys nedorybę, štai aš pažadu savo rūstybėje, kad jis neįeis į mano atilsį.

36 Ir dabar, mano broliai, štai aš sakau jums, kad jei užkietinsite savo širdis, jūs neįeisisite į Viešpaties atilsį; taigi jūsų nedorybė išprovokuoja jį, tad jis siunčia savo rūstybę ant jūsų, kaip per pirmąjį "provokavimą, taip, pagal savo žodį, per pasutinį provokavimą, kaip ir per pirmąjį, nesibaigiančiam jūsų sielų ^bsunaikinimui; taigi, pagal

27a Job 7:1; Hbr 9:27;
DS 42:48.

b RR Teismas,
paskutinytis.

29a Mor 7:25, 31;
DS 29:42.

30a Moz 5:4–5; 6:51.

b RR Išpirkimo planas.

c Mzj 18:13;
Al 13:3, 5, 7–8.

31a RR Dievo įsakymai.

b Pr 2:16–17;

2 Nef 2:18–19.

c Pr 3:22–23; Moz 4:11.

d 2 Nef 2:16.

RR Valios laisvė.

32a Moz 5:4–9.

b RR Mirtis, dvasinė.

c Mzj 15:27;
Al 34:15–16; 42:15.

34a RR Gailestingumas,
gailestingas.

b RR Nuodėmių
atleidimas.

c RR Atilsis, poilsis.

36a JokK 1:7–8;

Al 42:6, 9, 14.

b RR Pasmerktas,
pasmerktumas.

jo žodį, paskutinei mirčiai, kaip ir pirmajai.

37 Ir dabar, mano broliai, matydami, kad žinome tai, ir tai yra tikra, atgailaukime ir neužkietinkime savo širdžių, kad „nepykdytume Viešpaties, savo Dievo, idant nepasiųstų savo rūstybės ant mūsų dėl šitų jo antrųjų įsakymų, kuriuos jis davė mums; bet įeikime į Dievo ^batilsį, paruoštą pagal jo žodį.

13 SKYRIUS

Vyrai pašaukiami aukštaisiais kunigais dėl savo nepaprasto tikėjimo ir gerų darbų. Jie turi mokyti įsakymų. Per teisumą jie pašventinami ir įeina į Viešpaties atilsį. Melchizedekas buvo vienas iš jų. Angelai skelbia gerąją naujieną po visą šalį. Jie apreikš tikrąjį Kristaus atėjimą. Apie 82 m. prieš Kristaus gim.

IR vėl, mano broliai, aš norėčiau nukreipti jūsų mintis atgal į tą laiką, kada Viešpats Dievas davė šiuos įsakymus savo vaikams; ir norėčiau, kad prisimintumėte, jog Viešpats Dievas „iššventino kunigus pagal šventąją savo tvarką, kuri yra pagal jo Sūnaus tvarką, mokyti žmones šių dalykų.

2 Ir tie kunigai buvo paskiriami pagal jo Sūnaus „tvarką tokiu

^bbūdu, kad per tai žmonės žinotų, kokiū būdu žvelgti ateitin į jo Sūnų, kad išpirktų.

3 Ir štai tas būdas, pagal kurį jie buvo paskiriami – „pašaukti ir ^bparuošti nuo pasaulio „įkūrimo, pagal Dievo ^aišankstinį žinojimą, dėl nepaprasto savo tikėjimo ir gerų darbų; pradžioje palikti ^cpasirinkti gera ar pikta; todėl, kadangi pasirinko gera ir panaudojo nepaprastai didį ^ftikėjimą, jie yra ^spašaukti šventu pašaukimu, taip, šventu pašaukimu, kuris buvo paruoštas kartu su ir pagal paruošiamąjį išpirkimą tokiems.

4 Ir taip jie buvo „pašaukti į šitą šventą pašaukimą dėl savo tikėjimo, kai tuo tarpu kiti atmetė Dievo Dvasią dėl savo širdžių kietumo ir savo protų aklumo, kai tuo tarpu, jeigu ne tai, jie galėtų turėti tokią pat didžią ^bprivilegiją, kaip ir jų broliai.

5 Arba galiausiai, pradžioje jie buvo „tokioje pačioje padėtyje su savo broliais; taip šis šventas pašaukimas buvo paruoštas nuo pasaulio įkūrimo tokiems, kurie neužkietins savo širdžių, apmokėjime ir per apmokėjimą Viengimio Sūnaus, kuris buvo paruoštas.

6 Ir taip jie buvo pašaukti jo šventu pašaukimu ir iššventinti į šventosios Dievo tvarkos aukštąją kunigystę mokyti žmonių

37a 1 Nef 17:30; JokK 1:8;

Hel 7:18.

b Al 13:6–9.

13 1a Abr 2:9, 11.

2a DS 107:2–4.

b Al 13:16.

3a DS 127:2.

RR Išrinkimas;

Išankstinis

iššventinimas.

b DS 138:55–56.

c Al 12:25, 30.

RR Ikimirtingasis gyvenimas.

d DS 38:2.

e RR Valios laisvė.

f RR Tikėjimas, tikėti.

g RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; Kunigystė.

4a Etr 12:10.

b 1 Nef 17:32–35.

5a 2 Nef 26:28.

vaikus jo išakymų, idant jie taip pat galėtų įeiti į jo „atilsį.“

7 Ši aukštoji kunigystė yra pagal jo Sūnaus tvarką, kuri buvo nuo pasaulio įkūrimo; arba, kitais žodžiais, yra „be dienų pradžios ar metų pabaigos ir paruošta nuo amžinybės iki visos amžinybės pagal jo ^bišankstinį žinojimą apie viską.“

8 Dabar, jie buvo „iššventinti tokiu būdu – buvo pašaukti šventu pašaukimu ir iššventinti šventa apeiga, ir priėmė šventosios tvarkos aukštąją kunigystę, ir šitas pašaukimas ir apeiga, ir aukštoji kunigystė yra be pradžios ar pabaigos.“

9 Taip jie tampa „aukštaisiais kunigais per amžius, pagal tvarką Sūnaus, Tėvo Viengimio, kuris yra be dienų pradžios ar metų pabaigos, kuris yra pilnas ^bmalonės, teisybės ir tiesos. Ir taip yra. Amen.“

10 Dabar, kaip sakiau apie šią šventąją tvarką, arba šią „aukštąją kunigystę, buvo daug tokių, kurie buvo iššventinti ir tapo aukštaisiais Dievo kunigais; ir tai buvo dėl jų nepaprasto tikėjimo ir ^batgailos, ir jų teisumo priešais Dievą, kadangi jie pasirinko verčiau atgailauti ir daryti, kas teisu, negu pražūti.“

11 Todėl jie buvo pašaukti pagal šią šventąją tvarką ir „pašventinti, ir jų ^bapdarai buvo baltai išplauti Avinėlio krauju.“

12 Dabar, po to, kai buvo „pašventinti ^bŠventąja Dvasia, jų apdarams esant išbalintiems, būdami „tyri ir be dėmės priešais Dievą, jie negalėjo žiūrėti į ^dnuodėmę be ^cpasišlykštėjimo; ir ten buvo daug, nepaprastai daug tokių, kurie buvo padaryti tyri ir įėjo į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.“

13 Ir dabar, mano broliai, norėčiau, kad jūs nusižemintumėte priešais Dievą ir vestumėte atgailą atitinkanti „vaisių, kad taip pat įeitumėt į tą atilsį.“

14 Taip, nusižeminkite taip, kaip žmonės dienomis „Melchizedeko, kuris taip pat buvo aukštasis kunigas pagal šią pačią tvarką, apie kurią kalbėjau, kuris taip pat priėmė aukštąją kunigystę amžiams.“

15 Ir tai buvo tas pats Melchizedekas, kuriam „Abraomas mokėjo ^bdešimtines; taip, būtent mūsų tėvas Abraomas mokėjo dešimtines – vieną dešimtąją dalį nuo visko, ką turėjo.“

16 Dabar, šitokios „apeigos,

6a Al 12:37; 16:17.

RR Atilsis, poilsis.

7a Hbr 7:3.

^b RR Dievas, Dievybė.

8a DS 84:33–42.

RR Melchizedeko kunigystė.

9a RR Aukštasis kunigas.

^b 2 Nef 2:6.

RR Malonė.

10a DS 84:18–22.

^b RR Atgailauti, atgaila.

11a Moz 6:59–60.

^b 1 Nef 12:10;

Al 5:21–27;

3 Nef 27:19–20.

12a Rom 8:1–9.

RR Pašventinimas.

^b RR Šventoji Dvasia.

^c RR Tyras, tyrumas.

^d Mzj 5:2; Al 19:33.

^e Pat 8:13; Al 37:29.

13a Lk 3:8.

14a DS 84:14.

DŽSV, Pr 14:25–40.

RR Melchizedekas.

15a RR Abraomas.

^b Pr 14:18–20;

Mal 3:8–10.

RR Dešimtinės,

dešimtinės

mokėjimas.

16a RR Apeigos,

nuostatai.

kurios yra jo tvarkos ^bpavaizdas, buvo nustatytos tam, kad jų dėka žmonės galėtų žiūrėti ateitin į Dievo Sūnų, kitaip sakant, tai buvo jo tvarka, ir tai – kad jie galėtų žiūrėti ateitin į jį, laukdami savo nuodėmių atleidimo, idant galėtų įeiti į Viešpaties atilsį.

17 Dabar, šitas Melchizedekas buvo Salemo žemės karalius; ir jo žmonės sustiprėjo nedorybe ir bjaurumu; taip, jie visi nuklydo; jie buvo pilni visokio nelabumo.

18 Bet Melchizedekas, panaudodamas galingą tikėjimą ir gavęs aukštosios kunigystės pareigybę pagal „šventąją Dievo tvarką, skelbė atgailą savo žmonėms. Ir štai jie atgailavo; ir Melchizedekas savo dienomis įvedė taiką šalyje; todėl jis buvo pavadintas taikos kunigaikščiu, nes buvo Salemo karalius; ir jis valdė, būdamas pavaldus savo tėvui.

19 Dabar, buvo „daugybė prieš jį ir taip pat daugybė po jo, bet nė vieno ^bnebuvo žymesnio; todėl jie labiau jį minėjo.

20 Dabar, man nebūtina smulkiai pasakoti apie tai; turėtų pakakti to, ką pasakiau. Štai „Raštai yra priešais jus; jei ^biškreipsite juos, tai bus jūsų pačių sunaikinimui.

21 Ir dabar buvo taip, kad ištaręs jiems šiuos žodžius, Alma

ištiesė savo ranką į juos ir garsiai šaukė, sakydamas: Dabar laikas „atgailauti, nes artinasi išgelbėjimo diena.

22 Taip, ir Viešpaties balsas angelų „burna skelbia tai visoms tautoms; taip, skelbia tai, kad jie gautų didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną; taip, ir jis garsina šią gerąją naujieną tarp visų savo žmonių, taip, netgi tiems, kurie plačiai išsklaidyti ant žemės veido; taigi ji atėjo ir pas mus.

23 Ir ji paskelbta mums „aiškiais žodžiais, kad galėtume suprasti, kad nesuklystume; ir tai todėl, kad esame ^bateiviai svetimoje žemėje; taigi esame taip didžiai palaiminti, nes ši geroji naujiena buvo mums paskelbta visose mūsų vynuogyno dalyse.

24 Nes štai šiuo metu „angelai tai skelbia daugeliui mūsų žemėje; ir tai daroma paruošti žmonių vaikų širdis priimti jo žodį tuo metu, kai jis ateis savo šlovėje.

25 Ir dabar mes tik ir laukiame, kad išgirstume džiaugsmingą naujieną, paskelbtą mums angelų burna, apie jo atėjimą; nes mes „nežinome, kaip greitai ateis laikas. Duok Dieve, kad tai įvyktų mano dienomis; bet tebūna tai anksčiau ar vėliau – tuo aš džiūgaušiu.

26 Ir tai bus atskleista „teisiems

16b RR Simbolizmas.

18a RR Melchizedeko kunigystė.

19a Hel 8:18;

DS 84:6–16; 107:40–55.

b DS 107:1–4.

20a RR Raštai.

b 2 Pet 3:16;

Al 41:1.

21a RR Atgailauti, atgaila.

22a Al 10:20.

23a 2 Nef 25:7–8; 31:3; 32:7;

JokK 4:13;

Etr 12:39.

b JokK 7:26.

24a Al 10:10; 39:19.

25a 1 Nef 10:4;

3 Nef 1:13.

26a Am 3:7;

Lk 2:8–11.

ir šventiems vyrams angelų burna jo atėjimo metu, kad išsi-pildytų mūsų tėvų žodžiai sulig tuo, ką jie kalbėjo apie jį, kas buvo pagal pranašystės dvasią, kuri buvo juose.

27 Ir dabar, mano broliai, aš „trokštu iš savo širdies gilumos, taip, su dideliu susirūpinimu, netgi iki skausmo, kad jūs išiklausytumėte į mano žodžius ir atmestumėte savo nuodėmes, ir neatidėliotumėte savo atgailos dienos;

28 bet kad nusižemintumėte priešais Viešpatį ir šauktumėtės jo švento vardo, ir nuolat „budėtumėte ir melstumėtės, kad nebūtumėte ^bgundomi labiau negu galite pakelti, ir todėl būtumėt vedami Šventosios Dvasios, tapdami nuolankūs, „romūs, paklusnūs, kantrūs, pilni meilės ir didžio kantrumo;

29 „tikėdami Viešpatį; vildamiesi, kad gausite amžinąjį gyvenimą; visuomet turėdami Dievo ^bmeilę savo širdyse, kad galėtumėte būti iškelti paskutinąją dieną ir įeiti į jo ^catilsį.

30 Ir tesuteikia Viešpats jums atgailą, kad neužsitrauktumėte į rūstybės, kad nebūtumėte surakinti „pragaro grandinėmis, idant nepatirtumėte antrosios ^bmirties.

31 Ir Alma tiems žmonėms kalbėjo daug daugiau žodžių, kurie neužrašyti šitoje knygoje.

14 SKYRIUS

Alma ir Amulekas įkalinami ir mušami. Tikintieji ir jų Šventieji Raštai deginami ant laužo. Šie kankiniai priimami į Viešpaties šlovę. Kalėjimo sienos plyšinėja ir griūva. Alma ir Amulekas išlaisvinami, o jų persekiotojai nužudomi. Apie 82–81 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jam baigus kalbėti žmonėms, daugelis jų patikėjo jo žodžiais ir pradėjo atgailauti ir tyrinėti „Raštus.

2 Bet dauguma jų troško sunaikinti Almą ir Amuleką; nes pyko ant Almos dėl jo žodžių Žiezromui „tiesumo; ir jie taip pat sakė, kad Amulekas ^bmelavo jiems ir burnojo prieš jų įstatymą ir taip pat prieš jų teisininkus ir teisėjus.

3 Ir šie taip pat pyko ant Almos ir Amuleko; ir kadangi jie taip tiesmukiškai liudijo prieš jų neįlabumą, jie kėsinosi juos slapta pašalinti.

4 Bet buvo taip, kad jie to nepadarė; bet suėmė juos ir surišo stipriomis virvėmis, ir atvedė priešais vyriausiąjį tos žemės teisėją.

5 Ir žmonės ėjo į priekį ir liudijo prieš juos, pareikšdami, kad jie burnojo prieš įstatymą ir šalies bei visų šalies žmonių teisininkus ir teisėjus; ir taip pat liudijo, jog yra tik vienas Dievas

27a Mzj 28:3.

28a RR Malda; Saugoti, sargas, sargybinis.
b 1 Kor 10:13.
c RR Romus, romumas; Kantrybė.

29a Al 7:24.

b DS 20:31; 76:116.
RR Tikroji meilė.
c DS 84:24.
30a RR Pasmerkta, pasmerkumas;

Pragaras.

b RR Mirtis, dvasinė.
14 a 2 Kar 22:8–13.
RR Raštai.
2a Al 12:3–7.
b Al 10:27.

ir kad jis atsiųs savo Sūnų tarp žmonių, bet jis neišgelbės jų; ir daug tokių dalykų žmonės liudijo prieš Almą ir Amuleką. Dabar, tai buvo padaryta priešais vyriausiąjį žemės teisėją.

6 Ir buvo taip, kad Ziezeros buvo apstulbintas pasakytų žodžių; ir taip pat jis žinojo apie protų aklumą, kurią jis sukėlė tarp žmonių savo melagingais žodžiais; ir jo sielą ėmė ^aakėti jo paties kaltės ^bsuvokimas; taip, jį ėmė apimti pragaro kančios.

7 Ir buvo taip, kad jis pradėjo šaukti žmonėms, sakydamas: Štai, aš esu ^akaltas, o šitie vyrai yra be dėmės priešais Dievą. Ir nuo tol jis pradėjo juos užtarti; bet jie išplūdo jį, sakydami: Ar ir tave apsėdo velnias? Ir jie spjaudė į jį ir ^bišmetė lauk iš savo tarpo jį ir taip pat visus tuos, kurie patikėjo Almos ir Amuleko pasakytais žodžiais; ir jie išmetė juos lauk ir pasiuntė vyrus apmėtyti juos akmenimis.

8 Ir jie atvedė jų žmonas ir vaikus; ir visus, kurie įtikėjo arba buvo mokyti tikėti Dievo žodžiu, jie nurodė įmesti į ugnį; ir taip pat atnešė jų metraščius, kuriuose buvo Šventieji Raštai, ir taip pat sumetė juos į ugnį, kad būtų sudeginti ir sunaikinti ugnies.

9 Ir buvo taip, kad jie paėmė Almą ir Amuleką ir nusivedė juos į žudynių vietą, kad jie matytų sunaikinimą tų, kurie buvo ryjami ugnies.

10 Ir kada Amulekas išvydo ugnies ryjamų moterų ir vaikų kančias, jį taip pat apėmė kančia; ir jis tarė Almai: Kaip mes galime stebėti šį baisų reginį? Todėl ištieskime rankas ir panaudokime Dievo ^agalią, esančią mumyse, ir išgelbėkime juos nuo liepsnų.

11 Bet Alma tarė jam: Dvasia verčia mane neištiesti savo rankos; nes štai Viešpats priima juos aukštyn pas save į ^ašlovę; ir jis leidžia, kad jie tai darytų, arba kad žmonės jiems tai darytų pagal savo širdžių kietumą, kad ^bteismai, kuriuos jis savo rūstybėje jiems įvykdys, būtų teisingi; ir ^cnekaltųjų ^akraujas stovės kaip liudijimas prieš juos, taip, ir galingai šauks prieš juos paskutinįją dieną.

12 Dabar, Amulekas tarė Almai: Štai, galbūt jie sudegins ir mus.

13 Ir Alma tarė: Tebūnie tai pagal Viešpaties valią. Bet štai, mūsų darbas neužbaigtas; todėl jie mūsų nesudegins.

14 Dabar buvo taip, kad po to, kai kūnai tų, kurie buvo įmesti į ugnį, buvo praryti ugnies, ir taip pat metraščiai, kurie buvo įmesti su jais, vyriausiasis tos žemės teisėjas atėjo ir atsistojo priešais Almą ir Amuleką, jiems esant surištiems; ir mušė juos ranka per skruostus ir sakė jiems: Ar po to, ką pamatėte, dar pamokslausite šitiems žmo-

6a Al 15:5.
b RR Sąžinė.
7a Al 11:21–37.
b Al 15:1.

10a Al 8:30–31.
11a RR Šlovė.
b Ps 37:8–13; Al 60:13;
DS 103:3.

RR Teisingumas.
c Mzj 17:10.
d RR Kankinys,
kankinio mirtis.

nėms, kad jie bus įmesti į ugnies ir sieros „ežerą“?

15 Štai matote, kad jūs neturėjote galios išgelbėti tų, kurie buvo įmesti į ugnį; ir Dievas neišgelbėjo jų dėl to, kad jie buvo tavo tikėjimo. Ir teisėjas vėl mušė juos per skruostus ir klausė: Ką pasakysite dėl savęs?

16 Dabar, šitas teisėjas buvo Gideoną nužudžiusio „Nehoro tvarkos ir tikėjimo.

17 Ir buvo taip, kad Alma ir Amulekas nieko jam neatsakė; ir jis vėl mušė juos ir perdavė pareigūnams, kad įmestų juos į kalėjimą.

18 Ir kada jie išbuvo įmesti kalėjiman tris dienas, atėjo daug „teisininkų ir teisėjų, ir kunigų, ir mokytojų, kurie buvo Nehoro išpažinimo; ir jie atėjo į kalėjimą pamatyti jų, ir klausinėjo juos apie daugelį žodžių; bet šie jiems nieko neatsakė.

19 Ir buvo taip, kad teisėjas atsistojo priešais juos ir tarė: Kodėl neatsakinėjate į šių žmonių žodžius? Ar nežinote, kad aš turiu galią atiduoti jus liepsnoms? Ir jis įsakė jiems kalbėti; bet jie nieko neatsakė.

20 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir nuėjo savo keliais, bet rytojaus dieną vėl atėjo; ir teisėjas taip pat vėl mušė juos per skruostus. Ir daugelis taip pat išeidavo priekin ir mušdavo juos, sakydami: Ar dar stosite ir teisite šiuos žmones, ir smerksite mūsų įstatymą? Jei turite tokią didelę galią, tai kodėl savęs „neišvaduoiate“?

21 Ir daug panašių dalykų jie sakė jiems, grieždami dantimis ir spjaudydami į juos, ir sakydami: Kaip atrodysime, kai būsime pasmerkti?

22 Ir daug panašių dalykų, taip, visokių panašių dalykų jie pasakė jiems; ir taip jie tyčiojosi iš jų daugelį dienų. Ir jie nedavė jiems maisto, idant jie alktų, ir vandens, idant trokštų; ir taip pat iš jų atėmė drabužius, tad jie buvo nuogi; ir taip jie buvo surišti stipriomis virvėmis ir uždaryti kalėjime.

23 Ir buvo taip, kad po to, kai jie taip kentėjo daugelį dienų (ir tai buvo teisėjų valdžios Nefio žmonėms dešimtųjų metų dešimto mėnesio dvyliką dieną), Amonio žemės vyriausiasis teisėjas ir daugelis jų mokytojų bei teisininkų nuėjo į kalėjimą, kur surišti virvėmis buvo Alma ir Amulekas.

24 Ir vyriausiasis teisėjas atsistojo priešais juos ir vėl mušė juos, ir sakė: Jei turite Dievo galią, išsivaduokite iš šitų raiščių, ir tada mes tikėsime, kad Viešpats sunaikins šiuos žmones sulig jūsų žodžiais.

25 Ir buvo taip, kad jie visi, netgi iki paskutinio, išėjo priekin ir mušė juos, sakydami tuos pačius žodžius; ir kada paskutinytis pasakė jiems tai, Dievo „galia buvo ant Almos ir Amuleko, ir jie pakilo ir atsistojo ant kojų.

26 Ir Alma šaukė, sakydamas: Kaip ilgai mes kėsime šituos

didžius „suspaudimus, o Viešpatie? O Viešpatie, duok mums stiprybės sulig mūsų tikėjimu, kuris yra tikėjimas Kristumi, netgi iki išsilaisvinimo. Ir jie sutraukė virves, kuriomis buvo surišti. Ir kada žmonės tai pamatė, jie pradėjo bėgti, nes juos apėmė sunaikinimo baimė.

27 Ir buvo taip, kad tokia didelė buvo jų baimė, jog jie parkrito ant žemės ir nepasiekė „kalėjimo lauko durų; ir žemė galingai sudrebėjo, ir kalėjimo sienos suplyšinėjo, tad jos griuvo žemėn; ir vyriausiasis kunigas ir teisininkai, ir kunigai, ir mokytojai, kurie mušė Alma ir Amuleką, buvo jų griuvimo užmušti.

28 O Alma ir Amulekas išėjo iš kalėjimo, ir jie buvo nesužeisti; nes Viešpats davė jiems galią sulig jų tikėjimu, kuris buvo tikėjimas Kristumi. Ir jie tuojau išėjo iš kalėjimo; ir buvo „išlaisvinti iš savo pančių; o kalėjimas griuvo žemėn, ir kiekviena siela jo sienų viduje, išskyrus Alma ir Amuleką, buvo užmušta; ir jie tuojau nuėjo į miestą.

29 Dabar, žmonės, išgirdę didelį triukšmą, miniomis subėgo sužinoti jo priežastį; ir kada jie pamatė Alma ir Amuleką, išėinančius iš kalėjimo, ir jo sienas, nugriuvusias žemėn, juos apėmė siaubinga baimė, ir jie bėgo iš Almos ir Amuleko akivaizdos taip, kaip bėga ožka su savo jaunikliais nuo dviejų liū-

tų; ir taip jie bėgo iš Almos ir Amuleko akivaizdos.

15 SKYRIUS

Alma ir Amulekas eina į Sidomą ir įsteigia bažnyčią. Alma išgydo Ziezromą, kuris prisijungia prie bažnyčios. Daug pakrikštijama, ir bažnyčia klesti. Alma ir Amulekas eina į Zarahemlą. Apie 81 m. prieš Kristaus gim.

IR buvo taip, kad Almai ir Amulekui buvo įsakyta išvykti iš to miesto; ir jie išvyko ir nuėjo net į Sidomo žemę; ir štai, čia jie rado visus žmones, išvykusius iš „Amonio žemės, kurie buvo b¹išmesti ir apmėtyti akmenimis dėl to, kad patikėjo Almos žodžiais.

2 Ir jie papasakojo jiems viską, kas atsitiko jų „žmonoms ir vaikams, ir taip pat apie save ir apie savo išsivadavimo b²galią.

3 Ir taip pat Sidome gulėjo sergantis Ziezromas, kamuojamas deginančios karštinės, kurią sukėlė sunkios jo proto kančios dėl jo „nelabumo, nes jis manė, kad Almos ir Amuleko jau nebėra; ir jis manė, kad jie nužudyti dėl jo nedorumo. Ir ši didi nuodėmė ir daugybė kitų jo nuodėmių akėjo jo protą, kol šis nepaprastai įsisikaudėjo, nerasdamas jokio išsivadavimo; todėl jį pradėjo svilinti deginantis karštis.

4 Dabar, kada jis išgirdo, kad Alma ir Amulekas yra Sidomo

26a Jok 5:10–11;
Mzj 17:10–20;
DS 121:7–8.

27a ApD 16:26; Etr 12:13.

28a JokK 4:6;
3 Nef 28:19–22.
15 1a Al 16:2–3, 9, 11.

b Al 14:7.

2a Al 14:8–14.
b Al 14:28.
3a Al 14:6–7.

žemėje, jo širdis įsidrąsino, ir jis nedelsdamas pasiuntė žinią jiems, trokšdamas, kad jie ateitų pas jį.

5 Ir buvo taip, kad jie nedelsdami nuėjo, pakludami žiniai, kurią jis pasiuntė jiems; ir jie atėjo ir užėjo pas Ziezromą; ir rado jį lovoje sergantį, labai silpną, kamuojamą deginančios karštinės; ir jo protas taip pat buvo nepaprastai kamuojamas dėl jo nedorybių; ir pamatęs juos, jis ištiesė savo ranką ir maldavo, kad jį išgydytų.

6 Ir buvo taip, kad Alma tarė jam, imdamas jį už rankos: „Ar tiki Kristaus galia išgelbėti?“

7 Ir jis atsakė ir tarė: Taip, aš tikiu visais žodžiais, kurių tu mokei.

8 Ir Alma tarė: Jei tiki Kristaus išpirkimu, tu gali būti „išgydytas.“

9 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu pagal tavo žodžius.

10 Ir tada Alma šaukėsi Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, mūsų Dieve, pasigailėk šito vyro ir „išgydyk jį pagal jo tikėjimą, kuris yra tikėjimas Kristumi.“

11 Ir kada Alma pasakė šiuos žodžius, Ziezromas „pašoko ant kojų ir pradėjo vaikščioti; ir tai buvo padaryta didelei visų žmonių nuostabai; ir žinia apie tai pasklido po visą Sidomo žemę.“

12 Ir Alma pakrikštijo Ziezromą Viešpačiui; ir nuo to laiko jis pradėjo pamokslauti žmonėms.

13 Ir Alma įsteigė bažnyčią Sidomo žemėje ir pašventė kunigus bei mokytojus toje žemėje, kad krikštytų Viešpačiui kiekvieną, kuris tik norės būti pakrikštytas.

14 Ir buvo taip, kad jų buvo daug; nes jie plūdo iš visos Sidomo apylinkės ir buvo krikštijami.

15 Bet kas dėl žmonių, kurie buvo Amonio žemėje, tai jie vis dar pasiliko kietasirdžiai ir kietasprandžiai žmonės; ir neatgailavo dėl savo nuodėmių, visą Almos ir Amuleko galią priskirdami velniui; nes jie buvo „Nehoro išpažinimo ir netikėjo atgaila dėl savo nuodėmių.“

16 Ir buvo taip, kad Alma ir Amulekas, – nes vardan Dievo žodžio Amulekas „paliko visą savo auksą ir sidabrą, ir savo brangius daiktus, kurie buvo Amonio žemėje, ir buvo ^batmestas tų, kurie kažkada buvo jo draugai, bei savo tėvo ir giminaičių;

17 todėl, įsteigęs bažnyčią Sidome, Alma, pamatęs didelį „susilaikymą, taip, pamatęs, kad žmonės susilaikė nuo savo širdžių išdidumo ir pradėjo ^bnusižeminti prieš Dievą, ir pradėjo rinktis drauge savo šventovėse „garbinti Dievą priešais aukurą, nuolat ^d„budėdami ir melsdamiesi, kad galėtų būti išvaduoti nuo Sėtono ir nuo ^e„mirties, ir nuo sunaikinimo;

6a Mk 9:23.
8a RR Išgydyti, išgydymai.
10a Mk 2:1–12.
11a ApD 3:1–11.
15a Al 1:2–15.

16a Lk 14:33; Al 10:4.
b RR Persekioti, persekiojimas.
17a Al 16:21.
b RR Pažeminti, nusižeminimas,

nuolankumas.
c RR Garbinimas.
d RR Malda; Saugoti, sargas, sargybinis.
e RR Mirtis, dvasinė.

18 dabar, kaip sakiau, Alma, pamatęs visa tai, paėmė Amuleką ir perėjo į Zarahemlos žemę ir atsivedė jį į savo paties namus, ir tarnavo jam jo suspaudimuose, ir stiprino jį Viešpatyje.

19 Ir taip pasibaigė dešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

16 SKYRIUS

Lamanitai sunaikina Amoniho žmones. Zoramas veda nefitus į pergalę prieš lamanitus. Alma ir Amulekas bei daugelis kitų skelbia žodį. Jie moko, kad po savo prisikėlimo Kristus pasirodys nefitams. Apie 81–77 m. prieš Kristaus gim.

IR buvo taip, kad vienuoliktaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais, penktąją antro mėnesio dieną, po ilgos taikos Zarahemlos žemėje, po to, kai kažkiek metų, netgi iki vienuoliktųjų metų antro mėnesio penktosios dienos, nebuvo karų ir kovų, visoje šalyje pasigirdo karo šauksmas.

2 Nes štai tyrų pusėje lamanitų armijos įėjo į šalies ribas, netgi į „Amoniho miestą, ir pradėjo žudyti žmones ir naikinti miestą.

3 Ir dabar buvo taip, kad kol nefitai sukėlė pakankamą armiją, kad išvytų juos iš šalies, šie „sunaikino žmones, buvusius Amoniho mieste, ir taip pat kai kuriuos Nojaus žemės ribose, o kitus paėmė nelaisvėn į tyrus.

4 Dabar buvo taip, kad nefitai

norėjo atgauti tuos, kurie buvo išvesti nelaisvėn į tyrus.

5 Todėl tas, kuris buvo paskirtas nefitų armijų vyriausiuoju vadu (ir jo vardas buvo Zoramas, ir jis turėjo du sūnus – Lehį ir Aha), dabar, Zoramas ir du jo sūnūs, žinodami, jog Alma yra aukštasis bažnyčios kunigas, ir girdėję, kad jis turi pranašystės dvasią, nuėjo pas jį ir norėjo iš jo sužinoti, kur Viešpats norėtų, kad jie eitų tyruose, ieškodami savo brolių, kuriuos lamanitai paėmė nelaisvėn.

6 Ir buvo taip, kad Alma „teiravosi Viešpaties dėl šito reikalo. Ir Alma sugrižo ir tarė jiems: Štai, lamanitai kelsis per Sidono upę pietiniuose tyruose, už Mančio žemės ribos. Ir štai ten jūs pasitiksime juos, Sidono upės rytinėje pusėje, ir ten Viešpats atiduos tau tavo brolius, kuriuos lamanitai paėmė į nelaisvę.

7 Ir buvo taip, kad Zoramas ir jo sūnūs persikėlė per Sidono upę su savo armijomis ir nukeliavo tolyn už Mančio ribų į pietinius tyrus, kurie buvo Sidono upės pietinėje pusėje.

8 Ir jie užpuolė lamanitų armijas, ir lamanitai buvo išsklaidyti ir nuvyti į tyrus; ir jie atsiėmė savo brolius, kuriuos lamanitai buvo paėmę nelaisvėn, ir neprapuolė nė viena siela iš tų, kurie buvo paimti nelaisvėn. Ir jų broliai parvedė juos užimti savo žemių.

9 Ir taip pasibaigė teisėjų vienuoliktieji metai: lamanitai buvo išvyti iš žemės, o Amoniho žmo-

nės “sunaikinti; taip, kiekviena gyva amonihiečių siela buvo ^bsunaikinta ir taip pat didis jų miestas, kurio, pasak jų, dėl jo galybės Dievas negalėjo sunaikinti.

10 Bet štai per “viena dieną jis liko negyvenamas; ir lavonus darkė šunys bei laukiniai tyrų žvėrys.

11 Vis dėlto po daugelio dienų negyvi jų kūnai buvo sukrauti ant žemės veido ir apkasti plonu sluoksniu. Ir dabar, tokia baisi buvo jų smarvė, kad daugelį metų žmonės nėjo užimti Amonio žemės. Ir ji buvo pavadinta Nehorų dykyne; nes jie buvo “Nehoro išpažinimo, tie kas buvo nužudyti; ir jų žemės liko negyvenamos.

12 Ir lamanitai daugiau nebeatėjo kariauti prieš nefitus iki teisėjų valdžios Nefio žmonėms keturioliktųjų metų. Ir taip trejus metus visoje šalyje Nefio žmonės gyveno nuolatinėje taikoje.

13 Ir Alma ir Amulekas išėjo skelbdami atgailą žmonėms jų “šventyklose ir jų šventovėse, ir taip pat jų ^bsinagogose, kurios buvo pastatytos pagal žydų būdą.

14 Ir visiems, kas tik klausėsi jų žodžių, jie nuolat skelbė Dievo žodį, visiškai “neatsižvelgdami į asmenį.

15 Ir taip Alma ir Amulekas išėjo, ir taip pat daug daugiau tų, kurie buvo išrinkti šitam darbui, skelbti žodį po visą tą žemę. Ir bažnyčios kūrimas tapo visuotinas visoje žemėje, visoje aplinkinėje srityje, tarp visų nefitų žmonių.

16 Ir tarp jų nebuvo jokios “nelygybės; Viešpats išliejo savo Dvasios ant žemės veido, kad paruoštų žmonių vaikų protus, arba paruoštų jų ^bširdis, priimti žodį, kurio bus mokoma, kai jis ateis,

17 idant jie nebūtų užkietinti prieš žodį, nebebūtų netikintys ir nebeieitų toliau į sunaikinimą, bet kad galėtų priimti žodį su džiaugsmu ir kaip “šaka būtų įskiepyti į tikrąjį ^bvynmedį, idant galėtų įeiti į Viešpaties, savo Dievo, ^catilsį.

18 Dabar, šitie “kunigai, kurie išėjo tarp žmonių, pamokslavo prieš visokius melus ir ^bapgaulės, ir ^cpavydus, ir nesutarimus, ir piktumą, ir užgauliojimus, ir vogimą, plėšimą, grobimą, žudymą, svetimavimą ir visokios rūšies geidulingumą, skelbdami, kad to neturėtų būti;

19 skelbdami tai, kas netrukus turi įvykti; taip, skelbdami apie Dievo Sūnaus “atėjimą, jo kentėjimus ir mirtį, ir taip pat prikėlimą iš mirusiųjų.

20 Ir daugelis žmonių teiravosi

9a Al 8:16; 9:18–24;
Mrm 6:15–22.

b Al 25:1–2.

10a Al 9:4.

11a Al 1:15; 24:28–30.

13a 2 Nef 5:16.

b Al 21:4–6, 20.

14a Al 1:30.

16a Mzj 18:19–29;

4 Nef 1:3.

b RR Sudužusi širdis.

17a JokK 5:24.

b RR Viešpaties
vynuogynas.

c Al 12:37; 13:10–13.

18a Al 15:13.

b RR Apgavystė,
apgauti, apgaulė.

c RR Pavydėti,
pavydas.

19a RR Jėzus Kristus –
Pranašystės apie
Jėzaus Kristaus
gimimą ir mirtį.

apie vietą, kur Dievo Sūnus ateis; ir jie buvo mokomi, kad jis „po savo prisikėlimo ^bpasirodys jiems; ir šito žmonės klausėsi su dideliu džiaugsmu ir linksmybe.

21 Ir dabar, po to, kai bažnyčia buvo įsteigta visoje žemėje, – pasiekus „pergalę prieš velnią ir visoje šalyje skelbiant Dievo žodį jo tyrumė, ir Viešpačiui išliejant savo palaiminimus ant žmonių, – taip pasibaigė keturiolikieji teisėjų valdžios Nefio žmonės metai.

Aprašymas apie Mozijo sūnus, kurie atsisakė savo teisių į karalystę vardan Dievo žodžio ir išėjo į Nefio žemę pamokslauti lamanitams; jų kentėjimai ir išvadavimas, pagal Almos metraščių.

Tai aprašyta nuo 17 iki 27 skyriaus imtinai.

17 SKYRIUS

Mozijo sūnūs turi pranašavimo ir apreiškimo dvasią. Jie eina skirtingomis kryptimis skelbti žodžio lamanitams. Amonas eina į Izmaelio žemę ir tampa karaliaus Lamonio tarnu. Amonas išgelbėja karaliaus bandas ir nužudo jo priešus prie Sebuso vandenu. 1–3 eilutė – apie 77 m. prieš Kristaus gim.; 4 eilu-

tė – apie 91–77 m. prieš Kristaus gim.; ir 5–39 eilutė – apie 91 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Almai bekeliaujant iš Gideono žemės į pietus, Mančio žemės link, štai, savo nuostabai, jis „susitiko su Mozijo ^bsūnumis, keliaujančiais Zarahemlos žemės link.

2 Dabar, šie Mozijo sūnūs buvo su Alma tada, kai angelas „pirmą kartą pasirodė jam; todėl Alma, matydamas savo brolius, nepaprastai džiūgavo; ir prie jo džiaugsmo dar prisidėjo tai, kad jie tebebuvo jo broliai Viešpatyje; taip, ir jie sustiprėjo tiesos pažinime; nes buvo sveiko supratimo vyrai ir stropiai ^btyrinėjo Raštus, kad pažintų Dievo žodį.

3 Bet tai dar ne viskas; jie daug meldėsi ir „pasninkavo; todėl turėjo pranašavimo dvasią ir apreiškimo dvasią, ir kai ^bmokė, jie mokė su galia ir įgaliojimu iš Dievo.

4 Ir jie mokė Dievo žodžio tarp lamanitų keturiolika metų, ir juos lydėjo didelė „sėkmė ^batvedant daugelį į tiesos pažinimą; taip, jų žodžių galia daugelis buvo atvesti priešais Dievo aukurą šauktis jo vardo ir „išpažinti savo nuodėmių priešais jį.

5 Dabar, štai aplinkybės, kurias lydėjo juos jų keliavimuose (nes jie išgyveno daug suspaudimų):

20a 1 Nef 12:4–6.
b 2 Nef 26:9;
3 Nef 11:7–14.
21a Al 15:17.
17 1a Al 27:16.
b Mzj 27:34.
2a Mzj 27:11–17.

b RR Raštai.
3a RR Pasninkauti,
pasninkavimas;
Malda.
b RR Mokyti,
mokytojas –
Mokyti su Dvasia.

4a Al 29:14.
b RR Misionieriškas
darbas.
c RR Išpažinti,
išpažinimas.

jie daug ką iškentėjo tiek kūnu, tiek ir protu, kaip antai alkį, troškulį ir nuovargį, ir taip pat daug dvasinių ^agrumtynių.

6 Dabar, tokie buvo jų keliavimai: pirmaisiais teisėjų metais jie ^aatsisveikino su savo tėvu Moziju, ^batsisakę karalystės, kurią jų tėvas norėjo perduoti jiems; toks pat buvo ir liaudies noras.

7 Nepaisant to, jie iškeliavo iš Zarahemlos žemės, ir jie pasiemė savo kalavijus ir ietis, ir lanqus, ir strėles, ir svaidykles; ir tai jie padarė, kad galėtų apsirūpinti maistu būdami tyruose.

8 Ir taip jie išvyko į tyrus su savo būriu, kurį surinko keliauti į Nefio žemę skelbti Dievo žodžio lamanitams.

9 Ir buvo taip, kad jie daugelį dienų keliavo tyruose ir daug pasninkavo, ir daug ^ameldėsi, kad Viešpats suteiktų jiems dalelę savo Dvasios, kad ji eitų su jais ir pasiliktų su jais, idant jie galėtų būti ^bįrankiu Dievo rankose atvesti, jei tai įmanoma, jų brolius lamanitus į tiesos pažinimą, į jų tėvų ^ctradicijų, kurios buvo neteisingos, niekingumo pažinimą.

10 Ir buvo taip, kad Viešpats ^aaplankė juos savo ^bDvasia ir tarė jiems: Būkite ^cpaguosti. Ir jie buvo paguosti.

11 Ir Viešpats taip pat sakė jiems: Eikite tarp lamanitų, savo

brolių, ir įtvirtinkite mano žodį; tačiau būkite ^akantrūs ilguose kentėjimuose ir suspaudimuose, kad parodytumėte gerą pavyzdį jiems per mane, ir aš jus padarysiu įrankiu savo rankose daugeliui sielų išgelbėti.

12 Ir buvo taip, kad Mozijo sūnų, ir taip pat tų, kurie buvo su jais, širdys įsidrąsino eiti pas lamanitus skelbti jiems Dievo žodžio.

13 Ir buvo taip, kad atvykę į lamanitų žemės ribas, jie ^aišsiskyrė ir iškeliavo, pasitikėdami Viešpačiu, kad savo ^bpjūties pabaigoje jie vėl susitiks; nes numanė, jog didelis bus tas darbas, kurio jie ėmėsi.

14 Ir tikrai jis buvo didelis, nes jie ėmėsi skelbti Dievo žodį ^alaukiniams, užkietėjusiems ir žiauriems žmonėms; žmonėms, kurie džiaugėsi žudydami nefitus ir plėšdami, ir grobdami juos; ir širdimis jie buvo prisirišę prie turtų, arba aukso ir sidabro, ir brangakmenių; tačiau jie stengėsi tai įsigyti žudydami ir plėšdami, kad jiems nereikėtų jų užsidirbti savo rankomis.

15 Taigi jie buvo labai tingūs žmonės, kurių dauguma garbino stabus, ir Dievo ^aprakeiksmas krito ant jų dėl jų tėvų ^btradicijų; nepaisant to, Viešpaties pažadai buvo ištiesti jiems su atgailos sąlyga.

16 Taigi Mozijo sūnūs ėmėsi to

5a Al 8:10.

6a Mzj 28:1, 5–9.

b Mzj 29:3.

9a Al 25:17.

RR Malda.

b Mzj 23:10; Al 26:3.

c Al 3:10–12.

10a DS 5:16.

b RR Šventoji Dvasia.

c Al 26:27.

11a Al 20:29.

RR Kantrybė.

13a Al 21:1.

b Mt 9:37.

14a Mzj 10:12.

15a Al 3:6–19;

3 Nef 2:15–16.

b Al 9:16–24; 18:5.

darbo, „tikėdamiesi, kad galbūt jiems pavyks atvesti juos į atgailą; kad galbūt jiems pavyks juos supažindinti su išpirkimo planu.

17 Todėl jie atsiskyrė vienas nuo kito ir išėjo tarp jų, kiekvienas atskirai, pagal Dievo žodį ir galią, suteiktą jiems.

18 Dabar, Amonas buvo jų vadas, arba, tiksliau, tarnavo jiems, ir jis iškeliavo, „palaiminęs juos pagal kiekvieno jų atitinkamą padėtį, suteikęs jiems Dievo žodį, arba patarnavęs jiems, prieš savo išvykimą; ir taip jie leidosi kiekvienas savo keliu po šalį.

19 Ir Amonas nuėjo į Izmaelio žemę, žemę, pavadintą pagal „Izmaelio sūnus, kurie taip pat tapo lamanitais.

20 Ir kai Amonas įžengė į Izmaelio žemę, lamanitai suėmė jį ir surišo, pagal savo paprotį surišti visus nefitus, papuolusius į jų rankas, ir atvesti juos priešais karalių; ir tokiu būdu tai būdavo paliekama karaliaus užgaidai: nužudyti juos ar laikyti nelaisvėje, ar įmesti į kalėjimą, ar išmesti lauk iš jo žemės – pagal jo valią ir pageidavimą.

21 Ir taip Amonas buvo atvestas priešais karalių, kuris valdė Izmaelio žemę; ir jo vardas buvo Lamonis; ir jis buvo Izmaelio palikuonis.

22 Ir karalius pasiteiravo Amono, ar jis norėtų gyventi šitoje žemėje tarp lamanitų, kitaip sakant, tarp jų žmonių.

23 Ir Amonas tarė jam: Taip, aš

noriu gyventi tarp šitų žmonių kurį laiką; taip, o galbūt iki savo dienos, kada mirsiu.

24 Ir buvo taip, kad karalius Lamonis buvo labai patenkintas Amonu ir nurodė atišti jam raiščius; ir jis norėjo, kad Amonas paimtų vieną iš jo dukterų žmona.

25 Bet Amonas tarė jam: Ne, bet aš būsiu tavo tarnas. Todėl Amonas tapo karaliaus Lamonio tarnu. Ir buvo taip, kad jis buvo paskirtas prie kitų tarnų prižiūrėti Lamonio kaimenes, pagal lamanitų paprotį.

26 Ir ištarnavęs karaliui tris dienas, kai jis su tarnais lamanitais atėjo su savo kaimenėmis prie vandenvietės, vadinamos Šebuso vandeniu, – ir visi lamanitai varydavo čia savo kaimenes, kad jos galėtų atsigeriti vandens, –

27 taigi kai Amonas ir karaliaus tarnai varė savo kaimenes į tą vandenvietę, štai, tam tikras skaičius lamanitų, buvusių su savo kaimenėmis prie vandens, atsistojo ir išsklaidė Amono ir karaliaus tarnų kaimenes, ir išsklaidė taip, kad jos išsibėgiojo į visas puses.

28 Dabar, karaliaus tarnai pradėjo verkšlenti, sakydami: Dabar karalius nužudys mus, kaip nužudė mūsų brolius, kadangi jų kaimenės buvo išsklaidytos šitų vyrų nelabumo. Ir jie pradėjo nepaprastai raudoti, sakydami: Štai, mūsų kaimenės jau išsklaidytos.

29 Dabar jie raudėjo iš baimės,

kad būsią nužudyti. Dabar, kada Amonas pamatė tai, jo širdis pritvinko džiaugsmo; nes jis sakė: Aš parodysiu šitiems savo bendratarniams savo galią, arba galią, kuri yra manyje, sugražindamas šitas kaimenes karaliui, kad galėčiau laimėti šitų savo bendratarnių širdis, idant palenkčiau juos patikėti mano žodžiais.

30 Ir dabar, tokios buvo Amono mintys, kai jis pamatė suspaudimus tų, kuriuos jis pavadino savo broliais.

31 Ir buvo taip, kad jis padrašino juos savo žodžiais, sakydamas: Mano broliai, būkite drąsūs, ir eikime ieškoti kaimenių, ir mes surinksime jas, ir atvesime atgal į vandenvietę; ir taip mes išsaugosime kaimenes karaliui, ir jis nenužudys mūsų.

32 Ir buvo taip, kad jie leidosi ieškoti kaimenių, sekdami pasukui Amoną, ir kiek įkabindami pasileido pirmyn, ir aplenkė karaliaus kaimenes, ir vėl surinko jas į vandenvietę.

33 O tie vyrai vėl stovėjo, kad sklaidytų jų kaimenes; bet Amonas tarė savo broliams: Apsupkite kaimenes, kad jos neišsibėgiotų, o aš eisiu ir kovosiu su tais vyrais, kurie sklaido mūsų kaimenes.

34 Todėl jie padarė, kaip Amonas jiems įsakė, o jis nuėjo ir stojo kovoti su tais, kurie stovėjo prie Sebuso vandenu; o jų buvo nemažai.

35 Todėl jie nebijojo Amono, manydami, kad vienas jų vyrų

galėtų jį užmušti, jei panorėtų, nes nežinojo, jog Viešpats pažadėjo Mozijui „išvaduoti jo sūnus iš jų rankų; nė jie ką nors žinojo apie Viešpatį; todėl jie mėgavosi savo brolių naikinimu; ir todėl stojo sklaidyti karaliaus kaimenes.

36 Bet „Amonas atsistojo ir pradėjo svaidyti į juos akmenis savo svaidykle; taip, su didžiule galia jis svaidė akmenis į juos; ir tokiu būdu jis ^bkeletą jų užmušė, tad jie pradėjo stebėtis jo galia; tačiau jie pyko dėl savo brolių nužudymo ir nusprendė, kad jis turi kristi; todėl matydami, jog „negali pataikyti į jį akmenimis, puolė su vėzdais, kad užmuštų jį.

37 Bet štai kiekvienam vyrui, kuris pakeldavo savo vėzdą, kad smogtų Amonui, jis nukirsdavo ranką savo kalaviju; kitaip sakant, jis atrėmė jų smūgius, nukirsdamas jų rankas savo kalavijo ašmenimis, tad jie pradėjo stebėtis ir pradėjo bėgti nuo jo; taip, o jų buvo nemažai; ir savo rankos galia jis privertė juos bėgti.

38 Dabar, šeši iš jų krito nuo svaidyklės, bet savo kalaviju jis nieko nenužudė, išskyrus jų vadovą; ir jis nukirto tiek jų rankų, kiek buvo pakelta prieš jį, ir jų buvo nemažai.

39 Ir nuvijęs juos toli, jis sugrįžo, ir jie pagirdė savo kaimenes ir sugražino jas į karaliaus ganyklą, ir tada nuėjo pas karalių, nešdami Amono kalaviju nukirstas rankas tų, kurie kėsinosi

35a Mzj 28:7;
Al 19:22–23.

36a Etr 12:15.
b Al 18:16.

c Al 18:3.

jį nužudyti; ir jos buvo atneštos pas karalių paliudyti apie tai, ką jie padarė.

18 SKYRIUS

Karalius Lamonis mano, kad Amonas yra Didžioji Dvasia. Amonas moko karalių apie sukūrimą, apie Dievo reikalus su žmonėmis ir apie išpirkimą, kuris ateina per Kristų. Lamonis įtiki ir krinta žemėn kaip negyvas. Apie 90 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad karalius Lamonis savo tarnams nurodė išeiti į priekį ir paliudyti apie viską, ką jie matė, kas susiję su šiuo reikalu.

2 Ir kada jie visi paliudijo apie tai, ką matė, ir jis sužinojo apie Amono ištikimybę saugant jo kaimenes ir taip pat apie jo didelę galią kovojant prieš tuos, kurie kėsinosi nužudyti jį, jis buvo nepaprastai nustebintas ir sakė: Tikrai tai daugiau negu vyras. Štai, ar tik tai ne Didžioji Dvasia, kuri siunčia tokias didesles bausmes šitiems žmonėms už jų žmogžudystes?

3 Ir jie atsakė karaliui ir tarė: Ar jis Didžioji Dvasia, ar vyras, mes nežinome; bet žinome tik tiek, kad jo „negali nužudyti karaliaus priešai; ir dėl jo sugebėjimų ir didelės jėgos jie negali išsklaidyti karaliaus kaimenių, kada jis su mumis; todėl mes žinome, kad jis yra karaliaus draugas. Ir dabar, o karaliau, mes netikim, kad vyras turi tokią

didelę galią, nes žinome, kad jo neįmanoma nužudyti.

4 Ir dabar, kada karalius išgirdo šituos žodžius, jis tarė jiems: Dabar aš žinau, kad tai Didžioji Dvasia; ir ji nužengė šiuo metu, kad apsaugotų jūsų gyvybes, kad aš „nenužudyčiau jūsų, kaip nužudžiau jūsų brolius. Dabar, tai Didžioji Dvasia, apie kurią kalbėjo mūsų tėvai.

5 Dabar, tai, kad yra „Didžioji Dvasia, buvo Lamonio tradicija, kurią jis gavo iš savo tėvo. Nepaisant to, kad tikėjo Didžiąją Dvasią, jie manė, jog visa, ką jie daro, yra teisinga; tačiau Lamonis pradėjo nepaprastai bijoti, kad pasielgė neteisingai, nužudydamas savo tarnus.

6 Nes jis nužudė daugelį iš jų, kadangi jų broliai išsklaidė jų kaimenes prie vandenvietės; ir taip, kadangi jų kaimenės buvo išsklaidytos, jie buvo nužudyti.

7 Dabar, tarp tų lamanitų buvo įprasta atsistoti prie Sebuso vandenu sklaidyti žmonių kaimenes, kad tokiu būdu daugelį iš tų išsklaidytųjų jie galėtų nusivaryti į savo žemę, nes taip grobti tarp jų buvo įprasta.

8 Ir buvo taip, kad karalius Lamonis pasiteiravo savo tarnų sakydamas: Kur tas vyras, kuris turi tokią didelę galią?

9 Ir jie tarė jam: Štai jis šeria tavo arklius. Dabar, karalius buvo įsakęs savo tarnams, dar prieš jo kaimenių girdymą, kad jie paruoštų jo arklius bei vežimus ir lydėtų jį į Nefio žemę; nes Lamonio tėvas, kuris buvo

visos šalies karalius, buvo numatęs didelę puotą Nefio žemėje.

10 Dabar, kada karalius Lamonis išgirdo, kad Amonas ruošė jo arklius ir jo vežimus, jis buvo dar labiau nustebintas Amono ištikimybe, sakydamas: Tikrai tarp visų mano tarnų nėra buvęs nė vieno tarno, kuris būtų toks ištikimas, kaip šitas vyras; nes net iki šiol jis prisimena visus mano išsakymus, kad vykdytų juos.

11 Dabar aš tikrai žinau, kad tai Didžioji Dvasia, ir norėčiau, jog jis ateitų pas mane, bet nedrįstu.

12 Ir buvo taip, kad paruošęs arklius ir vežimus karaliui bei jo tarnams, Amonas įėjo pas karalių ir pamatė, kad karaliaus veidas pasikeitęs; todėl jis norėjo pasitraukti iš jo akivaizdos.

13 Bet vienas iš karaliaus tarnų tarė jam: Rabana, – o tai verčiant reiškia galingasis, arba didysis, karalius, nes jie savo karalius laikė galingais; taigi jis tarė jam: Rabana, karalius, nori, kad pasiliktum.

14 Todėl Amonas atsisuko į karalių ir tarė jam: Ko norėtum, kad padaryčiau dėl tavęs, o karaliau? Ir karalius jam neatsakė valandą laiko pagal jų laiką, nes nežinojo, ką jam turėtų sakyti.

15 Ir buvo taip, kad Amonas vėl jam tarė: Ko pageidauji iš manęs? Bet karalius jam neatsakė.

16 Ir buvo taip, kad Amonas buvo pripildytas Dievo Dvasios, todėl suvokė karaliaus „mintis. Ir jis tarė jam: Ar tai dėl to, kad išgirdai, jog aš apgyniau tavo

tarnus ir tavo kaimenes ir nužudžiau septynis iš jų brolių svaidykle ir kalaviju, ir nukirtau kitų rankas tam, kad apginčiau tavo kaimenes ir tavo tarnus; štai, ar būtent tai tave taip stebina?

17 Sakau tau, kodėl taip stebiesi? Štai aš esu tik vyras ir tavo tarnas; todėl visa, ko pageidauji, kas teisinga, aš padarysiu.

18 Dabar, kada karalius išgirdo šituos žodžius, jis vėl stebėjosi, nes pamatė, kad Amonas gali „įžvelgti jo mintis; bet, nepaisant to, karalius Lamonis atvėrė savo burną ir tarė jam: Kas tu? Ar tu ta Didžioji Dvasia, kuri viską ^bžino?

19 Amonas atsakė ir tarė jam: Ne.

20 Ir karalius tarė: Kaip tad žinai mano širdies mintis? Gali kalbėti drąsiai ir pasakyti man apie tai; ir taip pat pasakyk, kokia galia nužudei ir nukirtai rankas mano brolių, kurie sklaidė mano kaimenes.

21 Ir dabar, jei man tai pasakysi, duosiu tau, ko tiktai nori; ir jei reikėtų, aš ginčiau tave savo armijomis; bet žinau, kad tu galingesnis už juos visus; nepaisant to, ko tik panorėsi iš manęs, aš tau duosiu.

22 Dabar, Amonas, būdamas išmintingas, tačiau be klastos, tarė Lamoniui: Ar paklausysi mano žodžių, jei pasakysiu tau, kokia galia tai darau? Tai ir yra tai, ko noriu iš tavęs.

23 Ir karalius atsakė jam ir tarė: Taip, aš patikėsiu visais tavo

žodžiais. Ir taip jis buvo pagautas gudrumu.

24 Ir Amonas pradėjo jam „drašiai kalbėti ir tarė jam: Ar tiki, kad yra Dievas?

25 Ir jis atsakė ir tarė jam: Aš nežinau, ką tai reiškia.

26 Ir tada Amonas tarė: Ar tiki, kad yra Didžioji Dvasia?

27 Ir jis atsakė: Taip.

28 Ir Amonas tarė: Tai yra Dievas. Ir Amonas vėl jam tarė: Ar tiki, jog ta Didžioji Dvasia, kuri yra Dievas, sukūrė viską, kas yra danguje ir žemėje?

29 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu, kad jis sukūrė viską, kas yra žemėje; bet aš nepažįstu dangaus.

30 Ir Amonas tarė jam: Dangūs yra vieta, kur gyvena Dievas ir visi jo šventi angelai.

31 Ir karalius Lamonis paklausė: Ar tai virš žemės?

32 Ir Amonas tarė: Taip, ir jis žiūri žemyn į visus žmonių vaikus; ir jis žino visas širdies „mintis ir ketinimus; nes jo ranka visa tai buvo sukurta nuo pradžios.

33 Ir karalius Lamonis tarė: Aš tikiu visu tuo, ką pasakei. Ar tu atsiųstas nuo Dievo?

34 Amonas tarė jam: Esu vyras; ir „žmogus pradžioje buvo sukurtas pagal Dievo atvaizdą, ir aš esu jo Šventosios Dvasios pašauktas ^bmokyti to šituos žmones, kad jie būtų atvesti į pažinimą to, kas yra teisinga ir tikra.

35 Ir manyje gyvena dalelė tos

„Dvasios, kuri duoda man ^bžinojimą ir taip pat galią sulig mano tikėjimu ir norais, kurie yra Dieve.

36 Dabar, kada Amonas pasakė šituos žodžius, jis pradėjo nuo pasaulio sukūrimo ir taip pat nuo Adomo sukūrimo ir papasakojo jam viską apie žmogaus nuopuolį, ir „atpasakojo, ir išdėstė priešais jį metraščius ir liaudies Šventuosius ^bRaštus, kuriuos paskelbė „pranašai, netgi iki to laiko, kada jų tėvas Lehis paliko Jeruzalę.

37 Ir jis taip pat atpasakojo jiems (karaliui ir jo tarnams) visus savo tėvų keliavimus tyruose ir visus jų kentėjimus nuo bado ir troškulio, ir jų vargus, ir taip toliau.

38 Ir jis taip pat atpasakojo jiems apie Lamano ir Lemuelio bei Izmaelio sūnų maištus, taip, apie visus jų maištus papasakojo jiems; ir jis išaiškino jiems visus metraščius ir Raštus nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę, iki dabartinio laiko.

39 Bet tai dar ne viskas; nes jis išaiškino jiems išpirkimo „planą, kuris buvo paruoštas nuo pasaulio ikūrimo; ir jis taip pat paskelbė jiems apie Kristaus atėjimą, ir apie visus Viešpaties darbus jis paskelbė jiems.

40 Ir buvo taip, kad po to, kai jis pasakė visa tai ir išaiškino tai karaliui, karalius patikėjo visais jo žodžiais.

24a Al 38:12.

32a Am 4:13;
3 Nef 28:6;
DS 6:16.

34a Mzj 7:27;
Etr 3:13–16.

^b RR Mokyti,
mokytojas – Mokyti
su Dvasia.

35a RR Įkvėpimas, įkvėpti.
^b RR Pažinimas,
žinojimas.

36a Mzj 1:4;
Al 22:12; 37:9.
^b RR Raštai.

^c ApD 3:18–21.

39a RR Išpirkimo planas.

41 Ir jis pradėjo šauktis Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, pasigailėk; sulig tavo gausia „malone, kuria tu pasigailėjai Nefio žmonių, pasigailėk manęs ir mano žmonių.

42 Ir dabar, pasakęs tai, jis sumuko ant žemės kaip negyvas.

43 Ir buvo taip, kad jo tarnai paėmė jį ir nunešė pas jo žmoną, ir paguldė ant lovos; ir dvi dienas ir naktis jis gulėjo kaip negyvas; ir jo žmona ir jo sūnūs, ir jo dukros gedėjo jo pagal lamanitų paprotį, didžiai apraudodami jo netektį.

19 SKYRIUS

Lamonis gauna nesibaigiančio gyvenimo šviesą ir mato Išpirkėją. Jo namiškiai įpuola į transą, ir daugelis mato angelus. Amonas stebuklingai apsaugomas. Jis daugybę pakrikštija ir įsteigia tarp jų bažnyčią. Apie 90 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad po dviejų dienų ir dviejų naktų jie ketino paimiti jo kūną ir paguldyti kape, kurį buvo padarę savo mirusiems laidoti.

2 Dabar, karalienė, išgirdusi apie Amono šlovę, pasiuntė pas jį ir pageidavo, kad jis ateitų pas ją.

3 Ir buvo taip, kad Amonas padarė, kaip jam buvo įsakyta, ir nuėjo pas karalienę, norėdamas sužinoti, ko ji pageidauja, kad jis padarytų.

4 Ir ji tarė jam: Mano vyro tarnai

pranešė man, kad esi šventojo Dievo „pranašas ir kad turi galią jo vardu padaryti daug galingų darbų.

5 Todėl, jei tai tiesa, norėčiau, kad nueitum ir apžiūrėtum mano vyrą, nes jis paguldytas ant savo lovos jau dvi dienas ir dvi naktis; ir kai kurie sako, kad jis nemiręs, bet kiti sako, kad miręs bei dvokia ir kad turi būti paguldytas į kapą; bet, mano manymu, man jis nedvokia.

6 Dabar, Amonas būtent to ir troško, nes jis žinojo, kad karalius Lamonis buvo paveiktas Dievo galios; jis žinojo, kad tamsi netikėjimo „uždanga buvo numesta nuo jo proto ir ^bšviesa, kuri apšvietė jo protą, kuri buvo Dievo šlovės šviesa, kuri buvo nuostabi jo gerumo šviesa, – taip, ši šviesa iliejo tokią džiaugsmą į jo sielą po to, kai tamsos debesys buvo išsklaidytas, ir kad nesibaigiančio gyvenimo šviesa nušvito jo sieloje, taip, jis žinojo, kad tai pergalėjo jo prigimtinių kūnų, ir jis buvo nuneštas Dieve.

7 Todėl tai, ko karalienė norėjo iš jo, buvo ir jo vienintelis noras. Todėl jis įėjo apžiūrėti karaliaus, kaip prašė karalienė; ir jis pamatė karalių ir žinojo, kad šis nemirė.

8 Ir jis tarė karalienei: Jis nemiręs, bet miega Dieve, ir rytoj jis vėl atsikels; todėl nelaidokite jo.

9 Ir Amonas tarė jai: Ar tiki tuo? Ir ji tarė jam: Aš neturiu jokio kito liudijimo, išskyrus tavo žodį ir mūsų tarnų žodį;

41a RR Gailėstingumas, gailėstingas.

19 4a RR Pranašas.

6a 2 Kor 4:3–4.
RR Uždanga.

b RR Šviesa, Kristaus

šviesa.

tačiau tikiu, kad bus taip, kaip tu pasakei.

10 Ir Amonas tarė jai: Palaiminta tu dėl savo nepaprasto „tikėjimo; sakau tau, moterie, kad tarp visų nefitų žmonių nebuvo tokio didelio tikėjimo.

11 Ir buvo taip, kad nuo tol ji budėjo prie savo vyro lovos, net iki to laiko rytojaus dieną, kuri nurodė Amonas, kad jis atsikels.

12 Ir buvo taip, kad jis kėlėsi sulig Amono žodžiais; ir atsikėlęs jis ištiesė savo ranką į moterį ir tarė: Tebūnie palaimintas Dievo vardas ir palaiminta tu.

13 Nes taip tikrai, kaip kad tu gyva, štai, aš mačiau savo Išpirkėją; ir jis ateis ir bus „pagimdytas^b moters, ir išpirks visus žmones, kurie tikės jo vardą. Dabar, kai jis pasakė šiuos žodžius, jo širdis pritvinko jame, ir jis vėl susmuko iš džiaugsmo; ir karalienė taip pat susmuko, būdama pergalėta Dvasios.

14 Dabar, Amonas, matydamas Viešpaties Dvasią, pagal jo „maldas išlietą ant jo brolių lamanitų, kurie dėl savo nedorybių ir^b tradicijų atnešė tiek daug sielvarto nefitams, arba visiems Dievo žmonėms, parpuolė ant kelių ir pradėjo lieti savo sielą melddamasis ir dėkodamas Dievui už tai, ką jis padarė dėl jo brolių; ir taip pat buvo pergalėtas^c džiaugsmo; ir taip jie visi trys^d susmuko ant žemės.

15 Dabar, kada karaliaus tarnai

pamatė, kad jie parkrito, taip pat pradėjo šauktis Dievo, nes Viešpaties baimė apėmė ir juos, nes tai buvo „tie patys, kurie stovėjo priešais karalių ir liudijo jam apie didelę Amono galią.

16 Ir buvo taip, kad jie visomis savo išgalėmis šaukėsi Viešpaties vardo, netgi tol, kol visi parkrito ant žemės, išskyrus vieną lamanitę moterį, vardu Abišė, kuri jau daug metų buvo atsivertusi į Viešpatį savo tėvo nuostabaus regėjimo dėka.

17 Taip, kadangi ji buvo atsivertusi į Viešpatį ir niekada to nepaskelbusi, todėl kai ji pamatė, kad visi Lamonio tarnai parkritę ant žemės, ir taip pat jos šeimininkė karalienė ir karalius, ir Amonas guli pasliki ant žemės, ji žinojo, jog tai yra Dievo galia; ir manydama, kad ši galimybė, paskelbus žmonėms, kas tarp jų atsitiko, matant šį vaizdą „paskatintų juos patikėti Dievo galia, ji bėgo nuo namo prie namo, skelbdama tai žmonėms.

18 Ir jie pradėjo rinktis prie karaliaus namo. Ir suėjo minia, ir savo nuostabai jie išvydo karalių ir karalienę, ir jų tarnus paslikus ant žemės, ir jie visi gulėjo lyg būtų negyvi; ir taip pat jie matė Amoną ir matė, kad jis nefitas.

19 Ir dabar žmonės pradėjo murmėti tarpusavy; kai kurie sakė, kad tai didelis blogis, kuris ištiko juos, arba karalių ir jo na-

10a Lk 7:9.
RR Tikėjimas, tikėti.
13a RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus

gimimą ir mirtį.
b 1 Nef 11:13–21.
14a DS 42:14.
b Mzj 1:5.
c RR Džiaugsmas.

d Al 27:17.
15a Al 18:1–2.
17a Mzj 27:14.

mus, nes jis leido, kad nefitas „pasiliktų šitoje žemėje.

20 Bet kiti draudė juos, sakydami: Karalius užsitraukė šią blogį ant savo namų, nes nužudė savo tarnus, kurių kaimenės buvo išsklaidytos prie Sebuso „vandenų.

21 O šituos savo ruožtu draudė tie vyrai, kurie stovėjo prie Sebuso vandenų ir „sklaidė karaliui priklausančias kaimenes, nes jie pyko ant Amono dėl būrio tų savo brolių, kuriuos jis nužudė prie Sebuso vandenų, gindamas karaliaus kaimenes.

22 Dabar, vienas iš jų, kurio brolis buvo „nužudytas Amono kalaviju, nepaprastai įpykęs ant Amono, išsitraukė savo kalaviją ir žengė į priekį, kad leistų šiam kristi ant Amono, idant jį nužudytų; ir kai jis pakėlė kalaviją kirsti, štai, jis krito negyvas.

23 Dabar matome, kad Amonas negalėjo būti nužudytas, nes „Viešpats pasakė Mozijui, jo tėvui: Aš išsaugosiu jį, ir tai jam bus pagal tavo tikėjimą, – todėl Mozijas ^bpatikėjo jį Viešpačiui.

24 Ir buvo taip, jog kada minia pamatė, kad vyras, pakėlęs kalaviją nužudyti Amoną, krito negyvas, visus apėmė baimė, ir jie nedrįso ištiesti rankų, kad paliestų jį ar bet kuri iš parkritusių; ir jie vėl tarpusavyje pradėjo stebėtis, kokia galėtų būti šitos didžios galios priežastis, arba ką visa tai galėtų reikšti.

25 Ir buvo taip, kad tarp jų

buvo daug tokių, kurie sakė, jog Amonas buvo „Didžioji Dvasia, o kiti sakė, kad jis buvo pasiūstas Didžiosios Dvasios.

26 Bet dar kiti draudė juos visus, sakydami, kad jis buvo pabaisa, nefitų atsiųsta jiems kankinti.

27 Ir buvo tokių, kurie sakė, kad Amonas buvo siūstas Didžiosios Dvasios kankinti juos už jų nedorybes; ir kad tai yra Didžioji Dvasia, kuri visuomet rūpinosi nefitais, kuri visada išvadudavo juos iš jų rankų; ir jie sakė, kad tai yra šita Didžioji Dvasia, kuri sunaikino tiek daug jų brolių lamanitų.

28 Ir taip ginčas tarp jų darėsi nepaprastai aštrus. Ir jiems taip besiginčijant atėjo „tarnaitė, sukvietusi šią minią; ir kai ji pamatė, kad minia ginčijasi, ji nepaprastai nuliūdo, net iki ašarų.

29 Ir buvo taip, kad ji nuėjo ir paėmė karalienę už rankos, ketindama pakelti ją nuo žemės; ir kai tik ji palietė jos ranką, ši atsikėlė ir atsistojo ant kojų, ir šaukė garsiu balsu, sakydama: O pašlovintas Jėzus, kuris išgelbėjo mane nuo „baisaus pragaro! O palaimintasis Dieve, ^bpasigailėk šitų žmonių!

30 Ir tai pasakiusi, ji suplojo rankomis, pripildyta džiaugsmo, ir kalbėjo daug žodžių, kurie liko nesuprasti; ir tai padariusi, ji paėmė karalių Lamonį už rankos, ir štai jis atsikėlė ir atsistojo ant kojų.

19a Al 17:22–23.
20a Al 17:26; 18:7.
21a Al 17:27; 18:3.
22a Al 17:38.

23a Mzj 28:7; Al 17:35.
b RR Pasitikėjimas,
pasitikėti.
25a Al 18:2–5.

28a Al 19:16.
29a 1 Nef 14:3.
b RR Gailestingumas,
gailestingas.

31 Ir, matydamas ginčą tarp savo žmonių, jis nedelsdamas išėjo priekin ir pradėjo drausminti juos ir mokyti juos “žodžių, kuriuos jis išgirdo iš Amono burnos; ir kiekvienas, kuris tik klausėsi jo žodžių, ėtikėjo ir atsivertė į Viešpatį.

32 Bet tarp jų buvo daug tokių, kurie nenorėjo klausyti jo žodžių; todėl jie nuėjo savo keliu.

33 Ir buvo taip, kad atsikėlęs Amonas taip pat tarnavo jiems, ir taip pat darė visi Lamonio tarnai; ir jie visi skelbė žmonėms tą patį: kad jų širdys “pakeistos; tad jie daugiau nebenori daryti ^bpikta.

34 Ir štai daug kas skelbė žmonėms, kad jie matė “angelus ir kalbėjosi su jais; ir taip jie papasakojo jiems apie Dievą ir apie jo teismą.

35 Ir buvo taip, kad buvo daugybė tokių, kurie patikėjo jų žodžiais; ir visi, kurie tik patikėjo, buvo “pakrikštyti; ir jie tapo teisiais žmonėmis ir tarp savęs įsteigė bažnyčią.

36 Ir taip Viešpaties darbas prasidėjo tarp lamanitų; taip Viešpats pradėjo lieti savo Dvasią ant jų; ir mes matome, kad jo ranka ištiesta “visiems žmonėms, kurie atgailaus ir tikės jo varda.

20 SKYRIUS

Viešpats siunčia Amoną į Midonio žemę išlaisvinti įkalintų jo brolių. Amonas ir Lamonis sutinka Lamo-

nio tėvą, visos tos žemės karalių. Amonas priverčia senąjį karalių duoti sutikimą išlaisvinti jo brolius. Apie 90 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, jog jiems įsteigus bažnyčią toje žemėje, karalius Lamonis panorė, kad Amonas vyktų su juo į Nefio žemę, idant galėtų parodyti jį savo tėvui.

2 Ir Amonui atėjo Viešpaties balsas, sakantis: Tu nevyksi į Nefio žemę, nes štai karalius ieškos tavo gyvybės; bet vyksi į Midonio žemę; nes štai tavo brolis Aaronas ir taip pat Mulokis, ir Amas kalėjime.

3 Dabar buvo taip, kad išgirdęs tai, Amonas tarė Lamoniui: Štai mano brolis ir broliai yra kalėjime Midonio žemėje, ir aš vykstu jų išlaisvinti.

4 Dabar, Lamonis tarė Amonui: Žinau, Viešpaties “stiprybėje tu gali padaryti viską. Bet štai, aš vyksiu su tavimi į Midonio žemę; nes Midonio žemės karalius, vardu Antiomnas, yra mano draugas; todėl aš vykstu į Midonio žemę, kad galėčiau pamaloninti tos žemės karalių, ir jis paleis tavo brolius iš ^bkalėjimo. Dabar Lamonis tarė jam: Kas tau pasakė, jog tavo broliai kalėjime?

5 Ir Amonas jam tarė: Niekas man nepasakė, išskyrus Dievą; ir jis kalbėjo man: Eik ir išlaisvink savo brolius, nes jie yra kalėjime Midonio žemėje.

6 Dabar, tai išgirdęs, Lamonis liepė, kad jo tarnai paruoštų jo “arklius ir vežimus.

31a Al 18:36–39.

33a RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.
b Mzj 5:2; Al 13:12.

34a RR Angelai.

35a RR Krikštas, krikštyti.

36a 2 Nef 26:33; Al 5:33.

20 4a Al 26:12.

b Al 20:28–30.
6a Al 18:9–10.

7 Ir jis tarė Amonui: Eik šen, aš vyksiu su tavimi į Midonio žemę ir ten prašysiu karaliaus paleisti tavo brolius iš kalėjimo.

8 Ir buvo taip, jog keliaudami ten, Amonas ir Lamonis sutiko Lamonio tėvą, kuris buvo „visos tos žemės karalius.

9 Ir štai Lamonio tėvas jam sakė: Kodėl neatvykai į „puotą tą didžią dieną, kada kėliau puotą savo sūnams ir savo žmonėms?

10 Ir jis taip pat sakė: Kur tu vyksti su šituo nefitu, kuris yra vienas iš „melagio vaikų?

11 Ir buvo taip, kad Lamonis išpasakojo jam, kur jis vyko, nes bijojo jį ižeišti.

12 Ir jis taip pat pasakė jam viską, dėl ko uždelsė savo karalystėje, kad nenuvyko pas savo tėvą į puotą, kurią šis buvo suruošęs.

13 Ir dabar, kada Lamonis visą tai jam išpasakojo, štai, jo nuostabai, jo tėvas supyko ant jo ir tarė: Lamoni, tu vyksti išlaisvinti šitų nefitų, kurie yra melagio sūnūs. Štai, jis apiplėšė mūsų tėvus; ir dabar jo vaikai taip pat atėjo į mūsų tarpą, kad galėtų savo gudrumu ir melagystėmis apgauti mus, idant vėl pasigrobtų mūsų turto.

14 Dabar, Lamonio tėvas įsakė jam nužudyti Amoną kalaviju. Ir jis taip pat įsakė jam nevykti į Midonio žemę, bet grįžti su juo į „Izmaelio žemę.

15 Bet Lamonis jam tarė: Aš nenužudysiu Amono ir negrįšiu

į Izmaelio žemę, bet vyksiu į Midonio žemę, kad išlaisvinčiau Amono brolius, nes aš žinau, kad jie yra teisūs vyrai ir šventieji tikrojo Dievo pranašai.

16 Dabar, išgirdęs šituos žodžius, jo tėvas įpyko ant jo ir išsitraukė savo kalaviją, kad nukirstų jį žemėn.

17 Bet Amonas išėjo į priekį ir tarė jam: Štai tu nenužudysi savo sūnaus; tačiau būtų „geriau, kad kristų jis negu tu, nes štai jis ^batgailavo dėl savo nuodėmių; bet jei dabar kristumei tu, savo pyktyje, tavo siela negalėtų būti išgelbėta.

18 Ir ne tik dėl to reikalinga, kad susilaikytum; nes jei „nužudytum savo sūnų, kadangi jis nekaltas vyras, jo kraujas nuo žemės šauktųsi Viešpaties, savo Dievo, kad tave ištiktų kerštas; ir tu turbūt prarastum savo ^bsielą.

19 Dabar, kada Amonas pasakė jam šituos žodžius, šis atsakė jam, sakydamas: Aš žinau, kad jei nužudysiu savo sūnų, aš praliesiu nekaltą kraują; nes tai tu esi tas, kuris kėsinosi sunaikinti jį.

20 Ir jis ištiesė savo ranką, kad nužudytų Amoną. Bet Amonas atrėmė jo smūgius ir taip pat pakirto jo ranką, tad jis nebegalėjo jos valdyti.

21 Dabar, kada karalius pamatė, kad Amonas gali jį nužudyti, pradėjo maldauti Amoną, kad pasigailėtų jo gyvybės.

22 Bet Amonas pakėlė savo kalaviją ir tarė jam: Štai aš nukirsiu

8a Al 22:1.

9a Al 18:9.

10a Mzj 10:12–17.

14a Al 17:19.

17a Al 48:23.

b Al 19:12–13.

18a RR Žmogžudystė.

b DS 42:18.

tave, jei neduosi man sutikimo, kad mano broliai būtų paleisti iš kalėjimo.

23 Dabar karalius, bijodamas, kad praras savo gyvybę, tarė: Jei tu pasigailėsi manęs, aš tau duosiu, ko tik paprašysi, net iki pusės karalystės.

24 Dabar, kada Amonas pamatė, kad paveikė senąjį karalių pagal savo norą, jis tarė jam: Jei duosi sutikimą, kad mano broliai būtų paleisti iš kalėjimo ir taip pat kad Lamonis išlaikytų savo karalystę, ir kad tu nepyksi ant jo, bet duosi sutikimą, kad jis galėtų elgtis pagal savo norus „visame, ką jis galvoja, tada pasigailėsiu tavęs; kitaip nukirsiu tave žemėn.

25 Dabar, kada Amonas pasakė šiuos žodžius, karalius pradėjo džiūgauti dėl savo gyvybės.

26 Ir kada jis pamatė, kad Amonas neturėjo jokio noro jį sunaikinti ir kada taip pat pamatė didžią meilę, kurią jis jautė jo sūnui Lamoniui, jis nepaprastai stebėjosi ir tarė: Kadangi viskas, ko tu nori, yra tai, kad išlaisvinčiau tavo brolius ir tuo daugiau sutikimą, kad mano sūnus Lamonis toliau išlaikytų savo karalystę, aš duosiu tau sutikimą, kad mano sūnus toliau išlaikytų savo karalystę nuo šiol ir per amžius; ir aš daugiau jo nebevaldysiu.

27 Ir aš taip pat duosiu tau sutikimą, kad tavo broliai būtų paleisti iš kalėjimo ir tu bei tavo broliai galėtumėte atvykti pas

mane mano karalystėje; nes aš labai norėsiu pamatyti tave. Nes karalius buvo didžiai nustebintas žodžių, kuriuos jis pasakė, ir taip pat žodžių, kuriuos pasakė jo sūnus Lamonis, todėl jis „norėjo jų mokytis.

28 Ir buvo taip, kad Amonas ir Lamonis tęsė savo kelionę Midonio žemės link. Ir Lamonis rado palankumą šios žemės karaliaus akyse; todėl Amono broliai buvo išvesti iš kalėjimo.

29 Ir kada Amonas sutiko juos, jis nepaprastai sielvartavo, nes štai jie buvo nuogi ir jų oda buvo labai nutrinta dėl to, kad buvo suveržta stipriomis virvėmis. Ir taip pat jie kentė alkį, troškulį ir visokius suspaudimus; tačiau buvo „kantrūs visuose savo kentėjimuose.

30 Ir taip jau atsitiko, kad jiems buvo skirta pakliūti į labiau užkietėjusių ir kietasprandžių žmonių rankas; todėl šie neklausė jų žodžių ir išmesdavo juos lauk, ir mušė juos, ir vijo juos iš namų į namus, ir iš vietos į vietą, netgi kol jie atvyko į Midonio žemę; ir čia jie buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, ir surišti „stipriomis virvėmis, ir laikomi kalėjime daugelį dienų, ir buvo išlaisvinti Lamonio ir Amono.

Aarono, Mulokio ir jų brolių pamokslavimo lamanitams aprašymas.

Tai aprašyta nuo 21 iki 26 skyriaus imtinai.

21 SKYRIUS

Aaronas moko amalekininkus apie Kristų ir jo apmokėjimą. Aaronas ir jo broliai įkalinti Midonyje. Po išlaisvinimo jie moko sinagogose ir daugelį atverčia. Lamonis suteikia religinę laisvę Izmaelio žemės žmonėms. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, kada Amonas ir jo broliai "išsiskyrė lamanitų žemės pakrašty, štai Aaronas leidosi savo kelionėn link žemės, kurią lamanitai vadino Jeruzale, vadinami ją pagal savo tėvų gimtine; ji buvo toli ir ribojosi su Mormono žeme.

2 Dabar, lamanitai ir amalekininkai bei "Amulono žmonės buvo pastatę didį miestą, pavadintą Jeruzale.

3 Dabar, jau patys lamanitai buvo pakankamai užkietinti, bet amalekininkai ir amulonitai buvo užkietinti dar labiau; taigi jie pastūmėjo lamanitus užkietinti savo širdis, kad augtų nelabumu ir savo bjaurumais.

4 Ir buvo taip, kad Aaronas atėjo į Jeruzalės miestą ir pirmas pradėjo pamokslauti amalekininkams. Ir pradėjo pamokslauti jiems jų sinagogose, nes jie buvo pasistatę savo sinagogas pagal nehorų "tvarką; nes daug amalekininkų ir amulonitų buvo nehorų tvarkos.

5 Todėl kai Aaronas įėjo į vieną iš jų sinagogų pamokslauti žmonėms ir kai jis kalbėjo jiems, štai

ten pakilo amalekininkas ir pradėjo ginčytis su juo, sakydamas: Apie ką tu čia liudijai? Tu matei angelą? Kodėl gi "angelai nepasirodo mums? Štai argi šitie žmonės ne tokie pat geri, kaip tavo žmonės?

6 Tu taip pat sakai, kad, jeigu neatgailausime, žūsime. Kaip tu žinai mūsų širdžių mintis ir ketinimus? Kaip tu žinai, kad mes turime dėl ko atgailauti? Kaip tu žinai, kad mes nesame teisūs žmonės? Štai, mes pastatėme šventoves ir renkamės drauge garbinti Dievą. Mes tikime, kad Dievas išgelbės visus žmones.

7 Dabar Aaronas tarė jam: Ar tiki, kad Dievo Sūnus ateis išpirkti žmonijos iš jų nuodėmių?

8 Ir vyras tarė jam: Mes netikime, kad tu žinai ką nors tokio. Mes netikime šitomis kvailomis tradicijomis. Mes netikime, jog tu žinai apie "tai, kas įvyks, ir netikime, kad tavo tėvai ir taip pat mūsų tėvai žinojo apie tai, ką jie kalbėjo, – apie tai, kas įvyks.

9 Dabar Aaronas ėmė jiems aiškinti Raštus apie Kristaus atėjimą ir taip pat apie mirusiųjų prikėlimą, ir kad negalėtų būti jokio žmonijos "išpirkimo, jei ne per Kristaus mirtį ir kentėjimus, ir "apmokėjimą jo krauju.

10 Ir buvo taip, kad jam pradėjus jiems tai dėstyti, jie pyko ant jo ir pradėjo iš jo tyčiotis; ir nenorėjo klausytis žodžių, kuriuos jis kalbėjo.

11 Todėl pamatęs, kad jie nenori klausytis jo žodžių, jis išvyko

21 1a Al 17:13, 17.
2a Mzj 24:1;
Al 25:4–9.

4a Al 1:2–15.
5a Mzj 27:11–15.
8a JokK 7:1–8.

9a Mzj 5:8; Al 38:9.
b RR Apmokėti,
apmokėjimas.

iš jų sinagogos ir perėjo į kaimą, kuris vadinosi Anī Antis, ir čia jis rado Mulokį, skelbiantį žodį jiems; ir taip pat Amą ir jo brolius. Ir jie su daugeliu ginčijosi apie žodį.

12 Ir buvo taip, kad jie matė, jog žmonės užkietins savo širdis, todėl jie išvyko ir perėjo į Midonio žemę. Ir jie skelbė žodį daugeliui, ir keletas patikėjo žodžiais, kurių jie mokė.

13 Tačiau Aaronas ir kažkiek jo brolių buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, o likusieji iš jų pabėgo iš Midonio žemės į aplinkines sritis.

14 Ir tie, kurie buvo įmesti į kalėjimą, daug išskentė ir buvo išlaisvinti Lamonio ir Amono ranka, ir buvo pamaitinti ir aprengti.

15 Ir jie vėl išėjo skelbti žodžio, ir taip jie buvo pirmąjį kartą išlaisvinti iš kalėjimo; ir taip jie išskentė.

16 Ir jie ėjo pirmyn, kur tik buvo vedami Viešpaties „Dvasios, skelbdami Dievo žodį kiekvienoje amalekininkų sinagogoje arba kiekviename lamanitų susirinkime, kur tik juos įleisdavo.

17 Ir buvo taip, kad Viešpats pradėjo laiminti juos taip, kad jie daugelį atvedė į tiesos pažinimą; taip, jie daugelį „įtikino dėl jų nuodėmių ir jų tėvų tradicijų klaidingumo.

18 Ir buvo taip, kad Amonas ir Lamonis sugrįžo iš Midonio žemės į Izmaelio žemę, kuri buvo jų paveldo žemė.

19 Ir karalius Lamonis neleido,

kad Amonas tarnautų jam, arba būtų jo tarnas.

20 Bet jis nurodė, kad Izmaelio žemėje būtų pastatytos sinagogos; ir jis nurodė, kad jo žmonės, arba jo valdžioje esantys žmonės, rinktųsi drauge.

21 Ir jis džiūgavo dėl jų ir daug ko mokė juos. Ir jis taip pat paskelbė jiems, kad jie yra jo valdžioje ir kad jie yra laisvi žmonės, kad jie laisvi nuo karaliaus, jo tėvo, priespaudų; nes jo tėvas davė jam valdyti žmones, kurie buvo Izmaelio žemėje ir visoje aplinkinėje žemėje.

22 Ir jis taip pat paskelbė jiems, kad jie yra „laisvi garbinti Viešpatį, savo Dievą, pagal savo norus, kokioje vietoje jie bebūtų, jei tai būtų žemėje, kuri buvo karaliaus Lamonio valdžioje.

23 Ir Amonas pamokslavo karaliaus Lamonio žmonėms. Ir buvo taip, kad jis mokė juos viso to, kas susiję su teismu. Ir jis kasdien su visu stropumu ragino juos; ir jie atidžiai klausė jo žodžio ir uoliai vykdė Dievo įsakymus.

22 SKYRIUS

Aaronas moko Lamonio tėvą apie sukūrimą, Adomo nuopuolį ir išpirkimo per Kristų planą. Atverčiami karalius ir visi jo namiškiai. Paaiškinamas žemės padalinimas tarp nefitų ir lamanitų. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, tuo tarpu, kai Amonas nepaliaudamas taip mokė Lamo-

nio žmones, mes sugrišime prie aprašymo apie Aaroną ir jo brolius; nes jam išvykus iš Midonio žemės, Dvasia jį „nuvedė į Nefio žemę, netgi į namus karaliaus, kuris valdė visą šalį, ^bišskyrus Izmaelio žemę; ir jis buvo Lamonio tėvas.

2 Ir buvo taip, kad jis įėjo pas jį į karaliaus rūmus su savo broliais ir nusilenkė prieš karalių, ir tarė jam: Štai, o karaliau, mes esame Amono broliai, kuriuos tu „išlaisvinai iš kalėjimo.

3 Ir dabar, o karaliau, jei pasigailėsi mūsų gyvybių, būsimė tavo tarnai. Ir karalius tarė jiems: Kelkitės, nes aš pasigailėsiu jūsų gyvybių ir neleisiu, kad būtumėte mano tarnai; bet pareikalausiu, kad pasitarnautumėte man; nes esu šiek tiek sutrikęs dėl tavo brolio Amono kilnumo ir jo žodžių didingumo; ir noriu žinoti, kodėl jis neatvyko su tavimi iš Midonio.

4 Ir Aaronas tarė karaliui: Štai, Viešpaties Dvasia pašaukė jį kitur; jis išvyko į Izmaelio žemę mokyti Lamonio žmonių.

5 Dabar karalius tarė jiems: Kas yra tai, ką čia minėjai apie Viešpaties Dvasią? Štai būtent tai ir trikdo mane.

6 Ir taip pat, kas yra tai, apie ką Amonas sakė: „Jei atgailausite, būsite išgelbėti, o jei neatgailausite, paskutiniąją dieną būsite atmesti?

7 Ir Aaronas atsakydamas jam

tarė: Ar tiki, kad yra Dievas? Ir karalius tarė: Žinau, kad amalekininkai sako, jog yra Dievas, ir aš leidau jiems statyti šventoves, idant galėtų rinktis garbinti jį. Ir jei dabar tu sakai, kad yra Dievas, štai aš „patikėsiu.

8 Ir dabar, kai Aaronas tai išgirdo, jo širdis ėmė džiūgauti ir jis tarė: Štai, taip tikrai, kaip tu, o karaliau, esi gyvas, yra Dievas.

9 Ir karalius tarė: Ar Dievas yra ta „Didžioji Dvasia, kuri išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės?

10 Ir Aaronas tarė jam: Taip, jis yra ta Didžioji Dvasia, ir jis „sukūrė viską tiek danguje, tiek ir žemėje. Ar tiki tu?

11 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu, kad Didžioji Dvasia viską sukūrė, ir noriu, kad papasakotumėt man apie visa tai, ir aš „patikėsiu tavo žodžiais.

12 Ir kada Aaronas pamatė, kad karalius patikės jo žodžiais, jis pradėjo nuo Adomo sukūrimo, „skaitydamas karaliui Raštus – kaip Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą ir kad Dievas davė jam įsakymus, ir kad dėl prasižengimo žmogus nupuolė.

13 Ir Aaronas išaiškino jam Raštus nuo Adomo „sukūrimo, išdėstydamas jam žmogaus nuopuolį ir jo kūnišką būseną ir taip pat išpirkimo per Kristų ^bplaną, kuris ^cnuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas visiems, kurie tikės jo vardą.

14 Ir kadangi žmogus „nupuolė,

22 1a Al 21:16–17.

b Al 21:21–22.

2a Al 20:26.

6a Al 20:17–18.

7a DS 46:13–14.

9a Al 18:18–28.

10a RR Sukurti, sukūrimas.

11a RR Tikėjimas, tikėti.

12a 1 Nef 5:10–18;

Al 37:9.

13a Pr 1:26–28.

b RR Išpirkimo planas.

c 2 Nef 9:18.

14a RR Nuopuolis, Adomo ir Ievos.

jis pats nieko negalėjo ^bnusipelnyti; bet Kristus kentėjimai ir mirtis ^capmoka jų nuodėmes per tikėjimą ir atgailą, ir taip toliau; ir kad jis nutraukia mirties pančius, tad ^dkapas neturės pergales ir mirties geluonis bus prarytas šlovės viltyse; ir Aaronas visa tai išaiškino karaliui.

15 Ir buvo taip, kad po to, kai Aaronas jam tai išaiškino, karalius tarė: „Ką man daryti, kad turėčiau šitą amžinąjį gyvenimą, apie kurį tu kalbėjai? Taip, ką man daryti, kad ^bužgimčiau iš Dievo ir kad ši nelaba dvasia būtų išrauta iš mano krūtinės ir gaučiau jo Dvasią, kad galėčiau būti pripildytas džiaugsmo, idant paskutiniąją dieną nebūčiau išmestas? Štai, – sakė jis, – aš atiduosiu ^cviską, ką turiu, taip, atsižadėsiu savo karalystės, kad gaučiau šitą didžiulį džiaugsmą.“

16 Bet Aaronas tarė jam: Jei šito „trokšti, jeigu nusilenksi prieš Dievą, taip, jei atgailausi dėl visų savo nuodėmių ir nusilenksi prieš Dievą, ir su tikėjimu šauksiesi jo vardo, tikėdamas, kad gausi, tada tu gausi ^bviltį, kurios trokšti.

17 Ir buvo taip, kad Aaronui pasakius šiuos žodžius, karalius ^apuolė ant kelių prieš Viešpatį; taip, jis netgi išsitiesė paslikas ant žemės ir garsiai ^bšaukė, sakydamas:

18 O Dieve, Aaronas man pasakė, kad yra Dievas; ir jeigu yra

Dievas, ir jeigu tu esi Dievas, prašau, apreikšk man save, ir aš paliksiu visas savo nuodėmes, kad pažinčiau tave ir kad galėčiau būti prikeltas iš mirusiųjų ir išgelbėtas paskutiniąją dieną. Ir dabar, kada karalius ištarė šiuos žodžius, jis staiga pastiro lyg ištiktas mirties.

19 Ir buvo taip, kad jo tarnai nubėgo ir papasakojo karalienei viską, kas atsitiko karaliui. Ir ji atėjo pas karalių; ir kai pamatė jį gulintį kaip negyvą ir taip pat Aaroną ir jo brolius stovinčius, lyg jie būtų buvę jo kritimo priežastis, ji ipyko ant jų ir įsakė, kad jos tarnai, arba karaliaus tarnai, suimtų ir nužudytų juos.

20 Dabar, tarnai matė karaliaus kritimo priežastį, todėl nedrįso pakelti rankos prieš Aaroną ir jo brolius; ir jie maldavo karalienę, sakydami: Kodėl tu mums įsakai nužudyti šituos vyrus, kada štai vienas iš jų „stipresnis už mus visus? Todėl mes krisime prieš juos.

21 Dabar, pamačiusi tarnų baimę, karalienė taip pat pradėjo nepaprastai bijoti, kad jos neištiktų kas nors bloga. Ir ji įsakė savo tarnams, kad jie eitų ir sušauktų žmones, idant jie nužudytų Aaroną ir jo brolius.

22 Dabar, kada Aaronas pamatė karalienės ketinimą, jis, taip pat žinodamas žmonių širdžių kietumą, bijojo, kad nesusirinktų minia ir tarp jų nekiltų dideli

14b 2 Nef 25:23;
Al 42:10–25.
c Al 34:8–16.
RR Apmokėti,
apmokėjimas.
d Iz 25:8; 1 Kor 15:55.

15a ApD 2:37.
b Al 5:14, 49.
c Mt 13:44–46;
19:16–22.
16a RR Atsivertimas,
atsivertusysis.

b Etr 12:4.
17a DS 5:24.
b RR Malda.
20a Al 18:1–3.

ginčai ir neramumai; todėl jis ištiesė savo ranką ir pakėlė karalių nuo žemės, ir tarė jam: Stokis. Ir šis atsistojo ant kojų ir atgavo stiprybę.

23 Dabar, tai buvo padaryta karalienės ir daugybės tarnų akivaizdoje. Ir tai išvydę, jie didžiai stebėjosi ir pradėjo bijoti. Ir karalius išėjo į priekį ir pradėjo jiems „tarnauti“. Ir jis taip jiems tarnavo, kad visi jo namiškiai buvo ^aatversti į Viešpatį.

24 Dabar, karalienės įsakymu buvo surinkta minia, ir tarp jų prasidėjo dideli murmėjimai dėl Aarono ir jo brolių.

25 Ir karalius išėjo tarp jų ir tarnavo jiems. Ir jie buvo nuramdyti dėl Aarono ir buvusiųjų su juo.

26 Ir kada karalius pamatė, jog žmonės nuramdyti, jis nurodė, kad Aaronas ir jo broliai išeitų į minios vidurį ir skelbtų jiems žodį.

27 Ir buvo taip, kad karalius išsiuntinėjo „skelbimą po visą žemę, tarp visų savo žmonių, buvusių visoje jo žemėje, visose aplinkinėse srityse, kurios ribojosi netgi su jūra rytuose ir vakaruose, ir kurios buvo atskirtos nuo ^bZarahemlos žemės siaura tyrų juosta, besidriekiančia nuo jūros rytuose net iki jūros vakaruose, ir aplink palei jūros pakrantės pakraštį ir tyrų pakraštį šiaurėje prie Zarahemlos žemės, per Mančio

ribas, prie ištakų Sidono upės, tekančios iš rytų į vakarus – taip buvo lamanitai ir nefitai atskirti.

28 Dabar, „tingesnė lamanitų dalis gyveno tyruose, palapinėse; ir jie buvo pasklidę po tyrus vakaruose, Nefio žemėje; taip, ir taip pat Zarahemlos žemės vakaruose, pakraštyje palei jūros pakrantę ir Nefio žemės vakaruose, jų tėvų pirmojo paveldo vietoje, ir taip ribodamiesi su jūros krantu.

29 Ir taip pat daug lamanitų buvo rytuose prie jūros, kur nefitai juos išvijavo. Ir taip nefitai buvo beveik apsupti lamanitų; nepaisant to, nefitai buvo užėmę visas šiaurines dalis žemės, besiribojančios su tyrais, prie Sidono upės ištakų iš rytų į vakarus, lanku iš tyrų pusės; šiaurėje jie net pasiekė žemę, kurią pavadino „Dosniaja“.

30 Ir ji ribojosi su žeme, kurią jie vadino „Dykyne, kadangi ji buvo taip toli į šiaurę, kad nusidriekė į žemę, kuri kažkada buvo apgyventa, bet nuniokota, apie kurios ^bkaulus kalbėjome ir kurią atrado Zarahemlos žmonės, kadangi tai buvo ^cpirmo jų išsilaipinimo vieta.

31 Ir iš čia jie atėjo aukštyn į pietinius tyrus. Taip žemė į šiaurę buvo pavadinta „Dykyne, o žemė į pietus – Dosniaja, ir tai buvo tyrai, pilni visokių įvairių rūšių laukinių žvėrių,

23a RR Tarnauti;
Pamokslauti, skelbti;
Mokyti, mokytojas.
b RR Atsivertimas,
atsivertusysis.

27a Al 23:1–4.
b Om 1:13–17.
28a 2 Nef 5:22–25.
29a Al 52:9; 63:5.
30a Al 50:34; Mrm 4:1–3.

b Mzj 8:7–12; 28:11–19.
c Hel 6:10.
31a Hel 3:5–6.

kurių dalis ieškodama maisto buvo atėjusi iš šiaurės.

32 Ir dabar, tai buvo tik pusantros dienos „atstumas nefitui, einant riba tarp Dosniosios ir Dykynės žemių, nuo rytinės iki vakarinės jūros; ir taip Nefio žemė ir Zarahemlos žemė buvo beveik apsupta vandens, ir tik siauras žemės ^bkaklas buvo tarp žemės šiaurėje ir žemės pietuose.

33 Ir buvo taip, kad nefitai apgyvendino Dosniąją žemę netgi nuo rytinės iki pat vakarinės jūros, ir taip nefitai savo išminties dėka savo sargybiniais ir armijomis apribojo lamanitus pietuose, idant šie daugiau nebeturėtų valdų šiaurėje, idant negalėtų užplūsti žemės šiaurėje.

34 Todėl lamanitai neturėjo valdų kitur, kaip tiktai Nefio žemėje ir aplinkiniuose tyruose. Dabar, tai buvo nefitų išmintis – kadangi lamanitai buvo jų priešai, – kad jie išvengtų suspaudimų iš visų pusių ir taip pat, kad turėtų šalį, kur galėtų atsitraukti pagal savo norą.

35 Ir dabar, pasakęs tai, aš vėl grįžtu prie aprašymo apie Amoną ir Aaroną, Omnerį ir Himnį bei jų brolius.

23 SKYRIUS

Skelbiama tikėjimo laisvė. Septyniose žemėse ir miestuose lamanitai atverčiami. Jie pasivadina anti nefi lehiiais ir išvaduojami nuo prakeiksmo. Amalekininkai ir amulonitai

atmeta tiesą. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI buvo taip, kad lamanitų karalius išsiuntinėjo „skelbimą visiems savo žmonėms, kad jie nekeltų rankos prieš Amoną ar Aaroną, ar Omnerį, ar Himnį, ar prieš bet kurią iš jų brolių, kurie eis skelbdami Dievo žodį, kurioje vietoje šie bebūtų, bet kurioje jų žemės dalyje.

2 Taip, jis išsiuntinėjo tarp jų įsaką, kad jie nekeltų rankos prieš juos tam, kad juos surištų ar įmestų į kalėjimą; nei spaudytų į juos, nei muštų juos, nei išmestų juos iš savo sinagogų, nei plaktų juos; nei mėtytų akmenimis į juos, bet kad leistų jiems laisvai įeiti į savo namus ir šventyklas, ir šventoves.

3 Ir taip jie galėjo eiti ir skelbti žodį pagal savo norą, nes karalius buvo atverstas į Viešpatį, ir visi jo namiškiai; todėl jis po visą žemę išsiuntinėjo savo skelbimą savo žmonėms, kad Dievo žodžiui nebūtų trukdoma, bet kad jis eitų pirmyn per visą žemę, kad jo žmonės galėtų būti įtikinti dėl savo tėvų nelabų „tradicijų, ir kad jie galėtų būti įtikinti, jog visi jie yra broliai, ir kad neturi nei žudyti, nei plėšikauti, nei vogti, nei svetimauti, nei daryti bet koki kitoki nelabumą.

4 Ir dabar buvo taip, kad karaliui išsiuntinėjus šį skelbimą, Aaronas ir jo broliai ėjo iš miesto į miestą ir iš vienu garbinimo namų į kitus, steigdami bažnyčias ir pašvęsdami kunigus ir

32a Hel 4:7.
b Al 50:34.

23 1a Al 22:27.
3a Al 26:24.

mokytojus visoje žemėje tarp lamanitų skelbti ir mokyti Dievo žodžio tarp jų; ir taip jiems tai pradėjo labai sektis.

5 Ir tūkstančiai buvo atvesti į Viešpaties pažinimą, taip, tūkstančiai buvo atvesti patikėti nefitų ^atradicijomis; ir jie buvo mokomi ^bmetraščių ir pranašysčių, kurie buvo perduodami netgi iki dabartinio laiko.

6 Ir taip tikrai, kaip gyvas Viešpats, lygiai taip tikrai visi, kurie tik įtikėjo, arba kurie tik buvo atvesti į tiesos pažinimą, per Amono ir jo brolių pamokslavimą sulig apreiškimo ir pranašystės dvasia ir Dievo galia, darančia stebuklus juose, taip, sakau jums: kaip gyvas Viešpats, visi lamanitai, kurie tik patikėjo jų pamokslavimu ir buvo ^aatversti į Viešpatį, ^bniekuomet neatpuolė.

7 Nes jie tapo teisiais žmonėmis; sudėjo savo maišto ginklus, tad daugiau nebekovojo nei prieš Dievą, nei prieš bet kurią iš savo brolių.

8 Dabar, štai ^atie, kurie buvo atversti į Viešpatį:

9 Lamanitų žmonės, kurie buvo Izmaelio žemėje;

10 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo Midonio žemėje;

11 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo Nefio mieste;

12 ir taip pat lamanitų žmonės, kurie buvo ^aŠilomo žemėje, ir

kurie buvo Šemlono žemėje ir Lemuelio mieste, ir Šimnilomo mieste.

13 Ir tai yra pavadinimai lamanitų miestų, ^aatverstų į Viešpatį; ir tai yra tie, kurie sudėjo savo maišto ginklus, taip, visus savo karo ginklus; ir visi jie buvo lamanitai.

14 O amalekininkai nebuvo ^aatversti, išskyrus tik vieną; ir nė vienas iš ^bamulonitų; bet jie užkietino savo širdis ir taip pat širdis lamanitų tose žemės dalyse, kur tik jie gyveno, taip, visuose savo kaimuose ir visuose savo miestuose.

15 Todėl mes išvardiname visus lamanitų miestus, kuriuose jie atgailavo ir atėjo į tiesos pažinimą, ir buvo atversti.

16 Ir dabar buvo taip, kad karalius ir tie, kurie buvo atversti, troško turėti vardą, kuriuo jie būtų išskiriami iš savo brolių; todėl karalius tarėsi su Aaronu ir daugeliu iš jų kunigų dėl vardo, kurią jie turėtų priimti, kad išsiskirtų.

17 Ir buvo taip, kad jie pasivadino ^aanti nefi lehiais; ir jie buvo vadinami šiuo vardu ir daugiau nebebuvo vadinami lamanitais.

18 Ir jie tapo labai darbščiais žmonėmis; taip, ir buvo draugiški su nefitais; todėl pradėjo bendrauti su jais, ir Dievo ^aprašymas daugiau jų nebepersekiojo.

5a Al 37:19.

b Al 63:12.

RR Raštai.

6a RR Atsivertimas, atsivertusysis.

b Al 27:27.

8a Al 26:3, 31.

12a Mzj 22:8, 11.

13a Al 53:10.

14a Al 24:29.

b Mzj 23:31–39.

17a RR Anti nefi lehia.

18a 1 Nef 2:23;

2 Nef 30:5–6;

3 Nef 2:14–16.

24 SKYRIUS

Lamanitai ateina prieš Dievo žmones. Anti nefi lehiiai džiaugiasi Kristumi ir lankomi angelų. Jie pasirenka verčiau iškęsti mirtį negu gintis. Atverčiama daugiau lamanitų. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad amalekininkai ir amulonitai, ir lamanitai, kurie buvo Amulono žemėje ir taip pat Helamo žemėje, ir kurie buvo „Jeruzalės žemėje, ir apskritai visoje aplinkinėje žemėje, kurie nebuvo atversti ir priėmę ^banti nefi lehių vardo, amalekininkų ir amulonitų buvo sukurstyti pykčiui prieš savo brolius.

2 Ir jų neapykanta prieš juos pasidarė tokia nepaprastai nuožmi, kad jie net pradėjo maištauti prieš savo karalių, kad net nenorėjo, kad jis būtų jų karalius; todėl jie ėmėsi ginklų prieš anti nefi lehių liaudį.

3 Dabar, karalius perdavė karalystę savo sūnui ir pavadino jį Anti Nefi Lehiu.

4 Ir karalius numirė tais pačiais metais, kada lamanitai pradėjo ruošti karui prieš Dievo žmones.

5 Dabar, kada Amonas ir jo broliai, ir visi tie, kurie buvo atėję su juo, pamatė lamanitų pasiruošimus sunaikinti jų brolius, jie atėjo į Midjano žemę, ir čia Amonas sutiko visus savo brolius; ir iš čia jie atėjo į Izraelio žemę, kad „pasitartų su Lamoniu ir taip pat su jo broliu

Anti Nefi Lehiu, ką jiems daryti, kad apsigintų nuo lamanitų.

6 Dabar, tarp visų žmonių, atverstų į Viešpatį, nebuvo nė vienos sielos, kuri imtųsi ginklų prieš savo brolius; ne, jie nenorėjo net ruošti karui; taip, ir taip pat jų karalius įsakė jiems, kad jie to nedarytų.

7 Dabar, štai žodžiai, kuriuos šiuo klausimu jis pasakė žmonėms: Aš dėkoju savo Dievui, mano mylimi žmonės, kad mūsų didis Dievas iš savo gerumo atsiuntė pas mus šiuos mūsų brolius nefitus pamokslauti mums ir įtikinti mus mūsų tėvų „tradicijų nelabumu.

8 Ir štai aš dėkoju savo didžiam Dievui, kad jis davė mums dalelę savo Dvasios mūsų širdims suminkštinti, kad mes pradėjome bendrauti su šiais broliais nefitais.

9 Ir štai aš taip pat dėkoju savo Dievui, kad, pradėję bendrauti, mes buvome įtikinti dėl savo „nuodėmių ir dėl daugybės savo įvykdytų žmogžudysčių.

10 Ir aš taip pat dėkoju savo Dievui, taip, savo didžiam Dievui, kad jis suteikė mums galimybę atgailauti dėl to, ir taip pat, kad „atleido mums už tas gausias mūsų padarytas nuodėmes ir žmogžudystes, ir savo Sūnaus nuopelnų dėka paėmė ^bkaltę nuo mūsų širdžių.

11 Ir dabar štai, mano broliai, kadangi viskas, ką galėjome padaryti (nes buvome labiausiai prapuolę iš visos žmonijos), tai

24 1a Al 21:1.
b Al 25:1, 13.
5a Al 27:4–13.

7a Mzj 1:5.
9a DS 18:44.
10a Dan 9:9.

b RR Kaltė.

atgailauti dėl visų savo padarytų nuodėmių ir tos daugybės žmogžudysčių, ir prašyti Dievą „nuimti jas nuo mūsų širdžių, nes viskas, ką galėjome padaryti, tai deramai atgailauti prieš Dievą, kad jis nuimtų mūsų dėmes.

12 Dabar, mano mylimiausi broliai, kadangi Dievas nuėmė mūsų dėmes ir mūsų kalavijai tapo skaidūs, tai daugiau nebesutepkime savo kalavijų mūsų brolių krauju.

13 Štai sakau jums: ne; išlaikykime savo kalavijus, kad jie nebūtų sutepti mūsų brolių krauju; nes galbūt, jei vėl suteptume savo kalavijus, jie nebegalėtų būti skaisčiai „nuplauti mūsų didžio Dievo Sūnaus krauju, kuris bus pralietas mūsų nuodėmėms apmokėti.

14 Ir didis Dievas pasigailėjo mūsų ir atskleidė mums tai, kad neprašūtume; taip, ir jis atskleidė tai mums iš anksto, kadangi jis myli mūsų „sielas lygiai taip, kaip jis myli ir mūsų vaikus; todėl, būdamas gailėstingas, jis lanko mus per savo angelus, kad išgelbėjimo ^bplanas galėtų būti atskleistas mums, lygiai kaip ir ateities kartoms.

15 O, koks gailėstingas mūsų Dievas! Ir dabar štai, kadangi daugiausia, ką galėjome padaryti, tai pasiekti, kad mūsų dėmės būtų nuimtos nuo mūsų ir mūsų kalavijai būtų padaryti skaidūs, paslėpkime juos, idant jie būtų išlaikyti skaidūs kaip liudijimas

mūsų Dievui paskutinią dieną, arba tą dieną, kada būsime atvesti stoti prieš jį teismui, kad nesutepėme savo kalavijų mūsų brolių krauju nuo tada, kai jis davė mums savo žodį, ir tuo būdu padarė mus švarius.

16 Ir dabar, mano broliai, nors mūsų broliai kėsina sielaikinti mus, štai, mes paslėpsime savo kalavijus, taip, būtent užkasime juos giliai žemėje, kad jie būtų išlaikyti skaidūs, kaip liudijimas paskutinią dieną, kad mes niekada jų nebepanaudojome; ir jeigu mūsų broliai sunaikins mus, štai, mes „eisime pas savo Dievą ir būsime išgelbėti.

17 Ir dabar, kada karalius baigė kalbėti šiuos žodžius ir visi žmonės buvo surinkti drauge, jie paėmė savo kalavijus ir visus ginklus, kurie buvo naudojami žmogaus kraujui pralieti, ir „užkasė juos giliai žemėje.

18 Ir tai jie padarė, kadangi, jų manymu, tai buvo liudijimas Dievui ir taip pat žmonėms, kad jie niekuomet daugiau „nepanaudos ginklų žmogaus kraujui pralieti; ir tai jie padarė kaip patvirtinimą ir ^bsandorą su Dievu, kad verčiau „atiduos savo pačių gyvybes, negu pralies savo brolių kraują; ir kad užuot atėmę iš brolio, jie atiduos jam; ir užuot leidę savo dienas dykinėdami, jie daug dirbs savo rankomis.

19 Ir taip matome, jog kada šitie lamanitai buvo atvesti į

11a Iz 53:4–6.

13a Apr 1:5.

14a RR Siela – Sielų vertė.

^b RR Išpirkimo planas.

16a Al 40:11–15.

17a Hel 15:9.

18a Al 53:11.

^b RR Sandora.

^c RR Auka.

tikėjimą ir tiesos pažinimą, jie buvo “tvirti ir verčiau kentės, netgi iki mirties, negu nusidės; ir taip mes matome, kad jie užkasė savo taikos ginklus, arba užkasė karo ginklus vardan taikos.

20 Ir buvo taip, kad jų broliai lamanitai pasiruošė karui ir atėjo į Nefio žemę, ketindami sunaikinti karalių ir paskirti kitą į jo vietą, ir taip pat išnaikinti anti nefi lehių liaudį nuo žemės.

21 Dabar, pamatę, kad jie ateina prieš juos, žmonės išėjo jų pasitikti ir atsigulė “pasliki priešais juos ant žemės, ir pradėjo šauktis Viešpaties vardo; ir taip jie buvo šitoje padėtyje, kada lamanitai pradėjo juos pulti ir žudyti kalaviju.

22 Ir tuo būdu nesutikdami jokio pasipriešinimo, jie nužudė tūkstantį penkis iš jų; ir mes žinome, kad jie palaiminti, nes išėjo gyventi su savo Dievu.

23 Dabar, kada lamanitai pamatė, kad jų broliai nebėgs nuo kalavijo ir nepasikreips nei kairėn, nei dešinėn, bet gulės ir “žus, ir kad jie šlovino Dievą net tą akimirką, kai žūdavo nuo kalavijo, –

24 dabar, tai pamatę, lamanitai “susilaikė nuo jų žudymo; ir ten buvo daug tokių, kurių širdys ^bpritvinko dėl tų savo brolių, kurie krito nuo kalavijo, nes jie atgailavo dėl to, ką padarė.

25 Ir buvo taip, kad jie numetė

savo karo ginklus ir nebenorėjo daugiau jų imti, nes buvo apimti graužaties dėl padarytų žmogžudysčių; ir jie parpuolė žemėn, kaip ir jų broliai, pasikliaudami pasigailėjimais tų, kurių rankos buvo pakeltos nužudyti juos.

26 Ir buvo taip, kad tą dieną prie Dievo žmonių prisijungė daugiau, negu buvo nužudyta; ir tie, kurie buvo nužudyti, buvo teisūs žmonės, todėl mes neturime priežasties abejoti, kad jie buvo “išgelbėti.

27 Ir tarp jų nebuvo nužudytas nė vienas nelabas žmogus; bet daugiau kaip tūkstantis buvo atvesta į tiesos pažinimą; taip matome, kad Viešpats dėl savo žmonių išgelbėjimo dirba įvairiais “būdais.

28 Dabar, dauguma iš tų lamanitų, kurie nužudė tiek daug savo brolių, buvo amalekininkai ir amulonitai, kurių dauguma buvo “nehorų ^btvarkos.

29 Dabar, tarp tų, kurie prisijungė prie Viešpaties žmonių, nebuvo “nė vieno, kuris būtų amalekininkas arba amulonitas, arba kuris buvo Nehoro tvarkos, bet jie buvo tikri Lamo ir Lemuelio palikuonys.

30 Ir taip mes galime aiškiai matyti, kad po to, kai žmonės kartą “apšviesti Dievo Dvasios ir gavę didį ^bpažinimą apie tai, kas susiję su teisumu, “atpuola į nuodėmę ir prasižengimą, jie tampa labiau užkietėję, ir taip

19a RR Tikėjimas, tikėti.

21a Al 27:3.

23a Al 26:32.

24a Al 25:1.

^b RR Užuojauta.

26a Apr 14:13.

27a Iz 55:8–9; Al 37:6–7.

28a Al 1:15; 2:1, 20.

^b Al 21:4.

29a Al 23:14.

30a Mt 12:45.

^b Hbr 10:26;

Al 47:36.

^c 2 Nef 31:14; Al 9:19.

RR Atsimetimas.

jų būseną tampa „blogesnė už tą, kuri būtų, jeigu jie niekada nebūtų pažinę šitų dalykų.

25 SKYRIUS

Lamanitų agresija plečiasi. Nojaus kunigų sėkla žūva, kaip pranašavo Abinadis. Daug lamanitų atverčiami ir prisijungia prie anti nefi lehių liaudies. Jie tiki Kristų ir laikosi Mozės įstatymo. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

Ir štai dabar buvo taip, kad tie lamanitai dar labiau pyko, kadangi nužudė savo brolius; todėl jie prisiekė atkeršyti nefitams; ir tuo metu daugiau nebandė žudyti „anti nefi lehių liaudies.

2 Bet jie pasiėmė savo armijas ir perėjo į Zarahemlos žemės ribas, ir užpuolė žmones, kurie buvo Amonihos žemėje, ir „sunaikino juos.

3 Ir po to kovojo daug kautynių su nefitais, kuriose jie buvo išvyti ir nukauti.

4 Ir tarp nukautųjų lamanitų buvo beveik visa Amulono ir jo brolių, kurie buvo Nojaus kunigai, „sėkla; ir jie buvo nukauti nefitų rankomis.

5 O likusieji, pabėgę į rytinius tyrus ir užgrobę galią bei valdžią lamanitams, padarė taip, kad daug kas iš lamanitų „žūtų nuo ugnies dėl savo tikėjimo,

6 nes daugelis „jų, patyrę daug

netekčių ir tiek daug suspaudimų, pradėjo būti raginami prisiminti ^bžodžius, kuriuos Aaronas ir jo broliai skelbė jiems jų žemėje; todėl jie liovėsi tikėję savo tėvų „tradicijomis, o pradėjo tikėti Viešpatį, ir kad jis suteikė didžią galią nefitams; ir taip daugelis iš jų buvo atversti tyruose.

7 Ir buvo taip, kad tie valdovai, kurie buvo „Amulono vaikų likutis, nurodė atiduoti juos ^bmirčiai, taip, visus tuos, kurie tikėjo šitais dalykais.

8 Dabar šitos žudynės padarė taip, jog daugelis iš jų brolių buvo sukurstyti pykčiui; ir tyruose prasidėjo kova; ir lamanitai pradėjo „medžioti Amulono bei jo brolių sėklą ir žudyti juos; o šie pabėgo į rytinius tyrus.

9 Ir štai iki šios dienos jie tebe-medžiojami lamanitų. Tuo būdu išsipildė Abinadžio žodžiai, kuriuos jis pasakė apie sėklą kunigų, per kuriuos jis kentėjo mirtį nuo ugnies.

10 Nes jis pasakė jiems: Ką „padarysite man, bus pavaizdas to, kas įvyks.

11 Ir dabar, Abinadis buvo pirmasis, kuris dėl savo tikėjimo Dievu iškentėjo „mirtį nuo ugnies; dabar, būtent tai jis turėjo galvoje – kad daugelis kentės mirtį nuo ugnies, kaip jis kentėjo.

12 Ir jis pasakė Nojaus kunigams, kad jų sėkla daugelį atiduos mirčiai panašiu būdu, kaip jį, ir kad jie bus plačiai

30d 2 Pet 2:20–21.

25 1a RR Anti nefi lehia.

2a Al 8:16; 16:9.

4a Mzj 23:35.

5a Mzj 17:15.

6a T.y. lamanitų.

b Al 21:9.

c Al 26:24.

7a Al 21:3; 24:1, 28–30.

b RR Kankinys,

kankinio mirtis.

8a Mzj 17:18.

10a Mzj 13:10.

11a Mzj 17:13.

išsklaidyti ir žudomi taip, kaip avys, neturinčios piemens, yra vejamos ir papjaunamos laukinių žvėrių; ir dabar štai šie žodžiai buvo patvirtinti, nes jie buvo vejami lamanitų ir medžiojami, ir triuškinami.

13 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę, jog negali pergalėti nefitų, vėl sugrižo į savo žemę; ir daugelis jų perėjo gyventi į Izmaelio žemę ir Nefio žemę, ir prisijungė prie Dievo žmonių, kurie buvo „anti nefi lehių liaudis.

14 Ir jie taip pat „užkasė savo karo ginklus, kaip buvo padarę jų broliai, ir tapo teisiais žmonėmis; ir jie vaikščiojo Viešpaties keliais ir stengėsi laikytis jo įsakymų ir nuostatų.

15 Taip, ir jie laikėsi Mozės įstatymo; nes jiems kol kas reikėjo laikytis Mozės įstatymo, kadangi jis ne visas buvo įvykdytas. Bet nepaisant Mozės „įstatymo, jie žvelgė ateitin, laukdami ateinant Kristaus, suvokdami, kad Mozės įstatymas buvo jo atėjimo ^bpavaizdas, ir tikėdami, kad jie turi vykdyti tuos „išorinius ritualus tol, kol jis nebus apreikštas jiems.

16 Dabar, jie nemanė, kad „išgelbėjimas atėjo per Mozės ^bįstatymą; bet Mozės įstatymas tarnavo stiprinti jų tikėjimą Kristumi; ir taip per tikėjimą jie išlaikė „viltį, savo amžinam išgelbėjimui, pasikliaudami pra-

našystės dvasia, kuri kalbėjo apie tuos būsimus dalykus.

17 Ir dabar štai Amonas ir Aaronas, ir Omneris, ir Himnis, ir jų broliai nepaprastai džiaugėsi pasisekimu, kurį patyrė tarp lamanitų, matydami, kad Viešpats davė jiems pagal jų „maldas ir taip pat patvirtino savo žodį jiems dėl kiekvienos smulkmenos.

26 SKYRIUS

Amonas giriasi Viešpačiu. Ištikimuosius Viešpats sustiprina ir duoda jiems pažinimą. Tikėjimu žmonės gali atvesti tūkstančius sielų į atgailą. Dievas turi visą galią ir supranta viską. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, štai tie Amono žodžiai jo broliams, kurie skamba taip: Mano broliai ir mano tikėjimo broliai, štai sakau jums, kad mes tikrai turime dėl ko džiūgauti; nes argi galėjome pamanyti, kada „pajudėjome iš Zarahemlos žemės, kad Dievas suteiks mums tokių didelių palaiminimų?

2 Ir dabar, aš klausiu, kokių gi didelių palaiminimų jis suteikė mums? Ar galite pasakyti?

3 Štai aš atsakau už jus; nes mūsų broliai lamanitai buvo tamsoje, taip, būtent tamsiausioje prarajoje, bet štai, kiek „daug jų atvesta matyti nuosta-

13a Al 23:16–17.

14a Al 24:15; 26:32.

15a JokK 4:5;

Jar 1:11.

RR Mozės įstatymas.

b Mzj 3:14–15; 16:14.

c Mzj 13:29–32.

16a Mzj 12:31–37;

13:27–33.

b 2 Nef 11:4.

c 1 Tes 5:8–9.

17a Al 17:9.

26 1a Mzj 28:9;

Al 17:6–11.

3a Al 23:8–13.

bią Dievo šviesą! Ir tai yra tas palaiminimas, kuris buvo suteiktas mums, kad mes buvome padaryti ^bįrankiais Dievo rankose šiam didžiam darbui įgyvendinti.

4 Štai "tūkstančiai jų džiūgauja ir yra atvesti į Dievo kaimenę.

5 Štai "laukas buvo pribrendęs, ir palaiminti jūs, kadangi mosavote savo ^bpjautuvu ir ^pjovėte visomis savo išgalėmis, taip, iš-tisą dieną jūs plušėjote, ir štai kiek jūsų "pėdų! Ir jie bus surinkti į kluonus, kad neprapultų.

6 Taip, paskutiniąją dieną jų neišmuš audra; taip, ir neišbars-tys viesulai; bet kada audra už-eis, jie bus surinkti į savo vietą, tad "audra negalės prasiskverbti prie jų; taip, ir nuožmių vėjų nebus nunešti, kad ir kur priešas norėtų juos nunešti.

7 Bet štai jie yra "pjūties Vieš-paties rankose ir yra jo; ir jis ^bprikels juos paskutiniąją dieną.

8 Tebūna palaimintas mūsų Dievo vardas; "giedokime jam gyrių, taip, reikškime ^bpadėkas jo šventam vardui, nes jis vykdo teisumą per amžius.

9 Nes jei nebūtume atėję iš Zarahemlos žemės, šie mūsų švelniai mylimi broliai, kurie taip švelniai pamilo mus, vis dar būtų kankinami "neapy-kantos mums, taip, ir taip pat jie būtų svetimi Dievui.

10 Ir buvo taip, kad Amonui

ištarus šiuos žodžius, jo brolis Aaronas sudraudė jį, sakyda-mas: Amonai, bijau, kad tavo džiaugsmas neša tave į pagyras.

11 Bet Amonas jam tarė: Aš "nesigiriu savo paties jėga, nė savo paties išmintimi; bet štai mano ^bdžiaugsmas pilnas, taip, mano širdis kupina džiaugsmo, ir aš džiūgausiu savo Dievu.

12 Taip, aš žinau, kad esu niekas; kas dėl mano jėgos, aš esu silpnas; todėl "nesigirsiu savimi, bet girsiuosi savo Dievu, nes jo ^bstiprybėje aš galiu padaryti viską; taip, štai daug didžių stebuklų mes padarėme šioje žemėje, dėl ko šlovinsime jo vardą per amžius.

13 Štai kiek daug tūkstančių mūsų brolių jis išvadavo iš "pragaro skausmų; ir jie atvesti ^bgiedoti išperkančią meilę, ir tai dėl mumyse esančio jo žo-džio galios, todėl argi neturime rimtos priežasties džiūgausti?

14 Taip, mes turime priežastį šlovinti jį per amžius, nes jis yra aukščiausiasis Dievas, ir jis išlaisvino mūsų brolius iš pra-garo "grandinių.

15 Taip, jie buvo apsupti nesi-baigiančios tamsos ir sunaikini-mo; bet štai jis atvedė juos į nesibaigiančią "šviesą, taip, į nesibaigiantį išgelbėjimą; ir jie apsupti neprilygstama jo mei-lės gausa; taip, ir mes buvome

3b 2 Kor 4:5; Mzj 23:10.

4a Al 23:5.

5a Jn 4:35–37; DS 4:4.

b JI 4:13.

c DS 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel 5:12;

3 Nef 14:24–27.

7a RR Pjūtis.

b Mzj 23:22; Al 36:28.

8a DS 25:12.

b RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.

9a Mzj 28:1–2.

11a 2 Kor 7:14.

b DS 18:14–16.

RR Džiaugsmas.

12a Jer 9:23; Al 29:9.

b Ps 18:33–41; Fil 4:13;

1 Nef 17:3.

13a RR Pragaras.

b Al 5:26.

14a Al 12:11.

15a RR Šviesa, Kristaus
šviesa.

įrankiai jo rankose, vykdamt ši didį ir nuostabų darbą.

16 Todėl „girkimės, taip, mes ^bgirsimės Viešpačiu; taip, mes ^bdžiaugsimės, nes mūsų ^bdžiaugsmas pilnas; taip, mes šlovinsime mūsų Dievą per amžius. Štai, kas gali girtis Viešpačiu per daug? Taip, kas gali per daug pasakyti apie jo didžią galią ir ^cgailestingumą, ir apie didį kantrumą žmonių vaikams? Štai, sakau jums, kad negaliu apsaityti net mažiausios dalelės to, ką jaučiu.

17 Kas galėjo pamanyti, kad mūsų Dievas bus toks gailestingas, kad ištrauks mus iš mūsų baisios, nuodėmingos ir suterštos būsenos?

18 Štai mes išėjome tikrai įtūžę, įžūliai grasindami „sunaikinti jo bažnyčią.

19 O tad kodėl jis nepaskyrė mūsų baisiam sunaikinimui, taip, kodėl jis neleido savo teisingumo kalavijui kristi ant mūsų ir pasmerkti mus amžinai nevilčiam?

20 O, mano siela vos neišskrenda vien nuo minties apie tai! Štai jis nepanaudojo savo teisingumo mums, bet iš savo didžio gailestingumo pernešė mus per tą nesibaigiančiąją mirties ir nelaimingumo „prarają, būtent į mūsų sielų išgelbėjimą.

21 Ir dabar štai, mano broliai, kuris čia esantis „prigimtinis žmogus suvokia tai? Sakau jums:

čia nėra nė vieno tai ^bsuvokiančio, išskyrus atgailaujančiuosius.

22 Taip, tas, kuris „atgailauja ir panaudoja ^btikėjimą, ir daro gerus darbus, ir nuolat meldžiasi nepaliaudamas, – tokiam duota pažinti Dievo ^cslėpinius; taip, tokiam bus duota apreikšti tai, kas niekuomet nebuvo apreikšta; taip, ir tokiam bus duota atvesti tūkstančius sielų į atgailą, kaip kad mums buvo duota atvesti į atgailą šiuos savo brolius.

23 Dabar, ar atsimenate, mano broliai, kaip savo broliams Zarahemlos žemėje sakėme: Mes einame į Nefio žemę pamokslauti savo broliams lamanitams, o jie išjuokė mus?

24 Nes jie sakė mums: Nejaugi manote, kad galite atvesti lamanitus į tiesos pažinimą? Nejaugi manote, kad galite įtikinti lamanitus jų tėvų tradicijų „klaidingumu, tokius ^bkietasprandžius žmones, kaip jie; kurių širdys mėgaujasi kraujo praliejimu; kurių dienos praleistos didžiausioje nedorybėje; kurių keliai buvo prasižengėlio keliai nuo pat pradžios? Dabar, mano broliai, jūs prisimenate, kad tokia buvo jų kalba.

25 Ir be to jie sakė: Imkimės ginklų prieš juos, kad išnaikintume juos ir jų nedorybę nuo žemės, kad jie neperaugtų mūsų ir nesunaikintų.

26 Bet štai, mano mylimi broliai,

16a Rom 15:17;
1 Kor 1:31.
b 2 Kor 10:15–18;
DS 76:61.
c Ps 36:6–7.
18a Mzj 27:8–10.

20a 2 Nef 1:13;
Hel 3:29–30.
21a RR Prigimtinis
žmogus.
b 1 Kor 2:9–16;
JokK 4:8.

22a Al 36:4–5.
RR Atgailauti, atgaila.
b RR Tikėjimas, tikėti.
c RR Dievo slėpiniai.
24a Mzj 10:11–17.
b Mzj 13:29.

mes atėjome į tyrus ne ketindami išnaikinti savo brolius, bet vildamiesi, kad galbūt galėsime išgelbėti keletą jų sielų.

27 Dabar, kada mūsų širdys buvo prislėgtos ir mes buvome bepasuką atgal, štai Viešpats “paguodė mus ir tarė: Eikite tarp savo brolių lamanitų ir ^bkantriai kęskite savo ‘suspaudimus, ir aš duosiu jums sėkmę.

28 Ir dabar štai mes atėjome ir buvome svetimi tarp jų; ir buvome kantrūs mūsų kentėjimuose ir kentėme visokius nepriteklus; taip, mes keliavome iš namų į namus, pasikliaudami pasaulio pasigailėjimais, – ne vien tik pasaulio pasigailėjimais, bet ir Dievo pasigailėjimais.

29 Ir mes ėjome į jų namus ir mokėme juos, ir mokėme juos ant kalvų; ir taip pat ėjome į jų šventyklas bei sinagogas ir mokėme juos; ir buvome išmetami lauk ir išjuokiami, ir apspjaudomi, ir mušami per veidą; ir buvome apmėtomi akmenimis, ir suimami, ir surišami stipriomis virvėmis ir įmetami į kalėmiją; o Dievo galia ir išmintimi vėl būdavome išlaisvinami.

30 Ir mes kentėme visokius suspaudimus ir visa tai – kad galbūt būtume priemonė išgelbėjant vieną kitą sielą; ir manėme, kad mūsų “džiaugsmas būtų pilnas, jei galbūt būtume priemonė išgelbėjant kai kuriuos iš jų.

31 Dabar štai mes galime pa-

žvelgti ir matyti mūsų darbo vaisius; ir argi jų tik keletas? Sakau jums: ne – jų “daug; taip, ir mes galime matyti jų nuoširdumą bei meilę savo broliams ir taip pat mums.

32 Nes štai, jie verčiau “paaukotų savo gyvybes, negu atimtų savo priešo gyvybę; ir iš meilės savo broliams jie ^bužkasė savo karo ginklus giliai žemėje.

33 Ir dabar štai sakau jums: argi kada nors visoje žemėje buvo tokia didelė meilė? Štai sakau jums: ne, nebuvo, netgi tarp nefitų.

34 Nes štai jie imtųsi ginklo prieš savo brolius; jie nesileistų nužudomi. Bet štai kiek daug šitų paguldė savo gyvybes; ir mes žinome, kad jie nuėjo pas savo Dievą dėl savo meilės ir dėl savo neapykantos nuodėmei.

35 Dabar, argi neturime priežasties džiūgauti? Taip, sakau jums: dar niekuomet nuo pasaulio pradžios nebuvo žmonių, kurie turėjo tokią rimtą priežastį džiūgauti, kaip mes; taip, ir mano džiaugsmas peraugo netgi į gyrimąsi savo Dievu; nes jis turi visą “galia, visą išmintį ir visą supratimą; jis ^bsuvokia viską ir yra ‘gailestinga Esybė, net iki išgelbėjimo, tiems, kurie atgailauja ir tiki jo varda.

36 Dabar, jeigu tai gyrimasis, būtent taip aš girsiuos; nes tai yra mano gyvenimas ir mano šviesa, mano džiaugsmas ir mano išgelbėjimas, ir mano iš-

27a Al 17:9–11.

b RR Kantrybė.

c Al 20:29–30.

RR Pasiaprašymas.

30a DS 18:15–16.

31a Al 23:8–13.

32a Al 24:20–24.

b Al 24:15.

35a RR Galia.

b DS 88:41.

c RR Gailestingumas, gailestingas.

pirkimas iš nesibaigiančio vargo. Taip, palaimintas vardas mano Dievo, kuris prisiminė savo žmones, Izraelio medžio „šaką, atskirtą nuo savo kamieno, svetimoje žemėje; taip, sakau, tebūna palaimintas vardas mano Dievo, kuris prisiminė mus, ^bklijūnus, svetimoje žemėje.

37 Dabar, mano broliai, matome, kad Dievas prisimena kiekvieną „liaudį, kurioje žemėje, jie bebūtų, taip, jis skaičiuoja savo žmones, ir jo gailestingumo vidus gaubia visą žemę. Dabar tai yra mano džiaugsmas ir didžiulė mano padėka; taip, aš reikšiu padėkas savo Dievui per amžius. Amen.

27 SKYRIUS

Viešpats įsako Amonui vesti anti nefi lehių liaudį į saugią vietą. Suttikus Almą, Amono džiaugsmas išsekina jo jėgas. Nefitai duoda anti nefi lehiams Jeršono žemę. Jie pavadinami Amono žmonėmis. Apie 90–77 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, buvo taip, jog kada tie lamanitai, kurie išėjo kariauti prieš nefitus, po daugelio savo pastangų sunaikinti juos, įsitinkino, kad siekti jų sunaikinimo buvo bergždzias darbas, jie vėl sugrįžo į Nefio žemę.

2 Ir buvo taip, kad dėl savo nuostolių amalekininkai buvo nepaprastai įpykę. Ir pamatę, kad negali atkeršyti nefitams, jie

pradėjo kurstyti žmones pykčiui prieš savo „brolius, ^banti nefi lehių liaudį; todėl jie vėl pradėjo naikinti juos.

3 Dabar, šie žmonės „vėl atsisakė imtis ginklų ir leidosi žudomi, kaip norėjo jų priešai.

4 Dabar, kada Amonas ir jo broliai pamatė šį naikinimo darbą tarp tų, kuriuos jie taip švelniai mylėjo ir kurie taip švelniai mylėjo juos, – nes su jais buvo elgiamasi, lyg jie būtų angelai, atsiųsti nuo Dievo, kad išgelbėtų juos nuo nesibaigiančio sunaikinimo, – todėl Amonas ir jo broliai, pamatę šitą didį naikinimo darbą, buvo sujudinti gailesčio ir „sakė karaliui:

5 Surinkime šitą Viešpaties liaudį ir eikime į Zarahemlos žemę pas mūsų brolius nefitus, ir bėkime iš mūsų priešų rankų, kad nebūtume sunaikinti.

6 Bet karalius tarė jiems: Štai nefitai sunaikins mus dėl daugybės žmogžudysčių ir nuodėmių, kurias padarėme jiems.

7 Ir Amonas tarė: Aš nueisiu ir pasiteirausiu Viešpaties, ir jei jis sakys mums, kad eitume pas savo brolius, ar jūs eisite?

8 Ir karalius atsakė jam: Taip, jei Viešpats pasakys mums: Eikite, – mes eisime pas savo brolius ir būsime jų vergai, kol atlyginsime jiems už tą daugybę žmogžudysčių ir nuodėmių, kurias jiems padarėme.

9 Bet Amonas tarė jam: Tai priešinga mūsų brolių įstaty-

36a Pr 49:22–26;
JokK 2:25; 5:25.
b JokK 7:26.
37a ApD 10:34–35;

2 Nef 26:33.
27 2a Al 43:11.
b Al 25:1.
RR Anti nefi lehi.

3a Al 24:21–26.
4a Al 24:5.

mui, kuri įvedė mano tėvas, kad tarp jų būtų „vergų; todėl eikime ir pasikliaukime mūsų brolių pasigailėjimais.

10 Bet karalius pasakė jam: Pasiteirauk Viešpaties, ir jeigu jis sakys mums: Eikite, – mes eisime; priešingu atveju – mes žūsime šitoje žemėje.

11 Ir buvo taip, kad Amonas nuėjo ir pasiteiravo Viešpaties, ir Viešpats tarė jam:

12 Išvesk šiuos žmones iš šitos žemės, kad nežūtų; nes Šėtonas smarkiai užvaldė širdis amalekininkų, kurie kursto laminitus pykčiui prieš jų brolius, kad žudytų juos; todėl išeišk iš šitos žemės; ir palaiminti šitie žmonės šitoje kartoje, nes aš išsaugosiu juos.

13 Ir dabar buvo taip, kad Amonas nuėjo ir pasakė karaliui visus žodžius, kuriuos jam ištarė Viešpats.

14 Ir jie surinko visus savo žmones, taip, visus Viešpaties žmones ir visas savo kaimenes ir bandas ir išvyko iš tos žemės, ir atėjo į tyrus, kurie skyrė Nefio žemę nuo Zarahemlos žemės, ir prisiartinio prie tos žemės ribų.

15 Ir buvo taip, kad Amonas tarė jiems: Štai, aš ir mano broliai eisime į Zarahemlos žemę, o jūs pasiliksite čia, kol mes sugrįšime; ir mes ištirsime mūsų brolių širdis – ar jie norės, kad jūs ateitumėte į jų žemę.

16 Ir buvo taip, kad Amonui beinant į žemę per tą „vietą, apie kurią buvo kalbėta, jis ir

jo broliai sutiko Alma; ir štai, tai buvo džiaugsmingas susitikimas.

17 Dabar, Amono „džiaugsmas buvo toks didelis, kad netgi buvo pilnas; taip, jis buvo apimtas tokio savo Dievo džiaugsmo, kad net ^bneteko jėgų; ir jis ^cvėl parkrito ant žemės.

18 Dabar, argi tai nebuvo nepaprastas džiaugsmas? Štai, tai yra džiaugsmas, kurio negauna niekas, išskyrus tikrai atgailaujanti ir nuolankų laimės ieškotoją.

19 Dabar, Almos džiaugsmas, susitikus savo brolius, buvo tikrai didelis, taip pat ir Aarono, Omnerio bei Himnio džiaugsmas; bet štai jų džiaugsmas nebuvo toks, kad viršytų jų jėgas.

20 Ir dabar buvo taip, kad Alma nusivedė savo brolius atgal į Zarahemlos žemę; būtent į savo paties namus. Ir jie nuėjo ir papasakojo „vyriausiajam teisėjui viską, kas atsitiko jiems Nefio žemėje tarp jų brolių laminitų.

21 Ir buvo taip, kad vyriausiasis teisėjas išsiuntinėjo skelbimą po visą šalį, norėdamas liaudies balso dėl jų brolių anti nefi lehių liaudies priėmimo.

22 Ir buvo taip, kad atėjo liaudies balsas, sakantis: Štai mes atiduosime rytuose prie jūros esančią Jeršono žemę, kuri ribojasi su Dosniaja žeme ir kuri yra į pietus nuo Dosniosios žemės; ir šitą Jeršono žemę mes atiduosime savo broliams kaip paveldą.

23 Ir štai mes pastatysime savo

9a Mzj 2:13; 29:32, 38, 40.
16a Al 17:1–4.

17a RR Džiaugsmas.
b 1 Nef 1:7.

c Al 19:14.
20a Al 4:16–18.

armijas tarp Jeršono žemės ir Nefio žemės, kad galėtume ginti savo brolius Jeršono žemėje; ir tai mes darome savo broliams dėl jų baimės imtis ginklų prieš savo brolius, kad nepadarytų nuodėmės; ir ta didelė jų baimė atsirado dėl jų skausmingos atgailos, kurią patyrė dėl daugybės savo žmogžudysčių ir baisaus nelabumo.

24 Ir dabar štai mes tai padarysime dėl savo brolių, kad jie galėtų paveldėti Jeršono žemę; ir savo armijomis mes ginsime juos nuo jų priešų su sąlyga, kad jie duos mums dalį savo turto, kad padėtų mums išlaikyti savo armijas.

25 Dabar buvo taip, jog tai išgirdęs Amonas, ir taip pat Alma su juo, sugrįžo pas anti nefi lehių liaudį į tyrus, kur jie buvo pasistatę savo palapines, ir paskelbė jiems visa tai. Ir Alma taip pat papasakojo jiems apie savo su Amonu ir Aaronu bei jo broliais „atsivertimą.

26 Ir buvo taip, kad tai tarp jų sukėlė didelį džiaugsmą. Ir jie nuėjo į Jeršono žemę ir užėmė Jeršono žemę; ir nefitų jie buvo pavadinti Amono žmonėmis; todėl nuo tol jie buvo išskiriami šituo vardu.

27 Ir jie buvo tarp Nefio žmonių ir taip pat buvo priskaičiuoti prie Dievo bažnyčios žmonių. Ir jie taip pat išsiskyrė savo uolumu Dievui ir taip pat žmonėms; nes visame kame buvo tobulai „sąžiningi ir dori; ir jie ^btvirtai tikėjo Kristumi, netgi iki galo.

28 Ir jie žiūrėjo į savo brolių kraujo praliejimą su didžiausiu pasibjaurėjimu; ir niekada nebuvo galima jų įtikinti imtis ginklų prieš savo brolius; ir niekada jie nežvelgė į mirtį net su menkiausia baime dėl savo vilties ir žinių apie Kristų bei prikėlimą; todėl mirtis jiems buvo praryta Kristaus pergalės prieš ją.

29 Todėl jie verčiau kentėtų „mirtį sunkiausiu ir labiausiai kankinamu būdu, kurį paskirtų jų broliai, negu paimtų kalaviją ar kardą, idant kirstų jiems.

30 Ir taip jie buvo uolūs ir mylimi žmonės, žmonės, radę didį Viešpaties palankumą.

28 SKYRIUS

Lamanitai sumušami didžiulėse kautynėse. Nukauta dešimtys tūkstančių. Nelabieji paskiriami į begalinio vargo būseną; teisieji gauna niekada nesibaigiančią laimę. Apie 77–76 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Amono žmonės buvo įkurdinti „Jeršono žemėje ir taip pat bažnyčia buvo įsteigta Jeršono žemėje, o nefitų armijos buvo išstatytos aplink Jeršono žemę, taip, visose Zarahemlos žemės ribose, štai lamanitų armijos atsekė savo brolius į tyrus.

2 Ir taip ten įvyko didžiulės kautynės; taip, netgi tokios, kurių nebuvo žinoma tarp visų šitos žemės žmonių nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę; taip, ir dešimtys tūkstančių lamanitų

buvo nužudyti ir plačiai išsklaidyti.

3 Taip, ir tarp Nefio žmonių taip pat buvo daugybė žuvusių; nepaisant to, lamanitai buvo „išvyti ir išsklaidyti, ir Nefio žmonės vėl grįžo į savo žemę.

4 Ir dabar, tai buvo metas, kada didžios aimanos ir dejonės girdėjosi visoje žemėje, tarp visų Nefio žmonių.

5 Taip, verksmas našlių, gedinčių savo vyrų, ir taip pat tėvų, gedinčių savo sūnų, ir dukters, gedinčios savo brolio, taip, brolio, gedinčio savo tėvo; ir taip gedulo verksmas buvo girdimas tarp visų jų, gedinčių savo nukautų giminaičių.

6 Ir dabar tikrai tai buvo liūdna diena; taip, rimties metas ir didelio „pasninkavimo bei maldos metas.

7 Ir taip baigiasi teisėjų valdžios Nefio žmonėms penkioliktieji metai;

8 ir tai yra aprašymas apie Amoną ir jo brolius, jų keliones Nefio žemėje, jų kentėjimus šitoje žemėje, jų sielvartus ir jų suspaudimus, ir „nesuvokiamą jų džiaugsmą, ir brolių priėmimą bei saugumą Jeršono žemėje. Ir dabar, telaimina Viešpats, visų žmonių Išpirkėjas, jų sielas per amžius.

9 Ir tai yra karų ir kovų tarp nefitų, ir taip pat karų tarp nefitų ir lamanitų aprašymas; ir penkioliktieji teisėjų valdžios metai pasibaigė.

10 Ir laikotarpis nuo pirmųjų iki penkioliktųjų metų atnešė daugelio tūkstančių gyvybių sunaikinimą; taip, jis atnešė baisų kraujo praliejimo reginį.

11 Ir daugelio tūkstančių kūnai paguldyti žemėje, kai tuo tarpu daugelio tūkstančių kitų kūnai „pūva krūvose ant žemės veido; taip, ir daugelis tūkstančių ^bgedi dėl savo giminaičių netekties, kadangi turi priežastį baimintis, kad, pagal Viešpaties pažadus, jie paskirti į begalinio vargo būseną.

12 Tuo tarpu daugelis tūkstančių kitų nuoširdžiai gedi dėl savo giminaičių netekties, tačiau jie džiaugiasi ir džiūgauja viltimi, ir netgi žino, pagal Viešpaties „pažadus, kad jie yra pakelti gyventi Dievo dešinėje niekad nesibaigiančios laimės būsenoje.

13 Ir taip matome, kokia didelė yra žmonių „nelygybė dėl nuodėmės ir prasižengimo, ir velnio galios, ir tai ateina per gudrius ^bplanus, kuriuos jis sugalvojo žmonių širdims sugauti.

14 Ir taip mes matome didį šaukimą žmonėms stropiai dirbti Viešpaties „vynuogyne; ir taip pat matome rimtą priežastį sielvartauti, ir taip pat džiūgauti – sielvartauti dėl mirties ir nuniokojimų tarp žmonių, ir džiaugtis dėl Kristaus ^bšviesos gyvenimui.

3a Al 30:1.
6a Al 30:2.
8a Al 27:16–19.
11a Al 16:11.

b Al 48:23; DS 42:45–46.
12a Al 11:41.
13a 1 Nef 17:35.
b 2 Nef 9:28.

14a RR Viešpaties
vynuogynas.
b RR Šviesa, Kristaus
šviesa.

29 SKYRIUS

Alma trokšta šaukti atgailą su angelišku uolumu. Viešpats duoda mokytojus visoms tautoms. Alma giriasi Viešpaties darbu ir Amono bei jo brolių sėkme. Apie 76 m. prieš Kristaus gim.

O, KAD būčiau angelas ir galėčiau pasiekti savo širdies troškimą, kad galėčiau išeiti ir kalbėti Dievo trimitu, drebinančiu žemę balsu, ir šaukti atgailą kiekvienai liaudžiai!

2 Taip, norėčiau lyg griaustinio balsu skelbti atgailą ir išpirkimo planą kiekvienai sielai, kad jie atgailautų ir ^aateitų pas mūsų Dievą, idant daugiau nebebūtų sielvarto ant viso žemės veido.

3 Bet štai, aš esu vyras ir nusidedu savo noru; nes turėčiau pasitenkinti tuo, ką Viešpats suteikė man.

4 Aš neturėčiau savo norais akėti teisingojo Dievo tvirto potvarkio, nes žinau, kad jis duoda žmonėms pagal jų ^anorą, ar tai būtų mirčiai, ar gyvenimui; taip, žinau, kad jis suteikia žmonėms, taip, duoda jiems nekeitamus potvarkius, pagal jų ^bnorus, ar šie būtų išgelbėjimui ar sunaikinimui.

5 Štai, ir aš žinau, kad gera ir pikta yra priešais visus žmones; kuris nepažįsta, kas gera ir kas pikta, – yra nekaltas; bet ^apažįstančiam, kas gera ir kas pikta,

duodama pagal jo norus, ar jis trokštų gera ar pikta, gyvenimo ar mirties, džiaugsmo ar ^bsažinės graužaties.

6 Dabar, matydamas, kad žinau tai, kodėl gi turėčiau trokšti daugiau negu tik vykdyti darbą, kuriam esu pašauktas?

7 Kodėl turėčiau trokšti būti angelas, kad galėčiau kalbėti visiems žemės pakraščiams?

8 Nes štai Viešpats duoda ^avisoms tautoms žmones iš jų pačių tautos ir ^bliežuvio, kad mokytų jo žodžio, taip, išmintingai, visko, ką jis ^cmato esant tinkama joms turėti; todėl matome, kad Viešpats patarinėja išmintingai, pagal tai, kas teisinga ir tikra.

9 Aš suvokiu tai, ką Viešpats įsakė man, ir tuom giriuosi. Aš ^anesigiriu savimi, bet giriuosi tuo, ką Viešpats įsakė man; taip, ir aš giriuosi tuo, kad galbūt galiu būti įrankis Dievo rankose, kad atvesčiau kokią sielą į atgailą; ir tai yra mano džiaugsmas.

10 Ir štai, kada aš matau daugybę savo brolių, tikrai atgailaujančių ir ateinančių pas Viešpatį, savo Dievą, tada mano siela prisipildo džiaugsmo; tada aš atsimenu, ^aką Viešpats padarė dėl manęs, taip, būtent, kad jis išgirdo mano malda; taip, tada aš prisimenu gailestingą jo ranką, kurią jis ištiesė man.

11 Taip, ir taip pat prisimenu savo tėvų nelaisvę; nes aš tikrai

29 2a Om 1:26;
3 Nef 21:20.

4a Ps 37:4.

b RR Valios laisvė.

5a 2 Nef 2:18, 26;

Mor 7:15–19.

RR Išvalgos dovana.

b RR Sažinė.

8a 2 Nef 29:12.

b DS 90:11.

c Al 12:9–11.

9a Al 26:12.

10a Mzj 27:11–31.

žinau, kad „Viešpats išlaisvino juos iš vergijos ir per tai įsteigė savo bažnyčią; taip, Viešpats Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas – išlaisvino juos iš vergijos.

12 Taip, aš visuomet prisimindavau mūsų tėvų nelaisvę; ir kad tas pats Dievas, kuris „išlaisvino juos iš egiptiečių rankų, išlaisvino juos iš vergijos.

13 Taip, ir kad tas pats Dievas įsteigė savo bažnyčią tarp jų; taip, ir kad tas pats Dievas pašaukė mane šventu pašaukimu skelbti žodį šitiems žmonėms ir davė man didelę sėkmę, dėl kurios mano „džiaugsmas yra pilnas.

14 Bet aš džiaugiuosi ne vien savo sėkme, bet mano džiaugsmas yra pilnesnis dėl „sėkmės mano brolių, kurie buvo nuėję į Nefio žemę.

15 Štai jie nepaprastai plūšėjo ir atnešė daug vaisių; ir koks didelis bus jų atlygis!

16 Dabar, kada galvoju apie šitų savo brolių sėkmę, mano siela tarsi sprūsta lauk, netgi iki jos atsiskyrimo nuo kūno – toks didelis mano džiaugsmas.

17 Ir dabar, teduoda Dievas šitiems mano broliams, kad jie galėtų atsisėsti Dievo karalystėje; taip, ir taip pat visiems tiems, kurie yra jų darbo vaisiai, kad daugiau nebeišeitų, bet kad šlovintų jį per amžius. Ir teduoda Dievas, kad tai būtų padaryta

pagal mano žodžius, taip, kaip aš pasakiau. Amen.

30 SKYRIUS

Korihoras, antikristas, išjuokia Kristų, apmokėjimą ir pranašystės dvasią. Jis moko, kad nėra Dievo, žmogaus nuopuolio, bausmės už nuodėmę ir Kristaus. Alma paliudija, kad Kristus ateis ir kad visas rodo, jog Dievas yra. Korihoras reikalauja ženkle ir ištinkamas nebylumu. Velnias buvo apsireiškęs Korihorui kaip angelas ir pamokė jį, ką sakyti. Korihoras sutrypiamas ir miršta. Apie 76–74 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI dabar buvo taip, kad po to, kai Amono „žmonės buvo įkurdinti Jeršono žemėje, taip, ir po to, kai lamanitai buvo ^bišvyti iš žemės ir jų žuvusiųosius palaidojo tos žemės žmonės –

2 dabar, jų žuvusiųjų buvo tokia daugybė, kad jų net neskaičiavo; nebuvo suskaičiuoti ir nefitų žuvusieji, – bet buvo taip, kad po to, kai jie palaidojo savo žuvusiųosius, ir taip pat po pasninko, gedulo ir maldos dienų (ir tai buvo teisėjų valdžios Nefio žmonėms šešioliktaisiais metais) visoje šalyje įsivyravo nuolatinė taika.

3 Taip, ir žmonės stengėsi laikytis Viešpaties įsakymų; ir griežtai laikėsi Dievo „nuostatų pagal Mozės įstatymą; nes jie

11a Mzj 24:16–21;

Al 5:3–5.

12a Iš 14:30–31.

13a DS 18:14–16.

14a Al 17:1–4.

30 1a Al 27:25–26.

RR Anti nefi lehiiai.

b Al 28:1–3.

3a RR Mozės įstatymas.

buvo mokomi ¹laikytis Mozės įstatymo, kol jis bus įvykdytas.

4 Ir taip liaudyje nebuvo neramumų per visus šešioliktus teisėjų valdžios Nefio žmonėms metus.

5 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios septynioliktųjų metų pradžioje buvo nuolatinė taika.

6 Bet buvo taip, kad pačioje septynioliktųjų metų pabaigoje į Zarahemlos žemę atėjo vyras, ir jis buvo „antikristas, nes pradėjo žmonėms pamokslauti priešingai pranašų ištartoms pranašystėms apie Kristaus atėjimą.

7 Dabar, nebuvo įstatymo prieš žmogaus „tikėjimą; nes įstatymas, kuris pastatytų žmones į nevienodas padėtis, visiškai prieštarautų Dievo įsakymams.

8 Nes taip sako Raštas: „rinkitės šiandien, kam tarnausite.

9 Dabar, jei žmogus troško tarnauti Dievui, tai buvo jo privilegija; arba, tiksliau, jei jis tikėjo Dievą, tai buvo jo privilegija tarnauti jam; bet jei netikėjo jį, tai nebuvo įstatymo jam nubausti.

10 Bet jei jis nužudė, buvo baudžiamas „mirtimi; ir jei apiplėšė, taip pat buvo baudžiamas; ir jei pavogė, taip pat buvo baudžiamas; ir jei svetimavo, jis taip pat buvo baudžiamas; taip, už visą šitą nelabumą jie buvo baudžiami.

11 Nes buvo įstatymas, kad žmogus būtų teisiamas pagal savo nusikaltimus. Tačiau nebuvo jokio įstatymo prieš žmo-

gaus tikėjimą; todėl žmogus buvo baudžiamas tik už savo padarytus nusikaltimus; todėl visi žmonės buvo „vienodoje padėtyje.

12 Ir šitas antikristas, kurio vardas buvo Korihoras (ir įstatymas nieko negalėjo jam padaryti), pradėjo pamokslauti žmonėms, kad nebus Kristaus. Ir štai kaip jis pamokslavo, sakydamas:

13 O jūs, kurie surišti kvaila ir tuščia viltimi, kodėl pajungiate save tokioms kvailystėms? Kodėl laukiate Kristaus? Nes nė vienas žmogus nieko negali žinoti apie tai, kas įvyks.

14 Štai, visa tai, ką jūs vadinate pranašystėmis, kurias, pasak jūsų, perdavė šventieji pranašai, tėra kvailios jūsų tėvų tradicijos.

15 Kaip jūs žinote, kad jos teisingos? Štai, jūs negalite žinoti to, ko „nematote; todėl negalite žinoti, kad bus Kristus.

16 Jūs žvelgiate ateitin ir sakote, kad matote savo nuodėmių atleidimą. Bet štai, visa tai pasimaišiusio proto padarinys; ir šitas jūsų proto pamišimas kyla dėl jūsų tėvų tradicijų, kurios klaidina jus tikėti tuo, kas iš tikrųjų yra ne taip.

17 Ir jis pasakė jiems žymiai daugiau tokių dalykų, sakydamas, kad negalima apmokėti žmonių nuodėmių, bet kiekvienam žmogui šiame gyvenime sekasi pagal tai, kaip jis save valdo; todėl kiekvienas žmogus klesti pagal savo gabumus, ir

3b 2 Nef 25:24–27;
Al 25:15.
6a RR Antikristas.
7a Al 1:17.

8a Joz 24:15.
RR Valios laisvė.
10a RR Aukščiausioji
bausmė.

11a Mzj 29:32.
15a Etr 12:5–6.

kiekvienas nugali pagal savo jėgą; ir visa, ką žmogus daro, nėra joks nusikaltimas.

18 Ir taip jis pamokslavo jiems, nuklaidindamas daugelio širdis, skatindamas juos pakelti galvas savo nelabume, taip, nuklaidindamas daug moterų ir taip pat vyrų paleistuvauti, sakydamas jiems, kad kai žmogus miršta, tuo jo egzistavimas baigiasi.

19 Dabar, šitas vyras taip pat perėjo į Jeršono žemę skelbti to tarp Amono žmonių, kurie kada kada buvo lamanitų žmonės.

20 Bet štai jie buvo išmintingesni už daugelį nefitų; nes jie suėmė, surišo jį ir atgabeno priešais Amoną, kuris buvo aukštasis tų žmonių kunigas.

21 Ir buvo taip, jog šis nurodė išgabenti jį iš tos žemės. Ir jis perėjo į Gideoną žemę ir taip pat pradėjo jiems pamokslauti; ir čia jam nelabai sekėsi, nes buvo suimtas, surištas ir atgabentas priešais aukštąjį kunigą ir vyriausiąjį tos žemės teisėją.

22 Ir buvo taip, kad aukštasis kunigas jam tarė: Kodėl tu vaikštai iškraipydamas Viešpaties kelius? Kodėl mokai šituos žmones, kad Kristaus nebus, drumsdamas jų džiaugsmą? Kodėl kalbi prieš visas šventųjų pranašų pranašystes?

23 Dabar, aukštojo kunigo vardas buvo Gidonas. Ir Korihoras tarė jam: Todėl, kad nemokau jūsų tėvų kvailių tradicijų ir nemokau šių žmonių surišti savęs kvailomis apeigomis ir ritualais, kuriuos nustatė seno-

viniai kunigai, kad užgrobtų galią ir valdžią jiems, kad laikytų juos nežinioje, idant šie nekeltų galvų, bet kad būtų menkinami pagal tavo žodžius.

24 Jūs sakote, kad šie žmonės yra laisvi žmonės. Štai aš sakau, kad jie yra vergijoje. Jūs sakote, kad tos senos pranašystės yra tikros. Štai aš sakau, jog jūs nežinote, kad jos yra tikros.

25 Jūs sakote, kad dėl gimdytojo prasižengimo šie žmonės yra kalti ir puolę žmonės. Štai, aš sakau, kad vaikas nekaltas dėl savo tėvų.

26 Ir jūs taip pat sakote, kad ateis Kristus. Bet štai aš sakau, kad jūs nežinote, ar ateis Kristus. Ir jūs taip pat sakote, kad jis bus nužudytas už pasaulio „nuodėmes, –

27 ir taip jūs nuklaidinate šiuos žmones kvailomis savo tėvų tradicijomis ir pagal savo norus; ir laikote juos pamynę, tarsi vergijoje, kad galėtumėte tukti jų rankų darbu, kad jie nedrįstų pakelti akių ir nedrįstų džiaugtis savo teisėmis ir privilegijomis.

28 Taip, jie nedrįsta pasinaudoti tuo, kas yra jų pačių, kad neužgautų savo kunigų, kurie pajungia juos pagal savo norus; ir savo tradicijomis, ir savo sapnais, ir savo užgaidomis, ir savo regėjimais, ir savo neva žinomais slėpiniais privertė juos patikėti, kad, priešindamiesi jų žodžiams, jie įžeis kažkokią nežinomą esybę, kuri, pasak jų, yra Dievas, – esybę, kurios niekas

niekada nėra matęs ar pažinojęs, kurios niekada nebuvo ir niekada nebus.

29 Dabar, kada aukštasis kunigas ir vyriausiasis teisėjas pamatė jo širdies kietumą, taip, kada jie pamatė, kad jis pasirošęs burnoti net prieš Dievą, jie neatsakė į jo žodžius; bet nurodė jį surišti; perdavė į pareigūnų rankas, jie nusiuntė jį į Zarahemlos žemę, kad būtų nuvestas prieš Almą ir vyriausiąjį teisėją, kuris buvo visos šalies valdytojas.

30 Ir buvo taip, kad atvestas priešais Almą ir vyriausiąjį teisėją, jis ir toliau elgėsi taip pat, kaip Gideono žemėje; taip, jis toliau "piktžodžiavo.

31 Ir jis "balsiais vis garsėjančiais žodžiais prakalbo į Almą ir burnojo prieš kunigus bei mokytojus, kaltindamas juos, kad jie nuklaidino žmones kvailomis savo tėvų tradicijomis, kad tuktų žmonių darbu.

32 Dabar Alma tarė jam: Tu žinai, kad mes netunkame šių žmonių darbu; nes štai nuo pat teisėjų valdžios pradžios iki dabar sau išlaikyti aš dirbau savo paties rankomis, nepaisant daugelio mano kelionių po šalį skelbti Dievo žodį savo žmonėms.

33 Ir nepaisant daugybės darbų, kuriuos atlikau bažnyčioje, nei aš, nei bet kuris mano brolių niekada negavome net vieno "senino už savo darbą, išskyrus tarnybą teismo krasėje; ir tada

mes gavome tik pagal įstatymą už savo laiką.

34 Ir dabar, jeigu mes nieko negauname už savo darbus bažnyčioje, kokia mums nauda iš darbo bažnyčioje, jeigu ne tiesos skelbimas, kad galėtume džiūgauti savo brolių "džiaugsmu?

35 Tai kodėl gi sakai, kad mes pamokslaujame šiems žmonėms, kad gautume pelną, kada pats žinai, jog mes negauname jokio pelno? Ir dabar, ar manai, kad mes apgaudinėjame šituos žmones, ir tai sukelia tokį džiaugsmą jų širdyse?

36 Ir Korihoras jam atsakė: Taip.

37 Ir tada Alma tarė jam: Ar tiki, kad yra Dievas?

38 Ir jis atsakė: Ne.

39 Dabar Alma tarė jam: Ar tu vėl neigsi, kad yra Dievas ir taip pat neigsi Kristų? Nes štai, sakau tau, aš žinau, kad yra Dievas ir taip pat, kad Kristus ateis.

40 Ir dabar, kokiį gi įrodymą tu turi, kad nėra "Dievo arba kad neateina Kristus? Sakau tau, kad neturi jokio, išskyrus savo žodį.

41 Bet štai aš turiu viską kaip "liudijimą, kad tai tiesa; ir tu taip pat turi viską, kaip liudijimą tau, kad tai tiesa; ir ar tu neigsi tai? Ar tiki, kad tai tiesa?

42 Štai aš žinau, kad tiki, bet esi užvaldytas melagingos dvasios ir nusimetei Dievo Dvasią, tad jai nebeliko vietos tavyje; bet velnias valdo tave ir vedžioja tave, regzdamas planus, kad galėtų sunaikinti Dievo vaikus.

30a RR Piktžodžiaiuti, piktžodžiavimas.
31a Hel 13:22.

33a Al 11:3.
34a RR Džiaugsmas.
40a Ps 14:1.

41a RR Liudytojas.

43 Ir dabar Korihoras tarė Almai: Jei parodysi man „ženklą, kad galėčiau įsitikinti, jog yra Dievas, taip, parodyk man, kad jis turi galią, ir tada aš įsitikinsiu, kad tavo žodžiai teisingi.

44 Bet Alma tarė jam: Tu matei pakankamai ženklų; ar tu gundysi savo Dievą? Ar sakysi: Parodyk man ženklą, kai turi „visų šitų savo brolių ir visų šventųjų pranašų liudijimą? Raštai išdėstyti priešais tave, taip, ir ^bviskas rodo, jog yra Dievas; taip, būtent ^cžemė ir viskas, kas yra ant jos veido, taip, ir jos ^djudėjimas, taip, ir taip pat visos ^eplanetos, kurios juda savo įprastiniu keliu, liudija, jog yra aukščiausiasis Kūrėjas.

45 Ir ar tu vis dar vaikščiosi aplinkui, klaidindamas šių žmonių širdis, liudydamas žmonėms, kad nėra Dievo? Ir ar tu vis dar neigsi priešingai visiems įrodymams? Ir jis tarė: Taip, aš neigsiu, jeigu neparodysi man ženkle.

46 Ir dabar buvo taip, kad Alma tarė jam: Štai aš nuliūdintas tavo širdies kietumo, kad tu vis dar priešinsiesi tiesos dvasiai, idant tavo siela būtų sunaikinta.

47 Bet štai „geriau, kad prapultų tavo siela, negu kad savo melagyste ir pataikūniškais žodžiais tu būtum priemonė daugeliui sielų nuvesti į sunaikinimą; todėl, jei tu vėl neigsi, štai Dievas ištiks tave, kad tapsi nebylys,

tad daugiau niekada nebeatversiši savo burnos ir nebeapgaudinėsi šitų žmonių.

48 Dabar Korihoras tarė jam: Aš neneigiu Dievo egzistavimo, bet netikiu, kad yra Dievas; ir aš taip pat sakau, kad tu nežinai, jog yra Dievas; ir jeigu neparodysi man ženkle, aš netikėsiu.

49 Dabar, Alma tarė jam: Kaip ženklą aš tau duosiu tai, kad tu būsi „ištiktas nebylumu pagal mano žodžius; ir aš sakau, kad Dievo vardu jūs būsite ištiktas nebylumu, tad daugiau nebegalėsite kalbėti.

50 Dabar, Almai pasakius šituos žodžius, Korihoras buvo ištiktas nebylumu, todėl daugiau nebegalėjo kalbėti, pagal Almos žodį.

51 Ir dabar, tai pamatęs vyriausiasis teisėjas ištiesė savo ranką ir parašė Korihorui žodžius, sakančius: Ar esi įtikintas Dievo galia? Kurį tu norėjai, kad Alma panaudotų ženklui parodyti? Ar tu norėjai, jog jis ištiktų kitus, kad parodytų ženklą tau? Štai jis parodė ženklą tau; ir dabar, ar dar ginčysies?

52 Ir Korihoras ištiesė savo ranką ir parašė žodžius, sakančius: Aš žinau, kad esu nebylys, kadangi negaliu kalbėti; ir žinau, jog niekas, išskyrus Dievo galią, negalėjo man to padaryti; taip, ir aš visuomet „žinojau, kad yra Dievas.

53 Bet štai velnias „apgavo

43a JokK 7:13–21;
DS 46:8–9.
RR Ženklas.
44a Mzj 13:33–34.

b Ps 19:2; DS 88:47.
c Job 12:7–10.
d Hel 12:11–15.
e Moz 6:63.

47a 1 Nef 4:13.
49a 2 Met 13:20.
52a Al 30:42.
53a JokK 7:14.

mane; nes jis ^bpasirodė man angelo pavidalu ir tarė: Eik ir sugražink šituos žmones, nes jie visi nuklydo paskui nežinomą Dievą. Ir jis sakė man: ‘Nėra jokio Dievo; taip, ir jis pamokė mane, ką turėčiau sakyti. Ir aš mokiau jo žodžių; ir aš mokiau jų, kadangi jie buvo malonūs ^akūniškam protui; ir aš jų mokiau, netgi su tokiu dideliu pasisekimu, jog iš tikrųjų patikėjau, kad jie yra tikri; ir dėl to aš priešinausi tiesai, net kol užsitraukiau šį didį praeiksmą.

54 Dabar, tai pasakęs, jis prašė, jog Alma melstųsi Dievui, kad šitas praeiksmas būtų nuimtas nuo jo.

55 Bet Alma tarė jam: Jei šis praeiksmas būtų nuimtas nuo tavęs, tu vėl klaidintum šitų žmonių širdis; todėl tau bus taip, kaip nuspręs Viešpats.

56 Ir buvo taip, kad praeiksmas nebuvo nuimtas nuo Korihoro; bet šis buvo išmestas ir vaikštinėjo iš namų į namus elgetaudamas sau maisto.

57 Dabar, žinia apie tai, kas atsitiko Korihorui, buvo nedelsiant paskelbta po visą šalį; taip, vyriausiasis teisėjas pasiuntė pranešimą visiems šalies žmonėms, skelbiantį tiems, kas patikėjo Korihoro žodžiais, jog jie turi skubiai atgailauti, kad tokie patys teismai neištiktų jų.

58 Ir buvo taip, kad jie visi buvo įtikinti Korihoro nelabumu; todėl jie buvo vėl atversti į Vieš-

patį; ir tai padarė galą korihoriskai nedorybei. O Korihoras vaikštinėjo iš namų į namus, elgetaudamas maisto sau išlaikyti.

59 Ir buvo taip, kad jam bevaikščiojant tarp tų žmonių, taip, tarp žmonių, kurie buvo atsiskyre nuo nefitų ir pasivadinę zoramininkais, kadangi jiems vadovavo vyras, vardu Zoramas; ir jam bevaikščiojant tarp jų, štai jis buvo sutryptas iki mirties.

60 Ir taip mes matome galą to, kuris iškraipo Viešpaties kelius; ir taip matome, kad ^avelnias ^bnepadės savo vaikams paskutinąją dieną, bet greitai nusišypsavo juos žemyn į ^cpragarą.

31 SKYRIUS

Alma vadovauja misijai atkritusiems zoramininkams sugrąžinti. Zoramininkai neigia Kristų, tiki klaidinga išrinktųjų idėja ir garbina nustatytomis maldomis. Misionieriai pripildomi Šventosios Dvasios. Jų kančios prarytos Kristaus džiaugsmo. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad po Korihoro baigties, Almai gavus žinių, jog zoramininkai iškraipo Viešpaties kelius ir kad Zoramas, jų vadovas, veda žmonių širdis ^alenktis nebyliams ^bstabams, jo širdis vėl pradėjo ^ckamuotis dėl žmonių nedorybės.

2 Nes žinios apie nedorybę

53b 2 Kor 11:14;
2 Nef 9:9.
c Ps 10:4.
d RR Kūniška.

60a RR Velnias.
b Al 3:26–27; 5:41–42;
DS 29:45.
c RR Pragaras.

31 1a Iš 20:5; Mzj 13:13.
b 2 Nef 9:37.
RR Stabmaldystė.
c Al 35:15.

tarp jo žmonių Almai sukeldavo didelį „sielvartą; todėl jo širdis nepaprastai sielvartavo dėl zoraminkų atsiskyrimo nuo nefitų.

3 Dabar, zoraminkai susirinko žemėje, kurią jie pavadino Antionumu, kuri buvo į rytus nuo Zarahemlos žemės ir beveik ribojosi su jūros pakrante bei buvo į pietus nuo Jeršono žemės, kuri taip pat ribojosi su tyrais pietuose, tyrais, kuriuose buvo pilna lamanitų.

4 Dabar, nefitai didžiai bijojo, kad zoraminkai pradės bendrauti su lamanitais ir kad dėl to nefitai patirs didelių nuostolių.

5 Ir dabar, kadangi „žodžio ^bpamokslavimas turėjo stiprų poveikį žmonėms, ^cvesdamas daryti tai, kas teisinga, – taip, tai veikė žmonių protus stipriau nei kalavijas ar bet kas kita, kas buvo jiems atsitike, – todėl Alma manė, jog jiems tikslinga išbandyti Dievo žodžio galią.

6 Todėl jis pasiėmė Amoną ir Aaroną, ir Omnerį; o Himnį paliko Zarahemlos bažnyčioje; bet pirmuosius tris jis pasiėmė su savimi ir taip pat Amuleką bei Ziezromą, kurie buvo Meleke; ir jis taip pat pasiėmė du iš savo sūnų.

7 Dabar, vyriausio iš savo sūnų jis nepasiėmė su savimi, ir jo vardas buvo „Helamanas; bet vardai tų, kuriuos jis pasiėmė su savimi, buvo Šiblonas ir Korianonas; ir tai vardai tų, kurie

išėjo su juo pas ^bzoraminkus skelbti jiems žodžio.

8 Dabar, zoraminkai buvo nefitų „atskaldūnai; taigi Dievo žodis jiems buvo paskelbtas.

9 Bet jie „įpuolė į dideles klaidas, nes nesistengė laikytis Dievo įsakymų ir jo nuostatų pagal Mozės įstatymą.

10 Ir jie nesilaikė bažnyčios ritualų: kasdien nuolat melstis ir maldauti Dievą, kad nepatektų į pagundą.

11 Taip, apskritai daugeliu atvejų jie iškraipė Viešpaties kelius; todėl, dėl šios priežasties, Alma ir jo broliai nuėjo į tą žemę skelbti jiems žodžio.

12 Dabar, kada jie atėjo į tą žemę, štai savo nuostabai jie aptiko, kad zoraminkai pasistatė sinagogas ir rinkdavosi vieną savaitės dieną, kurią jie pavadino Viešpaties diena; ir jie garbindavo taip, kaip Alma ir jo broliai niekada nebuvo matę.

13 Nes jie savo sinagogos centre buvo pasistatę vietą, vietą stovėti, kuri buvo aukštai virš galvos; ir ant jos viršaus tilpo tik vienas asmuo.

14 Todėl norintis „garbinti turėjo išeiti ir atsistoti ant jos viršaus, ištiesti rankas į dangų ir šaukti garsiu balsu, sakydamas:

15 Šventas, šventas Dieve; mes tikime, kad tu esi Dievas, ir mes tikime, kad esi šventas ir kad tu buvai dvasia, ir tu esi dvasia, ir tu būsi dvasia per amžius.

2a Mzj 28:3; 3 Nef 17:14; Moz 7:41.

5a Hbr 4:12; JokK 2:8; Al 36:26.

b En 1:23; Al 4:19.

RR Pamokslauti, skelbti.

c Jar 1:11–12; DS 11:2.

7a RR Helamanas, Almos sūnus.

b Al 30:59.

8a Al 24:30.

9a RR Atsimetimas.

14a Mt 6:1–7.

16 Šventas Dieve, mes tikime, kad tu atskyrėi mus nuo mūsų brolių; ir mes netikime mūsų brolių tradicija, kuri buvo jiems perduota jų tėvų vaikiškumo; bet mes tikime, jog tu „išrinkai mus, kad būtume ^bšventi tavo vaikai; ir taip pat tu atskleidei mums, kad nebus jokio Kristaus.

17 Bet tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius; ir tu „išrinkai mus, kad būtume išgelbėti, kai tuo tarpu visi aplink mus yra išrinkti, kad būtų tavo rūstybės įmesti į pragarą; už šitą šventumą, o Dieve, mes dėkojame tau; ir mes taip pat dėkojame tau, kad išrinkai mus, kad nebūtume nuklaidinti savo brolių kvailų tradicijų, kurios pririša juos prie tikėjimo Kristumi, kuris veda jų širdis klystkeliais tolyn nuo tavęs, mūsų Dieve.

18 Ir dar kartą dėkojame tau, o Dieve, kad esame išrinkti ir šventi žmonės. Amen.

19 Dabar buvo taip, kad Alma ir jo broliai, ir jo sūnūs, išgirde šias maldas, be galo stebėjosi.

20 Nes štai kiekvienas vyras išeidavo ir atnašaudavo šitas pačias maldas.

21 Dabar, ta vieta jų buvo vadinama Rameumptomu, kas išvertus reiškia šventoji pakyla.

22 Dabar, nuo šitos pakylos jie atnašaudavo – kiekvienas vyras tą pačią maldą Dievui, dėkodami savo Dievui, kad jie buvo jo išrinkti ir kad jis nenuklaidino jų paskui jų brolių tradicija, ir

kad jų širdys nebuvo suvedžiotos tikėti tuo, kas bus, apie ką jie nieko nežino.

23 Dabar, po to, kai visi žmonės taip atnašaudavo padėkas, jie sugriždavo į savo namus, „niekada daugiau nekalbėdami apie savo Dievą tol, kol vėl susirinkdavo prie šventosios pakylos atnašauti padėkas savo būdu.

24 Dabar, kada Alma pamatė tai, jo širdis „nuliūdo; nes jis pamatė, kad jie yra nelabi ir iškrypę žmonės; taip, jis matė, kad jie širdimis prisirišo prie aukso ir sidabro ir visokių gražių daiktų.

25 Taip, jis taip pat matė, kad dėl savo išdidumo jų širdys „pasiaukštino iki didžiulio pagyrūniškumo.

26 Ir jis pakėlė savo balsą į dangų ir „šaukė, sakydamas: Kiek ilgai, o Viešpatie, tu leisi, kad tavo tarnai gyventų kūne čia, apačioje, idant stebėtų tokių baisų nelabumą tarp žmonių vaikų?

27 Štai, o Dieve, jie „šaukiasi tavęs, tačiau jų širdys prarytos jų išdidumo. Štai, o Dieve, jie šaukiasi tavęs savo burnomis, kai tuo tarpu jie yra ^bpasipūtę net iki didybės dėl tuščių pasaulio dalykų.

28 Pažvelk, o mano Dieve, į jų prabangius drabužius ir žiedelius, ir „apyrankes, ir aukso papuošalus, ir brangenybes, kuriomis jie pasipuošę; ir štai jie širdimis prisirišę prie to, ir tuo

16a Al 38:13–14.

b Iz 65:3, 5.

17a RR Tuščias, tuštybė.

23a Jok 1:21–25.

24a Pr 6:5–6.

25a JokK 2:13;

Al 1:32.

26a Moz 7:41–58.

27a Iz 29:13.

b RR Išdidumas.

28a Iz 3:16–24.

pat metu jie šaukiasi tavęs ir sako: Mes dėkojame tau, o Dieve, nes esame tavo išrinkti žmonės, kai tuo tarpu kiti pražus.

29 Taip, ir jie sako, jog tu atskleidei jiems, kad nebus Kristaus.

30 O Viešpatie Dieve, kiek ilgai tu leisi, kad toks nelabumas ir neištikimybė būtų tarp šitų žmonių? O Viešpatie, ar nesuteiktum man stiprybės, kad pakelčiau savo silpnumus, nes esu silpnas, ir toks nelabumas tarp šitų žmonių skaudina mano sielą.

31 O Viešpatie, mano širdis nepaprastai sielvartauja; ar nepaguostum mano sielos "Kristumi. O Viešpatie, ar nesuteiktum man stiprybės, kad galėčiau kantriai iškęsti šiuos suspaudimus, kurie ištiks mane dėl šitų žmonių nedorumo.

32 O Viešpatie, ar nepaguostum mano sielos ir neduotum sėkmės man ir taip pat mano bendradarbiams, esantiems su manimi, – taip, Amonui ir Aaronui, ir Omneriui, ir taip pat Amulekui bei Ziezromui, ir taip pat mano "dviem sūnums, – taip, būtent, ar nepaguostum visų šitų, o Viešpatie. Taip, ar nepaguostum jų sielų Kristumi.

33 Ar nesuteiktum jiems stiprybės, kad jie galėtų pakelti savo suspaudimus, kurie ištiks juos dėl šitų žmonių nedorybių.

34 O Viešpatie, ar nesuteiktum

"mums sėkmės atvedant juos vėl pas tave Kristuje.

35 Štai, o Viešpatie, jų "sielos yra brangios, ir daugelis jų yra mūsų broliai; todėl duok mums, o Viešpatie, galios ir išminties, kad galėtume vėl atvesti šiuos savo brolius pas tave.

36 Dabar buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Alma "uždėjo^b rankas ant visų tų, kurie buvo su juo. Ir štai, jam uždėjęs savo rankas ant jų, jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios.

37 Ir po šito jie atsiskyrė vienas nuo kito, visai "negalvodami apie save, ką jie valgys ar ką gers, ar ką apsirengs.

38 Ir Viešpats aprūpino juos, kad jie nealktų ir netrokštų; taip, ir jis taip pat davė jiems stiprybės, kad jie nekentėtų jokių kitokių "suspaudimų, išskyrus prarytus Kristaus džiaugsmo. Ir buvo tai pagal Almos malda; ir tai todėl, kad jis meldėsi^b tikėdamas.

32 SKYRIUS

Alma moko vargšus, kurių suspaudimai nužemino juos. Tikėjimas yra viltis to, kas nematoma, kas yra tikra. Alma liudija, kad angelai tarnauja vyrams, moterims ir vaikams. Alma prilygina žodį sėklai. Jis turi būti pasodintas ir puoselėjamas. Tada jis išauga į medį, nuo kurio renkami amžinojo gyvenimo vaisiai. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

31a Jn 16:33.

32a Al 31:7.

33a 2 Nef 26:33.

35a RR Siela – Sielų vertė.

36a 3 Nef 18:36–37.

b RR Rankų uždėjimas.

37a Mt 6:25–34;

3 Nef 13:25–34.

38a Mt 5:10–12;

Mzj 24:13–15;

Al 33:23.

b RR Tikėjimas, tikėti.

Ir buvo taip, kad jie išėjo ir pradėjo skelbti Dievo žodį žmonėms, eidami į jų sinagogas ir į jų namus; taip, ir net jų gatvėse jie skelbė žodį.

2 Ir buvo taip, kad po didelio triūso tarp jų jiems pradėjo sekis tarp tos liaudies "neturtinųjų klasės; nes štai, šie buvo išmesti iš sinagogų dėl savo drabužių grubumo.

3 Taigi jiems buvo draudžiama eiti į sinagogas garbinti Dievo, nes buvo laikomi nešvarumu; todėl jie buvo vargšai; taip, jie buvo savo brolių laikomi atmatomis; taigi jie buvo "vargšai, kas dėl pasaulio dalykų; ir taip pat jie buvo vargšai širdimi.

4 Dabar, Almai mokant ir kalbant žmonėms ant Onidos kalvos, pas jį atėjo didelė minia tų, apie kuriuos kalbėjome, – "vargšų širdimi dėl savo neturto, turint omenyje pasaulio dalykus.

5 Ir jie atėjo pas Almą; ir tas, kuris tarp jų buvo svarbiausias, tarė jam: Štai, "ką daryti šitiems mano broliams, nes jie yra visų žmonių niekinami dėl savo neturto, taip, o ypač mūsų kunigų; nes jie ^bišmetė mus iš mūsų sinagogų, kurioms pastatyti mes daug dirbome savo pačių rankomis; ir jie išmetė mus dėl nepaprasto mūsų skurdo; ir mes neturime vietos savo Dievui garbinti; ir štai, "ką mums daryti?

6 Ir dabar, tai išgirdęs, Alma

atsigręžė veidu tiesiai į jį ir žvelgė su dideliu džiaugsmu; nes pamatė, kad jų "suspaudimai tikrai ^bnužemino juos ir kad jie yra "pasiruošę išgirsti žodį.

7 Todėl jis daugiau nieko neskakė anai miniai; bet ištiesė savo ranką ir šaukė šitiems, kuriuos jis matė, kurie tikrai atgailavo, ir sakė jiems:

8 Matau, kad jūs "nusižeminę širdimi; o jeigu taip, tai esate palaiminti.

9 Štai tavo brolis pasakė: Ką mums daryti? Esame išmesti iš sinagogų, tad negalime garbinti savo Dievo.

10 Štai aš sakau jums: argi manote, kad negalite "garbinti Dievo kitur, kaip tik savo sinagogose?

11 Ir be to, norėčiau paklausti: ar jūs manote, kad neprivalote garbinti Dievą dažniau kaip tik kartą per savaitę?

12 Sakau jums: gerai, kad esate išmesti iš sinagogų, kad būtumėt nuolankūs ir išmoktumėt "išminties; nes reikia, kad išmoktumėte išminties; nes būtent dėl to, jog esate išmesti lauk, kad esate niekinami savo brolių dėl savo nepaprasto ^bskurdo, jūs atvesti į širdies nusižeminimą; nes aplinkybės privertė jus būti nuolankius.

13 Ir dabar, kadangi jūs priversti būti nuolankūs, esate palaiminti; nes kartais žmogus, jei

32 2a RR Vargšai.

3a Al 34:40.

4a RR Vargšai –
Vargšai dvasia.

5a Pat 18:23.

b Al 33:10.

c ApD 2:37–38.

6a RR Pasipriešinimas.

b RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

c Al 16:16–17;

DS 101:8.

8a Mt 5:3–5.

10a RR Garbinimas.

12a Mok 4:13.

b Pat 16:8.

jis verčiamas būti nuolankus, siekia atgailos; ir dabar, tikrai kiekvienas atgailaujantis ras gailingumą; ir tas, kuris randa gailingumą ir „išveria iki galo, bus išgelbėtas.

14 Ir dabar, kaip sakiau jums, jog esate palaiminti, kadangi buvote priversti būti nuolankūs, tai ar nemanote, kad dar daugiau palaiminti tie, kurie tikrai nusižemina dėl žodžio?

15 Taip, tas, kuris tikrai nusižemina ir atgailauja dėl savo nuodėmių, ir išveria iki galo, tas bus palaimintas; taip, daug daugiau palaimintas negu tie, kurie priversti būti nuolankūs dėl savo nepaprasto skurdo.

16 Todėl palaiminti tie, kurie „nusižemina neverčiami būti nuolankūs; arba, tiksliau, palaimintas tas, kuris tiki Dievo žodžiu ir krikštijasi nesipriešindamas širdyje, taip, nebūdamas atvestas pažinti arba net priverstas pažinti žodį prieš i tikėdamas.

17 Taip, daug kas sako: Jei parodysi mums „ženklą iš dangaus, tada tikrai žinosime; tada tikėsime.

18 Dabar aš klausiu, argi tai tikėjimas? Štai, sakau jums: ne; nes jeigu žmogus kažką žino, jam nėra reikalo „tikėti, kadangi jis tai žino.

19 Ir dabar, kaip daug labiau prakeiktas tas, kuris „žino Dievo valią ir jos nevykdo, negu tas, ku-

ris tik tiki arba tik turi priežastį tikėti ir įpuola į prasižengimą?

20 Dabar dėl šito jūs turite nuspręsti. Štai, sakau, kad vienu atveju yra lygiai kaip kitu; ir kiekvienam bus pagal jo darbą.

21 Ir dabar, kaip sakiau apie tikėjimą, – „tikėjimas nereiškia tobulo pažinimo apie kažką; todėl, jei tikite, jūs ^bviliatės to, kas ^cnematoma, kas yra tikra.

22 Ir dabar, štai sakau jums ir norėčiau, jog atmintumėt, kad Dievas yra gailingas visiems, kurie tiki jo varda; todėl pirmiau jis nori, kad tikėtumėt, taip, būtent jo žodžiu.

23 Ir dabar, jis perduoda savo žodį per angelus vyrams, taip, „ne tik vyrams, bet taip pat ir moterims. Ir tai dar ne viskas; dažnai mažiems ^bvaikams duodami žodžiai, kurie sutrikdo išmintingus ir mokytus.

24 Ir dabar, mano mylimi broliai, kadangi jūs norėjote sužinoti iš manęs, ką jums daryti dėl to, kad esate suspausti ir išmesti, – dabar, aš nenoriu, kad manytumėt, jog aš ketinu jus teisti vien pagal tai, kaip yra, –

25 nes nemanau, kad jūs visi buvote priversti nusižeminti; nes aš tikrai tikiu, kad tarp jūsų yra tokių, kurie nusižemintų bet kokiomis aplinkybėmis.

26 Dabar, kaip sakiau apie tikėjimą, – kad tai nėra tobulas pažinimas, – lygiai taip yra su mano žodžiais. Iš pradžių jūs

13a Al 38:2.

16a RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

17a RR Ženklas.

18a Etr 12:12, 18.

19a Jn 15:22–24.

21a Jn 20:29; Hbr 11.

b RR Viltis.

c Etr 12:6.

23a J1 3:1–2.

b Mt 11:25;

Lk 10:21;

3 Nef 26:14–16;

DS 128:18.

negalite tobulai žinoti apie jų tikrumą – ne daugiau, kaip kad tikėjimas nėra tobulas žinojimas.

27 Bet štai jei jūs pabusite ir pažadinsite savo sielos galias netgi tiek, jog išbandysite mano žodžius ir panaudosite dalelę tikėjimo, taip, net jeigu negalite nieko daugiau, kaip tik “norėti tikėti, leiskite šitam norui veikti jumyse, netgi kol patikėsite taip, kad galėsite skirti vietą daliai mano žodžių.

28 Dabar, prilyginkime žodį “sėklai. Dabar, jei skirsite vietą, kad ^bsėkla galėtų būti pasodinta jūsų ^cširdyje, štai, jei tai tikra sėkla, arba gera sėkla, jei jos neišmesite lauk savo ^dnetikėjimu, pasipriešindami Viešpaties Dvasiai, štai ji pradės brinkti jūsų krūtinėje; ir kada jausite šiuos brinkimo judesius, jūs imsite sakyti savyje: Tai turėtų būti gera sėkla, arba geras žodis, nes jis pradeda plėsti mano sielą, taip, jis pradeda apšviesti mano ^esupratimą, taip, jis pradeda man patikti.

29 Dabar štai ar tai nesustiprins jūsų tikėjimo? Sakau jums: taip; tačiau jis dar neišaugo į tobulą pažinimą.

30 Bet štai kada sėkla brinksta, dygsta ir pradeda augti, tada jūs turite pripažinti, kad tai gera sėkla; nes štai ji brinksta, dygsta ir pradeda augti. Ir dabar štai ar tai nesustiprins jūsų tikėjimo? Taip, tai sustiprins jūsų tikėjimą;

nes jūs sakysite: Žinau, kad tai gera sėkla; nes štai ji dygsta ir pradeda augti.

31 Ir dabar štai ar jūs esate tikri, kad tai gera sėkla? Sakau jums: taip; nes kiekviena sėkla veda pagal savo “panašumą.

32 Todėl jei sėkla auga, ji – gera, bet jei ji neauga, štai ji nėra gera, todėl ji išmetama lauk.

33 Ir dabar štai kadangi jūs atlikote bandymą ir pasodinote šitą sėklą, ir ji brinksta ir dygsta, ir pradeda augti, jūs turite žinoti, kad ši sėkla gera.

34 Ir dabar štai ar jūsų “pažinimas tobulas? Taip, dėl šito dalyko jūsų pažinimas tobulas, o jūsų ^btikėjimas snaudžia; ir tai dėl to, kad jūs žinote; nes jūs žinote, kad žodis praplėtė jūsų sielą, ir taip pat žinote, kad jis sudygo, kad jūsų supratimas pradeda šviesėti, ir jūsų ^cprotas ima plėstis.

35 O tada, argi tai nėra tikra? Sakau jums: taip, nes tai yra “šviesa; o viskas, kas yra šviesa, yra gera, kadangi tai ižiūrima, todėl jūs turite žinoti, kad tai gera; ir dabar štai, ar po to, kai paragavote šitos šviesos, jūsų žinojimas yra tobulas?

36 Štai sakau jums: ne; ir neturite atidėti šalin savo tikėjimo, nes jūs tik panaudojote savo tikėjimą sėklai pasodinti, idant atliktumėte bandymą, kad sužinotumėte, ar sėkla yra gera.

37 Ir štai, kai tas medis pradės

27a Mk 11:24.

28a Al 33:1.

b Lk 8:11.

c RR Širdis.

d Mt 17:20.

e RR Supratimas.

31a Pr 1:11–12.

34a RR Pažinimas,
žinojimas.

b Etr 3:19.

c RR Protas.

35a Jn 3:18–21.

RR Šviesa, Kristus
šviesa.

augti, jūs sakysite: Puoselėkime jį labai rūpestingai, kad jis išsisknytų, idant augtų aukštyn ir atvestų mums vaisių. Ir dabar štai, jei puoselėsite jį labai rūpestingai, jis išsisknys ir išaugs aukštyn, ir atves vaisių.

38 Bet jei „nesirūpinsite medžiu ir nesuksite sau galvos dėl jo priežiūros, štai jis neišsisknys; ir kada užaina saulės kaitra ir svilina jį, kadangi jis neturi šaknų, jis nudžiūva, ir jūs išraunate jį ir išmetate lauk.

39 Dabar, tai ne dėl to, kad sėkla buvo negera, ir ne dėl to, kad jos vaisiai nėra trokštini; bet tai dėl to, kad jūsų „žemė nederlinga, ir jūs nenorite puoselėti medžio, todėl jūs negalite turėti jo vaisių.

40 Ir taip, jeigu jūs nepuoselėsite žodžio, tikėjimo akimi žvelgdami ateitin į jo vaisius, jūs niekada negalėsite rašyti gyvybės „medžio vaisių.

41 Bet jeigu puoselėsite žodį, taip, puoselėsite medį, jam pradėjus augti, savo tikėjimu su didžiu stropumu ir „kantrybe, žvelgdami ateitin į jo vaisių, jis išsisknys; ir tai bus medis, ^baugantis nesibaigiančiam gyvenimui.

42 Ir dėl jūsų „stropumo, jūsų tikėjimo ir jūsų kantrybės su žodžiu, puoselėjant jį, kad jis išsisknytų jumyse, štai netrukus raškysite jo ^bvaisius, kurie patys vertingiausi ir saldesni už viską, kas saldu, ir baltesni už viską,

kas balta, taip, ir tyresni už viską, kas tyra; ir jūs sotinsitės šitais vaisiais netgi tol, kol pasisotinsite, tad nei alksite, nei trokškite.

43 Tada, mano broliai, jūs pjausite atpildus už savo tikėjimą ir stropumą, ir kantrybę, ir didį kantrumą, parodytus belaukiant, kol medis atneš jums vaisių.

33 SKYRIUS

Zenosas mokė, kad žmonės melstųsi ir garbintų visose vietose ir kad teismai yra nugręžti dėl Sūnaus. Zenokas mokė, kad gailestingumas suteiktas dėl Sūnaus. Mozė tyruose buvo iškėlęs Dievo Sūnaus pavaizdą. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, po to, kai Alma pasakė šiuos žodžius, jie pasiuntė pas jį, norėdami sužinoti, ar jie turėtų tikėti „vieną Dievą, kad galėtų gauti tą vaisių, apie kurį jis kalbėjo, arba kaip jie turėtų pasodinti tą ^bsėklą, arba žodį, apie kurį jis kalbėjo, kuris, pasak jo, turėtų būti pasodintas jų širdyse; arba koku būdu jie turėtų pradėti naudoti savo tikėjimą.

2 Ir Alma tarė jiems: Štai, jūs sakėte, jog „negalite garbinti savo Dievo, kadangi esate išmesti iš sinagogų. Bet štai, sakau jums: jeigu manote, kad negalite garbinti Dievo, jūs smarkiai klystate ir jums reikia patyrinti ^bRaštus; jeigu manote, kad jie jus to moko, tai jūs jų nesuprantate.

38a RR Atsimetimas.

39a Mt 13:5.

40a Pr 2:9; 1 Nef 15:36.

41a RR Kantrybė.

^b Al 33:23; DS 63:23.

42a RR Stropumas.

^b 1 Nef 8:10–12.

33 1a 2 Nef 31:21;

Mzj 15:2–4.

^b Al 32:28–43.

2a Al 32:5.

^b Al 37:3–10.

3 Argi neprisimenate skaite, ką ^aZenosas, senovės pranašas, sakė apie maldą, arba ^bgarbinimą?

4 Nes jis sakė: Tu esi gailėstingas, o Dieve, nes išgirdai mano maldą, net kai aš buvau tyruose; taip, tu buvai gailėstingas, kada aš meldžiausi už tuos, kurie buvo mano ^apriešai, ir tu atgręžei juos į mane.

5 Taip, o Dieve, ir tu buvai man gailėstingas, kai šaukiausi tavęs savo ^alauke; kada šaukiausi tavęs savo maldoje, ir tu išgirdai mane.

6 Ir dar, o Dieve, kada aš pasukau į savo namus, tu išgirdai mane mano maldoje.

7 Ir kada aš pasukau į savo ^akambarėlį, o Viešpatie, ir tau meldžiausi, tu išgirdai mane.

8 Taip, tu esi gailėstingas savo vaikams, kada jie šaukiasi tavęs, kad išgirstum juos tu, o ne žmonės, ir tu išgirsi juos.

9 Taip, o Dieve, tu buvai gailėstingas man ir girdėjai mano maldavimus tavo susirinkimuose.

10 Taip, ir tu taip pat girdėjai mane, kada aš buvau ^aišmestas lauk ir niekinamas savo priešų; taip, tu išgirdai mano šauksmus ir pykai ant mano priešų, ir aplankei juos savo pyktyje greitai sunaikinimu.

11 Ir tu išgirdai mane dėl mano suspaudimų ir mano nuosirdumo; ir tai dėl savo Sūnaus tu buvai toks gailėstingas man, todėl aš šauksiuos tavęs visuose

savo suspaudimuose, nes tavyje mano džiaugsmas; nes tu nugręžei savo teismus nuo manęs dėl savo Sūnaus.

12 Ir dabar Alma sakė jiems: Ar tikite šitais ^aRaštais, parašytais tų, iš senovės?

13 Štai jei tikite, tai turite tikėti tuo, ką pasakė ^aZenosas; nes štai jis pasakė: Tu nugręžei savo teismus dėl savo Sūnaus.

14 Dabar štai, mano broliai, norėčiau paklausti, ar skaitėte Raštus? Jei skaitėte, tai kaipgi galite netikėti Dievo Sūnumi?

15 Nes ^aneparašyta, kad Zenosą vienintelis kalbėjo apie tai, bet ^bZenokas taip pat kalbėjo apie tai.

16 Nes štai jis pasakė: Tu pyksti, o Viešpatie, ant šitų žmonių, kadangi jie nenori suprasti tave pasigailėjimų, kuriuos tu suteiki jiems dėl savo Sūnaus.

17 Ir dabar, mano broliai, jūs matote, kad antras senovės pranašas paliudijo apie Dievo Sūnų, ir kadangi žmonės nesuprato jo žodžių, jie ^aužmušė jį akmenimis.

18 Bet štai tai dar ne viskas; šitie ne vieninteliai, kurie kalbėjo apie Dievo Sūnų.

19 Štai apie jį kalbėjo ^aMozė; taip, ir štai tyruose buvo ^biškeltas ^cpavaizdas, kad kiekvienas, kuris žiūrės į jį, galėtų gyventi. Ir daug kas žiūrėjo ir gyveno.

20 Bet mažai kas suprato tų dalykų prasmę, ir tai dėl savo širdžių kietumo. Bet buvo daug

3a RR Raštai – Prarasti Raštai; Zenosas.

b RR Garbinimas.

4a Mt 5:44.

5a Al 34:20–25.

7a Mt 6:5–6; Al 34:26.

10a Al 32:5.

12a RR Raštai.

13a Al 34:7.

15a JokK 4:4.

b 1 Nef 19:10; Al 34:7.

17a RR Kankinys,

kankinio mirtis.

19a Paklšt 18:15, 18;

Al 34:7.

b Jn 3:14; Hel 8:14–15.

c Sk 21:9; 2 Nef 25:20;

Mzj 3:15.

tokių, kurie buvo taip užkietėję, kad nepanoro žiūrėti, todėl jie pražuvo. Dabar, jie nepanoro žiūrėti dėl to, kad netikėjo, jog tai juos „išgydys.

21 O mano broliai, jeigu galėtumėt būti išgydyti paprasčiausiai pakeldami savo akis, kad būtumėt išgydyti, argi nedelsdami nepažvelgtumėt, ar geriau užkietintumėt savo širdis dėl netikėjimo ir būtumėt tokie tingūs, kad nepakeltumėt savo akių, savo pražūčiai?

22 Jei taip, vargas ištiks jus; bet jei ne, tai pakelkite savo akis ir „pradėkite tikėti Dievo Sūnų, kad jis ateis išpirkti savo žmonių ir kentės, ir mirs, kad ^bapmokėtų jų nuodėmes; ir kad ^cprisikels iš mirusiųjų, tuo įgyvendindamas ^dprikėlimą, tad visi žmonės stos priešais jį, kad būtų teisiami paskutinę ir teismo dieną pagal savo ^edarbus.

23 Ir dabar, mano broliai, aš noriu, kad šitą žodį jūs „pasodintumėt savo širdyse, ir kai jis pradės brinkti, taip pat puoselėkite jį savo tikėjimu. Ir štai jis taps medžiu, ^baugančiu jumyse nesibaigiančiam gyvenimui. Ir tada teduoda jums Dievas, kad jūsų ^cnaštos būtų lengvos per jo Sūnaus džiaugsmą. Ir būtent visa tai jūs galite padaryti, jei tik panorėsite. Amen.

34 SKYRIUS

Amulekas liudija, jog išgelbėjimo

žodis yra Kristuje. Jeigu nebūtų įvykdytas apmokėjimas, visa žmonija turėtų pražūti. Visas Mozės įstatymas nurodo į Dievo Sūnaus auką. Amžinasis išpirkimo planas pagrįstas tikėjimu ir atgaila. Melskite laikinųjų ir dvasinių palaiminimų. Šis gyvenimas yra laikas žmonėms pasiruošti susitikti su Dievu. Su baime priešais Dievą įgyvendinkite savo išgelbėjimą. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Alma, pasakęs jiems šiuos žodžius, atsisėdo ant žemės, o „Amulekas pakilo ir pradėjo mokyti juos, sakydamas:

2 Mano broliai, manau, jog neįmanoma, kad nežinotumėt to, kas pasakyta apie atėjimą Kristaus, apie kurį mokėme, kad jis Dievo Sūnus; taip, aš žinau, jog ^ato buvote gausiai mokomi prieš jums pasitraukiant iš mūsų tarpo.

3 Ir kadangi norėjote, kad mano mylimas brolis apreikštų, ką jums daryti dėl savo suspaudimų; ir jis šiek tiek jums kalbėjo, kad paruoštų jūsų protus, taip, ir jis paragino jus tikėti ir būti kantrius;

4 taip, netgi taip tikėti, kad ^apasodintumėt žodį savo širdyse, idant išbandytumėt jo gerumą.

5 Ir mes pamatėme, kad didysis klausimas jūsų protuose yra šis: ar žodis yra Dievo Sūnuje ar nebus jokio Kristaus?

6 Ir jūs taip pat pamatėte, kad mano brolis įrodė jums dauge-

20a 1 Nef 17:40–41.

22a Al 32:27–28.

b Al 22:14; 34:8–9.

c RR Prikėlimas.

d Al 11:44.

e RR Darbai.

23a Al 33:1; 34:4.

b Al 32:41; DS 63:23.

c Al 31:38.

34 1a Al 8:21.

2a Al 16:13–21.

4a Al 33:23.

liu pavyzdžių, kad išgelbėjimo „žodis yra Kristuje.

7 Mano brolis pateikė Zenoso žodžius, kad išpirkimas ateina per Dievo Sūnų, ir taip pat Zenoko žodžius, ir taip pat jis kreipėsi į Mozės, kad įrodytų, jog tai yra tikra.

8 Ir dabar, štai aš pats „paliudysiu jums, kad tai yra tikra. Štai, sakau jums, jog aš žinau, kad Kristus ateis tarp žmonių vaikų ant savęs paimti savo žmonių prasižengimų ir kad jis ^bapmokės pasaulio nuodėmes; nes Viešpats Dievas pasakė tai.

9 Nes būtina, kad būtų įvykdytas „apmokėjimas; nes pagal didįjį amžinojo Dievo ^bplaną turi būti įvykdytas apmokėjimas, antraip visa žmonija neišvengiamai pražus; taip, visi yra užkietinti; taip, visi „nupuolę ir prapuolę, ir turėtų pražūti, jei ne apmokėjimas, kuris būtinai turi būti įvykdytas.

10 Nes būtina, kad būtų didžioji ir paskutinė „auka; taip, ne žmogaus auka, ne gyvulio, ne kokio nors paukščio, nes tai nebus žmogaus auka; bet tai turi būti ^bberibė ir amžina „auka.

11 Dabar, nėra nė vieno žmogaus, galinčio paaukoti savo kraują, kuris apmokėtų kito nuodėmes. Dabar, jei žmogus nužudo, štai argi mūsų įstaty-

mas, kuris yra „teisingas, atima jo brolio gyvybę? Sakau jums: ne.

12 Bet įstatymas reikalauja gyvybės to, kuris „nužudė; todėl niekas, kas neprilygsta beribiam apmokėjimui, nėra pakankama auka už pasaulio nuodėmes.

13 Todėl būtina, kad būtų didžioji ir paskutinė auka, ir tada baigsis, arba reikėtų, kad ^abaigtųsi, kraujo praliejimas; tada Mozės ^bįstatymas bus įvykdytas; taip, visa tai bus įvykdyta, kiekviena raidelė ir brūkšnelis, ir niekas nebus pranykę.

14 Ir štai čia visa „įstatymo ^bprasmė, kiekvienai dalelytei nurodant į tą didžiąją ir paskutinę „auką; ir ta didžioji ir paskutinė auka bus Dievo Sūnus, taip, beribė ir amžina.

15 Ir taip jis atneš „išgelbėjimą visiems tiems, kurie tikės jo vardą; ir tai yra šitos paskutinės aukos tikslas – įgyvendinti gailėstingumo vidų, kuris pergali teisingumą ir sukuria pagrindą žmonėms turėti tikėjimą atgailai.

16 Ir taip „gailėstingumas gali patenkinti ^bteisingumo reikalavimus ir apglėbia juos saugančiomis rankomis, kai tuo tarpu tas, kuris nepanaudoja tikėjimo atgailai, yra atidengtas visam „teisingumo reikalavimų įstatymui; todėl tik tam, kuris turi tikėjimą atgailai, įvykdomas

6a Jn 1:1, 14.
8a RR Liudyti.
b RR Apmokėti, apmokėjimas.
9a Al 33:22.
b Al 12:22–33; Moz 6:62.
c RR Nuopuolis, Adomo ir levos.

10a Moz 5:6–7.
b 2 Nef 9:7.
c RR Auka.
11a Pak1st 24:16; Mzj 29:25.
12a RR Aukščiausioji bausmė; Žmogžudystė.
13a 3 Nef 9:17, 19–20.

b 3 Nef 15:5.
14a RR Mozės įstatymas.
b Al 30:3.
c DS 138:35.
15a RR Išgelbėjimas.
16a RR Gailėstingumas, gailėstingas.
b RR Teisingumas.
c Al 12:32.

didysis ir amžinas išpirkimo ^aplanas.

17 Todėl teduoda jums Dievas, mano broliai, kad jūs pradėtumėte naudoti savo ^atikėjimą atgailai, kad pradėtumėte ^bšauktis jo švento vardo, kad jis pasigailėtų jūsų.

18 Taip, šaukitės jo, kad pasigailėtų; nes jis yra galingas išgelbėti.

19 Taip, nusižeminkite ir nepalaujamai melskitės jam.

20 Šaukitės jo, kada esate savo laukuose, taip, dėl visų savo kaimenių.

21 „Šaukitės jo savo namuose, taip, dėl visų savo namiškių, tiek ryte, tiek vidurdienį, tiek ir vakare.

22 Taip, šaukitės jo prieš savo priešų galią.

23 Taip, „šaukitės jo prieš ^bvelnią, kuris yra viso ^cteisumo priešas.

24 Šaukitės jo dėl savo laukų pasėlių, kad jų dėka galėtumėte klestėti.

25 Šaukitės dėl savo laukų kaimenių, kad jos didėtų.

26 Bet tai dar ne viskas; jūs turite išlieti savo sielą savo ^akambarėlyje ir savo slaptavietėje, ir savo tyruose.

27 Taip, ir kada jūs nesišaukiate Viešpaties, tebūna jūsų ^aširdys ^bkupinos, nuolat linkusios mels-tis jam dėl savo gerovės ir dėl gerovės tų, kurie yra aplink jus.

28 Ir dabar štai, mano mylimi broliai, sakau jums: nemanykite, jog tai viskas; nes jei visa tai padarę pavarysite ^abeturtį ir nuoga, neaplankysite ligoto ir prislėgto, ir turėdami ^bneduosite savo turto tiems, kurie skursta – sakau jums: jeigu nieko šito nedarysite, štai jūsų ^cmalda yra ^dbergždzia ir nieko jums nepadės, ir jūs esate kaip veidmainiai, kurie išsižada tikėjimo.

29 Todėl jei neprisimenate ^atikrosios meilės, jūs esate atmatos, kurias grynintojai išmeta lauk (kadangi jos nieko nevertos) ir kurios trypiamos po žmonių kojomis.

30 Ir dabar, mano broliai, aš norėčiau, kad po to, kai gavote tiek daug liudijimų, matydami, kad Šventieji Raštai liudija apie tai, eitumėte ir neštumėte atgailos ^avaisių.

31 Taip, norėčiau, kad eitumėt ir daugiau nebeužkietintumėt savo širdžių; nes štai, dabar jūsų ^aišgelbėjimo metas ir diena; ir todėl jei atgailausite ir neužkietinsite savo širdžių, didysis išpirkimo planas nedelsiant bus įvykdytas jums.

32 Nes štai šitas gyvenimas yra laikas žmonėms ^apasiruošti susitikti su Dievu; taip, štai šito gyvenimo diena yra diena žmonėms atlikti savo darbus.

33 Ir dabar, kaip jau sakiau prieš tai, kadangi turėjote tiek

16d RR Išpirkimo planas.

17a RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Malda.

21a Ps 5:2–4;

3 Nef 18:21.

23a 3 Nef 18:15, 18.

b RR Velnias.

c RR Teisus, teisumas.

26a Mt 6:5–6.

27a RR Širdis.

b RR Mąstyti.

28a RR Vargšai.

b RR Šalpa.

c Mt 15:7–8.

d Mor 7:6–8.

29a RR Tikroji meilė.

30a Mt 3:8;

Al 13:13.

31a Rom 13:11–12.

32a 2 Nef 2:21;

Al 12:24; 42:4–6.

daug liudijimų, aš maldauju jus, kad „neatidėliotumėte savo ^batgailos dienos pabaigai; nes po šitos gyvenimo dienos, kuri duota mums pasiruošti amžinybei, štai, jeigu mes deramai neišnaudosime savo laiko šiame gyvenime, ateis ^ctamsos ^dnaktis, kurioje jokio darbo nebus galima atlikti.

34 Kada būsite atvesti į tą baisią ^alemtingą valandą, jūs negalėsite pasakyti: Aš atgailausiu; aš sugrišiu pas savo Dievą. Ne, jūs negalėsite to pasakyti; nes ta pati dvasia, kuri valdys jūsų kūną tuo metu, kai išeisite iš šito gyvenimo, ta pati dvasia turės galią valdyti jūsų kūną tame amžinajame pasaulyje.

35 Nes štai, jei atidėliojote savo atgailos dieną net iki mirties, štai, jūs tapote ^apajungti velnio dvasiai, ir jis ^bužantspaudavo jus esant jo; todėl Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo jūsų ir neturi vietos jūmyse, ir velnias turi visą galią jums; ir tokia yra nelabųjų galutinė būsena.

36 Ir tai aš žinau, kadangi Viešpats pasakė, jog jis negyvena ^anešventose šventyklose, bet gyvena ^bteisiųjų širdyse; taip, ir jis taip pat pasakė, kad teisieji atsisės jo karalystėje, kad daugiau nebeišeitų; bet jų

apdarai bus išbalinti Avinėlio krauju.

37 Ir dabar, mano mylimi broliai, aš trokštu, kad jūs tai prisimintumėt ir ^aįgyvendintumėte savo išgelbėjimą su baime priešais Dievą ir kad daugiau nebeneigtumėt Kristaus atėjimo;

38 kad daugiau ^anebekovotumėte prieš Šventąją Dvasią, bet kad priiustumėt ją ir priiustumėt Kristaus ^bvardą; kad nusižemintumėt net iki dulkių ir ^cgarbintumėte Dievą dvasia ir tiesa, kur bebūtumėt; ir kad gyventumėte, kasdien ^ddėkodami už daugybę pasigailėjimų ir palaiminimų, kuriuos jis teikia jums.

39 Taip, ir aš taip pat raginu jus, mano broliai, nuolat ^askirti dėmesį maldai, kad nebūtumėte nuklaidinti velnio ^bpagundų, kad jis nepergalėtų jūsų, kad netaptumėt jo pavaldiniais paskutiniąją dieną; nes štai jis neatlygina jums ^cniekuo geru.

40 Ir dabar, mano mylimi broliai, norėčiau paraginti jus būti ^akantrius ir iškęsti visokius suspaudimus; kad ^bneburnotumėte prieš tuos, kurie išmeta jus dėl jūsų nepaprasto skurdo, idant netaptumėte nusidėjėliais kaip jie;

41 bet kad būtumėte kantrūs ir kęstumėte tuos suspaudimus

33a Hel 13:38; DS 45:2.

b RR Atgailauti, atgaila.

c RR Tamsa, dvasinė; Mirtis, dvasinė.

d Jn 9:4; DS 45:17.

34a Al 40:13–14.

35a 2 Nef 28:19–23.

b 2 Nef 9:9.

36a Mzj 2:37; Al 7:21;

Hel 4:24.

b RR Teisus, teisumas.

37a Fil 2:12.

38a RR Kova.

b Mzj 5:8; Al 5:38.

c RR Garbinimas.

d Ps 69:31;

DS 59:7.

RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.

39a RR Saugoti, sargas, sargybinis.

b RR Gundyti, gundymas.

c Al 30:60.

40a RR Kantrybė.

b DS 31:9.

su tvirta viltimi, kad vieną dieną ilsėsitės nuo visų savo suspaudimų.

35 SKYRIUS

Žodžio skelbimas griaua zoramininkų verslą. Jie išvaro atsivertusiuosius, kurie po to prisijungia prie Amono žmonių Jeršono žemėje. Alma sielvartauja dėl žmonių nelabumo. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, buvo taip, kad po to, kai Amulekas baigė kalbėti šiuos žodžius, jie išėjo iš minios ir perėjo į Jeršono žemę.

2 Taip, ir likusieji broliai, po to, kai paskelbė žodį zoramininkams, taip pat perėjo į Jeršono žemę.

3 Ir buvo taip, kad zoramininkų aukštuomenė, pasitarusi dėl jiems paskelbtų žodžių, pyko dėl to žodžio, nes jis žlugdė jų „verslą; todėl jie nepaklausė tų žodžių.

4 Ir jie pasiuntė ir surinko visoje žemėje visus žmones ir tarėsi su jais dėl pasakytų žodžių.

5 Dabar, jų vadovai, kunigai ir mokytojai neatskleidė žmonėms savo norų; taigi jie slapčia sužinojo visų žmonių mintis.

6 Ir buvo taip, kad sužinoję visų žmonių mintis, tuos, kurie palaikė Almos ir jo brolių pasakytus žodžius, išmetė iš žemės; ir jų buvo daug; ir jie taip pat perėjo į Jeršono žemę.

7 Ir buvo taip, kad Alma ir jo broliai tarnavo jiems.

8 Dabar, zoramininkų žmonės pyko ant Amono žmonių, kurie buvo Jeršone, ir zoramininkų vyriausiasis vadovas, būdamas labai nedoras vyras, pasiuntė pas Amono žmones, pageidaudamas, kad jie išmestų iš savo žemės visus tuos, kurie iš jų perėjo į jų žemę.

9 Ir jis iškvėpė daug grasinimų jiems. Dabar, Amono žmonės nebijojo jų žodžių; todėl jie neišmetė jų lauk, bet priėmė visus pas juos perėjusius zoramininkų vargšus; ir jie „pamaitino bei aprenė juos, ir davė jiems žemes kaip paveldą; ir tarnavo jiems pagal jų norus.

10 Dabar, tai kurstė zoramininkus pykčiui prieš Amono žmones, ir jie pradėjo bendrauti su lamanitais ir taip pat kurstyti juos pykčiui prieš juos.

11 Ir taip zoramininkai ir lamanitai pradėjo ruošti karui prieš Amono žmones ir taip pat prieš nefitus.

12 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms septynioliktieji metai.

13 Ir Amono žmonės išvyko iš Jeršono žemės ir perėjo į Meleko žemę, užleisdami vietą Jeršono žemėje nefitų armijoms, kad jie galėtų kovoti su lamanitų armijomis ir zoramininkų armijomis; ir taip aštuonioliktaisiais teisėjų valdžios metais prasidėjo karas tarp lamanitų ir nefitų; ir jų karų „aprašymas bus pateiktas toliau.

14 O Alma ir Amonas, ir jų broliai, ir taip pat du Almos sūnūs po to, kai buvo įrankiai

Dievo rankose, atvedant „daug zoramininkų į atgailą, sugrižo į Zarahemlos žemę; ir visi atvestieji į atgailą buvo išvyti iš savo žemės; bet jie gavo žemes kaip paveldą Jeršono žemėje ir ėmėsi ginklų ginti save, savo žmonas, vaikus bei žemes.

15 Dabar, kadangi Alma buvo nuliūdintas dėl savo žmonių nedorumo, taip, dėl karų ir kraujo praliejimų, ir nesutarimų, kurie buvo tarp jų, ir kadangi jis buvo skelbti žodžio, arba buvo siūstas skelbti žodžio, visiems žmonėms kiekviename mieste, ir kadangi matė, kad žmonių širdys pradėjo kietėti ir kad jie pradėjo „užsigauti dėl žodžio griežtumo, jo širdis nepaprastai sielvartavo.

16 Todėl jis nurodė surinkti jo sūnus, idant galėtų kiekvienam jų atskirai duoti „įpareigojimus dėl to, kas susiję su teisumu. Ir mes turime aprašymą apie jo įsakymus, kuriuos jis davė jiems, pagal jo paties metraščių.

Almos įsakymai savo sūnui Helamanui.

Tai aprašyta 36 ir 37 skyriuose.

36 SKYRIUS

Alma liudija Helamanui apie savo atšvertimą išvydus angelą. Jis patyrė pasmerkto sielos kančias; jis šaukėsi Jėzaus vardo ir užgimė iš

Dievo. Saldus džiaugsmas pripildė jo sielą. Jis matė būrius angelų, šlovinančių Dievą. Daug atsivertusiųjų patyrė ir pamatė tai, ką jis patyrė ir pamatė. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

MANO „sūnau, atsuk ausį mano žodžiams; nes prisiekiu tau, kad kiek tu laikysiesi Dievo įsakymų, tiek klestėsi žemėje.

2 Aš norėčiau, kad tu darytum taip, kaip aš dariau, prisimindamas mūsų tėvų nelaisvę; nes jie buvo „vergijoje, ir niekas, išskyrus Abraomo ^bDievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo Dievą, negalėjo jų išvaduoti; o jis tikrai išvadavo juos iš visų jų suspaudimų.

3 Ir dabar, o mano sūnau Helamanai, štai tu esi jaunas, ir todėl maldauju tavęs, kad paklausytum mano žodžių ir pasimokytum iš manęs; nes žinau, kad kiekvienas, kuris savo viltis sudės į Dievą, bus remiamas savo „išmėginimuose ir savo varguose, ir savo suspaudimuose ir bus ^biškeltas paskutiniąją dieną.

4 Ir nenorėčiau, jog galvotum, kad aš „žinau pats iš savęs – žinau ne iš to, kas laikina, bet iš to, kas dvasiška, ne iš ^bkūniško proto, bet iš Dievo.

5 Dabar, štai sakau tau, jei nebūčiau „užgimęs iš Dievo, ^bnežinočiau šitų dalykų; bet Dievas savo šventojo angelo burna tai man atskleidė, ne dėl kokio nors mano paties ^cvertumo.

14a Al 35:6.

15a RR Atsimetimas.

16a RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

36 1a Hel 5:9–14.

2a Mzj 23:23; 24:17–21.

b Iš 3:6; Al 29:11.

3a Rom 8:28.

b Mzj 23:21–22.

4a 1 Kor 2:11;

Al 5:45–46.

RR Pažinimas,

žinojimas.

b RR Kūniška.

5a RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

b Al 26:21–22.

c RR Vertas, vertumas.

6 Nes aš vaikščiojau su Mozijo sūnumis, kėsindamasis „sunaikinti Dievo bažnyčia; bet štai, Dievas atsiuntė savo šventąjį angelą sustabdyti mus tame kelyje.

7 Ir štai jis prakalbo mums, lyg griaustinio balsu, ir visa žemė „drebėjo po mūsų kojomis; ir mes visi parkritome ant žemės, nes Viešpaties ^bbaimė apėmė mus.

8 Bet štai balsas tarė man: Kelkis. Ir aš atsikėliau ir atsistočiau, ir išvydau angelą.

9 Ir jis tarė man: Net jei tu pats ir nori būti sunaikintas, daugiau nesikėsink sunaikinti Dievo bažnyčia.

10 Ir buvo taip, kad aš parkritau ant žemės; ir „tris dienas bei tris naktis negalėjau atverti burnos ir pajudinti galūnių.

11 Ir angelas man pasakė daugiau dalykų, kuriuos girdėjo mano broliai, bet aš negirdėjau jų; nes kai išgirdau žodžius: Net jei tu pats ir nori būti sunaikintas, daugiau nesikėsink sunaikinti Dievo bažnyčia, aš buvau persmelktas tokios didelės baimės ir nuostabos, kad galbūt būsiu sunaikintas, jog parkritau ant žemės ir daugiau nieko nebegirdėjau.

12 Bet buvau kankinamas „amžinos kankynės, nes mano siela iki aukščiausio laipsnio buvo akėjama ir kankinama visų mano nuodėmių.

13 Taip, aš prisiminiau visas savo nuodėmes ir nedorybes, dėl

kurių buvau „kankinamas pragaro kančiomis; taip, pamačiau, kad maištavau prieš Dievą ir nevykdžiau jo šventų įsakymų.

14 Taip, ir nužudžiau daug jo vaikų, arba, tiksliau, nuklaidinau juos į sunaikinimą; taip, ir apskritai paėmus, tokios baisios buvo mano nedorybės, kad vien tik mintis, jog ateisiu savo Dievo akivaizdon, kankino mano sielą neapsakomu siaubu.

15 O, – galvočiau aš, – kad „galėčiau būti išvarytas ir sunaikintas tiek siela, tiek ir kūnu, kad nebūčiau atvestas stoti savo Dievo akivaizdon, idant būčiau teisiamas pagal savo ^bdarbus.

16 Ir dabar, tris dienas ir tris naktis aš buvau kankinamas, būtent „pasmerktos sielos kančiomis.

17 Ir buvo taip, kad kol buvau taip kankinamas kančiomis, kol buvau „akėjamas daugybės savo nuodėmių prisiminimu, štai, taip pat aš prisiminiau girdėjęs savo tėvą pranašaujant žmonėms apie kažkokio Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, atėjimą apmokėti pasaulio nuodėmių.

18 Dabar, kada mano protas pasigavo šitą mintį, aš šaukiu savo širdyje: O Jėzau, tu Dievo Sūnau, pasigailėk manęs, kuris esu „karčiojoje tulžyje ir aprištas amžinomis mirties ^bgrandinėmis.

19 Ir dabar štai pagalvojęs apie tai, aš jau negalėjau pri-

6a Mzj 27:10.

7a Mzj 27:18.

^b RR Baimė – Dievo baimė.

10a Mzj 27:19–23.

12a DS 19:11–15.

13a RR Kaltė.

15a Apr 6:15–17;

Al 12:14.

^b Al 41:3; DS 1:9–10.

16a RR Pasmerktas, pasmerktumas.

17a 2 Kor 7:10.

18a T.y. apimtas nepaprastos sąžinės graužaties.

^b 2 Nef 9:45; 28:22;

Al 12:11; Moz 7:26.

siminti savo skausmų; taip, aš jau nebebuvau „akėjamas savo nuodėmių prisiminimu.

20 O, kokią „džiaugsmą ir kokią nuostabią šviesą aš išvydau; taip, mano siela buvo pripildyta džiaugsmo, tokio pat didelio, kokia buvo mano kančia!

21 Taip, sakau tau, mano sūnau, kad negalėjo būti nieko tokio didžiulio ir tokio kartaus, kokios buvo mano kančios. Taip, ir vėlgi sakau tau, mano sūnau, kad, antravertus, negali būti nieko tokio didžiulio ir saldaus, koks buvo mano džiaugsmas.

22 Taip, man regis, aš mačiau, kaip kad mūsų tėvas „Lehis matė, Dievą, sėdintį savo soste, apsuptą nesuskaičiuojamų angelų būrių, giedančių ir šlovinančių savo Dievą; ir mano siela troško būti ten.

23 Bet štai mano galūnės vėl atgavo „stiprybę, ir aš atsistojau ant kojų ir paskelbiau žmonėms, kad ^bužgimiau iš Dievo.

24 Taip, ir nuo to laiko net iki šiol aš neatlyždamas dirbau, kad atvesčiau sielas į atgailą; idant atvesčiau jas „ragauti nepaprasto džiaugsmo, kurio aš paragavau; kad jos taip pat galėtų užgimti iš Dievo ir būti ^bpripildytos Šventosios Dvasios.

25 Taip, ir dabar štai, o mano sūnau, Viešpats duoda man nepaprastai didelį džiaugsmą mano darbų vaisiais.

26 Nes dėl „žodžio, kurį jis suteikė man, štai daugelis užgimė iš Dievo ir ragavo, kaip kad aš ragavau, ir išvydo savo akimis, kaip kad aš išvydau; todėl jie žino lygiai taip, kaip aš žinau, apie tai, ką kalbėjau; o pažinimas, kurį turiu, yra iš Dievo.

27 Ir aš buvau remiamas visokiuose išmėginimuose ir varguose, taip, ir visokiuose suspaudimuose; taip, Dievas išvadavo mane iš kalėjimo ir iš pančių, ir iš mirties; taip, ir aš sudedu savo viltis į jį, ir jis vėl „išvaduos mane.

28 Ir aš žinau, kad paskutiniąją dieną jis „prikels mane gyventi su juo ^bšlovėje; taip, ir aš šlovinčiau jį per amžius, nes jis „išvedė mūsų tėvus iš Egipto ir prarijo „egiptiečius Raudonojoje jūroje; ir savo galia jis vedė juos į pažadėtąją žemę; taip, ir laikas nuo laiko išvaduo davo juos iš vergijos ir nelaisvės.

29 Taip, ir jis taip pat išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės; ir taip pat, savo nesibaigiančia galia, išvaduo davo juos iš „vergijos ir nelaisvės, laikas nuo laiko netgi iki šios dienos; ir aš visuomet laikiau atmintyje jų nelaisvę; taip, ir tu turi išlaikyti atmintyje jų nelaisvę, kaip kad aš padariau.

30 Bet štai, mano sūnau, tai dar ne viskas; nes tu turi žinoti, kaip kad aš žinau, kad „kiek laikysiesi Dievo įsakymų, tiek klestėsi

19a RR Kaltė.

20a RR Džiaugsmas.

22a 1 Nef 1:8.

23a Moz 1:10.

^b Al 5:14.

RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

24a 1 Nef 8:12; Mzj 4:11.

^b 2 Nef 32:5;

3 Nef 9:20.

RR Šventoji Dvasia.

26a Al 31:5.

27a Ps 34:18.

28a 3 Nef 15:1.

^b RR Šlovė.

^c Iš 12:51.

^d Iš 14:26–27.

29a Mzj 24:17; 27:16;

Al 5:5–6.

30a 2 Nef 1:9–11;

Al 50:19–22.

žemėje; ir tu taip pat turi žinoti, kad kiek nesilaikysi Dievo įsakymų, tiek būsi atkertamas nuo jo akivaizdos. Ir tai yra pagal jo žodį.

37 SKYRIUS

Skaistvario plokštelės ir kiti Raštai saugomi sieloms atvesti į išgelbėjimą. Jareditai buvo sunaikinti dėl savo nelabumo. Jų slaptos priesaikos ir sandoros turi būti slepiamos nuo žmonių. Tarkitės su Viešpačiu visuose savo darbuose. Kaip Liahona vedė nefitus, taip Kristaus žodis veda žmones į amžinąjį gyvenimą. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano sūnau Helamane, aš įsakau tau, kad paimtumėte „metraščius, kurie buvo patikėti man.

2 Ir aš taip pat įsakau tau, kad vestumėte šios liaudies metraščių taip, kaip aš tai dariau, ant Nefio plokštelių ir išsaugotumėte visus šiuos mano saugotus dalykus šventus, kaip kad aš išsaugojau juos; nes jie saugomi „išmintingam tikslui.

3 Ir šitos skaistvario „plokštelės, ant kurių yra šitie raižiniai, ant kurių yra Šventųjų Raštų metraščiai, ant kurių yra mūsų protėvių genealogija, netgi nuo pradžios –

4 štai mūsų tėvai pranašavo, kad jos bus saugomos ir perduodamos iš kartos į kartą, ir

laikomos bei saugomos Viešpaties ranka, kol išeis kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, kad jie sužinotų jose esančius „slėpinius.

5 Ir dabar štai, jei jos yra saugomos, jos turi išlaikyti savo skaistumą; taip, ir jos išlaikys savo skaistumą; taip, ir taip pat išlaikys visos plokštelės, kuriose yra tai, kas yra šventas raštas.

6 Dabar jūs galite pamanyti, kad tai mano „kvailystė; bet štai sakau tau, kad ^bnežymiais ir paprastais dalykais įvykdomi dideli dalykai; ir nežymios priemonės daugeliu atveju suglumina išmintinguosius.

7 Ir Viešpats Dievas dirba, panaudodamas „priemonės savo didiems ir amžiniems tikslams įgyvendinti; ir labai ^bnežymiomis priemonėmis Viešpats suglumina išmintinguosius ir įgyvendina daugelio sielų išgelbėjimą.

8 Ir dabar, ligi šiol tokia buvo Dievo išmintis, kad šitie dalykai būtų išsaugoti; nes štai, jie „praplėtė šitos liaudies atmintį, taip, ir daugelį įtikino jų kelių klaidingumu ir atvedė juos į jų Dievo pažinimą jų sieloms išgelbėti.

9 Taip, sakau jums: „jeigu ne šitie dalykai, užrašyti šituose metraščiuose, kurie yra ant šitų plokštelių, tai Amonas ir jo broliai nebūtų galėję ^bįtikinti tiek daug tūkstančių lamanitų jų tėvų tradicijų klaidingumu;

37 1a Al 45:2–8.

b Mzj 28:20.

2a En 1:13–18;

MŽ 1:6–11;

Al 37:9–12.

3a 1 Nef 5:10–19.

RR Skaistvario plokštelės.

4a RR Dievo slėpiniai.

6a 1 Kor 2:14.

b 1 Nef 16:28–29;

DS 64:33; 123:15–17.

7a Iz 55:8–9.

b 2 Kar 5:1–14.

8a 2 Tim 3:15–17;

Mzj 1:3–5.

9a Mzj 1:5.

b Al 18:36; 22:12.

taip, šitie metraščiai ir jų „žodžiai atvedė juos į atgailą; tai yra jie atvedė juos į Viešpaties, jų Dievo, pažinimą ir džiūgavimą jų Išpirkėju, Jėzumi Kristumi.

10 Ir kas žino, gal jie bus priemonė atvesti daugelį tūkstančių jų, taip, ir taip pat daugelį tūkstančių mūsų kietasprandžių brolių nefitų, kurie dabar kietina savo širdis nuodėmėje ir nedorybėse, į jų Išpirkėjo pažinimą?

11 Dabar, šie slėpiniai nėra man visiškai atskleisti; todėl aš susilaikysiu.

12 Ir galbūt pakaks, jei tik pasakysiu, kad jie saugomi išmintingam tikslui, kuris Dievui yra žinomas; nes jis išmintingai „patarinėja dėl visų savo darbų, ir jo takai yra tiesūs, ir jo kelias –^b vienas amžinas ratas.

13 O atmink, atmink, mano sūnau Helamanai, kokie „griežti yra Dievo įsakymai. Ir jis pasakė: ^b„Jei laikysitės mano įsakymų, „klestėsite žemėje, – bet jeigu nesilaikysite jo įsakymų, būsite iškirsti iš jo akivaizdos.

14 Ir dabar, atmink, mano sūnau, kad Dievas „patikėjo tau šituos ^bšventus dalykus, kuriuos jis išsaugojo šventus ir kuriuos jis laikys bei saugos savo „išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms.

15 Ir dabar štai sakau tau pranašystės dvasia, kad jeigu tu prasižengsi Dievo įsakymams, štai, šitie šventi dalykai bus pa-

imti iš tavęs Dievo galia ir tu būsi atiduotas Šetonui, kad jis sijotų tave kaip pelus prieš vėją.

16 Bet jei tu laikysiesi Dievo įsakymų ir elgsiesi su šitais šventais dalykais taip, kaip Viešpats įsako tau (nes turi kreiptis į Viešpatį dėl visko, ką turi daryti su jais), štai, jokia žemės ar pragaro jėga negalės „atimti jų iš tavęs, nes Dievas pajėgus įvykdyti visus savo žodžius.

17 Nes jis įvykdys visus savo pažadus, kuriuos jis duos tau, nes jis įvykdė savo pažadus, kuriuos jis davė mūsų tėvams.

18 Nes jis pažadėjo jiems, kad „išsaugos šiuos dalykus savo išmintingam tikslui, kad galėtų parodyti savo galią ateities kartoms.

19 Ir dabar, štai vieną tikslą jis įvykdė, atstatydamas „daugelį tūkstančių lamanitų į tiesos pažinimą; ir per juos jis parodė savo galią, ir per juos jis taip pat dar parodys savo galią^b ateities kartoms; todėl jie turi būti saugomi.

20 Todėl aš įsakau tau, mano sūnau Helamanai, kad stropiai vykdytum visus mano žodžius ir kad stropiai laikytumeisi Dievo įsakymų, kaip jie parašyti.

21 Ir dabar, aš kalbėsiu tau apie tas „dvidešimt keturias plokšteles, kad saugotum jas, idant paslaptys ir tamsos darbai, ir jų ^bslapti darbai, arba slapti darbai tų žmonių, kurie

9c RR Evangelija.

12a 2 Nef 9:28; JokK 4:10.

b 1 Nef 10:19; Al 7:20.

13a 2 Nef 9:41.

b Al 9:13; 3 Nef 5:22.

c Mzj 1:7; Al 50:20.

14a DS 3:5.

b RR Šventas.

c 1 Nef 9:3–6.

16a DžS–I 1:59.

18a DS 5:9.

19a Al 23:5.

b En 1:13; Mrm 7:8–10.

21a Etr 1:1–5.

b RR Slaptos sąjungos.

buvo sunaikinti, būtų apreikšti šitiems žmonėms; taip, visos jų žmogžudystės ir jų plėšimai, ir jų grobimai, ir visi jų nelabumai, ir bjaurumai būtų paskelbti šitiems žmonėms; taip, ir kad saugotum šituos „vertiklius.

22 Nes štai Viešpats pamatė, kad jo žmonės pradėjo darbuotis tamsoje, taip, vykdyti slaptas žmogžudystes ir bjaurumus; todėl Viešpats pasakė: Jeigu jie neatgailaus, jie bus išnaikinti nuo žemės veido.

23 Ir Viešpats pasakė: Aš paruošiu savo tarnui Gazelemui „akmenį, kuris sušvis šviesa tamsoje, kad atskleisčiau savo žmonėms, kurie man tarnauja, kad atskleisčiau jiems jų brolių darbus, taip, jų slaptus darbus, jų tamsos darbus ir jų nelabumą ir bjaurumus.

24 Ir dabar, mano sūnau, šitie vertikliai buvo paruošti, kad galėtų būti įvykdytas Dievo žodis, kurį jis kalbėjo, sakydamas:

25 Aš „išnešiu iš tamsos į šviesą visus jų slaptus darbus ir jų bjaurumus; ir jeigu jie neatgailaus, aš ^bišnaikinsiu juos nuo žemės veido; ir išnešiu į šviesą visas jų paslaptis ir bjaurumus kiekvienai tautai, kuri ateity gyvens šioje žemėje.

26 Ir dabar, mano sūnau, mes matome, kad jie neatgailavo; todėl buvo išnaikinti, ir kol kas Dievo žodis buvo įvykdytas; taip, jų slapti bjaurumai buvo išnešti iš tamsos ir atskleisti mums.

27 Ir dabar, mano sūnau, aš tau įsakau, kad nuslėptumėte visas jų priesaikas ir jų sandoras, ir jų slaptų bjaurumų susitarimus; taip, ir visus jų „ženklus, ir jų stebuklus paslėpkite nuo šitų žmonių, kad jie jų nežinotų, idant kartais taip pat neįpultų į tamsą ir nebūtų sunaikinti.

28 Nes štai yra „prakeiksmas ant visos šitos žemės, kad visus tuos tamsos darbininkus ištikis sunaikinimas sulig Dievo galia, kai jie bus visiškai pribrendę; taigi aš noriu, kad šitie žmonės nebūtų sunaikinti.

29 Todėl jūs paslėpsite šituos jų „priesaikų ir jų sandorų slaptus planus nuo šitų žmonių ir tik jų nelabumus ir jų žmogžudystes, ir jų bjaurumus jūs atskleisite jiems; ir mokysite juos ^bbjaurėtis tokiais nelabumais ir bjaurumais, ir žmogžudystėmis; ir taip pat mokysite juos, kad šitie žmonės buvo sunaikinti dėl savo nelabumų, bjaurumų ir žmogžudysčių.

30 Nes štai jie nužudė visus Viešpaties pranašus, kurie atėjo tarp jų skelbti jiems apie jų nedorybes; ir kraujas tų, kuriuos jie nužudė, šaukėsi Viešpaties, savo Dievo, kad atkeršytų jų žudikams; ir taip Dievo teismai ištiko šiuos tamsos ir slaptų sąjungų darbininkus.

31 Taip, ir per amžių amžius tebūna prakeikta žemė tiems tamsos ir slaptų sąjungų darbininkams, net iki sunaikinimo, jeigu jie neatgailaus prieš visiškai pribęsdami.

21c RR Urimai ir
Tumimai.
23a Mzj 8:13.

25a DS 88:108–110.
b Mzj 21:26.
27a Hel 6:22.

28a Al 45:16; Etr 2:7–12.
29a Hel 6:25.
b Al 13:12.

32 Ir dabar, mano sūnau, atmintk žodžius, kuriuos tau kalbėjau; nepatikėk šių slaptų planų šitiems žmonėms, bet mokyk juos nesibaigiančios „neapykantos nuodėmei ir nedorybei.

33 „Skelbk jiems atgailą ir tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi; mokyk juos nusižeminti ir būti ^bromiais bei nuolankios širdies; mokyk juos atsispirti kiekvienai velnio ^cpagundai savo tikėjimu Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

34 Mokyk juos niekada nepailsti daryti gera, bet būti romius ir nuolankios širdies; nes tokie ras ^aatilsį savo sielai.

35 O atmintk, mano sūnau, ir mokykis ^aišminties savo jaunystėje; taip, mokykis savo jaunystėje laikytis Dievo įsakymų.

36 Taip, ir ^ašaukis Dievo dėl visokios paramos sau; taip, tegul visi tavo darbai būna Viešpačiui, ir kad ir kur beieitum, tebūna tai Viešpatyje; taip, tegul visos tavo mintys būna nukreiptos į Viešpatį; taip, tavo širdies meilė tebūna nukreipta į Viešpatį per amžius.

37 ^aTarkis su Viešpačiu visuose savo darbuose, ir jis nukreips tave į gera; taip, kada guliesi vakare, gulkis Viešpačiui, kad jis prižiūrėtų tave tau miegant; ir kada keliesi ryte, tegul tavo širdis būna kupina ^bdėkingumo Dievui; ir jeigu tu tai darysi, būsi išskeltas paskutiniąją dieną.

38 Ir dabar, mano sūnau, turiu kai ką pasakyti apie tą daiktą, kurį mūsų tėvai vadino rutuliu, arba vadovu, – arba mūsų tėvai jį vadino ^aLiahona, kas išvertus reiškia kompasas; ir jį paruošė Viešpats.

39 Ir štai joks žmogus negali padaryti tokio kruopštaus dirbinio. Ir štai, jis buvo paruoštas, kad rodytų mūsų tėvams kryptį, kuria jie turėtų keliauti tyruose.

40 Ir jis veikė pagal jų ^atikėjimą Dievu; todėl jei jie turėjo tikėjimą tikėti tuo, kad Dievas gali padaryti, jog tos rodyklės nurodytų kelią, kuriuo jie turėtų eiti, štai, tai buvo ir padaroma; todėl jie matė šitą stebuklą, ir taip pat daug kitų stebuklų, diena iš dienos daromų Dievo galia.

41 Nepaisant to, kad šie stebuklai buvo padaryti ^anežymiomis priemonėmis, jis parodė jiems nuostabius darbus. Jiems aptingus ir pamiršus naudoti savo tikėjimą bei stropumą, šitie nuostabūs darbai liaudavosi ir jie nepažengdavo savo kelionėje;

42 todėl jie gaišavo tyruose, arba keliavo ne tiesiu keliu, bet buvo spaudžiami alkio ir troškulio dėl savo prasižengimų.

43 Ir dabar, mano sūnau, norėčiau, kad suprastum, jog šie dalykai nėra be šešelio; nes kai mūsų tėvai tingėjo skirti dėmesį šitam kompasui (dabar, šitie dalykai buvo laikinieji), jie nekles-

32a 2 Nef 4:31.

33a RR Pamokslauti, skelbti.

^b RR Romus, romumas.

^c RR Gundyti,

gundymas.

34a Ps 37:4–7; Mt 11:28–30.

35a RR Išmintis.

36a RR Malda.

37a JokK 4:10;

DS 3:4.

^b DS 46:32.

38a 1 Nef 16:10; 18:12; DS 17:1.

40a 1 Nef 16:28.

41a Al 37:6–7.

tėjo; lygiai taip yra su dalykais, kurie yra dvasiniai.

44 Nes štai lygiai taip pat lengva skirti dėmesį Kristaus „žodžiui, kuris nurodys jums tiesų kelią į amžiną palaimą, kaip tai buvo lengva mūsų tėvams skirti dėmesį tam kompanui, kuris nukreiptų juos tiesiu keliu į pažadėtąją žemę.

45 Ir dabar aš sakau, argi šituose dalykuose nėra pavaizdo? Nes lygiai taip tikrai, kaip šis vadovas, sekant jo kursą, nuvedė mūsų tėvus į pažadėtąją žemę, taip Kristaus žodžiai, jei seksime jų kursu, nuves mus anapus šito sielvarto slėnio į daug geresnę pažado žemę.

46 O mano sūnau, nebūkim „tingūs dėl ^bkelio lengvumo; nes taip buvo mūsų tėvams; nes taip jiems buvo paruošta, kad jei kas žvelgs – ^cgyvens; lygiai taip yra ir mums. Kelias paruoštas, ir jei mes žvelgsime, gyvensime per amžius.

47 Ir dabar, mano sūnau, žiūrėk, kad rūpintumeis šitais šventais dalykais, taip, žiūrėk, kad žvelgtum į Dievą ir gyventum. Eik pas šituos žmones ir skelbk žodį, ir būk rimtas. Mano sūnau, viso labo.

Almos įsakymai savo sūnui Šiblonui.

Tai aprašyta 38 skyriuje.

38 SKYRIUS

Šiblonas buvo persekiojamas dėl teisumo. Išgelbėjimas yra Kristuje, kuris yra pasaulio gyvybė ir šviesa. Pažabokite visas savo aistras. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

MANO sūnau, atsuk ausį mano žodžiams, nes sakau tau, kaip sakiau Helamanui, jog kiek laikysies Dievo įsakymų, tiek kles tēsi žemėje; ir kiek nesilaikysi Dievo įsakymų, tiek būsi atkeramas nuo jo akivaizdos.

2 Ir dabar, mano sūnau, aš tikiu, kad aš didžiai džiaugsiuosi tavimi dėl tavo tvirtumo ir tavo ištikimybės Dievui; nes kaip tu pradėjai savo jaunystėje žvelgti į Viešpatį, savo Dievą, lygiai taip tikiuosi, kad ir „toliau laikysiesi jo įsakymų; nes palaimintas tas, kuris ^bištveria iki galo.

3 Sakau tau, mano sūnau, kad aš jau didžiai džiaugiausi tavimi dėl tavo ištikimybės ir tavo stropumo, ir tavo kantrybės, ir tavo didžio kantrumo tarp „zoraminų žmonių.

4 Nes žinau, kad buvai pančiuose; ir taip pat žinau, kad buvai apmėtytas akmenimis dėl žodžio; ir tu „kantriai pakėlei visa tai, kadangi Viešpats buvo ^bsu tavimi; ir dabar tu žinai, kad Viešpats išvadavo tave.

5 Ir dabar, mano sūnau Šiblonai, norėčiau, jog atmintum, kad kiek

44a Ps 119:105;

1 Nef 11:25;

Hel 3:29–30.

46a 1 Nef 17:40–41.

b Jn 14:5–6;

2 Nef 9:41; 31:17–21;

DS 132:22, 25.

c Jn 11:25;

Hel 8:15;

3 Nef 15:9.

38 2a Al 63:1–2.

b 2 Nef 31:15–20;

3 Nef 15:9; 27:6, 16–17.

3a Al 31:7.

4a RR Kantrybė.

b Rom 8:35–39.

“sudėsi savo viltis į Dievą, lygiai tiek būsi ^bišvaduojamas iš savo išmėginimų ir ^cvargų, ir suspaudimų, ir būsi iškeltas paskutiniąją dieną.

6 Dabar, mano sūnau, aš nenorėčiau, kad galvotum, jog aš žinau tai iš savęs, bet tai Dievo Dvasia, kuri yra manyje, atskleidžia man tai; nes jei nebūčiau “užgimęs iš Dievo, aš nežinočiau šitų dalykų.

7 Bet štai, Viešpats iš savo didelio gailestingumo pasiuntė savo “angelą pareikšti man, kad aš privalau liautis vykdyti ^bnai-kinimo darbą tarp jo žmonių; taip, ir aš mačiau angelą veidas į veidą, ir jis kalbėjo su manimi, ir jo balsas buvo kaip griaustinis ir sudrebino visą žemę.

8 Ir buvo taip, kad aš tris dienas ir tris naktis buvau apimtas aštriausio sielos skausmo ir kančios, ir kol nesikreipiau į Viešpatį Jėzų Kristų pasigailėjimo, negavau savo nuodėmių “atleidimo. Bet štai aš šaukiausi jo ir radau ramybę savo sielai.

9 Ir dabar, mano sūnau, aš tau papasakojau tai, kad pasimokytum išminties, kad pasimokytum iš manęs, jog “nėra jokio kito kelio ar priemonės, kuria žmogus gali būti išgelbėtas, – tik Kristumi ir per jį. Štai, jis yra ^bpasaulio gyvybė ir šviesa. Štai, jis yra tiesos ir teismo žodis.

10 Ir dabar, kaip tu pradėjai

mokyti žodžio, lygiai taip norėčiau, kad mokytum toliau; ir norėčiau, kad visame kame būtum štopus ir susivaldantis.

11 Žiūrėk, kad nepasikeltum į puikybę; taip, žiūrėk, kad “nėsigirtum nei savo išmintimi, nei savo didele jėga.

12 Naudok drąsą, bet ne valdingumą; ir taip pat žiūrėk, kad pažabotum visas savo aistras, idant galėtum būti pripildytas meilės; žiūrėk, kad susilaikytum nuo dykinėjimo.

13 Nesimelsk kaip zoramininkai, nes tu matei, jog jie meldžiasi, kad juos girdėtų žmonės ir girtų už jų išmintį.

14 Nesakyk: O Dieve, aš dėkoju tau, kad mes “geresni už savo brolius; bet geriau sakyk: O Viešpatie, atleisk mano ^bnevertumą ir su gailesčiu prisimink mano brolius, – taip, visada pripažink savo nevertumą prieš Dievą.

15 Ir tegul Viešpats palaimina tavo sielą ir priima tave paskutiniąją dieną į savo karalystę atsisėsti ramybėje. Dabar eik, mano sūnau, ir mokyk žodžio šituos žmones. Būk rimtas. Viso labo, mano sūnau.

Almos įsakymai savo sūnui Koriantonui.

Tai aprašyta nuo 39 iki 42 skyriaus imtinai.

5a Al 36:27.

RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

b Mt 11:28–30.

c DS 3:8; 121:7–8.

6a Al 36:26; DS 5:16.

RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

7a Mzj 27:11–17.

b Al 26:17–18; 36:6–11.

8a RR Nuodėmių atleidimas.

9a Hel 5:9.

b Mzj 16:9.

11a RR Išdidumas.

14a Al 31:16.

b Lk 18:10–14.

39 SKYRIUS

Seksualinė nuodėmė yra bjaurastis. Koriantono nuodėmės kliudė zoraminkams priimti žodį. Kristaus išpirkimas turi atgalinį poveikį gelbėjant prieš tai gyvenusius ištikimusius. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano sūnau, tau turiu pasakyti šį tą daugiau, negu pasakiau tavo broliui; nes štai, argi tu nematei savo brolio tvirtumo, jo ištikimybės ir stropumo laikantis Dievo įsakymų? Štai, argi jis nedavė tau gero pavyzdžio?

2 Nes tarp ^azoramininkų žmonių tu neskyrei tiek daug dėmesio mano žodžiams, kaip tavo brolis. Dabar, štai ką turiu prieš tave; tu nusikalbėjai net iki pagyrų savo stiprybe ir išmintimi.

3 Ir tai dar ne viskas, mano sūnau. Tu padarei tai, kas suteikė sielvarto man; nes tu palikai tarnystę ir perėjai į Sirono žemę lamanitų valdose paskui ^apaleistuvę Izabelę.

4 Taip, ji ^apavogė daugelio širdis; bet tai ne pasiteisinimas tau, mano sūnau. Tu turėjai rūpintis tarnystę, kuri buvo tau patikėta.

5 Argi nežinai, mano sūnau, kad ^atai yra bjaurastis Viešpaties akyse; taip, labiausiai pasibjaurėtina iš visų nuodėmių, išskyrus nekalto kraujo praliejimą arba Šventosios Dvasios išsižadėjimą?

6 Nes štai, jeigu ^aišsižadi Šventosios Dvasios, kai syki ji turėjo vietos tavyje, ir žinai, kad išsižadi jos, tai yra ^bneatleistina nuodėmė; taip, ir kas nužudo priešingai Dievo šviesai ir pažinimui, tam yra nelengva gauti ^catleidimą; taip, sakau tau, mano sūnau, kad jam nelengva gauti šį atleidimą.

7 Ir dabar, mano sūnau, duok Dieve, kad tu nebūtum ^akaltas dėl tokio didelio nusikaltimo. Aš neapsistočiau ties tavo nusikaltimais, idant akėčiau tavo siela, jeigu tai nebūtų tavo labui.

8 Bet štai tu negali nuslėpti savo nusikaltimų nuo Dievo; ir jeigu neatgailausi, jie stovės kaip liudijimas prieš tave paskutiniąją dieną.

9 Dabar, mano sūnau, norėčiau, kad atgailautum ir paliktum savo nuodėmes ir daugiau nebesektum paskui savo akių ^ageismus, bet ^batsisakytum viso to; nes jeigu to nepadarote, jūs jokiū būdu negalite paveldėti Dievo karalystės. O prisimink ir išipareigok, ir atsisakyk to.

10 Ir aš įsakau tau išipareigoti tartis su savo vyresniaisiais broliais dėl savo sumanymų; nes štai tu jaunas ir tau reikia tavo brolių priežiūros. Ir klausyk jų patarimų.

11 Nesileisk nuklaidinamas jokios tuštybės ar kvailystės; neleisk, kad velnias vėl nuklaidintų tavo širdį paskui tas ne-

39 2a Al 38:3.

3a RR Juslinis, juslingumas.

4a Pat 7:6–27.

5a RR Seksualinis

amoralumas.

6a DS 76:35–36.

b RR Neatleistina nuodėmė.

c DS 64:10.

RR Atleisti.

7a RR Kaltė.

9a RR Kūniška.

b 3 Nef 12:30.

labas paleistuves. Štai, o mano sūnau, kokį didelį blogį jūs atnešėte “zoramininkams; nes, pamatę tavo ^belgesį, jie nenorėjo tikėti mano žodžiais.

12 Ir dabar Viešpaties Dvasia sako man: “Įsakyk savo vaikams daryti gera, idant jie nenuklaidintų daugelio žmonių širdžių į sunaikinimą; todėl aš įsakau tau, mano sūnau, su Dievo baimė, kad susilaikytum nuo savo nedorybių;

13 kad atsigręžtum į Viešpatį visu savo protu, galia ir stiprybe; kad nenuklaidintum kitų žmonių širdžių elgtis nedorai; bet geriau sugrįžk pas juos ir “pripažink savo kaltes bei tą neteisybę, kurią padarei.

14 “Nesivaikyk turtų ir šito pasaulio tuščių dalykų, nes štai, tu negali nusinešti jų su savimi.

15 Ir dabar, mano sūnau, aš norėčiau šį tą pasakyti tau apie Kristaus atėjimą. Štai, sakau tau, kad jis yra tas, kuris tikrai ateis paimti pasaulio nuodėmių; taip, jis ateina skelbti savo žmonėms gerosios išgelbėjimo naujienos.

16 Ir dabar, mano sūnau, tai buvo tarnystė, kuriai jūs buvote pašauktas, – skelbti šią gerąją naujieną žmonėms, kad paruoštumėt jų protus; kitaip sakant, kad išgelbėjimas ateitų jiems, kad jie paruoštų savo “vaikų protus išgirsti žodį jo atėjimo metu.

17 Ir dabar šiek tiek nuramin-

siu tavo protą dėl šio klausimo. Štai, tu stebiesi, kodėl šitai turi būti žinoma taip iš anksto. Štai, sakau tau, argi Dievui siela šiuo metu nėra tokia pat brangi, kokio ji bus jo atėjimo metu?

18 Argi nebūtina, kad išpirkimo planas būtų paskelbtas šitiems žmonėms taip pat, kaip ir jų vaikams?

19 Argi Viešpačiui nėra taip pat lengva šiuo metu pasiųsti savo angelą paskelbti šios gerosios naujienos mums, kaip ir mūsų vaikams, arba kaip ir po jo atėjimo meto?

40 SKYRIUS

Kristus įgyvendina visų žmonių prikėlimą. Teisūs mirusieji eina į rojų, o nelabi eina į išorinę tamsą laukti savo prikėlimo dienos. Prikėlimo metu viskas bus atstatyta į savo deramą ir tobulą formą. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, mano sūnau, yra dar šis tas, ką norėčiau tau pasakyti; nes aš suvokių, kad tavo protas nerimauja dėl mirusiųjų prikėlimo.

2 Štai sakau tau, kad nėra prikėlimo, – arba, pasakysiu kitais žodžiais: šitas mirtingasis neapsirengia “nemirtingumu, šitas gendamumas ^bneapsirengia negendamumu, – “kol nėra atėjęs Kristus.

3 Štai, jis įgyvendina mirusiųjų “prikėlimą. Bet štai, mano sūnau,

11a Al 35:2–14.
b Rom 2:21–23; 14:13;
Al 4:11.

12a RR Dievo įsakymai;

Mokyti, mokytojas.

13a Mzj 27:34–35.

14a Mt 6:25–34;
JokK 2:18–19;
DS 6:6–7; 68:31–32.

16a RR Šeima – Gimdytojo
atsakomybės.

40 2a Mzj 16:10–13.

RR Nemirtingas,
nemirtingumas.

b 1 Kor 15:53–54.

c 1 Kor 15:20.

3a RR Prikėlimas.

prikėlimo dar nėra. Dabar, atskleidžiu tau slėpinių; tačiau yra daug ^bslėpinių, kurie ‘saugomi, tad niekas jų nežino, išskyrus patį Dievą. Bet aš parodau tau vieną dalyką, kurio stropiai teiravausi Dievo, kad žinočiau, – būtent dėl prikėlimo.

4 Štai, yra paskirtas laikas, kada visi ^aišeis iš mirusiųjų. Kada šis laikas ateis, niekas nežino; bet Dievas žino tą paskirtąjį laiką.

5 Dabar, ar bus vienas laikas, ar ^akitas, ar trečias, kada žmonės išeis iš mirusiųjų, – neturi reikšmės; nes Dievas visa tai ^bžino; o man pakanka žinoti, kad taip bus, – kad yra paskirtas laikas, kada visi kelsis iš mirusiųjų.

6 Dabar, būtinai turi būti tarpas tarp mirties laiko ir prikėlimo laiko.

7 Ir dabar, aš norėčiau pasiteirauti, kas atsitinka su žmonių ^asielomis nuo šito mirties laiko iki laiko, paskirto prikėlimui?

8 Dabar, ar yra paskirtas daugiau negu vienas laikas žmonėms prikelti, neturi reikšmės; nes visi nemiršta sykiu, ir tai neturi reikšmės; Dievui viskas yra kaip viena diena, ir tik žmogui matuojamas laikas.

9 Taigi žmonėms yra paskirtas laikas, kada jie kelsis iš mirusiųjų; ir yra tarpas tarp mirties ir prikėlimo laiko. Ir dabar, kad sužinočiau apie šitą laiko tarpą, – kas atsitinka žmonių

sieloms, – aš stropiai teiravausi Viešpaties; ir štai ką aš žinau.

10 Ir kada ateis laikas, ir visi prisikels, tada jie žinos, kad Dievas žino visus žmogui paskirtus ^alaikus.

11 Dabar, dėl sielos būsenos tarp ^amirties ir prikėlimo, – štai, angelas apreiškė man, kad visų žmonių dvasios, kai tik jos iškeliauja iš šio mirtingo kūno, taip, visų žmonių dvasios, ar jos geros, ar piktos, paimamos ^bnamo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę.

12 Ir tada bus taip, jog teisiųjų dvasios bus priimtose į ^alaimės būseną, vadinamą ^brojumi, ^cpoilsio būseną, ^dramybės būseną, kur jos ilsėsis nuo visų savo vargų ir nuo visų rūpesčių ir sielvartų.

13 Ir tada bus taip, kad nelabųjų dvasios, taip, tų, kurie pikti, – nes štai, jie neturi nei dalies, nei dalelės Viešpaties Dvasios; nes štai, jie pasirinko piktus darbus vietoj gerų; todėl velnio dvasia įėjo į juos ir užėmė jų namus, – ir šitos bus išmestos į išorinę ^atamsą, kur bus ^bverksmas ir aimanos, ir dantų griežimas, ir tai dėl jų pačių nedorybės, kadangi jos vedamos belaisvėmis velnio valia.

14 Dabar, tai ^anelabų žmonių sielų būseną, taip, tamsybėje, ir Dievo rūstybės ugningo pasipik-

3b RR Dievo slėpiniai.
c DS 25:4; 124:41.

4a Jn 5:28–29.

5a Mzj 26:24–25;
DS 43:18; 76:85.

b RR Dievas, Dievybė.

7a Al 40:21; DS 138.

RR Saulius.

10a ApD 17:26.

11a Lk 16:22–26; 1 Pet

3:18–19; 4:6;

DS 76:71–74; 138.

b Mok 12:7; 2 Nef 9:38.

12a RR Džiaugsmas.

b RR Rojus.

c RR Atilsis, poilsis.

d DS 45:46.

RR Ramybė, taika.

13a RR Pragaras.

b Mt 8:12; Mzj 16:2.

14a DS 138:20.

tinimo jais siaubingo, ^bbauginančio laukimo būseną; ir taip jie pasilieka šitoje ^cbūsenoje, kaip ir teisieji rojuje, iki jų prikėlimo laiko.

15 Dabar, kai kas suprato, kad ši sielos laimės būseną ir ši sielos nelaimingumo būseną prieš prikėlimą yra pirmasis prikėlimas. Taip, sutinku, tai galima vadinti prikėlimu, dvasios ar sielos prikėlimu ir jų paskyrimu laimei ar nelaimei, sulig pasakytais žodžiais.

16 Ir štai dar pasakyta, kad yra ^apirmasis ^bprikėlimas, prikėlimas visų tų, kurie buvo, yra arba bus iki Kristaus prikėlimo iš mirusiųjų.

17 Dabar, mes nemanome, kad šitas pirmas prikėlimas, apie kurį taip pasakyta, gali būti sielų prikėlimas ir jų ^apaskyrimas laimei ar nelaimei. Tu neturėtum manyti, jog tai reiškia būtent tai.

18 Štai sakau tau, ne; bet tai reiškia sielos susijungimą su kūnu, visų tų, nuo Adomo dienų iki Kristaus ^aprikėlimo.

19 Dabar, ar sielos ir kūnai tų, apie kuriuos kalbėta, kaip nelabųjų, taip ir teisiųjų, bus sujungti tuo pačiu metu, aš nesakau; pakaks, jog pasakysiu, kad jie visi išeina, arba, kitais žodžiais, jų prikėlimas įvyksta ^aprieš prikėlimą tų, kurie miršta po Kristaus prikėlimo.

20 Dabar, mano sūnau, aš nesakau, kad jų prikėlimas įvyksta Kristaus prikėlimo metu; bet štai, aš pateikiu tai kaip savo nuomonę, kad teisiųjų sielos ir kūnai yra vėl sujungiami Kristaus prikėlimo ir jo ^apakilimo į dangų metu.

21 Bet ar tai bus jo prikėlimo metu ar po to, aš nesakau; pasakysiu tik tiek, kad yra ^atarpas tarp kūno mirties ir prikėlimo, ir sielos būseną ^bpalaimoje arba ^cnelaimingume iki Dievo paskirto laiko, kada mirusieji išeis ir bus vėl sujungti, – abu, siela ir kūnas, ir bus ^aatvesti stoti priešais Dievą ir bus teisiami pagal savo darbus.

22 Taip, tai atneša atstatymą tų dalykų, apie kuriuos kalbėta pranašų burna.

23 ^aSiela bus ^bsugražinta ^ckūnui ir kūnas sielai; taip, ir kiekviena galūnė ir sąnarys bus sugražintas savo kūnui; taip, net galvos plaukas nebus prarastas; bet viskas bus atstatyta į savo deramą ir tobulą pavidalą.

24 Ir dabar, mano sūnau, tai yra atstatymas, apie kurį ^akalbėta pranašų burnomis.

25 Ir tuomet teisieji spindės Dievo karalystėje.

26 Bet štai siaubinga ^amirtis iš-tinka nelabuosis; nes jie miršta atžvilgiu to, kas susiję su teismu; nes jie yra nešvarūs, o nie-

14b JokK 6:13;

Moz 7:1.

c Al 34:34.

16a JokK 4:11;

Mzj 15:21–23.

b RR Prikėlimas.

17a DS 76:17, 32, 50–51.

18a Mt 27:52–53.

19a Mzj 15:26.

20a RR Pakilimas.

21a Lk 23:39–43.

b RR Rojus.

c RR Pragaras.

d Al 42:23.

23a T.y. Dvasia.

DS 88:15–17.

RR Saulius.

b 2 Nef 9:12–13;

Al 11:40–45.

c RR Kūnas.

24a Iz 26:19.

26a 1 Nef 15:33;

Al 12:16.

kas ^bnešvarus negali paveldėti Dievo karalystės; bet jie išmetami lauk ir paskiriami valgyti savo triūso, arba savo darbų, kurie buvo pikti, vaisius; ir jie geria karčios taurės padugnes.

41 SKYRIUS

Prikėlimo metu žmonės išeina į nesibaigiančios laimės arba nesibaigiančios nelaimės būseną. Nelabumas niekada nebuvo laimė. Kūniškas žmogus yra be Dievo pasaulyje. Kiekvienas asmuo atstatymo metu vėl atgauna mirtingojo gyvenimo metu įgytus bruožus ir savybes. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano sūnau, aš noriu šį tą pasakyti apie atstatymą, apie kurį buvo kalbėta; nes štai kai kurie ^aiškreipė Raštus ir dėl to toli ^bnuklydo. Ir aš suvokiu, kad tavo protas taip pat nerimauja dėl šito. Bet štai, aš tau tai paaiškinsiu.

2 Sakau tau, mano sūnau, kad atstatymo planui būtinas Dievo teisingumas; nes būtina, jog viskas būtų atstatyta į savo deramą tvarką. Štai, yra būtina ir teisinga, sulig Kristaus galia ir prisikėlimu, kad žmogaus siela būtų sugražinta savo kūnui, ir kad būtų sugražinta kiekviena kūno ^adalis.

3 Dievo ^ateisingumas reikalauja, kad žmonės būtų ^bteisiami pagal savo ^cdarbus; ir jei jų darbai šiame gyvenime buvo geri ir jų širdžių troškimai buvo geri, jie taip pat paskutiniąją dieną turėtų būti ^datstatyti į tai, kas gera.

4 O jei jų darbai pikti, jiems bus ^aatstatyta pikta. Todėl viskas bus atstatyta į savo deramą tvarką, kiekvienas dalykas į savo prigimtinių pavidalą, – ^bmirtingumas prikeltas į nemirtingumą, ^cgendamumas į negendamumą, – prikelta ^dbegalinei laimei, kad paveldėtų Dievo karalystę, arba begalinei nelaimei, kad paveldėtų velnio karalystę, vienu atveju viena, kitu atveju kita;

5 vienas prikeltas laimei, pagal jo laimės troškimą, arba gėriui, pagal jo gėrio troškimą; o kitas – blogiui, pagal jo blogio troškimą; nes kaip ištiesą dieną jis troško daryti pikta, lygiai taip jis gaus savo blogio atlyginimą, kada ateis naktis.

6 Ir lygiai taip yra kitu atveju. Jeigu jis atgailavo dėl nuodėmių ir troško teismo iki savo dienų galo, lygiai taip jam bus atlygin-ta teismu.

7 ^aTai yra tie, kuriuos Viešpats išpirko; taip, tai yra tie, kurie išlaisvinti, kurie išvaduoti iš begalinės tamsos nakties; ir taip jie stovi arba puola; nes

26b Al 11:37.

41 1a 2 Pet 1:20; 3:16;
Al 13:20.

b RR Atsimitimas.

2a Al 40:23.

3a RR Teisingumas.

b RR Ataskaita,

atsakingas,
atsakomybė; Teisti,
teismas.

c RR Darbai.

d Hel 14:31.

4a Al 42:28.

b 2 Nef 9:12–13;

DS 138:17.

RR Prikėlimas.

c 1 Kor 15:51–55.

d RR Amžinasis
gyvenimas.

7a DS 76:50–70.

štai, jie ^bpatys nusprendžia – daryti gera ar pikta.

8 Dabar, Dievo įsakai yra „neatšaukiami; taigi kelias yra paruoštas, kad kiekvienas norintis eitų juo ir būtų išgelbėtas.

9 Ir štai dabar, mano sūnau, „daugiau niekada nerizikuok prasižengti prieš savo Dievą pagal tuos doktrinos punktus, pagal kuriuos ligi šiol rizikavai nusidėti.

10 Nemanyk, kad būsite atstatyti iš nuodėmės į laimę, kadangi buvo kalbėta apie atstatymą. Štai, sakau tau, „nelabumas niekada nebuvo laimė.

11 Ir dabar, mano sūnau, visi žmonės, kurie yra „prigimtinėje būsenoje, arba, sakyčiau, ^bkūniškoje būsenoje, yra karčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose; jie ^{be} Dievo pasaulyje, ir jie nuėjo prieš Dievo prigimtį; todėl jie yra būsenoje, priešingoje laimės prigimčiai.

12 Ir dabar štai argi žodis atstatymas reiškia paimti ką nors iš prigimtinės būsenos ir patalpinti tai į nenatūralią būseną, arba patalpinti tai į būseną, priešingą to prigimčiai?

13 O, mano sūnau, taip nėra; bet žodis atstatymas reiškia sugrąžinti pikta už pikta, kūniška už kūniška, arba velniška už velniška, – gera už tai, kas gera; teisu už tai, kas teisu; teisinga

už tai, kas teisinga; gailėstinga už tai, kas gailėstinga.

14 Todėl, mano sūnau, žiūrėk, kad būtum gailėstingas savo broliams; elkis „teisingai, ^bteisk teisiai ir nuolat daryk ^cgera; ir jeigu darysite visa tai, gausite savo atlygį; taip, jums vėl bus atstatytas ^dgailėstingumas; bus vėl atstatytas teisingumas; bus vėl atstatyta teisybė; ir vėl bus atlyginta gėriui.

15 Nes tai, ką pasiūnčiate, vėl sugrįš jums ir bus atstatyta; todėl žodis atstatymas tik labiau pasmerkia nusidėjėlių ir jokių būdu jo nepateisina.

42 SKYRIUS

Mirtingasis gyvenimas yra bandomasis laikotarpis, suteikiantis žmogui galimybę atgailauti ir tarnauti Dievui. Nuopuolis atnešė laikinąją ir dvasinę mirtį visai žmonijai. Išpirkimas ateina per atgailą. Pats Dievas apmoka pasaulio nuodėmes. Gailėstingumas yra tiems, kurie atgailauja. Visi kiti pajungti Dievo teisingumui. Gailėstingumas teikiamas dėl apmokėjimo. Išgelbėjami tik nuoširdžiai atgailaujantys. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano sūnau, aš suvoikiu, kad yra dar šis tas, kas jaudina tavo protą, ko jūs negalite suprasti, – kas siejasi su Dievo „teisingumu baudžiant nusidė-

7b 2 Nef 2:26; Al 42:27;
Hel 14:30.
RR Valios laisvė.

8a DS 1:38.

9a DS 42:23–28.

10a Ps 32:10; Iz 57:20–21;
Hel 13:38.

11a Mzj 3:19.

RR Prigimtinis
žmogus.

b RR Kūniška.

c Ef 2:12.

14a RR Sąžiningas,
sąžiningumas.

b Jn 7:24; DS 11:12.

c DS 6:13; 58:27–28.

d RR Gailėstingumas,
gailėstingas.

42 1a 2 Nef 26:7;

Mzj 15:26–27.

RR Teisingumas.

jėli; nes jūs bandote manyti, jog neteisinga, kad nusidėjėlis būtų paskirtas į nelaimingumo būseną.

2 Dabar štai, mano sūnau, aš tau paaiškinsiu tai. Nes štai, po to, kai Viešpats Dievas „išsiuntė mūsų pirmus gimdytojus iš ^bEdeno sodo dirbti žemės, iš kurios jie buvo paimti; taip, jis išvarė vyrą, ir Edeno sodo rytuose pastatė ^ccherubus ir visomis kryptimis atsisukantį liepsnojančią kalaviją, kad saugotų gyvybės ^dmedį;

3 dabar, mes matome, kad vyras tapo kaip Dievas, pažįstantis gera ir pikta; o kad jis kartais neištiestų rankos ir neskintų nuo gyvybės medžio, ir nevalgytų, ir negyventų per amžius, Viešpats Dievas pastatė cherubus ir liepsnojančią kalaviją, idant jis nevalgytų vaisiaus.

4 Ir taip matome, kad žmogui buvo duotas laikas atgailauti, taip, ^bbandomasis laikotarpis, laikas atgailauti ir tarnauti Dievui.

5 Nes štai jei Adomas būtų tuojau pat ištiesęs ranką ir valgęs nuo gyvybės medžio, pagal Dievo žodį jis būtų gyvenęs per amžius, neturėdamas laikotarpio atgailauti; taip, ir taip pat Dievo žodis būtų tuščias ir didis išgelbėjimo planas būtų sužlugdytas.

6 Bet štai žmogui buvo paskirta

„mirti, – todėl, kaip jie buvo iškirsti iš gyvybės medžio, taip jie bus iškirsti nuo žemės veido, – ir žmogus tapo amžiams prarastas, taip, jie tapo ^bpuolusiu žmogumi.

7 Ir dabar, iš šito matote, jog mūsų pirmieji gimdytojai buvo tiek laikinai, tiek ir dvasiškai ^aiškirsti iš Viešpaties akivaizdos; ir taip matome, kad jie tapo pajungti elgtis pagal savo pačių ^bvalią.

8 Dabar, štai buvo netikslinga, kad žmogus būtų išgelbėtas iš šios laikinosios mirties, nes tai sugriautų didį laimės „planą.

9 Todėl, kadangi siela niekada negalėjo numirti, o „nuopuolis užtraukė visai žmonijai dvasinę mirtį taip pat, kaip ir laikinąją, tai yra jie buvo iškirsti iš Viešpaties akivaizdos, buvo būtina išgelbėti žmoniją iš šitos dvasinės mirties.

10 Todėl, kadangi savo „prigimtimi jie tapo ^bkūniški, jusliški ir velniški, ši ^cbandomoji būseną tapo būseną jiems pasiruošti; ji tapo paruošiamąja būseną.

11 Ir dabar prisimink, mano sūnau, jeigu ne išpirkimo planas (kol kas atidėkim jį į šalį), jiems mirus, jų sielos būtų „nelaimingos, būdamos iškirstos iš Viešpaties akivaizdos.

12 Ir dabar, nebuvo jokio būdo išgelbėti žmones iš šitos nuo-

2a Pr 3:23–24;
Moz 4:28–31.

b RR Edenas.

c RR Cherubai.

d Pr 2:9.

4a Al 34:32–33.

6a RR Mirtis, fizinė.

b Mzj 16:3–5.

RR Nuopuolis,
Adomo ir Ievos.

7a 2 Nef 2:5; 9:6;

Hel 14:16.

RR Mirtis, dvasinė.

b RR Valios laisvė.

8a Al 34:9;

Moz 6:62.

9a RR Nuopuolis,
Adomo ir Ievos.

10a RR Prigimtinis
žmogus.

b RR Kūniška.

c RR Mirtingas,
mirtingumas.

11a 2 Nef 9:7–9.

puolio būsenos, kurią žmogus pats užsitraukė dėl savo paties nepaklusnumo.

13 Todėl, pagal teisingumą, išpirkimo „planas negalėjo būti įgyvendintas kitaip, kaip tik su sąlyga, kad žmonės ^batgailaus šitoje bandomojoje būsenoje, taip, šitoje paruošiamojoje būsenoje; nes jei ne šita sąlyga, gailestingumas negalėtų nieko padaryti, nesugriovęs teisingumo darbo. Dabar, teisingumo darbas negalėjo būti sugriautas; nes tuo atveju Dievas ^cnustotų būti Dievas.

14 Ir taip matome, kad visa žmonija buvo „puolusi ir buvo ^bteisingumo gniaužtuose; taip, Dievo teisingumo, kuris paspyrė jiems per amžius būti iškirstiems iš jo akivaizdos.

15 Ir dabar, gailestingumo planas negalėtų būti įgyvendintas, jeigu nebūtų įvykdytas apmokėjimas; todėl Dievas pats ^aapmoka pasaulio nuodėmės, kad įgyvendintų ^bgailestingumo planą, kad patenkintų ^cteisingumo reikalavimus, idant Dievas būtų ^dtobulas, teisingas Dievas ir taip pat gailestingas Dievas.

16 Dabar, atgaila žmogui negalėtų būti suteikta, jeigu nebūtų bausmės, tokios pat ^aamžinos, kaip ir sielos gyvenimas, pridėtos kaip priešingybė laimės planui,

kuris irgi būtų toks pat amžinas, kaip ir sielos gyvenimas.

17 Dabar, kaip žmogus galėtų atgailauti, jei ^a„nenušidėtų? Kaip jis galėtų nusidėti, jei nebūtų ^bįstatymo? Kaip galėtų būti įstatymas, jei nebūtų bausmės?

18 Dabar, bausmė buvo pridėta ir duotas teisingas įstatymas, kuris atnešė žmogui ^a„sąžinės graužatį.

19 Dabar, jei nebūtų duota įstatymo: jei žmogus ^a„nužudė, jis turi mirti, – argi jis bijotų, kad mirs, jeigu nužudys?

20 Ir taip pat, jeigu nebūtų duota įstatymo prieš nuodėmę, žmonės nebijotų nusidėti.

21 Ir jeigu ^a„nebūtų duota įstatymo, ką galėtų, žmonėms nusidėjus, padaryti teisingumas arba, juo labiau, gailestingumas, neturėdami jokių teisių į tą kūrinį?

22 Bet įstatymas yra duotas ir bausmė pridėta, ir suteikta ^a„atgaila; atgaila, kurios reikalauja gailestingumas; antraip į kūrinį pretenduoja teisingumas ir taiko įstatymą, o įstatymas atneša bausmę; kitaip teisingumo darbai būtų sunaikinti ir Dievas liautuši būti Dievas.

23 Bet Dievas nesiliauja būti Dievas, ir ^a„gailestingumas pretenduoja į atgailaujantįjį, ir gailestingumas suteikiamas dėl ^b„apmokėjimo; ir apmokėjimas

13a RR Išpirkimo planas.

b RR Atgailauti, atgaila.

c 2 Nef 2:13–14.

14a Al 22:13–14.

b 2 Nef 2:5.

15a 2 Nef 9:7–10;

Mzj 16:7–8.

RR Apmokėti,

apmokėjimas.

b RR Gailestingumas, gailestingas.

c RR Teisingumas.

d 3 Nef 12:48.

16a DS 19:10–12.

17a RR Nuodėmė.

b Rom 4:15.

18a RR Sąžinė.

19a RR Žmogžudystė.

21a 2 Nef 9:25–26;

Mzj 3:11.

22a RR Atgailauti,

atgaila.

23a RR Gailestingumas,

gailestingas.

b RR Apmokėti,

apmokėjimas.

įgyvendina mirusiųjų 'prikėlimą; ir mirusiųjų prikėlimas žmones atveda 'atgal Dievo akivaizdon; ir tuo būdu jie sugražinami jo akivaizdon, kad būtų 'teisiami pagal savo darbus, pagal įstatymą ir teisingumą.

24 Nes štai teisingumas panau-doja visus savo reikalavimus, ir taip pat gailėstingumas pre-tenduoja į viską, kas jo; ir taip niekas kitas kaip tik nuoširdžiai atgailaujantieji išgelbėjami.

25 Ką? Ar manote, kad gailėstingumas gali apiplėšti "teisingumą? Sakau jums: ne; nė trup-tėlio. Kitaip Dievas nustotų būti Dievas.

26 Ir taip Dievas įgyvendina savo didingus ir amžinus "tik-lus, kurie paruošti ^bnuo pasaulio įkūrimo. Ir taip įgyvendinamas žmonių išgelbėjimas ir išpirki-mas, ir taip pat jų sunaikinimas ir nelaimė.

27 Todėl, o mano sūnau, "kiek-vienas norintis gali ateiti ir gerti gyvybės vandenų laisvai; o ne-norintis ateiti neverčiamas; bet paskutiniąją dieną jam bus ^bgražinta pagal jo 'darbus.

28 Jei jis norėjo daryti "pikta ir neatgailavo savo dienomis, štai pikta bus daroma jam pagal Dievo atstatymą.

29 Ir dabar, mano sūnau, aš no-rėčiau, kad neleistum šitiems dalykams daugiau varginti ta-vęs, ir tegul tik tavo nuodėmės

vargina tave tuo varginimu, kuris atves tave žemyn į atgailą.

30 O mano sūnau, aš noriu, kad tu daugiau neneigtum Dievo teisingumo. Nesistenk pateisinti savęs dėl savo nuodėmių net mažiausiame dalyke, neigdamas Dievo teisingumą; bet leisk Dievo teisingumui ir jo gailėstin-gumui, ir jo didžiam kantrumui visiškai valdyti tavo širdį; ir leisk, kad tai atvestų tave "nuolanku-me žemyn į dulkes.

31 Ir dabar, o mano sūnau, tu esi Dievo pašauktas skelbti žodį šitiems žmonėms. Ir dabar, mano sūnau, eik, skelbk žodį su tiesa ir rimtumu, kad galėtum atvesti sielas į atgailą, idant didis gailėstingumo planas galėtų pa-reikšti teisę į jas. Ir tesuteikia tau Dievas pagal mano žodžius. Amen.

43 SKYRIUS

Alma ir jo sūnūs skelbia žodį. Zora-mininkai ir kiti nefitų atskalūnai tampa lamanitais. Lamanitai ateina kariauti su nefitais. Moronis ap-ginkluoja nefitus gynybine ginkluote. Viešpats apreiškia Almai lamanitų karinį planą. Nefitai gina savo namus, laisves, šeimas ir reli-giją. Moronio ir Lehio armijos ap-supa lamanitus. Apie 74 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Almos

23c 2 Nef 2:8; 9:4;
Al 7:12; 11:41–45;
12:24–25;
Hel 14:15–18;
Mrm 9:13.
d Al 40:21–24.
e RR Teisimas,

paskutinytis.
25a RR Teisingumas.
26a 2 Nef 2:14–30;
Moz 1:39.
b Al 13:3; 3 Nef 1:14.
27a Al 5:34; Hel 14:30.
RR Valios laisvė.

b Al 41:15.
c Iz 59:18;
Apr 20:12.
28a Al 41:2–5.
30a RR Pažeminti,
nusizeminimas,
nuolankumas.

sūnūs išėjo tarp žmonių skelbti jiems žodžio. Ir pats Alma taip pat negalėjo sėdėti rankas sudėjęs ir taip pat išėjo.

2 Dabar, mes daugiau nekalbėsime apie jų pamokslavimą, išskyrus tai, kad jie skelbė žodį ir tiesą pagal pranašystės bei apreiškimo dvasią; ir jie pamokslavo pagal „šventąją Dievo tvarką, kuria jie buvo pašaukti.

3 Ir dabar aš grįžtu prie karų tarp nefitų ir lamanitų teisėjų valdžios aštuonioliktaisiais metais aprašymo.

4 Nes štai buvo taip, kad „zoramininkai tapo lamanitais; todėl aštuonioliktųjų metų pradžioje nefitų žmonės pamatė, kad lamanitai ateina prieš juos; todėl pasiruošė karui; taip, jie surinko savo armijas Jeršono žemėje.

5 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo su savo tūkstančiais; ir jie atėjo į Antionumo žemę, kuri yra zoramininkų žemė; ir jų vadas buvo vyras, vardu Zerahemnas.

6 Ir dabar, kadangi savo esybe amalekininkai buvo nelabesnio ir žmogžudiškesnio būdo negu lamanitai, Zerahemnas lamanitams paskyrė vyriausiuosius vadus, ir visi jie buvo amalekininkai ir zoramininkai.

7 Dabar, tai jis padarė, kad išlaikytų jų neapykantą nefitams, idant jis galėtų pavergti juos savo ketinimams įvykdyti.

8 Nes štai jis ketino sukurstyti lamanitus pykčiui prieš nefitus;

tai jis padarė, kad užgrobtų valdžią ir taip pat kad įgytų galią nefitams, juos pavergdamas.

9 O nefitai ketino išlaikyti savo žemes ir namus, ir „žmonas, ir vaikus, idant apsaugotų juos nuo priešų rankų; ir taip pat, kad apsaugotų savo teises ir privilegijas, taip, ir taip pat savo ^blaisvę, idant galėtų garbinti Dievą, kaip jie nori.

10 Nes jie žinojo, kad jei pakliūtų į lamanitų rankas, tai lamanitai sunaikintų kiekvieną, kuris „garbintų Dievą, tikrąjį ir gyvąjį Dievą, ^bdvasia ir tiesa.

11 Taip, jie taip pat žinojo ypatingą lamanitų neapykantą jų „broliams – anti nefi lehių žmonėms, pavadintiems Amono žmonėmis, kurie atsisakė imtis ginklų, taip, sudarė sandorą ir atsisakė ją sulaužyti, – todėl, jeigu pakliūtų į lamanitų rankas, jie būtų sunaikinti.

12 O nefitai nenorėjo leisti, kad jie būtų sunaikinti; todėl jie davė žemes jiems kaip paveldą.

13 O Amono žmonės davė nefitams didelę dalį savo turto jų armijoms paremti; ir taip nefitai buvo priversti vieni atsilaukti prieš lamanitus, kurie buvo Lamano ir Lemuelio, ir Izmaelio sūnų, ir visų nefitų atskalūnų, kurie buvo amalekininkai ir zoramininkai, ir Nojaus kunigų „palikuonių mišinys.

14 Dabar, tie palikuonys buvo beveik tiek pat gausūs kaip nefitai; ir taip nefitai buvo priversti

43 2a RR Melchizedeko kunigystė.
4a Al 35:2–14; 52:33.
9a Al 44:5; 46:12.

b RR Laisvas, laisvė.
10a RR Garbinimas.
b Jn 4:23–24.
11a Al 24:1–3, 5, 20; 25:1,

13; 27:2, 21–26.
13a Al 25:4.

kovoti su savo broliais net iki kraujo praliejimo.

15 Ir kadangi lamanitų armijos susirinko Antionumo žemėje, štai nefitų armijos buvo pasiruošusios sutikti juos Jeršono žemėje.

16 Dabar, nefitų vado, arba vyro, kuris buvo paskirtas vyriausiuoju nefitų vadu, – dabar, vyriausiasis vadas vadovavo visoms nefitų armijoms, – vardas buvo Moronis.

17 Ir Moronis ėmėsi viso vadovavimo ir jų karų valdymo. Ir jam tebuvo dvidešimt penkeri metai, kai jis buvo paskirtas vyriausiuoju nefitų armijų vadu.

18 Ir buvo taip, kad jis pasitiko lamanitus Jeršono ribose ir jo žmonės buvo ginkluoti kalavijais ir kardais, ir visokiais karo ginklais.

19 Ir kada lamanitų armijos pamatė, kad Nefio žmonės, arba kad Moronis aprūpino savo žmones antkrūtiniais ir rankų skydais, taip, ir skydeliais galvoms apsaugoti, ir taip pat, kad jie aprengti stora apranga –

20 dabar, Zerahemno armija nebuvo apginkluota niekuo tokiu; jie turėjo tik savo kalavijus ir kardus, lankus ir strėles, akmenis ir svaidykles; ir jie buvo „nuogi, tik kailiu apsijuosę strėnas; taip, visi buvo nuogi, išskyrus zoraminkus ir amalekininkus;

21 bet jie nebuvo ginkluoti nei antkrūtiniais, nei skydais, – todėl nepaprastai bijojo nefitų armijų dėl jų ginkluotės, nepai-

sant to, kad jų buvo daug daugiau negu nefitų.

22 Štai dabar buvo taip, kad jie nedrįso pulti nefitų Jeršono ribose; todėl pasitraukė iš Antionumo žemės į tyrus ir iškeliavo tyrais lanku, tolyn prie Sidono upės ištakų, kad ateitų ir užimtų Mančio žemę; nes jie nesitikėjo, kad Moronio armijos sužinos, kur jie nuėjo.

23 Bet buvo taip, kad vos jiems pasitraukus į tyrus, Moronis pasiuntė į tyrus žvalgus stebėti jų stovyklą; ir Moronis, žinodamas apie Almos pranašystes, taip pat nusiuntė pas jį kai kuriuos vyrus, pageidaudamas, kad jis pasiteirautų Viešpaties, „kur nefitų armijoms reikia eiti gintis nuo lamanitų.

24 Ir buvo taip, kad Viešpaties žodis atėjo Almai, ir Alma pranešė Moronio pasiuntiniams, kad lamanitų armijos žygiuoja tyrais lanku, kad įsiveržtų į Mančio žemę, idant pradėtų puolimą prieš silpnesnę liaudies dalį. Ir tie pasiuntiniai nuėjo ir perdavė žinią Moroniui.

25 Dabar, Moronis, palikęs dalį savo armijos Jeršono žemėje, kad kartais dalis lamanitų neateitų į tą žemę ir neužimtų miesto, pasiėmė likusią dalį savo armijos ir nužygiavo į Mančio žemę.

26 Ir jis įsakė, kad visi žmonės toje žemės vietoje susirinktų kovoti prieš lamanitus, „gindami savo žemes ir savo šalį, savo teises ir savo laisves; todėl jie buvo pasiruošę lamanitų atėjimui.

27 Ir buvo taip, jog Moronis nurodė, kad jo armija būtų paslėpta netoli Sidono upės kranto esančiame slėnyje, kuris buvo į vakarus nuo Sidono upės, tyruose.

28 Ir Moronis aplinkui išstatė žvalgus, kad galėtų sužinoti, kada ateis lamanitų stovykla.

29 Ir dabar, kadangi Moronis žinojo lamanitų ketinimą, kad jie ketino sunaikinti savo brolius arba pajungti ir pavergti juos, kad įtvirtintų savo karalystę visoje žemėje;

30 ir taip pat žinodamas, kad vienintelis nefitų troškimas buvo apsaugoti savo žemes ir savo „laisvę, ir savo bažnyčią, todėl jis nelaikė nuodėme ginti juos panaudojant gudrybę; todėl jis per savo žvalgus sužinojo, kuria kryptimi eis lamanitai.

31 Todėl jis padalino savo armiją į dalį pervedė į slėnį, ir paslėpė juos jo rytuose bei Riplos kalvos pietuose;

32 o likusius jis paslėpė vakariniame slėnyje, į vakarus nuo Sidono upės, ir taip žemyn iki Mančio žemės ribų.

33 Ir taip išdėstęs savo armiją pagal savo norą, jis buvo pasiruošęs juos sutikti.

34 Ir buvo taip, kad lamanitai užkopė į šiaurinę kalvos dalį, kur buvo paslėpta Moronio armijos dalis.

35 Ir kada lamanitai praėjo Riplos kalvą ir įėjo į slėnį, ir pradėjo keltis per Sidono upę, armija, paslėpta kalvos pietuose, kuriai vadovavo vyras, vardu „Lehis,

buvo jo išvesta ir apsupo lamanitus rytuose, jų užnugaryje.

36 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę nefitus, puolančius iš užnugario, apsigrežė ir pradėjo kautis su Lehio armija.

37 Ir prasidėjo mirties darbas abiejose pusėse, bet jis buvo baisesnis lamanitams, nes jų „nuogumas buvo atidengtas sunkiems nefitų kalavijų ir kardų kirčiams, tad beveik kiekvienas kirtis buvo mirtinas.

38 Kai tuo tarpu, iš kitos pusės, tarp nefitų tik retkarčiais vyras krisdavo nuo jų kalavijų ir nukraujavimo, nes jie buvo apsaugoti nuo labiau gyvybinių kūno dalių, tai yra labiau gyvybinės kūno dalys buvo apsaugotos nuo lamanitų kirčių „antrūtiniais, rankų skydais ir šalmais; ir taip nefitai tęsė mirties darbą tarp lamanitų.

39 Ir buvo taip, kad lamanitai taip išsigando didelio naikinimo tarp jų, kad net pradėjo bėgti Sidono upės link.

40 Ir Lehis ir jo vyrai vijosi juos; ir jie buvo Lehio nuvyti į Sidono vandenį ir persikėlė per Sidono vandenį. O Lehis sulaukė savo armijas ant Sidono upės kranto, kad jos nesikeltų.

41 Ir buvo taip, kad Moronis ir jo armija pasitiko lamanitus slėnyje kitapus Sidono upės ir pradėjo juos pulti ir žudyti.

42 Ir lamanitai vėl bėgo nuo jų Mančio žemės link; ir juos vėl sutiko Moronio armijos.

43 Dabar, šitomis aplinkybėmis lamanitai aršiai kovėsi; taip,

30a Al 46:12, 35.

35a Al 49:16.

37a Al 3:5.

38a Al 44:8–9.

dar niekada nebuvo žinoma, kad lamanitai būtų kovęsi su tokia nepaprastai didele jėga ir narsa, ne, netgi nuo pradžios.

44 Ir jie buvo įkvėpti „zoramininkų ir amalekininkų, kurie buvo jų vyriausieji vadai ir vadovai, ir taip pat Zerahemno, kuris buvo vyriausiasis jų vadas, arba vyriausiasis jų vadovas ir karvedys; taip, jie kovėsi kaip drakonai, ir daug nefitų žuvo nuo jų rankos, taip, nes jie perkirto pusiau daug jų šalmų ir perdūrė daug jų antkrūtinėjų, ir nukirto daug jų rankų; ir taip lamanitai kirto iš savo nuožmaus pykčio.

45 Tačiau nefitai buvo įkvėpti geresnių paskatų, nes jie „nekojojo dėl monarchijos ar valdžios, bet kovojo už savo namus ir savo ^blaisves, savo žmonas ir savo vaikus, ir viską savo, taip, už savo garbinimo apeigas ir savo bažnyčią.

46 Ir jie darė tai, ką jautė esant „pareiga prieš savo Dievą; nes Viešpats buvo pasakęs jiems, ir taip pat jų tėvams: ^bJeigu nesate kalti nei dėl ^cpirmo išpuolio, nei dėl antro, nesileiskite žudomi savo priešų rankomis.

47 Ir dar Viešpats yra pasakęs: „Ginkite savo šeimas net iki kraujo praliejimo. Todėl, dėl šitos priežasties, nefitai kovojo su lamanitais, kad apgintų save ir savo šeimas, ir savo žemes, savo šalį bei savo teises ir savo religiją.

48 Ir buvo taip, jog Moronio vyrai, pamatę lamanitų nuožumą ir pyktį, ketino trauktis ir bėgti nuo jų. Ir Moronis, suvokęs jų ketinimą, pasiuntė ir įkvėpė jų širdis tokiomis mintimis, taip, mintimis apie jų žemes, nepriklausomybę, taip, laisvę nuo vergijos.

49 Ir buvo taip, kad jie atsigręžė į lamanitus ir vienu balsu „šaukėsi Viešpaties, savo Dievo, dėl savo nepriklausomybės ir savo laisvės nuo vergijos.

50 Ir jie pradėjo laikytis prieš lamanitus su galia; ir tą pačią valandą, kada jie šaukėsi Viešpaties dėl savo laisvės, lamanitai pradėjo bėgti nuo jų; ir jie bėgo netgi iki Sidono vandenių.

51 Dabar, lamanitų buvo daugiau, taip, dvigubai daugiau nei nefitų; nepaisant to, jie buvo nuvyti tiek, kad buvo surinkti į vieną būrį slėnyje ant Sidono upės kranto.

52 Todėl Moronio armijos apsupo juos, taip, būtent abiejose upės pusėse, nes štai, rytuose buvo Lehio vyrai.

53 Todėl kada Zerahemnas pamatė Lehio vyrus Sidono upės rytinėje pusėje ir Moronio armijas Sidono upės vakarinėje pusėje, kad jie apsupti nefitų, juos apėmė siaubas.

54 Dabar Moronis, pastebėjęs jų siaubą, įsakė savo vyrams sustabdyti kraujo liejimą.

44a Al 43:6.

45a Al 44:5.

^b RR Laisvas, laisvė.

46a RR Pareiga.

^b Al 48:14;

DS 98:33–36.

^c 3 Nef 3:21;

DS 98:23–24.

47a DS 134:11.

49a Iš 2:23–25;

Mzj 29:20.

44 SKYRIUS

Moronis įsako lamanitams sudaryti taikos sandorą, antraip jie bus sunaikinti. Zerahemnas atmeta pasiūlymą, ir kautynės atsinaujina. Moronio armijos nugalė lamanitus. Ape 74–73 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jie sustojo ir truputėlį atsitraukė nuo jų. Ir Moronis tarė Zerahemnui: Matai, Zerahemnai, kad mes „nenorime būti kraugeriai. Jūs žinote, kad esate mūsų rankose, tačiau mes nenorime žudyti jūsų.

2 Štai mes išėjome kautis prieš jus ne tam, kad pralietume jūsų kraują dėl valdžios; nei mes norime kam nors uždėti vergijos jungą. Bet jūs būtent dėl to išėjote prieš mus; taip, ir jūs pykstate ant mūsų dėl mūsų religijos.

3 Bet dabar, jūs matote, kad Viešpats yra su mumis; ir jūs matote, kad jis atidavė jus į mūsų rankas. Ir dabar aš norėčiau, kad jūs suprastumėte, jog tai padaryta mums dėl mūsų religijos ir tikėjimo Kristumi. Ir dabar jūs matote, kad negalite sunaikinti šito mūsų tikėjimo.

4 Dabar jūs matote, kad tai yra tikrasis Dievo tikėjimas; taip, jūs matote, kad Dievas remis ir saugos, ir apsaugos mus tol, kol būsime ištikimi jam ir savo tikėjimui, ir savo religijai; ir Viešpats niekada neleis, kad būtume sunaikinti, nebent mes įpultume į prasižengimą ir paneigtume savo tikėjimą.

5 Ir dabar, Zerahemnai, aš įsa-

kau jums to visagalio Dievo, kuris taip sustiprino mūsų rankas, jog mes įgijome valdžią jums, vardu, savo tikėjimu, savo religija ir savo garbinimo „apeigomis, ir savo bažnyčia, ir šventa parama, už kurią mes dėkingi savo žmonoms ir savo vaikams, ta ^blaisve, kuri mus riša prie mūsų žemių ir mūsų šalies; taip, ir taip pat išlaikymu švento Dievo žodžio, kuriam mes dėkingi už visą savo laimę; ir viskuo, kas mums brangiausia.

6 Taip, ir tai dar ne viskas; visu jūsų noru gyventi aš įsakau jums atiduoti mums savo karo ginklus, ir mes nesieksime jūsų kraujo, bet pasigailėsime jūsų gyvybių, jeigu keliausite sau ir daugiau nebeateisite kariauti prieš mus.

7 Ir dabar, jei to nepadarysite, štai, jūs esate mūsų rankose, ir aš įsakysiu savo vyrams, kad jie pultų jus ir mirtinai sužeistų, idant būtumėte išnaikinti; ir tada mes pamatysime, kas turės valdžią šitiems žmonėms; taip, mes pamatysime, kas bus pavergtas.

8 Ir dabar, buvo taip, kad, išgirdęs šituos žodžius, Zerahemnas išėjo į priekį ir atidavė savo kalaviją ir savo kardą, ir savo lanką į Moronio rankas, ir tarė jam: Štai mūsų karo ginklai; mes atiduosime juos jums, bet mes neleisime sau duoti jums „priesaikos, kurią žinome sulaužysią, taip pat ir mūsų vaikai; bet imkite mūsų karo ginklus ir leiskite mums išeiti į tyrus; priešingu atveju mes

pasilaikysime savo kalavijus ir arba žūsime, arba nugalėsime.

9 Štai mes ne jūsų tikėjimo; mes netikime, kad tai Dievas atidavė mus į jūsų rankas; bet mes tikime, kad tai jūsų gudrumas apsaugojo jus nuo mūsų kalavijų. Tai jūsų „antrūtiniai ir jūsų skydai apsaugojo jus.

10 Ir dabar, kada Zerahemnas baigė kalbėti šiuos žodžius, Moronis gražino Zerahemnui gautus kalaviją ir karo ginklus, sakydamas: Štai, mes baigsime šitą kovą.

11 Dabar, aš negaliu atšaukti savo pasakytų žodžių, todėl, kaip Viešpats gyvas, jūs neišeisite kitaip, kaip tik su priesaika, kad daugiau nebesugrįšite kariauti prieš mus. Dabar, kadangi esate mūsų rankose, tai arba mes praliesime jūsų kraują ant žemės, arba jūs sutiksime su sąlygomis, kurias aš pasiūliau.

12 Ir dabar, kada Moronis ištarė šiuos žodžius, Zerahemnas pasiliko savo kalaviją ir įpyko ant Moronio, ir metėsi į priekį, kad nužudytų Moronį; bet, jam pakėlus savo kalaviją, štai, vienas iš Moronio kareivių kirto per jį, kad jis net nukrito žemėn ir nulūžo prie rankenos; ir jis taip pat kirto Zerahemnui taip, kad nukirto jo skalpą, ir šis nukrito ant žemės. Ir Zerahemnas atsitraukė nuo jų tarp savo kareivių.

13 Ir buvo taip, kad šalia stovėjęs kareivis, kuris nukirto Zerahemno skalpą, paėmė skalpą nuo žemės už plaukų ir uždėjo jį ant savo kalavijo galo, ir atkišo

jį į juos, sakydamas jiems garsiu balsu:

14 Kaip krito žemėn šis skalpas, kuris yra jūsų vadovo skalpas, lygiai taip jūs krisite žemėn, jeigu neatiduosite savo karo ginklų ir neišvyksite su taikos sandora.

15 Dabar, buvo taip, kad daugelis, išgirdę šiuos žodžius ir pamatę skalpą ant kalavijo, buvo apimti baimės; ir daugelis išėjo ir numetė savo karo ginklus prie Moronio kojų, ir sudarė taikos „sandorą. Ir kiekvienam, kuris sudarė sandorą, jie leido išeiti į tyrus.

16 Dabar, buvo taip, kad Zerahemnas buvo nepaprastai ištūžęs ir kurstė likusius savo kareivius pykčiui, kad įnirtingiau kautųsi prieš nefitus.

17 Ir dabar, Moronis pyko dėl lamanitų užsispyrimo; todėl jis įsakė savo žmonėms pulti juos ir nužudyti. Ir buvo taip, kad jie pradėjo žudyti juos; taip, ir lamanitai kovėsi savo kalavijais ir savo galia.

18 Bet štai jų nuoga oda ir jų neuždengtos galvos buvo neapsaugotos nuo aštrių nefitų kalavijų; taip, štai jie buvo duriami ir kertami, ir nepaprastai greitai krito prieš nefitų kalavijus; ir juos pradėjo šluoti lygiai taip, kaip pranašavo Moronio karys.

19 Dabar Zerahemnas, pamatęs, kad jie visi neišvengs sunaikinimo, garsiai sušuko Moroniui, žadėdamas, kad jeigu jie pasigailės likusiųjų iš jų gyvybių, jis ir taip pat jo žmonės sudarys

sandorą su jais “niekada nebeateiti kariauti prieš juos.

20 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė nutraukti mirties darbą tarp žmonių. Ir jis paėmė karo ginklus iš lamanitų; ir po to, kai jie sudarė su juo taikos “sandorą, jiems buvo leista išvykti į tyrus.

21 Dabar, jų žuvusieji nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės; taip, jų žuvusiųjų buvo nepaprastai daug, tiek nefitų, tiek ir lamanitų.

22 Ir buvo taip, kad jie sumetė savo žuvusiųosius į Sidono vandenį, ir jie nunešti ir palaidoti jūros gelmėse.

23 O nefitų, arba Moronio, armijos sugrižo ir parėjo į savo namus bei savo žemes.

24 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms aštuonioliktieji metai. Ir taip pasibaigė Almos metraštis, užrašytas ant Nefio plokštelių.

Aprašymas apie Nefio žmones ir jų karus bei nesutarimus Helamano dienomis, pagal Helamano metraščių, kurį jis vedė savo dienomis.

Tai aprašyta nuo 45 iki 62 skyriaus imtinai.

45 SKYRIUS

Helamanas patiki Almos žodžiais. Alma pranašauja nefitų sunaikinimą. Jis palaimina ir prakeikia tą žemę. Manoma, kad Alma paimtas

Dvasios kaip Mozė. Nesutarimas bažnyčioje auga. Apie 73 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI dabar, buvo taip, kad Nefio žmonės nepaprastai džiūgavo dėl to, kad Viešpats vėl išlaisvino juos iš priešų rankų; todėl jie reiškė dėkingumą Viešpačiui, savo Dievui; taip, ir jie “daug pasninkavo ir daug meldėsi, ir garbino Dievą su nepaprastai dideliu džiaugsmu.

2 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms devynioliktais metais Alma atėjo pas savo sūnų Helamaną ir tarė jam: Ar tiki žodžiais, kuriuos tau sakiau apie tuos “metraščius, kurie buvo vedami?

3 Ir Helamanas tarė jam: Taip, tikiu.

4 Ir Alma vėl sakė: Ar tiki Jėzų Kristų, kuris ateis?

5 Ir jis tarė: Taip, aš tikiu visais tavo pasakytais žodžiais.

6 Ir Alma vėl sakė jam: Ar tu “laikysies mano įsakymų?

7 Ir jis tarė: Taip, aš laikysiuos tavo įsakymų visa savo širdimi.

8 Tada Alma tarė jam: Palaimintas tu; ir Viešpats duos “klestėjimą tau šitoje žemėje.

9 Bet štai aš turiu šį tą tau “pranašauti; bet nepaskelbkite to, ką tau pranašausiu, taip, tai, ką tau pranašausiu, nebus paskelbta, netgi kol išsipildys ta pranašystė; todėl užrašyk žodžius, kuriuos pasakysiu.

10 Ir štai tie žodžiai: štai,

19a Al 47:6.

20a Al 62:16–17.

45 1a RR Pasninkauti, pasninkavimas.

2a Al 37:1–5; 50:38.

6a RR Dievo įsakymai; Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

8a 1 Nef 4:14;

Al 48:15–16, 25.

9a RR Pranašystė, pranašauti.

pagal manyje esančią pranašystės dvasią aš suvokiu, kad šita pati liaudis, nefitai, po ^aketurių šimtų metų nuo to laiko, kai Jėzus Kristus apreikš save jiems, nusiris į ^bnetikėjimą.

11 Taip, ir tada jie patirs karus ir marus, taip, badus ir kraujo praliejimus, netgi kol visi Nefio žmonės bus ^aišnaikinti.

12 Taip, ir tai dėl to, kad jie nusiris į netikėjimą ir įpuls į tamsos darbus ir ^agašlavimą, ir visokias nedorybes; taip, sakau jums, jog dėl to, kad jie nusidės prieš tokią didelę šviesą ir žinojimą, taip, sakau tau, kad nuo tos dienos neišeis anapus netgi visa ketvirta karta, kol ši nedorybė ateis.

13 Ir kada ta didi diena ateis, štai tada labai greitai ateis laikas, kada tie, kurie gyvena dabar, arba sėkla tų, kurie dabar priskaičiuoti prie Nefio žmonių, daugiau ^anebebus priskaičiuoti prie Nefio žmonių.

14 Bet kas tik išliks ir nebus sunaikintas tą didžią ir baisią dieną, bus ^apriskaičiuotas prie lamanitų ir taps kaip jie, visi, išskyrus keletą, kurie bus vadinami Viešpaties mokiniais; ir juos lamanitai vysis, netgi ^bkol išnaikins. Ir dabar, dėl nedorybės ši pranašystė bus įvykdyta.

15 Ir dabar, buvo taip, kad pasakęs tai Helamanui, Alma palaimino jį, ir taip pat kitus savo

sūnus; ir jis taip pat palaimino žemę ^ateisiųjų labui.

16 Ir jis sakė: Taip sako Viešpats Dievas: ^aPrakeikta bus žemė, taip, šita žemė kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, tad tie, kurie elgsis nedorai, bus sunaikinti, kai bus visiškai pribrendę; ir kaip pasakiau, taip tai ir įvyks; nes tai yra Dievo prakeiksmas ir ^bpalaiminimas šitai žemei, nes Viešpats negali žiūrėti į nuodėmę net su ^cmažiausiu nuolaidžiavimu.

17 Ir dabar, pasakęs šituos žodžius, Alma palaimino ^abažnyčią, taip, visus tuos, kurie nuo šiol tvirtai stovės tikėjime.

18 Ir kada Alma padarė tai, jis išvyko iš Zarahemlos žemės, lyg eitų į Meleko žemę. Ir buvo taip, kad niekada daugiau apie jį nebuvo girdėti; mes nieko nežinome apie jo mirtį ar palaidojimą.

19 Štai žinome tik tiek, kad jis buvo teisus vyras; ir bažnyčioje pasklido žodis, kad jis buvo paimtas Dvasios arba ^apalaidotas Viešpaties ranka taip, kaip Mozė. Bet štai, Raštai sako, kad Viešpats pasiėmė Mozę pas save; ir mes manome, kad jis taip pat dvasia priėmė Almą pas save; todėl, dėl šitos priežasties, mes nieko nežinome apie jo mirtį ir palaidojimą.

20 Ir dabar, buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms

10a 1 Nef 12:10–15;
Hel 13:9; Mrm 8:6–7.
b RR Atsimetimas;
Netikėjimas.
11a Jar 1:10;
Mrm 8:2–3, 6–7.

12a RR Geidulys.
13a Hel 3:16.
14a Mor 9:24.
b Mor 1:1–3.
15a Al 46:10; 62:40.
16a 2 Nef 1:7; Al 37:31;

Etr 2:8–12.
b DS 130:21.
c DS 1:31.
17a RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.
19a RR Perkeltos esybės.

devynioliktųjų metų pradžioje Helamanas išėjo tarp žmonių skelbti jiems žodžio.

21 Nes štai dėl jų karų su lamanitais ir daugybės mažų nesutarimų bei neramumų tarp žmonių iškilo būtinybė skelbti tarp jų Dievo “žodį, taip, ir visoje bažnyčioje įvesti tvarką.

22 Todėl Helamanas ir jo broliai išėjo vėl kurti bažnyčios visoje žemėje, taip, kiekviena-me mieste visoje žemėje, kuri buvo apgyventa Nefio žmonių. Ir buvo taip, kad jie paskyrė kunigus ir mokytojus visoje žemėje, visose bažnyčiose.

23 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai Helamanas ir jo broliai paskyrė kunigus ir mokytojus bažnyčioms, tarp jų kilo “nesutarimas ir jie neklausė Helamano ir jo brolių žodžių.

24 Bet jie tapo išdidūs, aukštindamiesi savo širdyse dėl savo nepaprastai didelių “turtų; todėl jie tapo turtingi savo ^bpačių akyse ir nepaisė jų žodžių, mokačių teisiai vaikščioti priešais Dievą.

46 SKYRIUS

Amalikijas rengia sąmokslą, kad taptų karaliumi. Moronis iškelia laisvės vėliavą. Jis sutelkia žmones ginti savo religiją. Tikri tikintieji pavadinami krisčionimis. Juozapo likutis bus išsaugotas. Amalikijas ir atskalūnai pabėga į Nefio žemę. Nenorintys remti laisvės reikalo,

atiduodami mirčiai. Apie 73–72 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad visi, kurie nenorėjo klausyti Helamano ir jo brolių žodžių, susibūrė prieš savo brolius.

2 Ir štai dabar, jie buvo nepaprastai įtūžę, tiek, kad nusprendė juos nužudyti.

3 Dabar, vadovas tu, kurie tūžo ant savo brolių, buvo didelis ir stiprus vyras; ir jo vardas buvo Amalikijas.

4 Ir Amalikijas norėjo būti karalius; ir tie įtūžę žmonės taip pat norėjo, kad jis būtų jų karalius; ir jie, dauguma jų, buvo “žemesnieji šalies teisėjai, ir jie siekė galios.

5 Ir jie buvo suvedžioti Amalikijo pataikavimais, kad jis padarysias juos žmonių valdovais, jei jie paremsią jį ir įtvirtinsią savo karaliumi.

6 Taip Amalikijas nuklaidino juos į atskilimą, nepaisant Helamano ir jo brolių pamokslavimo, taip, nepaisant jų nepaprastai didelio rūpesčio bažnyčia, nes jie buvo bažnyčios aukštieji kunigai.

7 Ir bažnyčioje buvo daug tokių, kurie patikėjo Amalikijo pataikūniškais žodžiais, todėl jie net atskilo nuo bažnyčios; ir taip Nefio liaudies padėtis buvo labai nesaugi ir pavojinga, nepaisant didelės jų “pergalės prieš lamanitus ir didžiulio džiūgavimo dėl to, kad buvo išvaduoti Viešpaties ranka.

8 Taip mes matome, kokie

21a Al 31:5.

23a 3 Nef 11:28–29.

24a RR Turtai.

b RR Išdidumas.

46 4a Mzj 29:11, 28–29.

7a Al 44:19–20.

“greiti žmonių vaikai pamiršti Viešpatį, savo Dievą, taip, kurie greiti elgtis nedorai ir būti nuklaidinami piktojo.

9 Taip, ir mes taip pat matome, kokį didelį “nelabumą gali sukelti tarp žmonių vaikų vienas itin nelabas žmogus.

10 Taip, mes matome, kad Amalikijas, būdamas klastingų kėslų ir daugybės pataikūniškų žodžių vyras, nuklaidino daugelio žmonių širdis elgtis nedorai, taip, ir kėsintis sunaikinti Dievo bažnyčią, ir sunaikinti “laisvės pagrindą, kurį Dievas suteikė jiems, arba palaiminimą, kurį Dievas ^bteisiųjų labai pasiuntė ant šitos žemės veido.

11 Ir dabar, kada Moronis, “vyriausiasis nefitų armijų karvedys, išgirdo apie šitą atskilimą, jis pyko ant Amalikijo.

12 Ir buvo taip, kad jis suplėšė savo apsiaustą; ir paėmė jo dalį ir ant jos užrašė: “Prisiminimui apie mūsų Dievą, mūsų religiją ir laisvę, ir mūsų taiką, mūsų žmonas ir mūsų vaikus; ir prirtvintino ją ant karties galo.

13 Ir jis užsirišo savo šalną ir antkrūtinį, ir skydus, ir apsijuošė savo ginklus aplink strėnas; ir pasiėmė kartį, ant kurios galo buvo jo suplėšytas apsiaustas (ir jis pavadino jį laisvės vėliava), ir nusilenkė iki žemės, ir karštai meldėsi savo Dievui, kad laisvės palaiminimai būtų ant jo brolių tol, kol išliks krisčionių būrys tai žemei apgyventi, –

14 nes taip visus tikrai tikinčius Kristų, priklausančius Dievo bažnyčiai, pavadino tie, kurie nepriklausė bažnyčiai.

15 Ir tie, kurie priklausė bažnyčiai, buvo ištikimi; taip, visi, kurie buvo tikrai tikintys Kristų, su džiaugsmu priėmė Kristaus “vardą, arba ^bkrisčionių, kaip jie buvo vadinami dėl savo tikėjimo Kristumi, kuris ateis.

16 Ir todėl tuo metu Moronis meldėsi už krisčionių reikalą ir šalies laisvę.

17 Ir buvo taip, kad išliejęs sielą Dievui, jis pavadino visą žemę, kuri buvo į pietus nuo “Dykynės žemės, taip, ir apskritai visą šią žemę, tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, – išrinktąją žemę ir laisvės žemę.

18 Ir jis tarė: Tikrai Dievas neleis, kad mes, kurie esame niekinami dėl to, kad priimame Kristaus vardą, būtume sutrypti ir sunaikinti, kol mes patys neužsitrauksime to savo prasižengimais.

19 Ir, ištaręs šiuos žodžius, Moronis išėjo tarp žmonių, mosuodamas ore savo “apdaro atplėštąja dalimi, kad visi matytų užrašą, kurį jis užrašė ant atplėštosios dalies, ir šaukė garsiu balsu, sakydamas:

20 Štai, kiekvienas, kuris palaikys šitą vėliavą šitoje žemėje, tegul išeina Viešpaties stiprybėje ir sudaro sandorą, kad saugos savo teises ir savo religiją, idant

8a Hel 12:2, 4–5.
9a Mzj 29:17–18.
10a 2 Nef 1:7;
Mzj 29:32.

b 2 Nef 1:7.
11a Al 43:16–17.
12a Neh 4:8; Al 44:5.
15a Mzj 5:7–9.

b ApD 11:26;
1 Pet 4:16.
17a Al 22:30–31.
19a RR Vėliava.

Viešpats Dievas galėtų juos palaiminti.

21 Ir buvo taip, kad Moroniui paskelbus šituos žodžius, štai žmonės bėgte susirinko apsijuosę savo ginklus aplink strėnas, plėšydami savo apdarus ženklan, arba kaip sandorą, kad jie neišsižadės Viešpaties, savo Dievo; arba, kitais žodžiais, jeigu jie peržengs Dievo įsakymus, arba įpuls į prasižengimą, ir „pasi-gėdins priimti Kristaus vardą, Viešpats tesuplėšo juos taip, kaip jie suplėšė savo apdarus.

22 Dabar, tokia buvo ta sandora, kurią jie sudarė, ir jie numetė savo apdarus prie Moronio kojų, sakydami: Mes sudarome sandorą su savo Dievu, kad tegul būsime sunaikinti taip, kaip mūsų broliai šiaurinėje žemėje, jeigu įpulsime į prasižengimą; taip, jis gali numesti mus prie mūsų priešų kojų, lygiai kaip mes numetėme savo apdarus prie tavo kojų, kad būtumėme trypiami po kojomis, jeigu įpulsime į prasižengimą.

23 Moronis tarė jiems: Štai, mes esame Jokūbo sėklos likutis; taip, mes esame likutis „sėklos ^bJuozapo, kurio „apsiaustą jo broliai suplėšė į daugelį dalių; taip, ir dabar štai, prisiminkime laikytis Dievo įsakymų, arba mūsų broliai suplėšys mūsų apdarus, ir mes būsime įmesti į kalėjimą arba parduoti, arba nužudyti.

24 Taip, išsaugokime savo lais-

vę, kaip Juozapo „likutis; taip, prisiminkime Jokūbo žodžius prieš jo mirtį, nes štai jis matė, kad Juozapo apsiausto likučio dalis yra išsaugota ir nesupuvo. Ir jis pasakė: Kaip buvo išsaugotas šitas mano sūnaus apdaro likutis, lygiai taip mano sūnaus sėklos ^blikutis bus išsaugotas Dievo ranka ir bus pasiimtas pas jį, kuomet likusi Juozapo sėklos dalis pražus, lygiai kaip likusi jo apdaro dalis.

25 Dabar štai tai suteikia sielvarto mano sielai; tačiau mano siela džiaugiasi mano sūnumi dėl tos jo sėklos dalies, kuri bus paimta pas Dievą.

26 Dabar štai tokia buvo Jokūbo kalba.

27 Ir dabar, kas žino, galbūt likusi Juozapo sėklos dalis, kuri pražus kaip jo apdaras, yra tie, kurie atskilo nuo mūsų? Taip, ir būtent mes patys būsime jais, jeigu tvirtai nestovėsime Kristaus tikėjime.

28 Ir dabar buvo taip, kad, pasakęs šituos žodžius, Moronis ėjo ir taip pat pasiuntė į visas žemės dalis, kur buvo susiskaldymai, ir surinko visus žmones, norėjusius palaikyti savo laisvę, pasipriešinti Amalikijui ir tiems atskalūnams, kurie pasivadino amalikijininkais.

29 Ir buvo taip, kad Amalikijas, matydamas, jog Moronio žmonės gauseni už amalikijininkus, ir taip pat matydamas, kad jo žmonės abejojo to reikalo, kurio

21a 1 Nef 8:25–28;
Mrm 8:38.

23a Pr 49:22–26;
1 Nef 5:14–15.

b RR Juozapas, Jokūbo
sūnus.

c Pr 37:3, 31–36.
24a Am 5:15;

3 Nef 5:21–24; 10:17.
b 2 Nef 3:5–24;
Etr 13:6–7.

jie ėmėsi, teisingumu, jis, bijodamas, kad nepasieks tikslo, pasiėmė iš savo žmonių visus norinčius eiti su juo ir išėjo į Nefio žemę.

30 Dabar, Moronis galvojo, jog buvo nenaudinga, kad lamanitai turėtų daugiau jėgos; todėl jis sumanė atkirsti Amalikijo žmones arba juos suimti ir atvesti atgal, ir atiduoti mirčiai Amalikiją; taip, nes žinojo, kad jis sukurstytų lamanitus pykčiui prieš juos ir sukeltų eiti kautis prieš juos; ir jis žinojo, kad Amalikijas tai padarys, idant pasiektų savo tikslus.

31 Todėl Moronis manė esant būtina panaudoti savo armijas, kurios susirinko ir apsiginklavo, ir sudarė sandorą ginti taiką; ir buvo taip, kad jis pasiėmė savo armiją ir nužygiavo su savo palapinėmis į tyrus pastoti Amalikijui kelio tyruose.

32 Ir buvo taip, kad jis padarė pagal savo norą ir nužygiavo į tyrus ir pastojų kelią Amalikijo armijoms.

33 Ir buvo taip, kad Amalikijas pabėgo su nedideliu savo žmonių būriu, o likusieji buvo atiduoti į Moronio rankas ir sugražinti į Zarahemlos žemę.

34 Dabar, Moronis buvo vyras, kurį „paskyrė vyriausieji teisėjai ir liaudies balsas, todėl jis turėjo galią savo nuožiūra nustatyti ir taikyti valdžią nefitų armijoms.

35 Ir buvo taip, kad kiekvieną amalikijininką, kuris atsisakė sudaryti sandorą remti laisvės reikalą, idant išlaikytų laisvą

valdžią, jis nurodė atiduoti mirčiai; ir buvo tik keletas, kurie atsisakė laisvės sandoros.

36 Taip pat buvo taip, kad jis nurodė iškelti laisvės vėliavą ant kiekvieno bokšto visoje nefitams priklausančioje žemėje; ir taip Moronis pasodino laisvės vėliavą tarp nefitų.

37 Ir jie vėl pradėjo taikiai gyventi žemėje; ir taip jie palaikė taiką šioje žemėje beveik iki teisėjų valdžios devynioliktųjų metų pabaigos.

38 Ir Helamanas ir „vyriausieji kunigai taip pat palaikė tvarką bažnyčioje; taip, netgi ketverius metus jie gyveno didelėje taikoje ir džiaugėsi bažnyčia.

39 Ir buvo daug tokių, kurie mirė tvirtai „tikėdami, kad Viešpats Jėzus Kristus išpirko jų sielas; taigi jie išėjo iš pasaulio džiūgaudami.

40 Ir buvo tokių, kurie mirė nuo karštligės, kuri tam tikrais metų laikais būdavo labai dažna šioje žemėje. Bet jų nemirė taip daug nuo karštligės, – dėl nuostabių savybių daugelio „augalų ir šaknų, kuriuos Dievas paruošė pašalinti priežastis ligų, kurios dėl klimato savitumo vargino žmones, –

41 bet daugelis mirė nuo senatvės; ir tie, kurie mirė tikėdami Kristų, yra „laimingi jame, kaip turime manyti.

47 SKYRIUS

Amalikijas naudoja klastą, žmogžu-

34a Al 43:16.
38a Al 46:6.

39a Mor 7:3, 41.
40a DS 89:10.

41a Apr 14:13.

dystę ir intrigas, kad taptų lamanitų karaliumi. Nefitų atskalūnai yra nelabesni ir žiauresni už lamanitus. Apie 72 m. prieš Kristaus gim.

DABAR, mūsų aprašyme sugrįšime prie Amalikijo ir tų, kurie „pabėgo su juo į tyrus; nes štai jis pasiėmė tuos, kurie ėjo su juo, ir atėjo į Nefio ^bžemę tarp lamanitų ir kurstė lamanitus pykčiui prieš Nefio žmones tiek, kad lamanitų karalius išsiuntinėjo skelbimą po visą savo žemę, tarp visų savo žmonių, kad jie vėl susirinktų eiti kautis prieš nefitus.

2 Ir buvo taip, jog kada juos pasiekė šitas skelbimas, jie nepaprastai išsigando; taip, jie bijojo supykdyti karalių, bet taip pat bijojo eiti kautis prieš nefitus, idant neprarastų savo gyvybių. Ir buvo taip, kad jie nenorėjo paklusti, arba dauguma jų nenorėjo paklusti, karaliaus įsakymams.

3 Ir dabar, buvo taip, kad karalius supyko dėl jų nepaklusnumo; todėl jis paskyrė Amalikiją vadovauti tai savo armijos daliai, kuri buvo paklusni jo įsakymams, ir jam įsakė eiti ir priversti juos imtis ginklų.

4 Dabar štai Amalikijas būtent to ir norėjo; nes jis, būdamas labai sumanus daryti pikta, savo širdyje paruošė planą nuversti lamanitų karalių.

5 Ir dabar, jis įgijo vadovavimą toms lamanitų dalims, kurios palaikė karalių; ir jis stengėsi įgyti palankumą tų, kurie buvo

nepaklusnūs; todėl išėjo į vietovę, vadinamą „Onidu, kur pabėgo visi šie lamanitai; nes jie pastebėjo ateinančią armiją ir, manydami, kad šie ateina jų sunaikinti, pabėgo į Onidą, į ginklų vietą.

6 Ir jie buvo pasiskyrę vyrą sau karaliumi ir vadovu, mintyse apsisprendę, kad jų neprivers eiti prieš nefitus.

7 Ir buvo taip, kad jie susirinko viršūneje kalno, kuris vadinosi Antipu, ruošdamiesi kautis.

8 Dabar, Amalikijas neketino stoti su jais į kovą, kaip įsakė karalius; bet štai, jo ketinimas buvo įgyti lamanitų armijos palankumą, kad pasidarytų jų vadovu ir nuverstų karalių, ir užvaldytų karalystę.

9 Ir štai buvo taip, kad jis nurodė savo armijai pasistatyti palapines slėnyje, kuris buvo netoli Antipo kalno.

10 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai, jis pasiuntė slaptus pasiuntinius į Antipo kalną, norėdamas, kad vadovas tų, kurie buvo ant kalno, vardu Lehontis, nusileistų į kalno papėdę, kadangi jis norėjo su juo pasikalbėti.

11 Ir buvo taip, kad, gavęs žinią, Lehontis neišdrįso nusileisti į kalno papėdę. Ir buvo taip, kad Amalikijas vėl, antrą kartą, pasiuntė, norėdamas, kad jis nusileistų. Ir buvo taip, kad Lehontis nesutiko; ir jis pasiuntė vėl, trečią kartą.

12 Ir buvo taip, kad pamatęs, jog jis negali prisikviesti Lehončio nusileisti nuo kalno, jis

užkopė į kalną netoli Lehončio stovyklos; ir pasiuntė vėl, ketvirtą kartą, savo žinią Lehončiui, norėdamas, kad jis nusileistų ir kad atsivestų su savimi savo sargybinius.

13 Ir buvo taip, jog Lehončiui su savo sargybiniais nusileidus pas Amalikiją, Amalikijas norėjo, kad jis naktį su savo armija nusileistų ir apsuptų stovyklose tuos vyrus, kuriems vadovauti karalius buvo paskyręs jį, ir kad jis atiduos juos į Lehončio rankas, jei jis paskirs jį (Amalikiją) antruoju visos armijos vadu.

14 Ir buvo taip, kad Lehontis nusileido su savo vyrais ir apsupo Amalikijo vyrus, tad auštant, prieš jiems pabundant, jie buvo apsupti Lehončio armijų.

15 Ir buvo taip, kad pamatę esą apsupti, jie prašė Amalikijo, kad leistų jiems susijungti su savo broliais, idant jie nebūtų sunaikinti. Dabar, būtent to ir norėjo Amalikijas.

16 Ir buvo taip, kad jis atidavė savo vyrus, "priešingai karaliaus įsakymams. Dabar, būtent to ir norėjo Amalikijas, idant įgyvendintų savo kėslus nuversti karalių.

17 Dabar, tarp lamanitų buvo toks paprotys, kad jeigu žūdavo vyriausiasis vadas, tai antrasis vadas būdavo paskiriamas jų vyriausiuoju vadu.

18 Ir buvo taip, kad Amalikijas nurodė, jog vienas iš jo tarnų palaipsniui duotų nuodų Lehončiui, tad šis mirė.

19 Dabar, Lehončiui mirus, lamanitai paskyrė Amalikiją savo vadu ir vyriausiuoju karvedžiu.

20 Ir buvo taip, kad Amalikijas su savo armijomis nužygiavo (nes jis gavo, ko norėjo) į Nefio žemę, į Nefio miestą, kuris buvo pagrindinis miestas.

21 Ir karalius su savo sargybiniais išėjo jo pasitikti, nes pamane, kad Amalikijas įvykdė jo įsakymus ir kad Amalikijas surinko tokią didelę armiją eiti kautis prieš nefitus.

22 Bet štai, kai karalius išėjo jo pasitikti, Amalikijas nurodė, kad jo tarnai išeitų pasitikti karaliaus. Ir jie nuėjo ir nusilenkė priešais karalių, lyg pagerbdami jį dėl jo didybės.

23 Ir buvo taip, kad karalius taikos ženklan ištiesė savo ranką, kad juos pakeltų, nes toks buvo lamanitų paprotys (ši paprotį jie perėmė iš nefitų).

24 Ir buvo taip, kad jam pakėlus pirmąjį nuo žemės, štai šis dūrė karaliui į širdį; ir tas parkrito ant žemės.

25 Dabar, karaliaus tarnai pabėgo; o Amalikijo tarnai pakėlė riksmą, šaukdami:

26 Štai, karaliaus tarnai nudūrė jį į širdį ir jis parkrito, o jie pabėgo; štai, ateikite ir pažiūrėkite.

27 Ir buvo taip, jog Amalikijas įsakė, kad jo armijos žygiuotų pirmyn ir pamatytų, kas atsitiko karaliui; ir kada jie atėjo į tą vietą ir rado karalių, gulintį savo kraujyje, Amalikijas apsimetė itūžusiu ir tarė: Kiekvienas, kuris mylėjo karalių, tegul

eina ir vejasi jo tarnus, kad juos nužudytų.

28 Ir buvo taip, kad visi tie, kas mylėjo karalių, išgirdę šituos žodžius, atėjo ir vijosi karaliaus tarnus.

29 Dabar, kada karaliaus tarnai pamatė juos besivejančią armiją, jie vėl išsigando ir pabėgo į tyrus, ir perėjo į Zarahemlos žemę, ir prisijungė prie „Amono žmonių.

30 Ir armija, kuri vijosi juos, sugrižo nepavijusi jų; ir taip Amalikijas savo apgaule laimėjo žmonių širdis.

31 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jis išžengė su savo armijomis į Nefio miestą ir užėmė tą miestą.

32 Ir dabar, buvo taip, kad karalienė, išgirdusi, jog karalius nužudytas, – nes Amalikijas nusiuntė pasiuntinius pas karalienę, pranešdamas jai, kad karalių nužudė jo tarnai, kad jis su savo armija vijosi juos, bet tuščiai, ir jie pabėgo, –

33 todėl, kada karalienė gavo šitą žinią, ji pasiuntė pas Amalikiją, norėdama, kad jis pasiųstų miesto žmonių; ir ji taip pat norėjo, kad jis atvyktų pas ją; ir ji taip pat prašė, kad jis atsivestų su savimi liudytojus paliudyti apie karaliaus mirtį.

34 Ir buvo taip, kad Amalikijas pasiėmė tą patį tarną, kuris nužudė karalių, ir visus tuos, kurie buvo su juo, ir nuvyko pas karalienę į tą vietą, kur ji sėdėjo; ir jie visi paliudijo jai, kad karalius

buvo nužudytas savo tarnų; ir jie taip pat sakė: Jie pabėgo; argi tai neliudija prieš juos? Ir taip jie patenkino karalienės abejones dėl karaliaus mirties.

35 Ir buvo taip, kad Amalikijas siekė karalienės palankumo ir paėmė ją žmona; ir taip, savo apgaule ir padedamas savo klastingų tarnų, jis išigijo karalystę; taip, jis buvo pripažintas karaliumi visoje žemėje, visos lamanitų liaudies, kuri „susidėjo iš lamanitų ir lemuelitų, ir izmaelitų, ir visų nefitų atskalūnų nuo Nefio valdymo iki dabartinio laiko.

36 Dabar, šitie „atskalūnai buvo gavę tą patį mokymą ir tas pačias žinias iš nefitų, taip, buvo išmokyti to paties ^bpažinimo apie Viešpatį; tačiau, kad ir kaip būtų keista, neilgai trukus po savo atskilimo jie tapo labiau užkietėję ir „neatgailaujantys, ir labiau laukiniai, nelabesni ir žiauresni negu lamanitai, – prisisunkę lamanitų tradicijų; atsidavę dykinėjimui ir visokiam gašlavimui; taip, visiškai pamiršę Viešpatį, savo Dievą.

48 SKYRIUS

Amalikijas kursto lamanitus prieš nefitus. Moronis paruošia savo žmones ginti krisčionių reikalą. Jis džiaugiasi nepriklausomybe bei laisve ir yra galingas Dievo vyras. Apie 72 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad kai tik

29a Al 43:11–12.

RR Anti nefi lehiai.

35a JokK 1:13–14.

36a RR Atsimitimas.

b Hbr 10:26–27; Al 24:30.

c Jer 8:12.

Amalikijas gavo karalystę, jis pradėjo kurstyti lamanitų širdis prieš Nefio žmones; taip, jis paspyrė vyrus kalbėti lamanitams nuo jų bokštų prieš nefitus.

2 Ir taip jis sukurstė jų širdis prieš nefitus tiek, kad teisėjų valdžios devynioliktųjų metų antroje pusėje, iki šiol įvykdęs visus savo planus, taip, pasidarius laminitų karaliumi, jis taip pat siekė užvaldyti visą šią žemę, taip, ir visus žemės žmones, nefitus taip pat, kaip ir lamanitus.

3 Taigi jis įvykdė savo ketinimą, nes užkietino lamanitų širdis ir apakino jų protus ir sukurstė juos pykčiui tiek, kad surinko gausų pulką eiti kautis prieš nefitus.

4 Nes dėl savo žmonių gausumo jis buvo pasiryžęs nugalėti nefitus ir juos pavergti.

5 Ir taip jis paskyrė "vyriausiuosius vadus iš zoramininkų, kadangi jie buvo geriausiai susipažinę su nefitų pajėgomis ir jų atsitraukimo vietomis, ir jų miestų silpniausiomis dalimis; todėl jis paskyrė juos būti savo armijų vyriausiais vadais.

6 Ir buvo taip, kad jie susirinko savo stovyklą ir patraukė tyrais Zarahemlos žemės link.

7 Dabar, buvo taip, kad kol Amalikijas taip kaupė galią apgavyste ir apgaule, Moronis, savo ruožtu, "ruošė žmonių protus būti ištikimus Viešpačiui, savo Dievui.

8 Taip, jis stiprino nefitų armijas ir statė mažus fortus, arba

atsitraukimo vietas, supildamas aplinkui pylimus iš žemės savo armijoms aptverti ir taip pat statydamas sienas iš akmenų joms apjuosti, aplink savo miestus ir žemių ribas; taip, visoje žemėje.

9 Ir silpniausiuose įtvirtinimuose jis paliko daugiau vyrų; ir taip jis įtvirtino ir sustiprino nefitų apgyventą žemę.

10 Ir taip jis ruošėsi "remti jų nepriklausomybę, jų žemes, jų žmonas ir jų vaikus, ir jų taiką, kad jie galėtų gyventi Viešpačiui, savo Dievui, ir kad galėtų palaikyti tai, ką jų priešai vadino krisčionių reikalu.

11 Ir Moronis buvo stiprus ir galingas vyras; jis buvo tobulo "supratimo vyras; taip, vyras, kuris nesimėgavo kraujo liejimu; vyras, kurio siela džiaugėsi savo šalies ir savo brolių nepriklausomybe bei laisve nuo vergijos ir vergovės.

12 Taip, vyras, kurio širdis buvo kupina dėkingumo savo Dievui už daugybę privilegijų ir palaiminimų, kuriuos jis suteikė savo žmonėms; vyras, kuris nepaprastai darbavosi dėl savo žmonių "gerovės ir saugumo.

13 Taip, ir jis buvo vyras, tvirtas Kristaus tikėjime, ir su priesaika "prisiekęs ginti savo žmones, savo teises, ir savo šalį, ir savo religiją net iki paskutinio kraujo lašo.

14 Dabar, nefitai buvo mokomi gintis nuo savo priešų, jeigu prireiktų, net iki kraujo praliejimo; taip, ir taip pat buvo mokomi

48 5a Al 43:6.

7a Al 49:8.

10a Al 46:12–13.

11a RR Supratimas.

12a RR Gerovės darbas, gerovė.

13a Al 46:20–22.

niekada “nepulti, taip, ir niekada nekelti kalavijo, nebent prieš priešą, ir tik tam, kad apsaugotų savo gyvybę.

15 Ir jie tikėjo, kad jeigu taip darys, Dievas duos jiems klestėjimą žemėje, arba, kitais žodžiais, jeigu jie ištikimai laikysis Dievo įsakymų, jis duos jiems klestėjimą žemėje; taip, išpės juos, kad trauktųsi arba ruoštųsi karui pavojaus atveju;

16 ir taip pat, kad Dievas atskleis jiems, kur jiems eiti gintis nuo savo priešų, ir per tai Viešpats juos išvaduos; ir toks buvo Moronio tikėjimas, ir jo širdis džiūgavo tuo; “ne kraujo liejimu, bet gero darymu, savo žmonių išsaugojimu, taip, Dievo įsakymų vykdymu, taip, ir pasipriešinimu nedorybei.

17 Taip, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu visi žmonės, kurie buvo ir yra, ir bet kada bus, būtų kaip Moronis, štai, pačios pragaros jėgos būtų amžinai sudrebtos; taip, “velnias niekuomet neturėtų galios žmonių vaikų širdims.

18 Štai, jis buvo toks vyras, kaip Amonas, Mozijo sūnus, taip, ir kaip kiti Mozijo sūnūs, taip, ir taip pat kaip Alma bei jo sūnūs, nes jie visi buvo Dievo vyrai.

19 Dabar štai Helamanas ir jo broliai buvo ne mažiau naudingi žmonėms negu Moronis; nes jie skelbė Dievo žodį ir

krikštijo atgailai visus, kurie tik klausydavo jų žodžių.

20 Ir taip jieėjo, ir žmonės “nusižemino dėl jų žodžių tiek, kad Viešpats labai juos ^blaimino; ir taip jie buvo išvaduoti nuo karų ir tarpusavio kovų, taip, netgi ketverius metus.

21 Bet, kaip sakiau, devynioliktųjų metų antroje pusėje, taip, nepaisant taikos tarp jų, jie buvo priversti prieš savo norą kovoti su savo broliais lamanitais.

22 Taip, ir apskritai jų karai su lamanitais niekad nesiliaudavo daugeliui metų, nepaisant jų didelio nenoro kariauti.

23 Dabar, jie “gailėjosi, kad tenka imtis ginklų prieš lamanitus, kadangi jie nesimėgavo kraujo liejimu; taip, ir tai dar ne viskas – jie gailėjosi, kad tenka būti priemone išsiunčiant iš šito pasaulio į amžinąjį pasaulį tiek daug savo brolių, nepasiruošusių susitikti su savo Dievu.

24 Tačiau jie negalėjo leisti paguldyti savo gyvybes, kad jų “žmonas ir vaikus išžudytų barbariškas žiaurumas tų, kurie kadaise buvo jų broliai, taip, ir ^batskilo nuo jų bažnyčios, ir paliko juos, ir nuėjo jų naikinti, prisidėdami prie lamanitų.

25 Taip, jie negalėjo pakelti, kad jų broliai džiūgautų neftų krauju, tol, kol buvo bent vienas, kuris laikėsi Dievo įsakymų, nes toks buvo Viešpaties

14a Al 43:46–47;
3 Nef 3:20–21;
Mrm 3:10–11;
DS 98:16.
16a Al 55:19.

17a 1 Nef 22:26;
3 Nef 6:15.
20a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

b 1 Nef 17:35.
23a DS 42:45.
24a Al 46:12.
b RR Atsimitimas.

pažadas, kad jeigu laikysis jo įsakymų, jie klestės žemėje.

49 SKYRIUS

Įsiveržusieji lamanitai nepajėgūs paimti įtvirtintų Amoniho ir Nojaus miestų. Amalikijas keikia Dievą ir prisiekia gerti Moronio kraują. Helamanas ir jo broliai toliau stiprina Bažnyčią. Apie 72 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad devynioliktųjų metų vienuolikto mėnesio dešimtą dieną buvo pastebėtos lamanitų armijos, besiantinančios prie Amoniho žemės.

2 Ir štai, miestas buvo atstatytas, ir Moronis pastatė armiją prie miesto ribų, ir jie supylė žemės pylimus aplink, kad apsaugotų juos nuo lamanitų strėlių ir akmenų; nes štai, jie kovėsi akmenimis ir strėlėmis.

3 Štai, sakiau, kad „Amoniho miestas buvo atstatytas. Sakau jums: taip, iš dalies jis buvo atstatytas; ir kadangi dėl žmonių nedorybės lamanitai kartą buvo jį sugriovę, jie manė, kad jis vėl taps jiems lengvu grobiu.

4 Bet štai, kaipgi jie nusivylė; nes štai, nefitai aplink buvo sukasę žemės keterą, kuri buvo tokia aukšta, kad lamanitai negalėjo į juos laidyti savo akmenis ir savo strėles taip, kad šie turėtų poveikį, ir negalėjo užpulti jų kitaip, kaip tik per įėjimą.

5 Dabar, tuo metu vyriausieji lamanitų vadai buvo nepapas-

tai nustebinti nefitų išminties paruošiant savo apsaugos vietas.

6 Dabar, dėl savo gausumo lamanitų vadai manė, taip, jie manė, kad galės juos užpulti, kaip tai darė iki šiol; taip, ir jie taip pat apsirūpino skydais ir antkrūtiniais; ir taip pat apsirūpino odų apdarais, taip, labai storais apdarais savo nuogumui uždengti.

7 Ir būdami taip apsirengę, jie manė, kad lengvai nugalės ir pajungs savo brolius vergijos jungan arba panorėję juos lengvai išžudys ir išskers.

8 Bet štai, didžiausiai jų nuostabai, jie „pasiruošė jiems tokiu būdu, kokio Lehio vaikai niekada nežinojo. Dabar, jie buvo pasiruošę sutikti lamanitus, kad kovotų pagal Moronio nurodymus.

9 Ir buvo taip, kad lamanitai, arba amalikijininkai, buvo nepaprastai nustebinti jų pasiruošimo karui būdo.

10 Dabar, jei karalius Amalikijas būtų atėjęs iš Nefio „žemės savo armijos priešaky, galbūt jis lamanitams būtų įsakęs pulti nefitus Amoniho mieste; nes štai, jis nesirūpino dėl savo žmonių kraujo.

11 Bet štai, pats Amalikijas neatėjo kautis. Ir štai, jo vyriausieji vadai neišdrįso pulti nefitų Amoniho mieste, nes Moronis taip pakeitė nefitų gynybos būdą, kad jų atsitraukimo vietos nuvylė lamanitus ir šie negalėjo jų pulti.

12 Todėl jie atsitraukė į tyrus,

surinko savo stovyklą ir nužygiavo link Nojaus žemės, manydami, kad tai bus kita geriausia vieta jiems pulti nefitus.

13 Nes jie nežinojo, kad Moronis visoje šalyje padarė įtvirtinimus, arba pastatė apsaugos "fortus, kiekvienam miestui; todėl jie žygiavo pirmyn į Nojaus žemę tvirtai pasiryžę; taip, jų vyriausieji vadai išėjo į priekį ir prisiekė, kad sunaikins to miesto žmones.

14 Bet štai, jų nuostabai, Nojaus miestas, kuris iki tol buvo silpna vieta, dabar, Moronio priemonių dėka, tapo stiprus, taip, stipresnis net už Amonihio miestą.

15 Ir dabar štai tai buvo Moronio išmintis; nes jis numanė, kad jie išsišąs prie Amonihio miesto; ir kadangi Nojaus miestas iki tol buvo silpniausia šalies dalis, todėl jie nužygiuos ten kautis; ir įvyko taip, kaip jis norėjo.

16 Ir štai Moronis vyriausiuoju šio miesto vyrų vadu buvo paskyręs Lehį; ir tai buvo "tas pats Lehis, kuris kovėsi su lamanitais slėnyje, Sidono upės rytiniame krante.

17 Ir dabar štai, kada lamanitai sužinojo, kad miestui vadovauja Lehis, jie vėl nusivylė, nes nepaprastai bijojo Lehis; tačiau jų vyriausieji vadai buvo su priesaika prisiekę pulti miestą; todėl jie atvedė savo armijas.

18 Dabar štai dėl pylimo, kuris buvo supiltas, aukštumo, ir griovio, kuris buvo iškastas aplink, išskyrus vietą prie įėjimo,

gilumo, lamanitai negalėjo įsigauti į jų apsaugos fortus jokių kitu keliu, kaip tik per įėjimą.

19 Ir taip nefitai, pasiruošę laidyti per viršų akmenis ir strėles į juos, buvo pasirenge sunaikinti visus tuos, kurie bandytų kopti aukštyn, ketindami įeiti į fortą kuriuo nors kitu keliu.

20 Tokiu būdu jie, taip, grupė stipriausių vyrų, buvo pasiruošę savo kalavijais ir svaidyklėmis nukirsti žemėn visus, kurie bandytų įeiti į jų apsaugos vietą per įėjimą; ir taip jie buvo pasiruošę gintis nuo lamanitų.

21 Ir buvo taip, jog lamanitų vadai atvedė savo armijas prie įėjimo ir pradėjo kautis su nefitais, kad išigautų į jų apsaugos vietą; bet štai, kaskart būdavo nuvejami atgal, netgi taip, kad jie buvo žudomi didžiuliu žudymu.

22 Dabar, pamatę, jog negali įgyti pranašumo prieš nefitus prie įėjimo, jie pradėjo ardyti jų žemės pylimus, kad padarytų praėjimą savo armijai, idant turėtų lygias galimybes kovoti; bet bandant tai padaryti, jie buvo nušluojami į juos laidomais akmenimis ir strėlėmis; ir užuot griovius užpildę nugriautais žemės pylimais, jie dalinai užpildė juos savo negyvais ir sužeistais kūnais.

23 Taip nefitai turėjo visišką pranašumą prieš savo priešus; ir taip lamanitai bandė sunaikinti nefitus, kol buvo nukauti visi jų vyriausieji vadai; taip ir buvo nužudyta daugiau kaip

tūkstantis lamanitų; tuo tarpu kitoje pusėje nežuvo nė viena nefitų siela.

24 Buvo apie penkiasdešimt sužeistų, kuriuos per įėjimą pasiekė lamanitų strėlės, bet būdami apsaugoti skydų ir antkrūtinų, ir šalmų, jie buvo sužeisti tik į kojas; ir daugelis jų žaizdų buvo labai sunkios.

25 Ir buvo taip, kad lamanitai, pamatę, jog visi jų vyriausieji vadai žuvo, pabėgo į tyrus. Ir buvo taip, kad jie sugrižo į Nefio žemę pranešti savo karaliui, Amalikijui, kuris pagal kilmę buvo nefitas, apie savo didelius nuostolius.

26 Ir buvo taip, kad jis nepaprastai įpyko ant savo žmonių, kadangi nepasiekė savo kėslų prieš nefitus – nepajungė jų į vergovės jungą.

27 Taip, jis nepaprastai įtūžo ir „keikė Dievą ir taip pat Moronį, su ^bpriesaika prisiekdamas, kad jis gers jo kraują; ir tai dėl to, kad Moronis laikėsi Dievo įsakymų paruošdamas savo žmonių apsaugą.

28 Ir buvo taip, kad, antraverčius, Nefio žmonės „dėkojo Viešpačiui, savo Dievui, už neprilygstamą jo galią, išvaduojant juos iš priešų rankų.

29 Ir taip baigėsi teisėjų valdžios Nefio žmonėms devynioliktieji metai.

30 Taip, ir buvo tarp jų nuolatinė taika, ir bažnyčia nepaprastai klestėjo, nes jie dėmesingai ir stropiai klausė Dievo žodžio, kurį jiems skelbė Hela-

manas ir Šiblonas, ir Koriantonas, ir Amonas, ir jo broliai, taip, ir visi tie, kurie buvo išventinti pagal „šventąją Dievo tvarką, būdami pakrikštyti atgailai ir išsiųsti pamokslauti tarp šitų žmonių.

50 SKYRIUS

Moronis įtvirtina nefitų žemes. Jie pastato daug naujų miestų. Karai ir sunaikinimai ištiko nefitus jų nelabumo ir bjaurumų dienomis. Moriantoną ir jo atskalūnus nugalė Teankumas. Nefihas miršta, ir jo sūnus Pahoranas užima teismo krasę. Apie 72–67 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad Moronis nesiliovė ruošti karui, arba savo žmonių gynybai nuo lamanitų; nes teisėjų valdžios dvidešimtųjų metų pradžioje jis nurodė, kad jo armijos pradėtų pilti žemės pylimus aplink visus miestus visoje žemėje, kuri buvo apgyventa nefitų.

2 Ir ant šitų žemės keturų viršaus, jis nurodė, kad būtų rąstai, taip, pastatytos rąstų konstrukcijos, aukščio sulig vyru, juosiančios miestus.

3 Ir jis nurodė, kad ant šitų rąstų konstrukcijų būtų kuolų statinys, pastatytas aplinkui ant šitų rąstų; ir tie kuolai buvo tvirti ir aukšti.

4 Ir jis nurodė pastatyti bokštus, iškilusius virš tų kuolų statinio, ir nurodė, kad ant tų bokštų būtų įrengtos saugos vietos, kad

27a RR Piktžodžiauti, piktžodžiavimas.

b ApD 23:12.
28a RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.
30a Al 43:2.

lamanitų akmenys ir strėlės negalėtų jiems pakenkti.

5 O jie buvo pasirusę nuo viršaus mėtyti akmenis pagal savo norus ir jėgą, ir nukauti tą, kuris mėgintų prisarti prie miesto sienų.

6 Taip Moronis, ruošdamasis priešų antpuoliui, paruošė įtvirtinimus aplink kiekvieną miestą visoje šalyje.

7 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė savo armijoms eiti į rytinius tyrus; taip, ir jie nuėjo ir išvijo visus lamanitus, buvusius rytiniuose tyruose, į jų pačių žemes, buvusias į pietus nuo Zarahemlos žemės.

8 Ir Nefio žemė driekėsi tiesiai nuo rytinės jūros iki vakarinės.

9 Ir buvo taip, jog, išvijęs visus lamanitus iš rytinių tyrų, kurie buvo į šiaurę nuo jų pačių valdų, Moronis nurodė, kad Zarahemlos žemės ir aplinkinės žemės gyventojai eitų į rytinius tyrus, netgi į pakraščius prie jūros pakrantės, ir apgyventų tą žemę.

10 Ir jis taip pat pastatė armijas pietuose, jų valdų pakraščiuose, ir nurodė jiems pastatyti „įtvirtinimus, kad galėtų apsaugoti savo armijas ir savo liaudį nuo priešų rankų.

11 Ir taip jis atkirto visus lamanitų įtvirtinimus rytiniuose tyruose, taip, ir taip pat vakaruose, įtvirtindamas ribą tarp nefitų ir lamanitų, tarp Zarahemlos žemės ir Nefio žemės, nuo vakarinės jūros, einančią pro Sidono upės ištakas. Ir nefi-

tai valdė visą žemę į šiaurę, taip, būtent visą žemę, kuri buvo į šiaurę nuo Dosniosios žemės, taip, kaip jie norėjo.

12 Tuo būdu Moronis su savo armijomis, kurios kasdien didėjo dėl apsaugos patikimumo, kurių jiems atnešė jo darbai, siekė atkirsti lamanitų pajėgas ir galią nuo savo valdų, kad jie neturėtų jokios galios jų valdoms.

13 Ir buvo taip, kad nefitai padėjo miesto pamatus ir tą miestą pavadino Moroniu; ir jis buvo prie rytinės jūros, pietuose prie lamanitų valdų ribos.

14 Ir jie taip pat padėjo pamatus miestui tarp Moronio miesto ir Aarono miesto, jungiančiam Aarono ir Moronio ribas; ir jie pavadino tą miestą, arba tą žemę, Nefiho vardu.

15 Ir tais pačiais metais jie taip pat pradėjo statyti daug miestų šiaurėje, vieną, kurių jie pavadino Lehiu, ypatingu būdu, šiaurėje prie pajūrio ribos.

16 Ir taip pasibaigė dvidešimtieji metai.

17 Ir šitaip klestėdami gyveno Nefio žmonės teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt pirmųjų metų pradžioje.

18 Ir jie nepaprastai klestėjo ir tapo nepaprastai turtingi; taip, ir dauginosi ir stiprėjo žemeje.

19 Ir taip mes matome, kokie gailėstingi ir teisingi yra visi Viešpaties darbai, įvykdant visus savo žodžius žmonių vaikams; taip, mes galime matyti, kad būtent šiuo metu yra

patvirtinti jo žodžiai, kuriuos jis ištarė Lehiui, sakydamas:

20 Palaimintas tu ir tavo vaikai; ir jie bus palaiminti; kiek jie laikysis mano įsakymų, tiek jie klestės šitoje žemėje. Bet atink – kiek jie nesilaikys mano įsakymų, tiek bus „atkertami nuo Viešpaties akivaizdos.

21 Ir mes matome, kad šie pažadai buvo patvirtinti Nefio žmonėms; nes tai jų kivirčiai ir kovos, taip, žudymai ir plėšimai, stbmeldystė, paleistuvystės ir bjaurumai, kurie buvo tarp jų pačių, užtraukė ant jų karus ir sunaikinimus.

22 Ir tie, kas ištikimai laikėsi Viešpaties įsakymų, visuomet buvo išvaduojami, kai tuo tarpu tūkstančiai jų nelabų brolių buvo paskirti vergijai arba žūčiai nuo kalavijo, arba nusiristi į netikėjimą ir susimaišyti su lamanitais.

23 Bet štai niekada nuo Nefio dienų nebuvo „laimingesnio laiko tarp Nefio žmonių negu Moronio dienomis, taip, būtent šituo metu – dvidešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais.

24 Ir buvo taip, kad dvidešimt antrieji teisėjų valdžios metai taip pat baigėsi taikiai; taip, ir taip pat dvidešimt tretieji metai.

25 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios dvidešimt ketvirtųjų metų pradžioje taip pat būtų buvusi taika tarp Nefio žmonių, jeigu ne „ginčas, kilęs tarp jų dėl Lehio žemės ir dėl Moriantono žemės, nusidriekusios iki Lehio

ribos; abi jos buvo pakraščiuose prie jūros kranto.

26 Nes štai žmonės, kurie apgyveno Moriantono žemę, pareiškė pretenzijas į dalį Lehio žemės; todėl tarp jų prasidėjo karštas ginčas, toks, kad Moriantono žmonės ėmėsi ginklų prieš savo brolius ir buvo pasiryžę išžudyti juos kalaviju.

27 Bet štai žmonės, kurie apgyveno Lehio žemę, pabėgo į Moronio stovyklą ir kreipėsi į ją pagalbos; nes štai jie buvo nekalti.

28 Ir kada Moriantono žmonės, vadovaujami vyro, vardu Moriantonas, pamatė, kad Lehio žmonės pabėgo į Moronio stovyklą, jie nepaprastai išsigando, kad Moronio armija puls juos ir sunaikins.

29 Todėl Moriantonas įdėjo jiems į širdis bėgti į žemę šiaurėje, padengtą didelių vandens telkinių, ir užimti žemę šiaurėje.

30 Ir štai jie būtų įvykdę šį planą (kas būtų apverktina), bet štai Moriantonas, būdamas labai ūmus vyras, supyko ant vienos iš savo tarnaičių, puolė ją ir smarkiai sumušė.

31 Ir buvo taip, kad ji pabėgo ir perėjo į Moronio stovyklą, ir papasakojo Moroniui viską apie tą reikalą, ir taip pat apie jų ketinimus bėgti į žemę šiaurėje.

32 Dabar štai žmonės, kurie buvo Dosniojoje žemėje, tiksliau Moronis, bijojo, kad jie paklausys Moriantono žodžių ir susijungs su jo žmonėmis, ir taip jis užimtų tas žemės dalis, kas

sukeltų rimtas pasekmes tarp Nefio žmonių, taip, pasekmes, kurios atvestų į jų „nepriklausomybės žlugimą.

33 Todėl Moronis pasiuntė armiją su jų stovykla, kad pastotų kelią Moriantono žmonėms, kad sustabdytų jų bėgimą į žemę šiaurėje.

34 Ir buvo taip, kad jie nepastotojiems keliui, kol šie priėjo „Dyknės žemės ribas; ir ten jie pastotojiems kelią prie siauro praėjimo, kuris vedė palei jūrą į žemę šiaurėje, taip, palei jūrą vakaruose ir rytuose.

35 Ir buvo taip, kad Moronio pasiūsta armija, vedama vyro, vardu Teankumas, pasitiko Moriantono žmones; ir tokie užsispyrę buvo Moriantono žmonės (įkvėpti jo nelabumo ir pataikūniškų žodžių), kad tarp jų prasidėjo kova, kurioje Teankumas nukovė Moriantoną ir nugalėjo jo armiją, ir paėmė juos nelaisvėn, ir sugrįžo į Moronio stovyklą. Ir taip pasibaigė dvidešimt ketvirtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

36 Ir taip Moriantono žmonės buvo parvesti atgal. Ir jiems sudarius sandorą palaikyti taiką, jie buvo sugražinti į Moriantono žemę, ir buvo sudaryta sąjunga tarp jų bei Lehio žmonių; ir jie taip pat buvo sugražinti į savo žemes.

37 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, kada Nefio žmonės atstatė taiką, mirė Nefihas, antrasis vyriausiasis teisėjas, tar-

navęs teismo krasėje su tobulu teisumu priešais Dievą.

38 Tačiau jis atsakė Almai priimti savo atsakomybėn tuos metraščius ir tuos daiktus, kuriuos Alma ir jo tėvai laikė pačiais švenčiausiais; todėl Alma perdavė juos savo sūnui Helamanui.

39 Štai buvo taip, kad Nefiho sūnus buvo paskirtas užimti teismo krasę vietoje savo tėvo; taip, su priesaika ir šventa apeiga jis buvo paskirtas vyriausiuoju liaudies teisėju ir valdytoju, kad teisiai teistų ir palaikytų žmonių taiką bei laisvę, ir užtikrintų jiems šventas jų privilegijas garbinti Viešpatį, savo Dievą, taip, remtų ir palaikytų Dievo reikalą per visas savo dienas, ir atiduotų nelabuosius teisingumui už jų nusikaltimus.

40 Dabar štai jo vardas buvo Pahoranas. Ir Pahoranas užėmė savo tėvo krasę ir pradėjo valdyti Nefio žmones dvidešimt ketvirtųjų metų pabaigoje.

51 SKYRIUS

Karalininkai kėsinaisi pakeisti įstatymą ir paskirti karalių. Pahoranas ir laisvės šalininkai paremiami liaudies balsu. Moronis priverčia karalininkus ginti savo šalį, antraip jie bus atiduoti mirčiai. Amalikijas ir lamanitai užgrobia daug įtvirtintų miestų. Teankumas atremia lamanitų įsiveržimą ir nužudo Amalikiją jo palapinėje. Apie 67–66 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad teisėju

valdžios Nefio žmonėms dvidešimt penktųjų metų pradžioje jie buvo pasiekę taiką tarp Lehio žmonių ir Moriantono žmonių dėl jų žemių, ir dvidešimt penktuosius metus pradėjo taikoje.

2 Tačiau jie neilgai išlaikė visišką taiką toje žemėje, nes tarp žmonių prasidėjo nesutarimas dėl vyriausiojo teisėjo Pahorano; nes štai buvo dalis žmonių, kurie norėjo, kad būtų pakeista keletas tam tikrų įstatymo punktų.

3 Bet štai Pahoranas nekeitė ir neleido keisti įstatymo; todėl jis nekreipė dėmesio į tuos, kurie atsiuntė savo balsus su prašymais dėl įstatymo pakeitimo.

4 Todėl tie, kurie norėjo, kad įstatymas būtų pakeistas, pyko ant jo ir norėjo, kad jis daugiau nebebūtų vyriausiasis šalies teisėjas; tad dėl to reikalo kilo karštas ginčas, bet ne iki kraujo praliejimo.

5 Ir buvo taip, kad tie, kurie norėjo, kad Pahoranas būtų nušalintas nuo teismo krasės, buvo pavadinti karalininkais, nes jie troško, jog įstatymas būtų pakeistas taip, kad būtų galima nuversti laisvą valdžią ir įtvirtinti šalyje karalių.

6 Ir tie, kurie norėjo, kad Pahoranas pasiliktu šalies vyriausiuoju teisėju, pasivadino laisvės šalininkais; ir taip tarp jų įvyko skilimas, nes laisvės šalininkai buvo prisiekę, arba sudarę sandorą, palaikyti savo teises ir savo religijos privilegijas laisvos valdžios dėka.

7 Ir buvo taip, kad šitas jų ginčas

buvo išspręstas liaudies balsu. Ir buvo taip, kad liaudies balsas palaikė laisvės šalininkus, ir Pahoranas išlaikė teismo krasę, o tai sukėlė didelį Pahorano brolių ir taip pat daugelio laisvės žmonių džiaugsmą, kurie nutildė ir karalininkus, tad šie nebedrįso priešintis, bet buvo priversti palaikyti laisvės reikalą.

8 Dabar, tie, kurie palaikė karalius, buvo „aukštos kilmės ir siekė būti karaliais; ir juos rėmė tie, kurie siekė galios ir valdžios žmonėms.

9 Bet štai, tai buvo pavojingas laikas tokiems ginčams tarp Nefio žmonių; nes štai, Amalikijas vėl sukurstė lamanitų žmonių širdis prieš nefitų žmones, ir jis rinko kareivius iš visų savo žemės dalių, juos ginklavo ir su visu stropumu ruošė karui; nes buvo „prisiekęs gerti Moronio kraują.

10 Bet štai mes pamatysime, kad jo duotas pažadas buvo skubotas; tačiau jis ruošėsi pats ir ruošė savo armijas eiti kautis su nefitais.

11 Dabar, dėl daugelio tūkstančių žuvusiųjų nuo nefitų rankos jo armijos nebuvo tokios didelės kaip iki šiol; bet nepaisant jų didelių nuostolių, Amalikijas surinko stebėtinai didelę armiją, tad nebijojo leistis į Zarahemlos žemę.

12 Taip, būtent pats Amalikijas atėjo lamanitų priešakyje. Ir tai buvo teisėjų valdžios dvidešimt penktaisiais metais; ir tai buvo tuo pat metu, kada jie pradėjo

spręsti savo ginčą dėl vyriausiojo teisėjo Pahorano.

13 Ir kada žmonės, vadinami karalininkais, išgirdo, kad lamanitai ateina kautis su jais, savo širdyse jie buvo patenkinti; ir atsisakė imtis ginklų, nes buvo taip įtūžę ant vyriausiojo teisėjo ir taip pat ant laisvės „žmonių, jog nenorėjo imtis ginklų savo šaliai ginti.

14 Ir buvo taip, kad pamatęs tai ir taip pat, kad lamanitai ateina į šalies ribas, Moronis nepaprastai įtūžo dėl tų žmonių, kuriuos gindamas jis taip stropiai triūsė, užsispyrimo; taip, jis nepaprastai įtūžo ir jo siela prisipildė pykčio jiems.

15 Ir buvo taip, kad jis pasiuntė prašymą su liaudies balsu šalies valdytojui, norėdamas, kad jis perskaitytų jį ir suteiktų jam (Moroniui) galią priversti tuos atskalūnus ginti savo šalį arba atiduoti juos mirčiai.

16 Nes pirmiausia jam rūpėjo padaryti galą tokiems vaidams ir nesutarimams tarp žmonių; nes štai ligi šiol tai buvo visų jų nuniokojimų priežastis. Ir buvo taip, kad tai buvo leista pagal liaudies balsą.

17 Ir buvo taip, kad Moronis įsakė savo armijai eiti prieš tuos karalininkus, kad sunaikintų jų išdidumą bei puikybę ir sulygintų juos su žeme arba priverstų imtis ginklų ir remti laisvės reikalą.

18 Ir buvo taip, kad armijos nužygiavo prieš juos; ir jie sunaikino jų išdidumą ir puikybę

taip, kad kai jie pakėlė karo ginklus kovoti prieš Moronio žmones, jie buvo nukirsti ir sulyginti su žeme.

19 Ir buvo taip, kad keturi tūkstančiai tų „atskalūnų buvo nukirsti kalaviju; o tie jų vadovai, kurie nebuvo nukauti mūšyje, buvo suimti ir įmesti į kalėjimą, nes tuo metu nebuvo laiko juos teisti.

20 Ir likusieji atskalūnai, kad nebūtų nukirsti kalaviju, vėičiau pasidavė laisvės vėliavai ir buvo priversti iškelti laisvės „vėliavą ant savo bokštų bei savo miestuose ir imtis ginklų savo šaliai ginti.

21 Ir taip Moronis padarė galą tiems karalininkams, tad neliko nė vieno, žinomo karalininko vardu; ir taip jis padarė galą užsispyrimui ir išdidumui tų, kurie skelbėsi esą kilmingųjų kraujo; bet jie buvo priversti nusizeminti kaip jų broliai ir narsiai kautis už savo laisvę nuo vergijos.

22 Štai buvo taip, jog kol „Moronis taip naikino karus bei ginčus tarp savo paties žmonių ir vertė juos paklusti taikai ir civilizuoatumui, ir davė nurodymus pasiruošti karui prieš lamanitus, štai lamanitai atėjo į Moronio žemę, kuri buvo pakraštyje prie jūros kranto.

23 Ir buvo taip, kad nefitai nebuvo pakankamai stiprūs Moronio mieste; todėl Amalikijas išvijo juos, daugelį nukaudamas. Ir buvo taip, kad Amalikijas

užėmė miestą, taip, užėmė visus jų įtvirtinimus.

24 O tie, kurie pabėgo iš Moronio miesto, atėjo į Nefiho miestą; ir taip pat Lehio miesto žmonės susirinko ir pasiruošė, ir buvo pasirengę susitikti su lamanitais kovoje.

25 Bet buvo taip, kad Amalikijas neleido lamanitams eiti kautis prieš Nefiho miestą, bet laikė juos prie jūros kranto, kiekviename mieste palikdamas vyrus juos išlaikyti ir ginti.

26 Ir taip jis tęsė, užimdamas daug miestų: Nefiho miestą ir Lehio miestą, ir Moriantono miestą, ir Omnerio miestą, ir Gido miestą, ir Muleko miestą, kurie visi buvo rytiniame pakraštyje prie jūros kranto.

27 Ir taip Amalikijo gudrumo dėka lamanitai savo nesuskaičiuojamais pulkais užėmė tiek daug miestų, ir visi jie buvo stipriai įtvirtinti pagal Moronio „įtvirtinimų būdą; ir visi jie tapo lamanitų tvirtovėmis.

28 Ir buvo taip, kad jie nužygiavo į Dosniosios žemės ribas, vydami nefitus ir daugelį nužudydami.

29 Bet buvo taip, kad juos sutiko Teankumas, kuris „nukovė Moriantoną ir pastojo kelią jo žmonėms, kai šie bėgo.

30 Ir buvo taip, kad jis pastojo kelią taip pat ir Amalikijui, kai šis žygiavo pirmyn su savo gausia armija, idant užimtų Dosniąją žemę ir taip pat žemę šiaurėje.

31 Bet šiam teko nusivilti, kadangi buvo atmuštas Teankumo

ir jo vyrų, nes jie buvo galingi kariai; nes kiekvienas Teankumo vyras savo jėga ir karo įgūdžiais pranoko lamanitus, tad jie igijo pranašumą prieš lamanitus.

32 Ir buvo taip, kad jie taip juos puolė, kad žudė net iki sutemų. Ir buvo taip, kad Teankumas ir jo vyrai pasistatė palapines Dosniosios žemės ribose; ir Amalikijas pasistatė palapines pakrašty ant jūros kranto, ir taip jie buvo nuvyti.

33 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai, Teankumas ir jo tarnas naktį išsėlino ir išėjo, ir įsigavo į Amalikijo stovyklą; ir štai dėl didelio nuovargio, sukulto dienos darbų ir karščio, juos buvo pergalejęs miegas.

34 Ir buvo taip, kad Teankumas tyliai išsėlino į karaliaus palapinę ir išmeigė ietį jam į širdį; ir jis sukėlė karaliaus mirtį akimirksniu, tad šis nepažadino savo tarnų.

35 Ir jis vėl tyliai sugrižo į savo stovyklą, ir štai, jo vyrai miegojo, ir jis pažadino juos ir papasakojo jiems viską, ką padarė.

36 Ir jis nurodė, kad jo armijos būtų parengtyje, bijodamas, kad lamanitai pabudo ir gali juos pulti.

37 Ir taip baigiasi teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt penktieji metai; ir taip baigiasi Amalikijo dienos.

52 SKYRIUS

Amoronas pakeičia Amalikiją kaip

lamanitų karalius. Moronis, Teankumas ir Lehis vadovauja nefitams pergalingame kare prieš lamanitus. Susigrąžinamas Muleko miestas ir nukaunamas Jokūbas, zoraminingas. Apie 66–64 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, jog teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt šeštaisiais metais, pabudę pirmo mėnesio pirmą rytą, štai lamanitai pamatė, kad Amalikijas nebegyvas savo paties palapinėje; ir jie taip pat matė, kad Teankumas pasiruošęs stoti su jais į kovą tą pačią dieną.

2 Ir dabar, tai pamatę, lamanitai išsigando; ir jie atsisakė savo ketinimo žygiuoti į žemę šiaurėje ir atsitraukė su visa savo armija į Muleko miestą, ieškodami apsaugos savo įtvirtinimuose.

3 Ir buvo taip, kad Amalikijo brolis buvo paskirtas tų žmonių karaliumi; ir jo vardas buvo Amoronas; taip karalius Amoronas, karaliaus Amalikijo brolis, buvo paskirtas valdyti jo vietoje.

4 Ir buvo taip, jog jis įsakė savo žmonėms išlaikyti tuos miestus, kuriuos jie paėmė praliedami kraują; nes jie nepaėmė nė vieno miesto, nepraliedami daug kraujo.

5 Ir dabar, Teankumas pamatė, kad lamanitai pasiryžę išlaikyti tuos jų paimtus miestus ir tas žemės dalis, kurias buvo užėmę; ir taip pat matydamas jų gaušumą, Teankumas galvojo, kad jam netikslinga bandyti pulti juos jų fortuose.

6 Bet jis aplinkui laikė savo

vyrus, lyg ruošęsi karui; taip, o iš tikrųjų jis pats ruošėsi gintis nuo jų, aplinkui "sukasdamas sienas ir ruošdamas atsitraukimo vietas.

7 Ir buvo taip, kad tuo būdu jis nesiliaudamas ruošėsi karui, kol Moronis atsiuntė daug vyrų jo armijai pastiprinti.

8 Ir Moronis taip pat atsiuntė jam nurodymus išsaugoti visus į jo rankas papuolusius belaisvius: kadangi lamanitai buvo paėmę daug belaisvių, kad ir jis išsaugotų visus lamanitų belaisvius kaip išpirką už tuos, kuriuos buvo paėmę lamanitai.

9 Ir jis taip pat atsiuntė jam nurodymus įtvirtinti Dosniąją žemę ir išsaugoti "siaurą praejimą, vedantį į žemę šiaurėje, kad lamanitai neužimtų to punkto ir neturėtų galimybės pulti juos iš visų pusių.

10 Ir Moronis taip pat atsiuntė jam, norėdamas, kad jis būtų ištikimas išlaikant tą žemės vietą ir ieškotų visokių progų plakti lamanitus tame rajone kiek tik išgali, idant galbūt gudrumu ar koku kitu būdu vėl užimtų tuos miestus, paimtus iš jų rankų; ir kad taip pat tvirtintų ir stiprintų aplinkinius miestus, kurie nebuvę papuolę į lamanitų rankas.

11 Ir jis taip pat sakė jam: Aš atečiau pas tave, bet štai lamanitai puola mus šalies pakraštyje prie vakarinės jūros; ir štai aš einu prieš juos, todėl negaliu ateiti pas tave.

12 Dabar, karalius (Amoronas) išvyko iš Zarahemlos žemės ir

pranešė karalienei apie savo brolio mirtį, ir surinko daug vyrų, ir žygiavo prieš nefitus į pakraščius prie vakarinės jūros.

13 Ir taip jis stengėsi puldinėti nefitus ir atitraukti dalį jų pajėgų į tą žemės dalį, kai tuo tarpu jis buvo įsakęs tiems, kuriuos jis paliko valdyti jo užimtus miestus, kad jie taip pat puldinėtų nefitus pakraščiuose prie rytinės jūros ir užimtų kiek tik išgali daugiau jų žemių pagal savo armijų galią.

14 Ir tokiomis pavojingomis sąlygomis nefitai gyveno teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt šeštųjų metų pabaigoje.

15 Bet štai buvo taip, kad teisėjų valdžios dvidešimt septintaisiais metais Teankumas, pagal įsakymą Moronio, kuris pastatė armijas pietinėms ir vakarinėms šalies riboms ginti ir pradėjo žygiuoti Dosniosios žemės link, kad savo vyrais padėtų Teankumui susigrąžinti miestus, kuriuos jie prarado;

16 ir buvo taip, kad Teankumas gavo nurodymus pulti Muleko miestą ir, jei įmanoma, jį susigrąžinti.

17 Ir buvo taip, kad Teankumas pasiruošė pulti Muleko miestą ir žygiuoti su savo armija prieš lamanitus; bet jis matė, jog jam neįmanoma jų įveikti, kol jie savo įtvirtinimuose; todėl jis paliko savo ketinimus ir vėl sugrįžo į Dosnųjų miestą laukti Moronio atvykimo, kad gautų pastiprinimą savo armijai.

18 Ir buvo taip, kad Moronis su savo armijomis atvyko į Dosniąją žemę teisėjų valdžios

Nefio žmonėms dvidešimt septintųjų metų pabaigoje.

19 Ir dvidešimt aštuntųjų metų pradžioje Moronis ir Teankumas bei daugelis vyriausiųjų vadų surengė karinį pasitarimą – ką jiems daryti, kad pastūmėtų lamanitus išėiti prieš juos kautis, arba kad jie kokiomis nors priemonėmis išviliotų juos iš jų tvirtovių, idant įgytų pranašumą prieš juos ir vėl paimtų Muleko miestą.

20 Ir buvo taip, kad jie pasiuntė pasiuntinius pas lamanitų armiją, gynusią Muleko miestą, pas jų vadą, kurio vardas buvo Jokūbas, norėdami, kad jis su savo armijomis išėitų susitikti su jais lygumoje tarp dviejų miestų. Bet štai Jokūbas, kuris buvo zoramininkas, nenorėjo su savo armija išėiti susitikti su jais lygumoje.

21 Ir buvo taip, kad Moronis, neturėdamas vilčių susitikti su jais lygiomis sąlygomis, sumanė planą, kaip išvilioti lamanitus iš jų tvirtovių.

22 Todėl jis nurodė, kad Teankumas paimtų nedidelį būrį vyrų ir žygiuotų žemyn palei jūros krantą; o Moronis ir jo armija naktį nužygiavo į tyrus Muleko miesto vakaruose; ir taip, rytojaus dieną, kada lamanitų sargybiniai pastebėjo Teankumą, jie nubėgo ir pranešė tai Jokūbui, savo vadui.

23 Ir buvo taip, kad lamanitų armijos nužygiavo pirmyn prieš Teankumą, tikėdamosi savo gausumu įveikti Teankumą dėl mažo jo karių kiekio. Ir pamatęs lamanitų armijas,

ateinančias prieš jį, Teankumas pakrante pradėjo trauktis šiaurės kryptimi.

24 Ir buvo taip, jog pamatę, kad jis pradėjo bėgti, lamanitai įsidrąsino ir energingai juos vijosi. Ir kol Teankumas taip vedė šalin lamanitus, kurie bergždžiai juos vijosi, štai Moronis įsakė, kad dalis jo armijos, kuri buvo su juo, žygiuotų į miestą ir jį užimtų.

25 Jie taip ir padarė, ir nužudė visus tuos, kurie buvo palikti ginti tą miestą, taip, visus tuos, kurie atsisakė atiduoti savo karo ginklus.

26 Ir taip Moronis savo armijos dalimi užėmė Muleko miestą, kai tuo tarpu jis pats su likusiais žygiavo pasitikti lamanitus, kada jie sugriš po Teankumo persekiojimo.

27 Ir buvo taip, kad lamanitai vijosi Teankumą, kol atėjo netoli Dosniojo miesto, ir tada juos pasitiko Lehis ir nedidelė armija, palikta ginti Dosniojo miesto.

28 Ir dabar štai, kada vyriausieji lamanitų vadai pamatė Lehį su jo armija, ateinančius prieš juos, jie didžiai sutrikę bėgo, bijodami, kad galbūt nepasieks Muleko miesto prieš Lehiui pasivejant juos; nes jie buvo išvarginti žygio, o Lehis vyrai buvo žvalūs.

29 Dabar, lamanitai nežinojo, kad jiems už nugaros yra Moronis su savo armija; ir jie bijojo tik Lehis ir jo vyrų.

30 Dabar, Lehis neskubėjo pa-

sivyti jų, kol jie nesusitiks su Moroniu ir jo armija.

31 Ir buvo taip, kad lamanitams dar nespėjus toli atsitraukti, jie buvo apsupti nefitų – Moronio vyrų iš vienos pusės, ir Lehis vyrų iš kitos pusės, kurie visi buvo žvalūs ir kupini jėgų; o lamanitai buvo išvarginti ilgo žygio.

32 Ir Moronis savo vyrams įsakė juos pulti, kol jie atiduos savo karo ginklus.

33 Ir buvo taip, kad Jokūbas, būdamas jų vadas, be to, "zoraminkas ir nenugalimos dvasios, su nepaprastu įtūžiu vedė lamanitus pirmyn kautis su Moroniu.

34 Moronis buvo jų kelyje, todėl Jokūbas apsisprendė nukauti juos ir prasikirsti sau kelią į Muleko miestą. Bet štai Moronis ir jo vyrai buvo stipresni; todėl jie nedavė kelio lamanitams.

35 Ir buvo taip, kad abiejose pusėse jie kovojo su nepaprastu įtūžiu; ir daug nukautų buvo abiejose pusėse; taip, ir Moronis buvo sužeistas, o Jokūbas nukautas.

36 Ir Lehis su savo stipriais vyrais užgulė jų užnugarį su tokiu įtūžiu, kad lamanitai užnugaryje atidavė savo karo ginklus; o likusieji iš jų, būdami labai sutrikę, nežinojo kur eiti ar smogti.

37 Dabar, Moronis, matydamas jų sutrikimą, tarė jiems: Jei atnešite savo karo ginklus ir atiduosite, štai mes nustosime lieti jūsų kraują.

38 Ir buvo taip, jog lamanitams išgirdus šiuos žodžius, jų vyriausieji vadai, visi, kurie nebuvo nukauti, išėjo į priekį ir numetė savo karo ginklus prie Moronio kojų, ir taip pat savo vyrams įsakė padaryti tą patį.

39 Bet štai buvo daug tokių, kurie atsisakė; ir tie, kurie atsisakė atiduoti savo kalavijus, buvo suimti ir surišti bei jų karo ginklai buvo iš jų atimti, ir jie buvo priversti žygiuoti su savo broliais į Dosniąją žemę.

40 Ir dabar, paimtų į nelaisvę buvo daugiau negu nukautų; taip, jų buvo daugiau negu nukautų abiejose pusėse.

53 SKYRIUS

Lamanitų belaisviai naudojami įtvirtinti Dosnųjį miestą. Nefitų susiskaldymas atneša pergale lamanitams. Helamanas apsiima vadovauti dviems tūkstančiams jaunujų Amono liaudies sūnų. Apie 64–63 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jie pastatė sargybinius lamanitų belaisviams ir privertė juos eiti ir laidoti savo žuvusius, taip, ir taip pat nefitų žuvusius, kurie buvo nukauti; ir Moronis pastatė vyrus, kad juos saugotų, kol šie vykdys savo darbus.

2 Ir Moronis su Lehiu nuėjo į Muleko miestą ir paėmė valdžią mieste, ir perdavė ją Lehiui. Dabar štai šitas Lehis buvo vyras, dalyvavęs su Moroniu daugumoje jo kovų; ir jis buvo toks

vyras, kaip „Moronis, ir jie džiūgavo vienas kito saugumu; taip, jie mylėjo vienas kitą, ir taip pat juos mylėjo visa Nefio liaudis.

3 Ir buvo taip, kad baigę laidoti savo žuvusiuosius ir taip pat nefitų žuvusiuosius, lamanitai buvo nuvesti atgal į Dosniąją žemę; ir Teankumas pagal Moronio nurodymus liepė, kad jie pradėtų kasti griovį aplink Dosniąją žemę, tai yra miestą.

4 Ir jis liepė, kad ant griovio vidinio kranto jie pastatytų rąstų „rentinį; ir jie metė žemę iš griovio ant rąstų rentinio; ir tokiu būdu jie privertė dirbti lamanitus, kol jie Dosnųjį miestą apjuosė stipria nepaprasto aukščio siena iš rąstų ir žemių.

5 Ir šitas miestas nuo šiol tapo nepaprasta tvirtove; ir šitame mieste jie saugojo lamanitų belaisvius; taip, būtent už sienos, kurią jie privertė juos pastatyti jų pačių rankomis. Dabar, Moronis turėjo versti lamanitus dirbti, kadangi dirbančius juos buvo lengviau saugoti; o puldamas lamanitus jis norėjo turėti visas savo pajėgas.

6 Ir buvo taip, kad taip Moronis pasiekė pergalę prieš vieną didžiausių lamanitų armijų ir užvaldė Muleko miestą, kuris buvo vienas iš stipriausių lamanitų fortų Nefio žemėje; ir taip jis taip pat pastatė tvirtovę savo belaisviams laikyti.

7 Ir buvo taip, kad tais metais jis daugiau nesiekė kovos su lamanitais, bet panaudojo savo vyrus pasiruošimo karui dar-

bams, taip, ir apsaugos įtvirtinimų prieš lamanitus statyboje, taip, ir taip pat vaduojant savo moteris bei vaikus nuo bado ir suspaudimų ir aprūpinant maistu savo armijas.

8 Ir dabar buvo taip, kad lamanitų armijos pietuose prie vakarinės jūros, kol nebuvo Moronio, dėl kažkokių intrigų tarp nefitų, kurios tarp jų sukėlė nesutarimus, laimėjo šiek tiek nefitų teritorijos, taip, tiek, kad jie užėmė kažkiek jų miestų toje žemės dalyje.

9 Ir taip dėl nedorybės tarp jų, taip, dėl tarpusavio nesutarimų ir intrigų, jie pateko į pavojingiausias aplinkybes.

10 Ir dabar štai noriu kai ką pasakyti apie Amono „žmones, kurie iš pradžių buvo lamanitai; bet Amono ir jo brolių, arba, tiksliau, Dievo galia ir žodžiu, jie buvo ^batvesti į Viešpatį; jie buvo atvesti į Zarahemlos žemę ir nuo to laiko visada buvo ginami nefitų.

11 Ir dėl savo priesaikų jie buvo sulaikomi nuo ginklo panaudojimo prieš savo brolius; nes buvo davę priesaiką, kad daugiau niekuomet „nebepralies kraujo; ir pagal savo priesaiką jie būtų žuve; taip, jie būtų leidę sau papulti į savo brolių rankas, jeigu ne gailestis ir nepaprasta meilė, kuriuos Amonas ir jo broliai jautė jiems.

12 Ir dėl to jie buvo atvesti į Zarahemlos žemę; ir visada buvo nefitų „ginami.

13 Bet buvo taip, kad pamatę pavojų ir daugybę suspaudimų bei vargų, kuriuos nefitai patiria dėl jų, jie buvo apimti gailėsčio ir „norėjo imtis ginklų savo šaliai ginti.

14 Bet štai, kai jie ruošėsi imtis karo ginklų, Helamanas ir jo broliai atkalbėjo juos įtikinėjimais, nes jie ruošėsi „sulaužyti duotą ^bpriesaiką.

15 Ir Helamanas bijojo, kad tik taip darydami jie nepražudytų savo sielos; todėl visi, sudarę šitą sandorą, buvo priversti matyti, kaip jų broliai brenda per suspaudimus to meto pavojingomis sąlygomis.

16 Bet štai buvo taip, kad jie turėjo daug sūnų, kurie nesudarė sandoros, kad neims karo ginklų gintis nuo priešų; todėl tuo metu jie susirinko, visi, kurie tik galėjo imtis ginklų, ir pasivadino nefitais.

17 Ir jie sudarė sandorą kovoti už nefitų laisvę, taip, ginti šią šalį negailėdami savo gyvybės; taip, būtent jie sudarė sandorą, kad niekuomet neišduos savo „laisvės, bet kovos bet kokiomis sąlygomis, kad apgintų nefitus ir save nuo vergijos.

18 Dabar štai buvo du tūkstančiai tų jaunuolių, kurie sudarė šią sandorą ir ėmėsi karo ginklų savo šaliai ginti.

19 Ir dabar štai kaip ir iki šiol jie niekuomet nebuvo nenaudingi nefitams, taip ir dabar, šiuo metu jie tapo didele parama; nes

10a Al 27:24–26.

b Al 23:8–13.

11a Al 24:17–19.

12a Al 27:23.

13a Al 56:7.

14a Sk 30:3.

b RR Priesaika.

17a Al 56:47.

RR Laisvas, laisvė.

jie ėmėsi karo ginklų ir panoro, kad Helamanas būtų jų vadas.

20 Ir visi jie buvo jaunuoliai, ir jie buvo nepaprastai šaunūs „draša ir taip pat jėga bei uolumu; bet štai, tai dar ne viskas – jie buvo vyrai, ^bištikimi visada ir visame, kas jiems bebūtų patikėta.

21 Taip, jie buvo tiesos ir rimtumo vyrai, nes buvo išmokyti laikytis Dievo įsakymų ir teisiai „vaikščioti priešais jį.

22 Ir dabar buvo taip, kad Helamanas savo „dviejų tūkstančių jaunųjų karių priešaky žygiavo į pagalbą žmonėms šalies pakrašty, pietuose prie vakarinės jūros.

23 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt aštuntieji metai.

54 SKYRIUS

Amoronas ir Moronis veda derybas dėl pasikeitimo belaisviais. Moronis reikalauja, kad lamanitai pasitrauktų ir nutrauktų savo žudikiškus antpuolius. Amoronas reikalauja, kad nefitai sudėtų savo ginklus ir taptų pavaldūs lamanitams. Apie 63 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, teisėjų valdžios dvidešimt devintųjų metų pradžioje buvo taip, kad „Amoronas pasiuntė Moroniui, norėdamas, kad šis pasikeistų belaisviais.

2 Ir buvo taip, kad Moronis buvo linkęs nepaprastai džiū-

gauti dėl šito prašymo, nes norėjo, kad maistas, skiriamas lamanitų belaisvių išlaikymui, tektų jo paties žmonių išlaikymui; ir jis taip pat norėjo žmonių savo armijai sustiprinti.

3 Dabar, lamanitai buvo paėmę daug moterų ir vaikų, o tarp visų Moronio belaisvių, kitaip sakant, tarp belaisvių, kuriuos buvo paėmęs Moronis, nebuvo nei moters, nei vaiko; todėl Moronis ryžosi gudrybe išgauti iš lamanitų tiek nefitų belaisvių, kiek tik buvo įmanoma.

4 Todėl jis parašė laišką ir pasiuntė jį per Amoroną tarną, tą patį, kuris atnešė laišką Moroniui. Dabar, štai tie žodžiai, kuriuos jis parašė Amoronui, sakantys:

5 Štai, Amoronai, aš tau parašiau šiek tiek dėl šito karo, kuri jūs kariaujate prieš mano žmones, arba, tiksliau, kuri tavo „brolis kariavo prieš juos, ir kuri jūs vis dar pasiryžę tęsti po jo mirties.

6 Štai aš norėčiau tau kai ką pasakyti apie Dievo „teisingumą ir jo visagalės rūstybės kalaviją, pakibusį virš tavęs, jei neatgailausite ir neatitrauksite savo armijų į savo žemes, kitaip sakant, į savo nuosavybės žemę, kuri yra Nefio žemė.

7 Taip, aš norėčiau tau tai pasakyti, jei tik jūs būtumėte pajėgūs į tai išsiklausyti; taip, aš papasakočiau tau apie tą baisų „pragarą, kuris laukia tokių

20a RR Draša, narsa.
b RR Dora, dorumas.
21a RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.
22a Al 56:3–5.
54 1a Al 52:3.

5a Al 48:1.
6a RR Teisingumas.
7a RR Pragaras.

^bžmogžudžių, kaip tu ir tavo brolis, jeigu neatgailausite ir neatsisakysite savo žmogžudiškų tikslų, ir su savo armijomis nesugrįšite į savo žemes.

8 Bet kadangi jūs kartą jau atmetėte tai ir kovojote prieš Viešpaties žmones, aš galiu tikėtis, kad jūs vėl lygiai taip pasielgsite.

9 Ir dabar štai mes esame pasiruošę jus priimti; taip, ir jeigu neatsisakysite savo tikslų, štai jūs užsitrauksite Dievo, kurį atmetėte, rūstybę, net iki visiško sunaikinimo.

10 Bet, kaip gyvas Viešpats, mūsų armijos užpuls jus, jei jūs nepasitrauksite, ir netrukus jus aplankys mirtis, nes mes išlaikysime savo miestus bei savo žemes; taip, ir išlaikysime savo religiją ir mūsų Dievo reikalą.

11 Bet štai man atrodo, kad bergždžiai kalbu tau apie tai; kitaip sakant, man atrodo, kad tu – pragaro „vaikas; todėl baigsiu savo laišką, pasakydamas tau, kad aš nesikeisiu belaisviais kitaip, kaip tik su sąlyga, kad paleisite vyrą ir jo žmoną, ir jo vaikus už vieną belaisvį; tuo atveju, jei tai padarysite, aš apsikeisiu.

12 Ir štai, jei to nepadarysite, aš pulsiu jus savo armijomis; taip, aš apginkluosiu net savo moteris bei vaikus ir eisiu prieš tave, ir vysi tave net į jūsų žemę, kuri yra „mūsų pirmojo paveldo žemė; taip, ir bus kraujas už kraują, taip, gyvybė už gyvybę;

ir aš kovosiu su jumis, net kol jus išnaikinsiu nuo šitos žemės veido.

13 Štai aš įpykęs, ir taip pat mano žmonės; jūs siekėte išžudyti mus, o mes siekėme tik apsiginti. Bet štai jei jūs toliau sieksite sunaikinti mus, mes sieksime sunaikinti jus; taip, ir mes sieksime savo žemės, savo pirmojo paveldo žemės.

14 Dabar aš baigiu savo laišką. Aš esu Moronis; aš esu nefitų žmonių vadas.

15 Dabar buvo taip, kad gavęs šitą laišką, Amoronas supyko; ir jis parašė kitą laišką Moroniui, ir štai ką sako tie žodžiai, kuriuos jis parašė:

16 Aš esu Amoronas, lamanitų karalius; aš esu Amalikijo, kurį jūs „nužudėte, brolis. Štai, aš jums atkeršysiu už jo kraują, taip, ir pulsiu jus savo armijomis, nes nebijau tavo grasinimų.

17 Nes štai jūsų tėvai nuskriaudė savo brolius netgi taip, kad pasigrobė jų „teisę į valdžią, kuri teisėtai priklausė jiems.

18 Ir dabar štai jei sudėsite savo ginklus ir leisitės valdomi tų, kuriems teisėtai priklauso valdžia, tada aš nurodysiu, kad mano žmonės sudėtų savo ginklus ir daugiau nebekariautų.

19 Štai jūs iškvėpėte daug grasinimų prieš mane ir mano žmones; bet štai mes nebijome tavo grasinimų.

20 Nepaisant to, aš mielai sutiksiu apsikeisti belaisviais pagal tavo prašymą, idant

7b Al 47:18, 22–24.
RR Žmogžudystė.
11a Jn 8:42–44.

12a 2 Nef 5:5–8.
16a Al 51:34.
17a 2 Nef 5:1–4;

Mzj 10:12–17.

išsaugočiau maistą savo kariams; ir mes kariausime karą, kuris bus amžinas, – arba iki nefitų paklusdinimo mūsų valdžiai, arba iki amžino jų sunaikinimo.

21 O kas dėl to Dievo, kurį, anot jūsų, mes atmetėme, štai mes nepažįstame tokios esybės; nė jūs nepažįstate; bet tuo atveju, jei tokia esybė yra, mes galime sakyti, kad ji sukūrė mus taip pat, kaip ir jus.

22 Ir tuo atveju, jei yra velnias ir pragaras, štai ar tik jis nepasius tavęs ten gyventi su mano broliu, kurį jūs nužudėte, apie kurį jūs užsiminėte, kad jis nuėjo į tokią vietą? Bet štai tai neturi reikšmės.

23 Aš esu Amoronas ir palikuonis „Zoramo, kuriam jūsų tėvai panaudojo spaudimą ir išvedė iš Jeruzalės.

24 Ir štai dabar aš esu drąsus lamanitas; štai šitas karas kariaujamas atkeršyti už jų skriaudas ir išlaikyti bei įgyti jų teises į valdžią; ir aš baigiu savo laišką Moroniu.

55 SKYRIUS

Moronis atsisako keistis belaisviais. Lamanitų sargybiniai suviliojami pasigerti, ir nefitų belaisviai išlaisvinami. Gido miestas paimamas be kraujo praliejimo. Apie 63–62 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad gavęs laišką, Moronis dar labiau įpyko, nes žinojo, kad Amoronas

puikiai žino apie savo „apgavystę; taip, jis žinojo, jog Amoronas supranta, jog priežastis, dėl kurios jis kovojo prieš Nefio žmones, nėra teisinga.

2 Ir jis tarė: Štai aš nesikeisiu belaisviais su Amoronu, jeigu jis neatsisakys savo kėslo, kaip jau sakiau savo laiške; nes aš neleisiu jam turėti dar daugiau galios negu ta, kurią jau turi.

3 Štai aš žinau vietą, kur lamanitai saugo mano žmones, kuriuos jie paėmė nelaisvėn; ir kadangi Amoronas atsisakė patenkinti mano laišką, štai aš pasielsiu su juo pagal savo žodžius; taip, aš sieksiu jų mirties, kol jie paprašys taikos.

4 Ir dabar buvo taip, kad, ištaręs šiuos žodžius, Moronis nurodė ieškoti tarp savo vyrų, tikėdamasis tarp jų atrasti vyrą, kuris būtų Lamano palikuonis.

5 Ir buvo taip, kad jie surado vieną, vardu Lamanas; ir jis buvo „vienas iš to karaliaus, kurį nužudė Amalikijas, tarnų.

6 Dabar, Moronis nurodė, kad Lamanas ir nedidelis jo vyrų būrys nueitų pas sargybinius, kurie saugojo nefitus.

7 Dabar, nefitai buvo saugomi Gido mieste; todėl Moronis pasakyė Lamaną ir nurodė, kad nedidelis vyrų būrys eitų su juo.

8 Ir kada atėjo vakaras, Lamanas nuėjo pas sargybinius, kurie saugojo nefitus, ir štai jie pamatė jį ateinantį ir šaukė jam; bet jis atsakė jiems: Nebijokit; štai, aš – lamanitas. Štai mes pabėgome nuo nefitų, ir jie

miega; ir štai mes pasiėmėme jų vyno ir atsinešėme su savimi.

9 Dabar, kada lamanitai išgirdo šituos žodžius, jie džiaugsmingai jį priėmė; ir sakė jam: Duokite mums gurkštelti savo vyno; džiaugiamės, kad jūs taip pasiėmėte vyno, nes esame pavargę.

10 Bet Lamanas sakė jiems: Pasilaikykime savo vyną, kol eisime kautis prieš nefitus. Bet šie žodžiai tik dar labiau sužadino jiems norą išgerti vyno.

11 Nes jie sakė: Mes pavargę, todėl išgerkime vyno, o vėliau gausime savo vyno davinį, kuris sustiprins mus eiti prieš nefitus.

12 Ir Lamanas jiems tarė: Darykit, kaip norit.

13 Ir buvo taip, kad jie gėrė daug vyno; ir jiems patiko jo skonis, todėl jie gėrė jo dar daugiau; o jis buvo stiprus, kadangi buvo paruoštas stiprumui.

14 Ir buvo taip, kad jie gėrė bei linksminosi, ir netrukus visi jie buvo girti.

15 Ir dabar, pamatę, kad jie visi girti ir giliai įmigę, Lamanas ir jo vyrai sugrižo pas Moronį ir pasakojo jam viską, kas atsitiko.

16 Ir dabar, tai buvo pagal Moronio planą. Ir Moronis ap rūpino savo vyrus karo ginklais; ir jis nuėjo prie Gido miesto, kol lamanitai buvo giliai įmigę ir girti, ir ėmė belaisviams karo ginklų tiek, kad jie visi buvo apginkluoti.

17 Taip, netgi jų moterims ir visiems jų vaikams, kurie tik galėjo valdyti karo ginklą tuo

metu, kada Moronis apginklavo visus tuos belaisvius; ir visa tai buvo padaryta visiškai tyliai.

18 Bet jeigu jie ir būtų prižadinę lamanitus, štai jie buvo girti, ir nefitai būtų juos nužudę.

19 Bet štai ne to norėjo Moronis; jam nepatiko žmogžudystė arba "kraujo praliejimas, bet jam patiko gelbėti savo žmones nuo sunaikinimo; ir dėl to, kad neužsitrauktų neteisingumo, jis neužpuolė ir nesunaikino lamanitų, jiems esant girtiems.

20 Bet jis pasiekė tai, ko norėjo; nes jis apginklavo tuos nefitų belaisvius, kurie buvo viduj miesto sienų ir davė jiems galią užimti tas dalis, kurios buvo viduj sienų.

21 Ir tada jis nurodė vyrams, kurie buvo su juo, truputėli atitraukti nuo jų ir apsupti lamanitų armijas.

22 Ir štai tai buvo padaryta nakties metu, todėl prabudę ryte lamanitai pamatė, kad iš išorės jie apsupti nefitų ir kad jų belaisviai apginkluoti viduje.

23 Ir taip jie pamatė, kad nefitai turi galią jiems; ir tokiomis aplinkybėmis jie suprato, kad netikslinga kovoti su nefitais; todėl jų vyriausieji vadai pareikalavo jų karo ginklų, ir jie atnešė juos į priekį ir sumetė prie nefitų kojų, prašydami pasigailėjimo.

24 Dabar štai būtent to ir norėjo Moronis. Jis paėmė juos kaip karo belaisvius, užėmė miestą ir nurodė išlaisvinti visus belaisvius nefitus; ir šie prisijungė

prie Moronio armijos ir buvo didelis pastiprinimas jo armijai.

25 Ir buvo taip, kad jis nurodė lamanitams, kuriuos paėmė nelaisvėn, pradėti „dirbti, stiprinant įtvirtinimus aplink Gido miestą.

26 Ir buvo taip, kad įtvirtinęs Gido miestą pagal savo norus, jis nurodė, kad jo belaisviai būtų nuvesti į Dosnujų miestą; ir jis saugojo tą miestą nepaprastai stipriomis pajėgomis.

27 Ir buvo taip, kad jie, nepaisant visų lamanitų intrigu, išlaikė ir apsaugojo visus savo paimtus belaisvius, ir taip pat išlaikė visas atsiimtas žemes ir susigražintą pranašumą.

28 Ir buvo taip, kad nefitai vėl pradėjo imti viršų ir susigražinti savo teises bei privilegijas.

29 Daug kartų lamanitai bandė apsupti juos naktį, bet per šiuos bandymus jie prarasdavo daug belaisvių.

30 Ir daug kartų bandė pateikti savo vyno nefitams, idant galėtų sunaikinti juos nuodais ar girtumu.

31 Bet štai nefitai nebuvo lėti „prisiminti Viešpatį, savo Dievą, šituo savo suspaudimo laiku. Jų negalima buvo pagauti jų pinklėmis; taip, jie negerdavo jų vyno, nebent pirma davė kam nors iš lamanitų belaisvių.

32 Ir tokiu būdu jie saugojosi, kad jiems nebūtų pateikti jokie nuodai; nes jeigu jų vynas nuuodytų lamanitą, jis taip pat nuuodytų ir nefitą; ir tokiu būdu jie bandė visus jų gėrimus.

33 Ir dabar buvo taip, kad

Moroniui reikėjo ruošti pulti Moriantono miestą; nes štai lamanitai savo darbais buvo taip įtvirtinę Moriantono miestą, kad jis tapo nepaprasta tvirtove.

34 Ir jie nuolat pristatydavo naujų pajėgų į tą miestą, taip pat ir naujų maisto atsargų.

35 Ir taip baigėsi teisėjų valdžios Nefio žmonėms dvidešimt devintieji metai.

56 SKYRIUS

Helamanas siunčia Moroniui laišką, aprašantį karo su lamanitais padėtį. Antipas ir Helamanas pasiekia didelę pergalę prieš lamanitus. Du tūkstančiai jaunujų Helamano sūnų su stebuklinga jėga kovoja, ir nė vienas iš jų nežūva. 1 eilutė – apie 62 m. prieš Kristaus gimį; 2–19 eilutės – apie 66 m. prieš Kristaus gimį; 20–57 eilutės – apie 65–64 m. prieš Kristaus gimį.

Ir dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimtųjų metų pradžioje pirmo mėnesio antrąją dieną Moronis gavo iš Helamano laišką, aprašantį žmonių reikalus toje šalies vietoje.

2 Ir štai tie jo parašyti žodžiai, sakantys: Mano švelniai mylimas broli Moroni, kaip Viešpatyje, taip ir mūsų kariavimo suspaudimuose; štai, mano mylimas broli, aš noriu šį tą papasakoti tau apie mūsų kariavimą šitoje šalies dalyje.

3 Štai „du tūkstančiai sūnų tų žmonių, kuriuos Amonas atvedė iš Nefio žemės, – dabar, jūs

žinote, kad jie buvo palikuonys Lamano, kuris buvo vyriausias mūsų tėvo Lechio sūnus;

4 dabar, man nereikia tau pasakoti apie jų tradicijas arba jų netikėjimą, nes tu visa tai žinai, –

5 todėl man pakanka pasakyti tau, jog du tūkstančiai šitų jaunuolių pasiėmė savo karo ginklus ir panorą, kad aš būčiau jų vadas; ir mes išėjome ginti savo šalies.

6 Ir dabar, tu taip pat žinai apie jų tėvų sudarytą „sandorą, kad jie nesiiš karo ginklų prieš savo brolius, idant pralietų kraują.

7 Bet dvidešimt šeštaisiais metais, kada jie pamatė mūsų suspaudimus ir mūsų vargus dėl jų, jie jau buvo „besulaužą tą sandorą, kurią buvo sudarę, ir besiimą savo karo ginklų mums apginti.

8 Bet aš jiems neleidau sulaužyti šitos jų sudarytos sandoros, galvodamas, kad Dievas sustiprins mus tiek, kad mūsų kančios nebus didesnės dėl to, kad jie laikosi duotos priesaikos.

9 Bet štai čia yra vienas dalykas, kuriuo galime didžiai džiaugtis. Nes štai dvidešimt šeštaisiais metais aš, Helamanas, šitų dviejų tūkstančių jaunuolių priešaky žygiavau į Judėjos miestą pagelbėti Antipui, kurį tu paskyrei tos žemės dalies žmonių vadu.

10 Ir aš prijungiau du tūkstančius savo sūnų (nes jie verti vadintis sūnumis) prie Antipo armijos, ir šituo pastiprinimu Antipas nepaprastai džiaugėsi;

nes štai lamanitai išretino jo armiją, nes jų pajėgos nukovė daugybę mūsų vyrų, dėl ko mums tenka gedėti.

11 Tačiau mes galime pasiuguosti tuo, kad jie žuvo už savo šalies ir už savo Dievo reikalą, taip, ir jie „laimingi.

12 Ir lamanitai taip pat pasilaukė daug belaisvių, kurie visi yra vyriausieji vadai, nes nieko kito jie nepalikdavo gyvo. Ir mes numanome, kad dabar, šiuo metu, jie yra Nefio žemėje; taip yra, jeigu jie nenužudyti.

13 Ir dabar, štai tie miestai, kuriuos lamanitai užėmė, praliedami tiekios mūsų narsių vyrų kraują:

14 Mančio žemė, arba Mančio miestas, ir Ziezromo miestas, ir Kumenio miestas, ir Antiparo miestas.

15 Ir šiuos miestus jie valdė, kai aš atvykau į Judėjos miestą; ir aš radau Antipą bei jo vyrus visomis savo išgalėmis plušančius, kad įtvirtintų miestą.

16 Taip, ir jie buvo išvarginti tiek kūnu, tiek ir dvasia, nes narsiai kovėsi dieną ir plušėjo naktį, kad išlaikytų savo miestus; ir tuo būdu jie kentė įvairiausių didžiulius suspaudimus.

17 Ir dabar jie buvo pasiryžę šitoje vietoje nugalėti arba žūti; todėl tu gali gerai įsivaizduoti, kad šitos nedidelės pajėgos, kurias aš atsivedžiau, taip, šitie mano sūnūs, suteikė jiems didelių vilčių ir daug džiaugsmo.

18 Ir dabar, kada lamanitai pamatė, jog Antipas gavo pa-

stiprinimą savo armijai, Amorono nurodymai privertė juos neiti kautis prieš Judėjos miestą, kitaip sakant, prieš mus.

19 Ir tai Viešpats buvo mums toks palankus; nes jeigu jie būtų puolę mus, kai buvome tokie silpni, jie galbūt būtų sunaikinę mūsų mažą armiją; bet taip mes buvome apsaugoti.

20 Amoronas jiems buvo įsakęs išlaikyti tuos miestus, kuriuos jie buvo paėmę. Ir taip pasibaigė dvidešimt šeštieji metai. O dvidešimt septintųjų metų pradžioje mes paruošėme savo miestą ir patys pasiruošėme gynybai.

21 Dabar mes norėjome, kad lamanitai pultų mus; nes nenorėjome jų pulti jų tvirtovėse.

22 Ir buvo taip, jog mes aplinkui laikėme žvalgus, kad stebėtų lamanitų judėjimą, idant jie negalėtų prasmukti pro mus nei naktį, nei dieną, kad užpultų kitus mūsų miestus, kurie buvo šiaurėje.

23 Nes mes žinojome, kad tuose miestuose jie buvo nepakankamai stiprūs pasitikti juos; todėl mes norėjome, jei jie eitų pro mus, užpulti juos iš jų užnugario ir taip priversti juos kautis savo užnugaryje tuo pat metu, kai jie būtų pasitikti iš priekio. Manėme, kad galėtume pergalėti juos; bet štai mes nusivylėme dėl šito savo noro.

24 Jie nedrįso eiti pro mus nei su visa savo armija, nei su dalimi, bijodami, kad bus nepakankamai stiprūs ir kris.

25 Nei nedrįso jie žygiuoti prieš Zarahemlos miestą; nei

nedrįso persikelti per Sidono ištakas į Nefiho miestą.

26 Ir taip su savo pajėgomis jie buvo pasiryžę išlaikyti tuos miestus, kuriuos buvo užėmę.

27 Ir dabar, buvo taip, kad šių metų antrą mėnesį mums buvo pristatyta daug atsargų nuo tų manųjų dviejų tūkstančių sūnų tėvų.

28 Taip pat mums buvo atsiųsta ir du tūkstančiai vyrų iš Zarahemlos žemės. Ir tokiu būdu mes buvome pasiruošę su dešimčia tūkstančių vyrų ir atsargomis jiems, taip pat jų žmonoms bei vaikams.

29 Ir lamanitai, matydami, kad mūsų pajėgos kasdien didėja, ir atvyksta atsargos mūsų išlaikymui, pradėjo baimintis ir pradėjo puldinėti, kad daugiau, jei tai būtų įmanoma, nebeleistų mums gauti atsargų ir pastiprinimo.

30 Dabar, kada pamatėme, jog lamanitai pradeda taip nerimauti, mums kilo noras panaudoti prieš juos gudrybę; todėl Antipas paliepė, kad aš su savo mažaisiais sūnumis žygiuočiau į kaimyninį miestą, tarsi gabentume atsargas į kaimyninį miestą.

31 Ir mes turėjome žygiuoti netoli Antiparo miesto, lyg eitume į miestą už jo, pakraštyje prie jūros pakrantės.

32 Ir buvo taip, kad mes lyg su savo atsargomis išžygiavome į tą miestą.

33 Ir buvo taip, kad Antipas išžygiavo su savo armijos dalimi, likusius palikdamas laikyti miestą. Bet jis neišžygiavo, kol aš su savo mažąja armija neišė-

jau ir neatėjau prie Antiparo miesto.

34 Ir dabar, Antiparo mieste buvo išdėstyta stipriausia lamanitų armija; taip, pati gausiausia.

35 Ir kada jų žvalgai jiems pranešė, jie išėjo su savo armija ir žygiavo prieš mus.

36 Ir buvo taip, kad mes bėgome nuo jų į šiaurę. Ir tokiu būdu nuviliojome pačią stipriausią lamanitų armiją;

37 taip, netgi gana didelį atstumą, toki, jog pamatę visomis išgalėmis juos besivejančią Antipo armiją, jie nepasuko nei dešinėn, nei kairėn, bet tęsė savo žygį tiesia kryptimi paskui mus; ir mes manome, kad jų ketinimas buvo išžudyti mus prieš Antipui pasivejant juos, ir tai dėl to, kad nebūtų apsupti mūsų žmonių.

38 Ir dabar, Antipas, matydamas mūsų pavojų, pagreitino savo armijos žygį. Bet štai atėjo naktis; todėl nei jie mūsų nepavijo, nei Antipas nepavijo jų; todėl mes pasistatėme stovyklą nakčiai.

39 Ir buvo taip, kad prieš išauštant rytui štai lamanitai vijosi mus. Dabar, mes buvome nepakankamai stiprūs kautis su jais; taip, aš neleidau, kad mažieji mano sūnūs papultų į jų rankas; todėl mes tęsėme savo žygį ir nužygiavome į tyrus.

40 Dabar, jie nedrįso pasukti nei dešinėn, nei kairėn, kad nebūtų apsupti; ir aš nesukau nei dešinėn, nei kairėn, kad jie

nepavytų manęs ir mes neatsilaikytume prieš juos, bet būtume nukauti, o jie pabėgtų; ir taip mes bėgome į tyrus visą dieną, net iki sutemų.

41 Ir buvo taip, kad išaušus rytui, mes vėl pamatėme artėjant lamanitus ir bėgome nuo jų.

42 Bet buvo taip, kad jie, neilgai vijęsi, sustojo; ir tai buvo septinto mėnesio trečios dienos rytą.

43 Ir dabar, ar juos pasivijo Antipas, mes nežinojome, bet aš tariau savo vyrams: Štai mes nežinome, ar jie sustojo tam, kad mes pultume juos, idant galėtų pagauti mus į savo pinkles;

44 todėl, ką pasakysite, mano sūnūs, ar eisite kautis prieš juos?

45 Ir dabar, sakau tau, mano mylimas broli Moroni, jog niekada nesu matęs tokio didelio "narsumo, ne, netgi tarp visų nefitų.

46 Nes kaip aš visuomet juos vadinau savo sūnumis (nes visi jie buvo labai jauni), taip ir jie atsakė man: Tėve, štai mūsų Dievas yra su mumis, ir jis neleis, kad mes kristume; tad eikime; mes nežudytume savo brolių, jeigu jie paliktų mus ramybėje; todėl eikime, kad jie nenugalėtų Antipo armijos.

47 Dabar, jie niekada nebuvo kovoje, tačiau nebijojo mirties; ir jie daugiau galvojo apie savo tėvų "laisvę, negu apie savo gyvybę; taip, savo ^bmotinų jie buvo išmokyti, kad jeigu neabejos, Dievas juos išgelbės.

48 Ir jie persakė man savo

45a Al 53:20–21.

47a Al 53:16–18.

b Al 57:21.

RR Motina.

motinų žodžius, sakydami: Mes neabejojame, kad mūsų motinos tai žinojo.

49 Ir buvo taip, kad aš grįžau su savo dviem tūkstančiais prieš tuos lamanitus, kurie vijosi mus. Ir dabar štai Antipo armijos buvo juos pasiviję, ir buvo prasidėjusios baisios kautynės.

50 Antipo armija, išvarginta ilgo žygio per tokį trumpą laiką, buvo bepuolanti į lamanitų rankas; ir jeigu aš nebūčiau sugrįžęs su savo dviem tūkstančiais, jie būtų pasiekę savo tikslą.

51 Nes Antipas ir daugelis jo vadų krito nuo kalavijo dėl jų nuovargio, sukkelto greito žygiavimo, todėl Antipo vyrai, sutrikę dėl savo vadų žuvimo, pradėjo trauktis nuo lamanitų.

52 Ir buvo taip, kad lamanitai įgavo drąsos ir pradėjo juos vytis; taigi lamanitai su dideliu įkarščiu juos vijosi, kada Helamanas su savo dviem tūkstančiais puolė jų užnugarį ir pradėjo juos taip smarkiai žudyti, kad visa lamanitų armija sustojo ir atsigręžė į Helamaną.

53 Dabar, kada Antipo žmonės pamatė, kad lamanitai nusigręžė, jie susirinko savo vyrus ir vėl puolė lamanitų užnugarį.

54 Ir dabar buvo taip, kad mes, Nefio žmonės – Antipo žmonės ir aš su savo dviem tūkstančiais, – apsupome lamanitus ir žudėme juos; taip, tiek, kad jie buvo priversti atiduoti savo karo ginklus ir patys pasiduoti kaip karo belaisviai.

55 Ir dabar, kada jie mums pasidavė, štai aš suskaičiavau tuos jaunuolius, kurie kovėsi su manimi, bijodamas, kad daug jų bus žuvę.

56 Bet štai mano dideliam džiaugsmui, „nė viena siela iš jų nežuvo; taip, ir jie kovojo lyg su Dievo jėga; taip, niekuomet nebuvo girdėta, kad vyrai kovotų su tokia stebuklinga jėga; ir su tokia didžiule galia jie puolė lamanitus, kad įvarė jiems siaubą; ir dėl to lamanitai pasidavė kaip karo belaisviai.

57 Ir kadangi neturėjome vietos savo belaisviams saugoti, kad apsaugotume juos nuo lamanitų armijų, mes nusiuntėme juos į Zarahemlos žemę, o su jais – dalį tų išlikusių Antipo vyrų; o likusius pasiėmiau aš ir prijungiau juos prie savo jaunųjų „amonininkų, ir mes nužygiavome atgal į Judėjos miestą.

57 SKYRIUS

Helamanas aprašo Antiparo užėmimą ir Kumenio pasidavimą bei vėlesnį gynimą. Jo amonininkų jaunuoliai narsiai kaunasi; visi sužeidžiami, bet nė vienas nežūva. Gidas praneša apie lamanitų belaisvių žudymą ir pabėgimą. Apie 63 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, jog aš gavau karaliaus Amorono laišką, sakantį, kad jei aš atiduosiu tuos karo belaisvius, kuriuos mes

paėmėme, tai jis mums atiduos Antiparo miestą.

2 Bet aš pasiunčiau karaliui laišką, jog mes esame tikri, kad mums pakanka pajėgų paimti Antiparo miestą savo jėga; ir kad atiduodami belaisvius už tą miestą, mes pasielgtume neišmintingai, ir kad mes atiduosime savo belaisvius tik mainais.

3 Ir Amoronas atmetė mano laišką, nes nenorėjo keistis belaisviais; todėl mes pradėjome ruošti žygiui prieš Antiparo miestą.

4 Bet Antiparo žmonės paliko tą miestą ir pabėgo į kitus savo miestus, kuriuos buvo užėmę, idant sutvirtintų juos; ir taip Antiparo miestas papuolė į mūsų rankas.

5 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios dvidešimt aštuntieji metai.

6 Ir buvo taip, kad dvidešimt devintųjų metų pradžioje mes gavome atsargų siuntą ir taip pat papildymą mūsų armijai iš Zarahemlos žemės ir iš aplinkinių žemių, siekiantį šešis tūkstančius vyrų, neskaitant šešiasdešimties amonininkų „sūnų, kurie atėjo prisijungti prie savo brolių, mano mažojo dviejų tūkstančių būrio. Ir dabar štai mes buvome stiprūs, taip, ir turėjome daugybę atsargų, pristatytų mums.

7 Ir buvo taip, kad mes norėjome kautis su armija, pastatyta ginti Kumenio miestą.

8 Ir dabar štai aš tau parodysiu, kad netrukus mes įvykdėme savo norą; taip, savo stipriomis

pajėgomis, arba savo stiprių pajėgų dalimi, mes naktį apsupome Kumenio miestą, šiek tiek anksčiau, negu jie turėjo gauti atsargų siuntą.

9 Ir buvo taip, kad daug naktų mes stovyklavome aplink miestą; bet miegojome ant savo kalavijų ir laikėme sargybinius, kad lamanitai negalėtų užpulti mūsų naktį ir išžudyti, ką padaryti jie bandė daug kartų; bet kiek kartų jie tai bandė, tiek kartų buvo praliejamas jų kraujas.

10 Po kurio laiko atvyko jų atsargos, ir jie buvo bejeina į miestą naktį. O mes užuot buvę lamanitai, buvome nefitai; todėl suėmėme juos ir jų atsargas.

11 Ir nepaisant to, kad lamanitai tokiu būdu buvo atkirsti nuo paramos, jie vis dar buvo pasiryžę išlaikyti miestą; todėl iškilo būtinybė paimti atsargas ir nusiųsti jas į Judėją, o savo belaisvius – į Zarahemlos žemę.

12 Ir buvo taip, kad praėjo visai nedaug dienų, kol lamanitai prarado visas viltis sulaukti pagalbos; todėl jie atidavė miestą į mūsų rankas; ir tokiu būdu mes įvykdėme savo planus atgauti Kumenio miestą.

13 Bet buvo taip, kad mūsų belaisvių buvo tiek daug, kad, nežiūrint mūsų gausumo, mes buvome priversti arba jiems saugoti panaudoti visas savo pajėgas, arba atiduoti juos mirčiai.

14 Nes štai, jie verždavosi dideliais būriais, kaudamiesi akmenimis ir pagaliais, ir viskuo, kas

pakliūdavo jiems po ranka, tad mes nužudėme jų daugiau kaip du tūkstančius po to, kai jie pasidavė kaip karo belaisviai.

15 Todėl mums iškilo būtinybė arba padaryti jiems galą, arba su kalaviju rankoje nulydėti juos į Zarahemlos žemę; o ir mūsų atsargų, net įskaitant tas, kurias perėmėme iš lamanitų, jau buvo ne daugiau, negu reikėjo mūsų pačių žmonėms.

16 Ir dabar, šitomis kritiškomis aplinkybėmis pasidarė labai svarbu nuspręsti dėl šitų karo belaisvių; vis dėlto mes nusprendėme nusiųsti juos į Zarahemlos žemę; todėl atrinkome dalį mūsų vyrų ir įpareigojome juos prižiūrėti mūsų belaisvius kelyje į Zarahemlos žemę.

17 Bet buvo taip, kad rytojaus dieną jie sugrižo. Ir dabar štai mes jų nesiteiravome apie belaisvius; nes štai lamanitai puolė mus, ir jie sugrižo pačiu laiku, kad išgelbėtų mus iš jų rankų. Nes štai Amoronas jų pastiprinimui atsiuntė naują atsargų siuntą ir gausią vyrų armiją.

18 Ir buvo taip, kad tie vyrai, kuriuos mes išsiuntėme su belaisviais, atvyko pačiu laiku, kad sulaikytų juos, kai jie buvo bepradedą pergalėti mus.

19 Bet štai mano mažasis dviejų tūkstančių šešiasdešimties būrys kovėsi atkakliausiai; taip, jie buvo tvirti prieš lamanitus ir įvykdėdavo mirtį kiekvienam, kuris jiems priešinosi.

20 Ir kai likusi mūsų armija buvo bepradedanti trauktis nuo

lamanitų, štai šie du tūkstančiai šešiasdešimt buvo tvirti ir nedvejojantys.

21 Taip, ir jie buvo paklusnūs ir stengėsi tiksliai įvykdyti kiekvieną įsakymo žodį; taip, būtent pagal jų tikėjimą jiems ir įvyko; ir aš prisiminiau žodžius, kurių, anot jų, juos mokė jų „motinos.

22 Ir dabar štai būtent šitiems mano sūnams ir šitiems vyrams, kurie buvo atrinkti lydėti belaisvius, mes skolingi šią didelę pergalę; nes tai jie sumušė lamanitus; todėl šie buvo nuvyti atgal į Mančio miestą.

23 O mes išlaikėme Kumenio miestą ir ne visi buvome nukauti kalaviju; tačiau patyrėme didelių nuostolių.

24 Ir buvo taip, kad po to, kai lamanitai pabėgo, aš nedelsdamas daviau nurodymus iš žuvusiųjų tarpo surinkti visus mano sužeistus vyrus ir pasirūpinau, kad jų žaizdos būtų sutvarstytos.

25 Ir buvo taip, kad du šimtai iš mano dviejų tūkstančių šešiasdešimties buvo be sąmonės dėl nukraujavimo; tačiau, sulig Dievo gerumu, ir didžiai mūsų nuostabai bei visos mūsų armijos džiaugsmui, „nė viena siela iš jų nežuvo; taip, ir nebuvo tarp jų nė vienos sielos, kuri nebūtų gavusi daug žaizdų.

26 Ir dabar, jų išsaugojimas kėlė nuostabą visai mūsų armijai, taip, kad jie liko gyvi, kai tuo tarpu žuvo tūkstantis mūsų brolių. Ir mes tai teisėtai priskiriame stebuklingai Dievo

“galiai dėl jų nepaprasto ^btikėjimo tuo, ko jie buvo mokomi tikėti: kad yra teisingas Dievas, ir kas tik neabejoja – bus išsaugotas jo nuostabia galia.

27 Dabar, štai toks buvo tikėjimas tu, apie kuriuos aš kalbėjau; jie yra jauni, ir jų protai tvirti, ir jie nuolat pasikliauna savo Dievu.

28 Ir dabar buvo taip, kad po to, kai mes taip pasirūpinome savo sužeistaisiais ir palaidojome savo bei lamanitų žuvusiųsius, kurių buvo daug, štai mes pasiteiravome Gidą apie tuos belaisvius, kuriuos jie lydėjo į Zarahemlos žemę.

29 Dabar, Gidas buvo vyriausiasis vadas to būrio, kuris buvo paskirtas lydėti juos iki tos žemės.

30 Ir dabar, štai žodžiai, kuriuos Gidas pasakė man: Štai mes iškelivome į Zarahemlos žemę su savo belaisviais. Ir buvo taip, kad mes sutikome mūsų armijų žvalgus, kurie buvo išsiųsti stebėti lamanitų stovyklą.

31 Ir jie šaukė mums, sakydami: Štai lamanitų armijos žygiuoja Kumenio miesto link; ir štai jie užpuls juos, taip, ir sunaikins mūsų žmones.

32 Ir buvo taip, kad mūsų belaisviai išgirdo jų šauksmus, kas jiems suteikė drąsos; ir jie sukilo maištu prieš mus.

33 Ir buvo taip, kad dėl jų maišto mes pakėlėme savo kalavijus prieš juos. Ir buvo taip, kad jie būriu bėgo ant mūsų kalavijų, dėl ko dauguma jų žuvo; o li-

kusieji prasiveržė ir pabėgo nuo mūsų.

34 Ir štai kada jie pabėgo ir mes nebegalėjome jų pavyti, mes skubiai nužygiavome Kumenio miesto link; ir štai mes atvykome laiku, kad galėtume padėti savo broliams išsaugoti miestą.

35 Ir štai mes vėl išvaduoti iš savo priešų rankų. Ir palaimintas mūsų Dievo vardas; nes štai tai jis išvadavo mus; taip, tai jis padarė šitą didelį dalyką dėl mūsų.

36 Dabar buvo taip, kad aš, Helamanas, išgirdęs šituos žodžius iš Gido, prisipildžiau didžiulio džiaugsmo dėl Dievo gerumo išsaugant mus, kad ne visi žūtume; taip, ir aš tikiu, kad nukautųjų sielos “įėjo į savo Dievo atilsį.

58 SKYRIUS

Helamanas, Gidas ir Teomneris paima Mančio miestą, panaudodami karinę gudrybę. Lamanitai atsitraukia. Amono žmonių sūnūs apsaugomi, kai jie tvirtai stovi, gindami savo laisvę ir tikėjimą. Apie 63–62 m. prieš Kristaus gim.

Ir štai dabar buvo taip, kad kitas mūsų tikslas buvo atgauti Mančio miestą; bet štai mums nebuvo jokios galimybės išvesti juos iš miesto savo mažais būriais. Nes štai jie atminė tai, ką mes iki šiol buvome padarę; todėl mes negalėjome jų “išvilioti iš jų tvirtovių.

2 Ir jie buvo žymiai gausesni

26a RR Galia.

b RR Tikėjimas, tikėti.

36a Al 12:34.

58 1a Al 52:21; 56:30.

negu mūsų armija, tad mes nedrįsime išeiti ir pulti juos jų tvirtovėse.

3 Taip, ir mums iškilo būtinybė panaudoti visus savo vyrus, kad išlaikytume atgautas mūsų nuosavybės žemės dalis; todėl iškilo būtinybė palaukti, idant galėtume gauti daugiau pastiprinimo iš Zarahemlos žemės ir taip pat naują atsargų siuntą.

4 Ir buvo taip, kad dėl to aš pasiunčiau pasiuntinį pas mūsų šalies valdytoją pranešti jam apie mūsų žmonių reikalus. Ir buvo taip, kad mes laukėme atsargų ir pastiprinimo iš Zarahemlos žemės.

5 Bet štai tai mums nedaug tepadėjo; nes lamanitai taip pat diena iš dienos gaudavo didelį pastiprinimą ir taip pat daug atsargų; ir tokios buvo mūsų sąlygos šituo laikotarpiu.

6 Ir lamanitai laikas nuo laiko puldinėjo mus, nusprendę mus sunaikinti gudrybe; tačiau mes negalėjome eiti kautis su jais dėl jų atsitraukimo vietų ir tvirtovių.

7 Ir buvo taip, kad tokiomis sunkiomis sąlygomis mes laukėme daugelį mėnesių, netgi kol buvome bežūstą dėl maisto stokos.

8 Bet buvo taip, kad mes gavome maisto, kurį pas mus atlydėjo dviejų tūkstančių vyrų armija, atėjusi mums į pagalbą; ir tai visa pagalba, kurią gavome savo ir savo šalies gynybai, kad nepapultume į priešų rankas,

taip, kovai su nesuskaičiuojamu priešu.

9 Ir dabar, šitų mūsų keblumų priežasties, kitaip sakant, kodėl jie mums neatsiuntė daugiau pastiprinimo, mes nežinojome; todėl mes nuliūdome ir buvome pilni baimės, kad tik koku nors būdu Dievo teismai neišiktų mūsų šalies, kas baigtųsi mūsų žlugimu ir visišku sunaikinimu.

10 Todėl mes liejome savo sielas maldoje Dievui, kad jis sustiprintų mus ir išvaduotų iš mūsų priešų rankų, taip, ir duotų mums jėgos, kad galėtume išlaikyti savo miestus ir savo žemes, ir savo nuosavybę savo žmonėms išlaikyti.

11 Taip, ir buvo taip, kad Viešpats, mūsų Dievas, aplankė mus užtikrinimais, kad jis mus išvaduos; taip, netgi taip, kad jis kalbėjo ramybę mūsų sieloms ir suteikė mums didį tikėjimą, ir padarė, kad mes iš jo tikėtumės savo išvadavimo.

12 Ir mes atgavome pasitikėjimą savo mažomis pajėgomis, kurias gavome, ir buvome tvirtai pasiryžę nugalėti savo priešus ir "išlaikyti savo žemes ir savo nuosavybę, ir savo žmonas, ir savo vaikus, ir savo ^blaisvės reikalą.

13 Ir taip mes išėjome su visa savo galia prieš lamanitus, kurie buvo Mančio mieste; ir mes pasistatėme palapines iš tyrų, esančių netoli miesto, pusės.

14 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną, kada lamanitai pamatė, kad mes esame pakrašty prie

tyrų, kurie buvo netoli miesto, jie išsiuntė savo žvalgus aplinkui mus, kad galėtų nustatyti mūsų armijos dydį ir stiprumą.

15 Ir buvo taip, jog pamatę, sprendami pagal skaičių, kad esame nestiprūs, ir bijodami, kad atkirsime juos nuo jų pastiprinimo, jeigu jie neišeis kautis su mumis ir neišžudys mūsų, ir taip pat galvodami, kad galės lengvai sunaikinti mus savo gausiais pulkais, jie pradėjo ruoštis išeiti kautis su mumis.

16 Ir kada mes pamatėme, kad jie pradėjo ruoštis eiti prieš mus, štai aš įsakiau, kad Gidas su nedideliu žmonių skaičiumi pasislėptų tyruose, ir taip pat, kad Teomneris ir nedidelis vyrų būrys taip pat pasislėptų tyruose.

17 Dabar, Gidas ir jo vyrai buvo dešinėje, o kiti – kairėje; ir kada jie taip pasislėpė, štai aš su likusia savo armija pasilikau toje pačioje vietoje, kur mes buvome pirmą kartą pasistatę palapines, ruošdamiesi tam laikui, kada lamanitai ateis kautis.

18 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo su savo gausia armija prieš mus. Ir kada jie atėjo ir buvo bepuolą mus kalaviju, aš nurodžiau savo vyrams, buvusiems su manimi, trauktis į tyrus.

19 Ir buvo taip, kad lamanitai nusekė paskui mus dideliu greičiu, nes jie nepaprastai norėjo pasivyti mus, idant galėtų mus išžudyti; todėl jie nusekė mus į tyrus; ir mes perėjome tarp Gido ir Teomnerio, tad jie liko nepastebėti lamanitų.

20 Ir buvo taip, kad lamani-

tams praėjus, arba kada armija praėjo, Gidas ir Teomneris pakilo iš savo slaptaviečių ir atkirto lamanitų žvalgus, kad jie nesugrižtų į miestą.

21 Ir buvo taip, kad atkirte juos, jie nubėgo į miestą ir užpuolė sargybinius, kurie buvo palikti saugoti miestą, tad sunaikino juos ir užėmė miestą.

22 Dabar, tai buvo padaryta, kadangi lamanitai leido visą savo armiją, išskyrus vos keletą sargybinių, nuvilioti į tyrus.

23 Ir buvo taip, kad Gidas ir Teomneris tokiu būdu užėmė jų tvirtovę. Ir buvo taip, kad mes, ilgai keliavę tyrais, pasukome Zarahemlos link.

24 Ir kada lamanitai pamatė, kad žygiuoja link Zarahemlos žemės, jie nepaprastai išsigando, kad tik čia nebūtų paruoštas planas jiems nuvesti į sunaikinimą; todėl jie pradėjo vėl trauktis į tyrus, taip, būtent atgal tuo pačiu keliu, kuriuo buvo atėję.

25 Ir štai atėjo naktis, ir jie pasistatė palapines, nes lamanitų vyriausieji vadai manė, kad nefitai pavargę nuo žygio; ir, manydami, kad vijo visą jų armiją, jie visai nepagalvojo apie Mančio miestą.

26 Dabar, buvo taip, jog, atėjus nakčiai, aš įsakiau, kad mano vyrai nemiegotų, bet žygiuotų pirmyn kitu keliu Mančio žemės link.

27 Ir šito mūsų žygio nakties metu dėka štai ryte mes tiek aplenkėme lamanitus, kad į Mančio miestą atvykome anksčiau už juos.

28 Ir taip, šitos gudrybės dėka

mes užėmėme Mančio miestą be kraujo praliejimo.

29 Ir buvo taip, jog lamanitų armijos, priartėjusios prie miesto ir pamačiusios, kad mes pasiruošę juos sutikti, taip nepaprastai nustebo ir buvo apimti tokios didelės baimės, jog pabėgo į tyrus.

30 Taip, ir buvo taip, kad lamanitų armijos pasitraukė iš visos šitos žemės srities. Bet štai jie išsivedė su savimi daug moterų ir vaikų.

31 Ir "tie miestai, kuriuos buvo užėmę lamanitai, visi jie šiuo metu yra mūsų valdžioje; ir mūsų tėvai, mūsų moterys ir mūsų vaikai grįžta į savo namus, visi, išskyrus tuos, kuriuos lamanitai paėmė į nelaisvę ir išsivedė.

32 Bet štai mūsų armijos yra per mažos, kad išlaikytų tiek daug miestų ir tokias dideles valdas.

33 Bet štai mes pasitikime savo Dievu, kuris davė mums tokią pergalę šitose žemėse, kad atgavome tuos miestus ir tas žemes, kurios buvo mūsų nuosavybė.

34 Dabar, mes nežinome priežasties, kodėl vyriausybė nesuteikia mums daugiau pastiprinimo; ir tie vyrai, kurie atėjo pas mus, nežino, kodėl negavome didesnio pastiprinimo.

35 Štai mes nežinome, gal jums nesiseka ir jūs atitraukėte pajėgas į tą šalies vietą; jeigu taip, mes nenorime murmėti.

36 O jeigu ne, tai štai mes baiminamės, kad yra kažkoks

"susiskaldymas vyriausybėje, kad jie nesiunčia daugiau vyrų mums į pagalbą; nes mes žinome, kad jų yra daugiau nei tik tie, kuriuos jie atsiuntė.

37 Bet štai, tai nesvarbu – mes tikime, kad Dievas "išvaduos mus, nepaisant mūsų armijų silpnumo, taip, ir išvaduos mus iš mūsų priešų rankų.

38 Štai baigiasi dvidešimt devintieji metai ir mes valdome savo žemes; o lamanitai pabėgo į Nefio žemę.

39 Ir tie Amono žmonių sūnūs, apie kuriuos aš taip palankiai atsiliepiu, yra su manimi Mančio mieste; ir Viešpats sustiprino juos, taip, ir apsaugojo, kad nežūtų nuo kalavijo, tad "nė viena siela nežuvo.

40 Bet štai jie gavo daug žaizdų; nepaisant to, jie tvirtai stovi toje "laisvėje, kuria Dievas juos išlaisvino; ir jie stropūs prisiminti Viešpatį, savo Dievą, diena iš dienos; taip, jie nuolat stengiasi laikytis jo nuostatų, potvarkių ir išsakymų; ir stiprus yra jų tikėjimas pranašystėmis apie tai, kas įvyks.

41 Ir dabar, mano mylimas broli Moroni, tesaugo tave Viešpats, mūsų Dievas, kuris išpirko ir išlaisvino mus, savo akivaizdoje; taip, ir tebūna jis palankus šiems žmonėms, netgi kad jums pasisektų atgauti savo valdžion visa tai, ką lamanitai atėmė iš mūsų, kas buvo skirta mūsų išsilaikymui. Ir dabar štai aš baigiu savo laišką. Aš, Helamanas, Almos sūnus.

59 SKYRIUS

Moronis prašo Pahoraną pastiprinti Helamano pajėgas. Lamanitai paima Nefiho miestą. Moronis pyksta ant vyriausybės. Apie 62 m. prieš Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad trisdešimtaisiais teisėjų valdžios Nefio žmonėms metais, po to, kai Moronis gavo ir perskaitė Helamano „laišką, jis nepaprastai apsidžiaugė tokia gerove, taip, nepaprasta sėkme, kurią patyrė Helamanas, atgaudamas prarastas žemes.

2 Taip, ir jis paskelbė tai visiems savo žmonėms, visoje aplinkinėje žemėje, toje dalyje, kurioje jis buvo, kad jie taip pat galėtų džiaugtis.

3 Ir buvo taip, kad jis nedeldamas pasiuntė „laišką^b Pahoranui, norėdamas, kad jis pasirūpintų surinkti tiek vyrų Helamanui, arba Helamano armijoms, pastiprinti, kad jis lengvai galėtų išlaikyti tą žemės dalį, kurią jam taip stebuklingai pavyko atgauti.

4 Ir buvo taip, kad išsiuntęs savo laišką į Zarahemlos žemę, Moronis vėl pradėjo ruošti planą, kaip atgauti likusias valdas ir miestus, kuriuos lamanitai buvo iš jų atėmę.

5 Ir buvo taip, kad kol Moronis taip ruošėsi eiti kautis su lamanitais, štai Nefiho žmones, kurie buvo susirinę iš Moronio miesto ir Leho miesto, ir Moriantono miesto, užpuolė lamanitai.

6 Taip, būtent tie, kurie buvo

priversti bėgti iš Mančio žemės ir iš aplinkinės žemės, atėjo ir prisijungė prie lamanitų šitoje žemės dalyje.

7 Ir taip tapę nepaprastai gausūs, taip, ir diena iš dienos gaudami pastiprinimą, pagal Amorono įsakymą jie išėjo prieš Nefiho žmones ir pradėjo juos žudyti nepaprastai didžiuliu žudymu.

8 Ir jų armijos buvo tokios gausios, kad likusieji Nefiho žmonės buvo priversti bėgti nuo jų; ir jie netgi atbėgo ir prisijungė prie Moronio armijos.

9 Ir dabar, kadangi Moronis manė, kad į Nefiho miestą turėjo būti pasiūsti vyrai, idant padėtų žmonėms išlaikyti šitą miestą, ir žinodamas, jog lengviau išlaikyti miestą, kad nepapultų į lamanitų rankas, negu jį atkovoti, jis manė, kad jie lengvai išlaikys tą miestą.

10 Todėl visas savo pajėgas jis pasilaikė apsaugoti toms vietoms, kurias jis buvo susigražinęs.

11 Ir dabar, kada Moronis pamatė, kad Nefiho miestas prarastas, jis nepaprastai krintosi ir pradėjo abejoti, ar jie nepapuls į savo brolių rankas dėl žmonių nelabumo.

12 Dabar, taip pat manė ir visi vyresnieji jo vadai. Jie taip pat abejojo ir stebėjosi dėl žmonių nelabumo, ir tai buvo dėl lamanitų pergales prieš juos.

13 Ir buvo taip, kad Moronis pyko ant vyriausybės dėl jų „abejingumo savo šalies laisvei.

60 SKYRIUS

Moronis išreiškia nepasitenkinimą Pahoranui dėl vyriausybės nesirūpinimo armijomis. Viešpats leidžia teisiesiems žūti. Nefitai privalo panaudoti visą savo galią ir priemones, kad išsivaduoūtų iš savo priešų. Moronis grasina kovosias su vyriausybe, jei nebus suteikta pagalba jo armijoms. Apie 62 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jis vėl parašė šalies valdytojui, kuriuo buvo Pahoranas, ir štai tie jo parašyti žodžiai, sakantys: Štai, aš adresuotu savo laišką Pahoranui Zarahemlos mieste, kuris yra „vyriausiasis šalies teisėjas ir valdytojas, taip pat ir visiems tiems, kuriuos ši liaudis išrinko valdyti ir tvarkyti šito karo reikalus.

2 Nes štai aš turiu šį tą pasakyti jiems kaip kaltinimą; nes štai jūs patys žinote, jog buvote paskirti rinkti vyrus ir apginkluoti juos kalavijais ir kardais, ir visokiais įvairių rūšių karo ginklais, ir išsiųsti prieš lamanitus, kokioje dalyje jie beateitų į mūsų šalį.

3 Ir dabar štai sakau jums, kad aš pats ir mano vyrai, taip pat Helamanas ir jo vyrai iškentėme nepaprastai didelius kentėjimus; taip, būtent alkį, troškulį ir nuovargį, ir visokius įvairių rūšių suspaudimus.

4 Bet štai jeigu tai būtų viskas, ką mes iškentėme, mes nemurmėtume ir nesiskųstume.

5 Bet štai didžiulis žudymas vyko tarp mūsų žmonių; taip, tūkstančiai krito nuo kalavijo, nors galėjo būti kitaip, jei būtų-mėt suteikę mūsų armijoms pakankamą pastiprinimą ir pagalbą. Taip, didelis buvo jūsų nesirūpinimas mumis.

6 Ir dabar, štai mes norime žinoti šito nepaprastai didelio nesirūpinimo priežastį; taip, mes norime žinoti jūsų nerūpestingumo priežastį.

7 Argi manote, kad galite sėdėti savo sostuose apatiško stingulio būsenoje, kai jūsų priešai plečia mirties darbą aplink jus? Taip, kol jie žudo tūkstančius jūsų brolių;

8 taip, būtent tuos, kurie tikėjosi jūsų apsaugos, taip, suteikė jums įgaliojimus, kad galėtumėte pagelbėti jiems, taip, jūs galėjote pasiųsti armijas jiems, pastiprinti juos ir išgelbėti tūkstančius jų, kad nežūtų nuo kalavijo.

9 Bet štai tai dar ne viskas – jūs sulaikėte savo atsargas nuo jų, tad daugelis kovojo ir nukraujavo savo gyvybes, kadangi labai troško gerovės šitiems žmonėms; taip, ir tai jie padarė „badmiriaudami dėl jūsų nepaprastai didelio nesirūpinimo mumis.

10 Ir dabar, mano mylimi broliai, – nes jūs turite būti mylimi; taip, ir jūs turėjote stropiau paraginti save dėl šitų žmonių gerovės ir laisvės; bet štai jūs taip nesirūpinote jais, kad tūkstančių kraujas kris ant jūsų

galvų kerštui; taip, nes visi jų verksmai ir visi jų kentėjimai žinomi Dievui.

11 Štai ar manote, kad galite sėdėti savo sostuose ir dėl nepaprasto Dievo gerumo galite nieko nedaryti, ir jis išvaduos jus? Štai jeigu jūs taip manėte, tai manėte be reikalo.

12 Ar „manote, kad jeigu tiek daug jūsų brolių žuvo, tai dėl jų nelabumo? Sakau jums: jei taip manėte, jūs taip manėte be reikalo; nes sakau jums, kad daugybė krito nuo kalavijo; ir štai tai yra jūsų pasmerkimui;

13 nes Viešpats leidžia „teisiesiems žūti, kad jo teisingumas ir teismas išiktų nelabuosių; todėl jūs neturite galvoti, kad teisieji, kadangi nukauti, yra pražuvę; bet štai jie įeina į Viešpaties, savo Dievo, atilsį.

14 Ir dabar štai sakau jums: aš nepaprastai baiminuosi, kad Dievo teismai ištiks šią liaudį dėl jų nepaprasto tingumo, taip, būtent mūsų vyriausybės tingumo ir nepaprastai didelio nesirūpinimo savo broliais, taip, tais, kurie buvo nukauti.

15 Nes jeigu ne tas „nelabumas, kuris pirmiausia prasidėjo nuo mūsų galvos, mes būtume galėję atremti savo priešus, tad jie nebūtų įgiję jokios galios mums.

16 Taip, jeigu ne „karas, kuris kilo tarp mūsų pačių; taip, jeigu ne šitie ^bkaralininkai, kurie sukėlė tokį didelį kraujo praliejimą tarp mūsų pačių; taip, jeigu tuo metu, kai kovojome tarp savęs,

būtume suvieniję savo jėgas, kaip darydavome iki šiol; taip, jeigu karalininkai nebūtų troškę pergalėti ir valdyti mus; jeigu jie būtų buvę ištikimi mūsų laisvės reikalui bei vieningi su mumis ir būtų eję prieš mūsų priešus, užuot pakėlę savo kalavijus prieš mus, kas sukėlė tokį didelį kraujo praliejimą tarp mūsų pačių; taip, jeigu būtume išėję prieš juos Viešpaties stiprybėje, mes būtume išvaikę savo priešus, nes tai būtų padaryta pagal jo žodžio išsipildymą.

17 Bet štai dabar lamanitai puola mus, užimdami mūsų žemes, ir žudo mūsų žmones kalaviju, taip, mūsų moteris ir mūsų vaikus, ir vedasi juos nelaisvėn, versdami kentėti visokius suspaudimus, ir tai dėl didžio nelabumo tų, kurie siekia galios ir valdžios, taip, būtent karalininkų.

18 Bet kodėl turėčiau daug kalbėti apie tai? Nes mes nežinome, ar tik jūs patys nesiekiate valdžios. Mes nežinome, ar tik jūs patys nesate mūsų šalies išdavikai.

19 Ar tai dėl to, kad esate mūsų šalies širdyje ir apsupti apsauga, jūs nesirūpinote mumis, nepasirūpinate, kad mums būtų siunčiamas maistas ir vyrai mūsų armijoms pastiprinti?

20 Argi užmiršote Viešpaties, savo Dievo, įsakymus? Taip, ar užmiršote mūsų tėvų vergiją? Ar užmiršote, kiek kartų buvome išlaisvinti iš savo priešų rankų?

21 Ar manote, kad Viešpats vis dar vaduos mus, kai tuo tarpu mes sėdime savo sostuose ir nesinaudojame priemonėmis, kurias Viešpats parūpino mums?

22 Taip, ar jūs sėdėsite dyki, apsupti tūkstančių, taip, ir dešimčių tūkstančių tokių pat dykinėtojų, kai tuo tarpu tūkstančiai visuose šalies pakraščiuose krinta nuo kalavijo, taip, sužeisti ir plūstantys krauju?

23 Ar manote, kad Dievas žiūrės į jus, kaip į nekaltus, tuo tarpu, kai jūs ramiai sau sėdite ir stebite visa tai? Štai sakau jums: ne. Dabar aš norėčiau, kad prisimintumėt, jog Dievas yra pasakęs, kad pirma bus išvalytas indo „vidus, o tada taip pat bus nuvalyta ir indo išorė.

24 Ir dabar, jeigu jūs neatgailausite dėl to, ką padarėte, nesikelsite ir nesidarbuosite bei nesiusite mums, taip pat ir Helamanui, maisto ir vyrų, kad galėtume paremti tas mūsų šalies dalis, kurias jis yra atgavęs, ir kad taip pat galėtume atgauti likusias savo valdas šiose dalyse, štai bus tikslinga nebekovoti su lamanitais, kol pirmiausia nebūsime išvalę savo indo vidaus, taip, būtent mūsų vyriausybės aukštosios galvos.

25 Ir jeigu jūs nepatenkinsite mano laiško, neišeisite ir neparodysite man tikros laisvės „dvasios, ir nesistengsite stiprinti bei tvirtinti mūsų armijų, ir nesuteiksite joms maisto jų išlaikymui, štai aš paliksiu dalį savo laisvės šalininkų laikyti

šitą mūsų šalies dalį ir suteiksiu jiems Dievo jėgą ir palaiminimus, idant jokia kita galia negalėtų veikti prieš juos, –

26 ir tai dėl jų nepaprasto tikėjimo ir kantrumo suspaudimuose, –

27 ir aš ateisiu pas jus, ir jeigu tarp jūsų bus bent vienas, trokštantis laisvės, taip, jeigu ten bus likusi bent kibirkštėlė laisvės, štai aš sukelsiu sukilimą tarp jūsų, kol tie, kas trokšta užgrobti galią ir valdžią, bus išnaikinti.

28 Taip, štai aš nebijau nei jūsų galios, nei jūsų valdžios, bet mano „Dievas yra tas, kurio aš bijau; ir tai pagal jo įsakymus aš imuosi kalavijo ginti savo šalies reikalą, ir tai dėl jūsų nedorybės mes patyrėme tokių didelių nuostolių.

29 Štai atėjo laikas, taip, dabar yra tas laikas, kada, jeigu neparaginsite savęs ginti savo šalies ir savo mažųjų, teisingumo „kalavijas pakibo virš jūsų; taip, ir jis kris ant jūsų ir aplankys jus, netgi kad visiškai jus sunaikintų.

30 Štai aš laukiu pagalbos iš jūsų; ir jeigu jūs nesuteiksite mums paramos, štai aš ateisiu pas jus, būtent į Zarahemlos žemę, ir taip smogsiu jums kalaviju, kad jūs daugiau nebeturėsite galios trukdyti šitos liaudies pažangą, turint omenyje mūsų laisvės reikalą.

31 Nes štai Viešpats neleis, kad gyventumėt ir augtumėt savo nedorybėmis teisiems jo žmonėms sunaikinti.

23a Mt 23:25–26.

25a Al 51:6; 61:15.

28a ApD 5:26–29.

29a Hel 13:5; 3 Nef 2:19.

32 Štai ar manote, kad Viešpats pasigailės jūsų ir išeis teismu prieš lamanitus, nors tai jų tėvų tradicijos sukėlė jų neapykantą, taip, ir ją padvigubino tie, kurie atskilo nuo mūsų, kai tuo tarpu jūsų nedorybė – dėl jūsų meilės šlovei ir tušties pasaulio dalykams?

33 Jūs žinote, kad nusižengiate Dievo įstatymams, ir žinote, kad trypiate juos po savo kojomis. Štai Viešpats sako man: Jeigu tie, kuriuos jūs paskyrėte savo valdytojais, neatgailaus dėl savo nuodėmių ir nedorybių, jūs eisite kautis su jais.

34 Ir dabar štai, aš, Moronis, savo sudarytos sandoros esu įpareigotas laikytis savo Dievo įsakymų; todėl norėčiau, kad laikytumėtės Dievo žodžio ir greitai pasiūstumėte man ir taip pat Helamanui atsargų bei vyrų.

35 Ir štai jei jūs to nepadarysite, aš skubiai ateisiu pas jus; nes štai, Dievas neleis, kad mes pražūtume iš bado; todėl jis duos mums jūsų maisto, jei reikės – net kalavijų. Dabar, žiūrėkite, kad įvykdytumėte Dievo žodį.

36 Štai, aš – Moronis, jūsų vyriausiasis karo vadas. Aš „nesiekiu valdžios, bet siekiu nuversti ją. Aš nesiekiu pasaulio garbės, bet savo Dievo šlovės ir savo šalies laisvės bei gerovės. Ir taip aš baigiu savo laišką.

61 SKYRIUS

Pahoranas pasakoja Moroniui apie

sukilimą ir maištą prieš vyriausybę. Karalininkai užgrobia Zarahemlą ir sudaro sąjungą su lamanitais. Pahoranas prašo karinės pagalbos prieš maištininkus. Apie 62 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI dabar buvo taip, kad netrukus po to, kai Moronis išsiuntė laišką vyriausiajam valdytojui, jis gavo laišką iš „Pahorano, vyriausiojo valdytojo. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis gavo:

2 Aš, Pahoranas, šitos šalies vyriausiasis valdytojas, siunčiu šituos žodžius Moroniui, vyriausiajam armijos vadui. Štai, aš sakau tau, Moroni, kad aš nesidžiaugiu jūsų didžiais „suspaudimais, taip, tai liūdina mano sielą.

3 Bet štai yra tokių, kurie džiaugiasi tavo suspaudimais, taip, tiek, kad jie net sukilo maištu prieš mane ir taip pat prieš tuos iš mano žmonių, kurie yra „laisvės šalininkai; taip, ir sukilusiųjų yra labai daug.

4 Ir tai tie, kurie kėsinosi atimti iš manęs teismo krasę, yra šios didžiulės nedorybės priežastis; nes jie naudojo daugybę pataikūniškų žodžių ir nuklaidino daugelio žmonių širdis, kas atneš mums daug skaudžių suspaudimų; jie sulaikė mūsų atsargas ir prigašdino mūsų laisvės šalininkus, tad šie neatėjo pas jus.

5 Ir štai jie išvijo mane, ir aš pabėgau į Gideoną žemę su tiek vyrų, kiek tik galėjau surinkti.

6 Ir štai po visą šitą šalies dalį

aš išsiuntinėjau skelbimą; ir štai jie kasdien traukia pas mus ginkluotis, kad gintų savo šalį bei "laisvę ir atkeršytą už mūsų skriaudas.

7 Ir jie susirinko pas mus, taigi sukilusieji maištu prieš mus sutiko pasipriešinimą, taip, tokį, kad jie bijo mūsų ir nedrįsta išeiti prieš mus kautis.

8 Jie užėmė Zarahemlos žemę, tai yra miestą; jie išsirinko sau karalių, ir jis parašė lamanitų karaliui ir taip sudarė sąjungą su juo; o toje sąjungoje jis apsiėmė išlaikyti Zarahemlos miestą, kas, jo manymu, įgalins lamanitus nukariauti likusią žemę ir jis bus padarytas šitos liaudies karalium, kada jie bus nugalėti lamanitų.

9 Ir dabar, savo laiške tu smerkei mane, bet tai nesvarbu; aš nepykstu, bet džiaugiuosi tavo širdies kilnumu. Aš, Pahoranas, nesiekiu valdžios, o tik išlaikyti savo teismo krasę, idant galėčiau apsaugoti savo liaudies teises ir laisvę. Mano siela tvirtai stovi toje laisvėje, kuria Dievas mus "išlaisvino.

10 Ir dabar štai mes priešinimės nelabumui netgi iki kraujo praliejimo. Mes nelietume lamanitų kraujo, jeigu jie būtų pasilikę savo žemėje.

11 Mes nelietume savo brolių kraujo, jeigu jie nebūtų sukilę maištu ir nebūtų ėmęsi kalavijo prieš mus.

12 Mes pasiduotume į vergijos jungą, jeigu to reikalautų Dievo

teisingumas, arba jeigu jis įsakytų mums tai padaryti.

13 Bet štai jis neįsako mums pajungti savęs savo priešams, bet įsako savo "viltis sudėti į jį, ir jis mus išvaduos.

14 Todėl, mano mylimas broli Moroni, pasipriešinkime blogiui; o blogiui, kuriam negalime pasipriešinti žodžiais, taip, tokiam, kaip maištai ir susiskaldymai, "pasipriešinkime kalavijais, kad išlaikytume laisvę, idant galėtume džiaugtis didžia savo bažnyčios privilegija bei savo Išpirkėjo ir Dievo reikalu.

15 Todėl skubiai ateik pas mane su keletu savo vyrų, o likusius palik Lehiu ir Teankumo žinioje; igaliok juos vadovauti karui toje žemės dalyje, sulig Dievo "Dvasia, kuri taip pat yra laisvės dvasia, esanti juose.

16 Štai aš pasiunčiau jiems šiek tiek atsargų, kad jie nežūtų, kol jūs ateisite pas mane.

17 Žygiuodamas čionai, rink visas pajėgas, kokias tik gali, ir mes skubiai eisime prieš tuos atskalūnus savo Dievo stiprybėje, sulig tikėjimu, esančiu mummyse.

18 Ir mes paimsime Zarahemlos miestą, kad gautume daugiau maisto ir pasiųstume Lehiui bei Teankumui; taip, mes išeisime prieš juos Viešpaties stiprybėje ir padarysime galą šitai didelei nedorybei.

19 Ir dabar, Moroni, aš džiaugiuosi gavęs tavo laišką, nes šiek tiek nerimavau dėl to, ką mums

6a RR Laisvas, laisvė.
9a Jn 8:31–36; DS 88:86.
13a RR Tikėjimas, tikėti;

Pasitikėjimas,
pasitikėti.
14a Al 43:47.

15a 2 Kor 3:17.
RR Šventoji Dvasia.

daryti, – ar būtų teisinga mums eiti prieš savo brolius.

20 Bet tu pasakei, kad jeigu jie neatgailaus, Viešpats tau įsakė eiti prieš juos.

21 Žiūrėk, kad „pastiprintum Lehį ir Teankumą Viešpatyje; pasakyk jiems, kad nebijotų, nes Dievas išvaduos juos, taip, ir tuos, kurie tvirtai stovi toje laisvėje, kuria Dievas juos išlaisvino. Ir dabar aš baigiu laišką savo mylimam broliui Moroniui.

62 SKYRIUS

Moronis žygiuoja į Gideono žemę padėti Pahoranui. Karalininkai, kurie atsisako ginti savo šalį, atiduodami mirčiai. Pahoranas ir Moronis atsiima Nefihą. Daugelis lamanitų prisijungia prie Amono žmonių. Teankumas nužudo Amoroną ir pats taip pat nužudomas. Lamanitai išvaromi iš šalies, ir įtvirtinama taika. Helamanas grįžta tarnystėn ir stiprina bažnyčią. Apie 62–57 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, jog kada Moronis gavo šitą laišką, jo širdis įsidrąsino ir prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo dėl Pahorano ištikimybės, kad šis nėra savo šalies laisvės ir reikalo „išdavikas.

2 Bet jis taip pat nepaprastai krintosi dėl nedorybės tų, kurie išvijo Pahoraną iš teismo krasės, taip, apskritai dėl tų, kurie sukilo prieš savo šalį ir savo Dievą.

3 Ir buvo taip, kad Moronis pasiėmė nedidelį vyrų būrį, kaip norėjo Pahoranas, paskyrė Lehį ir Teankumą vadovauti likusiai savo armijai ir nužygiavo Gideono žemės link.

4 Ir kiekvienoje vietovėje, į kurią išengdavo, jis iškeldavo „laisvės^b vėliavą ir rinko visas pajėgas, kokias tik galėjo, per visą savo žygi Gideono žemės link.

5 Ir buvo taip, kad tūkstančiai rinkosi prie jo vėliavos ir ėmėsi kalavijų savo laisvei ginti, kad nepatektų į vergiją.

6 Ir taip, surinkęs visus vyrus, kuriuos tik galėjo per visą savo žygi, Moronis atėjo į Gideono žemę; ir kai jis suvienijo savo jėgas su Pahorano, jie tapo nepaprastai stiprūs, stipresni netgi už tų atskalūnų „karaliaus Pakuso vyrus, kurie išvijo^b laisvės šalininkus iš Zarahemlos žemės ir užėmė tą žemę.

7 Ir buvo taip, kad Moronis ir Pahoranas su savo armijomis nuėjo į Zarahemlos žemę, išėjo prieš tą miestą, susitiko su Pakuso vyrais ir susikovė.

8 Ir štai Pakusas buvo nužudytas, jo vyrai paimti nelaisvėn, o Pahoranas buvo atstatytas į savo teismo krasę.

9 Ir Pakuso vyrai buvo teisiami pagal įstatymą, taip pat ir tie karalininkai, kurie buvo suimti ir įmesti į kalėjimą; ir jie buvo „nubausti pagal įstatymą; taip, tie Pakuso vyrai ir tie karalininkai, kurie tik atsisakė imtis

21a Zch 10:12.

62 1a Al 60:18.

4a RR Laisvas, laisvė.

b Al 46:12–13, 36.

RR Vėliava.

6a Al 61:4–8.

b Al 51:5–7.

9a RR Aukščiausioji
bausmė.

ginklų savo šaliai ginti, bet norėjo kovoti prieš ją, buvo atiduoti mirčiai.

10 Taigi iškilo būtinybė griežtai laikytis šito įstatymo dėl savo šalies saugumo; taip, ir ką tik rasdavo atsisakius savo laisvės, nedelsiant baudavo pagal įstatymą.

11 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimtieji metai; Moronis ir Pahoranas įtvirtino taiką Zarahemlos žemėje, tarp savo pačių žmonių, atidavė mirčiai visus neištikimus laisvės reikalui.

12 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt pirmųjų metų pradžioje Moronis nedelsdamas įsakė pasiųsti Helamanui maisto ir šešių tūkstančių vyrų armiją, kad padėtų jam išsaugoti tą žemės dalį.

13 Ir jis taip pat įsakė, kad šešių tūkstančių vyrų armija su pakankamu maisto kiekiu būtų išsiųsta Lechio ir Teankumo armijoms. Ir tai buvo padaryta, kad šalis būtų įtvirtinta prieš lamanitus.

14 Ir buvo taip, kad Moronis ir Pahoranas, palikę didelį vyrų būrį Zarahemlos žemėje, su dideliu vyrų būriu nužygiavo į Nefiho žemę, pasiryžę nuversti lamanitus tame mieste.

15 Ir buvo taip, kad, žygiuodami tos žemės link, jie suėmė didelį lamanitų vyrų būrį ir daug iš jų nukovė bei paėmė jų atsargas ir jų karo ginklus.

16 Ir buvo taip, kad juos suėmę, jie nurodė jiems sudaryti sandorą, kad šie daugiau nesiims karo ginklų prieš nefitus.

17 Ir kada sudarė šitą sandorą, jie buvo išsiųsti gyventi su Amono žmonėmis; ir šitų, kurie išliko nenukauti, buvo apie keturis tūkstančius.

18 Ir buvo taip, kad anuos išsiuntę, jie tęsė savo žygį Nefiho žemės link. Ir buvo taip, kad atėję į Nefiho miestą, jie pasistatė palapines Nefiho lygumose, kurios yra netoli Nefiho miesto.

19 Dabar, Moronis norėjo, kad lamanitai išeitų kautis su jais į lygumas; bet lamanitai, žinodami apie jų nepaprastai didelę narsą ir matydami jų gausumą, nedrįso išeiti prieš juos; todėl tą dieną jie nesusikovė.

20 O kada atėjo naktis, Moronis nuėjo nakties tamsoje ir užsilipo ant sienos viršaus išžvalgyti kurioje miesto dalyje stovyklauja lamanitai su savo armija.

21 Ir buvo taip, kad jie buvo rytinėje dalyje prie įėjimo; ir visi jie miegojo. Ir dabar, Moronis sugrįžo pas savo armiją ir įsakė skubiai paruošti stiprias virves ir kopėčias, kad būtų nuleistos nuo sienos viršaus vidinėje sienos pusėje.

22 Ir buvo taip, kad Moronis nurodė savo vyrams žygiuoti pirmyn ir užlipti ant sienos viršaus, ir nusileisti į tą miesto dalį, taip, būtent vakarinę, kur nebuvo lamanitų su savo armijomis.

23 Ir buvo taip, kad naktį jie visi nusileido į miestą, pasinaudodami stipriomis virvėmis ir kopėčiomis; taigi, kada atėjo rytas, jie visi buvo miesto sienų vidinėje pusėje.

24 Ir dabar, kada lamanitai pabudo ir pamatė, kad Moronio

armijos buvo sienų vidinėje pusėje, jie taip nepaprastai persigando, kad išbėgo lauk per išėjimą.

25 Ir dabar, pamatęs, kad jie bėga nuo jo, Moronis nurodė, kad jo vyrai žygiuotų prieš juos; ir daugelį nukovė, daugelį kitų apsupo ir paėmė į nelaisvę; o likusieji pabėgo į Moronio žemę, kuri buvo pakrašty prie jūros kranto.

26 Tokiu būdu Moronis ir Pahoranas atgavo Nefiho miestą, neprarasdami nė vienos sielos; ir buvo nukauta daug lamanitų.

27 Dabar buvo taip, kad daugelis belaisvių lamanitų norėjo prisijungti prie Amono „žmonių ir tapti laisvais žmonėmis.

28 Ir buvo taip, kad kiekvienam norinčiajam buvo suteikta pagal jo norus.

29 Todėl visi lamanitų belaisviai prisijungė prie Amono žmonių ir pradėjo nepaprastai dirbti, dirbdami žemę, augindami visokius javus ir įvairių rūšių bandas ir kaimenes; ir taip nefitai buvo išvaduoti nuo didelės naštos; taip, jie buvo išvaduoti nuo visų lamanitų belaisvių.

30 Dabar, buvo taip, kad Moronis, atgavęs Nefiho miestą, paėmė daug belaisvių, kas nepaprastai sumažino lamanitų armijas, ir atgavo daugybę nefitų, kurie buvo paimti į nelaisvę, kas nepaprastai sustiprino Moronio armiją; todėl Moronis išėjo iš Nefiho žemės į Lechio žemę.

31 Ir buvo taip, jog pamatę

Moronį ateinant prieš juos, lamanitai vėl nepaprastai persigando ir pabėgo nuo Moronio armijos.

32 Ir buvo taip, kad Moronis ir jo armija vijosi juos iš miesto į miestą, kol šie buvo sutikti Lechio ir Teankumo; ir lamanitai bėgo nuo Lechio ir Teankumo, netgi į pakraštį prie jūros, kol atėjo į Moronio žemę.

33 Ir visos lamanitų armijos buvo surinktos į vieną vietą Moronio žemėje. Dabar, Amoronas, lamanitų karalius, taip pat buvo su jais.

34 Ir buvo taip, kad Moronis, Lehis ir Teankumas su savo armijomis išdėstė stovyklą lanku Moronio žemės pakraščiuose taip, kad lamanitai buvo apsupti palei tyrų pakraštį pietų pusėje ir palei tyrų pakraštį rytų pusėje.

35 Ir taip jie išdėstė stovyklą nakčiai. Nes štai nefitai, taip pat ir lamanitai buvo nusikamavę nuo šio didžiulio žygio; todėl naktį jie nepriėmė jokio karinio sumanymo, išskyrus Teankumą; nes jis nepaprastai pyko ant Amorono, kadangi laikė Amoroną ir jo brolių Amalikiją šito didelio ir ilgo karo tarp jų ir lamanitų „priežastimi, priežastimi tokio didelio kariavimo ir kraujo praliejimo, taip, ir tokio didelio bado.

36 Ir buvo taip, kad Teankumas įpykęs nuėjo į lamanitų stovyklą ir nusileido per miesto sienas. Ir jis vaikštinėjo su virve iš vienos vietos į kitą, kol surado

karalių; ir jis „metė į jį ietį, kuri pervėrė jį prie širdies. Bet štai karalius prieš numirdamas pažadino savo tarnus, tad jie vijosi Teankumą ir nužudė jį.

37 Dabar buvo taip, kad sužinoję, jog Teankumas nebegyvas, Lehis ir Moronis nepaprastai sielvartavo; nes štai jis buvo vyras, narsiai kovojęs už savo šalį, taip, tikras laisvės draugas; ir jis iškentėjo daugybę nepaprastai nuožmių suspaudimų. Bet štai jis buvo nebegyvas ir nuėjęs visos žemės keliu.

38 Dabar buvo taip, kad Moronis rytojaus dieną išžygiavo ir puolė lamanitus taip, kad žudė juos didžiuliu žudymu; ir išvijo juos iš tos žemės; ir jie bėgo taip, kad jie tuokart daugiau nebesugrįžo prieš nefitus.

39 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt pirmieji metai; ir taip daugelį metų jie kentė karus ir kraujo praliejimą, badą ir suspaudimus.

40 Ir tarp Nefio žmonių buvo žmogžudysčių ir kovų, ir susiskaldymų, ir visokių nedorybių; nepaisant to, dėl „teisųjų, taip, dėl teisųjų maldu, jų buvo pasigailėta.

41 Bet štai dėl nepaprastai ilgo karo tarp nefitų ir lamanitų daugelis užkietėjo, dėl nepaprastai ilgo karo; o daugelis suminkštėjo dėl savo „suspaudimų, tad nusižemino prieš Dievą net iki nuolankumo gelmių.

42 Ir buvo taip, kad po to, kai Moronis įtvirtino tas žemės

dalis, kurios buvo labiausiai atviros lamanitams, taip, kad jos tapo pakankamai stiprios, jis sugrįžo į Zarahemlos miestą; taip pat ir Helamanas sugrįžo į savo paveldo vietą; ir dar kartą buvo įtvirtinta taika tarp Nefio žmonių.

43 Ir Moronis atidavė vadovavimą armijoms į savo sūnaus, vardu Moronihas, rankas; o pats pasitraukė į savo namus, idant galėtų likusias savo dienas praleisti ramybėje.

44 O Pahoranas sugrįžo į savo teismo krasę; o Helamanas vėl ėmėsi skelbti žmonėms Dievo žodį; nes dėl tokios daugybės karų ir kovų iškilo būtinybė vėl įvesti tvarką bažnyčioje.

45 Todėl Helamanas ir jo broliai išėjo ir skelbė Dievo žodį su tokia didele galia, kad daugelį žmonių „įtikino dėl jų nelabumo, kas paskatino juos atgailauti dėl savo nuodėmių ir krikštytis į Viešpatį, savo Dievą.

46 Ir buvo taip, kad jie vėl atkūrė Dievo bažnyčią visoje šalyje.

47 Taip, ir įstatymo srityje buvo įvesta tvarka. Ir buvo išrinkti jų „teisėjai ir vyriausieji teisėjai.

48 Ir Nefio žmonės pradėjo vėl „klestėti toje žemėje, ir pradėjo daugintis ir vėl nepaprastai stiprėti toje žemėje. Ir jie pradėjo nepaprastai turtėti.

49 Bet nepaisant savo turto, savo stiprybės ir savo klestėjimo, jie nesiaukštino dėl savo akių išdidumo; jie nebuvo lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą;

bet nepaprastai nusižemino priešais jį.

50 Taip, jie prisiminė, kokius didžius dalykus Viešpats padarė jiems, kad jis išvadavo juos iš mirties ir iš pančių, ir iš kalėjimų, ir iš visokių suspaudimų, ir išvadavo juos iš jų priešų rankų.

51 Ir jie nuolat meldėsi Viešpačiui, savo Dievui, todėl Viešpats laimino juos pagal savo žodį, tad jie stiprėjo ir klestėjo žemėje.

52 Ir buvo taip, kad visa tai išsipildė. Ir teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt penktaisiais metais Helamanas mirė.

63 SKYRIUS

Šiblonas, o vėliau Helamanas savo žinioje turi šventuosius metraščius. Daugelis nefitų iškeliauja į žemę šiaurėje. Hagotas pastato laivus, kuriuos nuleidžia į vakarinę jūrą. Moronihas mūšyje nugali lamaničius. Apie 56–52 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt šeštųjų metų pradžioje „Šiblonas paėmė savo žinion tuos šventus daiktus, kuriuos Helamanui perdavė Alma.

2 Ir jis buvo teišus vyras ir teisiai vaikščiojo priešais Dievą; ir jis nuolat stengėsi daryti gera, laikytis Viešpaties, savo Dievo, įsakymų; taip pat darė ir jo brolis.

3 Ir buvo taip, kad Moronis taip pat numirė. Ir taip baigėsi

teisėjų valdžios trisdešimt šeštieji metai.

4 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimt septintaisiais metais didelė žmonių grupė, siekianti net penkis tūkstančius keturis šimtus vyrų, su savo žmonomis ir savo vaikais iš Zarahemlos žemės išvyko į žemę, kuri buvo „šiaurėje.

5 Ir buvo taip, kad Hagotas, nepaprastai žingeidus vyras, nuėjo ir Dosniosios žemės pakraštyje, prie Dykynės žemės, pasistatė nepaprastai didelį laivą, ir nuleido jį į vakarinę jūrą prie „šiaurojo kaklo, vedančio į žemę šiaurėje.

6 Ir štai buvo daug nefitų, ir taip pat daugybė moterų ir vaikų, kurie sulipo į jį ir išplaukė, pasiėmę daugybę atsargų; ir jie išplaukė į šiaurę. Ir taip baigėsi trisdešimt septintieji metai.

7 Ir trisdešimt aštuntaisiais metais šis vyras pastatė kitus laivus. Ir pirmasis laivas taip pat sugrižo, ir daug daugiau žmonių sulipo į jį; ir jie taip pat pasiėmė daug atsargų ir vėl išvyko į žemę šiaurėje.

8 Ir buvo taip, kad apie juos daugiau nieko nesigirdėjo. Ir mes manome, kad jie paskendo jūros gelmėse. Ir buvo taip, kad išplaukė dar vienas laivas; bet kur jis išplaukė, mes nežinome.

9 Ir buvo taip, kad šitais metais buvo daug žmonių, kurie išvyko į žemę „šiaurėje. Ir taip baigėsi trisdešimt aštuntieji metai.

10 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios trisdešimt devintaisiais

metais taip pat mirė ir Šiblonas, o Koriantonas buvo išvykęs laivu į žemę šiaurėje, veždamas atsargas žmonėms, išvykusiems į tą žemę.

11 Todėl Šiblono mirtį išskilo būtinybė įteikti tuos šventus daiktus Helamano sūnui, kuris buvo pavadintas "Helamanu pagal savo tėvo vardą.

12 Ir štai visi tie "raiziniai, kurie buvo Helamano žinioje, išskyrus tas dalis, kurios pagal Almos įsakymą ^bneturėjo išeiti, buvo perrašyti ir išsiuntinėti žmonių vaikams po visą šalį.

13 Tačiau šitie daiktai turėjo būti išsaugoti šventi ir "perduodami iš vienos kartos į kitą; todėl šitais metais, prieš

Šiblono mirtį, jie buvo perduoti Helamanui.

14 Ir šitais metais taip pat buvo taip, kad atsirado šiek tiek atskalūnų, kurie perėjo pas lamanitus; ir šie vėl buvo sukurstyti pykčiumi prieš nefitus.

15 Ir tais pačiais metais jie atėjo su gausia armija kariauti prieš "Moroniho žmones, arba Moroniho armiją; ir tai baigėsi tuo, kad jie buvo sumušti ir vėl nuvyti atgal į savo žemes, patyrę didelių nuostolių.

16 Ir taip pasibaigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms trisdešimt devintieji metai.

17 Ir taip pasibaigė Almos ir jo sūnaus Helamano, ir taip pat jo sūnaus Šiblono aprašymas.

HELAMANO KNYGA

Aprašymas apie nefitus. Jų karai, kovos ir nesutarimai. Ir taip pat daugelio šventųjų pranašų pranašystės iki Kristaus atėjimo pagal Helamano, Helamano sūnaus, metraščius, taip pat pagal jo sūnų metraščius, net iki Kristaus atėjimo. Ir taip pat atverčiama daug lamanitų. Aprašymas apie jų atvertimą. Lamanitų teisumo bei nefitų nelabumo ir bjaurumų aprašymas iki pat Kristaus atėjimo, pagal Helamano ir jo sūnų metraščių, kuris vadinasi Helamano knyga, ir kita.

1 SKYRIUS

Pahoranas antrasis tampa vyriausiuoju teisėju ir nužudomas Kiškumeno. Pakumenis užima teismo krasę. Koriantumras veda lamanitų armijas, užima Zarahemlą ir nužudo Pakumenį. Moronihą sumušo

lamanitus ir atsiima Zarahemlą, o Koriantumras nukaunamas. Apie 52–50 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar štai buvo taip, kad prasidedant keturiasdešimtiesiems teisėjų valdžios Nefio žmonėms metams tarp nefitų

11a Žr. Helamano knygos įvadą.

12a Al 18:36.
b Al 37:27–32.

13a Al 37:4.
15a Al 62:43.

žmonių pradėjo bręsti kebli padėtis.

2 Nes štai, „Pahoranas numirė ir nuėjo visos žemės keliu; todėl prasidėjo rimtas nesutarimas dėl to, kas iš brolių, Pahorano sūnų, turėtų užimti teismo krasę.

3 Dabar, štai vardai tų, kurie kovojo dėl teismo krasės, kurie taip pat ir liaudį pastūmėjo kovoti: Pahoranas, Paančis ir Pakumenis.

4 Dabar, tai ne visi Pahorano sūnūs (nes jis turėjo jų daug), bet tai tie, kurie kovojo dėl teismo krasės; todėl per juos liaudis susiskaldė į tris dalis.

5 Tačiau buvo taip, kad liaudies „balsu Pahoranas buvo paskirtas Nefio žmonių vyriausiuoju teisėju ir valdytoju.

6 Ir buvo taip, jog Pakumenis, pamatęs, kad negali gauti teismo krasės, prisijungė prie liaudies balso.

7 Bet štai, Paančis ir ta liaudies dalis, kuri norėjo, kad jis būtų jų valdytojas, nepaprastai tūžo; todėl jis buvo bepradedas vilioti tuos žmones sukilti maištu prieš savo brolius.

8 Ir buvo taip, kad jam bepradedant tai daryti, štai, jis buvo suimtas ir teisiamas pagal liaudies balsą, ir nuteistas mirti, nes jis sukilo maištu ir kėsinosi sunaikinti liaudies „laisvę.

9 Dabar, kada tie žmonės, kurie norėjo, kad jis būtų jų valdytojas, pamatė, kad jis nuteistas myriop, jie įpyko ir štai pasiuntė tokį Kiškumeną, netgi prie Pahorano teismo krasės, ir

nužudė Pahoraną, jam besėdint teismo krasėje.

10 Ir Pahorano tarnai vijosi jį, bet štai, Kiškumenas spruko taip greitai, kad niekas negalėjo jo pavyti.

11 Ir jis nuėjo pas tuos, kurie jį siuntė, ir jie visi sudarė sandorą, taip, prisiekdami savo nesi- baigiančiuoju Sutvėrėju, kad jokiam žmogui neišduos, jog Pahoraną nužudė Kiškumenas.

12 Todėl Kiškumenas liko nežinomas Nefio žmonėms, nes tuo metu, kai nužudė Pahoraną, jis buvo persirengęs. Ir Kiškumenas bei jo gauja, kuri sudarė sandorą su juo, išimaišė tarp žmonių, tad visų jų nebuvo galima rasti; bet kurie tik iš jų buvo surasti, buvo nuteisti „myriop.

13 Ir štai dabar, Pakumenis pagal liaudies balsą buvo paskirtas vyriausiuoju liaudies teisėju ir valdytoju valdyti vietoje savo brolio Pahorano; ir tai buvo pagal jo teisę. Ir visa tai buvo padaryta teisėjų valdžios keturiasdešimtaisiais metais; ir jie pasibaigė.

14 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt pirmaisiais metais lamanitai surinko nesuskaičiuojamą vyrų armiją ir apginklavo juos kalavijais ir kardais, ir lankais, ir strėlėmis, ir šalmais, ir antkrūtiniais, ir visokiais įvairių rūšių skydais.

15 Ir jie vėl atėjo, kad galėtų pradėti kautynes su nefitais. Ir jiems vadovavo vyras, vardu Koriantumras; ir jis buvo Zarahemlos palikuonis ir nefitų

atskalūnas; ir jis buvo stambus ir galingas vyras.

16 Todėl lamanitų karalius, vardu Tubalotas, kuris buvo „Amorono sūnus, manė, kad Koriantumras, būdamas galingas vyras, galės atsilaikyti prieš nefitus savo jėga ir didele išmintimi, taigi pasiūsdamas jį, jis igis galią prieš nefitus.

17 Todėl jis sukurstė juos pykčiui, surinko savo armijas ir paskyrė Koriantumrą jų vadu, ir nurodė jiems žygiuoti į Zarahemlos žemę kautis su nefitais.

18 Ir buvo taip, kad dėl daugybės nesutarimų ir daugybės keblumų vyriausybėje jie laikė nepakankamą sargybą Zarahemlos žemėje; nes manė, kad lamanitai neišdrįs ateiti į jų šalies širdį pulti to didžio Zarahemlos miesto.

19 Bet buvo taip, kad Koriantumras žygiavo savo gausaus pulko priešaky ir užpuolė miesto gyventojus, ir jų žygis buvo toks nepaprastai greitas, kad nefitai neturėjo laiko surinkti savo armijų.

20 Todėl Koriantumras iškaipo sargybą prie miesto įėjimo ir nužygiavo pirmyn į miestą su visa savo armija, ir jie nužudė kiekvieną, kuris pasipriešino jiems, taigi jie užėmė visą miestą.

21 Ir buvo taip, kad Pakumenis, kuris buvo vyriausiasis teisėjas, bėgo nuo Koriantumro, būtent prie miesto sienų. Ir buvo taip, kad Koriantumras taip

trenkė jį į sieną, kad šis mirė. Ir taip baigėsi Pakumenio dienos.

22 Ir dabar, kada Koriantumras pamatė, kad jis užvaldė Zarahemlos miestą ir kad nefitai pabėgo nuo jų ir yra žudomi arba suimami ir metami į kalėjimą, ir kad jis užėmė stipriausią visoje šalyje atramos punktą, jo širdis išsidrąsino tiek, kad jis ketino eiti prieš visą šalį.

23 Ir dabar, jis neužtruko Zarahemlos žemėje, bet nužygiavo pirmyn su didele armija, net link Dosniojo miesto; nes jis buvo pasiryžęs eiti pirmyn ir prasikirsti sau kelią kalaviju, idant galėtų užgrobti šiaurines šalies dalis.

24 Ir manydamas, kad jų didžiausia jėga buvo šalies vidury, jis nužygiavo pirmyn, neduodamas jiems laiko susiburti, neskaitant mažų būrių; ir taip jie puldavo juos ir nukirsdavo juos žemėn.

25 Bet štai, šitas Koriantumro žygis per šalies vidurį suteikė Moronihui didelį pranašumą prieš juos, nepaisant gausybės nukautų nefitų.

26 Nes štai, Moronihą manė, kad lamanitai neišdrįs ateiti į šalies vidurį, bet kad jie puls pakraščių miestus, kaip jie darydavo iki šiol; todėl Moronihą buvo įsakęs, kad jų stiprios armijos išlaikytų tas dalis pakraščiuose.

27 Bet štai, lamanitai neišsiganando, kaip jis norėjo, bet atėjo į šalies vidurį ir užėmė sostinę, kuri buvo Zarahemlos miestas,

ir žygiavo per svarbiausias šalies dalis, žudydami žmones didžiuliu žudymu, tiek vyrus, tiek moteris, tiek ir vaikus, užimdami daug miestų ir tvirtovių.

28 Bet kada Moronihas tai sužinojo, jis nedelsdamas pasiuntė Lehį su armija aplinkui, kad pastotų jiems kelią prieš jiems ateinant į Dosniają žemę.

29 Šis taip ir padarė; ir jis pastojo jiems kelią prieš jiems ateinant į Dosniają žemę ir stojo su jais į kovą, taigi šie pradėjo trauktis link Zarahemlos žemės.

30 Ir buvo taip, kad, jiems traukiantis, kelią jiems pastojo Moronihas ir stojo su jais į kovą, taigi užvirė nepaprastai kruvinos kautynės; taip, daugybė buvo nukauta ir "Koriantumras taip pat buvo rastas tarp nukautųjų.

31 Ir dabar, štai, lamanitai negalėjo trauktis jokia kryptimi, nei į šiaurę, nei į pietus, nei į rytus, nei į vakarus, nes iš visų pusių buvo apsupti nefitų.

32 Ir taip Koriantumras įstūmė lamanitus į nefitų vidurį, taigi jie buvo nefitų galioje, o jis pats buvo nukautas, ir lamanitai pasidavė į nefitų rankas.

33 Ir buvo taip, kad Moronihas vėl užėmė Zarahemlos miestą ir nurodė, kad lamanitai, kurie buvo paimti į nelaisvę, taikiai pasišalintų iš šalies.

34 Ir taip pasibaigė keturiasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.

2 SKYRIUS

Helamanas, Helamano sūnus, tampa vyriausiuoju teisėju. Gadiantonas vadovauja Kiškumeno gaujai. Helamano tarnas nužudo Kiškumena, ir Gadiantono gauja pabėga į tyrus. Apie 50–49 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt antraisiais metais, po to, kai Moronihas vėl įtvirtino taiką tarp nefitų ir lamanitų, štai, nebuvo kam užimti teismo krasės; todėl tarp žmonių vėl prasidėjo ginčas – kas turėtų užimti teismo krasę.

2 Ir buvo taip, kad Helamanas, kuris buvo Helamano sūnus, pagal liaudies balsą buvo paskirtas užimti teismo krasę.

3 Bet štai, "Kiškumenas, kuris nužudė Pahoraną, ruošė pasalą sunaikinti taip pat ir Helamaną; ir jį palaikė jo gauja, sudariusi sandorą, kad niekas nesužinos apie jo nelabumą.

4 Nes ten buvo toks "Gadiantonas, nepaprastai prityręs kalboje ir taip pat savo amate – vykdyti slaptą žudymo ir plėšimo darbą; todėl jis tapo Kiškumeno gaujos vadu.

5 Taigi jis įkalbėjo juos, taip pat ir Kiškumena, kad jeigu jie pasodintų jį į teismo krasę, jis suteiktų tiems, kurie priklausė jo gaujai, galią ir valdžią tarp žmonių; todėl Kiškumenas stengėsi sunaikinti Helamaną.

6 Ir buvo taip, kad jam beeiinant link teismo krasės sunai-

kinti Helamano, štai, vienas iš Helamano tarnų, išėjo naktį persirengęs ir taip sužinojo apie tuos planus, kuriuos šita gauja sudarė Helamanui sunaikinti.

7 Ir buvo taip, kad jis sutiko Kiškumeną ir davė jam ženklą; todėl Kiškumenas atskleidė jam savo ketinimo esmę, norėdamas, kad jis nuvestų jį prie teismo krasės, idant jis galėtų nužudyti Helamaną.

8 Ir kada Helamano tarnas ištyrė visą Kiškumeno širdį ir tai, kad jo tikslas buvo žudyti, ir taip pat kad visų, kurie priklausė jo gaujai, tikslas buvo žudyti, plėšti ir įgyti valdžią (ir toks buvo jų „slaptas planas ir suokalbis“), Helamano tarnas tarė Kiškumenui: Eime prie teismo krasės.

9 Dabar, tai nepaprastai nudžiugino Kiškumeną, nes jis pamanė įvykdysiąs savo sumanymą; bet štai jiems beeinant prie teismo krasės, Helamano tarnas dūrė Kiškumenui, netgi į pačią širdį, tad šis parkrito negyvas, net nesudejavęs. Ir jis nubėgo ir papasakojo Helamanui viską, ką matė, girdėjo ir padarė.

10 Ir buvo taip, kad Helamanas nusiuntė suimti šios plėšikų ir slaptų žudikų gaujos, idant jie būtų teisiami pagal įstatymą.

11 Bet štai, Gadiantonas, pamatęs, kad Kiškumenas nesugrįžo, išsigando, kad tik jis nebūtų sunaikintas; todėl įsakė, kad jo gauja sektų paskui jį. Ir jie slaptu keliu pabėgo iš tos žemės į tyrus; tad kai Helamanas pasiuntė

žmones jų suimti, jie niekur nebegalėjo jų surasti.

12 O daugiau apie šitą Gadiantoną bus kalbama vėliau. Ir taip pasibaigė keturiasdešimt antrieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

13 Ir štai, šios knygos pabaigoje jūs pamatysite, jog dėl šito „Gadiantono įvyko žlugimas, taip, beveik visiškai Nefio liaudies sunaikinimas.

14 Štai, aš turiu galvoje ne Helamano knygos pabaigą, bet turiu galvoje pabaigą Nefio knygos, iš kurios aš paėmiau visą aprašymą, kuri užrašiau.

3 SKYRIUS

Daug nefitų persikelia į žemę šiaurėje. Jie stato namus iš cemento ir veda daug metraščių. Dešimtys tūkstančių atverčiami ir pakrikštijami. Dievo žodis veda žmones į išgelbėjimą. Nefis, Helamano sūnus, užima teismo krasę. Apie 49–39 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios keturiasdešimt trečiaisiais metais tarp Nefio žmonių nebuvo nesantaikos, išskyrus nedidelį išdidumą bažnyčioje, kuris tarp žmonių sukėlė šiokių tokių nedidelių nesutarimų, kurie buvo išspręsti keturiasdešimt trečiųjų metų pabaigoje.

2 Ir keturiasdešimt ketvirtaisiais metais nebuvo nesantaikos tarp žmonių; nebuvo daug nesantaikos ir keturiasdešimt penktaisiais metais.

3 Ir buvo taip, kad keturiasdešimt šeštaisiais, taip, buvo daug nesantaikos ir atskilimų, dėl kurių nepaprastai daug žmonių išvyko iš Zarahemlos žemės ir nuėjo į žemę „šiaurėje paveldėti tos žemės.

4 Ir jie nukeliavo nepaprastai didelį atstumą ir taip atėjo prie „didelių vandens telkinių ir daugelio upių.

5 Taip, ir tikrai jie pasklido po visas tos žemės dalis, po visas tas dalis, kurios nebuvo dykos ir be medžių dėl daugybės gyventojų, kurie prieš tai buvo paveldėję šitą žemę.

6 Ir dabar, išskyrus medžių trūkumą, jokia tos žemės dalis nebuvo dyka; bet dėl žmonių, kurie prieš tai gyveno toje žemėje, „išnaikinimo masto, ji buvo vadinama ^bdykaja.

7 Ir ant tos žemės veido buvo vos keletas medžių, todėl atėję žmonės nepaprastai įgudo dirbti su cementu; todėl namus, kuriuose gyveno, jie statė iš cemento.

8 Ir buvo taip, kad jie pasidaužino ir pasklido, ir nuėjo iš žemės pietuose į žemę šiaurėje, ir pasklido tiek, kad pradėjo dengti visos žemės veidą – nuo jūros pietuose iki jūros šiaurėje, nuo jūros „vakaruose iki jūros rytuose.

9 Ir žmonės, kurie buvo šiaurinėje žemėje, gyveno palapinėse ir namuose iš cemento, ir jie leisdavo sudyti ant tos žemės

veido kiekvienam medžiui, kad jis išaugtų, idant savo laiku jie turėtų medienos savo namams statyti, taip, savo miestams ir šventykloms, ir sinagogoms, ir šventovėms, ir visokiems pastatams.

10 Ir buvo taip, kad dėl nepaprasto medienos trūkumo šiaurinėje žemėje jie daug atsiųsdavo „laivais.

11 Ir taip jie įgalino žmones šiaurinėje žemėje statyti daug miestų ir iš medžio, ir iš cemento.

12 Ir buvo taip, kad daug Amono „žmonių, pagal kilmę lamanitų, taip pat išėjo į šitą žemę.

13 Ir dabar, apie šitų žmonių darbus yra daug išsamių ir labai didelių metraščių, kuriuos vedė daugelis šitos liaudies žmonių.

14 Bet štai, net šimtoji dalis šitų žmonių darbų, taip, aprašymas apie lamanitus ir nefitus ir apie jų karus, kovas ir nesutarimus, ir apie jų pamokslavimus bei pranašystes, ir apie pervežimus laivais ir laivų statybą, ir apie „šventyklų, sinagogų bei šventovių statybą, ir apie jų teisumą ir nelabumą, ir žmogžudystes, ir plėšikavimus, ir grobimą, ir visokius bjaurumus bei paleistuvystes negali būti sutalpinta šitame darbe.

15 Bet štai, yra daug visokių knygų ir metraščių, ir juos vedė daugiausiai nefitai.

16 Ir nefitai juos „perduodavo

3 3a Al 63:4.
4a Mzj 8:8;
Mrm 6:4.
6a Mzj 21:25–27.

b Al 22:31.
8a Al 22:27, 32.
10a Al 63:5–8.
12a Al 27:21–26.

14a 2 Nef 5:16; JokK 1:17;
3 Nef 11:1.
16a 1 Nef 5:16–19;
Al 37:4.

iš vienos kartos į kitą, net kol įpuolė į prasižengimą ir buvo žudomi, plėšiami ir medžiojami, ir išvejami, ir nukaunami, ir išsklaidomi ant žemės veido ir sumišo su lamanitais, kol daugiau ^bnebesivadina nefitais, tapę nelabi ir laukiniai, ir žiaurūs, taip, netgi tapę lamanitais.

17 Ir dabar aš vėl grįžtu prie savo aprašymo; taigi tai, apie ką kalbėjau, įvyko po smarkių kovų ir neramumų, ir karų, ir nesutarimų tarp Nefio žmonių.

18 Keturiasdešimt šeštieji teisėjų valdžios metai pasibaigė.

19 Ir buvo taip, kad vis dar tęsėsi smarki kova šalyje, taip, būtent keturiasdešimt septintaisiais ir taip pat keturiasdešimt aštuntaisiais metais.

20 Tačiau Helamanas tarnavo teismo krasėje teisingai ir nešališkai; taip, jis stengėsi laikytis Dievo nuostatų, potvarkių ir įsakymų; ir nuolat darė tai, kas teisinga Dievo akyse; ir jis vaikščiojo savo tėvo keliais tiek, kad klestėjo žemėje.

21 Ir buvo taip, kad jis turėjo du sūnus. Jis davė vyriausiam ^aNefio vardą, o jauniausiam – ^bLehio vardą. Ir jie pradėjo augti Viešpačiui.

22 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms keturiasdešimt aštuntųjų metų pabaigoje karai ir kovos tarp nefitų žmonių po truputėlį pradėjo rimti.

23 Ir buvo taip, kad keturiasdešimt devintaisiais teisėjų valdžios metais toje žemėje buvo įtvirtinta nuolatinė taika visame kame, išskyrus slaptas sąjungas, kurias plėšikas ^aGadiantonas įsteigė labiau apgyvendintose tos žemės dalyse; tos organizacijos tuo metu buvo nežinomos tiems, kas buvo vyriausybės galvoje; todėl jos nebuvo išnaujintos iš tos žemės.

24 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais bažnyčia taip nepaprastai suklestėjo, kad tūkstančiai prisijungė prie bažnyčios ir buvo pakrikštyti atgailai.

25 Ir toks didelis buvo bažnyčios suklestėjimas ir tiek daug palaiminimų išlieta ant žmonių, kad net patys aukštieji kunigai ir mokytojai neapsakomai stebėjosi.

26 Ir buvo taip, kad Viešpaties darbas klestėjo: daug sielų buvo krikštijama ir prijungiama prie Dievo bažnyčios, taip, netgi dešimtys tūkstančių.

27 Taip mes galime matyti, kad Viešpats yra gailėstingas visiems, kurie nuoširdžiai šaukiasi jo švento vardo.

28 Taip, taigi mes matome, kad dangaus ^avartai atviri ^bvisiems, būtent visiems tiems, kurie tiki Jėzus Kristaus, kuris yra Dievo Sūnus, vardą.

29 Taip, mes matome, kad kiekvienas norintis gali laikytis Dievo ^ažodžio, kuris yra ^bgyvas ir galingas, kuris atskirs visokią

16b Al 45:12–14.

21a RR Nefis, Helamano sūnus.

^b RR Lehis, nefitų

misionierius.

23a Hel 2:4.

28a 2 Nef 31:9, 17.

^b ApD 10:28;

Rom 2:10–11.

29a RR Dievo žodis.

^b Hbr 4:12;

DS 11:2.

velnio apgaule, pinkles bei vylius ir ves Kristaus žmogų ankštu ir ‘siauru keliu per tą nesibaigiančią nelaimės ‘prarają, paruoštą nelabiesiems praryti, 30 ir atves jų sielas, taip, jų nemirtingas sielas, Dievo “dešinėn dangaus karalystėje atsisėsti su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, ir su visais mūsų šventais tėvais, kad daugiau iš ten nebešeitų.

31 Ir šitais metais buvo nuolatinis džiūgavimas Zarahemlos žemėje ir visose aplinkinėse srityse, būtent visoje žemėje, kuri priklausė nefitams.

32 Ir buvo taip, kad taika ir nepaprastai didelis džiaugsmas buvo visą likusią keturiasdešimt devintųjų metų dalį; taip, ir taip pat penkiasdešimtaisiais teisėjų valdžios metais buvo nuolatinė taika ir didelis džiaugsmas.

33 Ir penkiasdešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais taip pat buvo taika, neskaitant išdidumo, kuris pradėjo skverbtis į bažnyčią – ne į Dievo bažnyčią, bet į širdis žmonių, kurie skelbėsi priklausą Dievo bažnyčiai, –

34 ir jie taip aukštinosi “išdidumu, kad net pradėjo persekioti daugelį savo brolių. Dabar, tai buvo didelis blogis, dėl kurio nuolankesnioji žmonių dalis kentė nuožmius persekiojimus ir turėjo bristi per didelį suspaudimą.

35 Tačiau jie dažnai “pasninkavo ir ^bmeldėsi, ir darėsi vis

stipresni ir stipresni ‘nuolankumu ir vis tvirtesni ir tvirtesni Kristaus tikėjime, ir taip jų sielos prisipildė džiaugsmo ir paguodos, taip, netgi iki savo širdžių “išvalymo ir ‘pašventinimo – pašventinimo, kuris vyksta dėl to, kad jie savo širdis ‘atiduoda Dievui.

36 Ir buvo taip, kad penkiasdešimt antrieji metai taip pat baigėsi taikiai, neskaitant nepaprastai didelio išdidumo, kuris išigavo į žmonių širdis; ir tai buvo dėl jų nepaprastai didelių “turtų ir klestėjimo žemėje; ir tai augo juose diena iš dienos.

37 Ir buvo taip, kad penkiasdešimt trečiaisiais teisėjų valdžios metais Helamanas mirė, ir vyriausias jo sūnus Nefis pradėjo valdyti jo vietoje. Ir buvo taip, kad jis tarnavo teismo krasėje teisingai ir nešališkai; taip, jis laikėsi Dievo įsakymų ir vaikščiojo savo tėvo keliais.

4 SKYRIUS

Nefitų atskalūnai ir lamanitai sujungia pajėgas ir užima Zarahemlos žemę. Nefitai pralaimi dėl savo nelabumo. Bažnyčia silpsta, ir žmonės tampa silpni kaip lamanitai. Apie 38–30 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad penkiasdešimt ketvirtaisiais metais buvo daug nesutarimų bažnyčioje, ir tarp žmonių taip pat buvo “nesantai-

29c 2 Nef 9:41; 33:9.

d 1 Nef 15:28–30.

30a Mt 25:33–34.

34a RR Išdidumas.

35a RR Pasninkauti,

pasninkavimas.

b RR Malda.

c RR Pažeminti,

nusižeminimas,

nuolankumas.

d RR Tyras, tyrumas.

e RR Pašventinimas.

f 2 Met 30:8; Mzj 3:19.

36a RR Turtai.

4 1a 3 Nef 11:29.

ka, kad net buvo didelis kraujo praliejimas.

2 Ir maištaujančioji dalis buvo išžudyta ir išvyta iš šalies, ir jie nuėjo pas lamanitų karalių.

3 Ir buvo taip, kad jie stengėsi sukurstyti lamanitus kariauti su nefitais; bet štai, lamanitai nepaprastai bijojo, tad jie nenorėjo klausyti tų atskalūnų žodžių.

4 Bet buvo taip, kad penkiasdešimt šeštaisiais teisėjų valdžios metais buvo „atskalūnų, kurie išėjo iš nefitų pas lamanitus; ir jiems su tais kitais pavyko sukurstyti juos pykčiui prieš nefitus; ir visi jie tais metais ruošėsi karui.

5 Ir penkiasdešimt septintaisiais metais jie atėjo prieš nefitus kautis, ir jie pradėjo mirties darbą; taip, tiek, kad penkiasdešimt aštuntaisiais teisėjų valdžios metais jiems pavyko užvaldyti Zarahemlos žemę; taip, taip pat ir visas žemes, net iki žemės, kuri buvo prie Dosniosios žemės.

6 O nefitai ir Moroniho armijos buvo nuvytos net į Dosniąją žemę.

7 Ir ten jie įsitvirtino prieš lamanitus, nuo vakarinės jūros netgi iki rytinės; tai buvo dienos kelionė nefitui, einant ta linija, kurioje jie įsitvirtino ir išdėstė savo armijas šiaurinei šaliai ginti.

8 Ir taip tie nefitų atskalūnai, padedami gausios lamanitų armijos, užgrobė visas nefitų valdas, kurios buvo pietinėje

žemėje. Ir visa tai buvo padaryta penkiasdešimt aštuntaisiais bei devintaisiais teisėjų valdžios metais.

9 Ir buvo taip, kad šešiasdešimtaisiais teisėjų valdžios metais Moronihui su savo armijomis pavyko paimti daug šalies dalių; taip, jie atgavo daug miestų, kurie buvo patekę į lamanitų rankas.

10 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt pirmaisiais teisėjų valdžios metais jiems pavyko atgauti net pusę savo valdų.

11 Dabar, ši didelė nefitų neaktis ir didelė žūtis tarp jų nebūtų įvykusi, jei ne nelabumas ir bjaurumas, buvę tarp jų; taip, ir tai buvo taip pat tarp tų, kurie skelbėsi priklausą Dievo bažnyčiai.

12 Ir tai buvo dėl jų širdžių ^aišdidumo, dėl jų nepaprastų ^bturtų, taip, tai buvo dėl to, kad jie engė ^cvargšą, sulaikydami savo maistą nuo alkanų, sulaikydami savo drabužį nuo nuogo ir mušdami savo nuolankius brolius per skruostus, išjuokdami tai, kas šventa, neigdami pranašystės ir apreiškimo dvasią, žudydami, plėsdami, meluodami, vogdami, svetimaudami, keldami didelius vaidus, perbėgdami į Nefio žemę pas lamanitus.

13 Ir dėl šito didelio jų nelabumo ir ^agyrimosi savo jėga jie buvo palikti su savo pačių jėga; todėl jie neklestėjo, bet buvo suspausti ir ištikti, ir vejami

4a Hel 5:17.
12a Abd 1:3–4;
DS 101:42.

b 1 Tim 6:17;
2 Nef 9:42.
c DS 42:30–31.

13a RR Išdidumas.

lamanitų, kol neteko beveik visų savo žemių.

14 Bet štai, Moronihas skelbė daugelį dalykų žmonėms dėl jų nedorybės, ir taip pat „Nefis ir Lehis, kurie buvo Helamano sūnūs, skelbė daugelį dalykų žmonėms, taip, ir pranašavo jiems daugelį dalykų apie jų nedorybes ir kas juos išstiks, jeigu jie neatgailaus dėl savo nuodėmių.

15 Ir buvo taip, kad jie atgailavo; ir kiek jie atgailavo, tiek jiems pradėjo sektis.

16 Nes kada Moronihas pamatė, kad jie atgailauja, jis išdrįso vesti juos iš vietovės į vietovę ir iš miesto į miestą, kol jie atgavo netgi pusę savo nuosavybės ir pusę savo žemių.

17 Ir taip pasibaigė šešiasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.

18 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt antraisiais teisėjų valdžios metais Moronihas nebegalėjo iš lamanitų atgauti daugiau valdų.

19 Todėl jie paliko savo ketinimą atgauti likusias savo žemes, nes lamanitų buvo tiek daug, kad nefitams pasidarė neįmanoma įgyti daugiau galios jiems; todėl Moronihą visas savo armijas panaudojo išlaikyti toms dalims, kurias buvo užėmęs.

20 Ir buvo taip, jog dėl lamanitų gausumo nefitai didžiai baiminosi, kad tik nebūtų pergalėti ir sutrypti, ir nužudyti, ir sunaikinti.

21 Taip, jie pradėjo atsiminti Almos pranašystes ir taip pat Mozijo žodžius; ir jie pamatė, kad buvo kietasprandžiai žmonės ir kad niekino Dievo įsakymus;

22 ir kad pakeitė ir sutrypė po kojomis Mozijo „įstatymus, arba tai, ką Viešpats jam įsakė duoti žmonėms; ir jie pamatė, kad jų įstatymai tapo sugadinti ir kad jie tapo nelabais žmonėmis, tokiais pat nelabais kaip ir lamanitai.

23 Ir dėl jų nedorybės bažnyčia pradėjo „silpti; ir jie pradėjo nebetikėti pranašystės dvasia ir apreiškimo dvasia; ir Dievo teismai žvelgė jiems į veidą.

24 Ir jie pamatė, kad ir jie tapo „silpni kaip jų broliai lamanitai ir kad Viešpaties Dvasia daugiau jų nebesaugojo; taip, ji pasitraukė nuo jų, kadangi Viešpaties ^bDvasia negyvena „nešventose šventyklose.

25 Todėl Viešpats nustojo saugoti juos savo stebuklinga ir neprilygstama galia, nes jie nupuolė į „netikėjimo ir baisaus nelabumo būseną; ir jie pamatė, kad lamanitai buvo daug gausesni už juos, ir, jeigu jie ^bnesiglaus prie Viešpaties, savo Dievo, jie neišvengiamai žus.

26 Nes štai, jie pamatė, kad lamanitų jėga buvo tokia pat didelė kaip jų jėga, būtent vyras prieš vyrą. Ir taip jie nupuolė į šitą didelį prasižengimą; taigi „nedaugeliui metų tepraėjus, dėl savo prasižengimo jie tapo silpni.

14a Hel 3:21.

22a Al 1:1.

23a RR Atsimetimas.

24a Mzj 1:13.

^b RR Šventoji Dvasia.

^c Mzj 2:37;

Al 7:21; 34:36.

25a RR Netikėjimas.

^b JokK 6:5.

26a Al 46:8;

Hel 12:3–4.

5 SKYRIUS

Nefis ir Lehis pasišvenčia pamoklavimui. Jų vardai kviečia juos gyventi pagal protėvių modelį. Kristus išperka tuos, kurie atgailauja. Nefis ir Lehis daugelį atverčia, yra įkalinami, ir juos apgaubia ugnis. Tamsos debesys uždengia tris šimtus žmonių. Dreba žemė, ir balsas įsako žmonėms atgailauti. Nefis ir Lehis kalbasi su angelais, ir minią apgaubia ugnis. Apie 30 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, štai, „Nefis užleido teismo krasę žmogui, vardu Cezoramas.

2 Nes kadangi jų įstatymai ir jų valdžios buvo patvirtinami liaudies „balsu, ir tie, kas ^bpasirinko pikta, buvo gauseni už tuos, kurie pasirinko gera, todėl jie brendo sunaikinimui, nes įstatymai buvo sugadinti.

3 Taip, ir tai dar ne viskas; jie buvo kietasprandžiai žmonės, tad buvo neįmanoma jų valdyti nei įstatymu, nei teisingumu, nebent jų sunaikinimui.

4 Ir buvo taip, kad Nefis nuvargavo nuo jų nedorybės; ir jis „užleido teismo krasę, ir apsiėmė skelbti Dievo žodį visas likusias savo dienas, ir jo brolis Lehis – taip pat visas likusias savo dienas.

5 Nes jie prisiminė žodžius, kuriuos jų tėvas Helamanas

kalbėjo jiems. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis kalbėjo:

6 Štai, mano sūnūs, aš noriu, kad atmintumėt vykdyti Dievo įsakymus; ir norėčiau, kad skelbtumėt žmonėms šituos žodžius. Štai, aš daviau jums mūsų pirmųjų „gimdytojų, kurie atėjo iš Jeruzalės žemės, vardus; ir tai padariau, kad prisimindami savo vardus, jūs prisimintumėt juos; o prisimindami juos, jūs prisimintumėt jų darbus; o prisimindami jų darbus, žinotumėt, kaip tai pasakyta bei užrašyta, kad jie buvo ^bgeri.

7 Todėl, mano sūnūs, aš norėčiau, kad darytumėte tai, kas gera, kad apie jus būtų sakoma bei rašoma, kaip tai buvo sakoma ir rašoma apie juos.

8 Ir dabar, mano sūnūs, štai dar kai ko aš noriu iš jūsų, būtent, kad jūs darytumėt tai ne tam, kad galėtumėt girtis, bet kad krautumėtės „lobį danguje, taip, lobį, kuris yra amžinas ir nesunyksta; taip, idant turėtumėte tą ^bbrangią amžinojo gyvenimo dovaną, kuri, kaip mes turime pagrindo manyti, buvo suteikta mūsų tėvams.

9 O atsiminkite, atsiminkite, mano sūnūs, „žodžius, kuriuos karalius Benjaminas kalbėjo savo žmonėms; taip, prisiminkite, kad nėra jokio kito kelio nei būdo, kuriuo žmogus galėtų išsigelbėti – tik per ateisiančio Jėzaus Kristaus ^bapmokantįjį

5 1a Hel 3:37.
2a Mzj 29:25–27.
b Al 10:19.
4a Al 4:15–20.

6a 1 Nef 1:1, 5.
b 2 Nef 33.
8a 3 Nef 13:19–21.
b DS 14:7.

9a Mzj 2:9.
b Mzj 3:17–18.
RR Apmokėti,
apmokėjimas.

krauja; taip, atminkite, kad jis ateina išpirkti „pasaulio.“

10 Ir taip pat atsiminkite „žodžius, kuriuos Amulekas kalbėjo Ziezromui Amonihio mieste; nes jis pasakė jam, kad Viešpats tikrai ateis išpirkti savo žmonių, bet kad jis ateis ne jų išpirkti jų nuodėmėse, bet jų išpirkti iš jų nuodėmių.

11 Ir jis turi galią, duotą jam Tėvo, išpirkti juos iš jų nuodėmių dėl atgailos; todėl jis „pasiuntė savo angelus skelbti atgailos sąlygų žinią, atgailos, kuri atveda žmones prie Išpirkėjo galios, jų sielų išgelbėjimui.

12 Ir dabar, mano sūnūs, atminkite, atminkite, kad būtent ant mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, Dievo Sūnus, „uolos jūs turite statyti savo ^bpamata; idant kada velnias pasišų savo galingus vėjus, taip, savo strėles viesule, taip, kada visa jo kruša ir jo galinga „audra daužysis į jus, tai neturėtų galios jums nutraukti į nelaimės ir begalinio vargo prarają, dėl uolos, ant kurios esate pastatyti, kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti.

13 Ir buvo taip, kad tai buvo žodžiai, kurių Helamanas „mokė savo sūnus; taip, jis mokė juos daugelio dalykų, kurie

nėra užrašyti, ir taip pat daugelio dalykų, kurie užrašyti.

14 Ir jie įsiminė jo žodžius; ir todėl jie išėjo, laikydamiesi Dievo įsakymų, mokyti Dievo žodžio tarp visų Nefio žmonių, pradėdami nuo Dosniojo miesto.

15 O iš ten – į Gido miestą; ir iš Gido miesto į Muleko miestą.

16 Ir taip iš vieno miesto į kitą, kol pabuvojo tarp visų Nefio žmonių, kurie buvo pietinėje žemėje; ir iš ten jie nuėjo į Zarahemlos žemę tarp lamanitų.

17 Ir buvo taip, jog jie pamokslavo su tokia didele galia, kad įtikino daugelį tų „atskalūnų, kurie buvo perbėgę iš nefitų, tad šie išėjo į priekį, išpažino savo nuodėmes ir pasikrikštijo atgailai, ir tuoj pat sugrižo pas nefitus stengtis atitaisyti jiems padarytas skriaudas.

18 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis pamokslavo lamanitams su tokia didele galia ir valdžia – nes jiems buvo duota galia ir valdžia, idant galėtų „kalbėti, ir jiems taip pat buvo duota, ką kalbėti.

19 Todėl, jie kalbėjo taip, jog didžiai nustebino lamanitus ir „įtikino juos, ir taip aštuoni tūkstančiai lamanitų, buvusių Zarahemlos žemėje ir apylinkėse, buvo pakrikštyti atgailai ir įtikinti savo tėvų tradicijų nelabumu.

9c RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.
d RR Pasaulis – Žmonės, kurie nepaklūsta įsakymams.
10a Al 11:34.
11a Al 13:24–25.

12a Mt 7:24–27; DS 6:34; Moz 7:53.
RR Kertinis akmuo; Uola, akmuo.
b Iz 28:16; JokK 4:16.
c 3 Nef 14:25, 27.
13a Mzj 1:4.

17a Hel 4:4.
18a DS 100:5–8.
RR Pranašystė, pranašauti.
19a RR Atsivertimas, atsivertusysis; Misionieriškas darbas.

20 Ir buvo taip, kad iš ten Nefis ir Lehis ėjo į Nefio žemę.

21 Ir buvo taip, kad lamanitų armija juos suėmė ir įmetė į „kalėjimą; taip, būtent į tą patį kalėjimą, į kurį Limhio tarnai buvo įmetę Amoną ir jo brolius.

22 Ir po to, kai šie išbuvo įmesti kalėjime daugelį dienų be maisto, štai, jie nuėjo į kalėjimą paimti jų, kad nužudytų.

23 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis buvo apgaubti tarsi „ugnies, netgi taip, kad jie nedrįso jų paliesti iš baimės, kad sudegs. Tačiau Nefis ir Lehis nedegė; ir jie stovėjo tarsi ugnies viduryje ir nedegė.

24 Ir kada jie pamatė, jog yra apgaubti ugnies „stulpo ir kad jis jų nedegina, jų širdys įgavo drąsos.

25 Nes jie matė, kad lamanitai nedrįsta jų paliesti; ir nedrįsta prisiartinti prie jų, bet stovi, lyg iš nuostabos būtų netekę žado.

26 Ir buvo taip, kad Nefis ir Lehis žengė į priekį ir pradėjo kalbėti jiems, sakydami: Nebijokite, nes tai Dievas parodė jums šį nuostabų dalyką, kuriuo jums parodyta, jog negalite sučiupti mūsų, kad nužudytumėte.

27 Ir štai, kada jie ištarė šituos žodžius, žemė nepaprastai sudrebėjo ir kalėjimo sienos sudrebėjo taip, lyg ketintų griūti; bet štai, jos nesugriuvo. Ir štai tie, kurie buvo kalėjime, buvo lamanitai ir nefitai atskalūnai.

28 Ir buvo taip, kad juos

uždengė „tamsos debesis ir apėmė baisi iškilminga baimė.

29 Ir buvo taip, kad atsklido „balsas lyg nuo tamsos debesis viršaus, sakantis: Atgailaukite, atgailaukite ir daugiau nesikėsinkite sunaikinti mano tarnų, kuriuos aš pasiunčiau pas jus skelbti gerosios naujienos.

30 Ir buvo taip, kad, išgirdę šitą balsą ir pamatę, jog tai nebuvo griaustinio balsas, ir tai nebuvo smarkaus audringo triukšmo balsas, bet štai, tai buvo „ramus tobulo švelnumo balsas, lyg tai būtų šnibždesys, ir jis persmelkė juos iki pat sielos.

31 Ir nepaisant balso švelnumo, štai žemė nepaprastai sudrebėjo ir kalėjimo sienos vėl sudrebėjo, lyg ketintų griūti; ir štai tamsos debesis, uždengęs juos, nesisklaidė.

32 Ir štai vėl atsklido balsas, sakantis: Atgailaukite, atgailaukite, nes dangaus karalystė priartėjo; ir daugiau nesikėsinkite sunaikinti mano tarnų. Ir buvo taip, kad žemė vėl sudrebėjo ir sienos suvirpėjo.

33 Ir taip pat vėl, trečią kartą, atsklido balsas ir kalbėjo jiems nuostabius žodžius, kurių žmogus negali ištarti; ir sienos vėl virpėjo ir žemė drebėjo, lyg skirtųsi į dalis.

34 Ir buvo taip, kad lamanitai negalėjo pabėgti dėl tamsos debesis, kuris uždengė juos; taip, ir iš baimės, kuri apėmė juos, jie negalėjo pajudėti.

35 Dabar, tarp jų buvo vienas,

21a Mzj 7:6–7; 21:23.

23a Iš 3:2.

24a Iš 14:24; 1 Nef 1:6;

DS 29:12;

DŽS–I 1:16.

28a Iš 14:20.

29a 3 Nef 11:3–14.

30a 1 Kar 19:12;

DS 85:6.

pagal kilmę nefitas, kuris kažkada priklausė Dievo bažnyčiai, bet atskilo nuo jų.

36 Ir buvo taip, kad jis atsigręžė ir štai, pro tamsos debesį pamatė Nefio ir Lehio veidus; ir štai, jie nepaprastai „spindėjo, lyg angelų veidai. Ir jis pamatė, kad jie pakėlė savo akis į dangų; ir jie stovėjo taip, lyg kalbėtų, arba keltų balsus į kažkokią esybę, kurią jie matė.

37 Ir buvo taip, kad šitas vyras sušuko miniai, kad jie atsigręžtų ir pažiūrėtų. Ir štai, jiems buvo duota galia atsigręžti ir pažiūrėti; ir jie pamatė Nefio ir Lehio veidus.

38 Ir jie tarė tam vyrui: Štai, ką visa tai reiškia, ir su kuo šitie vyrai kalbasi?

39 Dabar, to vyro vardas buvo Aminadabas. Ir Aminadabas tarė jiems: Jie kalbasi su Dievo angelais.

40 Ir buvo taip, kad lamanitai sakė jam: „Ką mums daryti, kad būtų pašalintas šitas mus dengiantis tamsos debesis?

41 Ir Aminadabas tarė jiems: Jūs turite „atgailauti ir šauktis to balso, netgi kol ^bitikėsite Kristų, apie kurį jus mokė Alma, Amulekas ir Ziezromas; ir kada jūs tai padarysite, jus dengiantis tamsos debesis bus pašalintas.

42 Ir buvo taip, kad visi jie pradėjo šauktis balso to, kuris drebino žemę; taip, jie šaukėsi

netgi kol tamsos debesis buvo išsklaidytas.

43 Ir buvo taip, jog apsižvalge ir pamatę, kad juos dengiantis tamsos debesis buvo išsklaidytas, štai jie pamatė esą „apgauti, taip, kiekviena siela, ugnies stulpo.

44 O Nefis ir Lehis buvo jų viduryje; taip, jie buvo apgauti; taip, jie buvo tarsi liepsnojančios ugnies viduryje, tačiau ji nežeidė jų ir nepersimetė ant kalėjimo sienų; ir jie buvo pripildyti to „džiaugsmo, kuris neapsakomas ir pilnas šlovės.

45 Ir štai, Dievo „Šventoji Dvasia nusileido iš dangaus ir įėjo į jų širdis, ir jie buvo pripildyti tarsi ugnies ir galėjo ^bkalbėti nuostabius žodžius.

46 Ir buvo taip, kad jiems atsklido balsas, taip, malonus balsas, tarsi šnabždesys, sakantis:

47 „Ramybė, ramybė jums, dėl jūsų tikėjimo mano Mylimuoju, kuris buvo nuo pasaulio sukūrimo.

48 Ir dabar, tai išgirde, jie pažvelgė aukšty, tarsi žiūrėdami, iš kur sklido šitas balsas; ir štai, jie išvydo prasivėrusius „dangus; ir angelai nusileido iš dangaus ir tarnavo jiems.

49 Ir tų, kurie tai matė ir girde, ten buvo apie trys šimtai sielų; ir jiems buvo pasakyta eiti ir nesistebėti, ir neabejoti.

50 Ir buvo taip, kad jie išėjo ir tarnavo žmonėms, skelbdami

36a Iš 34:29–35;

ApD 6:15.

40a ApD 2:37–39.

41a RR Atgailauti, atgaila.

^b RR Tikėjimas, tikėti.

43a 3 Nef 17:24; 19:14.

44a RR Džiaugsmas.

45a 3 Nef 9:20;

Etr 12:14.

^b RR Dovanos,

Dvasios.

47a RR Ramybė, taika.

48a 1 Nef 1:8.

po visas aplinkines sritis viską, ką išgirdo ir pamatė, ir taip didesnioji lamanitų dalis buvo jų įtikinta dėl įrodymų, kuriuos jie gavo, svarumo.

51 Ir visi, kurie buvo „įtikinti, paliko savo karo ginklus, taip pat ir savo neapykantą bei tėvų tradicijas.

52 Ir buvo taip, kad jie atidavė nefitams jų nuosavybės žemes.

6 SKYRIUS

Teisieji lamanitai pamokslauja nelabiems nefitams. Abi tautos klesti taikos ir gausos laikotarpiu. Liuciferis, nuodėmės kūrėjas, kursto nelabųjų ir Gadianono plėšikų širdis žmogžudystėms ir nelabumui. Plėšikai užgrobia valdžią nefitams. Apie 29–23 m. prieš Kristaus gim.

IR buvo taip, kad pasibaigus šešiasdešimt antriesiems teisėjų valdžios metams, visa tai įvyko, ir lamanitai, didesnė jų dalis, dėl jų tvirtumo ir pastovumo tikėjime tapo tokiais teisiais žmonėmis, kad jų „teisumas viršijo nefitų teisumą.

2 Nes štai, buvo daug nefitų, kurie pasidarė tokie „užkietėję, neatgailaujantys ir didžiai nelabi, kad atmetė Dievo žodį ir visą pamokslavimą bei pranašavimą, kuris vyko tarp jų.

3 Tačiau bažnyčios žmonės didžiai džiaugėsi lamanitų atsivertimu, taip, dėl Dievo bažnyčios, kuri buvo įsteigta tarp

jų. Ir jie „bendravo vienas su kitu ir džiūgavo drauge ir jautė didelį džiaugsmą.

4 Ir buvo taip, kad daugelis lamanitų atėjo į Zarahemlos žemę ir skelbė nefitų žmonėms apie savo „atsivertimą, ir ragino juos tikėti ir atgailauti.

5 Taip, ir daugelis pamokslavo su nepaprastai didele galia ir valdžia, atveddami daugelį jų į nuolankumo gelmes, kad būtų nuolankūs Dievo ir Avinėlio pasekėjai.

6 Ir buvo taip, kad daugelis lamanitų išėjo į žemę šiaurėje; ir taip pat Nefis ir Lehis nuėjo į žemę „šiaurėje pamokslauti žmonėms. Ir taip pasibaigė šešiasdešimt tretieji metai.

7 Ir štai, visoje žemėje buvo taika, tokia, kad nefitai panorėję galėjo eiti į bet kurią žemės dalį pas nefitus ar lamanitus.

8 Ir buvo taip, kad lamanitai taip patėjo, kur tik norėjo, ar tai būtų tarp lamanitų, ar tarp nefitų; ir taip jie laisvai bendravo vieni su kitais, kad pirktų ir parduotų, ir gautų pelną, pagal savo norą.

9 Ir buvo taip, kad jie tapo nepaprastai turtingi, tiek lamanitai, tiek ir nefitai; ir jie turėjo nepaprastai daug aukso, sidabro ir visokių brangiųjų metalų tiek pietinėje, tiek ir šiaurinėje žemėje.

10 Dabar, pietinė žemė vadinosi Lehis žemė, o šiaurinė žemė vadinosi „Muleko žemė, pavadinta pagal Zedekijo sūnų; nes

51a Al 31:5.

6 1a Hel 13:1.

2a Rom 1:28–32.

3a RR Bendrystė.

4a RR Atsivertimas, atsivertusysis.

6a Al 63:4–9;

Hel 3:11–12.

10a Mzj 25:2–4; Hel 8:21.

Viešpats atvedė Muleką į šiaurinę žemę, o Lehį – į pietinę žemę.

11 Ir štai, abiejose šitose žemėse buvo visokios rūšies aukso ir sidabro, ir įvairių brangių rūdų; ir ten taip pat buvo nagingų meistrų, kurie perdirbdavo įvairias rūdas ir jas išvalydavo; ir taip jie tapo turtingi.

12 Jie gausiai augino javus tiek šiaurėje, tiek ir pietuose; ir nepaprastai klestėjo tiek šiaurėje, tiek ir pietuose. Ir jie pasidaugino ir nepaprastai sustiprėjo žemėje. Ir jie augino daug kaimenių ir bandų, taip, daug penimų jauniklių.

13 Štai, jų moterys plušėjo, verpė ir gamino visokius audinius, plonų suktų siūlų drobes ir įvairių rūšių audinius, kad aprengtų jų nuogumą. Ir taip šešiasdešimt ketvirtieji metai praėjo taikoje.

14 Ir šešiasdešimt penktaisiais metais pas juos taip pat buvo didelis džiaugsmas ir taika, taip, daug pamokslavimo ir daug pranašysčių apie tai, kas įvyks. Ir taip praėjo šešiasdešimt penktieji metai.

15 Ir buvo taip, kad šešiasdešimt šeštaisiais teisėjų valdžios metais, štai, „Cezoramas buvo nužudytas nežinomos rankos, jam sėdint teismo krasėje. Ir buvo taip, kad tais pačiais metais jo sūnus, kurį liaudis paspyrė vietoje jo, taip pat buvo nužudytas. Ir taip pasibaigė šešiasdešimt šeštieji metai.

16 Ir šešiasdešimt septintųjų metų pradžioje žmonės vėl pradėjo darytis nepaprastai nelabi.

17 Nes štai, Viešpats taip ilgai laimino juos pasaulio turtais, kad jie nebuvo kurstomi pykčiui, karams nei kraujo praliejimui; todėl jie pradėjo širdimis prisirišti prie savo turtų; taip, jie pradėjo siekti pelno, kad galėtų iškilti vienas virš kito; todėl jie pradėjo vykdyti „slaptas žmogžudystes, plėšti ir grobti, kad gautų pelno.

18 Ir štai dabar, šitie žmogžudžiai ir plėšikai buvo Kiškumeno ir „Gadiantono suorganizuota gauja. Ir dabar, buvo taip, kad net tarp nefitų buvo daug iš Gadiantono gaujos. Bet štai, jų buvo daugiau tarp nelabesnės lamanitų dalies. Ir jie buvo vadinami Gadiantono plėšikais ir žmogžudžiais.

19 Ir tai jie nužudė vyriausiąjį teisėją Cezoramą ir jo sūnų teismo krasėje, ir štai, jie liko nesurasti.

20 Ir dabar buvo taip, jog lamanitai, aptikę, kad tarp jų esama plėšikų, nepaprastai krintosi; ir jie panaudojo viską, kas buvo jų galioje, kad išnaikintų juos nuo žemės veido.

21 Bet štai, Šėtonas sukurstė didesnės nefitų dalies širdis, tad jie susivienijo su tomis plėšikų gaujomis ir priėmė jų sandoras, ir davė priesaikas, kad gins ir saugos vienas kitą, kokiose sudėtingose aplinkybėse jie beatsidurtų, idant nenukentėtų už savo žmogžudystes, plėšimus ir vagystes.

22 Ir buvo taip, kad jie turėjo savo ženklus, taip, slaptus

“ženklus ir slaptus žodžius; ir tai dėl to, kad galėtų atskirti brolių, sudariusį sandorą, idant kad ir kokį nelabumą jo brolis bedarytų, jis nenukentėtų nuo savo brolio ar nuo tų, kurie priklausė jo gaujai ir sudarė šitą sandorą.

23 Ir taip jie galėtų žudyti ir plėšti, ir vogti, ir paleistuvauti, ir daryti visokią nelabumą priešingai savo šalies įstatymams ir taip pat savo Dievo įstatymams.

24 Ir kas tik iš tų, kurie priklausė jų gaujai, apreikštų pasauliui apie jų “nelabumą ir jų bjaurumus, tas būtų teisiamas ne pagal šalies įstatymus, bet pagal jų nelabumo įstatymus, nustatytus Gadiantono ir Kiškumeno.

25 Dabar štai, tai yra tos slaptos “priesaikos ir sandoros, kurios, pagal Almos įsakymą jo sūnui, neturi išeiti į pasaulį, kad netaptų priemone nuvesti žmones į sunaikinimą.

26 Dabar štai, tos “slaptos priesaikos ir sandoros neatėjo Gadiantonui iš metraščių, kurie buvo perduoti Helamanui; bet štai, jas į Gadiantono širdį įdėjo Šėtonas – ^bta pati esybė, kuri suviliojo mūsų pirmuosius gimdytojus valgyti uždrausto vaisiaus.

27 Taip, ta pati esybė, kuri susitarė su “Kainu, kad jeigu šis nužudys savo brolių Abelį, tai nebus žinoma pasauliui. Ir nuo to laiko ji susimokydavo su Kainu ir jo pasekėjais.

28 Ir tai ta pati esybė, kuri įdėjo į žmonių širdis “statyti bokštą, pakankamai aukštą, kad jie galėtų patekti į dangų. Ir tai buvo ta pati esybė, kuri viliojo žmones, atėjusius nuo to bokšto į šitą žemę; kuri skleidė tamsos ir bjaurumų darbus po visą šitos žemės veidą, kol nusitempė žmones į ^bvisišką sunaikinimą ir į nesibaigiantį pragara.

29 Taip, tai ta pati esybė, kuri įdėjo į “Gadiantono širdį toliau tęsti tamsos ir slaptų žmogždysčių darbą; ir ji vykdė tai nuo žmogaus pradžios netgi iki dabartinio laiko.

30 Ir štai, tai ji, Šėtonas, visokios nuodėmės “kūrėjas. Ir štai, jis tęsia savo tamsos ir slaptų žmogždysčių darbus ir perduoda jų sąmokslus ir priesaikas, ir sandoras, ir baisaus nelabumo planus iš vienos kartos į kitą pagal tai, kiek jis gali užvaldyti žmonių vaikų širdis.

31 Ir dabar štai, jis stipriai užvaldė nefitų širdis; taip, tiek, kad jie pasidarė nepaprastai nelabi; taip, didesnė jų dalis pasuko iš teisumo kelio ir “trypė po savo kojomis Dievo įsakymus, ir pasuko savo keliais, ir pasistatė sau stabus iš savo aukso ir sidabro.

32 Ir buvo taip, kad visos šitos nedorybės ištiko juos per “nedaugelio metų laikotarpį, netgi taip, kad didesnė jų dalis ištiko juos teisėjų valdžios Nefio žmo-

22a RR Slaptos sąjungos.

24a RR Nelabas, nelabumas.

25a Al 37:27–32.

26a Moz 5:29, 49–52.

b 3 Nef 6:28;

Moz 4:6–12.

27a Moz 5:18–33.

28a Pr 11:1–4; Etr 1:3.

b Etr 8:9, 15–25.

29a Hel 2:4–13.

30a Al 5:39–42;

Mor 7:12, 17; Moz 4:4.

31a 1 Nef 19:7.

32a Al 46:8.

nėms šešiasdešimt septintaisiais metais.

33 Ir taip pat šešiasdešimt aštuntaisiais metais jie augo savo nedorybėmis, dideliam teisiųjų sielvartui ir apgailėstajam.

34 Ir taip mes matome, kad nefitai pradėjo risti į netikėjimą ir augti nelabumu ir bjaurumais, kai tuo tarpu lamanitai pradėjo nepaprastai augti savo Dievo pažinimu; taip, jie pradėjo laikytis jo nuostatų ir įsakymų ir vaikščioti priešais jį tiesoje ir dorėje.

35 Ir taip matome, kad Viešpaties Dvasia pradėjo „trauktis nuo nefitų dėl jų širdžių nelabumo ir kietumo.

36 Ir taip matome, kad Viešpats pradėjo išlieti savo Dvasios ant lamanitų dėl jų įkalbamumo ir noro tikėti jo žodžiais.

37 Ir buvo taip, kad lamanitai medžiojo Gadiantono plėšikų gaują ir skelbė Dievo žodį nelabesnei jų daliai, ir taip šita plėšikų gauja buvo visiškai išnaikinta iš lamanitų tarpo.

38 Ir buvo taip, kad, antraverstus, nefitai palaikė ir rėmė juos, pradedant nelabesniąja jų dalimi, kol šie pasklido po visą nefitų žemę ir suvedžiojo didesnę dalį teisiųjų, kol šie nusirito iki to, kad ėmė tikėti jų darbais ir priimti dalį jų grobio bei jungtis prie jų slaptų žmogžudysčių ir suokalbių.

39 Ir taip jie pradėjo visiškai valdyti valdžią, todėl trypė po kojomis ir triuškinė, ir draskė,

ir atsukdavo nugarą „vargšams ir romiems, ir nuolankiems Dievo sekėjams.

40 Ir taip mes matome, kad jie buvo baisioje būsenoje ir „brendo nesibaigiančiam sunaikinimui.

41 Ir buvo taip, kad taip pasi- baigė teisėjų valdžios Nefio žmonėms šešiasdešimt aštuntieji metai.

Nefio, Helamano Sūnaus, Pranašystė. Dievas grasina Nefio žmonėms, kad aplankys juos pyktyje visiškam jų sunaikinimui, jeigu jie neatgailaus dėl savo nelabumo. Dievas ištinka Nefio žmones maru; jie atgailauja ir atsigręžia į jį. Lamanitas Samuelis pranašauja nefitams.

*Tai aprašyta nuo 7 iki 16 skyriaus
intinai*

7 SKYRIUS

Šiaurėje Nefis atmetamas ir sugrižta į Zarahemlą. Jis meldžiasi savo sodo bokšte ir po to šaukia žmones atgailauti, arba jie pražus. Apie 23–21 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI, dabar buvo taip, kad teisėjų valdžios nefitų žmonėms šešiasdešimt devintaisiais metais Nefis, Helamano sūnus, „sugrižo į Zarahemlos žemę iš žemės šiaurėje.

2 Nes jis buvo išėjęs tarp žmonių, kurie buvo šiaurinėje žemėje, ir skelbė jiems Dievo žodį, ir daug jiems pranašavo.

3 Ir jie atmetė visus jo žodžius, tad jis negalėjo daugiau pasilikti tarp jų, bet vėl sugrižo į savo gimtinę.

4 Ir matydamas žmones tokio baisaus nelabumo būsenoje ir tuos Gadiantono plėšikus, užėmusius teismo krases – užgrobusius galią ir valdžią šalyje ir atmetusius Dievo įsakymus be mažiausio pasiteisinimo priešais jį, nevykdančius jokio teisingumo žmonių vaikams,

5 nuteisiančius teisiuosius už jų teisumą, leidžiančius kaltiesiems ir nelabiesiems už pinigų išeiti nenubaustiems, ir negana to, palaikomus vyriausybės viršūnėje, kad valdytų ir veiktų pagal savo norus, idant galėtų gauti pelno ir „pasaulio gyrių ir be to, kad galėtų lengviau svetimauti ir vogti, ir žudyti, ir veikti pagal savo pačių norus –

6 dabar, šita didi nedorybė ištiko nefitus per nedaugelio metų laikotarpį – ir kada Nefis tai pamatė, širdis jo krūtinėje pritvinko sielvarto; ir jis sušuko iš savo sielos skausmo:

7 O, kad aš būčiau galėjęs gyventi tomis dienomis, kai mano tėvas Nefis pradžioje atvyko iš Jeruzalės žemės, kad būčiau galėjęs džiaugtis su juo pažadėtoje žemėje; tada jo žmonės buvo lengvai priprašomi, tvirtai pasiryžę laikytis Dievo įsakymų ir lėti susigundyti daryti nedorybę; ir jie buvo greitai klausyti Viešpaties žodžių –

8 taip, jeigu būčiau galėjęs gyventi tomis dienomis, mano siela džiaugtųsi mano brolių teisumu.

9 Bet štai, man paskirta, kad šitos būtų mano dienos ir kad mano siela būtų pripildyta sielvarto dėl šito mano brolių nelabumo.

10 Ir štai, dabar buvo taip, kad tai vyko ant bokšto, buvusio Nefio sode, kuris buvo šalia vieškelio, vedusio į pagrindinę turgavietę, kuri buvo Zarahemlos mieste; taigi Nefis buvo atsiklaupęs ant bokšto, buvusio jo sode; tas bokštas taip pat buvo netoli sodo vartų, šalia kurių ėjo vieškelis.

11 Ir buvo taip, kad pro šalį ėjo vyrai ir pamatė Nefį, kai jis ant bokšto liejo savo sielą Dievui; ir jie nubėgo ir pranešė žmonėms, ką matę, ir žmonės susiėjo miniomis, kad sužinotų tokio didelio raudojimo dėl šitų žmonių nelabumo priežastį.

12 Ir dabar, kada Nefis atsikėlė, jis pamatė susirinkusias žmonių minias.

13 Ir buvo taip, kad jis atvėrė savo burną ir sakė jiems: Štai, „ko čia susirinkote? Kad pasakčiau jums apie jūsų nedorybes?

14 Taip, nes aš pasikėliau į savo bokštą, kad galėčiau išlieti sielą savo Dievui dėl nepaprasto savo širdies sielvarto, kuri sukėlė jūsų nedorybės!

15 Ir dėl mano raudų ir aimanų jūs susirinkote ir stebitės; taip, ir jums tikrai reikia stebėtis; taip, jūs turite stebėtis, kadangi

leidote velniui taip stipriai užvaldyti savo širdis.

16 Taip, kaipgi jūs galėjote leisti suviliojami to, kuris siekia nusviesti jūsų sielas žemyn į nesibaigiantį nelaimingumą ir begalinį vargą?

17 O atgailaukite, atgailaukite! „Kam jums mirti? Atsigrežkite, atsigrežkite į Viešpatį, savo Dievą. Kodėl jis paliko jus?

18 Todėl, kad jūs užkietinote savo širdis; taip, jūs neklausote „gerojo ganytojo balso; taip, ^bsukėlėte jo pyktį prieš jus.

19 Ir štai, jeigu neatgailausite, užuot „surinkęs jus, štai, jis jus išsklaidys, ir taip tapsite maistu šunims ir laukiniams žvėrimis.

20 O, kaip jūs galėjote užmiršti savo Dievą tą pačią dieną, kurią jis išvadavo jus?

21 Bet štai, tai dėl pelno, dėl žmonių gyriaus, taip, ir kad gautumėt aukso ir sidabro. Ir jūs širdimis prisirišote prie turtų ir tuščių šio „pasaulio dalykų, dėl kurių žudote ir plėšiate, ir vagiate, ir ^bneteisingai liudijate prieš savo artimą, ir darote visokią nedorybę.

22 Ir dėl šitos priežasties vargas ištiks jus, jeigu neatgailausite. Nes jeigu neatgailausite, štai šitas didis miestas ir taip pat tie didūs aplinkiniai miestai mūsų nuosavybės žemėje bus atimti, tad jums nebus vietos juose; nes štai, Viešpats neduos jums „jėgos, kaip jis

darė ligi šiol, kad atsilauktumėt prieš savo priešus.

23 Nes štai, taip sako Viešpats: Aš nerodysiu nelabiems savo jėgos, vienam daugiau negu kitam, nebent tiems, kurie atgailaus dėl savo nuodėmių ir klausys mano žodžių. Todėl dabar aš norėčiau, kad jūs, mano broliai, pamatytumėt, jog lamanitams bus „geriau negu jums, jeigu neatgailausite.

24 Nes štai, jie teisesni už jus, nes nenusidėjo tam dideliame pažinimui, kurį gavote jūs; todėl Viešpats bus gailestingas jiems; taip, jis „pratęs jų dienas ir padaugins jų sėklą, kai tuo tarpu jūs būsite visiškai ^bsunaikinti, jeigu neatgailausite.

25 Taip, vargas jums dėl to baisaus bjaurumo, kuris atsirado tarp jūsų; ir jūs išijungėte į tai, taip, į tą „slaptą gaują, įsteigtą Gadiantono!

26 Taip, „vargas ištiks jus dėl to išdidumo, kuriam leidote įeiti į savo širdis, kuris dėl jūsų nepaprastai didelių ^bturtų pakėlė jus virš to, kas gera!

27 Taip, vargas jums dėl jūsų nelabumo ir bjaurumų!

28 Ir jeigu neatgailausite, jūs pražūsite; taip, būtent jūsų žemės bus atimtos iš jūsų, ir jūs būsite išnaikinti nuo žemės veido.

29 Štai dabar, kad visa tai įvyks, aš sakau ne iš savęs, kadangi ne iš savęs tai „žinau; bet

17a Ez 18:23, 31–32.

18a Ez 34:12; Jn 10:14–16;
Al 5:38–41, 57–60.

RR Gerasis ganytojas.

^b JokK 1:8;

Al 12:36–37.

19a 3 Nef 10:4–7.

21a RR Pasaulietiškumas.

^b Iš 20:16;

Mt 15:19–20.

22a Mzj 7:29.

23a Hel 15:11–15.

24a Al 9:16; DS 5:33.

^b Al 9:19.

25a Hel 3:23.

26a Iz 5:8–25.

^b JokK 2:13.

29a Al 5:45–46.

štai, aš žinau, kad visa tai tiesa, kadangi tai man atskleidė Viešpats Dievas; todėl aš liudiju, kad tai įvyks.

8 SKYRIUS

Nedori teisėjai siekia sukurstyti žmones prieš Nefį. Abraomas, Mozė, Zenosas, Zenokas, Ezijas, Izaijas, Jeremijas, Lehis ir Nefis – visi liudijo apie Kristų. Per įkvėpimą Nefis paskelbia apie vyriausiojo teisėjo nužudymą. Apie 23–21 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad Nefiui ištarus šiuos žodžius, – štai, ten buvo vyrai, kurie buvo teisėjai, taip pat priklausą slaptajai Gadiantono gaujai, – jie pyko ir šaukė prieš jį, sakydami žmonėms: Kodėl jūs nesučiumpate šito vyro ir neatvedate jo, kad jis būtų teisiamas pagal nusikaltimą, kurį padarė?

2 Ko žiūrite į šitą vyrą ir klausotės jo burnojimo prieš šituos žmones ir prieš mūsų įstatymą?

3 Nes štai, Nefis jiems kalbėjo apie jų įstatymo sugedimą; taip, Nefis kalbėjo daug dalykų, kurie negali būti užrašyti; ir jis nekalbėjo nieko, kas prieštarautų Dievo įsakymams.

4 Ir šitie teisėjai pyko ant jo, kadangi jis atvirai jiems „kalbėjo apie jų slaptus tamsos darbus; tačiau jie nedrįso jo sučiupti, nes bijojo žmonių, kad jie nepradėtų šaukti prieš juos.

5 Todėl jie šaukė žmonėms, sakydami: Kodėl jūs leidžiate

šitam vyrui burnoti prieš mus? Nes štai jis pasmerkė visą šitą liaudį, netgi sunaikinimui; taip, ir taip pat sakė, kad šitie mūsų galingi miestai bus atimti iš mūsų, ir mums nebus vietos juose.

6 Ir dabar mes žinome, kad tai neįmanoma, nes štai esame galingi ir mūsų miestai galingi, todėl mūsų priešai negali turėti jokios galios mums.

7 Ir taip jie kurstė žmones pykčiui prieš Nefį ir kėlė ginčus tarp jų; nes buvo tokių, kurie šaukė: Palikite šį vyrą ramybėje, nes jis geras vyras ir tai, ką jis sako, tikrai įvyks, jeigu neatgailausime.

8 Taip, štai mus ištiks visi teismai, apie kuriuos jis mums liudijo; nes mes žinome, kad jis mums teisingai liudijo apie mūsų nedorybes. Ir štai jų yra daug, ir jis taip pat „žino viską, kas užgrius mus, kaip žino apie mūsų nedorybes.

9 Taip, ir štai, jeigu jis nebūtų pranašas, jis negalėtų liudyti apie tai.

10 Ir buvo taip, kad tie žmonės, kurie ketino sunaikinti Nefį, pabijojo jį sučiupti; todėl jis vėl pradėjo kalbėti, matydamas, kad kai kurių akyse jis įgijo tokį palankumą, kad likusieji bijojo.

11 Todėl jis buvo priverstas dar kalbėti jiems ir sakė: Štai, mano broliai, argi neskaitėte, kad Dievas davė galią vienam vyrui, būtent Mozei, smogti į „Raudonosios jūros vandenį, ir jie persiskyrė į abi puses, tad

izraelitai, kurie buvo mūsų tėvai, perėjo sausa žeme, ir vandenys užsivėrė virš egiptiečių armijų ir juos prarijo?

12 Ir dabar štai, jeigu Dievas davė šitam vyrui tokią galią, tai kodėl jūs turėtumėte ginčytis tarp savęs ir sakyti, kad jis nedavė man galios žinoti apie teismus, kurie ištikis jus, jeigu neatgailausite?

13 Bet, štai, jūs neigiate ne tik mano žodžius, bet taip pat neigiate visus žodžius, pasakytus mūsų tėvų, ir taip pat žodžius, pasakytus šito vyro, Mozės, kuris turėjo tokią didelę galią, duotą jam, taip, žodžius, kuriuos jis pasakė apie Mesijo atėjimą.

14 Taip, argi jis neliudijo, kad turi ateiti Dievo Sūnus? Ir kaip jis tyruose „iškėlė skaishtarinę gyvatę, lygiai taip bus iškeltas tas, kuris ateis.

15 Ir kaip visi, kurie žiūrėjo į tą gyvatę, „išgyveno, lygiai taip, visi, kurie žiūrės į Dievo Sūną, tikėdami, būdami atgailaujantys dvasios, ^bgyvens, būtent tam gyvenimui, kuris yra amžinas.

16 Ir dabar štai, ne tik Mozė liudijo apie tai, bet ir „visi šventieji pranašai nuo jo dienų net iki Abraomo dienų.

17 Taip, ir štai, „Abraomas

matė jo atėjimą ir buvo pripildytas džiaugsmo ir džiūgavo.

18 Taip, ir štai, sakau jums, kad ne tik Abraomas žinojo apie tai, bet ir prieš Abraomo dienas buvo „daug pašauktų pagal Dievo ^btvarką; taip, būtent pagal jo Sūnaus tvarką; ir tai buvo tam, kad prieš gana daug tūkstančių metų iki jo atėjimo žmonėms būtų parodyta, kad jiems tikrai ateis išpirkimas.

19 Ir dabar, norėčiau, kad žinotumėt, jog nuo Abraomo dienų buvo daugybė pranašų, liudijusių apie tai; štai, pranašas „Zenosas drąsiai liudijo; už tai jis buvo nužudytas.

20 Ir štai, taip pat „Zenokas ir Ezijas, ir taip pat ^bIzaijas ir Jeremijas (Jeremijas buvo tas pats pranašas, kuris liudijo apie „Jeruzalės sugriovimą), ir dabar mes žinome, kad Jeruzalė buvo sugriauta sulig Jeremijo žodžiais. O tad kodėl gi Dievo Sūnui neateiti sulig jo pranašyste?

21 Ir dabar, argi jūs ginčysitės, kad „Jeruzalė buvo sugriauta? Ar sakysite, jog Zedekijo ^bsūnūs nebuvo nužudyti, visi, išskyrus „Muleką? Taip, ir argi nematote, kad Zedekijo sėkla yra su mumis ir jie yra išvyti iš Jeruzalės žemės? Bet štai, tai dar ne viskas.

14a Sk 21:6–9;
2 Nef 25:20;
Al 33:19–22.
RR Jėzus
Kristus – Kristaus
pavaizdai ir
simboliai.
15a 1 Nef 17:41;
Al 37:45–47;
3 Nef 15:9.

b Jn 11:25.
16a JokK 4:4–5; 7:11.
17a Pr 22:8–14; Jn 8:56.
18a Al 13:19; DS 84:6–16;
136:37.
b RR Melchizedeko
kunigystė.
19a Al 34:7.
20a 1 Nef 19:10;
3 Nef 10:15–16.

RR Raštai – Prarasti
Raštai.
b Iz 53.
c 1 Nef 5:13; 7:14.
d Jer 26:18; 1 Nef 1:4.
21a 2 Nef 6:8; Om 1:15.
b 2 Kar 25:7; Jer 39:6;
52:10.
c Ez 17:22–23;
Hel 6:10.

22 Mūsų tėvas Lehis buvo išvytas iš Jeruzalės, kadangi jis liudijo apie tai. Nefis taip pat liudijo apie tai ir taip pat beveik visi mūsų tėvai iki pat šito laiko; taip, jie liudijo apie Kristaus „atėjimą ir žvelgė ateitin, ir džiūgavo jo diena, kuri ateis.

23 Ir štai, jis yra Dievas, ir jis yra su jais, ir jis apreiškė save jiems, kad jie yra jo išpirkti; ir jie šlovino jį dėl to, kas įvyks.

24 Ir dabar, kadangi žinote tai ir negalite to neigti, nebent meluotumėt, todėl šituo jūs nusidėjote, nes atmetėte visa tai, nepaisydami tokios daugybės įrodymų, kuriuos gavote; taip, būtent, jūs gavote „visa, tiek kas danguje, tiek ir visa, kas žemėje, kaip liudijimą, kad tai tiesa.

25 Bet štai, jūs atmetėte tiesą ir „maištavote prieš savo šventąjį Dievą; ir netgi šiuo metu užuot krovelę sau ^blobius danguje, kur niekas nesugenda ir kur niekas nešvarus negali patekti, jūs kraunate sau rūstybę „teismo dienai.

26 Taip, netgi šiuo metu jūs bręstate – dėl savo žmogžudysčių, „ištvirkavimo ir nelabumo – nesibaigiančiam sunaikinimui; taip, ir jeigu neatgailausite, netrukus tai ištiks jus.

27 Taip, štai dabar tai tikrai prie jūsų durų; taip, eikite prie teismo krasės ir ištirkite; ir štai, jūsų teisėjas nužudytas ir „guli savo kraujyje; ir jį nužudė

^bjo brolis, siekiantis atsisėsti į teismo krasę.

28 Ir štai, jie abu priklauso jūsų slaptai gaujai, kurios „įkūrėjas yra Gadiantonas ir piktasis, kuris stengiasi sunaikinti žmonių sielas.

9 SKYRIUS

Pasiuntiniai randa vyriausiąjį teisėją negyva prie teismo krasės. Jie įkalinami, o vėliau paleidžiami. Nefis įkvėptas nurodo, kad žudikas yra Seantumus. Kai kas Nefį laiko pranašu. Apie 23–21 m. prieš Kristaus gim.

ŠTAI, dabar buvo taip, kad Nefiui ištarus šituos žodžius, kažkokie vyrai, kurie buvo tarp jų, nubėgo prie teismo krasės; taip, iš tikrųjų buvo penki vyrai, kurie nuėjo ir eidami tarpusavy kalbėjo:

2 Štai, dabar mes tikrai sužinosime, ar šitas vyras yra pranašas ir ar Dievas jam įsakė pranašauti mumų tokius nuostabius dalykus. Štai, mes netikime, kad įsakė; taip, mes netikime, jog jis pranašas; tačiau, jeigu tai, ką jis pasakė apie vyriausiąjį teisėją – kad jis negyvas – pasitvirtins, mes patikėsime, kad ir kiti žodžiai, kuriuos jis kalbėjo, yra tikri.

3 Ir buvo taip, kad jie visomis išgalėmis bėgo ir atbėgo prie teismo krasės; ir štai, vyriausia-

22a RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.

24a Al 30:44; Moz 6:63.

25a Mzj 2:36–38; 3:12.

b Hel 5:8;

3 Nef 13:19–21.

c DS 10:20–23;

121:23–25.

26a RR Ištvirkavimas.

27a Hel 9:3, 15.

b Hel 9:6, 26–38.

28a Hel 6:26–30.

sis teisėjas buvo parkritęs ant žemės ir „gulėjo savo kraujyje.

4 Ir dabar štai, kada jie tai pamatė, jie buvo taip apstulbinti, kad parpuolė ant žemės; nes jie nebuvo patikėję žodžiais, kuriuos Nefis kalbėjo apie vyriausiąjį teisėją.

5 Bet dabar, pamatę, jie patikėjo, ir juos apėmė baimė, kad visi teismai, apie kuriuos kalbėjo Nefis, ištiks šituos žmones; todėl jie drebėjo ir parpuolė ant žemės.

6 Dabar, tuojau po to, kai teisėjas buvo nužudytas, – jis buvo nudurtas persirengusio savo brolio, ir šis pabėgo, ir tarnai nubėgo ir pranešė žmonėms, sukeldami šauksmą apie žmogžudystę tarp jų;

7 ir štai žmonės susirinko į teismo krasės vietą – ir štai, savo nuostabai, jie pamatė tuos penkis vyrus, kurie buvo parpuolę ant žemės.

8 Ir dabar, šitie žmonės nieko nežinojo apie tą minią, kuri buvo susirinkusi prie Nefio „sodo; todėl jie kalbėjo tarpusavy: Šitie vyrai nužudė teisėją, ir Dievas ištiko juos taip, kad jie negalėjo pabėgti nuo mūsų.

9 Ir buvo taip, kad jie čiupo juos, surišo ir įmetė į kalėjimą. Ir buvo išsiuntinėtas pranešimas, kad nužudytas teisėjas ir kad žudikai suimti ir įmesti į kalėjimą.

10 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną žmonės susirinko raudoti ir „pasninkauti į nužudyto didžio vyriausiojo teisėjo laidotuves.

11 Ir taip tie teisėjai, kurie buvo prie Nefio sodo ir girdėjo jo žodžius, taip pat susirinko į laidotuves.

12 Ir buvo taip, kad jie žmonių teiravosi, sakydami: Kur tie penki, pasiūsti sužinoti, ar vyriausiasis teisėjas tikrai negyvas? Ir jie atsakinėjo ir sakė: Apie tuos penkis, kuriuos, kaip sakote, pasiuntėte, mes nežinome; bet čia yra penki, kurie yra žudikai, kuriuos mes įmetėme į kalėjimą.

13 Ir buvo taip, jog teisėjai pareiškė norą, kad jie būtų atvesti; ir jie buvo atvesti, ir štai jie buvo tie penki, kurie buvo pasiūsti; ir štai teisėjai juos apklausė, kad sužinotų apie tą reikalą, ir jie papasakojo jiems viską, ką jie padarė, sakydami:

14 Mes nubėgome į teismo krasės vietą ir, kai pamatėme viską būtent taip, kaip Nefis paliudijo, mes buvome taip apstulbinti, kad parpuolėme ant žemės; o kada atsipeikėjome iš apstulbimo, štai, jie įmetė mus į kalėjimą.

15 O kas dėl šito vyro nužudymo, mes nežinome, kas tai padarė; o žinome tik tiek, kad nubėgome, kaip jūs norėjote, ir štai jis buvo negyvas, sulig Nefio žodžiais.

16 Ir dabar buvo taip, kad teisėjai išdėstė šį reikalą žmonėms ir šaukė prieš Nefį, sakydami: Štai, mes žinome, kad šitas Nefis buvo su kažkuo susitaręs nužudyti teisėją, kad galėtų skelbti mums, kad atvestų mus į savo

tikėjimą, idant iškeltų save Dievo išrinktu didžiu vyru ir pranašu.

17 Ir dabar štai, mes išaiškinsime šitą vyrą, ir jis išpažins savo kalbę ir atskleis mums tikrąjį šito teisėjo žudiką.

18 Ir buvo taip, jog tie penki tą laidotuvių dieną buvo paleisti. Tačiau jie priekaištavo teisėjams dėl žodžių, kuriuos šie kalbėjo prieš Nefį, ir ginčijosi su jais, su kiekvienu atskirai, kad net nugincijo juos.

19 Nepaisydami to, šie nurodė Nefį suimti ir surišti, ir atvesti priešais minią, ir jie pradėjo jį visaip klausinėti, kad galėtų sukirsti, idant apkaltintų jį myriop,

20 sakydami jam: Tu esi susitaręs. Kuris vyras įvykdė šitą žmogžudystę? Dabar pasakyk mums ir pripažink savo kalbę; sakydami: Štai pinigai; ir mes taip pat paliksime tave gyvą, jeigu pasakysi mums ir pripažinsi, kad susitarei su juo.

21 Bet Nefis tarė jiems: O jūs „kvailiai, jūs neapipjaustyti širdimi, jūs akli ir ^bkietasprandžiai žmonės, ar jūs žinote, kiek ilgai Viešpats, jūsų Dievas leis jums toliau eiti šituo jūsų nuodėmės keliu?

22 O, jūs turite pradėti aimanuoti ir „raudoti, kadangi didis sunaikinimas jau laukia jūsų, jeigu neatgailausite.

23 Štai, jūs sakote, kad aš susitariau su vyru, kad jis nužudytų Syzoramą, mūsų vyriausiąjį teisėją. Bet štai, sakau

jums, jog tai dėl to, kad aš jums liudijau, kad žinotumėt apie tai; taip, būtent paliudijau jums, kad žinau apie nelabumą ir bjaurumus, kurie yra tarp jūsų.

24 Ir dėl to, kad padariau tai, jūs sakote, jog aš susitariau su vyru, kad jis tai įvykdytų; taip, dėl to, kad parodžiau jums šitą ženklą, jūs pykstate ant manęs ir kėsinatės sunaikinti mano gyvybę.

25 Ir dabar štai, aš jums parodysiu kitą ženklą ir pažiūrėsiu, ar jūs ir dėl šito kėsinsitės sunaikinti mane.

26 Štai aš sakau jums: Nueikite į Seantumą, Syzoramo „brolio, namus ir sakykite jam:

27 Ar Nefis, apsišaukęs pranašas, kuris pranašauja tiek daug blogio apie šitą liaudį, susitarė su tavimi ir dėl to jūs nužudėte Syzoramą, savo brolių?

28 Ir štai, jis sakys jums: Ne.

29 Ir jūs sakysite jam: Ar tu nužudei savo brolių?

30 Ir jis stovės išsigandęs ir nežinos, ką sakyti. Ir štai, jis neigs; ir apsimes lyg būtų apstulbintas; tačiau jis pareikš jums, kad jis nekaltas.

31 Bet štai, jūs apžiūrėsite jį ir aptiksite kraują ant jo apsiausto skverną.

32 Ir pamatę tai, jūs pasakysite: Iš kur šitas kraujas? Argi mes nežinome, kad tai tavo brolio kraujas?

33 Ir tada jis suvirpės ir išblykš, lyg mirties ištiktas.

34 Ir tada jūs pasakysite:

21a ApD 7:51.
b RR Maištas,

sukilimas.
22a Mzj 7:24.

26a Hel 8:27.

Kadangi taip išsigandai ir išblyškai, štai, mes žinome, jog tu kaltas.

35 Ir tada jį apims dar didesnė baimė; ir tada jis prisipažins jums ir daugiau nebeneigs, kad jis įvykdė šitą žmogžudystę.

36 Ir tada jis pasakys jums, kad aš, Nefis, nieko nežinau apie šitą reikalą, nebent tai duota man Dievo galia. Ir tada jūs žinosite, jog esu doras vyras ir kad esu atsiųstas jums nuo Dievo.

37 Ir buvo taip, kad jie nuėjo ir padarė tiksliai taip, kaip Nefis jiems sakė. Ir štai žodžiai, kuriuos jis pasakė, pasitvirtino; nes pagal tuos žodžius jis paneigė, ir taip pat pagal tuos žodžius jis prisipažino.

38 Ir jis buvo priverstas patvirtinti, kad jis pats buvo tikrasis žudikas, tad tie penki buvo paleisti į laisvę, taip pat ir Nefis.

39 Ir buvo nefitų, kurie patikėjo Nefio žodžiais; ir taip pat buvo tokių, kurie patikėjo tų penkių liudijimu, nes būdami kalėjime jie atsivertė.

40 Ir dabar, tarp žmonių buvo tokių, kurie sakė, kad Nefis pranašas.

41 Ir buvo kiti, kurie sakė: Štai, jis dievas, nes jeigu jis nebūtų dievas, jis negalėtų visko žinoti. Nes štai, jis pasakė mums mūsų širdžių mintis ir taip pat pasakė mums faktus, ir netgi nurodė mums tikrąjį vyriausiojo teisėjo žudiką.

10 SKYRIUS

Viešpats suteikia Nefiui užant-spaudavimo galią. Jam suteikiama galia surišti ir atrišti žemėje ir danguje. Jis įsako žmonėms atgailauti, arba jie prašus. Dvasia perneša jį nuo minios prie minios. Apie 21–20 m. prieš Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad tarp tų žmonių atsirado skilimas, toks, kad jie susiskaldė grupėmis ir išsivaikščiojo kas sau, palikdami jų viduryje stovėjusį Nefį vieną.

2 Ir buvo taip, kad Nefis nuėjo savo keliu link savo namų, „maštydamas apie tai, ką Viešpats parodė jam.

3 Ir jam taip bemaštant – jis buvo labai prislėgtas dėl nefitų žmonių nelabumo, jų slaptų tamsos darbų ir žudymų, ir plėšimų, ir visokių nedorybių – ir jam taip bemaštant širdyje, štai, atėjo balsas, sakantis:

4 Palaimintas tu, Nefi, dėl to, ką padarei; nes aš mačiau, kaip tu „nenuilstamai skelbei šitiems žmonėms žodį, kurį aš tau daviau. Ir tu nepabūgai jų ir neieškojai, kaip apsaugoti ^bsavo gyvybę, bet ieškojai mano „valios ir kaip įvykdyti mano įsakymus.

5 Ir dabar, kadangi tu darei tai taip nenuilstamai, štai, aš palaiminsiu tave amžinai ir padarysiu tave galingą žodžiu ir veiksmu, tikėjimu ir darbais; taip, netgi kad „viskas bus padaryta tau pagal tavo ^bžodį, nes tu

10 2a RR Mąstyti.
4a RR Stropumas.
b RR Auka.

c 3 Nef 11:11.
5a 3 Nef 18:20;
DS 88:63–65.

b En 1:12.

‘nepaprašysi to, kas prieštarauja mano valiai.

6 Štai, tu esi Nefis, o aš esu Dievas. Štai, aš tai paskelbiu tau savo angelų akivaizdoje, jog turėsi galią šitiems žmonėms ir ištiksi žemę ^abadu, maru ir sunaikinimu, pagal šitų žmonių nelabumą.

7 Štai, aš duodu tau galią, kad ką tik tu ^aužantspauduosi žemėje, bus užantspauduota danguje; ir ką tik atriši žemėje, bus atrišta danguje; todėl tu turėsi galią šitiems žmonėms.

8 Todėl, jeigu pasakysi šitai šventyklai, kad ji perplyštų pusiau, tai bus padaryta.

9 Ir jeigu pasakysi šitam ^akalnui: Būk nublokštas žemyn ir tapk lyguma, – tai bus padaryta.

10 Ir štai, jeigu pasakysi, kad Dievas ištiks šitą liaudį, tai įvyks.

11 Ir dabar štai, aš tau įsakau eiti ir skelbti šitiems žmonėms, kad taip sako Viešpats Dievas, kuris yra Visagalis: Jeigu neatgailausite, būsite ištikti, net iki ^asunaikinimo.

12 Ir štai, kada Viešpats ištarė Nefiui šituos žodžius, šis sustojo ir nebėjo į savo namus, bet sugrįžo pas minias, pasklidusias po šalies veidą, ir pradėjo jiems skelbti Viešpaties žodį, kuris buvo ištartas jam apie jų sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus.

13 Dabar štai, nepaisant to didžio stebuklo, kurį Nefis padarė, pasakydamas jiems apie vyriausiojo teisėjo mirtį, jie

užkietino savo širdis ir nepaklausė Viešpaties žodžių.

14 Todėl Nefis paskelbė jiems Viešpaties žodį, sakydamas: Jeigu neatgailausite, – taip sako Viešpats, – būsite ištikti, net iki sunaikinimo.

15 Ir buvo taip, kad Nefiui paskelbus jiems šitą žodį, štai, jie vis dar kietino savo širdis ir nenorėjo klausyti jo žodžių; taigi jie maištavo prieš jį ir kėsinosi jį sučiupti, kad įmestų į kalėjimą.

16 Bet štai, su juo buvo Dievo galia, ir jie negalėjo jo suimti, kad įmestų į kalėjimą, nes jis buvo paimtas Dvasios ir nuneštas iš jų tarpo.

17 Ir buvo taip, kad taip jisėjo Dvasioje nuo minios prieš minios, skelbdamas Dievo žodį, netgi kol jį paskelbė jiems visiems arba perdavė visiems žmonėms.

18 Ir buvo taip, kad jie neklausė jo žodžių; ir prasidėjo tokie nesutarimai, kad jie susiskaldė ir pradėjo žudyti vienas kitą kalaviju.

19 Ir taip pasibaigė septyniasdešimt pirmieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

11 SKYRIUS

Nefis įkalba Viešpatį pakeisti jų karą badu. Daug žmonių žūva. Jie atgailauja, ir Nefis karštai maldauja Viešpatį lietaus. Nefis ir Lehis gauna daug apreiškimų. Gadian-tono plėšikai įsitvirtina šalyje. Apie 20–6 m. prieš Kristaus gim.

5c 2 Nef 4:35;
DS 46:30.
6a Hel 11:4–18.

7a Mt 16:19.
RR Užantspauduoti,
užantspaudavimas.

9a Mt 17:20; JokK 4:6;
Mrm 8:24; Etr 12:30.
11a Hel 5:2.

Ir dabar buvo taip, kad septyniasdešimt antraisiais teisėjų valdžios metais nesutarimai tiek sustiprėjo, jog visoje žemėje vyko karai tarp visų Nefio žmonių.

2 Ir būtent ta „slapta plėšikų gauja vykdė šitą griovimo ir nelabumo darbą. Ir šitas karas tęsėsi visus tuos metus; ir septyniasdešimt trečiaisiais metais jis taip pat tęsėsi.

3 Ir buvo taip, jog tais metais Nefis šaukėsi Viešpaties, sakydamas:

4 O Viešpatie, neleisk, kad šita liaudis būtų sunaikinta kalaviju; bet, o Viešpatie, geriau tegul būna „badas šitoje žemėje, kad paragintų juos prisiminti Viešpatį, savo Dievą, ir galbūt jie atgailaus ir atsigręš į tave.

5 Ir taip buvo padaryta pagal Nefio žodžius. Ir buvo didelis badas žemėje tarp visų Nefio žmonių. Ir taip septyniasdešimt ketvirtaisiais metais badas tęsėsi, ir naikinimo kalaviju darbas liovėsi, bet badu pasidarė nuožmus.

6 Ir šitas naikinimo darbas taip pat tęsėsi septyniasdešimt penktaisiais metais. Nes žemė buvo ištikta taip, kad buvo sausra ir javų sezono metu nedavė javų; ir visa žemė buvo ištikta, būtent tiek pas lamanitus, tiek ir pas nefitus, tad jie buvo ištikti ir tūkstančiais žūdavo nelabesnėse šalies dalyse.

7 Ir buvo taip, kad žmonės pamatė, jog jiems gresia žūtis nuo bado, ir pradėjo „prisiminti

Viešpatį, savo Dievą; ir jie pradėjo prisiminti Nefio žodžius.

8 Ir žmonės pradėjo prašyti savo vyriausiųjų teisėjų ir savo vadovų, kad jie sakytų Nefiui: Štai, mes žinome, kad tu esi Dievo vyras, ir todėl šaukis Viešpaties Dievo, kad jis nugalėtų nuo mūsų šitą badą, kad neišsipildytų visi „žodžiai, kuriuos tu ištarei apie mūsų sunaikinimą.

9 Ir buvo taip, kad teisėjai kalbėjo Nefiui pagal žodžius, kokių pageidauta. Ir kada Nefis pamatė, kad žmonės atgailavo ir nusižemino su aštutine, jis vėl šaukėsi Viešpaties, sakydamas:

10 O Viešpatie, štai šitie žmonės atgailauja; ir jie taip iššlavė Gadiantono gaują iš savo tarpo, kad šie išnaikinti ir savo slaptus planus paslėpė žemėje.

11 Dabar, o Viešpatie, už šitą jų nuolankumą ar nenugręžtum savo pykčio, ir tegul tavo pyktis būna nuramdytas sunaikinimo tų nelabų žmonių, kuriuos tu jau sunaikinai.

12 O Viešpatie, ar nenugręžtum savo pykčio, taip, savo nuožmaus pykčio, ir ar nepadarytum, kad šitas badas liautųsi šitoje žemėje.

13 O Viešpatie, ar neišklaustum manęs ir ar nepadarytum, kad įvyktų pagal mano žodžius, ir ar nepasiųstum „lietaus ant žemės veido, idant ji atneštų savo vaisius ir savo javus javų sezono metu.

14 O Viešpatie, tu išklausei

“mano žodžių, kada sakiau: Tegul būna badas, kad liautųsi maras nuo kalavijo; ir aš žinau, jog lygiai taip ir dabar tu išklausysi mano žodžių, nes tu pasakei: Jeigu šitie žmonės atgailaus, aš jų pasigailėsiu.

15 Taip, o Viešpatie, ir tu matai, kad jie atgailavo dėl bado, maro ir sunaikinimo, kuris ištiko juos.

16 Ir dabar, o Viešpatie, ar nenugręžtum savo pykčio ir neišbandytum dar kartą, ar jie tarnaus tau? Ir jeigu taip, o Viešpatie, tu galėsi palaiminti juos pagal savo žodžius, kuriuos pasakei.

17 Ir buvo taip, kad septyniasdešimt šeštaisiais metais Viešpats nugręžė savo pyktį nuo tos liaudies ir padarė, kad “lietus lytų ant žemės, tad ji atnešė savo vaisius vaisių sezono metu. Ir buvo taip, kad ji atnešė savo javus javų sezono metu.

18 Ir štai, žmonės džiūgavo ir šlovino Dievą, ir visas tos žemės veidas buvo kupinas džiūgavimo; ir jie daugiau nesikėsino sunaikinti Nefio, bet gerbė jį kaip “didį pranašą ir Dievo vyrą, turintį didelę galią ir valdžią, duotą jam Dievo.

19 Ir štai Lehis, jo brolis, “nė kiek neatsiliko nuo jo teisumo dalykais.

20 Taigi buvo taip, kad Nefio žmonės vėl pradėjo klestėti toje žemėje ir pradėjo atstatinėti nuniokotas vietas, ir pradėjo daugintis ir plisti, netgi kol jie padengė visą tos žemės veidą

tiek šiaurėje, tiek pietuose, nuo jūros vakaruose iki jūros rytuose.

21 Ir buvo taip, kad septyniasdešimt šeštieji metai baigėsi taikiai. Ir septyniasdešimt septintieji prasidėjo taikiai; ir “bažnyčia pasklido po visos žemės veidą; ir didžioji žmonių dalis, tiek nefitų, tiek ir lamanitų, priklausė bažnyčiai; ir buvo nepaprastai didelė taika žemėje; ir taip pasibaigė septyniasdešimt septintieji metai.

22 Ir septyniasdešimt aštuntaisiais metais taip pat buvo taika, neskaitant keletų ginčų dėl doktrinos punktų, kuriuos pateikė pranašai.

23 O septyniasdešimt devintaisiais metais prasidėjo dideli nesutarimai. Bet buvo taip, kad Nefis, Lehis ir daugelis jų brolių, kurie žinojo teisingus doktrinos punktus, kasdien gaudami daug “apreiškimų, pamokslavo žmonėms tiek, kad jie padarė galą jų nesutarimams tais pačiais metais.

24 Ir buvo taip, kad teisėjų valdžios Nefio žmonėms aštuoniasdešimtaisiais metais kiek kiek Nefio žmonių atskalūnų, kurie prieš keletą metų buvo perėję pas lamanitus ir priėmė lamanitų vardą, ir taip pat kiek kiek tikrų lamanitų palikuonių buvo sukurstyti pykčiui anų, tai yra tų atskalūnų, todėl jie pradėjo karą su savo broliais.

25 Ir jie žudydavo ir plėšdavo; ir po to jie pasitraukdavo atgal į kalnus ir į tyrus bei slaptas

14a Hel 11:4.
17a Pak1st 11:13–17.
18a Hel 10:5–11.

19a Hel 5:36–44.
21a RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

23a Al 26:22;
DS 107:19.

vietas, slapstydamiės taip, kad jų negalima buvo rasti, kasdien pasipildydami tiek, kiek buvo atskalūnų, kurie išeidavo pas juos.

26 Ir taip laikui bėgant, taip, būtent per nedaugelį metų, jie tapo nepaprastai didele plėšikų gauja; ir jie susirado visus slapstus Gadiantono planus; ir taip jie tapo Gadiantono plėšikais.

27 Dabar štai, šitie plėšikai sukėlė didelę suirutę, taip, netgi didelį naikinimą tarp Nefio žmonių ir taip pat tarp lamanitų žmonių.

28 Ir buvo taip, kad iškilo būtinybė sustabdyti šitą naikinimo darbą; todėl jie pasiuntė stiprių vyrų armiją į tyrus ir į kalnus ieškoti tos plėšikų gaujos ir sunaikinti ją.

29 Bet štai, buvo taip, kad tais pačiais metais jie buvo nuvyti atgal, netgi į savo žemes. Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

30 Ir buvo taip, kad aštuoniasdešimt pirmųjų metų pradžioje jie vėl išėjo prieš šitą plėšikų gaują ir daugelį sunaikino; ir jie taip pat patyrė didelių nuostolių.

31 Ir jie buvo priversti vėl sugrįžti iš tyrų ir iš kalnų į savo žemes, nes buvo nepaprastai daug tų plėšikų, kurių knibždėjo kalnai ir tyrai.

32 Ir buvo taip, kad taip pasibaigė šitie metai. Ir plėšikai vis gausėjo ir stiprėjo, tad jie nepaisė net ištisų nefitų, taip

pat ir lamanitų armijų; ir jie įvarė didžiulę baimę žmonėms ant viso šios žemės veido.

33 Taip, nes jie lankė daugelį žemės dalių ir didžiai siaubė juos; taip, daugelį nužudydavo, o kitus išsivarydavo nelaisvėn į tyrus, taip, o ypač jų moteris ir vaikus.

34 Dabar šitas didelis blogis, kuris ištiko šiuos žmones už jų nedorybes, paragino juos vėl prisiminti Viešpatį, jų Dievą.

35 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt pirmieji teisėjų valdžios metai.

36 Ir aštuoniasdešimt antraisiais metais jie vėl pradėjo „užmiršti Viešpatį, savo Dievą. Ir aštuoniasdešimt trečiaisiais metais jie pradėjo stiprėti nedorybe. Ir aštuoniasdešimt ketvirtaisiais metais jie nepakeitė savo kelių.

37 Ir buvo taip, kad aštuoniasdešimt penktaisiais metais jie stiprėjo ir stiprėjo savo išdidumu ir nelabumu; ir taip jie vėl brendo sunaikinimui.

38 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt penktieji metai.

12 SKYRIUS

Žmonės yra nepastovūs, kvaili ir greitai daryti pikta. Viešpats drausmina savo žmones. Žmonių niekumas palyginamas su Dievo galia. Teismo dieną žmonės gaus nesibaigiantįjį gyvenimą arba nesibaigiantįjį pasmerkimą. Apie 6 m. prieš Kristaus gim.

Ir taip mes galime matyti, kokie apgaulingi žmonių vaikai ir taip pat kokios nepastovios jų širdys; taip, galime matyti, kad Viešpats iš savo didžio beribio gerumo laimina ir duoda “klestėjimą tiems, kurie sudeda savo ^bviltis į jį.

2 Taip, ir mes galime pamatyti, kad kai tik jis savo žmonėms duoda klestėjimą, taip, jų laukų, kaimenių ir bandų padidėjimu, ir auksu, ir sidabru, ir visokiais įvairios rūšies ir tipo brangiais daiktais, apsaugodamas jų gyvybes ir išvaduodamas juos iš jų priešų rankų, suminkštinamas jų priešų širdis, kad šie neskelbia karų jiems, taip, ir galiausiai, viską darydamas savo žmonių gerovei ir laimei, taip, tada ir ateina laikas, kada jie “užkietina savo širdis ir užmiršta Viešpatį, savo Dievą, ir ^btrypia po kojomis Šventąjį, – taip, ir tai dėl jų atsipalaidavimo ir jų nepaprastai didelio suklestėjimo.

3 Ir taip mes matome, kad jeigu Viešpats “nedrausmina savo žmonių daugybe suspaudimų, taip, jeigu jis neaplanko jų mirtimi ir siaubu, ir badu, ir visokiu maru, jie ^bneprisimena jo.

4 O kokie kvaili ir kokie tušti, ir kokie pikti, ir kokie velniški, ir kokie “greiti daryti nedorybę,

ir kokie lėti daryti gera yra žmonių vaikai; taip, kokie greitai klausyti piktojo žodžių ir ^bširdimis prisirišti prie tuščių pasaulio dalykų!

5 Taip, kokie greitai aukštintis “išdidumu; taip, kokie greitai girtis ir daryti visa tai, kas yra nedorybė; ir kokie jie lėti prisiminti Viešpatį, savo Dievą, ir atsukti ausį jo patarimams, taip, kokie lėti ^bvaikščioti išminties keliais!

6 Štai, jie nenori, kad Viešpats, jų Dievas, kuris “sukūrė juos, valdytų ir ^bviešpatautų jiems, nepaisydami jo didžio gerumo ir gailėstingumo jiems, jie niekina jo patarimus ir nenori, kad jis būtų jų vadovas.

7 O koks didis žmonių vaikų “niekumas; taip, jie tikrai menkesni už žemės dulkę.

8 Nes štai, pagal mūsų didžiojo ir nesibaigiančiojo Dievo įsakymą žemės dulkę juda šen ir ten, kad išsiskirtų į dalis.

9 Taip, štai nuo jo balso kalvos ir kalnai tirta ir “dreba.

10 Ir jo balso “galia jie sutrupinami ir tampa lygūs, taip, kaip slėnis.

11 Taip, nuo jo balso galios dreba “visa žemė.

12 Taip, nuo jo balso galios dreba pagrindas net iki pat šerdies.

12 1a 2 Met 26:5;

Ps 1:2–3.

b Ps 36:8–9; 2 Nef 22:2;

Mzj 4:6.

RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

2a RR Atsimetimas.

b Al 5:53;

3 Nef 28:35.

3a Mzj 23:21;

DS 98:21; 101:8.

b Am 4:6–11.

4a Iš 32:8.

b Mt 15:19; Hbr 3:12.

5a Pat 29:23.

RR Išdidumas.

b RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

6a Iz 45:9; DS 58:30;

Moz 7:32–33.

b DS 60:4.

7a Iz 40:15, 17;

Mzj 4:19;

Moz 1:10.

9a 3 Nef 22:10.

10a 1 Nef 17:46.

11a Mrm 5:23; Etr 4:9.

13 Taip, ir jei jis pasako žemei: Judėk, – ji pajudinta.

14 Taip, jei jis pasako „žemei: ^bEik atgal, kad diena ^cpailgėtų daugeliu valandų, – tai padaryta.

15 Ir taip, pagal jo žodį, žemė sukasi atgal, o žmogui atrodo, kad saulė stovi; taip, ir štai, būtent taip yra; nes tikrai tai žemė juda, o ne saulė.

16 Ir štai, taip pat, jeigu jis sako didžiosios gelmės „vandenims: ^bIšdžiūkite, – tai padaryta.

17 Štai, jeigu jis sako kalnui: Pakilk, „ateik ir krisk ant to miesto, kad jis būtų palaidotas, – štai, tai padaryta.

18 Ir štai, jeigu žmogus „palslėps žemėje lobį, o Viešpats pasakys: Tebus jis ^bprakeiktas dėl nedorybės to, kuris jį paslėpė, – štai, jis bus prakeiktas.

19 Ir jeigu Viešpats pasakys: Būk prakeiktas, kad joks žmogus nerastų tavęs nuo šiol ir per amžius, – štai, niekas nuo tada neras jo per amžius.

20 Ir štai, jeigu Viešpats pasakys žmogui: Už savo nedorybes tu būsi prakeiktas per amžius, – tai bus padaryta.

21 Ir jeigu Viešpats pasakys: Už savo nedorybes tu būsi iškirstas iš mano akivaizdos, – jis padarys, kad taip ir bus.

22 Ir vargas tam, kuriam jis taip pasakys, nes tai bus tam, kuris elgiasi nedorai, ir jis negali būti išgelbėtas; todėl, kad žmo-

gus būtų išgelbėtas, paskelbta atgaila.

23 Todėl palaiminti tie, kurie atgailaus ir klausys Viešpaties, savo Dievo, balso; nes tai tie, kurie bus „išgelbėti.

24 Ir teduoda Dievas pagal savo didžiąją pilnatvę, kad žmonės būtų atvesti į atgailą ir gerus darbus, kad jie galėtų būti atstatyti į malonę už „malonę, pagal savo darbus.

25 Ir aš norėčiau, kad visi žmonės būtų išgelbėti. Bet mes skaitome, kad didžiąją ir paskutiniąją dieną bus tokių, kurie bus išmesti lauk, taip, kurie bus atmesti iš Viešpaties akivaizdos.

26 Taip, kurie bus paskirti begalinio nelaimingumo būsenai, kad išsipildytų žodžiai, sakančys: Tie, kas darė gera, gaus „nesibaigiantįjį gyvenimą; o tie, kas darė pikta, gaus nesibaigiantįjį ^bpasmerkimą. Ir taip yra. Amen.

Samuelio Lamanito pranašystė nefitams.

Tai aprašyta nuo 13 iki 15 skyriaus imtinai.

13 SKYRIUS

Samuelis Lamanitas pranašauja nefitų sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus. Jie ir jų turtai prakeikti. Jie atmeta pranašus ir muša juos

14a Joz 10:12–14.

b Iz 38:7–8.

c 2 Kar 20:8–11.

16a Mt 8:27.

b Iz 44:27; 51:10.

17a 3 Nef 8:10.

18a Mrm 1:18;

Etr 14:1.

b Hel 13:17.

23a RR Išgelbėjimas.

24a RR Malonė.

26a Mt 25:46; Jn 5:28–29;

Rom 6:13.

b RR Pasmerkimas, pasmerkumas.

akmenimis, yra apsupti demonų, siekia laimės, darydami nedorybę. Apie 6 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad aštuoniasdešimt šeštaisiais metais nefitai vis dar tebebuvo nelabume, taip, didžiame nelabume, kai tuo tarpu ^alamanitai stengėsi griežtai laikytis Dievo įsakymų pagal Mozės įstatymą.

2 Ir buvo taip, kad tais metais toks Samuelis, lamanitas, atėjo į Zarahemlos žemę ir pradėjo pamokslauti žmonėms. Ir buvo taip, kad jis daug dienų skelbė atgailą žmonėms, o jie išmetė jį lauk, ir jis buvo begrįžtas į savo žemę.

3 Bet štai, jam atėjo Viešpaties balsas, kad jis turi sugrįžti ir pranašauti žmonėms visa tai, kas ateis jam į ^aširdį.

4 Ir buvo taip, jog jie neleido jam įeiti į miestą; todėl jis nuėjo ir užsilipo ant jo sienos, ištiesė ranką, ir šaukė garsiu balsu, ir pranašavo žmonėms visa, ką Viešpats įdėjo jam į širdį.

5 Ir jis sakė jiems: Štai aš, Samuelis, lamanitas, kalbu jums Viešpaties žodžius, kuriuos jis įdeda man į širdį; ir štai jis įdėjo man į širdį pasakyti šitiems žmonėms, kad virš jų pakibęs teisingumo ^akalavijas; ir neprais keturi šimtai metų, kai teisingumo kalavijas kris ant šitos liaudies.

6 Taip, sunkus ^asunaikinimas

laukia šitos liaudies, ir jis tikrai ištikis šituos žmones, ir niekas negali jų išgelbėti, išskyrus atgailą ir tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, kuris tikrai ateis į pasaulį ir daug kentės, ir bus nužudytas už savo žmones.

7 Ir štai, Viešpaties ^aangelas man tai paskelbė ir atnešė ^bgerąją naujieną mano sielai. Ir štai, aš buvau pasiūstas pas jus, kad taip pat ir jums tai paskelbčiau, idant žinotumėt gerąją naujieną; bet štai jūs nenorėjote manęs priimti.

8 Todėl taip sako Viešpats: Už nefitų žmonių širdžių kietumą, jeigu jie neatgailaus, aš iš jų atimsiu savo žodį ir ^aatitrauksiu savo Dvasią, ir daugiau jų nebepakėsiu, ir jų brolių širdis atgrėšiu prieš juos.

9 Ir ^aketuri šimtai metų neprais, kai aš padarysiu, kad jie bus ištikti; taip, aš aplankysiu juos kalaviju, badu ir maru.

10 Taip, aš aplankysiu juos nuožmiame pyktyje, ir bus tokių jūsų priešų iš ^aketvirtos kartos, kurie gyvens, kad pamatytų visišką jūsų sunaikinimą; ir tai tikrai įvyks, jeigu neatgailausite, – sako Viešpats, – ir tie iš ketvirtosios kartos įvykdys jūsų sunaikinimą.

11 Bet jeigu atgailausite ir ^asugrįšite pas Viešpatį, savo Dievą, aš nugrėšiu savo pyktį, – sako Viešpats; taip, taip sako Viešpats, – palaiminti tie,

13 1a Hel 15:4–5.
3a DS 100:5.
5a Al 60:29; 3 Nef 2:19.
6a Al 45:10–14;
Hel 15:17.

7a Al 13:26.
b Iz 52:7.
8a Hel 6:35.
9a Al 45:10–12.
10a 1 Nef 12:12;

2 Nef 26:9;
3 Nef 27:32.
11a 3 Nef 10:5–7.

kas atgailaus ir atsigręš į mane, bet vargas tam, kuris neatgailauja.

12 Taip, „vargas šitam didžiam Zarahemlos miestui; nes štai, tik dėl teisiųjų jis išgelbėtas; taip, vargas šitam didžiam miestui, nes aš suvokiu, – sako Viešpats, – kad daugelis, taip, netgi didesnė šito didžio miesto dalis, užkietins savo širdis prieš mane, – sako Viešpats.

13 Bet palaiminti tie, kurie atgailaus, nes tų aš pasigailėsiu. Bet štai, jeigu ne teisieji, gyvenantys šitame didžiame mieste, štai, aš padaryčiau, kad iš dangaus ateitų „ugnis ir ji sunaikintų.

14 Bet štai, tik dėl teisiųjų jo pasigailėta. Bet štai, ateina laikas, – sako Viešpats, – kada jūs išmesite teisiuosius iš savo tarpo, tada būsite pribrendę sunaikinimui; taip, vargas šitam didžiam miestui dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių jame.

15 Taip, ir vargas Gideonio miestui dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių jame.

16 Taip, ir vargas visiems miestams aplinkinėje žemėje, kurie apgyventi nefitų, dėl nelabumo ir bjaurumų, esančių juose.

17 Ir štai, „prakeiksmas ištiks šią žemę, – sako Pulku Viešpats, – dėl žmonių, kurie yra šitoje žemėje, taip, dėl jų nelabumo ir bjaurumų.

18 Ir bus taip, – sako Pulku Viešpats, taip, mūsų didysis ir

tikrasis Dievas, – kad kas tik „paslėps lobį žemėje, daugiau jo neberas, nes didžiai prakeikta šita žemė, nebent jis būtų teisus žmogus ir paslėptų jį Viešpačiui.

19 Nes aš noriu, – sako Viešpats, – kad jie paslėptų savo lobius man; ir prakeikti tie, kurie nepaslepia savo lobių man; nes niekas kitas, išskyrus teisiuosius, neslepia savo lobių man; ir prakeiktas tas, kuris nepaslepia savo lobių man, ir jo lobis taip pat; ir niekas neatgaus jo, nes prakeikta šita žemė.

20 Ir ateis diena, kada jie slėps savo lobius, nes širdimis prisirišo prie turtų; ir kadangi jie širdimis prisirišo prie savo turtų ir slėps savo lobius, bėgdami nuo savo priešų, kadangi jie slėps juos ne man, prakeikti bus ir jie, ir taip pat jų lobiai; ir tą dieną jie bus ištikti, – sako Viešpats.

21 Žiūrėkite, šito didžio miesto žmonės, ir „išiklausykite į mano žodžius; taip, išiklausykite į žodžius, kuriuos sako Viešpats; nes štai, jis sako, kad jūs prakeikti už savo turtus, ir taip pat prakeikti jūsų turtai, kadangi jūs širdimis prisirišote prie jų ir nepaklausėte žodžių to, kuris jums juos davė.

22 Jūs neprisimenate Viešpaties, savo Dievo, dėl to, kuo jis palaimino jus, bet visuomet prisimenate savo „turtus, nedėkodami Viešpačiui, savo Dievui, už juos; taip, jūsų širdys nelinkusios į Viešpatį, bet jos tvinksta

12a 3 Nef 8:8, 24; 9:3.

13a Pr 19:24;

2 Kar 1:9–16;

3 Nef 9:11.

17a Hel 12:18.

18a Mrm 1:18; Etr 14:1.

21a RR Klausyti,
išiklausyti.

22a Lk 12:34.

RR Turtai;

Pasaulietiškumas.

didžiu ^bišdidumu, vedančiu į pagyras ir didį pasipūtimą, ^cpavydus, nesutarimus ir piktumus, persekiojimus ir žudymus bei visokias nedorybes.

23 Už tai Viešpats Dievas siuntė prakeiksmą šitai žemei ir taip pat jūsų turtams, ir tai už jūsų nedorybes.

24 Taip, vargas šitiems žmonėms dėl šito atėjusio laiko, kada jūs ^aišmetate lauk pranašus ir išjuokiate juos, ir apmėtote juos akmenimis, ir žudote juos, ir darote visokią nedorybę jiems, kaip darė tie, iš senovės laikų.

25 Ir dabar, kalbėdami, jūs sakote: Jeigu mūsų dienos būtų buvusios mūsų ^asentėvių dienomis, mes nebūtume žudę pranašų; mes nebūtume mušę jų akmenimis ir nebūtume išmetę jų lauk.

26 Štai, jūs blogesni už juos; nes kaip gyvas Viešpats, jeigu ^apranašas ateina pas jus ir skelbia jums Dievo žodį, kuris liudija apie jūsų nuodėmes ir nedorybes, jūs ^bpykstate ant jo ir išmetate jį lauk, ir ieškote visokių būdų jam sunaikinti; taip, jūs sakysite, kad jis netikras ^cpranašas ir kad jis nusidėjėlis ir iš velnio, kadangi ^dliudija, kad jūsų darbai pikti.

27 Bet štai, jeigu pas jus ateis žmogus ir sakys: Darykite šitą, ir čia nėra jokios nedorybės;

darykite tą ir jūs nenukentėsite; taip, jis sakys: Vaikščiokite pagal savo širdžių išdidumą; taip, vaikščiokite pagal savo akių išdidumą ir darykite viską, ko tik trokšta jūsų širdis, – ir jeigu pas jus ateis žmogus ir tai kalbės, jūs priimsite jį ir sakysite, kad jis ^apranašas.

28 Taip, jūs iškelsite jį ir duosite jam savo turto; jūs duosite jam savo aukso ir savo sidabro ir aprengsite jį prabangiais drabužiais; ir dėl to, kad jis kalba ^apataikūniškus žodžius jums ir sako, kad viskas gerai, jūs nerasite klaidos jame.

29 O jūs, nelaba ir iškrypusi karta, jūs užkietėję ir kietasprandžiai žmonės, kiek ilgai jūs manysite, kad Viešpats pakęs jus? Taip, kiek ilgai jūs leisitės vedžiojami ^akvailų ir ^baklų vadovų? Taip, kiek ilgai jūs ^crinksitės tamsą, o ne ^dšviesą?

30 Taip, štai, Viešpaties pyktis jau užsidegė prieš jus; štai, jis prakeikė žemę už jūsų nedorybę.

31 Ir štai, ateina laikas, kada jis prakeiks jūsų turtus, tad jie taps ^aslidūs, ir jūs negalėsite jų išlaikyti; ir savo skurdo dienomis jūs negalėsite jų suturėti.

32 Ir savo skurdo dienomis jūs šauksitės Viešpaties; ir šauksitės bergždžiai, nes jūsų išnaikinimas jau ištiko jus ir jūsų sunaikinimas neišvengiamas; ir tada, tą dieną, jūs verksite ir kauksite, –

22b RR Išdidumas.
c RR Pavydėti, pavydas.
24a 2 Met 36:15–16;
1 Nef 1:20.
25a ApD 7:51.
26a 2 Met 18:7; Lk 16:31.

b Iz 30:9–10.
c Mt 13:57.
d Gal 4:16.
27a Mch 2:11.
RR Piktnaudžiavimas
kunigavimu.

28a 2 Tim 4:3–4.
29a 2 Nef 28:9.
b Mt 15:14.
c Jn 3:19.
d Job 24:13.
31a Mrm 1:17–18.

sako Pulką Viešpats, – ir tada jūs raudosite ir sakysite:

33 O „kad būčiau atgailavęs ir nebūčiau žudęs pranašų ir ^bmušęs jų akmenimis, ir išmetęs jų. Taip, tą dieną jūs sakysite: O kad būtume prisiminę Viešpatį Dievą tą dieną, kada jis davė mums mūsų turtus; tada jie nebūtų pasidarę tokie slidūs, kad prarastume juos; nes štai, mums dingo mūsų turtai.

34 Štai, mes pasidedame įranki čia, o rytoj jo nėra; ir štai, mūsų kalavijai mums dingo tą dieną, kai mes ieškujome jų kovai.

35 Taip, mes paslėpėme savo lobius, ir jie išslydo nuo mūsų, nes prakeikta šita žemė.

36 O kad būtume atgailavę tą dieną, kada mums atėjo Viešpaties žodis; nes štai, žemė prakeikta, ir visi daiktai tapo slidūs, ir mes negalime jų išlaikyti.

37 Štai, mes apsupti demonų, taip, mes apsupti angelų to, kuris siekia sunaikinti mūsų sielas. Štai, didelės yra mūsų nedorybės. O Viešpatie, ar negalėtum nugręžti savo pykčio nuo mūsų? Štai, taip jūs kalbėsite tomis dienomis.

38 Bet štai, jūsų išbandymo „dienos bus praėjusios; jūs būsite ^bužvilkinę savo išgelbėjimo dieną, kol bus jau amžinai per vėlu ir jūsų sunaikinimas bus neišvengiamas; taip, nes jūs visas savo gyvenimo dienas siekėte to, ko negalėjote įsigyti; ir siekėte „laimės, darydami nedorybę, kas prieštarauja pri-

gimčiai to teisumo, kuris yra mūsų didžiojoje ir amžinojoje Galvoje.

39 O jūs, šitos žemės žmonės, kad jūs teiktumėtės išgirsti mano žodžius! Ir aš meldžiu, kad Viešpaties pyktis būtų nugręžtas nuo jūsų ir kad jūs atgailautumėte ir būtumėte išgelbėti.

14 SKYRIUS

Samuelis numato šviesą nakties metu ir naują žvaigždę Kristui gimus. Kristus išperka žmones iš laikinosios ir dvasinės mirties. Jo mirties ženklai yra trys tamsos dienos, uolų skilinėjimas ir žymūs gamtos perversmai. Apie 6 m. prieš Kristaus gim.

IR dabar, buvo taip, kad „Samuelis Lamanitas pranašavo žymiai daugiau dalykų, kurie negali būti surašyti.

2 Ir štai, jis sakė jiems: Štai, aš duodu jums ženklą; nes dar penkeri metai praeis ir štai, tada Dievo Sūnus ateis išpirkti visų tų, kas tikės jo varda.

3 Ir štai, jo atėjimo metu duosiu jums tokį „ženklą. Štai, bus tokie dideli šviesuliai danguje, kad naktį prieš jam ateinant nebus tamsos, tad žmonėms atrodys, lyg būtų diena.

4 Todėl bus viena diena ir naktis, ir diena, lyg tai būtų viena diena ir nebūtų nakties; ir tai bus jums ženklas; nes jūs žinosite apie saulės patekėjimą ir taip pat apie jos nusileidimą;

33a Mrm 2:10–15.

^b Mt 23:37.

38a Mrm 2:15.

^b Al 34:33–34.

^c Al 41:10–11.

14 1a Hel 13:2.

3a 3 Nef 1:15.

todėl jie tikrai žinos, kad tai bus dvi dienos ir naktis; tačiau naktis nesutems; ir tai bus naktis prieš „jam gimstant.

5 Ir štai, užtekės nauja „žvaigždė, tokia, kurios dar niekada nematėte; ir tai taip pat bus jums ženklas.

6 Ir štai, tai dar ne viskas; bus daug ženklų ir stebuklų danguje.

7 Ir bus taip, kad jūs visi būsite taip nustebinti ir stebėsitės, kad „parpulsite ant žemės.

8 Ir bus, kad kiekvienas, kuris „tikės Dievo Sūnų, turės nesibaigiantį gyvenimą.

9 Ir štai, tokiu būdu Viešpats per savo angelą man įsakė eiti ir pasakyti tai jums; taip, jis įsakė pranašauti tai jums; taip, jis pasakė man: Šauk šitiems žmonėms: Atgailaukite ir ruoškite Viešpaties kelią.

10 Ir dabar, kadangi esu lamanitas ir kalbėjau jums žodžius, kuriuos man įsakė Viešpats, ir kadangi jums jie buvo sunkūs, jūs pykstate ant manęs ir kėsinate mane sunaikinti ir „išmetėte mane iš savo tarpo.

11 Ir jūs išgirsite mano žodžius, nes aš tam ir užlipau ant miesto sienos, kad jūs išgirstumėt ir sužinotumėt apie Dievo teismus, kurie laukia jūsų už jūsų nedybes, ir taip pat kad žinotumėt atgailos sąlygas.

12 Ir taip pat kad žinotumėt apie atėjimą Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, dangaus ir žemės „Tėvo, visų dalykų nuo pradžios Kūrėjo; ir kad žinotumėt apie jo atėjimo ženklus tam, kad tikėtumėt jo vardą.

13 Ir jeigu „tikėsite jo vardą, jūs atgailausite dėl visų savo nuodėmių, kad per tai jo ^bnuopelnų dėka jos būtų atleistos.

14 Ir štai, be to, aš duosiu jums kitą ženklą, taip, jo mirties ženklą.

15 Nes štai, jis tikrai turi numirti, kad galėtų ateiti „išgelbėjimas; taip, jam dera ir tampa būtina numirti, idant įgyvendintų mirusiųjų ^bprikėlimą, kad per tai žmonės galėtų būti atvesti Viešpaties akivaizdon.

16 Taip, štai, šita mirtis įgyvendina prikėlimą ir „išperka visą žmoniją iš pirmosios mirties – dvasinės mirties; nes visa žmonija, per Adomo ^bnuopuolį būdama „atkirsta nuo Viešpaties akivaizdos, laikoma lyg ^dmirusia, tiek laikinųjų, tiek ir dvasinių dalykų atžvilgiu.

17 Bet štai, Kristaus prikėlimas „išperka žmoniją, taip, būtent visą žmoniją, ir atveda juos atgal Viešpaties akivaizdon.

18 Taip, ir tai įvykdo atgailos sąlygą, tad kiekvienas, kuris atgailauja, nenukertamas ir neįmetamas į ugnį; bet kiekvienas,

4a RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.

5a Mt 2:1–2; 3 Nef 1:21.

7a 3 Nef 1:16–17.

8a Jn 3:16.

10a Hel 13:2.

12a Mzj 3:8; 3 Nef 9:15; Etr 4:7.

RR Jėzus Kristus.

13a ApD 16:30–31.

b DŠ 19:16–20.

15a RR Gelbėtojas.

b Al 42:23.

RR Prikėlimas.

16a RR Išpirkimo planas.

b RR Nuopuolis, Adomo ir Ievos.

c Al 42:6–9.

d RR Mirtis, dvasinė.

17a RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

kuris neatgailauja, nukertamas ir įmetamas į ugnį; ir ten juos vėl išstinka dvasinė mirtis, taip, antroji mirtis, nes jie vėl iškerdami teisumo dalykų atžvilgiu.

19 Todėl atgailaukite, atgailaukite, kad žinodami tai ir nevykdydami, neleistumėte sau patekti į pasmerkimą ir nebūtumėte atvesti į šitą antrąją mirtį.

20 Bet štai, kaip sakiau jums apie kitą „ženklą, jo mirties ženklą, štai, tą dieną, kurią jis iškęs mirtį, saulė ^bužtams ir atsakys teikti jums šviesą; taip pat mėnulis ir žvaigždės; ir „tris dienas nebus jokios šviesos ant šitos žemės veido, būtent nuo tada, kai jis iškęs mirtį, iki tada, kai jis vėl prisikels iš mirusiųjų.

21 Taip, tuo metu, kada jis atiduos dvasią, bus „griaustiniai ir žaibai daugelį valandų, ir žemė virpės ir drebės; ir uolos, kurias yra ant šitos žemės veido, tiek virš žemės, tiek ir po žeme, kurias dabar jūs žinote esant vientisas, arba didesnė jų dalis yra viena vientisa masė, bus ^bsuskaldytos.

22 Taip, jos suplyšinės ir nuo tol „liks suskilusios, suaižėjusios ir sulaužytos gabalais ant visos žemės veido, taip, tiek virš, tiek ir po žeme.

23 Ir štai, bus didelės audros, ir daug kalnų bus nužeminti kaip slėnis, ir daug vietų, dabar

vadinamų slėniais, taps labai aukštais kalnais.

24 Ir daug vieškelių bus suardyta, ir daugelis „miestų taps dykynėmis.

25 Ir daug „kapų atsivers ir atiduos daug mirusiųjų; ir daug šventųjų pasirodys daugeliui.

26 Ir štai, taip man kalbėjo „angelas; nes jis man sakė, kad daugelį valandų bus griaustiniai ir žaibai.

27 Ir jis man sakė, kad tai vyks, kol tęsis griaudėjimas ir žaibavimas, ir audra; ir kad tris dienas „tamsa dengs visos žemės veidą.

28 Ir angelas man sakė, jog daugelis matys dar nuostabesnių dalykų negu šitie, idant įtikėtų, kad „šitie ženklai ir šitie stebuklai turi įvykti ant viso šitos žemės veido, idant žmonių vaikams nebūtų jokios priežasties netikėti.

29 Ir tai tam, kad kiekvienas, kuris tikės, būtų išgelbėtas ir kad kiekviena, kuris netikės, iš-tiktų teisingas „teismas; ir be to, jeigu jie pasmerkti, tai jie patys užsitraukia savo pasmerkimą.

30 Ir dabar, atmintkite, atmintkite, mano broliai, kad jeigu kas žūsta, jis tai pats sau padarė; ir kas daro nedorybę, daro ją sau pačiam; nes štai, esate „laisvi; jums duota veikti savo nuožiūra; nes štai, Dievas davė jums ^bpažinimą ir jus išlaisvino.

31 Jis davė jums, kad galėtumėte

20a 3 Nef 8:5–25.

b Lk 23:44.

c Mzj 3:10.

21a 3 Nef 8:6.

b 3 Nef 10:9.

22a 3 Nef 8:18.

24a 3 Nef 9:3–12.

25a Mt 27:50–54;

3 Nef 23:9–11.

26a Al 13:26.

27a 1 Nef 19:10;

3 Nef 8:3.

28a 1 Nef 12:4–5.

29a RR Teismas,

paskutinysis.

30a 2 Nef 2:26–29;

Moz 6:56.

RR Valios laisvė.

b RR Pažinimas, žinojimas.

“žinoti, kas gera ir kas pikta, ir jis davė jums galimybę^b pasirinkti gyvenimą ar mirtį; ir jūs galite daryti gera ir būti ‘atstatyti’ į tai, kas gera, arba kad jums būtų atstatyta tai, kas gera; arba galite daryti pikta, ir jums bus atstatyta pikta.

15 SKYRIUS

Viešpats drausmino nefitus todėl, kad juos mylėjo. Atsivertę lamani-tai yra tvirti ir pastovūs tikėjime. Paskutinėmis dienomis Viešpats bus gailingas lamanitams. Apie 6 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, mano mylimi broliai, štai, aš jums skelbiu, kad jeigu neatgailausite, jūsų namai bus jums palikti “tušti.

2 Taip, jeigu neatgailausite, jūsų moterys turės rimtą priešą, žastį raudoti tą dieną, kada jos žindys; nes jūs bandysite bėgti, ir nebus vietos prieglobsčiui; taip, ir vargas “nėščioms, nes jos bus sunkios ir negalės bėgti; todėl jos bus sutryptos ir paliktos pražūti.

3 Taip, vargas šitiems žmonėms, kurie vadinami Nefio žmonėmis, jeigu jie neatgailaus, pamatę visus šiuos ženklus ir stebuklus, kurie bus jiems parodyti; nes štai, jie buvo išrinkti Viešpaties žmonės; taip, Nefio žmonės jis mylėjo ir taip pat “drausmino juos; taip, jų nedo-

rybių dienomis jis drausmino juos, kadangi juos myli.

4 Bet štai, mano broliai, lamani-tų jis nekentė, kadangi jų darbai visą laiką buvo pikti, ir tai dėl jų tėvų “tradicijų nedorumo. Bet štai, per nefitų pamokslavimą pas juos atėjo išgelbėjimas; ir todėl Viešpats^b pratęsė jų dienas.

5 Ir aš norėčiau, kad pastebėtųmėt, jog “dauguma jų vykdo savo pareigas ir vaikšto apdairiai priešais Dievą, ir stengiasi laikytis jo įsakymų ir nuostatų, ir potvarkių pagal Mozės įstatymą.

6 Taip, sakau jums, jog dauguma jų vykdo tai ir su nenuilstamu stropumu stengiasi atvesti likusius savo brolius į tiesos pažinimą; todėl yra daug tokių, kurie kasdien prisideda prie jų.

7 Ir štai, jūs patys žinote, nes matėte, kad visi tie, kurie buvo atvesti į tiesos pažinimą ir atvesti pažinti nelabas ir bjaurias savo tėvų tradicijas, ir atvesti tikėti Šventaisiais Raštais, taip, užrašytomis šventųjų pranašų pranašystėmis, kurios veda juos į tikėjimą Viešpačiu ir į atgailą – tikėjimą ir atgailą, kurie sukelia jų širdies “permainą.

8 Todėl visi, kurie tik atėjo į tai, patys žinote, yra “tvirti ir pastovūs tikėjime ir tame, kuo jie buvo padaryti laisvi.

9 Ir taip pat žinote, kad jie “užkasė savo karo ginklus ir bijo jų imtis, kad tik kokių nors būdu

31a Mor 7:16.
b 2 Nef 2:28–29;
Al 3:26–27.
c Al 41:3–5.
15 1a Mt 23:37–38.
2a Mt 24:19.

3a Pat 3:12;
Hbr 12:5–11;
DS 95:1.
4a RR Tradicijos.
b Al 9:16.
5a Hel 13:1.

7a RR Atsivertimas,
atsivertusysis.
8a Al 23:6; 27:27;
3 Nef 6:14.
9a Al 24:17–19.

nenusidėtų; taip, jūs galite matyti, kad jie bijo nusidėti, nes štai jie geriau leistųsi būti sutrypti ir nužudyti savo priešų, negu pakeltų savo kalavijus prieš juos, ir tai dėl jų tikėjimo Kristumi.

10 Ir dabar, dėl jų pastovumo tikint tuo, kuo jie tiki, dėl jų tvirtumo po to, kai syki buvo apšviesti, štai Viešpats palaimins juos ir pratęs jų dienas, nepaisant jų nedorybės.

11 Taip, nors jie nusiristų į netikėjimą, Viešpats „pratęs jų dienas, kol ateis laikas, apie kurį kalbėjo mūsų tėvai ir taip pat pranašas ^bZenosas, ir daugelis kitų pranašų apie mūsų brolių, lamanitų, ^catstatymą į tiesos pažinimą.

12 Taip, sakau jums, kad paskutiniaisiais laikais Viešpaties „pažadai bus ištiesti mūsų broliams lamanitams; ir nepaisant daugelio suspaudimų, kuriuos jie patirs, ir nepaisant to, kad jie bus ^bvejami šen ir ten po žemės veidą ir medžiojami, ir ištikti, ir išsklaidyti svetur, neturėdami vietos prieglobsčiui, Viešpats bus jiems ^cgalestingas.

13 Ir pagal pranašystę jie bus vėl „atvesti į tikrąjį pažinimą – pažinimą apie savo Išpirkėją ir savo didįjį ir tikrąjį ^bganytoją ir bus priskaičiuoti prie jo avių.

14 Todėl sakau jums, kad jiems bus „geriau negu jums, jeigu neatgailausite.

15 Nes štai, „jeigu jiems būtų

buvę parodyti tie galingi darbai, kurie buvo parodyti jums, taip, jiems, kurie nusirito į netikėjimą dėl savo tėvų tradicijų, jūs patys suprantate, kad jie niekada nebūtų vėl nusirite į netikėjimą.

16 Todėl sako Viešpats: Aš ne visiškai sunaikinsiu juos, bet padarysiu, kad tą dieną, kada man tai atrodys išmintinga, jie vėl sugrįš pas mane, – sako Viešpats.

17 Ir dabar štai, – sako Viešpats, – kas dėl nefitų žmonių: jeigu jie neatgailaus ir nesišstengs vykdyti mano valios, aš visiškai juos „sunaikinsiu, – sako Viešpats, – dėl jų netikėjimo, nepaisant daugelio galingų darbų, kuriuos aš padariau tarp jų; ir taip tikrai, kaip gyvas Viešpats, tai įvyks, – sako Viešpats.

16 SKYRIUS

Nefitus, kurie patiki Samueliu, Nefis pakrikštija. Neatgailaujančių nefitų strėlės ir akmenys negali nužudyti Samuelio. Vieni užkietina savo širdis, o kiti mato angelus. Netikintieji sako, jog neprotinga tikėti Kristumi ir jo atėjimu Jeruzalėje. Apie 6–1 m. prieš Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, jog daug kas girdėjo Samuelio Lamanito žodžius, kuriuos jis kalbėjo ant miesto sienų. Ir visi, kurie tik patikėjo jo žodžiu, nuėjo ir ieškojo Nefio; ir atėję ir radę jį, jie

11a Al 9:16.

b Hel 8:19.

c 2 Nef 30:5–8.

12a En 1:12–13.

b Mrm 5:15.

c 1 Nef 13:31;

2 Nef 10:18–19;

JokK 3:5–6.

13a 3 Nef 16:12.

b RR Gerasis

ganytojas.

14a Hel 7:23.

15a Mt 11:20–23.

17a Hel 13:6–10.

išpažino jam savo nuodėmes ir neneigė jų, norėdami pasikrikštyti Viešpačiui.

2 Bet visi, kurie tik nepatikėjo Samuelio žodžiais, pyko ant jo ir mėtė akmenis į jį ant sienos, ir taip pat daugelis laidė strėles į jį, kai jis stovėjo ant sienos; bet Viešpaties Dvasia buvo su juo, tad jie negalėjo į jį pataikyti nei akmenimis, nei strėlėmis.

3 Dabar, kada jie pamatė, kad negali į jį pataikyti, daug daugiau įtikėjo jo žodžiais tiek, kad nuėjo pas Nefį krikštytis.

4 Nes štai, Nefis krikštijo ir pranašavo, ir pamokslavo, šaukdamas žmonėms atgailą, rodydamas ženklus ir nuostabius dalykus, darydamas „stebuklus tarp žmonių, idant jie žinotų, kad Kristus^b netrukuri ateiti,

5 pasakodamas jiems apie tai, kas netrukus turi įvykti, kad tam įvykus, jie žinotų ir prisimintų, jog tai buvo jiems atskleista iš anksto tam, kad jie tikėtų; todėl visi, kurie tik patikėjo Samuelio žodžiais, nuėjo pas jį krikštytis, nes jie atėjo atgailaudami ir išpažindami savo nuodėmes.

6 Bet dauguma jų nepatikėjo Samuelio žodžiais; todėl pamatę, kad negali kliudyti jo akmenimis ir strėlėmis, jie šaukė savo vadams, sakydami: Suimkite šitą vyrą ir suriškite jį, nes štai jis velnio apsėstas; ir dėl velnio galios, kuri yra jame, mes negalime kliudyti jo savo

akmenimis ir strėlėmis; todėl suimkite ir suriškite jį, ir pašalinkite jį.

7 Ir kai jie nuėjo jo sučiupti, štai, jis nušoko nuo sienos ir pabėgo iš jų žemių, taip, netgi į savo šalį ir pradėjo pamokslauti ir pranašauti tarp savo žmonių.

8 Ir štai, apie jį niekada daugiau nesigirdėjo tarp nefitų; ir tokie buvo šitos liaudies reikalai.

9 Ir taip pasibaigė aštuoniasdešimt šeštieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

10 Ir taip pasibaigė taip pat ir aštuoniasdešimt septintieji teisėjų valdžios metai. Dauguma žmonių pasiliko savo išdidume ir nelabume, ir tik mažuma vaikščiojo apdairiau priešais Dievą.

11 Ir tokios sąlygos taip pat buvo aštuoniasdešimt aštuoniasdešimt teisėjų valdžios metais.

12 Ir aštuoniasdešimt devintaisiais teisėjų valdžios metais žmonių reikaluose nebuvo žymesnių pasikeitimų, išskyrus tai, kad žmonės pradėjo dar labiau kietėti nedorybe ir vis daugiau ir daugiau daryti tai, kas priešinga Dievo įsakymams.

13 Bet buvo taip, kad devyniasdešimtaisiais teisėjų valdžios metais šitiems žmonėms buvo parodyti „dideli ženklai ir stebuklai; ir pranašų žodžiai^b pradėjo pildytis.

14 Ir „angelai pasirodydavo vyrams, išmintingiems vyrams, ir skelbdavo jiems didžiai

16 4a RR Stebuklas.
b Hel 14:2.

13a 3 Nef 1:4.
b Hel 14:3–7.

14a Al 13:26.

džiaugsmingą gerąją naujieną; taip šitais metais pradėjo pildytis Raštai.

15 Nepaisant to, žmonės pradėjo kietinti savo širdis, visi, išskyrus stipriausiai tikinčią tiek nefitų, tiek ir lamanitų dalį, ir pradėjo kliautis savo pačių jėga ir savo „pačių išmintimi, sakydami:

16 Kai ką jie gal ir teisingai atspėjo iš tokios gausybės dalykų; bet štai, mes žinome, kad visi šitie galingi ir nuostabūs darbai, apie kuriuos buvo kalbėta, negali įvykti.

17 Ir jie pradėjo samprotauti ir ginčytis tarp savęs, sakydami:

18 Tai „neprotinga, kad ateis tokia esybė kaip Kristus; jeigu taip, ir jeigu jis Dievo Sūnus, dangaus ir žemės Tėvas, kaip tai buvo pasakyta, tai kodėl gi jis nepasirodys ir mums taip pat kaip tiems, kurie bus Jeruzalės žemėje?

19 Taip, kodėl jis nepasirodys šitoje žemėje taip pat kaip Jeruzalės žemėje?

20 Bet štai, mes žinome, kad tai nelaba „tradicija, perduota mums mūsų tėvų, kad mes tikėtume kažkokiu didžiu ir nuostabiu dalyku, kuris įvyks, bet ne tarp mūsų, o žemėje, kuri yra toli, žemėje, kurios mes nepažįstame; todėl jie gali mus laikyti nežinojime, kadangi

negalime savo akimis ^bįsitikinti, ar tai tiesa.

21 Ir gudriais bei paslaptiniais piktojo triukais jie padarys kažkokį didį slėpinį, kurio mes negalėsime suprasti, kuris padarys mus neišmanėliais, kad būtume jų žodžių tarnai ir taip pat jų tarnai, nes mes priklausytume nuo jų, kad mus mokytų žodžio; taigi, jeigu pasiduosime jiems, jie laikys mus neišmanyme visas mūsų gyvenimo dienas.

22 Ir žmonės prikūrė savo širdyse dar daug daugiau kvailų ir „tuščių dalykų; ir jie visi buvo labai suirzę, nes Šėtonas nuolat kurstė juos daryti nedorybę; taip, jis vaikščiojo aplinkui, skleisdamas gandus ir ginčus po visą tos žemės veidą, kad galėtų užkietinti žmonių širdis prieš tai, kas gera, ir prieš tai, kas įvyks.

23 Ir nepaisant ženklų ir nuostabių dalykų, kurie buvo daromi tarp Viešpaties žmonių, ir daugybės stebuklų, kuriuos jie darė, Šėtonas stipriai užvaldė žmonių širdis ant viso žemės veido.

24 Ir taip pasibaigė devyniasdešimtieji teisėjų valdžios Nefio žmonėms metai.

25 Ir taip pasibaigė Helamano knyga pagal Helamano ir jo sūnų metraščių.

15a Iz 5:21.
18a Al 30:12–13.

20a RR Tradicijos.
b Etr 12:5–6, 19.

22a RR Tuščias, tuštybė.

TREČIASIS NEFIS

NEFIO KNYGA

ŠIS NEFIS BUVO SŪNUS NEFIO, KURIS BUVO HELAMANO SŪNUS

O Helamanas buvo sūnus Helamano, kuris buvo sūnus Almos, kuris buvo sūnus Almos, kuris buvo palikuonis Nefio, kuris buvo sūnus Lechio, kuris atėjo iš Jeruzalės pirmaisiais Judėjos karaliaus Zedekijo valdymo metais.

1 SKYRIUS

Nefis, Helamano sūnus, išvyksta iš šalies ir jo sūnus Nefis veda metraščius. Nepaisant daugybės ženklų ir stebuklų, nelabieji ketina išžudyti teisiuosius. Ateina Kristaus gimimo naktis. Duotas ženklas, ir išskyla nauja žvaigždė. Melagystės ir apgaulės sustiprėja, ir Gadiantono plėšikai išžudo daug žmonių. Apie 1–4 m. po Kristaus gim.

DABAR buvo taip, kad devyniasdešimt pirmieji metai praėjo ir tai buvo „šeši šimtai metų nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę; ir tai buvo tais metais, kada Lachonijus buvo vyriausiasis teisėjas ir šalies valdytojas.

2 Ir Nefis, Helamano sūnus, išvyko iš Zarahemlos žemės, perdavęs savo sūnui „Nefiui, kuris buvo vyriausias jo sūnus, atsakomybę dėl skaistvario ^bplokštelių bei visų vedamų metraščių ir dėl visų tų dalykų, kurie buvo laikomi šventais nuo Lechio išvykimo iš Jeruzalės.

3 Tada jis išvyko iš šalies, ir „kur jis nuėjo, joks žmogus

nežino; ir jo sūnus Nefis vedė metraščius jo vietoje, taip, šitos liaudies metraščius.

4 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt antrųjų metų pradžioje, štai, pradėjo ryškiau pildytis pranašų pranašystės; nes tarp žmonių pradėjo vykti didesni ženklai ir stebuklai.

5 Bet buvo tokių, kurie pradėjo sakyti, kad jau praėjo laikas, kada turėjo išsipildyti Samuelio Lamanito „išstarti žodžiai.

6 Ir jie pradėjo juoktis iš savo brolių, sakydami: Štai, laikas praėjo, o Samuelio žodžiai neišsipildė; todėl jūsų džiaugsmas ir jūsų tikėjimas tuo buvo tuščias.

7 Ir buvo taip, kad jie sukėlė didelį sąmyšį visoje šalyje; ir tikintys žmonės pradėjo labai sielvartauti, baimindamiesi, jog tai, kas buvo kalbėta, kažkokiu būdu neįvyks.

8 Bet štai, jie nepajudinamai laukė ateinant tos dienos ir tos nakties ir tos dienos, kurios turės būti kaip viena diena – lyg be nakties, idant jie žinotų, kad jų tikėjimas nebuvo tuščias.

9 Dabar buvo taip, kad netikintieji paskyrė dieną, kurią visi

[3 NEFIO]

1 1a 2 Nef 25:19.

2a RR Nefis, sūnus

Nefio, Helamano

sūnaus.

b Al 37:3–5.

3a 3 Nef 2:9.

5a Hel 14:2–4.

tikintys tomis tradicijomis turėjo būti "atiduoti mirčiai, jeigu neįvyks tas ženklas, kurį nurodė pranašas Samuelis.

10 Dabar buvo taip, kad Nefiui, Nefio sūnui, pamačius savo liaudies nelabumą, jo širdis nepaprastai sielvartavo.

11 Ir buvo taip, kad jis nuėjo ir parpuolė ant žemės, ir karštai šaukėsi savo Dievo dėl savo žmonių, taip, dėl tų, kuriems grėsė sunaikinimas dėl jų tikėjimo savo tėvų tradicija.

12 Ir buvo taip, kad jis karštai šaukėsi Viešpaties "visą tą dieną; ir štai, Viešpaties balsas atėjo jam, sakantis:

13 Pakelk savo galvą ir neliūdėk; nes štai laikas jau atėjo, ir šią naktį bus duotas tas ženklas, ir "rytoj aš ateisiu į pasaulį parodyti pasauliui, jog įvykdysiu visa tai, ką nurodžiau ^bpasakyti savo šventųjų pranašų burna.

14 Štai, aš "ateinu pas savuosius ^bįvykdyti visko, ką atskleidžiau žmonių vaikams nuo pasaulio "ikūrimo, ir įvykdyti valios ^dties Tėvo, tiek ir Sūnaus: Tėvo – nuo savęs, ir Sūnaus – nuo savo kūno. Ir štai, laikas jau atėjo, ir šią naktį bus duotas ženklas.

15 Ir buvo taip, kad žodžiai, atėję Nefiui, buvo įvykdyti taip, kaip jie buvo pasakyti; nes štai, saulei nusileidus nebuvo tamsos; ir žmonės apstulbo, kadangi atėjus nakčiai "nebuvo tamsos.

16 Ir daug netikėjusiųjų pranašų žodžiais "parpuolė ant žemės ir tapo lyg negyvi, nes žinojo, kad didysis ^bsunaikinimo planas, kurį jie buvo paruošę tiems, kurie tikėjo pranašų žodžiais, žlugo; nes jau įvyko nurodytas ženklas.

17 Ir jie pradėjo suvokti, kad netrukus turi pasirodyti Dievo Sūnus; taip, galų gale visi žmonės ant visos šios žemės veido nuo vakarų iki rytų, tiek šiaurinėje, tiek ir pietinėje žemėje buvo taip nepaprastai apstulbinti, kad parpuolė ant žemės.

18 Nes jie žinojo, kad pranašai apie tai pranašavo daugelį metų ir kad tas ženklas, kuris buvo duotas, jau įvyko; ir jie pradėjo bijoti dėl savo nedorybės ir netikėjimo.

19 Ir buvo taip, kad visą tą naktį nebuvo tamsos, bet buvo taip šviesu, lyg būtų vidurdienis. Ir buvo taip, kad ryte, kaip įprasta, vėl patekėjo saulė; ir pagal duotą ženklą jie žinojo, kad tai diena, kurią turėjo "gimti Viešpats.

20 Ir tai išsipildė, taip, viskas, kiekviena dalelytė, pagal pranašų žodžius.

21 Ir taip pat buvo taip, kad pagal tą žodį pasirodė nauja "žvaigždė.

22 Ir buvo taip, kad nuo to laiko Šėtonas pradėjo skleisti melagystes tarp žmonių, idant užkietintų jų širdis tam, kad jie netikėtų tais ženklais ir stebuk-

9a RR Kankinys, kankinio mirtis.

12a En 1:4; Al 5:46.

13a Lk 2:10–11.

b RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie

Jėzus Kristus gimimą ir mirtį.

14a Jn 1:11.

b Mt 5:17–18.

c Al 42:26.

d DS 93:3–4.

15a Hel 14:3.

16a Hel 14:7.

b 3 Nef 1:9.

19a Lk 2:1–7.

21a Mt 2:1–2;

Hel 14:5.

lais, kuriuos matė; bet nepaisydami šitų melagysčių ir apgavysčių, dauguma žmonių įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį.

23 Ir buvo taip, kad Nefis ir taip pat daugelis kitų išėjo tarp žmonių, krikštydami atgailai, ir tai atnešė didelį nuodėmių „atleidimą. Ir taip žmonės vėl pradėjo taikiai gyventi šalyje.

24 Ir nebuvo ginčų, išskyrus tai, kad keletas pradėjo pamokslauti, stengdamiesi Raštų pagalba įrodyti, kad jau „nebereikia laikytis Mozės įstatymo. Dabar, čia jie klydo, kadangi nesuprato Raštų.

25 Bet buvo taip, kad netrukus jie buvo atversti ir įtikinti klydę, nes jiems buvo išaiškinta, kad įstatymas dar „neįvykdytas ir kad jis turi būti įvykdytas iki smulkmenų; taip, jiems atėjo žodis, kad tai turi būti įvykdyta; taip, nė viena raidelė ar brūkšnelis neturi išnykti, kol visa bus įvykdyta; todėl tais pačiais metais jie buvo atvesti į savo klaidos pažinimą ir ^bišpažino savo kaltes.

26 Ir taip praėjo devyniasdešimt antrieji metai, atnešdami žmonėms gerąją naujieną per ženklus, įvykusius pagal visų šventųjų pranašų pranašystės žodžius.

27 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt tretieji metai taip pat praėjo taikiai, neskaitant „Gadiantono plėšikų, gyvenančių kalnuose, kurie apniko šalį; nes tokie stiprūs buvo jų įtvirti-

nimai ir jų slaptavietės, kad žmonės negalėjo jų įveikti; todėl jie vykdė daug žmogžudysčių ir žudė daug žmonių.

28 Ir buvo taip, kad devyniasdešimt ketvirtaisiais metais jų pradėjo smarkiai daugėti, nes daug nefitų atskalūnų perbėgdavo pas juos, suteikdami daug sielvarto tiems nefitams, kurie pasiliko šalyje.

29 Ir lamanitams taip pat buvo dėl ko smarkiai sielvartauti; nes štai, jie turėjo daug vaikų, kurie užaugo ir pasiekė brandos amžių, taigi tapo savarankiški, ir buvo nuklaidinti kai kurių „zoramininkų, jų melagysčių ir pataikūniškų žodžių, prisijungti prie tų Gadiantono plėšikų.

30 Taigi lamanitai taip pat buvo ištikti ir dėl augančios kartos nelabumo pradėjo silpti savo tikėjimu ir teisumu.

2 SKYRIUS

Nelabumas ir bjaurumai tarp žmonių stiprėja. Nefitai ir lamanitai susivienija, kad apsigintų nuo Gadiantono plėšikų. Atversti lamanitai tampa baltaodžiais ir pavadinami nefitais. Apie 5–16 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad taip praėjo ir devyniasdešimt penktieji metai, ir žmonės pradėjo užmiršti tuos ženklus ir stebuklus, apie kuriuos buvo girdėję, ir pradėjo vis mažiau ir mažiau stebėtis ženklu, arba stebuklu, iš dangaus,

23a RR Nuodėmių

atleidimas.

24a Al 34:13.

25a Mt 5:17–18.

b Mzj 26:29.

27a RR Gadiantono

plėšikai.

29a Al 30:59.

taigi pradėjo darytis kietaširdžiai ir akli protais ir pradėjo nebetikėti niekuo, ką buvo girdėję ir matę,

2 išsigalvodami savo širdyse kažkokias tuštybes – kad tai buvo padaryta žmonių ir velnio galia, kad nuklaidintų ir “apgautų žmonių širdis; ir taip Šėtonas vėl užvaldė žmonių širdis tiek, kad apakino jų akis ir nuklaidino juos patikėti, kad Kristaus doktrina buvo kvailystė ir tuštybė.

3 Ir buvo taip, kad žmonės pradėjo stiprėti nelabumu ir bjaurumais; ir jie netikėjo, kad bus duota dar kiek nors daugiau ženklų, arba stebuklų; ir Šėtonas “vaikščiojo aplink, klaidindamas žmonių širdis, gundydamas juos ir pastūmėdamas daryti didelį nelabumą šalyje.

4 Ir taip praėjo devyniasdešimt šeštieji metai; ir taip pat devyniasdešimt septintieji metai; ir taip pat devyniasdešimt aštuntieji metai; ir taip pat devyniasdešimt devintieji metai;

5 ir taip pat šimtieji metai praėjo nuo “Mozijo, kuris buvo nefitų žmonių karalius, dienų.

6 Ir praėjo šeši šimtai devyneri metai nuo to laiko, kai Lehis paliko Jeruzalę.

7 Ir devyneri metai praėjo nuo to laiko, kada buvo duotas tas ženklas, apie kurį kalbėjo pranašai, kad Kristus ateis į pasaulį.

8 Dabar, nefitai pradėjo skaičiuoti savo laiką nuo to laikotarpio, kada buvo duotas tas

ženklas, arba nuo Kristaus atėjimo; taigi praėjo devyneri metai.

9 Ir Nefis, Nefio tėvas, kuris buvo atsakingas už metraščius, “nebesugrižo į Zarahemlos žemę, ir jo nebuvo galima rasti visoje šalyje.

10 Ir buvo taip, kad žmonės vis dar pasiliko nelabume, nepaisant daugybės pamokslavimų ir pranašavimų, atsiųstų jiems; ir taip praėjo ir dešimtieji metai; ir vienuoliktieji metai taip pat praėjo nedorybėje.

11 Ir buvo taip, kad tryliktaisiais metais visoje šalyje prasidėjo karai ir kovos; nes Gadiantono plėšikai pasidarė tokie gausūs ir nužudė tiek daug žmonių, ir nusiaubė tiek daug miestų, ir paskleidė tiek daug mirties ir skerdynių šalyje, jog iškilo būtinybė visiems žmonėms, tiek nefitams, tiek ir lamanitams, imtis ginklų prieš juos.

12 Todėl visi atsivertę į Viešpatį lamanitai susivienijo su savo broliais nefitais ir, kad apsaugotų savo, savo moterų ir savo vaikų gyvybes, buvo priversti imtis ginklų prieš tuos Gadiantono plėšikus, taip, ir taip pat kad išlaikytų savo teises ir savo bažnyčios bei garbinimo privilegijas ir “laisvę, ir nepriklausomybę.

13 Ir buvo taip, kad prieš pasibaigiant šitiems tryliktiems metams nefitams grėsė visiškas sunaikinimas dėl šito karo, kuris pasidarė nepaprastai nuožmus.

14 Ir buvo taip, kad tie lamani-

tai, kurie susivienijo su nefitais, buvo priskaičiuoti prie nefitų.

15 Ir jų „prakeiksmas nuo jų buvo nuimtas, ir jų oda pasidarė baltą kaip nefitų.

16 Ir jų jaunuoliai ir jų dukros tapo nepaprastai gražūs ir buvo priskaičiuoti prie nefitų ir pavadinti nefitais. Ir taip pasibaigė trylikieji metai.

17 Ir buvo taip, kad keturioliktųjų metų pradžioje karas tarp plėšikų ir Nefio žmonių tęsėsi ir tapo nepaprastai nuožmus; tačiau Nefio žmonės įgijo šioki toki pranašumą prieš plėšikus, tad išvijo juos iš savo žemių atgal į kalnus ir į jų slaptavietes.

18 Ir taip pasibaigė keturioliktieji metai. Ir penkioliktisiais metais jie atėjo prieš Nefio žmones; ir dėl Nefio žmonių nelabumo ir daugybės vaidų bei nesutarimų Gadiantono plėšikai įgijo daug pranašumų prieš juos.

19 Ir taip pasibaigė penkioliktieji metai, ir taip šitie žmonės buvo dideliuose suspaudimuose; ir sunaikinimo „kalavijas pakibo virš jų, tad jiems grėsė būti jo nukirstiems, ir tai dėl jų nedorybės.

3 SKYRIUS

Gidianhis, Gadiantono plėšikų vadas, reikalauja, kad Lachonijus ir nefitai pasiduotų ir atiduotų savo žemes. Lachonijus paskiria Gidgidonį vyriausiuoju armijų vadu. Nefitai susirenka gintis

Zarahemlos ir Dosniojoje žemėse. Apie 16–18 m. po Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad šešioliktais metais nuo Kristaus atėjimo Lachonijus, šalies valdytojas, gavo laišką nuo plėšikų gaujos vado ir valdytojo; ir štai tie parašyti žodžiai:

2 Lachonijau, kilniausiasis ir vyriausiasis šalies valdytojau, štai, aš rašau tau šį laišką ir išreiškiu tau nepaprastai didelį pagyrimą už tavo tvirtumą ir taip pat už tavo žmonių tvirtumą išlaikant tai, ką laikote esant jūsų teise ir nepriklausomybe; taip, jūs gerai laikotės, neva remiami dievo ranka, gindami savo nepriklausomybę ir savo nuosavybę, ir savo šalį, arba tai, ką jūs taip vadinate.

3 Ir man liūdna, kilniausiasis Lachonijau, kad esate tokie kvaili ir tuščiai pasipūtę, manydami, kad esate pajėgūs atsilaikyti prieš tokią daugybę drąsių mano vadovaujamų vyrų, kurie dabar, šiuo metu, stovi apsiginklavę ir su didžiuliu nekantrumu laukia žodžio: Pulkite nefitus ir sunaikinkite juos.

4 Ir aš, žinodamas apie jų nenugalimą dvasią, išbandęs juos mūsų lauke ir žinodamas apie jų nesibaigiančią neapykantą jums dėl daugybės skriaudų, kurias jūs padarėte jiems, žinau, kad jei jie pultų jus, tai aplankyti jus visišku sunaikinimu.

5 Todėl aš parašiau šitą laišką, užantspauduodamas jį savo paties ranka, rūpindamasis jūsų

gerove, dėl jūsų tvirtumo tame, ką jūs tikite esant teisinga, ir jūsų kilnios dvasios mūšio lauke.

6 Todėl aš rašau jums, norėdamas, kad jūs verčiau atiduotumėte šitiems mano žmonėms savo miestus, savo žemes ir savo nuosavybę, negu kad jie turėtų aplankyti jus kalaviju ir kad jus ištiktų sunaikinimas.

7 Arba, kitais žodžiais, pasiduokite mums ir susivienykite su mumis, ir susipažinkite su mūsų „slaptais darbais, ir tapkite mūsų broliais, kad būtumėte tokie kaip mes – ne mūsų vergai, bet mūsų broliai ir visų mūsų turtų dalininkai.

8 Ir štai, aš „prisiekiu tau, kad jeigu tai padarysite, su priesaika, jūs nebūsite sunaikinti; bet jei to nepadarysite, aš prisiekiu tau su priesaika, kad kitą mėnesį aš išakysiu savo armijoms pulti jus, ir jie nesulaikys savo rankos ir nepasigailės, bet žudys jus ir leis kalavijui kristi ant jūsų, netgi kol būsite išnaikinti.

9 Ir štai, aš – Gidianhis; ir aš esu šitos „slaptos Gadiantono bendrijos valdytojas; ir aš žinau, kad šita bendrija ir jos darbai yra ^bgeri; ir jie gyvuoja nuo ^csenų laikų ir buvo perduoti mums.

10 Ir aš rašau šią laišką tau, Lachonijau, ir viliuosi, kad atiduosite savo žemes ir savo nuosavybę be kraujo praliejimo, kad šitie mano žmonės, kurie atsiskyrė nuo jūsų dėl jūsų nelabumo atimant iš jų valdymo teises, galėtų atgauti savo teises

ir valdžią; ir jeigu jūs to nepadarysite, aš atkeršysiu už jų skriaudas. Aš – Gidianhis.

11 Ir dabar buvo taip, kad Lachonijus, gavęs šią laišką, buvo nepaprastai apstulbintas Gidianhio įžūlumo reikalaujant nefitų žemių ir taip pat grasinant žmonėms bei keršijant už skriaudas tų, kurie nepatyrė jokios skriaudos, išskyrus tai, kad jie „patys nuskriaudė save, perbėgdami pas tuos nelabus ir bjaurius plėšikus.

12 Dabar štai, šitas Lachonijus, valdytojas, buvo teisus vyras ir jo negalėjo išgąsdinti „plėšiko reikalavimai bei grasinimai; todėl jis nepaklausė Gidianhio, plėšikų valdytojo, laiško, bet nurodė savo liaudžiai šauktis Viešpaties, idant suteiktų stiprybės tam laikui, kada plėšikai ateis prieš juos.

13 Taip, jis visiems žmonėms išsiuntinėjo skelbimą, kad jie surinktų savo moteris ir savo vaikus, savo kaimenes ir savo bandas, ir visą savo turtą, išskyrus savo žemę, į vieną vietą.

14 Ir jis nurodė, kad aplink juos būtų pastatyti įtvirtinimai ir kad jie būtų nepaprastai tvirti. Ir jis nurodė, kad tiek nefitų, tiek ir lamanitų, kitaip sakant, visų tų, kurie buvo priskaičiuoti prie nefitų, armijos būtų išdėstytos kaip apsauga aplinkui, kad saugotų juos ir gintų nuo plėšikų dieną ir naktį.

15 Taip, jis sakė jiems: Kaip Viešpats gyvas, jeigu neatgai-

3 7a Hel 6:22–26.

8a Etr 8:13–14.

9a RR Slaptos sąjungos.

b Al 30:53.

c Hel 6:26–30;

Moz 5:29, 49–52.

11a Hel 14:30.

12a Al 54:5–11;

3 Nef 4:7–10.

lausite dėl visų savo nedorybių ir nesišauksite Viešpaties, jūs jokiū būdu nebūsite išgelbėti iš tų Gadianono plėšikų rankų.

16 Ir tokie didingi ir nuostabūs buvo Lachonijaus žodžiai ir pranašystės, jog jie visiems žmonėms sukėlė baime; ir jie visomis išgalėmis stengėsi viską daryti pagal Lachonijaus žodžius.

17 Ir buvo taip, kad Lachonijus paskyrė vyriausiuosius vadus visoms nefitų armijoms, kad vadovautų joms tuo metu, kai plėšikai ateis iš tyrų prieš juos.

18 Dabar, buvo paskirtas vyriausiasis iš visų vyriausiųjų vadų ir visų nefitų armijų viršiausiasis karvedys, ir jo vardas buvo „Gidgidonis“.

19 Dabar, tarp visų nefitų buvo įprasta (išskyrus jų nelabumo laikotarpius) savo vyriausiais vadais skirti tuos, kurie turi apreiškimo ir taip pat „pranašystės dvasią; taigi šitas Gidgidonis buvo tarp jų didis pranašas, kaip ir vyriausiasis teisėjas.

20 Dabar, žmonės sakė Gidgidoniui: Pasimelsk Viešpačiui ir eikime į kalnus ir į tyrus, kad užpultume plėšikus ir sunaikintume juos jų pačių žemėse.

21 Bet Gidgidonis sakė jiems: Viešpats „draudžia; nes jeigu mes eisime aukštyn prieš juos, Viešpats ^batiduos mus į jų rankas; todėl mes pasirengsime savo žemių viduryje ir surinksime visas savo armijas, ir neisime prieš juos, bet lauksime,

kol jie ateis prieš mus; todėl, kaip Viešpats gyvas, jeigu mes taip padarysime, jis atiduos juos į mūsų rankas.

22 Ir buvo taip, kad septynioliktais metais, pačioje metų pabaigoje, po visą žemės veidą pasklido Lachonijaus skelbimas, ir jie pasiėmė savo arklius ir vežimus, ir galvijus, ir savo kaimenes ir bandas, ir grūdus, ir savo turta ir žygiavo tūkstančiais ir dešimtimis tūkstančių, kol visi atėjo į vieta, kuri buvo paskirta tam, kad jie susirinktų gintis nuo savo priešų.

23 Ir paskirtoji žemė buvo Zarahemlos žemė ir žemė tarp Zarahemlos ir Dosniosios žemės, taip, iki ribos tarp Dosniosios ir Dykynės žemių.

24 Ir buvo labai daug tūkstančių žmonių, vadinamų nefitais, kurie susirinko šitoje žemėje. Dabar, Lachonijus nurodė, kad jie susirinktų pietinėje žemėje, nes „šiaurinė žemė buvo praeikta didžiū praeiksmu.

25 Ir jie įsitvirtino prieš savo priešus; ir gyveno vienoje žemėje ir viename kūne; ir jie taip bijojo tų Lachonijaus ištartų žodžių, kad atgailavo dėl savo nuodėmių; ir atnašavo maldas Viešpačiui, savo Dievui, kad jis „išvaduotų juos tuo metu, kada jų priešai ateis prieš juos kautis.

26 Ir jie nepaprastai sielvartavo dėl savo priešų. Ir Gidgidonis nurodė, kad jie gamintų įvairių rūšių karo „ginklus ir kad jie stipriai apsiginkluotų šarvais,

18a 3 Nef 6:6.
19a RR Pranašystė,
pranašauti.

21a Al 48:14.
b 1 Sam 14:12.
24a Al 22:31.

25a RR Pasitikėjimas,
pasitikėti.
26a 2 Nef 5:14.

skydais ir skydeliais pagal jo nurodymus.

4 SKYRIUS

Nefitų armijos nugali Gadiantono plėšikus. Gidianhis nukaunamas, o jo pasekėjas Zemnarikas pakabinamas ant medžio. Nefitai šlovina Viešpatį dėl savo pergalių. Apie 19–22 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad pačioje aštuonioliktų metų pabaigoje šitos plėšikų armijos pasiruošę kovai ir pradėjo leisti ir plūsti iš kalvų ir iš kalnų, ir tyrų, ir savo įtvirtinimų, ir slaptaviečių, ir pradėjo užiminėti žemes, tiek tas, kurios buvo pietinėje žemėje, tiek ir tas, kurios buvo šiaurinėje žemėje, ir pradėjo užiminėti visas nefitų „paliktas žemes ir miestus, kurie buvo palikti tušti.

2 Bet štai, jokių laukinių ar medžiojamų žvėrių nebuvo tose žemėse, kurias paliko nefitai, ir čia nebuvo jokių medžiojamų žvėrių plėšikams, o tik tyruose.

3 Ir plėšikai dėl maisto stokos negalėjo išgyventi kitur, kaip tik tyruose; nes nefitai paliko savo žemes tuščias ir surinko savo kaimenes ir bandas, ir visą savo turta, ir jie buvo viename kūne.

4 Todėl plėšikams nebuvo jokios kitos galimybės plėšti ir įsigyti maisto, kaip tik stoti į atvirą kovą su nefitais; o nefitai, būdami viename kūne ir būdami tokie gausūs, ir turėdami atsidėję atsargų ir arklių, ir galvijų, ir įvairių rūšių kaimenių,

galėjo išgyventi septynerių metų laikotarpį, per kurį tikėjosi išnaikinti plėšikus nuo žemės veido; ir taip praėjo aštuonioliktieji metai.

5 Ir buvo taip, kad devynioliktais metais Gidianhis suprato, kad reikia eiti kautis prieš nefitus, nes jie negalėjo išgyventi kitaip, kaip tik grobdami, plėšdami ir žudydami.

6 Ir jie nedrįso pasklisti ant tos žemės veido tiek, kad galėtų auginti javus, bijodami, kad nefitai neužpultų ir neišžudytų jų; todėl Gidianhis davė įsakymą savo armijoms, kad šitais metais jie eitų kautis su nefitais.

7 Ir buvo taip, kad jie atėjo kautis; ir tai buvo šeštą mėnesį; ir štai, didi ir baisi buvo ta diena, kada jie atėjo kautis; ir jie buvo apsirengę kaip plėšikai ir avikailiu apsijuosę strėnas, ir išsidažę krauju, o jų galvos buvo nuskustos, ir jie buvo užsidėję šalmus; ir dėl jų ginkluotės ir išsidažymo krauju išraiškinga ir baisi buvo Gidianhio armijų išvaizda.

8 Ir buvo taip, kad nefitų armijos, pamačiusios Gidianhio armijų išvaizdą, parpuolė ant žemės ir ėmė šauktis Viešpaties, savo Dievo, kad jis pasigailėtų jų ir išvaduoėtų juos iš jų priešų rankų.

9 Ir buvo taip, kad Gidianhio armijos, tai išvydusios, ėmė garsiu balsu šaukti iš džiaugsmo, nes jie pamanė, kad nefitai parpuolė iš baimės prieš jų armijas.

10 Bet čia jie apsigavo, nes nefitai nebijojo jų; bet „bijojo savo

Dievo ir maldavo jo apsaugos; todėl, kai Gidianhio armijos metėsi ant jų, šie buvo pasiruošę pasitikti juos; taip, Viešpaties stiprybėje jie pasitiko juos.

11 Ir ši, šeštąji, mėnesį prasidėjo kautynės; ir didžios ir baisios buvo jų kautynės; taip, tokios didelės ir baisios buvo jų žudynės, kad dar niekuomet nebuvo girdėta apie tokias didžiules žudynes tarp visų Lechio žmonių nuo to laiko, kai jis paliko Jeruzalę.

12 Ir nepaisant „grasinimų ir priesaikų, kurias buvo davęs Gidianhis, štai nefitai sumušė juos taip, kad šie bėgo nuo jų.

13 Ir buvo taip, jog „Gidgidonis įsakė, kad jo armijos vytųsi juos iki tyrų ribų ir kad nesigailėtų nė vieno, kuris tuo metu pakliūs į jų rankas; ir taip jie vijosi juos ir žudė juos iki tyrų ribų, kol įvykdė Gidgidonio įsakymą.

14 Ir buvo taip, kad Gidianhis, kuris nepasidavė ir drąsiai kovojo, bėgo ir buvo persekiojamas; ir kadangi jis buvo pavargęs nuo savo smarkios kovos, buvo pavytas ir nukautas. Ir toks buvo plėšiko Gidianhio galas.

15 Ir buvo taip, kad nefitų armijos vėl sugrižo į savo apsaugos vietą. Ir buvo taip, kad šitie devynioliktieji metai praėjo, ir plėšikai daugiau nebeatėjo kautis; neatėjo jie ir dvidešimtaisiais metais.

16 O dvidešimt pirmaisiais metais jie neatėjo kautis, bet atėjo iš visų pusių apgulti Nefio liaudies; nes jie manė, kad jeigu

atkirs Nefio žmones nuo jų žemių ir apguls juos iš visų pusių, ir atkirs juos nuo visų jų išorinių privilegijų, tai privers juos pasiduoti, pagal savo norus.

17 Dabar, jie paskyrė sau kitą vadovą, kurio vardas buvo Zemnarihas; taigi tai Zemnarihas padarė, kad būtų šita apgultis.

18 Bet štai, tai buvo paranku nefitams; nes plėšikai negalėjo išbūti apgulę pakankamai ilgai, kad bent kiek paveiktų nefitus, dėl daugybės atsargų, kurias šie susikrovė,

19 ir dėl plėšikų atsargų menkumo; nes štai, išgyvenimui jie neturėjo nieko, išskyrus mėsą, kurią sumedžiodavo tyruose.

20 Ir buvo taip, kad tyruose „laukinių medžiojamų žvėrių taip sumažėjo, kad plėšikams grėsė žūtis nuo bado.

21 O nefitai nuolat išžygiuodavo tiek dieną, tiek ir naktį ir užpuldavo jų armijas, ir nukirsdavo juos tūkstančiais ir dešimtimis tūkstančių.

22 Ir taip Zemnariho žmonės panoro atsisakyti savo plano dėl didelio naikinimo, kuris plakė juos naktį ir dieną.

23 Ir buvo taip, kad Zemnarihas davė įsakymą savo žmonėms, kad jie atsitrauktų iš apgulties ir žygiuotų į tolimiausias šiaurinės žemės dalis.

24 Ir dabar, Gidgidonis, žinodamas, ką jie sumanė, ir žinodamas, kokie jie silpni dėl maisto stokos ir kiek daug jų išžudyta, nakties metu pasiuntė savo armijas ir užkirto jų atsitraukimo

kelią, ir išdėstė savo armijas jų atsitraukimo kelyje.

25 Ir tai jie padarė nakties metu ir aplenkė plėšikus, tad rytojaus dieną, kai plėšikai pradėjo savo žygi, juos pasitiko nefitų armijos tiek iš priekio, tiek ir iš užnugario.

26 Ir plėšikai, kurie buvo pietuose, taip pat buvo atkirsti savo atsitraukimo vietose. Ir visa tai buvo padaryta Gidgidonio įsakymu.

27 Ir daug tūkstančių pasidavė į nelaisvę nefitams, o likusieji buvo nukauti.

28 Ir jų vadas Zemnarihas buvo suimtas ir pakabintas ant medžio, taip, iš tikrųjų, ant jo viršūnės, kol numirė. Ir kada jie išlaikė jį pakabinę, kol jis numirė, jie nukirto medį, ir šaukė garsiu balsu, sakydami:

29 Teišsaugo Viešpats savo žmones teisume ir širdies šventume, kad jie galėtų nukirsti visus, kurie sieks nužudyti juos jėga ar per slaptas sąjungas, lygiai taip, kaip šitas vyras buvo nukirstas.

30 Ir jie džiūgavo ir vėl vienu balsu šaukė, sakydami: Tegul Abraomo "Dievas ir Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas apsaugo šitą liaudį teisume tol, kol jie bšauksis savo Dievo vardo, kad juos apsaugotų.

31 Ir buvo taip, kad jie visi kaip vienas pratrūko giedojimu ir savo Dievo "šloviniu dėl to didžio dalyko, kurį jis padarė

jiems, išsaugodamas juos, kad nepapultų į savo priešų rankas.

32 Taip, jie šaukė: "Osana aukščiausiam Dievui. Ir jie šaukė: Tebūna palaimintas Viešpaties, bvisagalio Dievo, aukščiausiojo Dievo, vardas.

33 Ir jų širdys buvo taip pritivinkusios džiaugsmo dėl Dievo didžio gerumo išvaduojant juos iš jų priešų rankų, kad prasiveržė daugybė ašarų; ir jie žinojo, kad tai dėl jų atgailos ir jų nuolankumo jie buvo išvaduoti iš nesibaigiančio sunaikinimo.

5 SKYRIUS

Nefitai atgailauja ir palieka savo nuodėmes. Mormonas rašo savo liaudies istoriją ir skelbia jiems nesibaigiantį žodį. Izraelis bus surinktas iš savo ilgalaikio išsklaidymo. Apie 22–26 m. po Kristaus gim.

Ir dabar štai, tarp visų nefitų žmonių nebuvo nė vienos gyvos sielos, kuri nors mažiausiai abejotų visų kalbėjusių šventųjų pranašų žodžiais, nes žinojo, jog jie būtinai turi išsipildyti.

2 Ir iš daugybės ženklų, duotų sulig pranašų žodžiais, jie žinojo, kad Kristus tikrai atėjo; ir pagal tai, kas jau įvyko, jie žinojo, kad viskas būtinai įvyks sulig tuo, kas buvo pasakyta.

3 Todėl jie paliko visas savo nuodėmes ir savo bjaurumus, ir savo paleistuvystes ir tarnavo

30a Al 29:11.

b Etr 4:15.

31a Al 26:8.

RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.

32a RR Osana.

b 1 Nef 1:14.

RR Dievas, Dievybė.

Dievui su visu stropumu, dieną ir naktį.

4 Ir dabar buvo taip, kad paėmę visus plėšikus nelaisvėn taip, kad nė vienas neištrūko gyvas, jie ėmetė savo belaisvius į kalėjimą ir pasirūpino, kad jiems būtų skelbiamas Dievo žodis; ir kiekvienas, kuris tik atgailavo dėl savo nuodėmių ir sudarė sandorą, kad daugiau niekada nebežudys, buvo paleistas į laisvę.

5 Bet visi, kurie tik nesudarė sandoros, kurie ir toliau savo širdyje puoselėjo slaptas žmogžudystes, taip, visi, kurie tik alsavo grasinimais prieš savo brolius, buvo pripažinti kaltais ir nubausti pagal įstatymą.

6 Ir taip jie padarė galą visoms toms nelaboms ir slaptoms, ir bjaurioms sąjungoms, per kurias buvo tiek daug nelabumo ir įvykdyta tiek daug žmogžudysčių.

7 Ir taip praėjo „dvidešimt antrieji metai, taip pat dvidešimt tretieji bei dvidešimt ketvirtieji ir dvidešimt penktieji; ir taip praėjo dvidešimt penkeri metai.

8 Ir atsitiko daug tokių dalykų, kurie kai kurių akyse būtų didūs ir nuostabūs, tačiau jų visų neįmanoma aprašyti šitoje knygoje; taip, ši knyga negali sutalpinti net „šimtosios dalies to, kas buvo padaryta tarp tokios daugybės žmonių per dvidešimt penkerių metų laikotarpį.

9 Bet štai, yra „metraščiai,

kuriuose aprašyti visi šios liaudies darbai; o trumpesni, bet teisinga aprašymą pateikė Nefis.

10 Todėl aš sudariau savo metraščių apie visa tai pagal Nefio metraščių, išraižytą ant plokštelių, vadinamų Nefio plokštelėmis.

11 Ir štai, aš sudarinėju metraščių ant plokštelių, kurias pasigaminau savo paties rankomis.

12 Ir štai, aš vadinausi „Mormonas, pagal Mormono ^bžemę, žemę, kurioje Alma tarp žmonių įkūrė bažnyčią, taip, pirmąją bažnyčią, įsteigtą tarp jų po jų prasižengimo.

13 Štai, aš esu Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, mokinys. Aš esu jo pašauktas skelbti tarp jo žmonių jo žodį, idant jie galėtų turėti nesibaigiantį gyvenimą.

14 Ir iškilo būtinybė, kad aš, pagal Dievo valią, kad išsipildytų jau išėjusių anapus šventųjų maldos pagal jų tikėjimą, sudaryčiau „metraščių apie tai, kas buvo padaryta.

15 Taip, mažą metraščių apie tai, kas įvyko nuo to laiko, kada Lehis paliko Jeruzalę, net iki dabartinio laiko.

16 Todėl aš sudarinėju savo metraščių iš aprašymų, kuriuos pateikė buvusieji prieš mane, iki mano dienų pradžios.

17 Ir po to aš sudarinėju „metraščių apie tai, ką mačiau savo paties akimis.

18 Ir aš žinau, kad metraščių, kurių sudarinėju, yra teisingas ir tikras metraščių; tačiau yra daug

5 4a RR Laisvas, laisvė.

7a 3 Nef 2:8.

8a 3 Nef 26:6–12.

9a Hel 3:13–15.

12a Mrm 1:1–5.

b Mzj 18:4; Al 5:3.

14a En 1:13–18;

DS 3:19–20.

17a Mrm 1:1.

dalykų, kurių dėl savo kalbos mes negalime „užrašyti.“

19 Ir dabar aš baigiu savo žodžius apie save ir toliau rašau aprašymą apie tai, kas įvyko prieš mane.

20 Aš esu Mormonas ir tikras Lechio palikuonis. Aš turiu dėl ko šlovinti savo Dievą ir savo gelbėtoją Jėzų Kristų – kad jis išvedė mūsų tėvus iš Jeruzalės žemės (ir „niekas to nežinojo, išskyrus jį patį ir tuos, kuriuos jis išvedė iš tos žemės) ir kad jis suteikė man ir mano liaudžiai tiek daug pažinimo mūsų sieloms išgelbėti.

21 Tikrai jis palaimino „Jokūbo“ namus ir buvo „gailestingas Juozapo sėklai.“

22 Ir „kiek Lechio vaikai laikėsi jo įsakymų, tiek jis laimino juos ir davė jiems klestėjimą, pagal savo žodį.“

23 Taip, ir tikrai jis vėl atves Juozapo sėklos „likutį“ Viešpaties, jų Dievo, „pažinimą.“

24 Ir taip tikrai, kaip Viešpats gyvas, jis „surinks iš keturių žemės ketvirčių visą Jokūbo sėklos likutį, kuris išsklaidytas svetur ant viso žemės veido.“

25 Ir kadangi jis sudarė sandorą su visais Jokūbo namais, todėl sandora, kurią jis sudarė su Jokūbo namais, bus įvykdyta jam tinkamu metu, kad visi Jokūbo namai būtų „atstatyti“ pažinimą sandoros, kurią jis sudarė su jais.

26 Ir tada jie „pažins savo Išpirkėją, kuris yra Jėzus Kristus, Dievo Sūnus; ir tada jie bus surinkti iš keturių žemės ketvirčių į savo žemes, iš kur jie buvo išsklaidyti; taip, kaip Viešpats gyvas, tai įvyks. Amen.“

6 SKYRIUS

Nefitai klesti. Iškyla išdidumas, turtas ir klasiniai skirtumai. Bažnyčių drasko susiskaldymai. Šėtonas veda žmones atvairai maištauti. Daug pranašų šaukia atgailą ir nužudomi. Jų žudikai susimoko užgrobti valdžią. Apie 26–30 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad dvidešimt šeštaisiais metais visi nefitų žmonės sugrižo į savo žemes, kiekvienas vyras su savo šeima, savo kaimenėmis ir savo bandomis, savo arkliais ir savo galvijais, ir viskuo, kas jiems priklausė.

2 Ir buvo taip, kad jie nesuvalgė visų savo atsargų; todėl jie pasiėmė su savimi viską, ko jie nesuvartojo: visus savo įvairių rūšių grūdus ir savo auksą, ir sidabrą, ir visus savo vertingus daiktus ir sugrižo į savo žemes ir savo valdas tiek šiaurėje, tiek ir pietuose, tiek šiaurinėje žemėje, tiek ir pietinėje žemėje.

3 Ir tiems plėšikams, kurie norėjo pasilikti lamanitais, kurie sudarė sandorą, kad laikysis

18a Etr 12:25.

20a 1 Nef 4:36.

21a Pr 32:29.

b RR Izraelis.

c Paklšt 33:13–17.

22a 2 Nef 1:20.

23a Al 46:24.

b 2 Nef 3:12.

24a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

25a 3 Nef 16:5.

26a 2 Nef 30:5–8;

3 Nef 20:29–34.

šalies ramybės, jie suteikė žemės pagal jų skaičių, kad jie savo darbu turėtų iš ko pragyventi; ir taip jie įtvirtino taiką visoje toje žemėje.

4 Ir jie vėl pradėjo klestėti ir darytis turtingi; ir praėjo dvidešimt šeštieji ir septintieji metai, ir šalyje buvo didelė tvarka; ir jie sudarė savo įstatymus pagal teisybę ir teisingumą.

5 Ir dabar, visoje šalyje nebuvo nieko, kas trukdytų žmonėms nuolat klestėti, nebent jie patys įpultų į prasižengimą.

6 Ir dabar, tai Gidgidonis ir teisėjas Lachonijus, ir paskirtieji vadovai buvo tie, kurie įvedė šią didelę taiką žemėje.

7 Ir buvo taip, kad buvo pastatyta daug naujų miestų, ir daug senų miestų buvo atstatyta.

8 Ir buvo nutiesta daug viešelių ir nutiesta daug kelių, vedančių iš miesto į miestą ir iš žemės į žemę, ir iš vietovės į vietovę.

9 Ir taip praėjo dvidešimt aštuntieji metai, ir žmonės gyveno nuolatinėje taikoje.

10 Bet buvo taip, kad dvidešimt devintaisiais metais tarp žmonių pradėjo kilti šokie tokie ginčai; ir kai kurie dėl savo nepaprastai didelių turtų aukštinosi iki "išdidumo ir pagyrų, taip, netgi ėmė nuožmiai persekioti.

11 Nes toje žemėje buvo daug pirklių ir taip pat daug teisininkų, ir daug pareigūnų.

12 Ir pagal savo "turtus ir gali-

mybes mokyti žmonės pradėjo skirstytis į luomus; taip, vieni dėl savo neturto buvo nemokyti, o kiti savo turto dėka gaudavo didelį išsimokslinimą.

13 Vieni aukštinosi išdidumu, o kiti buvo nepaprastai nuolankūs; vieni atsakydavo keikimu į keikimą, kai tuo tarpu kiti primdavo keikimą ir "persekiojimus, ir visokius suspaudimus ir neatsakydavo ^bkeikimu, bet buvo nuolankūs ir atgailaujantys prieš Dievą.

14 Ir taip atsirado tokia didelė nelygybė visoje šalyje, kad bažnyčia pradėjo skaldytis; taip, netgi tiek, kad trisdešimtaisiais metais bažnyčia buvo susiskaldžiusi visoje žemėje, išskyrus tarp nedaugelio lamanitų, kurie buvo atversti į tikrą tikėjimą; ir jie nesitraukė nuo jo, nes buvo tvirti ir pastovūs, ir nepajudinami, pasiryžę su visu "stropumu vykdyti Viešpaties įsakymus.

15 Dabar, šitos žmonių nedorybės priežastis buvo ta, kad Šėtonas turėjo didžią galią kursyti žmones daryti visokias nedorybes ir pripildyti juos išdidumo, gundydamas juos siekti galios ir valdžios, ir turtų, ir tuščių pasaulio dalykų.

16 Ir taip Šėtonas klaidino žmonių širdis daryti visokias nedorybes; todėl jie mėgavosi taika tik keletą metų.

17 Ir taip trisdešimtųjų metų pradžioje – ilgą laikotarpį žmonės buvo palikti, kad būtų

6 10a RR Išdidumas.
12a 1 Tim 6:17–19;
Hel 4:12.

13a RR Persekiojoti,
persekiojimas.
b Mt 5:39;

4 Nef 1:34;
DS 98:23–25.
14a RR Stropumas.

vedžiojami velnio “pagundų, kur tik jis norėjo juos vesti, ir kad darytų kiekvieną nedorybę, kokią tik jis norėjo, kad jie darytų – ir taip šitų, trisdešimtųjų, metų pradžioje jie buvo baisaus nelabumo būsenoje.

18 Dabar jie nusidėjo ne iš “nežinojimo, nes jie žinojo Dievo valią jiems, nes ji buvo jiems išdėstyta; taigi jie sąmoningai ^bmaištaavo prieš Dievą.

19 Ir dabar tai buvo Lachonijaus, Lachonijaus sūnaus, dienomis, nes Lachonijus užėmė savo tėvo krasę ir tais metais valdė žmones.

20 Ir pradėjo rasti “įkvėpti iš dangaus ir pasiūsti vyrai, kurie stovėjo tarp žmonių visoje toje žemėje, pamokslaudami ir drąsiai liudydami apie žmonių nuodėmes ir nedorybes bei liudijo jiems apie išpirkimą, kurią Viešpats įvykdys savo žmonėms, arba, kitais žodžiais, apie Kristaus prisikėlimą; ir jie drąsiai liudijo apie jo ^bmirtį ir kentėjimus.

21 Dabar, buvo daug žmonių, kurie nepaprastai pyko dėl tų, kurie liudijo apie tai; ir tie, kurie pyko, daugiausia buvo vyriausieji teisėjai ir “aukštieji kunigai bei teisininkai; taip, visi teisininkai pyko ant tų, kurie liudijo apie tai.

22 Dabar, nė vienas teisininkas ar teisėjas, ar aukštasis kunigas neturėjo galios ką nors pasmerk-

ti myriop, jeigu jo nuosprendžio nepasirašė šalies valdytojas.

23 Dabar, daugelį iš tų, kurie liudijo apie dalykus, susijusius su Kristumi, kurie liudijo drąsiai, teisėjai suėmė ir slapta atidavė mirčiai, tad žinia apie jų mirtį pasiekė šalies valdytoją tik po jų mirties.

24 Dabar štai, šalies įstatymai draudė ką nors atiduoti mirčiai be šalies valdytojo leidimo.

25 Todėl į Zarahemlos žemę atėjo skundas šalies valdytojui prieš tuos teisėjus, kurie, priešingai įstatymui, pasmerkė myriop Viešpaties pranašus.

26 Dabar, buvo taip, kad jie buvo suimti ir atvesti priešais teisėją, kad būtų teisiami pagal liaudies nustatytą “įstatymą už įvykdytą nusikaltimą.

27 Dabar, buvo taip, kad tie teisėjai turėjo daug draugų ir giminaičių; ir likusieji, taip, tikrai, beveik visi teisininkai ir aukštieji kunigai susirinko drauge ir susivienijo su giminaičiais tų teisėjų, kurie turėjo būti teisiami pagal įstatymą.

28 Ir jie sudarė “sandorą vienas su kitu, taip, būtent sandorą, kurią įvedė tie iš senovės, kurią įvedė ir pagal kurią prisaikdino ^bvelnias, kad suvienytų prieš visą teisumą.

29 Todėl jie susivienijo prieš Viešpaties žmones ir sudarė sandorą sunaikinti juos ir išvaduoti kaltus žmogžudyste iš

17a RR Gundyti, gundymas.

18a Mzj 3:11.

b RR Maištas, sukilimas.

20a RR Įkvėpimas, įkvėpti; Pranašas.

b RR Apmokėti, apmokėjimas; Nukryžiavimas.

21a DS 121:36–37.

RR Atsimetimas.

26a Mzj 29:25; Al 1:14.

28a RR Slaptos sąjungos.
b Hel 6:26–30.

teisingumo, kuris netrukus būtų įvykdytas pagal įstatymą, gniaužtų.

30 Ir jie paniekino šalies įstatymą ir teises; ir sudarė sandorą vienas su kitu sunaikinti valdytoją ir šalyje įtvirtinti "karalių, kad ši žemė daugiau nebebūtų laisva, bet būtų pavaldi karaliams.

7 SKYRIUS

Vyriausiasis teisėjas nužudomas, valdžia sunaikinama ir žmonės pasidalina į gentis. Jokūbas, antikristas, tampa slaptos sąjungos karaliumi. Nefis skelbia atgailą ir tikėjimą Kristumi. Jam kasdien tarnauja angelai, ir jis prikelia iš mirusiųjų savo brolių. Daug kas atgailauja ir krikštijasi. Apie 30–33 m. po Kristaus gim.

DABAR štai, aš parodysiu jums, kad jie šalyje neįtvirtino karaliaus; bet tais pačiais metais, taip, trisdešimtais metais, jie teismo krasėje sunaikino, taip, nužudė šalies vyriausiąjį teisėją.

2 Ir žmonės susiskaldė vienas prieš kitą; ir atsiskyrė vieni nuo kitų į gentis, kiekvienas pagal savo šeimą, giminaičius ir draugus; ir taip jie sunaikino šalies valdžią.

3 Ir kiekviena gentis pasiskyrė sau vadovą arba vadą; ir taip jie tapo gentimis ir genčių vadais.

4 Dabar štai, tarp jų nebuvo nė vieno, kuris neturėtų didelės šeimos, daug giminaičių ir drau-

gų; todėl jų gentys buvo nepaprastai didelės.

5 Dabar, visa tai buvo padaryta, bet karų tarp jų kol kas dar nebuvo; ir visa ši nedorybė ištiko žmones dėl to, kad jie "pasidavė Šetono galiui.

6 Ir valdžios nuostatai buvo sunaikinti dėl tų, kurie nužudė pranašus, draugų ir giminaičių "slaptos sąjungos.

7 Ir jie sukėlė didelį nesutarimą šalyje, tad beveik visa teisėsnė liaudies dalis tapo nelaba; taip, tarp jų buvo vos keletas teisių žmonių.

8 Taigi, nepraėjo nė šešeri metai, o didesnė liaudies dalis vėl nusigrėžė nuo savo teismo, kaip šuo prie savo "vėmalo arba kaip kiaulė prie savo voliojimosi purvyne.

9 Dabar, šita slapta sąjunga, kuri atnešė tokią didelę nedorybę liaudžiai, susirinko drauge ir pasiskyrė sau galva vyrą, kurį jie vadino Jokūbu.

10 Ir jie vadino jį savo karaliumi; taigi jis tapo šitos nelabos gaujos karaliumi; ir jis buvo vienas pagrindinių, pakėlusiu savo balsą prieš pranašus, kurie liudijo apie Jėzų.

11 Ir buvo taip, kad skaičiumi jie nebuvo tokie stiprūs kaip gentys žmonių, kurie buvo susivieniję, išskyrus tai, kad jų vadai kiekvienas savo genčiai nustatė savus įstatymus; tačiau jie buvo priešai; nepaisant to, kad nebuvo teisūs žmonės, vis dėlto jie buvo vieningi neapy-

kanta tiems, kurie sudarė sandorą sunaikinti valdžią.

12 Todėl Jokūbas, matydamas, kad jų priešai gausesni už juos, būdamas gaujos karalius, įsakė savo žmonėms bėgti į šiauriausią šalies dalį ir ten pasistatyti “karalystę, kol prie jų prisijungs atskalūnai (nes jis įtikinėjo juos, kad bus daug atskalūnų) ir jie taps pakankamai stiprūs kovoti su anų žmonių gentimis; jie taip ir padarė.

13 Ir toks greitas buvo jų žygis, kad buvo neįmanoma jų sustabdyti prieš tai, kol jie tapo žmonėms nebepasiekiami. Ir taip pasibaigė trisdešimtieji metai; ir tokie buvo Nefio liaudies reikalai.

14 Ir buvo taip, kad trisdešimt pirmaisiais metais jie buvo susiskaldę į gentis, kiekvienas pagal savo šeimą, giminaičius ir draugus; tačiau jie susitarė, kad neis kariauti vienas su kitu; bet nebuvo vieningi savo įstatymais ir savo valdymo būdu, nes šie buvo nustatyti pagal jų vadovų ir vadų išmanymą. Bet jie nustatė labai griežtus įstatymus, kad viena gentis nenusižengtų prieš kitą, tad tam tikru mastu jie gyveno šalyje taikiai; tačiau jų širdys buvo nugręžtos nuo Viešpaties, jų Dievo, ir jie apmėtydavo akmenimis pranašus ir išmesdavo juos iš savo tarpo.

15 Ir buvo taip, kad “Nefis – aplankytas angelų ir taip pat Viešpaties balso, taigi matęs angelus ir būdamas liudininkas,

matęs savo akimis, ir turėdamas jam suteiktą galią žinoti apie Kristaus tarnystę, ir taip pat savo akimis matęs jų greitą sugrįžimą nuo teismo prie savo nelabumo ir bjaurumų;

16 taigi, nuliūdintas jų širdžių kietumo ir jų protų aklumo – dar tais pačiais metais išėjo tarp jų ir pradėjo drąsiai liudyti atgailą ir nuodėmių atleidimą per tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

17 Ir jis mokė juos daugelio dalykų; ir visi jie negali būti užrašyti, o užrašyti tik dalį jų nepakaktų, todėl jie nėra užrašyti šitoje knygoje. Ir Nefis mokė su “galia ir didele valdžia.

18 Ir buvo taip, kad jie pyko ant jo, būtent dėl to, kad jis turėjo didesnę galią negu jie, nes buvo “neįmanoma jiems netikėti jo žodžiais, nes toks stiprus buvo jo tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi, kad jam kasdien tarnavo angelai.

19 Ir Jėzaus vardu jis išvarinėjo velnius ir “netyras dvasias; ir netgi savo brolių jis prikėlė iš mirusiųjų po to, kai šis buvo užmuštas akmenimis ir patyrė mirtį nuo šitų žmonių.

20 Ir žmonės tai matė ir buvo to liudininkai, ir pyko ant jo dėl jo galios; ir žmonių akivaizdoje Jėzaus vardu jis darė dar “daug kitų stebuklų.

21 Ir buvo taip, kad praėjo trisdešimt pirmieji metai, ir buvo vos keletas tokių, kurie buvo atversti į Viešpatį; bet visi, kurie

12a 3 Nef 6:30.

15a 3 Nef 1:2.

17a RR Galia.

18a 2 Nef 33:1; Al 4:19.

19a RR Dvasia – Piktosios dvasios.

20a 3 Nef 8:1.

tik buvo atversti, tikrai parodė žmonėms, kad juos aplankė Dievo galia ir Dievo Dvasia, esanti Jėzuse Kristuje, kuriuo jie tiki.

22 Ir visi, iš kurių buvo išvaryti velniai ir kurie buvo išgydyti nuo savo ligų bei negalių, tikrai pareiškė žmonėms, kad jie buvo paveikti Dievo Dvasios ir išgydyti; ir jie taip pat rodė ženklus ir darė kai kuriuos stebuklus tarp žmonių.

23 Taip praėjo ir trisdešimt antrieji metai. Ir trisdešimt trečiųjų metų pradžioje Nefis tebešaukė žmonėms ir skelbė jiems atgailą ir nuodėmių atleidimą.

24 Dabar, aš norėčiau, kad jūs taip pat atmintumėt, jog nebuvo nė vieno, atvesto į atgailą, kuris nebūtų „krikštijamas vandeniu.

25 Todėl Nefis išventino vyrus šitai tarnystei, idant visi, ateinantys pas juos, būtų pakrikštyti vandeniu, ir tai – liudijimui ir įrodymui priešais Dievą ir žmones, kad jie atgailavo ir gavo savo nuodėmių „atleidimą.

26 Ir šitų metų pradžioje buvo daug pakrikštytų atgailai; ir taip praėjo didžioji šitų metų dalis.

8 SKYRIUS

Audros, žemės drebėjimai, gaisrai, viesulai ir gamtiniai perversmai patvirtina Kristaus nukryžiuojimą. Sunaikinama daug žmonių. Tris

dienas žemę dengia tamsa. Išlikusieji apverkia savo likimą. Apie 33–34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad pagal mūsų metraščių, o mes žinome, kad mūsų metraščių teisingas, nes štai, metraščių vedė teisingas vyras – nes jis tikrai padarė daug „stebuklų Jėzaus ^bvardu; o niekas negali padaryti stebuklo Jėzaus vardu, jeigu jis nėra iki mažiausios dalelytės apvalytas nuo savo nedorybės –

2 ir dabar, buvo taip, jeigu šitas žmogus nesuklydo skaičiuodamas mūsų laiką, kad praėjo „trisdešimt tretieji metai.

3 Ir žmonės su dideliu nekantrumu pradėjo laukti ženklo, kuri nurodė pranašas Samuelis Lamanitas, taip, laikotarpiu, kada tris dienas tvyros „tamsa ant šitos žemės veido.

4 Ir tarp žmonių prasidėjo didelės abejonės ir ginčai, nepaisant to, kad buvo parodyta tiek daug „ženklų.

5 Ir buvo taip, kad trisdešimt ketvirtaisiais metais, pirmą mėnesį, ketvirtąją to mėnesio dieną, pakilo didžiulė vėtra, tokia, kokios dar niekada nebuvo visoje žemėje.

6 Ir taip pat buvo didžiulė ir baisi audra; ir buvo baisus „griaustinis, toks, kad ^bdrebėjo visa žemė, lyg ji ketintų išsiskirti į dalis.

7 Ir buvo nepaprastai ryškūs

24a RR Krikštas, krikštyti.

25a DS 20:37.
RR Nuodėmių atleidimas.

8 1a 3 Nef 7:19–20;

Mrm 9:18–19.

b ApD 3:6;

JokK 4:6.

2a 3 Nef 2:8.

3a 1 Nef 19:10;

Hel 14:20, 27;

3 Nef 10:9.

4a RR Nukryžiuojimas.

6a 1 Nef 19:11;

Hel 14:21.

b Mt 27:45, 50–51.

žaibai, kokių dar niekada nebuvo visoje žemėje.

8 Ir Zarahemlos „miestas užsidegė.

9 Ir Moronio miestas nugrimzdo į jūros gelmes, ir jo gyventojai buvo paskandinti.

10 Ir Moroniho miestas buvo užverstas žemėmis, tad vietoje miesto atsirado didelis kalnas.

11 Ir didelis ir baisus sunaikinimas buvo pietinėje žemėje.

12 Bet štai, didesnis ir baisesnis sunaikinimas buvo šiaurinėje žemėje; nes štai, dėl audros ir viesulų, ir griaustinių, ir žaibų, ir nepaprastai didelio visos žemės drebėjimo pasikeitė visas tos žemės veidas.

13 Ir „vieškeliai buvo suardyti ir lygūs keliai sugadinti, ir daug lygių vietovių tapo nelygios.

14 Ir daug didžių ir žymių miestų buvo „nugramzdinta ir daug buvo sudeginta, ir daug buvo taip sudrebinta, kad jų namai sugriuvo, ir jų gyventojai žuvo ir vietovės liko tuščios.

15 Ir buvo tokių miestų, kurie išliko; bet jų sugriovimai buvo nepaprastai dideli, ir juose buvo daug žuvusių.

16 Ir buvo tokių, kuriuos nunešė viesulas; ir kur juos nunešė, niekas nežino, žinoma tik tai, kad jie buvo nunešti.

17 Ir taip dėl audrų ir griaustinių, ir žaibų, ir žemės drebėjimo visas žemės veidas pasikeitė.

18 Ir štai, „uolos buvo suplyšinėję; ant visos žemės veido jos buvo taip sulaužytos, kad ant

viso žemės veido jos liko sulaužytos gabalais ir suskilusios, ir suaižėjusios.

19 Ir kada griaustiniai ir žaibai, ir vėtra, ir audra, ir žemės drebėjimai liovėsi – nes štai, jie tęsėsi apie „tris valandas; o kai kurie sakė, kad tas laikas buvo ilgesnis; tačiau visi šie didūs ir baisūs dalykai buvo padaryti maždaug per tris valandas – ir tada štai, ant šios žemės veido stoji tamsa.

20 Ir buvo taip, kad ant viso šios žemės veido buvo tiršta tamsa, tokia, kad išlikę jos gyventojai galėjo „jausti tamsos būką.

21 Ir dėl tos tamsos negalėjo būti nei šviesos, nei žiburių, nei deglų; ir iš jų gerų ir nepaprastai sausų malkų buvo neįmanoma sukurti laužo, tad negalėjo būti visiškai jokios šviesos.

22 Ir nesimatė jokios šviesos, nei ugnies, nei spingsėjimo, nei saulės, nei mėnulio, nei žvaigždžių, nes tokios tirštos buvo tamsos miglos, kurios buvo ant šios žemės veido.

23 Ir buvo taip, kad laikotarpis, kada nesimatė jokios šviesos, truko „tris dienas; ir buvo didis nesibaigiantis raudojimas ir klyksmas, ir verksmas tarp visų tų žmonių; taip, didžios buvo tų žmonių dejonės dėl tamsos ir didelio juos ištikusio sunaikinimo.

24 Ir vienur girdėjosi, kaip šaukė, sakydami: O kad būtume atgailavę prieš šitą didžią ir baisią dieną, ir tada mūsų brolių

8a 4 Nef 1:7–8.
13a Hel 14:24;
3 Nef 6:8.

14a 1 Nef 12:4.
18a Hel 14:21–22.
19a Lk 23:44.

20a Iš 10:21–22.
b 1 Nef 12:5; 19:11.
23a 1 Nef 19:10.

būtų pasigailėta ir jie nebūtų sudeginti tame didžiame "Zarahemlos mieste.

25 Ir kitur girdėjosi, kaip šaukė ir raudėjo, sakydami: O kad būtume atgailavę prieš šitą didžią ir baisią dieną ir nebūtume žudę ir mušę akmenimis pranašų, ir išmetę jų lauk; tada mūsų motinų ir mūsų gražiųjų dukrų, ir mūsų vaikų būtų buvę pasigailėta ir jie nebūtų buvę palaidoti tame didžiame Moroniho mieste. Ir dėl to didžiuliai ir siaubingi buvo žmonių klyksmai.

9 SKYRIUS

Tamsoje Kristaus balsas paskelbia daugelio žmonių ir miestų sunaikinimą už jų nelabumą. Jis taip pat paskelbia savo dieviškumą, praneša, kad Mozės įstatymas įvykdytas, ir kviečia žmones ateiti pas jį ir būti išgelbėtiems. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad tarp visų šalies gyventojų ant viso šitos žemės veido pasigirdo "balsas, šaukiantis:

2 Vargas, vargas, vargas šitiems žmonėms; "vargas visos žemės gyventojams, jeigu jie neatgailaus; nes velnias^b juokiasi ir jo angelai džiūgauja dėl žuvusiųjų mano liaudies gražiųjų sūnų ir dukrų; ir tai dėl savo nedorybės ir bjaurumų jie krito!

3 Štai, tą didį Zarahemlos

miestą aš sudeginau ugnimi, ir jo gyventojus.

4 Ir štai, tą didį Moronio miestą aš išakiau nugramzdinti jūros gelmėse ir jo gyventojus paskandinti.

5 Ir štai, tą didį Moroniho miestą ir jo gyventojus aš užverčiau žeme, kad paslėpčiau jų nedorybes ir bjaurumus nuo savo veido, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

6 Ir štai, Gilgalo miestą aš išakiau nugramzdinti ir jo gyventojus palaidoti žemės gelmėse;

7 taip, ir Oniho miestą ir jo gyventojus, ir Mokumo miestą ir jo gyventojus, ir Jeruzalės miestą ir jo gyventojus; ir aš išakiau, jog "vandenys ateitų į jų vietą, idant paslėptų jų nelabumą ir bjaurumus nuo mano veido, kad pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

8 Ir štai, Gadiandžio miestą ir Gadiomno miestą, ir Jokūbo miestą, ir Gimginno miestą – visus šituos aš nurodžiau nugramzdinti ir padariau "kalvas ir slėnius jų vietose; ir jų gyventojus palaidojau žemės gelmėse, kad paslėpčiau jų nelabumą ir bjaurumus nuo savo veido, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

9 Ir štai, tą didį Jokūbogato miestą, apgyventą karaliaus Jokūbo žmonių, aš nurodžiau sudeginti ugnimi už jų nuodė-

24a Hel 13:12.

9 1a 1 Nef 19:11;

3 Nef 11:10.

2a Mt 11:20–21.

b Moz 7:26.

7a Ez 26:19.

8a 1 Nef 19:11.

mes ir jų nelabumą, kuris viršijo bet kokį visos žemės nelabumą, už jų „slaptas žmogžudystes ir sąjungas; nes tai jie sunaikino mano žmonių taiką ir šalies valdžią; todėl aš nurodžiau sudeginti juos, idant ^bišnaikčiau juos iš savo akivaizdos, idant pranašų ir šventųjų kraujas daugiau nebeliudytų man prieš juos.

10 Ir štai Lamano miestą ir Jošo miestą, ir Gado miestą, ir Kiškumeno miestą ir jų gyventojus, už jų nelabumą išmetant pranašus ir mušant akmenimis tuos, kuriuos aš pasiunčiau skelbti jiems apie jų nelabumą ir bjaurumus, aš nurodžiau sudeginti ugnimi.

11 Ir kadangi jie išmetė juos visus lauk, tad tarp jų nebeliko nė vieno teisaus, aš pasiunčiau žemyn „ugnį ir sunaikinau juos, idant jų nelabumas ir bjaurumai būtų paslėpti nuo mano veido, idant pranašų ir šventųjų, kuriuos aš pasiunčiau pas juos, kraujas nebesišauktų manęs ^bnuo žemės prieš juos.

12 Ir aš padariau, kad „daug didelių sunaikinimų ištiktų šitą žemę ir šituos žmones už jų nelabumą ir bjaurumus.

13 O visi jūs, kurių „pasigailė-

ta dėl to, kad buvote teisesni negu jie, ar dabar nesugrįšite pas mane ir neatgailausite dėl savo nuodėmių, ir neatsiversite, kad galėčiau jus ^bišgydyti?

14 Taip, iš tiesų sakau jums: jeigu „ateisite pas mane, jūs turėsite ^bamžinąjį gyvenimą. Štai, mano gailestingumo „ranka ištiesta į jus, ir kiekvieną ateinantį aš priimsiu; ir palaiminti tie, kas ateina pas mane.

15 Štai, aš – Jėzus Kristus, Dievo Sūnus. Aš „sukūriau dangus ir žemę, ir visa, kas juose. Aš buvau su Tėvu nuo pradžios. Aš esu ^bTėve ir Tėvas yra manyje; ir manyje Tėvas pašlovino savo vardą.

16 Aš atėjau pas savuosius, ir savieji manęs „nepriėmė. Ir Raštai apie mano atėjimą išsipildė.

17 Ir visiems, kurie tik mane priėmė, aš „daviau tapti Dievo sūnumis; ir lygiai taip aš duosiu visiems, kurie tikėję mano vardu, nes štai, per mane ateina ^bišpirkimas, ir Mozės „įstatymas manyje įvykdytas.

18 Aš esu pasaulio „šviesa ir gyvybė. Aš esu ^bAlfa ir Omega, pradžia ir pabaiga.

19 Ir jūs „daugiau nebeatnašausite man kraujo praliejimo;

9a Hel 6:17–18, 21.

b Mzj 12:8.

11a 2 Kar 1:9–16;

Hel 13:13.

b Pr 4:10.

12a 3 Nef 8:8–10, 14.

13a 3 Nef 10:12.

b Jer 3:22; 3 Nef 18:32.

14a 2 Nef 26:24–28;

Al 5:33–36.

b Jn 3:16.

c Al 19:36.

15a Jn 1:1–3;

Kol 1:16;

Hel 14:12;

Etr 4:7;

DS 14:9.

b Jn 17:20–22;

3 Nef 11:27; 19:23, 29.

16a Jn 1:11; DS 6:21.

17a Jn 1:12.

RR Žmogus,

žmonės – Žmogus

gali tapti tokiu, kaip

Dangiškasis Tėvas;

Sūnūs ir dukros,

Dievo.

b RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

c 3 Nef 12:19, 46–47;

15:2–9.

18a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b Apr 1:8.

RR Alfa ir Omega.

19a Al 34:13.

taip, jūsų aukos ir jūsų deginamosios atnašos panaikinamos, nes aš nebepriimsiu jokių jūsų aukų ir deginamųjų atnašų.

20 O kaip „auką man jūs atnašausite sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią. Ir kas tik ateina pas mane su sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia, tą aš ^bpakrikštysiu ugnimi ir Šventąja Dvasia, taip kaip lamanitai dėl savo tikėjimo manimi atsivertimo metu buvo pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia, ir jie to nežinojo.

21 Štai, aš atėjau į pasaulį, kad atneščiau išpirkimą pasauliui, kad išgelbėčiau pasaulį iš nuodėmės.

22 Todėl, kas tik „atgailauja ir ateina pas mane kaip mažas ^bvaikas, tą aš priimsiu, nes iš tokių yra Dievo karalystė. Štai, už tokius aš „paguldžiau savo gyvybę ir vėl ją paėmiau; todėl atgailaukite ir atekite pas mane jūs, žemės pakraščiai, ir būkite išgelbėti.

10 SKYRIUS

Daugelį valandų žemėje tvyro tyla. Kristaus balsas pažada surinkti savo žmones, kaip višta surenka savo viščiukus. Išsaugota teisėsnioji liaudies dalis. Apie 34–35 m. po Kristaus gim.

Ir dabar štai, buvo taip, kad visi šios žemės žmonės girdėjo

šituos žodžius ir buvo to liudininkai. Ir po šitų žodžių daugelį valandų žemėje tvyrojo tyla.

2 Nes žmonės buvo taip apstulbę, kad liovėsi raudoję ir klykę dėl savo žuvusių giminaičių netekties; todėl visoje žemėje daugelį valandų tvyrojo tyla.

3 Ir buvo taip, kad vėl žmonėms atėjo balsas – ir visi žmonės girdėjo ir buvo to liudininkai, – sakantis:

4 O jūs, šitų „didžiųjų sugriautų miestų žmonės, kurie esate Jokūbo palikuonys, taip, kurie esate Izraelio namų, kaip dažnai aš surinkdavau jus, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, ir ^bpuoselėjau jus.

5 Ir vėlgi, kaip dažnai aš būčiau jus rinkęs, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, taip, o jūs Izraelio namų žmonės, kurie kritote; taip, o jūs, Izraelio namų žmonės, jūs, kurie gyvenate Jeruzalės žemėje, kaip ir jūs, kurie kritote; taip, „kaip dažnai aš būčiau rinkęs jus, kaip višta surenka savo viščiukus, bet jūs nenorėjote.

6 O jūs, Izraelio namai, kurių aš „pasigailėjau, kaip dažnai aš rinksiu jus, kaip višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, jei atgailausite ir visa ^bširdimi „sugrįšite pas mane.

7 Bet jei ne, o Izraelio namai, jūsų gyvenamos vietos taps tuščios iki „sandoros su jūsų tėvais įvykdymo meto.

20a 3 Nef 12:19;
DS 20:37.

b 2 Nef 31:13–14.

22a RR Atgailauti,
atgaila.

b Mk 10:15; Mzj 3:19;

3 Nef 11:37–38.

c Jn 10:15–18.

10 4a 3 Nef 8:14.

b 1 Nef 17:3.

5a Mt 23:37;

DS 43:24–25.

6a 3 Nef 9:13.

b Ez 36:26.

c 1 Sam 7:3;

Hel 13:11;

3 Nef 24:7.

7a RR Sandora.

8 Ir dabar, buvo taip, kad išgirde šituos žodžius, štai, žmonės vėl pradėjo verkti ir klykti dėl savo giminaičių ir draugų netekties.

9 Ir taip praėjo trys dienos. Ir tai buvo ryte. "Tamsa išsisklaidė nuo žemės veido, ir žemė liovėsi drebėti, ir uolos liovėsi skilinėti, ir baisios dejonės paliovė, ir visi audringi triukšmai praėjo.

10 Ir žemė vėl susiglaudė, taigi ji atsilaikė; ir likusių gyvų žmonių raudojimas, verksmas ir dejavimas liovėsi; ir jų raudojimas virto džiaugsmu, o jų dejonės – šlovinimu ir dėkojimu Viešpačiui Jėzui Kristui, jų Išpirkėjui.

11 Ir kol kas Raštai, kuriuos paskelbė pranašai, "išsipildė.

12 Ir būtent "teisesnė liaudies dalis buvo išgelbėta; ir tai buvo tie, kurie priimdavo pranašus ir nemušdavo jų akmenimis; ir tai tie, kurie nepraliejo šventųjų kraujo, buvo išgelbėti.

13 Ir jų buvo pasigailėta, ir jie nebuvo nugramzdinti ir palaidoti žemėje; ir nebuvo nuskindinti jūros gelmėse; ir nebuvo sudeginti ugnimi, ir nebuvo užgriūti ir mirtinai sutraiškyti; ir jie nebuvo nunešti viesule; ir nebuvo pergalėti dūmų ir tamsos ūko.

14 Ir dabar, kas tik skaito, tesupranta; kas turi Raštus, "tetryinėja juos ir tepažiūri, ir tepamato, ar visos šitos mirtys

ir sunaikinimai ugnimi ir dūmais, ir audromis, ir viesulais, ir žemės^bprasivėrimu, kad juos priimtų, ir visa tai nėra daugybės šventųjų pranašų pranašysčių išsipildymas.

15 Štai, sakau jums: taip, daugelis liudijo apie tai Kristaus atėjimo metu ir buvo "nužudyti už tuos liudijimus.

16 Taip, pranašas "Zenosas liudijo apie tai, ir taip pat Zenokas kalbėjo apie tai, nes jie liudijo būtent apie mus, kurie esame jų sėklos likutis.

17 Štai, mūsų tėvas Jokūbas taip pat liudijo apie Juozapo sėklos "likutį. Ir štai argi mes nesame Juozapo sėklos likutis? Ir šie dalykai, liudijantys apie mus, – argi jie neužrašyti ant skaistvario plokštelių, kurias mūsų tėvas Lehis atsinešė iš Jeruzalės?

18 Ir štai, aš parodysiu jums, jog buvo taip, kad trisdešimt ketvirtųjų metų pabaigoje Nefio žmonėms, kurių buvo pasigailėta, ir taip pat likusiems gyviems iš tų, kurie buvo vadinami lamanitais, buvo parodytos didžios malonės, ir dideli palaiminimai buvo išlieti ant jų galvų, tokie, kad netrukus po Kristaus "pakilimo į dangų jis tikrai apreiškė save jiems –

19 "parodydamas jiems savo kūną ir jiems tarnaudamas; ir jo tarnystės aprašymas bus

9a 3 Nef 8:19.

11a ApD 3:18–20.

12a 2 Nef 26:8; 3 Nef 9:13.

14a RR Raštai – Raštų vertingumas.

b 1 Nef 19:11;

2 Nef 26:5.

15a RR Kankinys, kankinio mirtis.

16a Hel 8:19–20.

17a 2 Nef 3:4–5;

Al 46:24;

3 Nef 5:23–24.

18a ApD 1:9–11.

19a 3 Nef 11:12–15.

pateiktas toliau. Todėl šiam kartui aš užbaigiu savo žodžius.

Susirinkus miniai Dosniojoje žemėje, Jėzus Kristus parodė save Nefio žmonėms ir jiems tarnavo; ir štai, kaip jis parodė save jiems.

Tai aprašyta nuo 11 iki 26 skyriaus imtinai.

11 SKYRIUS

Tėvas paliudija apie savo Mylimąjį Sūnų. Kristus pasirodo ir paskelbia savo apmokėjimą. Žmonės paliečia žaizdų žymes jo rankose, kojose ir šone. Jie šaukia: Osana. Jis moko, kaip ir koku būdu krikštyti. Nesutarimo dvasia yra iš velnio. Kristaus doktrina yra tai, kad žmonės turi tikėti, priimti krikštą ir gauti Šventąją Dvasią. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad aplink šventyklą, kuri buvo Dosniojoje žemėje, susirinko didelė minia Nefio žmonių; ir jie dalinosi vienas su kitu išgyvenimais ir nuostaba bei rodė vienas kitam įvykusias „didžias ir nuostabias permainas.

2 Ir jie taip pat kalbėjo apie šitą Jėzų Kristų, apie kurio mirtį buvo duotas šis „ženklas.

3 Ir buvo taip, kad taip besikalbėdami vienas su kitu, jie išgirdo „balsą, tarsi jis sklįstų iš

dangaus; ir jie apsižvalgė, nes nesuprato balso, kurį išgirdo; ir tai nebuvo nei šiurkštus, nei garsus balsas; tačiau, net nepaisant to, jog tai buvo ^btylus balsas, jis taip persmelkė girdėjusius, kad nebuvo nė vienos jų kūno dalelės, kurios jis nebūtų sudrebinęs; taip, jis persmelkė juos iki pat sielos ir uždegė jų širdis.

4 Ir buvo taip, kad jie vėl išgirdo tą balsą ir jo nesuprato.

5 Ir dar trečią kartą jie išgirdo tą balsą ir atvėrė savo ausis, kad jį girdėtų; ir jų akys buvo nukreiptos jo garso link; ir jie neatsitraukdami žiūrėjo į dangų, iš kur sklido garasas.

6 Ir štai, trečiąjį kartą jie suprat balsą, kurį girdėjo; ir jis sakė jiems:

7 Stebėkite mano „Mylimąjį Sūnų, ^bkuriuo aš labai patenkintas, kuriame pašlovinau savo vardą – jo klausykite.

8 Ir buvo taip, kad supratę jie vėl pakėlė akis į dangų; ir štai, jie „pamatė vyrą, besileidžiantį iš dangaus; jis vilkėjo baltu rūbu; ir jis nusileido ir atsistojo jų viduryje; ir visos minios akys buvo nukreiptos į jį, ir jie net nedrįso atverti savo burnos vienas kitam, ir nežinojo, ką tai reiškia, nes manė, kad tai angelas jiems pasirodė.

9 Ir buvo taip, kad jis ištiesė savo ranką ir kalbėjo žmonėms, sakydamas:

10 Štai, aš – Jėzus Kristus, apie

11 1a 3 Nef 8:11–14.
2a Hel 14:20–27.
3a PakIst 4:33–36;
Hel 5:29–33.

b 1 Kar 19:11–13;
DS 85:6.
7a Mt 3:17; 17:5;
DŽS–I 1:17.

b 3 Nef 9:15.
8a 1 Nef 12:6;
2 Nef 26:1.

kurio atėjimą į pasaulį liudijo pranašai.

11 Ir štai, aš esu pasaulio „šviesa ir gyvybė; ir aš išgėriau iš tos karčios ^btaurės, kurią Tėvas davė man, ir pašlovinau Tėvą, „paimdamas ant savęs pasaulio nuodėmes, tuo iškešdamas Tėvo ^dvalią visame kame nuo pradžios.

12 Ir buvo taip, kad Jėzui ištarus šituos žodžius, visa minia parpuolė ant žemės; nes jie prisiminė, kad jiems buvo „pranašauta, jog Kristus jiems pasirodys po savo pakilimo į dangų.

13 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo jiems, sakydamas:

14 Kelkitės ir ateikite pas mane, kad „ikištumėte rankas į mano šoną ir taip pat kad ^bpaliestumėte vinių žymes mano rankose ir mano kojose, kad žinotumėte, jog aš – Izraelio „Dievas ir visos ^džemės Dievas ir buvau nužudytas už pasaulio nuodėmes.

15 Ir buvo taip, kad minia priėjo ir įkišo rankas į jo šoną, ir lietė vinių žymes jo rankose ir kojose; ir jie tai darė, priedami po vieną, kol visi priėjo ir savo akimis pamatė, ir savo rankomis palietė, ir tikrai sužinojo ir paliudijo, kad „tai tikrai jis, apie kurį pranašai rašė, jog ateisias.

16 Ir kada visi priėjo ir įsitinkino, jie vienu balsu šaukė, sakydami:

17 Osana! Tebūna palaimintas aukščiausiojo Dievo vardas! Ir jie parpuolė žemėn prie Jėzaus kojų ir „pagarbinio jį.

18 Ir buvo taip, kad jis kreipėsi į „Nefį (nes Nefis buvo minioje) ir įsakė jam prieti.

19 Ir Nefis atsikėlė ir išėjo į priekį, ir nusilenkė prieš Viešpatį, ir pabučiavo jo kojas.

20 Ir Viešpats įsakė jam atsikelti. Ir jis atsikėlė ir stėjo priešais jį.

21 Ir Viešpats tarė jam: Aš suteikiu tau „galią ^bkrikštyti šiuos žmones, kai aš būsiu pakilęs į dangų.

22 Ir dar Viešpats pašaukė „kitus ir sakė jiems tą patį; ir davė jiems galią krikštyti. Ir jis sakė jiems: Štai šitai jūs krikštysite; ir nebus ^bnesutarimų tarp jūsų.

23 Iš tiesų sakau jums, kad kiekvieną, dėl jūsų „žodžių atgailaujantį už savo nuodėmes ir ^bnorintį pasikrikštyti mano vardu, jūs krikštysite taip: štai, jūs įžengsite ir „atsistosite vandenyje, ir pakrikštysite juos mano vardu.

24 Ir dabar, štai žodžiai, kuriuos, pavadinę juos vardu, kalbėsite, sakydami:

11a RR Šviesa, Kristaus šviesa.
b Mt 26:39, 42.
c Jn 1:29; DS 19:18–19.
d Mk 14:36; Jn 6:38; DS 19:2.
12a Al 16:20.
14a Jn 20:27.
b Lk 24:36–39; DS 129:2.

c Iz 45:3; 3 Nef 15:5.
d 1 Nef 11:6.
15a RR Jėzus Kristus – Kristaus pasirodymai po mirties.
17a RR Garbinimas.
18a 3 Nef 1:2, 10.
21a RR Galia.

b RR Krikštas, krikštyti.
22a 1 Nef 12:7; 3 Nef 12:1.
b 3 Nef 18:34.
23a 3 Nef 12:2.
b RR Krikštas, krikštyti – Krikšto reikalavimai.
c 3 Nef 19:10–13.

25 Jėzaus Kristaus „įgaliotas, aš krikštiju tave ^bTėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu. Amen.

26 Ir tada „panardinsite juos vandenyje ir vėl iškelsite iš vandens.

27 Ir tokiu būdu jūs krikštysite mano vardu; nes štai, iš tiesų sakau jums, kad Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia yra „viena; ir aš esu Tėve, ir Tėvas yra manyje, ir Tėvas ir aš esame viena.

28 Ir taip, kaip aš įsaciau jums, taip jūs ir krikštysite. Ir tarp jūsų nebus „nesutarimų, kaip tai buvo ligi šiol; ir tarp jūsų nebus ginčų dėl mano doktrinos punktų, kaip tai buvo ligi šiol.

29 Nes iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tas, kuris turi „nesutarimo dvasią, yra ne iš manęs, bet iš ^bvelnio, kuris yra nesutarimo tėvas, ir jis sukursto žmonių širdis piktai ginčytis vienas su kitu.

30 Štai, tai ne mano doktrina – kurstyti žmonių širdis pyktis vienas su kitu; bet mano doktrina – kad tai būtų panaikinta.

31 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš paskelbsiu jums savo „doktriną.

32 Ir štai mano „doktrina, ir tai yra doktrina, kurią man davė Tėvas; ir aš ^bliudiju apie Tėvą,

ir Tėvas liudija apie mane, ir „Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir mane; ir aš liudiju, kad Tėvas įsako visiems žmonėms visur atgailauti ir tikėti mane.

33 Ir kiekvienas, kuris tiki mane ir „krikštijasi, bus ^bišgelbėtas; ir tai yra tie, kurie „paveldės Dievo karalystę.

34 O kiekvienas, kuris netiki mane ir nesikrikštija, bus pasmerktas.

35 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano doktrina, ir aš liudiju apie tai iš Tėvo; ir kas tik „tiki mane, taip pat tiki ir Tėvą; ir tam Tėvas paliudys apie mane, nes jis aplankys jį ^bugnimi ir „Šventąja Dvasia.

36 Ir taip Tėvas liudys apie mane, ir Šventoji Dvasia jam liudys apie Tėvą ir mane; nes Tėvas ir aš, ir Šventoji Dvasia esame viena.

37 Ir vėl sakau jums, kad jūs turite atgailauti ir „tapti kaip mažas vaikas, ir priimti krikštą mano vardu, – kitaip jūs jokių būdu negalite to gauti.

38 Ir vėl aš sakau jums, jog turite atgailauti ir būti pakrikštyti mano vardu, ir tapti kaip mažas vaikas, – kitaip jokių būdu negalite paveldėti Dievo karalystės.

25a Mzj 18:13; DS 20:73.

RR Krikštas, krikštyti – Krikštui būtinas tinkamas įgaliojimas.

^b RR Dievas, Dievybė.

26a RR Krikštas, krikštyti – Krikštas panardinant.

27a Jn 17:20–22; 3 Nef 28:10; Mrm 7:7; DS 20:28.

28a 1 Kor 1:10;

Ef 4:11–14; DS 38:27.

29a 2 Tim 2:23–24; Mzj 23:15.

RR Kova.

^b DžSV, Ef 4:26;

Mzj 2:32–33.

31a 2 Nef 31:2–21.

32a RR Kristaus doktrina.

^b 1 Jn 5:7.

^c 3 Nef 28:11; Etr 5:4.

33a Mk 16:16.

RR Krikštas, krikštyti – Krikštas būtinas.

^b RR Išgelbėjimas.

^c RR Celestialinė šlovė.

35a Etr 4:12.

^b 3 Nef 9:20; 12:2.

^c RR Šventoji Dvasia.

37a Mk 10:15; Lk 18:17;

Mzj 3:19;

3 Nef 9:22.

39 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano doktrina, ir kas ^astato ant jos, tas stato ant mano uolos, ir pragaro ^bvartai jų nenugalės.

40 O kas tik skelbs daugiau arba mažiau negu tai ir pateiks tai kaip mano doktriną, tas ateina iš pikto ir nėra pastatytas ant mano uolos; bet jis stato ant ^asmėlio pagrindo, ir pragaro vartai yra atviri, kad priimtų tokį, kada potvyniai užeis ir vėjai daužysis į juos.

41 Todėl eikite pas žmones ir skelbkite žodžius, kuriuos kalbėjau, iki žemės pakraščių.

12 SKYRIUS

Jėzus pašaukia ir įgalioja Dvylika. Jis pasako nefitams pamokslą, panašų į Kalno Pamokslą. Jis išsako teiginius apie palaimas. Jo mokymai pranoksta ir yra svarbesni už Mozės įstatymą. Žmonėms įsakyta būti tobuliems, kaip jis ir jo Tėvas yra tobuli. Palyginkite Mato 5. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad Jėzus, ištaręs šituos žodžius Nefiui ir tiems, kurie buvo pašaukti (dabar, tu, kurie buvo pašaukti ir gavo galią ir įgaliojimą krikštyti, buvo ^advylika), štai, ištiesė ran-

ką į minią ir šaukė jiems, sakydamas: ^bPalaiminti esate, jeigu klausysite žodžių šitų dvylikos, kuriuos aš ^cišsirinkau iš jūsų tarpo, kad tarnautų jums ir būtų jūsų tarnai; ir jiems aš suteikiau galią, kad jie krikštytų jus vandeniui; ir po to, kai jūs pakrikštyti vandeniui, štai, aš krikštysiu jus ugnimi ir Šventąja Dvasia; todėl palaiminti jūs, jeigu tikėsite mane ir būsite pakrikštyti po to, kai pamatėte mane ir žinote, jog aš esu.

2 Ir vėlgi, labiau palaiminti yra tie, kas ^apatikės jūsų žodžiais dėl to, kad jūs paliudysite, jog matėte mane ir žinote, jog aš esu. Taip, palaiminti tie, kas ^bitikės jūsų žodžiais ir ^bnusileis į nuolankumo gelmes ir priims krikštą, nes jie bus aplankyti ^cugnimi ir Šventąja Dvasia ir gaus savo nuodėmių atleidimą.

3 Taip, palaiminti ^avargšai dvasia, kurie ^bateina pas mane, nes jų yra dangaus karalystė.

4 Ir dar palaiminti visi, kurie liūdi, nes jie bus paguosti.

5 Ir palaiminti ^aromieji, nes jie paveldės ^bžemę.

6 Ir palaiminti visi, kurie ^aalksta ir ^btrokšta ^cteisumo, nes jie bus pripildyti Šventosios Dvasios.

39a Mt 7:24–29;
Hel 5:12.
RR Uola, akmuo.
b 3 Nef 18:12–13.
40a 3 Nef 14:24–27.
12 1a 3 Nef 13:25.
b RR Laiminti,
palaimintas,
palaiminimas.
c RR Pašaukti,

pašauktas Dievo,
pašaukimas.
2a DS 46:13–14.
RR Tikėjimas, tikėti.
b Etr 4:13–15.
c 3 Nef 11:35; 19:13.
3a DS 56:17–18.
RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

b Mt 11:28–30.
5a Rom 12:16;
Mzj 3:19.
RR Romus,
romumas.
b RR Žemė.
6a 2 Nef 9:51;
En 1:4.
b Jer 29:13.
c Pat 21:21.

7 Ir palaiminti „gailęstingieji, nes jie susilauks gailęstingumo.

8 Ir palaiminti visi „tyraširdžiai, nes jie ^bmatys Dievą.

9 Ir palaiminti visi „taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo ^bvaikais.

10 Ir palaiminti visi, kurie „persekiojami dėl mano vardo, nes jų yra dangaus karalystė.

11 Ir palaiminti jūs, kai žmonės jus užgaudios ir persekios, ir melagingai kalbės visokią blogi prieš jus dėl manęs;

12 nes jūs didžiai džiaugsitės ir būsite nepaprastai linksmi, nes didis bus jūsų „atlygis danguje; nes taip jie persekiojo pranašus, kurie gyveno prieš jus.

13 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums būti žemės „druska; bet jeigu druska praras savo sūrumą, kuo gi žemė bus pasūdyta? Nuo tol druska niekam nebetiks, kaip tik išmesti ir sumindžioti po žmonių kojomis.

14 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: duodu jums būti šitų žmonių šviesa. Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno.

15 Štai, argi žmonės uždega „žiburį ir deda jį po saiku? Ne, bet ant žibintuvo, ir jis šviečia visiems, kas yra namuose.

16 Todėl taip tešviečia jūsų „šviesa šitų žmonių akivaizdo-

je, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą, kuris yra danguje.

17 Nemanyskite, jog aš atėjau panaikinti įstatymo ar pranašų. Aš atėjau ne panaikinti, bet įvykdyti;

18 nes iš tiesų sakau jums: nė viena raidelė, nė vienas brūkšnelis neišnyko iš „įstatymo, bet manyje visa tai įvykdyta.

19 Ir štai, aš daviau jums savo Tėvo įstatymą ir įsakymus, kad jūs tikėtumėt mane ir kad atgailautumėt dėl savo nuodėmių ir ateitumėt pas mane su „sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia. Štai, jūs turite įsakymus prieš save, ir ^bįstatymas įvykdytas.

20 Todėl ateikite pas mane ir būkite išgelbėti; nes iš tiesų sakau jums, kad jeigu nesilaikysite mano įsakymų, kuriuos aš dabar jums išakiau, jūs jokiais sąlygomis neįeisite į dangaus karalystę.

21 Jūs girdėjote, jog tu, iš senovės laikų, pasakytą, ir tai yra taip pat užrašyta priešais jus: „Nežudysi, o kas nužudys, tam gresia Dievo teismas;

22 bet aš sakau jums: kas tik pyksta ant savo brolio, tam gresia Jo teismas. Ir kas tik pasakys savo broliui: Pusgalvi!, – tam gresia taryba; ir kas tik pasakys: Tu beprotis, – tam gresia pragaro ugnis.

7a RR Gailęstingumas, gailęstingas.

8a RR Tyras, tyrumas.
b DS 93:1.

9a RR Taikdarys.
b RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

10a DS 122:5–9.
RR Persekiojoti, persekiojimas.

12a Ètr 12:4.

13a DS 101:39–40.
RR Druska.

15a Lk 8:16.

16a 3 Nef 18:24.

18a RR Mozės įstatymas.

19a 3 Nef 9:20.

RR Sudužusi širdis.

b 3 Nef 9:17.

21a Iš 20:13; Mzj 13:21;
DS 42:18.

23 Todėl, jeigu ateisi pas mane, ar panorėsi ateiti pas mane, ir prisiminsi, kad tavo brolis šį tą turi prieš tave –

24 keliauk pas savo brolių ir pirma "susitaikyk su savo broliu, o tada ateik pas mane, visa širdimi, ir aš tave priimsiu.

25 Greitai susitark su savo priešininku, kol dar esi su juo kelyje, kad kartais jis nelaimėtų prieš tave ir nebūtum įmestas į kalėjimą.

26 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jokiū būdu neišeisi iš ten, kol nebūsi sumokėjęs iki paskutinio senino. O būdamas kalėjime argi galėsi sumokėti bent vieną "seniną? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, ne.

27 Štai tu, iš senovės laikų, parašyta: "Nesvetimausi;

28 bet aš tau sakau, kad kiekvienas, kuris žiūri į moterį kad jos "geistų, jau svetimavo savo širdimi.

29 Štai, aš duodu jums išsakyimą, kad neleistumėte nė vienam iš šitų dalykų įeiti į savo "širdį;

30 nes geriau, kad atsisakytumėte šitų dalykų, tuo paimdami savo "kryžių, negu kad būtumėte įmesti į pragarą.

31 Buvo parašyta, kad kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną, duotų jai "skyrybų raštą.

32 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad kiekvienas, kuris "atleidžia

savo žmoną, išskyrus ^bištvirtavimo atvejį, skatina ją "svetimauti; ir kuris atleistąją veda, svetimauja.

33 Ir vėl parašyta: Neprisieksi kreivai, bet ištesėsi Viešpačiui savo "priesaikas.

34 Bet iš tiesų, iš tiesų aš sakau jums: išvis "neprisiekinėkite; nei dangumi, nes jis – Dievo sostas;

35 nei žeme, nes ji – jo pakojis.

36 Neprisiekinėk nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti juodo ar balto.

37 Bet jūsų kalba tebūna: Taip, jei taip; Ne, jei ne; nes kas tik sakoma daugiau negu tai, yra iš pikto.

38 Ir štai, parašyta: "Akis už akį ir dantis už dantį;

39 bet aš sakau jums, kad "nesipriešinsite piktam, bet jei kas tau smogs per dešinį skruostą, ^batsuk jam ir kitą.

40 Ir jei kas kaltins tave teisme ir atims tavo marškinius, atiduok jam ir savo apsiaustą.

41 Ir jei kas vers tave nueiti mylią, nueik su juo dvi.

42 "Duok tam, kuris tavęs prašo, ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigrėžk.

43 Ir štai taip pat parašyta, kad mylėtum savo artimą ir nekęstum savo priešo.

44 Bet štai aš sakau jums: mylėkite savo "priešus, laiminkite tuos, kurie jus keikia, darykite

24a RR Atleisti.

26a Al 11:3.

27a 2 Nef 9:36; DS 59:6.

28a DS 42:23.

RR Geidulys.

29a ApD 8:22.

30a Mt 10:38; 16:24;

Lk 9:23.

31a RR Ištuoka,

skyrybos.

32a Mk 10:11–12.

b RR Ištvirkavimas.

c RR Svetimavimas.

33a RR Priesaika.

34a RR Šventvagystė.

38a Kun 24:20.

39a 3 Nef 6:13;

4 Nef 1:34;

DS 98:23–32.

b RR Kantrybė.

42a JokK 2:17–19;

Mzj 4:22–26.

44a Pat 24:17;

Al 48:23.

gera tiems, kurie jūsų nekenčia, ir ^bmelskitės už tuos, kurie nesiskaitydami išnaudoja jus ir jus persekioja,

45 kad būtumėte vaikai savo Tėvo, kuris yra danguje; nes jis savo saulę tekina piktiesiems ir geriesiems.

46 Todėl tai, kas buvo nuo senų laikų, kas buvo įstatymo valdžioje, manyje viskas įvykdyta.

47 "Sena panaikinta, ir viskas tapo nauja.

48 Todėl aš noriu, kad būtumėte "tobuli, kaip aš arba kaip jūsų Tėvas, kuris yra danguje, yra tobulas.

13 SKYRIUS

Jėzus moko nefitus Viešpaties maldos. Jie turi krauti lobius danguje. Dvylikai įsakyta tarnaujant nesirūpinti dėl laikinųjų dalykų. Palyginkite Mato 6. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Iš tiesų, iš tiesų sakau, kad noriu, jog darytumėt "malones vargšams; bet žiūrėkite, kad nedarytumėte savo malonių žmonių akivaizdoje, idant būtumėte jų matomi; kitaip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris danguje.

2 Todėl, kada darysite savo malones, netrimituokite priešais save, kaip daro veidmainiai sinagogose ir gatvėse, kad būtų žmonių "giriama. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.

3 Bet kada tu darai malones, tavo kairė tenežino, ką daro tavo dešinė;

4 kad tavo malonės būtų slaptoje; o tavo Tėvas, regintis slaptoje, pats viešai tau atlygins.

5 Ir kai "meldiesi, nesielk kaip veidmainiai, nes jie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir gatvių kampuose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau tau: jie jau atsiėmė savo atlygį.

6 Bet tu, kada meldiesi, įeik į savo kambarėlį ir uždaręs savo duris melskis savo Tėvui, kuris slaptoje; ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, atlygins tau viešai.

7 Bet kada meldžiatės, nevartokite tuščių pakartojimų kaip pagonys, nes jie galvoja būsia išgirsti dėl savo žodžių gausumo.

8 Tad nebūkite panašūs į juos, nes jūsų Tėvas "žino, ko jums reikia, dar prieš jums prašant jį.

9 Todėl "melskitės ^btaip: Mūsų "Tėve, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas.

10 Tebūna tavo valia žemėje, kaip yra danguje.

11 Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.

12 Ir "nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo piktos.

13 Nes tavo yra karalystė ir galia, ir šlovė per amžius. Amen.

14 Nes jeigu jūs "atleidžiate žmonėms jų nusižengimus, tai

44b ApD 7:59–60.

47a 3 Nef 15:2, 7;
DS 22:1.

48a Mt 5:48;
3 Nef 27:27.
RR Tobulas.

13 1a RR Šalpa.

2a DS 121:34–35.

5a RR Malda.

8a DS 84:83.

9a RR Malda.

b Mt 6:9–13.

c RR Dievas, Dievybė –
Dievas Tėvas.

12a DžSV, Mt 6:14.

14a Mzj 26:30–31;

DS 64:9.

RR Atleisti.

ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums;

15 bet jeigu jūs neatleidžiate žmonėms jų nusižengimų, tai ir jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų.

16 Be to, kai „pasninkaujate, nebūkite kaip veidmainiai, liūdnais veidais, nes jie perkreipia savo veidus, kad pasirodytų žmonėms pasninkaują. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygi.

17 Bet tu, kai pasninkauji, pasitpek galvą ir nusiprausk veidą;

18 kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra „slaptoje; o tavo Tėvas, regintis slaptoje, atlygins tau viešai.

19 Nekraukite sau lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda ir vagys išsilaužia ir vagia;

20 bet kraukite sau „lobius danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda ir kur vagys neįsilaužia ir nevagia.

21 Nes kur tavo lobis, ten bus ir tavo širdis.

22 Kūno „žiburys yra akis; todėl, jei tavo akis pašvęsta, visas tavo kūnas bus pilnas šviesos.

23 Bet jeigu tavo akis pikta, visas tavo kūnas bus pilnas tamosos. Taigi jei tavyje esanti šviesa yra tamsa, tai kokia tamsi yra toji tamsa!

24 Niekas negali „tarnauti dviem šeiminkams; nes arba jis vieno nekės, o kitą mylės,

arba vienam bus atsidavęs, o kitą niekins. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai.

25 Ir dabar, buvo taip, kad ištaraš šituos žodžius, Jėzus pažvelgė į dvylika, kuriuos išsirinko, ir tarė jiems: Atminkite šituos žodžius, kuriuos kalbėjau. Nes štai, jūs esate tie, kuriuos aš išrinkau „tarnauti šiems žmonėms. Todėl sakau jums: ^bnesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite ar ką gersite; nė savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas – už drabužį?

26 Išiziūrėkite į padangių paukščius, nes jie nei sėja, nei pjauna, nei krauna į kluonus; tačiau jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos?

27 Kuris iš jūsų savo rūpesčiu gali bent uolektį pridėti prie savo ūgio?

28 Ir kam gi rūpinatės drabužiu? Pažiūrėkite į lauko lelijas, kaip jos auga; jos nei pluša, nei verpia;

29 bet sakau jums, kad net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip viena iš jų.

30 Todėl, jei Dievas taip aprenkia lauko žolę, kuri šiandien gyvuoja, o rytoj metama į krosnį, tai lygiai taip jis aprens ir jus, jei nesate mažatikiai.

31 Todėl nesirūpinkite, sakydami: Ką valgysime? arba: Ką gersime?, arba: Kuo vilkėsime?

16a Iz 58:5–7.
RR Pasninkauti,
pasninkavimas.
18a DS 38:7.

20a Hel 5:8; 8:25.
22a DS 88:67.
24a 1 Sam 7:3.
25a RR Tarnauti.

b Al 31:37–38;
DS 84:79–85.

32 Nes jūsų dangiškasis Tėvas žino, kad viso to jums reikia.

33 Bet pirma ieškokite Dievo „karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.

34 Todėl nesirūpinkite rytdiena, nes rytdiena pati pasirūpins savo reikalais. Pakanka dienai savo vargo.

14 SKYRIUS

Jėzus įsako: neteiskite, prašykite Dievą, saugokitės netikrų pranašų. Jis pažada išgelbėjimą tiems, kurie vykdo Tėvo valią. Palyginkite Mato 7. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl atsisuko į minią ir vėl atvėrė savo burną jiems, sakydamas: Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: „neteiskite, kad nebūtumėte teisiami.

2 „Nes koku teismu teisiatė, tokiu ir jūs būsite teisiami; ir koku saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.

3 Ir kodėl matai krislelį, kuris tavo brolio akyje, bet nepastebi rąsto savo akyje?

4 Arba kaip gali sakyti savo broliui: Leisk man išimti krislelį iš tavo akies, – o štai tavo akyje – rąstas?

5 Veidmainy, pirma išmesk „rąstą iš savo paties akies; o tada aiškiai matysi, kaip išmesti krislelį iš savo brolio akies.

6 Neduokite to, kas „šventa,

šunims ir nebarstykite savo perlų kiaulėms, kad kartais kojomis jų nesutryptų, ir neatsigrežtų ir jūsų pačių nesudraskytų.

7 „Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta.

8 Nes kiekvienas, kuris prašo, gauna; ir kuris ieško, randa; ir tam, kuris beldžiasi, bus atidaryta.

9 Arba kuris iš jūsų, jeigu jo sūnus prašys duonos, duos jam akmenį?

10 Arba jeigu jis prašys žuvies, argi duos jam gyvatę?

11 Jei tad jūs, būdami pikti, žinote, kaip savo vaikams duoti gerų dovanų, tai kaip juo labiau jūsų Tėvas, kuris yra danguje, duos gerų dalykų tiems, kurie jį prašo?

12 Todėl visa, ko norite, kad žmonės jums darytų, lygiai „taip jūs jiems darykite, nes tai įstatymas ir pranašai.

13 Ėikite pro „ankštus vartus; nes erdvūs yra vartai ir ^bplatus kelias, kurie veda į pražūtį, ir daug yra tų, kurie pro juos įeina;

14 nes ankšti yra „vartai ir ^bsiauras kelias, kurie veda į gyvenimą, ir ^cnedaug yra tų, kurie juos randa.

15 Saugokitės „netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avies kailyje, bet viduje yra plėšrūs vilkai.

16 Jūs pažinsite juos iš jų vaisių. Argi kas skina vynuoges

33a Lk 12:31.

14 1a DŽSV, Mt 7:1–2;
Jn 7:24.

2a Mrm 8:19.

5a Jn 8:3–11.

6a RR Šventas.

7a 3 Nef 27:29.

RR Malda.

12a RR Užuojauta.

13a Lk 13:24; 3 Nef 27:33.

b DS 132:25.

14a 2 Nef 9:41;

31:9, 17–18;

DS 22:1–4.

b 1 Nef 8:20.

c 1 Nef 14:12.

15a Jer 23:21–32;

2 Nef 28:9, 12, 15.

nuo erškėčių arba figas nuo usnių?

17 Lygiai taip kiekvienas geras medis veda gerą vaisių; bet sugedęs medis veda pikta vaisių.

18 Geras medis negali vesti pikto vaisiaus, nė sugedęs medis vesti gero vaisiaus.

19 Kiekvienas medis, kuris „neveda gero vaisiaus, nukertamas ir įmetamas į ugnį.

20 Taigi iš jų „vaisių juos pažinsite.

21 Ne kiekvienas, kuris man sako: Viešpatie, Viešpatie, įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdo valią mano Tėvo, kuris yra danguje.

22 Daugelis „sakys man tą dieną: Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu ir tavo vardu neišvarinėjome velnių, ir tavo vardu nepadarėme daug nuostabių darbų?

23 Ir tada aš jiems pareikšiu: Aš niekuomet jūsų „nepažinojau; ^bšalin nuo manęs, jūs, darantieji nedorybę.

24 Todėl kiekviena, kuris klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, aš prilyginsiu išmintingam vyrui, kuris pasistatė savo namą ant „uolos.

25 Ir prapliupo „liūtys ir potvyniai užėjo, ir vėjai pūtė ir daužėsi į tą namą; ir jis ^bnesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos.

26 Ir kiekvienas, kuris girdi šituos mano žodžius ir jų nevykdo, bus prilygintas kvailam

vyrui, kuris pasistatė savo namą ant „smėlio.

27 Ir prapliupo liūtys ir potvyniai užėjo, ir vėjai pūtė ir daužėsi į tą namą; ir jis sugriuvo, ir smarkus buvo jo griuvimas.

15 SKYRIUS

Jėzus paskelbia, kad Mozės įstatymas įvykdytas jame. Nefitai yra tos kitos avys, apie kurias jis kalbėjo Jeruzalėje. Dėl nedorybės Viešpaties žmonės Jeruzalėje nežino apie išsklaidytąsias Izraelio avis. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad užbaigęs šituos žodžius, Jėzus apžvelgė minią ir jiems tarė: Štai, jūs išgirdote tai, ko aš mokiau prieš pakildamas pas savo Tėvą; todėl, kas tik prisimena šituos mano žodžius ir juos „vykdo, tą aš ^bprikelsiu paskutiniąją dieną.

2 Ir buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus suvokė, kad tarp jų buvo tokių, kurie stebėjosi ir norėjo žinoti, kokia jo valia jiems dėl Mozės „įstatymo; nes jie nesuprato teiginio, kad sena praėjo ir kad viskas tapo nauja.

3 Ir jis tarė jiems: Nesistebėkite, jog jums pasakiau, kad sena praėjo ir kad viskas tapo nauja.

4 Štai, sakau jums, kad „įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, įvykdytas.

5 Štai, „aš esu tas, kuris davė šį įstatymą, ir aš esu tas, kuris su-

19a Mt 3:10; Al 5:36–41;
DS 97:7.

20a Lk 6:43–45; Mor 7:5.

22a Al 5:17.

23a Mzj 5:13; 26:24–27.
b Lk 13:27.

24a RR Uola, akmuo.

25a Al 26:6; Hel 5:12.

b Pat 12:7.

26a 3 Nef 11:40.

15 1a Jok 1:22.

b 1 Nef 13:37; DS 5:35.

2a RR Mozės įstatymas.

4a Mzj 13:27–31;

3 Nef 9:17–20.

5a 1 Kor 10:1–4;

3 Nef 11:14.

RR Jehova.

darė sandorą su savo tauta – Izraeliu; todėl įstatymas įvykdytas manyje, nes aš atėjau ^bįvykdyti įstatymo; taigi jis užbaigtas.

6 Štai, aš ^anepaneigiu pranašų, nes kas dar manyje neįvykdyta, iš tiesų sakau jums, bus įvykdyta.

7 Ir tu, kad pasakiau jums, jog sena praėjo, aš nepaneigiu to, kas pasakyta apie tai, kas įvyks.

8 Nes štai, “sandora, kurią aš sudariau su savo tauta, dar ne visa įvykdyta; bet įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, manyje užbaigtas.

9 Štai, aš esu “įstatymas ir ^bšviesa. Žiūrėkite į mane ir ištvėrkite iki galo, ir jūs ^cgyvenkite; nes tam, kuris “ištvėria iki galo, aš duosiu amžinąjį gyvenimą.

10 Štai, aš daviau jums “įsakymus; todėl vykdykite mano įsakymus. Ir tai yra įstatymas ir pranašai, nes jie tikrai ^bliudijo apie mane.

11 Ir dabar, buvo taip, kad, ištaręs šiuos žodžius, Jėzus tarė tiems dvylikai, kuriuos išsirinko:

12 Jūs esate mano mokiniai; ir jūs esate šviesa šitiems žmonėms, kurie yra “Juozapo namų likutis.

13 Ir štai, tai yra jūsų paveldo “žemė; ir Tėvas atidavė ją jums.

14 Ir niekada Tėvas nėra man

įsakęs “pasakyti tai jūsų broliams Jeruzalės žemėje.

15 Ir niekada Tėvas nėra man įsakęs pasakyti jiems apie “kitas Izraelio namų gentis, kurias Tėvas išvedė iš tos žemės.

16 Tėvas man įsakė pasakyti jiems tik tiek:

17 aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos kaimenės; jas taip pat turiu atvesti, ir jos girdės mano balsa; ir bus viena kaimenė ir vienas “ganytojas.

18 Ir dabar, dėl kietasprandiškumo ir netikėjimo jie “nesuprato mano žodžio; todėl man Tėvo buvo įsakyta daugiau nieko nesakyti jiems apie tai.

19 Bet iš tiesų sakau jums, jog Tėvas įsakė man, ir aš sakau jums, kad jūs buvote atskirti nuo jų dėl jų nedorybės; taigi dėl savo nedorybės jie nežino apie jus.

20 Ir iš tiesų dar sakau jums, kad ir kitas gentis Tėvas atskyrė nuo jų; ir tai dėl savo nedorybės jie nežino apie juos.

21 Ir iš tiesų sakau jums, kad jūs esate tie, apie kuriuos aš sakiau: Aš turiu “kitų avių, kurios ne iš šitos kaimenės; jas taip pat turiu atvesti, ir jos girdės mano balsa; ir bus viena kaimenė ir vienas ganytojas.

22 Ir jie manęs nesuprato, nes jie manė, kad tai buvo “kitataučiai; nes jie nesuprato, kad kita-

5b Al 34:13.

6a 3 Nef 23:1–5.

8a 3 Nef 5:24–26.

9a 2 Nef 26:1.

b RR Šviesa, Kristaus šviesa.

c Jn 11:25;

DS 84:44.

d RR Ištvėria.

10a 3 Nef 12:20.

b Mzj 13:33.

12a RR Juozapas, Jokūbo sūnus.

13a 1 Nef 18:22–23.

14a 3 Nef 5:20.

15a 3 Nef 16:1–4.

RR Izraelis – Dešimt prapuolusių Izraelio genčių.

17a RR Gerasis ganytojas.

18a DS 10:59.

21a Jn 10:14–16.

22a RR Kitataučiai.

taučiai turi būti ^batversti per jų pamokslavimą.

23 Ir jie nesuprato manęs, kada aš pasakiau, kad jie girdės mano balsą; ir jie nesuprato manęs, kad „kitataučiai niekuomet negirdės mano balso, kad aš neapsireikšiu jiems kitaip, kaip tik per ^bŠventąją Dvasią.

24 Bet štai, jūs ir girdėjote „mano balsą ir matėte mane; ir jūs esate mano avys ir esate priskaičiuoti prie tų, kuriuos Tėvas ^bdavė man.

16 SKYRIUS

Jėzus aplankys kitas prapuolusias Izraelio avis. Paskutinėmis dienomis evangelija eis pas kitataučius ir po to į Izraelio namus. Viešpaties žmonės savo akimis matys, kada jis sugrąžins Sionę. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad aš turiu „kitų avių, kurios nei iš šitos žemės, nei iš Jeruzalės žemės, nei iš kokios nors dalies tos aplinkinės žemės, kur aš tarnavau.

2 Nes tie, apie kuriuos aš kalbu, yra tie, kurie dar negirdėjo mano balso; ir dar niekada aš jiems savęs neapreiškiau.

3 Bet aš gavau įsakymą iš Tėvo,

kad eičiau pas „juos ir kad jie išgirstų mano balsą ir būtų priskaičiuoti prie mano avių, kad būtų viena kaimenė ir vienas ganytojas; todėl aš einu pasirodyti jiems.

4 Ir aš įsakau jums, kad man išėjus užrašytumėte šituos „žodžius, kad jeigu bus taip, jog mano žmonės Jeruzalės žemėje, tie, kurie mane matė ir buvo su manimi mano tarnystėje, neprasys Tėvą mano vardu, kad per Šventąją Dvasią gautų pažinimą apie jus ir taip pat apie kitas gentis, apie kurias jie nežino, kad šitie žodžiai, kuriuos jūs užrašysite, būtų vedami ir apreikšti ^bkitataučiams, idant per kitataučių pilnatvę jų sėklos likutis, kuris bus išsklaidytas ant žemės veido dėl jų netikėjimo, būtų įvestas, arba būtų atvestas, į mano, jų Išpirkėjo, ^cpažinimą.

5 Ir tada aš „surinksiu juos iš keturių žemės ketvirčių; ir tada aš įvykdysiu ^bsandorą, kurią Tėvas sudarė visiems Izraelio ^cnamų žmonėms.

6 Ir palaiminti „kitataučiai, nes jie tiki mane ^bŠventijoje Dvasioje ir per ją, kuri liudija jiems apie mane ir apie Tėvą.

7 Štai dėl to, kad jie tiki mane, sako Tėvas, ir dėl jūsų netikėji-

22b ApD 10:34–48.

23a Mt 15:24.

b 1 Nef 10:11.

RR Šventoji Dvasia.

24a Al 5:38;

3 Nef 16:1–5.

b Jn 6:37;

DS 27:14.

16 1a 3 Nef 15:15.

RR Izraelis – Dešimt

prapuolusių

Izraelio genčių.

3a 3 Nef 17:4.

4a RR Raštai.

b 1 Nef 10:14;

3 Nef 21:6.

c Ez 20:42–44;

3 Nef 20:13.

5a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b 3 Nef 5:24–26.

c 1 Nef 22:9;

3 Nef 21:26–29.

6a 1 Nef 13:30–42;

2 Nef 30:3.

b 2 Nef 32:5;

3 Nef 11:32, 35–36.

RR Šventoji Dvasia.

mo, o Izraelio namai, „paskutinią dieną tiesa ateis kitataučiams, kad jiems būtų atskleista šitų dalykų pilnatvė.

8 Bet vargas, sako Tėvas, netikintiesiems iš kitataučių, nes, nepaisant to, kad jie ateis ant šitos žemės veido ir „išsklaidys mano žmones, kurie yra iš Izraelio namų, ir mano žmonės, kurie yra iš Izraelio namų, bus ^bišmesti iš jų tarpo ir jų trypiami po kojomis;

9 ir dėl Tėvo pasigailėjimų kitataučiams ir taip pat dėl Tėvo teismų mano žmonėms, kurie yra iš Izraelio namų, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad po viso šito ir po to, kai aš padariau, kad mano žmonės, kurie yra iš Izraelio namų, būtų ištikti ir suspausti, ir „žudomi, ir išmestami iš jų tarpo, ir taptų jų nekenčiami, ir taptų šnypštumu ir priežodžiu tarp jų;

10 ir Tėvas taip man įsako sakyti jums: Tą dieną, kada kitataučiai nusidės mano evangelijai ir atmes mano evangelijos pilnatvę, ir dėl savo širdžių išdidumo „pasiaukštins virš visų tautų ir virš visų visos žemės liaudžių, ir bus pilni visokių melagysčių ir apgavysčių, ir piktadarybės, ir visokios veidmainystės, ir žmogžudysčių, ir ^bpiktnaudžiavimų kunigavimu, ir paleistuvysčių, ir slaptų sąjungų; ir jeigu jie visa

tai darys ir atmes mano evangelijos pilnatvę, štai, sako Tėvas, aš paimsiu savo evangelijos pilnatvę iš jų tarpo.

11 Ir tada aš „prisiminsiu savo sandorą, kurią sudariau savo žmonėms, o Izraelio namai, ir aš atnešiu jiems savo evangeliją.

12 Ir aš parodysiu jums, o Izraelio namai, kad kitataučiai neturės galios jums; bet aš prisiminsiu savo sandorą jums, o Izraelio namai, ir jūs ateisite į mano evangelijos pilnatvės „pažinimą.

13 Bet jeigu kitataučiai atgailaus ir sugrįš pas mane, – sako Tėvas, – štai, jie bus „priskaičiuoti prie mano žmonių, o Izraelio namai.

14 Ir aš neleisiu savo žmonėms, kurie yra iš Izraelio namų, eiti per juos ir mindyti juos, sako Tėvas.

15 Bet jeigu jie neatsigręš į mane ir neklausys mano balso, aš leisiu jiems, taip, aš leisiu savo žmonėms, o Izraelio namai, eiti per juos ir „mindyti juos, ir jie bus kaip druska, kuri prarado savo sūrumą, kuri nuo tol niekam nebetinka, kaip tik išmesti ir sumindžioti po mano žmonių kojomis, o Izraelio namai.

16 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog Tėvas taip įsakė man – kad aš duočiau šitiems žmonėms šitą žemę kaip paveldą.

7a RR Sugražinimas, evangelijos.

8a 1 Nef 13:14; Mrm 5:9, 15.

b 3 Nef 20:27–29.

9a Am 9:1–4.

10a Mrm 8:35–41.

b 2 Nef 26:29.

11a 3 Nef 21:1–11;

Mrm 5:20.

12a Hel 15:12–13.

13a Gal 3:7, 29;

1 Nef 15:13–17;

2 Nef 10:18;

3 Nef 30:2;

Abr 2:9–11.

15a Mch 5:7–14;

3 Nef 20:16–19;

21:12–21;

DS 87:5.

17 Ir tada bus įvykdyti pranašo Izaijo „žodžiai, sakantys:

18 „Tavo ^bsargybiniai pakels balsą; vienu balsu drauge jie giedos; nes jie savo akimis matys, kada Viešpats sugražins Sionę.

19 Pratrūkite džiūgavimu; giedokite drauge, Jeruzalės griuvėsiai; nes Viešpats paguodė savo tautą, jis išpirko Jeruzalę.

20 Viešpats apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys Dievo išgelbėjimą.

17 SKYRIUS

Jėzus nurodo žmonėms apmąstyti jo žodžius ir melsti supratimo. Jis išgydo jų ligonius. Jis meldžiasi už liaudį tokia kalba, kurios neįmanoma užrašyti. Jų mažutėliams tarnauja angelai ir mažutėlius apgaubia ugnis. Apie 34 m. po Kristaus gim.

ŠTAI dabar, buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl apžvelgė minią ir tarė jiems: Štai, man „metas.

2 Suvokiu, kad esate silpni, kad negalite „suprasti visų mano žodžių, kuriuos Tėvas man įsakė pasakyti jums šiuo metu.

3 Todėl eikite į savo namus ir „apmąstykite tai, ką aš kalbėjau, ir prašykite Tėvą mano vardu, kad galėtumėte suprasti, ir

^bparuoškite savo protus „rytojui, ir aš vėl ateisiu pas jus.

4 Bet dabar aš „einu pas Tėvą ir taip pat einu ^bpasirodyti „prapuolusioms Izraelio gentims, nes Tėvui jos neprapuolusios, kadangi jis žino, kur jas nuvedė.

5 Ir buvo taip, kad tai pasakęs, Jėzus vėl apžvelgė minią, ir štai, jie ašarojo ir neatsitraukdami žiūrėjo į jį, tarsi prašytų jo dar truputėlį su jais pabūti.

6 Ir jis tarė jiems: Štai mano vidus pilnas „užuojautos jums.

7 Ar yra tarp jūsų ligonių? Atveskite juos čionai. Ar yra luošų ar aklų, ar raišų, ar sužalotų, ar raupsuotų arba sudžiūvusių, arba kurčių ar bet kaip varginamų? Atveskite juos čionai, ir aš juos išgydysiu, nes aš atjaučiu jus; mano vidus kupinas gailėstingumo.

8 Nes matau, jog norite, kad parodyčiau jums, ką padariau jūsų broliams Jeruzalės žemėje, nes suvokiu, jog jūsų „tikėjimas ^bpakankamas, kad jus išgydyčiau.

9 Ir buvo taip, kad jam tai pasakius, visa minia sutartinai priėjo su savo ligoniais ir kenčiančiais, ir luošais, ir aklais, ir nebyliais, ir su visais tais, kurie buvo kaip nors varginami; ir kai jie buvo atvesti pas jį, jis „išgydė kiekvieną jų.

10 Ir jie visi, tiek išgydytieji,

17a 3 Nef 20:11–12.

18a Iz 52:8–10.

b Ez 33:1–7.

RR Saugoti, sargas, sargybinis.

17 1a T.y. sugrįžti pas Tėvą (žr. 4 eil.).

2a Jn 16:12; DS 78:17–18.

3a RR Mąstyti.

b DS 132:3.

c 3 Nef 19:2.

4a 3 Nef 18:39.

b 3 Nef 16:1–3.

c RR Izraelis – Dešimt

prapuolusių Izraelio genčių.

6a RR Užuojauta.

8a Lk 18:42.

b 2 Nef 27:23;

Etr 12:12.

9a Mzj 3:5; 3 Nef 26:15.

tiek ir sveikieji, nusilenkė prie jo kojų ir garbino jį; ir kiek tik galėjo priėti dėl minios, „bučiauvo jo kojas taip, kad jie nuplovė jo kojas savo ašaromis.

11 Ir buvo taip, jog jis įsakė atvesti jų „mažus vaikus.

12 Taigi jie atvedė savo mažus vaikus ir susodino juos ant žemės aplink jį, o Jėzus stovėjo viduryje; ir minia atsitraukė, kol jie visi buvo atvesti pas jį.

13 Ir kada visi jie buvo atvesti ir Jėzus stovėjo jų viduryje, jis įsakė miniai „atsiklaupiti ant žemės.

14 Ir buvo taip, kad jiems atsiklaupus ant žemės, Jėzus sudėjavo savyje ir tarė: Tėve, man „neramu dėl Izraelio namų žmonių nelabumo.

15 Ir pasakęs šiuos žodžius, jis ir pats atsiklaupė ant žemės; ir štai jis meldėsi Tėvui, ir jo maldos neįmanoma užrašyti, ir minia, kuri girdėjo jį, paliudijo.

16 Ir štai kaip jie liudija: Nei „akis kada nors regėjo, nei ausis kada nors girdėjo tokių didingų ir nuostabių dalykų, kokius mes išvydome ir išgirdome Jėzų kalbant Tėvui.

17 Ir nei „liežuvis gali apsaakyti, nei joks žmogus gali užrašyti, nei žmogaus širdis gali išsivaizduoti tokių didžiųjų ir nuostabių dalykų, kokius mes tiek matėme, tiek ir girdėjome Jėzų kalbant; ir niekas negali net išsivaizduoti

to džiaugsmo, kuris pripildė mūsų sielas tuo metu, kai girdėjome jį meldžiantis už mus Tėvui.

18 Ir buvo taip, kad baigęs mels-tis Tėvui, Jėzus pakilo; bet toks didis buvo minios „džiaugsmas, kad jie buvo pergalėti.

19 Ir buvo taip, kad Jėzus kalbėjo jiems ir liepė atsikelti.

20 Ir jie atsikėlė nuo žemės, ir jis tarė jiems: Palaiminti jūs dėl savo tikėjimo. Ir dabar štai, mano džiaugsmas pilnas.

21 Ir ištaręs šiuos žodžius, jis „pravirko, ir minia paliudijo apie tai, ir jis ėmė jų mažus vaikus vieną po kito ir ^blaimino juos, ir meldėsi Tėvui dėl jų.

22 Ir tai padaręs, jis vėl pravirko.

23 Ir jis prakalbo miniai ir tarė jiems: Pažiūrėkite į savo mažutėlius.

24 Ir kai jie pažvelgė, kad pamatyti, jie nukreipė savo akis į dangų ir pamatė prasivėrusius dangus, ir išvydo angelus, nusileidžiančius iš dangaus tarsi ugnies viduryje; ir jie nusileido ir „apsupo šituos mažutėlius, ir jie buvo apgaubti ugnies; ir angelai tarnavo jiems.

25 Ir minia matė ir girdėjo, ir paliudijo; ir jie žino, kad jų liudijimas yra tikras, nes visi jie matė ir girdėjo, kiekvienas sau; ir jų buvo apie du tūkstančius penkis šimtus sielų – vyrų, moterų ir vaikų.

10a Lk 7:38.

11a Mt 19:13–14;
3 Nef 26:14, 16.

13a Lk 22:41;
ApD 20:36.

14a Moz 7:41.

16a Iz 64:3;
1 Kor 2:9;
DS 76:10, 114–119.
17a 2 Kor 12:4.

18a RR Džiaugsmas.

21a Jn 11:35.
^b Mk 10:14–16.
24a Hel 5:23–24, 43–45.

18 SKYRIUS

Jėzus tarp nefitų įsteigia sakramentą. Jiems įsakyta visuomet melstis jo vardu. Tie, kas nevertai valgo jo kūną ir geria jo kraują, pasmerkiami. Mokiniamis duota galia suteikti Šventąją Dvasią. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, jog Jėzus įsakė savo mokiniamis, kad jie atneštų jam šiek tiek „duonos ir vyno.

2 Ir kol jie buvo išėję duonos ir vyno, jis įsakė miniai atsisėsti ant žemės.

3 Ir kada mokiniai atėjo su „duona ir vynu, jis paėmė duonos ir sulaužė, ir palaimino ją; ir davė mokiniamis ir įsakė valgyti.

4 Ir kai jie suvalgė ir prisipildė, jis įsakė, kad šie duotų miniai.

5 Ir kai minia suvalgė ir prisipildė, jis tarė mokiniamis: Štai, vienas iš jūsų bus paskirtas, ir jam aš duosiu galią, tad jis „laužys duoną, laimins ją ir duos mano bažnyčios žmonėms, visiems tiems, kurie įtikės ir bus pakrikštyti mano vardu.

6 Ir tai jūs visuomet stengsitės daryti taip, kaip aš dariau, būtent taip, kaip aš laužiau duoną, ją palaiminau ir daviau jums.

7 Ir tai darysite mano kūnui, kuri jums parodžiau, „atminti. Ir tai bus liudijimas Tėvui, kad visuomet prisimenate mane. Ir jeigu jūs visuomet mane prisiminsite, mano Dvasia bus su jumis.

8 Ir buvo taip, kad pasakęs

šiuos žodžius, jis įsakė savo mokiniamis paimiti ir gerti vyno iš taurės, ir taip pat kad šie duotų miniai jo gerti.

9 Ir buvo taip, kad jie taip ir padarė; ir išgėrė jo ir prisipildė; ir davė miniai, ir šie išgėrė ir prisipildė.

10 Ir kada mokiniai tai padarė, Jėzus tarė jiems: Palaiminti jūs dėl to, ką padarėte, nes tai yra mano įsakymų įvykdymas, ir tai liudija Tėvui, jog norite vykdyti tai, ką esu jums įsakęs.

11 Ir tai jūs visuomet darysite tiems, kurie atgailauja ir yra pakrikštyti mano vardu; ir jūs tai darysite mano kraujui, kuri aš praliečiau dėl jūsų, atminti, kad galėtumėte paliudyti Tėvui, jog visuomet prisimenate mane. Ir jeigu visuomet prisiminsite mane, mano Dvasia bus su jumis.

12 Ir aš įsakau jums daryti tai. Ir jeigu visuomet tai darysite, palaiminti jūs, nes esate pastatyti ant mano „uolos.

13 Bet kas iš jūsų darys daugiau ar mažiau negu tai, tie pastatyti ne ant mano uolos, bet pastatyti ant smėlio pagrindo; ir kada prapliups liūtys ir tvanai užeis, ir vėjai pūs ir daužysis į juos, jie „sugrius, ir pragaro ^bvartai atvirai, pasiruošę juos priimti.

14 Todėl palaiminti esate, jeigu laikysitės mano įsakymų, kuriuos Tėvas įsakė man perduoti jums.

15 Iš tiesų, iš tiesų sakau

18 1a Mt 26:26–28.
3a RR Sakramentas.
5a Mor 4.

7a Mor 4:3.
12a RR Uola, akmuo.
13a RR Atsimetimas.

b 3 Nef 11:39.

jums: privalote nuolat budėti ir „melstis, kad kartais jūsų nesugundytų velnias ir nenusivestų nelaisvėn.

16 Ir kaip aš meldžiausi tarp jūsų, lygiai taip jūs melsitės mano bažnyčioje, tarp mano žmonių, kurie atgailauja ir yra pakrikštyti mano vardu. Štai aš esu „šviesa; aš daviau jums ^bpavyzdį.

17 Ir buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius savo mokiniams, Jėzus vėl atsigrėžė į minią ir tarė jiems:

18 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: privalote nuolat budėti ir melstis, kad nepatektumėte į pagundą; nes „Šėtonas trokšta užvaldyti jus, idant galėtumėte sijoti jus kaip kviečius.

19 Todėl privalote visuomet melstis Tėvui mano vardu;

20 ir „ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, štai, tai bus jums duota.

21 „Melskitės savo šeimose Tėvui, visuomet mano vardu, kad jūsų žmonos ir jūsų vaikai būtų palaiminti.

22 Ir štai, jūs dažnai susirinksite; ir niekam nedrausite ateiti pas jus, kai susirinksite, bet leisite, kad jie ateitų pas jus, ir nedrausite jiems;

23 bet „melsitės už jus, ir neišmesite jų lauk; ir jei bus taip, kad jie dažnai ateis pas jus, melsitės už juos Tėvui mano vardu.

24 Todėl pakelkite savo „šviesą, kad ji šviestų pasauliui. Štai aš esu ta ^bšviesa, kurią jūs turite pakelti – tai, ką matėte mane darant. Štai, matėte, kad aš meldžiausi Tėvui, ir jūs visi buvote liudininkai.

25 Ir jūs matote, kad nė vienam iš jūsų aš neįsakiau „pasitraukti, bet užuot taip daręs, įsakiau ateiti pas mane, kad galėtumėte ^bpaliesti ir pamatyti; lygiai taip jūs darykite pasauliui; ir kas tik sulaužo šią įsakymą, leidžiasi nuvedamas į pagundą.

26 Ir dabar buvo taip, kad, pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl nukreipė savo akis į mokinius, kuriuos išsirinko, ir tarė jiems:

27 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums kitą įsakymą ir tada turiu eiti pas savo „Tėvą, kad įvykdyčiau ^bkitus įsakymus, kuriuos jis davė man.

28 Ir dabar, štai tas įsakymas, kurį duodu jums: niekam sąmoningai neleiskite „valgyti mano kūno ir kraujo ^bnevertai, kada tai pateikssite;

29 nes kas valgo ir geria mano kūną ir „kraują ^bnevertai, tas valgo ir geria pasmerkimą savo

15a Al 34:17–27.
RR Malda.

16a RR Šviesa, Kristaus šviesa.
^b RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus pavyzdys.

18a Lk 22:31;
2 Nef 2:17–18;
DS 10:22–27.

20a Mt 21:22;
Hel 10:5;
Mor 7:26;
DS 88:63–65.

21a Al 34:21.
23a 3 Nef 18:30.
24a Mt 5:16.
^b Mzj 16:9.
25a Al 5:33.
^b 3 Nef 11:14–17.

27a RR Dievas,
Dievybė – Dievas Tėvas.
^b 3 Nef 16:1–3.
28a 1 Kor 11:27–30.
^b Mrm 9:29.
29a RR Kraujas;
Sakramentas.
^b DS 46:4.

sielai; todėl jei žinote, kad žmogus nevertas valgyti ir gerti mano kūno ir kraujo, jūs uždrausite jam.

30 Tačiau jūs „neišmesite jo iš savo tarpo, bet tarnausite jam ir melsitės už jį savo Tėvui mano vardu; ir jei bus taip, kad jis atgailaus ir bus pakrikštytas mano vardu, tada jūs priimsite jį ir pateiksite jam mano kūno ir kraujo.

31 Bet jeigu jis neatgailaus, jis nebus priskaičiuotas prie mano žmonių, idant nesunaikintų mano žmonių, nes štai aš pažįstu „savo avis ir jos yra suskaičiuotos.

32 Tačiau jūs neišmesite jo iš savo sinagogų ar savo garbini- mo vietų, nes tokiam jūs ir toliau tarnausite; nes nežinote, ar jie sugrįš, atgailaus ir ateis pas mane visa širdimi, ir aš juos „išgydysiu; ir jūs būsite jų išgelbėjimo priemonė.

33 Todėl vykdykite šiuos žo- džius, kuriuos aš įsakiau jums, kad nepatektumėte į „pasmerki- mą; nes vargas tam, kurį Tėvas pasmerkia.

34 Ir aš duodu jums šituos įsakymus, kadangi tarp jūsų būdavo ginčai. Ir palaiminti esate, jeigu tarp jūsų nėra „ginčų.

35 O dabar aš einu pas Tėvą, kadangi „jūsų labai man būtina eiti pas Tėvą.

36 Ir buvo taip, kad baigęs

sakyti šiuos žodžius, Jėzus „ranka palietė ^bmokinius, ku- riuos išsirinko, vieną po kito, būtent kol palietė juos visus, ir paliesdamas kalbėjo jiems.

37 Ir minia negirdėjo žodžių, kuriuos jis kalbėjo, todėl jie nepaliudijo; bet mokiniai pa- liudijo, kad jis davė jiems „galią suteikti ^bŠventąją Dvasią. Ir aš vėliau parodysiu jums, kad šitas liudijimas yra tikras.

38 Ir buvo taip, kad Jėzui juos visus palietus, užėjo „debesis ir uždengė minią, tad jie negalėjo matyti Jėzaus.

39 Ir kol jie buvo uždengti, jis pasišalino nuo jų ir pakilo į dan- gų. Ir mokiniai matė ir paliudijo, kad jis vėl pakilo į dangų.

19 SKYRIUS

Dvylika mokinių tarnauja žmonėms ir meldžia Šventosios Dvasios. Mokiniai pakrikštijami ir gauna Šventąją Dvasią ir angelų tarnavi- mą. Jėzus meldžiasi žodžiais, kurių neįmanoma užrašyti. Jis paliudija apie nepaprastai didelį nefitų tikė- jimą. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad Jėzui pakilus į dangų, minia išsisklai- dė ir kiekvienas vyras pasiėmė savo žmoną ir savo vaikus ir sugrįžo į savo namus.

2 Ir tuojau, dar prieš sutems- tant, tarp žmonių pasklido žinia,

30a DS 46:3.

31a Jn 10:14; Al 5:38;
3 Nef 15:24.

32a 3 Nef 9:13–14;
DS 112:13.

33a RR Pasmerkti,

pasmerkimas.

34a 3 Nef 11:28–30.

35a 1 Jn 2:1; 2 Nef 2:9;

Mor 7:27–28;

DS 29:5.

36a RR Rankų uždėjimas.

b 1 Nef 12:7;

3 Nef 19:4.

37a RR Galia.

b RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

38a Iš 19:9, 16.

kad minia matė Jėzų ir kad jis tarnavo jiems, ir kad jis rytoj taip pat parodys save miniai.

3 Taip, ir iš tikrųjų visą tą naktį sklido žinia apie Jėzų; ir jie taip siuntė žinią žmonėms, kad daugybė, taip, nepaprastai daug žmonių visą tą naktį nepaprastai darbavosi, kad rytojaus dieną galėtų būti toje vietoje, kur Jėzus turėtų pasirodyti miniai.

4 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną, kada susirinko minia, štai, Nefis ir jo brolis, kurią jis prikėlė iš mirusiųjų, vardu Timotiejus, ir taip pat jo sūnus, vardu Jonas, ir taip pat Matonis ir Matonihas, jo brolis, ir Kumenas, ir Kumenonis, ir Jeremijas, ir Šemnonas, ir Jonas, ir Zedekijas, ir Izaijas – dabar, tai vardai mokinių, kuriuos Jėzus išsirinko, – ir buvo taip, kad jie išėjo ir atsistojo minios viduryje.

5 Ir štai, minia buvo tokia didelė, kad jie nurodė pasidalinti į dvylika grupių.

6 Ir tie dvylika mokė minią; ir štai, jie nurodė miniai suklaupiti ant žemės veido ir melstis Tėvui Jėzaus vardu.

7 Ir mokiniai taip pat meldėsi Tėvui Jėzaus vardu. Ir buvo taip, kad jie pakilo ir tarnavo žmonėms.

8 Ir kada jie pateikė tuos pačius žodžius, kuriuos kalbėjo Jėzus, – niekuo nesiskiriančius nuo tų žodžių, kuriuos kalbėjo Jėzus, – štai, jie vėl atsiklaupė ir meldėsi Tėvui Jėzaus vardu.

9 Ir jie meldė to, ko labiausiai

troško; o jie troško, kad jiems būtų suteikta „Šventoji Dvasia.

10 Ir taip pasimeldę, jie nuėjo prie vandens pakraščio, ir minia nusekė paskui juos.

11 Ir buvo taip, kad Nefis „įbrido į vandenį ir buvo pakrikštytas.

12 Ir jis išniro iš vandens ir pradėjo krikštyti. Ir jis pakrikštijo visus tuos, kuriuos išrinko Jėzus.

13 Ir buvo taip, kad, jiems „pasikrikštijus ir išėjus iš vandens, Šventoji Dvasia nusileido ant jų ir jie buvo pripildyti ^bŠventosios Dvasios ir ugnies.

14 Ir štai, jie buvo „apgauti lyg ugnies; ir ji atėjo iš dangaus, ir minia stebėjo tai ir paliudijo; ir angelai nusileido iš dangaus ir jiems tarnavo.

15 Ir buvo taip, kad kol angelai tarnavo mokiniams, štai Jėzus atėjo ir atsistojo viduryje, ir tarnavo jiems.

16 Ir buvo taip, jog jis kalbėjo miniai ir įsakė jiems atsiklaupiti ant žemės ir taip pat, kad jų mokiniai atsiklaupytų ant žemės.

17 Ir buvo taip, kad jiems visiems atsiklaupus ant žemės, jis įsakė savo mokiniams melstis.

18 Ir štai, jie pradėjo melstis; ir jie meldėsi Jėzui, vadindami jį savo Viešpačiu ir savo Dievu.

19 Ir buvo taip, kad Jėzus pasitraukė iš jų tarpo, šiek tiek paėjęs nuo jų ir pats parpuolė ant žemės ir tarė:

20 Tėve, aš dėkoju tau, kad suteikei Šventąją Dvasią šitiems,

19 9a 3 Nef 9:20.
11a 3 Nef 11:23.
13a RR Krikštas,

krikštyti.
b 3 Nef 12:2; Mrm 7:10.
RR Dovana,

Šventosios Dvasios.
14a Hel 5:23–24, 43–45;
3 Nef 17:24.

kuriuos aš išsirinkau; ir tai dėl jų tikėjimo manimi aš išsirinkau juos iš pasaulio.

21 Tėve, aš meldžiu tave suteikti Šventąją Dvasią visiems tiems, kurie tikės jų žodžiais.

22 Tėve, tu davei jiems Šventąją Dvasią, kadangi jie tiki mane; ir tu matai, kad jie tiki mane, kadangi tu girdi juos ir jie meldžiasi man; ir jie meldžiasi man, kadangi esu su jais.

23 Ir dabar, Tėve, aš meldžiu tave už juos ir taip pat už visus tuos, kurie tikės jų žodžiais, kad jie įtikėtų mane, idant aš būčiau juose, „kaip tu, Tėve, esi manyje, kad mes būtume ^bviena.

24 Ir buvo taip, jog taip pasimeldęs Tėvui, Jėzus atėjo pas savo mokinius, ir štai, jie vis dar nepaliaujamai meldėsi jam; ir jie „nedaugiažodžiavo, nes jiems buvo duota, ko jie turi ^bmelsti, ir jie buvo pilni troškimo.

25 Ir buvo taip, kad Jėzus palaimino juos, kai jie meldėsi jam; ir jo veidas šypsojosi jiems, ir jo „veido šviesa švietė jiems, ir štai jie buvo tokie pat ^bbalti kaip Jėzaus veidas ir taip pat apdarai; ir štai jų baltumas pranoko visoki baltumą, taip, tikrai visoje žemėje negalėjo būti nieko taip balto kaip jų baltumas.

26 Ir Jėzus tarė jiems: Melskitės toliau; ir jie nesiliovė meldėsi.

27 Ir jis vėl pasuko nuo jų ir truputėlį paėjęs į šalį, ir

parpuolė ant žemės; ir jis vėl meldėsi Tėvui, sakydamas:

28 Tėve, dėkoju tau, kad išvaley tuos, kuriuos išsirinkau dėl jų tikėjimo, ir aš meldžiuosi už juos ir taip pat už tuos, kurie tikės jų žodžiais, kad jie būtų „išvalyti manyje per tikėjimą jų žodžiais, kaip ir jie išvalyti manyje.

29 Tėve, meldžiu ne už pasaulį, bet už tuos, kuriuos tu davei man „iš pasaulio, dėl jų tikėjimo, kad jie būtų išvalyti manyje, idant aš būčiau juose, kaip tu, Tėve, esi manyje, idant mes būtume viena, idant būčiau pašlovintas juose.

30 Ir ištaraš šiuos žodžius, Jėzus vėl atėjo pas savo mokinius; ir štai jie neatlyždami tebesimeldė jam; ir jis vėl šypsojosi jiems; ir štai, jie buvo „balti kaip Jėzus.

31 Ir buvo taip, kad jis vėl truputėlį paėjęs nuo jų ir meldėsi Tėvui.

32 Ir nei liežuvis gali ištarti žodžius, kuriais jis meldėsi, nei žmogus gali „užrašyti žodžius, kuriais jis meldėsi.

33 Ir minia girdėjo ir liudija; ir jų širdys buvo atvertos, ir jie savo širdimis suprato žodžius, kuriais jis meldėsi.

34 Tačiau tokie didingi ir nuostabūs buvo žodžiai, kuriais jis meldėsi, kad jų neįmanoma užrašyti ir žmogus negali jų „ištarti.

35 Ir buvo taip, kad, baigęs

23a 3 Nef 9:15.
b Jn 17:21–23.
RR Vienybė.
24a Mt 6:7.
b DS 46:30.
25a Sk 6:23–27.

b RR Atmainytas,
atmainymas –
Atmainytos esybės.
28a Mor 7:48;
DS 50:28–29; 88:74–75.
RR Tyras, tyrumas.

29a Jn 17:6.
30a Mt 17:2.
32a DS 76:116.
34a 2 Kor 12:4;
3 Nef 17:17.

melstis, Jėzus vėl atėjo pas mokinčius ir tarė jiems: Tokio didelio "tikėjimo niekuomet nemačiau tarp visų žydu; todėl, dėl jų ^bnetikėjimo, aš negalėjau parodyti jiems tokių didelių stebuklų.

36 Iš tiesų sakau jums: niekas iš jų nematė tokių didžiųjų dalykų, kokius jūs išvydote; ir neišgirdo jie tokių didžiųjų dalykų, kokius jūs išgirdote.

20 SKYRIUS

Jėzus stebuklingai parūpina duonos ir vyno ir vėl pateikia sakramentą žmonėms. Jokūbo likutis ateis į Viešpaties, savo Dievo, pažinimą ir paveldės Amerikas. Jėzus yra pranašas kaip Mozė, ir nefitai yra pranašų vaikai. Kiti Viešpaties žmonės bus surinkti į Jeruzalę. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad jis įsakė miniai ir taip pat savo mokiniams liautis melstis. Ir jis įsakė jiems nesiliauti "melstis savo širdyse.

2 Ir jis įsakė jiems atsikelti ir atsistoti ant kojų. Ir jie atsikėlė ir atsistoję ant kojų.

3 Ir buvo taip, kad jis vėl laužė duoną ir ją palaimino, ir pateikė mokiniams valgyti.

4 Ir kai jie suvalgė, jis įsakė jiems, kad jie laužytų duoną ir pateiktų miniai.

5 Ir kai jie pateikė miniai, jis

taip pat davė jiems gerti vyno ir įsakė jiems, kad jie pateiktų miniai.

6 Dabar, nei mokiniai, nei minia neatsinešė nei "duonos, nei vyno;

7 bet jis tikrai "davė jiems valgyti duonos ir taip pat gerti vyno.

8 Ir jis sakė jiems: Tas, kuris "valgo šitą duoną, valgo mano kūno savo sielai; ir tas, kuris geria šito vyno, geria mano kraujo savo sielai; ir jo siela niekada nealks ir netroš, bet bus pripildyta.

9 Dabar, kada visa minia suvalgė ir išgėrė, štai, jie buvo pripildyti Dvasios; ir jie šaukė vienu balsu ir šlovino Jėzų, kurį jie ir matė, ir girdėjo.

10 Ir kada jie visi pašlovino Jėzų, jis tarė jiems: Štai dabar aš baigiu įsakymą, kurį Tėvas man davė dėl šitų žmonių, kurie yra Izraelio namų likutis.

11 Atsimenate, kad aš kalbėjau jums ir pasakiau, jog kada bus įvykdyti "Izaijo ^bžodžiai – štai jie užrašyti, jūs turite juos priešais save, tad tyrinėkite juos –

12 ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog kada jie bus įvykdyti, tada bus įvykdyta "sandora, kurią Tėvas sudarė savo žmonėms, o Izraelio namai.

13 Ir tada "likutis, kuris bus plačiai ^bišsklaidytas ant žemės veido, bus ^csurinktas iš rytų ir

35a RR Tikėjimas, tikėti.

b Mt 13:58.

RR Netikėjimas.

20 1a 2 Nef 32:9;

Mzj 24:12.

6a Mt 14:19–21.

7a Jn 6:9–14.

8a Jn 6:50–58;

3 Nef 18:7.

RR Sakramentas.

11a 2 Nef 25:1–5;

Mrm 8:23.

b 3 Nef 16:17–20; 23:1–3.

12a 3 Nef 15:7–8.

13a 3 Nef 16:11–12;

21:2–7.

b RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

c RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

vakarų, ir iš pietų, ir iš šiaurės; ir jie bus atvesti į Viešpaties, savo Dievo, kuris juos išpirko, ^apažinimą.

14 Ir Tėvas įsakė man, kad aš duočiau jums šitą ^ažemę kaip paveldą.

15 Ir aš sakau jums, kad jei kita-
taučiai ^aneatgailaus po palaimi-
nimo, kurią jie gaus, po to, kai
bus išsklaidę mano žmones, –

16 tada jūs, kurie esate Jokūbo
namų likutis, išeisite tarp jų; ir
būsitate tarp tų, kurių bus dau-
gybė; ir jūs būsitate tarp jų kaip
liūtas tarp miško žvėrių, kaip
jaunas ^aliūtas tarp avių kaime-
nių, kuris, jeigu eina per jas, tai
ir ^bmindo, ir drasko į gabalus, ir
niekas negali išgelbėti.

17 Tavo ranka bus pakelta
prieš tavo priešininkus, ir visi
tavo priešai bus nukirsti.

18 Ir aš ^asusirinksiu savo
žmones, kaip vyras surenka
savo pėdus į kūlyklą.

19 Nes aš padarysiu savo
žmones, su kuriais Tėvas sudarė
sandorą... taip, aš padarysiu
tavo ^aragą geležimi ir tavo kano-
pas – skaistvariu. Ir tu sudau-
žysi į gabalus daug liaudžių; ir
aš pašvėsiu jų grobį Viešpačiui
ir jų turta – visos žemės Vieš-
pačiui. Ir štai, aš esu tas, kuris
tai daro.

20 Ir bus, – sako Tėvas, – kad
mano teisingumo ^akalavijas pa-
kibs virš jų tą dieną; ir jeigu jie
neatgailaus, jis kris ant jų, –
sako Tėvas, – taip, būtent ant
visų kitataučių tautų.

21 Ir bus taip, kad aš įkurdinsiu
savo ^ažmones, o Izraelio namai.

22 Ir štai, šituos žmones aš
įkurdinsiu šitoje žemėje, kad
būtų įvykdyta ^asandora, kurią
aš sudariau su jūsų tėvu Jokūbu;
ir tai bus ^bNaujoji Jeruzalė. Ir
dangaus jėgos bus tarp šitų
žmonių; taip, būtent ^aaš būsiu
tarp jūsų.

23 Štai, aš esu tas, apie kurią
Mozė kalbėjo, sakydamas:
^aPranašą Viešpats, jūsų Dievas,
pakels jums iš jūsų brolių kaip
mane; jo klausysite visame
kame, ką tik jis sakys jums. Ir
bus taip, kad kiekviena siela,
kuri nepaklausys to pranašo,
bus iškirsta iš liaudies.

24 Iš tiesų sakau jums: taip, ir
^avisi pranašai nuo Samuelio ir
tie, kurie buvo po jo, visi, kiek
tik kalbėjo, liudijo apie mane.

25 Ir štai, jūs esate pranašų
vaikai; ir jūs esate Izraelio na-
mų; ir jūs esate tos ^asandoros,
kurią Tėvas sudarė su jūsų
tėvais, sakydamas Abraomui: Ir
^bper tavo sėklą bus palaimintos
visos žemės giminės.

13d 3 Nef 16:4–5.

14a RR Pažadėtoji žemė.

15a 3 Nef 16:10–14.

16a Mrm 5:24;

DS 19:27.

b Mch 5:7–8;

3 Nef 16:14–15; 21:12.

18a Mch 4:12.

19a Mch 4:13.

20a 3 Nef 29:4.

21a 3 Nef 16:8–15.

22a Pr 49:22–26;

DS 57:2–3.

b Iz 2:2–5;

3 Nef 21:23–24;

Etr 13:1–12;

DS 84:2–4.

RR Naujoji Jeruzalė.

c Iz 59:20–21; Mal 3:1;

3 Nef 24:1.

23a Pak[st 18:15–19;

ApD 3:22–23;

1 Nef 22:20–21.

24a ApD 3:24–26;

1 Nef 10:5;

JokK 7:11.

25a RR Abraomo

sandora.

b Pr 12:1–3; 22:18.

26 Tėvas prikėlė mane pirmiausia jums ir pasiuntė mane, kad palaiminčiau jus, “nugrėždamas kiekvieną iš jūsų nuo jūsų nedorybių; ir tai dėl to, kad esate sandoros vaikai.

27 Ir po to, kai buvote palaiminti, Tėvas įvykdo sandorą, kurią jis sudarė su Abraomu, sakydamas: “Per tavo sėklą bus palaimintos visos žemės giminės, – tad Šventoji Dvasia per mane bus išlieta ant kitataučių; ir šitas palaiminimas ^bkitataučiams padarys jus galingesnius už visus, kad išsklaidytų mano tautą, o Izraelio namai.

28 Ir jie bus “rykštė šitos žemės žmonėms. Tačiau jeigu jie užkietins savo širdis prieš mane, kai bus gavę mano evangelijos pilnatvę, aš atgrėšiu jų nedorybes ant jų pačių galvų, – sako Tėvas.

29 Ir aš “atsiminsiu sandorą, kurią sudariau su savo žmonėmis; o aš sudariau sandorą su jais, kad ^bsurinksiu juos man tinkamu metu, idant vėl duočiau jiems kaip paveldą jų tėvų ^cžemę, kuri yra ^dJeruzalės žemė, kuri yra pažadėtoji žemė jiems per amžius, – sako Tėvas.

30 Ir bus, kad ateis laikas, kada mano evangelijos pilnatvė bus skelbiama jiems;

31 ir jie “tikės mane, kad aš esu

Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, ir melsis Tėvui mano vardu.

32 Tada jų “sargybiniai pakels savo balsą ir drauge balsu giedos; nes jie pamatys savo akimis.

33 Tada Tėvas vėl surinks juos ir duos jiems Jeruzalę kaip jų paveldo žemę.

34 Tada jie pratrūks džiūgavimu: “Giedokite drauge jūs, Jeruzalės griuvėsiai; nes Tėvas paguodė savo tautą, jis išpirko Jeruzalę.

35 Tėvas apnuogino savo šventą ranką visų tautų akyse; ir visi žemės pakraščiai išvys Tėvo išgelbėjimą; o Tėvas ir aš esame viena.

36 Ir tada įvyks tai, kas parašyta: “Pabusk, pabusk vėl ir apsirenk savo stiprybe, o Sione; apsirenk savo gražiuosius apdarus, o Jeruzale, šventasis mieste, nes nuo šiol daugiau neįeis į tave neapipjaustytasis ir nešvarusis.

37 Nusipurtyk nuo savęs dulkes; atsikelk, sėskis, o Jeruzale; išsilaisvink iš savo kaklo pančių, o belaisve Sionės dukra.

38 Nes taip sako Viešpats: Jūs pardavėte save už nieką, ir būsite išpirkti be pinigų.

39 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad mano žmonės žinos mano vardą; taip, tą dieną jie žinos, kad aš esu tas, kuris kalba.

26a Pat 16:6.

27a Gal 3:8; 2 Nef 29:14;

Abr 2:9.

b 3 Nef 16:6–7.

28a 3 Nef 16:8–9.

29a Iz 44:21;

3 Nef 16:11–12.

b RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

c Am 9:14–15.

d RR Jeruzalė.

31a 3 Nef 5:21–26;

21:26–29.

32a Iz 52:8;

3 Nef 16:18–20.

RR Saugoti, sargas, sargybinis.

34a Iz 52:9.

36a Iz 52:1–3;

DS 113:7–10.

RR Sionė.

40 Ir tada jie sakys: „Kokios gražios kalnuose kojos to, kuris neša jiems gerą naujieną, kuris ^bskelbia taiką; kuris atneša gerą naujieną apie gėrį, kuris skelbia išgelbėjimą; kuris sako Sionei: Tavo Dievas viešpatauja!

41 Ir tada pasklis šauksmas: „Išeikite, išeikite, eikite iš ten, nelieskite nieko ^bnešvaraus; išeikite iš to; būkite ^cšvarūs, jūs, kurie nešate Viešpaties indus.

42 Nes jūs ^aišeisite ne paskubomis ir nespruksite; nes Viešpats eis pirma jūsų ir Izraelio Dievas bus jūsų galinė sauga.

43 Štai, mano tarnas elgsis išmintingai; jis bus išaukštintas ir šlovinamas, ir labai iškilus.

44 Lygiai kaip daugelis stebėjosi tavimi: jo veidas buvo taip sudarkytas – labiau nei bet kokio žmogaus, ir jo kūnas – labiau nei žmonių sūnų –

45 taip jis ^aapšlakstys daug tautų; karaliai užčiaups savo burnas dėl jo, nes jie išvys tai, kas jiems nebuvo sakyta; ir supras tai, ko nebuvo girdėję.

46 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: visa tai tikrai įvyks, tiksliai taip, kaip Tėvas man įsakė. Tada šita sandora, kurią Tėvas sudarė su savo žmonėmis, bus įvykdyta; ir tada ^aJeruzalė bus vėl apgyventa mano žmonių, ir tai bus jų paveldo žemė.

21 SKYRIUS

Izraelis bus surinktas, kada išeis Mormono Knyga. Kitataučiai bus įkurdinti Amerikoje kaip laisvi žmonės. Jie bus išgelbėti, jeigu tikės ir paklus; kitaip jie bus iškirsti ir sunaikinti. Izraelis patatys Naująją Jeruzalę, ir prapuolusios gentys sugriš. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir iš tiesų, sakau jums: aš duodu jums ženklą, kad galėtumėte žinoti ^alaiką, kada tai pradės pildytis – kad aš surinksiu iš ilgalaikio išsklaidymo savo žmones, o Izraelio namai, ir vėl įkursiu tarp jų savo Sionę;

2 ir štai ką duosiu jums kaip ženklą – nes iš tiesų sakau jums, jog kada tai, ką skelbiu jums ir ką vėliau paskelbsiu jums pats, ir galia Šventosios Dvasios, kurią jums suteiks Tėvas, bus atskleista kitataučiams, kad jie žinotų apie šituos žmones, kurie yra Jokūbo namų likutis, ir apie šituos mano žmones, kurie bus jų išsklaidyti;

3 iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kada ^atai bus Tėvo atskleista jiems ir iš jų per Tėvą ateis jums;

4 nes tai Tėvo išmintis, kad jie būtų įkurdinti šitoje žemėje ir būtų įkurdinti Tėvo galia kaip ^alaisvi žmonės, kad tai išeitų iš jų jūsų sėklos likučiu, idant

40a Iz 52:7;
Nah 2:1;
Mzj 15:13–18;
DS 128:19.
b Mk 13:10;
1 Nef 13:37.
41a Iz 52:11–15.

b RR Švarus ir
nešvarus.
c DS 133:5.
42a 3 Nef 21:29.
45a Iz 52:15.
46a Etr 13:5, 11.
21 1a RR Paskutinės

dienos, pastarosios
dienos.
3a Etr 4:17;
DŽS–I 1:34–36.
4a 1 Nef 13:17–19;
DS 101:77–80.

galėtų būti įvykdyta Tėvo ^bsandora, kurią jis sudarė su savo žmonėmis, o Izraelio namai;

5 todėl, kai šitie darbai ir darbai, kurie bus daromi tarp jūsų vėliau, ateis „iš kitataučių jūsų ^bsėklai, kuri nusiris į netikėjimą dėl nedorybės;

6 nes tokia Tėvo valia, kad tai ateitų iš „kitataučių, idant jis galėtų parodyti savo jėgą kitataučiams, dėl to, kad kitataučiai, jeigu jie neužkietins savo širdžių, atgailautų ir ateitų pas mane, ir būtų pakrikštyti mano vardu, ir žinotų apie tikrus mano doktrinos punktus, idant būtų ^bpriskaičiuoti prie mano žmonių, o Izraelio namai;

7 ir kada tai įvyks, ir tavo „sėkla pradės tai pažinti, – tai bus jiems ženklas, kad jie žinotų, jog jau prasidėjo Tėvo darbas, kad būtų įvykdyta sandora, kurią jis sudarė Izraelio namų žmonėms.

8 Ir kada ta diena ateis, bus taip, kad karaliai užčiaups savo burnas; nes jie pamatys tai, kas jiems nebuvo sakyta; ir supras tai, ko nebuvo girdėję.

9 Nes tą dieną dėl manęs Tėvas darys darbą, kuris bus didis ir „nuostabus darbas tarp jų; ir bus tarp jų tokių, kurie nepatikės tuo, nors vyras skelbs jiems tai.

10 Bet štai, mano tarno gyvybė

bus mano rankoje; todėl jie nesužeis jo, nors jis ir bus „sudarkytas dėl jų. Tačiau aš išgydysiu jį, nes parodysiu jiems, kad mano ^bišmintis yra stipresnė už velnio gudrybę.

11 Todėl bus taip, kad visi, kurie tik nepatikės mano, kuris esu Jėzus Kristus, žodžiais, kuriuos Tėvas nurodys „jam išnešti kitataučiams ir duos jam galią, kad jis išneštų juos kitataučiams (tai bus padaryta būtent taip, kaip sakė Mozė), tie bus ^biškirsti iš mano žmonių, kurie yra sandoros žmonės, tarpo.

12 Ir mano žmonės, kurie yra Jokūbo likutis, bus tarp kitataučių, taip, jų tarpe, kaip „liūtas tarp miško žvėrių, kaip jaunas liūtas tarp avių kaimenių, kuris, jeigu eina per jas, tai ir ^bmindo, ir drasko į gabalus, ir niekas negali išgelbėti.

13 Jų ranka bus pakelta prieš jų priešininkus, ir visi jų priešai bus nukirsti.

14 Taip, vargas kitataučiams, jeigu jie „neatgailaus; nes tą dieną bus taip, – sako Tėvas, – kad aš iškirsiu tavo arklius iš tavo tarpo ir sunaikinsiu tavo vežimus;

15 ir aš iškirsiu tavo žemės miestus ir nugriausiu visas tavo tvirtoves.

16 Ir aš iškirsiu raganavimus

4b Mrm 5:20.
RR Abraomo sandora.

5a 3 Nef 26:8.
b 2 Nef 30:4–5;
Mrm 5:15;
DS 3:18–19.

6a 1 Nef 10:14;
Jokk 5:54;

3 Nef 16:4–7.
b Gal 3:7, 29;

3 Nef 16:13;
Abr 2:9–11.
7a 3 Nef 5:21–26.

9a Iz 29:13; ApD 13:41;
1 Nef 22:8.
RR Sugrąžinimas,
evangelijos.

10a DS 135:1–3.
b DS 10:43.

11a 2 Nef 3:6–15;
Mrm 8:16, 25.
b DS 1:14.

12a Mch 5:7–14;
3 Nef 20:16.

b 3 Nef 16:13–15.
14a 2 Nef 10:18; 33:9.

iš tavo žemės ir pas tave daugiau nebebus pranašautojų;

17 tavo „drožtus atvaizdus ir tavo statulas aš taip pat iškirsiu iš tavo tarpo, ir tu daugiau negarbinsi savo rankų dirbinių;

18 ir aš išrausiu tavo giraites iš tavo tarpo; taip pat aš nuniokosiu tavo miestus.

19 Ir bus taip, kad visi „melai ir apgaulės, ir pavydai, ir nesutarimai, ir piktnaudžiavimai kunigavimu, ir paleistuvavimai bus išnaikinti.

20 Nes bus taip, – sako Tėvas, – kad tą dieną visus, kurie tik neatgailaus ir neateis pas mano Mylimąjį Sūnų, aš iškirsiu iš savo žmonių tarpo, o Izraelio namai;

21 ir aš įvykdysiu jiems, lygiai kaip pagonims, tokį kerštą ir įtūžį, kokio jie negirdėję.

22 Bet jeigu jie atgailaus ir klausys mano žodžių, ir neužkietins savo širdžių, aš „įkursiu tarp jų savo bažnyčią, ir jie ateis į sandorą ir bus ^bpriskaičiuoti prie šito Jokūbo likučio, kuriam aš daviau šitą žemę kaip jų paveldą;

23 ir jie padės mano žmonėms, Jokūbo likučiu, ir taip pat visiems tiems iš Izraelio namų, kurie tik ateis, kad pastatytų miestą, kuris bus pavadintas „Naująja Jeruzale.

24 Ir tada jie padės mano žmo-

nėms, kad tie, kurie išsklaidyti po visą žemės veidą, būtų surinkti į Naująją Jeruzalę.

25 Ir tada dangaus „galia ateis pas juos; ir ^baš taip pat būsiu tarp jų.

26 Ir tada „prasidės Tėvo darbas, būtent tą dieną, kada šita evangelija bus skelbiama tarp šitų žmonių likučio. Iš tiesų sakau jums: tą dieną Tėvo darbas prasidės tarp visų mano liaudies išsklaidytųjų, taip, būtent genčių, kurios buvo ^bprapuolusios, kurias Tėvas išvedė iš Jeruzalės.

27 Taip, prasidės darbas nuo Tėvo tarp visų mano tautos „išsklaidytųjų, kad paruoštų kelią, kuriuo jie galėtų ateiti pas mane, idant šauktųsi Tėvo mano vardu.

28 Taip, ir tada prasidės darbas nuo Tėvo tarp visų tautų, ruošiant kelią, kuriuo jo tauta būtų „surinkta namo į savo paveldo žemę.

29 Ir jie išeis iš visų tautų; ir jie išeis „ne paskubomis ir nespruks; nes aš eisiu pirma jų, – sako Tėvas, – ir aš būsiu jų galinė sauga.

22 SKYRIUS

Paskutinėmis dienomis bus įsteigta Sionė ir jos kuolai, ir Izraelis bus surinktas gailėstingai ir švelniai.

17a Iš 20:3–4;
Mzj 13:12–13;
DS 1:16.
RR Stabmeldystė.
19a 3 Nef 30:2.
22a RR Evangelijos
laikotarpis.
b 2 Nef 10:18–19;

3 Nef 16:13.
23a 3 Nef 20:22;
Etr 13:1–12.
RR Naujoji Jeruzalė.
25a 1 Nef 13:37.
b Iz 2:2–4; 3 Nef 24:1.
26a 1 Nef 14:17;
3 Nef 21:6–7.

b RR Izraelis – Dešimt
prapuolusių Izraelio
genčių.
27a 3 Nef 16:4–5.
28a RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.
29a Iz 52:12;
3 Nef 20:42.

Jie triumfuos. Palyginkite su Izaijo 54. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir tada įvyks tai, kas parašyta: Giedok, o nevaisingoji, tu, kuri negimdei; pratrūk „giedojimu ir garsiai šauk tu, kuri neken-tėjai gimdymo skausmų; nes daugiau yra apleistosios vaikų, negu ištekėjusios žmonos, – sako Viešpats.

2 Išplėsk savo palapinės vietą ir tegul jie ištempia tavo buveinių uždangalus; netaupyk, pailgink virves ir sustiprink „kuolus;

3 nes tu pratrūksi dešinėje ir kairėje, ir tavo sėkla paveldės „kitataučius ir apgyvens tuščius miestus.

4 Nebijok, nes nebūsi sugėdinta; ir nebūsi niekinama, nes tau nereikės „gėdintis; nes tu užmirši jaunystės gėdą ir nebeprisiminsi savo jaunystės negarbės, ir daugiau nebeprisiminsi savo našlystės negarbės.

5 Nes tavo sutvėrėjas, tavo vyras – Pulku Viešpats yra jo vardas; ir tavo Išpirkėjas, Izraelio Šventasis – visos žemės Dievas – taip jis bus pavadintas.

6 Nes Viešpats pašaukė tave, kaip paliktą ir dvasioje liūdinčią moterį ir jaunystės žmoną, kada tu buvai atmeta, – sako tavo Dievas.

7 Trumpai akimirksniui aš palikau tave, bet su didžiais pasigailėjimais aš surinksiu tave.

8 Truputėli rūstaudamas aš paslėpiau savo veidą nuo tavęs akimirksniui, bet su nesibaigiančiu maloningumu aš „pasigailėsiu tavęs, – sako Viešpats, tavo Išpirkėjas.

9 Nes man „tai – Nojaus ^bvandenys, nes kaip aš prisiečiau, kad Nojaus vandenys nebeužeis ant žemės, taip aš prisiečiau, kad neberūstausiu ant tavęs.

10 Nes „kalnai pasitrauks, ir kalvos bus perkeltos, bet mano maloningumas ^bnebepasitrauks nuo tavęs, nė mano taikos sandora nebus panaikinta, – sako Viešpats, kuris gaili tavęs.

11 O tu, suspaustoji, audrų blaškyta ir nepaguosta! Štai, aš padengsiu tavo „akmenis žeriničiomis spalvomis ir apdaigysiu tavo pamatus safyrais.

12 Aš tavo langus padarysiu iš agatų ir tavo vartus iš rubinų, ir visas tavo sienas iš brangių akmenų.

13 Ir „visi tavo vaikai bus Viešpaties mokomi; ir didelė bus tavo vaikų ramybė.

14 Ir tu būsi įtvirtinta „teisume; būsi toli nuo priespaudos, nes nebijosi, ir nuo siaubo, nes jis nepriartės prie tavęs.

15 Štai, jie iš tiesų susirinks prieš tave ne mano valia; kas tik susirinks prieš tave, kris dėl tavęs.

16 Štai, aš sukūriau kalvį, kuris įpučia anglis žaizdre ir kuris pasidaro įrankį savo

22 1a RR Giedoti.

2a RR Kuolas.

3a RR Kitataučiai.

4a 2 Nef 6:7, 13.

8a RR Gailestingumas,

gailestingas.

9a Iz 54:9.

b RR Tvanas Nojaus

laikais.

10a Iz 40:4.

b Ps 94:14;

DS 35:25.

11a Apr 21:18–21.

13a Jer 31:33–34.

14a RR Teisus, teisumas.

darbui; ir aš sukūriau niokotoją, kad niokotų.

17 Joks ginklas, padarytas prieš tave, nebus sėkmingas; ir kiekvieną liežuvį, kuris burnos prieš tave teisme, tu apkaltinsi. Tai yra Viešpaties tarnų paveldas ir jų teisumas yra iš manęs, – sako Viešpats.

23 SKYRIUS

Jėzus patvirtina Izaijo žodžius. Jis įsako žmonėms tyrinėti pranašų žodžius. Prie jų metraščių pridėti Samuelio Lamanito žodžiai apie prisikėlimą. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar štai, sakau jums, jog turite tai „tyrinėti. Taip, aš įsakau jums stropiai tai tyrinėti, nes didingi yra ^bIzaijo žodžiai.

2 Nes tikrai jis kalbėjo apie viską, kas susiję su mano žmonėmis, kurie yra Izraelio namų; todėl būtinai reikia, kad jis taip pat kalbėtų ir kitataučiams.

3 Ir visa, ką jis kalbėjo, įvyko ir „įvyks, būtent pagal žodžius, kuriuos jis kalbėjo.

4 Todėl skirkite dėmesį mano žodžiams; užrašykite tai, ką aš sakiau jums; ir sulig Tėvo paskirtu laiku ir jo valia jie išeis kitataučiams.

5 Ir kiekvienas, kuris klausys mano žodžių ir atgailaus, ir bus pakrikštytas, tas bus išgelbėtas. Tyrinėkite ^apranašus, nes daugelis liudija apie tai.

6 Ir dabar buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus vėl tarė jiems – po to, kai išaiškino jiems visus Raštus, kuriuos jie buvo gavę, – jis tarė jiems: Štai norėčiau, kad užrašytumėte ir kitus Raštus, kurių neužrašėte.

7 Ir buvo taip, kad jis tarė Nefiui: Atnešk metrašti, kuri vedei.

8 Ir kada Nefis atnešė metraščius ir padėjo priešais jį, jis pažvelgė į juos ir tarė:

9 Iš tiesų sakau jums: aš įsakiau savo tarnui „Samueliui Lamani-tui, kad jis liudytų šitiems žmonėms, jog tą dieną, kada Tėvas pašlovins savo vardą manyje, bus ^bdaug „šventųjų, kurie „kelsis iš mirusiųjų ir pasirodys daugeliui, ir tarnaus jiems. Ir jis tarė jiems: Argi taip nebuvo?

10 Ir jo mokiniai atsakė jam ir tarė: Taip, Viešpatie, Samuelis pranašavo pagal tavo žodžius, ir visi jie išsipildė.

11 Ir Jėzus tarė jiems: Kaip tai yra, jog neužrašėte to, kad daug šventųjų kėlėsi ir pasirodė daugeliui, ir jiems tarnavo?

12 Ir buvo taip, kad Nefis atsiminė, jog tai nebuvo užrašyta.

13 Ir buvo taip, kad Jėzus įsakė tai užrašyti; todėl tai buvo užrašyta, kaip jis įsakė.

14 Ir dabar, buvo taip, kad „išaiškinęs visus jų užrašytus Raštus kaip visumą, Jėzus jiems įsakė mokyti to, ką jis jiems išaiškino.

23 1a RR Raštai.
b 2 Nef 25:1–5;
Mrm 8:23.
RR Izaijas.

3a 3 Nef 20:11–12.
5a Lk 24:25–27.
9a Hel 13:2.
b Hel 14:25.

c RR Šventasis.
d Mt 27:52–53.
RR Prikėlimas.
14a Lk 24:44–46.

24 SKYRIUS

Viešpaties pasiuntinys paruoš kelią antrajam atėjimui. Kristus sėdės teismo krasėje. Izraeliui įsakyta mokėti dešimtines ir atnašas. Vedama atminimo knyga. Palyginkite Malachijo 3. Apie 34 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, jog jis įsakė jiems užrašyti žodžius, kuriuos Tėvas davė Malachijui, kuriuos jis pasakys jiems. Ir buvo taip, kad po to, kai jie buvo užrašyti, jis išaiškino juos. Ir štai tie žodžiai, kuriuos jis pasakė jiems, sakydamas: Taip sakė Tėvas Malachijui: Štai aš siųsiu savo "pasiuntinį, ir jis paruoš kelią prieš mane, ir Viešpats, kurio jūs ieškote, staiga ateis į savo šventyklą, būtent sandoros pasiuntinys, kuriuo jūs džiaugsitės; štai jis ateis, – sako Pulką Viešpats.

2 Bet kas gali "išlaikyti jo atėjimo dieną, ir kas išstovės, kai jis pasirodys? Nes jis – kaip ^bgrynintojo ugnis ir kaip velėtojo šarmas.

3 Ir jis sėdės kaip sidabro grynintojas ir valytojas, ir jis išvalys Levio "sūnus ir išvalys juos kaip auksą ir sidabrą, idant jie ^batnašautų Viešpačiui atnašą teisume.

4 Tada Judo ir Jeruzalės atnaša

bus maloni Viešpačiui, kaip senovės dienomis ir kaip ankstesniais metais.

5 Ir aš prisiartinsiu teisti jūs; ir aš būsiu greitas liudytojas prieš burtininkus ir prieš svetimautojus, ir prieš melagingai prisiekiančius, ir prieš tuos, kurie skriaudžia samdinį užmokesčiu, našlę ir "našlaitį, ir kurie pavaro ateivį ir nebijo manęs, – sako Pulką Viešpats.

6 Nes aš esu Viešpats, aš nesikeičiu; todėl jūs, Jokūbo sūnūs, nesate sudeginti.

7 Netgi nuo savo tėvų dienų jūs "palikote mano apeigas ir jų nesilaikėte. ^bSugrįžkite pas mane, ir aš sugrįšiu pas jus, – sako Pulką Viešpats. – Bet jūs sakote: Kaip mums sugrįžti?

8 Argi žmogus apiplėšinės Dievą? Tačiau jūs apiplėšėte mane. Bet jūs sakote: Kaip mes apiplėšėme tave? "Dešimtinėmis ir ^batnašomis.

9 Prakeiksmu jūs prakeikti, nes apiplėšėte mane, tikrai, visa ši tauta.

10 Atneškite visas "dešimtines į sandėlį, kad būtų maisto mano namuose; ir dabar, tuo išmėginkite mane, – sako Pulką Viešpats, – ar aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai ^bpalaimos, kad nepakaks vietos jai priimti.

24 1a DS 45:9.

2a 3 Nef 25:1.

^b Zch 13:9;

DS 128:24.

RR Žemė – Žemės

išvalymas; Antrasis

Jėzaus Kristaus

atėjimas.

3a Pak1st 10:8;

DS 84:31–34.

^b DS 13:1.

5a Jok 1:27.

7a RR Atsimitimas.

^b Hel 13:11;

3 Nef 10:6;

Mor 9:22.

8a RR Dešimtinės,

dešimtinės

mokėjimas.

^b RR Atnaša.

10a DS 64:23; 119:1–7.

^b RR Laiminti,

palaimintas,

palaiminimas.

11 Ir dėl jūsų aš sudrausiu rijiką, ir jis nesunaikins jūsų žemės vaisiaus; ir jūsų vynmedis laukuose nenumes savo vaisiaus prieš laiką, – sako Pulką Viešpats.

12 Ir visos tautos vadins jus palaimintais, nes būsite pasigėrėtiną šalis, – sako Pulką Viešpats.

13 Įžūlūs buvo jūsų žodžiai prieš mane, – sako Viešpats. Tačiau jūs sakote: Ką gi pasakėme prieš tave?

14 Jūs sakėte: Tuščias darbas tarnauti Dievui, ir kokia nauda, kad laikėmės jo nuostatų ir atgailaujančiai vaikščiojome priešais Pulką Viešpatį.

15 Ir dabar mes vadiname laimingais išdidžiuosius; taip, tiems, kurie daro nelabumą, sekasi; taip, tie, kurie gundo Dievą, net išlaisvinami.

16 Tuo tarpu bijantys Dievo dažnai „kalbėdavosi vienas su kitu ir Viešpats klausėsi ir girdėjo; ir atminimo ^bknyga buvo rašoma priešais jį tiems, kurie bijojo Viešpaties ir kurie gerbė jo vardą.

17 Ir jie bus mano, – sako Pulką Viešpats, – tą dieną, kada aš „susirinksiu savo brangakmenius; ir aš pasigailėsiu jų, kaip vyras pasigaili savo sūnaus, kuris jam tarnauja.

18 Tada jūs sugrįšite ir „pama-

tysite skirtumą tarp teisingo ir nelabojo, tarp to, kuris tarnauja Dievui ir to, kuris jam netarnauja.

25 SKYRIUS

Per antrąjį atėjimą išdidieji ir nelabieji bus sudeginti kaip ražiena. Elija sugrįš prieš tą didžią ir baisią dieną. Palyginkite Malachijo 3. Apie 34 m. po Kristaus gim.

NES štai ateina diena, kuri ^adegs kaip krosnis; ir visi ^bišdidieji, taip, ir visi piktadariai bus kaip ražiena; ir diena, kuri ateina, sudegins juos, – sako Pulką Viešpats, – kad ji nepaliks jiems nei šaknies, nei šakos.

2 Bet jums, kurie bijotės mano vardo, pakils teismo ^a„Sūnus su išgydymu savo sparnuose; ir jūs išeisite ir ^bužaugsite kaip ^cveršiukai garde.

3 Ir jūs ^a„mindžiosite nelabuosius; nes jie bus pelenai po jūsų kojų padais tą dieną, kada tai padarysiu, – sako Pulką Viešpats.

4 Atsiminkite mano tarno Mozės įstatymą, kurį ^a„Horebe daviau jam kaip įsakymą visam Izraeliui, kartu su nuostatais ir potvarkiais.

5 Štai prieš ateinant didžiai ir baisiai Viešpaties ^a„dienai aš siųsiu jums pranašą ^bEliją.

16a Mor 6:5.

b DS 85:9; Moz 6:5.

RR Knyga, atminimo.

17a DS 101:3.

18a RR Įžvalgų dovana.

25 1a Iz 24:6; 1 Nef 22:15;

3 Nef 24:2; DS 29:9;

64:23–24; 133:64;

DžS–I 1:37.

RR Žemė – Žemės išvalymas.

b 2 Nef 20:33.

RR Išdidumas.

2a Etr 9:22.

b DS 45:58.

c Am 6:4; 1 Nef 22:24.

3a 3 Nef 21:12.

4a Iš 3:1–6.

5a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b 2 Kar 2:1–2;

DS 2:1; 110:13–16;

128:17–18.

RR Elija; Išgelbėjimas

mirusiesiems;

Užantspauduoti,

užantspaudavimas.

6 Ir jis „atgręš tėvų širdį į vaikus ir vaikų širdį į tėvus, kad neateičiau ir neištikčiau žemės prakeiksmu.

26 SKYRIUS

Jėzus išaiškina viską nuo pradžios iki pabaigos. Kūdikiai ir vaikai kalba nuostabių dalykų, kuriuos uždrausta užrašyti. Kristaus Bažnyčios narių visas yra bendra. Ape 34 m. po Kristaus gim.

Ir dabar buvo taip, kad pasakęs tai, Jėzus tai išaiškino miniai; ir jis išaiškino jiems visus dalykus, tiek didžius, tiek ir smulkius.

2 Ir jis tarė: „Šituos Raštus, kurių jūs neturėjote, Tėvas man įsakė duoti jums; tokia jo išmintis, kad jie būtų duoti ateities kartoms.

3 Ir jis išaiškino viską, netgi nuo pradžios iki to meto, kada jis ateis savo „šlovėje, – taip, būtent viską, kas vyks ant žemės veido, net iki tada, kai ^belementai sutirps nuo didelio karščio ir žemė bus ^csuvyniota kaip raštų ritinys, ir dangūs bei žemė praeis;

4 ir netgi iki tos „didžios ir paskutinės dienos, kada visi žmonės ir visos giminės, ir visos tautos, ir liežuviai ^bstos priešais

Dievą, kad būtų teisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti, –

5 jeigu jie geri – „prikelti nesi-
baigiančiam gyvenimui; o jeigu jie pikti – prikelti pasmerkimui, esantiems lygiagrečiai – vienas vienoje pusėje ir kitas kitoje pusėje, pagal gailėstingumą ir ^bteisingumą, ir šventumą, esančius Kristuje, kuris buvo dar ^cprieš pasaulio pradžią.

6 Ir dabar šitoje knygoje negali būti užrašyta nė „šimtoji dalis to, ko Jėzus iš tikrųjų mokė žmones;

7 bet štai Nefio „plokštelėse yra didesnė dalis to, ko jis mokė žmones.

8 O aš užrašiau mažesnę dalį to, ko jis mokė žmones; ir užrašiau tai tam, kad tai būtų vėl atnešta šitiems žmonėms „iš kitataučių, pagal žodžius, kuriuos kalbėjo Jėzus.

9 Ir kada jie bus gavę tai, ką jiems būtina turėti pirmiausiai, jų tikėjimui išmėginti, ir jei bus taip, kad jie patikės tuo, tada jiems bus atskleisti „didesni dalykai.

10 Ir jei bus taip, kad jie nepatikės tuo, tada didesni dalykai bus „sulaikyti nuo jų, jų pasmerkimui.

11 Štai aš jau norėjau užrašyti

6a DS 2:2.

26 2a T.y. Mal 3 ir 4
skyrius, pacituotus
3 Nef 24 ir 25
skyriuose.

3a RR Jėzus
Kristus – Jėzaus
Kristaus šlovė.

b Am 9:13;
2 Pet 3:10, 12;
Mrm 9:2.

RR Žemė – Žemės
išvalymas;
Pasaulis – Pasaulio
pabaiga.

c Mrm 5:23.
4a Hel 12:25;
3 Nef 28:31.
b Mzj 16:10–11.
RR Teismas,
paskutinytis.
5a Dan 12:2; Jn 5:29.

b RR Teisingumas.

c Etr 3:14.
RR Jėzus Kristus –
Ikimirtingoji
Kristaus būtis.

6a Jn 21:25;
3 Nef 5:8.
7a RR Plokštelės.
8a 3 Nef 21:5–6.
9a Etr 4:4–10.
10a Al 12:9–11.

tai, viską, kas buvo išraižyta ant Nefio plokštelių, bet Viešpats uždraudė tai, sakydamas: Aš „išmėginsiu savo žmonių tikėjimą.

12 Todėl aš, Mormonas, rašau tai, kas man buvo įsakyta Viešpaties. Ir dabar aš, Mormonas, baigiu savo žodžius ir toliau rašau tai, kas man įsakyta.

13 Todėl norėčiau, kad pastebėtumėt, jog Viešpats tikrai mokė žmones tris dienas; ir po to jis dažnai „pasirodydavo jiems ir dažnai ^blauždavo duoną ir ją laimindavo, ir pateikdavo ją jiems.

14 Ir buvo taip, kad jis mokė ir tarnavo minios, apie kurią kalbėta, „vaikams ir ^batrišo jiems liežuvius, ir jie kalbėjo savo tėvams didžius ir nuostabius dalykus, netgi didingesnius, negu jis apreiškė liaudžiai; ir jis atrišo jiems liežuvius, kad jie galėtų kalbėti.

15 Ir buvo taip, kad po to, kai jis pakilo į dangų – po to, kai jis antrą kartą pasirodė jiems ir nuėjo pas Tėvą, po to, kai „išgydė jų ligonius ir jų luošius ir atvėrė jų aklujų akis bei kurčiųjų ausis, ir tikrai atliko tarp jų visokius išgydymus, ir prikėlė vyrą iš mirusiųjų, ir parodė jiems savo galią, ir pakilo pas Tėvą –

16 štai rytojaus dieną buvo taip, kad susirinko minia, ir jie tiek matė, tiek ir girdėjo tuos

vaikus; taip, netgi „kūdikiai atvėrė savo burnas ir kalbėjo nuostabius dalykus; ir tai, ką jie kalbėjo, buvo uždrausta užrašyti.

17 Ir buvo taip, kad nuo to laiko „mokiniai, kuriuos išsirinko Jėzus, pradėjo ^bkrikštyti ir mokyti visus, kurie tik ateidavo pas juos; ir visi, kurie tik buvo pakrikštyti Jėzaus vardu, buvo pripildyti Šventosios Dvasios.

18 Ir daugelis jų išvydo ir išgirdo nesakomų dalykų, kurių „nevalia užrašyti.

19 Ir jie mokė ir tarnavo vienas kitam; ir „viskas jų buvo ^bbendra, ir kiekvienas teisingai elgėsi su kitais.

20 Ir buvo taip, kad jie viską darė būtent taip, kaip jiems įsakė Jėzus.

21 Ir tie, kurie buvo pakrikštyti Jėzaus vardu, buvo pavadinti Kristaus „bažnyčia.

27 SKYRIUS

Jėzus jiems įsako pavadinti Bažnyčią jo vardu. Jo misija ir apmakančioji auka sudaro jo evangeliją. Žmonėms įsakyta atgailauti ir priimti krikštą, idant būtų pašventinti Šventąja Dvasia. Jie turi būti tokie kaip Jėzus. Apie 34–35 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, jog tuo metu, kai Jėzaus mokiniai keliavo ir skelbė tai, ką girdėjo ir matė, bei

11a Etr 12:6.

13a Jn 21:14.

^b 3 Nef 20:3–9.

RR Sakramentas.

14a 3 Nef 17:11–12.

^b Al 32:23; 3 Nef 26:16.

15a 3 Nef 17:9.

RR Išgydyti, išgydymai; Stebuklas.

16a Mt 11:25.

17a 3 Nef 19:4–13.

^b 4 Nef 1:1.

18a 3 Nef 26:11.

19a 4 Nef 1:3.

^b RR Pašvesti, pašventimo įstatymas.

21a Mzj 18:17.

RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

kriškštijo Jėzaus vardu, buvo taip, kad mokiniai susirinko ir "susivienijo karštoje maldoje ir ^bpasninke.

2 Ir Jėzus vėl "pasirodė jiems, nes jie meldėsi Tėvui jo vardu; ir Jėzus atėjo ir atsistojo jų viduryje, ir tarė jiems: Ko pageidaujate, kad jums suteikčiau?

3 Ir jie sakė jam: Viešpatie, mes norime, kad mums pasakytum vardą, kuriuo pavadinsime šią bažnyčią; nes žmonės ginčijasi dėl šito.

4 Ir Viešpats tarė jiems: Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kodėl žmonės dėl šito murma ir ginčijasi?

5 Argi jie neskaitė Raštų, kurie sako, kad turite priimti Kristaus "vardą – mano vardą? Nes šituo vardu būsite pavadinti paskutinąją dieną;

6 ir kas tik priima mano vardą ir "ištvėria iki galo, tas bus išgelbėtas paskutinąją dieną.

7 Todėl, ką bedarytumėte, tai darysite mano vardu; todėl bažnyčią pavadinsite mano vardu; ir jūs šauksitės Tėvo mano vardu, idant jis laimingų bažnyčią dėl manęs.

8 Ir kaipgi tai būtų "mano ^bbažnyčia, jeigu ji nepavadinta mano vardu? Nes jeigu bažnyčia būtų pavadinta Mozės vardu, tai būtų Mozės bažnyčia; arba jeigu ji būtų pavadinta vyro

vardu, tada ji būtų vyro bažnyčia; bet jeigu ji pavadinta mano vardu, tada ji – mano bažnyčia, jeigu jie pastatyti ant mano evangelijos.

9 Iš tiesų sakau jums, kad jūs pastatyti ant mano evangelijos; todėl ką bevadintumėte, jūs vadinsite mano vardu; todėl, jeigu šauksitės Tėvo dėl bažnyčios, jeigu tai bus mano vardu, Tėvas išgirs jus;

10 ir jeigu bažnyčia pastatyta ant mano evangelijos, tada Tėvas parodys joje savo darbus.

11 Bet jeigu ji pastatyta ne ant mano evangelijos, o pastatyta ant žmonių darbų arba ant velnio darbų, iš tiesų sakau jums: kuri laiką jie džiaugiasi savo darbais, bet neilgai trukus ateina pabaiga, ir jie "nukertami ir įmetami į ugnį, iš kur nebegalima sugrįžti.

12 Nes jų darbai "seka paskui juos, nes dėl savo darbų jie nukertami; todėl atminkite, ką jums pasakiau.

13 Štai aš daviau jums savo "evangeliją, ir štai ta evangelija, kurią daviau jums, – aš atėjau į pasaulį vykdyti savo Tėvo ^bvalios, nes mano Tėvas siuntė mane.

14 Ir mano Tėvas pasiuntė mane, kad būčiau "iškeltas ant kryžiaus ir kad po to, kai būsiu

27 1a DS 29:6.

b Al 6:6.

RR Pasninkauti, pasninkavimas.

2a 3 Nef 26:13.

RR Jėzus Kristus – Kristaus pasirodymai po mirties.

5a RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus vardo priėmimas.

6a 3 Nef 15:9.

8a DS 115:4.

b RR Jėzus Kristus – Bažnyčios galva.

11a Al 5:52.

12a Apr 14:13;

DS 59:2.

13a DS 76:40–42.

RR Evangelija.

b Jn 6:38–39.

14a 1 Nef 11:32–33; Moz 7:55.

iškeltas ant kryžiaus, visus žmones ^btraukčiau pas save, idant kaip aš buvau iškeltas žmonių, taip žmonės būtų iškelti Tėvo, kad stotų priešais mane, idant būtų ^cteisiami už savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti –

15 tam aš ir buvau ^aiškeltas; todėl, sulig Tėvo galia, aš trauksiu visus žmones pas save, idant jie būtų teisiami pagal savo darbus.

16 Ir bus taip, kad kas tik ^aatgailauja ir ^bpasikrikštija mano vardu, bus pripildytas; ir jeigu jis ^cištveria iki galo, štai aš jį laikysiu be kaltės priešais savo Tėvą tą dieną, kada stosis teisti pasaulio.

17 Ir tas, kuris neištveria iki galo, tas taip pat nukertamas ir įmetamas į ugnį, iš kur jie daugiau nebegali sugrįžti dėl Tėvo ^ateisingumo.

18 Ir tai yra tas žodis, kurį jis davė žmonių vaikams. Ir dėl šitos priežasties jis įvykdo žodžius, kuriuos jis davė, ir jis nemeluoja, bet įvykdo visus savo žodžius.

19 Ir ^aniekas nešvarus negali įeiti į jo karalystę; todėl į jo ^batilsį neįeina niekas kitas, kaip tik tie, kurie ^cišplovė savo apdarus mano krauju dėl savo tikėjimo ir atgailos už visas

savo nuodėmes ir ištikimybės iki galo.

20 Dabar, tai įsakymas: ^aatgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ir ateikite pas mane, ir priimkite ^bkrikštą mano vardu, idant būtumėte ^cpašventinti Šventosios Dvasios priėmimu, kad stotumėte be ^ddėmės priešais mane paskutiniają dieną.

21 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tai mano evangelija; ir jūs žinote, ką turite daryti mano bažnyčioje; nes darbus, kuriuos matėte mane darant, jūs taip pat darykite; nes tai, ką matėte mane darant, būtent tai darykite;

22 todėl, jeigu tai darote, jūs esate palaiminti, nes būsite iškelti paskutiniają dieną.

23 Užrašykite tai, ką matėte ir girdėjote, išskyrus tai, kas ^auždrausta.

24 Aprašykite šitų žmonių darbus, kurie bus, kaip kad aprašyta tai, kas buvo.

25 Nes štai šitie žmonės bus ^ateisiami pagal ^bknygas, kurios parašytos ir kurios dar bus parašytos, nes per jas jų darbai bus žinomi žmonėms.

26 Ir štai Tėvo viskas yra ^aužrašyta; todėl pagal knygas, kurios bus parašytos, pasaulis bus teisiamas.

27 Ir žinokite, kad ^ajūs būsite

14b Jn 6:44; 2 Nef 9:5; DS 27:18.

c RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

15a RR Apmokėti, apmokėjimas.

16a RR Atgailauti, atgaila.

b RR Krikštas, krikštyti.

c 1 Nef 13:37.

RR Išverti.

17a RR Teisingumas.

19a Al 11:37.

b DS 84:24.

RR Atilsis, poilsis.

c Apr 1:5; 7:14; Al 5:21, 27; 13:11–13.

20a Etr 4:18.

b RR Krikštas, krikštyti – Krikštas būtinas.

c RR Pašventinimas.

d DS 4:2.

23a 3 Nef 26:16.

25a 2 Nef 33:10–15;

MŽ 1:11.

b 1 Nef 15:32–33.

26a 3 Nef 24:16.

RR Knyga, gyvenimo.

27a 1 Nef 12:9–10;

Mrm 3:19.

šitos liaudies teisėjai, pagal teisimą, kokį aš nurodysiu jums, kuris bus teisingas. Tad ^bkokie vyrai jūs turėtumėt būti? Iš tiesų sakau jums – “tokie, kaip aš esu.

28 Ir dabar aš “einu pas Tėvą. Ir iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, bus jums duota.

29 Todėl “prašykite, ir gausite; belskite, ir jums bus atidaryta; nes tas, kuris prašo, gauna; ir tam, kuris beldžia, bus atidaryta.

30 Ir dabar, štai, mano džiaugsmas didelis, netgi iki pilnatvės, dėl jūsų ir taip pat šitos kartos; taip, ir pats Tėvas ir taip pat visi šventieji angelai džiaugiasi dėl jūsų ir šitos kartos; nes “nė vienas iš jų neprapuolė.

31 Štai norėčiau, kad suprastumėte; nes turiu galvoje tuos iš “šitos kartos, kurie ^bdabar gyvi; ir nė vienas iš jų neprapuolė; ir dėl jų mano “džiaugsmas yra pilnas.

32 Bet štai, man liūdna dėl “ketvirtosios kartos, imant nuo šitos kartos, nes jis vedasi juos nelaisvėn, kaip jis vedėsi pražūties sūnų; nes jie parduos mane už sidabrą ir už auksą, ir už tai, ką ^bkandys ėda ir ką gali vagys įsilaužę vogti. Ir tą dieną aš aplankysiu juos, būtent atgręždamas jų darbus ant jų pačių galvų.

33 Ir buvo taip, kad užbaigęs šituos žodžius, Jėzus tarė savo mokiniams: Įeikite pro “ankštus

vartus; nes ankšti yra vartai, ir siauras kelias, kurie veda į gyvenimą, ir nedaugelis juos randa; bet erdvūs yra vartai ir platus kelias, kurie veda į mirtį, ir daug yra tų, kurie juo keliauja, kol ateina naktis, kada niekas nebegali dirbti.

28 SKYRIUS

Devyni iš dvylikos trokšta paveldo Kristaus karalystėje po savo mirties, ir tai jiems pažadama. Trys nefitai trokšta galios prieš mirtį ir ją gauna, ir dėl to gali pasilikti žemėje, kol Jėzus vėl ateis. Jie perkeliama ir mato tai, ko nevalia ištarti, ir dabar jie tarnauja tarp žmonių. Apie 34–35 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad pasakęs šituos žodžius, Jėzus kalbėjo mokiniams, kiekvienam atskirai, sakydamas jiems: Ko trokštumėt iš manęs, po to kai būsiu nuėjęs pas Tėvą?

2 Ir jie visi, išskyrus tris, kalbėjo, sakydami: Mes trokštame, kad po to, kai būsime nugyvenę žmogaus amžių, mūsų tarnystė, kurion tu mus pašaukei, pasibaigtų, idant galėtume greitai ateiti pas tave tavo karalystėje.

3 Ir jis sakė jiems: Palaiminti esate, kad šito troškote iš manęs; todėl, sulaukę septyniasdešimt dvejų metų, jūs ateisite pas mane mano karalystėje; ir rasite “atilsį su manimi.

27b RR Jėzus
Kristus – Jėzaus
Kristaus pavyzdys.
c Mt 5:48; 3 Nef 12:48.
28a Jn 20:17.
29a Mt 7:7; 3 Nef 14:7.

30a Jn 17:12.
31a 3 Nef 28:23.
b 3 Nef 9:11–13; 10:12.
c RR Džiaugsmas.
32a 2 Nef 26:9–10;
Al 45:10, 12.

b Mt 6:19–21;
3 Nef 13:19–21.
33a Mt 7:13–14;
3 Nef 14:13–14;
DS 22:1–4.
28 3a RR Atilsis, poilsis.

4 Ir kada jis pasikalbėjo su jais, atsigrėžė į tris ir tarė jiems: Ko jūs troškstate, kad padaryčiau dėl jūsų, kada būsiu nuėjęs pas Tėvą?

5 Ir jie liūdėjo savo širdyse, nes nedrįso jam pasakyti, ko troško.

6 Ir jis tarė jiems: Štai aš ^ažinau jūsų mintis, ir jūs troškote, ko troško iš manęs ir ^bJonas, mano mylimasis, kuris buvo su mani mi mano tarnystėje prieš tai, kai buvau iškeltas žydy.

7 Todėl jūs esate labiau palaiminti, nes ^aniekuomet neragausite ^bmirties; bet gyvensite, kad matytumėte visus Tėvo darbus žmonių vaikams, netgi kol viskas bus įvykdyta pagal Tėvo valią, kada aš ateisiu savo šlovėje su dangaus ^ajėgomis.

8 Ir jūs niekuomet nekentėsite mirties skausmų; bet kada aš ateisiu savo šlovėje, jūs būsite akimirksniu pakeisti iš ^amirtingumo į ^bnemirtingumą; ir tada būsite palaiminti mano Tėvo karalystėje.

9 Ir be to, gyvendami kūne, jūs nekęsite nei skausmo, nei sielvarto, nebent dėl pasaulio nuodėmių; ir visa tai aš padarysiu dėl to, ko jūs troškote iš manęs, kadangi jūs troškote ^avesti žmonių sielas pas mane, kol pasaulis stovės.

10 Ir dėl to jūs turėsite džiaugsmo ^apilnatvę; ir jūs atsisėsite

mano Tėvo karalystėje; taip, jūsų džiaugsmas bus pilnas, kaip kad Tėvas man yra suteikęs džiaugsmo pilnatvę; ir jūs būsite tokie kaip aš, o aš esu toks kaip Tėvas; ir Tėvas ir aš esame ^bviena;

11 ir ^aŠventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir mane; ir dėl manęs Tėvas duoda Šventosios Dvasios žmonių vaikams.

12 Ir buvo taip, kad pasakęs šiuos žodžius, Jėzus palietė kiekvieną iš jų savo pirštu, išskyrus tuos tris, kurie turėjo pasilikti, ir tada jis pasišalino.

13 Ir štai, dangūs prasivėrė, ir jie buvo ^apagauti į dangų ir matė bei girdėjo nesakomų dalykų.

14 Ir jiems buvo ^auždrausta prasiatarti; ir jiems nebuvo duota galia ištarti tai, ką jie matė ir girdėjo;

15 ir jie negalėjo pasakyti, ar jie buvo kūne ar be kūno; nes tai pasirodė jiems kaip jų ^aatmainymas, kad jie buvo pakeisti iš šito mirtingo kūno į nemirtingą būseną, idant galėtų matyti Dievo dalykus.

16 Bet buvo taip, kad jie vėl mokė ant žemės veido; tačiau dėl įsakymo, kuris jiems buvo duotas danguje, jie nemokė to, ką girdėjo ir matė.

17 Ir dabar, ar jie buvo mirtingi, ar nemirtingi nuo tos jų pakeitimo dienos, aš nežinau;

6a Am 4:13; Al 18:32.

b Jn 21:21–23;
DS 7:1–4.

7a 4 Nef 1:14;
Mrm 8:10–11;
Etr 12:17.

b RR Perkeltos esybės.
c 3 Nef 20:22.

8a 3 Nef 28:36–40.

RR Mirtingas,
mirtingumas.
b RR Nemirtingas,
nemirtingumas.

9a Fil 1:23–24;
DS 7:5–6.

10a DS 84:36–38.

b Jn 17:20–23.

11a 2 Nef 31:17–21;
3 Nef 11:32.

13a 2 Kor 12:2–4.
14a DS 76:114–116.

15a Moz 1:11.
RR Atmainytas,
atmainymas.

18 bet žinau tik tiek, pagal pateiktą metraščių, kad jie ėjo per žemės veidą ir tarnavo visiems žmonėms, prijungdami prie bažnyčios visus, kurie tik patikėdavo jų pamokslavimu, krikštydami juos, ir visi, kurie tik buvo pakrikštyti, gavo Šventąją Dvasią.

19 Ir tie, kurie nepriklausė bažnyčiai, mesdavo juos į kalėjimą. Ir "kalėjimai negalėdavo išlaikyti jų, nes būdavo perplėšiami pusiau.

20 Ir jie būdavo įmetami po žeme; bet jie ištikdavo žemei Dievo žodžiu taip, kad jo "galia jie būdavo išlaisvinami iš žemės gelmių; ir todėl jie negalėdavo iškasti tokių duobių, kurios pajėgtų juos sulaikyti.

21 Ir triskart jie buvo įmesti į "krosnį ir nepatyrė jokios žalos.

22 Ir dukart jie buvo įmesti į laukinių žvėrių "duobe; ir štai jie žaidė su žvėrimis kaip vaikas su žindomu ėriuku, ir nepatyrė jokios žalos.

23 Ir buvo taip, jog taip jie vaikščiojo tarp visų Nefio žmonių ir skelbė Kristaus "evangeliją visiems žmonėms ant šalies veido; ir šie buvo atversti į Viešpatį ir prijungti prie Kristaus Bažnyčios; ir taip ^btos kartos žmonės buvo palaiminti pagal Jėzaus žodį.

24 Ir dabar, aš, Mormonas,

kuriam laikui baigiu kalbėti apie tai.

25 Štai aš buvau beužrašęs "vardus tų, kurie turėjo niekuomet neragauti mirties, bet Viešpats uždraudė; todėl aš jų nerašau, nes jie yra nuslėpti nuo pasaulio.

26 Bet štai, aš mačiau juos, ir jie tarnavo man.

27 Ir štai jie bus tarp kitataučių, ir kitataučiai jų nepažins.

28 Jie taip pat bus tarp žydų, ir žydai jų nepažins.

29 Ir kada Viešpačiui pagal jo išmintį atrodys tinkama, bus taip, kad jie tarnaus visoms Izraelio "išsklaidytoms gentims ir visoms tautoms, giminėms, liežuviams bei liaudims ir atves iš jų pas Jėzų daug sielų, kad jų troškimas būtų išpildytas, ir taip pat dėl Dievo įtikinančios galios, kuri yra juose.

30 Ir jie yra lyg Dievo "angelai ir, jeigu jie pasimels Tėvui Jėzaus vardu, jie gali parodyti save bet kuriam, kam jiems atrodys tinkama.

31 Todėl jie darys didžius ir nuostabius darbus prieš "didžią ir ateinančią dieną, kada visi žmonės tikrai turės stoti prieš Kristaus teismo krėsę;

32 taip, netgi tarp kitataučių jie darys "didį ir nuostabų darbą prieš tą teismo dieną.

33 Ir jeigu turėtumėte visus Raštus, aprašančius visus nuo-

19a ApD 16:26; Al 14:26–28.

20a Mrm 8:24.

21a Dan 3:22–27;

4 Nef 1:32.

22a Dan 6:17–24;

4 Nef 1:33.

23a RR Evangelija.

b 3 Nef 27:30–31.

25a 3 Nef 19:4.

29a RR Izraelis – Izraelio

išsklaidymas;

Izraelis – Dešimt

prapuolusių Izraelio genčių.

30a RR Angelai.

31a Hel 12:25;

3 Nef 26:4–5.

32a 2 Nef 25:17.

stabiūs Kristaus darbus, jūs žinotumėte, sulig Kristaus žodžiais, kad tai tikrai turi ateiti.

34 Ir vargas bus tam, kuris „neklusys Jėzaus žodžių ir taip pat žodžių ^btų, kuriuos jis išsirinko ir pasiuntė tarp jų; nes kas tik nepriima Jėzaus žodžių ir žodžių tų, kuriuos jis siuntė, nepriima jo; ir todėl jis nepriims jų paskutiniąją dieną;

35 ir jiems būtų buvę geriau, jeigu jie nebūtų gimę. Nes argi manote, jog galite panaikinti teisingumą įžeisto Dievo, kuris buvo „trypiamas po žmonių kojomis, kad per tai ateitų išgelbėjimas?

36 Ir dabar štai, kaip jau kalbėjau apie tuos, – kuriuos Viešpats išsirinko, taip, būtent tris, kurie buvo pagauti į dangus, – kad aš nežinau, ar jie buvo išvalyti nuo mirtingumo iki nemirtingumo,

37 bet štai, po to, kai parašiau, aš pasiteiravau Viešpaties, ir jis apreiškė man, kad būtinai turi būti padarytas pakeitimas jų kūnuose, kitaip jie turės ragauti mirties.

38 Todėl, kad jie neragautų mirties, buvo padarytas „pakeitimas jų kūnuose, idant jie nekenėtų nei skausmo, nei sielvarto, nebent dėl pasaulio nuodėmių.

39 Dabar, šitas pakeitimas nebuvo tolygus tam, kuris įvyks paskutiniąją dieną; bet juose buvo padarytas toks pakeitimas,

kad Šėtonas negalėtų turėti galios jiems, tad negalėtų jų „sugundyti; ir jie buvo ^bpašventinti kūne, tad jie buvo „šventi ir žemiškos jėgos negalėjo jų sulaikyti.

40 Ir šitokios būsenos jie turi pasilikti iki Kristaus teismo dienos; ir tą dieną jie turės patirti didesnę pokytį ir būti priimti į Tėvo karalystę, kad daugiau nebeišeitų lauk, bet amžinai gyventų su Dievu danguose.

29 SKYRIUS

Mormono Knygos išėjimas yra ženklas, kad Viešpats pradėjo rinkti Izraelį ir vykdyti savo sandoras. Tie, kurie atmes jo paskutiniųjų dienų apreiškimus ir dovanas, bus prakeikti. Apie 34–35 m. po Kristaus gim.

Ir dabar štai, sakau jums: kada Viešpats savo išmintyje matys esant tinkama, kad pagal jo žodį šitie žodžiai „ateitų kitataučiams, tada jūs galėsite žinoti, kad ^bsandora, kurią Tėvas sudarė su Izraelio vaikais dėl jų sugražinimo į jų paveldo žemes, jau pradeda pildytis.

2 Ir jūs galite žinoti, kad Viešpaties žodžiai, ištarti per šventuosius pranašus, visi bus įvykdyti; ir jūs neturite sakyti, kad Viešpats „vilkina savo atėjimą pas Izraelio vaikus.

3 Ir jūs neturite įsivaizduoti savo širdyse, kad pasakyti

34a Etr 4:8–12.
b RR Pranašas.

35a Hel 12:2.

38a RR Perkeltos esybės.

39a RR Gundyti,
gundymas.
b RR Pašventinimas.
c RR Šventumas.

29 1a 2 Nef 30:3–8.
b Mrm 5:14, 20.
2a Lk 12:45–48.

žodžiai yra tušti, nes štai Viešpats prisimins savo sandoras, sudarytas savo žmonėms iš Izraelio namų.

4 Ir kada išvysite šituos žodžius išeinant tarp jūsų, tada jau nebeturite daugiau niekinti Viešpaties darbų, nes jo ^ateisingumo ^bkalavijas yra dešinėje jo rankoje; ir štai tą dieną, jeigu niekinsite jo darbus, jis padarys, kad jis pasivytų jus.

5 ^aVargas tam, kuris ^bniekina Viešpaties darbus; taip, vargas tam, kuris ^cneigs Kristų ir jo darbus!

6 Taip, ^avargas tam, kuris neigs Viešpaties apreiškimus ir sakys, kad Viešpats daugiau nebesidarbuoja per apreiškimą arba per pranašystę, arba per ^bdovanas, arba per liežuvius, arba per išgydymus, arba per Šventosios Dvasios galią!

7 Taip, ir vargas tam, kuris, kad gautų ^apelno, sakys tą dieną, jog Jėzus negali padaryti ^bjokio stebuklo; nes tas, kuris tai daro, taps kaip ^cpražūtis sūnus, kuriam, pagal Kristaus žodį, nebuvo pasigailėjimo!

8 Taip, ir jūs neturite daugiau nei ^ašnypti, nei ^bniekinti, nei išjuokti nei ^cžydu, nei ko nors kito iš Izraelio namų likučio; nes štai, Viešpats prisimena savo sandorą jiems, ir jis elgsis su jais pagal tai, ką yra prisiekęs.

9 Todėl jūs neturite manyti, jog galite pasukti Viešpaties dešinę ranką kairėn, idant jis neįvykdytų teismo, kad įvykdytų sandorą, sudarytą Izraelio namams.

30 SKYRIUS

Paskutiniųjų dienų kitataučiams įsakyta atgailauti, ateiti pas Kristų ir būti priskaičiuotiems prie Izraelio namų. Apie 34–35 m. po Kristaus gim.

ĮSIKLAUSYKITE, o jūs, kitataučiai, ir išgirskite Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, žodžius, kuriuos jis ^aįsakė man pasakyti apie jus, nes štai kokius žodžius jis įsako man rašyti:

2 Nusigręžkite visi jūs, ^akitataučiai, nuo savo nelabų kelių; ir ^batgailaukite dėl savo pikto darbų, dėl savo melagysčių ir apgaulių, ir paleistuvysčių, ir dėl savo slaptų bjaurumų, ir stabmeldysčių, ir dėl savo žmogžudysčių, ir piktnaudžiavimų kunigavimu, ir pavydų, ir nesutarimų, ir nuo viso savo nelabumo ir bjaurumų ir ateiškite pas mane, ir priimkite krikštą mano vardu, idant gautumėte savo nuodėmių atleidimą ir būtumėt pripildyti Šventosios Dvasios, idant būtumėt ^cpriskaičiuoti prie mano žmonių, kurie yra Izraelio namų.

4a RR Teisingumas.

b 3 Nef 20:20.

5a 2 Nef 28:15–16.

b Mrm 8:17; Etr 4:8–10.

c Mt 10:32–33.

6a Mrm 9:7–11, 15.

b RR Dovanos,

Dvasios.

7a RR Piktnaudžiavimas kunigavimu.

b 2 Nef 28:4–6;

Mrm 9:15–26.

c RR Sūnūs, pražūtis.

8a 1 Nef 19:14.

b 2 Nef 29:4–5.

c RR Žydai.

30 1a 3 Nef 5:12–13.

2a RR Kitataučiai.

b RR Atgailauti, atgaila.

c Gal 3:27–29;

2 Nef 10:18–19;

3 Nef 16:10–13;

21:22–25; Abr 2:10.

KETVIRTASIS NEFIS

NEFIO KNYGA

ŠIS NEFIS YRA NEFIO, VIENO IŠ JĖZAUS KRISTAUS MOKINIŲ, SŪNUS

Aprašymas apie Nefio žmones pagal jo metrašti

Visi nefitai ir lamanitai atversti į Viešpatį. Jie viską laiko bendra, daro stebuklus ir klesti šalyje. Po dviejų šimtmečių iškyla susiskirstymai, piktdarybės, netikros bažnyčios ir persekiojimai. Po trijų šimtmečių tiek nefitai, tiek ir lamanitai yra nelabi. Amaronas paslepia šventus metraščius. Apie 35–321 m. po Kristaus gim.

IR buvo taip, kad praėjo trisdešimt ketvirtieji metai ir taip pat trisdešimt penktieji, ir štai Jėzaus mokiniai visose aplinkinėse žemėse suformavo Kristaus bažnyčią. Ir visi, kurie tik atėjo pas juos ir tikrai atgailavo dėl savo nuodėmių, buvo pakrikštyti Jėzaus vardu; ir taip pat jie gavo Šventąją Dvasią.

2 Ir buvo taip, kad trisdešimt šeštaisiais metais visi žmonės buvo atversti į Viešpatį, ant viso žemės veido, tiek nefitai, tiek ir lamanitai, ir tarp jų nebuvo jokių nesutarimų ar ginčų, ir kiekvienas teisingai elgėsi su kitu.

3 Ir tarp savęs jie „viską laikė bendra; todėl nebuvo turtingų ar vargšų, vergų ar laisvųjų, bet jie visi tapo laisvi ir dangiškosios dovanos dalininkai.

4 Ir buvo taip, jog taip pat praė-

jo ir trisdešimt septintieji metai, ir šalyje vis dar tęsėsi taika.

5 Ir Jėzaus mokiniai darė didžius ir nuostabius darbus tiek, kad jie „gydė ligonius ir prikeldavo mirusiuosius, ir padarydavo, kad luošieji vaikščiotų ir aklieji atgautų regėjimą, ir kurtieji girdėtų; ir visokius ^bstebuklus jie darė tarp žmonių vaikų; ir niekaip kitaip jie nedarydavo stebuklų, kaip tik Jėzaus vardu.

6 Ir taip praėjo trisdešimt aštuntieji metai ir taip pat trisdešimt devintieji, keturiasdešimt pirmieji bei keturiasdešimt antrieji, taip, netgi kol praėjo keturiasdešimt devyneri metai, ir taip pat penkiasdešimt pirmieji bei penkiasdešimt antrieji; taip, ir netgi kol praėjo penkiasdešimt devyneri metai.

7 Ir Viešpats nepaprastai laimino juos toje žemėje; taip, tiek, kad jie vėl pasistatė miestus ten, kur miestai buvo sudeginti.

8 Taip, jie netgi atstatė tą didį Zarahemlos „miestą.

9 Bet buvo daug miestų, kurie buvo „nugramzdinti, ir į jų vietą atėjo vandenys; todėl šitų miestų nebuvo galima atstatyti.

10 Ir dabar štai, buvo taip, kad Nefio žmonės sustiprėjo ir nepa-

[4 NEFIO]
1 3a ApD 4:32;
3 Nef 26:19.
RR Pašvesti,

pašventimo
įstatymas.
5a RR Išgydyti,
išgydymai.

b Jn 14:12.
RR Stebuklas.
8a 3 Nef 8:8.
9a 3 Nef 9:4, 7.

prastai greitai dauginosi, ir tapo nepaprastai ^agražia ir pasigėrėtina liaudimi.

11 Ir buvo vesdinami bei tekinamos, ir buvo laiminami pagal daugybę pažadų, kuriuos Viešpats buvo jiems davęs.

12 Ir jie jau nebesilaikė Mozės ^aįstatymo ^britualų ir apeigų; bet jie laikėsi ^aįsakymų, kuriuos gavo iš savo Viešpaties ir savo Dievo, nesiliaudami ^cpasninkauti ir melstis, ir dažnai rinktis drauge, kad melstųsi ir klausytųsi Viešpaties žodžio.

13 Ir buvo taip, kad tarp visų tų žmonių visoje toje žemėje nebuvo nesutarimų; bet tarp Jėzaus mokinių buvo daromi galingi stebuklai.

14 Ir buvo taip, kad praėjo septyniasdešimt pirmieji metai ir taip pat septyniasdešimt antrieji, taip, ir galiausiai, kol praėjo septyniasdešimt devintieji metai; taip, net šimtas metų praėjo, ir Jėzaus mokiniai, kuriuos jis išsirinko, visi išėjo į Dievo ^arojų, išskyrus tuos ^btris, kurie turėjo pasilikti; o į jų vietą buvo ^aįšventinti kiti ^dmokiniai; ir taip pat išėjo anapus daugelis iš tos kartos.

15 Ir buvo taip, kad dėl Dievo meilės, kuri gyvavo žmonių širdyse, nebuvo ^ajokių nesutarimų toje žemėje.

16 Ir nebuvo ^ajokių pavydulavimų nei vaidų, nei sambrūz-

džių, nei paleistuvysčių, nei melagysčių, nei žmogžudysčių, nei jokio ^bgašlavimo; ir tikrai negalėjo būti ^claimingesnių žmonių tarp visų žmonių, kuriuos sukūrė Dievo ranka.

17 Nebuvo jokių plėšikų nei žmogžudžių, nei lamanitų, nei jokių kitų -itų, bet jie buvo ^aviena – Kristaus vaikai ir Dievo karalystės paveldėtojai.

18 Ir kokie jie buvo palaiminti! Nes Viešpats laimino juos visuose jų darbuose; taip, jie buvo laiminami ir klestėjo, kol praėjo šimtas dešimt metų; ir išėjo anapus pirmoji karta po Kristaus, ir visoje šalyje nebuvo jokių nesutarimų.

19 Ir buvo taip, kad Nefis, tas, kuris vedė šitą paskutinį metraštinį (o jis vedė jį ant Nefio ^aplokštelių), numirė, ir jo sūnus Amosas vedė jį ano vietoje; ir jis taip pat vedė jį ant Nefio plokštelių.

20 Ir jis vedė jį aštuoniasdešimt ketverius metus, ir vis dar tebebuvo taika šalyje, išskyrus nedidelę žmonių dalį, kuri maištavo prieš bažnyčią ir prisiėmė lamanitų vardą; taigi šalyje vėl atsirado lamanitai.

21 Ir buvo taip, kad Amosas taip pat numirė (ir tai buvo šimtas devyniasdešimt ketveri metai nuo Kristaus atėjimo), ir jo sūnus Amosas vedė metraštinį vietoje jo; ir jis taip pat vedė jį

10a Mrm 9:6.
12a RR Mozės įstatymas.
b 2 Nef 25:30;
3 Nef 15:2–8.
c Mor 6:5;
DS 88:76–77.
14a RR Rojus.

b 3 Nef 28:3–9.
RR Perkeltos esybės.
c RR Įšventinti,
iššventinimas.
d RR Mokinyms.
15a RR Ramybė, taika.
16a RR Vienybė.

b RR Geidulys.
c Mzj 2:41;
Al 50:23.
RR Džiaugsmas.
17a Jn 17:21.
RR Sionė.
19a RR Plokštelės.

ant Nefio plokštelių; ir tai taip pat buvo užrašyta Nefio knygoje, kuri ir yra šitoji knyga.

22 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai metų; ir antroji karta, išskyrus nedaugelį, išėjo anapus.

23 Ir dabar aš, Mormonas, norėčiau, kad žinotumėt, jog žmonių taip padaugėjo, kad jie buvo pasklidę po visą tos žemės veidą, ir jie tapo labai turtingi dėl jų klestėjimo Kristuje.

24 Ir dabar, šitais du šimtai pirmaisiais metais tarp jų pradėjo rasti tokių, kurie aukštinosi dėl „išdidumo – dėvėjo prabangių drabužius, visokius puikius perlus ir gražius pasaulio daiktus.

25 Ir nuo to laiko jie savo gėrybes ir savo turtą tarp savęs jau nebelaikė „bendru.

26 Ir jie pradėjo skirstytis į klases; ir pradėjo statyti „bažnyčias^b pelnui gauti, ir pradėjo neigti tikrąją Kristaus Bažnyčią.

27 Ir buvo taip, kad po dviejų šimtų dešimties metų toje žemėje buvo daug bažnyčių; taip, buvo daug bažnyčių, kurios skelbėsi pažįstančios Kristų, tačiau „atmetė didžiąją dalį jo evangelijos, tad priimdavo visoki nelabumą ir pateikdavo tai, kas šventa, tiems, kuriems tai buvo^b draudžiama dėl nevertumo.

28 Ir šita „bažnyčia nepaprastai gausėjo dėl nedorybės ir dėl

jų širdis užvaldžiusio Šėtono galios.

29 Ir dar buvo kita bažnyčia, kuri neigė Kristų; ir jie „persekiavo tikrąją Kristaus bažnyčią dėl jų nuolankumo ir tikėjimo Kristumi; ir jie nekentė jų dėl daugybės tarp jų daromų stebuklų.

30 Todėl jie naudojo jėgą ir valdžią prieš Jėzaus mokinius, kurie pasiliko su jais, ir įmėsdavo juos į „kalėjimą; bet Dievo žodžio galia, kuri buvo juose, tie kalėjimai būdavo perplėšiami pusiau, ir jie išeidavo, darydami didžius stebuklus tarp jų.

31 Tačiau, nepaisant visų tų stebuklų, žmonės užkietino savo širdis ir stengėsi nužudyti juos, lygiai kaip žydai Jeruzalės žemėje stengėsi nužudyti Jėzų, sulig jo žodžiu.

32 Ir jie įmėsdavo juos į „ugnies^b krosnis, o tie išeidavo nepatyrę jokios žalos.

33 Ir jie taip pat įmėsdavo juos į laukinių žvėrių „duobes, o jie žaisdavo su laukiniais žvėrimis kaip vaikas su ėriuku; ir jie išeidavo iš jų tarpo, nepatyrę jokios žalos.

34 Nepaisant to, žmonės užkietino savo širdis, nes daugelis kunigų ir netikrų pranašų vedė juos statyti daug bažnyčių ir daryti visokią nedorybę. Ir jie „mušė Jėzaus žmones; bet Jėzaus žmonės nemušė atgalios. Ir taip

24a RR Išdidumas.

25a 4 Nef 1:3.

26a 1 Nef 22:23;

2 Nef 28:3;

Mrm 8:32–38.

b DS 10:56.

RR Piktnaudžiavimas

kunigavimu.

27a RR Atsimetimas.

b 3 Nef 18:28–29.

28a RR Velnias – Velnio bažnyčia.

29a RR Persekiojami, persekiojimas.

30a 3 Nef 28:19–20.

32a Dan 3:26–27.

b 3 Nef 28:21.

33a 3 Nef 28:22.

34a 3 Nef 12:39;

DS 98:23–27.

jie metai iš metų ritosi į netikėjimą ir nelabumą, netgi kol praėjo du šimtai trisdešimt metų.

35 Ir dabar buvo taip, kad tais metais, taip, du šimtai trisdešimt pirmaisiais metais tarp žmonių įvyko didelis susiskirstymas.

36 Ir buvo taip, kad tais metais iškilo žmonės, kurie vadinosi nefitais, ir jie buvo tikri tikintieji Kristumi; ir tarp jų buvo tie, kuriuos lamanitai vadino jokūbitais ir juozapitais, ir zoramitais;

37 todėl tikri tikintieji Kristumi ir tikri Kristaus garbintojai (tarp kurių buvo "trys Kristaus mokiniai, kurie turėjo pasilikti) buvo vadinami nefitais ir jokūbitais, ir juozapitais, ir zoramitais.

38 Ir buvo taip, kad tie, kurie atmetė evangeliją, buvo pavadinti lamanitais ir lemuelitais, ir izmaelitais; ir jie nenusirito į netikėjimą, kaip pradžioje nusirito jų tėvai, bet sąmoningai "sukilo prieš Kristaus evangeliją; ir jie mokė savo vaikus netikėti.

39 Ir tai buvo dėl jų tėvų nelabumo ir bjaurumo, lygiai taip, kaip tai buvo pradžioje. Ir jie buvo "mokomi neapkęsti Dievo vaikų, lygiai kaip jau nuo pat pradžios lamanitai buvo mokomi nekęsti Nefio vaikų.

40 Ir buvo taip, kad praėjo du šimtai keturiasdešimt ketveri metai, ir tokie buvo šitos liaudies reikalai. Ir nelabesnioji liaudies dalis sustiprėjo ir tapo daug gausesnė už Dievo žmones.

41 Ir jie toliau statėsi bažnyčias ir puošė jas visokiais brangiais daiktais. Ir taip praėjo du šimtai penkiasdešimt metų ir taip pat du šimtai šešiasdešimt metų.

42 Ir buvo taip, kad nelaboji liaudies dalis vėl ėmėsi atkurti slaptas Gadiantono priesaikas ir "sajungas.

43 Ir taip pat žmonės, vadinami Nefio žmonėmis, savo širdyse pradėjo didžiulotis dėl savo nepaprastų turtų ir tapo tušti, kaip ir jų broliai lamanitai.

44 Ir nuo šiol tie mokiniai pradėjo sielvartauti dėl pasaulio "nuodėmių.

45 Ir buvo taip, kad praėjus trimis šimtams metų, tiek Nefio žmonės, tiek ir lamanitai tapo nepaprastai nelabi, tiek vieni, tiek ir kiti.

46 Ir buvo taip, kad Gadiantono plėšikai pasklido po visą tos žemės veidą; ir, išskyrus tuos Jėzaus mokinius, nebuvo nė vieno teisaus. Ir jie susikrovė apščiai aukso ir sidabro bei užsiiminėjo įvairiausia prekyba.

47 Ir buvo taip, kad, praėjus trimis šimtams penkeriems metams (o žmonės tebebuvo nelabume), numirė Amosas; ir jo brolis Amaronas vedė šitą metraščių vietoje jo.

48 Ir buvo taip, kad, praėjus trimis šimtams dvidešimčiai metų, Amaronas, verčiamas Šventosios Dvasios, paslėpė "metraščius, kurie buvo šventi, – taip, tikrai, visus šventus metraščius, kurie buvo perduo-

37a 3 Nef 28:6–7;
Mrm 8:10–11.
38a RR Maištas,

sukilimas.
39a Mzj 10:17.
42a RR Slaptos sąjungos.

44a 3 Nef 28:9.
48a Hel 3:13, 15–16.

dami iš kartos į kartą, kurie buvo šventi – net iki trys šimtai dvidešimtųjų metų nuo Kristaus atėjimo.

49 Ir jis paslėpė juos Viešpa-

čiui, kad jie galėtų vėl “ateiti Jokūbo namų likučiu, pagal Viešpaties pranašystes ir pažadus. Ir taip baigiasi Amarono metraštis.

MORMONO KNYGA

1 SKYRIUS

Amaronas duoda nurodymus Mormonui dėl šventųjų metraščių. Prasideda karas tarp nefitų ir lamanitų. Viešpats pasiima tris nefitus. Įsigali nelabumas, netikėjimas, burtininkavimas ir raganavimas. Apie 321–326 m. po Kristaus gim.

IR dabar, aš, “Mormonas, darau ^bmetraščių apie tai, ką ir mačiau, ir girdėjau, bei pavadinu jį Mormono knyga.

2 Ir apie tą laiką, kada “Amaronas paslėpė metraščius Viešpačiui, jis atėjo pas mane (aš tada buvau maždaug dešimties metų amžiaus, ir mane pradėjo ^bmokyti pagal mūsų liaudies mokymą) ir tarė man: Suvokiu, kad esi rimtas vaikas ir pastabus;

3 todėl, kada būsi maždaug dvidešimt ketverių metų amžiaus, norėčiau, kad prisimintum tai, ką būsi pastebėjęs apie šią liaudį; ir kada būsi to amžiaus, nueik į Antumo žemę, į kalvą, kuri vadinsis “Šimo kalva;

ten aš paslėpiau Viešpačiui visus šventus raižinius apie šią liaudį.

4 Ir štai, tu paimsi Nefio “plokšteles, o kitas paliksi ten, kur jos yra; ir tu išraižysi ant Nefio plokštelių viską, ką pastebėsi apie šią liaudį.

5 Ir aš, Mormonas, būdamas “Nefio palikuonis (ir mano tėvo vardas buvo Mormonas), įsidėmėjau tai, ką man įsakė Amaronas.

6 Ir buvo taip, jog man esant vienuolikos metų amžiaus, mano tėvas išsivežė mane į pietinę žemę, netgi į Zarahemlos žemę.

7 Visas žemės veidas buvo padengtas pastatais, ir žmonių buvo beveik taip pat gausu kaip jūros smilčių.

8 Ir buvo taip, kad šitais metais prasidėjo karas tarp nefitų, kurie susidėjo iš nefitų ir jokūbitų, ir juozapitų, ir zoramitų; ir šitas karas buvo tarp nefitų ir lamanitų, lemuelitų ir izmaelitų.

9 Dabar, lamanitai, lemuelitai ir izmaelitai buvo vadinami

49a En 1:13.

[MORMONO]

1 1a RR Mormonas, nefitų pranašas.

b 3 Nef 5:11–18.

2a 4 Nef 1:47–49.

b Mzj 1:3–5.

3a Etr 9:3.

4a MŽ 1:1, 11.

RR Plokštelės.

5a 3 Nef 5:12, 20.

lamanitais; ir buvo dvi pusės: nefitai ir lamanitai.

10 Ir buvo taip, kad tarp jų prasidėjo karas Zarahemlos pasienyje, prie Sidono vandenų.

11 Ir buvo taip, kad nefitai surinko daugybę vyrų, netgi daugiau kaip trisdešimt tūkstančių. Ir buvo taip, kad dar tais pačiais metais jie kovojo keletą kautynių, kuriose nefitai sutriuškino lamanitus ir daugelį jų nukovė.

12 Ir buvo taip, kad lamanitai atsisakė savo ketinimo ir šalyje buvo įvesta taika; ir taika tęsėsi apie ketverius metus, tad nebuvo kraujo praliejimo.

13 Bet nelabumas išgalėjo ant visos žemės veido, tad Viešpats pasiėmė savo „mylimus mokinius, ir dėl žmonių nedorybės stebuklą bei išgydymų darbas liovėsi.

14 Ir nebebuvo „dovanų iš Viešpaties, ir dėl jų nelabumo bei ^bnetikėjimo „Šventoji Dvasia nebeateidavo nė ant vieno.

15 O aš buvau penkiolikos metų amžiaus ir gana rimtas, todėl mane aplankė Viešpats ir aš paragavau ir pažinau Jėzaus gerumą.

16 Ir aš stengiausi pamokslauti šitiems žmonėms, bet mano burna buvo užčiaupta, ir man buvo uždrausta pamokslauti jiems; nes štai, jie sąmoningai „sukilo prieš savo Dievą; ir dėl jų nedorybės mylimi mokiniai buvo ^bpaimti iš tos žemės.

17 Bet aš likau tarp jų. Tačiau man buvo uždrausta pamokslauti jiems dėl jų širdžių kietumo; ir dėl jų širdžių kietumo ta žemė buvo jiems „prakeikta.

18 Ir šitie Gadiantono plėšikai, buvę tarp lamanitų, užplūdo šią žemę tiek, kad jos gyventojai pradėjo slėpti savo „lobius žemėje; o šie tapo slidūs, kadangi Viešpats buvo prakeikęs šią žemę, tad jie negalėjo jų išlaikyti nė atgauti.

19 Ir buvo užsiiminėjama burtininkavimu, raganavimu ir magija; ir piktojo galia buvo naudojama ant viso žemės veido, būtent kad išsipildytų visi Abinadžio, taip pat ir Samuelio Lamanito, žodžiai.

2 SKYRIUS

Mormonas vadovauja nefitų armijoms. Kraujas ir skerdynės šluoja žemę. Nefitai aimanuoja ir sielvartauja pasmerktųjų sielvartu. Jų malonės diena praėjusi. Mormonas gauna Nefio plokšteles. Karai tęsiasi. Apie 327–350 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad dar tais pačiais metais vėl prasidėjo karas tarp nefitų ir lamanitų. Aš, nors ir jaunas, buvau didelio ūgio; todėl Nefio žmonės paskyrė mane savo vadu, kitaip sakant, savo armijų vadu.

2 Todėl buvo taip, kad šešioliktaisiais savo metais nefitų

13a 3 Nef 28:2, 12.

14a Mor 10:8–18, 24.

b RR Netikėjimas.

c RR Šventoji Dvasia.

16a RR Maištas, sukilimas.

b Mrm 8:10.

17a 2 Nef 1:7;

Al 45:10–14, 16.

18a Hel 13:18–20;

Etr 14:1–2.

armijos priešakyje aš ėjau prieš lamanitus; taigi praėjo trys šimtai dvidešimt šešeri metai.

3 Ir buvo taip, kad trys šimtai dvidešimt septintaisiais metais lamanitai atėjo prieš mus su nepaprastai didelėmis pajėgomis, tokiomis, kad jie išgąsdino mano armijas; todėl jos nenorėjo kautis ir pradėjo trauktis link šiaurinių kraštų.

4 Ir buvo taip, kad mes atėjome į Angolos miestą ir užėmėme šitą miestą, ir pasirengėme gintis nuo lamanitų. Ir buvo taip, kad visomis savo jėgomis mes tvirtinome miestą; bet nepaisant visų mūsų įtvirtinimų, lamanitai puolė ir išvijoj mus iš to miesto.

5 Ir taip pat išvijoj mus iš Dovydo žemės.

6 Ir mes nužygiavome ir atėjome į Jozuės žemę, kuri buvo vakariniame pakrašty prie jūros pakrantės.

7 Ir buvo taip, kad mes kuo skubiausiai rinkome savo žmones, kad galėtume juos surinkti į vieną kūną.

8 Bet štai, žemė buvo pilna plėšikų ir lamanitų; ir nepaisant didžio sunaikinimo, pakibusio virš mano žmonių, jie neatgailavo dėl savo piktadarybių; taigi kraujas ir skerdynės pasklido po visą žemės veidą, tiek iš nefitų pusės, tiek ir iš lamanitų pusės; ir ant viso žemės veido buvo vienas visuotinis sukilimas.

9 Ir dabar, lamanitai turėjo karalių, ir jo vardas buvo Aaronas;

ir jis atėjo prieš mus su keturiasdešimties keturių tūkstančių armija. Ir štai, aš atrėmiau jį savo keturiasdešimt dviem tūkstančiais. Ir buvo taip, kad aš savo armija sumušiau jį, tad jis bėgo nuo manęs. Ir štai, visa tai buvo padaryta, ir praėjo trys šimtai trisdešimt metų.

10 Ir buvo taip, kad nefitai pradėjo atgailauti dėl savo nedorybės ir pradėjo šaukti, lygiai taip, kaip buvo išpranašauta pranašo Samuelio; nes štai, dėl vagių ir plėšikų, ir žudikų, ir magijos, ir raganavimo toje žemėje niekas negalėjo išlaikyti to, kas jam priklausė.

11 Tad dėl to kilo raudos ir aimanos visoje žemėje, o ypač tarp Nefio žmonių.

12 Ir buvo taip, kad man, Mormonui, pamačius jų aimanas ir raudas, ir sielvartą prieš Viešpatį, mano širdis pradėjo džiūgauti, nes, žinodamas Viešpaties pasigailėjimus ir didį kantrumą, maniau, kad jis pasigailės jų, kad jie vėl taptų teisia liaudimi.

13 Bet štai, šitas mano džiaugsmas buvo tuščias, nes jų „sielvartavimas buvo ne atgailai dėl Dievo gerumo; bet tai buvo greičiau ^bpasmerktųjų sielvartavimas dėl to, kad Viešpats ne visada leis jiems būti ^claimingiems nuodėmėje.

14 Ir jie neatėjo pas Jėzų sudužusiomis „širdimis ir atgailaujančiomis dvasiomis, bet ^bkeikė Dievą ir norėjo numirti.

2 13a 2 Kor 7:10;

Al 42:29.

b RR Pasmerktas,

pasmerktumas.

c Al 41:10.

14a RR Sudužusi širdis.

b RR Piktžodžiauti,

piktžodžiavimas.

Nepaisant to, jie kovojo kalaviju už savo gyvybę.

15 Ir buvo taip, kad mano liūdesys vėl sugrižo man ir aš pamačiau, kad „malonės^b diena jiems jau „buvo praėjusi, tiek laikinai, tiek dvasiškai; nes aš mačiau tūkstančius jų nukirstus atvirame maište prieš savo Dievą ir sukrautus ant žemės veido kaip mėšlą. Ir taip praėjo trys šimtai keturiasdešimt ketveri metai.

16 Ir buvo taip, kad trys šimtai keturiasdešimt penktaisiais metais nefitai pradėjo bėgti nuo lamanitų; ir jie buvo vejami, kol atėjo net į Jašono žemę, ir tik tada buvo įmanoma sustabdyti jų traukimąsi.

17 Ir dabar, Jašono miestas buvo netoli tos „žemės, kur Amaronas buvo paslėpęs metraščius Viešpačiui, kad jie nebūtų sunaikinti. Ir štai aš nuėjau pagal Amarono žodį ir paėmiau Nefio plokštes, ir surašiau metraščių pagal Amarono žodžius.

18 Ir ant Nefio plokštelių aš surašiau pilną viso nelabumo ir bjaurumų aprašymą; bet ant šitų „plokštelių aš susilaikiau rašyti pilną jų nelabumo ir bjaurumų aprašymą, nes štai nuolatinis nelabumo ir bjaurumų vaizdas visuomet buvo prieš mano akis nuo pat to laiko, kai tik buvau pajėgus suvokti žmogaus kelius.

19 Ir vargas man dėl jų nelabumo; nes visas mano dienas mano širdis buvo pripildyta

sielvarto dėl jų nelabumo; tačiau aš žinau, kad būsiu „iškeltas paskutiniąją dieną.

20 Ir buvo taip, kad šitais metais Nefio žmonės vėl buvo medžiojami ir vejami. Ir buvo taip, kad mes buvome vejami, kol atėjome šiaurėn į žemę, vadinamą Šemo žeme.

21 Ir buvo taip, kad mes įtvirtinome Šemo miestą ir surinkome savo žmones, kiek tik buvo įmanoma, kad galbūt galėtume juos išgelbėti nuo sunaikinimo.

22 Ir buvo taip, kad trys šimtai keturiasdešimt šeštaisiais metais jie vėl pradėjo pulti mus.

23 Ir buvo taip, kad aš kalbėjau savo žmonėms ir karštai juos raginau drąsiai stovėti prieš lamanitus ir „kovoti už savo žmonas ir savo vaikus, ir savo namus, ir savo šeimas.

24 Ir mano žodžiai sužadino juose šiovias tokias pastangas, tad jie nebebėgo nuo lamanitų, bet drąsiai priešinosi jiems.

25 Ir buvo taip, kad mes su trisdešimties tūkstančių armija kovėmės prieš penkiasdešimties tūkstančių armiją. Ir buvo taip, kad mes stovėjome prieš juos taip tvirtai, jog jie bėgo nuo mūsų.

26 Ir buvo taip, kad jiems bėgant, mes vijomės juos su savo armijomis ir vėl susikovėme su jais ir sumušėme juos; tačiau Viešpaties stiprybės nebebuvo su mumis; taip, mes buvome palikti patys sau, tad Viešpaties Dvasios nebebuvo mumyse;

15a RR Malonė.

b Hel 13:38.

c Jer 8:20; DS 56:16.

17a Mrm 1:1–4.

18a RR Plokštelės.

19a Mzj 23:22; Etr 4:19.

23a Mzj 20:11;

Al 43:45.

todėl mes tapome silpni kaip mūsų broliai.

27 Ir mano širdis sielvartavo dėl šitos didžios mano žmonių nelaimės, dėl jų nelabumo ir jų bjaurumų. Bet štai, mes išėjome prieš lamanitus ir Gadianono plėšikus, kol vėl užėmėme savo paveldo žemes.

28 Ir praėjo trys šimtai keturiasdešimt devintieji metai. O trys šimtai penkiasdešimtaisiais metais mes sudarėme sutartį su lamanitais ir Gadianono plėšikais, pagal kurią pasidalinome mūsų paveldo žemes.

29 Ir lamanitai atidavė mums šiaurinę žemę, taip, netgi iki siauros „perėjos, vedančios į pietinę žemę. O mes atidavėme lamanitams visą pietinę žemę.

3 SKYRIUS

Mormonas šaukia nefitus į atgailą. Jie laimi didelę pergalę ir giriasi savo jėga. Mormonas atsikako vadovauti jiems, ir jo maldos už juos yra be tikėjimo. Mormono Knyga kviečia dvylika Izraelio genčių tikėti evangelija. Apie 360–362 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad lamanitai daugiau nebeatėjo kautis, kol praėjo dar dešimt metų. Ir štai, aš įdarbinau savo žmones, nefitus, ruošti savo žemes ir ginklus kovos metui.

2 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė man: Šauk šitiems žmonėms: atgailaukite ir ateikite pas mane, ir priimkite krikštą, ir vėl

statykite mano bažnyčią, ir jūs bus pasigailėta.

3 Ir aš šaukiau šitiems žmonėms, bet tai buvo tuščiai; ir jie nesuprato, kad tai Viešpats jų pasigailėjo ir davė jiems galimybę atgailauti. Bet štai jie užkietino savo širdis prieš Viešpatį, savo Dievą.

4 Ir buvo taip, kad praėjus šitiems dešimčiai metų, kas iš viso sudarė tris šimtus šešiasdešimt metų nuo Kristaus atėjimo, lamanitų karalius atsiuntė man laišką, kuris pranešė man, kad jie vėl ruošiasi ateiti kautis su mumis.

5 Ir buvo taip, kad aš nurodžiau savo žmonėms susirinkti Dykynės žemėje į miestą, kuris buvo pasienyje, prie siauro praėjimo, vedančio į pietinę žemę.

6 Ir ten mes išdėstėme savo armijas, kad galėtume sustabdyti lamanitų armijas, kad jie neužimtų jokių mūsų žemių; todėl mes įsitvirtinome prieš juos visomis savo pajėgomis.

7 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt pirmaisiais metais lamanitai atėjo į Dykynės miestą kautis prieš mus; ir buvo taip, kad tais metais mes sumušėme juos taip, kad jie vėl sugrižo į savo žemes.

8 Ir trys šimtai šešiasdešimt antraisiais metais jie vėl atėjo kautis. Ir mes vėl juos sumušėme ir daugybę jų nukovėme, ir jų žuvusieji buvo sumesti į jūrą.

9 Ir dabar, dėl šito didelio darbo, kurį padarė mano žmonės nefitai, jie pradėjo „girtis savo

pačių jėga ir prisiekinėti prieš dangus, kad atkeršys už savo brolių, kuriuos nužudė jų priešai, kraują.

10 Ir jie prisiekinėjo dangumis ir taip pat Dievo sostu, kad "išeis kautis su savo priešais ir iškirs juos nuo žemės veido.

11 Ir buvo taip, kad aš, Mormonas, nuo šiol visiškai atsisakiau būti šitų žmonių karvedžiu ir vadovu dėl jų nelabumo ir bjaurumo.

12 Štai aš vedžiau juos; nepaisant jų nelabumo, aš daug kartų vedžiau juos kautis ir visa savo širdimi mylėjau juos Dievo "meile, kuri buvo manyje; ir ištisą dieną aš liejau sielą savo Dievui maldoje už juos; tačiau, dėl jų širdžių kietumo, tai buvo ^bbe tikėjimo.

13 Ir triskart aš išgelbėjau juos iš jų priešų rankų, o jie neatgailavo dėl savo nuodėmių.

14 Ir kada jie prisiekė viskuo, kuo prisiekinėti "uždraudė jiems mūsų Viešpatį ir Gelbėtoją Jėzus Kristus, jog nueis kautis pas savo priešus ir atsikeršys už savo brolių kraują, štai atėjo man Viešpaties balsas, sakantis:

15 Mano yra "kerštas, aš ^batmokėsiu; ir kadangi šitie žmonės neatgailauja po to, kai aš išgelbėjau juos, štai jie bus iškirsti nuo šitos žemės veido.

16 Ir buvo taip, kad aš visiškai atsisakiau eiti prieš savo prie-

šus; ir padariau taip, kaip Viešpats įsakė man; ir aš stovėjau kaip pasyvus liudytojas, kad paskelbčiau pasauliui tai, ką mačiau ir girdėjau pagal Dvasios pasireiškimus, kuri liudijo apie tai, kas įvyks.

17 Todėl aš rašau "jums, kita-taučiai, ir taip pat jums, Izraelio namai, kad, prasidėjus darbui, būtumėte pasiruošę sugrižti į savo paveldo žemę;

18 taip, štai rašau visiems žemės pakraščiams; taip, jums, dvylika Izraelio genčių, kurias pagal jūsų darbus "teis dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko savo mokiniais Jeruzalės žemėje.

19 Ir taip pat rašau šitos liaudies likučiu, kuri taip pat teis "dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko šitoje žemėje; o juos teis tie kiti dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko Jeruzalės žemėje.

20 Ir Dvasia tai apreiškia man; todėl aš rašau visiems jums. Ir aš rašau jums tam, kad žinotumėte, jog visi turite stoti prieš Kristaus "teismo kragę, taip, kiekviena siela, priklausanti visai žmogiškai Adomo ^bšeimai; ir jūs turite stoti, kad būtumėte teisiami pagal savo darbus, ar jie geri, ar pikti;

21 ir taip pat kad "tikėtumėte Jėzaus Kristaus evangelija, kurią turėsite pas save; ir taip pat kad ^bžydai, Viešpaties sandoros žmonės, turės kitą "liudytoją be

10a 3 Nef 3:20–21;
Mrm 4:4.

12a RR Meilė.
b Mrm 5:2.

14a 3 Nef 12:34–37.

15a RR Kerštas.
b DS 82:23.

17a 2 Nef 30:3–8;
3 Nef 29:1.

18a Mt 19:28;
Lk 22:29–30;
DS 29:12.

19a 1 Nef 12:9–10.
20a RR Teismas,

paskutinysis.
b DS 27:11.
21a DS 3:20.
b RR Žydai.
c 2 Nef 25:18.

to, kuri jie matė ir girdėjo, kad Jėzus, kuri jie nužudė, buvo pats „Kristus ir pats Dievas.

22 Ir aš norėčiau įtikinti „visus jus, o žemės pakraščiai, atgailauti ir pasiruošti stoti prieš Kristaus teismo krėsę.

4 SKYRIUS

Karas ir skerdynės tęsiasi. Nelabieji baudžia nelabuosis. Įsigali toks didelis nelabumas, kokio dar nebuvo visame Izraelyje. Moterys ir vaikai aukojami stabams. Lamanitai pradeda šluoti nefitus prieš save. Apie 363–375 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt trečiaisiais metais nefitai su savo armijomis iš Dykynės žemės išėjo kautis su lamanitais.

2 Ir buvo taip, kad nefitų armijos buvo nuvytos atgal į Dykynės žemę. Ir kol jie buvo dar nuvargę, žvali lamanitų armija atėjo prieš juos; ir jie patyrė tokias nuožmias kautynes, kad lamanitai užėmė Dykynės miestą ir nukovė daug nefitų, ir paėmė daug belaisvių.

3 O likusieji pabėgo ir prisijungė prie Teankumo miesto gyventojų. Dabar, Teankumo miestas buvo išsidėstęs pakrašty prie jūros kranto; ir taip pat jis buvo netoli Dykynės miesto.

4 O nefitų armijos pradėjo būti triuškinamos dėl to, „kad jos nuėjo pas lamanitus; nes jeigu ne tai, lamanitai nebūtų galėję įgyti galios jiems.

5 Bet štai, Dievo teismai pasivys nelabuosis; ir nelabieji bus „baudžiami nelabųjų; nes būtent nelabieji kursto žmonių vaikų širdis pralieti kraują.

6 Ir buvo taip, kad lamanitai ruošėsi pulti Teankumo miestą.

7 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt ketvirtaisiais metais lamanitai atėjo prieš Teankumo miestą, kad galėtų užimti ir Teankumo miestą.

8 Ir buvo taip, kad nefitai atmušė ir nuviję juos atgal. Ir pamatę, kad nuviję lamanitus, nefitai vėl gyrėsi savo pačių jėga; ir jie išėjo savo pačių stiprybėje ir vėl užėmė Dykynės miestą.

9 Ir dabar, visa tai buvo padaryta, ir abiejose pusėse buvo nukauta tūkstančiai, tiek nefitų, tiek ir lamanitų.

10 Ir buvo taip, kad praėjo trys šimtai šešiasdešimt šeštieji metai ir lamanitai vėl atėjo prieš nefitus kautis; o nefitai vis tiek neatgailavo dėl to blogio, kuri buvo padarę, bet atkakliai laikėsi savo nelabumo.

11 Ir nei liežuvius negali apsaugyti, nei žmogus negali tobulai aprašyti to siaubingo kraujo ir skerdynių vaizdo, kuris buvo tarp tų žmonių, tiek nefitų, tiek ir lamanitų; ir kiekviena širdis buvo užkietinta, tad jie nepaliaujamai mėgavosi kraujo liejimu.

12 Ir, anot Viešpaties žodžių, dar niekada nėra buvę tokio didžiulio „nelabumo tarp visų Lehio vaikų ir netgi tarp visų

Izraelio namų, koks buvo tarp šitų žmonių.

13 Ir buvo taip, kad lamanitai užėmė Dykynės miestą, ir tai įvyko todėl, kad jų "skaičius viršijo nefitų skaičių.

14 Ir jie taip pat nužygiavo prieš Teankumo miestą ir išvijo iš jo gyventojus, ir paėmė daug belaisvių, tiek moterų, tiek ir vaikų, ir paaukojo juos kaip aukas savo "stabdieviams.

15 Ir buvo taip, kad trys šimtai šešiasdešimt septintaisiais metais nefitai, pykdami, kad lamanitai paaukojo jų moteris ir vaikus, išėjo prieš lamanitus nepaprastai didžiai įpykę, tad jie vėl sumušė lamanitus ir išvijo juos iš savo žemių.

16 Ir lamanitai nebeatėjo prieš nefitus iki trys šimtai septyniasdešimt penktųjų metų.

17 O šitais metais jie atėjo prieš nefitus visomis savo pajėgomis; ir jie nebuvo suskaičiuoti dėl jų gausybės.

18 Ir "nuo šiol nefitai jau nebeįgijo galios lamanitams, bet šie pradėjo šluoti juos kaip saulė rasą.

19 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo prieš Dykynės miestą; ir Dykynės žemėje įvyko nepaprastai nuožmios kautynės, kuriose jie sumušė nefitus.

20 Ir šie vėl bėgo nuo jų ir atėjo į Boazo miestą; ir čia jie nepaprastai narsiai priešinosi lamanitams, tad lamanitai jų nesumušė, kol vėl, antrą kartą, neišėjo prieš juos.

21 Ir kada atėjo antrą kartą, jie

vijo ir žudė nefitus nepaprastai didžiuliu žudymu; jų moterys ir jų vaikai vėl buvo aukojami stabams.

22 Ir buvo taip, kad nefitai vėl bėgo nuo jų, pasiimdami su savimi visus gyventojus, tiek miestuose, tiek ir kaimuose.

23 Ir dabar, aš, Mormonas, matydamas, kad lamanitai baigia sunaikinti šalį, nuėjau į "Šimo kalvą ir paėmiau visus metraščius, kuriuos Amaronas buvo paslėpęs Viešpačiui.

5 SKYRIUS

Mormonas vėl vadovauja nefitų armijoms kruvinose kovose ir skerdynėse. Mormono Knyga išeis, kad įtikintų visą Izraelį, jog Jėzus yra Kristus. Dėl savo netikėjimo lamanitai bus išsklaidyti, ir Dvasia nustos plūktis su jais. Paskutinėmis dienomis jie gaus evangeliją iš kitataučių. Apie 375–384 m. po Kristaus gim.

Ir buvo taip, kad aš išėjau tarp nefitų ir atgailavau dėl savo duotos "priesaikos, kad daugiau jiems nepadėsiu; ir jie vėl man pavedė vadovauti savo armijoms, nes žiūrėjo į mane kaip į tą, kuris gali išvaduoti juos iš suspaudimų.

2 Bet štai, aš "neturėjau vilties, nes žinojau Viešpaties teismus, kurie juos ištikis; nes jie neatgailavo dėl savo nedorybių, bet grūmėsi už savo gyvybes, nesišaukdami tos Esybės, kuri juos sukūrė.

13a Mrm 5:6.

14a RR Stabmeldystė.

18a Mrm 3:3.

23a Mrm 1:3.

5 1a Mrm 3:11.

2a Mrm 3:12.

3 Ir buvo taip, kad lamanitai atėjo prieš mus, kai mes buvome atsitraukę į Jordano miestą; bet štai, jie buvo nuvyti atgal, tad tuomet nepaėmė miesto.

4 Ir buvo taip, kad jie vėl atėjo prieš mus, o mes išlaikėme miestą. Taip pat buvo ir kiti miestai, kuriuos išlaikė nefitai; ir šitos tvirtovės užkirto jiems kelią į prieš mus besidriekiančią šalį naikinti mūsų šalies gyventojus.

5 Bet buvo taip, kad visos žemės, pro kuriasėjome ir kurių gyventojai nebuvo surinkti, buvo lamanitų sunaikintos, o jų miesteliai ir kaimai, ir miestai buvo sudeginti ugnimi; ir taip praėjo trys šimtai septyniasdešimt devyneri metai.

6 Ir buvo taip, kad trys šimtai aštuoniasdešimtaisiais metais lamanitai vėl atėjo prieš mus kautis ir mes drąsiai priešinomės jiems; bet visa tai buvo tuščiai, nes jų buvo tokia gausybė, kad jie trypė nefitų liaudį savo kojomis.

7 Ir buvo taip, kad mes vėl bėgome; ir tie, kurie bėgo greičiau už lamanitus, išsigelbėjo, bet tie, kurie bėgo lėčiau už lamanitus, buvo nušluoti ir sunaikinti.

8 Ir dabar štai aš, Mormonas, nenoriu akėti žmonių sielų, pateikdamas jiems tokį baisų kraujo ir skerdynių vaizdą, koks buvo prieš mano akis; bet aš, žinodamas, kad tai būtina turi

būti atskleista ir kad viskas, kas paslėpta, turi būti „paskelbta nuo stogų, –

9 ir kad apie tai taip pat turi „sužinoti šitos liaudies likutis ir taip pat kitataučiai, kurie, pasak Viešpaties, ^bišsklaidys šitą liaudį, ir šita liaudis bus jų laikoma už nieką, – rašau „mažą santrauką, nedrįsdamas pateikti pilno aprašymo apie tai, ką mačiau, dėl man duoto įsakymo ir taip pat kad per daug nesielvartautumėte dėl šitos liaudies nelabumo.

10 Ir dabar štai, aš sakau tai jų sėklai ir taip pat kitataučiams, kuriems rūpi Izraelio namai, kurie suvokia ir žino, iš kur ateina jų palaiminimai.

11 Nes aš žinau, kad tokie sielvartaus dėl Izraelio namų nelaimės; taip, jie sielvartaus dėl šitos liaudies sunaikinimo; jie sielvartaus, kad šitie žmonės neatgailavo, idant galėtų būti apkabinti Jėzaus rankomis.

12 Dabar, ^atai parašyta Jokūbo namų ^blikučiui; ir tai parašyta būtent taip, kadangi Dievas žino, kad nelabumas jiems to neatneš; ir tai reikia „paslėpti Viešpačiui, kad išeitų jam tinkamu metu.

13 Tai ir yra įsakymas, kurį gavau; ir štai, tai išeis pagal Viešpaties įsakymą, kada pagal jo išmintį jam tai atrodys tinkama.

14 Ir štai, tai ateis „žydu netikintiesiems; ir tai ateis tam, kad

8a Lk 12:2–3;
2 Nef 27:11;
DS 1:3.
9a 4 Nef 1:49.
b 3 Nef 16:8.

c Mrm 1:1.
12a En 1:16;
Hel 15:11–13.
RR Mormono Knyga.
b DS 3:16–20.

c Mrm 8:4, 13–14;
Mor 10:1–2.
14a 2 Nef 29:13; 30:7–8.
RR Žydai.

jie būtų ^bitikinti, jog Jėzus yra Kristus, gyvojo Dievo Sūnus; idant Tėvas per savo Mylimiausiąjį įvykdytų savo didįjį ir amžinąjį tikslą – sugražinti žydus arba visus Izraelio namus į jų paveldo žemę, kurią Viešpats, jų Dievas, davė jiems, kad būtų įvykdyta jo ^csandora;

15 taip pat kad ^ašitos liaudies sėkla pilniau tikėtų jo evangelija, kuri ^bateis jiems iš kitataučių; nes šita liaudis bus ^cišsklaidyta ir ^dtaps tamsia, nešvaria ir pasibjaurėtina liaudimi, blogesne už bet ką, kas tik kada nors yra buvę mūsųose, taip, netgi už tuos, kurie yra buvę tarp lamanitų, ir tai dėl jų netikėjimo ir stabmeldystės.

16 Nes štai, Viešpaties Dvasia jau nustojo ^aplūktis su jų tėvais; ir jie yra pasaulyje be Kristaus ir Dievo; ir jie genami kaip ^bpelai prieš vėją.

17 Kažkada jie buvo pasigėrėtina liaudis, ir Kristus buvo jų ^aganytojas; taip, juos tikrai vedė pats Dievas Tėvas.

18 Bet dabar štai, jie ^avedžiojami Šėtono, lygiai kaip pelai yra genami vėjo arba kaip laivas yra blaškomas bangų, be burių ar inkaro, ar kitko, kuo jį būtų galima vairuoti; ir jie yra tokie pat kaip jis.

19 Ir štai, Viešpats sulaukė jų palaiminimus, kuriuos jie būtų

galėję gauti šioje žemėje, ^akitataučiams, kurie užims šią žemę.

20 Bet štai, bus taip, kad jie bus kitataučių vejami ir išsklaidyti; ir po to, kai jie bus kitataučių išvyti ir išsklaidyti, štai tada Viešpats ^aprisimins ^bsandorą, kurią jis sudarė Abraomui ir visiems Izraelio namams.

21 Ir Viešpats taip pat prisimins teisiųjų ^amaldas, jam atnašautas už juos.

22 Ir tada, o kitataučiai, kaip jūs galėsite stovėti prieš Dievo galybę, jeigu neatgailausite ir nenusigręšite nuo savo pikto kelių?

23 Argi nežinote, kad esate Dievo rankose? Argi nežinote, kad jis turi visą galią ir jo didžioju ^aįsakymu žemė bus ^bsuvyniota kaip raštų ritinys?

24 Todėl atgailaukite ir nusizėminkite prieš jį, kad jis neišeitų su teisingumu prieš jus – kad Jokūbo sėklos likutis neišeitų tarp jūsų kaip ^aliūtas ir nesudraskytų jūsų į gabalus, ir nebus kas gelbėja.

6 SKYRIUS

Nefitai susirenka į Kumoros žemę žūtibūtinėms kautynėms. Mormonas paslepia šventuosius metraščius Kumoros kalvoje. Lamanitai nugali, o nefitų tauta sunaikinama.

14b 2 Nef 25:16–17.

c 3 Nef 29:1–3.

15a 3 Nef 21:3–7, 24–26.

b 1 Nef 13:20–29, 38;
Mrm 7:8–9.

c 1 Nef 10:12–14;

3 Nef 16:8.

d 2 Nef 26:33.

16a Pr 6:3; Etr 2:15.

b Ps 1:4.

17a RR Gerasis

ganytojas.

18a 2 Nef 28:21.

19a 3 Nef 20:27–28.

20a 3 Nef 16:8–12.

b RR Abraomo

sandora.

21a En 1:12–18;

Mrm 9:36–37.

23a Hel 12:8–17.

b 3 Nef 26:3.

24a Mch 5:7;

3 Nef 20:15–16.

Šimtai tūkstančių nukaunami kalaviju. Apie 385 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, aš baigiu savo metraščių apie savo liaudies, nefitų, „sunaikinimą. Ir buvo taip, kad mes žygiavome traukdami nuo lamanitų.

2 Ir aš, Mormonas, parašiau laišką lamanitų karaliui ir norėjau, kad jis leistų mums surinkti savo žmones į Kumoros „žemę, prie kalvos, kuri vadinosi Kumora, ir ten mes galėsią stoti su jais į kovą.

3 Ir buvo taip, kad lamanitų karalius leido man tai, ko norėjau.

4 Ir buvo taip, kad mes nužygiavome į Kumoros žemę ir pasistatėme palapines aplink Kumoros kalvą; ir tai buvo daugybės vandenių, upių ir šaltinių žemėje; ir čia mes tikėjomes įgyti pranašumą prieš lamanitus.

5 Ir kada praėjo trys šimtai aštuoniasdešimt ketveri metai, mes buvome surinkę visus likusius savo žmones į Kumoros žemę.

6 Ir buvo taip, kad mums surinkus visus savo žmones daiktan į Kumoros žemę, štai aš, Mormonas, pasenau; ir žinodamas, kad tai bus paskutinė mano žmonių kova, ir gavęs Viešpaties įsakymą neleisti, kad šventieji metraščiai, kuriuos mūsų tėvai perduodavo iš kartos į kartą, papultų į lamanitų rankas (nes lamanitai sunaikintų juos), aš sudariau „ši metraščių

iš Nefio plokštelių ir Kumoros kalvoje ^bpaslėpiau visus metraščius, kurie man buvo patikėti Viešpaties rankos, išskyrus „šitas keletą plokštelių, kurias perdaviau savo sūnui ^dMoroniui.

7 Ir buvo taip, kad mano žmonės su savo žmonomis ir vaikais dabar pamatė lamanitų ^aarmijas, atžygiuojančias į juos; ir su ta siaubinga mirties baime, kuri pripildo visų nelabųjų krūtines, jie laukė jų atėjimo.

8 Ir buvo taip, kad jie atėjo kautis su mumis, ir kiekviena siela buvo pripildyta siaubo dėl didelės jų gausybės.

9 Ir buvo taip, kad jie puolė mano žmones kalaviju ir lanku, ir strėle, ir kirviu, ir visokiais karo ginklais.

10 Ir buvo taip, kad mano vyrai buvo nukirsti, taip, būtent mano dešimt tūkstančių, kurie buvo su manimi, ir aš sužeistas nukritau tarp jų; ir jie praėjo pro mane, tad nepadarė galo mano gyvenimui.

11 Ir kada jie praėjo ir nukirto ^avisus mano žmones, išskyrus dvidešimt keturis iš mūsų (tarp kurių buvo mano sūnus Moronis), mes, pergyvenę savo tautos mirtį, rytojaus dieną, kada lamanitai sugrižo į savo stovyklas, nuo Kumoros kalvos viršaus pamatėme dešimt tūkstančių nukirstų mano žmonių, kuriuos aš vedžiau, būdamas jų priešakyje.

12 Ir mes taip pat matėme tuos

6 1a 1 Nef 12:19;
Jar 1:10;
Al 45:9–14;
Hel 13:5–11.

2a Etr 9:3.
6a RR Plokštelės.
b Etr 15:11.
c MŽ 1:2.

d Mrm 8:1.
7a 1 Nef 12:15.
11a 1 Nef 12:19–20;
Hel 15:17.

dešimt tūkstančių mano žmonių, kuriems vadovavo mano sūnus Moronis.

13 Ir štai, krito Gidgidonio dešimt tūkstančių ir taip pat jis pats tarp jų.

14 Ir Lamas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Gilgalas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Limhas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Jeneumas krito su savo dešimčia tūkstančių; ir Kumenihas, ir Moronihas, ir Antionumas, ir Šiblomas, ir Šemas, ir Jošas krito – kiekvienas su savo dešimčia tūkstančių.

15 Ir buvo taip, kad buvo dar dešimt kitų, kurie krito nuo kalavijo, kiekvienas su savo dešimčia tūkstančių; taip, tikrai, krito “visi mano žmonės, išskyrus tuos dvidešimt keturis, kurie buvo su manimi, ir taip pat tuos nedaugelį, kurie pabėgo į pietines šalis, tuos nedaugelį, kurie perėjo pas lamanitus; ir jų kūnai ir kaulai, ir kraujas guli ant žemės veido, palikti juos nužudžiusiųjų rankų pūti ant žemės ir suirti, ir sugrįžti į savo motiną žemę.

16 Ir mano siela buvo draskoma širdgėlos dėl nukautų mano žmonių, ir aš šaukiau:

17 O jūs gražuoliai, kaipgi jūs galėjote išklysti iš Viešpaties kelių! O jūs gražuoliai, kaipgi jūs galėjote atmesti tą Jėzų, kuris stovėjo išskėstomis rankomis, kad jus priimtų!

18 Štai jeigu nebūtumėte to padarę, nebūtumėte kritę. Bet

štai, jūs kritote, ir aš apverkiu jūsų netektį.

19 O jūs, gražieji sūnūs ir dukros, jūs, tėvai ir motinos, jūs, vyrai ir žmonos, jūs, gražuoliai, kaipgi jūs galėjote kristi!

20 Bet štai, jūsų nebėra, ir mano sielvartavimai negali jūsų sugražinti.

21 Ir netrukus ateis diena, kada jūsų mirtingasis turės apsilvilti nemirtingumu, ir šitie kūnai, kurie dabar pūva gendamume, netrukus turės tapti “negendančiais kūnais; ir tada turėsite stoti prieš Kristaus teismo krasę, idant būtumėte teisiami pagal savo darbus; ir jei bus taip, kad būsite teisūs, tada būsite palaiminti su savo tėvais, kurie išėjo anapus anksčiau jūsų.

22 O kad būtumėte atgailavę prieš šitam didžiam sunaikinimui ištinkant jus. Bet štai, jūsų nebėra, ir Tėvas, taip, amžinasis dangaus Tėvas, žino jūsų būseną; ir jis elgiasi su jumis pagal savo “teisingumą ir ^bgailestingumą.

7 SKYRIUS

Mormonas kviečia paskutiniųjų dienų lamanitus tikėti Kristų, priimti jo evangeliją ir būti išgelbėtiems. Visi, kurie tiki Biblija, taip pat tikės ir Mormono Knyga. Apie 385 m. po Kristaus gim.

Ir dabar štai, aš norėčiau ši tą pasakyti šitų išlikusių žmonių “likučiui, jei bus taip, kad Dievas duos jiems mano žodžius, idant

15a Al 9:24.

21a 1 Kor 15:53–54.

22a RR Teisingumas.

b RR Gailestingumas,

gailestingas.

7 1a Hel 15:11–13.

jie žinotų apie savo tėvų reikalus; taip, kalbu jums, Izraelio namų likuti; ir štai žodžiai, kuriuos kalbu:

2 Žinokite, jog esate Izraelio „namų.

3 Žinokite, jog turite ateiti į atgailą, antraip negalite būti išgelbėti.

4 Žinokite, kad turite sudėti savo karo ginklus ir daugiau nebesimėgauti kraujo liejimu, ir daugiau jų nebeimti, nebent Dievas įsakytų jums.

5 Žinokite, kad turite ateiti į savo tėvų „pažinimą ir atgailauti už visas savo nuodėmes ir nedorybes, ir ^btikėti Jėzų Kristų, kad jis yra Dievo Sūnus ir kad jis žydų buvo nužudytas, ir kad Tėvo galia jis vėl prisikėlė, ir šitaip laimėjo „pergalę prieš kapą; ir taip pat jame prarytas mirties geluonis.

6 Ir jis įgyvendina mirusiųjų „prikėlimą, per ką žmogus turi būti prikeltas, kad stotų prieš jo ^bteismo krasę.

7 Ir jis įgyvendino pasaulio „išpirkimą, per ką tam, kuris teismo dieną bus pripažintas ^bnekaltas prieš jį, bus paskirta „gyventi Dievo akivaizdoje jo karalystėje, idant nesibaigiančios ^dlaimės būsenoje su aukštybių ^echorais giedotų nepalijaujamus šlovinimus Tėvui ir Sūnui,

ir Šventajai Dvasiai, kurie yra ^fvienas Dievas.

8 Todėl atgailaukite ir priimkite krikštą Jėzaus vardu, ir laikykitės Kristaus „evangelijos, kuri bus pateikta jums ne tik šitame ^bmetraštyje, bet taip pat metraštyje, kuris ateis kitataučiams „iš žydų, kuris iš kitataučių ateis ^apas jus.

9 Nes štai, „šitas parašytas tam, kad ^btikėtumėt anuo; ir jeigu tikėsite anuo, tai tikėsite ir šituo; o jeigu tikėsite šituo, sužinosite apie savo tėvus ir taip pat apie nuostabius darbus, kurie tarp jų buvo daromi Dievo galia.

10 Ir taip pat žinosite, kad esate Jokūbo sėklos likutis; todėl esate priskaičiuoti prie pirmosios sandoros žmonių; ir jei bus taip, kad tikėsite Kristų ir būsite pakrikštyti, pirma vandenių, po to ugnimi ir Šventąja Dvasia, sekdami mūsų Gelbėtojo „pavyzdžiu pagal tai, ką jis įsakė mums, teismo dieną jums viskas bus gerai. Amen.

8 SKYRIUS

Lamanitai medžioja ir sunaikina nefitus. Mormono Knyga išeis Dievo galia. Paskelbti prakeiksmiai tiems, kurie iškvepia piktumus ir priešišumą prieš Viešpaties darbą.

2a Al 10:3.

5a 2 Nef 3:12.

b RR Tikėjimas, tikėti.

c Iz 25:8; Mzj 16:7–8.

6a RR Prikėlimas.

b RR Jėzus

Kristus – Teisėjas;

Teismas,

paskutinysis.

7a RR Išpirkti,

išpirktas,

išpirkimas.

b RR Išteisinimas,

išteisinti.

c 1 Nef 10:21;

DS 76:62; Moz 6:57.

d RR Džiaugsmas.

e Mzj 2:28.

f DS 20:28.

RR Dievas, Dievybė.

8a RR Evangelija.

b RR Biblija.

c 2 Nef 29:4–13.

d 1 Nef 13:38.

9a RR Mormono Knyga.

b 1 Nef 13:38–41.

10a 2 Nef 31:5–9.

Nefitų metraštis išeis nelabumo, moralinio išsigimimo ir atsimetimo dieną. Apie 400–421 m. po Kristaus gim.

ŠTAI aš, „Moronis, baigiu savo tėvo Mormono ^bmetraščių. Štai aš turiu užrašyti tik keletą dalykų, kuriuos man įsakė mano tėvas.

2 Ir dabar, buvo taip, kad po „didžiulio ir baisaus mūšio prie Kumoros štai nefitai, kurie pabėgo į pietinę šalį, ^blamanitų buvo medžiojami, kol visi jie buvo sunaikinti.

3 Ir mano tėvą jie taip pat nužudė, ir aš „vienintelis išlikau, kad užrašyčiau šį liūdną pasakojimą apie savo žmonių sunaikinimą. Bet štai, jų nebėra, ir aš vykdau savo tėvo įsakymą. Ir ar jie nužudys mane, aš nežinau.

4 Todėl aš parašysiu ir paslėpsiu metraščius žemėje; o kur aš eisiu, neturi reikšmės.

5 Štai mano tėvas sudarė „šitą metraščių ir parašė apie to tikslą. Ir štai, aš taip pat apie tai rašyčiau, jeigu ant ^bplokštelių būtų vietos, bet jos nėra; o rūdosa aš neturiu, nes esu vienas. Mano tėvas buvo nukautas mūšyje bei visi mano giminaičiai, ir aš neturiu nei draugų, nei kur eiti; ir kiek ilgai Viešpats leis man gyventi, aš nežinau.

6 Štai nuo mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo atėjimo praėjo „keturi šimtai metų.

7 Ir štai, lamanitai medžiojo mano žmones, nefitus, iš miesto į miestą ir iš vietovės į vietovę, netgi kol jų nebeliko; ir smarkus buvo jų „žlugimas; taip, smarkus ir stubbinantis yra mano žmonių, nefitų, sunaikinimas.

8 Ir štai, būtent Viešpaties ranka padarė tai. Ir štai, be to lamanitai „kariauja vienas su kitu; ir visas šitos žemės veidas yra vientisas nuolatinis žudymo ir kraujo liejimo ratas; ir niekas nežino šito karo pabaigos.

9 Ir dabar štai, aš daugiau nieko nesakau apie juos, nes, išskyrus lamanitus ir „plėšikus, ant šitos žemės veido nieko nebeliko.

10 Ir nėra nė vieno, kas pažįsta tikrąjį Dievą, išskyrus Jėzaus „mokinčius, kurie pasiliko žemėje, kol šitų žmonių nelabumas tiek išaugo, kad Viešpats nebeleido jiems ^bpasilikti su šitais žmonėmis; ir ar jie tebėra ant šitos žemės veido, niekas nežino.

11 Bet štai, mano „tėvas ir aš matėme juos, ir jie tarnavo mums.

12 Ir kas tik gaus šitą metraščių ir nepasmerks jo dėl netobulumų, kurių yra jame, tas pažins dar „didesnius dalykus negu šitie. Štai aš esu Moronis; ir jeigu būtų įmanoma, aš viską jums atskleisčiau.

13 Štai aš baigiu kalbėti apie šituos žmones. Aš esu Mormono

8 1a RR Moronis,
Mormono sūnus.
b RR Plokštėlės.
2a Mrm 6:2–15.
b DS 3:18.
3a Mor 9:22.

5a Mrm 2:17–18.
b Mrm 6:6.
6a Al 45:10.
7a 1 Nef 12:2–3.
8a 1 Nef 12:20–23.
9a Mrm 2:8.

10a 3 Nef 28:7; Etr 12:17.
RR Trys mokiniai
nefitai.
b Mrm 1:16.
11a 3 Nef 28:24–26.
12a 3 Nef 26:6–11.

sūnus, o mano tėvas buvo Nefio „palikuonis.

14 Ir aš esu tas, kuris „paslepia šitą metraščių Viešpačiui; jo plokštelės nėra vertingos dėl Viešpaties įsakymo. Nes jis tikrai pasakė, jog niekas neįgis jų ^bpelnei gauti; bet jose užrašytas metraštis yra didžiulės vertės; ir tą, kuris atneš jį į šviesą, Viešpats palaimins.

15 Nes niekas negali turėti galios atnešti jį į šviesą, jeigu tai jam neduota Dievo; nes Dievas nurodo, kad tai būtų padaryta su „akimi, pašvęsta vien tik jo šlovei, arba seniai ir ilgam išsklaidytų Viešpaties sandoros žmonių gerovei.

16 Ir palaimintas „tas, kuris atneš jį į šviesą; nes jis bus ^batneštas iš tamsos į šviesą pagal Dievo žodį; taip, jis bus atneštas iš žemės ir jis švies iš tamsos, ir bus atskleistas žmonėms; ir tai bus padaryta Dievo galia.

17 O jeigu pasitaikytų „klaidų, tai jos yra žmogaus klaidų. Bet štai mes nežinome klaidų; tačiau Dievas žino viską; todėl tas, kuris ^bsmerkia, tebūna atsargus, kad nepatektų į pragaro ugnį.

18 Ir tas, kuris sako: Parodyk jas man arba būsi sumuštas, – tepasisaugo, kad nereikalautų to, kas draudžiama Viešpaties.

19 Nes štai tas, kuris „teisia skubotai, pats bus skubotai teisiamas; nes jo užmokestis

bus pagal jo darbus; todėl tas, kuris muša, pats bus mušamas Viešpaties.

20 Štai ką sako Raštas: Žmogus nei muš, nei teis; nes teismas yra mano, – sako Viešpats, – ir kerštas taip pat yra mano, aš atmokėsiu.

21 O tas, kuris iškvėps piktnus ir priešiskumus prieš Viešpaties darbą ir prieš Viešpaties sandoros žmones, kurie yra Izraelio namų, ir sakys: Mes sunaikinsime Viešpaties darbą, ir Viešpats neprisimins savo sandorų, kurias sudarė Izraelio namams, – tam gresia būti nukirstam ir įmestam į ugnį;

22 nes Viešpaties amžini „tikslai risis toliau, kol visi jo pažadai bus įvykdyti.

23 Tyrinėkite „Izaijo pranašystes. Štai aš negaliu jų užrašyti. Taip, štai sakau jums, kad tie šventieji, kurie išėjo anapus prieš mane, kurie apgyveno šią žemę, ^bšauks, taip, netgi iš dulkių jie šauksis Viešpaties; ir kaip Viešpats gyvas, jis prisimins sandoras, kurias sudarė su jais.

24 Ir jis žino jų „maldas, kad jos buvo jų brolių labui. Ir jis žino jų tikėjimą, nes jo vardu jie galėjo perkelti ^bkalnus; ir jo vardu jie galėjo drebinti žemę; ir jo žodžio galia jie sugriaudavo „kalėjimus; taip, net ugnimi plieskiančios krosnys negalėjo pakenkti jiems, nei laukiniai

13a 3 Nef 5:20.

14a Mor 10:1–2.

^b DžS–I 1:46.

15a DS 4:5.

16a 2 Nef 3:6–7, 11,

13–14.

^b Iz 29:18; 2 Nef 27:29.

17a Mrm 9:31, 33;

Etr 12:23–28.

^b 3 Nef 29:5; Etr 4:8.

19a DžSV, Mt 7:1–2;

3 Nef 14:1–2;

Mor 7:14.

22a DS 3:3.

23a 3 Nef 20:11; 23:1.

^b Iz 29:4;

2 Nef 3:19–20; 26:16.

24a En 1:12–18;

Mrm 9:36; DS 10:46.

^b JokK 4:6; Hel 10:9.

^c Al 14:27–29.

žvėrys, nei nuodingos gyvatės, dėl jo žodžio galios.

25 Ir štai, jie taip pat „meldėsi už tą, kuriam Viešpats leis atnešti šituos dalykus.

26 Ir niekas tenesako, kad jie neateis, nes jie tikrai ateis, kadangi Viešpats tai pasakė; nes jie ateis „iš žemės Viešpaties ranka, ir niekas to negali sustabdyti; ir tai ateis tą dieną, kada bus sakoma, kad ^bstebuklai pasibaigė; ir tai ateis taip, lyg kas kalbėtų „iš mirusiųjų.

27 Ir tai ateis tą dieną, kada šventųjų „kraujus šauksis Viešpaties dėl ^bslaptų sąjungų ir tamsos darbų.

28 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus neigiama Dievo galia, o „bažnyčios bus suterštos ir aukštinsis dėl savo širdžių išdidumo; taip, būtent tą dieną, kada bažnyčių vadovai ir mokytojai aukštinsis dėl savo širdžių išdidumo, netgi tiek, kad pavydės tų, kurie priklauso jų bažnyčioms.

29 Taip, tai ateis tą dieną, kada „bus girdėti apie gaisrus ir audras, ir dūmų ^būkus svetimose šalyse;

30 ir bus taip pat girdėti apie „karus, karų gandus ir žemės drebėjimus įvairiose vietose.

31 Taip, tai ateis tą dieną, kada

bus dideli užterštumai ant žemės veido; bus žmogžudystės ir plėšimas, ir melas, ir apgaulės, ir paleistuvystės, ir visokie bjaurumai; tada bus daug tokių, kurie sakys: Daryk tą ar daryk aną – tai „neturi reikšmės, kadangi Viešpats ^bužtars tokius paskutiniąją dieną. Bet vargas tokiems, nes jie yra ^ckarčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose.

32 Taip, tai ateis tą dieną, kada bus pastatytos bažnyčios, kurios sakys: Ateik pas mane, ir už tavo pinigų tau bus atleistos nuodėmės.

33 O jūs, nelabi, iškrypę ir kietasprandžiai žmonės, kodėl pasistatėte bažnyčias „pelnei gauti? Kodėl ^bpakeitėte šventą Dievo žodį ir taip užsitraukėte ^cpasmerkimą savo sieloms? Štai žiūrėkite į Dievo apreiškimus, nes štai tą dieną ateis tas laikas, kada visa tai bus įvykdyta.

34 Štai Viešpats parodė man didžius ir nuostabius dalykus apie tai, kas netrukus turi įvykti, tą dieną, kada šitie dalykai ateis pas jus.

35 Štai aš kalbu jums, tarsi būtumėte čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus.

36 Ir žinau, kad „vaikštote savo širdžių išdidume; ir nėra

25a Mrm 5:21.

26a Iz 29:4; 2 Nef 33:13.

b Mrm 9:15–26;

Mor 7:27–29, 33–37.

c 2 Nef 26:15–16;

Mrm 9:30;

Mor 10:27.

27a Etr 8:22–24;

DS 87:6–7.

b RR Slaptos sąjungos.

28a 2 Tim 3:1–7;

1 Nef 14:9–10;

2 Nef 28:3–32;

DS 33:4.

29a JI 3:1–5;

2 Nef 27:2–3.

b 1 Nef 19:11;

DS 45:39–42.

30a Mt 24:6;

1 Nef 14:15–17.

31a 2 Nef 28:21–22.

b 2 Nef 28:8.

c AI 41:11.

33a RR Piktnaudžiavimas

kunigavimu.

b 1 Nef 13:26–29.

c RR Pasmerkimas,

pasmerkumas.

36a RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.

nė vieno, išskyrus vos keletą, kurie ^bnesiaukština dėl savo širdžių išdidumo į labai gražių drabužių dėvėjimą, į pavydą ir nesutarimus, ir piktumą, ir persekiojimus, ir visokias nedorybes; ir jūsų bažnyčios, taip, netgi visos jos yra suterštos dėl jūsų širdžių išdidumo.

37 Nes štai, jūs mylite „pinigus ir savo turta, ir savo gražius drabužius, ir savo bažnyčių puošnumą labiau negu mylite vargšą ir beturtį, ligotą ir prislėgtąjį.

38 O jūs, susiteršėliai, jūs, veidmainiai, jūs, mokytojai, parduodantys save už tai, kas pražudys, kodėl suteršėte šventą Dievo bažnyčią? Kodėl „gėdijatės priimti Kristaus vardą? Kodėl nepagalvojate, kad begalinė laimė yra vertingiau už niekad nemirštančią ^bnelaimę, – ar dėl pasaulio „gyriaus?

39 Kodėl puošiatės tu, kas neturi gyvybės, o tuo pat metu leidziate alkanam ir beturčiui, ir nuogam, ir ligotam, ir prislėgtajam praeiti pro jus ir jų nepastebite?

40 Taip, kodėl kuriate savo „slaptus bjaurumus pelnui gauti ir darote, kad našlės sielvartautų priešais Viešpatį ir taip pat našlaičiai sielvartautų priešais Viešpatį, ir taip pat jų tėvų ir jų vyrų kraujas nuo žemės šauktųsi Viešpaties, dėl keršto ant jūsų galvų?

41 Štai keršto kalavijas pakibo

virš jūsų; ir netrukus ateis laikas, kada jis „atkeršys jums už šventųjų kraują, nes jis ilgiau nebeapakės jų šauksmų.

9 SKYRIUS

Tuos, kurie netiki Kristų, Moronis šaukia atgailauti. Jis skelbia stebuklą Dievą, kuris teikia apreiškimus ir išlieja dovanas bei ženklus ant teisųjų. Stebuklai pasibaigia dėl netikėjimo. Ženkla lydi tuos, kurie tiki. Žmonės raginami būti išmintingi ir laikytis įsakymų. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, aš taip pat kalbu tiems, kurie netiki Kristų.

2 Štai ar jūs tikėsite savo aplankymo dieną – štai kada Viešpats ateis, taip, būtent tą „didžią dieną, kada ^bžemė bus suvyniota kaip raštų ritinys ir elementai „sutirps nuo didelio karščio, taip, tą didžią dieną, kada būsite atvesti stoti prieš Dievo Avinėlių, – ar ir tada sakysite, kad Dievo nėra?

3 Ar ir tada tebeneigsite Kristų, ar akivaizdžiai matysite Dievo Avinėlių? Argi manote, kad gyvensite su juo, pilnai suvokdami savo kaltę? Argi manote, kad būtumėte laimingi, gyvendami su ta šventa Esybe, kai jūsų sielos būtų kankinamos kaltės suvokimo, kad visada pažeidinėjote jos įstatymus?

4 Štai sakau jums, jog būtumėte

36b JokK 2:13.

c Al 5:53.

37a 2 Nef 28:9–16.

38a Rom 1:16; 2 Tim 1:8;

1 Nef 8:25–28;

Al 46:21.

b Mzj 3:25.

c 1 Nef 13:9.

40a RR Slaptos sąjungos.

41a 1 Nef 22:14.

9 2a Mal 3:23;

3 Nef 28:31.

b Mrm 5:23;

DS 63:20–21.

RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

c Am 9:13;

3 Nef 26:3.

nelaimingesni, gyvendami su šventu ir teisingu Dievu, suvokdami savo nešvarumą priešais jį, negu gyvendami su „pasmerktoomis sielomis“^b pragare.

5 Nes štai, kada būsite atvesti pamatyti savo „nuogumo priešais Dievą ir taip pat Dievo šlovės bei Jėzaus Kristaus šventumo, tai uždegs jus neužgesinamos ugnies liepsna.

6 O tad jūs, „netikintieji“,^b atsi-
gręžkite į Viešpatį; karštai šau-
kitės Tėvo Jėzaus vardu, kad
galbūt būtumėte pripažinti be
dėmės, „tyrais, skaisčiais ir bal-
tais, būdami apvalyti“^d Avinėlio
krauju, tą didžią ir paskutiniąją
dieną.

7 Ir dar sakau jums, kurie
„neigiate Dievo apreiškimus ir
sakote, kad jie pasibaigė, kad
nėra nei apreiškimų, nei prana-
šysčių, nei dovanų, nei gydymo,
nei kalbėjimo liežuviais ir
„liežuvių aiškinimo.

8 Štai sakau jums, kad tas, ku-
ris tai neigia, nepažįsta Kristaus
„evangelijos; taip, neskaityęs
Raštų; o jeigu skaitė, tai jų
„nesupranta.

9 Nes argi neskaitytome, kad
Dievas yra „tas pats vakar, šian-
dien ir per amžius ir kad jame
nėra nei permaitų, nei keitimosi
šešėlio.

10 Ir dabar, jeigu jūs susigalvo-
jote sau dievą, kuris mainosi ir
kuriame yra keitimosi šešėlis, tai
susigalvojote sau dievą, kuris
nėra stebuklų Dievas.

11 Bet štai, aš jums parodysiu
stebuklų Dievą, būtent Abraomo
Dievą ir Izaoko Dievą, ir Jokūbo
Dievą; ir tai yra tas pats „Dievas,
kuris sukūrė dangus ir žemę, ir
viską, kas juose.

12 Štai jis sukūrė Adomą, o per
„Adomą atėjo žmogaus“^b nuo-
puolis. O dėl žmogaus nuopuo-
lio atėjo Jėzus Kristus, būtent
Tėvas ir Sūnus, o dėl Jėzaus
Kristaus atėjo žmogaus „išpir-
kimas.

13 O dėl žmogaus išpirkimo,
kuris įvyko per Jėzų Kristų,
jie yra atvesti atgal Viešpaties
akivaizdon; taip, tai yra tai, per
ką visi žmonės yra išpirkti, ka-
dangi Kristaus mirtis įgyvendi-
na „prikėlimą, kuris įgyvendina
išpirkimą iš begalinio“^b miego,
iš kurio visi žmonės bus prikelti
Dievo galia, kada suskardės
trimitas; ir jie išeis, tiek maži,
tiek ir dideli, ir visi stos priešais
jo teismo pertvarą, būdami
išpirkti ir išlaisvinti nuo šitų
amžinųjų mirties, kuri yra lai-
kinoji mirtis, „pančių.

14 Ir tada juos išrinka Šventojo
„teismas; ir tada ateina laikas,

4a RR Pasmerkta,
pasmerkumas.

b RR Pragaras.

5a 2 Nef 9:14.

6a RR Netikėjimas.

b Ez 18:23, 32;
DS 98:47.

c RR Tyras, tyrumas.

d RR Dievo Avinėlis.

7a 3 Nef 29:6–7.

b 1 Kor 12:7–10; TT 1:7.

8a RR Evangelija.

b Mt 22:29.

9a Hbr 13:8;

1 Nef 10:18–19;
Al 7:20; Mor 8:18;
DS 20:12.

11a Pr 1:1; Mzj 4:2;
DS 76:20–24.

RR Jėzus Kristus.

12a Mzj 3:26.

b RR Nuopuoilis,
Adomo ir Ievos.

c RR Išpirkti,
išpirktas, išpirkimas.

13a Hel 14:15–18.

b DS 43:18.

c DS 138:16.

14a RR Teismas,
paskutinytis.

kada tas, kuris ^bnešvarus, pasiliks nešvarus; ir tas, kuris teišus, pasiliks teisus; kuris laimingas, pasiliks laimingas, ir tas, kuris nelaimingas, pasiliks nelaimingas.

15 Ir dabar, o visi jūs, išgalvoję sau dievą, kuris negali daryti „stebuklų, aš norėčiau paklausti jus: argi visa tai, apie ką kalbėjau, jau praėjo? Argi jau pasibaigė? Štai sakau jums: ne; ir Dievas nesiliovė buvęs stebuklų Dievas.

16 Štai argi tai, kas Viešpaties padaryta, ne nuostabu mūsų akyse? Taip, ir kas gali suvokti nuostabius Dievo „darbus?

17 Kas pasakys, kad ne stebuklas, jog per jo „žodį atsirado dangus ir žemė; ir jo žodžio galia žmogus buvo ^bsukurtas iš žemės ^cdulkių; ir jo žodžio galia buvo daromi stebuklai?

18 Ir kas pasakys, kad Jėzus Kristus nepadarė daugybės galingų „stebuklų? Ir daug galingų stebuklų buvo padaryta apaštaltų rankomis.

19 Ir jeigu „stebuklai buvo daromi tada, tai kodėl gi Dievas nustojo būti stebuklų Dievas, tebebūdamas nesikeičianti Esybė? Ir štai, sakau jums, kad jis nesikeičia; antraip jis liautųsi būti Dievas; o jis

nesiliauja būti Dievas ir yra stebuklų Dievas.

20 O priežastis, dėl kurios jis liaujasi daręs „stebuklus tarp žmonių vaikų, yra ta, kad jie nusirita į netikėjimą ir išklęsta iš teisingo kelio, ir nepažįsta Dievo, kuriuo turėtų ^bpasikliauti.

21 Štai sakau jums, kad kiekvienas, kuris niekuo neabejodamas tiki Kristų, „ko beprašytų Tėvą Kristaus vardu, tai bus jam suteikta; ir tai pažadas visiems, tai yra iki žemės pakraščiu.

22 Nes štai, Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, taip sakė savo mokiniams, kurie turėjo pasilikti, taip, ir taip pat visiems savo mokiniams, girdint miniai: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite evangeliją kiekvienam kūriniui;

23 kas įtikės ir bus pakrikštytas, bus išgelbėtas, bet kas netikės, bus ^apasmerktas;

24 ir tikinčiuosius seks tokie „ženklai: mano vardu jie išvarinės ^bvelnius, kalbės naujais liežuviais, ims gyvates, ir, jei išgers ką nors mirtino, jiems tai nepakenks; jie uždės ^crankas ant ligonių, ir šie pasveiks;

25 ir kiekvienam, kuris tikės mano vardą, niekuo neabejodamas, tam aš „patvirtinsiu visus savo žodžius, net iki žemės pakraščiu.

14b Al 7:21; DS 88:35.

15a Mor 7:35–37;

DS 35:8.

RR Stebuklas.

16a Ps 40:6; DS 76:114;

Moz 1:3–5.

17a JokK 4:9.

b RR Sukurti, sukūrimas.

c Pr 2:7; Mzj 2:25.

18a Jn 6:14.

19a DS 63:7–10.

20a Ts 6:11–13;

Etr 12:12–18;

Mor 7:35–37.

b RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

21a Mt 21:22; 3 Nef 18:20.

22a Mk 16:15–16.

RR Misionieriškas darbas.

23a RR Pasmerktas, pasmerktumas.

24a Mk 16:17–18.

RR Ženklas.

b ApD 16:16–18.

c RR Patarnavimas ligoniams.

25a RR Apreiškimas; Liudijimas.

26 Ir dabar, štai, kas gali pasi-priešinti Viešpaties darbams? “Kas gali paneigti jo žodžius? Kas sukils prieš Viešpaties visagalybę? Kas niekins Viešpaties darbus? Kas niekins Kristaus vaikus? Žiūrėkite, visi jūs, Viešpaties darbų ^bniekintojai, nes jūs stebėsitės ir žūsite.

27 O tad neniekinkite ir nesi-stebėkite, bet išiklausykite į Viešpaties žodžius ir prašykite Tėvą Jėzaus vardu visko, ko tik jums reikia. Neabejokite, bet tikėkite ir pradėkite, kaip senovės laikais, ir “ateikite pas Viešpatį visa savo ^bširdimi bei su baime ir virpuliu priešais jį ‘gyvendinkite savo išgelbėjimą.

28 Būkite “išmintingi savo išbandymo dienomis; nusiplėš-kite bet kokį nešvarumą; nieko neprašykite, kad tai išėikvotu-mėte savo ^bgeiduliams, bet prašykite nepajudinamai apsi-sprendę, jog nepasiduosite jokiai pagundai, bet kad tar-nausite tikrajam ir ‘gyvajam Dievui.

29 Žiūrėkite, kad nesikrikšty-tumėte “nevertai; žiūrėkite, kad nepriimtumėte Kristaus sakra-mento ^bnevertai; bet žiūrėkite, kad viską darytumėte būdami ‘verti, ir darykite tai Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, vardu; ir jeigu tai darysite ir

ištversite iki galo, jokių būdu nebūsime išmesti laukan.

30 Štai kalbu jums, lyg “kalbė-čiau iš mirusiųjų; nes žinau, kad turėsite mano žodžius.

31 Nesmerkite manęs dėl mano “netobulumo nei mano tėvo dėl jo netobulumo, nei tu, kurie rašė prieš jį; bet verčiau dėkokite Dievui, kad jis apreiškė jums mūsų netobulumus, idant jūs pasimokytumėte būti išmintin-gesni, negu buvome mes.

32 Ir dabar, štai, mes parašė-me šitą metrašį pagal savo žinojimą, rašmenimis, kurie mūsųose vadinami “pakeistais egiptietiška, kurie buvo per-duodami ir keičiami pagal mūsų kalbą.

33 Ir jeigu mūsų plokštelės būtų pakankamai didelės, mes rašytume hebrajiškai; bet hebra-jų kalbą mes taip pat pakeitėme; ir jeigu būtume galėję rašyti hebrajiškai, štai mūsų metraš-tyje nebūtų jokių netobulumų.

34 Bet Viešpats žino, ką mes užrašėme ir taip pat kad jokia kita liaudis nežino mūsų kalbos; ir dėl to, kad jokia kita liaudis nežino mūsų kalbos, jis paruošė “priemones jam išversti.

35 Ir tai užrašyta, kad mes išvalytume savo apdarus nuo nusiritusių į “netikėjimą brolių krauju.

26a 3 Nef 29:4–7.

b Pat 13:13.

27a Mor 10:30–32.

b Joz 22:5;

DS 64:22, 34.

RR Širdis.

c Fil 2:12.

28a JokK 6:12.

b RR Geidulys.

c Al 5:13.

29a RR Krikštas,
krikštyti – Krikšto
reikalavimai.

b 1 Kor 11:27–30;

3 Nef 18:28–32.

c RR Vertas, vertumas.

30a Mrm 8:26;

Mor 10:27.

31a Mrm 8:17;

Etr 12:22–28, 35.

32a 1 Nef 1:2;

Mzj 1:4.

34a Mzj 8:13–18;

Etr 3:23, 28;

DS 17:1.

35a 2 Nef 26:15.

36 Ir štai, tai, ko mes „troškome savo broliams, taip, būtent kad jie būtų sugražinti į Kristaus pažinimą, sutinka su visų šventųjų, kurie gyveno šitoje žemėje, maldomis.

37 Ir teduoda Viešpats Jėzus

Kristus, kad į jų maldas būtų atsakyta pagal jų tikėjimą; ir teprisimena Dievas Tėvas sandorą, kurią jis sudarė su Izraelio namais; ir telaimina jis juos per amžius, per tikėjimą Jėzaus Kristaus vardu. Amen.

ETERO KNYGA

Jareditų metraštis, paimtas iš dvidešimt keturių plokštelių, kurias rado Limhio žmonės Mozijo dienomis.

1 SKYRIUS

Moronis sutrumpina Etero raštus. Pateikiama Etero genealogija. Prie Babelės bokšto jareditų kalba liko nesumaišyta. Viešpats pažada vesti juos į rinktinę žemę ir padaryti didžią tautą.

IR dabar aš, „Moronis, tęsiu aprašymą apie tuos senovės gyventojus, kurie buvo sunaikinti Viešpaties ^branka ant šitos šiaurinės šalies veido.

2 Ir savo aprašymą, kuris vadinasi Etero knyga, aš imu iš „dvidešimt keturių plokštelių, kurias rado Limhio žmonės.

3 Ir kadangi aš manau, jog pradinę šio metraščio dalį, kalbančią apie pasaulio sukūrimą ir taip pat apie Adomą, ir aprašymą nuo to laiko net iki didžiojo „bokšto ir visko, kas įvyko tarp

žmonių vaikų iki to laiko, turi žydai;

4 todėl neaprašinėju viso to, kas įvyko nuo „Adomo dienų iki to laiko; bet tai yra ant plokštelių; ir kas jas ras, tas turės galią gauti visą aprašymą.

5 Bet štai, aš pateikiu ne visą, o tik dalį aprašymo – nuo bokšto iki jų sunaikinimo.

6 Ir taip aš pateikiu šį aprašymą. Tas, kuris surašė šitą metrašį, buvo „Eteras, ir jis buvo Koriantoro palikuonis.

7 Koriantoras buvo Morono sūnus.

8 O Moronas buvo Etemo sūnus.

9 O Etemas buvo Aho sūnus.

10 O Ahas buvo Seto sūnus.

11 O Setas buvo Šiblonas sūnus.

12 O Šiblonas buvo Komo sūnus.

36a Mrm 8:24–26;
DS 10:46–49.

[ETERO]

1 1a RR Moronis,
Mormono sūnus.
b Mrm 5:23;

DS 87:6–7.

2a Al 37:21;
Etr 15:33.

3a Om 1:22;
Mzj 28:17;
Hel 6:28.

4a T.y. apimant tą patį periodą, kuris aprašytas Pr 1–10 skyriuose.

6a Etr 12:2; 15:34.

13 O Komas buvo Koriantumo sūnus.

14 O Koriantumas buvo Amnigado sūnus.

15 O Amnigadas buvo Aarono sūnus.

16 O Aaronas buvo Heto, Heartomo sūnaus, palikuonis.

17 O Heartomas buvo Libo sūnus.

18 O Libas buvo Kišo sūnus.

19 O Kišas buvo Koromo sūnus.

20 O Koromas buvo Levio sūnus.

21 O Levis buvo Kimo sūnus.

22 O Kimas buvo Moriantono sūnus.

23 O Moriantonas buvo Riplakišo palikuonis.

24 O Riplakišas buvo Šezo sūnus.

25 O Šezas buvo Heto sūnus.

26 O Hetas buvo Komo sūnus.

27 O Komas buvo Koriantumo sūnus.

28 O Koriantumas buvo Emero sūnus.

29 O Emeras buvo Omero sūnus.

30 O Omeras buvo Šulo sūnus.

31 O Šulas buvo Kibo sūnus.

32 O Kibas buvo sūnus Oriho, kuris buvo Jaredo sūnus.

33 Tas „Jaredas su savo broliu ir jų šeimomis bei su kai kuriais kitais žmonėmis ir jų šeimomis atėjo nuo didžiojo bokšto tuo metu, kai Viešpats ^bsumaišė žmonių kalbą ir savo rūstybėje prisiekė, kad jie bus išsklaidyti ant visos žemės ^cveido; ir pagal

Viešpaties žodį tie žmonės buvo išsklaidyti.

34 Ir kadangi Jaredo „brolis buvo stambus ir galingas vyras ir vyras, kuriam Viešpats buvo labai palankus, Jaredas, jo brolis, tarė jam: Šaukis Viešpaties, kad jis nesumaišytų mūsų idant nebegalėtume suprasti mūsų žodžių.

35 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties ir Viešpats pasigailėjo Jaredo; todėl jis nesumaišė Jaredo kalbos; ir Jaredas ir jo brolis nebuvo sumaišyti.

36 Tada Jaredas sakė savo broliui: Vėl šaukis Viešpaties, ir galbūt jis nugrėš savo pyktį nuo tų, kurie yra mūsų draugai, ir nesumaišys jų kalbos.

37 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties ir Viešpats pasigailėjo jų draugų ir taip pat jų šeimų, tad jie nebuvo sumaišyti.

38 Ir buvo taip, kad Jaredas vėl kalbėjo savo broliui, sakydamas: Eik ir pasiteirauk Viešpaties, ar jis išvarys mus iš šitos žemės, o jeigu išvarys mus iš šitos žemės, šaukis jo, kur mums eiti. Ir kas žino, ar Viešpats nenugabens mūsų į žemę, kuri yra „rinktinė tarp visų kitų Žemeje? O jei taip atsitiks, būkime ištikimi Viešpačiui, kad gautume ją kaip savo paveldą.

39 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties pagal tai, kas buvo pasakyta Jaredo burna.

40 Ir buvo taip, kad Viešpats

33a RR Jaredas.
b Pr 11:6–9.

c Mzj 28:17.
34a RR Jaredo brolis.

38a RR Pažadėtoji žemė.

išgirdo Jaredo brolių ir pasigaižėjo jo bei tarė jam:

41 Eik ir surink savo kaimenes, tiek patinus, tiek ir pateles, įvairių rūšių; ir taip pat įvairių rūšių sėklų ir savo ^ašeimas, ir taip pat Jaredą, savo brolių, ir jo šeimą, ir taip pat savo ^bdraugus ir jų šeimas, ir Jaredo draugus ir jų šeimas.

42 Ir kada tai padarysi, ^aleiskis jų priešaky į slėnį šiaurėje. Ir ten aš pasitiksiu tave ir eisiu ^bpriešaky tavęs į žemę, kuri yra ^crinktinė tarp visų Žemės žemių.

43 Ir ten aš palaiminsiu tave ir tavo sėklą ir pakelsiu sau iš tavo sėklos, tavo brolio sėklos ir sėklos tų, kurie eis su tavimi, galingą tautą. Ir ant visos žemės veido nebus galingesnės už tautą, kurią aš pakelsiu sau iš tavo sėklos. Ir tai aš padarysiu tau dėl to, kad taip ilgai šaukeisi manęs.

2 SKYRIUS

Jareditai ruošiasi kelionei į pažadėtąją žemę. Tai rinktinė žemė, kur žmonės turi tarnauti Kristui arba bus nušluoti. Viešpats tris valandas kalba Jaredo broliui. Jareditai statosi baržas. Viešpats prašo Jaredo brolių pasiūlyti, kaip apšviesti baržas.

Ir buvo taip, kad Jaredas, jo brolis bei jų šeimos ir taip pat Jaredo ir jo brolio draugai bei jų šeimos su savo kaimenėmis, kurias jie surinko, įvairių rūšių patiniais ir patelėmis, nusileido

į slėnį, esantį šiaurėje (o slėnis vadinosi ^aNimrodu pagal didį medžiotoją).

2 Ir jie taip pat pastatė spąstus ir prigaudė padangių paukščių, ir taip pat paruošė indą, kuriam gabeno su savimi vandenu žuvis.

3 Ir jie taip pat gabenosi dezeretę, kas išvertus reiškia medunešė bitė; taigi jie gabenosi bičių spiečius ir viso to, kas buvo ant žemės veido, ir įvairių rūšių sėklų.

4 Ir buvo taip, kad jiems nusileidus į Nimrodo slėnį, Viešpats nužengė ir kalbėjosi su Jaredo broliu; ir jis buvo ^adebesyje, ir Jaredo brolis jo nematė.

5 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė jiems eiti į tyrus, taip, į tą dalį, kurioje žmogus dar niekada nėra buvęs. Ir buvo taip, kad Viešpats ėjo jų priešaky ir kalbėjo su jais, stovėdamas ^adebesyje, ir davė nurodymus, kur jiems keliauti.

6 Ir buvo taip, kad jie keliavo tyruose ir pasistatė baržas, kuriose persikėlė per daugybę vandenu, nuolat vadovaujami Viešpaties rankos.

7 Ir Viešpats neleido, kad jie apsistotų tyruose anapus jūros, bet nurodė, kad jie vyktų į pačią pažado ^ažemę, kuri buvo rinktinė tarp visų kitų žemių, kurią Viešpats Dievas išsaugojo teisiems žmonėms.

8 Ir savo rūstybėje jis prisiekė Jaredo broliui, kad tie, kas

41a Etr 6:20.

b Etr 6:16.

42a 1 Nef 2:1–2; Abr 2:3.

b DS 84:88.

c 1 Nef 13:30.

2 1a Pr 10:8.

4a Sk 11:25; DS 34:7–9;

DŽS–I 1:68.

5a Iš 13:21–22.

7a 1 Nef 4:14.

RR Pažadėtoji žemė.

apgyvens šią pažado žemę, nuo to laiko ir per amžius, turės "tarnauti jam – tikrajam ir vieninteliamei Dievui, antraip jie bus ^bnušluoti, kada jo rūstybės pilnatvė išstiks juos.

9 Ir dabar, mes galime matyti Dievo įsakus, susijusius su šia žeme, kad tai yra pažado žemė; ir kiekviena tauta, kuri apgyvens ją, tarnaus Dievui, arba jie bus nušluoti, kada jo rūstybės pilnatvė išstiks juos. O jo rūstybės pilnatvė išstinka juos, kai jie yra pribrendę nedorybe.

10 Nes štai, tai yra žemė, kuri yra rinktinė tarp visų kitų žemių; todėl tas, kuris ją apgyvens, tarnaus Dievui arba bus nušluotas; nes toks yra nesibaigiantis Dievo įsakas. Ir tik tada, kai šalies vaikai pasiekia "nedorybės pilnatvę, jie yra ^bnušluojami.

11 Ir tai ateina jums, o jūs, "kitataučiai, kad žinotumėte Dievo įsakus – kad atgailautumėte, ir nesilaikytumėte savo nedorybių, kol pasieksite nedorybės pilnatvę, kad neužsitrauktumėte Dievo rūstybės pilnatvės, kaip kad anksčiau padarė šitos žemės gyventojai.

12 Štai tai yra rinktinė žemė, ir kiekviena tauta, kuri ją apgyvens, bus "laisva nuo vergijos ir nelaisvės, ir nuo visų kitų tautų po dangumi, jeigu tik jie ^btarnaus šitos žemės Dievui, kuris

yra Jėzus Kristus, kuris apreikštas per tai, ką parašėme.

13 Ir dabar, aš toliau rašau savo metrašti; nes štai buvo taip, kad Viešpats atvedė Jaredą ir jo brolių net prie tos didžiosios jūros, kuri skiria žemes. Ir atėję prie jūros, jie pasistatė palapines; ir pavadino tą vietovę Moriankameru; ir jie gyveno palapinėse, ir pragyveno palapinėse ant jūros kranto ketverius metus.

14 Ir buvo taip, kad baigiantis ketveriems metams pas Jaredo brolių vėl atėjo Viešpats ir stovėjo debesyje, ir kalbėjo su juo. Ir tris valandas Viešpats kalbėjo su Jaredo broliu ir "drausmino jį, kadangi jis neprisimindavo ^bšauktis Viešpaties vardo.

15 Ir Jaredo brolis atgailavo dėl padaryto blogio ir šaukėsi Viešpaties vardo dėl savo brolių, kurie buvo su juo. Ir Viešpats tarė jam: Aš atleisiu tau ir tavo broliams jūsų nuodėmes; bet daugiau nebenusidėk, nes, atmink, kad mano "Dvasia ne visuomet ^bplūksis su žmogumi; todėl, jei darysi nuodėmes iki būsi visiškai pribrendęs, būsi iškirstas iš Viešpaties akivaizdos. Ir tai mano valia dėl tos žemės, kurią duosiu tau kaip paveldą; nes ši žemė bus "rinktinė tarp visų kitų žemių.

16 Ir Viešpats tarė: Imkis darbo ir pasistatyk baržas, panašias į tas, kokias statei ligi šiol. Ir buvo taip, kad Jaredo brolis ėmėsi

8a Etr 13:2.
b Jar 1:3, 10; Al 37:28;
Etr 9:20.
10a 2 Nef 28:16.
b 1 Nef 17:37–38.

11a 2 Nef 28:32.
12a RR Laisvas, laisvė.
b Iz 60:12.
14a RR Drausminti,
drausminimas.

b RR Malda.
15a Etr 15:19.
b Pr 6:3; 2 Nef 26:11;
Mrm 5:16.
c Etr 9:20.

darbo, taip pat ir jo broliai, ir pasistatė baržas pagal Viešpaties „nurodymus, panašias į tas, kokias buvo statę. Ir jos buvo mažos ir plūdrios ant vandens, netgi kaip paukščiai plūdrūs ant vandens.

17 Ir jos buvo pastatytos taip, kad buvo nepaprastai „nepralaidžios, netgi taip, kad laikė vandenį kaip dubuo; ir jų dugnas buvo nepralaidus kaip dubuo; ir jų šonai buvo nepralaidūs kaip dubuo; o jų galai buvo nusmailinti; ir jų viršus buvo nepralaidus kaip dubuo; ir jų ilgis buvo kaip medžio ilgis; ir jų durys, jas uždarius, buvo nepralaidžios kaip dubuo.

18 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis šaukėsi Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, aš atlikau darbą, kurį įsakei man, ir padariau baržas taip, kaip man nurodei.

19 Ir štai, o Viešpatie, jose nėra šviesos; kurgi mes vairoosime? Ir taip pat mes žūsime dėl to, kad jose nėra kuo kvėpuoti, išskyrus orą, kuris yra jose; taigi mes žūsime.

20 Ir Viešpats tarė Jaredo broliui: Štai tu padarysi skylę viršuje ir taip pat apačioje; ir kada tau trūks oro, atkimši skylę ir gausi oro. O jei bus taip, kad ant tavęs liesis vanduo, štai tu užkimši tą skylę, kad nežūtum nuo užliejimo.

21 Ir buvo taip, kad Jaredo brolis taip ir padarė, pagal tai, kaip įsakė Viešpats.

22 Ir jis vėl šaukėsi Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, štai aš

padariau taip, kaip man įsakei; ir paruošiau laivus savo žmonėms, bet štai juose nėra šviesos. Štai, o Viešpatie, argi tu leisi, kad keltumėmės per šituos didžiulius vandenis tamsoje?

23 Ir Viešpats tarė Jaredo broliui: Ko norėtum, kad padaryčiau, idant turėtum šviesą savo laivuose? Nes štai, tu negali panaudoti langų, nes jie bus sudaužyti į gabalėlius; ir neimsi su savimi ugnies, nes tu nevyksi ugnies šviesoje.

24 Nes štai, jūs būsite kaip banginis jūroje; nes bangos kaip kalnai grius ant jūsų. Tačiau aš jus vėl iškelsiu iš jūros gelmių; nes „vėjai išėjo iš mano burnos, ir taip pat aš pasiunčiau^b lietus bei tvanus.

25 Ir štai, aš paruošiu jus šitam; nes jūs negalite persikelti per šitą didžiąją gelmę, jeigu aš neparuošiu jūsų jūros bangoms ir vėjams, kurie išėjo, ir potvyniams, kurie užeis. Todėl ką norėtum, kad paruoščiau, idant turėtum šviesą, kada būsi paniręs jūros gelmėse?

3 SKYRIUS

Jaredo brolis mato Viešpaties pirštą, kai šis paliečia šešiolika akmenų. Kristus parodo Jaredo broliui savo dvasinį kūną. Kas turi tobulą pažinimą, tą negalima sulaikyti, kad nepažvelgtų už uždangos. Parūpinamos vertimo priemonės Jareditų metraščiui išnešti į šviesą.

Ir buvo taip, kad Jaredo brolis

(dabar, buvo paruošti aštuoni laivai) nuėjo ant kalno, kuri dėl jo nepaprasto aukščio jie pavadino Šelemo kalnu, ir iš uolos išlydė šešiolika mažų akmenų; ir jie buvo balti ir skaidrūs kaip permatomas stiklas; ir savo rankose jis užnešė juos į kalno viršūnę ir vėl šaukėsi Viešpaties, sakydamas:

2 O Viešpatie, tu sakei, jog būsime apgaubti tvanų. Dabar pažvelk, o Viešpatie, ir nesupyk ant savo tarno dėl jo silpnumo prieš tave; nes mes žinome, kad tu esi šventas ir gyveni danguose ir kad mes esame nieko neverti prieš tave; dėl „nuopuolio mūsų ^bprigimtis tapo nuolat pikta; tačiau, o Viešpatie, tu davei mums išakymą šauktis tavęs, kad iš tavęs gautume tai, ko trokštame.

3 Štai Viešpatie, tu plakei mus už mūsų nedorybę ir išvarei mus, ir šituos daugelį metų mes buvome tyruose; tačiau tu buvai mums „gailestingas. O Viešpatie, pažvelk į mane su gailėsčiu ir nugręžk savo pyktį nuo šitų savo žmonių, ir neleisk, kad jie keltųsi per šią šėlstančią gelmę tamsoje; bet pažvelk į šituos akmenis, kuriuos išlydžiau iš uolos.

4 Ir aš žinau, o Viešpatie, kad tu turi visą „galią ir dėl žmogaus gali padaryti, ką tik panorėsi; todėl paliesk šiuos akmenis, o Viešpatie, savo pirštu ir paruošk juos, kad jie šviestų

tamsoje; ir jie švies mums mūsų paruoštuose laivuose, idant turėtume šviesą, kol kelsimės per jūrą.

5 Štai, o Viešpatie, tu gali tai padaryti. Mes žinome, kad tu gali parodyti didelę galią, kuri žmonių supratimu „atrodo maža.

6 Ir buvo taip, kad Jaredo broliui ištarus šiuos žodžius, štai „Viešpats ištiesė savo ranką ir savo pirštu vieną po kito palietė tuos akmenis. Ir ^buždanga buvo nuimta nuo Jaredo brolio akių, ir jis pamatė Viešpaties pirštą; ir jis buvo kaip žmogaus pirštas, kaip kūnas ir kraujas; ir Jaredo brolis parpuolė prieš Viešpatį, nes jį apėmė baimė.

7 Ir Viešpats pamatė, kad Jaredo brolis parpuolė ant žemės; ir Viešpats tarė jam: Kelkis, ko parpuolei?

8 Ir jis tarė Viešpačiui: Aš pamačiau Viešpaties pirštą ir išsigandau, kad jis nesutriuškintų manęs; nes aš nežinojau, kad Viešpats turi kūną ir kraują.

9 Ir Viešpats tarė jam: Dėl savo tikėjimo tu pamatei, kad aš paimsiu ant savęs „kūną ir kraują; ir dar niekada žmogus nebuvo atėjęs pas mane su tokiu nepaprastu tikėjimu kaip tavo; nes jeigu ne tai, negalėtum pamatyti mano piršto. Ar matei ką nors daugiau?

10 Ir jis atsakė: Ne; Viešpatie, pasirodyk man.

11 Ir Viešpats tarė jam: Ar

3 2a RR Nuopuolis,
Adomo ir levos.
b Mzj 3:19.
3a Etr 1:34–43.

4a RR Galia.
5a Iz 55:8–9;
1 Nef 16:29.
6a RR Jėzus Kristus.

b Etr 12:19, 21.
9a RR Kūnas; Jėzus
Kristus; Mirtingas,
mirtingumas.

patikėsi žodžiais, kuriuos pasakysiu?

12 Ir jis atsakė: Taip, Viešpatie, žinau, kad tu kalbi tiesą, nes esi tiesos Dievas ir „negali meluoti.

13 Ir kada jis ištarė šiuos žodžius, štai Viešpats „pasirodė jam ir tarė: ^bKadangi tai žinai, esi išpirktas iš nuopuolio; todėl esi atvestas atgal mano akivaizdon; todėl aš „parodau tau save.

14 Štai aš esu tas, kuris nuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas „išpirkti savo žmones. Štai aš esu Jėzus Kristus. Aš esu ^bTėvas ir Sūnus. Per mane visa žmonija turės „gyvenimą ir turės jį amžinai, būtent tie, kurie tikės mano varda; ir jie taps mano „sūnumis ir dukromis.

15 Ir dar niekuomet aš nepardžiau savęs žmogui, kuri sukūriau, nes dar niekuomet žmogus taip „netikėjo mane kaip tu. Ar matai, kad esi sukurtas pagal mano ^batvaizdą? Taip, tikrai, visi žmonės pradžioje buvo sukurti pagal mano atvaizdą.

16 Štai šitas kūnas, kuri dabar matai, yra mano „dvasios kūnas; ir žmogų aš sukūriau pagal savo dvasios kūną; ir kaip pasirodau tau, būdamas dvasioje, lygiai taip pasirodysiu savo žmonėms kūne.

17 Ir dabar, kaip aš, Moronis, sakiau, aš negaliu padaryti pilno aprašymo to, kas užrašyta; todėl man pakanka pasakyti, kad

Jėzus šitam vyrui parodė save dvasioje, būtent pagal pavyzdį ir panašumą to paties kūno, kaip kad jis „parodė save nefitams.

18 Ir jis tarnavo jam, kaip kad tarnavo nefitams; ir visa tai tam, kad šitas vyras dėl daugelio didžiųjų darbų, kuriuos Viešpats jam parodė, žinotų, jog jis yra Dievas.

19 Ir dėl šito vyro pažinimo jo nebegalima buvo sulaikyti, kad nepažvelgtų už „uždangos; ir jis pamatė Jėzaus pirštą, ir jį pamatęs parpuolė iš baimės; nes jis žinojo, kad tai buvo Viešpaties pirštas; ir jis jau nebeturėjo tikėjimo, nes žinojo, niekuo neabejodamas.

20 Todėl, turėdamas šitą tobulą Dievo pažinimą, jis „nebegalėjo būti sulaikytas, kad nepažvelgtų už uždangos; todėl jis pamatė Jėzų; ir šis tarnavo jam.

21 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė Jaredo broliui: Štai tu nelesi, kad tai, ką matei ir girdėjai, išeitų pasauliui, kol „ateis laikas, kada aš pašlovinsiu savo vardą kūne; todėl gerai paslėpk tai, ką matei ir girdėjai, ir niekam to neatskleisk.

22 Ir štai, kada atvyksi pas mane, tu tai užrašysi ir užantspauduosi, kad niekas negalėtų to išversti; nes tu tai užrašysi tokia kalba, kad to nebus galima perskaityti.

23 Ir štai duosiu tau šiuos

12a Hbr 6:18.

13a DS 67:10–11.

b En 1:6–8.

c RR Jėzus Kristus –
Ikimirtingoji
Kristaus būtis.

14a RR Išpirkti, išpirktas,

išpirkimas;

Išpirkėjas.

b Mzj 15:1–4.

c Mzj 16:9.

d RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.

15a RR Tikėjimas, tikėti.

b Pr 1:26–27; Mzj 7:27;

DS 20:17–18.

16a RR Dvasia.

17a 3 Nef 11:8–10.

19a RR Uždanga.

20a Etr 12:19–21.

21a Etr 4:1.

“du akmenis, ir tu juos taip pat užantspauduosi kartu su tuo, ką užrašysi.

24 Nes štai, aš sumaišiau kalbą, kuria tu rašysi; todėl man tinkamu metu aš padarysiu, kad šie akmenys atvertų žmonių akims tai, ką tu užrašysi.

25 Ir pasakęs šiuos žodžius, Viešpats parodė Jaredo broliui “visus žemės gyventojus, kurie buvo, ir taip pat visus, kurie bus; ir jis nenuslėpė jų nuo jo akių, net iki žemės pakraščių.

26 Nes jis iš anksto buvo jam pasakęs, kad “jeigu jis ^btikės juo, kad jis gali parodyti jam “viską – tai bus jam parodyta; todėl Viešpats negalėjo nieko nuslėpti nuo jo, nes jis žinojo, kad Viešpats gali parodyti jam viską.

27 Ir Viešpats jam tarė: Užrašyk tai ir “užantspauduok; ir man tinkamu metu aš tai parodysiu žmonių vaikams.

28 Ir buvo taip, kad Viešpats įsakė jam užantspauduoti du “akmenis, kuriuos jis gavo, ir jų nerodyti, kol Viešpats parodys tai žmonių vaikams.

4 SKYRIUS

Moroniui įsakyta užantspauduoti Jaredo brolio raštus. Jie nebus paskelbti, kol žmonės netikės taip, kaip Jaredo brolis. Kristus įsako žmonėms tikėti jo ir jo mokinių

žodžiais. Žmonėms įsakyta atgailauti, tikėti evangelija ir būti išgelbėtiems.

Ir Viešpats įsakė Jaredo broliui nusileisti nuo kalno iš Viešpaties akivaizdos ir “užrašyti tai, ką matė; bet buvo uždrausta atskleisti tai žmonių vaikams, ^bkol jis nebus iškeltas ant kryžiaus; ir dėl to karalius Mozijas saugojo tai, kad neišeitų pasauliui, kol Kristus parodys save savo žmonėms.

2 Ir kai Kristus iš tiesų parodė save savo žmonėms, jis įsakė, kad tai būtų paskelbta.

3 Ir dabar, po šito visi jie nusirito į netikėjimą; ir nėra nieko kito, kaip tik lamanitai, o šie atmetė Kristaus evangeliją; todėl man įsakyta vėl “paslėpti tai žemėje.

4 Štai ant šitų plokštelių aš aprašiau būtent tai, ką matė Jaredo brolis; ir dar niekada nebuvo atskleista nieko didingesnio už tai, kas buvo atskleista Jaredo broliui.

5 Todėl Viešpats įsakė man tai užrašyti; ir aš tai užrašiau. Ir jis man įsakė, kad tai “užantspauduočiau; ir taip pat įsakė, kad užantspauduočiau to išvertimą; todėl aš užantspaudavau ^bvertiklius, kaip man įsakė Viešpats.

6 Nes Viešpats įsakė man: Tai neišeis kitataučiams, kol jie neatgailaus dėl savo nedorybių ir netaps švarūs prieš Viešpatį.

23a RR Urimai ir Tumimai.

25a Moz 1:8.

26a Etr 3:11–13.

^b RR Tikėjimas, tikėti.

^c Etr 4:4.

27a 2 Nef 27:6–8.

28a DS 17:1.

4 1a Etr 12:24.

RR Raštai.

^b Etr 3:21.

3a Mrm 8:14.

5a Etr 5:1.

^b DS 17:1;

DžS–I 1:52.

RR Urimai ir

Tumimai.

7 Ir tą dieną, kada jie panaudos tikėjimą manimi, – sako Viešpats, – taip, kaip Jaredo brolis ir taps „pašventinti per mane, tada aš jiems atskleisiu tai, ką matė Jaredo brolis, net kol atskleisiu jiems visus savo apreiškimus, – sako Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, dangaus ir žemės, ir visko, kas juose, ^bTėvas.

8 O tas, kuris ^akovos prieš Viešpaties žodį, tebūna prakeiktas; ir tas, kuris ^bneigs tai, tebūnie prakeiktas; nes tiems aš ^cneparodysiu didesnių dalykų, – sako Jėzus Kristus, – nes tai aš esu tas, kuris kalba.

9 Ir mano įsakymu dangūs atsiveria ir ^aužsiveria; ir mano žodžiu bus sudrebinta ^bžemė; ir mano įsakymu jos gyventojai išeis anapus, netgi kaip nuo ugnies.

10 Ir tas, kuris netiki mano žodžiais, netiki mano mokiniais; patys spęskite, ar tai aš kalbu, nes ^apaskutiniąją dieną jūs žinosite, kad tai aš esu tas, kuris kalba.

11 Bet tą, kuris ^atiki tuo, ką kalbėjau, aš aplankysiu savo Dvasios pasireiškimais, ir jis žinos ir paliudys. Nes mano Dvasios dėka jis ^bžinos, kad tai yra ^ctiesa; nes tai įtikinėja žmones daryti gera.

12 O viskas, kas įtikinėja žmo-

nes daryti gera, yra iš manęs; nes ^agėris neateina iš nieko kito, kaip tik iš manęs. Aš esu tas, kuris veda žmones į visa, kas gera; tas, kuris ^bnetiki mano žodžiais – netiki manimi, kad aš esu; o tas, kuris netiki manimi – netiki Tėvu, kuris mane atsiuntė. Nes štai, aš esu Tėvas, aš esu pasaulio ^cšviesa, ^dgyvybė ir tiesa.

13 ^aAteikite pas mane, o jūs, kitataučiai, ir aš parodysiu jums didesnių dalykų, žinojimą, paslėptą dėl netikėjimo.

14 Ateikite pas mane, o jūs, Izraelio namai, ir jums ^abus atskleista, kokių didžiųjų dalykų Tėvas turi paruošęs jums nuo pasaulio įkūrimo; ir tai neatėjo jums dėl netikėjimo.

15 Štai kada perplėšite tą netikėjimo uždangą, dėl kurios esate savo baisioje nelabumo, širdies kietumo ir proto aklumo būsenoje, tada didūs ir nuostabūs dalykai, kurie nuo jūsų buvo ^apaslėpti nuo pasaulio įkūrimo... taip, kada šauksitės Tėvo mano vardu, sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia, tada žinosite, kad Tėvas atsiminė sandorą, kurią jis sudarė jūsų tėvams, o Izraelio namai.

16 Ir tada mano ^aapreiškimai, kuriuos aš nurodžiau užrašyti

7a RR Pašventinimas.
b Mzj 3:8.
 8a 3 Nef 29:5–6;
 Mrm 8:17.
b 2 Nef 27:14;
 28:29–30.
c Al 12:10–11;
 3 Nef 26:9–10.
 9a 1 Kar 8:35; DS 77:8.

b Hel 12:8–18;
 Mrm 5:23.
 10a 2 Nef 33:10–15.
 11a DS 5:16.
b RR Liudijimas.
c Etr 5:3–4;
 Mor 10:4–5.
 12a Al 5:40;
 Mor 7:16–17.

b 3 Nef 28:34.
c RR Šviesa, Kristaus šviesa.
d Jn 8:12; Al 38:9.
 13a 3 Nef 12:2–3.
 14a DS 121:26–29.
 15a 2 Nef 27:10.
 16a Apr 1:1;
 1 Nef 14:18–27.

savo tarnui Jonui, bus atskleisti visų žmonių akyse. Atminkite, kada tai pamatysite, jūs žinosite, kad atėjo laikas, kada tai bus apreikšta pačiais veiksmais.

17 Todėl "kada gausite šitą metrašti, jūs žinosite, kad Tėvo darbas prasidėjo ant viso žemės veido.

18 Todėl "atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, ateikite pas mane ir tikėkite mano evangelija, ir ^bpriimkite krikštą mano vardu; nes tas, kuris tiki ir yra pakrikštytas, bus išgelbėtas; bet tas, kuris netiki, bus pasmerktas; ir ^cženklai lydės tuos, kurie tiki mano vardą.

19 Ir palaimintas tas, kuris randamas "ištikimas mano vardui paskutiniąją dieną, nes jis bus iškeltas, kad gyventų karalystėje, paruoštoje jam ^bnuo pasaulio įkūrimo. Ir štai, tai esu aš, kuris tai pasakiau. Amen.

5 SKYRIUS

Trys liudytojai ir pati knyga bus Mormono Knygos teisingumo įrodymas.

Ir dabar, aš, Moronis, iš atminties užrašiau žodžius, kurie buvo man įsakyti; ir aš pasakiau tau apie dalykus, kuriuos "už-antspaudavau; todėl neliesk

jų, kad išverstum, nes tai tau uždrausta, kol ateis tas laikas, kada Dievui tai atrodys išmintinga.

2 Ir štai tau bus suteikta privilegija parodyti plokšteles "tiems, kurie padės įvykdyti šį darbą;

3 ir Dievo galia jos bus parodytos "trims; todėl jie tikrai ^bžinos, kad šitie dalykai yra "tikri.

4 Ir trijų "liudytojų burna šitie dalykai bus patvirtinti; ir trijų liudijimas ir šitas darbas, kuriam bus apreikšta Dievo galia ir taip pat jo žodis, apie ką liudija Tėvas ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia, – ir visa tai bus liudijimas prieš pasaulį paskutiniąją dieną.

5 Ir jeigu bus taip, kad jie atgailaus ir "ateis pas Tėvą Jėzaus vardu, jie bus priimti į Dievo karalystę.

6 Ir dabar, patys spęskite, ar aš esu įgaliotas dėl šitų dalykų; nes jūs sužinosite, jog esu įgaliotas, kai pamatysite mane ir mes stosime priešais Dievą paskutiniąją dieną. Amen.

6 SKYRIUS

Vėjai gena įareditų baržas į pažadėtąją žemę. Žmonės šlovina Viešpatį už jo gerumą. Orihas paskiriamas jų karaliumi. Jaredas ir jo brolis miršta.

17a 3 Nef 21:1–9, 28.

18a 3 Nef 27:20; Mor 7:34.

b Jn 3:3–5.

RR Krikštas,

krikštyti –

Krikštas būtinas.

c RR Dovanos, Dvasios.

19a Mzj 2:41; DS 6:13.

RR Jėzus Kristus –

Jėzus Kristaus

vardo priėmimas.

b 2 Nef 9:18.

5 1a 2 Nef 27:7–8, 21;

Etr 4:4–7.

2a 2 Nef 27:12–14;

DS 5:9–15.

3a 2 Nef 11:3; 27:12.

b DS 5:25.

c Etr 4:11.

4a Žr. DS 17 skyriaus

įvadą ir eilutes 1–3;

taip pat žr. „Trijų

liudytojų liudijimas“

Mormono Knygos

pradžioje.

5a Mrm 9:27;

Mor 10:30–32.

Ir dabar aš, Moronis, tęsiu Jaredo ir jo brolio metrašti.

2 Nes buvo taip, kad po to, kai Viešpats paruošė tuos „akmenis, kuriuos Jaredo brolis atnešė į kalną, Jaredo brolis nusileido nuo kalno ir sudėjo tuos akmenis į paruoštus laivus – po vieną į kiekvieną galą; ir štai jie apšvietė laivus.

3 Ir taip Viešpats padarė, kad akmenys šviestų tamsoje, kad teiktų šviesą vyrams, moterims ir vaikams, kad jiems nereikėtų keltis per didžiuosius vandenis tamsoje.

4 Ir buvo taip, kad paruošė visokio maisto, kad galėtų išgyventi ant vandens, ir taip pat pašaro savo kaimenėms ir bandoms, ir kiekvienam žvėriui, gyvuliui ar paukščiui, kuriuos jie gabenosi su savimi, – ir buvo taip, jog visa tai padarė, jie įlipo į laivus, arba baržas, ir leidosi į jūrą, atsiduodami Viešpačiui, savo Dievui.

5 Ir buvo taip, jog Viešpats Dievas padarė, kad „smarkus vėjas pūstų virš vandenių veido link pažadėtiosios žemės; ir taip jie buvo vėjo blaškomi ant bangų.

6 Ir buvo taip, kad bangos kaip kalnai, griūvančios ant jų, ir taip pat vėjo siautulingumo sukeltos didelės ir siaubingos audros daugybę kartų palaidojo juos jūros gelmėse.

7 Ir buvo taip, jog kada jie būdavo palaidojami gelmėje, vanduo negalėjo pakenkti jiems,

kadangi jų laivai buvo „nepralaidūs kaip dubuo, ir taip pat jie buvo nepralaidūs kaip Nojaus ^barka; todėl, kada juos apgaubdavo daugybė vandenių, jie šaukdavosi Viešpaties ir jis vėl išnešdavo juos iš vandenių paviršių.

8 Ir buvo taip, kad kol jie buvo ant vandenių, vėjas nesiliovė pūtes link pažadėtiosios žemės; ir taip jie buvo vėjo genami pirmyn.

9 Ir jie „giedojo šlovės giesmes Viešpačiui; taip, Jaredo brolis giedojo šlovės giesmes Viešpačiui, ir jis ^bdėkojo ir šlovino Viešpatį visą dieną; ir nakčiai atėjus jie nesiliovė šlovinę Viešpatį.

10 Ir taip jie buvo genami pirmyn; ir jokia jūrų pabaisa negalėjo jų sutraiškyti, nė banguinis, kuris galėtų sudarkyti juos; ir jiems nuolat švietė šviesa, tiek virš vandens, tiek po vandeniu.

11 Ir taip jie buvo genami vandeniu pirmyn tris šimtus keturiasdešimt keturias dienas.

12 Ir jie pasiekė pažadėtiosios žemės krantą. Ir pastatė koją ant pažadėtiosios žemės krantų, jie nusilenkė ant žemės veido ir nusižemino prieš Viešpatį, ir liejo džiaugsmo ašaras prieš Viešpatį už daugybę jo švelnių pasigailėjimų jiems.

13 Ir buvo taip, kad jie išėjo ant tos žemės veido ir pradėjo dirbti žemę.

14 Ir Jaredas turėjo keturis sū-

6 2a Etr 3:3–6.
5a Etr 2:24–25.
7a Etr 2:17.

b Pr 6:14;
Moz 7:43.
9a RR Giedoti.

b 1 Met 16:7–9;
Al 37:37;
DS 46:32.

nus; ir jų vardai buvo Jakomas, Gilgas, Mahas ir Orihas.

15 Ir Jaredo broliui taip pat gimė sūnūs ir dukros.

16 O Jaredo ir jo brolio „draugų skaičius buvo apie dvidešimt dvi sielos. Ir jiems taip pat gimė sūnūs ir dukros, kol jie atvyko į pažadėtąją žemę; taigi jų ėmė daugėti.

17 Ir jie buvo mokomi „nuolankiai vaikščioti priešais Viešpatį; ir taip pat jie buvo ^bmokomi iš aukštybių.

18 Ir buvo taip, kad jie pradėjo plisti po tos žemės veidą ir daugintis, ir dirbti žemę; ir jie sustiprėjo žemėje.

19 Ir Jaredo brolis pradėjo senti ir matė, kad netrukus turės nužengti į kapą; todėl jis tarė Jaredui: Surinkime savo žmones, kad suskaičiuotume juos, kad sužinotume iš jų, ko jie norėtų iš mūsų, prieš mums nužengiant į savo kapus.

20 Ir taip žmonės buvo surinkti. Dabar, Jaredo brolio sūnų ir dukterų skaičius buvo dvidešimt dvi sielos; ir Jaredo sūnų ir dukterų buvo dvylika, iš jų keturi sūnūs.

21 Ir buvo taip, kad jie suskaičiavo savo žmones; ir po to, kai suskaičiavo juos, jie paklausė jų, ko šie norėtų, kad jie padarytų, prieš nužengdami į savo kapus.

22 Ir buvo taip, kad žmonės norėjo, kad jie vieną iš savo sūnų „pateptų karaliumi.

23 Ir dabar štai, tai nuliūdino

juos. Ir Jaredo brolis tarė jiems: Iš tiesų tai „veda į nelaisvę.

24 Bet Jaredas tarė savo broliui: Leisk jiems turėti karalių. Ir todėl jis tarė jiems: Išsirinkite karalių iš mūsų sūnų, kuri tik norite.

25 Ir buvo taip, kad jie išsirinko būtent Jaredo brolio pirmagimį; o jis buvo vardu Pegagas. Bet buvo taip, kad jis atsisakė ir nenorėjo būti jų karalium. Ir žmonės norėjo, kad jo tėvas priverstų jį; bet jo tėvas nenorėjo; ir jis įsakė jiems, kad jie nė vieno neverstų būti jų karalium.

26 Ir buvo taip, kad jie rinko visus Pegago brolius, bet šie nenorėjo.

27 Ir buvo taip, kad nenorėjo ir Jaredo sūnūs, netgi visi, išskyrus vieną; ir Orihas buvo pateptas tų žmonių karalium.

28 Ir jis pradėjo valdyti, ir žmonės pradėjo klestėti; ir jie tapo nepaprastai turtingi.

29 Ir buvo taip, kad Jaredas numirė ir jo brolis taip pat.

30 Ir buvo taip, kad Orihas nuolankiai vaikščiojo priešais Viešpatį, prisimindamas, kokių didžiųjų dalykų Viešpats padarė jo tėvui, ir taip pat savo žmones mokė, kokių didžiųjų dalykų Viešpats padarė jų tėvams.

7 SKYRIUS

Orihas valdo teisiai. Valdžios grobimo ir vaidų sąlygomis įkuriamos besivaržančios Šulo ir Kohoro kara-

16a Etr 1:41.

17a RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

^b RR Apreiškimas.

22a RR Patepti.

23a 1 Sam 8:10–18;

Mzj 29:16–23.

lystės. Pranašai smerkia žmonių nelabumą ir stabmeldystę; žmonės atgailauja.

Ir buvo taip, kad Orihas teisiai vykdė teisingumą šalyje per visas savo dienas, o jo dienų buvo nepaprastai daug.

2 Ir jam gimė sūnų ir dukterų; taip, jam gimė trisdešimt vienas, iš kurių dvidešimt trys buvo sūnūs.

3 Ir buvo taip, kad jo senatvėje jam gimė Kibas. Ir buvo taip, kad Kibas valdė jo vietoje; ir Kibui gimė Korihoras.

4 O Korihoras, kai jam buvo trisdešimt dveji, sukilo prieš savo tėvą ir persikėlė gyventi į Nehoro žemę; ir jam gimė sūnūs ir dukros, ir jie tapo nepaprastai gražūs; todėl Korihoras paskui save patraukė daug žmonių.

5 Ir surinkęs armiją, jis atėjo į Morono žemę, kur gyveno karalius, ir paėmė jį nelaisvėn; taip išsipildė Jaredo brolio „žodžiai, kad jie bus nuvesti į nelaisvę.

6 Dabar, Morono žemė, kurioje gyveno karalius, buvo netoli tos žemės, kurią nefitai vadino Dykyne.

7 Ir buvo taip, kad Kibas ir jo žmonės gyveno nelaisvėje, valdomi jo sūnaus Korihoro, iki nepaprastai žilos senatvės; tačiau Kibui jo senatvėje, jam vis dar tebesant nelaisvėje, gimė Šulas.

8 Ir buvo taip, kad Šulas pyko ant savo brolio; ir Šulas sustiprėjo ir tapo galingas,

turint omenyje žmogišką jėgą; be to, jis buvo labai sumanus.

9 Todėl jis atėjo į Efraimo kalną ir iš kalno išlydė, ir iš plieno padarė kalavijus tiems, kuriuos buvo patraukęs su savimi; ir apginklavęs juos kalavijais, jis sugrižo į Nehoro miestą ir stojo į kovą su savo broliu Korihoru; taip jis igijo karalystę ir sugražino ją savo tėvui Kibui.

10 Ir dabar, dėl to, ką Šulas padarė, jo tėvas suteikė jam karalystę; todėl jis pradėjo valdyti savo tėvo vietoje.

11 Ir buvo taip, kad jis teisiai vykdė teisingumą; ir jis išplėtė savo karalystę po visą tos žemės veidą, nes žmonės tapo nepaprastai gausūs.

12 Ir buvo taip, kad Šului taip pat gimė daug sūnų ir dukterų.

13 O Korihoras atgailavo dėl gausybės blogio, kuri buvo padaręs; todėl Šulas suteikė jam galią savo karalystėje.

14 Ir buvo taip, kad Korihoras turėjo daug sūnų ir dukterų. Ir tarp Korihoro sūnų buvo toks vienas, vardu Nojus.

15 Ir buvo taip, kad Nojus sukilo prieš karalių Šulą ir taip pat savo tėvą Korihorą ir patraukė paskui save savo brolių Kohorą, taip pat visus savo brolius ir daug žmonių.

16 Ir stojęs į kovą su karaliumi Šulu, jis igijo jų pirmo paveldo žemę; ir jis tapo tos žemės dalies karaliumi.

17 Ir buvo taip, kad jis vėl stojo į kovą su karaliumi Šulu; ir jis

suėmė karalių Šulą ir nusivedė jį nelaisvėn į Moroną.

18 Ir buvo taip, kad jam besirengiant atiduoti jį mirčiai, Šulo sūnūs naktį išėlino į Nojaus namus, nužudė jį, išlaužė kalėjimo duris, išvedė savo tėvą ir pasodino jį į jo sostą jo paties karalystėje.

19 Todėl Nojaus sūnus statė karalystę jo vietoje; tačiau jie daugiau nebeįgijo galios prieš karalių Šulą, ir karaliaus Šulo valdomi žmonės nepaprastai suklestėjo ir sustiprėjo.

20 O šalis buvo pasidalinusi; ir buvo dvi karalystės: Šulo karalystė ir Kohoro, Nojaus sūnaus, karalystė.

21 Ir Kohoras, Nojaus sūnus, nurodė, kad jo žmonės stotų su Šulu į kovą, kurioje Šulas sumušė juos ir nužudė Kohorą.

22 Ir dabar, Kohoras turėjo sūnų, vardu Nimrodas; ir Nimrodas atidavė Kohoro karalystę Šului ir įgijo Šulo palankumą; todėl Šulas suteikė jam didelių malonių, ir jis darė Šulo karalystėje, ką norėjo.

23 Ir taip pat Šulo valdymo metu tarp žmonių atėjo Viešpaties siųsti pranašai, pranašaudami, kad žmonių nelabumas ir „stabmeldystė artina prakeikimą šitai žemei ir kad jie būsią sunaikinti, jeigu neatgailaus.

24 Ir buvo taip, kad žmonės burnojo prieš pranašus ir tyčiojosi iš jų. Ir buvo taip, kad karalius Šulas vykdė teisingumą visiems tiems, kurie burnojo prieš pranašus.

25 Ir jis visoje žemėje vykdė įstatymą, kuris davė teisę pranašams eiti, kur jie nori; ir dėl to žmonės buvo atvesti į atgailą.

26 Ir dėl to, kad žmonės atgailavo dėl savo nedorybių ir stabmeldysčių, Viešpats pasigailėjo jų ir jie vėl pradėjo klestėti žemėje. Ir buvo taip, kad Šului jo senatvėje gimė sūnų ir dukterų.

27 Ir Šulo dienomis daugiau nebebuvo karų; ir jis prisiminė tuos didžius dalykus, kuriuos Viešpats padarė jo tėvams, atveddamas juos „per didžiąją gelmę į pažadėtąją žemę; todėl jis teisiai vykdė teisingumą visas savo dienas.

8 SKYRIUS

Varžymasis ir vaidai dėl karalystės. Karaliui nužudyti Akišas sudaro priesaika paremtą slaptą sąjungą. Slaptos sąjungos yra iš velnio ir veda į tautų sunaikinimą. Šiuolaikiniai kitataučiai perspėjami apie tas slaptas sąjungas, kurios sieks sunaikinti visų žemių, tautų ir šalių laisvę.

Ir buvo taip, kad jam gimė Omeras, ir Omeras valdė jo vietoje. Omerui gimė Jaredas; ir Jaredui gimė sūnūs ir dukterys.

2 Jaredas sukilo prieš savo tėvą, išėjo ir apsigyveno Heto žemėje. Ir buvo taip, kad savo apgaulingais žodžiais jis pataikavo daugeliui žmonių, kol savo pusėn patraukė pusę karalystės.

3 Ir savo pusėn patraukęs

pusę karalystės, jis stojo į kovą su savo tėvu, paėmė jį ir nelaisvę ir privertė jį tarnauti nelaisvėje.

4 Ir dabar, Omero valdymo dienomis jis išbuvo nelaisvėje pusę savo dienu. Ir buvo taip, kad jam gimė sūnūs ir dukterys, tarp kurių buvo Esromas ir Koriantumras.

5 Ir jie nepaprastai pyko dėl savo brolio Jaredo darbų, tiek, kad surinko armiją ir stojo į kovą su Jaredu. Ir buvo taip, kad jie stojo į kovą su juo naktį.

6 Ir buvo taip, kad, išžudę Jaredo armiją, jie taip pat ketino nužudyti ir jį patį; bet jis maldavo jų, kad jo nežudytų, ir už tai jis atiduosias karalystę savo tėvui. Ir buvo taip, jog jie paliko jį gyvą.

7 Ir dabar, Jaredas nepaprastai sielvartavo dėl to, kad neteko karalystės, nes buvo nukreipęs savo širdį į karalystę ir į pasaulio šlovę.

8 Dabar, Jaredo dukra, būdama nepaprastai gudri ir matydama savo tėvo sielvartus, suko galvą, kaip parengti planą, kurio dėka ji galėtų sugražinti karalystę savo tėvui.

9 Dabar, Jaredo dukra buvo nepaprastai graži. Ir buvo taip, kad ji kalbėjosi su savo tėvu ir sakė jam: Kodėl mano tėvas taip sielvartauja? Argi jis neskaitė metraščio, kurį mūsų tėvai atsigabeno per didžiąją gelmę? Štai argi ten nėra aprašymo apie tuos iš senovės, kad jie savo

“slaptais planais išgydavo karalystes ir didelę šlovę?

10 Ir todėl tegul dabar mano tėvas pasiunčia Akišo, Kimnoro sūnaus; ir štai, aš esu graži ir “šoksiu priešais jį, ir patiksiu jam, tad jis panorės turėti mane žmona; todėl, jeigu jis panorės, kad atiduotum jam mane žmona, tu sakysi: Aš atiduosiu ją, jeigu man atneši mano tėvo, karaliaus, galvą.

11 Ir dabar, Omeras buvo Akišo draugas; todėl po to, kai Jaredas pasiuntė Akišo, Jaredo dukra šoko priešais jį ir taip jam patiko, kad jis užsigeidė turėti ją sau žmona. Ir buvo taip, kad jis sakė Jaredui: Duok ją man žmona.

12 O Jaredas sakė jam: Atiduosiu ją tau, jeigu atneši man mano tėvo, karaliaus, galvą.

13 Ir buvo taip, kad Akišas surinko Jaredo namuose visus savo giminaičius ir tarė jiems: Ar prisieksite man, kad būsite ištikimi man tame, ko norėsiu iš jūsų?

14 Ir buvo taip, kad visi jie “prisiekė jam dangaus Dievu ir dangumis, ir žeme, ir savo galvomis, kad kas tik atsakys pagalbos, kurios norėjo Akišas, praras savo galvą; ir kas tik prasitars apie ką nors, ką Akišas jiems atskleidė, tas praras savo gyvybę.

15 Ir taip jie susitarė su Akišu. Ir Akišas juos prisaikdino “priesaikomis, kokias duodavo tie iš senovės, kurie siekė valdžios,

8 9a 3 Nef 6:28;
Hel 6:26–30;
Moz 5:51–52.

10a Mk 6:22–28.
14a RR Piktžodžiauti,
piktžodžiavimas.

15a RR Priesaika.

ir kurios buvo perduodamos nuo pat ^bKaino, kuris nuo pat pradžios buvo žudikas.

16 Ir jos buvo palaikomos velnio galia, kad šitomis priesaikomis būtų galima prisaikdinti žmones, kad juos išlaikyti tamsoje ir padėti tokiems, kurie siekia galios, įgyti valdžią ir žudyti, ir plėšti, ir meluoti, ir daryti visokius nelabumus bei paleistuvystes.

17 Ir tai Jaredo duktė įdėjo į jo širdį mintį susirasti tuos senovės dalykus, o Jaredas tai įdėjo į Akišo širdį; todėl Akišas tuo prisaikdino savo giminaičius ir draugus, suvedžiodamas juos gražiais pažadais, idant darytų viską, ko jis panorės.

18 Ir buvo taip, kad jie sudarė slaptą „sąjungą, kaip kad tie, senovėje; o tokia sąjunga Dievo akivaizdoje yra pati bjauriausia ir nelabiausia iš visų.

19 Nes Viešpats nesidarbuoja per slaptas sąjungas ir nenurodo žmonėms lieti kraują, bet visame kame tai draudžia nuo pat žmogaus sukūrimo.

20 Ir dabar, aš, Moronis, neaprašinėju jų priesaikų ir sąjungų, nes man buvo atskleista, kad jos yra tarp visų žmonių ir kad jos yra tarp lamanitų.

21 Ir jos sukėlė šitos liaudies, apie kurią dabar kalbu, „sunaikinimą, ir taip pat Nefio liaudies sunaikinimą.

22 Ir kiekviena tauta, kuri palaikys tokias slaptas sąjungas

valdžiai ir pelnui gauti, kol jos pasklis po visą tautą, štai ji bus sunaikinta; nes Viešpats neleis, kad jo šventųjų „kraujas, kuris bus jų pralietas, nuo žemės visuomet šauktųsi jo, kad ^batkeršytų jiems, o jis vis neatkeršytų.

23 Todėl, o jūs, kitataučiai, tai yra Dievo išmintis, kad tai būtų parodyta jums, kad per tai galėtumėte atgailauti dėl savo nuodėmių ir neleistumėte, kad šitos žudikiškos sąjungos, iškurtos „valdžiai ir pelnui gauti, užgožtų jus ir kad jus ištiktų darbas, taip, būtent sunaikinimo darbas, – taip, būtent amžinojo Dievo teisingumo kalavijas kris ant jūsų, jūsų žlugimui ir sunaikinimui, jeigu leisite joms būti.

24 Todėl Viešpats jums įsako, kad, pamatę tai atsirandant tarp jūsų, pabustumėt, idant suvoktumėt savo baisią padėtį dėl tos slaptos sąjungos, kuri bus tarp jūsų; arba vargas jai dėl nužudytųjų kraujo; nes jie šaukia iš dulkių keršto jai ir taip pat tiems, kurie ją iškūrė.

25 Nes kas tik ją kuria, tas siekia sunaikinti visų žemių, tautų ir šalių „laisvę; ir ji neša visų žmonių sunaikinimą, nes ją iškūrė velnias, kuris yra visų melų tėvas; būtent tas pats melagis, kuris ^bapgavo mūsų pirmuosius gimdytojus, taip, būtent tas pats melagis, kuris nuo pradžios kurstė žmogų vykdyti žmogžudystes; kuris užkietino žmonių širdis, tad jie

15b Pr 4:7–8;
Moz 5:28–30.

18a RR Slaptos sąjungos.
21a Hel 6:28.

22a Mrm 8:27, 40–41.
b RR Kerštas.

23a 1 Nef 22:22–23;
Moz 6:15.

25a RR Laisvas, laisvė.
b Pr 3:1–13; 2 Nef 9:9;
Mzj 16:3;
Moz 4:5–19.

nuo pat pradžios žudė pranašus ir mušė juos akmenimis, ir juos išvydavo.

26 Todėl man, Moroniui, įsakyta tai užrašyti, kad blogis būtų pašalintas ir kad ateitų laikas, kada Šėtonas „nebeturės galios žmonių vaikų širdims, bet kad jie būtų ^bitikinti nuolat daryti gera, kad ateitų prie viso teismo šaltinio ir būtų išgelbėti.

9 SKYRIUS

Karalystė eina iš vieno kitam per paveldėjimą, intrigą ir žmogžudystę. Emeras matė Teisumo Sūnų. Daugelis pranašų šaukia atgailą. Žmones kamuoja badas ir nuodingos gyvatės.

IR dabar, aš, Moronis, toliau rašau savo metraščių. Taigi, štai, buvo taip, kad dėl „slaptų Akišo ir jo draugų sąjungų, štai jie užgrobė Omero karalystę.

2 Tačiau Viešpats buvo gailėtingas Omerui ir taip pat jo sūnums bei jo dukroms, kurie neieškojo jo sunaikinimo.

3 Ir sapne Viešpats perspėjo Omerą, kad jis išvyktų iš šalies; todėl Omeras su savo šeima išvyko iš šalies ir keliavo daug dienų, ir perėjo pro „Šimo kalvą, ir perėjo pro vietovę, ^bkur buvo sunaikinti nefitai, o iš ten – į rytus, ir atėjo į vietovę prie jūros kranto, vadinamą Ablomu, ir ten pasistatė palapinę, ir taip pat jo sūnūs ir dukros, ir visi jo namiškiai, išskyrus Jaredą ir jo šeimą.

4 Ir buvo taip, kad nelaba ranka Jaredas buvo pateptas tų žmonių karaliumi; ir jis atidavė Akišui savo dukrą žmona.

5 Ir buvo taip, kad Akišas ieškojo savo uošvio gyvybės; ir jis kreipėsi į tuos, kuriuos prisaikdino senolių priesaika, ir jie gavo jo uošvio galvą, kai jis sėdėjo savo soste, priiminėdamas savo žmones.

6 Nes šita nelaba ir slapta sąjunga taip greitai paplito, kad ji sugadino visų žmonių širdis; todėl Jaredas buvo nužudytas savo soste, ir Akišas valdė jo vietoje.

7 Ir buvo taip, kad Akišas ėmė pavydėti savo sūnui, todėl uždarė jį į kalėjimą ir laikė beveik be maisto arba visai be maisto, kol tas patyrė mirtį.

8 Ir dabar brolis to, kuris patyrė mirtį (jo vardas buvo Nimras) pasipiktino savo tėvu dėl to, ką jo tėvas padarė jo broliui.

9 Ir buvo taip, kad Nimras surinko nedidelį vyrų būrį ir pabėgo iš tos žemės, ir perėjo, ir apsigyveno pas Omerą.

10 Ir buvo taip, kad Akišui gimė kiti sūnūs, ir jie laimėjo tų žmonių širdis, nepaisant to, kad jie buvo jam prisiekę daryti visokias nedorybes pagal jo norus.

11 Dabar, Akišo liaudis troško pelno, lygiai kaip Akišas troško valdžios; todėl Akišo sūnūs pasiūlė jiems pinigų ir šitaip patraukė paskui save didžiąją tos liaudies dalį.

12 Ir tarp Akišo sūnų ir Akišo prasidėjo karas, kuris tęsėsi

daug metų, taip, kol buvo sunaikinti beveik visi karalystės žmonės, taip, netgi visi, išskyrus trisdešimt sielų ir tuos, kurie pabėgo su Omero namais.

13 Todėl Omeras vėl buvo atstatytas savo paveldo žemėje.

14 Ir buvo taip, kad Omeras pradėjo senti; vis dėlto senatvėje jam gimė Emeras; ir jis patepė Emerą karaliumi, kad valdytų jo vietoje.

15 Ir po to, kai patepė Emerą karaliumi, dvejus metus jis matė taiką žemėje ir numirė, matęs nepaprastai daug dienų, pilnų sielvarto. Ir buvo taip, kad Emeras valdė jo vietoje ir vaikščiojo savo tėvo pėdomis.

16 Ir Viešpats vėl pradėjo numinti prakeiksmą nuo žemės, ir Emerui valdant, Emero namai nepaprastai suklestėjo; ir per šešiasdešimt dvejus metus jie nepaprastai sustiprėjo, tad tapo nepaprastai turtingi –

17 turėjo visokių vaisių ir grūdų, ir šilkų, ir plonos drobės, ir aukso, ir sidabro, ir brangių daiktų;

18 ir taip pat visokių galvijų: jaučių ir karvių, ir avių, ir kiaulių, ir ožkų, ir taip pat daugelio kitų rūšių gyvulių, kurie buvo naudingi žmogaus maistui.

19 Ir jie taip pat turėjo „arklių ir asilų, ir ten buvo dramblių ir kurelomų, ir kumomų; visi jie buvo naudingi žmogui, o ypač drambliai, kurelomai ir kumomai.

20 Ir taip Viešpats išliejo savo palaiminimus ant šitos žemės,

kuri buvo „rinktinė tarp visų kitų žemių; ir jis įsakė, kad tie, kas užvaldys šitą žemę, valdytų ją Viešpačiui, antraip jie bus sunaikinti, kada bus pribrendę nedorybe; nes ant tokių, sako Viešpats, Aš išliesiu savo rūstybės pilnatvę.

21 Ir Emeras teisiai vykdė teisingumą per visas savo dienas, ir jam gimė daug sūnų ir dukterų; ir jam gimė Koriantumas, ir jis patepė Koriantumą, kad valdytų jo vietoje.

22 Ir po to, kai patepė Koriantumą, kad valdytų jo vietoje, jis gyveno ketverius metus ir matė taiką šalyje; taip, ir jis netgi matė Teisumo „Sūnų ir džiau-gėsi bei džiu-gavo jo diena; ir numirė ramybėje.

23 Ir buvo taip, kad Koriantumas vaikščiojo savo tėvo pėdomis ir pastatė daug didžiųjų miestų ir visas savo dienas darė tai, kas buvo gera jo žmonėms. Ir buvo taip, kad jis neturėjo vaikų, net iki žilos senatvės.

24 Ir buvo taip, kad jo žmona numirė, būdama šimto dvejų metų amžiaus. Ir buvo taip, kad Koriantumas savo senatvėje paėmė sau žmona jauną mergelę, ir jam gimė sūnų ir dukterų; taigi jis gyveno iki šimto keturiasdešimt dvejų metų amžiaus.

25 Ir buvo taip, kad jam gimė Komai, ir Komai valdė jo vietoje; ir jis valdė keturiasdešimt devynerius metus, ir jam gimė Hetas; ir jam taip pat gimė kiti sūnūs ir dukros.

26 Ir žmonės vėl pasklido po

visą tos žemės veidą, ir vėl prasidėjo nepaprastai didelis nelabumas ant žemės veido, ir Hetas vėl pradėjo naudotis slaptais senovės planais, kad sunaikintų savo tėvą.

27 Ir buvo taip, kad jis nuvertė nuo sosto savo tėvą, nužudydamas jį jo paties kalaviju; ir valdė jo vietoje.

28 Ir šalyje vėl pasirodė pranašai, šaukdami atgailą jiems – kad jie turi paruošti Viešpaties kelią, arba ant šitos žemės veido kris prakeiksmas; taip, būtent didelis badas, per kurį jie bus sunaikinti, jeigu neatgailaus.

29 Bet žmonės netikėjo pranašų žodžiais, bet išmesdavo juos lauk; ir kai kuriuos jie įmesdavo į duobes ir palikdavo pražūti. Ir buvo taip, kad jie visa tai darė pagal karaliaus Heto įsakymą.

30 Ir buvo taip, kad šalyje prasidėjo didelis badas, ir gyventojai pradėjo nepaprastai greitai žūti nuo bado, nes nebuvo lietaus ant žemės veido.

31 Ir taip pat ant tos žemės veido užėjo nuodingos gyvatės ir nunuodijo daug žmonių. Ir buvo taip, kad jų kaimenės pradėjo bėgti nuo nuodingų gyvačių link žemės pietuose, kurią nefitai vadino „Zarahemla“.

32 Ir buvo taip, kad daugelis jų žuvo pakeliui; tačiau kai kurie pabėgo į pietinę žemę.

33 Ir buvo taip, kad Viešpats padarė, kad „gyvatės daugiau jų nebesivyty, bet užkirstų kelią, kad žmonės nepraeitų, kad

bandantys praeiti kristų nuo nuodingų gyvačių.

34 Ir buvo taip, kad žmonės sekė gyvulių pėdomis ir rijo pakeliui kritusiųjų kūnus, kol surijo juos visus. Dabar, kada žmonės pamatė, kad turi žūti, jie pradėjo „atgailauti dėl savo nedorybių ir šauktis Viešpaties“.

35 Ir buvo taip, jog jiems pakankamai „nusižeminus prieš Viešpatį, jis pasiuntė lietu ant žemės veido; ir žmonės vėl pradėjo atsigauti, ir pradėjo rasti vaisiai šiaurinėse šalyse ir visose aplinkinėse šalyse. Ir Viešpats parodė jiems savo galią, apsaugodamas juos nuo bado.“

10 SKYRIUS

Vienas karalius keičia kitą. Kai kurie karaliai yra teisūs, kiti nelabi. Kada nugali teisumas, Viešpats laimina žmones ir duoda jiems klestėjimą.

Ir buvo taip, kad Šezas, kuris buvo Heto palikuonis – nes Hetas ir visi jo namiškiai, išskyrus Šezą, žuvo nuo bado – pradėjo vėl atstatinėti sutriuškintą liaudį.

2 Ir buvo taip, kad Šezas prisiminė savo tėvų sunaikinimą ir statė teisią karalystę; nes jis prisiminė, ką Viešpats buvo padaręs, perkeldamas Jaredą ir jo brolių „per gelmę; ir jis vaikščiojo Viešpaties keliais; ir jam gimė sūnų ir dukterų.“

3 Ir jo vyriausias sūnus, vardu Šezas, sukilo prieš jį; tačiau

Šezas dėl savo nepaprastų turtų buvo ištiktas plėšiko rankos, ir tai vėl atnešė taiką jo tėvui.

4 Ir buvo taip, kad jo tėvas ant tos žemės veido pastatė daug miestų, ir žmonės vėl pradėjo plisti po visą tos žemės veidą. Ir Šezas gyveno iki nepaprastai žilos senatvės; ir jam gimė Riplakišas. Ir jis mirė, o Riplakišas valdė jo vietoje.

5 Ir buvo taip, kad Riplakišas nedarė to, kas teisinga Viešpaties akyse, nes jis turėjo daug žmonių ir „sugulovių, ir užkrovė ant žmonių pečių tai, ką buvo sunku pakelti; taip, jis apmokestino juos dideliais mokesčiais; o už tuos mokesčius statė daug erdvių pastatų.

6 Ir jis pasistatė nepaprastai gražų sostą; ir pastatė daug kalėjimų, ir visus, kurie nepaklusdavo mokesčiams, jis įmesdavo į kalėjimą; ir visus, kurie nepajėgė sumokėti mokesčių, jis įmesdavo į kalėjimą; ir jis vertė juos nuolat dirbti savo išlaikymui; o kas tik atsisakydavo dirbti, jis nurodydavo atiduoti mirčiai.

7 Todėl visus savo puikius dirbinius jis gaudavo, taip, būtent savo gryną auksą jis nurodė lydyti kalėjime; ir visokius puikius dirbinius jis nurodė daryti kalėjime. Ir buvo taip, kad savo paleistuvystėmis ir bjaurumais jis vargino žmones.

8 Ir po keturiasdešimt dvejų jo valdymo metų žmonės sukilo maištu prieš jį; ir vėl šalyje prasidėjo karas, toks, kad Rip-

lakišas buvo nukautas, o jo palikuonys išvaryti iš tos žemės.

9 Ir buvo taip, kad po daugelio metų Moriantonas (jis buvo Riplakišo palikuonis) surinko išvartųjų armiją, nuėjo ir stojo į kovą su ta liaudimi; ir užvaldė daugelį miestų; ir karas pasidarė nepaprastai nuožmus ir tęsėsi daugelį metų; ir jis užvaldė visą šalį ir įtvirtino save visos šalies karaliumi.

10 O po to, kai įtvirtino save karaliumi, jis palengvino žmonių našta, ir taip įgijo palankumo liaudies akyse, ir jie patėpė jį savo karaliumi.

11 Ir jis buvo teisingas žmonėms, bet ne sau, nes daug paleistuvavo; todėl jis buvo iškirstas iš Viešpaties akivaizdos.

12 Ir buvo taip, kad Moriantonas pastatė daug miestų ir, jam valdant, žmonės tapo nepaprastai turtingi pastatų ir aukso bei sidabro, ir javų, ir kaimenių, ir bandų, ir to, kas jiems buvo sugražinta.

13 Ir Moriantonas gyveno iki žilos senatvės, ir tada jam gimė Kimas; ir Kimas valdė savo tėvo vietoje; ir jis valdė aštuonerius metus, ir jo tėvas numirė. Ir buvo taip, kad Kimas nevaldė teisiai, todėl Viešpats jo nelaimino.

14 Ir jo brolis, sukilo maištu prieš jį ir taip paėmė jį nelaisvę; ir jis pasiliko nelaisvėje visas savo dienas; ir nelaisvėje jam gimė sūnų ir dukterų; ir senatvėje jam gimė Levis; ir jis numirė.

15 Ir buvo taip, kad Levis tar-

navo nelaisvėje po savo tėvo mirties keturiasdešimt dvejus metus. Ir jis pradėjo karą prieš tos žemės karalių ir taip įsigijo karalystę.

16 Ir, išsigijęs karalystę, jis darė tai, kas buvo teisinga Viešpaties akyse; ir žmonės klestėjo toje žemėje; ir jis gyveno iki žilos senatvės, ir jam gimė sūnų ir dukterų; ir jam taip pat gimė Koromas, kurį jis patepė karalium vietoje savęs.

17 Ir buvo taip, kad visas savo dienas Koromas darė tai, kas buvo gera Viešpaties akyse; ir jam gimė daug sūnų ir dukterų; ir po to, kai pamatė daug dienų, jis išėjo anapus, kaip ir kiti žemiškieji; ir Kišas valdė jo vietoje.

18 Ir buvo taip, kad Kišas taip pat išėjo anapus, ir Libas valdė jo vietoje.

19 Ir buvo taip, kad Libas taip pat darė tai, kas buvo gera Viešpaties akyse. Ir Libo dienos „nuodingosios gyvatės buvo sunaikintos. Todėl jie vykdavo į žemę pietuose medžioti maisto savo žemės žmonėms, nes ta žemė buvo pilna miško žvėrių. Ir pats Libas tapo didžiu medžiotu.

20 Ir prie siaurojo kaklo, prie tos vietos, kur jūra perskiria žemę, jie pastatė didį miestą.

21 Ir jie laikė žemę pietuose kaip tyrus žvėrienai gauti. O visas šiaurinės žemės veidas buvo sėte nusėtas gyventojų.

22 Ir jie buvo nepaprastai darbštūs ir pirko, ir pardavinėjo,

ir prekiavo vienas su kitu, kad gautų pelno.

23 Ir jie dirbo su visokiomis rūdomis ir išgaudavo auksą ir sidabrą, ir „geležį, ir skautvarių, ir visokius metalus; ir jie iškasdavo jas iš po žemės; todėl, kasdami aukso, sidabro, geležies ir vario rūdas, jie supylė didžiules žemių krūvas. Ir jie darė visokius gražius dirbinius.

24 Ir jie turėjo šilkų ir plonų suktų siūlų drobės; ir gamino visokius audinius, kad aprengtų savo nuogumą.

25 Ir jie gamino įvairius įrankius žemei dirbti – arti ir sėti, pjauti ir kaupti, ir taip pat kultū.

26 Ir jie gamino įvairius įrankius, kuriais jie panaudodavo savo gyvulius.

27 Ir jie gamino įvairius karo ginklus. Ir jie darė įvairiausių nepaprastai kruopštaus darbo dirbinius.

28 Ir dar niekada nebuvo labiau palaimintos ir labiau Dievo rankos globojamos liaudies negu jie. Ir jie buvo žemėje, kuri buvo rinktinė tarp visų žemių, nes Viešpats tai pasakė.

29 Ir buvo taip, kad Libas gyveno daug metų, ir jam gimė sūnų ir dukterų; ir taip pat jam gimė Heartomas.

30 Ir buvo taip, kad Heartomas valdė savo tėvo vietoje. Ir po dvidešimt ketverių Heartomo valdymo metų, štai, karalystė buvo iš jo atimta. Ir daugelį metų jis tarnavo nelaisvėje, taip, netgi visas likusias savo dienas.

31 Ir jam gimė Hetas, ir Hetas

gyveno nelaisvėje visas savo dienas. Ir Hetui gimė Aaronas, ir Aaronas gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Amnigadas, ir Amnigadas taip pat gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Koriantumas, ir Koriantumas gyveno nelaisvėje visas savo dienas; ir jam gimė Komos.

32 Ir buvo taip, kad Komos patraukė savo pusėn pusę karalystės. Ir jis valdė tą pusę karalystės keturiasdešimt dvejus metus; ir jis išėjo kariauti prieš karalių Amgidą, ir jie kariavo daugelį metų, per kuriuos Komos nugalėjo Amgidą ir užvaldė likusią karalystės dalį.

33 Komo dienomis šalyje pradėjo rasti plėšikai; ir jie pritaikė senus planus ir „saikdindavo senolių būdu, ir vėl siekė sunaikinti karalystę.

34 Dabar, Komos daug kovojo su jais; tačiau jų neįveikė.

11 SKYRIUS

Karai, susiskaldymai ir nelabumas valdo Jareditų gyvenimą. Pranašai išpranašauja visišką Jareditų sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus. Žmonės atmeta pranašų žodžius.

Ir taip pat Komo dienomis pasirodė daug pranašų ir pranašavo apie šitos didžios liaudies sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus ir neatsigręš į Viešpatį, ir nepaliks savo žmogžudysčių ir nelabumo.

2 Ir buvo taip, kad žmonės atmetė pranašus, ir šie bėgo pas

Komą apsaugos, nes žmonės stengėsi juos sunaikinti.

3 Ir jie pranašavo Komui daug dalykų; ir jis buvo palaimintas visas likusias savo dienas.

4 Ir jis sulaukė žilos senatvės, ir jam gimė Šiblomas; ir Šiblomas valdė jo vietoje. Ir Šiblomo brolis sukilo prieš jį, ir visoje šalyje prasidėjo nepaprastai didelis karas.

5 Ir buvo taip, kad Šiblomo brolis įsakė atiduoti mirčiai visus pranašus, pranašavusius apie šitos liaudies sunaikinimą.

6 Ir visoje šalyje buvo didelė neganda, nes jie liudijo, kad didelis prakeiksmas ištiks šią žemę ir šituos žmones ir kad tarp jų bus didis naikinimas, toks, kokio dar niekada nebuvo ant žemės veido, ir jų kaulai bus kaip tos žemių „krūvos ant žemės veido, jeigu jie neatgailaus dėl savo nelabumo.

7 Bet dėl savo nelabų sąjungų jie neklausė Viešpaties balso; todėl visoje žemėje prasidėjo karai ir kovos, ir taip pat tiek daug badų ir marų, kad buvo didelis naikinimas, toks, kokio dar nebuvo ant žemės veido; ir visa tai buvo Šiblomo dienomis.

8 Ir žmonės pradėjo atgailauti dėl savo nedorybės; ir kiek tik jie atgailaudavo, tiek Viešpats jų „pasigailėdavo.

9 Ir buvo taip, kad Šiblomas buvo nužudytas, o Setas buvo paimtas į nelaisvę ir gyveno nelaisvėje visas savo dienas.

10 Ir buvo taip, kad Ahas, jo sūnus, įgijo karalystę; ir jis valdė

žmones visas savo dienas. Ir jis darė visokias nedorybes savo dienomis, tuo sukeldamas daug kraujo praliejimo; ir nedaug buvo jo dienu.

11 Ir Etemas, būdamas Aho palikuonis, įgijo karalystę; ir savo dienomis jis taip pat darė tai, kas bloga.

12 Ir buvo taip, kad Etemo dienomis pasirodė daug pranašų ir vėl pranašavo žmonėms; taip, jie pranašavo, kad Viešpats juos visiškai išnaikins nuo žemės veido, jeigu jie neatgailaus dėl savo nedorybių.

13 Ir buvo taip, kad žmonės užkietino savo širdis ir nenorėjo „klausyti jų žodžių; ir pranašai sielvartavo ir pasitraukė iš žmonių tarpo.

14 Ir buvo taip, kad Etemas visas savo dienas teisingumą vykdė nedorai; ir jam gimė Moronas. Ir buvo taip, kad Moronas valdė jo vietoje; ir Moronas darė tai, kas buvo nedora priešais Viešpatį.

15 Ir buvo taip, kad dėl tos slaptos sąjungos, kuri buvo įkurta valdžiai ir pelnui gauti, tarp žmonių kilo „sukilimas; ir tarp jų iškilo savo nelabumu galingas vyras, ir jis stoji į kovą su Moronu, ir šitaip užkariavo pusę karalystės; ir daugelį metų jis išlaikė pusę karalystės.

16 Ir buvo taip, kad Moronas nugalėjo jį ir vėl atgavo karalystę.

17 Ir buvo taip, kad iškilo kitas

galingas vyras; ir jis buvo Jaredo brolio palikuonis.

18 Ir buvo taip, kad jis nugalėjo Moroną ir įgijo karalystę; todėl visas likusias savo dienas Moronas gyveno nelaisvėje; ir jam gimė Koriantoras.

19 Ir buvo taip, kad Koriantoras visas savo dienas pragyveno nelaisvėje.

20 Ir Koriantoro dienomis taip pat pasirodė daug pranašų ir pranašavo apie didžius ir nuostabius dalykus, ir šaukė atgailą žmonėms, ir kad jeigu žmonės neatgailaus, Viešpats Dievas jiems įvykdys „teisingumą visiškam jų išnaikinimui.

21 Ir kad Viešpats atsiųs arba atves „kitą liaudį užimti šitos žemės, savo galia ir tokiu pat būdu, kokiu jis atvedė jų tėvus.

22 Bet dėl savo slaptos sąjungos ir nelabų bjaurumų jie atmetė visus pranašų žodžius.

23 Ir buvo taip, kad Koriantorui gimė „Eteras, o jis numirė, visas savo dienas pragyvenęs nelaisvėje.

12 SKYRIUS

Pranašas Eteras ragina žmones tikėti Dievą. Moronis vardija nuostabius darbus ir stebuklus, padarytus tikėjimu. Tikėjimas įgaliino Jaredo brolių pamatyti Kristų. Viešpats duoda žmonėms silpnumą, kad būtų nuolankūs. Jaredo brolis tikėjimu perkėlė Zerino kalną. Tikėjimas, viltis ir tikroji meilė

13a Mzj 16:2.
15a RR Maištas,

sukilimas.
20a RR Teisti, teismas.

21a Etr 13:20–21.
23a Etr 1:6; 15:33–34.

yra būtini išgelbėjimui. Moronis matė Jėzų veidas į veidą.

Ir buvo taip, kad Etero dienos buvo Koriantumro dienomis, o "Koriantumras buvo visos šalies karalius.

2 O "Eteras buvo Viešpaties pranašas; todėl Koriantumro dienomis Eteras išėjo ir pradėjo pranašauti žmonėms, nes jo nebuvo galima ^bsulaikyti dėl jame buvusios Viešpaties Dvasios.

3 Nes jis "šaukė nuo pat ryto net iki saulėlydžio, ragindamas žmones tikėti Dievą atgailai, idant nebūtų ^bsunaikinti, sakydamas jiems, kad viskas įvykdoma "tikėjimu –

4 todėl kiekvienas, kuris tiki Dievą, gali tikrai "viltis geresnio pasaulio, taip, būtent vietos Dievo dešinėje; ši viltis kyla iš tikėjimo ir tampa ^binkaru žmonių sieloms, kuris padaro juos tvirtus ir nepajudinamus, visuomet dosnius "gerų darbų ir veda "šlovinti Dievo.

5 Ir buvo taip, kad Eteras pranašavo žmonėms didžius ir nuostabius dalykus, kuriais jie netikėjo dėl to, kad jų nematė.

6 Ir dabar, aš, Moronis, norėčiau šiek tiek apie tai pakalbėti; norėčiau parodyti pasauliui, kad "tikėjimas yra tai, ko ^bviliamės, o "ne matome; todėl nesi-

ginčykite dėl to, kad nematote, kadangi liudijimo negausite tol, kol jūsų tikėjimas nebus "išbandytas.

7 Nes būtent tikėjimu Kristus parodė save mūsų tėvams, po to, kai prisikėlė iš mirusiųjų; bet kol jie jo neįtikėjo, jis savęs jiems neparodė; taigi būtinai reikėjo, kad kai kurie tikėtų jį, nes jis neparodė savęs pasauliui.

8 Bet dėl šitų žmonių tikėjimo jis parodė save pasauliui ir pašlovino Tėvo vardą, ir paruošė kelią, kad per tai kiti būtų dangiškosios dovanos dalininkai, kad galėtų viltis to, ko nematė.

9 Todėl jūs taip pat galite viltis ir būti tos dovanos dalininkai, jeigu tik tikėsite.

10 Štai būtent tikėjimu tie iš senovės buvo "pašaukti pagal šventąją Dievo tvarką.

11 Todėl tikėjimu buvo duotas Mozės įstatymas. Bet per savo Sūnaus dovaną Dievas paruošė "pranašesnę kelią; ir tai įvykdyta būtent tikėjimu.

12 Nes jei tarp žmonių vaikų nėra "tikėjimo, Dievas negali padaryti jokio ^bstebuklo tarp jų. Todėl jis neparodė savęs, kol jie nepanaudojo savo tikėjimo.

13 Štai būtent dėl Almos ir Amuleko tikėjimo "kalėjimas griuvo žemėn.

14 Štai būtent Nefio ir Lehio

12 1a Etr 13:13–31.

2a RR Eteras.

b Jer 20:9;

En 1:26;

Al 43:1.

3a DS 112:5.

b Etr 11:12, 20–22.

c RR Tikėjimas, tikėti.

4a RR Viltis.

b Hbr 6:19.

c 1 Kor 15:58.

d 3 Nef 12:16.

6a Hbr 11:1.

b Rom 8:24–25.

c Al 32:21.

d 3 Nef 26:11;

DS 105:19; 121:7–8.

10a Al 13:3–4.

RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

11a 1 Kor 12:31.

12a 2 Nef 27:23; Mzj 8:18;

Mor 7:37;

DS 35:8–11.

b Mt 13:58; Mrm 9:20.

13a Al 14:26–29.

tikėjimas sukėlė lamanitų „permainą, tad jie buvo pakrikštyti ugnimi ir ^bŠventąja Dvasia.

15 Štai būtent „Amono ir jo brolių tikėjimas ^bpadarė toki didelį stebuklą tarp lamanitų.

16 Taip, būtent visi, kurie darė „stebuklus, darė juos ^btikėjimu, tiek buvusieji prieš Kristų, tiek ir buvusieji po jo.

17 Ir būtent tikėjimu trys mokiniai gavo pažadą, kad „neraugaus mirties; ir jie negavo šito pažado, kol nepanaudojo savo tikėjimo.

18 Ir niekas niekada nepadarė stebuklą, kol nepanaudojo savo tikėjimo; taigi pirma jie įtikėdavo Dievo Sūnų.

19 Ir netgi dar „prieš Kristaus atėjimą buvo daug tokių, kurių tikėjimas buvo nepaprastai stiprus, kurių nebuvo galima sulaukyti, kad nepažvelgtų už ^buždangos, bet jie tikrai savo akimis pamatė tai, ką matė tikėjimo akimi, ir jie buvo laimingi.

20 Ir štai, šitame metraštyje mes matėme, kad vienas iš jų buvo Jaredo brolis; nes jo tikėjimas Dievu buvo toks stiprus, jog kada Dievas ištiesė savo „pirštą, jis negalėjo paslėpti jo nuo Jaredo brolio akių dėl savo žodžio, kurį jis pasakė jam, kurį šis gavo tikėjimu.

21 O po to, kai Jaredo brolis pamatė Viešpaties pirštą, dėl

„pažado, kurį Jaredo brolis gavo tikėjimu, Viešpats nieko negalėjo sulaukyti nuo jo akių; todėl jis jam parodė viską, kadangi jo daugiau nebegalima buvo sulaukyti ^buždangos išorėje.

22 Ir būtent tikėjimu mano tėvai gavo „pažadą, kad šitie dalykai ateis jų broliams per kitataučius; todėl Viešpats man įsakė, taip, būtent Jėzus Kristus.

23 Ir aš tariau jam: Viešpatie, kitataučiai išjuoks šiuos dalykus dėl mūsų „silpnumo rašyme; nes, Viešpatie, tu tikėjimu padarei mus galingus kalbėti, bet nepadarei mus ^bgalingus rašyti; nes tu padarei, kad visi šie žmonės tavo suteiktos jiems Šventosios Dvasios dėka galėjo daug kalbėti;

24 bet tu padarei, kad rašyti mes galėtume tik truputį – dėl mūsų rankų nemiklumo. Štai tu nepadarei mus tokius galingus „rašyti kaip Jaredo brolių; nes tu davei jam galią, kad tai, ką jis rašė, buvo taip galinga, kaip tu esi galingas, kad užvaldytų žmogų tai skaityti.

25 Tu taip pat padarei mūsų žodžius galingus ir didžius, netgi tiek, kad negalime jų užrašyti; todėl rašydami mes matome savo silpnumą ir klumpame išdėliodami savo žodžius; ir aš bijau, kad kitataučiai „išjuoks mūsų žodžius.

14a Hel 5:50–52.

b Hel 5:45;
3 Nef 9:20.

15a Al 17:29–39.

b T.y. aprašyta
Al 17–26 skyriuose.

16a RR Stebuklas.

b Hbr 11:7–40.

17a 3 Nef 28:7;

Mrm 8:10–12.

19a 2 Nef 11:1–4;

JokK 4:4–5; Jar 1:11;

Al 25:15–16.

b Etr 3:6.

RR Uždanga.

20a Etr 3:4.

21a Etr 3:25–26.

b Etr 3:20;

DS 67:10–13.

22a En 1:13.

23a Mrm 8:17; 9:33.

b 2 Nef 33:1.

24a RR Kalba.

25a 1 Kor 2:14.

26 Ir kai aš tai pasakiau, Viešpats tarė man, sakydamas: Kvailiai „išjuokia, bet jie vaitos; o romiesiems pakanka mano malonės, tad jie nepasinaudos jūsų silpnumu.

27 Ir jeigu žmonės ateis pas mane, aš jiems parodysiu jų „silpnumą. Aš ^bduodu žmonėms silpnumą, kad jie būtų nuolankūs; ir mano ^cmalonės pakanka visiems žmonėms, kurie ^dnusižemina prieš mane; nes jeigu jie nusižemina prieš mane ir tiki mane, tada aš jų ^esilpnumą paversiu jų stiprybę.

28 Štai aš parodysiu kitataučiams jų silpnumą ir parodysiu jiems, kad „tikėjimas, viltis ir tikroji meilė veda pas mane – viso teisumo šaltinį.

29 Ir aš, Moronis, išgirdęs šituos žodžius, buvau paguostas ir tariau: O Viešpatie, teįvyksta tavo teisi valia, nes žinau, kad tu darbuojiesi dėl žmonių vaikų pagal jų tikėjimą;

30 nes Jaredo brolis tarė Zerino kalnui: „Persikelk – ir jis buvo perkeltas. O jeigu jis nebūtų tikėjęs, jis nebūtų pajudėjęs; taigi tu darbuojiesi po to, kai žmonės įtiki.

31 Nes taip tu parodei save savo mokiniam; nes tik po to, kai jie „įtikėjo ir kalbėjo tavo vardu, tu pasirodei jiems su didele galia.

32 Ir aš taip pat prisimenu, jog tu pasakei, kad paruošei žmogui namus, taip, būtent savo Tėvo „buveinėse, ir todėl žmogus gali turėti pranašesnę viltį; todėl žmogus turi ^bviltis, kitaip jis negali gauti paveldo tavo paruoštoje vietoje.

33 Ir vėl, aš prisimenu, jog tu pasakei, kad tu taip ^amyli pasaulį, jog guldai savo gyvybę dėl pasaulio, idant vėl ją imtum, kad paruoštum vietą žmonių vaikams.

34 Ir dabar, aš žinau, kad ši „meilė, kuria tu myli žmonių vaikus, yra tikroji meilė; todėl jeigu žmonės neturės tikrosios meilės, jie negalės paveldėti tos vietos, kurią tu paruošei savo Tėvo buveinėse.

35 Todėl iš to, ką pasakei, žinau, kad jeigu kitataučiai neturės tikrosios meilės, dėl mūsų silpnumo, tu išmėginsi juos ir atimsi jų ^atalentą, taip, būtent tą, kurią jie gavo, ir atiduosi tiems, kurie turės daugiau.

36 Ir buvo taip, jog aš meldžiausi Viešpačiui, kad jis duotų kitataučiams ^amalonės, kad jie taip pat turėtų tikrosios meilės.

37 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė man: Jeigu jie neturi tikrosios meilės, tavęs tai tenejaudina, nes tu buvai ištikimas; todėl tavo apdarai bus „išvalyti. Ir dėl

26a Gal 6:7.

27a JokK 4:7.

b Iš 4:11; 1 Kor 1:27.

c RR Malonė.

d Lk 18:10–14; DS 1:28.

RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

e Lk 9:46–48; 2 Kor 12:9.

28a 1 Kor 13:1–13;

Mor 7:39–47.

30a Mt 17:20; JokK 4:6;

Hel 10:6, 9.

RR Galia.

31a RR Tikėjimas, tikėti.

32a Jn 14:2; En 1:27;

DS 72:4; 98:18.

b RR Viltis.

33a Jn 3:16–17.

34a Mor 7:47.

RR Tikroji meilė;
Meilė.

35a Mt 25:14–30.

RR Dovana; Talentas.

36a RR Malonė.

37a DS 38:42; 88:74–75;

135:4–5.

to, kad pamatei savo ^bsilpnumą, tu būsi padarytas stiprus, netgi atsisėsi toje vietoje, kurią aš paruošiau savo Tėvo buveinėse.

38 Ir dabar, aš, Moronis, atsi-sveikinu su kitataučiais, taip, ir taip pat su savo broliais, kuriuos myliu, kol susitiksime priešais Kristaus ^ateismo krasę, kur visi žmonės sužinos, kad mano ^bapdarai nesutepti jūsų krauju.

39 Ir tada sužinosite, kad aš ^amačiau Jėzų ir kad jis kalbėjo su manimi ^bveidas į veidą, ir kad jis mano kalba su akivaizdžiu nuolankumu apie tai man papasakojo taip, kaip vienas žmogus pasakoja kitam.

40 Ir dėl savo silpnumo rašyme aš užrašiau tik truputėlį.

41 Ir dabar, aš noriu jus paraginti ^aieškoti šito Jėzaus, apie kurį rašė pranašai ir apaštalai, kad Dievo Tėvo ir taip pat Viešpaties Jėzaus Kristaus, ir apie juos ^bliudijančios Šventosios Dvasios malonė būtų jūmyse ir pasiliktų jūmyse per amžius. Amen.

13 SKYRIUS

Eteras kalba, kad Naująją Jeruzalę Juozapo palikuonys pastatys Amerikoje. Jis pranašauja, yra iš-

metamas, surašo jareditų istoriją ir išpranašauja jareditų sunaikinimą. Karas įsisiautėja visoje žemėje.

Ir dabar, aš, Moronis, baigiu savo metraščių apie mano aprašomos liaudies sunaikinimą.

2 Nes štai, jie atmetė visus Etero žodžius; nes jis tikrai jiems papasakojo apie viską nuo žmogaus pradžios; ir kad po to, kai vandenys ^apasitraukė nuo šitos žemės veido, ji tapo rinktinė tarp visų kitų žemių, rinktinė Viešpaties žemė; todėl Viešpats nori, kad visi žmonės, gyvenantys ant jos veido, ^btarnautų jam;

3 ir kad tai vieta ^aNaujajai Jeruzalei, kuri ^bnužengs iš dangaus, ir kad tai Viešpaties šventovė.

4 Štai Eteras matė Kristaus dienas ir kalbėjo apie ^aNaująją Jeruzalę šitoje žemėje.

5 Ir jis taip pat kalbėjo apie Izraelio namus ir apie ^aJeruzalę, iš kur ateis ^bLehis, – kad po to, kai ji bus sugriauta, ji vėl bus atstatyta, ^cšventas miestas Viešpačiui; taigi ji negali būti Naujoji Jeruzalė, kadangi ji buvo senovės laikais; bet ji bus atstatyta ir taps Viešpaties šventuoju miestu; ir ji bus pastatyta Izraelio namams, –

6 ir kad ^aNaujoji Jeruzalė bus

37b Etr 12:27.

38a RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

b JokK 1:19.

39a RR Jėzus Kristus – Kristaus pasirodymai po mirties.

b Pr 32:31; Iš 33:11.

41a DS 88:63; 101:38.

b 3 Nef 11:32.

13 2a Pr 7:11–24; 8:3.

b Etr 2:8.

3a 3 Nef 20:22; 21:23–24.

RR Naujoji Jeruzalė.

b Apr 3:12; 21:2.

4a RR Sionė.

5a RR Jeruzalė.

b 1 Nef 1:18–20.

c Apr 21:10;

3 Nef 20:29–36.

6a DS 42:9; 45:66–67; 84:2–5;

TT 1:10.

pastatyta šitoje žemėje ^bJuozapo sėklos likučiu, nes tai turėjo savo ‘pavaizdą.

7 Nes kaip Juozapas atsivedė savo tėvą į ‘Egipto žemę, taip šis ir mirė ten; todėl Viešpats Juozapo sėklos likutį išvedė iš Jeruzalės žemės, idant parodytų gailestingumą Juozapo sėklai, kad jie ^bnepražūtų, lygiai kaip jis buvo gailestingas Juozapo tėvui, kad tas nepražuvo.

8 Todėl Juozapo namų likutis bus įkurdintas šitoje ‘žemėje; ir tai bus jų paveldo žemė; ir jie pastatys šventą miestą Viešpačiui kaip senovės Jeruzalę; ir jie daugiau ^bnebebus sumaišyti, kol neateis pabaiga, kada žemė prais.

9 Ir bus ‘naujas dangus ir nauja žemė; ir jie bus kaip senieji, išskyrus tai, kad sena bus praėję ir viskas bus tapę nauja.

10 Ir tada pasirodo Naujoji Jeruzalė; ir palaiminti tie, kurie gyvena joje, nes tai tie, kurių ‘apdarai balti per Avinėlio kraują; ir tai tie, kurie priskaičiuoti prie Juozapo sėklos likučio, kurie buvo Izraelio namų.

11 Ir tada taip pat pasirodo senovės Jeruzalė; ir palaiminti jos gyventojai, nes jie nuplauti Avinėlio krauju; ir tai yra tie, kurie buvo išsklaidyti ir ‘surinkti iš keturių žemės ketvirčių ir iš ^bšiaurinių šalių, ir yra Dievo

sudarytos sandoros su jų tėvu ‘Abraomu įvykdymo dalininkai.

12 Ir kada tai įvyksta, išsipildo Rašto vieta, sakanti, kad yra tokių, kurie buvo ‘pirmi, kurie bus paskutiniai; ir yra tokių, kurie buvo paskutiniai, kurie bus pirmi.

13 Ir aš ketinau rašyti daugiau, bet man uždrausta; bet didžios ir nuostabios buvo Etero pranašystės; bet jie laikė jį už nieką ir išmetė jį lauk; ir jis dieną slėpėsi uolos ertmėje, o naktį išeidavo ir stebėdavo tai, kas ištiks šiuos žmones.

14 Ir gyvendamas uolos ertmėje jis sudarė likusią šio metraščio dalį, naktį stebėdamas sunaikinimus, kurie ištikdavo žmones.

15 Ir buvo taip, kad tais pačiais metais, kuriais jis buvo išmestas iš žmonių tarpo, tarp tų žmonių prasidėjo didelis karas, nes iškilo daug tokių, kurie buvo galingi vyrai ir siekė sunaikinti Koriantumą savo slaptais ne labumo planais, apie kuriuos buvo kalbėta.

16 Ir dabar Koriantumas, pats mokėsis visų karo mokslų ir visų pasaulio gudrybių, stojo į kovą prieš tuos, kurie kėsinosi jį sunaikinti.

17 Bet jis neatgailavo, nei jo gražieji sūnūs ir dukros; nei Kohoro gražieji sūnūs ir dukros; nei Korihoro gražieji sūnūs ir

6b RR Juozapas, Jokūbo sūnus.

c Al 46:24.

RR Simbolizmas.

7a Pr 46:2–7; 47:6.

b 2 Nef 3:5.

8a RR Pažadėtoji žemė.

b Mor 10:31.

9a 2 Pet 3:10–13;

Apr 21:1; 3 Nef 26:3;

DS 101:23–25.

10a Apr 7:14;

1 Nef 12:10–11;

Al 5:27.

11a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b DS 133:26–35.

c RR Abraomo sandora.

12a Mk 10:31;

1 Nef 13:42;

JokK 5:63;

DS 90:9.

dukros; ir apskritai, ant visos žemės veido nebuvo nė vieno gražaus sūnaus ar dukros, kurie atgailautų dėl savo nuodėmių.

18 Todėl buvo taip, kad pirmaisiais metais, kada Eteras gyveno uolos ertmėje, tu „slaptų sąjungu, kovojančių prieš Koriantumrą dėl karalystės, kalavijas nužudė daugybę žmonių.

19 Ir buvo taip, kad Koriantumro sūnūs daug kovojo ir praliejo daug savo kraujo.

20 O antraisiais metais Eterui atėjo Viešpaties žodis, kad jis eitų ir pranašautų „Koriantumrui, kad jeigu jis ir visi jo namiškiai atgailaus, Viešpats duos jam jo karalystę ir išgelbės žmones.

21 Priešingu atveju jie bus sunaikinti ir visi jo namiškiai, išskyrus jį patį. Ir jis išgyvens tik tam, kad pamatytų, kaip išsipildys pranašystės apie „kitą liaudį, gausiančią šitą žemę kaip paveldą; o Koriantumras bus jų palaidotas; ir kiekviena siela, išskyrus ^bKoriantumrą, bus sunaikinta.

22 Ir buvo taip, kad Koriantumras neatgailavo, nei jo namiškiai, nei liaudis; ir karai nesiliovė; ir jie stengėsi nužudyti Eterą, bet jis pabėgo nuo jų ir vėl pasislėpė uolos ertmėje.

23 Ir buvo taip, kad iškilo Šaredas ir taip pat stojo į kovą su Koriantumru; ir jis taip ši su-triuškino, kad trečiaisiais metais išsivedė jį į nelaisvę.

24 O ketvirtaisiais metais Koriantumro sūnūs sumušė

Šaredą ir vėl atgavo karalystę savo tėvui.

25 Dabar, karas pasklido po visą tos žemės veidą – kiekvienas vyras su savo gauja kovojo dėl to, ko norėjo.

26 Ir buvo plėšikai ir, apskritai, visokie nelabumai ant viso tos žemės veido.

27 Ir buvo taip, kad Koriantumras nepaprastai pyko ant Šaredo, ir jis išėjo kautis prieš jį su savo armijomis; ir jie susitiko baisiai įpykę, ir jie susitiko Gilgalo slėnyje; ir užvirė nepaprastai nuožmi kova.

28 Ir buvo taip, kad Šaredas kovojo prieš jį tris dienas. Ir buvo taip, kad Koriantumras jį sumušė ir vijosi, net kol atėjo į Hešlono lygumas.

29 Ir buvo taip, kad lygumose Šaredas vėl stojo į kovą su juo; ir štai, jis sumušė Koriantumrą ir vėl nuvijo jį atgal į Gilgalo slėnį.

30 Ir Koriantumras vėl stojo į kovą su Šaredu Gilgalo slėnyje, kur sumušė Šaredą ir nukovė jį patį.

31 O Šaredas sužeidė Koriantumrą į šlaunį, tad dvejus metus jis daugiau nebėjo kariauti. Tuo tarpu visi žmonės ant šios žemės veido ir toliau liejo kraują, ir nebuvo kas juos sustabdo.

14 SKYRIUS

Žmonių nedorybė užtraukia žemei prakeiksmą. Koriantumras stoja į karą su Gileadu, po to su Libu, o

po to su Šizu. Kraujas ir skerdynės užtvindo šalį.

Ir dabar, dėl žmonių nedorybės visą šalį apėmė didelis „prakeiksmas, dėl kurio, jeigu vyras pasidėdavo įrankį ar kalaviją lentynoje arba ten, kur jį laikydavo, štai rytoj jis negalėdavo jo rasti – toks didelis buvo tos žemės prakeiksmas.

2 Todėl kiekvienas vyras rątomis įsikibo to, kas buvo jo, ir nei skolinosi, nei skolino; ir kiekvienas vyras dešine ranka laikė savo kalavijo rankeną, kad apgintų savo nuosavybę ir savo bei savo žmonių ir vaikų gyvybę.

3 Ir dabar, po dvejų metų ir po Šaredo mirties, štai iškilo Šaredo brolis ir stojo į kovą su Koriantumru, kurioje Koriantumras sumušė jį ir vijosi iki Akišo tyrų.

4 Ir buvo taip, kad Šaredo brolis stojo į kovą su juo Akišo tyruose; ir užvirė nepaprastai nuožmios kautynės, ir daugel tūkstančių krito nuo kalavijo.

5 Ir buvo taip, kad Koriantumras apgulė tyrus; o Šaredo brolis naktį atžygiavo iš tyrų ir išžudė dalį Koriantumro armijos, šiems esant girtiems.

6 Ir jis atėjo į Morono žemę ir atsisėdo į Koriantumro sostą.

7 Ir buvo taip, kad Koriantumras su savo armija prabuvo tyruose dvejus metus, per kuriuos jis gavo didelį pastiprinimą savo armijai.

8 Dabar, Šaredo brolis, kurio vardas buvo Gileadas, dėl slap-

tų sąjungų taip pat gavo didelį pastiprinimą savo armijai.

9 Ir buvo taip, kad jam besėdint savo soste, jį nužudė jo aukštasis kunigas.

10 Ir buvo taip, kad kažkas iš slaptų sąjungų nužudė šį slaptame perėjime ir užgrobė karalystę; ir jis buvo vardu Libas; ir Libas buvo didelio ūgio vyras, aukštesnis už visus kitus žmones.

11 Ir buvo taip, kad pirmaisiais Libo metais Koriantumras atėjo į Morono žemę ir stojo į kovą su Libu.

12 Ir buvo taip, kad jis kovėsi su Libu, ir Libas kirto jam į ranką, tad jis buvo sužeistas; tačiau Koriantumro armija toliau spaudė Libą, tad jis pabėgo į pakraštį prie jūros.

13 Ir buvo taip, kad Koriantumras vijosi jį; ir Libas stojo į kovą su juo pajūryje.

14 Ir buvo taip, kad Libas sumušė Koriantumro armiją, tad jie vėl bėgo į Akišo tyrus.

15 Ir buvo taip, kad Libas vijosi jį, kol šis neatėjo į Agošo lygumas. Ir Koriantumras, traukdamasis nuo Libo, pasiėmė su savimi visus žmones toje žemės vietoje, kur jis bėgo.

16 Ir atėjęs į Agošo lygumas, jis stojo į kovą su Libu ir kirto jį tol, kol šis mirė; tačiau jo vietoje prieš Koriantumrą atėjo jo brolis, ir užvirė nepaprastai nuožmios kautynės, kuriose Koriantumras vėl bėgo nuo Libo brolio armijos.

17 Dabar, Libo brolis buvo

vardu Šizas. Ir buvo taip, kad Šizas vijosi Koriantumrą ir užkariavo daug miestų, ir žudė tiek moteris, tiek ir vaikus, ir degino miestus.

18 Ir Šizo baimė pasklido po visą žemę; taip, po visą žemę pasklido šauksmas: Kas gali atsilaikyti prieš Šizo armiją?! Štai jis šluoja žemę prieš save!

19 Ir buvo taip, kad žmonės ant viso žemės veido pradėjo burtis į armijas.

20 Ir jie buvo susiskaldę; dalis jų bėgo į Šizo armiją, o dalis – į Koriantumro armiją.

21 Ir toks didžiulis ir ilgalaikis buvo tas karas ir taip ilgai truko kraujo praliejimo ir skerdynių vaizdas, kad visas šalies veidas buvo nuklotas žuvusiųjų „kūnais“.

22 Ir toks greitas ir spartus buvo tas karas, kad niekas nelikdavo laidoti žuvusiųjų, bet jie žygiavo nuo kraujo praliejimo prie kraujo praliejimo, palikdami tiek vyrų, tiek ir moterų bei vaikų kūnus išmėtytus ant žemės veido, kad taptų kūno „kirmėlių grobiu“.

23 Ir smarvė nuo jų pasklido po žemės veidą, būtent po visą žemės veidą; todėl žmonės dieną naktį ėmė varginti jų smarvė.

24 Tačiau Šizas nesiliovė vyti Koriantumrą; nes jis prisiekė atsikeršyti Koriantumrui už nužudytojo savo brolio kraują ir Viešpaties žodžiui, kuris atėjo Eterui, kad Koriantumras nekris nuo kalavijo.

25 Ir taip mes matome, kad Viešpats aplankė juos savo rūstybės pilnatvėje, ir jų nelabumas ir bjaurumai paruošė kelią nesibaigiančiam jų sunaikinimui.

26 Ir buvo taip, kad Šizas vijosi Koriantumrą į rytus, net iki pajūrio, ir čia jis kovėsi su Šizu tris dienas.

27 Ir taip baisiai buvo naikinamos Šizo armijos, kad žmonės išsigando ir pradėjo bėgti nuo Koriantumro armijų; ir jie bėgo į Korihoro žemę ir šlavė prieš save gyventojus, visus, kurie nenorėjo jungtis prie jų.

28 Ir jie pasistatė palapines Korihoro slėnyje; o Koriantumras pasistatė palapines Šuro slėnyje. Dabar, Šuro slėnis buvo netoli Komnoro kalvos; todėl Koriantumras surinko savo armijas ant Komnoro kalvos ir sutrimitavo Šizo armijoms, kviesdamas jas kautis.

29 Ir buvo taip, kad jie atėjo, bet vėl buvo nuvyti; ir jie atėjo antrą kartą, ir vėl, antrą kartą, buvo nuvyti. Ir buvo taip, kad jie atėjo vėl, trečią kartą, ir užvirė nepaprastai nužmios kautynės.

30 Ir buvo taip, kad Šizas kirto ir kirto Koriantumrą, tad sužeidė jį daugeliu gilių žaizdų; ir Koriantumras nukraujavęs nualpo ir buvo nuneštas kaip negyvas.

31 Dabar, abi pusės neteko tiek daug vyrų, moterų ir vaikų, kad Šizas įsakė savo žmonėms nebesivyti Koriantumro armijų; todėl jie sugrižo į savo stovyklą.

15 SKYRIUS

Milijonai Jareditų žūsta kautynėse. Šizas ir Koriantumras surenka visus žmones į žūtbutinį mūšį. Viešpaties Dvasia liaunasi plūktis su jais. Jareditų tauta visiškai sunaikinama. Vien Koriantumras išlieka.

Ir buvo taip, kad Koriantumras, pasveikęs nuo savo žaizdų, pradėjo prisiminti „žodžius, kuriuos jam kalbėjo Eteras.

2 Jis pamatė, kad kalaviju buvo nužudyta jau beveik du milijonai jo žmonių, ir jis pradėjo sielvartauti savo širdyje; taip, žuvo du milijonai galingų vyrų ir taip pat jų žmonių ir jų vaikų.

3 Jis pradėjo atgailauti dėl blogio, kurį buvo padaręs; jis pradėjo atsiminti visų pranašų burna pasakytus žodžius ir matė, kad iki šiol visi jie išsipildė, kiekviena dalelytė; ir jo siela gedėjo ir nesidavė paguodžiama.

4 Ir buvo taip, kad jis parašė laišką Šizui, prašydamas jo, kad šis pasigailėtų žmonių, ir vardan žmonių gyvybių jis atiduotų sias karalystę.

5 Ir buvo taip, kad Šizas, gavęs jo laišką, parašė laišką Koriantumrui, kad jeigu šis pasiduočiau pats, kad jis galėtų nužudyti jį jo paties kalaviju, tada jis pasigailėtų žmonių gyvybių.

6 Ir buvo taip, kad žmonės neatgailavo dėl savo nedorybės; ir Koriantumro žmonės buvo sukurstyti pykčiui prieš

Šizo žmones, o Šizo žmonės buvo sukurstyti pykčiui prieš Koriantumro žmones; todėl Šizo žmonės stojo kovon prieš Koriantumro žmones.

7 Ir kada Koriantumras pamatė, kad kris, jis vėl bėgo nuo Šizo.

8 Ir buvo taip, kad jis atėjo prie Ripliankamo, kas išvertus reiškia didelis, arba pranokstantis visus, vandenu; taigi atėjo prie šitų vandenu, jie pasistatė palapines; ir Šizas taip pat pasistatė palapines netoli nuo jų; ir todėl kitą dieną jie susiėjo kautis.

9 Ir buvo taip, kad jie kovojo nepaprastai nuožmią kovą, kurioje Koriantumras vėl buvo sužeistas ir nualpo nuo nukraujavimo.

10 Ir buvo taip, kad Koriantumro armijos spaudė Šizo armijas ir jas įveikė bei privertė bėgti nuo jų; ir jie bėgo pietų link ir pasistatė palapines vietovėje, kuri vadinosi Ogatas.

11 Ir buvo taip, kad Koriantumro armija pasistatė palapines prie Ramos kalvos; ir tai buvo ta pati kalva, kur mano tėvas Mormonas „paslėpė šventuosius metraščius Viešpačiui.

12 Ir buvo taip, kad jie nuo viso tos žemės veido surinko visus išlikusius žmones, išskyrus Eterą.

13 Ir buvo taip, kad Eteras stebėjo visus žmonių darbus; ir jis matė, kad žmonės, kurie buvo už Koriantumrą, buvo surinkti į Koriantumro armiją; o žmonės,

kurie buvo už Šizą, buvo surinkti į Šizo armiją.

14 Taigi ketverius metus jie rinko žmones, idant sutelktų visus, kurie buvo ant tos žemės veido, ir įgytų visą jėgą, kokią tik buvo įmanoma įgyti.

15 Ir buvo taip, jog kada visi jie buvo surinkti, kiekvienas į tą armiją, į kokią norėjo, su savo žmonomis ir savo vaikais, – tiek vyrai, tiek moterys, tiek ir vaikai, apginkluoti karo ginklais, užsidėję skydus ir „antrūtinus ir šalmus ir kariškai apsirengę, – jie išžygiavo vieni prieš kitus kautis; ir jie kovojo visą tą dieną ir nenugalėjo.

16 Ir buvo taip, kad atėjus nakčiai jie buvo išvargę ir sugrižo į savo stovyklas; ir sugrižę į savo stovyklas, jie pakėlė klyksmą ir raudojimą dėl žuvusiųjų savo žmonių netekties; ir tokie garsūs buvo jų verksmai ir klyksmai, ir raudojimai, kad jie nepaprastai draskė orą.

17 Ir buvo taip, kad rytojaus dieną jie vėl išėjo kautis, ir didi ir baisi buvo ta diena; tačiau jie nenugalėjo, ir atėjus nakčiai jie vėl draskė orą savo verksmais, savo klyksmais ir savo raudojimais dėl žuvusiųjų savo žmonių netekties.

18 Ir buvo taip, kad Koriantumras vėl parašė laišką Šizui, norėdamas, kad šis nebeitų kautis, bet kad paimtų karalystę ir pasigailėtų žmonių gyvybių.

19 Bet štai, Viešpaties Dvasia liovėsi plūtktis su jais, ir „Šėtonas visiškai užvaldė žmonių širdis;

nes jie buvo atiduoti savo širdžių kietumui ir savo protų aklumui, kad būtų sunaikinti; todėl jie vėl išėjo kautis.

20 Ir buvo taip, kad jie kovėsi visą tą dieną, o atėjus nakčiai miegojo ant savo kalavijų.

21 Ir rytojaus dieną jie kovėsi net iki nakties.

22 O atėjus nakčiai, jie buvo „girti nuo pykčio, lygiai kaip vyras būna girtas nuo vyno; ir jie vėl miegojo ant savo kalavijų.

23 Ir rytojaus dieną jie vėl kovėsi; o atėjus nakčiai, nuo kalavijo buvo krite visi, išskyrus penkiasdešimt du Koriantumro žmones ir šešiasdešimt devynis Šizo žmones.

24 Ir buvo taip, kad tą naktį jie miegojo ant savo kalavijų, o rytojaus dieną jie vėl kovėsi, ir jie visomis išgalėmis kovėsi savo kalavijais ir skydais visą tą dieną.

25 Ir atėjus nakčiai, buvo trisdešimt du Šizo žmonės ir dvidešimt septyni Koriantumro žmonės.

26 Ir buvo taip, kad jie pavalgė ir pamiegojo, ir pasiruošė mirčiai rytojaus dieną. O jie buvo stambūs ir galingi vyrai, turint omenyje žmogišką jėgą.

27 Ir buvo taip, kad jie kovėsi tris valandas ir nualpo dėl nukraujavimo.

28 Ir buvo taip, kad atgavę pakankamai jėgų, kad galėtų paeiti, Koriantumro vyrai ketino pabėgti, gelbėdami savo gyvybes; bet štai, pakilo Šizas ir taip pat jo vyrai, ir įtūžęs jis prisiekė,

kad arba jis nužudys Koriantumrą, arba pats žus nuo kalavijo.

29 Todėl jis vijosi juos ir rytojaus dieną juos pasivijo; ir jie vėl kovėsi kalavijais. Ir buvo taip, jog „visiems, išskyrus Koriantumrą ir Šizą, kritus nuo kalavijo, štai Šizas nualpo nuo nukraujavimo.

30 Ir buvo taip, kad Koriantumras, pasirėmęs ant savo kalavijo, šiek tiek pailsėjo ir nukirto Šizui galvą.

31 Ir buvo taip, jog kada jis nukirto Šizui galvą, Šizas pasikėlė ant savo rankų ir krito; ir stengdamasis gauti oro mirė.

32 Ir buvo taip, kad „Koriantumras krito ant žemės ir tapo kaip negyvas.

33 Ir Viešpats prakalbo Eterui ir tarė jam: Išeik. Ir jis išėjo ir pamatė, kad buvo įvykdyti visi Viešpaties žodžiai; ir jis užbaigė savo „metraštį (o aš neparašiau nė šimtosios dalies) ir paslėpė plokšteles taip, kad Limhio žmonės surado jas.

34 Dabar, paskutiniai „Etero parašyti žodžiai yra tokie: Ar Viešpats panorės, kad būčiau perkeltas ar kad iškentėčiau Viešpaties valią kūne, tai neturi reikšmės, jeigu tik aš išgelbėtas Dievo karalystėje. Amen.

MORONIO KNYGA

1 SKYRIUS

Moronis rašo lamanitų labui. Nefitai, kurie neišsižada Kristaus, atiduodami mirčiai. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

DABAR, aš, „Moronis, baigęs trumpinti Jaredo žmonių aprašymą, neketinau daugiau rašyti; bet aš vis dar nežuves ir nesirodau lamanitams, kad jie manęs nenužudytų.

2 Nes štai, jų tarpusavio „karai nepaprastai nuožmūs; ir dėl savo neapykantos jie ^batiduoda mirčiai kiekvieną nefitą, kuris neišsižada Kristaus.

3 O aš, Moronis, „neišsižadėsiu Kristaus; todėl aš klajoju, kur tik galiu, saugodamas savo gyvybę.

4 Todėl aš rašau dar kai ką, priešingai ankstesnei savo nuostatai; nes neketinau daugiau rašyti; bet rašau dar kai ką, tikėdamasis, kad kada nors ateityje pagal Viešpaties valią tai bus vertinga mano broliams lamanitams.

2 SKYRIUS

Jėzus dvylikai mokinių nefitų davė galią suteikti Šventosios Dvasios dovaną. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

29a Etr 13:20–21.

32a Om 1:20–22.

33a Mzj 8:9; Al 37:21–31;
Etr 1:1–5.

34a Etr 12:2.

[MORONIO]

1 1a RR Moronis,
Mormono sūnus.

2a 1 Nef 12:20–23.

b Al 45:14.

3a Mt 10:32–33;
3 Nef 29:5.

ŠTAI Kristaus žodžiai, kuriuos jis kalbėjo savo „mokiniamis, dvylikai, kuriuos išsirinko, uždėdamas ant jų rankas.

2 Ir jis kreipėsi į juos vardu ir sakė: Jūs šauksitės Tėvo mano vardu karštoje maldoje; ir tai padarę, jūs turėsite ^agalia ^bsuteikti Šventąją Dvasią tam, ant kurio uždėsite ^crankas; ir ją suteiksite mano vardu, nes taip daro mano apaštalai.

3 Dabar, šiuos žodžius Kristus kalbėjo jiems savo pirmojo pasirodymo metu; ir minia šito negirdėjo, bet mokiniai girdėjo; ir ant visų tų, ant kurių jie ^auždėjo savo rankas, nusileido Šventoji Dvasia.

3 SKYRIUS

Vyresnieji iššventina kunigus ir mokytojus uždėdami rankas. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

ŠTAI kaip mokiniai, kurie buvo vadinami bažnyčios „vyresniaisiais, ^biššventindavo kunigus ir mokytojus.

2 Pasimeldę Tėvui Kristaus vardu, jie uždėdavo savo rankas ant jų ir sakydavo:

3 Jėzaus Kristaus vardu iššventinu tave kunigu (arba, jeigu jis iššventinamas mokytoju – iššventinu tave mokytoju), kad

skelbtum atgailą ir nuodėmių ^aatleidimą per Jėzų Kristų, ištvėriant tikėjime jo vardu iki galo. Amen.

4 Ir taip jie ^aiššventindavo kunigus ir mokytojus pagal Dievo ^bdovanas ir pašaukimus žmonėms; ir jie iššventindavo juos Šventosios Dvasios, kuri buvo juose, ^cgalia.

4 SKYRIUS

Paaiškinama, kaip vyresnieji ir kunigai pateikdavo sakramento duoną. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

ŠTAI ^akaip jų ^bvyresnieji ir kunigai pateikdavo Kristaus kūną ir kraują bažnyčiai; ir tai jie ^cpateikdavo pagal Kristaus įsakymus; todėl mes žinome, kad šis būdas yra teisingas; ir tai pateikdavo vyresnysis arba kunigas.

2 Ir jie su visa bažnyčia atsilaukdavo ir meldavosi Tėvui Kristaus vardu, sakydami:

3 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šią ^aduoną sieloms visų tų, kurie jos valgo; kad valgytų tavo Sūnaus kūnui ^batminti ir liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, kad jie pasiryžę priimti tavo Sūnaus ^cvardą,

2 1a 3 Nef 13:25.

2a RR Galia.

b 3 Nef 18:37.

c RR Rankų uždėjimas.

3a ApD 19:6.

3 1a Al 6:1.

RR Vyresnysis.

b RR Iššventinti,

iššventinimas.

3a RR Nuodėmių

atleidimas.

4a DS 18:32; 20:60.

b RR Dovana.

c 1 Nef 13:37; Mor 6:9.

4 1a 3 Nef 18:1–7.

b RR Vyresnysis.

c DS 20:76–77.

3a RR Sakramentas.

b Lk 22:19;

1 Kor 11:23–24;

3 Nef 18:7.

c RR Jėzus

Kristus – Jėzaus

Kristaus vardo

priėmimas.

visuomet jį atminti ir laikytis jo įsakymų, kuriuos jis davė jiems, kad jo ^aDvasia visuomet būtų su jais. Amen.

5 SKYRIUS

Nurodoma kaip pateikti sakramento vyną. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

ŠTAI ^a„kaip reikia pateikti vyną. Štai jie paimdavo taureę ir sakydavo:

2 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šį ^avyną sieloms visų tų, kurie jo geria, kad jie darytų tai ^batminti tavo Sūnaus kraują, kuris pralietas dėl jų; kad liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, jog jie visuomet atmena jį, kad jo Dvasia būtų su jais. Amen.

6 SKYRIUS

Atgailaujantieji pakrikštijami ir globojami. Atgailaujantiems bažnyčios nariams atleidžiama. Susirinkimai vedami Šventosios Dvasios galia. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, aš kalbu apie ^akrikštą. Štai vyresnieji, kunigai ir

mokytojai buvo pakrikštijami; ir jie nebuvo krikštijami, jeigu nenešdavo vaisių, rodančių, kad jie to ^bverti.

2 Ir jie nepriimdavo krikštytis nieko kito, kaip tik tuos, kurie ateidavo su ^a„sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia ir liudydavo bažnyčiai, kad jie iš tikrųjų atgailavo dėl visų savo nuodėmių.

3 Ir krikštytis nepriimdavo nieko kito, kaip tik tuos, kurie ^a„priėmė Kristaus vardą, būdami pasiryžę tarnauti jam iki galo.

4 Ir po to, kai būdavo priimti krikštytis ir paveikti bei ^a„išvalyti Šventosios Dvasios galia, jie būdavo priskaičiuojami prie Kristaus bažnyčios žmonių; ir jų ^bvardai būdavo užrašomi, idant juos atsimintų ir maitintų geruoju Dievo žodžiu, kad išlaikytų juos teisingame kelyje, išlaikytų nuolat ^c„dėmesingus maldai, ^a„pasiakliaujančius vien Kristaus, jų tikėjimo ^c„kūrėjo ir išbaigėjo, nuopelnais.

5 Ir ^a„bažnyčia ^bdažnai susirinkdavo ^c„pasninkauti ir melstis, ir kalbėtis vienas su kitu apie jų sielų gerovę.

6 Ir jie dažnai susirinkdavo valgyti duonos ir gerti vyno Viešpačiui Jėzui atminti.

7 Ir jie griežtai stebėjo, kad

3d RR Šventoji Dvasia.
5 1a 3 Nef 18:8–11;
DS 20:78–79.
2a DS 27:2–4.
RR Sakramentas.
b Lk 22:19–20;
1 Kor 11:25.
6 1a RR Krikštas,
krikštyti.

b RR Vertas, vertumas.
2a RR Sudužusi širdis.
3a RR Jėzus
Kristus – Jėzaus
Kristaus vardo
priėmimas.
4a RR Tyras, tyrumas.
b DS 20:82.
c Al 34:39;

3 Nef 18:15–18.
d 2 Nef 31:19; DS 3:20.
e Hbr 12:2.
5a RR Bažnyčia, Jėzaus
Kristaus.
b 3 Nef 18:22;
4 Nef 1:12; DS 88:76.
c RR Pasninkauti,
pasninkavimas.

tarp jų nebūtų „jokios nedorybės; ir visi, kurie būdavo pastebėti darant nedorybę ir ^btrys bažnyčios liudytojai pasmerkėdavo juos prieš ^cvyresnius, ir jeigu jie neatgailaudavo ir ^dneišpažindavo, jų vardai būdavo ^eištrinami, ir jų jau nebelaikė Kristaus žmonėmis.

8 Bet ^akiekvieną kartą, kai tik jie su tikru ketinimu atgailaudavo ir siekdavo atleidimo, jiems būdavo ^batleidžiama.

9 Ir jų susirinkimus ^avesdavo bažnyčia pagal Dvasios poveikius ir ^bŠventosios Dvasios galia; nes kaip Šventoji Dvasia vesdavo juos pamokslauti ar raginti, ar melstis, ar maldauti, ar giedoti, būtent taip būdavo ir daroma.

7 SKYRIUS

Skelbiamas kvietimas įeiti į Viešpaties atilsį. Melskitės su tikru ketinimu. Kristaus Dvasia įgalina žmones žinoti, kas gera ir kas pikta. Šėtonas įtikinėja žmones neigti Kristų ir daryti pikta. Pranašai paskelbia apie Kristaus atėjimą. Stebuklai daromi ir angelai tarnauja dėl tikėjimo. Žmonės turi tikėtis amžinojo gyvenimo ir laikytis tikrosios meilės. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

Ir dabar, aš, Moronis, rašau keletą savo tėvo Mormono žodžių, kuriuos jis pasakė apie „tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę; nes štai taip jis kalbėjo žmonėms, mokydamas juos sinagogoje, kurią jie pastatė kaip garbinimo vietą:

2 Ir dabar, aš, Mormonas, kalbu jums, mano mylimi broliai; ir būtent dėl Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties, Jėzaus Kristaus, malonės ir jo šventos valios man leista kalbėti jums šiuo metu, nes turiu šį „pašaukimą kaip dovaną iš Dievo.

3 Todėl norėčiau kalbėti jums, kurie esate bažnyčios, kurie esate taikingi Kristaus sekėjai ir kurie įgijote viltį, pakankamą, kad galėtumėte įeiti į Viešpaties „atilsį, kurios užteks nuo šiol iki pat kol ilsėsitės su juo danguje.

4 Ir dabar, mano broliai, aš taip manau apie jus dėl jūsų taikingo „elgesio su žmonių vaikais.

5 Nes aš prisimenu Dievo žodį, kuris sako, kad pagal jų darbus juos „pažinsite; nes jeigu jų darbai bus geri, tai ir jie geri.

6 Nes štai, Dievas pasakė, kad žmogus, būdamas „piktas, negali daryti to, kas gera; nes jeigu jis atnašauja dovaną arba ^bmeldžiasi Dievui, jeigu jis tai daro be tikro ketinimo, iš to jam jokios naudos.

7a DS 20:54.

b DS 42:80–81.

RR Liudytojas.

c Al 6:1.

RR Vyresnysis.

d RR Išpažinti, išpažinimas.

e Iš 32:33; DS 20:83.

RR Pašalinimas iš

bažnyčios, ekskomunikavimas.

8a Mzj 26:30–31.

b RR Atleisti.

9a DS 20:45; 46:2.

b RR Šventoji Dvasia.

7 1a 1 Kor 13:1–13;

Etr 12:3–22, 27–37;

Mor 8:14; 10:20–23.

2a RR Pašaukti,

pašauktas Dievo, pašaukimas.

3a RR Atilsis, poilsis.

4a 1 Jn 2:6; DS 19:23.

5a 3 Nef 14:15–20.

6a Mt 7:15–18.

b Al 34:28.

RR Malda.

7 Nes štai, tai neįskaitoma jam teisumu.

8 Nes štai, jeigu žmogus, būdamas „piktas, duoda dovaną, jis tai daro ^bnenorom; todėl tai įskaitoma jam taip, tarsi jis pasilaikytų dovaną; todėl Dievo akyse jis laikomas piktu.

9 Ir lygiai taip pat žmogui įskaitoma blogiu, jeigu jis meldžiasi be tikro „ketinimo; taip, ir iš to jam jokios naudos, nes Dievas nepriima nė vieno tokio.

10 Taigi žmogus, būdamas piktas, negali daryti to, kas gera; nė neduos jis geros dovanos.

11 Nes štai, kartus „šaltinis negali atnešti gero vandens; kaip ir geras šaltinis negali atnešti kartaus vandens; todėl žmogus, būdamas velnio tarnas, negali sekti Kristų; o jeigu ^bseka Kristų, jis negali būti velnio tarnas.

12 Taigi viskas, kas „gera, ateina iš Dievo; o tai, kas ^bpikta, ateina iš velnio; nes velnias yra Dievo priešas ir nuolat kovoja prieš jį, ir nuolat kviečia ir vilioja „nusidėti bei daryti tai, kas pikta.

13 Bet štai, kas yra iš Dievo, nuolat kviečia ir vilioja daryti gera; todėl viskas, kas kviečia ir „vilioja daryti gera ir mylėti Dievą, ir tarnauti jam, yra ^bįkvėpta Dievo.

14 Todėl žiūrėkite, mano mylimi broliai, kad to, kas „pikta, nepriskirtumėte Dievui arba to, kas gera ir iš Dievo, nepriskirtumėte velniui.

15 Nes štai, mano broliai, jums duota „spręsti, idant galėtumėte pažinti, kas gera ir kas pikta; ir, kad galėtumėte tobulai pažinti, sprendimo būdas yra toks aiškus, kaip dienos šviesa skiriasi nuo tamsios nakties.

16 Nes štai, Kristaus „Dvasia duodama kiekvienam žmogui, kad jis galėtų ^bpažinti, kas gera ir kas pikta; todėl rodau jums būdą nuspręsti: viskas, kas kviečia daryti gera ir įtikinėja tikėti Kristų, siunčiama Kristaus galia ir dovana; todėl galite tobulai pažinti, kad tai iš Dievo.

17 Bet jeigu kas įtikinėja žmones daryti „pikta ir netikėti Kristų, ir neigti jį, ir netarnauti Dievui, – tada galite tobulai pažinti, kad tai iš velnio; nes taip dirba velnias; nes jis nė vieno neįtikinėja daryti gera; ne, nė vieno; nei jo angelai; nei tie, kurie jam pasiduoda.

18 Ir dabar, mano broliai, žinant, kad pažįstate tą šviesą, kurios dėka galite nuspręsti, kuri „šviesa yra Kristaus, žiūrėkite, kad nenuteistumėte neteislingai; nes tokiu ^bteismu, kokiu

8a Pat 15:8.

b DS 64:34.

9a Jok 1:6–7; 5:16;

Mor 10:4.

11a Jok 3:11–12.

b Mt 6:24;

2 Nef 31:10–13;

DS 56:2.

12a Jok 1:17; 1 Jn 4:1–2;

Etr 4:12.

b Al 5:39–42.

c Hel 6:30.

RR Nuodėmė.

13a 2 Nef 33:4; Etr 8:26.

b RR Įkvėpimas, įkvėpti.

14a Iz 5:20; 2 Nef 15:20.

15a RR Išvalgos dovana.

16a RR Sąžinė; Šviesa,

Kristaus šviesa.

b Pr 3:5;

2 Nef 2:5, 18, 26;

Mzj 16:3; Al 29:5;

Hel 14:31.

17a RR Nuodėmė.

18a Mzj 16:9;

DS 50:24; 88:7–13.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b DžSV, Mt 7:1–2;

Lk 6:37; Jn 7:24.

teisiate, taip pat ir jūs būsite teisiami.

19 Todėl aš maldauju jus, broliai, kad stropiai ištirtumėte Kristaus “šviesoje ir todėl galėtumėte pažinti, kas gera ir kas pikta; ir jeigu laikysitės visko, kas gera, ir to nesmerksite, tikrai būsite Kristaus ^bvaikas.

20 Ir dabar, mano broliai, kaip galite laikytis visko, kas gera?

21 Ir dabar, aš ateinu prie to tikėjimo, apie kurį sakiau kalbėsiąs; ir aš jums nurodysiu būdą, kuriuo galite laikytis visko, kas gera.

22 Nes štai, Dievas, “žinantis viską, esantis nuo amžinybės iki amžinybės, štai jis pasiuntė ^bangelus tarnauti žmonių vaikams, kad paskelbtų apie Kristaus atėjimą; ir Kristuje ateis viskas, kas gera.

23 Ir taip pat Dievas paskelbė pranašams savo paties burna, kad Kristus ateis.

24 Ir štai, įvairiais būdais jis apreikšdavo žmonių vaikams tai, kas buvo gera; ir viskas, kas gera, ateina iš Kristaus; antraip žmonės būtų “puolę, ir nieko, kas gera, jiems negalėtų ateiti.

25 Todėl “angelų tarnavimo ir kiekvieno žodžio, išeinančio iš Dievo burnos, dėka žmonės pradėjo naudoti tikėjimą Kristumi; ir taip tikėjimu jie laikėsi visko, kas gera; ir taip buvo iki Kristaus atėjimo.

26 Ir jam atėjus, žmonės taip pat buvo išgelbėti tikėjimu jo vardu; ir tikėjimu jie tampa Dievo sūnumis. Ir taip tikrai, kaip Kristus gyvas, jis kalbėjo šiuos žodžius mūsų tėvams, sakdamas: “Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas gera, tikrai tikėdami, kad gausite, štai tai bus jums padaryta.

27 Todėl, mano mylimi broliai, argi “stebuklai liovėsi dėl to, kad Kristus pakilo į dangų ir atsėdo Dievo dešinėje, kad ^bpareikštų Tėvui savo teises taikyti gailestingumą žmonių vaikams?

28 Nes jis įvykdė įstatymo tikslus ir turi teisę į visus tuos, kurie tiki jį; ir tie, kas tiki jį, “glausis prie visko, kas gera; todėl jis ^bužtaria žmonių vaikų bylą; ir jis amžinai gyvena danguose.

29 Ir argi dėl to, kad jis tai padarė, mano mylimi broliai, liovėsi stebuklai? Štai sakau jums: ne; ir angelai nesiliovė tarnauti žmonių vaikams.

30 Nes štai jie yra pavaldūs jam, kad tarnautų pagal jo įsakymo žodį, parodydami save tiems, kieno tikėjimas stiprus ir protas tvirtas visais dievotumo atžvilgiais.

31 Ir jų tarnystės pareigos yra šaukti žmones į atgailą, vykdyti ir daryti Tėvo sandorų, kurias jis sudarė žmonių vaikams, darbą, paruošti kelią tarp žmonių

19a DS 84:45–46.

b Mzj 15:10–12; 27:25.

RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

22a RR Dievas, Dievybė.

b Moz 5:58.

RR Angelai.

24a 2 Nef 2:5.

25a Al 12:28–30.

26a 3 Nef 18:20.

RR Malda.

27a RR Stebuklas.

b Iz 53:12;

Mzj 14:12.

28a Rom 12:9;

DS 98:11.

b 1 Jn 2:1; 2 Nef 2:9.

RR Užtarėjas.

vaikų, skelbiant Kristaus žodį išrinktiems Viešpaties indams, kad šie galėtų liudyti apie jį.

32 Ir tai darydamas, Viešpaties Dievas ruošia kelią, idant likusieji žmonės „tikėtų Kristų ir dėl to Šventoji Dvasia turėtų vietos jų širdyse pagal jo galią; ir taip Tėvas vykdo sandoras, kurias jis sudarė žmonių vaikams.

33 Ir Kristus yra pasakęs: Jei „tikėsite mane, turėsite galios daryti viską, kas tik man ^breikalinga.

34 Ir jis yra pasakęs: „Atgailaukite visi jūs, žemės pakraščiai, ateikite pas mane ir priimkite krikštą mano vardu, ir tikėkite mane, kad būtumėt išgelbėti.

35 Ir dabar, mano mylimi broliai, tuo atveju, jei tai, ką jums kalbėjau, yra tiesa, o „paskutinąją dieną Dievas parodys jums su ^bgalia ir didžia šlove, kad tai tiesa, ir jeigu tai tiesa, tai argi stebuklų diena pasibaigė?

36 Arba argi angelai daugiau nebepasirodo žmonių vaikams? Arba argi jis „nebeduoda jiems Šventosios Dvasios galios? Arba argi nebeduos, kol egzistuos laikas arba žemė, arba ant jos veido bus bent vienas žmogus, kad būtų išgelbėtas?

37 Štai sakau jums: ne; nes „stebuklai daromi dėl tikėjimo; ir būtent dėl tikėjimo angelai pasirodo ir tarnauja žmonėms;

todėl, jeigu tai pasibaigė, vargas žmonių vaikams, nes tai dėl ^bnetikėjimo, ir viskas – bergždžiai.

38 Nes pagal Kristaus žodžius, negali būti išgelbėtas nė vienas, kuris neitkės jo vardą; todėl jeigu tai pasibaigė, tada pasibaigė ir tikėjimas; ir žmogaus padėtis yra siaubinga, nes jis yra lyg nebūtų atliktas išpirkimas.

39 Bet štai, mano mylimi broliai, aš esu geresnės nuomonės apie jus, nes dėl jūsų romumo manau, jog tikite Kristų; nes jeigu netikite jį, tuomet „netinkate būti priskaičiuoti prie jo bažnyčios žmonių.

40 Ir dar, mano mylimi broliai, aš norėčiau pakalbėti jums apie „viltį. Kaipgi jūs galite įgyti tikėjimą, jeigu neturėsite vilties?

41 Ir ko gi jūs „vilsitės? Štai sakau jums, kad per Kristaus apmokėjimą ir jo prikėlimo galią jūs ^bvilsitės būti prikelti „amžinajam gyvenimui; ir tai dėl jūsų tikėjimo juo, pagal pažadą.

42 Todėl, jeigu žmogus turi „tikėjimą, jis ^bturi turėti viltį; nes be tikėjimo negali būti jokios vilties.

43 Ir vėl, štai sakau jums, jog jis negali turėti tikėjimo ir vilties, jeigu nebus „romus ir nusižeminęs širdimi.

44 O jei taip būtų, tai jo „tikėjimas ir viltis yra tušti, nes niekas

32a RR Tikėjimas, tikėti.

33a Mt 17:20.

b DS 88:64–65.

34a 3 Nef 27:20;

Etr 4:18.

35a DS 35:8.

b 2 Nef 33:11.

36a Mor 10:4–5, 7, 19.

37a Mt 13:58;

Mrm 9:20;

Etr 12:12–18.

b Mor 10:19–24.

39a RR Vertas, vertumas.

40a Etr 12:4.

RR Viltis.

41a DS 138:14.

b Tit 1:2; JokK 4:4;

Al 25:16; Mor 9:25.

c RR Amžinasis

gyvenimas.

42a RR Tikėjimas, tikėti.

b Mor 10:20.

43a RR Romus, romumas.

44a Al 7:24; Etr 12:28–34.

kitas nėra priimtinas Dievui, kaip tik romus ir nusižeminęs širdimi; o jeigu žmogus romus ir nusižeminęs širdimi, ir Šventosios Dvasios galia ^bišpažįsta, kad Jėzus yra Kristus, jis būtinai turi turėti tikrąją meilę; nes jeigu jis neturi tikrosios meilės, jis yra niekas; taigi jam būtinai reikia turėti tikrąją meilę.

45 O ^atikroji meilė nepaprastai kantri ir maloni, ir ^bnepavydi, ir nepaspūtusi, neieško sau naudos, ją nelengva supykdyti, ji nemažsto pikta ir nesidžiaugia nedorybe, bet džiaugiasi tiesa, visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi, visa išveria.

46 Todėl, mano mylimi broliai, jeigu neturite tikrosios meilės, esate niekas, nes tikroji meilė niekada nesibaigia. Todėl glauskitės prie tikrosios meilės, kuri yra didesnė už viską, nes visa kita turi baigtis,

47 bet ^atikroji meilė yra tyra Kristaus ^bmeilė ir išlieka per amžius; ir viskas bus gerai tam, kas bus pripažintas jos turįs paskutiniają dieną.

48 Todėl, mano mylimi broliai, ^amelskitės savo Tėvui iš visų širdies jėgų, kad būtumėt pripildyti šitos meilės, kurios jis suteikė visiems, kurie yra ^btikri jo Sūnaus Jėzaus Kristaus pasekėjai; kad taptumėte Dievo sūnumis; idant kada jis pasirodys,

būtume tokie ‘kaip jis, kadangi matysime jį tokį, koks jis yra; idant turėtume šitą viltį; idant būtume ^aišskaistinti, kaip jis skaistus. Amen.

8 SKYRIUS

Mažų vaikų krikštas yra piktas bjaurumas. Maži vaikai yra gyvi Kristuje dėl apmokėjimo. Tikėjimas, atgaila, romumas ir širdies nusižeminimas, Šventosios Dvasios priėmimas ir ištvėrimas iki galo veda į išgelbėjimą. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

ŠTAI mano “tėvo Mormono laiškas, parašytas man, Moroniui; ir jis buvo man parašytas netrukus po mano pašaukimo tarnystėn. Ir štai taip jis rašė man, sakydamas:

2 Mano mylimas sūnau Moroni, aš nepaprastai džiaugiuosi, kad tavo Viešpats Jėzus Kristus atsiminė tave ir pašaukė savo tarnystėn ir šventan darban.

3 Aš visuomet prisimenu tave savo maldose, nuolat meldamas Dievą Tėvą jo šventojo vaiko Jėzaus vardu, kad jis iš savo beribio “gerumo ir ^bmalonės išsaugotų tave, jeigu iki galo ištversi, tikėdamas jo vardą.

4 Ir dabar, mano sūnau, aš kalbu tau apie tai, kas mane

44b Lk 12:8–9.
RR Išpažinti, išpažinimas; Liudijimas.
45a 1 Kor 13:1–13.
b RR Pavydėti, pavydas.
47a 2 Nef 26:30.

RR Tikroji meilė.
b Joz 22:5.
RR Meilė.
48a RR Malda.
b RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus pavyzdys; Paklusnumas,

paklusnus, paklusti.
c 1 Jn 3:1–3;
3 Nef 27:27.
d 3 Nef 19:28–29.
RR Tyras, tyrumas.
8 1a MŽ 1:1.
3a Mzj 4:11.
b RR Malonė.

nepaprastai liūdina; nes mane liūdina tai, kad tarp jūsų kyla „ginčai“.

5 Nes, jeigu aš sužinojau tiesą, pas jus iškilo ginčai dėl mažų vaikų krikšto.

6 Ir dabar, mano sūnau, aš noriu, jog tu stropiai darbuotumėis, kad šita grubi klaida tarp jūsų būtų pašalinta; nes būtent dėl to aš ir rašau šį laišką.

7 Nes kai tik iš tavęs sužinojau apie tai, nedelsdamas pasiteiravau Viešpaties dėl šito. Ir Šventosios Dvasios galia man atėjo Viešpaties „žodis, sakantis:

8 Klausykis Kristaus, tavo Išpirkėjo, tavo Viešpaties ir tavo Dievo, žodžių. Štai aš atėjau į pasaulį šaukti į atgailą ne teisiųjų, bet nusidėjėlių; ne „sveikiems reikia gydytojo, bet ligoniams; taigi maži ^bvaikai yra „sveiki, nes jie negali ^anusidėti; taigi „Adomo praeiksmas nuimtas nuo jų manyje, tad jis neturi galios jiems; ir ¹apipjaustymo įstatymas panaikintas manyje.

9 Ir šitaip Šventoji Dvasia apreiškė man Dievo žodį; todėl, mylimas mano sūnau, aš žinau, kad jeigu krikštytumėte mažus vaikus, tai būtų rimtas pasityčiojimas priešais Dievą.

10 Štai sakau tau, kad jūs

mokysite šito – atgailos ir krikšto tuos, kurie yra „atsakingi už savo veiksmus ir gali nusidėti; taip, mokykite gimdytojus, kad jie turi atgailauti ir priimti krikštą, ir nusižeminti kaip jų maži ^bvaikai, ir jie visi bus išgelbėti su savo mažais vaikais.

11 O jų mažiems „vaikams reikia nei atgailos, nei krikšto. Štai krikštas yra dėl atgailos, kad būtų įvykdyti įsakymai nuodėmių ^batleidimui gauti.

12 Bet maži „vaikai gyvi Kristuje net nuo pasaulio įkūrimo; antraip Dievas – šališkas Dievas ir permainingas Dievas, ^bpaisantis asmens; nes kiek daug mažų vaikų numirė be krikšto!

13 Todėl, jeigu maži vaikai negalėtų būti išgelbėti be krikšto, jie turėtų patekti į begalinę pragarą.

14 Štai, sakau jums, kad tas, kuris mano, jog mažiems vaikams reikia krikšto, yra karčiojoje tulžyje ir nedorybės pantičiuose; nes jis neturi nei „tikėjimo, nei vilties, nei tikrosios meilės; todėl, jei taip galvojantis žmogus būtų iškirstas, jis turėtų eiti į pragarą.

15 Nes siaubingas nelabumas yra manyti, kad Dievas vieną vaiką išgelbėja dėl krikšto, o

4a 3 Nef 11:22, 28; 18:34.

7a RR Dievo žodis.

8a Mk 2:17.

b Mk 10:13–16.

c Mzj 3:16; DS 74:7.

d RR Nuodėmė.

e 2 Nef 2:25–27.

RR Nuopuolis,
Adomo ir levos.

f Pr 17:10–11.

RR Apipjaustymas.

10a RR Ataskaita,
atsakingas,
atsakomybė.

b RR Vaikas, vaikai;
Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

11a RR Krikštas,
krikštyti – Krikšto
reikalavimai; Vaikas,
vaikai.

b RR Nuodėmių
atleidimas.

12a DS 29:46–47; 93:38.

b Ef 6:9;

2 Nef 26:33;

DS 38:16.

14a 1 Kor 13:1–13;

Etr 12:6;

Mor 7:25–28;

10:20–23.

kitas turi pražūti dėl to, kad nėra pakrikštytas.

16 Vargas tiems, kurie taip iškraipys Viešpaties kelius, nes jie pražus, jeigu neatgailaus. Štai aš kalbu drąsiai, būdamas Dievo „igaliojas; ir aš nebijau to, ką gali padaryti žmogus; nes tobula ^bmeilė ^cišveja visą baimę.

17 O aš esu pripildytas „tikrosios meilės, kuri yra nesibaijianti meilė; todėl visi vaikai man yra lygūs; todėl aš myliu mažus ^bvaikus tobula meile; ir jie visi yra lygūs ir išgelbėjimo dalininkai.

18 Nes žinau, kad Dievas nėra nei šališkas Dievas, nei besikeičianti esybė; bet jis yra „nesikeičiantis nuo ^bvisos amžinybės iki visos amžinybės.

19 Maži „vaikai negali atgailauti; todėl tai siaubingas nelabumas – neigti tyrus Dievo pasigailėjimus jiems, nes visi jie gyvi jame dėl jo ^bgailestingumo.

20 Ir tas, kuris sako, kad mažiems vaikams reikia krikšto, neigia Kristaus pasigailėjimus ir laiko už nieką jo „apmokėjimą ir jo išpirkimo galią.

21 Vargas tokiems, nes jiems gresia mirtis, „pragaras ir ^bbegalinė kankynė. Sakau tai drąsiai;

Dievas įsakė man. Įsiklausykite ir skirkite dėmesį šiems žodžiams arba jie stovės prieš jus prie Kristaus ^cteismo krasės.

22 Nes žinokite, kad visi maži vaikai yra „gyvi Kristuje, ir taip pat visi tie, kurie yra be ^bįstatymo. Nes ^cišpirkimo galia taikoma visiems tiems, kurie yra be įstatymo; todėl tas, kuris nekaltinamas, arba kurio neslegia joks kaltinimas, negali atgailauti; ir tokiam krikštas nieko nepadeda –

23 bet tai pasityčiojimas iš Dievo, paneigiant Kristaus pasigailėjimus ir jo Šventosios Dvasios galią ir sudedant viltis į „negyvus darbus.

24 Štai, mano sūnau, to neturi būti; nes „atgaila yra tiems, kuriuos slegia kaltinimas ir pažeisto įstatymo prakeikimas.

25 Ir pirmieji „atgailos vaisiai yra ^bkrikštas; ir krikštas ateina per tikėjimą, kad būtų įvykdyti įsakymai; o įsakymų įvykdymas atneša nuodėmių ^catleidimą;

26 o nuodėmių atleidimas atneša „romumą ir širdies nusizeminimą; o dėl romumo ir širdies nusizeminimo ima lankytis ^bŠventoji Dvasia – ^cGuodėjas,

16a RR Įgaliojimas, valdžia.

b RR Meilė.

c 1 Jn 4:18.

17a RR Tikroji meilė.

b Mzj 3:16–19.

18a Al 7:20; Mrm 9:9.

RR Dievas, Dievybė.

b Mor 7:22.

19a Lk 18:15–17.

b RR Gailestingumas, gailestingas.

20a RR Apmokėti,

apmokėjimas;

Išpirkimo planas.

21a RR Pragaras.

b JokK 6:10; Mzj 28:3; DS 19:10–12.

c RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

22a RR Išgelbėjimas – Vaikų išgelbėjimas.

b ApD 17:30; DS 76:71–72.

c RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

23a DS 22:2.

24a RR Atgailauti, atgaila.

25a RR Krikštas, krikštyti – Krikšto reikalavimai.

b Moz 6:58–60.

c DS 76:52.

RR Nuodėmių atleidimas.

26a RR Romus, romumas.

b RR Šventoji Dvasia.

c RR Guodėjas.

kuris pripildo ^avilties ir tobulos ^emeilės, meilės, kuri išlieka per ^fstropumą ^gmaldai, kol ateis pabaiga, kada visi ^hšventieji gyvens su Dievu.

27 Štai, mano sūnau, aš tau dar parašysiu, jei netrukus neišeisiu prieš lamanitus. Štai šitos tautos, arba nefitų liaudies, ^aišdidumas jau užtikrino jiems sunaikinimą, jeigu jie neatgailaus.

28 Melskis už juos, mano sūnau, kad atgaila ateitų jiems. Bet štai, bijau, kad Dvasia liovėsi ^aplūktis su jais; ir šitoje žemės dalyje jie taip pat siekia nuversti bet kokią galią ar valdžią, ateinančią nuo Dievo; ir jie ^bneigia Šventąją Dvasią.

29 Ir atmetę toki didelį pažinimą, mano sūnau, jie turi netrukus pražūti, kad išsipildytų pranašų ištartos pranašystės, kaip ir paties mūsų Viešpaties žodžiai.

30 Viso labo, mano sūnau, kol tau parašysiu arba vėl susitiksime. Amen.

Antroasis Mormono laiškas savo sūnui Moroniui.

Tai aprašyta 9 skyriuje.

9 SKYRIUS

Tiek nefitai, tiek ir lamanitai yra sugedę ir išsigimę. Jie kankina ir žudo vienas kitą; Mormonas

meldžiasi, kad malonė ir gerumas per amžius būtų ant Moronio. Apie 401–421 m. po Kristaus gim.

MANO mylimas sūnau, aš vėl tau rašau, kad žinotum, jog aš vis dar gyvas; bet tai, apie ką šiek tiek rašau, kelia sielvartą.

2 Nes štai, aš kovojau nuožmų mūši su lamanitais, kuriame mes nenugalėjome; ir Archeantas krito nuo kalavijo ir taip pat Luramas, ir Emromas; taip, ir mes praradome daugybę savo rinktinių vyrų.

3 Ir dabar štai, mano sūnau, bijau, kad lamanitai sunaikins šituos žmones, nes šie neatgailauja ir Šėtonas nuolat kursto juos pykčiui vienas prieš kitą.

4 Štai aš nuolat darbuojuosi su jais; ir kada aš ^agriežtai kalbu Dievo žodį, jie dreba ir pyksta ant manęs; o kada nevarčiau griežtumo, jie užkietina savo širdis prieš žodį; todėl bijau, kad Viešpaties Dvasia liovėsi ^bplūktis su jais.

5 Nes jie taip smarkiai pyksta, jog man atrodo, kad jie visai neturi mirties baimės; ir jie prarado tarpusavio meilę bei nuolat ^atrokšta kraujo ir keršto.

6 Ir dabar, mano mylimas sūnau, nepaisant jų užkietėjimo, ^astropiai darbuokimės; nes jei liausimės ^bdarbuotis, užsi-trauksime pasmerkimą; nes kol esame šitoje molio palapinėje

26d RR Viltis.
e 1 Pet 1:22;
1 Nef 11:22–25.
f RR Stropumas.
g RR Malda.
h RR Šventasis.
27a DS 38:39.

RR Išdidumas.
28a Mrm 5:16.
b Al 39:6.
RR Neatleistina
nuodėmė.
9 4a 2 Nef 1:26–27;
DS 121:41–43.

b DS 1:33.
5a Mrm 4:11–12.
6a RR Stropumas.
b JokK 1:19;
En 1:20.
RR Pareiga.

mes turime atlikti darbą, kad nugalėtume viso teisumo priešą ir duotume poilsį savo sieloms Dievo karalystėje.

7 Ir dabar aš šiek tiek rašau apie šių žmonių kentėjimus. Nes remiantis žiniomis, kurias gavau iš Amorono, štai lamanitai turi daug belaisvių, kuriuos paėmė iš Šerizo bokšto; ir tai buvo vyrai, moterys ir vaikai.

8 Ir tų moterų bei vaikų vyrus ir tėvus jie nužudė; ir moteris maitino jų vyrų mėsa ir vaikus jų tėvų mėsa; ir beveik neduodavo vandens, tik truputėlį.

9 Ir nepaisant šito didelio lamanitų bjaurumo, jis neviršija mūsų žmonių bjaurumo Moriantame. Nes štai, jie paėmė į nelaisvę daug lamanitų dukterų; ir atėmė iš jų tai, kas brangiausia ir vertingiausia, tai yra „skaistybę ir“ nekaltybę;

10 Ir tai padarė, jie nužudė jas žiauriausiu būdu, kankindami jų kūnus netgi iki mirties; ir tai padarė, dėl savo širdžių kietumo jie rijo jų mėsą kaip laukiniai žvėrys; ir jie tai darė narsumo ženklan.

11 O mano mylimas sūnau, kaip gali tokie žmonės kaip šitie, kurie necivilizuoti

12 (o dar vos prieš keletą metų jie buvo civilizuota ir pasigėrėtina liaudis)...

13 Bet, o mano sūnau, kaip gali tokie žmonės, kurie pamėgo tokią gausybę bjaurumų...

14 Kaip galime tikėtis, kad Dievas „sulaikys savo ranką, teisiančią mus?

15 Štai mano širdis šaukia: Vargas šitiems žmonėms. Išeik su teismu, o Dieve, ir paslėpk jų nuodėmes, nelabumą ir bjaurumus nuo savo veido!

16 Ir dar, mano sūnau, Šerize likę daug „našių ir jų dukterų; ir tą atsargų dalį, kurios neišsivežė lamanitai, štai išsivežė Zenefio armija ir paliko jas klajoti, kad susirastų maisto; ir daugelis senų moterų pakeliui netenka jėgų ir miršta.

17 Ir armija, esanti su mani, silpna, o tarp Šerizo ir manęs yra lamanitų armijos; ir visi, kurie bėgo į „Aarono armija, tapo jų baisaus žiaurumo aukomis.

18 O mano žmonių sugedimas! Jie yra be tvarkos ir gailėstingumo. Štai, aš tik vyras ir turiu tik vyro jėgą ir daugiau nebegaliu priversti vykdyti mano įsakymus.

19 Ir jų iškrypimas sustiprėjo; ir jie tokie pat žiaurūs, nesigailintys nė vieno, nei seno, nei jauno, ir jie gėrisi viskuo, išskyrus gėrį; o baisesni už viską yra mūsų moterų ir mūsų vaikų, esančių ant viso šios žemės veido, kentėjimai; taip, liežuvis negali to apsaakyti, ir neįmanoma to aprašyti.

20 Ir dabar, mano sūnau, aš ilgiau nebeapsistosiu ties šituo siaubingu vaizdu. Štai tu žinai šitų žmonių nelabumą; žinai, kad jie yra be moralės ir bejausmiai; ir jų nelabumas „viršija lamanitų nelabumą.

21 Štai, mano sūnau, aš

negaliu jų rekomenduoti Dievui, nes bijau, kad jis neištiktų manęs.

22 Bet štai, mano sūnau, tave aš rekomenduoju Dievui ir pasitikiu Kristumi, kad tu būsi išgelbėtas; ir aš meldžiu Dievą, kad jis „išsaugotų tavo gyvybę, kad pamatytum jo žmonių sugrįžimą pas jį arba visišką jų sunaikinimą; nes aš žinau, kad jie turi žūti, jeigu ^bneatgailaus ir nesugrįš pas jį.

23 Ir jeigu jie pražus, tai bus kaip Jareditams, nes dėl savo širdžių savivalės jie „ieškojo kraujo ir ^bkeršto.

24 Ir jei bus taip, kad jie žus, mes žinome, kad daug mūsų brolių „perbėgo pas laminitus, ir taip pat dar daugiau perbėgs pas juos; todėl šiek tiek parašyk, jeigu išliksi gyvas, o aš žūsiu ir nepamatysiu tavęs; bet aš tikiu, kad netrukus tave pamatysiu; nes turiu šventus metraščius, kuriuos norėčiau ^bperduoti tau.

25 Mano sūnau, būk ištikimas Kristuje; ir tai, ką tau parašiau, teneliūdina tavęs taip, kad mirtinai tave prislėgtų; bet tegul Kristus tave iškelia ir tebūna per amžius tavo „atmintyje jo ^bkentėjimai ir mirtis, ir tai, kad jis parodė savo kūną mūsų tėvams, ir jo gailestingumas, ir didis kantrumas, ir jo šlovės ir „amžinojo gyvenimo viltis.

26 Ir tegul Dievo Tėvo, kurio sostas aukštai danguose, ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris sėdi jo galios „dešinėje, kol viskas bus jam pajungta, malonė būna ir pasilieka su tavim per amžius. Amen.

10 SKYRIUS

Liudijimas apie Mormono Knygą ateina Šventosios Dvasios galia. Dvasios dovanos suteikiamos ištikimiesiems. Tikėjimą visada lydi dvasinės dovanos. Moronio žodžiai kalba iš dulkių. Ateikite pas Kristų, tubulėkite jame ir šventinkite savo sielas. Apie 421 m. po Kristaus gim.

DABAR aš, Moronis, rašau šį tą, kas man atrodo tinkama; ir aš rašau savo broliams „lamanitams; ir norėčiau, jog jie žinotų, kad praėjo daugiau kaip keturi šimtai dvidešimt metų nuo tada, kai buvo duotas ženklas apie Kristaus atėjimą.

2 Ir po to, kai jums pasakysiu keletą raginimo žodžių, aš „užantspauduosiu šituos metraščius.

3 Štai norėčiau paraginti jus, kad juos skaitydami, – jei tokia bus Dievo išmintis, kad juos skaitytumėt, – prisimintumėte, koks gailestingas buvo Viešpats žmonių vaikams nuo Adomo sukūrimo net iki pat to laiko,

22a Mrm 8:3.
b Mal 3:7;
Hel 13:11;
3 Nef 10:6; 24:7.

23a Mrm 4:11–12.
b Etr 15:15–31.

24a Al 45:14.
b Mrm 6:6.

25a RR Protas.
b RR Apmokėti,
apmokėjimas.
c RR Amžinasis
gyvenimas.

26a Lk 22:69;
ApD 7:55–56;
Mzj 5:9;

Al 28:12.
10 1a DS 10:48.
2a Mrm 8:4, 13–14.
RR Raštai – Raštai,
kurių pasirodymas
buvo išpranašautas.

kada gausite juos, ir „apmąstytumėte tai savo ^bširdyse.

4 Ir norėčiau jus paraginti, kad gavę juos, „paklaustumėte Dievą, Amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra ^btikri; ir jei paklausite „nuoširdžiai, su ^dtikru ketinimu, „tikėdami Kristų, jis, ^fapreikš jums apie jų ^stiesą Šventosios Dvasios galia.

5 Ir Šventosios Dvasios galia jūs galite „pažinti ^btiesą apie viską.

6 Ir viskas, kas gera, yra teisinga ir tikra; todėl niekas, kas gera, neneigia Kristaus, bet patvirtina, jog jis yra.

7 O kad jis yra, jūs galite sužinoti Šventosios Dvasios galia; todėl aš raginčiau jus neneigti Dievo galios; nes jis veikia galia, „pagal žmonių vaikų tikėjimą, taip pat šiandien, rytoj ir per amžius.

8 Ir dar aš raginu jus, mano broliai, kad neneigtumėte Dievo „dovanų, nes jų daug; ir jos ateina iš to paties Dievo. Ir yra ^bskirtingi būdai, kuriais šios dovanos suteikiamos; bet tai tas pats Dievas, kuris veikia visa visame; ir jos suteikiamos Dievo Dvasios pasireiškimais žmonėms, jų labui.

9 Nes štai, „vienam Dievo

Dvasia suteikiama, kad jis galėtų ^bmokyti išminties žodžio;

10 kitam – kad jis galėtų mokyti pažinimo žodžio ta pačia Dvasia;

11 o kitam – nepaprastai didelį ^atikėjimas; ir kitam – ^bišgydymo dovanos ta pačia Dvasia;

12 ir dar kitam – kad galėtų daryti galingus ^astebuklus;

13 ir dar kitam – kad galėtų apie viską pranašauti;

14 ir dar kitam – matyti angelus ir tarnaujančias dvasias;

15 ir dar kitam – visokie liežuviai;

16 ir dar kitam – kalbų ir įvairių rūšių ^aliežuvių aiškinimas.

17 Ir visos šitos dovanos ateina Kristaus Dvasia; ir pagal jo valią jos ateina atskirai kiekvienam žmogui.

18 Ir aš raginčiau jus, mano broliai, kad prisimintumėt, jog ^akiekviena gera dovana ateina iš Kristaus.

19 Ir aš raginčiau jus, mano mylimi broliai, atminti, kad jis yra ^atas pats vakar, šiandien ir per amžius ir kad visos šitos dovanos, apie kurias kalbėjau ir kurios yra dvasinės, niekuomet nepranyks, kol bus pasaulis, – tik pagal žmonių vaikų ^bnetikėjimą.

20 Todėl turi būti ^atikėjimas; o

3a Pak[ist 11:18–19.

RR Mąstyti.

b Pak[ist 6:6–7.

4a RR Malda.

b 1 Nef 13:39; 14:30;

Mzj 1:6;

Etr 4:10–11; 5:3.

c RR Sąžiningas, sąžiningumas.

d Jok 1:5–7; Mor 7:9.

e RR Tikėjimas, tikėti.

f RR Apreiškimas.

g RR Tiesa.

5a DS 35:19.

RR Išvalgos dovana; Liudijimas.

b Jn 8:32.

7a 1 Nef 10:17–19.

8a RR Dovanos, Dvasios.

b DS 46:15.

9a 1 Kor 12:8–11;

DS 46:8–29.

b DS 88:77–79, 118.

11a RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Išgydyti, išgydymai.

12a RR Stebuklas.

16a RR Liežuvių dovana.

18a Jok 1:17.

19a Hbr 13:8.

b Mor 7:37.

20a Etr 12:3–37.

jeigu turi būti tikėjimas, taip pat turi būti ir viltis; o jeigu turi būti viltis, taip pat turi būti ir tikroji meilė.

21 Ir jeigu neturite "tikrosios meilės, jūs jokių būdų negalite būti išgelbėti Dievo karalystėje; nė negalite būti išgelbėti Dievo karalystėje, neturėdami tikėjimo; nė negalite, neturėdami vilties.

22 O jeigu neturite vilties, jūs turite būti nevilty; o nevilty ateina dėl nedorybės.

23 Ir Kristus tikrai sakė mūsų tėvams: "Jeigu turite tikėjimą, galite daryti viską, kas man reikalinga.

24 Ir dabar aš kalbu visiems žemės pakraščiams: jei ateis tokia diena, kada Dievo galia ir dovanos pasibaigs tarp jūsų, tai bus "dėl ^bnetikėjimo.

25 Ir vargas žmonių vaikams tokiu atveju; nes tarp jūsų nebus "nė vieno, kuris daro gera, nė vienintelio. Nes jei tarp jūsų bus bent vienas, darantis gera, jis tai darys Dievo galia ir dovanomis.

26 Ir vargas tiems, kurie tai atmes ir numirs, nes jie "mirs savo ^bnuodėmėse ir negalės būti išgelbėti Dievo karalystėje; ir aš tai kalbu pagal Kristaus žodžius; ir nemeluoju.

27 Ir aš raginu jus atminti tai; nes greitai ateis laikas, kada sužinosite, jog nemeluoju, nes išvysite mane prie Dievo teismo pertvaros; ir Viešpats Dievas tars jums: Argi aš nepaskelbiau jums savo "žodžių, kuriuos užrašė šis vyras, kaip tas, kuris ^bšaukia iš mirusiųjų, taip, kaip tas, kuris kalba iš "dulkių?

28 Aš skelbiu tai, kad išsipildytų pranašystės. Ir štai, jos išeis iš nesibaigiančio Dievo burnos; ir šitas žodis "šnypš iš kartos į kartą.

29 Ir Dievas parodys jums, kad tai, ką parašiau, yra tiesa.

30 Ir dar aš paraginau jus, kad "ateitumėt pas Kristų ir laikytumėtės kiekvienos geros dovanos, ir ^bneliestumėte piktos dovanos nė to, kas nešvaru.

31 Ir "pabusk ir kelkis iš dulkių, o Jeruzale; taip, ir apsi-renk savo gražiuosius apdarus, o ^bSionės dukra; ir "sustiprink savo ^dkuolus ir išplėsk savo ribas amžiams, tad daugiau nebebūsi "sumaišyta ir Amžinojo Tėvo sandoros, kurias jis sudarė jums, o Izraelio namai, bus įvykdytos.

32 Taip, "ateikite pas Kristų ir ^btobulėkite jame, ir atsisakykite

21a 1 Kor 13:1–13;
Mor 7:1, 42–48.
RR Tikroji meilė.

23a Mor 7:33.

24a Mor 7:37.
b RR Netikėjimas.

25a DžSV, Ps 14:1–7;
Rom 3:10–12.

26a Ez 18:26–27;
1 Nef 15:32–33;
Mzj 15:26.

b Jn 8:21.

27a 2 Nef 33:10–11.
b 2 Nef 3:19–20; 27:13;
33:13;

Mrm 9:30.

c Iz 29:4.

28a 2 Nef 29:2.

30a 1 Nef 6:4;

Mrm 9:27;

Etr 5:5.

b Al 5:57.

31a Iz 52:1–2.

b RR Sionė.

c Iz 54:2.

d RR Kuolas.

e Etr 13:8.

32a Mt 11:28;
2 Nef 26:33;
JokK 1:7; Om 1:26.

b Mt 5:48;

3 Nef 12:48.

RR Tobulas.

visokios bedievystės; ir jeigu atsisakysite visokios bedievystės ir ^cmylėsite Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe, tada jums pakaks jo malonės, tad per jo malonę būsite tobuli Kristuje; ir jeigu per Dievo ^dmalonę esate tobuli Kristuje, jūs jokių būdu negalite neigti Dievo galios.

33 Ir dar, jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje ir neneigiate jo galios, tada per Dievo malonę esate ^apašventinti

Kristuje, per praliejimą Kristaus ^bkraujo, kuris yra Tėvo sandoroje, jūsų nuodėmėms ^catleisti, tad tampate ^dšventi, be dėmės.

34 O dabar aš su visais atsisveikinu. Netrukus aš eisiu ^ailsėtis Dievo ^brojuje, kol mano ^cdvasia ir kūnas vėl ^dsusijungs ir aš būsiu ^eoru pergalingai atvestas susitikti su jumis prieš ^fmaloningą didžiojo ^gJehovos, Amžinojo tiek gyvųjų, tiek ir mirusiųjų ^hTeisėjo pertvarą. Amen.

32c DS 4:2; 59:5–6.

d 2 Nef 25:23.

33a RR Pašventinimas.

b RR Apmokėti, apmokėjimas.

c RR Nuodėmių

atleidimas.

d RR Šventumas.

34a RR Atilsis, poilsis.

b RR Rojus.

c RR Dvasia.

d RR Prikėlimas.

e 1 Tes 4:17.

f JokK 6:13.

g RR Jehova.

h RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

PABAIGA

PASTARŲJŲ DIENŲ ŠVENTŲJŲ

JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIOS

DOKTRINA IR SANDOROS,

APIMANČIOS

PRANAŠUI DŽOZEFUI SMITUI DUOTUS

APREIŠKIMUS

IR KAI KURIUOS

JO DARBO BAŽNYČIOS PREZIDENTŪROJE TĘSĖJŲ

PAPILDYBUS

ĮVADAS

Doktrina ir Sandoros yra dieviškų apreiškimų ir įkvėptų pareiškimų, duotų kurti ir tvarkyti Dievo karalystę žemėje paskutinėmis dienomis, rinkinys. Nors dauguma skyrių skirti Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariams, šios žinios, išspėjimai ir paraginimai yra visos žmonijos labui ir kviečia visus žmones visur išsiklausyti į Viešpaties Jėzaus Kristaus balsą, kalbantį jiems dėl jų laikinosios gerovės ir nesibaigiančio išgelbėjimo.

Dauguma šio rinkinio apreiškimų gauti per Džozefą Smitą jaunesnįjį – pirmąjį Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios pranašą ir prezidentą. Kiti paskelbti per kai kuriuos jo darbo prezidentūroje tęsejus (žr. 135, 136 ir 138 skyrių įvadus bei 1 OP ir 2 OP).

Doktrinos ir Sandorų knyga yra viena iš Bažnyčios patvirtintų Raštų greta šventosios Biblijos, Mormono Knygos ir Brangiojo Perlo. Tačiau Doktrina ir Sandoros yra unikali, kadangi ji nėra senovinio dokumento vertimas, bet yra šiuolaikinės kilmės ir duota Dievo per jo išrinktuosius pranašus atnaujinti jo šventą darbą ir įkurti Dievo karalystę žemėje šiomis dienomis. Apreiškimuose skaitytojas girdi švelnų, bet tvirtą Viešpaties Jėzaus Kristaus balsą, vėl kalbantį laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu; ir joje pradedamas darbas yra pasiruošimas jo antrajam atėjimui, išpildant ir patvirtinant visų šventųjų pranašų nuo pasaulio pradžios žodžius.

Džozefas Smitas jaunesnysis gimė 1805 m. gruodžio mėn. 23 d. Šerone, Vindzoro apygardoje, Vermonto valstijoje. Vaikystėje jis su savo šeima persikėlė į Mančesterį, Niujorko valstijos vakaruose. Būtent gyvendamas šalia Mančesterio, 1820 m. pavasarį, būdamas keturiolikos metų amžiaus, jis patyrė savo pirmąjį regėjimą, kuriame jį aplankė pats Dievas, Amžinasis Tėvas, ir jo Sūnus Jėzus Kristus. Šiame regėjime jam buvo pasakyta, kad Jėzaus Kristaus tikrosios Bažnyčios, kuri buvo įkurta Naujojo Testamento laikais ir kuri teikė evangelijos pilnatvę, jau nebėra žemėje. Po to buvo kiti dieviški apsiareiškimai, kuriuose jį mokė daugelis angelų; jam buvo parodyta, kad Dievas jam skyrė atlikti ypatingą darbą žemėje ir kad per jį į žemę bus sugrąžinta Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

Laikui bėgant Džozefas Smitas su dieviška pagalba galėjo išversti ir išleisti Mormono Knygą. Tuo metu jį ir Oliverį Kauderį 1829 m. gegužės mėn. Jonas Krikštytojas iššventino į Aarono kunigystę (žr. DS 13), ir netrukus po to senovės apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas iššventino juos taip pat į Melchizedeko kunigystę (žr. DS 27:12). Po to buvo kiti iššventinimai, kurių metu Mozė, Elija ir Elijas bei daug senovės pranašų suteikė jiems kunigystės raktus

(žr. DS 110; 128:18, 21). Šie išventinimai iš tikrųjų buvo dieviško įgaliojimo sugražinimas žmogui žemėje. 1830 m. balandžio 6 d., vadovaujamas iš dangaus, pranašas Džozefas Smitas organizavo Bažnyčią, ir taip tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia vėl veikia tarp žmonių kaip organizacija, įgaliota mokyti evangelijos ir atlikti išgelbėjimo apeigas (žr. Brangusis Perlas, Džozefo Smito istorija, 1:1-75 ir DS 20).

Šie šventi apreiškimai buvo gauti kaip atsakymai į maldas sunkią valandą ir išplaukė iš realių gyvenimo situacijų, susijusių su realiais žmonėmis. Pranašas ir jo bendražygiai ieškojo dieviško vadovavimo, ir šie apreiškimai patvirtina, kad jie jį gavo. Apreiškimuose skaitytojas mato Jėzaus Kristaus evangelijos sugražinimą ir atskleidimą bei laikų pilnatvės evangelijos laikotarpio įvedimą. Taip pat šiuose apreiškimuose parodyti Bažnyčios kėlimasis į vakarus iš Niujorko ir Pensilvanijos į Ohajo, Misūrio, Iliojaus valstijas ir pagaliau į vakarų Amerikos Didįjį baseiną bei didžiulės šventųjų pastangos siekiant pastatyti Sionę žemėje dabartinais laikais.

Keletas pirmųjų skyrių aprašo dalykus, susijusius su Mormono Knygos vertimu ir išleidimu (žr. 3, 5, 10, 17 ir 19 skyrius). Kai kurie tolimesni skyriai atspindi kaip pranašas Džozefas Smitas darė įkvėptą Biblijos vertimą, kurio metu buvo gauta daug didžiųjų doktrininų skyrių (pvz., žr. 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91 ir 132 skyrius, kurių kiekvienas tiesiogiai susijęs su Biblijos vertimu).

Apreiškimuose pristatomos evangelinės doktrinos, aiškinančios tokius fundamentalius klausimus kaip: Dievybės esmė, žmogaus kilmė, Šėtono realumas, mirtingumo prasmė, paklusnumo būtinumas, atgailos reikalingumas, Šventosios Dvasios poveikiai, su išgelbėjimu susiję apeigos ir ritualai, žemės likimas, būsima žmogaus būsena po Prikėlimo ir Teismo, santuokos ryšių amžinumas ir šeimos amžinasis pobūdis. Taip pat per vyskupų, Pirmosios Prezidentūros, Dvylikos Tarybos ir Septyniasdešimties pašaukimą bei kitų pirmininkavimo pareigybių ir kvorumų įsteigimą palaipsniui atskleidžiama Bažnyčios valdymo struktūra. Galiausiai pateiktas liudijimas apie Jėzų Kristų – jo dieviškumą, jo didybę, jo tobulumą, jo meilę ir jo išperkančiąją galią – daro šią knygą didžiai vertingą žmonijos šeimai, vertingesnę už visos žemės turtus.

Kai kurie iš šių apreiškimų buvo išleisti Sionėje (Independence), Misūrio valst., 1833 metais bendru pavadinimu *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (Įsakymų knyga Kristaus Bažnyčiai valdyti). Apie šį leidinį Bažnyčios vyresnieji iškilmingai paliudijo, jog Viešpats paliudijo jų sieloms, kad šie apreiškimai yra tikri. Viešpačiui toliau bendraujant su savo tarnais,

po dviejų metų Kirtlande, Ohajo valst., buvo išleistas papildytas rinkinys, pavadintas *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (Pastarųjų Dienų Šventųjų Bažnyčios Doktrina ir Sandoros). 1835 metais prie šio leidinio buvo pridėtas toks raštiškas Dvylikos Apaštalų liudijimas:

DVYLIKOS APAŠTALŲ LIUDIJIMAS APIE DOKTRINOS IR SANDORŲ KNYGOS TIKRUMĄ

Liudytojų liudijimas apie Viešpaties Įsakymų Knygą, įsakymų, kuriuos jis davė savo Bažnyčiai per Džozefą Smitą jaunesnįjį, šiam tikslui paskirtą Bažnyčios balsu:

Taigi, mes norime paliudyti visam žmonijos pasauliui, kiekvienam kūriniui ant žemės veido, kad Viešpats paliudijo mūsų sieloms per Šventąją Dvasią, išlietą ant mūsų, kad šie įsakymai duoti Dievo įkvėpimu ir yra naudingi visiems žmonėms, ir išties tikri.

Mes tai liudijame pasauliui Viešpaties padedami; ir būtent per Dievo Tėvo ir jo Sūnaus Jėzaus Kristaus malonę mums suteikta ši privilegija liudyti tai pasauliui, dėl ko mes nepaprastai džiūgaujame, visada melddami Viešpatį, kad žmonių vaikams būtų iš to nauda.

Dvylikos vardai:

Tomas B. Maršas	Orsonas Haidas	Viljamas Smitas
Deividas V. Petenas	Viljamas E. Maklelinas	Orsonas Pratas
Brigamas Jangas	Parlis P. Pratas	Džonas F. Bointonas
Hiberis Č. Kimbolas	Lukas S. Džonsonas	Laimanas J. Džonsonas

Vėlesniuose Doktrinos ir Sandorų leidimuose buvo pridėti papildomi apreiškimai ir kiti užrašytini dalykai, gauti ir priimti kompetentingų Bažnyčios susirinkimų ar konferencijų.

Pradedant 1835 metų leidimu, buvo įtraukta ir septynių teologinių pamokų serija; jos vadinosi *Lectures on Faith* (Paskaitos apie tikėjimą). Jos buvo paruoštos naudoti pranašų mokykloje, veikusioje Kirtlande, Ohajo valst., nuo 1834 iki 1835 metų. Nors ir naudingos doktrinai ir pamokymui, šios paskaitos buvo išimtos iš Doktrinos ir Sandorų, pradedant 1921 m. leidimu, kadangi jos nebuvo pateiktos arba pristatytos kaip apreiškimai visai Bažnyčiai.

Aišku, kad ankstesniuose angliškuose leidimuose liko kai kurių klaidų, ypač skyrių įvadų istorinėse dalyse. Dėl to šiame leidime, kur atrodė reikalinga, yra padaryta datų ir vietovardžių pataisymų ir taip pat keletas kitų nereikšmingų pataisymų. Šie pakeitimai buvo padaryti tam, kad medžiaga atitiktų istorinius dokumentus. Kitos šio paskutinio leidimo ypatybės yra susijusios su dalinių nuorodų, skyrių įvadų ir skyrių temų apžvalgų patobulinimais.

Visa tai padaryta, kad padėtų skaitytojams suprasti Viešpaties žinią, pateiktą Doktrinoje ir Sandorose, bei džiūgauti ja.

Doktrinų ir Sandorų skyrių įvaduose yra nuorodų į *History of the Church* (Bažnyčios Istoriją). Bažnyčios Istorija yra septynių tomų istorinis aprašymas apie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią nuo 1820 iki 1848 metų. Kadangi šie tomai neišversti ir yra tik anglų kalba, šaltinio nuorodos į Bažnyčios Istoriją šio leidimo Doktrinų ir Sandorų skyrių įvaduose nurodo į šios istorijos angliškus tomus.

 CHRONOLOGINIS TURINYS

<i>Laikas</i>	<i>Vieta</i>	<i>Skyriai</i>
1823 m. rugsėjis	Mančesteris, Niujorko valst.	2
1828 m. liepa	Harmonis, Pensilvanijos valst.	3
vasara	Harmonis, Pensilvanijos valst.	10
1829 m. vasaris	Harmonis, Pensilvanijos valst.	4
kovas	Harmonis, Pensilvanijos valst.	5
balandis	Harmonis, Pensilvanijos valst.	6, 7, 8, 9
gegužė	Harmonis, Pensilvanijos valst.	11, 12, 13
birželis	Fajetas, Niujorko valst.	14, 15, 16, 17, 18
1830 m. kovas	Mančesteris, Niujorko valst.	19
balandis	Fajetas, Niujorko valst.	20*, 21
balandis	Mančesteris, Niujorko valst.	22, 23
liepa	Harmonis, Pensilvanijos valst.	24, 25, 26
rugpjūtis	Harmonis, Pensilvanijos valst.	27
rugsėjis	Fajetas, Niujorko valst.	28, 29, 30, 31
spalis	Fajetas, Niujorko valst.	32*, 33
lapkritis	Fajetas, Niujorko valst.	34
gruodis	Fajetas, Niujorko valst.	35, 36, 37
1831 m. sausis	Fajetas, Niujorko valst.	38, 39, 40
vasaris	Kirtlandas, Ohajo valst.	41, 42, 43, 44
kovas	Kirtlandas, Ohajo valst.	45, 46, 47, 48, 49
gegužė	Kirtlandas, Ohajo valst.	50
gegužė	Tompsonas, Ohajo valst.	51
birželis	Kirtlandas, Ohajo valst.	52, 53, 54, 55, 56
liepa	Sionė, Džeksono apyg., Misūrio valst.	57
rugpjūtis	Sionė, Džeksono apyg., Misūrio valst.	58, 59, 60
rupgjūtis	prie Misūrio upės, Misūrio valst.	61, 62
rugpjūtis	Kirtlandas, Ohajo valst.	63
rugsėjis	Kirtlandas, Ohajo valst.	64
spalis	Hairamas, Ohajo valst.	65
spalis	Oreindžas, Ohajo valst.	66
lapkritis	Hairamas, Ohajo valst.	1, 67, 68, 69, 133
lapkritis	Kirtlandas, Ohajo valst.	70
gruodis	Hairamas, Ohajo valst.	71
gruodis	Kirtlandas, Ohajo valst.	72
1832 m. sausis	Hairamas, Ohajo valst.	73, 74
sausis	Amherstas, Ohajo valst.	75
vasaris	Hairamas, Ohajo valst.	76
1832 m. kovas	Hairamas, Ohajo valst.	77, 78, 79, 80, 81
balandis	Džeksono apyg., Misūrio valst.	82, 83
balandis	Independensas, Misūrio valst.	83
rugpjūtis	Hairamas, Ohajo valst.	99

*Nurodytoje vietoje arba netoliese

<i>Laikas</i>	<i>Vieta</i>	<i>Skyriai</i>
	rugsējis	Kirtlandas, Ohajo valst. 84
	lapkritis	Kirtlandas, Ohajo valst. 85
	gruodis	Kirtlandas, Ohajo valst. 86, 87*, 88
1833 m.	vasaris	Kirtlandas, Ohajo valst. 89
	kovas	Kirtlandas, Ohajo valst. 90, 91, 92
	gegužē	Kirtlandas, Ohajo valst. 93, 94
	birželis	Kirtlandas, Ohajo valst. 95, 96
	rugpjūtis	Kirtlandas, Ohajo valst. 97, 98
	spalis	Perisburgas, Niujorko valst. 100
	gruodis	Kirtlandas, Ohajo valst. 101
1834 m.	vasaris	Kirtlandas, Ohajo valst. 102, 103
	balandis	Kirtlandas, Ohajo valst. 104*
	birželis	Fišingo upē, Misūrio valst. 105
	lapkritis	Kirtlandas, Ohajo valst. 106
1835 m.	kovas	Kirtlandas, Ohajo valst. 107
	rugpjūtis	Kirtlandas, Ohajo valst. 134
	gruodis	Kirtlandas, Ohajo valst. 108
1836 m.	sausis	Kirtlandas, Ohajo valst. 137
	kovas	Kirtlandas, Ohajo valst. 109
	balandis	Kirtlandas, Ohajo valst. 110
	rugpjūtis	Salemas, Masačusetso valst. 111
1837 m.	liepa	Kirtlandas, Ohajo valst. 112
1838 m.	kovas	Farvestas, Misūrio valst. 113*
	balandis	Farvestas, Misūrio valst. 114, 115
	gegužē	Springhilas, Deiviso apyg., Misūrio valst. . 116
	liepa	Farvestas, Misūrio valst. 117, 118, 119, 120
1839 m.	kovas	Liberčio kalējimas, Klei apyg., Misūrio valst. 121, 122, 123
1841 m.	sausis	Navū, Iliņojaus valst. 124
	kovas	Navū, Iliņojaus valst. 125
	liepa	Navū, Iliņojaus valst. 126
1842 m.	rugsējis	Navū, Iliņojaus valst. 127, 128
1843 m.	vasaris	Navū, Iliņojaus valst. 129
	balandis	Reimasas, Iliņojaus valst. 130
	gegužē	Reimasas, Iliņojaus valst. 131
	liepa	Navū, Iliņojaus valst. 132
1844 m.	birželis	Navū, Iliņojaus valst. 135
1847 m.	sausis	Vinter Kvortersas (dabartinēje Nebraskos valst.) 136
1890 m.	spalis	Solt Leik Sitis, Jutos valst. 1 Oficialus Pareiškimas
1918 m.	spalis	Solt Leik Sitis, Jutos valst. 138
1978 m.	birželis	Solt Leik Sitis, Jutos valst. 2 Oficialus Pareiškimas

*Nurodytoje vietoje arba netoliese

DOKTRINA IR SANDOROS

1 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Bažnyčios vyresniųjų neeilinės konferencijos, įvykusios Hairamo mieste, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio 1 d., metu (History of the Church [Bažnyčios istorija], 1:221–224). Iki to laiko buvo gauta daug apreiškimų iš Viešpaties, ir jų surinkimas, kad būtų išleisti knygos pavidalu, buvo vienas pagrindinių klausimų, patvirtintų konferencijoje. Šis skyrius yra Viešpaties įvadas doktrinoms, sandoroms ir įsakymams, duotiems šiuo evangelijos laikotarpiu.

1–7 Įspėjimo balsas skamba visiems žmonėms; 8–16 Prieš antrąjį atėjimą eina atsimetimas ir nelabumas; 17–23 Džozefas Smitas pašauktas sugrąžinti į žemę Viešpaties tiesas ir galias; 24–33 Išleista Mormono Knyga, ir įkurta tikroji Bažnyčia; 34–36 Taika bus paimta nuo žemės; 37–39 Tyrinėkite šiuos įsakymus.

ISIKLAUSYKITE, o jūs, mano „bažnyčios žmonės, – sako balsas to, kuris gyvena aukštybėse ir kurio ^bakys stebi visus žmones; taip, iš tiesų sakau: „įsiklausykite jūs, žmonės tolybėse, ir jūs, kurie jūros salose, klausykite drauge.

2 Nes iš tiesų Viešpaties „balsas skamba visiems žmonėms, ir nėra ^bnė vieno, kuris išvengs; ir nėra akies, kuri neišvys, nei ausies, kuri neišgirs, nei „širdies, kuri nebus persmelkta.

3 Ir „maištaujantys bus perverti

didžio sielvarto; nes jų nedorybės bus ^bskelbiamos nuo stogų ir jų slapti darbai bus apreikšti.

4 Ir „įspėjimo balsas skambės visiems žmonėms burnomis mano mokinių, kuriuos aš išsiringkau šitomis ^bpaskutinėmis dienomis.

5 Ir jie eis, ir niekas jų nesustabdys, nes aš, Viešpats, įsakiau jiems.

6 Štai, tai mano „valdžia ir mano tarnų valdžia, ir mano įvadas knygai mano įsakymų, kuriuos aš daviau jiems, kad ^bpaskelbtų jums, o žemės gyventojai.

7 Todėl „bijokite ir drebėkite, o jūs, žmonės, nes tai, ką aš, Viešpats, juose paskelbiau, bus ^bišpildyta.

8 Ir iš tiesų sakau jums, jog tiems, kurie eina, nešdami šitas žinias žemės gyventojams, duota galia „užantspauduoti tiek

1 1a 3 Nef 27:3; DS 20:1.
RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.
b DS 38:7–8.
RR Dievas, Dievybė.
c Paklšt 32:1.
2a DS 133:16.
b Fil 2:9–11.
c RR Širdis.
3a RR Maištas,

sukilimas.
b Lk 8:17; 12:3;
2 Nef 27:11; Mrm 5:8.
4a Ez 3:17–21; DS 63:37.
RR Misionieriškas darbas; Įspėti, įspėjimas.
b RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

6a RR Jėzus Kristus – Valdžia.
b DS 72:21.
7a Paklšt 5:29;
Mok 12:13.
b DS 1:38.
8a RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

žemėje, tiek ir danguje, netikinčius ir ^bmaištaujančius;

9 taip, tikrai užantspauduoti juos tai dienai, kada Dievo ^arūstybė bus be saiko išlieta ant ^bnelabųjų, –

10 tai ^adienai, kada Viešpats ateis ^batlyginti kiekvienam žmogui pagal jo ^cdarbą ir atseikėti kiekvienam žmogui pagal tą ^dsaiką, koku šis seikėjo savo artimui.

11 Todėl Viešpaties balsas skamba iki žemės pakraščių, kad visi, kurie nori išgirsti, išgirstų:

12 pasiruoškite, pasiruoškite tam, kas įvyks, nes Viešpats arti;

13 ir Viešpaties ^apyktis užsidegęs, ir jo ^bkalavijas nuplautas danguje, ir jis kris ant žemės gyventojų.

14 Ir Viešpaties ^aranka bus apreikšta; ir ateina diena, kai tie, kurie ^bneklausys Viešpaties balso ir jo tarnų balso ir neskirs ^cdėmesio pranašų bei apaštalų žodžiams, bus ^diškirsti iš tautos;

15 nes jie ^anuklydo nuo mano ^bapeigų ir ^csulaužė mano ^dnesibaigiančią sandorą;

16 jie ^aneieško Viešpaties, kad įtvirtintų jo teisumą, bet kiekvienas žmogus vaikšto savo ^bpaties ^ckeliu ir paskui ^datvaizdą savo paties dievo, kurio atvaizdas yra pagal pasaulio panašumą ir kuris savo esme yra stabas, kuris ^esensta ir prapuls Babilonėje, būtent didžiojoje ^fBabilonėje, kuri kris.

17 Todėl aš, Viešpats, žinodamas nelaime, kuri turi ištikti žemės ^agyventojus, pašaukiau savo tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį ir kalbėjau jam iš dangaus, ir daviau jam įsakymus;

18 ir taip pat daviau įsakymus kitiems, kad skelbtų tai pasauliui; ir visa tai tam, kad būtų įvykdyta, kas pranašų parašyta:

19 tai, kas pasaulyje ^asilpna, ateis ir nugriaus galinguosius ir stipriuosius, idant žmogus nepatarinėtų savo artimui ir ^bnepasitikėtų kūno ranka,

20 bet kad kiekvienas žmogus galėtų ^akalbėti Viešpaties Dievo, būtent pasaulio Gelbėtojo, vardu;

21 taip pat kad tikėjimas augtų žemėje;

8b RR Maištas, sukilimas.

9a Apr 19:15–16;
1 Nef 22:16–17.
b Mzj 16:2;
DŽS–M 1:31, 55.

10a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Ez 7:4; DS 56:19.
RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

c Pat 24:12;
Al 9:28; 41:2–5;
DS 6:33.

d Mt 7:2.

13a DS 63:6.

b Ez 21:8; DS 35:14.

14a Iz 53:1.

b 2 Nef 9:31; Mzj 26:28.

c DS 11:2.

d ApD 3:23; Al 50:20;
DS 50:8; 56:3.

15a Joz 23:16; Iz 24:5.

b RR Apeigos, nuostatai.

c RR Atsimetimas.

d RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

16a Mt 6:33.

b Iz 53:6.

c DS 82:6.

d Iš 20:4; 3 Nef 21:17.

RR Stabmeldystė.

e Iz 50:9.

f DS 64:24; 133:14.

RR Babelė, Babilonė; Pasaulietiškumas.

17a Iz 24:1–6.

19a ApD 4:13;

1 Kor 1:27;

DS 35:13; 133:58–59.

RR Romus,

romumas.

b 2 Nef 28:31.

RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

20a RR Liudyti.

22 kad būtų įtvirtinta mano nesibaigianti „sandora;

23 kad mano „evangelijos pilnatvę ^bsilpnieji ir paprastieji galėtų „skelbti pasaulio pakraščiams ir prieš karalius bei valdovus.

24 Štai, aš esu Dievas ir pasakiau tai; tai mano „įsakymai, ir jie duoti mano tarnams, jiems esant silpniems, jų ^bkalba, kad jie „suprastų;

25 ir kiek jie klydo, tiek tai būtų atskleista;

26 ir kiek jie ieškojo „išminties, tiek būtų pamokyti;

27 ir kiek jie nusidėjo, tiek būtų „sudrausminti, kad ^batgailautų;

28 ir kiek jie buvo „nuolankūs, tiek būtų padaryti stiprūs ir būtų palaiminti iš aukštybių, ir laikas nuo laiko gautų ^bpažinimą.

29 Ir, kad gavęs nefitų metraščių, taip, būtent mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis turėtų galią išversti Mormono „Knygą, per Dievo gailestingumą, Dievo galia.

30 Ir taip pat, kad tie, kuriems buvo duoti šie įsakymai, turėtų „galią padėti šitos ^bbažnyčios pagrindą ir išvesti ją iš nežinios ir „tamsos – vienintelę tikrą ir gyvą „bažnyčią ant visos žemės veido, kuria aš, Viešpats, esu labai „patenkintas, kalbant bažnyčiai bendrai, o ne pavieniui –

31 nes aš, Viešpats, negaliu žiūrėti į „nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiavimu;

32 tačiau tam, kuris atgailauja ir vykdo Viešpaties įsakymus, bus „atleista;

33 o tas, kuris „neatgailauja, iš to bus ^bpaimta net ta šviesa, kurią jis gavo; nes mano „Dvasia ne visada „plūksis su žmogumi, – sako Pulką Viešpats.

34 Ir dar, iš tiesų sakau jums, o žemės gyventojai: aš, Viešpats, pasiruošęs tai atskleisti „visam kūnui;

35 nes aš „neatsižvelgiu į asmenis ir noriu, kad visi žmonės žinotų, kad greitai ateina ta ^bdiena; ta valanda dar neatėjo, bet jau čia pat, kai „taika bus

22a DS 39:11.
RR Sandora; Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

23a RR Evangelija.
b 1 Kor 1:26–29.
c RR Misionieriškas darbas.

24a 2 Nef 33:10–11; Mor 10:27–28.
b 2 Nef 31:3; Etr 12:39.
c DS 50:12.
RR Supratimas.

26a Jok 1:5; DS 42:68.
RR Išmintis.

27a RR Drausminti, drausminimas.
b RR Atgailauti, atgaila.

28a RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

b RR Pažinimas, žinojimas.

29a RR Mormono Knyga.

30a DS 1:4–5, 17–18.
b RR Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia; Sugražinimas, evangelijos.
c RR Tamsa, dvasinė.

d Ef 4:5, 11–14.
RR Bažnyčia, tikrosios ženklai.

e DS 38:10.

31a Al 45:16; DS 24:2.
RR Nuodėmė.

32a DS 58:42–43.
RR Atleisti.

33a Mzj 26:32.
b Al 24:30; DS 60:2–3.
c RR Šventoji Dvasia.
d Pr 6:3; 2 Nef 26:11; Mrm 5:16; Etr 2:15; Mor 9:4.

34a Mt 28:19; DS 1:2; 42:58.

35a Paklšt 10:17; ApD 10:34; Mor 8:12; DS 38:16.

b RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

c DS 87:1–2.
RR Ramybė, taika; Ženklai, laikų.

paimta nuo žemės ir ^avelnias turės galią savo valdoms.

36 Ir taip pat Viešpats turės galią savo ^ašventiesiems ir ^bviešpataus ^ctarp jų, ir nužengs ^dteismu ant ^eIdumėjos, arba pasaulio.

37 Tyrinėkite šiuos ^aįsakymus, nes jie yra tikri ir patikimi, ir visos juose esančios pranašystės ir ^bpažadai bus įvykdyti.

38 Ką aš, Viešpats, pasakiau,

aš pasakiau ir neatsiprašinėju; ir nors dangūs ir žemė praeis, mano ^ažodis nepraeis, bet viskas bus ^bįvykdyta, ar mano paties ^cbalsu, ar mano ^dtarnų balsu – tai ^etas pat.

39 Nes štai, Viešpats yra Dievas, ir ^aDvasia liudija, ir tas liudijimas yra tikras, o ^btiesa lieka per amžių amžius. Amen.

2 SKYRIUS

Ištrauka iš angelo Moronio žodžių, pasakytų pranašui Džozefui Smitui 1823 metų rugsėjo 21 d. vakarą, jam būnant savo tėvo namuose Mančesterėje, Niujorko valst., (History of the Church, 1:12). Moronis buvo paskutinis ilgoje grandinėje istorikų, kurie sudarė metraštį, dabar pasaulyje žinomą kaip Mormono Knyga. (Palyginkite Malachijo 3:23–24; taip pat žr. DS 27:9; 110:13–16 ir 128:18).

1 *Elija apreikš kunigystę; 2–3 Tėvams duoti pažadai pasodinti vaikų širdyse.*

ŠTAL, prieš ateinant ^adidžiai šir baisiai Viešpaties dienai, aš jums apreikšiu kunigystę pranašo ^bElijos ranka.

2 Ir jis vaikų širdyse ^apasodins jų tėvams duotus ^bpažadus, ir vaikų širdys atsigręš į savo tėvus.

3 Antraip visa žemė bus visiškai nuniokota jo atėjimo metu.

3 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1828 m. liepos mėn. dėl Mormono Knygos pradinės dalies,

35d RR Velnias.

36a RR Šventasis.

b RR Jėzus Kristus–
Kristaus
tūkstantmetis
viešpatavimas.

c Zch 2:14–15;

DS 29:11; 84:118–119.

d RR Teisti, teismas.

e RR Pasaulis.

37a RR Raštai.

b DS 58:31; 62:6; 82:10.

38a 2 Kar 10:10;

Mt 5:18; 24:35;

2 Nef 9:16;

DžS–M 1:35.

b DS 101:64.

c Paklšt 18:18;

DS 18:33–38; 21:5.

RR Apreiškimas;
Balsas.

d RR Pranašas.

e RR Įgaliojimas,
valdžia; Palaikyti
bažnyčios vadovus.

39a 1 Jn 5:6;

DS 20:27; 42:17.

b RR Tiesa.

2 1a DS 34:6–9; 43:17–26.

b Mal 3:23–24;

3 Nef 25:5–6;

DS 110:13–15; 128:17;

DžS–I 1:38–39.

RR Elija; Kunigystės
raktai.

2a DS 27:9; 98:16–17.

b RR Išgelbėjimas
mirusiesiems;
Užantspauduoti,
užantspaudavimas.

vadinamos *Lehio knyga*, vertimo rankraščio 116 puslapių praradimo. Šiuos puslapius pranašas nenorom patikėjo Martinui Harisui, kuris trumpą laiką tarnavo raštininku verčiant *Mormono Knygą*. Apieškimas duotas per Urimus ir Tumimus (History of the Church, 1:21–23). (Žr. 10 skyrių.)

1–4 *Viešpaties kelias* – vienas amžinas ratas; 5–15 *Džozefas Smitas privalo atgailauti arba praras vertimo dovaną*; 16–20 *Mormono Knyga išeina, kad išgelbėtų Lehio sėklą*.

DIEVO „darbai, planai ir tikslai negali būti sužlugdyti, nė pavirsti nieku.

2 Nes „Dievas nevaikšto kreivais takais ir nesuka dešinėn ar kairėn, ir nenukrypsta nuo to, ką pasakė; taigi jo takai tiesūs, ir jo ^bkelias – vienas amžinas ratas.

3 Atmink, atmink, kad žlunga ne Dievo „darbas, o žmonių darbas;

4 nes nors žmogus gautų daug apreiškimų ir turėtų galią atlikti daug galingų darbų, bet jeigu jis „giriasi savo paties jėga ir laiko nieku Dievo ^bpatarimus, ir seka savo paties valios ir „kūniškų norų nurodymais, jis būtinai puls ir užsitrauks teisingo Dievo „kerštą.

5 Štai, tau buvo patikėti šie dalykai; bet kokie griežti buvo

tau duoti įsakymai; taip pat atsimink tau duotus pažadus, jeigu nebūtum jų pažeidęs.

6 Ir štai, kaip dažnai tu „pažeidinėjai Dievo įsakymus bei įstatymus ir toliau leidaisi ^bįtinamas žmonių.

7 Nes štai, neturėjai „bijoti žmogaus labiau nei Dievo. Nors žmonės laiko už nieką Dievo patarimus ir ^bniekina jo žodžius,

8 tačiau tu turėjai būti ištikimas; ir jis būtų ištiesęs savo ranką ir sustiprinęs tave prieš visas ugingas „priešininko ^bstrėles; ir jis būtų buvęs su tavimi kiekvienu „nelaimės metu.

9 Štai, tu esi Džozefas ir buvai išrinktas atlikti Viešpaties darbą, bet dėl prasižengimo, jei nebudėsi, tu puls.

10 Bet atmink, Dievas yra gailingas; todėl atgailauk dėl to, ką padarei priešingai tau duotam mano įsakymui, ir tu vis dar esi išrinktas, ir vėl pašauktas į darbą.

11 Jei šito nepadarysi, būsi paliktas ir tapsi kaip kiti žmonės, ir daugiau nebeturėsi dovanos.

3 1a Ps 8:4–10; DS 10:43.

2a Al 7:20.

RR Dievas, Dievybė.

b 1 Nef 10:18–19;

DS 35:1.

3a ApD 5:38–39;

Mrm 8:22;

DS 10:43.

4a DS 84:73.

RR Išdidumas.

b JokK 4:10; Al 37:37.

RR Dievo įsakymai;

Patarimas.

c RR Kūniška.

d RR Kerštas.

6a DS 5:21;

DŽS–I 1:28–29.

b DS 45:29; 46:7.

7a Ps 27:1; Lk 9:26;

DS 122:9.

RR Draša, narsa;

Baimė.

b Kun 26:42–43;

1 Nef 19:7;

JokK 4:8–10.

8a RR Velnias.

b Ef 6:16;

1 Nef 15:24;

DS 27:17.

c Al 38:5.

12 Ir perduodamas tai, ką Dievas buvo davęs tau regėti ir įgalinęs ^aišversti, tu perdavei tai, kas šventa, į nelabo ^bvyro rankas,

13 kuris palaikė nieku Viešpaties patarimus ir sulaužė švenčiausius pažadus, duotus Dievo akivaizdoje, ir pasiklovė savo paties nuomone, ir ^agyrėsi savo paties išmintimi.

14 Ir tai yra priežastis, dėl kurios tu laikinai praradai savo privilegijas, –

15 nes nuo pat pradžių tu leidai, kad tavo ^avadovo patarimas būtų trypiamas.

16 Nepaisant to, mano darbas žengs pirmyn, nes kaip pažinimas apie ^aGelbėtoją atėjo į pasaulį per žydų ^bliudijimą, taip ^cpažinimas apie Gelbėtoją ateis ir mano žmonėms –

17 ir ^anefitams, ir jokūbitams,

ir juozapitams, ir zoramitams – per jų tėvų liudijimą.

18 Ir šis ^aliudijimas ateis ^blamanitams, lemuelitams ir izmaelitams, kurie ^cnusirito į netikėjimą dėl nedorybės savo tėvų, kuriems Viešpats leido ^dsunaikinti jų brolius, nefitus, dėl pastarųjų nedorybių ir bjaurysčių.

19 Ir štai šios ^aplokštelės, kuriose yra šie metraščiai, išsaugotos būtent ^btam, kad būtų išpildyti Viešpaties ^cpažadai, kuriuos jis davė savo žmonėms;

20 ir kad ^alamanitai galėtų ateiti į savo tėvų pažinimą, ir kad galėtų žinoti Viešpaties pažadus, ir kad galėtų ^btikėti evangelija ir ^cpasikliauti Jėzaus Kristaus nuopelnais, ir būti ^dpašlovinti per tikėjimą jo vardu, ir kad per savo atgailą būtų išgelbėti. Amen.

4 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą jo tėvui Džozefui Smitui vyresniajam Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. vasario mėn. (History of the Church, 1:28).

1–4 Šaunus tarnavimas gelbsti Viešpaties tarnus; 5–6 Dieviškos savybės padaro juos tinkamus tarnystei; 7 Dievo vertybių reikia siekti.

DABAR štai, netrukus prasi-dės ^anuostabus darbas tarp žmonių vaikų.

2 Todėl o jūs, kurie imatės Dievo ^atarnystės, žiūrėkite, kad

12a DS 1:29; 5:4.

b DS 10:6–8.

13a RR Išdidumas.

15a T. y. Viešpaties.

16a RR Gelbėtojas.

b 1 Nef 13:23–25;

2 Nef 29:4–6.

c Mzj 3:20.

17a 2 Nef 5:8–9.

18a RR Mormono Knyga.

b 2 Nef 5:14;

En 1:13–18.

c 2 Nef 26:15–16.

d Mrm 8:2–3.

19a RR Aukso plokštelės.

b 1 Nef 9:3, 5.

c 3 Nef 5:14–15;

DS 10:46–50.

20a 2 Nef 30:3–6;

DS 28:8; 49:24.

b Mrm 3:19–21.

c 2 Nef 31:19;

Mor 6:4.

d Mor 7:26, 38.

4 1a Iz 29:14;

1 Nef 14:7; 22:8;

DS 6:1; 18:44.

RR Sugražinimas,

evangelijos.

2a RR Tarnystė.

^btarnautumėte jam visa savo ^cširdimi, galia, protu ir stiprybe, idant galėtumėte stoti „nepriekaištingi priešais Dievą paskutinąją dieną.

3 Taigi, jei turite norą tarnauti Dievui, jūs esate „pašaukti į darbą;

4 nes štai „laukas jau pabalęs ^bpjūčiai; ir štai, tas, kuris mosuoja savo pjautuvu iš visų jėgų, tas susikrauna ^catsargas,

tad nepražūva, bet pelno išgelbėjimą savo sielai;

5 o ^a„tikėjimas, ^bviltis, ^cmalonė ir ^dmeilė su ^eakimi, pašvęsta vien Dievo ^fšlovei, padaro jį tinkamą šiam darbui.

6 Atminkite tikėjimą, ^a„dorybę, pažinimą, susivaldymą, ^bkantrybę, brolišką maloningumą, dievotumą, tikrąją meilę, ^cnuolankumą, ^dstropumą.

7 ^a„Prašykite ir gausite; belskite, ir jums bus atidaryta. Amen.

5 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. kovo mėn. Martino Hariso prašymu (History of the Church, 1:28–31).

1–10 Ši karta Viešpaties žodį gaus per Džozefą Smitą; 11–18 Trys liudytojai liudys apie Mormono Knygą; 19–20 Viešpaties žodis, kaip ir ankstesniais laikais, bus patvirtintas; 21–35 Martinas Harisas gali atgailauti ir būti vienas iš liudytojų.

ŠTAI, aš sakau tau: kadan-
gi mano tarnas „Martinus Harisas norėjo liudijimo iš mano rankos, kad tu, mano tarne Džozefai Smitai jaunesnysis,

turi ^bplokšteles, apie kurias pareiškėi ir liudijai, kad gavai jas iš manęs;

2 ir dabar, štai ką tu jam pasakysi: tas, kuris tau kalbėjo, pasakė tau: Aš, Viešpats, esu Dievas ir daviau tai tau, mano tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam, ir įsakiau tau, kad stovėtum kaip šių dalykų „liudytojas;

3 ir nurodžiau tau sudaryti sandorą su manimi, kad nerodysi jų niekam kitam, kaip tik tiems „asmenims, kuriems aš

2b Joz 22:5; 1 Sam 7:3;
DS 20:19; 76:5.

c RR Širdis; Protas.

d 1 Kor 1:8; JokK 1:19;
3 Nef 27:20.

3a DS 11:4, 15; 36:5; 63:57.
RR Pašaukti,
pašauktas Dievo,
pašaukimas.

4a Jn 4:35; Al 26:3–5;
DS 11:3; 33:3, 7.

b RR Pjūtis.
c 1 Tim 6:19.

5a RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Viltis.

c RR Tikroji meilė.

d RR Meilė.

e Ps 141:8; Mt 6:22;
Mrm 8:15.

f RR Šlovė.

6a RR Dorybė.

b RR Kantrybė.

c RR Pažeminti,
nusižeminimas,

nuolankumas.

d RR Stropumas.

7a Mt 7:7–8; 2 Nef 32:4.
RR Malda.

5 1a DS 5:23–24;
DŽS–I 1:61.

b RR Aukso plokštelės.

2a RR Liudytojas.

3a 2 Nef 27:13. Taip pat
žr. „Trijų liudytojų
liudijimas“ ir
„Aštuonių liudytojų
liudijimas“
Mormono Knygos
pradžioje.

tau įsakiau; ir tu neturi ^bgalios tiems dalykams, jeigu aš tau jos neduočiau.

4 Ir tu turi dovaną versti plokštes; ir tai yra pirmoji dovana, kurią tau suteikiau; ir aš įsakiau nepretenduoti į jokią kitą dovaną, kol mano tikslas nebus pasiektas šitame; nes aš tau neduosiu jokios kitos dovanos, kol tai nebaigta.

5 Iš tiesų aš sakau tau, kad vargas ištiks žemės gyventojus, jeigu jie ^aneklausys mano žodžių;

6 nes po to tu būsi ^aiššventintas ir eisi, ir skelbsi mano ^bžodžius žmonių vaikams.

7 Štai, jeigu jie ^anetikės mano žodžiais, jie netikės ir tavimi, mano tarne Džozefai, net jei ir galėtum parodyti jiems visa tai, ką aš tau įteikiau.

8 O ši ^anetikinti ir ^bkietasprandė karta – mano pyktis užsidedė prieš juos.

9 Štai, iš tiesų sakau tau: aš ^apasilaikiau tuos dalykus, kuriuos patikėjau tau, mano tarne Džozefai, išmintingam savo tikslui, ir jis bus atskleistas ateities kartoms;

10 bet ši karta gaus mano žodį per tave;

11 ir šalia tavo liudijimo – ^aliudijimą trijų mano tarnų, kuriuos aš pašauksiu ir iššventinsiu, kuriems parodysiu jas; ir jie eis su mano žodžiais, duotais per tave.

12 Taip, jie tikrai žinos, kad šie dalykai yra tikri, nes aš tai jiems paskelbsiu iš dangaus.

13 Aš duosiu jiems galią, kad jie galėtų regėti ir matyti šiuos dalykus tokius, kokie jie yra;

14 ir ^aniekam daugiau aš neduosiu šios galios – gauti tokį patį liudijimą šitoje kartoje, kai pradeda kilti ir išeiti iš tyrų mano ^bbažnyčia – ryški kaip ^cmėnuo, šviesi kaip saulė ir bauginanti kaip armija su vėliavomis.

15 Ir aš išsiųsiu trijų ^aliudytojų liudijimą apie savo žodį.

16 Ir štai, visus tuos, kurie ^atiki mano žodžiais, aš ^baplankysiu savo ^cDvasios ^dpasireiškimu; ir jie ^egims iš manęs, būtent iš vandens ir iš Dvasios –

17 ir privalote dar mažą valandėlę palūkėti, nes jūs dar ^aneiššventinti, –

18 ir jų liudijimas taip pat išeis, kad ^apasmerktų šią kartą, jei šie užkietins savo širdis prieš juos;

3b 2 Nef 3:11.

5a Jer 26:4–5;

Al 5:37–38; DS 1:14.

6a DS 20:2–3.

RR Iššventinti, iššventinimas.

b 2 Nef 29:7.

7a Lk 16:27–31;

DS 63:7–12.

8a RR Netikėjimas.

b Mrm 8:33.

RR Išdidumas.

9a Al 37:18.

11a 2 Nef 27:12;

Etr 5:3–4;

DS 17:1–5.

14a 2 Nef 27:13.

b RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus; Sugražinimas, evangelijos.

c DS 105:31; 109:73.

15a DS 17:1–20.

RR Liudytojai, Mormono Knygos.

16a Etr 4:11.

b 1 Nef 2:16.

c RR Šventoji Dvasia.

d DS 8:1–3.

e RR Krikštas, krikštyti; Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo; Dovana, Šventosios Dvasios.

17a RR Įgaliojimas, valdžia; Iššventinti, iššventinimas.

18a 1 Nef 14:7;

DS 20:13–15.

19 nes naikinanti “rykštė ištikis žemės gyventojus ir laikas nuo laiko vis bus išliejama, jeigu jie ^bneatgailaus, kol žemė liks “tuščia ir jos gyventojai suryti ir visiškai sunaikinti mano “atėjimo škaistumo.

20 Štai, aš jums tai sakau, lygiai kaip “sakiau žmonėms ir apie Jeruzalės sunaikinimą; ir mano ^bžodis bus patvirtintas ir šikart, kaip jis būdavo patvirtinamas iki šiol.

21 Ir dabar aš įsakau tau, mano tarne Džozefai, kad atgailautum ir teisiau vaikščiotum priešais mane, ir daugiau nepasiduo- tum žmonių įtikinėjimams;

22 ir kad tvirtai “laikytumeis įsakymų, kuriuos tau daviau; ir jei tai darysi, štai aš tau duodu amžinąjį gyvenimą, net jei ^bžūtum.

23 Ir dabar, dar kartą sakau tau, mano tarne Džozefai, dėl to “vyro, kuris nori liudijimo, –

24 štai, aš sakau jam, kad jis aukština save ir nepakankamai nusižemina prieš mane; bet jeigu jis nusilenks prieš mane ir nusižemins su karšta malda ir tikėjimu, tikrai nuoširdžiai, tada aš jam leisiu “pamatyti tai, ką jis nori pamatyti.

25 Ir tada jis sakys šios kartos žmonėms: štai, aš pamačiau tai, ką Viešpats parodė Džozefui

Smitui jaunesniajam, ir aš tikrai “žinau, kad tai tiesa, nes aš tai mačiau, kadangi man tai buvo parodyta Dievo, o ne žmonių galia.

26 Ir aš, Viešpats, įsakau jam, savo tarnui Martinui Harisui, kad jis jiems apie tai nesakytų nieko daugiau, kaip tik tai: aš tai mačiau, ir tai man buvo parodyta Dievo galia. Ir tai yra žodžiai, kuriuos jis pasakys.

27 Bet jeigu jis tai paneigs, jis sulaužys sandorą, kurią anksčiau sudarė su manimi, ir štai, jis pasmerktas.

28 Ir dabar, jeigu jis nenusiže- mins ir neišpažins man to, ką bloga yra padaręs, ir nesudarys su manimi sandoros, kad laiky- sis mano įsakymų, ir jei nenaud- dos tikėjimo manimi, štai, aš sakau jam, kad jis to nematys, nes aš neduosiu jam matyti to, apie ką kalbėjau.

29 Ir tokiu atveju aš įsakau tau, mano tarne Džozefai, pa- sakyti jam, kad šituo klausimu daugiau nieko nedarytų ir dau- giau manęs netrukdytų.

30 Ir tokiu atveju, štai aš sakau tau, Džozefai, kai išversi dar keletą puslapių, laikinai sustok, net kol aš tau vėl įsakysiu; tada vėl galėsi versti.

31 Ir jei tu to nepadarysi, štai, tu daugiau nebeturėsi dova-

19a DS 29:8; 35:11; 43:17–27.
RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos; Ženklai, laikų.
^b RR Atgailauti, atgaila.
^c Iz 24:1, 5–6.

^d Iz 66:15–16; DS 133:41.
RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.
20a 1 Nef 1:18; 2 Nef 25:9.
^b DS 1:38.
22a RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

^b Al 60:13; DS 6:30; 135:1–7.
23a DS 5:1.
24a Žr. „Trijų liudytojų liudijimas“ Mormono Knygos pradžioje.
25a Etr 5:3.

nos, ir aš atsiimsiu tai, ką tau patikėjau.

32 Ir dabar, kadangi aš išvelgiu pasalą tau sunaikinti, taip, išvelgiu, kad jei mano tarnas Martinas Harisas nenusižemins ir nepriims liudijimo iš mano rankos, jis įpuls į prasižengimą.

33 Ir yra daug tykančių „išnaukinti tave nuo žemės veido; ir tam, kad tavo dienos būtų

pratęstos, aš daviau tau šiuos įsakymus.

34 Taip, todėl aš pasakiau: Sustok ir nieko nedaryk, kol tau neįsakysiu; ir aš „parūpinsiu tau būdą, kuriuo galėsi atlikti tai, ką tau įsakiau.

35 Ir jei „ištikimai laikysiesi mano įsakymų, būsi „iškeltas paskutiniąją dieną. Amen.

6 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. balandžio mėn. (History of the Church, 1:32–35). 1829 m. balandžio 7 d. Oliveris Kauderis pradėjo savo kaip raštininko darbą, verčiant Mormono Knygą. Jis jau buvo gavęs dievišką apreiškimą apie tikrumą pranašo liudijimo apie plokšteles, ant kurių išraižytas Mormono Knygos metraštis. Pranašas per Urimus ir Tumimus pasiteiravo Viešpaties ir gavo šį atsakymą.

1–6 Viešpaties lauko darbininkai gauna išgelbėjimą; 7–13 Nėra dovanos didesnės už išgelbėjimo dovaną; 14–27 Liudijimas apie tiesą ateina Dvasios galia; 28–37 Žvelkite į Kristų ir nuolat darykite gera.

DIDIS ir „nuostabus darbas netrukus prasidės žmonių vaikų labui.

2 Štai, aš esu Dievas; skirkite dėmesį mano „žodžiui, kuris gyvas ir galingas, ^baštresnis už dviašmenį kalaviją, atskiriantį sąnarius ir kaulų smegenis;

todėl skirkite dėmesį mano žodžiams.

3 Štai, „laukas jau pabalęs pjūčiai; todėl kas nori pjauti, tas temosuoja savo pjautuvu iš visų jėgų ir tepjauna, kol dar diena, kad galėtų susikrauti savo sielai nesibaigiantį išgelbėjimą Dievo karalystėje.

4 Taip, kas „mosuos savo pjautuvu ir pjaus, tas yra Dievo pašauktas.

5 Todėl, jei manęs „prašysite, gausite; jei belsite, jums bus atidaryta.

6 Dabar, kadangi jūs prašėte,

33a DS 10:6; 38:13, 28.

34a 1 Nef 3:7.

35a Iš 15:26;

DS 11:20.

^b Jn 6:39–40;

1 Tes 4:17;

3 Nef 15:1;

DS 9:14; 17:8;

75:16, 22.

6 1a Iz 29:14;

DS 4:1–7; 18:44.

2a Hbr 4:12;

Apr 1:16;

DS 27:1.

^b Hel 3:29; DS 33:1.

3a Jn 4:35;

DS 31:4; 33:3; 101:64.

4a Apr 14:15–19;

Al 26:5;

DS 11:3–4, 27.

5a Mt 7:7–8.

štai, aš jums sakau: laikykitės mano įsakymų ir „siekite įgyvendinti ir įtvirtinti ^bSionės reikalą;

7 „ieškokite ne ^bturtų, bet ^cišminties, ir štai, Dievo ^dslėpiniai bus jums atskleisti, ir tada būsite padaryti turtingi. Štai, tas, kuris turi ^aamžinąjį gyvenimą, yra turtingas.

8 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: būtent tai, ko tu nori iš manęs, bus tau; ir jei nori, tu būsi priemonė daryti daug gera šioje kartoje.

9 Neskelbk šiai kartai nieko kita, kaip tik ^aatgailą; laikykitės mano įsakymų ir padėk įgyvendinti mano darbą pagal mano įsakymus, ir tu būsi palaimintas.

10 Štai tu turi dovaną ir esi palaimintas dėl savo dovanos. Atmink, kad ji yra ^ašventa ir ateina iš aukštybių;

11 ir jei ^ateirausies, tu sužinosi didžius ir nuostabius ^bslėpinius; todėl naudokis savo ^cdovana, kad galėtum išsiaiškinti slėpinius, idant daugelį galėtum atvesti į tiesos pažinimą, taip, ^dįtikinti juos jų kelių klaidingumu.

12 Apie savo dovaną nesakyk niekam, išskyrus tuos, kurie

yra tavo tikėjimo. Nejuokauk su tuo, kas ^ašventa.

13 Jei darysi gera, taip, ir ^aišliksi ^bištikimas iki ^cgalo, tu būsi išgelbėtas Dievo karalystėje, kas yra didžiausia iš visų Dievo dovanų; nes nėra dovanos didesnės už ^dišgelbėjimo dovaną.

14 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: palaimintas esi už tai, ką padarei; nes tu ^ateiravaisi manęs; ir štai, kiek kartų manęs teiravaisi, tiek kartų gavai mano Dvasios pamokymų. Jeigu ne tai, tu nebūtum atėjęs ten, kur dabar esi.

15 Štai, tu žinai, kad manęs teiravaisi ir aš ^aapšviečiau tau protą; ir dabar aš sakau tau tai, kad žinotum, jog buvai apšviestas tiesos Dvasia;

16 taip, sakau tau, kad žinotum, jog nėra nieko kito, išskyrus Dievą, kas ^ažino tavo mintis ir ^bširdies ketinimus.

17 Sakau tau tai kaip liudijimą tau, kad žodžiai, arba darbas, kurį rašei, yra ^atikri.

18 Todėl būk ^astropus; ištikiškai ^bstovėk šalia mano tarno Džozefo, kokiose sunkiose aplinkybėse dėl žodžio jis bebūtų.

19 Įspėk jį dėl jo klaidų ir taip

6a 1 Nef 13:37.

b RR Sionė.

7a Al 39:14; DS 68:31.

b 1 Kar 3:10–13;

Mt 19:23;

JokK 2:18–19.

RR Turtai;

Pasaulietiškumas.

c RR Išmintis.

d DS 42:61, 65.

RR Dievo slėpiniai.

e DS 14:7.

9a Al 29:9;

DS 15:6;

18:14–15; 34:6.

RR Misionieriškas darbas; Atgailauti, atgaila.

10a DS 63:64.

11a DS 102:23;

DŽS–I 1:18, 26.

b Mt 11:25; 13:10–11;

Al 12:9.

c RR Dovana;

Dovanos, Dvasios.

d Jok 5:20;

Al 62:45;

DS 18:44.

12a Mt 7:6.

13a 1 Nef 15:24.

b Mzj 2:41; Etr 4:19;

DS 51:19; 63:47.

c RR Išverti.

d RR Išgelbėjimas.

14a RR Malda.

15a RR Protas.

16a 1 Met 28:9;

Mt 12:25; Hbr 4:12;

Mzj 24:12;

3 Nef 28:6.

RR Visažinis.

b 1 Kar 8:39.

17a DS 18:2.

18a RR Stropumas.

b DS 124:95–96.

pat priimk jo išpėjimus. Būk kantrus; būk rimtas; būk susivaldantis; turėk kantrybės, tikėjimo, vilties ir tikrosios meilės.

20 Štai, tu esi Oliveris, ir aš kalbėjau tau, kadangi to norėjai; todėl ^akraukis šiuos žodžius savo širdyje. Ištikimai ir stropiai laikykis Dievo įsakymų, ir aš apglėbsiu tave savo meilės rankomis.

21 Štai, aš esu Jėzus Kristus, Dievo ^aSūnus. Aš esu tas, kuris atėjo pas ^bsavuosius, ir savieji manęs nepriėmė. Aš esu ^cšviesa, kuri šviečia ^dtamsoje, ir tamsa jos nesuvokia.

22 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei nori papildomo liudijimo, atsimink tą naktį, kada šaukiesi manęs savo širdimi, kad galėtum ^ažinoti tiesą apie šiuos dalykus.

23 Argi aš nekalbėjau ^aramybės tavo protui tuo klausimu? Kokį didesnę ^bliudijimą tu gali gauti, nei liudijimą iš Dievo?

24 Ir dabar, štai, tu gavai liudijimą; nes jei aš tau pasakiau tai, ko nežino nė vienas žmogus, argi tu negavai liudijimo?

25 Ir štai, aš suteikiu tau dovaną, jei to nori iš manęs, – ^aversti lygiai kaip mano tarnas Džozefas.

26 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kad yra ^ametraščiai, kuriuose yra daug mano evangelijos, kurie buvo sulaikyti dėl žmonių ^bnelabumo.

27 Ir dabar aš įsakau tau, kad jei tavo norai geri – nori krautis lobį danguje – tai, panaudodamas savo dovaną, padėk išnešti į šviesą tas mano ^aRaštų dalis, kurios buvo paslėptos dėl nedorybės.

28 Ir dabar, štai, aš duodu tau ir taip pat savo tarnui Džozefui šios dovanos, kuri išneš į šviesą šią tarnystę, raktus; ir dviejų ar trijų ^aliudytojų burna bus patvirtintas kiekvienas žodis.

29 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu jie atmes mano žodžius ir šią mano evangelijos bei tarnystės dalį, palaiminti jūs, nes jie negali padaryti jums daugiau nei man.

30 Ir net jeigu jie ^apadarytų jums taip, kaip padarė man, palaiminti jūs, nes jūs ^bgyvensite su manimi ^cšlovėje.

31 Bet jeigu jie ^aneatmes mano žodžių, patvirtintų ^bliudijimu, kuris bus duotas, palaiminti jie, ir tada jūs džiaugsitės savo darbų vaisiais.

32 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kaip sakiau savo mokiniams:

20a Etr 3:21; DS 84:85.

21a RR Jėzus Kristus.

b Jn 1:10–12;

ApD 3:13–17;

3 Nef 9:16; DS 45:8.

c Jn 1:5; DS 10:58.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

d RR Tamsa, dvasinė.

22a RR Išvalgos dovana.

23a RR Ramybės, taika.

b 1 Jn 5:9; DS 18:2.

25a Mzj 8:13;

DS 5:4; 9:1–5, 10.

26a DS 8:1; 9:2.

RR Raštai – Raštai, kurių pasirodymas buvo išpranašautas.

b RR Nelabas, nelabumas.

27a DS 35:20.

28a Paklšt 19:15;

2 Kor 13:1;

2 Nef 27:12–14;

DS 128:3.

30a DS 5:22; 135:1–7.

RR Kankinys, kankinio mirtis.

b Apr 3:21.

c RR Šlovė.

31a 3 Nef 16:10–14;

DS 20:8–15.

b RR Liudijimas.

kur du ar trys ^a“susirinkę mano vardu vienu klausimu, štai, ten aš būsiu ^btarp jų – lygiai taip aš esu tarp jūsų.

33 ^a“Nebijokite daryti gera, mano sūnūs, nes ką ^bsėjate, tą ir pjausite; todėl, jei sėjate gera, jūs ir pjausite gera kaip savo atlygį.

34 Todėl nebijok, mažoji kaimene; darykite gera; tegul nors žemė ir pragaras susivienija prieš jus; nes jeigu jūs pastatyti ant mano ^auolos, jie negali nugalėti.

35 Štai, aš nepasmerkiu jūsų; eikite ir daugiau ^a“nebenusidėkite; rimtai dirbkite darbą, kurį jums įsakiau.

36 Dėl kiekvienos minties ^a“žvelkite į mane; neabejokite, nebijokite.

37 ^a“Žvelkite į žaizdas mano šone ir taip pat į ^bvinių žymes mano rankose ir kojose; būkite ištikimi, laikykitės mano įsakymų, ir jūs ^c“pavaldėsite ^d“dangaus karalystę. Amen.

7 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. balandžio mėn., kada jie per Urimus ir Tumimus pasiteiravo, ar Jonas, mylimasis mokinys, pasiliko kūne ar mirė. Apraiškimas yra paties Jono ant odos surašyto ir paslėpto metraščio vertimas (History of the Church, 1:35–36).

1–3 Jonas, mylimasis mokinys, gyvens, kol ateis Viešpats; 4–8 Petras, Jokūbas ir Jonas turi evangelijos raktus.

IR Viešpats man tarė: Jonai, Imano ^a“mylimasis, ko tu ^bnorėtum? Nes jei paprašysi, ko nori, tai bus tau duota.

2 Ir aš tariau jam: Viešpatie, duok man galią ^a“mirčiai, kad

galėčiau gyventi ir vesti sielas pas tave.

3 Ir Viešpats man tarė: Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kadangi nori šito, tu ^a“pasiliksi, kol aš ateisiu savo ^bšlovėje, ir ^c“liudysi priešais tautas, gimines, liežuvius ir liaudis.

4 Ir todėl Viešpats sakė Petru: Jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kas gi tau? Nes jis

32a Mt 18:19–20.

RR Vienybė.

b DS 29:5; 38:7.

33a RR Drąsa, narsa.

b Gal 6:7–8;

Mzj 7:30–31; Al 9:28;

DS 1:10.

34a Ps 71:3; Mt 7:24–25;

1 Kor 10:1–4;

Hel 5:12;

DS 10:69;

18:4, 17; 33:13;

Moz 7:53.

RR Uola, akmuo.

35a Jn 8:3–11.

36a Iz 45:22; DS 43:34.

37a RR Jėzus Kristus –

Kristaus pasirodymai

po mirties.

b RR Nukryžiuavimas.

c Mt 5:3, 10;

3 Nef 12:3, 10.

d RR Dievo karalystė,

Arba dangaus

karalystė.

7 1a RR Jonas,

Zebediejaus Sūnus.

b 3 Nef 28:1–10.

2a Lk 9:27.

RR Mirtis, fizinė.

3a Jn 21:20–23.

RR Perkeltos esybės.

b RR Šlovė; Antrasis

Jėzus Kristus

atėjimas.

c Apr 10:11.

norėjo iš manęs, kad galėtų vesti sielas pas mane, bet tu nori kuo greičiau ateiti pas mane mano "karalystėje.

5 Sakau tau, Petrai, kad tai buvo geras noras; bet mano mylimasis panorėjo tebebūdamas tarp žmonių padaryti daugiau, arba didesnę darbą, nei buvo padaręs iki šiol.

6 Taip, jis ėmėsi didesnio darbo; todėl aš padarysiu jį lyg

liepsnojančią ugnį ir "tarnaujančią angelą; jis tarnaus tiems, kurie bus išgelbėjimo ^bpaveldėtojai, gyvenantys "žemėje.

7 Ir tave aš padarysiu jo ir tavo brolio Jokūbo tarnu; ir jums trims aš suteiksiu šią galią ir šios tarnystės "raktus, kol aš ateisiu.

8 Iš tiesų sakau jums: abu jūs gausite pagal savo norus, nes jūs abu "džiaugsitės tuo, ko norėjote.

8 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oliveriui Kauderiui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. balandžio mėn. (History of the Church, 1:36–37). Verčiant Mormono Knygą, Oliveris, kuris tebetarnavo raštininku, rašydamas pagal pranašo diktavimą, panoro būti apdovanotas vertimo dovana. Viešpats į jo prašymą atsakė duodamas šį apreiškimą.

1–5 *Apreiškimas ateina Šventosios Dvasios galia; 6–12 Dievo slėpinių pažinimas ir galia versti senovinius metraščius ateina per tikėjimą.*

OLIVERI Kauderi, iš tiesų, iš tiesų sakau tau, jog taip tikrai, kaip gyvas Viešpats, kurs yra tavo Dievas ir tavo Išpirkėjas, lygiai taip tikrai tu gausi ^bpažinimą apie bet ką, ko prašysi su "tikėjimu, nuoširdžiai, tikėdamas, kad gausi pažinimą apie raižinius senuose ^dmetraščiuose, kurie yra senoviniai,

kuriuose yra tos mano Raštų dalys, apie kurias kalbėta mano Dvasios "pasireiškimu.

2 Taip, štai aš tau "pasakysiu tavo prote ir tavo ^bširdyje, "Šventąja Dvasia, kuri nužengs ant tavęs ir kuri apsigyvens tavo širdyje.

3 Dabar, tai yra apreiškimo dvasia; štai, tai yra dvasia, kuria Mozė pervedė Izraelio vaikus per "Raudonąją jūrą sausa žeme.

4 Taigi, tai tavo dovana; naudokis ja ir palaimintas tu, nes ji išgelbės tave iš tavo priešų

4a RR Dievo karalystė,
Arba dangaus
karalystė.

6a DS 130:5.

b DS 76:86–88.

c Jn 10:8–11; DS 77:14.

7a Mt 16:19; ApD 15:7;
DžS–I 1:72.

RR Kunigystės

raktai.

8a RR Džiaugsmas.

8 1a DžS–I 1:66.

RR Kauderis,
Oliveris.

b RR Pažinimas,
žinojimas.

c RR Malda.

d DS 6:26–27; 9:2.

e DS 5:16.

2a DS 9:7–9.

RR Apreiškimas.

b RR Širdis.

c RR Šventoji Dvasia.

3a Iš 14:13–22;

Paklšt 11:4; 1 Nef 4:2;
Mzj 7:19.

RR Raudonoji jūra.

rankų, kadangi antraip jie tave nužudytų ir tavo sielą nuvestų į pražūtį.

5 O, atmint šiuos „žodžius ir laikykis mano įsakymų. Atmint – tai tavo dovana.

6 Dabar, tai ne vienintelė tavo dovana; nes tu turi kitą dovana, kuri yra Aarono dovana; štai, ji pasakė tau daug dalykų.

7 Štai, nėra kitos galios, išskyrus Dievo galią, kurios dėka tu galėtum turėti šią Aarono dovana.

8 Todėl neabejok, nes tai Dievo dovana; ir tu laikysi ją savo rankose ir darysi nuostabius darbus; ir jokia galia nepajėgs išplėsti jos iš tavo rankų, nes tai Dievo darbas.

9 Ir todėl, ko manęs beprašytum pasakyti tau per ją, tai tau duosiu, ir tu turėsi pažinimą apie tai.

10 Atmint, kad be „tikėjimo tu nieko negali padaryti; todėl prašyk su tikėjimu. Nejuokauk su šiais dalykais; ^bneprašyk to, ko nederėtų.

11 Prašyk, kad galėtum pažinti Dievo slėpinius ir kad galėtum „versti ir gauti žinių iš visų tų senovinių metraščių, kurie buvo paslėpti, kurie yra šventi; ir tai bus tau padaryta pagal tavo tikėjimą.

12 Štai, aš esu tas, kuris tau tai kalbėjo; ir aš esu tas pat, kuris tau kalbėjo nuo pradžios. Amen.

9 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oliveriui Kauderiui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 balandžio mėn. (History of the Church, 1:37–38). Oliveris raginamas būti kantrus ir tuo tarpu pasitenkinti rašymu pagal vertėjo diktavimą vietoje to, kad bandytų versti.

1–6 Dar reikės išversti kitus senovinius metraščius; 7–14 Mormono Knyga verčiama per studijavimą ir dvasinį patvirtinimą.

ŠTAI, aš sakau tau, mano sūnau: kadangi tu „nevertei pagal tai, kaip norėjai iš manęs, ir vėl pradėjai ^braštininkauti mano tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam, taip aš ir norė-

čiau, kad tęstum, kol baigsi šį metraščių, kurių jam patikėjau.

2 Ir tada, štai, aš turiu „kitus ^bmetraščius ir duosiu tau galią padėti juos versti.

3 Būk kantrus, mano sūnau, nes tokia mano išmintis, ir nereikalinga, kad verstum šiuo metu.

4 Štai, darbas, kurių tu pašauktas daryti, yra raštininkauti mano tarnui Džozefui.

5a Pak[st 11:18–19.
10a RR Tikėjimas, tikėti.
b DS 88:63–65.
11a DS 9:1, 10.
9 1a DS 8:1, 11.
b DžS–I 1:67.
2a Užuomina į

papildomą vertimo veiklą, įskaitant Biblijos Džozefo Smito vertimo ir Abraomo knygos vertimo darbą, kuriame Oliveris

Kauderis padėjo kaip raštininkas. Žr. RR Džozefo Smito Vertimas (DžSV).
b DS 6:26; 8:1.

5 Ir štai, tą privilegiją aš paėmiau iš tavęs todėl, kad tu, pradėjęs versti, netešei taip, kaip pradėjai.

6 ^aNemurmėk, mano sūnau, nes pagal savo išmintį aš taip su tavimi pasielgiau.

7 Štai, tu nesupratai; tu galvojai, kad aš ją tau duosiu, tau nesirūpinant niekuo kitu, kaip tik manęs prašyti.

8 Bet štai, aš sakau tau, jog tu turi ^aištirti tai savo protu; tada turi manęs ^bpaklausti, ar tai teisinga; ir jeigu tai teisinga, aš padarysiu, kad tavo ^cširdis tavyje ^ddegs; todėl tu ^epajusi, kad tai teisinga.

9 Bet jeigu tai bus neteisinga, tu tokių jausmų nepajusi, bet tave ištiks minčių ^asąstingis, dėl ko užmirši tai, kas neteisinga; todėl tu negali rašyti tai, kas

šventa, jeigu tai tau neduota iš manęs.

10 Dabar, jeigu būtum tai žinojęs, tu būtum galėjęs ^aišversti; tačiau dabar nereikalinga, kad verstum.

11 Štai, tai buvo reikalinga, kai pradėjai; bet tu ^apabūgai, ir laikas praėjo, ir dabar tai nereikalinga;

12 nes argi tu nematai, kad aš esu davęs savo tarnui ^aDžozefui pakankamai stiprybės, kurios dėka tai sutvarkyta. Ir nė vieno iš jūsų aš nepasmerkiau.

13 Daryk tai, ką tau įsakiau, ir tu klestėsi. Būk ištikimas ir nepasiduok jokiai ^apagundai.

14 Ištikimais dirbk ^adarbą, kuriam tave ^bpašaukiau, ir nė plaukas nuo tavo galvos neprapuls, ir būsi ^aiškeltas paskutinąją dieną. Amen.

10 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1828 m. vasarą (History of the Church, 1:20–23). Jame Viešpats praneša Džozefui apie pakeitimus, kuriuos nelabi žmonės padarė 116-oje Lehi knygos (Mormono Knygoje) vertimo rankraščio puslapių. Šie rankraščio puslapiai dingo iš Martino Hariso, kuriam jie buvo laikinai patikėti, žinios (žr. 3 skyriaus įvadą). Plikto sumanymo esmė buvo sulaukti teksto, esančio pavogtuose puslapiuose, pakartotino vertimo ir tada diskredituoti vertėją, parodytant pakeitimais sukurtus skirtumus. Tai, kad šis nelabas sumanymas buvo pradėtas piktojo, ir Viešpačiui buvo žinomas dar tada, kai Mormonas, senovės nefitų istorikas, sudarinėjo sukauptų plokštelių santrauką, parodyta Mormono Knygoje (žr. Mormono žodžiai 1:3–7).

6a RR Murmėti.

8a RR Mąstyti.

b RR Malda.

c Lk 24:32.

d RR Įkvėpimas, įkvėpti; Liudijimas.

e DS 8:2–3.

9a DS 10:2.

10a DS 8:11.

11a RR Baimė.

12a DS 18:8.

13a RR Gundyti,

gundymas.

14a 1 Kor 16:13.

b RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

c Al 13:29; DS 17:8.

1–26 Šėtonas kursto nelabus žmones priešintis Viešpaties darbui; 27–33 Jis siekia sunaikinti žmonių sielas; 34–52 Per Mormono Knygą evangelija pasklis tarp lamanitų ir visose tautose; 53–63 Viešpats tarp žmonių įkurs savo Bažnyčią ir savo evangeliją; 64–70 Atgailaujančius jis surinks į savo Bažnyčią ir paklusnuosius išgelbės.

DABAR štai, sakau tau: kadangi tu perdavei tuos rankraščius, kuriuos tau duotąja galia galėjai išversti, panaudodamas „Urimus ir Tumimus, į ^bnelabo vyro rankas, tu juos praradai.

2 Ir tuo pat metu tu taip pat praradai savo dovaną, ir tavo „protas aptemo.

3 Tačiau dabar ji tau „gražinama; todėl žiūrėk, kad būtum ištikimas ir iki galo tęstum likusį vertimo darbą taip, kaip pradėjai.

4 Nebėk „greičiau, arba nedirbk daugiau, nei turi ^bjėgos ir priemonių, suteiktų, kad galėtum versti; bet būk „stropus iki galo.

5 Visada „melskis, kad galėtum išeiti nugalėtoju; taip, kad galėtum nugalėti Šėtoną ir kad galėtum išvengti Šėtono tarnų, palaikančių jo darbą, rankų.

6 Štai, jie siekė tave „sužlugdyti; taip, netgi ^bvyras, kuriuo pasitikėjai, siekė tave sužlugdyti.

7 Ir todėl aš sakiau, kad jis

nelabas vyras, nes jis siekė paimiti tai, kas buvo tau patikėta; ir taip pat jis siekė sunaikinti tavo dovaną.

8 Ir kadangi tu perdavei rankraščius į jo rankas, štai, nelabi žmonės paėmė juos iš tavęs.

9 Taigi, tu perdavei juos, taip, tai, kas buvo šventa, nelabumui.

10 Ir štai, „Šėtonas įdėjo į jų širdis pakeisti žodžius, kuriuos padiktavai, arba kuriuos tu išvertei, kurie dingo iš tavo rankų.

11 Ir štai, aš sakau tau, jog dėl to, kad jie pakeitė žodžius, šie skiriasi nuo tų, kuriuos tu išvertei ir padiktavai;

12 ir taip velnias siekė paspęsti gudrų planą, idant galėtų sužlugdyti šį darbą;

13 nes jis įdėjo į jų širdis tai daryti, kad meluodami jie galėtų sakyti, jog „sugavo tave žodžiais, kuriuos, atseit, apsimetinėjai verčias.

14 Iš tiesų sakau tau, jog neleisiu, kad Šėtonas įvykdytų savo piktą sumanymą šiame dalyke.

15 Nes štai jis įdėjo jiems į širdis įkalbėti tave, kad gundytum Viešpatį, savo Dievą, prašydamas vėl išversti tai.

16 Ir tada, štai jie sako ir galvoja savo širdyse: Mes pamatysime, ar Dievas davė jam galią versti; nes jei taip, tai jis duos jam galią ir vėl;

17 ir jei Dievas vėl duos jam galią, arba jeigu jis vėl išvers, arba, kitais žodžiais, jeigu jis

10 1a RR Urimai ir Tumimai.
b DS 3:1–15.
2a RR Protas.
3a DS 3:10.

4a Mzj 4:27.
b Iš 18:13–26.
c Mt 10:22.
RR Stropumas.
5a 3 Nef 18:15–21.

RR Malda.
6a DS 5:32–33; 38:13.
b DS 5:1–2.
10a RR Velnias.
13a Jer 5:26.

užrašys tuos pačius žodžius, štai, mes turime tokius pačius, ir mes juos pakeitėme;

18 todėl jie nesutaps ir mes pasakysime, kad jis melavo savo žodžiais ir kad neturi jokios dovanos, ir kad jis neturi jokios galios;

19 todėl mes sužlugdysime jį ir taip pat šį darbą; ir mes tai padarysime, kad galiausiai neliktume sugėdinti ir kad pelnytume pasaulio gyrių.

20 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kad Šėtonas smarkiai užvaldė jų širdis; jis ^akursto juos ^bnedorobei prieš tai, kas gera;

21 ir jų širdys ^asugedę ir pilnos ^bnelabumo ir bjaurysčių; ir jie ^cmyli ^dtamsą, o ne šviesą, nes jų ^edarbai pikti; todėl jie neprašo manęs.

22 ^aŠėtonas kursto juos, kad galėtų ^bnuvesti jų sielas į pražūtį.

23 Ir taip jis paruošė gudrų planą, manydamas sužlugdyti Dievo darbą; bet aš to pareikalausiu iš jų rankų, ir tai atneš jiems gėdą bei pasmerkimą ^ateismo dieną.

24 Taip, jis kursto jų širdis pykčiui prieš šį darbą.

25 Taip, jis sako jiems: Apgaudinėkite ir tykokite, kad sugautumėte, idant galėtumėte sužlugdyti; štai, tame nėra nieko

bloga. Ir taip jis meilikauja jiems ir jiems sako, jog ^ameluoti, idant galėtų sugauti žmogų meluojant, norėdami jį sužlugdyti – ne nuodėmė.

26 Ir taip jis meilikauja jiems ir ^avedasi juos tolyn, kol nusitempia jų sielas žemyn į ^bpragarą; ir taip jis padaro, kad jie sugauna save savo pačių ^cpinklėmis.

27 Ir taip jis vaikšto žemėje aukštyn ir žemyn, ^ašen ir ten, siekdamas ^bsunaikinti žmonių sielas.

28 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: vargas tam, kuris meluoja, idant ^aapgautų, kadangi galvoja, kad kitas meluoja, idant apgautų, nes tokie neišvengs Dievo ^bteisingumo.

29 Dabar, štai, jie pakeitė šiuos žodžius, nes Šėtonas jiems sako: Jis jus apgavo, – ir taip jis numeilikauja juos daryti nedorobe, kad įkalbėtų tave ^agundyti Viešpatį, savo Dievą.

30 Štai, aš sakau tau, kad tu iš naujo neversi tų žodžių, kurie dingo iš tavo rankų;

31 nes štai, jie neįvykdys savo piktų sumanymų, meluodami prieš tuos žodžius. Nes štai, jei tu užrašysi tuos pačius žodžius, jie sakys, kad tu pamelavai ir kad apsimitinėjai verčias, bet kad prieštaravai pats sau.

20a 2 Nef 28:20–22.

b RR Nuodėmė.

21a DS 112:23–24.

b RR Nelabas, nelabumas.

c Moz 5:13–18.

d Mzj 15:26.

RR Tamsa, dvasinė.

e Jn 3:18–21;

DS 29:45.

22a 2 Nef 2:17–18.

b RR Gundyti, gundymas.

23a Hel 8:25;

DS 121:23–25.

25a 2 Nef 2:18; 28:8–9;

Al 10:17; Moz 4:4.

RR Melavimas.

26a RR Atsimitimas.

b RR Pragaras.

c Pat 29:5–6;

1 Nef 14:3.

27a Job 1:7.

b 2 Nef 28:19–23;

DS 76:28–29.

28a RR Apgavystė, apgauti, apgaulė.

b Rom 2:3.

RR Teisingumas.

29a Mt 4:7.

32 Ir štai, jie tai paskelbs, o Šėtonas užkietins žmonių širdis, kad sukurstytų juos pykčiui prieš tave, tad jie nepatikės mano žodžiais.

33 Taip „Šėtonas galvoja pergalei tavo liudijimą šioje kartoje, kad darbas neišeitų šioje kartoje.

34 Bet štai, čia išmintis, ir kadangi aš atskleidžiu tau „išmintį ir duodu tau įsakymus dėl šių dalykų, dėl to, ką tau daryti, neatskleisk jos pasauliui, kol nebaigsi vertimo.

35 Nesistebėk, jog tau sakiau: čia išmintis, neatskleisk jos pasauliui – nes aš sakiau: neatskleisk jos pasauliui, kad galėtum būti apsaugotas.

36 Štai, aš nesakau, kad tu neatskleistum jos teisiesiems;

37 bet kadangi tu nevisada gali atskirti „teisų, arba kadangi tu nevisada gali pasakyti, kuris nelabas, o kuris teišus, todėl sakau tau: ^btylėk, kol aš matysiu esant tinkama viską apie tai atskleisti pasauliui.

38 Ir dabar, iš tiesų sakau tau, jog aprašymas „to, ką tu parašei ir kas dingio iš tavo rankų, yra išraižytas ant Nefio ^bplokštelių;

39 taip, ir tu pameni, jog tuose raštuose buvo pasakyta, kad smulkesnis aprašymas apie tai pateiktas ant Nefio plokštelių.

40 Ir dabar, kadangi aprašymas, išraižytas ant Nefio plokštelių, yra smulkesnis, kiek tai susiję su tuo, ką pagal savo išmintį aš norėčiau atskleisti žmonėms šiame aprašyme, –

41 todėl raižinius, esančius ant Nefio „plokštelių, tu versi toliau, net kol ateisi iki karaliaus Benjamino valdymo, arba kol ateisi iki to, ką jau išvertėi, ką pasilikai;

42 ir štai, tu išleisi tai kaip Nefio metraščių; ir taip aš sužlugdysiu tuos, kurie pakeitė mano žodžius.

43 Aš neleisiu, kad jie sužlugdytų mano darbą; taip aš jiems parodysiu, kad mano išmintis yra didesnė už velnio gudrybę.

44 Štai, jie turi tik Nefio aprašymo dalį, arba santrauką.

45 Štai, ant Nefio plokštelių išraižyta daug dalykų, kurie geriau nušviečia mano evangeliją; todėl tai yra mano išmintis, kad tu išverstum šią pradinę Nefio raižinių dalį ir paskelbtum šiame darbe.

46 Ir štai, visame likusiame šiame „darbe yra visos tos mano ^bevangelijos dalys, dėl kurių mano šventieji pranašai, taip, ir taip pat mano mokiniai meldėsi, „norėdami, kad jos ateitų šiems žmonėms.

47 Ir aš sakiau jiems, kad jiems

33a RR Velnias.

34a RR Išmintis.

37a Mt 23:28.

b Iš 14:14.

38a Pirmojo Mormono Knygos leidimo pratarėme pranašas Džozefas Smitas

paiškino, kad medžiaga, buvusi prarastuose 116 puslapių, buvo išversta iš plokštelių dalies, kuri vadinosi „Lehio knyga“.
b RR Plokštelės.

41a MŽ 1:3–7.

46a RR Mormono Knyga.

b RR Evangelija.

c En 1:12–18;

Mrm 8:24–26;

9:34–37.

bus „duota pagal jų ^btikėjimą jų maldomis;

48 taip, ir štai, kuo jie tikėjo – jog mano evangelija, kurią jiems paskelbiau, kad skelbtų savo dienomis, galės ateiti jų broliams „lamanitams ir taip pat visiems, kurie tapo lamanitais perbėgę.

49 Dabar, tai dar ne viskas – jie tikėjo savo maldomis, kad ši evangelija taip pat bus paskelbta, jeigu ir kitos tautos, jei tai būtų įmanoma, apgyventų šią žemę;

50 ir taip savo maldomis jie paliko palaiminimą šiai žemei, kad kiekvienas, kuris tikės šia evangelija šioje žemėje, galėtų turėti amžinąjį gyvenimą;

51 taip, kad ji būtų laisva visiems, iš kokios tautos, giminės, liežuvio ar liaudies jie bebūtų.

52 Ir dabar, štai, pagal jų tikėjimą, išreikštą jų maldose, aš savo žmonėms atskleisiu šią savo evangelijos dalį. Štai, aš atnešu ją ne tam, kad sugriaučiau tai, ką jie jau gavo, bet kad tai sustiprinčiau.

53 Ir todėl aš pasakiau: jei ši karta nesukietins savo širdžių, aš tarp jų įkursiu savo bažnyčią.

54 Dabar, aš tai sakau ne tam, kad sugriaučiau savo bažnyčią, bet sakau tai tam, kad statyčiau savo bažnyčią;

55 todėl kiekvienam, kuris priklauso mano bažnyčiai, nereikia „bijoti, nes toks ^bpaveldės „dangaus karalystę.

56 Bet tie, kurie „nebijo manęs ir nesilaiko mano įsakymų, bet statosi ^bbažnyčias „pelnei gauti, taip, ir visi tie, kurie elgiasi nedorai ir stato velnio karalystę – taip, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog tai jie yra tie, kuriems aš sudrumsiu ramybę ir padarysiu, kad jie drebėtų ir tirtėtų iki gelmių.

57 Štai, aš esu Jėzus Kristus, Dievo „Sūnus. Aš atėjau pas savuosius, ir savieji manęs nepriėmė.

58 Aš esu „šviesa, kuri šviečia tamsoje, ir tamsa jos nesuvokia.

59 Aš esu tas, kuris savo mokiniams sakė: „Kitų ^bavių turiu, kurios ne iš šios kaimenės. Ir buvo daug tokių, kurie manęs „nesuprato.

60 Ir šiems žmonėms aš parodysiu, jog turėjau kitų avių ir kad jos buvo Jokūbo „namų atšaka;

61 ir aš išnešiu į šviesą jų nuostabius darbus, kuriuos jie darė mano vardu.

62 Taip, ir aš taip pat išnešiu į šviesą savo evangeliją, kuri buvo paskelbta jiems, ir štai jie neneigs to, ką gavai tu, bet sustiprins tai ir išneš į šviesą tikrus mano doktrinos punktus,

47a 3 Nef 5:13–15;
DS 3:19–20.

b RR Tikėjimas, tikėti.

48a Mor 10:1–5;
DS 109:65–66.

55a RR Baimė.

b Mt 5:10.

c RR Dievo karalystė,
Arba dangaus
karalystė.

56a Mok 12:13–14.

b RR Velnias – Velnio
bažnyčia.

c 4 Nef 1:26.

57a Rom 1:4.

58a DS 6:21.

59a Jn 10:16.

b RR Gerasis ganytojas.

c 3 Nef 15:16–18.

60a RR Viešpaties
vynuogynas.

taip, ir vienintelę „doktriną, kuri yra manyje.

63 Ir aš tai darau, kad galėčiau įtvirtinti savo evangeliją, kad nebūtų tiek daug ginčų; taip, „Šėtonas kursto žmonių širdis ^bginčytis dėl mano doktrinos punktų; ir tuo jie klysta, nes ^ciškraipo Raštus ir jų nesupranta.

64 Todėl aš atskleisiu jiems šį didį slėpinį;

65 nes štai, aš ^asurinksiu juos, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, jeigu jie neužkietins savo širdžių;

66 taip, jeigu jie panorės, jie galės ateiti ir laisvai gerti gyvybės ^avandens.

67 Štai mano doktrina – kiekvienas, kuris atgailauja ir ^aateina pas mane, yra mano ^bbažnyčia.

68 Kiekvienas, kuris ^askelbia daugiau arba mažiau, negu tai, yra ne mano, bet yra ^bprieš mane; todėl jis ne mano bažnyčios.

69 Ir dabar, štai, kiekviena, kuris yra mano bažnyčios ir ištvėria mano bažnyčioje iki galo, tą aš įtvirtinsiu ant savo ^auolos, ir pragaro ^bvartai jų nenugalės.

70 Ir dabar, atminkite žodžius to, kuris yra pasaulio gyvybė ir ^ašviesa, jūsų Išpirkėjas, jūsų ^bViešpats ir jūsų Dievas. Amen.

11 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą jo broliui Hairumui Smitui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. gegužės mėn. (History of the Church, 1:39–46). Šis apraiškimas buvo gautas per Urimum ir Tumimum kaip atsakymas į Džozefo maldavimą ir teiravimąsi. Bažnyčios istorija sako, kad šis apraiškimas gautas po Aarono kunigystės sugražinimo.

1–6 Vynuogyno darbininkai gaus išgelbėjimą; 7–14 Ieškok išminties, šauk atgailą, pasitikėk Dvasia; 15–22 Laikykis įsakymų ir tyrinėk Viešpaties žodį; 23–27 Neneik apraiškimo ir pranašystės dvasios; 28–30 Tie, kurie priima Kristų, tampa Dievo sūnumis.

DIDIS ir ^anuostabus darbas netrukus prasidės tarp žmonių vaikų.

2 Štai, aš esu Dievas; skirk ^adėmesį mano ^bžodžiui, kuris gyvas ir ^cgalingas, ^daštresnis už dviašmenį kalaviją, atskiriantį sąnarius ir kamulį smegenis; todėl skirk dėmesį mano žodžiui.

62a 3 Nef 11:31–40.

63a RR Velnias.

b RR Kova.

c 2 Pet 3:16.

65a Lk 13:34;

3 Nef 10:4–6;

DS 43:24.

66a RR Gyvasis vanduo.

67a Mt 11:28–30.

b RR Bažnyčia, Jėzus

Kristaus.

68a 3 Nef 11:40.

b Lk 11:23.

69a RR Uola, akmuo.

b Mt 16:18;

2 Nef 4:31–32;

DS 17:8; 128:10.

70a RR Šviesa, Kristaus

šviesa.

b RR Jėzus Kristus.

11 1a Iz 29:14; DS 4.

RR Sugražinimas, evangelijos.

2a 1 Nef 15:23–25;

DS 1:14; 84:43–45.

b Hbr 4:12.

c Al 4:19; 31:5.

d Hel 3:29–30;

DS 6:2.

3 Štai laukas jau „pabalęs pjūčiai; todėl, kas nori pjauti, temosuoja savo pjautuvu iš visų jėgų ir tepjauna, kol dar diena, kad galėtų ^bsusikrauti savo sielai ^cnesibaigiantį išgelbėjimą Dievo karalystėje.

4 Taip, kas mosuos savo „pjautuvu ir pjaus, tas yra Dievo pašauktas.

5 Todėl, jei manęs „prašysi, gausi; jei belsi, tau bus atidaryta.

6 Dabar, kadangi tu prašei, štai, aš tau sakau: laikykis mano įsakymų ir siek įgyvendinti ir įtvirtinti „Sionės reikalą.

7 Ieškok ne ^aturtų, bet ^bišminties ir, štai, Dievo slėpiniai bus tau atskleisti, ir tada būsi padarytas turtingas. Štai, turtingas yra tas, kuris turi amžinąjį gyvenimą.

8 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: būtent tai, ko tu nori iš manęs, bus tau; ir, jei nori, tu būsi priemonė daryti daug gera šioje kartoje.

9 „Neskelbk šiai kartai nieko kita, kaip tik ^batgailą. Laikykis mano įsakymų ir padėk išnešti mano darbą ^cpagal mano įsakymus, ir tu būsi palaimintas.

10 Štai, tu turi „dovaną, arba turėsi dovaną, jei norėsi iš manęs su tikėjimu, ^bnuoširdžiai, tikėdamas Jėzaus Kristaus galia, arba mano, kuris tau kalbu, galia;

11 nes, štai, tai aš kalbu; štai, aš esu „šviesa, kuri šviečia tamsoje, ir savo ^bgalia aš tau duodu šiuos žodžius.

12 Ir dabar, iš tiesų, iš tiesų sakau tau: „pasitikėk ta ^bDvasia, kuri veda daryti gera, – taip, elgtis teisingai, ^cvaikščioti ^dnuolankiai, ^eteisti teisiai; ir tai yra mano Dvasia.

13 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: aš tau suteiksiu savo Dvasios, kuri ^aapšvies tavo ^bprotą, kuri pripildys tavo sielą ^cdžiaugsmo;

14 ir tada tu pažinsi, arba per tai pažinsi viską, ko tik tu nori iš manęs, kas susiję su ^ateismu, tikrai tikėdamas manimi, kad gausi.

15 Štai, aš įsakau tau, kad nereikia manyti, jog esi pašauktas pamokslauti, kol nesi ^apašauktas.

16 Palauk dar truputėlių, kol turėsi mano žodį, mano ^auolą, mano bažnyčią ir mano evan-

3a DS 12:3.

b Lk 18:22; Hel 5:8.

c 1 Tim 6:19.

4a Apr 14:15; DS 14:3–4.

5a RR Malda.

6a Iz 52:7–8; DS 66:11.

RR Sionė.

7a 1 Kar 3:11–13;

2 Nef 26:31;

JokK 2:17–19;

DS 38:39.

b RR Išmintis.

9a DS 19:21–22.

b RR Atgailauti, atgaila.

c DS 105:5.

10a DS 46:8–12.

b Lk 8:15.

11a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b RR Galia.

12a DS 84:116.

RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

b Rom 8:1–9;

1 Jn 4:1–6.

c RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

d RR Pažeminti, nusižeminimas,

nuolankumas.

e Mt 7:1–5;

Al 41:14–15.

13a DS 76:12.

b RR Protas.

c RR Džiaugsmas.

14a RR Teisus, teisumas.

15a TT 1:5.

RR Igaliojimas, valdžia; Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

16a DS 6:34.

RR Uola, akmuo.

gelija, idant tikrai pažintum mano doktriną.

17 Ir tada, štai, tau bus padaryta pagal tavo norus, taip, būtent pagal tavo tikėjimą.

18 Laikykis mano įsakymų; tylėk; kreipkis į mano Dvasią.

19 Taip, "glauskis prie manęs visa širdimi, idant galėtum padėti išnešti į šviesą tai, apie ką kalbėta – taip, mano darbo vertimą; būk kantrus, kol jį užbaigsi.

20 Štai, tavo darbas – "laikytis mano įsakymų, taip, visa savo galia, protu ir stiprybe.

21 Siek ne skelbti mano žodį, bet pirma siek "gauti mano žodį, ir tada tavo liežuvis bus atrištas; tada, jei nori, turėsi mano Dvasią ir mano žodį, taip, Dievo galią įtikinti žmones.

22 Bet dabar tylėk; tyrinėk "mano žodį, kuris išėjęs tarp žmonių vaikų, ir taip pat ^btyrinėk "mano žodį, kuris ateis tarp žmonių vaikų, arba tą, kuris dabar verčiamas, taip, kol būsi gavęs visa, ką aš "duosiu žmo-

nių vaikams šioje kartoje, ir tada prie šito visa bus pridėta.

23 Štai tu esi "Hairumas, mano sūnus; ^bsiek Dievo karalystės, ir visa bus pridėta pagal tai, kas teisinga.

24 "Statyk ant mano uolos, kuri yra mano ^bevangelija;

25 neneik nei "apreiškimo dvasios, nei ^bpranašystės dvasios, nes vargas tam, kuris tai neigia;

26 taigi, "kraukis mano žodį savo širdyje iki to laiko, kada man atrodys išmintinga, kad eitum.

27 Štai, aš kalbu visiems, turintiems gerus norus ir "mosavusiems savo pjautuvais, kad pjautų.

28 Štai, aš esu "Jėzus Kristus, Dievo Sūnus. Aš esu pasaulio gyvybė ir ^bšviesa.

29 Aš esu tas pats, kuris atėjo pas savuosius, ir savieji manęs nepriėmė;

30 bet iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog visiems, kurie mane priima, aš duosiu "galią tapti Dievo ^bsūnumis, būtent tiems, kurie tiki mano vardą. Amen.

12 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Džozefui Knaitui vyresniajam Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1829 m. gegužės mėn. (History of the Church, 1:47–48). Džozefas Knaitas patikėjo Džozefo Smito pareiškimais apie tai, kad šis turi Mormono Knygos plokšteles,

19a JokK 6:5;
DS 98:11.

20a RR Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.

21a Al 17:2–3;
DS 84:85.

22a T.y. Bibliją.
^b RR Raštai – Raštų
vertingumas.
^c T.y. Mormono Knyga.

^d Al 29:8.

23a DžS–I 1:4.

^b Mt 6:33.

24a Mt 7:24–27.

^b RR Evangelija.

25a RR Apreiškimas.

^b Apr 19:10.

RR Pranašystė,
pranašauti.

26a Paklšt 11:18;

DS 6:20; 43:34;

DžS–M 1:37.

27a RR Misionieriškas
darbas.

28a RR Jėzus Kristus.
^b RR Šviesa, Kristaus
šviesa.

30a Jn 1:12.

^b RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.

ir apie tada vykusį vertimo darbą, ir keletą kartų Džozefui Smitui bei jo raštininkui suteikė materialinę pagalbą, kuri įgalino juos tęsti vertimą. Džozefui Knaitui prašant, pranašas pasiteiravo Viešpaties ir gavo apreiškimą.

1–6 Vynuogyno darbininkai gaus išgelbėjimą; 7–9 Visi norintys ir tinkami gali padėti Viešpaties darbe.

DIDIS ir nuostabus darbas netrukus prasidės tarp žmonių vaikų.

2 Štai, aš esu Dievas; skirkite dėmesį mano žodžiui, kuris gyvas ir galingas, aštresnis už dviašmenį kalaviją, atskiriantį sąnarius ir kaulų smegenis; todėl skirkite dėmesį mano žodžiui.

3 Štai laukas jau pabalęs pjūčiai; todėl kas nori pjauti, temsuoja savo pjautuvu iš visų jėgų ir tepjauna, kol dar diena, kad galėtų susikrauti savo sielai nesibaigiantį išgelbėjimą Dievo karalystėje.

4 Taip, kas mosuos savo pjau-

tuvu ir pjaus, tas yra Dievo pašauktas.

5 Todėl, jei manęs prašysi, gauši; jei belsi, tau bus atidaryta.

6 Dabar, kadangi tu prašei, štai aš tau sakau: laikykis mano įsakymų ir siek įgyvendinti ir įtvirtinti Sionės reikalą.

7 Štai, aš kalbu tau ir taip pat visiems, kurie nori pradėti ir įtvirtinti šį darbą.

8 Ir šiame darbe negalės padėti niekas kitas, kaip tik tas, kuris bus ^anuolankus ir kupinas ^bmeilės, turintis ^ctikėjimą, ^dviltį ir ^etikrąją meilę, susivaldantis visame, kas tik bus jam patikėta.

9 Štai, aš, pasaulio šviesa ir gyvybė, kalbu šiuos žodžius, todėl dėmėkis iš visų jėgų ir tuomet esi pašauktas. Amen.

13 SKYRIUS

Džozefo Smito ir Oliverio Kauderio išventinimas į Aarono kunigystę ant Saskuehenos upės kranto, netoli Harmonio, Pensilvanijos valst., 1829 m. gegužės 15 d. (History of the Church, 1:39–42). Išventinimas atliktas angelo, kuris sakėsi esąs Jonas, tas pat, kuris Naujajame Testamente vadinamas Jonu Krikštytoju, rankomis. Angelas paaiškino, kad jis veikia, vadovaujamas senovės apaštalo Petro, Jokūbo ir Jono, kurie turi aukštesnės kunigystės, vadinamos Melchizedeko kunigyste, raktus. Džozefui ir Oliveriui buvo pažadėta, jog tinkamu metu jiems bus suteikta Melchizedeko kunigystė. (Žr. DS 27:7, 8, 12).

12 1a Žr. DS 11:1–6
giminingų dalinių
nuorodų.
8a RR Pažeminti,

nusižeminimas,
nuolankumas.
b RR Meilė.
c RR Tikėjimas, tikėti.

d RR Viltis.
e RR Tikroji meilė.

Suteikiami Aarono kunigystės raktai ir galios.

JUMS, mano bendratarniai, Mesijo vardu aš "suteikiu Aarono ^bkunigystę, turinčią ^cangelų tarnavimo ir ^datgailos

evangelijos, ir "krikšto panardinant nuodėmėms atleisti raktus; ir ji jau niekada nebebus paimta iš žemės, kol ^fLevio sūnūs vėl atnašaus Viešpačiui atnašą ^gteisume.

14 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Deividui Vitmeriui Fajete, Niujorko valst., 1829 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:48–50). Vitmerio šeima labai susidomėjo Mormono Knygos vertimu. Pranašas įsikūrė Piterio Vitmerio vyresniojo namuose, kur gyveno, kol buvo užbaigtas vertimo darbas ir gautos išeinančios knygos leidybinės teisės. Trys Vitmerio sūnūs, kurių kiekvienas gavo liudijimą apie darbo tikrumą, giliai susirūpino dėl savo asmeninės pareigos. Šis apreiškimas ir du kiti (15 ir 16 skyriai) duoti kaip atsakymas į užklausimą per Urimus ir Tumimus. Deividas Vitmeris vėliau tapo vienu iš trijų Mormono Knygos liudytojų.

1–6 Vynuogyno darbininkai gaus išgelbėjimą; 7–8 Amžinasis gyvenimas yra didžiausia iš Dievo dovanų; 9–11 Kristus sukūrė dangus ir žemę.

DIDIS ir "nuostabus darbas netrukus prasidės žmonių vaikų labui.

2 Štai, aš esu Dievas; skirk dėmesį mano žodžiui, kuris gyvas ir galingas, aštresnis už dviašmenį kalaviją, atskiriantį sąnarius ir kaulų smegenis; todėl skirk dėmesį mano žodžiui.

3 Štai laukas jau pabalęs pjū-

čiai; todėl kas nori pjauti, temosuoja savo pjautuvu iš visų jėgų ir tepjauna, kol dar diena, kad galėtų susikrauti savo sielai nesibaigiantį išgelbėjimą Dievo karalystėje.

4 Taip, kas mosuos savo pjautuvu ir pjaus, tas yra Dievo pašauktas.

5 Todėl, jei manęs prašysi, gausi; jei belsi, tau bus atidaryta.

6 Siek įgyvendinti ir įtvirtinti mano Sionę. Visame kame laikykis mano įsakymų.

7 Ir jei "laikysiesi mano įsakymų ir ^bištversi iki galo, turėsi

13 1a DŽS–I 1:68–75.

RR Išventinti, išventinimas.

b DS 27:8; 84:18–34.

RR Aarono kunigystė.

c RR Angelai.

d RR Atgailauti, atgaila.

e RR Krikštas, krikštyti.

f Žr. Džozefo Smito – Istorijos pabaigoje pateiktą Oliverio Kauderio pasakojimą apie Aarono kunigystės sugražinimą; Paklšt 10:8;

1 Met 6:33; DS 128:24.

g RR Teisus, teisumas.

14 1a Žr. DS 11:1–6 giminingų dalinių nuorodų.

7a Kun 26:3–12;

Jn 15:10;

Mzj 2:22, 41; DS 58:2.

b RR Išverti.

amžinąjį gyvenimą, kuris yra didžiausia iš visų Dievo dovanų.

8 Ir bus taip, kad jei paprašysi Tėvą, mano vardu, tikrai tikėdamas, gausi „Šventąją Dvasią, kuri duoda, ką kalbėti, idant galėtum stovėti kaip ^bliudytojas to, ką tu ir ^cgirdėsi, ir matysi, ir taip pat idant galėtum skelbti atgailą šiai kartai.

9 Štai, aš esu ^aJėzus Kristus,

^bgyvojo Dievo „Sūnus, kuris ^dsu-kūriau dangus ir ^ežemę, ^fšviesa, kurios ^gtamsa negali užgožti;

10 todėl aš turiu išnešti savo evangelijos „pilnatvę iš ^bkitataučių Izraelio namams.

11 Ir štai, tu esi Deividas ir esi pašauktas padėti; ir jei tai darysi ir būsi ištikimas, būsi palaimintas tiek dvasiškai, tiek ir laikinai, ir didis bus tavo atlygis. Amen.

15 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Džonui Vitmeriui Fajete, Niujorko valst., 1829 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:50). (Žr. 14 skyriaus įvadą). Žinia yra intymiai ir jaudinančiai asmeniškai, kadangi Viešpats kalba apie tai, kas žinoma tik Džonui Vitmeriui ir jam pačiam. Vėliau Džonas Vitmeris tapo vienu iš aštuonių Mormono Knygos liudytojų.

1–2 *Viešpaties ranka yra virš visos žemės; 3–6 Vertingiausia yra skelbti evangeliją ir gelbėti sielas.*

ISIKLAUSYK, mano tarne Džonai, ir klausykis Jėzaus Kristaus, savo Viešpaties ir savo Išpirkėjo, žodžių.

2 Nes štai, aš kalbu tau aštriai ir su ^agalia, nes mano ranka yra virš visos žemės.

3 Ir aš tau pasakysiu tai, ko nežino niekas, išskyrus mane ir tave.

4 Nes daug kartų tu norėjai iš manęs sužinoti tai, kas bus tau vertingiausia.

5 Štai, palaimintas tu dėl to ir dėl to, kad pagal mano įsakymus kalbėjai mano žodžius, kuriuos aš tau daviau.

6 Ir dabar, štai, aš tau sakau, jog vertingiausia tau bus „skelbti atgailą šiai liaudžiai, kad galėtum atvesti sielas pas mane, idant galėtum ^bilsėtis su jomis mano ^cTėvo ^dkaralystėje. Amen.

7c 2 Nef 31:20; DS 6:13.

RR Amžinasis gyvenimas.

8a RR Šventoji Dvasia.

b Mzj 18:8–10.

RR Liudytojas.

c Žr. „Trijų liudytojų liudijimas“

Mormono Knygos pradžioje.

9a Mzj 4:2; DS 76:20–24.

b Dan 6:27; Al 7:6;

DS 20:19.

c Rom 1:4.

d Jn 1:1–3, 14;

3 Nef 9:15; DS 45:1.

RR Sukurti,

sukūrimas.

e Abr 4:12, 24–25.

f 2 Sam 22:29.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

g RR Tamsa, dvasinė.

10a DS 20:8–9;

DžS–I 1:34.

b RR Kitataučiai.

15 2a Hel 3:29–30.

RR Galia.

6a DS 18:15–16.

RR Misionieriškas

darbas.

b RR Atilsis, poilsis.

c RR Tėvas danguje.

d RR Dievo karalystė,

Arba dangaus

karalystė.

16 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Piteriui Vitmeriui jaunesniajam Fajete, Niujorko valst., 1829 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:51). (Žr. 14 skyriaus įvadą). Vėliau Piteris Vitmeris jaunesnysis tapo vienu iš aštuonių Mormono Knygos liudytojų.

1–2 *Viešpaties ranka yra virš visos žemės; 3–6 Vertingiausia yra skelbti evangeliją ir gelbėti sielas.*

ISIKLAUSYK, mano tarne Piteri, ir klausykis Jėzaus Kristaus, savo Viešpaties ir savo Išpirkėjo, žodžių.

2 Nes štai, aš kalbu tau aštriai ir su galia, nes mano ranka yra virš visos žemės.

3 Ir aš tau pasakysiu tai, ko nežino niekas, išskyrus mane ir tave.

4 Nes daug kartų tu norėjai iš manęs sužinoti tai, kas bus tau vertingiausia.

5 Štai, palaimintas tu dėl to ir dėl to, kad pagal mano įsakymus kalbėjai mano žodžius, kuriuos aš tau daviau.

6 Ir dabar, štai, aš tau sakau, jog vertingiausia tau bus skelbti atgailą šiai liaudžiai, kad galėtum atvesti sielas pas mane, idant galėtum ilsėtis su jomis mano Tėvo karalystėje. Amen.

17 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oliveriui Kauderiui, Deividui Vitmeriui ir Martinui Harisui Fajete, Niujorko valst., 1829 m. birželio mėn., dar prieš jiems pamatant išraižytas plokšteles, kuriose buvo Mormono Knygos metraštis (History of the Church, 1:52–57). Džozefas ir jo raštininkas Oliveris Kauderis iš Mormono Knygos plokštelių vertimo sužinojo, kad bus paskirti trys ypatingi liudytojai (žr. Etr 5:2–4; 2 Nef 11:3; 27:12). Oliveris Kauderis, Deividas Vitmeris ir Martinas Harisas pajuto įkvėptą troškimą būti trimis ypatingais liudytojais. Pranašas pasiteiravo Viešpaties ir, kaip atsakymas, per Urimus ir Tumimus buvo duotas šis apreiškimas.

1–4 *Trys liudytojai tikėjimu pamatys plokšteles ir kitus šventus daiktus; 5–9 Kristus paliudija apie Mormono Knygos dieviškumą.*

ŠTAI, aš sakau jums, jog turite pasikliauti mano žodžiu. Jeigu tai darysite visa širdimi, jūs „pamatysite ^bplokšteles ir

16 1a Žr. DS 15:1–6 giminingų dalinių nuorodų.

17 1a 2 Nef 27:12;

Etr 5:2–4; DS 5:15. Taip pat žr. „Trijų liudytojų liudijimas“ Mormono Knygos

pradžioje.
b Mrm 6:6;
DŽS–I 1:52.
RR Plokštelės.

taip pat antkrūtinį, ^aLabano kalaviją, ^aUrimus ir Tumimus, duotus ^eJaredo broliui ant kalno, kai jis kalbėjosi su Viešpačiu ^fveidas į veidą, ir ^gstebuklingus vadovus, duotus Lehiui tyruose prie ^hRaudonosios jūros.

2 Ir jūs pamatysite juos savo tikėjimu, būtent tuo tikėjimu, kurį turėjo senovės pranašai.

3 Ir po to, kai gausite tikėjimą ir pamatysite juos savo akimis, jūs ^aliudysite apie juos Dievo galia.

4 Ir tai padarysite, kad mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis nebūtų sužlugdytas, kad šiuo darbu aš įgyvendinčiau savo teisius tikslus žmonių vaikams.

5 Ir liudysite, kad juos matėte, kaip juos matė mano tarnas

Džozefas Smitas jaunesnysis; nes jis juos matė mano galia, ir tai todėl, kad jis tikėjo.

6 Ir jis išvertė ^aknygą, būtent tą ^bdalį, kurią jam įsakiau; ir, kaip jūsų Viešpats ir jūsų Dievas gyvas, ji yra tikra.

7 Taigi, jūs gavote tokią pat galią ir tokį pat tikėjimą, ir tokią pat dovaną, kaip jis.

8 Ir jei vykdysite šiuos pastaruosius mano įsakymus, kuriuos jums daviau, pragaro ^avartai jūsų nenugalės; nes jums pakanka mano ^bmalonės, ir jūs būsite ^ciškelti paskutinąją dieną.

9 Ir aš, Jėzus Kristus, jūsų ^aViešpats ir jūsų Dievas, tai pasakiau, idant galėčiau įgyvendinti savo teisius tikslus žmonių vaikams. Amen.

18 SKYRIUS

Apreiškimas pranašui Džozefui Smitui, Oliveriui Kauderiui ir Deividui Vitmeriui, duotas Fajete, Niujorko valst., 1829 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:60–64). Suteikiant Aarono kunigystę, buvo pažadėta, kad bus suteikta Melchizedeko kunigystė (žr. 13 skyriaus įvadą). Viešpats davė šį apreiškimą kaip atsakymą į maldavimą paaiškinti šį klausimą.

1–5 Raštai rodo, kaip įkurti Bažnyčią; 6–8 Pasaulis bręsta nedorybe; 9–16 Sielų vertė yra didžiulė; 17–25 Kad būtų išgelbėti, žmonės turi priimti Kristaus vardą; 26–36 Apreiškiami Dvylikos apaštalu pašaukimas ir misija; 37–39 Oliveris

Kauderis ir Deividas Vitmeris turi surasti Dvyliką; 40–47 Kad būtų išgelbėti, žmonės turi atgailauti, būti pakrikštyti ir laikytis įsakymų.

DABAR štai, dėl to, ką tu, mano tarne Oliveri Kaude-

1c 1 Nef 4:8–9;
2 Nef 5:14; JokK 1:10;
Mzj 1:16.
d RR Urimai ir
Tumimai.
e Etr 3:1–28.
f Pr 32:31; Iš 33:11;
Moz 1:2.

g 1 Nef 16:10, 16,
26–29;
Al 37:38–47.
h 1 Nef 2:5.
3a RR Liudyti;
Liudytojas.
6a RR Mormono Knyga.
b 2 Nef 27:22;

3 Nef 26:7–10.
8a Mt 16:18; 3 Nef 11:39;
DS 10:69.
b RR Malonė.
c 1 Nef 13:37;
3 Nef 27:14–15, 22;
DS 9:14.
9a RR Viešpats.

ri, norėjai iš manęs sužinoti, aš duodu tau šiuos žodžius:

2 Štai, aš daug kartų esu tau apreiškęs savo Dvasia, jog tai, ką užrašei, yra "tikra; todėl tu žinai, kad tai tikra.

3 Ir jei tu žinai, kad tai tikra, štai aš tau įsakau pasikliauti tuo, kas "užrašyta;

4 nes ten yra užrašyta viskas apie mano bažnyčios, mano "evangelijos ir mano ^buolos pagrindą.

5 Todėl, jei mano bažnyčią įkursi ant mano evangelijos ir mano uolos pagrindo, pragaro vartai tavęs nenugalės.

6 Štai, "pasaulis bręsta nedorybe; ir būtina skatinti žmonių vaikus atgailauti, tiek ^bkitataučius, tiek ir Izraelio namus.

7 Todėl, kadangi tu esi "pakrikštytas mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo rankomis, pagal tai, ką aš jam įsakiau, jis įvykdė tai, ką jam įsakiau.

8 Ir dabar, nesistebėk, kad aš jį pašaukiau savo tikslui, kuris man žinomas; todėl, jeigu jis "stropiai ^blaikysis mano įsakymų, jis bus "palaimintas amžinajam gyvenimui; ir jo vardas – "Džozefas.

9 Ir dabar, Oliveri Kauderi, aš kalbu tau ir taip pat Deividui Vitmeriui, įsakydamas; nes štai, aš visiems visur įsakau atgailauti, ir jums kalbu lygiai kaip savo "apaštalui Pauliui, nes jūs pašaukti būtent tuo pačiu pašaukimu, kuriuo jis buvo pašauktas.

10 Atminkite, kad Dievo akyse "sielų ^bvertė yra didžiulė;

11 nes štai Viešpats, jūsų "Išpirkėjas, iškentėjo ^bmirtį kūne; taigi jis "iškentėjo visų žmonių "skausmą, idant visi žmonės galėtų atgailauti ir ateiti pas jį.

12 Ir jis "prisikėlė iš mirusiųjų, idant galėtų visus žmones atvesti pas save, su ^batgailos sąlyga.

13 Ir koks didis jo "džiaugsmas atgailaujančia siela!

14 Todėl jūs pašaukti "šaukti atgailą šiems žmonėms.

15 Ir jei būtų taip, kad visas savo dienas dirbtumėte, šaukdami atgailą šiems žmonėms, ir atvestumėte pas mane tik vieną "sielą, koks didis būtų jūsų džiaugsmas su ja mano Tėvo karalystėje!

16 Ir dabar, jeigu jūsų džiaugsmas bus didis su viena siela, kurią atvedėte pas mane į mano Tėvo "karalystę, koks didis bus

18 2a DS 6:15–17.

3a DS 98:11.

RR Raštai – Raštų vertingumas.

4a RR Evangelija.

b RR Uola, akmuo.

6a RR Pasaulis.

b RR Kitataučiai.

7a DžS–I 1:70–71.

8a RR Stropumas.

b RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

c RR Laiminti, palaimintas,

palaiminimas.

d 2 Nef 3:14–15.

RR Smitas jaunesn., Džozefas

9a Rom 1:1.

10a RR Saulius.

b RR Siela – Sielų vertė.

11a RR Išpirkėjas.

b RR Nukryžiavimas.

c RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

d Iz 53:4–5.

RR Apmokėti, apmokėjimas.

12a RR Prikėlimas.

b DS 19:4–18.

RR Atgailauti, atgaila.

13a Lk 15:7.

14a Al 29:1–2;

DS 34:5–6; 63:57.

15a RR Siela – Sielų vertė.

16a RR Dievo karalystė, Arba dangaus karalystė.

jūsų ^bdžiaugsmas, jei ^catvesite pas mane daugelį sielų!

17 Štai priešais jus mano evangelija ir mano uola, ir mano ^aišgelbėjimas.

18 ^aPrašykite Tėvą mano ^bvardu, tikrai tikėdami, kad gausite, ir jūs turėsite Šventąją Dvasią, apreiškiančią visa, kas ^creikalinga žmonių vaikams.

19 Ir jei neturite ^atikėjimo, ^bvilties ir ^ctikrosios meilės, jūs nieko negalite nuveikti.

20 ^aNekovokite nė su viena bažnyčia, nebent tai būtų ^bvelnio bažnyčia.

21 Priimkite Kristaus ^avardą ir ^brimtai ^ckalbėkite tiesą.

22 Ir visi, kurie atgailauja ir yra ^apakrikštyti mano vardu – kuris yra Jėzus Kristus – ir ^bištveria iki galo, tie bus išgelbėti.

23 Štai, tas ^avardas, kurį davė Tėvas, yra Jėzus Kristus; ir neduota jokio kito vardo, kuriuo žmogus gali būti išgelbėtas.

24 Todėl visi žmonės turi priimti tą Tėvo duotą vardą, nes tuo vardu jie bus pavadinti paskutiniąją dieną.

25 Todėl, jeigu jie nežino ^avardo, kuriuo pavadinti, jiems nėra vietos mano Tėvo ^bkaralystėje.

26 Ir dabar, štai, yra kiti, kurie pašaukti skelbti mano evangeliją, tiek ^akitataučiu, tiek ir žydai;

27 taip, būtent dvylika; ir ^aDvylika bus mano mokiniai, ir jie priims mano vardą; ir Dvylika yra tie, kurie visa širdimi trokš priimti mano ^bvardą.

28 Ir jeigu jie trokšta priimti mano vardą visa širdimi, jie yra pašaukti eiti į visą ^apasaulį skelbti mano ^bevangelijos ^ckiekvienam kūriniui.

29 Ir jie yra tie, kuriuos aš iššventinau ^akrikštyti mano vardu pagal tai, kas parašyta.

30 Ir tai, kas parašyta, yra priešais jus; todėl turite tai atlikti pagal užrašytus žodžius.

31 Ir dabar, aš kalbu jums, ^aDvylika: štai, jums užtenka mano malonės; jūs privalote teisiai vaikščioti priešais mane ir nenusidėti.

32 Ir štai, jūs esate tie, kuriuos aš iššventinau, kad ^aiššventintumėte kunigus ir mokytojus; kad skelbtumėte mano evangeliją ^bpagal jumyse esančią Šventosios Dvasios galią ir pagal Dievo ^cpašaukimus bei dovanas žmonėms.

16b Al 26:11.

RR Džiaugsmas.

c RR Misionieriškas darbas.

17a RR Išgelbėjimas.

18a RR Malda.

b Jn 15:16.

c DS 88:63–65.

19a RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Viltis.

c RR Tikroji meilė.

20a 2 Tim 2:23–24;

3 Nef 11:29–30.

b RR Velnias – Velnio

bažnyčia.

21a 2 Nef 31:13; Mzj 5:8;

3 Nef 27:5; DS 20:37.

b Rom 12:3.

c DS 100:5–8.

22a RR Krikštas, krikštyti.

b RR Išverti.

23a Mal 1:11; ApD 4:12;

Mzj 3:17;

Hel 3:28–29.

25a Mzj 5:9–14.

b RR Celestialinė šlovė.

26a DS 90:8–9; 112:4.

27a RR Apaštalas.

b DS 27:12.

28a Mk 16:15–16.

b RR Evangelija.

c DS 1:2; 42:58.

29a 3 Nef 11:21–28;

DS 20:72–74.

31a DS 107:23–35.

32a Mor 3:1–4;

DS 20:60; 107:58.

RR Išventinti,

iššventinimas.

b 2 Pet 1:21;

DS 68:3–4.

c DS 20:27.

33 Ir aš, Jėzus Kristus, jūsų Viešpats ir jūsų Dievas, pasakiau tai.

34 Šie „žodžiai yra ne žmonių ir ne žmogaus, bet mano; taigi liudysite, kad jie yra mano, o ne žmogaus;

35 nes tai mano „balsas juos kalba jums; nes jie duoti jums mano Dvasia, ir mano galia jūs galite juos skaityti vienas kitam; ir niekaip kitaip jūs negalėtumėte jų turėti, kaip tik mano galia;

36 todėl jūs galite „liudyti, kad girdėjote mano balsą ir žinote mano žodžius.

37 Ir dabar štai, aš pavedu tau, Oliveri Kauderi, ir taip pat Deividui Vitmeriui surasti Dvylika, norinčius to, apie ką kalbėjau.

38 Ir juos pažinsite iš jų troškimų ir „darbų.

39 Ir kai juos surasite, parodysite jiems tai.

40 Ir parpulsite, ir „pagarbinsite Tėvą mano vardu.

41 Ir jūs turite skelbti pasauliui, sakydami: jūs turite atgailauti ir priimti krikštą Jėzaus Kristaus vardu;

42 nes visi žmonės turi atgailauti ir priimti krikštą; ir ne tik vyrai, bet ir moterys, ir vaikai, sulaukę „atsakomybės amžiaus.

43 Ir dabar, gavę tai, jūs privalote visame kame laikytis mano „įsakymų;

44 ir jūsų rankomis aš dirbsiu „nuostabų darbą tarp žmonių vaikų, daugelį ^bįtikindamas dėl jų nuodėmių, idant jie ateitų į atgailą ir ateitų į mano tėvo karalystę.

45 Todėl palaiminimai, kuriuos jums suteikiu, „pranoksta viską.

46 O jei, tai gavę, „nesilaikysite mano įsakymų, jūs negalėsite būti išgelbėti mano Tėvo karalystėje.

47 Štai aš, Jėzus Kristus, jūsų Viešpats ir jūsų Dievas, ir jūsų Išpirkėjas, pasakiau tai savo Dvasios galia. Amen.

19 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per Džozefą Smitą Mančesteryje, Niujorko valst., 1830 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:72–74). Pranašas savo parašytoje istorijoje jį pristatė kaip „Dievo, o ne žmogaus, įsakymą Martinui Harisui, duotą to, kuris yra Amžinasis“ (History of the Church, 1:72).

1–3 Kristus turi visą galią; 4–5 Visi žmonės turi atgailauti arba kentėti; 6–12 Amžinoji baismė yra Dievo baismė; 13–20 Kristus

kentėjo už visus, kad jie nekentėtų, jeigu atgailaus; 21–28 Skelbk atgailos evangeliją; 29–41 Skelbk gerąją naujieną.

34a RR Raštai.

35a DS 1:38.

RR Balsas.

36a RR Liudyti.

38a RR Darbai.

40a RR Garbinimas.

42a DS 20:71; 29:47; 68:27.

RR Ataskaita,
atsakingas,
atsakomybė.

43a RR Dievo įsakymai.

44a Iz 29:14; DS 4:1.

b Al 36:12–19; 62:45.

45a DS 84:35–38.

46a DS 82:3.

Aš esu ^aAlfa ir Omega, Viešpats ^bKristus; taip, būtent aš esu pradžia ir pabaiga, pasaulio Išpirkėjas.

2 Aš atlikau ir ^aišbaigiau man skirtą valią to, kurio aš esu, būtent Tėvo, – padariau tai, kad galėčiau viską ^bpajungti sau, –

3 turiu visą ^agalia, net Šėtonui ir jo darbams ^bsunaikinti pasaulio ^cpabaigoje ir paskutiniąją didžią teismo dieną, kurią siūsiu jo gyventojams, ^dteisiu kiekvieną žmogų pagal jo ^edarbus ir veiksmus, kuriuos jis padarė.

4 Ir iš tikrųjų kiekvienas žmogus turi ^aatgailauti arba ^bkentėti, nes aš, Dievas, esu ^cbegalinis.

5 Todėl aš ^aneatšaukiu teismų, kuriuos siūsiu, bet užeis negandos, verksmas, ^baimanos ir dantų griežimas, taip, tiems, kurie atsidurs mano ^ckairėje.

6 Tačiau ^aneparašyta, kad nebus galo šiam kentėjimui, bet parašyta ^bbegalinis kentėjimas.

7 Dar parašyta ^aamžinasis pasmerkimas; taigi, tai yra raiškiau už kitas Raštų vietas, idant tai paveiktų žmonių vaikų širdis vien tik mano vardo šlovei.

8 Todėl aš jums paaiškinsiu šį slėpinį, nes jums dera žinoti, kaip ir mano apaštalams.

9 Kalbu jums, kurie esate tam išrinkti, kaip vienam, idant galėtumėte įeiti į mano ^aatilsį.

10 Nes štai, dieviškumo ^aslėpinys – koks jis didis! Nes štai, aš esu begalinis, ir bausmė, duodama iš mano rankos, yra begalinė bausmė, nes ^bBegalinis – mano vardas. Todėl:

11 ^aamžinoji bausmė yra Dievo bausmė;

12 begalinė bausmė yra Dievo bausmė.

13 Todėl aš tau įsakau atgailauti ir laikytis ^aįsakymų, kuriuos gavai mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo ranka, mano vardu;

14 ir juos gavai mano visagale galia;

15 todėl aš tau įsakau atgailauti – atgailauti, kad neištikčiau tavęs savo burnos lazda ir savo rūstybe, ir savo pykčiu ir kad tau netektų skaudžiai ^akentėti – kaip skaudžiai, tu nežinai, kaip baisiai, tu nežinai, taip, kaip sunkiai pakeliamai, tu nežinai.

16 Nes štai, aš, Dievas, ^aišken-

19 1a Apr 1:8, 11;
3 Nef 9:18;
DS 35:1; 61:1.
RR Alfa ir Omega.

b RR Jėzus Kristus.

2a Jn 17:4;
3 Nef 11:11.

b Fil 3:21.

3a RR Galia.

b Iz 14:12–17; 1 Jn 3:8;
1 Nef 22:26;
DS 88:111–115.

c RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

d RR Teismas,
paskutinytis.

e RR Darbai.

4a RR Atgailauti,
atgaila.

b Lk 13:4;
Hel 14:19.

c Moz 1:3.

5a DS 56:4; 58:32.

b Mt 13:42.

c Mt 25:41–43.

6a DS 76:105–106;
138:59.

b DS 76:33, 44–45.

7a Hel 12:25–26;
DS 29:44.

9a RR Atilsis, poilsis.

10a JokK 4:8;
DS 76:114–116.

b Moz 1:3; 7:35.
RR Begalinis.

11a Mt 25:46.

13a DS 5:2; 10:6–7;
17:1–9.

15a Al 36:11–19.

16a Al 11:40–41.
RR Apmokėti,
apmokėjimas.

tėjau tai už visus, idant jie ^bneketėtų, jeigu ^catgailaus.

17 Bet jeigu jie neatgailautų, jie turėtų ^aketėti taip, kaip aš –

18 kentėjimą, dėl kurio net aš, pats Dievas, didžiausias iš visų, drebėjau iš skausmo ir kraujavau iš kiekvienos poros, ir kentėjau tiek kūnu, tiek ir dvasia – ir aš norėjau ^anegerti tos karčios taurės ir atsitraukti –

19 tačiau, Tėvui tebus šlovė, aš išgėriau ir ^aužbaigiau savo paruošimus žmonių vaikams.

20 Todėl aš vėl įsakau tau atgailauti, kad man netektų tavęs pažeminti savo visagale galia; ir ^aišpažinti savo nuodėmes, kad tau netektų kentėti tų bausmių, apie kurias kalbėjau, kurių mažiausiu laipsniu, taip, būtent pačiu mažiausiu laipsniu tu paragavai tada, kai aš atitraukiau savo Dvasią.

21 Ir aš tau įsakau ^aneskelbti nieko kita, kaip tik atgailą, ir ^bnerodyti šių dalykų pasauliui, kol man tai neatrodys išmintinga.

22 Nes dabar jie negali ^apriimti mėsos; bet jie turi ^bgauti pieno; todėl jie neturi žinoti šių dalykų, kad kartais nepražūtų.

23 Mokykis iš manęs ir klau-

syk mano žodžių; ^avaikščiok mano Dvasios ^bromume ir manyje rasi ^cramybę.

24 Aš esu ^aJėzus Kristus; aš atėjau Tėvo valia ir vykdu jo valią.

25 Ir dar aš tau įsakau: ^anegeisk savo artimo ^bžmonos; ir neieškok savo artimo gyvybės.

26 Ir dar aš įsakau tau, kad negailėtum savo paties turto, bet kad dosniai suteiktum jo spausdinimui Mormono Knygos, kurioje yra ^atiesa ir Dievo žodis, –

27 kuri yra mano žodis ^akita-taučiui, kad netrukus ji galėtų eiti pas ^bžydus, kurių ^clikutis yra lamanitai, kad anie galėtų patikėti evangelija ir nebelauktų ateinant ^aMesijo, kuris jau atėjo.

28 Ir dar aš įsakau tau ^amelstis tiek ^bbalsu, tiek ir širdimi; taip, priešais pasaulį ir slaptoje, viešumoje ir vienumoje.

29 Ir ^askelbk gerąją naujieną, taip, skelbk ją kalnuose ir kiekvienoje aukštoje vietoje, ir kiekvienoje liaudyje, kurią tau bus leista matyti.

30 Ir daryk tai su visu nuolankumu, ^apasitikėdamas manimi, nepiktžodžiaudamas piktžodžiautojams.

16b RR Gailestingumas, gailestingas.

c RR Nuodėmių atleidimas.

17a DS 29:17.

18a Lk 22:42–44.

19a Jn 17:4; 19:30.

20a Sk 5:6–7; Mzj 26:29; DS 58:43; 64:7.

RR Išpažinti, išpažinimas.

21a DS 11:9.

b DžS–I 1:42.

22a DS 78:17–18.

b Hbr 5:11–14;

DS 50:40.

23a Mor 7:3–4.

b RR Romus, romumas.

c RR Ramybė, taika.

24a RR Jėzus Kristus.

25a RR Geisti.

b Iš 20:17;

1 Kor 7:2–4.

RR Svetimavimas.

26a RR Tiesa.

27a RR Kitataučiai.

b RR Žydai.

c Om 1:14–19;

Mzj 25:2–4;

Hel 8:21;

3 Nef 2:12–16.

d RR Mesijas.

28a 1 Tim 2:8.

RR Malda.

b DS 20:47, 51; 23:6.

29a RR Misionieriškas darbas.

30a RR Pasitikėjimas, pasitikėti.

31 Ir nekalbėk apie ^adogmas, bet skelbk atgailą ir ^btikėjimą Gelbėtoju, ir nuodėmių ^catleidimą ^d“krikštu ir ^eugnimi, taip, būtent ^fŠventąją Dvasią.

32 Štai, tai yra didis ir paskutinis su šiuo reikalu susijęs ^aįsakymas, kurį tau duosiu; nes to pakaks tavo kasdieniniam vaikščiojimui, net iki tavo gyvenimo galo.

33 Ir jei šių ^apatarimų nepaisysi, susilauksi nelaimės, taip būtent savęs paties ir savo turto sunaikinimo.

34 ^aParduok dalį savo turto, taip, būtent dalį savo žemių ir viską, išskyrus savo šeimos pragyvenimą.

35 Sumokėk ^askolą, kaip ^bsusitarei su spausdintoju. Išsivaduo iš ^cpriklausomybės.

36 ^aPalik savo namus ir namų židinių; sugrįžk tik tada,

kai norėsi pasimatyti su savo šeima;

37 ir visiems laisvai ^akalbėk; taip, pamokslauk, ragink, skelbk ^btiesą, būtent garsiu, džiaugsmingu balsu, šaukdamas: Osana, osana, tebūna palaimintas Viešpaties Dievo vardas!

38 Visada ^amelskis, ir aš ant tavęs ^bišliesiu savo Dvasios, ir didi bus tavo palaima – taip, didesnė už tą, kurią patirtum, įgijęs žemės lobius ir juos atitinkantį sugedimą.

39 Štai, argi gali tai skaityti nesidžiaugdama ir linksmybės nepakylėta širdimi?

40 Argi gali toliau blaškytis kaip aklas vedlys?

41 Ar gali būti ^anuolankus ir romus bei išmintingai elgtis priešais mane? Taip, ^bateik pas mane, savo Gelbėtoją. Amen.

20 SKYRIUS

Apraiškimas apie Bažnyčios organizaciją ir valdymą, 1830 m. balandžio mėn. duotas per pranašą Džozefą Smitą (History of the Church, 1:64–70). Prieš užrašydamas šį apraiškimą, pranašas rašė: „Mes tai gavome iš jo [Jėzaus Kristaus], apraiškimo ir pranašystės dovasia; tai ne tik suteikė mums daug informacijos, bet taip pat nurodė tikslią dieną, kurią, pagal Jo valią ir įsakymą, turėtume imtis dar kartą organizuoti Jo Bažnyčią čia žemėje“ (History of the Church, 1:64).

31a 2 Tim 2:23–24.
b RR Tikėjimas, tikėti.
c RR Nuodėmių atleidimas.
d RR Krikštas, krikštyti.
e Mt 3:11.
f RR Dovana, Šventosios Dvasios.
32a DS 58:26–29.
33a RR Dievo įsakymai.

34a ApD 4:34–35.
35a RR Skola.
b T.y. apmokėti Mormono Knygos pirmojo leidimo išleidimą.
c Pat 22:7.
36a Mt 19:29.
37a DS 58:47; 68:8; 71:7.
b DS 75:4.

38a Lk 18:1;
2 Nef 32:9;
DS 10:5.
b Pat 1:23;
ApD 2:17.
41a RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.
b Mt 11:28–30.

1–16 *Mormono Knyga įrodo paskutiniųjų dienų darbo dieviškumą; 17–28 Patvirtinamos sukūrimo, nuopolio, apmokėjimo ir krikšto doktrinos; 29–37 Duodami įstatymai apie atgailą, išteisinimą, pašventinimą ir krikštą; 38–67 Apibendrinamos vyresniųjų, kunigų, mokytojų ir diakonų pareigos; 68–74 Apreiškiamos narių pareigos, vaikų palaiminimas ir krikštijimo būdas; 75–84 Duodamos sakramento maldos ir įstatymai, reguliuojantys narysę Bažnyčioje.*

IŠKILIMAS Kristaus ^bBažnyčios šiomis paskutinėmis dienomis, tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimtais metais nuo mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus atėjimo kūne, deramai ^csuorganizuotos ir įsteigtos pagal mūsų šalies įstatymus ketvirto mėnesio, vadinamo balandžiu, šeštąją dieną, pagal Dievo valią ir jo įsakymus,

2 duotus Džozefui Smitui jaunesniajam, kuris buvo Dievo ^apašauktas ir iššventintas Jėzaus Kristaus ^bapaštalas, kad būtų pirmasis šios bažnyčios ^cvyresnysis;

3 ir Oliveriui Kauderiui, kurį Dievas taip pat pašaukė Jėzaus

Kristaus apaštalas, kad būtų antrasis šios bažnyčios vyresnysis, ir iššventino jo ranka;

4 ir tai pagal malonę mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, kuriam tebūna visa šlovė ir dabar, ir per amžius. Amen.

5 Po to, kai šiam pirmajam vyresniajam tikrai buvo apreikšta, kad jo nuodėmės atleistos, jis vėl ^aišsipainiojo į pasaulio tuštybes.

6 Bet po to, kai per tikėjimą jis nuoširdžiai atgailavo ir nusižemino, Dievas tarnavo jam per šventą ^aangelą, kurio ^bveidas buvo kaip žaibo ir kurio apdarų skaistumas ir baltumas pranoko bet kokią kitą baltumą;

7 ir davė jam įsakymus, kurie jį ^aįkvėpė;

8 ir davė jam galią iš aukštybių iš anksto paruoštomis ^apriemonėmis išversti Mormono Knygą,

9 kurioje yra puolusios liaudies metraštis ir Jėzaus Kristaus ^aevangelijos ^bpilnatvė kitataučiams ir taip pat žydams;

10 kuri buvo duota ^aįkvėpimu ir ^akitiems patvirtinama angelų tarnavimu, ir per juos ^bskelbiama pasauliui,

11 įrodant pasauliui, kad šventieji Raštai yra ^atikri ir kad

20 1a DŽS–I 1:2.

b 3 Nef 27:1–8.

RR Bažnyčios pavadinimas; Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

c DS 21:3.

2a RR Įgaliojimas, valdžia; Pašaukti, pašauktas Dievo,

pašaukimas.

b RR Apaštalas.

c RR Vyresnysis.

5a DŽS–I 1:28–29.

6a DŽS–I 1:30–35.

RR Angelai.

b Mt 28:2–3.

8a RR Urimai ir

Tumimai.

9a RR Evangelija.

b DŽS–I 1:34.

10a Mor 7:29–32;

DS 5:11.

b Žr. „Trijų liudytojų

liudijimas“ ir

„Aštuonių liudytojų

liudijimas“

Mormono Knygos

pradžioje.

11a RR Raštai – Raštų

vertingumas.

Dievas ^bįkvepia žmones ir juos pašaukia savo „šventan darban šiame amžiuje ir kartoje taip pat kaip ir senovės kartose;

12 tu parodydamas, kad jis yra „tas pat Dievas vakar, šian dien ir per amžius. Amen.

13 Todėl turėdamas tokius svarius liudijimus, pasaulis pagal juos ir bus teisiamas, būtent visi, kurie nuo šiol susipažins su šiuo darbu.

14 Ir tie, kurie jį priims su tikėjimu ir vykdys „teisumą, gaus amžinojo gyvenimo ^bkarūną;

15 bet tie, kurie užkietins savo širdis „netikėjimu ir jį atmes, tai jiems atneš jų pačių pasmerkimą –

16 nes Viešpats Dievas pasakė tai; ir mes, bažnyčios vyresnieji, girdėjome ir liudijame apie šlovingojo jo Didenybės aukštybėse žodžius; jam tebūna šlovė per amžių amžius. Amen.

17 Per tai mes „žinome, kad yra ^bDievas danguje – beribis ir amžinas, nuo amžinybės iki amžinybės tas pat nekintantis Dievas, dangaus ir žemės ir viso, kas juose, supavidalintojas;

18 ir kad jis „sukūrė žmogų,

vyrą ir moterį, pagal savo ^batvaizdą ir savo panašumą sukūrė juos;

19 ir davė jiems įsakymus, kad jie turi „mylėti jį ir ^btarnauti jam, vieninteliam gyvajam ir tikrajam Dievui, ir kad jis būtų vienintelė esybė, kurią jie „garbintų.

20 Bet, per prasižengimą šiems šventiems įstatymams, žmogus tapo „juslinis ir ^bvelniškas ir tapo „puolusiu žmogumi.

21 Todėl, kaip parašyta jo duotuose Raštuose, Visagalis Dievas davė savo „Viengimį Sūnų.

22 Šis kentėjo „gundymus, bet nekreipė į juos dėmesio.

23 Jis buvo „nukryžiuotas, numirė ir trečią dieną ^bkėlėsi;

24 ir „pakilo į dangų, kad atsistėtų ^bTėvo dešinėje, valdyti visagale galia pagal Tėvo valią;

25 kad visi, kurie „įtikės ir bus pakrikštyti šventu jo vardu, ir ^bištvers tikėjime iki galo, būtų išgelbėti –

26 ne tik tie, kurie įtikėjo jam atėjus laiko „viduryje kūne, bet ir visi tie nuo pradžios, būtent visi, kurie gyveno iki jo atėjimo, kurie tikėjo ^bšventųjų pranašų

11b RR Įkvėpimas, įkvėpti.

c RR Šventas.

12a Hbr 13:8;

1 Nef 10:18–19;

Mrm 9:9–10;

DS 35:1; 38:1–4.

14a RR Teisus, teisumas.

b RR Amžinasis gyvenimas;

Išaukštinimas.

15a RR Netikėjimas.

17a DS 76:22–23.

b Joz 2:11.

RR Dievas, Dievybė.

18a RR Sukurti, sukūrimas.

b Pr 1:26–27; Mzj 7:27; Etr 3:14–17.

19a Paklšt 11:1; Mt 22:37;

Mor 10:32;

DS 59:5–6.

b Paklšt 6:13–15.

RR Tarnystė.

c RR Garbinimas.

20a RR Juslinis, juslingumas.

b RR Velnis.

c RR Prigimtinis žmogus.

21a RR Viengimis.

22a Mt 4:1–11; 27:40.

23a RR Nukryžiuotumas.

b RR Prikėlimas.

24a RR Pakilimas.

b RR Tėvas danguje;

Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

25a DS 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53.

b RR Išverti.

26a DS 39:1–3.

b JokK 4:4; 7:11;

Mzj 13:33.

žodžiais, kurie kalbėjo įkvėpti „Šventosios Dvasios dovanos, kurie tikrai visame „liudijo apie jį, turėtų amžinąjį gyvenimą,

27 kaip ir tie, kurie ateis vėliau, kurie patikės Dievo „dovanomis ir pašaukimais per Šventąją Dvasią, ^bliudijančia apie Tėvą ir apie Sūnų,

28 kurie – Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia – yra „vienas Dievas, beribis ir amžinas, be pabaigos. Amen.

29 Ir mes žinome, kad visi žmonės turi „atgailauti ir tikėti Jėzaus Kristaus varda, ir garbinti Tėvą jo vardu, ir išverti ^btikėjime jo vardu iki galo, arba jie negali būti „išgelbėti Dievo karalystėje.

30 Ir mes žinome, kad „išteisinimas mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus ^bmalone yra teisingas ir tikras;

31 ir taip pat žinome, kad „pašventinimas mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus malone yra teisingas ir tikras visiems tiems, kurie myli Dievą ir jam tarnauja ^bvisa savo galia, protu ir stiprybe.

32 Bet įmanoma žmogui ir „atpulti nuo malonės ir nutolti nuo gyvojo Dievo;

33 todėl bažnyčia tesisaugo ir visada meldžiasi, kad nepatektų į „pagundą;

34 taip, ir netgi tie, kurie pašventinti, taip pat tesisaugo.

35 Ir mes žinome, kad šie dalykai yra tikri ir, pasak Jono apreiškimų, nevalia nei „pridėti, nei atimti nuo jo knygos pranašystės, šventųjų ^bRaštų ar Dievo apreiškimų, kurie ateis vėliau per Šventosios Dvasios dovaną ir galią, Dievo „balsu arba angelų tarnavimu.

36 Ir Viešpats Dievas tai pasakė; ir tebus jo šventam vardui atiduodama garbė, galia bei šlovė dabar ir per amžius. Amen.

37 *Ir dar – kaip įsakymas bažnyčiai dėl krikšto*: visi, kurie nusizemina prieš Dievą ir nori „pasikrikštyti, ir ateina su ^bsudužusiomis širdimis ir atgailaujančiomis dvasiomis, ir paliudija prieš bažnyčią, kad jie tikrai atgailavo dėl visų savo nuodėmių ir pasiryžę priimti Jėzaus Kristaus „vardą, „apsisprendę tarnauti jam iki galo, ir savo „darbais tikrai parodo, kad gavo Kristaus Dvasios jų nuodėmėms „atleisti, krikštu bus priimti į jo bažnyčią.

38 *Kristaus bažnyčios vyresnių-*

26c Moz 5:58.

RR Šventoji Dvasia.

d RR Jėzus Kristus – Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį.

27a DS 18:32.

b DS 42:17.

28a Jn 17:20–22;

3 Nef 11:27, 36.

RR Dievas, Dievybė.

29a RR Atgailauti, atgaila.

b RR Tikėjimas, tikėti.

c RR Išgelbėjimas; Išpirkimo planas.

30a RR Išteisinimas, išteisinti.

b RR Malonė.

31a RR Pašventinimas.

b Paklšt 6:5; Mor 10:32.

32a RR Atsimetimas; Maištas, sukilimas.

33a RR Gundyti, gundymas.

35a Apr 22:18–19.

b RR Raštai.

c DS 18:33–36.

37a RR Krikštas, krikštyti.

b RR Sudužusi širdis.

c Mzj 5:7–9; 18:8–10.

RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus vardo priėmimas.

d RR Išverti.

e Jok 2:18.

RR Darbai.

f RR Nuodėmių atleidimas.

jų, kunigų, mokytojų, diakonų ir narių pareigos: ^aapaštalas yra vyresnysis, ir jo pašaukimas – ^bkrikštyti

39 ir ^aišventinti kitus vyresnius, kunigus, mokytojus ir diakonus;

40 ir ^apateikti duoną ir vyną – Kristaus kūno ir kraujo simbolius;

41 ir uždedant ^arankas ^bpatvirtinti pakrikštytuosius į bažnyčią ugnies ir ^cŠventosios Dvasios krikštui, pagal Raštus;

42 ir mokyti, aiškinti, raginti, krikštyti bei ^bprižiūrėti bažnyčią;

43 ir patvirtinti bažnyčią uždedant rankas bei suteikiant Šventąją Dvasią;

44 ir vesti visus susirinkimus.

45 Vyresnieji turi ^avesti susirinkimus pagal tai, kaip juos veda Šventoji Dvasia, pagal Dievo įsakymus ir apreiškimus.

46 ^aKunigo pareiga yra pamokslauti, ^bmokyti, aiškinti, raginti ir krikštyti bei pateikti sakramentą,

47 ir lankytis kiekvieno nario namuose, ir raginti juos ^amelstis ^bbalsu ir slaptoje bei vykdyti visas ^cšeimos pareigas.

48 Ir jis taip pat gali ^aišventinti kitus kunigus, mokytojus ir diakonus.

49 Ir jis turi vesti susirinki-

mus, kai nedalyvauja nė vienas vyresnysis;

50 bet kai dalyvauja vyresnysis, jis turi tik pamokslauti, mokyti, aiškinti, raginti ir krikštyti,

51 ir lankytis kiekvieno nario namuose, ragindamas juos melstis balsu ir slaptoje bei vykdyti visas šeimos pareigas.

52 Vykdamas visas šias pareigas, kunigas, jei aplinkybės reikalauja, turi ^apadėti vyresniajam.

53 ^aMokytojo pareiga yra nuolat ^bprižiūrėti bažnyčią, būti su jais ir juos stiprinti;

54 ir žiūrėti, kad bažnyčioje nebūtų nedorybės, nei ^agrubumo vienas kito atžvilgiu, nei melavimo, šmeižimo, nei ^bpikta kalbėjimo;

55 ir žiūrėti, kad bažnyčia dažnai rinktųsi drauge, ir taip pat žiūrėti, kad visi nariai vykdytų savo pareigas.

56 Ir jis turi vesti susirinkimus, kai nedalyvauja vyresnysis ar kunigas;

57 ir, jei aplinkybės reikalauja, jam visada, visose jo bažnytinėse pareigose, turi padėti ^adiakonai.

58 Bet nei mokytojai, nei diakonai nėra įgalioti krikštyti, pateikti sakramentą ar uždėti rankas;

59 tačiau, jie turi išpėti, aiškin-

38a RR Apaštalas.

^b 3 Nef 11:21–22.

39a Mor 3:1–4;

DS 107:58.

40a RR Sakramentas.

41a RR Rankų

uždėjimas.

^b DS 33:11, 14–15; 55:3.

^c RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

45a Mor 6:9; DS 46:2.

46a DS 84:111; 107:61.

RR Kunigas (Aarono kunigystėje).

^b RR Mokyti,

mokytojas.

47a 1 Tim 2:8.

^b DS 19:28.

^c RR Šeima.

48a RR Išventinti,

išventinimas.

52a DS 107:14.

53a RR Mokytojas

(Aarono

kunigystėje).

^b RR Saugoti, sargas,

sargybinis.

54a 1 Tes 5:11–13.

^b RR Pikta kalbėjimas.

57a RR Diakonas.

ti, raginti ir mokyti, ir kviesti visus ateiti pas Kristų.

60 Kiekvienas „vyresnysis, kunigas, mokytojas ar diakonas turi būti iššventintas pagal Dievo jam duotus dovanas ir ^bpašaukimus; ir jis turi būti iššventintas Šventosios Dvasios galia, esančia tame, kuris jį iššventina.

61 Tie vyresnieji, sudarantys šią Kristaus bažnyčią, turi susitikti konferencijoje kartą per tris mėnesius arba laikas nuo laiko, kaip nurodys ar paskirs minėtos konferencijos;

62 ir minėtos konferencijos turi sutvarkyti visus bažnyčios reikalus, kuriuos tuo metu reikia sutvarkyti.

63 Vyresnieji savo pažymėjimus turi gauti iš kitų vyresniųjų, „balsavimu bažnyčios, kuriai jie priklauso, arba iš konferencijų.

64 Kiekvienas kunigas, mokytojas ir diakonas, kurį iššventino kunigas, gali iškart iš jo paimti „pažymą, kuri, ją pateikus vyresniajam, duos jam teisę gauti pažymėjimą, įgaliojantį jį atlikti savo pašaukimo pareigas; arba jis gali jį gauti iš konferencijos.

65 Ten, kur yra deramai suorganizuotas bažnyčios skyrius, joks asmuo neturi būti „iššventinamas į jokią pareigybę šioje

bažnyčioje be tos bažnyčios ^bbalsavimo.

66 Bet pirmininkaujantys vyresnieji, keliaujantys vyskupai, aukštieji tarėjai, aukštieji kunigai ir vyresnieji turi privilegiją iššventinti ten, kur nėra bažnyčios skyriaus, kad galėtų būti atliktas balsavimas.

67 Kiekvienas aukštosios kunigystės prezidentas (arba pirmininkaujantis vyresnysis), „vyskupas, aukštasis tarėjas ir ^baukštasis kunigas turi būti iššventinti pagal „aukštosios tarybos vadovybės arba visuotinės konferencijos nurodymą.

68 *Krikštu priimtų narių* „pareigos: vyresniesiems ar kunigams turi būti duota pakankamai laiko viską jiems išaiškinti apie Kristaus bažnyčią kol jie ^bsupras, prieš tai, kai jie priims „sakramentą ir bus patvirtinti vyresniųjų ^drankų uždėjimu, kad viskas būtų padaryta tvarkingai.

69 Ir nariai turi parodyti bažnyčiai ir taip pat vyresniesiems dievotų elgesiu ir kalba, jog jie to verti, kad būtų „darbai ir tikėjimas, atitinkantys šventuosius Raštus – ^bšventai vaikščiodami priešais Viešpatį.

70 Kiekvienas Kristaus bažnyčios narys, turintis vaikų, turi juos atvesti priešais bažnyčią pas vyresnius, kurie turi uždėti ant jų savo rankas Jėzaus

60a RR Vyresnysis.
b RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.
63a RR Bendras sutikimas.
64a DS 20:84; 52:41.
65a RR Iššventinti,

iššventinimas.
b DS 26:2.
RR Bendras sutikimas.
67a RR Vyskupas.
b RR Aukštasis kunigas.
c RR Aukštoji taryba.

68a RR Pareiga.
b RR Supratimas.
c RR Sakramentas.
d RR Rankų uždėjimas.
69a Jok 2:14–17.
b RR Šventumas.

Kristaus vardu, ir jo vardu juos „palaiminti.

71 Niekas negali būti priimtas į Kristaus bažnyčią, jeigu jis nesulaukė „atsakomybės prieš Dievą amžiaus ir nepajėgus „atgailauti.

72 Visiems atgailaujantiems „krikštą reikia atlikti taip:

73 Dievo pašauktas ir turintis Jėzaus Kristaus įgaliojimą krikštyti asmuo įeis į vandenį kartu su asmeniu, kuris atėjo, kad būtų pakrikštytas ir, kreipdamasis į jį ar ją vardu, sakys: Jėzaus Kristaus pavedimu, aš krikštiju tave Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu. Amen.

74 Tada jis „panardins jį arba ją į vandenį ir vėl iškels iš vandens.

75 Reikalinga, kad bažnyčia dažnai susirinktų „valgyti duonos ir gerti vyno Viešpačiui Jėzui „atminti;

76 ir tai pateiks vyresnysis arba kunigas; ir štai „kaip jis tai pateiks: jis atsiklaups kartu su bažnyčia ir šauksis Tėvo iškilmingoje maldoje, sakydamas:

77 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šią „duoną sieloms visų tų, kurie jos valgo, kad valgytų tavo Sūnaus kūnui

atminti ir „liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, kad jie pasiryžę „priimti tavo Sūnaus vardą, visuomet jį atminti ir „laikytis jo įsakymų, kuriuos jis davė jiems, kad jo „Dvasia visuomet būtų su jais. Amen.

78 Vyno pateikimo „tvarka: taip pat jis paims „taurę ir sakys:

79 O Dieve, Amžinasis Tėve, mes prašome tavęs tavo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardu palaiminti ir pašventinti šį „vyną sieloms visų tų, kurie jo geria, kad jie darytų tai atminti tavo Sūnaus kraują, kuris pralietas dėl jų; kad liudytų tau, o Dieve, Amžinasis Tėve, jog jie visuomet atmena jį, kad jo Dvasia būtų su jais. Amen.

80 Su kiekvienu prasižengusiu ar pagautu nusikaltus Kristaus bažnyčios nariu turi būti elgiamasi kaip nurodo Raštai.

81 Atskirų bažnyčių, sudarančių Kristaus bažnyčią, pareiga bus – siųsti vieną ar daugiau savo mokytojų dalyvauti įvairiose bažnyčios vyresniųjų rengiamose konferencijose,

82 su visų narių, prisidėjusių prie bažnyčios po paskutinės konferencijos, „vardų sąrašu; arba siųsti kito kunigo ranka, kad vienas iš vyresniųjų, kurį laikas nuo laiko paskirs kiti

70a RR Laiminti, palaimintas, palaiminimas – Vaikų laiminimas.
71a DS 18:42; 29:47; 68:25–27.
RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Krikštas, krikštyti –

Krikšto reikalavimai.
b RR Atgailauti, atgaila.
72a 3 Nef 11:22–28.
74a RR Krikštas, krikštyti – Krikštas panardinant.
75a ApD 20:7.
b RR Sakramentas.
76a Mor 4:1–3.
77a Lk 22:19.

b Mzj 18:8–10; DS 20:37.
c Mzj 5:8–12.
d RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.
e Jn 14:16.
78a Mor 5:1–2.
b Lk 22:20.
79a DS 27:2–4.
82a Mor 6:4.

vyresnieji, galėtų knygoje vesti visos bažnyčios visų vardų sąrašą;

83 ir taip pat, jei kuris buvo „išmestas iš bažnyčios, kad jų vardai būtų ištrinti iš visuotinio bažnyčios vardų sąrašo.

84 Visi nariai, išsikeliantys iš bažnyčios pagal gyvenamą vietą, vykstantys į bažnyčią, kur

jų nepažįsta, gali paimti laišką, patvirtinantį, kad jie yra pilna-teisiai ir turintys gerą vardą nariai, kurį gali pasirašyti bet kuris vyresnysis ar kunigas, jei laišką gaunantis narys asmeniškai pažįsta tą vyresnįjį ar kunigą, arba jį gali pasirašyti bažnyčios mokytojai ar diakonai.

21 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Fajete, Niujorko valst., 1830 m. balandžio 6 d. (History of the Church, 1:74–79). Šis apreiškimas duotas, kai minėta dieną Piterio Vitmerio vyresniojo namuose buvo organizuojama Bažnyčia. Dalyvavo šeši iki tada pakrikštyti žmonės. Šie asmenys vienbalsiai išreiškė norą ir pasiryžimą organizuotis, kaip Dievas įsakė (žr. 20 skyrių). Jie taip pat balsavo, kad priimtų ir palaikytų Džozefą Smitą jaunesnįjį ir Oliverį Kauderį Bažnyčios pirmininkaujančiais pareigūnais. Tada, uždėjęs rankas, Džozefas iššventino Oliverį Bažnyčios vyresniuoju, ir Oliveris panašiai iššventino Džozefą. Pateikę sakramentą, Džozefas ir Oliveris uždėjo rankas atskirai ant kiekvieno žmogaus, kad suteiktų Šventąją Dvasią ir kiekvieną jų patvirtintų Bažnyčios nariu.

1–3 Džozefas Smitas pašaukiamas regėtoju, vertėju, pranašu, apaštalu ir vyresniuoju; 4–8 Jo žodis vadovaus Sionės reikalui; 9–12 Šventieji tikės žodžiais, kuriuos jis kalba, įkvėptas Guodėjo.

ŠTAI, jūs vesite „metraštį; ir jame Dievo Tėvo valia ir jūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malone tu būsi vadinamas ^bregėtoju, vertėju, pranašu, Jėzaus Kristaus „apaštalu, Bažnyčios vyresniuoju,

2 Šventosios Dvasios „įkvėptu padėti jos pagrindą ir statyti ją švenčiausiajam tikėjimui.

3 Ši „bažnyčia ^bsuorganizuota ir įsteigta tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimtųjų jūsų Viešpaties metų ketvirto mėnesio, vadinamo balandžiu, šeštąją dieną.

4 Todėl tu, turiu galvoje bažnyčią, skirk dėmesį visiems jo „žodžiams ir įsakymams, kuriuos jis tau duos, kai juos gaus, vaikščiodamas su visu ^bšventumu priešais mane;

83a Iš 32:33;
Al 5:57;
Mor 6:7.
RR Pašalinimas iš
bažnyčios,
ekskomunikavimas.

21 1a DS 47:1;
69:3–8; 85:1.
b RR Regėtojas.
c RR Apaštalas.
2a RR Įkvėpimas,
įkvėpti.

3a RR Pastarųjų Dienų
Šventųjų Jėzaus
Kristaus Bažnyčia.
b DS 20:1.
4a RR Raštai.
b RR Šventumas.

5 nes jo "žodį priimsite, lyg iš mano paties burnos, – su visa kantrybe ir tikėjimu.

6 Nes jei tai darysite, pragaro "vartai jūsų nenugalės; taip, ir Viešpats Dievas išsklaidys ^btamsos galias prieš jus ir "supurtys dangus jūsų labui ir savo vardo "šlovei.

7 Nes taip sako Viešpats Dievas: jį aš įkvėpiau vykdyti "Sionės reikalą su didžia galia į gera; ir aš žinau jo stropumą, ir girdėjau jo maldas.

8 Taip, aš mačiau jo verksmą dėl Sionės ir padarysiu, kad jis dėl jos daugiau nebegegdes; nes atėjo jo džiūgavimo dienos, kadangi jo nuodėmės "atleistos ir parodyta, kad aš laiminu jo darbus.

9 Nes štai, aš "laiminsiu visus dirbančius mano ^bvynuogyne

didžiu palaiminimu, ir jie tikės jo žodžiais, kuriuos per mane davė jam "Guodėjas, kuris "apreiškia, kad Jėzus buvo "nuodėmingų žmonių "nukryžiuotas už "pasaulio nuodėmes, taip, dėl nuodėmių atleidimo "atgailaujančiai širdžiai.

10 Todėl aš noriu, kad jį "išventintum tu, Oliveri Kauderi, mano apaštale;

11 ir tai apeiga tau, kad būtum vyresnysis po jo ranka, jam esant "pirmuoju tau, idant tu galėtum būti šios Kristaus bažnyčios, nešiojančios mano vardą, vyresnysis

12 ir pirmasis šios bažnyčios pamokslautojas bažnyčiai ir priešais pasaulį, taip, priešais kitataučius; taip, ir taip sako Viešpats Dievas, – štai, taip pat ir "žydams. Amen.

22 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Mančesteryje, Niujorko valst., 1830 m. balandžio mėn. (History of the Church, 1:79–80). Šis apraiškimas Bažnyčiai duotas dėl to, kad kai kurie, krikštyti anksčiau, norėjo prisidėti prie Bažnyčios be pakartotino krikšto.

1 Krikštas yra naujoji ir nesibai-giančioji sandora; 2–4 Būtina, kad pakrikštytų įgaliotas asmuo.

ŠTAI, aš sakau jums, kad šituo panaikinau visas "senąsias sandoras; ir tai yra nauja ir

5a DS 1:38.
RR Palaikyti
bažnyčios vadovus;
Pranašas.
6a Mt 16:18;
DS 10:69.
b Kol 1:12–13.
c DS 35:24.
d RR Šlovė.
7a RR Sionė.
8a DS 20:5–6.

9a 1 Nef 13:37;
JokK 5:70–76.
b RR Viešpaties
vynuogynas.
c RR Guodėjas.
d RR Liudyti.
e RR Nuodėmė.
f RR Nukryžiuojimas.
g 1 Jn 2:2.
RR Pasaulis –
Žmonės, kurie

nepaklūsta
įsakymams.
h RR Sudužusi širdis.
10a RR Išventinti,
išventinimas.
11a DS 20:2.
12a 1 Nef 13:42;
DS 19:27; 90:8–9.
22 1a Hbr 8:13;
3 Nef 12:46–47.

^bnesibaigianti sandora, būtent ta, kuri buvo nuo pradžios.

2 Todėl nors žmogus būtų pakrikštytas šimtą kartų, iš to jam jokios naudos, nes jūs negalite įeiti pro ankštuosius vartus Mozės ^aįstatymu ar savo ^bnegyvais darbais.

3 Nes būtent dėl jūsų negyvų darbų aš nurodžiau įsteigti man šią paskutinę sandorą ir šią bažnyčią, kaip senovės dienomis.

4 Todėl įeikite pro ^avartus, kaip aš įsakiau, ir nebandykite ^bpatarinėti savo Dievui. Amen.

23 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oliveriui Kauderiui, Hairumui Smitui, Samueliui H. Smitui, Džozefui Smitui vyresniajam ir Džozefui Knaitui vyresniajam Mančesteryje, Niujorko valst., 1830 m. balandžio mėn. (History of the Church, 1:80). Kadangi penki išvardinti asmenys karštai troško sužinoti savo individualias pareigas, pranašas pasiteiravo Viešpaties ir gavo šį apraiškimą.

1–7 Šie vieni pirmųjų mokinių pašaukti pamokslauti, raginti ir stiprinti Bažnyčią.

ŠTAI, aš tariau tau, Oliveri, Skeletą žodžių. Štai, tu esi palaimintas ir nesmerkiamas. Bet saugokis ^aišdidumo, kad nepatektum į ^bpagundą.

2 Pareikšk apie savo pašaukimą bažnyčiai ir taip pat prieš pasaulį, ir tavo širdis bus atverta skelbti tiesą nuo šiol ir per amžius. Amen.

3 Štai, aš tariau tau, Hairumai, keletą žodžių; nes ir tu nesmerkiamas, ir tavo širdis atverta, ir liežuvis atrištas; ir tavo pašaukimas – raginti ir nuolat ^astiprinti bažnyčią. Todėl tavo

pareiga yra amžinai susijusi su bažnyčia; ir tai dėl tavo šeimos. Amen.

4 Štai, aš tariau keletą žodžių tau, ^aSamueli; nes ir tu nesmerkiamas, ir tavo pašaukimas – raginti ir stiprinti bažnyčią; ir tu dar nesi pašauktas pamokslauti priešais pasaulį. Amen.

5 Štai, aš tariau keletą žodžių tau, Džozefai; nes tu taip pat nesmerkiamas, ir tavo pašaukimas taip pat – raginti ir stiprinti bažnyčią; ir tai tavo pareiga nuo šiol ir per amžius. Amen.

6 Štai, šiais žodžiais, Džozefai Knaitai, apraiškiu tau, kad privalai paimti savo ^akryžių, tai yra privalai ^bbalsu ^cmelstis tiek

1 ^b DS 66:2.

RR Sandora; Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

2 ^a Gal 2:16.

RR Mozės įstatymas.

^b Mor 8:23–26.

4 ^a Mt 7:13–14;

Lk 13:24;

2 Nef 9:41;

31:9, 17–18;

3 Nef 14:13–14.

RR Krikštas, krikštyti.

^b JokK 4:10.

23 1 ^a RR Išdidumas.

^b RR Gundyti, gundymas.

3 ^a DS 81:4–5; 108:7.

4 ^a DŽS–I 1:4.

6 ^a Mt 10:38;

3 Nef 12:30.

^b DS 20:47, 51.

^c RR Malda.

prieš pasaulį, tiek ir slaptoje, ir savo šeimoje, ir tarp savo draugų, ir visur.

7 Ir štai, tavo pareiga – „prisi-

jungti prie tikrosios bažnyčios ir savo kalba nuolat raginti, idant galėtum gauti darbininko atlygį. Amen.

24 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1830 m. liepos mėn. (History of the Church, 1:101–103). Nors nuo Bažnyčios įkūrimo praėjo mažiau kaip keturi mėnesiai, persekiojimas pasidarė nuožmus, ir saugumo sumetimais vadovai turėjo dalinai slapstyti. Tuo metu ir duoti šie trys apraiškimai jiems sustiprinti, padrąsinti ir pamokyti.

1–9 Džozefas Smitas pašauktas versti, pamokslauti ir aiškinti Raštus; 10–12 Oliveris Kauderis pašauktas skelbti evangeliją; 13–19 Apreiškimas įstatymas, susijęs su stebuklais, prakeiksmiais, dulkių nusikratymu nuo kojų ir ėjimu be piniginių ar kelionmaišio.

ŠTAI, tu buvai pašauktas ir išrinktas rašyti Mormono Knygą ir mano tarnystėn; ir aš iškėliau tave iš tavo suspaudimų ir patariau tau, tad esi išvaduotas iš visų savo priešų ir išvaduotas nuo Šetono galių ir iš tamsos!

2 Tačiau esi nepateisinamas dėl savo „prasižengimų; tačiau eik ir daugiau nebenusidėk.

3 ^aIšaukštink savo pareigybę; ir kai apsisėsi savo laukus ir juos apsaugosi, skubiai keliauk į bažnyčią ^bKolzvilyje, Fajete ir Mančesteryje, ir jie ^cparems

tave; ir aš juos palaiminsiu tiek dvasiškai, tiek laikinai;

4 bet jeigu jie tavęs nepriims, užuot palaiminęs aš siūsiu jiems prakeiksmą.

5 Ir tu toliau šauksiesi Dievo mano vardu ir rašysi tai, ką tau duos „Guodėjas, ir aiškinsi visus Raštus bažnyčiai.

6 Ir tą pat akimirką bus tau duota, ką „kalbėti bei rašyti, ir jie klausys to, arba užuot palaiminęs aš siūsiu jiems prakeiksmą.

7 Nes tu visą savo „tarnystę pašvėsi Sionei; ir tame turėsi stiprybės.

8 Būk ^bkantrus ^bsuspaudimuose, nes jų patirsi daug; bet ^cištverk juos, nes, štai, aš esu su tavimi, net iki tavo dienų ^dpabaigos.

9 O laikinuosiuose darbuose tu neturėsi stiprybės, nes tai ne tavo pašaukimas. Rūpinkis savo

7a RR Krikštas, krikštyti – Krikštas būtinas.

24 2a DS 1:31–32.

3a JokK 1:19; 2:2.

b DS 26:1; 37:2.

c DS 70:12.

5a RR Guodėjas.

6a Iš 4:12; Mt 10:19–20;

Lk 12:11–12;

Hel 5:18–19;

DS 84:85; 100:5–8;

Moz 6:32.

7a RR Tarnystė.

8a RR Kantrybė.

b RR Pasipriešinimas.

c RR Išverti.

d Mt 28:20.

“pašaukimu ir turėsi kuo išaukštinti savo pareigybę ir išaiškinti visus Raštus; ir toliau uždėjinėk rankas ir patvirtink bažnyčias.

10 Ir tavo brolis Oliveris toliau neš mano vardą priešais pasaulį ir taip pat bažnyčiai. Ir jis nemans, kad jis gali pakankamai pasakyti mano reikalų; ir štai, aš su juo iki galo.

11 Manyje jis turės šlovę, o ne iš savęs, ar tai būtų silpnume, ar stiprybėje, ar nelaisvėje, ar laisvėje;

12 ir visada ir visur jis atvers savo burną ir “skelbs mano evangeliją lyg ^btrimito balsu, ir dieną, ir naktį. Ir aš jam duosiu tokią stiprybę, kokios žmonės dar nežinojo.

13 Neprašykite “stebuklų, nebent aš ^bįsakyčiau, išskyrus ‘velnių ^dišvaramą, ligonių ^egydymą ir prieš ^fnuodingas gyvates, ir prieš mirtinus nuodus;

14 ir “to jūs nedarysite, nebent jūsų paprašys tie, kurie to nori, kad išsipildytų Raštai; nes jūs elgsitės pagal tai, kas parašyta.

15 Ir į kokią vietą “benueisite, ir jūsų nepriims mano vardu, užuot palaiminę palikite praekisumą, nusikratydami ^bdulkes nuo savo kojų prieš juos, kaip liudijimą, ir pakelėje nusivalydami kojas.

16 Ir bus taip, jog kiekvieną, kuris prieš jus pakels savo ranką smurtaudamas, jūs mano vardu įsakysite ištikti, ir štai, aš juos ištiksiu pagal jūsų žodžius man tinkamu metu.

17 Ir kiekvienas, kuris su tavimi bylinėsis, bus pasmerktas įstatymo.

18 Ir tu neimsi nei “piniginės, nei kelionmaišio, nei lazdu, nei dviejų apsiaustu, nes reikiamą valandą bažnyčia tau duos, ko tau reikia, kas dėl maisto ir drabužių, ir batų, ir pinigų, ir kelionmaišio.

19 Nes tu pašauktas “genėti mano vynuogyną didžiu genėjimu, taip, būtent paskutinį kartą; taip, ir taip pat visi, kuriuos tu ^biššventinai; ir jie elgsis būtent pagal šį modelį. Amen.

25 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1830 m. liepos mėn. (History of the Church, 1:103–104). (Žr. 24 skyriaus įvadą). Šis apreiškimas paskelbia Viešpaties valią Emai Smit, pranašo žmonai.

9a RR Prievaizdas, prievaizdavimas.
12a RR Pamokslauti, skelbti.
b DS 34:6.
13a RR Stebuklas; Ženklas.
b 1 Nef 17:50.
c RR Dvasia – Piktosios dvasios.

d Mk 16:17.
e RR Išgydyti, išgydymai.
f ApD 28:3–9; DS 84:71–72; 124:98–99.
14a RR Patarnavimas ligoniams.
15a Mt 10:11–15.
b Mk 6:11;

Lk 10:11; DS 60:15; 75:19–22; 99:4–5.
18a Mt 10:9–10; Lk 10:4; DS 84:78–79.
19a JokK 5:61–74; DS 39:17; 71:4.
b RR Iššventinti, iššventinimas.

1–6 *Ema Smit, išrinktoji ponia, pašaukta padėti savo vyrui ir jį paguosti; 7–11 Ji taip pat pašaukta rašyti, aiškinti Raštus ir rinkti himnus; 12–14 Viešpačiui teisiųjų giesmė yra malda; 15–16 Šiame apreiškime pateikti paklusnumo principai taikomi visiems.*

ISIKLAUSYK į Viešpaties, savo Dievo, balsą, kai aš kalbu tau, Ema Smit, mano dukra; nes iš tiesų sakau tau, kad visi, kurie „priima mano evangeliją, yra sūnūs ir dukros mano ^bkaralystėje.

2 Duodu tau apreiškimą dėl mano valios; ir jei būsi ištikima ir „vaikščiosi priešais mane ^bdoros takais, aš apsaugosiu tavo gyvybę ir tu gausi „paveldą Sionėje.

3 Štai, tavo „nuodėmės tau atleistos, ir tu esi išrinktoji ponia, kurią aš ^bpašaukiau.

4 Nemurmėk dėl dalykų, kurių nematei, nes jie sulaikyti nuo tavęs ir nuo pasaulio, kas yra mano išmintis ateičiai.

5 Ir tavo pašaukimo pareigos bus „paguosti mano tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį, tavo vyrą, jo suspaudimuose guodžiančiais žodžiais romumo dvasioje.

6 Ir tu eisi su juo, kai jis eis, ir būsi jam raštininke, kol ten nebus kito, kad būtų jam raštininku, idant galėčiau siųsti savo tarną Oliverį Kauderį visur, kur nusprėšiu.

7 Ir po jo ranka tu būsi „išventinta aiškinti Raštus ir raginti bažnyčią taip, kaip tau nurodys mano Dvasia.

8 Nes jis uždės ant tavęs savo „rankas, ir tu gausi Šventąją Dvasią, ir savo laiką skirsi rašyti ir daug mokyti.

9 Ir tau nereikia bijoti, nes tavo vyras rems tave bažnyčioje; nes jo „pašaukimas yra dėl jų, kad jiems būtų ^bapreikšta viskas, ką tik aš nusprėšiu, pagal jų tikėjimą.

10 Ir iš tiesų sakau tau, jog tu atidėsi į šalį šio „pasaulio ^bdalykus ir „sieksi geresniojo pasaulio dalykų.

11 Ir tau taip pat bus duota sudaryti šventų „himnų rinkinį, kaip tau bus duota, ką man malonu turėti savo bažnyčioje.

12 Nes mano sielai patinka „širdies ^bgiesmė; taip, teisiųjų giesmė yra malda man, ir į tai bus atsakyta palaima ant jų galvų.

13 Todėl pakylėk savo širdį ir

25 1a Jn 1:12.

RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

b RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

2a RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

b RR Dorybė.

c DS 52:42; 64:30; 101:18.

RR Sionė.

3a Mt 9:2.

b RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

5a RR Užuojauta.

7a Arba skirti pareigoms. Žr. RR Skyrimas pareigoms.

8a RR Rankų uždėjimas.

9a RR Pašaukti, pašauktas Dievo,

pašaukimas;

Prašašas.

b RR Prašašystė, prašašauti; Apreiškimas.

10a RR Pasaulietiškumas.

b RR Geisti; Turtai.

c Etr 12:4.

11a RR Himnas.

12a RR Širdis.

b 1 Met 16:9.

RR Giedoti.

džiūgauk, ir glauskis prie tavo sudarytų sandorų.

14 Išlik "romumo dvasioje ir saugokis ^bišdidumo. Tegul tavo siela džiaugiasi savo vyru ir šlove, kuri jam teks.

15 Nuolat laikykis mano iša-

kymų ir gausi "teisumo ^bkarūną. Ir jei šito nedarai, tu negali "ateiti ten, kur aš esu.

16 Ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad tai yra mano "balsas visiems. Amen.

26 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui, Oliveriui Kauderiui ir Džonui Vitmeriui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1830 m. liepos mėn. (History of the Church, 1:104). (Žr. 24 skyriaus įvadą).

1 Jiems nurodyta tyrinėti Raštus ir pamokslauti; 2 Patvirtintas bendro sutikimo įstatymas.

ŠTAI, aš sakau jums, kad savo laiką pašvesite "tyrinėti Raštus ir pamokslauti, ir patvirtinti bažnyčią ^bKolzvilijje, ir dirbti visus savo reikalingus žemės

darbus, kol po to vyksite į vakarus surengti kitą konferenciją; ir tada jums bus atskleista, ką daryti.

2 Ir bažnyčioje viskas bus daroma "bendru sutikimu, per daugybę maldos ir tikėjimo, nes jūs viską gausite tikėjimu. Amen.

27 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Harmonyje, Pensilvanijos valst., 1830 m. rugpjūčio mėn. (History of the Church, 1:106–108). Ruošdamasis religiniam susirinkimui, kuriame turėjo būti pateikiamas duonos ir vyno sakramentas, Džozefas išėjo vyno. Jis susitiko dangišką pasiuntinį ir gavo šį apreiškimą, kurio dalis buvo užrašyta tuomet, o likusi dalis – rugsėjo mėnesį. Dabar Bažnyčios sakramento susirinkimuose vietoje vyno vartojamas vanduo.

1–4 Nustatyti simboliai, vartotini priimant sakramentą; 5–14 Kristus ir visų evangelijos laikotarpių jo tarnai turi priimti sakramentą; 15–18 Apisiginkluokite visais Dievo ginklais.

KLAUSYKITE Jėzaus Kristaus, savo Viešpaties, savo Dievo ir savo Išpirkėjo, kurio žodis "gyvas ir galingas, balso.

2 Nes štai, aš sakau jums, kad neturi reikšmės, ką valgysite ar

14a RR Romus, romumas.
b RR Išdidumas.

15a RR Teisus, teisumas.
b RR Karūna, vainikas; Išaukštinimas.

c Jn 7:34.

16a DS 1:38.

26 1a RR Raštai – Raštų vertingumas.
b DS 24:3; 37:2.

2a 1 Sam 8:7;
Mzj 29:26.

RR Bendras sutikimas.

27 1a Hel 3:29; DS 6:2.

gersite priimdami „sakramentą, jei tai darysite su akimi, pašvęsta vien mano ^bšlovei, atmindami priešais Tėvą mano kūną, paguldytą dėl jūsų, ir mano ^ckraują, pralieta, kad būtų ^aatleistas jūsų nuodėmės.

3 Todėl aš jums išsakau nepirkti vyno nei stipraus gėrimo iš savo priešų.

4 Taigi jūs negersite nieko tokio, nebent jūsų pačių šviežiai pagamintą, taip, šioje mano Tėvo karalystėje, kuri bus patatyta žemėje.

5 Štai, tai mano išmintis; todėl nesistebėkite, nes ateina valanda, kada aš žemėje ^agersiu vynmedžio vaisiaus su jumis ir su ^bMoroniu, kuri pasiunčiau pas tave apreikšti Mormono Knygą, kurioje yra mano nesibaigiančios evangelijos pilnatvė, kuriam įteikiau Efraimo ^clazdos metraščio raktus;

6 ir taip pat su ^aEliju, kuriam įteikiau visų dalykų, ištartų visų šventųjų pranašų nuo pasaulio pradžios burna apie paskutines dienas, atstatymo raktus;

7 ir taip pat su Jonu, sūnumi Zacharijaus, kuri jis ^a(Elijas)

aplankė ir pažadėjo, kad jis turės sūnų ir kad šis turi vadintis ^bJonu, ir kad jis bus pripildytas Elijo dvasios;

8 Jonu, kuri pasiunčiau pas jus, mano tarnai, Džozefai Smitai jaunesnysis ir Oliveri Kauderi, kad jus išventintų į pirmąją ^akunigystę, kurią gavote, kad būtumėte pašaukti ir ^bišventinti taip, kaip ^cAaronas;

9 ir taip pat su ^aElija, kuriam įteikiau raktus galios ^batgręžti tėvų širdis į vaikus ir vaikų širdis į tėvus, kad visa žemė nebūtų ištikta prakeiksmu;

10 ir taip pat su Juozapu ir Jokūbu, ir Izaoku, ir Abraomu – jūsų tėvais, dėl kurių tebegalioja ^apažadai;

11 ir taip pat su Mykolu, arba ^aAdomu, visų tėvu, visų kunigaikščių, Senaamžiu;

12 ir taip pat su Petru ir Jokūbu, ir Jonu, kuriuos pasiunčiau pas jus, per kuriuos jus ^aišventinau ir patvirtinau būti ^bapaštalais bei ypatingais mano vardo ^cliudytojais ir nešioti savo tarnystės ir tų pačių dalykų, kuriuos apreikšiau jiems, raktus;

13 kuriems aš ^aįteikiau savo karalystės ^braktus ir ^cevangelijos

2a RR Sakramentas.

b RR Šlovė.

c RR Kraujas.

d RR Nuodėmių atleidimas.

5a Mt 26:29; Mk 14:25; Lk 22:18.

b DžS–I 1:30–34.

c Ez 37:16.

RR Efraimas – Efraimo,

Arba Juozapo, lazda.

6a RR Elijas.

7a Lk 1:17–19.

b Lk 1:13; DS 84:27–28.

8a DS 13:1.

RR Aaronas kunigystė.

b RR Išventinti, išventinimas.

c Iš 28:1–3, 41;

DS 107:13.

9a 1 Kar 17:1–22;

2 Kar 1–2;

DS 2:1–3; 110:13–16;

DžS–I 1:38–39.

RR Elijas;

Genealogija.

b RR Genealogija.

10a RR Abraomo sandora.

11a RR Adomas.

12a DžS–I 1:72.

RR Melchizedeko kunigystė.

b RR Apaštalas.

c ApD 1:8.

13a Mt 16:19.

b RR Kunigystės raktai.

c RR Evangelija.

“laikotarpī ‘paskutiniesiems laikams bei laikų ^fpilnatvei, kada aš surinksiu į ^sviena viską – tai, kas danguje ir tai, kas žemėje;

14 ir taip pat su visais tais, kuriuos mano tėvas “davė man iš pasaulio.

15 Todėl pakylėkite savo širdis ir džiūgaukite, ir susijuoskite strėnas, ir apsiginkluokite visais mano “ginklais, kad galėtumėte pikta dieną atsilaikyti, padarę viską, kad galėtumėte ^bstovėti.

16 Tad stovėkite, “apsijuosę strėnas ^btiesa, užsidėję ^cteisu-

mo “antkrūtinį ir apsiavē kojas “ramybės evangelijos, kurią jums įteikė mano siūsti ^fangelai, parengtimi;

17 pasiėmę tikėjimo skydą, su kuriuo būsite pajėgūs užgesinti visas “ugningas nelabųjų strėles;

18 ir pasiimkite išgelbėjimo šalną bei mano Dvasios, kurią išliesiu ant jūsų, kalaviją ir mano žodį, kurį jums apreiškiu, ir sutarkite dėl visko, ko prašote iš manęs, ir būkite ištikimi, kol aš ateisiu, ir jūs būsite “pagauti aukštyn, tad kur aš esu, ten būsite ^bir jūs. Amen.

28 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oliveriui Kauderiui Fajete, Niujorko valst., 1830 m. rugsėjo mėn. (History of the Church, 1:109–111). Bažnyčios narys Hairamas Peidžas turėjo tam tikrą akmenį ir pareiškė jo pagalba gaunąs apreiškimus dėl Sionės statymo ir Bažnyčios tvarkos. Keletą narių suklaidino šie pareiškimai; tai neigiamai paveikė net Oliverį Kauderį. Prieš pat numatytą konferenciją pranašas šiuo klausimu stropiai teiravosi Viešpaties, ir jam atėjo šis apreiškimas.

1–7 Džozefas Smitas turi slėpinių raktus, ir tik jis gauna apreiškimus Bažnyčiai; 8–10 Oliveris Kauderis turi skelbti lamanitams; 11–16 Šėtonas apgavo Hairamą Peidžą ir davė jam klaidingus apreiškimus.

ŠTAI, aš sakau tau, “Oliveri, jog tau bus duota, kad

bažnyčia klausys visko, ko tu ^bmokysi juos per “Guodėją apie mano duotus apreiškimus ir įsakymus.

2 Bėt štai, iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kad šioje bažnyčioje “niekas, išskyrus mano tarną ^bDžozefą Smitą jaunesnįjį, nebus paskirtas gauti įsakymus ir

13d RR Evangelijos laikotarpis.
e Jokk 5:71;
DS 43:28–30.
f Ef 1:9–10;
DS 112:30; 124:41.
g DS 84:100.
14a Jn 6:37; 17:9, 11;
3 Nef 15:24;
DS 50:41–42; 84:63.

15a Rom 13:12; Ef 6:11–18.
b Mal 3:2; DS 87:8.
16a Iz 11:5.
b RR Tiesa.
c RR Teisus, teisumas.
d Iz 59:17.
e 2 Nef 19:6.
f DS 128:19–21.
17a 1 Nef 15:24; DS 3:8.
18a 1 Nef 13:37; DS 17:8.

b Jn 14:3.
28 1a DS 20:3.
b RR Mokyti, mokytojas – Mokyti su Dvasia.
c RR Guodėjas.
2a DS 35:17–18; 43:4.
b 2 Nef 3:14–20.
RR Smitas jaunesn., Džozefas

apreiškimus, nes jis juos gauna kaip Mozė.

3 Ir tu paklusi tam, ką aš duosiu jam, taip kaip „Aaronas, kad ištikimai skelbtum bažnyčiai įsakymus ir apreiškimus su galia ir ^bvaldžia.

4 Ir jei kada tave veda Guodėjas, ir visada, kai gauni įsakymą „kalbėti ar mokyti bažnyčią, tu gali tai daryti.

5 Bet tu rašysi ne kaip įsakymą, o kaip išmintį;

6 ir neįsakinėsi tam, kuris yra galva tau ir kuris yra galva bažnyčiai;

7 nes aš jam daviau „slėpinių ir užantspauduotų apreiškimų ^braktus, kol į jo vietą jiems nepaskirsiu kito.

8 Ir dabar, štai, sakau tau, kad tu eisi pas ^alamanitus ir skelbsi jiems mano ^bevangeliją; ir jeigu jie priims tavo mokymus, pasirūpink, kad tarp jų būtų įkurta mano bažnyčia; ir tu gausi apreiškimų, bet rašyk juos ne kaip įsakymą.

9 Ir dabar, štai, sakau tau, kad nėra apreiškta ir nė vienas žmogus nežino, kur bus pastatytas „Sionės ^bmiestas, bet vėliau tai

bus duota. Štai, aš tau sakau, kad tai bus prie ribos su lamanitais.

10 Tu iš čia neišvyk, kol pasibaigs konferencija; ir mano tarnas Džozefas bus paskirtas pirmininkauti konferencijai jos balsu, ir tu kalbėsi, ką tau sako jis.

11 Ir dar, tu susitiksi su savo broliu Hairamu Peidžu, „vien tik jis ir tu, ir jam pasakysi, jog tai, ką jis užrašė iš to akmens, yra ne iš manęs ir kad jį ^bapgau-dinėja „Šėtonas;

12 nes, štai, tai jam nepaskirta; ir niekam iš šios bažnyčios niekas nebus paskirta priešingai bažnyčios sandoroms.

13 Nes viskas turi būti daroma tvarkingai ir „bendru sutikimu bažnyčioje, per tikėjimo malda.

14 Ir tu padėsi visa tai sutvarkyti pagal bažnyčios sandoras prieš leisdamasis kelionėn pas lamanitus.

15 Ir nuo tavo išvykimo iki tavo sugrįžimo tau bus „duota, ką tu turi daryti.

16 Ir tu visuomet privalai atverti savo burną, džiaugsmingai skelbdamas mano evangeliją. Amen.

29 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą šešių vyresniųjų aki-vaizdoje, Fajete, Niujorko valst., 1830 m. rugsėjo mėn. (History of the Church, 1:111–115). Šis apreiškimas buvo duotas kažkiek dienų prieš konferenciją, prasidėjusią 1830 m. rugsėjo 26 d.

3a RR Aaronas, Mozės
brolis.

b RR Įgaliojimas,
valdžia.

4a Iš 4:12–16;
DS 24:5–6.

7a RR Dievo slėpiniai.

b DS 64:5; 84:19.

8a 2 Nef 3:18–22;
DS 30:5–6; 32:1–3.

b DS 3:19–20.

9a DS 52:42–43.

RR Sionė.

b DS 57:1–3.

11a Mt 18:15.

b DS 43:5–7.

c Apr 20:10.

13a RR Bendras
sutikimas.

15a 2 Nef 32:3, 5.

1–8 *Kristus renka savo išrinktuosius; 9–11 Jo atėjimas pradeda Tūkstantmetį; 12–13 Dvylika teis visą Izraelį; 14–21 Prieš antrąjį atėjimą bus ženklai, marai ir sunaikinimai; 22–28 Po Tūkstantmečio bus paskutinis prikėlimas ir galutinis teismas; 29–35 Viešpačiui viskas yra dvasiška; 36–39 Velnias ir jo pulkai buvo išmesti iš dangaus, kad gundytų žmogų; 40–45 Nuopolis ir apmokėjimas atneša išgelbėjimą; 46–50 Maži vaikai išpirkti per apmokėjimą.*

KLAUSYKITĖS balso Jėzaus Kristaus, savo Išpirkėjo, didžiojo „Aš Esu, kurio ^bgailestingumo ranka ^capmokėjo jūsų nuodėmes,

2 kuris ^asurinks savo žmones, kaip višta surenka viščiukus po savo sparnais, būtent visus, kurie išiklausys į mano balsą ir ^bnusižemins prieš mane, ir šauksis manęs karštoje maldoje.

3 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad šiuo metu jūsų nuodėmės yra jums ^aatleistos, todėl jūs gaunate šiuos dalykus; bet atminkite daugiau nebenusidėti, kad jūsų neapniktų pavojai.

4 Iš tiesų sakau jums, jog esate išrinkti iš pasaulio, kad džiaugsmingai skelbtumėte mano evangeliją lyg trimito „balsu.

5 Pakylėkite savo širdis ir džiūgaukite, nes aš esu ^atarp jūsų ir esu jūsų ^bužtarėjas pas Tėvą; ir tokia jo gera valia – atiduoti jums ^ckaralystę.

6 Ir kaip parašyta: ko tik ^aprašysite ^btikėdami, ^cvieningai meldami pagal mano įsakymą, jūs gausite.

7 Ir jūs pašaukti įvykdyti mano ^aišrinktųjų ^bsurinkimą; nes mano išrinktieji ^cgirdi mano balsą ir neužkietina savo ^dširdžių;

8 todėl ^aisakas išėjo nuo Tėvo, kad jie būtų ^asurinkti į vieną vietą ant šios žemės veido, kad ^bparuoštų savo širdis ir visokeriopai pasiruoštų dienai, kai ^csuspaudimas ir išnaikinimas bus pasiūstas nelabiesiems.

9 Nes valanda arti ir diena netrukus ateis, kai žemė bus pribrendusi; ir visi ^aišdidieji ir kurie elgiasi nedorai bus kaip ^bražiena; ir aš juos ^csudeginysiu, – sako Pulką Viešpats, – taigi nelabumo nebebus žemėje;

10 nes valanda jau arti, ir tai,

29 1a RR Aš Esu.
b RR Gailestingumas, gailestingas.
c RR Apmokėti, apmokėjimas.
2a Mt 23:37;
3 Nef 10:4–6.
b RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.
3a RR Atleisti.
4a Al 29:1–2;
DS 19:37; 30:9.
5a Mt 18:20;
DS 6:32; 38:7; 88:62–63.

b RR Užtarėjas.
c RR Dievo karalystė, Arba dangaus karalystė.
6a Mt 21:22;
Jn 14:13.
b Mk 11:24.
c 3 Nef 27:1–2;
DS 84:1.
7a Mk 13:20; DS 84:34.
RR Išrinktieji.
b RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
c Al 5:37–41.
d RR Širdis.

8a DS 45:64–66; 57:1.
b DS 58:6–9; 78:7.
c DS 5:19; 43:17–27.
9a 2 Nef 20:33;
3 Nef 25:1.
RR Išdidumas.
b Nah 1:10;
Mal 3:19;
1 Nef 22:15, 23;
DžS–I 1:37.
c DS 45:57; 63:34, 54;
64:24; 88:94;
101:23–25; 133:64.
RR Žemė – Žemės išvalymas.

apie ką ^akalbėjo mano apaštalai, turi būti įvykdyta; nes, kaip jie kalbėjo, taip ir įvyks;

11 nes aš apreikšiu save iš dangaus su galia ir didžia šlove, su visais jo ^apuikais ir gyvensiu ^bteisume su žmonėmis žemėje ^ctūkstantį metų, o nelabieji neišstovės.

12 Ir dar, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, ir tai išėjo tvirtu įsaku, Tėvo valia, kad mano ^aapaštalai, Dvylika, kurie buvo su manimi per mano tarnystę Jeruzalėje, stovės mano dešinėje mano atėjimo ^bugnies stulpe dieną, aprengti teisumo rūbais, su karūnomis ant galvų, ^cšlovėje kaip ir aš, kad ^dteistų visus Izraelio namus, būtent visus tuos, kurie pamilo mane ir laikėsi mano įsakymų, ir nieką kitą.

13 Nes ^atrimitas skardės ir ilgai, ir garsiai, lygiai kaip ant Sinajaus kalno, ir visa žemė drebės, ir jie ^bišeis – taip, būtent ^cmirusieji, kurie mirė manyje, kad gautų teisumo ^dkarūną, ir kad būtų aprengti lygiai ^ekaip aš, kad būtų su manimi, idant būtume viena.

14 Bet štai, aš sakau jums, jog prieš tai, kai ateis ši didi ^adiena, ^bsaulė bus užtemdyta ir mėnulis paverstas krauju, ir žvaigždės kris iš dangaus, ir bus didesnių ^cženklų viršuj danguje ir apačioj žemėje;

15 ir bus verksmas ir ^aaimanos tarp žmonių pulkų;

16 ir bus pasiūsta baisi ^akruša sunaikinti žemės pasėlius.

17 Ir bus taip, kad dėl pasaulio nelabumo, aš ^aatkeršysiu ^bnelabiesiems, nes jie neatgailaus; nes mano pasipiktinimo taurė kupina; nes štai, mano ^ckraujas jų neapvalys, jeigu jie manęs negirdi.

18 Todėl aš, Viešpats Dievas, siųsiu ant žemės veido muses, kurios apniks jos gyventojus irės jų kūną, ir užveis juose lervas;

19 ir jų liežuviai bus sustabdyti, tad jie ^anekalbės prieš mane; ir jų mėsa kris nuo kaulų bei akys iš akiduobių;

20 ir bus taip, kad miško ^ažvėrys ir padangių paukščiai juos suris.

21 Ir didžiulė ir ^apasibjaurėtina bažnyčia, kuri yra visos žemės

10a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

11a DŽS–M 1:37.

b RR Teisus, teisumas.

c RR Jėzus Kristus – Kristaus

tūkstantmetinis viešpatavimas; Tūkstantmetis.

12a RR Apaštalas.

b Iz 66:15–16; DS 130:7; 133:41.

c RR Šlovė; Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus šlovė.

d Mt 19:28; Lk 22:30;

1 Nef 12:9;

Mrm 3:18–19.

13a DS 43:18; 45:45.

b DS 76:50.

c DS 88:97; 133:56.

d RR Karūna, vainikas; Išaukštinimas.

e DS 76:94–95; 84:35–39.

14a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b JI 2:10; DŽS–M 1:33.

c RR Ženklai, laikų.

15a Mt 13:42.

16a Ez 38:22;

Apr 11:19; 16:21.

17a Apr 16:7–11;

2 Nef 30:10;

DŽS–M 1:53–55.

RR Kerštas.

b RR Nelabas,

nelabumas.

c 1 Jn 1:7; Al 11:40–41; DS 19:16–18.

19a Zch 14:12.

20a Iz 18:6; Ez 39:17;

Apr 19:17–18.

21a RR Velnias – Velnio bažnyčia.

^bpaleistuvė, bus parblokšta ‘ry-
jančia ugnimi pagal tai, kas
pasakyta pranašo Ezechielio
burna, kuris kalbėjo apie tai,
kas dar neįvyko, bet būtina,
kaip aš gyvas, “turi įvykti, nes
bjaurystės neviešpataus.

22 Ir dar, iš tiesų, iš tiesų sakau
jums, jog kai pasibaigs “tūkstan-
tis metų ir žmonės vėl pradės
išsižadėti savo Dievo, tada aš
pasigailėsiu žemės tik ^btrumpą
laiką;

23 ir ateis “galas, ir dangus bei
žemė bus praryti ir ^bpraeis, ir
bus naujas dangus bei ‘nauja
žemė.

24 Nes visa, kas sena “praeis,
ir visa taps nauja, netgi dangus
ir žemė, ir visa jų pilnatvė, tiek
žmonės, tiek žvėrys, tiek pa-
dangių paukščiai, tiek ir jūros
žuvys;

25 ir nei “plaukas, nei dulkelė
nepapuls, nes tai mano rankų
dirbiny.

26 Bet, štai, iš tiesų sakau
jums: prieš tai, kai žemė praeis,
“Mykolas, mano ^barkangelas,
suskindens savo ‘trimitą, ir
tada visi mirusieji ^dpabus, nes
bus atverti jų kapai ir jie “iš-
eis – taip, būtent visi.

27 “Teisieji bus surinkti mano
^bdešinėje amžinajam gyvenimui;
o nelabuosius savo kairėje aš
gėdysiuos pavadinti savaisiais
priešais Tėvą;

28 todėl aš tarsiu jiems: “eikite
šalin nuo manęs, prakeiktieji, į
nesibaigiančią ^bugni, paruoštą
‘velniui ir jo angelams.

29 Ir dabar, štai, aš sakau
jums, kad niekad, niekada nesu-
pareiškęs savo burna, kad jie
sugrįš, nes “kur aš esu, jie nega-
li ateiti, nes jie neturi galios.

30 Bet atminkite, kad ne visi
mano teismai pateikti žmo-
nėms; ir taip, kaip žodžiai išėjo
iš mano burnos, taip jie bus ir
išpildyti, – kad “pirmieji bus
paskutiniai ir paskutiniai bus
pirmi visame, ką tik aš sukū-
riau savo galios, kuri yra mano
Dvasios galia, žodžiu.

31 Nes aš tai “sukūriau savo
Dvasios galia; taip, viską – kas
^bdvasiška ir kas laikina –

32 pirma “dvasiška, po to lai-
kina, kas yra mano darbo pra-
džia; ir toliau, pirma laikina ir
po to dvasiška, kas yra mano
darbo pabaiga, –

33 kalbant jums, kad galėtu-
mėte natūraliai suprasti; bet

21b Apr 19:2.

c J1 1:19–20; 2:3;

DS 97:25–26.

RR Žemė – Žemės
išvalymas.

d DS 1:38.

22a RR Tūkstantmetis.

b Apr 20:3;

DS 43:30–31;

88:110–111.

23a Mt 24:14.

RR Pasaulis –

Pasaulio pabaiga.

b Mt 24:35;

DžS–M 1:35.

c RR Žemė –Galutinė
žemės būseną.

24a Apr 21:1–4.

25a Al 40:23.

26a RR Adomas;

Mykolas.

b RR Arkangelas.

c 1 Kor 15:52–55.

d RR Nemirtingas,

nemirtingumas;

Prikėlimas.

e Jn 5:28–29.

27a RR Teisus, teisumas.

b Mt 25:33.

RR Teismas,
paskutinis.

28a Mt 25:41;

DS 29:41.

b DS 43:33.

c RR Velnias.

29a Jn 7:34; DS 76:112.

30a Mt 19:30; 1 Nef 13:42.

31a RR Sukurti,

sukūrimas.

b Moz 3:4–5.

32a RR Dvasinis

sukūrimas.

man mano darbai neturi nei „pabaigos, nei pradžios; bet tai duota jums, kad galėtumėte suprasti, nes prašėte to iš manęs ir sutariate.

34 Todėl iš tiesų sakau jums, kad man viskas yra dvasiška, ir niekada aš nesu davęs jums įstatymo, kuris buvo laikinasis – nei jokiam žmogui, nei žmonių vaikams; nei jūsų tėvui Adomui, kurį aš sukūriau.

35 Štai, aš daviau jam veikti „savo nuožiūra; ir daviau jam įsakymą, bet ne laikinąjį įsakymą jam daviau, nes mano įsakymai – ^bdvasiniai; jie nei prigimtiniai, nei laikinieji, nei kūniški, nei jusliški.

36 Ir buvo taip, kad Adomas buvo gundomas velnio, – nes, štai, jau prieš Adomą buvo „velnias, nes jis ^bsukilo prieš mane, sakydamas: Duok man savo ^cgarbę, – kuri yra mano ^dgalia; ir dėl jų ^evalios laisvės jis taip pat nugrėžė nuo manęs ^ftrečdalį dangaus ^gpulku;

37 ir jie buvo numesti žemyn, ir taip atsirado „velnias ir jo ^bangelai;

38 ir štai, yra jiems nuo pra-

džios paruošta vieta – „pragaras.

39 Ir būtinai turi būti, kad velnias „gundytų žmonių vaikus, – kitaip jie negalėtų veikti savo nuožiūra; nes jei niekada nepatirtų ^bkartaus, jie negalėtų suvokti saldaus –

40 todėl buvo taip, kad velnias gundė Adomą, ir šis suvalgė uždrausto „vaisiaus, ir nusižengė įsakymui, dėl ko jis tapo ^bpajungtas velnio valiai, kadangi pasidavė pagundai.

41 Todėl aš, Viešpats Dievas, nurodžiau, kad jis būtų „išmestas iš ^bEdeno sodo, iš mano akivažizdos dėl jo nusižengimo, dėl ko jis tapo ^cdvasiškai miręs, kas yra pirmoji mirtis, būtent ta pati mirtis, kuri yra paskutinioji ^dmirtis – dvasinė, kuri bus paskelbta nelabiesiems, kai aš pasakysiu: šalin, ^eprakeiktieji.

42 Bet štai, sakau jums, kad aš, Viešpats Dievas, daviau Adomui ir jo sėklai „nemirti laikinąja mirtimi, kol aš, Viešpats Dievas, pasiūsiu ^bangelus paskelbti jiems „atgailą ir ^dišpirkimą per tikėjimą mano ^eViengimio Sūnaus vardu.

33a Ps 111:7–8; Moz 1:4.

35a RR Valios laisvė.

b RR Dievo įsakymai.

36a DS 76:25–26;

Moz 4:1–4.

b RR Pasitarimas

danguje.

c RR Gerbti.

d Iz 14:12–14;

DS 76:28–29.

e DS 38:1; 45:1.

RR Ikimirtingasis gyvenimas.

f RR Valios laisvė.

g Apr 12:3–4.

37a RR Velnias.

b 2 Pet 2:4; Jud 1:6;

Moz 7:26.

RR Angelai.

38a RR Pragaras.

39a Moz 4:3–4.

RR Gundyti, gundymas.

b Moz 6:55.

40a Pr 3:6; Moz 4:7–13.

b 2 Nef 10:24;

Mzj 16:3–5;

Al 5:41–42.

41a RR Nuopuolis, Adomo ir levos.

b RR Edenas.

c RR Mirtis, dvasinė.

d Al 40:26.

e DS 29:27–28;

76:31–39.

42a 2 Nef 2:21.

RR Mirtis, fizinė.

b Al 12:28–30.

c RR Atgailauti, atgaila.

d RR Išpirkti,

išpirktas,

išpirkimas.

e Moz 5:6–8.

43 Ir taip aš, Viešpats Dievas, paskyriau žmogui jo "išbandymo dienas – tad per savo prigimtine mirtį jis gali būti ^bprikeltas "nemirtingas ^aamžinam gyvenimui, būtent visi, kurie tikės;

44 o tie, kurie netiki, – amžinam "pasmerkimui; nes jie negali būti išpirkti iš savo dvasinio nuopolio, kadangi jie neatgailauja;

45 nes jie myli tamsą, o ne šviesą, ir jų "darbai pikti, ir jie atsiima savo ^bužmokestį iš to, kuriam paklusti pasirenka.

46 Bet štai, sakau jums, kad maži "vaikai yra ^bišpirkti nuo

pat pasaulio įkūrimo per mano Viengimį;

47 todėl jie negali nusidėti, nes Šetonui neduota galia "gundyti mažus vaikus, kol jie neima darytis ^batsakingi priešais mane;

48 nes jiems duodama taip, kaip aš noriu, kaip man patinka, idant didžiųjų dalykų būtų pareikalauta iš jų "tėvų rankos.

49 Ir be to sakau jums: kuriam turinčiam pažinimą aš neįsčiau atgailauti?

50 O su tuo, kuris neturi "supratimo, telieka man pasielgti pagal tai, kaip parašyta. Ir dabar, šiuokart daugiau jums nekalbėsiu. Amen.

30 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Deividui Vitmeriui, Piteriui Vitmeriui jaunesniajam ir Džonui Vitmeriui Fajete, Niujorko valst., 1830 m. rugsėjo mėn. po trijų dienų konferencijos, vykusios Fajete, bet dar prieš išsiskirstant Bažnyčios vyresniesiems (History of the Church, 1:115–116). Iš pradžių ši medžiaga buvo išspausdinta kaip trys apreiškimai; į vieną skyrių pranašas tai sujungė 1835 metų Doktrinos ir Sandorų leidimui.

1–4 Deividas Vitmeris drausminamas už tai, kad netarnauja stropiai; 5–8 Piteris Vitmeris jaunesnysis turi lydėti Oliverį Kauderį į misiją pas lamanitus; 9–11 Džonas Vitmeris pašaukiamas skelbti evangelijos.

ŠTAI, aš sakau tau, "Deividai, škad tu ^bpabijojai žmogaus ir "nepasiklovei manimi, kad suteiksiu stiprybės, kaip turėtum.

2 Bet tavo protas buvo užimtas "žemiškais dalykais labiau nei mano, tavo Kūrėjo, daly-

43a Al 12:24; 42:10.

b RR Prikėlimas.

c Moz 1:39.

RR Nemirtingas, nemirtingumas.

d RR Amžinasis gyvenimas.

44a DS 19:7–12.

RR Pasmerkimas, pasmerkumas.

45a Jn 3:18–20;

DS 93:31–32.

b Mzj 2:32–33;

Al 3:26–27;

5:41–42; 30:60.

46a Mor 8:8, 12; DS 93:38.

RR Vaikas, vaikai.

b DS 74:7.

RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

47a RR Gundyti, gundymas.

b RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

48a DS 68:25.

50a DS 137:7–10.

RR Supratimas.

30 1a RR Vitmeris, Deividas.

b ApD 5:29.

c 2 Met 16:7–9.

2a DS 25:10.

kais bei tarnyste, kurion buvai pašauktas; ir tu nepaisi mano Dvasios bei tų, kurie paskirti tau vadovauti, bet buvai įtikintas tų, kuriems aš neįsakiau.

3 Todėl esi paliktas, kad iš mano rankos teirautumeis dėl savęs ir „apmąstytum tai, ką gavai.

4 Ir tu gyvensi savo tėvo namuose, kol aš tau duosiu tolimesnius įsakymus. Ir tu atliksi „tarnystę bažnyčioje ir priešais pasaulį, ir aplinkinėse srityse. Amen.

5 Štai, aš sakau tau, „Piteri, kad tu ^bkeliausi su savo broliu Oliveriu; nes atėjo ^claikas, kada man reikalinga, kad tu atvertum savo burną skelbti mano evangeliją; todėl nebijok, bet ^dįsidėmėk savo brolio žodžius ir patarimą, kuriuos jis tau duos.

6 Ir būk spaudžiamas visais jo suspaudimais, visada keldamas savo širdį link manęs su malda

ir tikėjimu dėl jo ir savo išvadavimo; nes aš daviau jam galią pastatyti mano „bažnyčią tarp ^blamanitų;

7 ir nė vieno kito bažnyčioje aš nepaskyriau būti jam „vadovaujančiu patarėju bažnyčios klausimais, išskyrus jo brolių Džozefą Smitą jaunesnįjį.

8 Taigi, įsidėmėk tai ir stropiai laikykis mano įsakymų, ir būsi palaimintas amžinuoju gyvenimu. Amen.

9 Štai, aš sakau tau, mano tarne Džonai, kad nuo šiol pradėsi „skelbti mano evangeliją, lyg trimito ^bbalsu.

10 Ir tu dirbsi pas savo brolių Filipą Burozą ir toje apylinkėje, taip, ten, kur tik galėsi būti išgirstas, kol aš tau įsakysiu iš ten išvykti.

11 Ir nuo šiol tu dirbsi tik dėl Sionės, visa savo siela; taip, tu visada atversi savo burną mano reikalui, „nebijodamas, ką gali padaryti ^bžmogus, nes aš esu ^csu tavimi. Amen.

31 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Tomui B. Maršui 1830 m. rugsėjo mėn. (History of the Church, 1:115–117). Tai vyko tuoj po Bažnyčios konferencijos (žr. DS 30 skyriaus įvadą). Anksčiau tą mėnesį Tomas B. Maršas buvo pakrikštytas ir dar prieš šį apraiškimą išventintas Bažnyčios vyresniuoju.

3a RR Mąstyti.
4a RR Tarnauti;
Tarnystė.
5a RR Vitmeris
jaunesn.,
Piteris.
b DS 32:1–3.
c DS 11:15.

d RR Patarimas;
Palaikyti bažnyčios
vadovus.
6a RR Pastarųjų Dienų
Šventųjų Jėzaus
Kristaus Bažnyčia.
b DS 3:20; 49:24.
RR Lamanitai.

7a DS 20:2–3.
9a DS 15:6.
b DS 33:2.
11a RR Drąsa, narsa;
Baimė.
b Iz 51:7.
c Mt 28:19–20.

1–6 *Tomas B. Maršas pašauktas pamokslauti evangeliją ir užtikrinamas dėl savo šeimos gerovės; 7–13 Jam patariama būti kantriam, visada melstis ir sekti Guodėją.*

TOMAI, mano sūnau, palaimintas tu dėl to, kad tiki mano darbu.

2 Štai, dėl savo šeimos tu patyrei daug suspaudimų; tačiau aš palaiminsiu tave ir tavo šeimą, taip, tavo mažuosius; ir ateina diena, kai jie įtikės ir pažins tiesą, ir bus viena su tavimi mano bažnyčioje.

3 Pakylėk savo širdį ir džiūgauk, nes atėjo tavo misijos valanda; ir tavo liežuvis bus atrištas, ir tu skelbsi didžiai džiaugsmingą „gerąją naujieną“ šiai kartai.

4 Tu „skelbsi tai, kas apreikšta mano tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam. Nuo šiol tu pradėsi pamokslauti, taip, pjauti lauką, kuris jau ^bpabalęs sudeginimui.

5 Todėl „mosuok savo pjautuvu visa savo siela, ir tau ^batleistos tavo nuodėmės, ir tavo nugara

bus apkrauta ^cpėdais, nes ^ddarbininkas vertas savo užmokesčio. Taigi tavo šeima gyvens.

6 Štai, iš tiesu sakau tau: išeik nuo jų tik trumpam ir skelbk mano žodį, ir aš paruošiu jiems vietą.

7 Taip, aš „atversiu žmonių širdis, ir jie tave priims. Ir tavo ranka aš įkursiu bažnyčią;

8 ir tu juos ^astiprinsi ir paruoši laikui, kada jie bus surenkami.

9 Būk ^akantrus ^bsuspaudimuose, nepiktžodžiauk piktžodžiaujantiems, valdyk savo ^cnamus romiai ir būk tvirtas.

10 Štai, sakau tau, kad tu būsi bažnyčios gydytojas, bet ne pasaulio, nes jie tavęs nepriims.

11 Eik savo keliu, kur tik aš panorėsiu, ir „Guodėjas tau nurodys, ką daryti ir kur eiti.

12 Visada ^amelskis, kad nepatektum į ^bpagundą ir nepraras-tum savo atlygio.

13 Būk ^aištikimas iki galo, ir štai, aš esu ^bsu tavimi. Šie žodžiai yra ne žmogaus ir ne žmonių, bet mano, būtent Jėzaus Kristaus, tavo Išpirkėjo, pagal Tėvo ^cvalią. Amen.

32 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Parliui P. Pratum ir Zibai Pitersonui 1830 m. spalio mėn. (History of the Church, 1:118–

31 1a RR Maršas,
Tomas B.

3a Iz 52:7; Lk 2:10–11;
Mzj 3:3–5.

4a Mzj 18:19;
DS 42:12; 52:36.

b DS 4:4–6.

5a Apr 14:15.
b RR Atleisti.
c DS 79:3.

d Lk 10:3–11;
DS 75:24.

7a RR Atsivertimas,
atsivertusysis.

8a DS 81:5; 108:7.

9a RR Kantrybė.

b RR Pasipriešinimas.

c RR Šeima –
Gimdytojo
atsakomybės.

11a RR Guodėjas;
Šventoji Dvasia.

12a 3 Nef 18:17–21.
RR Malda.

b RR Gundyti,
gundymas.

13a RR Išverti.

b Mt 28:20.

c RR Jėzus Kristus –
Valdžia.

120). Vyresnieji buvo didžiai susidomėję ir susirūpinę lamanitais; apie jiems išpranašautas palaimas Bažnyčia sužinojo iš Mormono Knygos. Todėl buvo meldžiamasi, kad Viešpats atskleistų savo valią dėl to, ar tuomet reikėjo siųsti vyresniusius į indėnų gentis Vakaruose. Tada ir buvo gautas šis apreiškimas.

1–3 Parlis P. Pratas ir Ziba Pitersonas pašaukti pamokslauti lamanitams ir lydėti Oliverį Kauderį ir Piterį Vitmerį jaunesnįjį; 4–5 Jie turi melstis, kad suprastų Raštus.

IR dabar dėl mano tarno "Parlio P. Prato: štai, aš sakau jam, kad kaip aš gyvas, noriu, kad jis skelbtų mano evangeliją ir ^bmokytųsi iš manęs, ir būtų romus ir nuolankios širdies;

2 ir tai, ką aš jam paskyriau, yra ^aeiti su mano tarnais Olive-riu Kauderiu ir Piteriu Vitme-

riu jaunesnioju į tyrus pas ^blamanitus.

3 Ir ^aZiba Pitersonas taip pat eis su jais; ir aš pats eisiu su jais, ir būsiu ^btarp jų; ir aš esu jų ^cužtarėjas pas Tėvą, ir niekas jų neįveiks.

4 Ir jie ^adėmėsis tai, kas parašyta, ir nepretenduos į jokią kitą ^bapreiškimą; ir jie visada melsis, kad galėčiau tai ^catskleisti jų ^dsupratimui.

5 Ir jie dėmėsis šiuos žodžius ir nejuokaus, ir aš juos palaiminsiu. Amen.

33 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Ezrai Teirui ir Nortropui Soytui Fajete, Niujorko valst., 1830 m. spalio mėn. (History of the Church, 1:126–127). Užrašydamas šį apreiškimą pranašas tvirtino, kad „Viešpats visada pasiruošęs pamokyti tokius, kurie stropiai ieško su tikėjimu“ (History of the Church, 1:126).

1–4 Darbininkai pašaukti skelbti evangeliją vienuoliktą valandą; 5–6 Bažnyčia įkurta, ir reikia surinkti išrinktuosius; 7–10 Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė; 11–15 Bažnyčia pastatyta ant evangelijos uolos; 16–18 Pasiruoškite Jaunikio atėjimui.

ŠTAI, aš sakau jums, mano Tarnai, Ezra ir Nortropai, atverkite savo ausis ir išiklausykite į Viešpaties, savo Dievo, balsą, kurio ^ažodis gyvas ir galingas, aštresnis už dviašmenį kalaviją, atskiriantį sąnarius ir kaulų smegenis, sielą ir dvasią;

32 1a RR Pratas, Parlis Parkeris.

b Mt 11:28–30.

2a DS 28:8; 30:5.

b DS 3:18–20.

3a DS 58:60.

b Mt 18:20;

DS 6:32; 38:7.

c RR Užtarėjas.

4a 1 Nef 15:25;

DS 84:43–44.

b DS 28:2.

c DžS–I 1:74.

d RR Supratimas.

33 1a Hbr 4:12;

Hel 3:29–30.

ir kuris yra širdies minčių ir ^bketinimų ištyrėjas.

2 Nes iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad esate pašaukti pakelti savo balsus, lyg trimito "garsą, mano evangelijai skelbti sukta ir iškrypusiai kartai.

3 Nes štai, "laukas jau pabalęs pjūčiai; ir yra ^bvienuolikta valanda, ir "paskutinis kartas, kai šauksiu darbininkus savo vynuogynan.

4 Ir mano "vynuogynas visiškai ^bsugedo; ir nėra kas daro "gera, išskyrus nedaugelį; o ir jie daugeliu atvejų ^dklysta, kadangi dėl "piknaudžiavimo kunigavimu visų protai sugedę.

5 Ir iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad šią "bažnyčią aš ^bįkūriau ir pašaukiau išeiti iš tyrų.

6 Ir taip aš "surinksiu savo išrinktuosius iš ^bketurių žemės ketvirčių, būtent visus, kurie tikės mane ir įsiklausys į mano balsą.

7 Taip, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad laukas jau pabalęs pjūčiai; todėl mosuokite savo pjautuvais ir pjaukite visa savo galia, protu ir stiprybe.

8 "Atverkite savo burnas, ir jos prisipildys, ir būsite kaip

senovės ^bNefis, kuris keliavo iš Jeruzalės tyrais.

9 Taip, atverkite savo burnas ir netausokite, ir jūsų nugaros bus apkrautos "pėdais, nes štai, aš esu su jumis.

10 Taip, atverkite savo burnas, ir jos prisipildys, sakydamos: Atgailaukite, "atgailaukite ir paruoškite Viešpaties kelią ir tiesinkite jo takus; nes prisiartinno dangaus karalystė;

11 taip, atgailaukite ir priimkite "krikštą, kiekvienas iš jūsų, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės; taip, priimkite krikštą būtent vandeniu, ir po to ateina ugnies ir Šventosios Dvasios krikštas.

12 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tai yra mano "evangelija; ir atminkite, kad jie tikės mane, kitaip jie jokiū būdu negali būti išgelbėti;

13 ir ant šios "uolos aš pastatysiu savo bažnyčią; taip, jūs pastatyti ant šitos uolos, ir jeigu išliksite, pragaro ^bvartai jūsų nenugalės.

14 Ir jūs atminsite bažnyčios "įstatus ir sandoras, kad jų laikytumėtės.

15 Ir kiekvieną, turintį tikėjimą, jūs "patvirtinsite mano bažny-

1b Al 18:32; DS 6:16.

2a Iz 58:1.

3a Jn 4:35;

DS 4:4; 12:3; 14:3.

b Mt 20:1–16.

c JokK 5:71; DS 43:28.

4a RR Viešpaties vynuogynas.

b 2 Nef 28:2–14;

Mrm 8:28–41.

c Rom 3:12; DS 35:12.

d 2 Nef 28:14.

e RR Piknaudžiavimas kunigavimu.

5a RR Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

b RR Sugražinimas, evangelijos.

6a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b 1 Nef 19:15–17.

8a DS 88:81.

b 2 Nef 1:26–28.

9a Ps 126:6;

Al 26:3–5;

DS 75:5.

10a Mt 3:1–3.

11a RR Krikštas, krikštyti.

12a 3 Nef 27:13–22.

13a RR Uola, akmuo.

b Mt 16:16–19;

DS 10:69–70.

14a Žr. DS 20–22 skyrius;

DS 42:13.

15a DS 20:41.

čioje, uždėdami ^brankas, ir aš suteiksiu jam Šventosios Dvasios ^cdovana.

16 Ir Mormono Knygą bei šventuosius ^aRaštus aš daviau jums ^bmokyti; ir viską ^cgaivina mano Dvasios galia.

17 Todėl būkite ištikimi, nuo-

lat besimeldžiantys, laikantys savo žibintus sutvarkytus ir degančius ir aliejų su savimi, kad būtumėte pasiruošę, kai ateis ^aJaunikis, –

18 nes štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad aš greitai ^aateinu. Būtent taip. Amen.

34 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Orsonui Pralui Fajete, Niujorko valst., 1830 m. lapkričio 4 d. (History of the Church, 1:127–128). Tuomet broliui Pralui buvo devyniolika metų. Prieš šešias savaites jis buvo atverstas ir pakrikštytas, pirmą kartą išgirdęs sugrąžintos evangelijos skelbimą iš savo vyresniojo brolio Parlio P. Prato. Šis apraiškimas gautas Piterio Vitmerio vyresniojo namuose.

1–4 Per apmokėjimą ištikimieji tampa Dievo sūnumis; 5–9 Evangelijos skelbimas ruošia kelią antrajam atėjimui; 10–12 Pranašystė ateina Šventosios Dvasios galia.

MANO sūnau ^aOrsonai, įsiklausyk ir išgirsk, ir suvok ką aš, Viešpats Dievas, tau pasakysiu, būtent Jėzus Kristus, tavo Išpirkėjas,

2 pasaulio ^ašviesa ir gyvybė, šviesa, kuri šviečia tamsoje, ir tamsa jos nesuvokia,

3 ^akuris taip ^bmylėjo pasaulį, jog ^catidavė savo gyvybę, kad

visi, kurie tikės, galėtų tapti Dievo ^asūnumis. Todėl tu esi mano sūnus.

4 Ir esi ^apalaimintas, kadangi patikėjai;

5 ir dar labiau esi palaimintas, kadangi tave ^apašaukiau skelbti mano evangeliją –

6 pakelti savo balsa, lyg trimito garsą, ir ilgai, ir garsiai, ir ^ašaukti atgailą sukta ir iškrypusiai kartai, ruošiant Viešpaties kelią jo antrajam ^batėjimui.

7 Nes štai, iš tiesų, iš tiesų sakau tau: netrukus ateis ^alaikas, kada aš ateisiu ^bdebesyje su galia ir didžia šlove.

15b RR Rankų uždėjimas.

c RR Dovana,
Šventosios Dvasios.

16a RR Raštai.

b 2 Tim 3:16.

c Jn 6:63.

17a Mt 25:1–13.

RR Jaunikis.

18a Apr 22:20.

RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.

34 1a RR Pratas, Orsonas.

2a Jn 1:1–5.

RR Šviesa, Kristaus
šviesa.

3a RR Išpirkėjas.

b Jn 3:16; 15:13.

RR Meilė.

c RR Apmokėti,

apmokėjimas;

Išpirkti, išpirktas,
išpirkimas.

d Jn 1:9–12;

Rom 8:14, 16–17;

Moz 6:64–68.

RR Sūnus ir dukros,
Dievo.

4a Jn 20:29.

5a RR Pašaukti,
pašauktas Dievo,
pašaukimas.

6a DS 6:9.

b RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.

7a Apr 1:3.

b Lk 21:27.

8 Ir didi bus ta „diena, kai aš ateisiu, nes visos tautos ^bdrebės.

9 Bet prieš ateinant tai didžiai dienai, saulė bus užtemdyta, ir mėnulis pavirs krauju; ir žvaigždės atsisakys šviesti, o kai kurios kris, ir dideli sunaikinimai laukia nelabųjų.

10 Todėl pakelk savo balsą ir „netausok, nes kalbėjo Viešpats

Dievas; todėl pranašauk, ir tai bus duota Šventosios Dvasios ^bgalia.

11 Ir jeigu tu ištikimas, štai, aš su tavimi, kol ateisiu, –

12 ir iš tiesų, iš tiesų sakau tau: aš greitai ateinu. Aš esu tavo Viešpats ir tavo Išpirkėjas. Būtent taip. Amen.

35 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Fajete ar jo apylinkėse, Niujorko valst., 1830 m. gruodžio mėn. (History of the Church, 1:128–131). Tuo metu pranašas beveik kasdien buvo užsiėmęs Biblijos vertimu. Vertimas buvo pradėtas anksčiausiai 1830 m. birželio mėn., ir Oliveris Kauderis, ir Džonas Vitmeris tarnavo raštininkais. Kadangi tuomet jie buvo pašaukti kitoms pareigoms, Sidnis Rigdonas pagal dievišką nurodymą buvo pašauktas tarnauti pranašo raštininku šiame darbe (žr. 20 eilutę). Užrašydamas šį apraiškimą, kaip įvadą jam, pranašas rašė: „Gruodžio mėnesį Sidnis Rigdonas atvyko [iš Ohajo] pasiteirauti Viešpaties, ir su juo atvyko Edvardas Partridžas... Netrukus po šių dviejų brolių atvykimo, Viešpats taip kalbėjo“ (History of the Church 1:128).

1–2 Kaip žmonės gali tapti Dievo sūnumis; 3–7 Sidnis Rigdonas pašauktas krikštyti ir suteikti Šventąją Dvasią; 8–12 Ženklai ir stebuklai daromi tikėjimu; 13–16 Viešpaties tarnai kuls tautas Dvasios galia; 17–19 Džozefas Smitas turi slėpinių raktus; 20–21 Išrinktieji išlaikys Viešpaties atėjimo dieną; 22–27 Izraelis bus išgelbėtas.

KLAUSYKITĖS balso „Viešpaties, savo Dievo, būtent

^bAlfos ir Omegos, pradžios ir pabaigos, kurio ^ckelias – vienas amžinas ratas, kuris yra ^dtas pat šiandien kaip ir vakar, ir per amžius.

2 Aš esu Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, kuris buvau „nukryžiuotas už pasaulio nuodėmes, būtent visų, kurie ^btikės mano vardą, kad jie galėtų tapti Dievo ^csūnumis, būtent ^dviena manyje, kaip kad aš esu ^eviena Tėve, kaip kad Tėvas yra

8a J1 2:11; Mal 3:23;
DS 43:17–26.

RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

^b Iz 64:1.

10a Iz 58:1.

^b 2 Pet 1:21.

35 1a RR Viešpats.

^b Apr 1:8.

RR Alfa ir Omega.

^c 1 Nef 10:19;

DS 3:2.

^d Hbr 13:8;

DS 38:1–4; 39:1–3.

2a RR Nukryžiuojimas.

^b DS 20:25; 45:5, 8.

^c RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

^d Jn 17:20–23.

RR Vienybė.

^e RR Dievas, Dievybė.

viena manyje, kad mes galėtume būti viena.

3 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau savo tarnui Sidniui, kad aš pažvelgiau į tave ir tavo darbus. Aš išgirdau tavo maldas ir paruošiau tave didesniai darbui.

4 Esi palaimintas, nes darysi didelius dalykus. Štai tu buvai pasiūstas kaip ^aJonas, kad paruoštum kelią man ir ^bElijai, kuris turi ateiti, ir tu to nežinojai.

5 Tu krikštijai vandeniu atgailai, bet jie ^anegaudavo Šventosios Dvasios;

6 bet dabar aš tau duodu įsakymą, kad tu ^akrikštytum vandeniu, ir jie gaus ^bŠventąją Dvasią ^crankų uždėjimu – kaip ją suteikdavo senovės apaštalai.

7 Ir bus taip, kad vyks didelis darbas krašte, būtent tarp ^akitataučių, nes jų kvailumas ir bjaurystės bus apreikštos visų žmonių akyse.

8 Nes aš esu Dievas, ir mano ranka ^anesutrumpėjo; ir aš parodysiu ^bstebuklus, ^cženklus ir nuostabius darbus visiems, kurie ^dtiki mano vardą.

9 Ir kuris tik prašys to mano vardu su ^atikėjimu, tas ^bišvarinės ^cvelnius, ^dgydys ligonius,

padarys, kad aklieji praregėtų, kurtieji girdėtų, nebyliai kalbėtų ir luošieji vaikščiotų.

10 Ir greitai ateina laikas, kada žmonių vaikams bus parodyti dideli dalykai;

11 bet ^abe tikėjimo nieko nebus parodyta, išskyrus ^bnuniokejimus, kurie ištiks ^cBabiloną, tą pačią, kuri savo ^dištvirtavimo įniršio vynu nugirdė visas tautas.

12 Ir nėra ^anė vieno, kas darytų gera, išskyrus tuos, kurie pasiruošę priimti mano evangelijos pilnatvę, kurią aš pasiunčiau šiai kartai.

13 Todėl aš šaukiu pasaulio ^asilpnuosius, tuos, kurie ^bnemokyti ir niekinami, kulti tautas mano Dvasios galia;

14 ir jų ranka bus mano ranka, ir aš būsiu jų ^askydas ir apsauga; ir aš apjuosiu jų strėnas, ir jie vyriškai kausis už mane; ir jų ^bpriešai bus jiems po kojom; ir aš leisiu, kad ^ckalavijas kristų jų naudai, ir apsaugosiu juos savo pasipiktinimo ^dugnimi.

15 Ir ^avargšams bei ^bromiešiams bus skelbiama evangelija, ir jie ^cžvalgysis mano atėjimo meto, nes jis ^darti,

4a Mal 3:1;

Mt 11:10;

1 Nef 11:27;

DS 84:27–28.

b 3 Nef 25:5–6;

DS 2:1; 110:13–15.

5a ApD 19:1–6.

6a RR Krikštas, krikštyti.

b RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

c RR Rankų uždėjimas.

7a RR Kitataučiai.

8a Iz 50:2; 59:1.

b RR Stebuklas.

c RR Ženklas.

d RR Tikėjimas, tikėti.

9a RR Tikėjimas, tikėti.

b Mk 16:17.

c Mk 1:21–45.

d RR Išgydyti, išgydymai.

11a DS 63:11–12.

b DS 5:19–20.

c RR Babelė, Babilonė.

d Apr 18:2–4.

12a Rom 3:10–12;

DS 33:4; 38:10–11;

84:49.

13a 1 Kor 1:27;

DS 1:19–23; 124:1.

b ApD 4:13.

14a 2 Sam 22:2–3.

b DS 98:34–38.

c DS 1:13–14.

d DS 128:24.

15a Mt 11:5.

b RR Romus,

romumas.

c 2 Pet 3:10–13;

DS 39:23; 45:39;

Moz 7:62.

d DS 63:53.

16 Ir jie įsisavins palyginimą apie ^afigmedį, nes būtent dabar jau vasara arti.

17 Ir savo tarno ^aDžozefo ranka aš pasiunčiau savo evangelijos ^bpilnatvę; ir jam esant silpnam aš palaiminau jį;

18 ir aš jam daviau slėpinio ^araktus nuo to, kas buvo ^bužant-spauduota, netgi nuo to, kas buvo nuo pasaulio ^cįkūrimo ir kas vyks nuo šio laiko iki mano atėjimo meto, jeigu jis pasiliks manyje; o jei ne – jo vietoje aš įsodinsiu kitą.

19 Todėl prižiūrėk jį, kad jo tikėjimas nepalužtų, ir ^aGuodėjas, ^bŠventoji Dvasia, kuri viską žino, juos duos.

20 Ir aš tau įsakau, kad jam ^araštininkautum; ir Raštai bus duoti tokie, kokie jie yra mano širdyje, kad mano ^bišrinktieji būtų išgelbėti;

21 nes jie girdės mano ^abalsą ir matys mane, ir nemiegos, ir ^bišlaikys mano ^catėjimo dieną; nes jie bus padaryti ^dtyri, kaip aš esu tyras.

22 Ir dabar aš sakau ^atau: pasilik su juo, ir jis keliaus su tavimi; nepalik jo, ir visa tai tikrai bus įvykdyta.

23 Ir kada tik jūs ^anerašote, štai, jam bus duota pranašauti; ir tu skelbsi mano evangeliją, ir cituosi ^bšventuosius pranašus, kad įrodytum jo žodžius, kai jie bus jam apreikšti.

24 ^aLaikykites visų įsakymų ir sandorų, kuriomis esate įpareigoti; ir aš ^bsupurtysiu dangus jūsų labui, ir ^cŠėtonas drebės, o Sionė ^ddžiūgaus ant kalvų ir klestės.

25 Ir man tinkamu metu ^aIzraelis bus ^bišgelbėtas; ir jie bus vedami mano duotais ^craktais, ir daugiau jokių būdu jie nebus sutrikdyti.

26 Pakylėkite savo širdis ir džiūgaukite – artėja jūsų ^aišpirkimas.

27 Nebijok, mažoji kaimene, nes ^akaralystė yra jūsų, kol aš ateisiu. Štai, aš greitai ^bateinu. Būtent taip. Amen.

16a Mt 24:32;
DS 45:36–38;
DžS–M 1:38.
RR Ženklaai, laikų.
17a DS 135:3.
b DS 42:12.
18a DS 84:19.
b Dan 12:9;
Mt 13:35;
2 Nef 27:10–11;
Etr 4:4–7;
DžS–I 1:65.
c DS 128:18.
19a Jn 14:16, 26; 15:26.
RR Guodėjas.
b RR Šventoji Dvasia.
20a Pranašas tuomet

buvo pasinėres į
įkvėpto Biblijos
vertimo darbą, į kurią
Sidnis Rigdonas
buvo pašauktas
raštininku.
b RR Išrinktieji.
21a J1 2:11;
DS 43:17–25; 88:90;
133:50–51.
b Mal 3:2–3.
c RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.
d RR Tyras, tyrumas.
22a DS 100:9–11.
23a T.y. kai Sidnis
Rigdonas nebuvo

užimtas rašymu.
b T.y. jų raštus.
24a DS 103:7.
b DS 21:6.
c 1 Nef 22:26.
d RR Džiaugsmas.
25a RR Izraelis.
b Iz 45:17;
1 Nef 19:15–16;
22:12.
c RR Kunigystės raktai.
26a Lk 21:28.
27a RR Dievo karalystė,
Arba dangaus
karalystė.
b Apr 22:20.

36 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Edvardui Partridžui prie Fajeto, Niujorko valst., 1830 m. gruodžio mėn. (History of the Church, 1:131). (Žr. 35 skyriaus įvadą). Pranašas sakė, kad Edvardas Partridžas „buvo dievotumo modelis ir vienas iš Viešpaties didžiųjų vyrų“ (History of the Church, 1:128).

1–3 Sidnio Rigdono ranka Viešpats uždeda savo ranką ant Edvardo Partridžo; 4–8 Kiekvienas vyras, kuris priima evangeliją ir kunigystę, turi būti pašauktas eiti ir pamokslauti.

TAIP sako Viešpats Dievas, Izraelio “Galingasis: Štai, aš sakau tau, mano tarne ^bEdvardai, kad esi palaimintas, ir tavo nuodėmės tau atleistos, ir tu esi pašauktas skelbti mano evangeliją lyg trimito balsu;

2 ir aš uždėsiu savo “ranką ant tavęs savo tarno Sidnio Rigdono ranka, ir tu gausi mano Dvasią, Šventąją Dvasią, būtent ^bGuodėją, kuris mokys tave “taikingų karalystės dalykų.

3 Ir tu skelbsi tai garsiu balsu, sakydamas: Osana, tebūna palaimintas aukščiausiojo Dievo vardas.

4 Ir dabar duodu tau visų

žmonių atžvilgiu šį pašaukimą ir įsakymą,

5 kad visi, kurie ateis pas mano tarnus Sidnį Rigdoną ir Džozefą Smitą jaunesnįjį, primdami šį pašaukimą ir įsakymą, bus “iššventinti ir išsiųsti ^bskelbti tautos nesibaigiančios evangelijos,

6 šaukdami atgailą, sakydami: “Gelbėkitės iš šitos iškrypusios kartos ir išeikite iš ugnies, bjaurėdamiesi net kūnu sutep-to ^bapdaro.

7 Ir mano bažnyčios vyresniesiems bus duotas šis įsakymas tam, kad kiekvienas vyras, kuris priims jį visa širdimi, galėtų būti iššventintas ir išsiųstas taip, kaip aš pasakiau.

8 Aš esu Jėzus Kristus, Dievo Sūnus; todėl susijuoskite strėnas, ir aš staiga ateisiu į savo “šventyklą. Būtent taip. Amen.

37 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui prie Fajeto, Niujorko valst., 1830 m. gruodžio mėn. (History of the Church, 1:139). Čia pateiktas pirmas įsakymas dėl susirinkimo šiuo evangelijos laikotarpiu.

36 1a RR Jėzus Kristus; Jehova.

b DS 41:9–11.

2a RR Rankų uždėjimas.

b RR Guodėjas;

Šventoji Dvasia.

c DS 42:61.

5a DS 63:57.

RR Iššventinti,

iššventinimas.

b RR Pamokslauti, skelbti.

6a ApD 2:40.

b Jud 1:23.

8a Mal 3:1.

1–4 Šventieji šaukiami susirinkti Ohajyje.

ŠTAL, aš sakau jums, jog man snereikalinga, kad jūs toliau „verstumėte, iki keliausite į Ohajų; ir tai dėl priešų ir jūsų labui.

2 Ir be to, sakau jums, kad jūs neišvyksite, kol nepaskelbsite mano evangelijos šiose srityse ir nesustiprinsite mano bažny-

čios visur, kur ji yra, o ypač „Kolzvilyje; nes štai jie mel-džiasi man didžiai tikėdami.

3 Ir dar, aš duodu įsakymą bažnyčiai, jog man reikalinga, kad jie susirinktų „Ohajyje, iki to laiko, kada sugrįš pas juos mano tarnas Oliveris Kauderis.

4 Štai, čia išmintis, ir tegul kiekvienas pats „pasirenka, iki aš ateisiu. Būtent taip. Amen.

38 SKYRIUS

Apriškinimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Fajete, Niujorko valst., 1831 m. sausio 2 d. (History of the Church, 1:140–143). Apriškinimas gautas Bažnyčios konferencijos metu.

1–6 Viską sukūrė Kristus; 7–8 Jis yra tarp savo šventųjų, ir šie netrukus jį pamatys; 9–12 Visas kūnas priešais jį yra sugedęs; 13–22 Jis laikė pažado žemę savo šventiesiems laike ir amžinybėje; 23–27 Šventiesiems įsakyta, kad jie būtų viena ir vertintų vienas kitą kaip brolių; 28–29 Išpranašauti karai; 30–33 Šventiesiems bus suteikta galia iš aukštybių, ir jie eis į visas tautas; 34–42 Bažnyčiai įsakyta rūpintis vargšais ir beturčiais, ir siekti amžinybės turtų.

TAIIP sako Viešpats, jūsų Dievas, būtent Jėzus Kristus, didysis „Aš Esu, Alfa ir Omega,

„pradžia ir pabaiga, tas, kuris apžvelgė visą didžiulę amžinybės erdvę ir visus serafiškus dangaus „pulkus dar „prieš pasaulio „sutvėrimą;

2 tas, kuris „žino viską, nes „viskas yra prieš mano akis;

3 aš esu tas, kuris tarė, ir pasaulis buvo „sukurtas, ir viskas atsirado per mane.

4 Aš esu tas, kuris priėmė Henocho „Sionę savo prieglobstinį; ir iš tiesų sakau: visus, kurie „įtikėjo mano vardu, nes aš esu Kristus, ir savo vardu, „krauju, kurį praliečiau, galia, aš prašiau Tėvą dėl jų.

5 Bet štai, likusius „nelabuosis

37 1a T.y. jau verčiama Biblija.

2a DS 24:3; 26:1.

3a T.y. Ohajo valst. (žr. DS 38:31–32).

4a RR Valios laisvė.

38 1a RR Aš Esu.

b Apr 1:8.

c DS 45:1.

d RR Ikimirtingasis

gyvenimas.

e Ps 90:2.

2a DS 88:41; Moz 1:35.

RR Visažinis.

b Pat 5:21; 2 Nef 9:20.

3a Ps 33:6–9.

RR Sukurti, sukūrimas.

4a DS 45:11–14;

76:66–67; 84:99–100;

Moz 7:18–21.

DŽSV, Pr 14:25–40.

RR Sionė.

b DS 20:25; 35:2; 45:3–5.

c RR Apmokėti, apmokėjimas.

5a RR Neteisus, neteisumas.

aš laikau tamsos ^bgrandinėse iki didžios dienos ^cteismo, kuris ateis žemės pabaigoje.

6 Ir taip aš nurodysiu laikyti nelabuosius, kurie neklauso mano balso, bet sukietina savo širdis, ir jų lemtis – vargas, vargas, vargas.

7 Bet štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad mano ^aakys nukreiptos į jus. Aš esu ^btarp jūsų, o jūs manęs negalite matyti;

8 bet netrukus ateis diena, kai jūs mane ^amatysite ir žinosite, kad aš esu; nes tamsos uždanga netrukus bus perplėšta, ir tas, kuris ^bneišskaistintas, ^cneišlaiskys tos dienos.

9 Todėl apsijuoskite strėnas ir būkite pasiruošę. Štai, ^akaralystė yra jūsų, ir priešas nepergalės.

10 Iš tiesų sakau jums: jūs esate ^ašvarūs, bet ne visi; ir nėra nė vieno kito, kuriuo aš labai ^bpatenkintas.

11 Nes visas ^akūnas priešais mane yra sugedęs; ir žemėje tarp žmonių vaikų vyrauja ^btamsos jėgos, visų dangaus pulkų akivaizdoje –

12 dėl to viešpatauja tylą, ir visa amžinybė ^akenčia, ir ^bangelai laukia didžiojo įsakymo ^cnupjauti žemės derlių, surink-

ti ^arauges, kad jos būtų ^csudegintos; o štai priešas susitelkęs.

13 Ir dabar aš atskleidžiu jums slėpinį, tai, kas vyksta slaptuose kambariuose, ketinant jus ^asunaikinti laikui bėgant, o jūs to nežinojote.

14 Bet dabar aš sakau jums tai; ir esate palaiminti – ne dėl jūsų nedorybės ir ne dėl netikinčių širdžių, nes, iš tiesų, kai kurie iš jūsų kalti prieš mane – bet aš būsiu gailestingas jūsų silpnumui.

15 Todėl nuo šiol būkite ^astiprūs; ^bnebijokite, nes karalystė yra jūsų.

16 Ir dėl jūsų išgelbėjimo aš jums duodu įsakymą, nes išgirdau jūsų maldas, ir ^avargšai skundėsi priešais mane, ir ^bturtinguosius padariau aš, ir visas kūnas yra mano, ir aš ^cneatsižvelgiu į asmenis.

17 Ir aš padariau žemę turtinę, ir štai ji yra mano ^apakojis, todėl aš vėl stovėsiu ant jos.

18 Ir aš laikau ištiesęs, ir teikiuosi jums duoti didesnius turtus, būtent pažado žemę, žemę, tekančią pienu ir medumi, kurioje nebus jokio praieksmo, kai ateis Viešpats;

19 ir aš jums ją duosiu, kaip

5b 2 Pet 2:4; Jud 1:6.

RR Pragaras.

c RR Teismas, paskutinis.

7a DS 1:1.

b DS 6:32; 29:5.

8a Apr 22:4–5.

RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b RR Tyras, tyrumas.

c Mal 3:2.

9a Lk 6:20.

RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

10a RR Švarus ir nešvarus.

b DS 1:30.

11a Iz 1:3–4; DS 33:4.

b Mch 3:6; DS 112:23; Moz 7:61–62.

12a Moz 7:41.

b DS 86:3–7.

c RR Pjūtis.

d DS 88:94; 101:65–66.

e Mt 13:30.

13a DS 5:32–33.

15a RR Drąsa, narsa.

b RR Baimė – Žmogaus baimė.

16a Mzj 4:16–18.

b 1 Sam 2:7.

c ApD 10:34;

Mor 8:11–12;

DS 1:34–35.

17a 1 Nef 17:39; Abr 2:7.

jūsų paveldo žemę, jeigu jos sieksite visa širdimi.

20 Ir tai bus mano sandora su jumis – jūs gausite ją, kaip savo paveldo žemę ir kaip savo vaikų „paveldą visiems laikams, kol žemė bus; ir amžinybėje jūs vėl ją valdysite, kad daugiau nebepraeitų.

21 Bet, iš tiesų sakau jums, kad ilgainiui jūsų nebevaldys nei „karalius, nei valdovas, nes aš būsiu jūsų karalius ir prižiūrėsiu jus.

22 Todėl klausykite mano balso ir „sekite paskui mane, ir jūs būsite ^blaisva liaudis, ir, kai aš ateisiu, neturėsite jokių kitų įstatymų, kaip tik mano įstatymus, nes aš esu jūsų „įstatymdavys, ir kas gali sustabdyti mano ranką?

23 Bet iš tiesų sakau jums: „mokykite vienas kitą pagal tą pareigybę, kurion jus paskyriau;

24 ir tegul kiekvienas „vertina savo brolių kaip save patį, ir elgiasi ^bdorai ir „šventai priešais mane.

25 Ir dar kartą jums sakau: tegul kiekvienas vertina savo brolių kaip save patį.

26 Nes kuris iš jūsų, turintis dvylika sūnų ir nė vieno neišskiriantis, jeigu jie klusniai jam

tarnauja, vienam sako: Tu apsirenk brangiais rūbais ir sėskis čia; o kitam: Tu apsirenk skarmalais ir atsisėk tenai – ir žiūri į savo sūnus ir sako: Aš teisingas?

27 Štai, aš jums daviau tai kaip palyginimą, ir jis apie tai, koks aš esu. Sakau jums: būkite „viena; o jei nesate viena, jūs – ne mano.

28 Ir dar, sakau jums, kad priešas slaptuose kambariuose kėsinaisi į jūsų „gyvybes.

29 Jūs girdite apie „karus tolimuose kraštuose ir sakote, kad netrukus bus dideli karai tolimuose kraštuose, bet jūs nežinote savo žemės žmonių širdžių.

30 Sakau jums tai dėl jūsų maldu; taigi „kraukitės ^bišmintį savo širdyse, kad žmonių nelabumas to neapreikštų jums jų nelabumu, taip, kad tai jūsų ausyse nenuskambėtų garsiau už balsą, kuris sudrebins žemę; bet jeigu jūs pasiruošę, nebijosite.

31 Ir kad galėtumėte išvengti priešo galios ir susirinktumėte pas mane kaip teisi liaudis, be „dėmės ir nepriekaištingi –

32 tam aš daviau jums įsakymą, kad turite keliauti į „Ohają;

20a DS 45:58.

21a Zch 14:9;

2 Nef 10:14;

Al 5:50.

22a Jn 10:27.

b RR Jėzus Kristus – Kristaus

tūkstantmetinis

viešpatavimas.

c Iz 33:22; Mch 4:2;

DS 45:59.

23a DS 88:77–79,

118, 122.

RR Mokyti, mokytojas.

24a Pak[st 17:20;

1 Kor 4:6.

b DS 46:33.

RR Dorybė.

c RR Šventumas.

27a Jn 17:21–23;

1 Kor 1:10;

Ef 4:11–14;

3 Nef 11:28–30;

Moz 7:18.

RR Vienybė.

28a DS 5:33; 38:13.

29a DS 45:26, 63;

87:1–5; 130:12.

30a DžS–M 1:37.

b RR Išmintis.

31a 2 Pet 3:14.

32a DS 37:3.

ir ten aš jums duosiu savo ^bįstatymą; ir ten būsite ^capdovanoti galia iš aukštybių;

33 ir iš ten tie, kuriuos noriu pasiųsti, keliaus tarp ^avisų tautų, ir jiems bus pasakyta, ką daryti; nes aš laikau paruošęs didelį darbą, nes Izraelis bus ^bišgelbėtas, ir aš vesiu juos, kur panorėsiu, ir jokia galia ^cnesustabdys mano rankos.

34 Ir dabar bažnyčiai šiuose kraštuose aš duodu ^aįsakymą, kad tarp jų būtų paskirti tam tikri vyrai; ir jie bus paskirti bažnyčios ^b“balsu;

35 ir jie rūpinsis vargšais ir beturčiais bei suteiks jiems ^apagalbą, kad šie nekentėtų, ir nusiųs juos ten, kur aš jiems ^aįsakiau;

36 ir tai bus jų darbas – tvarkyti šios bažnyčios turto reikalus.

37 Ir tie, kurie turi ūkius, kurių negali parduoti, tegul juos palieka arba išnuomoja – kaip jiems atrodo tinkama.

38 Žiūrėkite, kad viskas būtų išsaugota; ir kada žmonės bus

^aapdovanoti galia iš aukštybių ir išsiųsti, visa tai bus surinkta bažnyčios prieglobstin.

39 Ir jeigu jūs ieškote ^a“turtų, kurių jums nori duoti Tėvas, jūs būsite turtingiausi iš visų žmonių, nes jūs gausite amžinybės turtus; ir yra būtina, jog žemės ^bturtai būtų mano, kad juos duočiau; bet saugokitės ^c“išdidumo, kad netaptumėte kaip senovės ^d“nefitai.

40 Ir dar, sakau jums, jog aš ^aįsakau, kad kiekvienas vyras: ir vyresnysis, ir kunigas, ir mokytojas, ir taip pat narys iš visų jėgų imtų darbuotis savo ^a“rankomis, kad paruoštų ir ^aįgyvendintų tai, ką aš ^aįsakiau.

41 Ir tegul jūsų ^a“pamokslavimas būna ^bįspėjimo balsas, kiekvienas žmogus tepamokslauja savo artimui su švelnumu ir romumu.

42 Ir ^a“išeikite iš nelabųjų tarpo. Gelbėkitės. Būkite švarūs, jūs, kurie nešate Viešpaties indus. Būtent taip. Amen.

39 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Džeimsui Kovilui Fajete, Niujorko valst., 1831 m. sausio 5 d. (History of the Church, 1:143–145). Džeimsas Kovilas, kuris apie 40 metų buvo baptistų dvasininkas, sudarė sandorą su Viešpačiu, kad paklus bet kokiam įsakymui, kurį Viešpats jam duos per pranašą Džozefą Smitą.

32b DS 42.

^c Lk 24:49;
DS 39:15; 95:8;
110:9–10.

33a RR Misionieriškas darbas.

^b Iz 45:17; Jer 30:10;
DS 136:22.

^c Dan 4:32.

34a RR Bendras sutikimas.

35a RR Gerovės darbas, gerovė.

38a RR Apdovanojimas.

39a JokK 2:17–19;
DS 11:7.

^b Ag 2:8.

^c RR Išdidumas.

^d Mor 8:27.

40a 1 Kor 4:12.

41a RR Pamokslauti, skelbti.

^b RR Įspėti, įspėjimas.
42a Iz 52:11.

1–4 Šventieji turi galią tapti Dievo sūnumis; 5–6 Priimti evangeliją – reiškia priimti Kristų; 7–14 Džeimsui Kovilui įsakyta priimti krikštą ir darbuotis Viešpaties vynuogyne; 15–21 Viešpaties tarnai prieš antrąjį atėjimą turi skelbti evangeliją; 22–24 Tie, kurie priima evangeliją, bus surinkti laike ir amžinybėje.

ISIKLAUSYK ir klausykis balso to, kuris yra nuo visos ^aamžinybės iki visos amžinybės, didžiojo ^bAš Esu, būtent Jėzaus Kristaus –

2 pasaulio ^ašviesos ir gyvybės; šviesos, kuri šviečia tamsoje, ir tamsa jos nesuvokia;

3 to, kuris laiko ^aviduryje atėjau pas savuosius, ir savieji manęs nepriėmė;

4 bet visiems, kurie mane priėmė, aš daviau galią tapti mano ^asūnumis; ir lygiai taip aš duosiu visiems, kurie tik mane priims, galią tapti mano sūnumis.

5 Ir iš tiesų, iš tiesų sakau tau, jog tas, kuris priima mano evangeliją, ^apriima mane; ir tas, kuris nepriima mano evangelijos, nepriima manęs.

6 Ir tai mano ^aevangelija: atgaila ir krikštas vandeniui, ir po to ateina ugnies ir Šventosios Dvasios ^bkrikštas, būtent

Guodėjo, kuris apreiškia viską ir ^amoko taikingų karalystės dalykų.

7 Ir dabar, štai, sakau tau, mano tarne ^aDžeimsai, kad aš pažvelgiau į tavo darbus ir pažįstu tave.

8 Ir iš tiesų sakau tau, kad šiuo metu tavo širdis yra teisi prieš mane; ir štai, aš išliejau didžius palaiminimus ant tavo galvos;

9 tačiau tu pamatei didį sielvartą, nes daug kartų atmetei mane dėl išdidumo ir ^apasaulio rūpesčių.

10 Bet, štai, atėjo tavo išvadavimo dienos, jei paklausysi mano balso, kuris tau sako: Kelkis ir priimk ^akrikštą, ir nusiplauk savo nuodėmes, šaukdamasis mano vardo, ir tu gausi mano Dvasią bei tokį didelį palaiminimą, kokio dar niekada nepatyrei.

11 Ir jei tai padarysi, aš esu tave paruošęs didesniai darbui. Tu skelbsi mano evangelijos pilnatvę, kurią atsiunčiau šiomis paskutinėmis dienomis, sandorą, kurią atsiunčiau, kad ^asusigražinčiau savo žmones, kurie Izraelio namų.

12 Ir bus taip, kad ant tavęs ^abus galia; tu turėsi didį tikėjimą, ir aš būsiu su tavimi, ir eisiu prieš tavo veidą.

39 1a Hbr 13:8;
DS 20:12; 35:1;
38:1–4.
b Iš 3:14.

RR Jehova.
2a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

3a DS 20:26;
Moz 6:57, 62.

4a Jn 1:12.
RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.
5a Jn 13:20.
6a RR Krikštas,

krikštyti; Evangelija;
Atgailauti, atgaila.

b RR Užgimęs iš naujo,
užgimęs iš Dievo;

Šventoji Dvasia.
c DS 42:61.
7a DS 40:1.
9a Mt 13:22.
10a DS 40:1–3.
RR Krikštas, krikštyti.
11a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
12a 2 Kor 12:9.

13 Tu pašauktas „darbuotis mano vynuogyne ir statyti mano bažnyčią, ir ^bkurti Sionę, kad ji galėtų džiūgauti ant kalvų ir ^cklestėti.

14 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kad tu nepašauktas eiti į rytinius kraštus, bet pašauktas eiti į Ohają.

15 Ir jei mano žmonės susirinks Ohajyje, aš pasilaikiau toki „palaiminimą, kokio žmonių vaikai dar nežinojo, ir jis bus išlietas ant jų galvų. Ir iš ten vyrai eis į ^bvisas ^ctautas.

16 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad žmonės Ohajyje didžiai tikėdami šaukiasi manęs, manydami, kad aš sulaukysiu savo ranką teisdamas tautas, bet aš negaliu paneigti savo žodžio.

17 Todėl kibkite į darbą visomis išgalėmis ir šaukite ištikimus darbininkus mano vynuogynan, kad jis būtų „gėnėjamas paskutinį kartą.

18 Ir kiek jie atgailaus ir pri-

ims mano evangelijos pilnatvę, ir taps pašventinti, tiek aš „teisdamas sulaukysiu savo ranką.

19 Todėl eikite, šaukdami garsiu balsu, sakydami: Prisiartino dangaus karalystė; šaukdami: Osana! Tebūna palaimintas Aukščiausiojo Dievo vardas.

20 Eikite, krikštydami vandeniui, ruošdami kelią prieš mano veidą mano „atėjimo metui;

21 nes priartėjo metas; joks žmogus „nežino nei ^bdienos, nei valandos; bet jis tikrai ateis.

22 Ir tas, kuris tai priima, priima mane; ir šie bus surinkti pas mane laike ir amžinybėje.

23 Ir dar, bus taip, kad ant visų, kuriuos pakrikštysite vandeniui, jūs uždėsite savo „rankas, ir jie gaus Šventosios Dvasios ^bdovaną ir „žvalgysis mano „atėjimo ženklų, ir pažins mane.

24 Štai, aš greitai ateinu. Būtent taip. Amen.

40 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Fajete, Niujorko valst., 1831 m. sausio mėn. (History of the Church, 1:145). Prieš užrašydamas šį apraiškimą, pranašas rašė: „Kadangi Džeimsas Kovilas atmetė Viešpaties žodį ir sugrįžo prie savo ankstesnių principų ir žmonių, Viešpats davė man ir Sidniui Rigdonui šį apraiškimą“ (History of the Church, 1:145).

13a Mt 20:1–16.

b Iz 52:8.

c DS 117:7.

15a DS 38:32; 95:8;
110:8–10.

b DS 1:2.

c RR Misionieriškas darbas.

17a JokK 5:61–75;

DS 24:19.

18a RR Jėzus

Kristus – Teisėjas.

20a RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.

21a DžS–M 1:40.

b Mt 24:36.

23a RR Rankų

uždėjimas.

b RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

c Apr 3:3;

DS 35:15; 45:39–44.

d 2 Pet 3:10–14.

1–3 Persekiojimų baimė ir pasaulio rūpesčiai sukelia evangelijos atmetimą.

ŠTAI, iš tiesų sakau jums, škad mano tarno „Džeimso Kovilo širdis buvo teisi prieš mane, nes jis sudarė sandorą su manimi, kad paklus mano žodžiui.

2 Ir jis su džiaugsmu „priėmė žodį, bet netrukus jį gundė Šetonas; ir dėl ^bpersekiojimų baimės ir pasaulio rūpesčių jis ^catmetė žodį.

3 Todėl jis sulaužė mano sandorą, ir man telieka su juo pasielgti, kaip man atrodo tinkama. Amen.

41 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas Bažnyčiai per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. vasario 4 d. (History of the Church, 1:146–147). Bažnyčios Kirtlando skyrius tuo metu sparčiai gausėjo. Kaip įvadą šiam apreiškimui pranašas rašė: „Nariai ... stengėsi vykdyti Dievo valią, kiek jų žinojo; vienok tarp jų vogčiomis išsiskverbė kai kurios keistos mintys ir klaidinančios dvasios ... [ir] štai, ką Viešpats pasakė Bažnyčiai“ (History of the Church, 1:146–147).

1–3 Vyresnieji Bažnyčių valdys apreiškimo dvasia; 4–6 Tikrieji mokiniai gaus Viešpaties įstatymą ir jo laikysis; 7–12 Edvardas Partridžas įvardintas kaip Bažnyčios vyskupas.

ISIKLAUSYKITE ir išgirskite, o jūs, mano žmonės, sako Viešpats ir jūsų Dievas, jūs, kuriuos mielai „laiminu visų didžiausiu palaiminimu, jūs, kurie manęs klausote; o jus, kurie manęs neklausote, kurie ^bskelbėtės mano vardu, aš ^cprakeiksiu visų sunkiausiu prakeiksmu.

2 Išiklausykite, o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, kuriuos aš pašaukiau: štai aš jums duodu įsakymą susirinkti, kad „sutartumėte dėl mano žodžio;

3 ir savo tikėjimo malda gausite mano „įstatymą, idant žinotumėte, kaip valdyti mano bažnyčią ir kaip viską teisingai tvarkyti priešais mane.

4 Kai „ateisiu, aš būsiu jūsų ^bvaldovas; ir štai, aš greitai ateinu, ir jūs žiūrėsite, kad mano įstatymo būtų laikomasi.

5 Tas, kuris „priima mano įstatymą ir jį ^bvykdo, yra mano mokinys; kuris sako, kad jį priima,

40 1a DS 39:7–11.

2a Mk 4:16–19.

b Mt 13:20–22.

RR Persekiojami, persekiojimas.

c RR Atsimetimas.

41 1a RR Laiminti, palaimintas,

palaiminimas.

b DS 56:1–4; 112:24–26.

c Pak[ist 11:26–28;

1 Nef 2:23.

2a RR Vienybė.

3a DS 42.

4a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Zch 14:9; DS 45:59.

RR Jėzus Kristus – Kristaus tūkstantmetinis viešpatavimas.

5a Mt 7:24.

b Jok 1:22–25; DS 42:60.

bet jo nevykdo, tas nėra mano mokinys ir bus išmestas iš jūsų tarpo;

6 nes nedera, kad tai, kas priklauso karalystės vaikams, būtų duodama tiems, kurie neverti, arba „šunims, arba, kad b perlai būtų metami kiaulėms.

7 Ir dar, dera, kad mano tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam būtų pastatytas namas, kuriam jis gyventų ir b verstų.

8 Ir dar, dera, kad mano tarnas Sidnis Rigdonas gyventų, kaip jam atrodo tinkama, kol jis laikosi mano įsakymų.

9 Ir dar, aš pašaukiau savo tarną „Edvardą Partridžą; ir aš duodu įsakymą, kad jis būtų

paskirtas bažnyčios balsu ir išsventintas bažnyčios b vyskupu, kad paliktų prekybą ir visą savo laiką c skirtų bažnyčios darbams;

10 kad viską prižiūrėtų taip, kaip jam tai bus paskirta mano įstatymuose tą dieną, kai juos duosiu.

11 Ir tai todėl, kad jo širdis prieš mane yra tyra, nes jis yra lyg senovės Natanaelis, kuriam nėra b klastos.

12 Šie žodžiai duoti jums, ir jie tyri priešais mane; todėl žiūrėkite, kaip su jais elgiatės, nes teismo dieną jūsų sielos turės už juos atsakyti. Būtent taip. Amen.

42 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. vasario 9 d. (History of the Church, 1:148–154). Jis buvo gautas dvylikos vyresniųjų akivaizdoje, kad išsipildytų Viešpaties duotas pažadas „Ohajyje duosiu įstatymą“ (žr. DS 38:32). Pranašas šį apreiškimą apibūdina kaip tokį, „kuris apima Bažnyčios įstatymą“ (History of the Church, 1:148).

1–10 Vyresnieji pašaukiami skelbti evangeliją, krikštyti atsivertusiuosius ir statyti Bažnyčią; 11–12 Jie turi būti pašaukti ir išsventinti, ir turi mokytis evangelijos principų, užrašytų Raštuose; 13–17 Jie turi mokytis ir pranašauti Dvasios galia; 18–29 Šventiesiems įsakoma nežudyti, nevogti, nemeluoti, negašlauti, nesvetimauti ir nekal-

bėti pikta prieš kitus; 30–39 Duodami įstatymai apie turto pašventimą; 40–42 Pasmerkiami išdidumas ir tinginystė; 43–52 Ligoniai turi būti gydomi patarnavimais ir tikėjimu; 53–60 Bažnyčią valdo Raštai, ir juos reikia skelbti pasauliui; 61–69 Bus apreikšti Naujosios Jeruzalės vieta ir karalystės slėpiniai; 70–73

5c DS 50:8–9.
RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.
6a Mt 15:26.
b Mt 7:6.

7a DS 42:71.
b T.y. versti Bibliją (žr. DS 45:60–61).
9a DS 36:1.
b DS 72:9–12;
107:68–75.

RR Vyskupas.
c DS 51.
11a Jn 1:47.
b RR Klasta.

Pašvęstas turtas turi būti panaudojamas Bažnyčios pareigūnams remti; 74–93 Duodami įstatymai apie ištvirkavimą, svetimavimą, žudymą, vogimą bei nuodėmių išpažinimą.

ISIKLAUSYKITE, o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, susirinkę mano vardu, būtent Jėzaus Kristaus, Gyvojo Dievo Sūnaus, pasaulio Gelbėtojo, kadangi tikite mano vardą ir laikotės mano įsakymų.

2 Aš vėl sakau jums: įsiklausykite ir išgirskite, ir pakluskite „įstatymui, kurį jums duosiu.

3 Nes iš tiesų sakau, kad kaip jūs susirinkote pagal „įsakymą, kurį jums daviau, ir sutariate ^bdėl šito vieno dalyko, ir paklausėte Tėvą mano vardu, taip jūs ir gausite.

4 Štai, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums šį pirmą įsakymą, kad eisite mano vardu, kiekvienas iš jūsų, išskyrus mano tarnus Džozefą Smitą jaunesnįjį ir Sidnį Rigdoną.

5 O jiems aš duodu įsakymą eiti trumpam laikui, ir „Dvasios galia jiems bus apreikšta, kada grįžti.

6 Ir jūs eisite su mano Dvasios galia, skelbdami mano evangeliją, po „du, mano vardu, keldami

mi savo balsus lyg trimito garsą, skelbdami mano žodį lyg Dievo angelai.

7 Ir jūs eisite krikščydamis vandeniui, sakydami: Atgailaukite, atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė.

8 Ir iš šios vietos jūs eisite į vakarines sritis; ir pagal tai, kiek rasite tuos, kurie jus priims, jūs statysite mano bažnyčią kiekvienoje srityje –

9 kol ateis laikas, kada jums iš aukštybių bus apreikšta, kada bus paruoštas „Naujosios Jeruzalės ^bmiestas, kad galėtumėte būti „surinkti daiktan, idant galėtumėte būti mano ^dliaudis, ir aš būsiu jūsų Dievas.

10 Ir dar sakau jums, kad mano tarnas „Edvardas Partridžas stovės pareigybėje, kurion jį paskyriau. Ir bus taip, kad jeigu jis nusižengs, į jo vietą bus paskirtas ^bkitas. Būtent taip. Amen.

11 Be to sakau jums, kad nė vienam nebus duota eiti „skelbti mano evangelijos ar statyti mano bažnyčios, jeigu jo ^bneišventino turintis „įgaliojimą ir bažnyčia nežino, kad jis turi įgaliojimą ir yra deramai išventintą bažnyčios vadovų.

12 Ir dar, šios bažnyčios „vyresnieji, kunigai ir mokytojai

42 2a DS 58:23.

RR Įstatymas.

3a DS 38:32.

b Mt 18:19.

5a RR Šventoji Dvasia.

6a Mk 6:7.

RR Misionieriškas darbas.

9a Etr 13:2–11;

DS 45:66–71; 84:2–5;

Moz 7:62; TT 1:10.

RR Naujoji Jeruzalė.

b DS 57:1–2.

c RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

d Zch 8:8.

10a DS 41:9–11; 124:19.

b DS 64:40.

11a RR Pamokslauti, skelbti.

b RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; išventinti, išventinimas.

c RR Įgaliojimas, valdžia; Kunigystė.

12a RR Vyresnysis.

^bmokys mano evangelijos principų, esančių ^cBiblijoje ir ^aMormono Knygoje, kurioje yra ^eevangelijos pilnatvė.

13 Ir jie laikysis sandorų ir bažnyčios įstatų, kad juos vykdytų; ir jie mokys jų, kaip jiems nurodys Dvasia.

14 Ir per tikėjimo ^amaldą jums bus duota Dvasia; ir jei ^bDvasios negausite, jūs nemokysite.

15 Ir visa tai vykdysite, kaip įsakiau dėl jūsų mokymo, kol bus duota mano ^aRaštų pilnatvė.

16 Ir kai įkvėpti ^aGuodėjo pakelsite savo balsus, jūs kalbėsite ir pranašausite, kaip man atrodo tinkama;

17 nes štai, Guodėjas viską žino ir liudija apie Tėvą ir apie Sūnų.

18 Ir dabar, štai aš kalbu bažnyčiai. ^aNežudysi; o tam, kuris ^bžudo, nebus atleista nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje.

19 Ir dar aš sakau: Nežudysi; bet tas, kuris žudo, ^amirs.

20 ^aNevogsi; o tas, kuris vagia ir neatgailauja, bus išmestas lauk.

21 ^aNemeluosi; tas, kuris me-

luoja ir neatgailauja, bus išmestas lauk.

22 ^aMylėsi savo žmoną visa širdimi ir ^bglausies prie jos ir prie nieko daugiau.

23 Ir tas, kuris žiūri į moterį, kad jos ^ageistu, išsižadės tikėjimo ir nebeturės Dvasios; ir jei neatgailauja, jis bus išmestas lauk.

24 ^aNesvetimausi; o tas, kuris svetimauja ir neatgailauja, bus išmestas lauk.

25 Bet tam, kuris svetimavo ir visa širdimi ^aatgailauja, ir atsisako to, ir daugiau to nebedaro, tu ^batleisi.

26 Bet jeigu jis ir ^avėl tai daro, jam nebus atleista, bet jis bus išmestas lauk.

27 ^aNekalbėsi pikta apie savo artimą ir nedarysi jam jokios skriaudos.

28 Tu žinai, kad mano įstatymai apie tai duoti mano Raštuose; tas, kuris daro nuodėmę ir neatgailauja, bus ^aišmestas lauk.

29 Jei mane ^amyli, ^btarnausi man ir ^claikysiesi visų mano įsakymų.

12b Mzj 18:19–20;

DS 52:9, 36.

RR Mokyti, mokytojas.

c RR Biblija.

d RR Mormono Knyga;

Raštai – Raštų vertingumas.

e RR Evangelija.

14a DS 63:64.

RR Malda.

b RR Šventoji Dvasia; Mokyti, mokytojas – Mokyti su Dvasia.

15a DS 42:56–58.

16a 1 Kor 2:10–14;

DS 68:2–4.

RR Guodėjas.

18a Iš 20:13–17;

Mt 5:21–37;

2 Nef 9:35;

Mzj 13:21–24;

3 Nef 12:21–37.

b RR Žmogžudystė.

19a RR Aukščiausioji bausmė.

20a RR Vogti, vogimas.

21a RR Sąžiningas, sąžiningumas;

Melavimas.

22a RR Meilė; Santuoka, susituokti.

b Pr 2:23–24;

Ef 5:25, 28–33.

23a Mt 5:28;

3 Nef 12:28;

DS 63:16.

RR Geidulys.

24a RR Svetimavimas.

25a RR Atgailauti, atgaila.

b Jn 8:3–11.

RR Atleisti.

26a 2 Pet 2:20–22;

DS 82:7.

27a RR Liežuvauti,

paskala.

28a RR Pašalinimas iš

bažnyčios, ekskomunikavimas.

29a Jn 14:15, 21.

b RR Tarnystė.

c RR Paklusnumas,

paklusnus, paklusti.

30 Ir štai, tu atminsi „vargšus ir jų ^bišlaikymui „pašvėsi iš savo turto tai, ką gali skirti jiems, su sandora ir teisiniu aktu, kurių negalima sulaužyti.

31 Ir kiek jūs „skirsite savo turto ^bvargšams, tiek tai darysite man; ir jis bus padėtas prieš mano bažnyčios „vyskupą ir jo patarėjus, du vyresniusius arba aukštuosius kunigus, tuos, ką jis paskirs arba yra paskyręs ir ^dišventinęs tam tikslui.

32 Ir bus taip, kad po to, kai jis bus padėtas prieš mano bažnyčios vyskupą, ir šis gaus liudijimus apie mano bažnyčios turto „pašventimą – kad jo negalima atsiimti iš bažnyčios, pagal mano įsakymus, kiekvienas bus padarytas ^batsakingu prieš mane – „prievaizdu savo turto arba to, ką jis gavo pašventimu, kiek pakanka jam pačiam ir ^dšeimai.

33 Ir dar, jei po šio pirmo pašventimo, bažnyčios arba jos atskirų asmenų rankose turto bus daugiau, nei reikia jų išlaikymui – kas yra vyskupui pašvestinas „likutis – jis bus laikomas, kad būtų suteiktas neturintiems, laikas nuo laiko,

kad kiekvienas stokojantis būtų pakankamai aprūpintas ir gautų pagal savo norus.

34 Todėl likutis bus laikomas mano sandėlyje vargšui ir beturčiui suteikti, pagal tai, kaip paskirs bažnyčios aukštoji taryba ir vyskupas bei jo taryba;

35 ir žemėms pirkti bendrai bažnyčios naudai, ir garbinimo namams statyti, ir „Naujamajai Jeruzalei, kuri bus apreikšta vėliau, kurti –

36 kad mano sandoros žmonės galėtų būti surinkti daiktan tą dieną, kai aš „ateisiu į savo ^bšventyklą. Ir tai aš darau dėl savo žmonių išgelbėjimo.

37 Ir bus taip, kad tas, kuris nusideda ir neatgailauja, bus „išmestas lauk iš bažnyčios ir nebeatgaus to, ką ^bpašventė mano bažnyčios vargšams ir beturčiams, arba, kitais žodžiais, man –

38 nes kiek tai „darote mažiausiajam iš šitų, jūs tai darote man.

39 Nes bus taip, kad tai, ką aš kalbėjau savo pranašų burnomis, bus įvykdyta; nes aš pašvėsiu iš turtų tų kitataučių, kurie priima mano evangeliją, savo liaudies vargšams, kurie iš Izraelio namų.

30a Mzj 4:16–26; Al 1:27.

RR Vargšai.

b RR Gerovės darbas, gerovė.

c RR Pašvėsti, pašventimo įstatymas.

31a Mzj 2:17.

RR Šalpa.

b RR Vargšai.

c RR Vyskupas.

d RR Skyrimas pareigoms.

32a DS 51:4.

b DS 72:3–11.

RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

c RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

d DS 51:3.

33a DS 42:55; 51:13; 119:1–3.

35a RR Naujoji Jeruzalė; Sionė.

36a DS 36:8.

b Mal 3:1.

37a DS 41:5; 50:8–9.

RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.

b RR Pašvėsti, pašventimo įstatymas.

38a Mt 25:34–40.

RR Tikroji meilė; Gerovės darbas, gerovė.

40 Ir dar, „nesididžiuosi savo širdyje; tegul visi tavo ^bapdarai būna paprasti, ir jų grožis – tavo paties rankų darbo grožis;

41 ir tegul priešais mane viskas bus daroma švariai.

42 „Netinginiausi; nes tinginys nevalgys darbininko duonos ir nedėvės darbininko apdaro.

43 Ir tie iš jūsų, kurie ^aserga ir neturi tikėjimo, kad būtų išgydyti, bet tiki, bus slaugomi su visu švelnumu, žolėmis ir švelniu maistu, ir ne priešo ranka.

44 Ir bažnyčios vyresnieji, du ar daugiau, bus pakviesti ir melsis dėl jų, ir mano vardu uždės ant jų savo ^arankas; ir jeigu jie mirs, jie ^bmirs man, ir jei gyvens, gyvens man.

45 „Gyvensi drauge ^bmeilėje, tad ^cverkis dėl mirusiųjų netekties ir ypač dėl tų, kurie neturi šlovingo prisikėlimo ^dvilties.

46 Ir bus taip, kad tie, kurie miršta manyje, neragaus ^amirties, nes ji bus jiems ^bsaldi;

47 o tie, kurie miršta ne manyje, – vargas jiems, nes karti jų mirtis.

48 Ir dar, bus taip, jog tas, kuris turi ^atikėjimą manimi, kad

būtų ^bišgydytas, ir nėra ^cpaskirtas mirčiai, bus išgydytas.

49 Tas, kuris turi tikėjimą matyti, matys.

50 Tas, kuris turi tikėjimą girdėti, girdės.

51 Luošys, kuris turi tikėjimą šokinėti, šokinės.

52 O tie, kurie neturi tikėjimo tai daryti, bet tiki mane, turi galios tapti mano ^asūnumis; ir kol jie nepažeidžia mano įstatymų, tu ^bneši jų negalias.

53 Stovėsi savo ^aprievaizdavimo vietoje.

54 Nepaimsi savo brolio apdaro; sumokėsi už tai, ką gavai iš savo brolio.

55 Ir jei ^agauni daugiau, nei reikia tavo išlaikymui, atiduosi tai į mano ^bsandėlį, kad viskas galėtų būti padaryta pagal tai, ką aš pasakiau.

56 Tu paprašysi, ir mano ^aRaštai bus duoti taip, kaip aš nurodžiau, ir jie bus saugiai ^bsaugomi.

57 Ir reikalinga, kad apie juos tylėtum ir jų nemokytum, kol gausite juos visus.

58 Ir aš jums įsakau tada mokyti jų visus žmones; nes jų bus

40a Pat 16:5.
RR Išdidumas.
b RR Kuklumas.

42a DS 68:30–32.
RR Dykas,
dykinėjimas, tingus,
tingumas.

43a RR Sirgti, liga.

44a RR Patarnavimas
ligoniams; Rankų
uždėjimas.

b Rom 14:8;
Apr 14:13;
DS 63:49.

45a 1 Jn 4:16, 20–21.
b RR Meilė.
c Al 28:11–12.

d 1 Kor 15:19–22.
RR Viltis.

46a RR Mirtis, fizinė.

b Apr 14:13.

48a DS 46:19.

RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Išgydyti,
išgydymai.

c Mok 3:1–2;
ApD 17:26; Hbr 9:27;
DS 122:9.

52a RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.

b Rom 15:1.

RR Bendrystė.

53a RR Prievaizdas,
prievaizdavimas.

55a DS 82:17–19; 119:1–3.

b DS 42:34; 51:13.

56a Užuomina į Biblijos
vertimą (Žr.
DS 45:60–61).

b RR Raštai – Raštų
vertingumas.

mokomos „visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys.

59 Tu priimsi tai, ką gavai, kas tau duota mano Raštuose kaip įstatymas, kaip įstatymą mano bažnyčiai valdyti;

60 Ir tas, kuris tai „vykdo, bus išgelbėtas, o tas, kuris to nevykdo, bus ^bpasmerktas, jei ir toliau taip darys.

61 Jei prašysi, gausi „apreiškimą po apreiškimo, ^bpažinimą po pažinimo, kad galėtum pažinti ^cslėpinius ir ^dtaikingus dalykus – tai, kas neša ^ddžiaugsmą, tai, kas neša amžinąjį gyvenimą.

62 Tu paprašysi, ir man tinkamu metu tau bus apreikšta, kur bus pastatyta „Naujoji Jeruzalė.

63 Ir štai, bus taip, kad mano tarnai bus pasiūsti į rytus ir į vakarus, į šiaurę ir į pietus.

64 Ir netgi dabar, tegul tas, kuris eina į rytus, moko tuos, kurie bus atversti, bėgti į „vakarus; ir tai yra dėl to, kas ištiks žemę, ir dėl ^bslaptų sąjungų.

65 Štai, tu vykdysi visa tai, ir didis bus tavo atlygis; nes jums duota pažinti karalystės slėpinius, bet pasauliui neduota jų pažinti.

66 Jūs laikysitės įstatymų, kuriuos gavote, ir būsite ištikimi.

67 Ir vėliau jūs gausite bažnyčios „sandoras, tokias, kokių pakaks įtvirtinti jus tiek čia, tiek Naujojoje Jeruzalėje.

68 Todėl tas, kuriam trūksta „išminties, teprašo manęs, ir aš jam dosniai duosiu ir nepriekaištausiu.

69 Pakylėkite savo širdis ir džiūgaukite, nes jums duota „karalystė, arba, kitais žodžiais, bažnyčios ^braktai. Būtent taip. Amen.

70 „Kunigai ir ^bmokytojai turės savo ^cprievaizdavimo valdas lygiai kaip ir nariai.

71 Ir vyresnieji arba aukštieji kunigai, paskirti padėti vyskupui kaip patarėjai visuose dalykuose, turi gauti paramą savo šeimoms iš nuosavybės, kuri „pašvęsta vyskupui vargšų labai ir kitiems tikslams, kaip buvo paminėta anksčiau;

72 arba jie turi gauti deramą kompensaciją už visas savo paslaugas – arba prievaizdavimo valdomis, arba kitaip, kaip atrodys geriausia, arba kaip nuspręs patarėjai ir vyskupas.

73 Ir vyskupas taip pat gaus paramą arba teisingą kompensaciją už visas savo paslaugas bažnyčioje.

58a DS 1:2.

60a DS 41:5.

RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

^b Moz 5:15.

RR Pasmerktas, pasmerktumas.

61a RR Apreiškimas.

^b Abr 1:2.

RR Pažinimas, žinojimas; Liudijimas.

^c DS 63:23.

RR Dievo slėpiniai.

^d DS 39:6.

^e RR Džiaugsmas.

62a DS 57:1–5.

64a DS 45:64.

^b RR Slaptos sąjungos.

67a DS 82:11–15.

68a Jok 1:5.

RR Išmintis.

69a RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

^b Mt 16:19; DS 65:2.

RR Kunigystės raktai.

70a RR Kunigas (Aarono kunigystėje).

^b RR Mokytojas (Aarono kunigystėje).

^c RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

71a RR Pašvęsti, pašventimo įstatymas.

74 Štai, iš tiesų sakau jums, kad jei kurie iš jūsų yra išsiškyrę su savo sutuoktiniu dėl „ištvirkavimo, arba, kitais žodžiais, jeigu jie su visu širdies nusižeminimu liudys priešais jus, kad būtent taip yra, jūs neišmesite jų iš savo tarpo;

75 bet jei sužinosite, kad kas nors paliko savo sutuoktinį dėl „svetimavimo, ir jie patys yra kaltininkai, ir jų sutuoktiniai gyvi, jie bus ^bišmesti iš jūsų tarpo.

76 Ir dar aš sakau jums, kad jūs būsite „dėmesingi ir atidūs ir viską išklausinėsite, kad nepriimtumėte nė vieno tokio į savo tarpą, jeigu jie yra susituokę;

77 o jeigu jie nesusituokę, jie atgailaus dėl visų savo nuodėmių, arba jų nepriimsite.

78 Ir dar, kiekvienas asmuo, priklausantis šiai Kristaus bažnyčiai, laikysis visų bažnyčios įsakymų ir sandorų.

79 Ir bus taip, kad jei kuris iš jūsų „nužudys, jis bus atiduotas įstatymui ir su juo bus pasielgta pagal šalies įstatymus; nes atminti, kad jam nėra atleidimo; ir tai bus įrodyta pagal šalies įstatymus.

80 Ir jei kuris nors vyras ar moteris svetimaus, jį ar ją teis du ar daugiau bažnyčios vyresniųjų, ir kiekvieną žodį prieš jį ar ją patvirtins du bažnyčios, o

ne prieš, liudytojai; bet jei yra daugiau nei du liudytojai, tai dar geriau.

81 Bet dviejų liudytojų burna jis ar ji bus pripažinti kaltais; ir vyresnieji pateiks bylą bažnyčiai, ir bažnyčia pakels savo rankas prieš jį ar ją, kad su jais būtų pasielgta pagal Dievo įstatymą.

82 Ir jei įmanoma, reikia, kad vyskupas taip pat dalyvautų.

83 Ir taip jūs elgsitės visais atvejais, kurie jums iškils.

84 Ir jei vyras ar moteris apiplėš, jis ar ji bus atiduoti šalies įstatymui.

85 Ir jeigu jis ar ji „pavogs, jis ar ji bus atiduoti šalies įstatymui.

86 Ir jeigu jis ar ji „pameluos, jis ar ji bus atiduoti šalies įstatymui.

87 O jeigu jis ar ji įvykdys kokią nors nedorybę, jis ar ji bus atiduoti įstatymui, būtent Dievo įstatymui.

88 Ir jei tavo „brolis ar sesuo tavo ^bįžeidžia, pasikalbėk su juo ar ja tarpusavy vienu du; ir jeigu jis ar ji „išpažins, tu susitaikysi.

89 O jeigu jis ar ji neišpažins, tu perduosi jį ar ją bažnyčiai, ne nariams, bet vyresniesiems. Ir tai bus padaryta susirinkime, o ne priešais pasaulį.

90 Ir jei tavo brolis ar sesuo įžeidžia daugelį, jis ar ji bus „drausminamas priešais daugelį.

91 Ir jei kuris įžeidžia viešai,

74a RR Ištvirkavimas;
Seksualinis
amoralumas.

75a RR Svetimavimas.
b RR Pašalinimas iš
bažnyčios,
ekskomunikavimas.

76a RR Saugoti, sargas,
sargybinis.

79a RR Žmogžudystė.

85a RR Vogti, vogimas.

86a RR Sąžiningas,
sąžiningumas;
Melavimas.

88a RR Broliai, brolis;
Sesuo.

b Mt 18:15–17.

c RR Išpažinti,
išpažinimas.

90a RR Drausminti,
drausminimas.

jis ar ji bus papeiktas viešai, kad jis ar ji būtų sugėdinti. Ir jeigu jis ar ji neišpažįsta, jis ar ji bus perduotas Dievo įstatymui.

92 Jei kuris įžeis slaptoje; jis ar ji bus papeiktas slaptoje, idant

jis ar ji turėtų galimybę slaptoje išpažinti tam ar tai, kuriuos jis ar ji įžeidė, ir Dievui, idant jam ar jai nepriekaištautų bažnyčia.

93 Ir taip elgsitės visuose dalykuose.

43 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. vasario mėn. (History of the Church, 1:154–156). Tuo metu kai kuriuos Bažnyčios narius trikdė žmonės, apsišaukę apreiškėjais. Pranašas pasiteiravo Viešpaties ir gavo šį pranešimą, skirtą Bažnyčios vyresniesiems. Pirmoji dalis susijusi su Bažnyčios valdymo dalykais; kitoje dalyje pateiktas išpėjimas, kurį vyresnieji turi paskelbti žemės tautoms.

1–7 *Apreiškimai ir įsakymai ateina tik per tą, kuris paskirtas; 8–14 Šventieji pašventinami, kai priešais Viešpatį elgiasi su visu šventumu; 15–22 Vyresnieji siunčiami šaukti atgailą ir paruošti žmones didžiai Viešpaties dienai; 23–28 Viešpats šaukia žmones savo balsu ir per gamtos jėgas; 29–35 Ateis Tūkstantmetis ir Šėtono surišimas.*

O IŠSIKLAUSYKITE jūs, mano bažnyčios vyresnieji, ir atsukite ausį žodžiams, kuriuos jums kalbėsiu.

2 Nes štai, iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad jūs gavote įsakymą, kaip „įstatymą mano bažnyčiai, per tą, kurį aš jums paskyriau, kad gautų^b įsakymus ir apreiškimus iš mano rankos.

3 Ir jūs tvirtai žinosite tai –

nėra nė vieno kito paskirto jums, kad gautų įsakymus ir apreiškimus, kol jis bus paimtas, jeigu jis „pasilieka manyje.

4 Bet iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad „niekas kitas nebus paskirtas gauti šią dovaną, jeigu tai nebus padaryta per jį; nes jeigu tai bus iš jo paimta, jis neturės galios, išskyrus galią paskirti kitą vietoje savęs.

5 Ir tai bus jums įstatymas – jūs nepriimsite mokymų nė vieno, kuris ateis priešais jus, kaip apreiškimų ar įsakymų;

6 ir tai aš jums duodu, kad nebūtumėte „apgauti, kad žinotumėte, jog jie ne iš manęs.

7 Nes iš tiesų sakau jums, kad tas, kuris mano „iššventintas, įeis pro^b vartus ir bus iššventintas, kaip jau sakiau anksčiau, mokyti tų apreiškimų, kuriuos

43 2a DS 42.

b RR Dievo įsakymai;
Apreiškimas.

3a Jn 15:4.

4a DS 28:2–3.

6a DS 46:7.

RR Apgavystė,
apgauti, apgaulė.

7a RR Iššventinti,
iššventinimas.

b Mt 7:13–14;

2 Nef 9:41; 31:9,
17–18;

3 Nef 14:13–14;
DS 22:1–4.

gavote ir gausite per tą, kurią aš paskyriau.

8 Ir dabar štai, aš jums duodu įsakymą, jog kada susirenkate drauge, “mokytumėte ir ugdytumėte vienas kitą, idant žinotumėte, kaip elgtis ir vesti mano bažnyčią, kaip elgtis su mano duotų įstatymo ir įsakymų punktais.

9 Ir taip jūs būsite išmokyti mano bažnyčios įstatymo ir “pašventinti tuo, ką gavote, ir išipareigosite elgtis priešais mane su visu šventumu.

10 Tad kiek jūs tai darysite, tiek šlovės bus “pridedama karalystei, kurią gavote. Kiek to nedarysite, tiek bus ^batimta netgi tai, ką gavote.

11 Išsivalykite “nedorybę, kuri yra tarp jūsų; šventinkite save priešais mane;

12 ir jei trokštate karalystės šlovių, paskirkite mano tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį ir “palaikykite jį priešais mane tikėjimo malda.

13 Ir dar, sakau jums, kad jei trokštate karalystės “slėpinių, parūpinkite jam maisto ir drabužių, ir visko, ko jam reikia užbaigti darbą, kurią aš jam įsčiau atlikti.

14 O jeigu jūs to nepadarysite,

jis liks tiems, kurie jį priėmė, idant galėčiau išsaugoti sau “tyrą liaudį priešais mane.

15 Be to sakau: įsiklausykite, mano bažnyčios vyresnieji, kuriuos aš paskyriau: jūs pasiūsti ne tam, kad jus mokytų, bet kad jūs “mokytumėte žmonių vaikus to, ką įdėjau į jūsų rankas savo ^bDvasios galia.

16 O jūs turite būti “mokomi iš aukštybių. ^bŠventinkite save ir būsite ^capdovanoti galia, idant galėtumėte mokyti taip, kaip sakiau.

17 Įsiklausykite, nes štai, priartėjo “didi Viešpaties ^bdiena.

18 Nes ateina diena, kai Viešpats prabilis savo “balsu iš dangaus; dangūs ^bpurtysis, ir žemė ^cdrebs, ir Dievo “trimitas skardės ir ilgai, ir garsiai, ir bylos miegančioms tautoms: Šventieji “kelkitės ir gyvenkite; nusidėjęliai, /likite ir ^smiegokite, kol vėl pašauksiu.

19 Todėl apsijuoskite strėnas, kad nebūtumėte rasti tarp nelabučių.

20 Pakelkite savo balsus ir netausokite. Šaukite tautoms, kad atgailautų – ir seniems ir jauniems, ir vergams ir laisviejiems, sakydami: Pasiruoškite didžiai Viešpaties dienai;

8a DS 88:77.

9a RR Pašventinimas.

10a Al 12:10.

b Mk 4:25.

11a RR Nuodėmė.

12a RR Palaikyti bažnyčios vadovus.

13a RR Dievo slėpiniai.

14a RR Tyras, tyrumas.

15a RR Misionieriškas darbas.

b RR Mokyti, mokytojas – Mokyti su Dvasia.

16a RR Įkvėpimas, įkvėpti.

b RR Pašventinimas.

c Lk 24:49; DS 38:32; 95:8–9; 110:8–10.

17a RR Mal 3:23; DS 2:1; 34:6–9.

b DS 29:8.

RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

18a Jl 2:11; DS 133:50.

b Jl 2:10; 3:16;

DS 45:48.

c DS 88:87.

d DS 29:13; 45:45.

e RR Prikėlimas.

f DS 76:85; 88:100–101.

g Mrm 9:13–14.

21 nes jei aš, būdamas vyras, keliu savo balsą ir šaukiu jums, kad atgailautumėte, ir jūs manęs nekenčiate, tai ką gi sakysite, kai ateis diena, kada „griaustiniai prabils savo balsais nuo žemės pakraščiu, griaudėdami į visų gyvųjų ausis, bylodami: Atgailaukite ir pasiruoškite didžiai Viešpaties dienai;

22 taip, ir dar, kada žaibai smogs nuo rytų iki vakarų ir prabils savo balsais visiems gyviesiems, ir padarys, kad spengtų visų girdinčiųjų ausyse, bylodami šiuos žodžius: Atgailaukite, nes atėjo didi Viešpaties diena?

23 Ir dar, Viešpats prabils savo balsu iš dangaus, sakydamas: Įsiklausykite o jūs, žemės tautos, ir išgirskite žodžius to Dievo, kuris jus sukūrė.

24 O jūs, žemės tautos, kaip dažnai aš norėjau jus surinkti, kaip „višta surenka savo viščiukus po savo sparnais, bet jūs ^bnenorėjote!

25 Kaip dažnai aš jums „šaukiau savo ^btarnų burna ir angelų ^ctarnavimu, ir savo paties balsu, ir griaustinių balsu, ir žaibų balsu, ir audrų balsu, ir žemės drebėjimų bei baisių krušų bal-

su, ir ^dbadų bei įvairių marų balsu, ir smarkiu trimito garsu, ir teismo balsu, ir ^egailėstingumo balsu ištiesą dieną, ir šlovės, ir garbės, ir amžinojo gyvenimo turtų balsu ir norėjau jus išgelbėti ^fnesibaigiančiu išgelbėjimu, bet jūs nenorėjote!

26 Štai atėjo diena, kai mano pasipiktinimo rūstybės taurė sklidina.

27 Štai, iš tiesų sakau jums, kad tai yra Viešpaties, jūsų Dievo, žodžiai.

28 Todėl plušėkite, „plušėkite mano vynuogyne paskutinį kartą – paskutinį kartą šaukite žemės gyventojams.

29 Nes man tinkamu metu aš „ateisiu į žemę su teismu, ir mano žmonės bus išpirkti ir viešpataus su manimi žemėje.

30 Nes ateis didysis „Tūkstantmetis, apie kurį aš kalbėjau savo tarnų burna.

31 Nes „Šėtonas bus ^bsurištas, o kai jis vėl bus paleistas, jis viešpataus tik ^ctrumpą laiką, ir tada ateis žemės ^dpabaiga.

32 Ir tas, kuris gyvena ^eteisiai, akimirksniu bus ^bpakeistas, ir žemė praeis tarsi nuo ugnies.

33 Ir nelabieji eis į neužgesinamą ^eugnį, ir jų baigties nežino

21a 2 Nef 27:2; DS 88:90.

24a Mt 23:37;

3 Nef 10:4–6.

b RR Maitštas, sukilimas.

25a Hel 12:2–4.

b Mt 23:34.

RR Pranašas.

c DS 7:6; 130:4–5.

d Jer 24:10; Am 4:6; DS 87:6;

DžS–M 1:29.

e RR Gailėstingumas,

gailėstingas.

f RR Amžinasis

gyvenimas;

Nemirtingas,

nemirtingumas;

Išgelbėjimas.

28a JokK 5:71; DS 33:3.

RR Viešpaties

vynuogynas.

29a RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.

30a RR Tūkstantmetis.

31a 1 Nef 22:26.

RR Velnias.

b DS 45:55; 84:100;

88:110.

c Apr 20:3;

JokK 5:77;

DS 29:22.

d RR Pasaulis –

Pasulio pabaiga.

32a RR Teisus, teisumas.

b 1 Kor 15:51–52;

DS 63:51; 101:31.

RR Prikėlimas.

33a Mt 3:12.

nė vienas žmogus žemėje, ir niekada nesužinos, kol jie ateis prieš mane ^bteismui.

34 Įsiklausykite į šiuos žodžius. Štai, aš esu Jėzus Kristus, pasaulio ^aGelbėtojas. ^bKraukitės

tai savo širdyse, ir tegul ^cdidin-
gi amžinybės dalykai ^abūna
jūsų ^cprotuose.

35 Būkite ^arimti. Laikykitės
visų mano įsakymų. Būtent taip.
Amen.

44 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. vasario mėn. pabaigoje (History of the Church, 1:157). Pakludama čia pateiktam reikalavimui, Bažnyčia numatė surengti konferenciją ateinančio birželio mėnesio pradžioje.

1–3 Vyresnieji turi susirinkti į konferenciją; 4–6 Jie turi organizuoti pagal šalies įstatymus ir rūpintis vargšais.

ŠTAI, taip sako Viešpats jums, ^amano tarnai: Man reikalinga, kad mano bažnyčios vyresnieji būtų sušaukti iš rytų ir vakarų, ir iš šiaurės, ir iš pietų, laiškų ar kaip nors kitaip.

2 Ir bus taip, kad kiek jie bus ištikimi ir naudos tikėjimą manimi, tiek aš išliesiu ant jų savo ^aDvasios tą dieną, kurią jie susirinks.

3 Ir bus taip, kad jie išeis į aplinkines sritis ir ^askelbs žmonėms atgailą.

4 Ir bus ^aatversta tokia daugybė, kad jūs įgysite galios susiorganizuoti ^bpagal žmonių įstatymus;

5 kad jūsų ^apriešai neturėtų jums galios; kad būtumėte apsaugoti visais atžvilgiais; kad būtumėte įgalinti laikytis mano įstatymų; kad kiekvienas saitas, kuriuo priešas stengiasi sunaikinti mano liaudį, būtų nutrauktas.

6 Štai, sakau jums, kad privalote ^alankyti vargšus ir beturčius ir teikti jiems pagalbą, kad jie būtų palaikomi, kol viskas bus sutvarkyta pagal mano įstatymą, kurią gavote. Amen.

45 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas bažnyčiai per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. kovo 7 d. (History of the Church, 1:158–163). Prieš užrašydamas šį apraiškimą, kaip įvadą jam, pranašas rašė: „Šiame

33b RR Jėzus Kristus –
Teisėjas.

34a RR Gelbėtojas.

b DžS–M 1:37.

c DS 84:61; 100:7–8.

d RR Mąstyti.

e RR Protas.

35a Rom 12:3; DS 18:21.

44 2a ApD 2:17.

3a RR Pámokslauti,
skelbti.

4a RR Atsivertimas,
atsivertusysis.

b DS 98:5–7.

5a 2 Nef 4:33.

6a Jok 1:27.

RR Užuojauta;
Gerovės darbas,
gerovė.

bažnyčios amžiuje ... buvo išleista ir platinama ... daug klaidingų pranešimų ... ir kvailų pasakojimų, ... siekiant neleisti žmonėms susipažinti su šiuo darbu ar priimti tikėjimą ... Bet šventųjų džiaugsmui, ... štai ką gavau“ (History of the Church, 1:158).

1–5 Kristus yra mūsų užtarėjas pas Tėvą; 6–10 Evangelija yra pasiuntinys, siųstas kelio paruošti priešais Viešpatį; 11–15 Henochą ir jo brolią Viešpats priėmė pas save; 16–23 Kristus apreiškė savo atėjimo ženklus, kokius juos nurodė ant Alyvų kalno; 24–38 Evangelija bus sugrąžinta, pasibaigs kita-taučių laikai, ir naikinanti liga padengs šalį; 39–47 Antrąjį atėjimą lydės ženklai, stebuklai ir prikėlimas; 48–53 Kristus stovės ant Alyvų kalno, ir žydai pamatys žaizdas jo rankose ir kojose; 54–59 Tūkstantmetyje viešpataus Viešpats; 60–62 Pranašui nurodyta pradėti Naujojo Testamento vertimą, per kurį bus atskleista svarbi informacija; 63–75 Šventiesiems įsakyta susirinkti ir statyti Naująją Jeruzalę, į kurią ateis žmonės iš visų tautų.

ISIKLAUSYKITE o jūs, mano ^abažnyčios žmonės, kuriems atiduota ^bkaralystė; įsiklausykite ir atsukite ausį į tą, kuris padėjo žemės pamatą, kuris ^csutvėrė dangus ir visus jų pulkus, kuris sutvėrė visa, kas gyvena, juda ir egzistuoja.

2 Ir vėl aš sakau: įsiklausykite į mano balsą, kad jūsų neužkluptų ^a“mirtis; tą ^bvalandą, kai jūs nesitikėsite, vasara bus pasibaigusi ir ^c“pjūtis praėjusi, o jūsų sielos bus neišgelbėtos.

3 Klausykite to, kuris yra ^a“užtarėjas pas Tėvą, kuris gina jūsų bylą prieš jį,

4 sakydamas: Tėve, pažvelk į ^a“kentėjimus ir mirtį to, kuris nepadarė ^bnuodėmės, kuriuo tu buvai labai patenkintas; pažvelk į savo Sūnaus išlietą kraują, kraują to, kurį atidavei, kad pats būtum ^c“pašlovintas;

5 todėl, Tėve, pasigailėk šitų mano brolių, kurie ^a“tiki mano vardą, idant jie ateitų pas mane ir turėtų ^bnesibaigiantį gyvenimą.

6 Įsiklausykite o jūs, mano bažnyčios žmonės, ir jūs, vyresnieji, klausykite drauge ir išgirskite mano balsą, kol dabartis tebevadinama ^a“šiandiena, ir neužkietinkite savo širdžių;

7 nes iš tiesų sakau jums, jog aš esu ^a“Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga, pasaulio šviesa ir gyvybė – ^b“šviesa, kuri šviečia tamsoje, o tamsa jos nesuvokia.

45 1a RR Bažnyčia,
Jėzaus Kristaus.
b DS 50:35.
c Jer 14:22;
3 Nef 9:15;
DS 14:9.
RR Sukurti,
sukūrimas.
2a Al 34:33–35.

b Mt 24:44.
c Jer 8:20;
DS 56:16.
RR Pjūtis.
3a DS 62:1.
RR Užtarėjas.
4a DS 19:18–19.
RR Apmokėti,
apmokėjimas.

b Hbr 4:15.
c Jn 12:28.
5a DS 20:25; 35:2; 38:4.
b Jn 3:16.
6a Hbr 3:13;
DS 64:23–25.
7a Apr 1:8; 21:6;
DS 19:1.
b Jn 1:5.

8 Aš atėjau pas savuosius, ir savieji manęs nepriėmė; bet visiems, kurie mane priėmė, aš daviau „galia“ daryti daug ^bstebuklų ir tapti Dievo „sūnumis“; ir būtent tiems, kurie „itikėjo“ mano varda, daviau aš galia „igyti“ amžinąjį gyvenimą.

9 Ir būtent taip aš pasiunčiau savo „nesibaigiančią“ ^bsandorą į pasaulį, kad ji būtų šviesa pasauliui ir „vėliava“ mano žmonėms, siektina ir ^dkitataučiams, ir kad būtų „pasiuntinys“ prieš mano veidą, ruošiantis man kelią.

10 Todėl ateikite į ją, ir su ateinančiu aš samprotausiu kaip su žmonėmis senovės dienomis, ir aš jums parodysiu savo „stiprų samprotavimą“.

11 Todėl išiklausykite drauge ir leiskite man parodyti jums būtent savo išmintį – išmintį to, kurį jūs sakote esant Dievu „Henocho ir jo brolių“,

12 kurie buvo „atskirti nuo žemės ir priimti pas mane – ^bmiestas, išsaugotas, kol ateis teisumo diena – diena, kurios ieškojo visi šventi vyrai, ir jie jos nerado dėl nelabumo ir bjaurysčių;

13 ir išpažino esą žemėje „sve-timšaliai ir klajūnai“;

14 bet gavo „pažadą, kad ras ją ir matys ją būdami savo kūnuose“.

15 Todėl išiklausykite, ir aš samprotausiu su jumis, ir kalbėsiu jums bei pranašausiu, kaip žmonėms senovės dienomis.

16 Ir parodysiu tai aiškiai, kaip „parodžiau“ tai savo mokiniams, kai stovėjau priešais juos kūne ir kalbėjau jiems, sakydamas: Kadangi manęs paklausėte apie mano atėjimo ^bženklus, tą dieną, kai ateisiu savo šlovėje dangaus debesyse, kad išpildyčiau pažadus, kuriuos daviau jūsų tėvams,

17 dėl to, kad ilgą savo „dvasių“ ^batskyrimą nuo savo kūnų laikėte nelaisve, aš jums parodysiu, kaip ateis išpirkimo diena, ir taip pat „išsklaidyto Izraelio“ ^dsugražinimą.

18 Ir dabar jūs matote šią šventyklą Jeruzalėje, kurią vadinote Dievo namais, ir jūsų priešai sako, kad šie namai niekada negrius.

19 Bet iš tiesų sakau jums, kad nuniokojimas užklups šią kartą, kaip vagis naktį, ir ši liaudis

8a Mt 10:1.

RR Galia.

b RR Stebuklas.

c RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

d RR Tikėjimas, tikėti.

e DS 14:7.

9a RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

b Jer 31:31–34;

Mrm 5:20.

c 2 Nef 29:2.

d Iz 42:6;

2 Nef 10:9–18.

e Mal 3:1.

10a Iz 41:21;

DS 50:10–12.

11a Moz 7:69.

12a DžSV, Pr 14:30–34;

DS 38:4; Moz 7:21.

b Moz 7:62–64.

RR Sionė.

13a Hbr 11:13;

1 Pet 2:11.

14a Hbr 11:8–13;

Moz 7:63.

16a Mt 24; Lk 21:7–36;

DŽS–M 1.

b RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

17a RR Dvasia.

b DS 138:50.

c 1 Nef 10:12–14.

RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

d RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

bus naikinama ir išsklaidyta tarp visų tautų.

20 Ir ši šventykla, kurią dabar matote, bus nugriauta, kad neliks akmens ant akmens.

21 Ir bus taip, kad ši žydų karta nepraeis, kol įvyks kiekvienas nuniokojimas, kuriį tik jums išpranašavau apie juos.

22 Jūs sakote, kad žinote, jog ateina pasaulio „pabaiga; taip pat sakote, kad žinote, jog dangūs ir žemė praeis;

23 ir čia jūs sakote teisingai, nes taip ir yra; bet tai, ką jums pasakiau, nepraeis, kol viskas išsipildys.

24 Ir tai aš jums pasakiau apie Jeruzalę; ir kai ta diena ateis, likutis bus „išsklaidytas tarp visų tautų;

25 bet jie bus vėl „surinkti; tačiau jie pasiliks išsklaidyti, kol nepasibaigs ^bkitataučių laikai.

26 Ir „tą dieną bus girdėti apie karus ir ^bkarų gaudus, ir visa žemė bus sumaištyje, ir žmonių širdys juos „apvils, ir jie sakys, kad Kristus „vilkina savo atėjimą iki žemės pabaigos.

27 Ir žmonių meilė atšals, ir įsigalės nedorybė.

28 Ir kada ateis „kitataučių laikai, tarp tų, kurie sėdi tamsoje, sušvis ^bšviesa, ir tai bus mano evangelijos pilnatvė;

29 bet jie jos „nepriims; nes jie nesuvokia šviesos, ir jie nugręš savo ^bširdis nuo manęs dėl žmonių „priesakų.

30 Ir toje kartoje pasibaigs kitataučių laikai.

31 Ir toje kartoje stovės žmonės, kurie nemirs, kol pamatys visur siekiančią „rykštę; nes naikinti liga padengs žemę.

32 Bet mano mokiniai „stovės šventose vietose ir nebus pajudinti; bet tarp nelabųjų žmonės pakels balsus ir ^bkeiks Dievą, ir mirs.

33 Ir taip pat bus „žemės drebėjimai įvairiose vietose ir daug nuniokojimų; tačiau žmonės užkietins savo širdis prieš mane ir ims ^bkalavijo vienas prieš kitą, ir žudys vienas kitą.

34 Ir dabar, kai aš, Viešpats, pasakiau šiuos žodžius savo mokiniams, jie sunerimo.

35 Ir aš tariau jiems: „Nesijaudinkite, nes kai visa tai įvyks, jūs žinosite, kad jums duoti pažadai bus įvykdyti.

36 Ir kai pradės sklisti šviesa, jiems bus kaip palyginime, kurių jums pateiksiu:

37 jūs žiūrite ir matote „figmedžius, ir matote juos savo akimis, ir sakote, kai jie ima sprogti ir jų lapeliai dar gležni, kad dabar jau arti vasara;

22a RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

24a 2 Nef 25:15.

25a Neh 1:9; Iz 11:12–14;
1 Nef 22:10–12;
2 Nef 21:12–14.

^b Lk 21:24.

26a RR Paskutinės
dienos, pastarosios
dienos.

^b DS 87; DžS–M 1:23.

^c Lk 21:26.

^d 2 Pet 3:3–10.

28a 1 Nef 15:13.

^b RR Šviesa, Kristaus
šviesa; Sugražinimas,
evangelijos.

29a Jn 1:5.

^b Mt 15:8–9.

^c DS 3:6–8; 46:7;

DžS–I 1:19.

31a DS 5:19–20;
97:22–25.

32a DS 101:21–22, 64.

^b Apr 16:11, 21.

33a DS 43:18; 88:87–90.

^b DS 63:33.

35a Mt 24:6.

37a Mk 13:28;

Lk 21:29–31.

38 taip pat bus tą dieną, kai jie matys visa tai; tada jie žinos, kad valanda arti.

39 Ir bus taip, kad tas, kuris manęs ^abijo, ^bžvalgsis ateinant didžios Viešpaties ^cdienos, būtent Žmogaus ^aSūnaus atėjimo ^cženklų.

40 Ir jie matys ženklus ir stebuklus, nes jie bus parodyti viršuj danguose ir apačioj žemėje.

41 Ir jie stebės kraują ir ^augni, ir dūmų ūką.

42 Ir prieš ateinant Viešpaties dienai, ^asaulė bus užtemdyta ir mėnulis paverstas krauju, ir žvaigždės kris iš dangaus.

43 Ir likutis bus surinktas į šią vietą;

44 ir tada jie lauks manęs, ir štai aš ateisiu; ir jie matys mane dangaus debesyse, aprengtą galia ir didžia ^ašlove; su visais šventaisiais angelais; ir tas, kuris ^bnelaukia manęs, bus iškirstas.

45 Bet prieš Viešpaties rankai krintant, angelas suskardens savo ^atrimitą, ir užmigę šventieji ^bišeis manęs pasitikti ^cdebesyje.

46 Todėl, jei miegojote ^aramybėje, esate palaiminti; nes kaip

dabar mane matote ir žinote, kad aš esu, lygiai taip jūs ^bateisite pas mane ir jūsų sielos ^cgyvens, ir jūsų išpirkimas bus ištobulintas; ir šventieji ateis iš keturių žemės ketvirčių.

47 Tada Viešpaties ^aranka kris ant tautų.

48 Ir tada Viešpats pastatys savo koją ant šito ^akalno, ir šis perskils pusiau, ir žemė ^bdrebs ir svirduliuos šen bei ten, ir dangūs taip pat ^cpurtysis.

49 Ir Viešpats prabilis savo balsu, ir jį išgirs visi žemės pakraščiai; ir žemės tautos ^araudos, ir tie, kurie juokėsi, pamatys savo kvailybę.

50 Ir neganda padengs šaipūną, ir niekintojas bus prarytas; ir tie, kurie siekė nedorybės, bus nukirsti ir įmesti į ugnį.

51 Ir tada ^ažydai ^bpažvelgs į mane ir sakys: Kokios čia žaizdos tavo rankose ir tavo kojose?

52 Tada jie sužinos, kad aš esu Viešpats; nes aš tarsiu jiems: Šios žaizdos yra žaizdos, kuriomis aš buvau ^asužeistas savo draugų namuose. Aš esu tas, kuris buvo iškeltas. Aš esu Jėzus, kuris buvo ^bnukryžiuotas. Aš esu Dievo Sūnus.

39a DS 10:55–56.
RR Baimė –
Dievo baimė;
Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.
b 2 Pet 3:10–13;
DS 35:15–16;
Moz 7:62.
c RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.
d RR Žmogaus Sūnus.
e RR Ženkliai, laikų.
41a DS 29:21; 97:25–26.

42a JI 2:10;
Apr 6:12;
DS 88:87; 133:49.
44a RR Jėzus Kristus –
Jėzaus Kristaus
šlovė.
b Mt 24:43–51;
Mk 13:32–37.
45a DS 29:13; 43:18.
b DS 88:96–97.
RR Prikėlimas.
c 1 Tes 4:16–17.
46a AI 40:12.

b Iz 55:3.
c RR Amžinasis
gyvenimas.
47a DS 1:12–16.
48a Zch 14:4.
b DS 43:18; 88:87.
c JI 4:16;
DS 49:23.
49a DS 87:6.
51a RR Žydai.
b Zch 12:10.
52a Zch 13:6.
b RR Nukryžiuojimas.

53 Ir tada jie „verks dėl savo nedorybių; tada jie raudos dėl to, kad persekiojo savo ^bkaralių.

54 Ir tada bus išpirktos „pagonių tautos, ir tie, kurie nepažinojo įstatymo, turės dalį pirmajame ^bprikėlime; ir jiems tai bus „pakeliama.

55 Ir „Šėtonas bus ^bsurištas, tad neturės vietos žmonių vaikų širdyse.

56 Ir tą „dieną, kai aš ateisiu savo šlovėje, išsipildys palyginimas, kurį aš sakiau apie dešimt ^bmergelį.

57 Nes tie, kurie yra išmintingi ir priėmė „tiesą, ir pasitelkė Šventąją Dvasią savo ^bvadovu, ir nebuvo „apgauti, – iš tiesų sakau jums: jie nebus nukirsti ir įmesti į „ugnį, bet išlaikys tą dieną.

58 Ir „žemė bus jiems atiduota kaip ^bpaveldas; ir jie dauginsis, ir stiprės, ir jų vaikai „augo be nuodėmės, „išgelbėjimui.

59 Nes Viešpatys bus „tarp jų, ir jo šlovė bus ant jų, ir jis bus jų karalius ir jų ^bįstatymdavys.

60 Ir dabar, štai, sakau jums, kad jums nebus duota žinoti daugiau apie šį skyrių, kol bus

išverstas „Naujasis Testamentas, ir jame visa tai bus atskleista;

61 todėl duodu tau dabar jį versti, kad būtumėte pasiruošę ateinantiems įvykiams.

62 Nes iš tiesų sakau jums, kad jūsų laukia dideli dalykai;

63 jūs girdite apie „karus svetimoje šalyse; bet štai, sakau jums: jie arti, netgi prie jūsų durų, ir po nedaugelio metų jūs išgirsite apie karus jūsų pačių šalyse.

64 Todėl aš, Viešpatys, pasakiau: Susirinkite iš „rytinių kraštų, susirinkite jūs, mano bažnyčios vyresnieji; eikite į vakarines šalis, šaukite gyventojams, kad atgailautų, ir priklausomai nuo to, kiek jie atgailauja, kurkite man bažnyčias.

65 Ir būdami vienos širdies ir vienos minties surinkite savo turtus, idant galėtumėte „nupirkti paveldą, kuris po to bus jums paskirtas.

66 Ir jis bus pavadintas „Naująja Jeruzale, ^btaikos „žeme, „prie-globščio miestu, Aukščiausiojo Dievo šventųjų saugumo vieta;

67 ir Viešpaties „šlovė bus ten, ir Viešpaties baisumas taip pat

53a Apr 1:7.

b Lk 23:38;

Jn 19:3, 14–15.

54a Ez 36:23; 39:21.

b RR Prikėlimas.

c DS 75:22.

55a RR Velnias.

b Apr 20:2;

1 Nef 22:26;

DS 43:31; 88:110.

56a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Mt 25:1–13; DS 63:54.

57a RR Tiesa.

b RR Šventoji Dvasia.

c DžS–M 1:37.

d DS 29:7–9; 63:34;

64:23–24; 101:22–25.

58a RR Tūkstantmetis.

b Mt 5:5.

c DS 63:51; 101:29–31.

d RR Išgelbėjimas.

59a DS 29:11; 104:59.

b Pr 49:10;

Zch 14:9;

DS 38:21–22.

60a RR Džozefo Smito Vertimas (DžSV).

Taip pat žr.

Ištraukos iš Biblijos

Džozefo Smito

Vertimo.

63a DS 38:29; 87:1–5;

130:12.

64a DS 42:64.

65a DS 63:27.

66a Etr 13:5–6;

Moz 7:62; TT 1:10.

RR Naujoji Jeruzalė;

Sionė.

b RR Ramybė, taika.

c DS 57:1–3.

d Iz 4:5; DS 115:6.

67a DS 64:41–43;

97:15–18.

RR Jėzus Kristus –

Jėzaus Kristaus

šlovė.

bus ten, tiek, kad nelabieji neižengs į jį, ir jis bus pavadintas Sione.

68 Ir tarp nelabuųjų bus taip, kad kiekvienas, kuris nešiims kalavijo prieš savo artimą, turės bėgti ieškoti saugumo į Sionę.

69 Ir į ją bus „surinkta iš kiekvienos tautos po dangumi; ir tai bus vienintelė liaudis, kuri nekariaus tarpusavyje.

70 Ir tarp nelabuųjų bus sakoma: neikime kautis prieš Sionę, nes Sionės gyventojai yra bauginantys; taigi mes negalime atsilaikyti.

71 Ir bus taip, kad teisieji bus išrinkti iš visų tautų ir ateis į

Sionę, giedodami nesibaigiančio džiaugsmo giesmes.

72 Ir dabar aš sakau jums: pasilaikykite tai, kad nepasklistų po pasaulį, kol to prireiks man, kad galėtumėte atlikti šį darbą žmonių akivaizdoje ir savo priešų akivaizdoje, kad jie nesužinotų jūsų darbų, kol padarysite tai, ką jums įsakiau;

73 kad jie galėtų tai apsvarstyti, kai sužinos.

74 Nes kai Viešpats pasirodys, jiems jis bus „bauginantis, kad juos apimtų baimė, ir jie stovės atokiai ir drebės.

75 Ir visos tautos bijos dėl Viešpaties baisumo ir jo galybės galios. Būtent taip. Amen.

46 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas Bažnyčiai per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. kovo 8 d. (History of the Church, 1:163–165). Šiuo ankstyvuoju Bažnyčios laikotarpiu vieningas Bažnyčios susirinkimų vedimo modelis dar nebuvo susiformavęs. Tačiau tapo beveik įprasta į sakramento susirinkimus ir kitus Bažnyčios susiejimus įsileisti tik narius ir uolius besidominčiuosius. Šis apreiškimas išreiškia Viešpaties valią dėl vadovavimo susirinkimams ir jų vedimo.

1–2 Vyresnieji turi vesti susirinkimus pagal Šventosios Dvasios vadovavimą; 3–6 Ieškantys tiesos turėtų būti įleidžiami į sakramento susirinkimus; 7–12 Prašykite Dievą ir siekite dvasinių dovanų; 13–26 Išvardinamos kai kurios iš šių dovanų; 27–33 Bažnyčios vadovams duota galia išvelgti Dvasios dovanas.

ISIKLAUSYKITE o jūs, mano Bažnyčios žmonės; nes iš tiesų sakau jums, kad tai jums kalbėta jūsų „naudai ir pasimokymui.

2 Bet nepaisant to, kas parašyta, mano Bažnyčios „vyresniesiems nuo pradžios visada buvo duota ir visada bus duota^b vesti visus susirinkimus pagal

69a Paklįst 30:3;
Jer 32:37–39;
DS 33:6.

74a Sof 2:11.
46 1a 2 Tim 3:16–17.
2a Al 6:1.

b Mor 6:9;
DS 20:45.

tai, kaip juos veda ir jiems nurodo Šventoji Dvasia.

3 Tačiau jums įsakoma niekada nieko „neišvaryti iš savo viešų susirinkimų, kuriuos rengiate priešais pasaulį.

4 Taip pat jums įsakoma neišvaryti iš sakramento susirinkimo nė vieno priklausančio „bažnyčiai; tačiau, jei kažkas nusižengė, tegul jo ^bnevalgo, kol susitaikys.

5 Ir dar kartą aš sakau jums: iš savo sakramento susirinkimų neišvargsite nė vieno uoliai ieškančio karalystės – aš tai sakau apie tuos, kurie ne iš bažnyčios.

6 Ir dar aš jums sakau dėl jūsų „patvirtinimo susirinkimų, kad jei ten bus kas nors ne iš bažnyčios, uoliai ieškantys karalystės, jų neišvargsite.

7 Bet jums įsakoma dėl visko „prašyti Dievą, kuris dosniai duoda; ir ką Dvasia jums liudija, aš norėčiau, kad tai ir darytumėte su visu širdies ^bšventumu, teisiai vaikščiodami priešais mane, „galvodami apie savo išgelbėjimo išdavą, viską darydami su malda ir ^ddėkojimu, kad nebūtumėte ^esuvedžioti piktų dvasių ar ^fvelnių doktrinų, ar ^gžmonių įsakymų; nes kai kurie yra žmonių, o kai kurie velnių.

8 Todėl saugokitės, kad nebūtumėte apgauti; o kad nebūtumėte

mėte apgauti, uoliai „siekite geriausių dovanų, visada prisimindami, kuriam tikslui jos duodamos;

9 nes iš tiesų sakau jums, kad jos duodamos labai tu, kurie mane myli ir laikosi visų mano įsakymų, ir labai to, kuris stengiasi taip daryti; kad gautų naudą visi, kurie siekia, arba kurie manęs prašo, kurie prašo ne dėl „ženklų, kad tai ^bišeikvotų savo geiduliams.

10 Ir dar, iš tiesų sakau jums: norėčiau, kad jūs visada atmintumėte ir visuomet turėtumėt „omenyje, kokios yra tos ^bdovanos, kurios duodamos bažnyčiai.

11 Nes ne visiems duodama kiekviena dovana; nes yra daug dovanų, ir „kiekvienam žmogui dovana suteikia Dievo Dvasia.

12 Vieniems duodama viena, kitiems duodama kita, kad taip būtų nauda visiems.

13 Vieniems Šventąja Dvasia duodama „žinoti, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir kad jis buvo nukryžiuotas už pasaulio nuodėmes.

14 Kitiems duodama „tikėti jų žodžiais, kad jie taip pat turėtų amžinąjį gyvenimą, jei išliks ištikimi.

15 Ir dar kitiems Šventąja Dvasia duodama žinoti, kaip

3a 3 Nef 18:22–25.
RR Bendrystė.

4a RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

b 3 Nef 18:26–32.
RR Sakramentas.

6a T.y. neseniai pakrikštytųjų patvirtinimo.

7a Jok 1:5–6; DS 88:63.

b RR Šventumas.

c RR Mąstyti.

d Ps 100; Al 34:38.

RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

e 1 Tim 4:1–4;

DS 43:5–7.

f RR Velnias.

g DS 3:6–7; 45:29.

8a 1 Kor 12:31.

9a RR Ženklas.

b Jok 4:3.

10a RR Protas.

b 1 Kor 14:12.

RR Dovanos, Dvasios.

11a 1 Kor 12:4–11.

13a RR Liudijimas.

14a 3 Nef 12:2.

RR Tikėjimas, tikėti.

“skirtingai tvarkomi reikalai, kaip tai patiktų tam pačiam Viešpačiui, priklausomai nuo to, kaip nori Viešpats, pritaikantis savo pasigailejimus pagal žmonių vaikų aplinkybes.

16 Ir dar, kitiems Šventąja Dvasia duodama pažinti skirtingus veikimus, ar jie iš Dievo, idant Dvasios pasireiškimai galėtų būti duodami kiekvienam, idant tai būtų jo naudai.

17 Ir dar, iš tiesų sakau jums: vieniems Dievo Dvasia duodamas “išminties žodis.

18 Kitiems duodamas “pažinimo žodis, kad visi galėtų būti pamokyti būti išmintingi ir turėti pažinimą.

19 Ir dar, vieniems duodamas “tikėjimas, kad būtų išgydyti;

20 ir kitiems duodamas tikėjimas “išgydyti.

21 Ir dar, vieniems duodama daryti “stebuklus;

22 ir kitiems duodama “pranašauti;

23 ir kitiems – dvasių “atpažinimas.

24 Ir dar, vieniems duodama kalbėti “liežuviais;

25 ir kitiems duodamas liežuvių aiškinimas.

26 Ir visos šios “dovanos ateina iš Dievo ir Dievo ^bvaikų labui.

27 Ir bažnyčios “vyskupui ir tiems, kuriuos Dievas paskirs ir iššventins prižiūrėti bažnyčią ir būti bažnyčios vyresniaisiais, bus duota ^batpažinti visas šias donanas, kad tarp jūsų nebūtų nė vieno, kuris skelbiasi esąs Dievo, tačiau nėra.

28 Ir bus taip, kad tas, kuris prašo “Dvasia, Dvasia ir gaus;

29 kad kai kuriems būtų duota turėti visas tas donanas, kad būtų galva, idant iš to būtų nauda kiekvienam nariui.

30 Tas, kuris “prašo ^bDvasia, prašo pagal Dievo ‘valią; todėl padaroma taip, kaip jis prašo.

31 Ir dar, aš sakau jums, kad viskas, ką tik darote Dvasia, turi būti daroma Kristaus vardu;

32 ir jūs turite “dėkoti Dvasia Dievui už kiekvieną palaiminimą, kuriuo esate palaiminti.

33 Ir turite priešais mane nuolat gyventi “dorai ir ^bšventai. Būtent taip. Amen.

47 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. kovo 8 d. (History of the Church, 1:166). Iki tol Bažnyčios istorikas ir raštininkas buvo Oliveris Kauderis. Džonas Vitmeris nesiekė

15a Mor 10:8.

17a Mor 10:9.

RR Išmintis.

18a RR Pažinimas, žinojimas.

19a DS 42:48–52.

RR Tikėjimas, tikėti.

20a RR Išgydyti,

išgydymai.

21a RR Stebuklas.

22a RR Pranašystė, pranašauti.

23a Moz 1:13–15.

24a RR Liežuvių dovana.

26a Mor 10:8–19.

^b RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

27a RR Vyskupas.

^b RR Ižvalgos dovana.

28a DS 88:64–65.

30a DS 50:29.

^b RR Šventoji Dvasia.

^c 2 Nef 4:35.

32a 1 Met 16:8–15;

1 Tes 1:2; Al 37:37;

DS 59:7, 21.

RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.

33a RR Dorybė.

^b RR Šventumas.

istoriko pareigų, bet paprašytas tarnauti šiose pareigose, jis atsakė, kad paklus Viešpaties valiai šiuo klausimu. Jis jau buvo tarnavęs pranašo sekretoriumi užrašant daugelį apreiškimų, gautų Niujorko valstijos Fajeto krašte.

1–4 Džonas Vitmeris paskiriamas vesti Bažnyčios istoriją ir raštininkauti pranašui.

ŠTAI, man reikalinga, kad šmano tarnas Džonas raštininkautų ir reguliariai vestų "istoriją, ir padėtų tau, mano tarne Džozefai, perrašinėdamas viską, kas bus tau duodama, kol jis bus pašauktas kitoms pareigoms.

2 Be to, iš tiesų sakau tau, kad jis taip pat gali pakelti savo balsą susirinkimuose, kai tik bus reikalinga.

3 Ir dar, sakau tau, kad jam bus paskirta nuolat vesti bažnyčios metraščių ir istoriją; nes Oliverį Kauderį aš paskyriau į kitą pareigybę.

4 Todėl, kiek jis bus ištikimas, tiek "Guodėjas duos jam tai rašyti. Būtent taip. Amen.

48 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:166–167). Pranašas teiravosi Viešpaties, kaip derėtų įsigyti žemes šventiesiems apgyvendinti. Tai buvo svarbu, kadangi Bažnyčios nariai vyko iš rytinių Jungtinių Valstijų, pakludami Viešpaties įsakymui, kad jie turi susirinkti Ohajyje (žr. DS 37:1–3; 45:64).

1–3 Šventieji Ohajyje turi pasidailinti savo žemėmis su savo broliais; 4–6 Šventieji turi pirkti žemes, statyti miestą ir klausyti savo pirminkaujančių pareigūnų patarimo.

REIKALINGA, kad šiuo metu jūs pasiliktumėte savo gyvenamosiose vietose, kaip leis aplinkybės.

2 Ir kiek turite žemių, tiek "suteiksite jų savo broliams iš rytų;

3 ir kiek žemių trūksta, tiek

tegul šiuo metu jie perka aplinkinėse srityse, kaip jiems atrodos tinkama; nes būtina, kad jie turėtų kur gyventi šiuo metu.

4 Būtina, kad taupytumėte visus pinigus, kiek tik galite, ir viską, ką galite, įsigytumėte teisiai, kad su laiku galėtumėte "nusipirkti žemę savo paveldui, ^bnetgi miestą.

5 Vieta kol kas nebus apreikšta; bet po to, kai jūsų broliai atvyks iš rytų, bus paskirti "tam tikri vyrai, ir jiems bus duota

47 1a DS 69:2–8; 85:1–2.

4a RR Guodėjas;
Šventoji Dvasia.

48 2a RR Gerovės
darbas, gerovė.
4a DS 57:4–5.

b DS 42:35–36;
45:65–67.
5a DS 57:6–8.

^bžinoti tą vietą, tai yra ji bus jiems apreikšta.

6 Ir jie bus paskirti pirkti žemes ir pradėti dėti "miesto pamatai; ir tada jūs pradėsite rinktis su savo šeimomis, kiekvienas vyras pagal savo ^bšeimą,

pagal savo aplinkybes ir pagal tai, kaip jam paskirta bažnyčios prezidentūros ir vyskupo, pagal įstatymus ir įsakymus, kuriuos gavote ir kuriuos gaušite vėliau. Būtent taip. Amen.

49 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Sidniui Rigdonui, Parliui P. Pralui ir Lymanui Koplui Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:167–169). (Kai kurie istoriniai šaltiniai kaip šio apraiškimo datą nurodo 1831 m. gegužės mėn.) Lymanas Kopolis priėmė evangeliją, bet vis dar laikėsi kai kurių šeikerių (United Society of Believers in Christ's Second Appearing [Jungtinė Tikinčiųjų Antruoju Kristaus Pasirodymu Bendrija]), kuriems jis anksčiau priklausė, mokymų. Tarp kita ko, šeikeriai tikėjo, kad Kristaus antrasis atėjimas jau įvyko ir kad jis pasirodė moters, Anos Ly, pavidalu; krikštas vandeniui buvo laikomas nebūtinu; buvo draudžiama valgyti kiaulieną, ir daugelis iš viso nevalgė mėsos; ir celibatinis gyvenimo būdas buvo vertinamas aukščiau už santuoką. Kaip įvadą šiam apraiškimui pranašas rašė: „Kad geriau suprasčiau šį klausimą, aš pasiteiravau Viešpaties ir štai ką gavau“ (History of the Church, 1:167). Apraiškimas paneigė kai kuriuos pagrindinius šeikerių grupės mokymus. Anksčiau paminėti broliai nuvežė apraiškimo kopiją į šeikerių bendruomenę (šalia Kliolendo, Ohajo valst.) ir jį visą perskaitė jiems, bet jis buvo atmestas.

1–7 Kristaus atėjimo diena ir valanda liks nežinoma, kol jis ateis; 8–14 Kad gautų išgelbėjimą, žmonės turi atgailauti, tikėti evangeliją ir paklusti apeigoms; 15–16 Santuoka yra paskirta Dievo; 17–21 Mėsą valgyti leidžiama; 22–28 Prieš antrąjį atėjimą Sionė klestės, ir lamanitai žydės kaip rožė.

ISIKLAUSYKITE į mano žodį, mano tarnai Sidni, Parli ir Lymanai; nes štai, iš tiesų sakau jums, kad aš įsakau jums

eiti ir "skelbti šeikeriams mano evangeliją, kurią gavote, būtent taip, kaip ją gavote.

2 Štai, sakau jums, kad jie nori žinoti tiesą dalinai, bet ne visą, nes jie "neteisūs priešais mane ir turi atgailauti.

3 Todėl siunčiu jus, mano tarnai Sidni ir Parli, skelbti jiems evangelijos.

4 Ir mano tarnas Lymanas bus išsventintas šiam darbui, kad galėtų samprotauti su jais ne pagal tai, ką jis gavo iš jų, bet

pagal tai, ko jį "mokysite jūs, mano tarnai; ir tuo aš jį palaiminsiu; kitaip jam nesiseks.

5 Taip sako Viešpats; nes aš esu Dievas ir "pasiunčiau savo Viengimį Sūnų į pasaulį, kad ^bišpirktų pasaulį, ir nutariau, kad tas, kuris jį priima, bus išgelbėtas, o tas, kuris jo nepriima, bus ^cpasmerktas;

6 ir jie pasielgė su Žmogaus "Sūnumi taip, kaip norėjo; ir jis paėmė savo galią jo ^bšlovės ^cdešinėje, ir dabar viešpatauja danguose, ir viešpataus, kol nusileis į žemę, kad paklotų visus priešus ^dpo savo kojomis, ir šitas laikas visai čia pat –

7 aš, Viešpats Dievas, tai pasakiau, bet valandos ir "dienos nežino niekas, nė angelai danguje, ir nesužinos, kol jis ateis.

8 Taigi, aš noriu, kad visi žmonės atgailautų, nes visi "nusi-dėję, išskyrus tuos, kuriuos aš pasilaikiau sau, ^bšventus vyrus, apie kuriuos jūs nežinote.

9 Taigi sakau jums, kad pasiunčiau jums savo nesibaigiančią "sandorą, būtent tą, kuri buvo nuo pradžios.

10 Ir taip aš įvykdžiau tai, ką pažadėjau, ir žemės "tautos ^bnusilenks jai; ir jei ne patys, tai atsidurs žemai, nes tas, kuris dabar save aukština, bus ^cnužemintas jėga.

11 Todėl aš įsakau jums "eiti pas šiuos žmones ir sakyti jiems, kaip mano senovės apaštalas, vardu Petras:

12 tikėkite vardą Viešpaties Jėzaus, kuris buvo žemėje ir ateis, pradžia ir pabaiga;

13 "atgailaukite ir priimkite krikštą Jėzaus Kristaus vardu, pagal šventąjį įsakymą, kad būtų atleistos nuodėmės;

14 ir kas taip darys, gaus Šventosios Dvasios "dovaną bažnyčios vyresniųjų ^brankų uždėjimu.

15 Ir dar, iš tiesų sakau jums, kad tas, kuris "draudžia tuoktis, nepaskirtas Dievo, nes ^bsantuoka žmogui paskirta Dievo.

16 Todėl yra teisėta jam turėti vieną "žmoną, ir jie du bus ^bvienas kūnas, ir visa tai tam, kad ^cžemė įvykdytų savo sukūrimo paskirtį;

17 ir kad ji būtų pripildyta sai-

4a RR Evangelija; Tiesa.

5a Jn 3:16–17;

DS 132:24.

RR Jėzus Kristus – Valdžia.

b RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas; Išpirkėjas.

c RR Pasmerktas, pasmerktumas.

6a RR Žmogaus Sūnus.

b RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus šlovė.

c ApD 7:55–56;

DS 76:20–23.

d 1 Kor 15:25;

DS 76:61.

7a Mt 24:36;

Mk 13:32–37;

Apr 16:15; DS 133:11.

8a Gal 3:22; Mzj 16:3–5.

b Hbr 13:2;

3 Nef 28:25–29.

9a Pr 17:7; DS 66:2.

RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

10a Zch 2:15;

DS 45:66–69;

97:18–21.

b Iz 60:14.

c Mt 23:12.

11a RR Misionieriškas darbas.

13a 3 Nef 27:19–20.

14a RR Dovana, Šventosios Dvasios. b RR Rankų uždėjimas.

15a 1 Tim 4:1–3.

b Pr 2:18, 24;

1 Kor 11:11.

RR Santuoka, susituokti.

16a JokK 2:27–30.

b Pr 2:24; Mt 19:5–6.

c RR Žemė – Sukurta žmogui.

ku žmonių, pagal jo „sukūrimą“ prieš pasaulio sutvėrimą.

18 Ir kas „liepia susilaikyti nuo b mėsos, kad žmogus jos nevalgytų, nepaskirtas Dievo;

19 nes štai, lauko „gyvuliai ir padangių paukščiai, ir tai, kas išauga iš žemės, yra paskirta žmogui vartoti maistui ir drabužiams, ir kad jis turėtų apščiai.

20 Bet neduota, kad vienas žmogus „turėtų daugiau už kitą, todėl b pasaulis skendi nuodėmėje.

21 Ir vargas žmogui, kuris „pralieja kraują, arba kuris eikvoja mėsą, kai tai nebūtina.

22 Ir dar, iš tiesų sakau jums, kad Žmogaus Sūnus „ateina ne moters ir ne vyro, keliaujančio po žemę, pavidalu.

23 Taigi, nesiduokite „apgaujami, bet likite tvirti, b laukdami kada dangūs bus purtomi ir žemė drebės ir svirduliuos šen

bei ten, kaip girtas žmogus, ir kada c slėniai bus išaukštinti ir d kalnai pažeminti, ir kada nelygios vietos taps lygios – ir visa tai įvyks, kai angelas sutrimtuos savo e trimitu.

24 Bet prieš ateinant didžiai Viešpaties dienai, „Jokūbas kles-tės tyruose ir lamanitai b žydės kaip rožė.

25 Sionė „kles-tės ant kalvų ir džiūgaus b kalnuose, ir bus surinkta į vietą, kurią aš paskyriau.

26 Štai, sakau jums: eikite, kaip aš jums įsakiau; atgailaukite dėl visų savo nuodėmių; „prašykite ir gausite; belskite, ir jums bus atidaryta.

27 Štai, aš eisiu jūsų priešaky ir būsiu jūsų „galinė sauga; ir aš būsiu b tarp jūsų, ir jūs nebūsitė c pergalėti.

28 Štai, aš esu Jėzus Kristus, ir aš „greitai ateinu. Būtent taip. Amen.

50 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. gegužės mėn. (History of the Church, 1:170–173). Pranašas pareiškia, kad kai kurie vyresnieji nesuprato skirtingų žemėje pasklidusių dvasių pasireiškimų ir kad šis apraiškimas duotas kaip atsakymas į jo konkretų užklausimą šia tema. Vadinamieji dvasiniai fenomenai tarp narių nebuvo nauji, ir kai kurie jų sakėsi gauną regėjimus ir apraiškimus.

17a Moz 3:4–5.

RR Sukurti, sukūrimas.

b RR Ikimirtingasis gyvenimas.

18a T.y. siūlo, kviečia susilaikyti.

b Pr 9:3; 1 Tim 4:1–3.

19a DS 89:10–13.

20a ApD 4:32;

DS 51:3; 70:14; 78:6.

b RR Pasaulietiškumas.

21a DžSV, Pr 9:10–15.

22a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

23a Mt 24:4–5.

b 2 Pet 3:12;

DS 45:39.

c Iz 40:4; DS 109:74.

d Mch 1:3–4.

e Mt 24:29–31.

24a 3 Nef 5:21–26.

b Iz 35:1; 2 Nef 30:5–6;

3 Nef 21:22–25;

DS 3:20; 109:65.

25a DS 35:24.

b Pr 49:26;

2 Nef 12:2–3.

26a DS 88:63.

27a Iz 52:12.

b 3 Nef 20:22.

c 1 Pet 2:6; DS 84:116.

28a DS 1:12.

1–5 Daug klaidinančių dvasių yra pasklidę žemėje; 6–9 Vargas veidmainiams ir tiems, kurie iškirsti iš Bažnyčios; 10–14 Vyresnieji turi skelbti evangeliją Dvasia; 15–22 Tiek skelbėjai, tiek ir klausytojai turi būti apšviesti Dvasia; 23–25 Tai, kas neugdo, yra ne iš Dievo; 26–28 Viskas priklauso ištikimiesiems; 29–36 Į išskaistintųjų maldas atsakoma; 37–46 Kristus yra Gerasis Ganytojas ir Izraelio Uola.

ISIKLAUSYKITE o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, ir atsukite ausį gyvojo Dievo balsui; ir skirkite dėmesį išminties žodžiams, kurie bus jums duoti pagal tai, kaip jūs prašėte ir sutarėte dėl bažnyčios ir žemėje pasklidusių dvasių.

2 Štai, iš tiesų sakau jums, kad yra daug dvasių, kurios yra „klaidinančios dvasios, pasklidusios žemėje, apgaudinėjančios pasaulį.

3 Ir taip pat „Šėtonas siekė jus apgauti, kad galėtų nugalėti.

4 Štai, aš, Viešpats, pažvelgiau į jus ir pamačiau bjaurystes bažnyčioje, kuri „skelbiasi mano vardu.

5 Bet palaiminti tie, kurie yra ištikimi ir „ištveria, ar gyvenime, ar mirtyje, nes jie paveldės amžinąjį gyvenimą.

6 Bet vargas „apgavikams ir veidmainiams, nes taip sako Viešpats: aš atvesiu juos į teismą.

7 Štai, iš tiesų sakau jums: tarp jūsų yra „veidmainiai, apgavę kai kuriuos, kas davė ^bpriešininkui ^cgalia; bet štai „tokie bus sugražinti;

8 bet veidmainiai bus išaiškinti ir „iškirsti, ar gyvenime, ar mirtyje, taip kaip aš norėsiu; ir vargas tiems, kurie iškirsti iš mano bažnyčios, nes tokius nugali pasaulis.

9 Todėl kiekvienas tesisaugo, kad nedarytų to, kas neteisinga ir neteisu priešais mane.

10 Ir dabar, ateikite, – Viešpats sako Dvasia savo bažnyčios vyresniesiems, – ir drauge „pasamprotaukime, kad suprastumėte;

11 pasamprotaukime, kaip vienas žmogus samprotauja su kitu, veidas į veidą.

12 Dabar, kai žmogus samprotauja, kitas jį supranta, kadangi jis samprotauja kaip žmogus; lygiai taip, aš, Viešpats, samprotausiu su jumis, kad „suprastumėte.

13 Todėl aš, Viešpats, klausiu jūsų: kam jūs buvote „iššventinti?

14 Skelbti mano evangeliją „Dvasia, būtent ^bGuodėju, kuris buvo pasiųstas mokyti tiesos.

50 2a DS 129.

RR Dvasia –
Piktosios dvasios.

3a Lk 22:31;

3 Nef 18:18.

4a RR Jėzus Kristus –
Jėzaus Kristaus
vardo priėmimas.

5a RR Išverti.

6a RR Apgavystė,

apgauti, apgaulė.

7a Mt 23:13–15;

Al 34:28.

b RR Velnias.

c Mzj 27:8–9.

d T.y. apgautieji.

8a DŠ 1:14; 56:3; 64:35.

RR Pašalinimas iš
bažnyčios,
ekskomunikavimas.

10a Iz 1:18;

DS 45:10.

12a DS 1:24.

13a RR Iššventinti,
iššventinimas.

14a DS 43:15.

RR Mokyti,
mokytojas – Mokyti
su Dvasia.

b RR Guodėjas.

15 O tada priėmėte „dvasias, kurių negalėjote suprasti, ir priėmėte jas kaip Dievo – ar esate dėl to išteisinti?

16 Štai, jūs patys atsakysite į šį klausimą; tačiau aš būsiu jums gailestingas; tas, kuris tarp jūsų silpnas, vėliau bus padarytas „stiprus.

17 Iš tiesų sakau jums: tas, kurį aš iššventinau ir pasiunčiau „skelbti tiesos žodžio Guodėju, tiesos ^bDvasia, – ar jis skelbia tiesos Dvasia, ar kaip nors kitaip?

18 Ir jei kaip nors kitaip – tai ne iš Dievo.

19 Ir dar, tas, kuris priima tiesos žodį, – ar jis priima jį tiesos Dvasia, ar kaip nors kitaip?

20 Jei kaip nors kitaip – tai ne iš Dievo.

21 Tad kaip tai yra, kad jūs negalite suprasti ir pažinti, jog tas, kuris gauna žodį tiesos Dvasia, gauna jį taip, kaip jis paskelbtas tiesos Dvasia?

22 Todėl tas, kuris skelbia, ir tas, kuris gauna, supranta vienas kitą, ir abu „ugdomi ir ^bdžiūgauja drauge.

23 Ir tai, kas neugdo, – yra ne iš Dievo ir yra „tamsa.

24 Tai, kas iš Dievo, yra „švie-

sa; ir tas, kuris gauna šviesą ir ^bpasilieka Dieve, gauna „daugiau šviesos; ir ta šviesa švinta vis šviesyn ir šviesyn iki tobulos dienos.

25 Ir dar, iš tiesų sakau jums, ir sakau tai, kad galėtumėte pažinti „tiesą, idant galėtumėte išvyti tamsą iš savo tarpo:

26 tas, kurį iššventino ir pasiuntė Dievas, yra paskirtas būti „didžiausiu, nors jis ir mažiausias bei visų ^btarnas.

27 Todėl jis yra visa ko „savininkas, nes jam pajungta viskas tiek danguje, tiek ir žemėje, gyvybė ir šviesa, Dvasia ir ^bgalia, pasiųstos Tėvo valia per Jėzų Kristų, jo Sūnų.

28 Bet nė vienas nėra visa ko savininkas, kol jis „neišskaisintas ir ^bneišvalytas nuo visos nuodėmės.

29 Ir jeigu jūs išskaistinti ir išvalyti nuo visos nuodėmės, „prašysite, ko norite, Jėzaus vardu, ir tai bus įvykdyta.

30 Bet žinokite, kad jums bus duota, ko prašyti; ir kadangi esate paskirti būti „galva, dvasios bus jums pavaldžios.

31 Todėl bus taip, kad jei matote pasireiškiančią „dvasią,

15a RR Išvalgos dovana.

16a Etr 12:23–27.

17a RR Misionieriškas darbas; Pamokslauti, skelbti.

b DS 6:15.

RR Šventoji Dvasia; Tiesa.

22a 1 Kor 14:26.

b Jn 4:36.

23a RR Tamsa, dvasinė.

24a 1 Jn 2:8–11;

Mor 7:14–19;

DS 84:45–47; 88:49.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b Jn 15:4–5, 10.

c 2 Nef 28:30.

25a Jn 8:32.

26a Mt 23:11.

b Mk 10:42–45.

RR Tarnystė.

27a DS 76:5–10, 53–60;

84:34–41.

b RR Galia.

28a 3 Nef 19:28–29;

DS 88:74–75.

RR Tyras, tyrumas; Pašventinimas.

b 1 Jn 1:7–9.

29a Hel 10:5;

DS 46:30.

RR Malda.

30a RR Igaliojimas, valdžia.

31a 1 Jn 4:1.

RR Dvasia –

Piktosios dvasios.

kurios negalite suprasti, ir jūs tos dvasios nepriimate, jūs prašysite Tėvą, Jėzaus vardu; ir jeigu jis jums tos dvasios neduoda, tada jūs galite žinoti, kad tai ne iš Dievo.

32 Ir jums bus duota „galia tai dvasiai; ir jūs paskelbsite prieš tą dvasią garsiu balsu, kad tai ne iš Dievo, –

33 ne „šiurkščiu kaltinimu, idant nebūtumėte nugalėti, ir ^bnesigirdami ar džiūgaujanti, kad nebūtumėte jos užvaldyti.

34 Tas, kuris gauna iš Dievo, tegul ir laiko tai gauta iš Dievo; ir tedžiūgauja, kad Dievas laiko jį vertu gauti;

35 būdamas dėmesingas ir vykdydamas tai, ką gavo, ir ką vėliau gaus, – o Tėvas jums atidavė „karalystę ir ^bgalią nugalėti viską, kas jo neskirta.

36 Ir štai, iš tiesų sakau jums: palaiminti jūs, kurie dabar girdite šiuos mano žodžius iš mano tarno burnos, nes jums „atleistos jūsų nuodėmės.

37 Tegul mano tarnas Džozefas Veikfildas, kuriuo aš labai patenkintas, ir mano tarnas „Parlis P. Pratas eina per baž-

nyčias ir stiprina jas ^braginimo žodžiu;

38 ir taip pat mano tarnas Džonas Korilas, arba visi mano tarnai, kurie tik išventinti į šią pareigybę, ir tegul jie darbuojasi „vynuogyne; ir niekas tenetrukdo jiems daryti tai, ką aš jiems paskyriau, –

39 todėl šiame dalyke mano tarnas „Edvardas Partridžas nėra išteisintas; tačiau tegul jis atgailauja, ir jam bus atleista.

40 Štai, jūs esate maži vaikeliai ir dabar dar negalite visko „pakelti; turite ^baugti „malone ir ^dtiesos pažinimu.

41 „Nebijokite, maži ^bvaikeliai, nes jūs esate mano, ir aš „nugalėjau pasaulį, ir jūs esate iš tų, kuriuos mano Tėvas ^ddavė man.

42 Ir nė vienas iš tų, kuriuos mano Tėvas man davė, nebus „prarastas.

43 Ir Tėvas ir aš esame „viena. Aš esu Tėve, ir Tėvas manyje; ir kiek jūs mane priėmėte, tiek jūs esate manyje ir aš jummyse.

44 Taigi aš esu tarp jūsų ir esu „gerasis ganytojas ir Izraelio ^buola. Tas, kuris stato ant šios „uolos, ^dniekada negrius.

32a Mt 10:1.

33a Jud 1:9.

b DS 84:67, 73.

35a RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

b 1 Jn 4:4; DS 63:20, 47.

36a DS 58:42–43.

RR Atleisti.

37a RR Pratas, Parlis Parkeris.

b DS 97:3–5.

38a RR Viešpaties vynuogynas.

39a RR Partridžas, Edvardas.

40a 3 Nef 17:2–3;

DS 78:17–18.

b 1 Kor 3:2–3;

DS 19:22–23.

c RR Malonė.

d RR Tiesa.

41a 1 Jn 4:18.

b RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

c Jn 16:33.

d Jn 10:27–29; 17:2;

3 Nef 15:24;

DS 27:14; 84:63.

42a Jn 17:12;

3 Nef 27:30–31.

43a Jn 17:20–23;

3 Nef 11:35–36.

RR Dievas, Dievybė.

44a Jn 10:14–15.

RR Gerasis ganytojas.

b Pr 49:24; 1 Pet 2:4–8.

RR Kertinis akmuo.

c 1 Kor 10:1–4.

RR Uola, akmuo;

Jėzus Kristus.

d Hel 5:12.

45 Ir ateina diena, kai jūs girdėsite mano balsą ir mane „mąsytėsite, ir žinosite, kad aš esu.

46 Todėl „budėkite, kad būtų mėtė pasiruošę. Būtent taip. Amen.

51 SKYRIUS

Aprėiškimas, duotas per pranašą Džożefą Smitą Tompsone, Ohajo valst., 1831 m. gegužės mėn. (History of the Church, 1:173–174). Tuo metu iš rytinių valstijų migruojantys šventieji pradėjo atvykti į Ohają, ir reikėjo imtis konkrečių priemonių jiems apgyvendinti. Kadangi ši užduotis visų pirma priklausė vyskupo pareigybei, vyskupas Edvardas Partridžas prašė nurodymų šiuo klausimu, ir pranašas pasiteiravo Viešpaties.

1–8 Edvardas Partridžas paskiriamas tvarkyti prievaizdavimus ir turtą; 9–12 Šventieji turi sąžiningai elgtis vieni su kitais ir gauti vienodai; 13–15 Jie turi įkurti vyskupo sandėlį ir organizuoti turtą pagal Viešpaties įstatymą; 16–20 Ohajas turi būti laikina susirinkimo vieta.

ATIDŽIAI klausykite manęs, – sako Viešpats jūsų Dievas, – ir aš kalbėsiu savo tarnui „Edvardui Partridžui ir duosiu jam nurodymus; nes būtina, kad jis gautų nurodymus, kaip organizuoti šią liaudį.

2 Nes būtina, kad jie būtų organizuoti pagal mano „įstatymus; jei bus kitaip, jie bus iškirsti.

3 Todėl tegul mano tarnas Edvardas Partridžas ir tie, kuriuos jis išrinko, kuriais aš labai patenkintas, paskiria šiai liaudžiai jų dalis, kiekvienam žmogui „po lygiai pagal jo šeimą,

pagal jo aplinkybes, jo norus bei ^breikmes.

4 Ir tegul mano tarnas Edvardas Partridžas, paskyres žmogui jo dalį, duoda jam raštą, užtikrinantį jam jo dalį, kad ją turės, būtent šią teisę ir šį paveldą bažnyčioje, kol neprasižengs ir pagal bažnyčios įstatymus ir „sandoras bažnyčios balsu bus pripažintas nevertu priklausyti bažnyčiai.

5 Ir jeigu jis prasižengs ir bus pripažintas nevertu priklausyti bažnyčiai, jis neturės teisės reikalauti tos dalies, kurią pašventė vyskupui, – mano bažnyčios vargšų ir beturčių labui; todėl jis nebeturės tos dovanos, bet turės teisę tik į tą dalį, kuri jam suteikta.

6 Ir taip viskas bus užtikrinta „pagal šalies ^bįstatymus.

7 Ir tegul tai, kas priklauso šiai liaudžiai, bus paskirta šiai liaudžiai.

45a DS 67:10–13.

46a RR Saugoti, sargas, sargybinis.

b Al 34:32–33.

51 1a RR Partridžas, Edvardas.

2a DS 42:30–39; 105:5.

RR Pašvesti, pašventimo įstatymas.

3a DS 49:20.

b ApD 2:44–45;

4 Nef 1:2–3.

4a 20 ir 22 skyriai

vadinami Kristaus Bažnyčios Įstatais ir Sandoromis.

Žr. DS 33:14; 42:13;

RR Sandora.

6a 1 Pet 2:13; DS 98:5–7.

b DS 58:21–22.

8 O kas dėl „pinigų, kurie lieka šiai liaudžiai, – tegul šiai liaudžiai bus paskirtas įgaliotinis, kad priimtų tuos ^bpinigus, idant tiektų maistą ir drabužius, pagal šios liaudies norus.

9 Ir tegul šioje liaudyje kiekvienas žmogus elgiasi „sąžiningai ir būna lygus, ir gauna vienodai, kad būtumėte ^bviena, kaip jums įsakiau.

10 Ir tai, kas priklauso šiai liaudžiai, tenebus paimta ir atiduota „kitai bažnyčiai.

11 Todėl, jei kita bažnyčia norėtų gauti iš šios bažnyčios pinigų, tegul jie gražina šiai bažnyčiai pagal tai, kaip jie susitarę;

12 ir tai bus daroma per vyskupą arba įgaliotinį, paskirtą bažnyčios „balsu.

13 Ir dar, tegul vyskupas bažnyčiai įkuria „sandėlį; ir tegul viskas, tiek pinigai, tiek ir maistas, kas virš to, kas ^breikalinga šios liaudies norams patenkinti, bus laikoma vyskupo rankose.

14 Ir tegul jis taip pat pasilieka

sau savo norams ir savo šeimos norams patenkinti, kadangi jis bus užimtas šiuo darbu.

15 Ir taip šiai liaudžiai aš suteikiu privilegiją organizuotis pagal mano „įstatymus.

16 Ir „šią žemę aš jiems pašvenčiu trumpam laikui, kol aš, Viešpats, aprūpinsiu juos kitaip ir išakysiu iš čia išvykti;

17 ir valanda bei diena jiems nenurodyta, todėl tegul šioje žemėje elgiasi taip, lyg ketintų gyventi ilgus metus; ir tai jiems išeis į gera.

18 Štai, tai bus „pavyzdys mano tarnui Edvardui Partridžui taikyti kitur, visose bažnyčiose.

19 Ir kas bus pripažintas ištikimu, teisiu ir išmintingu „prievaždu, tas įeis į savo Viešpaties ^bdžiaugsmą ir pavaldės amžinąjį gyvenimą.

20 Iš tiesų, sakau jums: aš esu Jėzus Kristus, kuris greitai „ateina, ^bvalandą, kurią nesitikite. Būtent taip. Amen.

52 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Bažnyčios vyresniesiems Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. birželio 7 d. (History of the Church, 1:175–179). Kirtlande buvo surengta konferencija, prasidėjusi birželio 3 dieną ir pasibaigusi birželio 6 dieną. Šioje konferencijoje buvo atlikti pirmieji pavieniai išventinimai į aukštojo kunigo pareigybę; buvo įžvelgti kai kurie klaidingų ir klaidinančių dvasių pasireiškimai, ir jos buvo papeiktos.

8a DS 84:104. b DS 104:15–18.	bendruomenei.	krašte.
9a RR Sąžiningas, sąžiningumas. b DS 38:27. RR Vienybė.	12a RR Bendras sutikimas. 13a DS 42:55. RR Sandėlis. b DS 42:33–34, 55; 82:17–19.	18a T.y. modelis. 19a Mt 24:45–47. RR Prievaždas, prievaždavimas. b RR Džiaugsmas.
10a T.y. kitam Bažnyčios skyriui ar kitai	15a DS 51:2. 16a T.y. Kirtlandą Ohajo	20a Apr 22:6–16. b Mt 24:44.

1–2 *Kitą konferenciją paskirta surengti Misūrio valst.;* 3–8 *Kai kurie vyresnieji paskirti keliauti drauge;* 9–11 *Vyresnieji turi mokyti to, ką užrašė apaštalai ir pranašai;* 12–21 *Tie, kurie apšviesti Dvasios, neša gyriaus ir išminties vaisius;* 22–44 *Kai kurie vyresnieji paskirti, kad keliaudami į konferenciją Misūrio valstijoje skelbtų evangeliją.*

ŠTAI, taip sako Viešpats Svyresniesiems, kuriuos jis „pašaukė ir išsirinko šiomis paskutinėmis dienomis, savo Dvasios balsu,

2 sakydamas: Aš, Viešpats, atskleisiu jums, ko aš noriu, kad jūs darytumėte nuo šiol iki kitos konferencijos, kuri bus pravesta Misūryje, „žemėje, kurią aš^b pašvėsiu savo žmonėms, kurie yra Jokūbo ‘likutis, ir tiems, kurie yra paveldėtojai pagal^d sandorą.

3 Todėl, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnai Džozefas Smitas jaunesnysis ir Sidnis Rigdonas leidžiasi į kelionę iš karto, kai tik bus pasiruošę palikti savo namus, ir keliauja į Misūrio žemę.

4 Ir pagal tai, kiek jie man ištikimi, jiems bus apreikšta, ką daryti;

5 ir taip pat pagal tai, kiek jie

ištikimi, jiems bus apreikšta jūsų „paveldo žemė.

6 Ir pagal tai, kiek jie neištikimi, jie bus iškertami, pagal mano valią, kaip man atrodo tinkama.

7 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Laimanas Vaitas ir mano tarnas Džonas Korilas skubiai leidžiasi kelionėn;

8 ir taip pat mano tarnas Džonas Mardokas ir mano tarnas Hairumas Smitas tegul leidžiasi kelionėn link ten pat Detroito keliu.

9 Ir tegul jie iš ten keliauja, pakeliui skelbdami žodį, neskelbdami „nieko kito, kaip tik tai, ką užrašė^b pranašai ir apaštalai ir ko juos pamokė ‘Guodėjas per tikėjimo maldą.

10 Tegul eina „po du ir taip pakeliui tegul skelbia kiekviename susirinkime, krikštydami^b vandeniu ir uždėdami ‘rankas prie vandens.

11 Nes taip sako Viešpats: Aš sutrumpinsiu savo darbą „teisme, nes ateina dienos, kai pasiūsiu teismą pergalei.

12 Ir tegul mano tarnas Laimanas Vaitas saugosi, nes Šėtonas nori „persijoti jį kaip pelus.

13 Ir štai, tas, kuris „ištikimas, bus paskirtas valdyti daugelį dalykų.

52 1a RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

2a DS 57:1–3.

b DS 58:57; 84:3–4.

c Ps 135:4;

3 Nef 5:21–26.

d Abr 2:6–11.

RR Abraomo sandora.

5a DS 57:1–3.

9a Mzj 18:19–20.

b DS 42:12; 52:36.

RR Raštai.

c RR Guodėjas;

Šventoji Dvasia;

Mokyti, mokytojas –

Mokyti su Dvasia.

10a Mk 6:7; DS 61:35.

b Jn 1:26.

c ApD 8:14–17.

11a Rom 9:28.

12a Lk 22:31;

3 Nef 18:17–18.

13a Mt 25:23;

DS 132:53.

14 Ir dar, aš visame duosiu jums modelį, kad nebūtumėte apgauti; nes Šėtonas pasklidęs žemėje ir vaikšto apgaudinėdamas tautas –

15 taigi tas, kuris meldžiasi, kurio dvasia „atgailaujanti, tą aš ^bpriimu, jeigu jis paklūsta mano ‘nuostatams.

16 Tas, kuris kalba, kurio dvasia atgailaujanti, kurio kalba romi ir ugdo, tas yra iš Dievo, jeigu jis paklūsta mano nuostatams.

17 Ir dar, tas, kuris dreba prieš mano galią, bus padarytas „stiprus ir neš gyriaus ir ^bišminties vaisius, pagal apreiškimus ir tiesas, kuriuos jums daviau.

18 Ir dar, tas, kuris nugalėtas ir „neneša vaisių, būtent pagal šį modelį, tas ne mano.

19 Todėl pagal šį modelį jūs „pažinsite dvasias visais atvejais po visais dangumis.

20 Ir dienos jau atėjo; žmonėms bus „padaryta pagal jų tikėjimą.

21 Štai, šis įsakymas duotas visiems vyresniesiems, kuriuos aš išsirikau.

22 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas „Tomas B. Maršas ir mano tarnas Ezra Teiris taip pat leidžiasi kelionėn į tą pačią žemę, pakeliui skelbdami žodį.

23 Ir dar, tegul mano tarnas Aizekas Morlis ir mano tarnas

Ezra Būtas leidžiasi kelionėn į tą pačią žemę, taip pat pakeliui skelbdami žodį.

24 Ir dar, tegul mano tarnai „Edvardas Partridžas ir Martinas Harisas leidžiasi kelionėn su mano tarnais Sidniu Rigdonu ir Džozefu Smitu jaunesniuojų.

25 Tegul mano tarnai Deividas Vitmeris ir Harvis Vitlokas taip pat leidžiasi kelionėn į tą pačią žemę ir pakeliui skelbia.

26 Ir tegul mano tarnai „Parlis P. Pratas ir ^bOrsonas Pratas leidžiasi kelionėn ir pakeliui skelbia netgi iki pat tos žemės.

27 Ir tegul mano tarnai Solomonas Henkokas ir Simeonas Karteris taip pat leidžiasi kelionėn į tą pačią žemę ir skelbia pakeliui.

28 Tegul mano tarnai Edsonas Fuleris ir Džeikobas Skotas taip pat leidžiasi kelionėn.

29 Tegul mano tarnai Levis V. Henkokas ir Zebedis Koltrinas taip pat leidžiasi kelionėn.

30 Tegul mano tarnai Reinoldas Kahūnas ir Samuelis H. Smitas taip pat leidžiasi kelionėn.

31 Tegul mano tarnai Vyleris Baldvinas ir Viljamas Karteris taip pat leidžiasi kelionėn.

32 Ir tegul mano tarnai „Njuelas Knaitas ir Sela J. Grifinas abu būna išsventinti ir taip pat leidžiasi kelionėn.

33 Taip, iš tiesų sakau: tegul

15a RR Sudužusi širdis.

b DS 97:8.

c RR Apeigos, nuostatai.

17a DS 66:8; 133:58.

b RR Išmintis.

18a Mt 3:10.

19a RR Ižvalgos dovana.

20a Mt 8:5–13.

22a DS 56:5.

RR Maršas, Tomas B.

24a RR Partridžas,

Edvardas.

26a RR Pratas, Parlis

Parkeris.

b RR Pratas, Orsonas.

32a DS 56:6–7.

visi jie leidžiasi kelionėn skirtingais keliais į vieną vietą, ir vienas žmogus nestatys ant kito „pamato ir nekeliaus kito keliu.

34 Tas, kuris ištikimas, bus apsaugotas ir palaimintas gausiais „vaisiais.

35 Ir dar, sakau jums: tegul mano tarnai Džozefas Veikfildas ir Solomonas Hampfris leidžiasi kelionėn į rytines žemes;

36 tegul jie darbuojasi su savo šeimomis, „neskelbdami nieko kita, kaip tik pranašus ir apaštalus, tai, ką jie ir ^bmatė, ir girdėjo, ir kuo tvirčiausiai „tiki, kad pranašystės būtų išpildytos.

37 Dėl prasižengimo, tegul tai, kas buvo suteikta Himenui Basetui, bus iš jo „paimta ir uždėta ant Saimondso Ryderio galvos.

38 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul Džeredas Karteris bus „iššventintas kunigu, ir taip pat Džordžas Džeimsas tebus iššventintas ^bkunigu.

39 Tegul likusieji vyresnieji „prižiūri bažnyčias ir skelbia žodį aplinkinėse srityse; ir te-

gul jie darbuojasi savo rankomis, kad nebūtų praktikuojama ^bstabmeldystė ar nelabumas.

40 Ir visame atmintkite „vargšus ir ^bbeturčius, ligotus ir prislėgtus, nes tas, kuris to nedaro, tas nėra mano mokinys.

41 Ir dar, tegul mano tarnai Džozefas Smitas jaunesnysis, Sidnis Rigdonas ir Edvardas Partridžas su savimi pasiima „rekomendaciją iš bažnyčios. Ir tegul ji taip pat bus išrašyta mano tarnui Oliveriui Kauderiui.

42 Ir taip, kaip jau sakiau, jei esate ištikimi, jūs susirinksite džiaugtis „Misūrio žemėje, kuri yra jūsų ^bpaveldo žemė, kuri dabar yra jūsų priešų žemė.

43 Bet štai, aš, Viešpats, paskubinsiu miestą reikiamu metu ir ištikimuosius karūnuosiu „džiaugsmu ir džiūgavimu.

44 Štai, aš esu Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, ir aš „iškelsiu juos paskutinę dieną. Būtent taip. Amen.

53 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Aldžernonui Sidniui Gilbertui Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:179–180). Sidnio Gilberto prašymu pranašas pasiteiravo Viešpaties dėl brolio Gilberto darbo ir paskyrimo Bažnyčioje.

33a Rom 15:20.

34a Jn 15:16;
DS 18:15–16.

36a Mzj 18:19–20;
DS 52:9.

^b Jn 3:11.

^c RR Tikėjimas, tikėti.

37a Mt 25:25–30.

38a DS 79:1.

^b RR Kunigas (Arono kunigystėje).

39a Al 6:1.

^b RR Stabmeldystė.

40a DS 104:15–18.

RR Vargšai.

^b RR Gerovės darbas,

gerovė.

41a DS 20:64.

42a RR Sionė.

^b DS 25:2; 57:1–3.

43a RR Džiaugsmas.

44a DS 88:96–98.

1–3 Sidnio Gilberto pašaukimas ir išrinkimas Bažnyčioje – būti išsventintu vyresnioju; 4–7 Jis taip pat turi tarnauti vyskupo įgaliotiniu.

ŠTAI, aš sakau tau, mano tarne Sidni Gilbertai, kad aš išgirdau tavo maldas; ir tu šaukeisi manęs, kad Viešpats, tavo Dievas, tau apreikštų apie tavo pašaukimą ir „išrinkimą bažnyčioje, kurią aš, Viešpats, pakėliau šiomis paskutinėmis dienomis.

2 Štai, aš, Viešpats, kuris buvau „nukryžiuotas už pasaulio nuodėmes, duodu tau įsakymą ^batsisakyti pasaulio.

3 Priimk mano išsventinimą, būtent vyresnioju, kad skelb-

tum tikėjimą, atgailą ir nuodėmių „atleidimą, pagal mano žodį, bei Šventosios Dvasios gavimą ^brankų uždėjimu;

4 ir taip pat būti šios bažnyčios „įgaliotiniu ten, kur nurodys vyskupas, pagal įsakymus, kurie bus duoti vėliau.

5 Ir dar, iš tiesų sakau tau: tu leisies kelionėn su mano tarnais Džozefu Smitu jaunesnioju ir Sidniu Rigdonu.

6 Štai, tokie yra pirmieji nuostatai, kuriuos tu priimsi; o likusieji bus apreikšti ateityje, pagal tavo darbą mano vynuogyne.

7 Ir dar, norėčiau, kad įsisavintum, jog išgelbėjamas tik tas, kuris „ištvėria iki galo. Būtent taip. Amen.

54 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Njuelui Knaitui Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:180–181). Bažnyčios nariai Tompsono (Ohajo valst.) skyriuje nesutarė turto pašventimo klausimais. Pasireiškė savanaudiškumas bei godumas, ir Lemanas Koplis sulaužė sandorą pašvesti savo didelį ūkį atvykstančių iš Kolzoilio (Niujorko valst.) šventųjų paveldui. Ezra Teiris taip pat dalyvavo ginče. Dėl to Njuelas Knaitas (Tompsono skyriaus prezidentas) ir kiti vyresnieji atėjo pas pranašą, klausdami kaip pasielgti. Pranašas pasiteiravo Viešpaties ir gavo šį apraiškimą. (Žr. 56 skyrių, kur aprašytas šio reikalo tęsinys).

1–6 Kad pelnytų pasigailėjimą, šventieji privalo laikytis evangelijos sandoros; 7–10 Jie privalo būti kantrūs varge.

ŠTAI, taip sako Viešpats, būtent „Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga, būtent tas, kuris buvo ^bnukryžiuotas už pasaulio nuodėmes:

53 1a RR Pašaukimas ir išrinkimas;
Išrinktieji;
Išrinkimas.
2a RR Nukryžiuojimas.
b RR Pasaulis;

Pasaulietiškumas.
3a RR Nuodėmių atleidimas.
b RR Rankų uždėjimas.
4a DS 57:6, 8–10, 14–15;

84:113.
7a RR Ištvėria.
54 1a Apr 1:8;
DS 19:1.
RR Alfa ir Omega.
b RR Nukryžiuojimas.

2 Štai, iš tiesų, iš tiesų sakau tau, mano tarne Njueli Knaitai: tvirtai stovėk pareigybėje, kurion tave paskyriau.

3 Ir jei tavo broliai nori išvengti savo priešų, tegul atgailauja dėl visų savo nuodėmių ir tampa prieš mane tikrai “nuolankūs ir atgailaujantys.

4 Ir kadangi “sandora, kurią jie sudarė man, buvo sulaužyta, ji tapo ^btuščia ir negaliojanti.

5 Ir vargas tam, per kurį ateina šis “papistinimas, nes jam būtų geriau, kad jis būtų paskandintas jūros gelmėse.

6 Bet palaiminti tie, kurie laikėsi sandoros ir vykdė įsakymą, nes jie susilauks “gailestingumo.

7 Todėl dabar imkite ir sprukite iš šios žemės, kad jūsų priešai neužpultų jūsų; ir leiskitės kelionėn, ir pasiskirkite, kuri norite, kad būtų jūsų vadovas ir už jus mokėtų pinigų.

8 Ir taip jūs iškeliausite į vakarines sritis, į “Misūrio žemę, prie lamanitų ribos.

9 Ir užbaigę kelionę, štai sakau jums, stenkitės “pragyventi kaip visi žmonės, kol aš paruošiu jums vietą.

10 Ir dar, būkite “kantrūs varge, kol aš ^bateisiu; ir štai aš greitai ateinu, ir mano atlygis su manimi, ir tie, kurie anksti manęs “ieškojo, “ras atilsį savo sieloms. Būtent taip. Amen.

55 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Viljamui V. Felpsui Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:184–186). Spaustuvininkas Viljamas V. Felpas, ir jo šeima ką tik atvyko į Kirtlandą, ir pranašas teiravosi Viešpaties apie jį.

1–3 V. V. Felpas pašauktas ir išrinktas, kad būtų pakrikštytas, išventintas vyresniuoju ir skelbtų evangeliją; 4 Taip pat jis turi rašyti knygas Bažnyčios mokyklų vaikams; 5–6 Jis turi keliauti į Misūrio valst., kuri bus jo darbo rajonas.

ŠTAI, taip sako Viešpats tau, mano tarne Viljamai, taip,

būtent visos “žemės Viešpats: tu esi pašauktas ir išrinktas; ir po to, kai būsi ^bpakrikštytas vandeniui, jei tai darysi su akimi, pašvęsta vien mano šlovei, tavo nuodėmės bus tau atleistos ir ^crankų uždėjimu gausi Šventąją Dvasią;

2 ir po to būsi išventintas mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo

3a RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

4a DS 42:30–39.
RR Pašvęsti, pašventimo įstatymas.

b DS 58:32–33.

5a Mt 18:6–7.

6a RR Gailestingumas, gailestingas.

8a DS 52:42.

9a 1 Tes 4:11.

10a RR Kantrybė.

b Apr 22:12.

RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

c Pat 8:17.

RR Malda.

d Mt 11:28–30.

RR Atilsis, poilsis.

55 1a Paklįst 10:14;

1 Nef 11:6;

2 Nef 29:7.

b RR Krikštas, krikštyti.

c RR Rankų uždėjimas.

ranka, kad būtum šios bažnyčios vyresnysis, kad skelbtum atgailą ir nuodėmių „atleidimą per krikštą Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, vardu.

3 Ir visiems, ant kurių uždėsi savo rankas, jeigu jie atgailauja priešais mane, tu turėsi galios suteikti Šventąją Dvasią.

4 Ir dar, tu būsi išventintas padėti mano tarnui Oliveriui Kauderiui spausdinti, atrinkti bei rašyti „knygas šios bažnyčios mokykloms, kad maži vaikai

taip pat galėtų būti pamokyti priešais mane, kas man patinka.

5 Ir dar, iš tiesų sakau tau, kad dėl šios priežasties tu leisiesi kelionėn su mano tarnu Džozefu Smitu jaunesniuoju ir Sidniu Rigdonu, idant galėtum būti „išodintas savo paveldo žemėje šiam darbui vykdyti.

6 Ir dar, tegul mano tarnas Džozefas Kojus taip pat leidžiasi kelionėn su jais. Kas liko, bus atskleista vėliau, pagal mano valią. Amen.

56 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. birželio mėn. (History of the Church, 1:186–188). Ezra Teiris, kuris buvo paskirtas keliauti į Misūrio valst. su Tomu B. Maršu (žr. DS 52:22) negalėjo pradėti savo misijos, kai tuo tarpu antrasis buvo pasiruošęs. Vyresnysis Teiris buvo nepasiruošęs išvykti savo kelionėn, kadangi buvo išvėlęs į problemas Tompstone, Ohajo valst. (žr. DS 54 skyriaus įvadą). Viešpats atsakė į pranašo pasiteiravimą šiuo klausimu, duodamas šį apreiškimą.

1–2 Kad gautų išgelbėjimą, šventieji turi imti savo kryžių ir sekti Viešpačiu; 3–13 Viešpats įsako ir atšaukia įsakymą, ir nepaklusnieji išmetami; 14–17 Vargas turtin-giesiems, kurie nepadės vargšams, ir vargas vargšams, kurių širdys nesudužusios; 18–20 Palaiminti tyraširdžiai vargšai, nes jie paveldės žemę.

ISIKLAUSYKITE o jūs žmonės, kurie „skelbiatės mano

vardu, – sako Viešpats, jūsų Dievas; nes štai, mano pyktis užsidegęs prieš maištaujančius, ir jie pažins mano ranką ir mano pasipiktinimą ^baplan-kymo ir rūstybės tautoms dieną.

2 Ir tas, kuris neims savo „kryžiaus ir ^bneseks manimi, ir nesilaikys mano įsakymų, tas nebus išgelbėtas.

3 Štai, aš, Viešpats, įsakau; ir kuris „nepaklus, tas man

2a RR Nuodėmių atleidimas.

4a DS 88:118; 109:7, 14.

5a Am 9:15.

56 1a DS 41:1.

b Iz 10:3–4;

Mrm 9:2;
DS 1:13–14; 124:10.

2a Lk 14:27.

b 1 Pet 2:21;

2 Nef 31:10–13;

Mor 7:11.

RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus pavyzdys.

3a RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

tinkamu metu bus ^biškirstas, po to, kai aš išsakaiu, ir išsaky-mas sulaužytas.

4 Todėl aš, Viešpats, išakau ir „atšaukiu, taip, kaip man atrodo tinkama; ir atsakomybė už visa tai bus uždėta ant ^bmaištaujan-čiųjų galvų, – sako Viešpats.

5 Todėl aš atšaukiu išsaky-mą, duotą mano tarnams „Tomui B. Maršui ir Ezrai Teiriui, ir savo tarnui Tomui duodu naują iša-kymą: jis skubiai keliaus į Misūrio žemę, ir mano tarnas Sela J. Grifinas taip pat eis su juo.

6 Nes štai, aš atšaukiu išsaky-mą, duotą mano tarnams Selai J. Grifinui ir Njuelui Knaitui dėl savo žmonių Tompsone kietasprandiškumo ir jų maiš-tavimų.

7 Todėl tegul mano tarnas Njuelas Knaitas pasilieka su jais; ir visi, kurie nori eiti, gali eiti, kurie yra atgailaujantys prie-šais mane, ir jis juos ves į žemę, kurią aš paskyriau.

8 Ir dar, iš tiesų sakau jums, kad mano tarnas Ezra Teiris tu-ri atgailauti dėl savo „išdidumo ir savanaudiškumo ir paklusti ankstesniam išsakymui, kurį jam daviau dėl tos vietos, kurioje jis gyvena.

9 Ir jeigu jis tai padarys, kadan-gi nebus jokių žemės padalini-mų, jis vis dar bus paskirtas eiti į Misūrio žemę;

10 antraip jam bus sugrąžinti pinigai, kuriuos jis sumokėjo, ir jis išvyks ir bus „iškirstas iš mano bažnyčios, – sako pulkų Viešpats Dievas;

11 Ir nors dangus ir žemė pra-eis, šie žodžiai „nepraeis, bet bus įvykdyti.

12 Ir jei mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis privalo su-mokėti pinigus, štai aš, Viešpats, tai jam atmokėsiu Misūrio žemėje, idant tiems, iš kurių jis gaus, būtų atlyginta pagal tai, ką jie daro;

13 nes pagal tai, ką jie daro, jie gaus, būtent žemėmis savo paveldan.

14 Štai, taip sako Viešpats mano žmonėms: Jūs turite daug ką padaryti ir dėl daug ko atgailauti; nes štai jūsų nuodė-mės pakilo pas mane ir yra nedovanotos, nes jūs stengia-tės „patarinėti savaip.

15 Ir jūsų širdys nepatenkin-tos. Ir jūs nepaklūstate tiesai, bet „mėgaujatės neteisumu.

16 Vargas jums „turtingieji, kurie ^bneduodate savo turto „vargšui, nes jūsų ^dturtai suga-dins jūsų sielas; ir tokia bus jūsų rauda aplankymo, teismo ir pasipiktinimo diena: „pjūtis praėjo, vasara pasibaigė, o mano siela neišgelbėta!

17 Vargas jums „vargšai, ku-rių širdys nesudužusios, kurių dvasios neatgailaujančios ir

3b DS 1:14–16; 50:8.

4a DS 58:31–33.

^b RR Maištas, sukilimas.

5a RR Maršas, Tomas B.

8a RR Išdidumas.

10a RR Pašalinimas iš

bažnyčios, ekskomunikavimas.

11a 2 Nef 9:16.

14a JokK 4:10.

15a Al 41:10; 3 Nef 27:11.

16a Jer 17:11; 2 Nef 9:30.

^b RR Šalpa.

^c Pat 14:31; Al 5:55–56.
RR Vargšai.

^d Jok 5:3.

^e Jer 8:20; Al 34:33–35;
DS 45:2.

17a Mzj 4:24–27;

DS 42:42; 68:30–32.

kurių pilvai nepatenkinti, ir kurių rankos nesusilaiko nuo kitų žmonių gėrybių, kurių akys pilnos ^bgodumo, ir kurie nedirbate savo pačių rankomis!

18 Bet palaiminti tyraširdžiai ^avargšai, kurių širdys ^bsudužusios ir kurių dvasios atgailaujančios, nes jie matys Dievo ^ckaralystę, ateinančią su galia

ir didžia šlove jų išvadavimui; nes ^ažemės riebumas bus jų.

19 Nes štai, Viešpats ateis, ir su juo bus jo ^aatlyginimas, ir jis atlygins kiekvienam, ir vargšai džiūgaus;

20 ir jų kartos ^apaveldės žemė iš kartos į kartą, per amžių amžius. Ir dabar aš baigiu jums kalbėti. Būtent taip. Amen.

57 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Sionėje, Džeksono apygardoje, Misūrio valst., 1831 m. liepos 20 dieną (History of the Church, 1:189–190). Pakludami Viešpaties įsakymui (žr. DS 52 skyrių), vyresnieji atkeliavo iš Kirtlando į Misūrio valstiją, patyrę daugybę įvairių išgyvenimų ir šiokių tokių pasipriešinimą. Mąstydamas apie lamanitų būseną ir civilizuotumo, gerų manierų bei religijos stoką apskritai tarp žmonių, pranašas sušuko: „Kada gi dykuma žydės kaip rožė? Kada gi Sionė bus įtvirtinta savo šlovėje ir kur stovės tavoji šventykla, į kurią ateis visos tautos paskutinėmis dienomis?“ (History of the Church, 1:189). Paskui jis gavo šį apreiškimą.

1–3 *Independensas Misūrio valstijoje yra vieta Sionės miestui ir šventyklai; 4–7 Tame krašte šventieji turi pirkti žemes ir gauti paveldą; 8–16 Sidnis Gilbertas turi įsteigti parduotuvę, V. V. Felpsas turi būti spaustuvininkas, o Oliveris Kauderis turi redaguoti medžiagą spausdinimui.*

ISIKLAUSYKITE o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, – sako Viešpats, jūsų Dievas, – kurie pagal mano įsakymus susi-

rinkote šioje žemėje, kuri yra ^aMisūrio žemė, kuri yra ta ^bžemė, kurią aš paskyriau ir ^cpašventinau šventųjų ^asurinkimui.

2 Todėl tai yra pažado žemė ir ^avieta ^bSionės miestui.

3 Ir taip sako Viešpats jūsų Dievas, jei tik priimsite išmintį, čia išmintis. Štai, vieta, kuri dabar vadinama Independensu, yra centrinė vieta; ir vieta ^ašventyklai yra į vakarus, sklype, esančiame netoli teismo.

17b RR Geisti.

18a Mt 5:3, 8;

Lk 6:20;

3 Nef 12:3.

RR Vargšai.

b RR Sudužusi širdis.

c RR Dievo karalystė,

arba dangaus

karalystė.

d RR Žemė.

19a Apr 22:12;

DS 1:10.

20a Mt 5:5; DS 45:56–58.

57 1a DS 52:42.

b DS 29:7–8; 45:64–66.

c DS 61:17.

d RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

2a DS 28:9; 42:9, 62.

b RR Sionė.

3a DS 58:57; 97:15–17.

4 Todėl tai yra išmintis, kad šventieji „nupirkę šią žemę ir taip pat kiekvieną plotą, esantį į vakarus, net iki ribos besidriekiančios tiesiogiai tarp ^bžydo ir kitataučio;

5 ir taip pat kiekvieną plotą, besiribojantį su prerijomis, tiek kiek mano mokiniai pajėgūs „nupirkti žemių. Štai, tai yra išmintis, kad jie ^bįsigytų jas kaip nesibaigiantį paveldą.

6 Ir tegul mano tarnas Sidnis Gilbertas stovi pareigybėje, į kurią jį paskyriau, kad priimtų pinigų, kad būtų bažnyčios „įgaliotinis, kad visose aplinkinėse srityse supirktų žemes, kiek tik tai gali būti padaryta teisiai ir kaip nurodys išmintis.

7 Ir tegul mano tarnas „Edvardas Partridžas stovi pareigybėje, į kurią jį paskyriau, ir ^bpadalina šventiesiems jų paveldą taip, kaip aš įsakiau; ir taip pat, kad tie, kuriuos jis paskyrė, jam padėtų.

8 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Sidnis Gilbertas įsodina šitoje vietoje ir įsteigia parduotuvę, kad parduotų prekes be apgaulės, kad gautų pinigų pirkti žemes šventųjų labai ir kad galėtų įsigyti viską, ko mokiniams gali reikėti jiems įsodinti jų pavelde.

9 Ir taip pat tegul mano tarnas Sidnis Gilbertas gauna licenci-

ją – štai čia išmintis, ir kas tik skaito tesuvokia – kad jis taip pat galėtų siųsti žmonėms prekes per ką tik jis norės, kaip per savo tarnyboje įdarbintus tarnautojus;

10 ir taip aprūpinti mano šventuosius, kad mano evangelija galėtų būti skelbiama tiems, kurie sėdi „tamsoje ir mirties srityje ir ^bšešėlyje.

11 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas „Viljamas V. Felpsas bus įsodintas šioje vietoje ir įtvirtintas kaip bažnyčios ^bspaustuvininkas.

12 Ir štai, jei pasaulis priims jo rašinius, – štai čia išmintis – tegul jis pelno viską, ką tik gali teisiai pelnyti, šventųjų labai.

13 Ir tegul mano tarnas „Oliveris Kauderis jam padeda taip, kaip aš įsakiau, kur jam benurodysiu, perrašinėti, taisyti ir atrinkti, kad viskas būtų teisinga priešais mane, pagal tai, kaip per jį patvirtins Dvasia.

14 Ir taip tegul tie, apie kuriuos kalbėjau, bus įsodinti Sionės žemėje kaip galima greičiau su savo šeimomis, kad darytų tai taip, kaip pasakiau.

15 Ir dabar dėl surinkimo – tegul vyskupas ir įgaliotinis kaip galima greičiau pasiruošia toms šeimoms, kurioms buvo įsakyta atvykti į šią žemę, ir įsodina jas į jų paveldą.

4a DS 48:4.

b T.Y. Čia „žydai“ reiškia lamanitus, o „kitataučiai“ baltaodžius naujakurius.

5a DS 58:49, 51; 101:68–74.

b DS 56:20.

6a DS 53.

7a DS 58:24.

RR Partridžas, Edvardas.

b DS 41:9–11;

58:14–18.

10a Iz 9:1; Mt 4:16.

RR Tamsa, dvasinė.

b Ps 23:4.

11a RR Felpsas, Viljamas V.

b DS 58:37, 40–41.

13a RR Kauderis, Oliveris.

16 Ir likusiems, tiek vyresniesiems, tiek ir nariams tolesni

nurodymai bus duoti vėliau. Būtent taip. Amen.

58 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Sionėje, Džeksono apygardoje, Misūrio valst., 1831 m. rugpjūčio 1 d. (History of the Church, 1:190–195). Per pirmąjį šabą po pranašo ir jo bendrakeleivių atvykimo į Džeksono apygardą, Misūrio valst., buvo surengta religinė sueiga ir krikštu priimti du nariai. Per tą savaitę atvyko kai kurie Kolzvilio šventieji iš Tompsono skyriaus ir kiti (žr. DS 54 skyrių). Daugelis troško sužinoti Viešpaties valią jiems naujojoje surinkimo vietoje.

1–5 Tie, kurie ištvėrs suspaudimą, bus apvainikuoti šlove; 6–12 Šventieji turi pasiruošti Avinėlio vestuvėms ir Viešpaties vakarėnei; 13–18 Vyskupai yra Izraelio teisėjai; 19–23 Šventieji turi paklusti šalies įstatymams; 24–29 Žmonės savo valios laisvę turėtų naudoti geradarystei; 30–33 Viešpats įsako ir atšaukia įsakymą; 34–43 Kad atgaila būtų tikra, žmonės privalo išpažinti ir palikti savo nuodėmes; 44–58 Šventieji turi nupirkti savo paveldą ir susirinkti Misūrio valst.; 59–65 Evangelija turi būti skelbiama kiekvienam kūriniui.

ISIKLAUSYKITE o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, ir atsukite ausį mano žodžiui, ir sužinokite iš manęs, kokia yra mano valia jums ir taip pat ašitai žemei, į kurią jus atsiunčiau.

2 Nes iš tiesų sakau jums: palaimintas tas, kuris a laikosi

mano įsakymų, ar gyvenime, ar b mirtyje; ir tas, kuris ištikimas a suspaudimuose, – jo atlygis didesnis dangaus karalystėje.

3 Dabartiniu metu savo prigimtineis akimis jūs negalite matyti jūsų a Dievo sumanymo apie tai, kas įvyks vėliau, ir b šlovės, kuri ateis po daugelio suspaudimų.

4 Nes po daugelio a suspaudimų ateina b palaimos. Todėl ateina diena, kai būsite a pavainikuoti didele a šlove; valanda dar neatėjo, bet jau čia pat.

5 Atminkite tai, ką pasakau jums iš anksto, kad a įsidėtumėte tai į širdį, ir priimtumėte tai, kas ateis paskui.

6 Štai, iš tiesų sakau jums: aš jus pasiunčiau tam, kad būtumėte paklusnūs ir kad jūsų širdys būtų a paruoštos b liudyti apie tai, kas įvyks;

7 ir taip pat, kad jums tektų garbė padėti pamatus ir liudyti

58 1a DS 57:1–8.

2a Mzj 2:22.

b 1 Pet 4:6.

c 2 Tes 1:4.

d RR Pasiaprašimas.

3a RR Dievas, Dievybė.

b RR Šlovė.

4a Ps 30:6;

DS 101:2–7;

103:11–14; 109:76.

b RR Laiminti,

palaimintas,

palaiminimas.

c RR Karūna, vainikas;

Išaukštinimas.

d Rom 8:17–18;

DS 136:31.

5a Paklšt 11:18–19.

6a DS 29:8.

b RR Liudijimas.

apie žemę, kurioje stovės Dievo „Sionė“;

8 ir taip pat kad riebių valgių puota būtų suruošta „vargšams; taip, puota riebių valgių, gerai b nusistovėjusio vyno, idant žemė sužinotų, kad pranašų burnos neapvils;

9 taip, gerai suruošta Viešpaties namų vakarienė, į kurią bus pakviestos visos tautos.

10 Pirmiausia turtingi ir mokyti, išmintingi ir kilnūs;

11 ir po to ateina mano galios diena; tada vargšai, luošieji ir aklieji, ir kurtieji ateis į Avinėlio „vestuves ir valgys Viešpaties b vakarienę, paruoštą didžiai dienai, kuri ateis.

12 Štai, aš, Viešpats, tai pasakiau.

13 Ir kad iš Sionės išeitų „liudijimas, taip, iš Dievo paveldo miesto burnos –

14 taip, tam aš atsiunčiau jus čia ir išrinkau savo tarną „Edvardą Partridžą, ir paskyriau jam jo misiją šioje žemėje.

15 Bet jeigu jis neatgailauja dėl savo nuodėmių, kurios yra netikėjimas ir širdies aklumas, težiūri, kad „negriūtų.

16 Štai jam paskirta jo misija ir pakartotinai nebus skiriama.

17 Ir tas, kuris vykdo šią misiją, yra paskirtas būti Izraelio „teisėju, lygiai kaip tai buvo senovės dienomis, kad paskirs-

tytų Dievo paveldo žemes jo b vaikams;

18 ir kad teistų jo žmones pagal teisiųjų liudijimą ir padedamas savo patarėjų, pagal karalystės įstatymus, duotus Dievo „pranašų.

19 Nes iš tiesų sakau jums, kad šioje žemėje bus laikomasi mano įstatymo.

20 Tegul nė vienas nemano esąs valdovas; bet tegul Dievas valdo tą, kuris teisia, pagal savo valios patarimą, arba, kitais žodžiais, tą, kuris patarinėja, arba sėdi teismo krasėje.

21 Niekas tenepažeidinėja šalies „įstatymų, nes tam, kuris laikosi Dievo įstatymų, nėra reikalo pažeidinėti šalies įstatymus.

22 Todėl būkite klusnūs esančioms valdžioms, kol ims „viešpatauti tas, kuris turi teisę viešpatauti, ir visus priešus pajungs po savo kojomis.

23 Štai, „įstatymai, kuriuos gavote iš mano rankos, yra bažnyčios įstatymai, ir būtent šioje šviesoje juos pateiksime. Štai, čia išmintis.

24 Ir dabar, kaip aš kalbėjau dėl savo tarno Edvardo Partridžo, ši žemė yra žemė, kur gyvens jis ir tie, kuriuos jis paskyrė savo patarėjais; ir taip pat žemė, kur gyvens tas, kurį paskyriau prižiūrėti mano „sandėlių;

25 todėl tegul jie atsigabena

7a RR Sionė.
8a RR Vargšai.
b Iz 25:6.
11a Mt 22:1–14;
Apr 19:9;
DS 65:3.
b Lk 14:16–24.
13a Mch 4:2.

14a RR Partridžas,
Edvardas.
15a 1 Kor 10:12.
17a DS 107:72–74.
RR Vyskupas.
b RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.
18a RR Pranašas.

21a Lk 20:22–26;
DS 98:4–10; TT 1:12.
RR Valdžia.
22a RR Jėzus Kristus;
Mesijas;
Tūkstantmetis.
23a RR Įstatymas.
24a DS 51:13; 70:7–11.

į šią žemę savo šeimas, pagal tai, kaip jie sutars tarp savęs ir manęs.

26 Nes štai, nedera, kad aš visame įsakinėčiau; nes tas, kurį visame reikia versti, yra „tingus ir neišmintingas tarnas; todėl jis negauna atlygio.

27 Iš tiesų sakau: žmonės turėtų būti „uoliai užsiėmę daryti gera ir daug ką daryti savo laisva valia, ir įgyvendinti daug teismo;

28 nes juose yra galia, kuria jie gali veikti „savo nuožiūra. Ir jei žmonės daro gera, jie jokiū būdu nepraras savo atlygio.

29 Bet tas, kuris nieko nedaro, kol jam neįsakyta, ir įsakymą priima abejojančia širdimi, ir vykdo jį vangiai, yra „pasmerktas.

30 Kas aš toks, kuris „sutvėriau žmogų, – sako Viešpats, – kad laikyčiau nekaltu tą, kuris nepaklūsta mano įsakymams?

31 Kas aš toks, – sako Viešpats, – kuris „pažadėjau ir neįvykdžiau?

32 Aš įsakau, o žmonės nepaklūsta; aš „atšaukiu, ir jie negauna palaiminimo.

33 Tada jie sako savo širdyse: Tai ne Viešpaties darbas, nes jo pažadai neišsipildė. Bet vargas tokiems, nes jų atlygis tyko „apačioje, o ne iš aukštybių.

34 Ir dabar aš jums duodu

tolimesnius nurodymus dėl šitos žemės.

35 Tai mano išmintis, kad mano tarnas Martinas Harisas būtų pavyzdys bažnyčiai, „padėdamas savo pinigus priešais bažnyčios vyskupą.

36 Ir taip pat, tai yra įstatymas kiekvienam žmogui, atvykstančiam į šią žemę gauti paveldo; ir jis elgsis su savo pinigais taip, kaip nurodo įstatymas.

37 Ir taip pat išmintis – nupirkti žemes Independense sandėliui ir taip pat „spaustuvei.

38 Ir kiti nurodymai dėl mano tarno Martino Hariso bus jam duoti Dvasia, idant jis galėtų gauti savo paveldą, kaip jam atrodo tinkama;

39 ir tegul jis atgailauja dėl savo nuodėmių, nes jis siekia pasaulio „gyriais.

40 Ir taip pat tegul mano tarnas „Viljamas V. Felpsas stovi pareigybeje, į kurią jį paskyriau, ir gauna savo paveldą šioje žemėje;

41 ir jam taip pat reikia atgailauti, nes aš, Viešpats, nesu juo labai patenkintas, nes jis stengiasi iškilti ir nėra pakankamai romus priešais mane.

42 Štai, tam, kuris „atgailavo dėl savo nuodėmių, yra ^batleidiama, ir aš, Viešpats, jų daugiau „nebeprisimenu.

43 Iš to jūs galite pažinti, ar

26a Mt 24:45–51;
DS 107:99–100.

27a RR Stropumas;
Darbai.

28a RR Valios laisvė.

29a RR Pasmerktas,
pasmerktumas.

30a Iz 45:9–10;

Hel 12:6.

31a DS 1:37–38; 82:10.

32a DS 56:3–4.

33a DS 29:45.

35a DS 42:30–32.

37a DS 57:11–12.

39a 2 Nef 26:29;

DS 121:34–37.

40a RR Felpsas,
Viljamas V.

42a RR Atgailauti,
atgaila.

b Iz 1:18.

RR Atleisti.

c Iz 43:25.

žmogus atgailauja dėl savo nuodėmių, – štai, jis „išpažins ir^b paliks jas.

44 Ir dabar, iš tiesų sakau dėl likusiųjų savo bažnyčios vyresniųjų: dar ne laikas, daugelį metų, jiems gauti savo paveldą šioje žemėje, nebent jie to norėtų per tikėjimo malda, tik kaip tai jiems bus paskirta Viešpaties.

45 Nes, štai, jie „suragins žmones iš žemės pakraščių.

46 Todėl susirinkite drauge; ir tie, kurie nepaskirti pasilikti šioje žemėje, tegul skelbia evangeliją aplinkinėse srityse; ir po to tegul sugrįžta į savo namus.

47 Tegul pakeliui skelbia ir visur „liudija apie tiesą, ir šaukia atgailauti turtingus, aukštus ir žemus bei vargšus.

48 Ir kiek žemės gyventojai atgailaus, tiek tegul stato „bažnyčias.

49 Ir tegul bažnyčios balsu Ohajo bažnyčiai bus paskirtas įgaliojimas, kad priimtų pinigų žemėms „Sionėje pirkti.

50 Ir aš duodu savo tarnui Sidniui Rigdonui įsakymą „rašyti Sionės žemės aprašymą ir Dievo valios, kaip ją atskleis jam Dvasia, pareiškimą;

51 ir visoms bažnyčioms turi būti pristatytas laiškas ir rinkliavos lapas pinigams rinkti, kad šie būtų įteikiami į vyskupo rankas – jo paties ar įgaliojimo,

kaip jam atrodo tinkama, arba kaip jis nurodys, – kad pirktų žemės Dievo vaikų paveldui.

52 Nes štai, iš tiesų sakau jums: Viešpats nori, kad mokiniai ir žmonių vaikai atvertų savo širdis, būtent nupirkti visą šią šalies sritį, kaip galima greičiau.

53 Štai, čia išmintis. Tegul jie tai padaro, arba kitaip negaus „paveldo, nebent per kraujo praliejimą.

54 Ir dar, jei tik bus įgijama žemė, tegul į šią žemę bus siunčiami įvairūs darbininkai, kad dirbtų Dievo šventiesiems.

55 Tegul visa tai bus daroma tvarkingai; ir tegul vyskupas arba bažnyčios įgaliojimo laikas nuo laiko informuoja apie žemių paskyrimus.

56 Ir surinkimo darbas tenebus vykdomas paskubomis ar bėgte; bet tegul jis bus daromas taip, kaip patars bažnyčios vyresnieji per konferencijas, pagal žinojimą, kurį jie laikas nuo laiko gauna.

57 Ir tegul mano tarnas Sidnis Rigdonas pašventina ir paskiria šią žemę ir „šventyklos vietą Viešpačiui.

58 Ir tebus sušaukta konferencija; ir po to tegul mano tarnai Sidnis Rigdonas ir Džozefas Smitas jaunesnysis sugrįžta, ir su jais taip pat Oliveris Kauderis, kad atliktų likusių darbą, kurį jiems paskyriau jų

43a DS 19:20; 64:7.

RR Išpažinti, išpažinimas.

b DS 82:7.

45a Paklįst 33:17.

RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

47a DS 68:8.

48a T.y. Bažnyčios skyrius.

49a RR Sionė.

50a DS 63:55–56.

53a DS 63:27–31.

57a DS 57:3; 84:3–5, 31; 97:10–17.

žemėje, o kita – kaip “nurodys konferencijos.

59 Ir tegul nė vienas iš šios žemės negrįžta “neliudydamas pakeliui apie tai, ką jis žino ir kuo tvirčiausiai tiki.

60 Tegul tai, kas buvo suteikta Zibai Petersonui bus iš jo paimta; ir tegul jis stovi kaip bažnyčios narys ir darbuojasi savo rankomis su broliais, kol bus pakankamai “sudrausmin-tas dėl visų savo nuodėmių; nes jis jų neišpažįsta ir mano jas nusišlepti.

61 Tegul likusieji šios bažnyčios vyresnieji, atvykstantys į šią žemę, iš kurių kai kurie yra nepaprastai, netgi be saiko,

palaiminti, taip pat surengia konferenciją šioje žemėje.

62 Ir tegul mano tarnas Edvardas Partridžas vadovauja konferencijai, kurią jie surengs.

63 Ir tegul jie taip pat grįžta, pakeliui skelbdami evangeliją, liudydami apie tai, kas jiems apreiškta.

64 Nes iš tiesų, iš šios vietos turi pasklisti garsas po visą pasaulį ir į tolimiausias žemės dalis – evangelija turi būti “skelbiama kiekvienam kūri-niui, su ^bženklais, lydinčiais tuos, kurie tiki.

65 Ir štai “ateina Žmogaus Sū-nus. Amen.

59 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Sionėje, Džeksono apygardoje, Misūrio valst., 1831 m. rugpjūčio 7 d. (History of the Church, 1:196–201). Prieš užrašydamas šį apraiškimą, pranašas aprašo Sionės žemę, kurioje tuomet buvo susirinę žmonės. Pagal Viešpaties nurodymą pašvęsta žemė ir pašventintas sklypas būsimai šventykklai. Viešpats šiuos įsakymus visų pirma taiko šventiesiems Sionėje.

1–4 Ištikimi šventieji Sionėje bus palaiminti; 5–8 Jie turi mylėti Viešpatį, jam tarnauti ir laikytis jo įsakymų; 9–19 Laikydami Viešpaties dieną šventa, šventieji yra palaiminami laikinai ir dvasiškai; 20–24 Teisiesiems pažadėta ramybė šiame pasaulyje ir amžinasis gyvenimas ateinančiame pasaulyje.

ŠTAI, palaiminti, – sako Viešpats, – tie, kurie atėjo į šią žemę su “akimi, pašvęsta vien mano šlovei, pagal mano įsakymus.

2 Nes tie, kurie gyvena, “paveldės žemę, ir tie, kurie ^bmiršta, ilsėsis nuo viso savo triūso ir jų darbai lydės juos; ir jie gaus

58a RR Bendras sutikimas.

59a RR Liudijimas.

60a RR Drausminti,

drausminimas.

64a RR Pamokslauti,

skelbti.

b RR Ženklas.

65a RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.

59 1a Mt 6:22–24;

DS 88:67.

2a Mt 5:5;

DS 63:20, 48–49.

b Apr 14:13.

RR Mirtis, fizinė;

Rojus.

“karūną mano Tėvo “buveinėse, kurias jiems paruošiau.

3 Taip, palaiminti tie, kurių kojos stovi ant Sionės žemės, kurie pakluso mano evangeli-jai; nes jie kaip atlygį gaus žemės gėrybes, ir ji augins visa “jėga.

4 Ir jie taip pat bus apvainikuoti palaimomis iš aukštybių, taip, ir daugeliu įsakymų, ir “apreiškimais savu laiku – tie, kurie yra ^bįstikimi ir ^cstropūs priešais mane.

5 Todėl aš duodu jiems įsakymą, sakydamas taip: “mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa ^bširdimi, visa galia, protu ir stiprybe; ir ^ctarnausi jam Jėzaus Kristaus vardu.

6 Mylėsi savo “artimą kaip save patį. ^bNevogsi; ^cnesvetimausi, ^dnežudysi ir nedarysi nieko panašaus.

7 Visame kame “dėkosi Viešpačiui, savo Dievui.

8 Atnašausi Viešpačiui, savo Dievui, “auką ^bteisume, būtent sudužusios širdies ir “atgailaujančios dvasios auką.

9 Ir kad galėtum geriau išsi-saugoti “nesusitėpęs pasauliu,

eisi į maldos namus ir atnašausi savo sakramentus mano ^bšventą dieną;

10 nes iš tiesų tai yra diena, skirta tau pailsėti nuo savo darbų ir “atnašauti savo garbinimus Aukščiausiam;

11 tačiau tavo įžadai bus atnašaujami teisume visomis dienomis ir visais laikais;

12 bet atmink, kad šią, Viešpaties dieną, tu atnašausi savo “atnašas ir savo sakramentus Aukščiausiam, ^bišpažindamas savo nuodėmes savo broliams ir priešais Viešpatį.

13 Ir šią dieną nieko kito nedarysi; tik ruoši savo maistą pasišventusia širdimi, kad tavo “pasninkavimas būtų tobulas, arba, kitais žodžiais, kad tavo ^bdžiaugsmas būtų pilnas.

14 Iš tiesų, tai yra pasninkavimas ir malda, arba, kitais žodžiais, džiūgavimas ir malda.

15 Ir jei tai darote, su “dėkojimu, ^bdžiugiomis “širdimis ir veidais, daug “nesijuokdami, nes tai nuodėmė, bet linksma širdimi ir džiugiu veidu –

16 iš tiesų sakau: jeigu tai darote, žemės pilnatvė yra jūsų,

2c RR Karūna, vainikas; Išaukstinimas.

d Jn 14:2; DS 72:4; 76:111; 81:6; 98:18.

3a Pr 4:12; Moz 5:37.

4a DS 42:61; 76:7; 98:12; 121:26–29.

RR Apreiškimas.

b RR Vertas, vertumas.

c RR Stropumas.

5a Pak[st 11:1;

Mt 22:37; Mor 10:32; DS 20:19.

RR Meilė.

b RR Širdis.

c RR Tarnystė.

6a RR Bendrystė.

b RR Vogti, vogimas.

c RR Svetimavimas.

d RR Žmogžudystė.

7a Ps 92:2; Al 37:37; DS 46:32.

RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

8a RR Auka.

b RR Teisus, teisumas.

c RR Sudužusi širdis.

9a Jok 1:27.

b RR Šabo diena.

10a RR Garbinimas.

12a T.y. laiko, talentų, išteklių atnašas, skirtas tarnauti Dievui ir artimui. RR Aukoti.

b RR Išpažinti, išpažinimas.

13a RR Pasninkauti, pasninkavimas. b RR Džiaugsmas.

15a RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

b Iš 25:2; DS 64:34.

c Pat 17:22.

d DS 88:69.

lauko gyvuliai ir padangių paukščiai, ir tai, kas laipioja medžiais ir vaikšto žeme;

17 taip, ir žolės, ir iš žemės ateinančios gėrybės ar maistui, ar drabužiui, ar namams, ar kluonams, ar sodams, ar daržams, ar vynuogynams;

18 taip, visa, kas ateina iš „žemės, savo sezono metu, yra sutverta žmogaus labai ir jam vartoti, kad ir džiugintų akį, ir linksmintų širdį;

19 taip, maistui ir drabužiui, skoniui ir kvapui, kūnui sustiprinti ir sielai pagyvinti.

20 Ir Dievui patinka, kad jis visa tai atidavęs žmogui; nes visa tai tam ir sutverta, kad būtų

vartojama protingai, neprarandant saiko ir be prievartos.

21 Ir niekuo žmogus „neįžeidžia Dievo, arba jo rūstybė neužsidega prieš nieką kitą, kaip tik prieš tuos, kurie ^bnepripažįsta visame jo rankos ir nepaklūsta jo įsakymams.

22 Štai, tai pagal įstatymą ir pranašus; todėl daugiau manęs netrukdykite šiuo klausimu.

23 Bet įsisavinkite, jog tas, kuris daro „teisumo darbus, gaus savo ^batlygį, būtent „ramybę šiame pasaulyje ir „amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje.

24 Aš, Viešpats, tai pasakiau, ir Dvasia liudija. Amen.

60 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Džeksono apygardoje, Misūrio valst., 1831 m. rugpjūčio 8 d. (History of the Church, 1:201–202). Šiuo atveju vyresnieji, kurie buvo paskirti grįžti į rytus, norėjo sužinoti, kaip jie turėtų tai padaryti bei kuriuo keliu ir būdu jie turėtų keliauti.

1–9 Vyresnieji turi skelbti evangeliją nelabųjų susirinkimuose; 10–14 Jie neturi dykai leisti laiko ar užkasti savo talentus; 15–17 Jie gali nusiplauti kojas kaip liudijimą prieš tuos, kurie atmeta evangeliją.

ŠTAI, taip sako Viešpats savo bažnyčios vyresniesiems, kurie turi skubiai grįžti į žemę, iš kurios atvyko: Štai, man patinka, kad jūs čia atvykote;

2 bet kai kuriais aš nesu labai patenkintas, nes jie neatveria savo „burnų, bet ^bslepia talentą, kuri jiems daviau, „bijodami žmonių. Vargas tokiems, nes mano pyktis užsidegė prieš juos.

3 Ir bus taip, kad jeigu jie nebus man ištikimesni, bus „atimta netgi tai, ką jie turi.

4 Nes aš, Viešpats, viešpatauju aukštai danguose ir tarp žemės

18a RR Žemė.

21a RR Pažeisti, ižeisti, sužeisti.

^b Job 1:21.

23a RR Teisus, teisumas.

^b RR Laiminti,

palaimintas,

palaiminimas.

^c Mt 11:28–30.

RR Ramybė, taika.

^d DS 14:7.

60 2a Ef 6:19–20.

^b Lk 8:16, 18.

^c Mt 25:14–30.

RR Baimė – Žmogaus baimė.

3a Mk 4:25;

DS 1:33.

“kariuomenių; ir tą dieną, kai surinksiu savo ^bbrangakmenius, visi žmonės žinos, kas parodo Dievo galią.

5 Bet, iš tiesų, aš noriu kalbėti jums apie jūsų kelionę į žemę, iš kur atvykote. Tebus padaryta ar nupirkta valtis, kaip jums atrodo tinkama, man tai nesvarbu; ir skubiai leiskitės kelionėn į vietą, vadinamą Sent Luisu.

6 Ir iš ten tegul mano tarnai Sidnis Rigdonas, Džozefas Smitas jaunesnysis ir Oliveris Kauderis leidžiasi kelionėn į Cincinatį;

7 ir ten tegul jie pakelia savo balsą ir skelbia mano žodį garsiais balsais, be rūstybės ar abejojimo, ištiesdami virš jų šventas rankas. Nes aš pajėgus padaryti jus ^ašventus, ir jums ^batleistos jūsų nuodėmės.

8 Ir tegul likusieji leidžiasi kelionėn iš Sent Luiso po du, ir skelbia žodį, ne paskubomis, nelabųjų susirinkimuose, kol sugrįš į bažnyčias, iš kur atvyko.

9 Ir visa tai – bažnyčių labui; tam aš juos pasiunčiau.

10 Ir tegul mano tarnas ^aEdvardas Partridžas skiria dalį pinigų, kuriuos jam daviau,

mano vyresniesiems, kuriems įsakyta grįžti;

11 ir kas gali, tesugrąžina juos per įgaliotinį; o kas negali, iš to nereikalaujama.

12 Ir dabar aš kalbu apie likusius, kurie turi atvykti į šią žemę.

13 Štai, jie buvo pasiūsti skelbti mano evangelijos nelabųjų susirinkimuose; todėl aš jiems taip įsakau: dykai ^aneleisi laiko ir neužkasi savo ^btalento, kad apie jį nežinotų.

14 Ir po to, kai atėjai į Sionės žemę ir skelbei mano žodį, tu skubiai sugrįši, skelbdamas mano žodį nelabųjų susirinkimuose, ne paskubomis, ^anerūstaudamas, nesiginčydamas.

15 Ir nusipurtyk nuo kojų ^adulkes prieš tuos, kurie tavęs nepriima, ne jų akivaizdoje, kad jų nesupykdytum, bet slapta; ir nusiplauk kojas liudijimui prieš juos teismo dieną.

16 Štai, to jums pakanka, ir tai valia to, kuris jus siuntė.

17 Ir mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo burna bus atskleista apie Sidnį Rigdoną ir Oliverį Kauderį. O kita – vėliau. Būtent taip. Amen.

61 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą ant Misūrio upės kranto, Makilveins Bende, 1831 m. rugpjūčio 12 dieną. (History of the Church, 1:202–205). Keliaudami atgal į Kirtlandą, pranašas ir dešimt vyresniųjų leidosi Misūrio upe kanojomis. Trečiąją kelionės dieną jie patyrė daug

4a Al 43:50.
b Iz 62:3; Zch 9:16;
Mal 3:17; DS 101:3.
7a RR Šventumas.
b RR Atleisti.
10a RR Partridžas,

Edvardas.
13a DS 42:42.
RR Dykas,
dykinėjimas, tingus,
tingumas.
b Mt 25:24–30;

DS 82:18.
14a Pat 14:29.
15a Mt 10:14; Lk 9:5;
ApD 13:51;
DS 24:15; 75:20;
84:92.

pavojų. Vyresnysis Viljamas V. Felpsas dienos metu regėjime matė naikintoją, lakiojantį galioje vandenuų veidu.

1–12 *Viešpats paskyrė daug sunaikinimų ant vandenuų; 13–22 Jonas prakeikė vandenį, ir naikintojas lakioja jų veidu; 23–29 Kai kurie turi galią įsakinėti vandenims; 30–35 Vyresnieji turi keliauti po du ir skelbti evangeliją; 36–39 Jie turi pasiruošti Žmogaus Sūnaus atėjimui.*

ATKREIPKITE dėmesį ir įsiklausykite į balsą to, kuris turi visą ^agalią, kuris yra nuo amžinybės iki amžinybės, būtent ^bAlfa ir Omega, pradžia ir pabaiga.

2 Štai, iš tiesų taip sako Viešpats jums: o jūs, šioje vietoje surinkti mano bažnyčios vyresnieji, kuriems dabar atleistos jūsų nuodėmės, nes aš, Viešpats, ^aatleidžiu nuodėmes ir esu ^bgailėstingas tiems, kurie ^cišpažįsta savo nuodėmes nuolančiomis širdimis;

3 bet iš tiesų sakau jums, jog nereikia, kad visa ši mano vyresniųjų grupė greitai keliautų vandenimis, kai tuo tarpu gyventojai abiejose pusėse žūsta netikėjime.

4 Tačiau aš leidau tai, kad galėtumėte paliudyti; štai ant vandenuų laukia daug pavojų, ir ypač ateityje;

5 nes aš, Viešpats, įpykęs pas-

kyriau daug sunaikinimų ant vandenuų; taip, ir ypač ant šitų vandenuų.

6 Tačiau visas kūnas yra mano rankoje, ir tas iš jūsų, kuris yra ištikimas, nežus nuo vandenuų.

7 Todėl reikalinga, kad mano tarnas Sidnis Gilbertas ir mano tarnas ^aViljamas V. Felpsas paskubėtų vykdyti savo pavedimą ir misiją.

8 Tačiau aš neleidau jums išsiskirti, kol nebuvote ^asudrausminti dėl visų savo nuodėmių, idant būtumėte viena, kad nepražūtumėte ^bnelabume;

9 bet dabar, iš tiesų sakau, jog man reikalinga, kad jūs išsiskirtumėte. Todėl tegul mano tarnai Sidnis Gilbertas ir Viljamas V. Felpsas pasiima savo ankstesnę grupę ir tegul skubiai leidžiasi kelionėn, idant įvykdytų savo misiją, ir jie nugalės tikėjimu.

10 Ir kiek bus ištikimi, tiek jie bus apsaugoti, ir aš, Viešpats, būsiu su jais.

11 Ir likusieji tegul pasiima ko reikia apsirengti.

12 Tai, kas jums nereikalinga, tegul paima mano tarnas Sidnis Gilbertas, kaip sutarsite.

13 Ir dabar, štai, aš ^aįsakiau tai jums jūsų ^blabui; ir aš, Viešpats, samprotausiu su jumis kaip su žmonėmis senovės dienomis.

61 1a RR Galia.

b RR Alfa ir Omega.

2a Mzj 4:10–11.

RR Atleisti.

b RR Gailėstingumas, gailėstingas.

c RR Išpažinti, išpažinimas.

7a RR Felpsas, Viljamas V.

8a RR Drausminti, drausminimas.

b RR Nelabas, nelabumas.

13a RR Dievo įsakymai.

b DS 21:6.

14 Štai, aš, Viešpats, pradžioje palaiminau „vandenį; bet paskutiniuosius dienas savo tarno Jono burna aš vandenis ^bprakeikiau.

15 Todėl ateis dienos, kai joks kūnas nebus saugus ant vandens.

16 Ir ateinančiomis dienomis bus sakoma, kad niekas kitas negali vykti į Sionės žemę vandenimis, kaip tik doras širdimi.

17 Ir kaip aš, Viešpats, pradžioje „prakeikiau žemę, taip paskutiniuosius dienas, aš ją palaiminau, tinkamu metu, savo šventųjų naudojimui, kad jie galėtų valgyti jos riebumo.

18 Ir dabar aš duodu jums įsakymą: ką sakau vienam, sakau visiems; perspėkite savo brolius dėl šių vandens, kad jais nekeliautų, idant jų tikėjimas nepalūžtų ir jie nepakliūtų į pinkles;

19 aš, Viešpats, paskyriau, ir naikintojas lakioja jų veidu, ir aš neatšaukiu šio įsako.

20 Aš, Viešpats, vakar pykau ant jūsų, bet šiandien mano pyktis nugręžtas.

21 Todėl tegul tie, apie kuriuos kalbėjau, kad turi skubiai leistis kelionėn, – vėl sakau jums: tegul jie skubiai leidžiasi kelionėn.

22 Ir man bus nesvarbu, neilgai trukus, jeigu jie įvykdys savo misiją, ar jie keliaus vandeniui ar žeme; tebus pagal tai, kaip bus atskleista jiems nuspręsti vėliau.

23 Ir dabar, dėl mano tarnų

Sidnio Rigdono, Džozefo Smito jaunesniojo ir Oliverio Kauderio: tegul jie daugiau nevyksta vandenimis, nebent kanalu, kai keliauja namo; arba, kitais žodžiais, jie nevyks vandenimis, nebent kanalu.

24 Štai, aš, Viešpats, paskyriau kelią savo šventiesiems keliauti; ir štai tas kelias: palikę kanalą, jie keliaus žeme, kadangi jiems įsakyta keliauti ir nuvykti į Sionės žemę.

25 Ir jie darys taip, kaip darė Izraelio vaikai, pakeliui „statydamiės palapines.

26 Ir, štai, ši įsakymą perduosite visiems savo broliams.

27 Tačiau, kam duota „galia įsakinėti vandenims, tam Dvasios duodama žinoti visus jo kelius;

28 todėl tesielgia taip, kaip jam įsako gyvojo Dievo Dvasia, ar tai būtų sausumoje, ar ant vandens, kadangi man lieka spręsti, kaip pasielgti ateity.

29 O jums duotas šventųjų kelias, arba kelias, kuriuo turi keliauti Viešpaties stovyklos šventieji.

30 Ir dar, iš tiesų sakau jums: mano tarnai Sidnis Rigdonas, Džozefas Smitas jaunesnysis ir Oliveris Kauderis neatvers savo burnų nelabųjų susirinkimuose, kol atvyks į Cincinnati;

31 ir ten jie pakels savo balsus į Dievą prieš tuos žmones, taip, į tą, kurio pyktis užsidegęs prieš jų nelabumą, – žmones, kurie beveik „priebrendę sunaikinimui.

14a Pr 1:20.
b Apr 8:8–11.
17a Moz 4:23.

25a Sk 9:18.
27a RR Kunigystė;
Galija.

31a Al 37:31;
Hel 13:14;
DS 101:11.

32 Ir iš ten tegul jie keliauja į savo brolių susirinkimus, nes jų darbai būtent dabar kur kas labiau pageidaujami tarp jų, negu nelabųjų susirinkimuose.

33 Ir dabar, dėl likusiųjų – tegul jie keliauja ir „skelbia žodį nelabųjų susirinkimuose, kiek tai jiems duodama;

34 ir kiek jie tai darys, tiek jie „išvalys savo apdarus ir bus be dėmės priešais mane.

35 Ir tegul jie keliauja drauge arba „po du, kaip jiems atrodo tinkama; tik mano tarnas Reynoldsas Kahūnas ir mano tarnas Samuelis H. Smitas, kuriais aš labai patenkintas, tenebūna išskirti, kol sugriš į savo na-

mus, ir tai mano išmintingam tikslui.

36 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: ir ką sakau vienam, sakau visiems; būkite džiugūs, „maži vaikeliai, nes aš esu ^btarp jūsų ir ^cnepalikau jūsų;

37 ir kadangi jūs nusizeminote priešais mane, „karalystės palaiminimai yra jūsų.

38 Susijuoskite strėnas ir būkite ^abudrūs bei rimti, laukdami Žmogaus Sūnaus atėjimo, nes jis ateina tą valandą, kurią nesitikite.

39 Visuomet ^amelskitės, kad nepapultumėte į ^bpagundą, idant galėtumėte išlaikyti jo atėjimo dieną, ar gyvenime, ar mirtyje. Būtent taip. Amen.

62 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą ant Misūrio upės kranto, Čaritone, Misūrio valst., 1831 m. rugpjūčio 13 d. (History of the Church, 1:205–206). Tą dieną pranašas ir jo grupė, kurie keliavo iš Independenso į Kirtlandą, sutiko keletą vyresniųjų, keliavusių į Sionės žemę, ir po džiaugsmingų pasisveikinimų buvo gautas šis apreiškimas.

1–3 Liudijimai užrašomi danguje;
4–9 Vyresnieji turi keliauti ir skelbti savo nuožiūra bei pagal Dvasios nurodymus.

ATKREIPKITE dėmesį ir įsiklausykite, o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, – sako Viešpats, jūsų Dievas, būtent

Jėzus Kristus, jūsų „užtarėjas, kuris žino žmogaus silpnumą ir kaip ^bpagelbėti tiems, kurie ^cgundomi.

2 Ir iš tiesų mano akys nukreiptos į tuos, kurie kol kas dar nenuvykę į Sionės žemę; todėl jūsų misija dar neįvykdyta.

3 Tačiau esate palaiminti, nes

33a RR Pamokslauti, skelbti; Liudyti.

34a 2 Nef 9:44; JokK 2:2; Mzj 2:28.

35a RR Misionieriškas darbas.

36a Jn 13:33.

b Mt 18:20.

c Iz 41:15–17;

1 Nef 21:14–15.

37a DS 50:35.

38a RR Saugoti, sargas, sargybinis.

39a RR Malda.

b RR Gundyti, gundymas.

62 1a DS 45:3–4.

RR Užtarėjas.

b Hbr 2:18; Al 7:12.

c RR Gundyti, gundymas.

jūsų paskelbtas „liudijimas“ užrašytas danguje, kad angelai galėtų pažūrėti; ir jie džiūgaujama dėl jūsų, ir jums atleistos jūsų „nuodėmės.“

4 Ir dabar tęskite savo kelionę. Susirinkite „Sionės žemėje; ir surenkite susirinkimą ir džiūgaukite drauge, ir atnašaukite sakramentą Aukščiausiamam.

5 Ir tada galite grįžti liudyti, taip, būtent visi drauge arba po du, kaip jums atrodo tinkama, man tai nesvarbu; tik būkite ištikimi ir „skelbkite gerąją naujieną žemės gyventojams, arba nelabuųjų susirinkimuose.

6 Štai, aš, Viešpats, jus surin-

kau, idant būtų išpildytas pažadas, kad tarp jūsų esantys ištikimieji bus išsaugoti ir džiūgaus drauge Misūrio žemėje. Aš, Viešpats, pažadu ištikimiesiems ir negaliu „meluoti.

7 Mano, Viešpaties, valia, kad, jei kas iš jūsų nori joti arkliais ar mulais, ar važiuoti vežimais, jis gaus šį palaiminimą, jeigu jis visame priims tai iš Viešpaties rankos „dėkinga širdimi.

8 Dėl to jums lieka pasielgti savo nuožiūra ir pagal Dvasios nurodymus.

9 Štai, „karalystė yra jūsų. Ir štai, aš visada esu“ su ištikimaisiais. Būtent taip. Amen.

63 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje (History of the Church, 1:206–211). Pranašas, Sidnis Rigdonas ir Oliveris Kauderis rugpjūčio 27 dieną po savo kelionės į Misūrio valstiją atvyko į Kirtlandą. Prieš užrašydamas šį apreiškimą, kaip įvadą jam, pranašas rašė: „Šiomis Bažnyčios kūdikystės dienomis buvo didelis troškimas gauti Viešpaties žodį dėl kiekvieno dalyko, kaip nors susijusio su mūsų išgelbėjimu; ir kadangi Sionės žemė dabar buvo aktualiausias laikinasis dalykas, aš pasiteiravau Viešpaties tolesnės informacijos apie šventųjų surinkimą ir žemės pirkimą bei kitus reikalus“ (History of the Church, 1:207).

1–6 Nelabuosius ištiks rūstybės diena; 7–12 Ženkliai ateina tikėjimu; 13–19 Svetimaujantys širdimi išsižadės tikėjimo ir bus įmesti į ugnies ežerą; 20 Ištikimieji gaus paveldą atmainytoje žemėje; 21 Įvykių ant Atmainymo kalno visas aprašymas dar nėra apreikš-

tas; 22–23 Karalystės slėpiniai atskleidžiami paklusniesiems; 24–31 Paveldai Sionėje turi būti nupirkti; 32–35 Viešpats paskiria karus, ir nelabieji žudo nelabuosius; 36–48 Šventieji turi susirinkti Sionėje ir parūpinti pinigų jai pastatyti; 49–54 Antrojo atėjimo,

3a Lk 12:8–9.

RR Liudijimas.

b RR Knyga, gyvenimo.

c DS 84:61.

4a DS 57:1–2.

5a RR Misionieriškas

darbas.

6a Etr 3:12.

7a RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.

9a DS 61:37.

b Mt 28:20.

prisikėlimo ir Tūkstantmečio metu ištikimiesiems užtikrinti palaiminimai; 55–58 Dabar yra išpėjimo diena; 59–66 Viešpaties vardą vartoja tuščiai tie, kurie jį vartoja nebūdami įgalioti.

ISIKLAUSYKITE o jūs, žmonės, ir atverkite savo širdis, ir atsukite savo ausį tolybėse; ir klausykite, jūs, kurie save vadinate Viešpaties žmonėmis, ir išgirskite Viešpaties žodį ir jo valią jums.

2 Taip, iš tiesų, sakau: išgirskite žodį to, kurio pyktis užsidedęs prieš nelabuosius ir „maištaujančius“;

3 kuris savo valia paima tuos, kuriuos jis nori „paimti, ir palieka gyventi tuos, kuriuos nori palikti“;

4 kuris stato pagal savo valią ir pageidavimą; ir sunaikina, kai panori, ir turi galią įmesti sielą į pragarą.

5 Štai, aš, Viešpats, kalbu savo balsu, ir jam bus paklustama.

6 Todėl iš tiesų sakau: nelabieji tesisaugo, ir maištaujantieji tegul bijo ir dreba; ir netikintieji tegul sulaiko savo lūpas, nes rūstybės „diena užeis ant jų kaip ^bviesulas, ir visas kūnas „žinos, kad aš esu Dievas.

7 Ir tas, kuris ieško ženklų, pamatys „ženklus, bet ne išgelbėjimui.

8 Iš tiesų, sakau jums: tarp

jūsų yra tokių, kurie ieško ženklų, ir tokių buvo nuo pat pradžios;

9 bet, štai, tikėjimas neateina per ženklus, bet ženkilai lydi tuos, kurie tiki.

10 Taip, ženkilai ateina „tikėjimu, ne žmonių valia ir ne kaip šiems patinka, bet Dievo valia.

11 Taip, ženkilai ateina tikėjimu, galingiems darbams, nes be „tikėjimo nė vienas žmogus nepatinka Dievui; ir ant kurių Dievas pyksta, tais jis nėra labai patenkintas; todėl tokiems jis nerodo jokių ženklų, nebent ^brūstybėje, jų „pasmerkimui.

12 Todėl aš, Viešpats, nesu patenkintas tais iš jūsų, kurie ieškojo ženklų ir stebuklų, kad patikėtų, o ne žmonių labui, kad aš būčiau pašlovintas.

13 Vis dėlto aš duodu įsakymus, bet daugelis nusigrėžė nuo mano įsakymų ir jų nesilaikė.

14 Tarp jūsų buvo „svetimautojai ir svetimautojos; kai kurie iš jų nuo jūsų nusigrėžė, o kiti tebėra su jumis – jie bus apieikšti vėliau.

15 Tokie tegul saugosi ir skubiai atgailauja, antraip teismas užklups juos kaip žabangos, ir jų kvailybė bus apreikšta, ir jų darbai lydės juos žmonių akyse.

16 Ir iš tiesų sakau jums, kaip jau sakiau anksčiau: tas, kuris „žiūri į moterį, kad jos ^bgeistų, arba jei kurie „svetimaus savo

63 2a RR Maištas, sukilimas.
3a RR Mirtis, fizinė.
6a RR Teisingumas; Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.
b Jer 30:23.

c Iz 49:26.
7a DS 46:9.
RR Ženklas.
10a Mor 7:37.
RR Tikėjimas, tikėti.
11a Hbr 11:6.
b DS 35:11.

c DS 88:65.
14a DS 42:24–25.
16a Mt 5:27–28;
DS 42:23–26.
b RR Geidulys.
c RR Svetimavimas.

širdyse, jie neturės Dvasios, bet išsižadės tikėjimo ir bijos.

17 Todėl aš, Viešpats, pasakiau, kad „bailiai ir netikintys, ir visi ^bmelagiai, ir kiekvienas, kuris myli ir ^cdaro melą, ir paleistuvys, ir burtininkas turės dalį tame ^dežere, kuris dega ugnimi ir siera, kas yra ^eantroji mirtis.

18 Iš tiesų sakau, kad jie neturės dalies „pirmajame prisikėlime.

19 Ir dabar štai, aš, Viešpats, sakau jums, kad jūs „neišteisinti, kadangi tai yra tarp jūsų.

20 Tačiau tas, kuris „išstveria tikėjime ir vykdo mano valią, tas nugalės ir gaus ^bpaveldą žemėje, kai ateis atmainymo diena;

21 kai „žemė bus ^batmainyta, būtent pagal modelį, parodytą mano apaštalams ant ^ckalno, apie ką jūs dar negavote viso aprašymo.

22 Ir dabar, iš tiesų sakau jums, kad, kaip sakiau, jog jums atskleisiu savo valią, štai aš jums ją atskleisiu – ne kaip įsakymą, nes yra daug tokių, kurie nesilaiko mano įsakymų.

23 Bet tam, kuris laikosi mano įsakymų, aš atskleisiu savo karalystės „slėpinius, ir tai bus jame versmė ^bgyvojo vandens,

„trykštančio nesibaigiančiam gyvenimui.

24 Ir dabar štai, tokia yra Viešpaties, jūsų Dievo, valia jo šventiesiems – kad jie susirinktų Sionės žemėje, ne paskubomis, kad nebūtų sąmyšio, kas sukelia marą.

25 Štai „Sionės žemė – aš, Viešpats, laikau ją savo rankose;

26 tačiau aš, Viešpats, atiduodu ^cciesoriui tai, kas ciesaoriaus.

27 Todėl aš, Viešpats, noriu, kad jūs nupirktumėte žemes, idant turėtumėte pranašumą prieš pasaulį, kad galėtumėte pareikšti teises pasauliui, idant jie nebūtų sukurstyti pykčiui.

28 Nes „Šėtonas įdeda jiems į širdis pykti ant jūsų ir pralieti kraują.

29 Todėl Sionės žemė nebus įsigyta kitaip, kaip tik pirkimu arba krauju, kitaip nėra jums paveldo.

30 Ir jeigu pirkimu, štai jūs palaiminti;

31 o jeigu krauju, kadangi jums uždrausta pralieti kraują, štai jūsų priešai puls jus, ir būsite plakami iš miesto į miestą, iš sinagogos į sinagogą, ir tik nedaugelis išstovės, kad gautų paveldą.

32 Aš, Viešpats, pykstu ant

17a Apr 21:8.
b RR Melavimas.

c Apr 22:15;
DS 76:103.

d Apr 19:20;
2 Nef 9:8–19, 26; 28:23;
JokK 6:10;
Al 12:16–18;
DS 76:36.
RR Pragaras.

e RR Mirtis, dvasinė.

18a Apr 20:6.

19a RR Išteisinimas,
išteisinti.

20a DS 101:35.

b Mt 5:5;
DS 59:2; 88:25–26.

21a RR Žemė – Galutinė
žemės būseną.

b RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

c Mt 17:1–3.

23a Al 12:9–11;
DS 42:61; 84:19;
107:18–19.

b RR Gyvasis vanduo.
c Jn 4:14.

25a RR Sionė.

26a Lk 20:25;
DS 58:21–23.

RR Valdžia.

28a RR Velnias.

nelabųjų; aš sulaikau savo Dvasią nuo žemės gyventojų.

33 Aš prisiekiau savo rūstybėje ir paskyriau “karus ant žemės veido, ir nelabieji žudys nelabuosius, ir kiekvieną žmogų apims baimė;

34 ir “šventieji taip pat sunkiai beišsigelbės; tačiau aš, Viešpats, esu su jais ir ^bnužengsiu danguje iš savo Tėvo akivaizdos, ir prarysiu ‘nelabuosius neužgesinama ^dugnimi.

35 Ir štai, tai dar ne dabar, bet netrukus.

36 Todėl, kadangi aš, Viešpats, paskyriau visa tai ant žemės veido, aš noriu, kad mano šventieji būtų surinkti Sionės žemėje;

37 ir kad kiekvienas paimtų į rankas “teisumą ir strėnas apsijuostų ištikimybe, ir pakeltų išpėjimo ^bbalsą žemės gyventojams; ir skelbtų tiek žodžiu, tiek bėgimu, kad nelabuosius ištiks ‘išnaikinimas.

38 Todėl tegul mano mokiniai Kirtlande, gyvenantys šiame ūkyje, sutvarko savo laikinuosius rūpesčius.

39 Tegul mano tarnas Titas Bilingsas, kuris už jį atsakingas, išsivaduoja nuo žemės, idant ateinantį pavasarį būtų pasiruošęs leisti kelionėn į Sionės žemę su tais, kurie jame gyvena, išskyrus tuos, kuriuos pasiliksiu sau, kurie nevyks, kol jiems neįsakysiu.

40 Ir tegul visi pinigai, kurie gali būti sutaupyti, man nesvarbu, ar tai būtų mažai, ar daug, bus nusiųsti į Sionės žemę, tiems, kuriuos paskyriau, kad priimtų.

41 Štai, aš, Viešpats, duosiu savo tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam galią, kad jis Dvasia sugebės “atpažinti tuos, kurie eis į Sionės žemę ir tuos iš mano mokinių, kurie pasiliks.

42 Tegul mano tarnas Njuelas K. Vitnis dar valandėlę pasilaiko savo parduotuvę, arba, kitais žodžiais, šią parduotuvę.

43 Tačiau tegul jis atiduoda visus pinigus, kuriuos gali atiduoti, kad būtų nusiųsti į Sionės žemę.

44 Štai, tai jo paties rankose, tesielgia pagal išmintį.

45 Iš tiesų sakau: tegul jis bus paskirtas įgaliotiniu pasiliekančiams mokiniams, ir tegul bus iššventintas į šią galią;

46 ir dabar su mano tarnu Oliveriu Kauderiu skubiai aplankyk bažnyčias, aiškindamas tai jiems. Štai, tokia yra mano valia gaunant pinigus taip, kaip aš nurodžiau.

47 Tas, kuris yra “ištikimas ir ištveria, nugalės pasaulį.

48 Tas, kuris siunčia lobius į Sionės žemę, gaus “paveldą šiame pasaulyje, ir jo darbai lydės jį, o taip pat gaus atlygį ateinančiame pasaulyje.

33a RR Karas.

34a RR Šventasis.

b RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

c Mt 3:12;

2 Nef 26:6;

DS 45:57; 64:24;

101:23–25, 66.

RR Nelabas, nelabumas.

d RR Ugnis.

37a RR Teisus, teisumas.

b DS 1:4.

c Iz 47:11.

41a RR Išvalgos dovana.

47a Mzj 2:41;

DS 6:13.

48a DS 101:18.

49 Taip, ir palaiminti mirusieji, kurie nuo šiol „miršta Viešpatyje. Kai Viešpats ateis ir tai, kas sena, ^bpraeis, ir viskas taps nauja, jie ^ckelsis iš mirusiųjų ir po to jau „nebemirs, ir gaus paveldą priešais Viešpatį, šventajame mieste.

50 Ir „palaimintas tas, kuris gyvens, kai Viešpats ateis, ir bus išlaikęs tikėjimą; tačiau jam skirta ^bmirti sulaukus žmogaus amžiaus.

51 Taigi, „vaikai ^baugš, kol pasens; seniai mirs; tačiau jie nemiegos dulkėse, bet bus akimirksniu ^cpakeičiami.

52 Todėl, dėl tos priežasties, apaštalai skelbė pasauliui mirusiųjų prikėlimą.

53 Šitie dalykai yra tai, ko jūs turite laukti; ir, kalbant Viešpaties maniera, dabar jie jau „arti ir įvyks ateityje, būtent Žmogaus Sūnaus atėjimo dieną.

54 Ir iki tos valandos „kvailos mergaitės bus tarp išmintingųjų; ir tą valandą įvyks visiškas teisiųjų ir nelabųjų atskyrimas; ir tą dieną aš pasiūsiu savo angelus ^bišrauti nelabuosis ir įmesti juos į neužgesinamą ugnį.

55 Ir dabar štai, iš tiesų sakau jums: aš, Viešpats, nesu patenkintas savo tarnu „Sidniu Rig-

donu; jis ^bišaukštino save savo širdyje ir nepriėmė patarimo, bet nuliūdino Dvasią;

56 todėl jo „raštas nepriimtinas Viešpačiui, ir jis rašys kitą; o jei Viešpats ir šio nepriims, štai jis daugiau nebestovės pareigybėje, į kurią jį paskyriau.

57 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul „tie, kurie savo širdyse nuolankiai trokšta ^bįspėti nusi-dėjėlius atgailauti, būna išventinti į šią galią.

58 Nes dabar yra išpėjimo diena, o ne daugžodžiavimo diena. Nes aš, Viešpats, paskutiniuosiomis dienomis nebūsiu išjuokiamas.

59 Štai, aš – iš aukštybės, ir mano galia guli apačioje. Aš – virš visko ir visame, ir per viską ir „ištiriu viską, ir ateina diena, kai viskas bus pajungta man.

60 Štai, aš esu „Alfa ir Omega, būtent Jėzus Kristus.

61 Todėl visi žmonės težiūri, kaip jie savo lūpomis vartoja mano „vardą.

62 Nes štai, iš tiesų sakau, kad yra daug tokių, kurie dėl to smerktini, kurie vartoja Viešpaties vardą ir vartoja jį tuščiai, neturėdami įgaliojimo.

63 Todėl tegul bažnyčia atgailauja dėl savo nuodėmių, ir

49a Apr 14:13;
DS 42:44–47.
b 2 Kor 5:17.
c RR Prikėlimas.
d Apr 21:4; Al 11:45;
DS 88:116.
RR Nemirtingas,
nemirtingumas.
50a RR Laiminti,
palaimintas,
palaiminimas.

b RR Mirtis, fizinė.
51a RR Tūkstantmetis.
b Iz 65:20–22;
DS 45:58; 101:29–31.
c 1 Kor 15:51–52;
DS 43:32.
53a DS 35:15.
54a Mt 25:1–13;
DS 45:56–59.
b Mzj 16:2.
55a RR Rigdonas, Sidnis.

b RR Išdidumas.
56a DS 58:50.
57a DS 4:3–6.
b DS 18:14–15.
RR Misionieriškas
darbas; įspėti,
įspėjimas.
59a 1 Kor 2:10.
60a RR Alfa ir Omega.
61a RR Šventvagystė.

aš, Viešpats, juos pripažinsiu savais; antraip jie bus iškirsti.

64 Atminkite, jog tai, kas ateina iš aukštybės, yra „šventa ir turi būti ^btariamai atsargiai ir pagal Dvasios raginimą; ir tame nėra pasmerkimo, ir ^cper malda jūs gaunate Dvasią; todėl be šito pasmerkimas pasilieka.

65 Tegul mano tarnai Džozefas Smitas jaunesnysis ir Sidnis Rigdonas paieško sau namo, kaip yra per „malda pamokyti Dvasios.

66 Šiuos dalykus lieka įveikti kantrybe, kad tokie gautų didesnę ir amžiną „šlovės ^bsvorį; antraip, jie gaus didesnę pasmerkimą. Amen.

64 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Bažnyčios vyresniesiems Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. rugsėjo 11 d. (History of the Church, 1:211–214). Pranašas ruošėsi išvykti į Hairamą, Ohajo valst., kad vėl grįžtų prie Biblijos vertimo, kuris buvo atidėtas į šalį, kol jis buvo Misūrio valstijoje. Grupė brolių, kuriems buvo įsakyta keliauti į Sionę (Misūrio valst.), uoliai ruošėsi išvykti spalio mėnesį. Tuo užimtu metu buvo gautas šis apraiškimas.

1–11 Šventiesiems įsakyta atleisti vienas kitam, nes kitaip juose liks didesnė nuodėmė; 12–22 Neatgailaujantys turi būti atvesti priešais bažnyčią; 23–25 Mokantis dešimtinę nebus sudegintas Viešpaties atėjimo metu; 26–32 Šventieji įspėjami, kad neturėtų skolų; 33–36 Maištaujantys bus iškirsti iš Sionės; 37–40 Bažnyčia teis tautas; 41–43 Sionė klestės.

ŠTAI, taip sako Viešpats, jūsų Dievas, jums, o jūs, mano bažnyčios vyresnieji: išiklausykite ir išgirskite, ir priimkite mano valią jums.

2 Nes iš tiesų sakau jums: aš

noriu, kad jūs „nugalėtumėte pasaulį; todėl aš ^bužjausiu jus.

3 Tarp jūsų yra tokių, kurie nusidėjo; bet iš tiesų sakau: ši vieną kartą, dėl savo „šlovės ir kad išgelbėčiau sielas, aš jums ^batleidau jūsų nuodėmes.

4 Aš būsiu jums gailestingas, nes jums atidaviau karalystę.

5 Ir karalystės slėpinių „raktai mano nurodytomis priemonėmis nebus paimti iš mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo, kol jis gyvas, jei tik jis paklūsta mano ^bnuostatams.

6 Yra tokių, kurie ieškojo dingsties prieš jį be priežasties;

7 vis dėlto jis nusidėjo; bet iš

64a RR Šventas.
b RR Pagarbumas.

c DS 42:14.

65a RR Malda.

66a Rom 8:18;

DS 58:4; 136:31.

b 2 Kor 4:17.

64 2a 1 Jn 5:4.

b RR Užuojauta.

3a Moz 1:39.

b Iz 43:25.

5a DS 28:7; 84:19.

RR Kunigystės raktai.

b RR Apeigos, nuostatai.

tiesų sakau jums: aš, Viešpats, „atleidžiu nuodėmes tiems, kurie ^bišpažįsta savo nuodėmes prieš mane ir prašo atleidimo, kurie nusidėjo ne iki ‘mirčiai.

8 Mano mokiniai senovės dienomis ieškodavo „dingsties vienas prieš kitą ir neatleisdavo vienas kitam savo širdyse; ir dėl šio blogio jie būdavo spaudžiami ir skaudžiai ^bdrausminami.

9 Todėl sakau jums, kad jūs turite vienas kitam „atleisti; nes tas, kuris ^bneatleidžia savo broliui jo prasižengimų, stovi pasmerktas priešais Viešpatį; nes jame pasilieka didesnė nuodėmė.

10 Aš, Viešpats, „atleisiu tam, kuriam atleisiu, bet iš jūsų reikalaujama ^batleisti visiems žmonėms.

11 Ir jūs turėtumėte sakyti savo širdyse: tegul Dievas „teisia mane ir tave, ir atlygina tau pagal tavo ^bdarbus.

12 Ir tą, kuris neatgailauja dėl savo nuodėmių ir jų neišpažįsta, jūs atvesite priešais „bažnyčią ir pasielskite su juo, kaip jums Raštas sako, ar išakymu ar apreiškimu.

13 Ir tai jūs darysite, kad Dievas būtų pašlovintas – ne dėl to, kad jūs neatleidžiate neturėdami užuojautos, bet kad būtumėte išteisinti įstatymo akyse,

kad neižleistumėte to, kuris yra jūsų įstatymdavys –

14 iš tiesų sakau: dėl šios priežasties tai darysite.

15 Štai, aš, Viešpats, pykau ant to, kuris buvo mano tarnas Ezra Būtas, ir taip pat ant savo tarno Aizeko Morlio, nes jie nesilaikė nei įstatymo, nei išakymo;

16 jie siekė pikta savo širdyse ir aš, Viešpats, sulaikiau savo Dvasią. Jie „pasmerkė kaip blogi tai, kame nebuvo blogio; tačiau savo tarnui Aizekui Morliui aš atleidau.

17 Ir taip pat mano tarnas „Edvardas Partridžas – štai jis nusidėjo, ir ^bŠėtonas stengiasi sunaikinti jo sielą; bet kai tai bus jiems atskleista ir jie atgailaus dėl blogio, jiems bus atleista.

18 Ir dabar, iš tiesų sakau, jog man reikalinga, kad mano tarnas Sidnis Gilbertas po kelių savičių sugrįžtų prie savo darbo ir prie savo pareigų Sionės žemėje;

19 ir kad tai, ką jis matė ir girdėjo, būtų atskleista mano mokiniams, idant jie neprašūtų. Dėl šitos priežasties aš ir pasakiau tai.

20 Ir dar, sakau jums: kad mano tarnas Aizekas Morlis nebūtų „gundomas labiau, nei jis pajėgus pakelti, ir nepatartų klaidingai, tuo jums pakenkda-

7a RR Atleisti;
Nuodėmių
atleidimas.
b Sk 5:6–7;
DS 19:20; 58:43.
RR Išpažinti,
išpažinimas.
c DS 76:31–37.
8a RR Kova.

b RR Drausminti,
drausminimas.
9a Mk 11:25–26;
DS 82:1.
b Mt 6:14–15; Ef 4:32.
10a Iš 33:19; Al 39:6;
DS 56:14.
b Mzj 26:29–31.
11a 1 Sam 24:12.

b 2 Tim 4:14.
12a DS 42:80–93.
16a 2 Nef 15:20;
DS 121:16.
17a RR Partridžas,
Edvardas.
b RR Velnias.
20a RR Gundyti,
gundymas.

mas, aš įsakiau, kad jo ūkis būtų parduotas.

21 Aš nenoriu, kad mano tarnas Frederikas G. Viljamsas parduotų savo ūkį, nes aš, Viešpats, noriu pasilikti atramos punktą Kirtlando žemėje penkerių metų laikotarpiui, per kurį aš nesunaikinsiu nelabųjų, idant per tai kai kuriuos išgelbėčiau.

22 Ir po tos dienos, aš, Viešpats, nelaikysiu „kalnu nė vieno, kuris atvira širdimi atvyks į Sionės žemę; nes aš, Viešpats, reikalauju žmonių vaikų“ bširdžių.

23 Štai, dabartis tebevadina „šiandiena iki Žmogaus Sūnaus“ b atėjimo. Ir iš tiesų tai yra „aukos diena ir mano žmonių apmokestinimo dešimtinė diena; nes tas, kuris „sumokėjęs dešimtinę, nebus“ c sudegintas jo atėjimo metu.

24 Nes po šiandienos ateina „deginimas – čia kalbama Viešpaties maniera – nes iš tiesų sakau, kad ir tojot visi“ b išdidieji ir tie, kurie elgiasi nedorai, bus lyg ražiena; ir aš juos sudeginysiu, nes aš esu Pulku Viešpats; ir nepaliksiu gyvo nė vieno, kuris pasilieka „Babilonėje“.

25 Todėl, jei manimi tikite, jūs darbuositės, kol dabartis tebevadina šiandiena.

26 Ir nedera, kad mano tarnai „Njuelas K. Vitnis ir Sidnis Gilbertas parduotų savo“ b parduotuvę ir turtą čia; nes tai neišmintinga, kol likusieji bažnyčios nariai, kurie pasilieka šioje vietoje, neišvyks į Sionės žemę.

27 Štai, mano įstatymuose pasakyta, arba uždrausta, „išskolinti savo priešams“.

28 Bet štai, niekada nebuvo pasakyta, kad Viešpats nepaimtų, kai panori, ir neatmokėtų, kaip jam atrodo tinkama.

29 Todėl, kadangi esate įgaliojiniai, jūs vykdote Viešpaties pavedimą; ir ką tik darote pagal Viešpaties valią, yra Viešpaties reikalas.

30 Ir jus jis paskyrė aprūpinti jo šventuosius šiomis paskutinėmis dienomis, kad jie įgytų „paveldą Sionės žemėje“.

31 Ir štai, aš, Viešpats, jums pareiškiu, kad jie jį įgis, ir mano „žodžiai yra tikri ir“ b ne-likis neišpildyti.

32 Bet viskas turi įvykti savo laiku.

33 Todėl „nepailskite daryti gera, nes jūs dedate didelio darbo pamatą. Ir iš“ b mažų dalykų kyla tai, kas didinga.

34 Štai Viešpats „reikalauja“ b širdies ir uolaus proto; ir uolūs

22a RR Kaltė.

b Iš 35:5;

DS 59:15; 64:34.

23a DS 45:6; 64:24–25.

b RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.

c RR Auka.

d Mal 3:10–11.

RR Dešimtinės,

dešimtinės

mokėjimas.

e Mal 3:19; 3 Nef 25:1;

DžS–I 1:37.

24a Iz 66:15–16.

RR Žemė – Žemės

išvalymas;

Pasaulis – Pasaulio

pabaiga.

b Mal 3:15;

2 Nef 12:12; 23:11.

RR Išdidumas.

c DS 1:16.

RR Babelė, Babilonė.

26a RR Vitnis, Niuelis K.

b DS 57:8.

27a RR Skola.

30a DS 63:48.

31a Mk 13:31; 2 Nef 31:15;

DS 1:37–38.

b DS 76:3.

33a Gal 6:9.

b DS 123:16.

34a Mch 6:8.

b Paklšt 32:46;

Joz 22:5; Mrm 9:27.

RR Širdis.

bei ‘paklusnūs valgys Sionės žemės gėrybes šiomis paskutinėmis dienomis.

35 O “maištaujantieji bus ^biškirsti iš Sionės žemės ir išsiųsti, ir nepaveldės žemės.

36 Nes iš tiesų sakau, kad maištaujantieji nėra “Efraimo kraujo, todėl jie bus išrauti.

37 Štai, aš, Viešpats, padariau savo bažnyčią šiomis paskutinėmis dienomis lyg teisėją, sėdintį ant kalvos, arba aukštoje vietoje, kad teistų tautas.

38 Nes bus taip, kad Sionės gyventojai “teis viską, kas susiję su Sione.

39 Ir jie demaskuos melagius

ir veidmainius; ir bus atpažinti tie, kurie nėra “apaštalai ir pranašai.

40 Ir netgi “vyskupas, kuris yra ^bteisėjas, bei jo patarėjai, jeigu jie neištikimi savo ‘prievaizdavime, bus pasmerkti, ir į jų vietą bus pasodinti “kiti.

41 Nes, štai, aš sakau jums, kad “Sionė klestės ir Viešpaties ^bšlovė bus ant jos;

42 ir ji bus “vėliava liaudžiai, ir prie jos ateis iš kiekvienos tautos po dangumi.

43 Ir ateis diena, kai žemės tautos “drebės dėl jos ir bijos dėl jos baisiųjų. Viešpats tai pasakė. Amen.

65 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1831 m. spalio mėn. (History of the Church 1:218). Pranašas šį apreiškimą priskiria prie maldų.

1–2 Dievo karalystės raktai įteikti žmogui žemėje, ir evangelijos reikalas triumfuos; 3–6 Tūkstantmečio dangaus karalystė ateis ir susijungs su Dievo karalyste žemėje.

ISIKLAUSYKITE, ir štai balsas ¹to, kuris atsiųstas žemyn iš aukštybės, kuris galingas ir

pajėgus, kuris nueina iki žemės pakraščių, taip, kurio balsas skamba žmonėms: “Paruoškite Viešpaties kelią, tiesinkite jo takus.

2 Dievo “karalystės ^braktai įteikti žmogui žemėje, ir iš ten evangelija risis iki žemės pakraščių kaip ‘akmuo, atkirstas

34c Iz 1:19.

RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

35a RR Maištas, sukilimas.

^b DS 41:5; 50:8–9; 56:3.

RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.

36a Pak[st 33:16–17.

38a Iz 2:3–4; DS 133:21.

39a Apr 2:2.

RR Apaštalas.

40a RR Vyskupas.

^b DS 58:17; 107:72–74.

^c RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

^d DS 107:99–100.

41a RR Sionė.

^b DS 45:67; 84:4–5;

97:15–20.

RR Šlovė.

42a RR Vėliava.

43a Iz 60:14;

DS 97:19–20.

65 1a Iz 40:3; Mt 3:3;

Jn 1:23.

2a DS 90:1–5.

^b Mt 16:19;

DS 42:69.

RR Kunigystės raktai.

^c Dan 2:34–45.

nuo kalno ne žmogaus rankomis, risis, kol „pripildys visą žemę.

3 Taip, balsas, šaukiantis: Paruoškite Viešpaties kelią, paruoškite Avinėlio „vakarienę, pasiroškite ^bJaunikiui.

4 Melskitės Viešpačiui, šaukietės jo švento vardo, skelbkite jo nuostabius darbus tarp žmonių.

5 Šaukitės Viešpaties, kad jo karalystė plėstųsi žemėje, kad jos gyventojai ją priimtų ir pasi-

ruoštų ateinančioms dienoms, kuriomis Žmogaus Sūnus „nužengs danguje, ^bapsirengęs savo „šlovės skaudumu, kad pasitiktų Dievo „karalystę, įkurtą žemėje.

6 Todėl tegul plečiasi Dievo „karalystė, kad ateitų dangaus ^bkaralystė, kad tu, o Dieve, būtum šlovinamas kaip danguje, taip ir žemėje, kad tavo priešai būtų pajungti; nes „tavo yra garbė, galia ir šlovė per amžių amžius. Amen.

66 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Oreindže, Ohajo valst., 1831 m. spalio 25 d. (History of the Church, 1:219–221). Tai buvo svarbios konferencijos pirmoji diena. Kaip įvadą šiam apraiškimui pranašas rašė: „Viljamo E. Maklelino prašymu aš pasiteiravau Viešpaties ir štai ką gavau“ (History of the Church, 1:220).

1–4 Nesibaigianti sandora yra evangelijos pilnatvė; 5–8 Vyresnieji turi pamokslauti, liudyti ir samprotauti su žmonėmis; 9–13 Ištikimas bažnytinis tarnavimas užtikrina amžinojo gyvenimo paveldą.

ŠTAI, taip sako Viešpats savo Ūtarnui Viljamui E. Maklelinui: Palaimintas tu, tiek, kiek nusigręžei nuo savo nedorybių ir priėmėi mano tiesas, – sako Viešpats, tavo Išpirkėjas, pasaulio Gelbėtojas, būtent visų tų, kurie „tiki mano vardą.

2 Iš tiesų sakau tau: palaimintas tu, kad priėmėi mano „nesibaigiančią sandorą, būtent mano evangelijos pilnatvę, pasiųstą žmonių vaikams, kad jie turėtų ^bgyvenimą ir būtų padaryti šlovių, kurios bus apreikštos paskutinėmis dienomis, dalininkais, kaip tai aprašė pranašai ir apaštalai senovės dienomis.

3 Iš tiesų sakau tau, mano tarne Viljamai, kad esi švarus, bet ne visai; todėl atgailauk dėl tų dalykų, kurie nemalonūs mano akyse, – sako Viešpats, – nes Viešpats juos tau „parodys.

2d Ps 72:19.

RR Danielius – Danieliaus knyga; Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

3a Mt 22:1–14; Apr 19:9;

DS 58:11.

b RR Jaunikis.

5a Mt 24:30.

b Ps 93:1.

c RR Šlovė.

d Dan 2:44.

6a RR Dievo karalystė,

Arba dangaus

karalystė.

b Apr 11:15.

c 1 Met 29:11; Mt 6:13.

66 1a Jn 1:12.

RR Tikėjimas, tikėti.

2a RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

b Jn 10:10; 3 Nef 5:13.

3a JokK 4:7; Etr 12:27.

4 Ir dabar, iš tiesų aš, Viešpats, parodysiu, ko noriu iš tavęs, arba kokia mano valia tau.

5 Štai, iš tiesų sakau tau, jog mano valia, kad tu „skelbtum mano evangeliją iš žemės į žemę ir iš miesto į miestą, taip, tose aplinkinėse srityse, kur ji nebuvo paskelbta.

6 Neužsibūk čia daugelį dienų; kol kas neik į Sionės žemę; bet kiek gali nusiųsti, nusiųsk; kitais atžvilgiais, negalvok apie savo turta.

7 „Eik į rytines žemes, ^bliudyk kiekvienoje vietoje, kiekvienai liaudžiai ir jų sinagogose, samprotaudamas su žmonėmis.

8 Tegul mano tarnas Samuelis H. Smitas eina su tavimi, ir jo neapleisk, ir duok jam nurodymus; ir tas, kuris ištikimas, bus padarytas „stiprus kiekvienoje vietoje; ir aš, Viešpats, eisiu su tavimi.

9 Uždėk savo „rankas ant ligonių, ir jie ^bpasveiks. Negrįžk, kol aš, Viešpats, tavęs nepasiūsiu. Būk kantrus suspaudimuose. „Prašyk ir gausi; belsk, ir tau bus atidaryta.

10 Nesistenk savęs apsunkinti. Atsisakyk viso neteisumo. „Nesvetimauk – šios pagundos buvai varginamas.

11 „Laikykis šių žodžių, nes jie yra tikri ir patikimi; ir tu išaukštinsi savo pareigybę ir suraginsi į ^bSionę daugelį žmonių su nesibaigiančio džiaugsmo „giesmėmis ant jų galvų.

12 „Toliau laikykis šių dalykų, netgi iki galo, ir turėsi amžinojo gyvenimo ^bkarūną mano Tėvo, kuris pilnas malonės ir tiesos, dešinėje.

13 Iš tiesų taip sako Viešpats, tavo „Dievas, tavo Išpirkėjas, būtent Jėzus Kristus. Amen.

67 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio mėn. (History of the Church, 1:224–225). Tai įvyko per neeilinę konferenciją. Buvo svarstoma bei užsiimama iš Viešpaties per pranašą jau gautų apreiškimų išleidimu (žr. DS 1 skyriaus įvadą). Buvo nuspręsta, kad Oliveris Kauderis ir Džonas Vitmeris turi pasiimti apreiškimų rankraščius į Independensą, kur V. V. Felpsas išleistų juos kaip „Book of Commandments“ (Įsakymų Knygą). Daugelis brolių iškilmingai paliudijo, kad tuo metu išleidimui surinkti apreiškimai iš tiesų yra tikri, kaip paliudijo ant jų išlieta Šventoji Dvasia. Pranašas rašo, kad po to, kai buvo gautas apreiškimas, žinomas kaip 1 skyrius, kilo šiokių

5a Mk 16:15.

7a DS 75:6.

b RR Liudijimas.

8a DS 52:17; 133:58.

9a RR Patarnavimas ligoniams; Rankų uždėjimas.

b Mt 9:18.

RR Išgydyti, išgydymai.

c Jok 1:5.

10a RR Svetimavimas.

11a DS 35:24.

b DS 11:6.

c Iz 35:10; DS 45:71.

RR Giedoti.

12a 2 Tim 3:14–15;

2 Nef 31:20.

b Iz 62:3;

Mt 25:21;

1 Pet 5:4.

13a RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus.

tokių neigiamų atsiliepimų dėl apreiškimuose vartotos kalbos. Tada atėjo šis apreiškimas.

1–3 *Viešpats girdi maldas ir stebi savo vyresniuosius; 4–9 Jis meta iššūkį išmintingiausiam žmogui parašyti apreiškimą, prilygstantį bent menkiausiam iš Jo apreiškimų; 10–14 Ištikimi vyresnieji bus atgaivinti Dvasia ir matys Dievo veidą.*

ATKREIPKITE dėmesį ir įsiklausykite, o jūs, mano bažnyčios “vyresnieji, kurie susirinkote drauge, kurių maldas aš išgirdau ir kurių širdis pažįstu, ir kurių troškimai iškilo priešais mane.

2 Štai, mano “akys nukreiptos į jus, ir dangūs bei žemė yra mano rankose, ir amžinybės turtai yra mano, kad juos duočiau.

3 Jūs bandėte tikėti, kad gausite jums pasiūlytą palaiminimą; bet štai, iš tiesų sakau jums, kad jūsų širdyse buvo “baimių, ir iš tiesų tai yra priežastis, kodėl negavote.

4 Ir dabar aš, Viešpats, “liudiju jums apie šių prieš jus gulinių išakymų tikrumą.

5 Jūsų akys buvo nukreiptos į mano tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį, ir jūs žinojote jo “kalbą ir žinojote jo netobulumus; ir savo širdyse jūs ieškojote iš-

minties, kad išsireikštumėte geriau už jo kalbą; tai jūs taip pat žinote.

6 Dabar, suraskite Įsakymų Knygoje menkiausiąjį iš jų ir paskirkite “išmintingiausią iš savo tarpo;

7 kitaip sakant, jeigu tarp jūsų atsirastų toks, kuris parašytų tokį kaip tas, tada jūs būsite išteisinti, sakydami, jog nežinote, kad jie tikri;

8 bet jeigu jūs negalite parašyti tokio kaip tas, esate smerktini, jei “neliudijate, kad jie tikri.

9 Nes jūs žinote, jog juose nėra neteisumo, ir kad tai, kas “teisu, ateina iš aukštybių, nuo ^bšviesulių Tėvo.

10 Ir dar, iš tiesų sakau jums, kad tai jūsų privilegija, ir aš pažadu jums, kurie išsventinti šiai tarnystei, kad kiek nusiplėšite “pavyduliavimus ir ^bbaimes bei “nusižeminsite prieš mane, nes nesate pakankamai nuolankūs, tiek “uždanga bus perplėšta, ir jūs “matysite mane bei žinosite, kad aš esu, – ne kūniškais ir ne prigimtiniais protais, bet dvasiniais.

11 Nes joks “žmogus niekada nėra matęs Dievo, būdamas kūne, nebent atgaivintas Dievo Dvasia.

67 1a RR Vyresnysis.

2a Ps 34:16.

3a RR Baimė.

4a RR Liudijimas; Tiesa.

5a DS 1:24.

6a 2 Nef 9:28–29, 42.

8a RR Liudytojas.

9a Mor 7:15–18.

b Jok 1:17;

DS 50:24; 84:45;

88:49.

10a RR Pavydulingas, pavyduliavimas.

b RR Baimė.

c RR Pažeminti, nusižeminimas,

nuolankumas.

d RR Uždanga.

e DS 88:68; 93:1; 97:16.

11a DžSV, Iš 33:20, 23;

Jn 1:18; 6:46;

DžSV, 1 Jn 4:12;

DS 84:19–22;

Moz 1:11, 14.

12 Ir Dievo akivaizdos negali išlaikyti joks „prigimtinis žmogus, nė kūniško proto.

13 Dabar jūs nepajėgūs išlaikyti Dievo akivaizdos, nė angelų tarnavimo; todėl „kantriai tęskite, kol būsite ^bištobulinti.

14 Neleiskite savo mintims atsigrežti atgal; ir kai būsite „verti, man tinkamu metu, jūs pamatysite ir sužinosite tai, kas jums buvo suteikta mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo rankomis. Amen.

68 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio mėnesį Orsono Haido, Luko S. Džonsono, Laimano J. Džonsono ir Viljamo E. Maklelino prašymu (History of the Church, 1:227–229). Nors šis apreiškimas duotas kaip atsakymas į meldimą, norint sužinoti Viešpaties mintis dėl minėtų vyresniųjų, daug iš to, kas pasakyta, tinka visai Bažnyčiai.

1–5 Vyresniųjų žodžiai, kada jie įkvėpti Šventosios Dvasios, yra Raštai; 6–12 Vyresnieji turi pamokslauti ir krikštyti, ir tikrus tikinčiuosius lydės ženklai; 13–24 Pirmagimis tarp Aaronu sūnų, vadovaujamas Pirmosios Prezidentūros, gali tarnauti Pirmininkaujanti Vyskupu (tai yra, turėti pirmininkavimo raktus kaip vyskupas); 25–28 Tėvams išakyla mokyti savo vaikus evangelijos; 29–35 Šventieji turi švęsti šabą, stropiai dirbti ir melstis.

MANO tarnas Orsonas Haidas jo iššventinimu buvo pašauktas skelbti nesibaigiančią evangeliją gyvojo Dievo „Dvasia nuo liaudies prie liaudies ir nuo žemės prie žemės nelabųjų susirinkimuose, jų

sinagogose, samprotaudamas su jais ir aiškindamas jiems visus Raštus.

2 Ir štai, tai yra pavyzdys visiems tiems, kurie buvo išventinti į šią kunigystę, kuriems paskirta misija eiti skelbti –

3 Ir tai yra jiems pavyzdys, kad jie „kalbės, įkvėpti Šventosios Dvasios.

4 Ir ką tik jie kalbės įkvėpti „Šventosios Dvasios, bus Raštai, bus Viešpaties valia, bus Viešpaties mintis, bus Viešpaties žodis, bus Viešpaties balsas ir Dievo ^bgalia išgelbėjimui.

5 Štai, tai Viešpaties pažadas jums, o mano tarnai.

6 Todėl būkite džiugūs ir „nebijokite, nes aš, Viešpats, esu su jumis ir stovėsiu šalia jūsų; ir jūs liudysite apie mane,

12a Mzj 3:19.
RR Prigimtinis žmogus.

13a Rom 2:7.
RR Kantrybė.

^b Mt 5:48; 3 Nef 12:48.
14a RR Vertas, vertumas.
68 1a RR Šventoji Dvasia.
3a 2 Pet 1:21;

DS 18:32; 42:16; 100:5.
4a RR Šventoji Dvasia; Apreiškimas.
^b Rom 1:16.
6a Iz 41:10.

būtent Jėzų Kristų, kad aš esu gyvojo Dievo Sūnus, kad aš buvau, kad aš esu ir kad aš ateisiu.

7 Tai yra Viešpaties žodis tau, mano tarne "Orsonai Haidai, ir taip pat mano tarnui Lukui Džonsonui, ir mano tarnui Lai-manui Džonsonui, ir mano tarnui Viljamui E. Maklelinui, ir visiems ištikimiems mano bažnyčios vyresniesiems:

8 "eikite į visą pasaulį, ^bskelbkite evangeliją kiekvienam "kūriniui, veikdami mano jums suteiktu "įgaliojimu, "krikštydami Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu.

9 Ir "tas, kuris tiki ir priima krikštą, bus ^bišgelbėtas, o tas, kuris netiki, bus "pasmerktas.

10 Ir tas, kuris tiki, bus palaimintas lydinčiais "ženklais, būtent kaip parašyta.

11 Ir jums bus duota pažinti laikų "ženklus bei Žmogaus Sūnaus atėjimo ženklus;

12 ir jums bus suteikta galia "užantspauduoti amžinajam gyvenimui visus, apie kuriuos tik paliudys Tėvas. Amen.

13 Ir dabar, kas dėl papildomų punktų prie sandorų ir įsaky-mų, tai jie yra tokie:

14 lieka vėliau, Viešpačiui tinkamu metu, paskirti kitus

"vyskupus bažnyčiai, kad tarnautų, būtent kaip pirmasis;

15 todėl jie turi būti verti "aukštieji kunigai, ir juos paskirs Melchizedeko kunigystės "Pirmoji Prezidentūra, išskyrus atvejus, kai jie yra tikri "Aarono palikuonys.

16 Ir jeigu jie būtų tikri "Aarono palikuonys, jie turi teisėtą teisę į vyskupystę, jeigu yra pirmagimiai tarp Aarono sūnų;

17 nes pirmagimis turi pirminkavimo teisę šioje kunigystėje ir jos "raktus, arba įgaliojimą.

18 Joks vyras neturi teisėtos teisės į šią pareigybę – turėti šios kunigystės raktus, jeigu jis nėra "tikras Aarono palikuonis ir pirmagimis.

19 Bet, kadangi Melchizedeko kunigystės "aukštasis kunigas turi įgaliojimą tarnauti visose žemesnėse pareigybėse, jis gali tarnauti ^bvyskupo pareigybėje, kai neįmanoma surasti tikro Aarono palikuonio, su sąlyga, kad jis pašauktas, paskirtas ir iššventintas į šią galią po Melchizedeko kunigystės Pirmosios Prezidentūros rankomis.

20 Ir tikras Aarono palikuonis taip pat turi būti paskirtas šios prezidentūros ir pripažintas vertu, ir "pateptas, ir ^biššventin-

7a RR Haidas, Orsonas.

8a DS 1:2; 63:37.

b RR Misionieriškas darbas; Pamokslauti, skelbti.

c Mk 16:15.

d RR Įgaliojimas, valdžia.

e RR Krikštas, krikštyti.

9a Mk 16:16; DS 20:25.

b RR Išgelbėjimas.

c RR Pasmerktas, pasmerktumas.

10a RR Ženklas.

11a RR Ženklaai, laikų.

12a DS 1:8; 132:49.

RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

14a RR Vyskupas.

15a DS 72:1.

b RR Pirmoji Prezidentūra.

c RR Aaronas,

Mozės brolis.

16a DS 107:15–17.

RR Aarono kunigystė.

17a RR Kunigystės raktai.

18a Iš 40:12–15;

DS 84:18;

107:13–16, 70–76.

19a RR Aukštasis kunigas.

b RR Vyskupas.

20a RR Patepti.

b RR Iššventinti, iššventinimas.

tas po šios prezidentūros rankomis, kitaip jie nėra teisėtai įgalioti tarnauti savo kunigystėje.

21 Bet, remdamiesi įsaku dėl jų kunigystės teisės perdavimo iš tėvo sūnui, jie gali pareikauti savo patepimo, jeigu tik gali bet kada įrodyti savo liniją arba ją nustato apreiškimu iš Viešpaties po anksčiau minėtos prezidentūros rankomis.

22 Ir dar, joks vyskupas ar aukštasis kunigas, kuris bus paskirtas šiai tarnystei, nebus teisiamas ar pasmerktas už bet kokį nusikaltimą kitur, kaip tik priešais bažnyčios „Pirmąją Prezidentūrą;

23 ir jeigu jis pripažintas kaltu priešais šią prezidentūrą nepaneigiamu liudijimu, jis bus pasmerktas;

24 ir jeigu jis atgailaus, jam bus „atleista pagal bažnyčios sandoras ir įsakymus.

25 Ir dar, kiek Sionėje, ar bet kuriame iš suorganizuotų jos „kuolų vaikų turintys ^b gimdytojai „nemoko jų suprasti doktrinos apie atgailą, tikėjimą Kristumi, gyvojo Dievo Sūnumi, ir krikštą, ir Šventosios Dvasios dovaną rankų uždėjimu, sulaukus ^a „aštuonerių metų, tiek ^c „nuodėmė bus ant tų gimdytojų galvų.

26 Nes tai bus įstatymas „Sionės gyventojams ar bet kuriame iš suorganizuotų jos kuolų.

27 Ir jų vaikai, kai jiems sukaks „aštuoneri metai, bus ^b krikštijami jų ^c „nuodėmėms atleisti, ir priims rankų uždėjimą.

28 Ir jie taip pat mokys savo vaikus „melstis ir teisiai vaikščioti priešais Viešpatį.

29 Ir Sionės gyventojai taip pat švęs „šabo dieną, kad laikytų ją šventa.

30 Ir Sionės gyventojai taip pat kuo ištikimiausiai atmins savo darbus, jeigu jie paskirti dirbti; nes Viešpats prisimins tinginį.

31 Dabar, aš, Viešpats, nesu labai patenkintas Sionės gyventojais, nes tarp jų yra „tinginių; ir jų vaikai taip pat auga ^b nelabume; taip pat jie uoliai ^c „nesiekia amžinybės turtų, bet jų akys pilnos godumo.

32 To neturi būti, ir tai turi būti pašalinta iš jų tarpo; todėl tegul mano tarnas Oliveris Kauderis neša šiuos žodžius į Sionės žemę.

33 Ir aš jiems įsakau, kad tas, kuris nesilaiko savo ^a „maldų priešais Viešpatį jų laiku, tebus ^b prisimintas priešais mano liaudies teisęją.

22a RR Pirmoji Prezidentūra.

24a RR Atleisti.

25a RR Kuolas.

^b RR Šeima – Gimdytojo atsakomybė.

^c RR Mokyti, mokytojas.

^d DS 18:42; 20:71.

^e JokK 1:19;

DS 29:46–48.

26a RR Sionė.

27a RR Nuodėmių atleidimas.

^b RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

^c RR Krikštas, krikštyti.

28a RR Malda.

29a DS 59:9–12.

RR Šabo diena.

31a RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

^b RR Nelabas, nelabumas.

^c DS 6:7.

33a RR Malda.

^b RR Drausminti, drausminimas; Teisti, teismas.

34 Šie ^ažodžiai yra tikri ir patikimi; todėl nepažeidinkite jų ir nieko iš jų ^bneatimkite.

35 Štai, aš esu ^aAlfa ir Omega ir greitai ^bateinu. Amen.

69 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio mėn. (History of the Church, 1:234–235). Per lapkričio 1 dienos neeilinę konferenciją buvo patvirtintas apraiškimų rinkinys, kurį ketinta greitai išleisti. Lapkričio 3 dieną buvo pridėtas ir pavadintas Priedu apraiškimas, čia vadinamas 133 skyriumi. Konferencijos nutarimu Oliveris Kauderis buvo paskirtas gabenti surinktų apraiškimų ir įsakymų rankraštį į Independensą, Misūrio valst., spausdinimui. Taip pat jis turėjo su savimi pasiimti pinigus, paaukotus Bažnyčios kūrimui Misūryje. Kadangi jo kelionės maršrutas driekėsi per retai apgyvendintą vietovę, link pasienio, buvo pageidautinas kelionės bendražygis.

1–2 Džonas Vitmeris turi lydėti Oliverį Kauderį į Misūrį; 3–8 Jis taip pat turi skelbti ir rinkti, pasižymėti ir užrašyti istorinę informaciją.

ATIDŽIAI klausykite manęs mano tarno ^aOliverio Kauderio labui, – sako Viešpats, jūsų Dievas. – Tai ne pagal mano išmintį, kad jam būtų patikėti įsakymai ir pinigai, kuriuos jis gabens į Sionės žemę, jeigu su juo nevyks toks, kuris bus patikimas ir ištikimas.

2 Todėl aš, Viešpats, noriu, kad mano tarnas ^aDžonas Vitmeris eitų su mano tarnu Oliveriu Kauderiu;

3 ir taip pat kad jis toliau rašytų ir sudarinėtų visų svarbių dalykų, kuriuos jis pastebės ir sužinos apie mano bažnyčią, ^aistoriją;

4 ir taip pat, kad priimtų ^apatarimą ir pagalbą iš mano tarno Oliverio Kauderio bei kitų.

5 Ir taip pat, mano tarnai, kurie pasklidę žemėje, turėtų siųsti savo ^aprievaizdavimų ataskaitas į Sionės žemę;

6 nes Sionės žemė bus būstinė ir vieta priimti ir vykdyti visa tai.

7 Tačiau tegul mano tarnas Džonas Vitmeris dažnai keliauja iš vietovės į vietovę ir iš bažnyčios į bažnyčią, idant lengviau įgytų pažinimą, –

8 skelbdamas ir aiškindamas, rašydamas, perrašinėdamas, atrinkdamas ir gaudamas viską, kas bus naudinga bažnyčiai ir kylančioms kartoms, kurios išsaugos ^aSionės žemėje, kad valdytų ją iš kartos į kartą per amžių amžius. Amen.

34a Apr 22:6.
b DS 20:35; 93:24–25.
35a RR Alfa ir Omega.
b DS 1:12.

69 1a RR Kauderis,
Oliveris.
2a RR Vitmeris, Džonas.
3a DS 47:1–3; 85:1.

4a RR Patarimas.
5a RR Prievaizdas,
prievaizdavimas.
8a RR Sionė.

70 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio 12 d. (History of the Church, 1:235–237). Pranašo surašyta istorija teigia, kad nuo lapkričio 1-os iki 12-os dienos imtinai buvo surengtos keturios neeilinės konferencijos. Paskutinėje iš šių sueigų buvo pažymėta didelė knygos „Book of Commandments“ (Įsakymų Knyga), vėliau pavadintos „Doctrine and Covenants“ (Doktrina ir Sandoros), svarba; pranašas ją apibūdino kaip „Bažnyčios šiomis paskutinėmis dienomis pamatą ir naudingą pasauliui, rodančią, kad mūsų Gelbėtojo karalystės slėpinių raktai vėl patikėti žmogui“ (History of the Church, 1:235).

1–5 Paskirti prievaizdai apreiškimams publikuoti; 6–13 Tie, kurie dirba su dvasiniais dalykais, verti savo užmokesčio; 14–18 Laikiniųjų dalykų atžvilgiu šventieji turi būti lygūs.

ATKREIPKITE dėmesį ir įsiklausykite, o jūs, Sionės gyventojai, ir visi jūs, mano bažnyčios žmonės, esantys toli, ir išgirskite Viešpaties žodį, kurį aš duodu savo tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam ir taip pat savo tarnui Martinui Harisui, ir taip pat savo tarnui Oliveriui Kauderiui, ir taip pat savo tarnui Džonui Vitmeriui, ir taip pat savo tarnui Sidniui Rigdonui, ir taip pat savo tarnui Viljamui V. Felpsui, kaip įsakymą jiems.

2 Nes aš duodu jiems įsakymą; todėl įsiklausykite ir išgirskite, nes taip jiems sako Viešpats:

3 Aš, Viešpats, jus paskyriau ir iššventinau, kad būtų apreiškimų ir įsakymų, kuriuos jiems daviau ir kuriuos jiems duosiu vėliau, „prievaizdai;

4 ir teismo dieną aš pareika-

lausiu iš jų šio prievaizdavimo ataskaitos.

5 Todėl aš jiems paskyriau, ir tai yra jų darbas Dievo bažnyčioje, tvarkyti juos ir su jais susijusius reikalus, taip, bei naudat.

6 Todėl aš jiems įsakau, kad jie šitų dalykų neduotų nei bažnyčiai, nei pasauliui;

7 tačiau, kiek jie gaus daugiau nei reikia jų svarbiausiems poreikiams ir norams patenkinti, tiek bus atiduodama į mano „sandėlių;

8 ir naudot bus pašvęstos Sionės gyventojams ir jų kartoms, jeigu jie taps „paveldėtojais pagal karalystės įstatymus.

9 Štai ko Viešpats reikalauja iš kiekvieno žmogaus jo „prievaizdavime, pagal tai, ką aš, Viešpats, jam paskyriau arba vėliau paskirsiu.

10 Ir štai, nė vienas, kuris priklauso gyvojo Dievo bažnyčiai, nėra atleistas nuo šio įstatymo;

11 taip, nei vyskupas, nei „igaliotinis, tvarkantis Viešpaties sandėlių, nei tas, kuris paskirtas prievaizdu laikiniesiems dalykams.

12 Tas, kuris paskirtas tvarkyti dvasinius dalykus, yra „vertas savo užmokesčio, lygiai kaip tie, kurie paskirti prievaizdais, kad tvarkytų laikinuosius dalykus;

13 taip, netgi gausiau, ir ta gausa jiems dauginama per Dvasios pasireiškimus.

14 Tačiau laikinųjų dalykų atžvilgiu jūs būsite „lygūs, ir ne nenoromis; kitaip Dvasios pasireiškimų gausa bus sulaukyta.

15 Dabar, šį „įsakymą aš duodu savo tarnams jų labui, kol jie pasilieka, dėl mano palaimi-

nimų ant jų galvų apreiškimo ir dėl atlygio už jų ^bstropumą, ir dėl jų saugumo;

16 dėl maisto ir „drabužio, dėl paveldo, dėl namų ir dėl žemių, į kokias aplinkybes aš, Viešpats, juos bepastatyčiau ir kur aš, Viešpats, juos bepasiųsčiau.

17 Nes „daugelyje dalykų jie buvo ištikimi ir gerai elgėsi, tiek, kiek nenusidėjo.

18 Štai, aš, Viešpats, esu „gai-lingas ir juos palaiminsiu, ir jie įeis į šių dalykų džiaugsmą. Būtent taip. Amen.

71 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Hairame, Ohajo valst., 1831 m. gruodžio 1 d. (History of the Church, 1:238–239). Pranašas toliau vertė Bibliją, raštininkaujant Sidniui Rigdonui, kol buvo gautas šis apreiškimas, dėl kurio tai buvo laikinai atidėta, kad jie galėtų įvykdyti jame duotą nurodymą. Broliai turėjo eiti pamokslauti, kad nuramintų nedraugiškus jausmus, išiliepsnojusius prieš Bažnyčią dėl to, kad Ezra Būtas, kuris atsimetė, išspausdino laikraštyje eilę straipsnių.

1–4 Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas išsiunčiami skelbti evangelijos; 5–11 Šventųjų priešai bus pergalėti.

ŠTAI, taip sako Viešpats jums, mano tarnai Džozefai Smitai jaunesnysis ir „Sidni Rigdonai – kad iš tiesų atėjo laikas, kai man reikalinga ir būtina, kad jūs atvertumėte savo burnas ^bskelbti mano evangeliją, karalystės dalykus, aiškindami iš Raštų jos „slėpinius, pagal tą

Dvasios ir galios dalelę, kuri bus jums duota pagal mano valią.

2 Iš tiesų sakau jums: skelbkite pasauliui aplinkinėse srityse ir taip pat bažnyčioje, kuri laiką, net kol jums bus pranešta.

3 Tai iš tiesų laikina misija, kurią aš jums skiriu.

4 Todėl darbuokitės mano vy- nuogyne. Šaukite žemės gyventojams ir liudykite, ir paruoškite kelią įsakymams ir apreiškimams, kurie ateis.

5 Dabar, štai tai yra išmintis;

12a Lk 10:7.

14a DS 49:20.

RR Pašvesti, pašven- timo įstatymas.

15a Paklšt 10:12–13.

b RR Stropumas.

16a DS 59:16–20.

17a Mt 25:21–23.

18a RR Gailestingumas, gailestingas.

71 1a RR Rigdonas, Sidnis.

b RR Misionieriškas darbas.

c DS 42:61, 65.

kas skaito, „tesupranta ir taip pat ^btepriima;

6 nes tam, kuris priima, bus duodama „gausiau, būtent galios.

7 Todėl „pergalėkite savo priešus; iškvieskite juos ^bsusitikti su jumis tiek viešai, tiek asmeniškai, ir jei būsite ištikimi, jų gėda bus padaryta akivaizdi.

8 Taigi, tegul jie išdėsto savo

stiprius argumentus prieš Viešpatį.

9 Iš tiesų, taip jums sako Viešpats: joks prieš jus padarytas „ginklas nebus sėkmingas;

10 ir jei koks žmogus pakels savo balsą prieš jus, jis bus sutriuškintas man tinkamu metu.

11 Todėl laikykitės mano įsakymų; jie yra tikri ir patikimi. Būtent taip. Amen.

72 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1831 m. gruodžio 4 d. (History of the Church, 1:239–241). Keletas vyresniųjų ir narių susirinko, kad mokytųsi savo pareigų ir kad būtų ugdomi Bažnyčios mokymais. Šis skyrius sudarytas iš dviejų apreiškimų, gautų tą pačią dieną. 1–8 eilutės aprašo Njuelo K. Vitnio pašaukimą vyskupu. Po to, kai jis buvo pašauktas ir išventintas, buvo gautas 9–26 eilutėse aprašytas apreiškimas, suteikiantis papildomos informacijos apie vyskupo pareigas.

1–8 Vyresnieji turi pateikti vyskupui ataskaitą apie savo prievaizdavimą; 9–15 Vyskupas prižiūri sandėlių ir rūpinasi vargšais ir beturčiais; 16–26 Vyskupai turi patvirtinti vyresniųjų vertumą.

ISIKLAUSYKITE ir klausykitės Viešpaties balso, o jūs, kurie susirinkote drauge, kurie esate mano bažnyčios „aukštieji kunigai, kuriems atiduota ^bkaralystė ir galia.

2 Nes iš tiesų taip sako Viešpats: man reikalinga, kad jums, tiksliau, iš jūsų būtų paskirtas

„vyskupas bažnyčiai šioje Viešpaties vynuogyno dalyje.

3 Ir iš tiesų šiame dalyje jūs pasielgėte išmintingai, nes Viešpats iš kiekvieno „prievaizdo rankos reikalauja pateikti savo ^bprievaizdavimo „ataskaitą tiek laike, tiek amžinybėje.

4 Nes tas, kuris yra ištikimas ir „išmintingas laike, pripažįstamas vertu paveldėti mano Tėvo jam paruoštas ^bbuveines.

5 Iš tiesų sakau jums: bažnyčios vyresnieji šioje mano „vynuogyno dalyje pateiks savo prievaizdavimo ataskaitas vys-

5a RR Supratimas.

b Al 12:9–11.

6a Mt 13:12.

7a Moz 7:13–17.

b DS 63:37; 68:8–9.

9a Iz 54:17.

72 1a DS 68:14–19.

b RR Dievo karalystė,

arba dangaus

karalystė.

2a RR Vyskupas.

3a RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

b Lk 19:11–27.

c DS 42:32; 104:11–13.

4a Mt 24:45–47.

b DS 59:2.

5a RR Viešpaties vynuogynas.

kupui, kuri aš paskirsiu šioje savo vynuogyno dalyje.

6 Jos bus užrašomos, kad būtų perduotos Sionės vyskupui.

7 Ir “vyskupo pareigos bus paskelbtos per duotus įsakymus ir konferencijos balsu.

8 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: mano tarnas “Njuelas K. Vitnis yra tas vyras, kuris bus paskirtas ir iššventintas į šią galią. Tai yra Viešpaties, jūsų Dievo, jūsų Išpirkėjo, valia. Būtent taip. Amen.

9 Tai Viešpaties žodis, kaip duoto įstatymo papildymas, paaiškinantis vyskupo, kuris buvo iššventintas bažnyčiai šioje vynuogyno dalyje, pareigas, kurios iš tiesų yra šios:

10 prižiūrėti Viešpaties “sandėlių; priimti bažnyčios lėšas šioje vynuogyno dalyje;

11 priimti vyresniųjų ataskaitas, kaip buvo įsakyta anksčiau; ir “patenkinti jų norus; o šie apmokės už tai, ką gauna, tiek, kiek turi kuo mokėti;

12 kad tai taip pat būtų pašvęsta bažnyčios labui, vargšams ir beturčiams.

13 Ir iš to, kuris “neturi kuo apmokėti, bus paimta ataskaita ir perduota Sionės vyskupui, kuris apmokės skolą iš to, ką Viešpats įdės į jo rankas.

14 Ir ištikimųjų, dirbančių su dvasiniais dalykais, pateikiant evangeliją ir karalystės dalykus bažnyčiai ir pasauliui, dar-

bai padengs tą skolą Sionės vyskupui;

15 taigi tai ateina iš bažnyčios, nes pagal “įstatymą, kiekvienas žmogus, kuris ateina į Sionę, privalo viską padėti priešais Sionės vyskupą.

16 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: kadangi kiekvienas šios vynuogyno dalies vyresnysis privalo pateikti savo prievaizdavimo ataskaitą šios vynuogyno dalies vyskupui –

17 “pažymėjimas Sionės vyskupui iš šios vynuogyno dalies teisėjo, arba vyskupo, patvirtina, kad žmogus yra priimtinas ir patenkina reikalavimus, kad jis gautų paveldą ir būtų priimtas kaip išmintingas ^bprievaizdas ir kaip ištikimas darbininkas;

18 kitaip Sionės vyskupas jo nepriims.

19 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: tegul kiekvienas vyresnysis, kuris pateiks ataskaitą šios vynuogyno dalies bažnyčios vyskupui, gauna rekomendacijas iš bažnyčios ar bažnyčių, kuriose jis dirba, kad galėtų visais atžvilgiais patvirtinti save ir savo ataskaitas.

20 Ir dar, tegul mano tarnai, kurie paskirti mano bažnyčios “literatūros reikalų prievaizdais, turi teisę visame kame kreiptis pagalbos į vyskupą ar vyskopus –

21 kad “apreiškimai būtų leidžiami ir sklistų iki žemės

7a DS 42:31; 46:27;
58:17–18; 107:87–88.
8a RR Vitnis, Niuelis K.
10a DS 70:7–11; 78:3.
RR Sandėlis.

11a DS 75:24.
13a RR Vargšai.
15a DS 42:30–31.
RR Pašvesti,
pašventimo įstatymas.

17a DS 20:64, 84.
b DS 42:32.
20a DS 70:3–5.
21a RR Doktrina ir
Sandoros.

pakraščių; kad ir jie gautų lėšų, kurios bus visokeriopa naudingos bažnyčiai;

22 kad jie taip pat galėtų visais atžvilgiais pristatyti save ir būtų pripažinti išmintingais prievaizdais.

23 Ir dabar, štai, tai bus pavyzdys visiems tolimesniems mano bažnyčios skyriams, kurioje tik žemėje jie bebus įkurti. Ir dabar aš užbaigiu savo žodžius. Amen.

24 Keletas žodžių kaip karalys-

tės įstatymų papildymas dėl bažnyčios narių: tie, kurie Šventosios Dvasios “paskirti vykti į Sionę, ir tie, kuriems suteikta privilegija vykti į Sionę, –

25 tegul jie atneša vyskupui pažymėjimą iš trijų bažnyčios vyresniųjų arba pažymėjimą iš vyskupo;

26 kitaip tas, kuris vyks į Sionės žemę, nebus pripažintas išmintingu prievaizdu. Tai taip pat pavyzdys. Amen.

73 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Hairame, Ohajo valst., 1832 m. sausio 10 d. (History of the Church, 1:241–242). Nuo praeito gruodžio pradžios pranašas ir Sidnis buvo užsiėmę pamokslavimu, ir tuo buvo daug pasiekta mažinant nepasitenkinimo jausmus, kilusius prieš Bažnyčią (žr. DS 71 skyriaus įvadą).

1–2 Vyresnieji turi toliau pamokslauti; 3–6 Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas turi toliau versti Bibliją, kol užbaigs.

NES iš tiesų, taip sako Viešpats: man reikalinga, kad iki konferencijos “jie ir toliau skelbtų evangeliją bei ragintų bažnyčias aplinkinėse srityse;

2 ir tada, štai, konferencijos “balsu jiems bus atskleistos atitinkamos jų misijos.

3 Dabar, iš tiesų sakau jums, mano tarnai Džozefai Smitai

jaunesnysis ir Sidni Rigdonai, – sako Viešpats, – “reikalinga vėl ^bversti;

4 ir iki konferencijos, kiek įmanoma, pamokslauti aplinkinėse srityse; o po jos reikalinga tęsti vertimo darbą, kol jis bus užbaigtas.

5 Ir tegul tai bus modelis vyresniesiems iki tolimesnių nurodymų, taip, kaip parašyta.

6 Dabar, šiuokart daugiau jums neduoju. “Susijuoskite strėnas ir būkite rimti. Būtent taip. Amen.

24a RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

73 1a T.y. kiti esantys misijose; žr. DS 57–68.

2a DS 20:63.

3a T.y. anksčiau Džozefui ir Sidniui buvo įsakyta nustoti versti Bibliją ir imti skelbti evangeliją

(žr. DS 71:2).

b DS 45:60–61; 76:15.
RR Džozefo Smito
Vertimas (DžSV).

6a 1 Pet 1:13.

74 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Hairame, Ohajo valst., 1832 m. sausio mėn. (History of the Church, 1:242). Pranašas rašė: „Gavęs ankstesnį Viešpaties žodį [DS 73], aš vėl pradėjau versti Raštus ir stropiai dirbau iki pat konferencijos, kuri turėjo susirinkti sausio 25 dieną. Per šį laikotarpį aš taip pat gavau štai ką, kaip Pirmojo laiško korintiečiams 7 skyriaus 14 eilutės paaiškinimą“ (History of the Church, 1:242).

1–5 Paulius pataria savo laikų Bažnyčiai nesilaikyti Mozės įstatymo; 6–7 Maži vaikai yra šventi ir pašventinti per apmokėjimą.

NES „netikintis vyras pašventinamas žmona, o netikinti žmona pašventinama vyru; kitaip jūsų vaikai būtų nešvarūs, bet dabar jie šventi.

2 Dabar, apaštalų dienomis tarp visų žydų, kurie netikėjo Jėzaus Kristaus evangelija, gyvavo apipjaustymo įstatymas.

3 Ir buvo taip, kad tarp žmonių kilo didelis „ginčas dėl ^bapipjaustymo įstatymo, nes netikintis vyras norėjo, kad jo vaikai būtų apipjaustyti ir taptų paklusnūs Mozės įstatymui, kuris buvo išpildytas.

4 Ir buvo taip, kad vaikai,

būdami išauklėti paklusniais Mozės įstatymui, laikėsi savo tėvų „tradicijų ir netikėjo Kristaus evangelija, ir per tai tapo nešventi.

5 Todėl dėl šios priežasties apaštalas parašė bažnyčiai, duodamas jiems įsakymą, ne nuo Viešpaties, bet nuo savęs, kad tikintysis „nesijungtų su netikinčiuoju; nebent jie tarp savęs atsakytų ^bMozės įstatymo,

6 kad jų vaikai liktų neapipjaustyti; ir kad būtų panaikinta tradicija, bylojanti, kad maži vaikai yra nešventi; nes ji gyvavo tarp žydų;

7 bet maži „vaikai yra ^bšventi, būdami „pašventinti per Jėzaus Kristaus ^dapmokėjimą; būtent apie tai ir kalba Raštai.

75 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Amherste, Ohajo valst., 1832 m. sausio 25 d. (History of the Church, 1:242–245). Tai įvyko per iš anksto paskirtą konferenciją. Šioje konferencijoje Džozefas Smitas buvo palaikytas ir iššventintas aukštosios kunigystės prezidentu. Kai kurie vyresnieji, patyrę, kad jiems sunku išaiškinti žmonėms savo žinią,

74 1a 1 Kor 7:14–19.

3a ApD 15:1–35;

Gal 2:1–5.

b RR Apipjaustymas.

c RR Mozės įstatymas.

4a RR Tradicijos.

5a RR Santuoka,

susituokti –

Santuoka su

kitatikiais.

b 2 Nef 25:24–27.

7a Mor 8:8–15;

DS 29:46–47; 137:10.

b RR Šventas.

c RR Išgelbėjimas –

Vaikų išgelbėjimas.

d RR Apmokėti,

apmokėjimas.

norėjo smulkiau sužinoti apie savo tiesiogines pareigas. Tada atėjo šis apreiškimas.

1–5 Ištikimi vyresnieji, kurie skelbia evangeliją, pelnys amžinąjį gyvenimą; 6–12 Melskitės, kad gautumėte Guodėją, kuris moko visko; 13–22 Vyresnieji sėdės, teisdami tuos, kurie atmeta jų žinią; 23–36 Misionierių šeimos turi gauti pagalbą iš Bažnyčios.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, Iaš, kuris kalbu būtent savo Dvasios ^abalsu, būtent ^bAlfa ir Omega, jūsų Viešpats ir jūsų Dievas:

2 išiklausykite, o jūs, kurie davėte savo vardus, kad eisite skelbti mano evangelijos ir ^agėnėti mano ^bvynuogyno.

3 Štai, sakau jums, jog mano valia, kad eitumėt ir nedelstumėt, ir ^anetinginautumėt, bet dirbtumėt visomis išgalėmis –

4 pakeldami savo balsus lyg trimito garsą, ^askelbdami ^btiesą pagal apreiškimus ir išsakymus, kuriuos jums daviau.

5 Ir taip, jei esate ištikimi, jūs būsite apkrauti daugeliu ^apėdų ir ^bkarūnuoti ^cgarbe ir ^dšlove, ir ^enemirtingumu, ir ^famžinuoju gyvenimu.

6 Todėl iš tiesų sakau savo tarnui Viljamui E. Maklelinui: aš

“atšaukiu mano jam duotą pavedimą eiti į rytines šalis;

7 ir duodu jam naują pavedimą ir naują išakymą, kuo aš, Viešpats ^adrausminu jį už jo širdies ^bmurmėjimus;

8 ir jis nusidėjo; tačiau aš jam atleidžiu ir vėl jam sakau: eik į pietines šalis.

9 Ir tegul mano tarnas Lukas Džonsonas eina su juo, ir tegul jie skelbia tai, ką aš jiems išakiau, –

10 šaukdami Viešpaties vardo dėl ^aGuodėjo, kuris mokys juos visko, kas jiems reikalinga, –

11 visada ^amelsdamiesi, kad nenusilptų; ir kiek jie tai darys, tiek aš būsiu su jais net iki galo.

12 Štai, tai yra Viešpaties, jūsų Dievo valia jums. Būtent taip. Amen.

13 Ir dar, iš tiesų taip sako Viešpats: tegul mano tarnas ^aOrsonas Haidas ir mano tarnas ^bSamuelis H. Smitas leidžiasi kelionėn į rytines šalis ir skelbia tai, ką aš jiems išakiau; ir kiek jie ištikimi, štai, tiek aš būsiu ^csu jais, net iki galo.

14 Ir dar, iš tiesų sakau savo tarnui Laimanui Džonsonui ir

75 1a RR Apreiškimas.

b Apr 1:8.

RR Alfa ir Omega.

2a JokK 5:62.

b RR Viešpaties vynuogynas.

3a RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

4a RR Misionieriškas

darbas.

b DS 19:37.

5a Ps 126:6; Al 26:5.

b RR Karūna, vainikas.

c RR Gerbti.

d RR Šlovė.

e RR Nemirtingas, nemirtingumas.

f RR Amžinasis gyvenimas.

6a DS 66:1–13.

7a RR Drausminti, drausminimas.

b RR Murmėti; Mintys.

10a Jn 14:26.

RR Guodėjas.

11a 2 Nef 32:9.

13a RR Haidas, Orsonas.

b RR Smitas, Samuelis H. c Mt 28:19–20.

savo tarnui „Orsonui Pratau: jie taip pat leisis kelionėn į rytines šalis; ir štai, aš esu su jais taip pat, net iki galo.

15 Ir dar, aš sakau savo tarnui Asai Dodsui ir savo tarnui Kalvsui Vilsonui, kad jie taip pat leisis kelionėn į vakarines šalis ir skelbs mano evangeliją, taip, kaip aš jiems įsakiau.

16 Ir kas ištikimas, tas nugalės viską ir bus „iškeltas paskutinę dieną.

17 Ir dar, aš sakau savo tarnui Meidžiorui N. Ašliui ir savo tarnui Barui Rigsui: tegul jie taip pat leidžiasi kelionėn į pietinę šalį.

18 Taip, tegul visi tie leidžiasi kelionėn, kaip aš jiems įsakiau, eidami iš namų į namus ir iš kaimo į kaimą, ir iš miesto į miestą.

19 Ir į kuriuos tik namus įeisisite, ir jie jus priims, palikite savo palaiminimą ant tų namų.

20 Ir į kuriuos tik namus įeisisite, ir jie jūsų nepriims, jūs greitai išeisite iš tų namų ir „nusipurtysite dulkes nuo kojų, kaip liudijimą prieš juos.

21 Ir jūs būsite pripildyti „džiaugsmo ir linksmybės; ir žinosite, kad teismo dieną jūs būsite tų namų ^bteisėjai ir juos pasmerksite;

22 ir teismo dieną pagoniui bus pakenčiamiau nei tiems namams; todėl „susijuoskite strė-

nas ir būkite ištikimi, ir jūs viską nugalėsite, ir būsite iškelti paskutinę dieną. Būtent taip. Amen.

23 Ir dar, taip Viešpats sako jums, o jūs, mano bažnyčios vyresnieji, kurie davėte savo vardus, kad sužinotumėt jo vilią jums:

24 štai, aš sakau jums, jog tai bažnyčios pareiga padėti remiant šeimas tų ir taip pat remti šeimas tų, kurie pašaukti ir turi būti išsiųsti į pasaulį skelbti pasauliui evangelijos.

25 Todėl aš, Viešpats, duodu jums šį įsakymą – kad jūs gautumėt gyvenamąsias vietas savo šeimoms, kiek jūsų broliai linkę atverti savo širdis.

26 Ir tegul visi tie, kurie gali gauti gyvenamąsias vietas savo šeimoms ir bažnyčios paramą joms, nevengia eiti į pasaulį, ar į rytus, ar į vakarus, ar į šiaurę, ar į pietus.

27 Tegul jie prašo ir gaus, beldžia, ir jiems bus atidaryta, ir jiems bus atskleista iš aukštybės, būtent „Guodėjo, kur jiems eiti.

28 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul kiekvienas vyras, kuris įpareigotas „aprūpinti savo ^bšeimą, ją aprūpina, ir jis jokių būdu nepraras savo karūnos; ir tegul jis dirba bažnyčioje.

29 Tegul kiekvienas žmogus būna „stropus visame kame. Ir ^btinginiui nebus vietos bažny-

14a RR Pratas, Orsonas.

16a DS 5:35.

20a Mt 10:14;

Lk 10:11–12;

DS 24:15; 60:15.

21a Mt 5:11–12.

b RR Teisti, teismas.

22a Ef 6:14;

DS 27:15–18.

27a 2 Nef 32:5;

DS 8:2.

RR Šventoji Dvasia.

28a 1 Tim 5:8; DS 83:2.

b RR Šeima.

29a RR Stropumas.

b RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

čioje, jeigu jis neatgailaus ir nepakeis savo kelių.

30 Todėl tegul mano tarnas Simeonas Karteris ir mano tarnas Emeras Harisas būna vieningi tarnystėje;

31 ir taip pat mano tarnas Ezra Teiris, ir mano tarnas "Tomas B. Maršas;

32 taip pat mano tarnas Hairumas Smitas ir mano tarnas Reynoldsas Kahūnas;

33 ir taip pat mano tarnas

Danielis Stentonas, ir mano tarnas Symoras Brunsonas;

34 ir taip pat mano tarnas Silvesteris Smitas, ir mano tarnas Gideonas Karteris;

35 ir taip pat mano tarnas Raglsas Eimsas, ir mano tarnas Stivenas Barnetas;

36 ir taip pat mano tarnas Maika B. Veltonas, ir taip pat mano tarnas Idenas Smitas. Būtent taip. Amen.

76 SKYRIUS

Regėjimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Hairame, Ohajo valst., 1832 m. vasario 16 d. (History of the Church, 1:245–252). Kaip įvadą šiam jo užrašytam regėjimui, pranašas rašė: „Grįžęs iš Amhersto konferencijos vėl ėmiau versti Raštus. Iš įvairių jau gautų apreiškimų buvo akivaizdu, kad daug svarbių su žmogaus išgelbėjimu susijusių punktų buvo išimta iš Biblijos arba prarasta prieš ją sudarant. Iš likusių tiesų atrodė savaime suprantama, kad jei Dievas kiekvienam atlygina pagal darbus, padarytus kūne, žodis „dangus“ taikomas šventųjų amžiniesiems namams, turėtų apimti daugiau karalysčių nei vieną. Todėl ... versdami Evangeliją pagal Joną, aš ir vyresnysis Rigdonas matėme šį regėjimą“ (History of the Church, 1:245). Šis regėjimas buvo duotas po to, kai pranašas išvertė Jn 5:29.

1–4 Viešpats yra Dievas; 5–10 Visiems ištikimiesiems bus atskleisti karalystės slėpiniai; 11–17 Visi išeis teisiųjų arba neteisiųjų prikėlimo metu; 18–24 Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą daugybės pasaulių gyventojai yra Dievui užgimę sūnūs ir dukros; 25–29 Dievo angelas nupuolė ir tapo velniu; 30–49 Pražūtis sūnūs kenčia amžiną pasmerkimą; visi kiti gauna atitinkamą išgelbėjimo laipsnį; 50–70 Apibūdinami išaukštintų bū-

tybių šlovė ir atlygis celestialinėje karalystėje; 71–80 Apibūdinami tie, kurie paveldės terestrialinę karalystę; 81–113 Paaiškinama būseną žmonių, esančių telestialinėje, terestrialinėje ir celestialinėje šlovėse; 114–119 Ištikimieji Šventosios Dvasios galia gali matyti ir suprasti Dievo karalystės slėpinius.

IŠGIRSKITE, o jūs, dangūs, ir latsuk ausį, o žeme, ir džiūgaukite jūs, jų gyventojai, nes

Viešpats yra ^bDievas ir be jo ^cnėra kito ^dGelbėtojo.

2 ^aDidi jo išmintis, ^bnuostabūs jo keliai, ir niekas negali nustatyti jo darbų mąsto.

3 Jo ^asumanymai nežlunga, ir nėra tokio, kuris gali sustabdyti jo ranką.

4 Nuo amžinybės iki amžinybės jis yra ^atas pats, ir jo metai ^bnesibaigia.

5 Nes taip sako Viešpats: aš, Viešpats, esu ^agailestingas ir maloningas tiems, kurie manęs ^bbijo, ir man malonu pagerbti tuos, kurie man ^ctarnauja teisme ir tiesoje iki galo.

6 Didis bus jų atlygis, ir amžina bus jų ^ašlovė.

7 Ir jiems aš ^aapreikšiu visus ^bslėpinius, taip, visus nuo senovės dienų paslėptus savo karalystės slėpinius, ir ateinančiais amžiais aš atskleisiu jiems savo valios palankumą dėl visko, kas susiję su mano karalyste.

8 Taip, jie pažins net nuostabius amžinybės dalykus, ir aš jiems parodysiu ateities įvykius, netgi daugelio kartų įvykius.

9 Ir didi bus jų ^aišmintis, ir jų ^bsupratimas pasieks dangų; ir

prieš juos išmintingųjų išmintis ^cpražus, ir sumaniųjų supratimas pavirs į nieką.

10 Nes aš ^aapšviesiu juos savo ^bDvasia, ir savo ^cgalia jiems atskleisiu savo valios paslaptis – taip, netgi tai, ko ^dakis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei kol kas į žmogaus širdį neatėjo.

11 Tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimt antrųjų mūsų Viešpaties metų vasario mėnesio šešioliktąją dieną mums, Džozefui Smitui jaunesniajam ir Sidniui Rigdonui, esant ^aDvasioje,

12 ^aDvasios galia mūsų ^bkakys buvo atvertos, ir mūsų supratimai buvo apšviesti taip, kad matytume ir suprastume Dievo dalykus –

13 netgi tuos, kurie buvo nuo pradžios, prieš pasaulio būvimą, kuriuos nustatė Tėvas per savo Viengimį Sūnų, buvusį Tėvo prieglobstyje net nuo ^apradžios,

14 apie kurį liudijame; ir mūsų liudijimas yra Jėzaus Kristaus evagelijos pilnatvė – Sūnaus, kurį matėme ir su kuriuo ^akalbėjome dangiškajame ^bregėjime.

1b Jer 10:10.

RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus.

c Iz 43:11; Oz 13:4.

d RR Gelbėtojas.

2a 2 Nef 2:24; DS 38:1–3.

b Apr 15:3.

3a 1 Kar 8:56;

DS 1:38; 64:31.

4a Hbr 13:8;

DS 35:1; 38:1–4; 39:1–3.

b Ps 102:26–28;

Hbr 1:12.

5a Iš 34:6; Ps 103:8.

RR Gailestingumas, gailestingas.

b Paklšt 6:13;

Joz 4:23–24.

RR Baimė;

Pagarbumas.

c DS 4:2.

6a RR Celestialinė šlovė.

7a DS 42:61; 59:4; 98:12;

121:26–33.

b RR Dievo slėpiniai.

9a RR Išmintis.

b RR Supratimas.

c Iz 29:14;

2 Nef 9:28–29.

10a RR Apreiškimas; Liudijimas.

b Mor 10:5.

c RR Galia.

d Iz 64:3; 1 Kor 2:9;

3 Nef 17:15–17;

DS 76:114–116.

11a Apr 1:10.

12a RR Atmainytas, atmainymas.

b DS 110:1; 137:1; 138:11, 29.

13a Moz 4:2.

14a DS 109:57.

b RR Regėjimas.

15 Nes, vykdydami Viešpaties mums paskirtą „vertimo darbą, mes priėjome Jono penkto skyriaus dvidešimt devintąją eilutę, kuri mums buvo apreikšta, kaip pateikta žemiau,

16 kalbančią apie mirusiųjų prikėlimą – apie tuos, kurie „išgirs Žmogaus ^bSūnaus balsą:

17 Ir išeis; tie, kurie darė „gera, – ^bteisiųjų „prikėlime; ir tie, kurie darė pikta, – neteisiųjų prikėlime.

18 Dabar, tai mus nustebino, nes tai mums buvo duota Dvasios.

19 Ir kol mes apie tai „maštėme, Viešpats palietė mūsų supratimo akis ir jos atsivėrė, ir Viešpaties šlovė sušvito aplink.

20 Ir mes išvydome Sūnaus „šlovę, ^bTėvo „dešinėje, ir gavome jo pilnatvės;

21 ir priešais jo sostą matėme šventus „angelus ir tuos, kurie ^bpašventinti, garbinančius Dievą ir Avinėlį, kurie „garbina jį per amžių amžius.

22 Ir dabar, po daugelio liudijimų, pateiktų apie jį, šis yra visų paskiausias „liudijimas,

kuri pateikiame apie jį, – kad jis ^bgyvena!

23 Nes mes jį „matėme, būtent ^bDievo dešinėje; ir mes girdėjome balsą, liudijantį, kad jis – Tėvo „Viengimis,

24 kad „juo, per jį ir iš jo sukuriami ir buvo sukurti ^bpasauliai, ir jų gyventojai – Dievui užgimę „sūnūs ir dukros.

25 Ir taip pat mes matėme ir liudijame tai, kad Dievo „angelas, kuris turėjo valdžią Dievo akivaizdoje, kuris sukilo prieš Viengimį Sūnų, kuri Tėvas mylėjo ir kuris buvo Tėvo prieglobstyje, buvo numestas žemyn iš Dievo ir Sūnaus akivaizdos,

26 ir buvo pavadintas Pražūtimi, nes dangūs apverkė jį, – jis buvo „Liuciferis, aušros sūnus.

27 Ir mes pažvelgėme, ir štai, jis „puolęs! puolęs, netgi aušros sūnus!

28 Ir kol mes dar tebebuvo Dvasioje, Viešpats mums įsakė užrašyti regėjimą; nes mes matėme Šėtoną, tą senovinę „gyvatę, būtent ^bvelnią, kuris

15a RR Džozefo Smito
Vertimas (DŽSV).

16a Jn 5:28.

b RR Žmogaus Sūnus.

17a RR Darbai.

b ApD 24:15.

c RR Prikėlimas.

19a RR Maštyti.

20a RR Jėzus Kristus –
Jėzaus Kristaus
šlovė.

b RR Dievas,
Dievybė – Dievas
Tėvas.

c ApD 7:56.

21a Mt 25:31;

DS 130:6–7; 136:37.

b RR Pašventinimas.

c RR Garbinimas.

22a RR Liudijimas.

b DS 20:17.

23a RR Jėzus Kristus –
Kristaus
pasirodymai po
mirties.

b RR Dievas, Dievybė
– Dievas
Tėvas.

c Jn 1:14.
RR Viengimis.

24a Hbr 1:1–3;

3 Nef 9:15;

DS 14:9; 93:8–10.

b Moz 1:31–33; 7:30.

RR Sukurti,
sukūrimas.

c ApD 17:28, 29;

Hbr 12:9;

RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.

25a DS 29:36–39;

Moz 4:1–4.

RR Velnias.

26a Iz 14:12–17.

RR Liuciferis.

27a Lk 10:18.

28a Apr 12:9.

b RR Velnias.

‘sukilo prieš Dievą ir siekė užgrobti mūsų Dievo ir jo Kristaus karalystę, –

29 taigi, jis “kariauja su Dievo šventaisiais ir supa juos.

30 Ir mes matėme regėjimą apie kentėjimus tų, su kuriais jis kariavo ir nugalėjo, nes toks Viešpaties balsas pasiekė mus:

31 Taip sako Viešpats apie visus tuos, kurie pažįsta mano galią ir buvo padaryti jos dalininkais, ir leidosi, kad velnio galia būtų “nugalėti ir atsisakytų tiesos, ir paniekintų mano galią, –

32 tai tie, kurie yra “pražūties ^bsūnūs, apie kuriuos aš sakau, kad jiems būtų buvę geriau, kad jie niekada nebūtų gimę;

33 nes jie yra rūstybės indai, pasmerkti kentėti Dievo rūstybę kartu su velniu ir jo angelais amžinybėje,

34 apie kuriuos aš sakiau: nebus “atleidimo nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje,

35 nes jie “išsižadėjo Šventosios Dvasios po to, kai ją gavo, ir išsižadėjo Tėvo Viengimio Sūnaus, sau jį ^bnukryžiaavę ir išstatę viešai paniekai.

36 Tai tie, kurie eis šalin į ug-

nies ir sieros “ežerą, su velniu ir jo angelais,

37 ir vieninteliai, kuriems antroji “mirtis turės kažkiek galios;

38 taip, iš tiesų, “vieninteliai, kurie nebus išpirkti Viešpačiui tinkamu metu, po to, kai iškenčės jo rūstybę.

39 Nes visus likusiuosius mirusiųjų “prikėlimas ^bišves per triumfą ir šlovē ‘Avinėlio, kuris buvo nužudytas, kuris buvo Tėvo prieglobstyje dar prieš sutveriant pasaulius.

40 Ir tai yra “evangelija, geroji naujiena, kurią balsas iš dangaus paliudijo mums, –

41 kad jis atėjo į pasaulį, būtent Jėzus, kad būtų “nukryžiuotas dėl pasaulio ir kad ^bneštų ‘pasaulio nuodėmes, ir kad “pašventintų pasaulį, ir kad jį “išvalytų nuo viso neteisumo;

42 kad per jį galėtų būti “išgelbėti visi, kuriuos Tėvas pavedė jo galiai ir juo sutvėrė;

43 kuris šlovina Tėvą ir išgelbėja visus savo rankų darbus, išskyrus tuos pražūties sūnus, kurie išsižada Sūnaus po to, kai Tėvas jį apreiškė.

44 Todėl jis išgelbėja visus, išskyrus juos – jie eis šalin į

28c RR Karas danguje.

29a Apr 13:7;

2 Nef 2:18; 28:19–23.

31a RR Atsimetimas.

32a DS 76:26;

Moz 5:22–26.

b RR Sūnūs, pražūties.

34a Mt 12:31–32.

RR Atleisti.

35a 2 Pet 2:20–22;

Al 39:6.

RR Neatleistina nuodėmė.

b Hbr 6:4–6;

1 Nef 19:7; DS 132:27.

36a Apr 19:20;

20:10; 21:8;

2 Nef 9:16; 28:23;

Al 12:16–18;

DS 63:17.

37a RR Mirtis, dvasinė.

38a RR Sūnūs, pražūties.

39a RR Prikėlimas.

b T.y. išpirkti (žr. 38 eil.). Visi bus prikelti. Žr.

Al 11:41–45;

RR Atgaivinti.

c RR Jėzus Kristus.

40a 3 Nef 27:13–22.

RR Evangelija;

Išpirkimo planas.

41a RR Nukryžiavimas.

b Iz 53:4–12; Hbr 9:28.

c 1 Jn 2:1–2.

d RR Pašventinimas.

e RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

42a RR Išgelbėjimas.

“nesibaigiančią ^bbausmę, kuri yra begalinė bausmė, kuri yra amžina bausmė, karaliauti su ‘velniu ir jo angelais amžinybėje, kur jų ^dkirminas nemiršta ir ugnis negęsta, kas yra jų kankynė, –

45 ir joks žmogus nežino jos “pabaigos, nei jos vietos, nei jų kankynės;

46 tai nei buvo, nei yra, nei bus apreikšta žmogui, nebent tiems, kurie padaryti jos dalininkais;

47 nors aš, Viešpats, ir parodau tai regėjimu daugeliui, bet tuoj pat vėl tai uždarau;

48 todėl jos pabaigos, pločio, aukščio, “gylis ir nelaimingumo jie nesupranta, nei joks žmogus, išskyrus tuos, kurie ^bpaskirti šiam ‘pasmerkimui.

49 Ir mes išgirdome balsą, sakantį: Užrašykite regėjimą, nes štai, tai yra bedievių kentėjimų regėjimo pabaiga.

50 Ir vėl mes liudijame – nes mes matėme ir girdėjome, ir tai yra Kristaus evangelijos “liudijimas apie tuos, kurie išeis teisiųjų ^bprikėlimo metu, –

51 tai tie, kurie priėmė Jėzaus liudijimą ir “itikėjo jo varda, ir buvo ^bpakrikštyti pagal jo ‘palaidojimo būdą, būdami “palaidoti vandenyje jo vardu, ir tai pagal jo duotą įsakymą,

52 kad per įsakymų vykdymą jie būtų “nuplaunami ir ^bišvalomi nuo visų savo nuodėmių ir gautų Šventąją Dvasią per uždėjimą ‘rankų to, kuris ^dišventintas ir užanspauduotas į šią “galia;

53 ir kurie nugali tikėjimu ir yra “užanspauduoti pažado ^bŠventąja Dvasia, kurią Tėvas išlieja ant visų tų, kurie yra teisūs ir patikimi.

54 Tai tie, kurie yra “Pirmagimio bažnyčia.

55 Tai tie, į kurių rankas Tėvas atidavė “viską, –

56 tai tie, kurie yra “kunigai ir karaliai, kurie gavo jo pilnatvės ir jo šlovės;

57 ir yra Aukščiausiojo “kunigai pagal Melchizedeko tvarką, kuri buvo pagal ^bHenocho tvarką, kuri buvo pagal Viengimio Sūnaus ‘tvarką.

44a DS 19:6–12.

b RR Pasmerkimas, pasmerkimas.

c RR Velnias.

d Iz 66:24;

Mk 9:43–48.

45a DS 29:28–29.

48a Apr 20:1.

b T.y. pasmerkti, nuteisti.

c Al 42:22.

50a RR Liudijimas.

b RR Prikėlimas.

51a DS 20:25–27, 37.

b RR Krikštas, krikštyti.

c DS 128:13.

d Rom 6:3–5.

RR Krikštas, krikštyti – Krikštas panardinant.

52a 2 Nef 9:23;

Mor 8:25–26.

b RR Tyras, tyrumas.

c RR Dovana,

Šventosios Dvasios;

Rankų uždėjimas.

d RR Išventinti,

išventinimas.

e RR Įgaliojimas,

valdžia.

53a RR Užanspauduoti, užanspaudavimas.

b Ef 1:13;

DS 88:3–5.

RR Pažado Šventoji Dvasia.

54a Hbr 12:23;

DS 93:21–22.

RR Pirmagimis.

55a 2 Pet 1:3–4;

DS 50:26–28;

84:35–38.

56a Iš 19:6;

Apr 1:5–6; 20:6.

57a RR Kunigas

(Melchizedeko

kunigystėje).

b Pr 5:21–24.

RR Henochas.

c DS 107:1–4.

58 Todėl, kaip parašyta, jie yra „dievai, būtent ^bDievo ^csūnūs, – 59 todėl ^aviskas yra jų, ar gyvenimas, ar mirtis, ar dabartis, ar ateitis – viskas yra jų, ir jie – Kristaus, ir Kristus – Dievo.

60 Ir jie ^anugalės viską.

61 Todėl joks žmogus ^atenešlovina žmogaus, bet tegul ^bšlovina Dievą, kuris ^cpajungs visus priešus po savo kojomis.

62 Jie ^agyvens Dievo ir jo Kristaus ^bakivaizdoje per amžių amžius.

63 Tai ^atie, kuriuos jis atsives su savimi, kai ^bateis dangaus debesyse ^ckaraliauti žemėje savo žmonėms.

64 Tai tie, kurie turės dalį ^apirmajame prikėlime.

65 Tai tie, kurie išeis teisiųjų ^aprikėlimo metu.

66 Tai tie, kurie atėjo prie ^aSionės ^bkalno ir prie gyvojo Dievo miesto, dangiškosios vietos, švenčiausios iš visų.

67 Tai tie, kurie atėjo prie

nesuskaičiuojamos galybės angelų, prie ^aHenocho ir ^bPirmagimio visuotinio susirinkimo ir bažnyčios.

68 Tai tie, kurių vardai ^aįrašyti danguje, kur Dievas ir Kristus yra visų ^bteisėjas.

69 Tai tie, kurie yra ^ateisūs žmonės, ^bpadaryti tobuli per naujosios ^csandoros tarpininką Jėzų, kuris atliko šį tobulą ^dapmokėjimą praliedamas savo paties ^ckraują.

70 Tai tie, kurių kūnai yra ^acelestialiniai, kurių šlovė – ^bsaulės ^cšlovė, būtent šlovė Dievo, aukščiausiojo iš visų, kurio šlovė aprašoma skliauto saulės pavaizdu.

71 Ir dar, mes matėme ^aterestrialinį pasaulį, ir štai, tai tie, kurie yra terrestrialiniai, kurių šlovė skiriasi nuo Pirmagimio bažnyčios, gavusios Tėvo pilnatvę, šlovės, kaip ^bmėnulio šlovė skiriasi nuo saulės skliaute.

58a Ps 82:1, 6;
Jn 10:34–36.
RR Žmogus, žmonės –
Žmogus gali tapti
toks, kaip
Dangiškasis Tėvas.
b DS 121:32.
RR Dievas, Dievybė.
c RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.
59a Lk 12:42–44;
3 Nef 28:10;
DS 84:36–38.
60a Apr 3:5; 21:7.
61a Jn 5:41–44;
1 Kor 3:21–23.
b 2 Nef 33:6;
Al 26:11–16.
RR Šlovė.
c DS 49:6.
62a Ps 15:1–3; 24:3–4;
1 Nef 15:33–34;

Moz 6:57.
b DS 130:7.
RR Amžinasis
gyvenimas.
63a DS 88:96–98.
RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.
b Mt 24:30.
c DS 58:22.
RR Jėzus Kristus –
Kristaus
tūkstantmetinis
viešpatavimas.
64a Apr 20:6.
65a RR Prikėlimas.
66a RR Sionė.
b Iz 24:23;
Hbr 12:22–24;
Apr 14:1;
DS 84:2; 133:56.
67a DS 45:9–12.
b Hbr 12:23;

DS 76:53–54.
RR Pirmagimis.
68a RR Knyga,
gyvenimo.
b RR Jėzus Kristus –
Teisėjas.
69a DS 129:3; 138:12.
b Mor 10:32–33.
c RR Naujoji ir
nesibaigiančioji
sandora.
d RR Apmokėti,
apmokėjimas.
e RR Kraujas.
70a DS 88:28–29;
131:1–4; 137:7–10.
RR Celestialinė šlovė.
b Mt 13:43.
c DS 137:1–4.
71a DS 88:30.
RR Terestrialinė šlovė.
b 1 Kor 15:40–41.

72 Štai, tai tie, kurie mirė ^bįstatymo;

73 ir taip pat tie, kurie yra žmonių ^advasios, laikytos ^bkalėjime, kurias Sūnus aplankė ir kurioms ^cskelbė ^devangeliją, kad jos galėtų būti teisiamos kaip žmonės kūne;

74 kurie kūne nepriėmė Jėzaus ^aliudijimo, bet priėmė jį vėliau.

75 Tai tie, kurie yra garbingi žemės žmonės, kurie buvo apakinti žmonių gudrumo.

76 Tai tie, kurie gavo jo šlovės, bet ne jo pilnatvės.

77 Tai tie, kurie gauna Sūnaus akivaizdos, bet ne Tėvo pilnatvės.

78 Todėl jie yra terestrialiniai ^akūnai, o ne celestialiniai kūnai, ir skiriasi šlove, kaip mėnulis skiriasi nuo saulės.

79 Tai tie, kurie nėra ^ašaučius Jėzaus liudytojai; todėl jie negauna mūsų Dievo karalystės karūnos.

80 Ir dabar, tai yra pabaiga regėjimo, kuri matėme apie terestrialinius, kuri Viešpats įsakė mums užrašyti, kol dar tebebuvo Dvasioje.

81 Ir dar, mes matėme ^atelestialinių šlovę, kuri yra žemesniųjų šlovė, lygiai kaip žvaigždžių šlovė skiriasi nuo mėnulio skliaute šlovės.

82 Tai tie, kurie nepriėmė nei

Kristaus evangelijos, nei Jėzaus ^aliudijimo.

83 Tai tie, kurie neneigia Šventosios Dvasios.

84 Tai tie, kurie yra numesti į ^apragarą.

85 Tai tie, kurie nebus išpirkti iš ^avelnio iki ^bpaskutinio prikėlimo, kol Viešpats, būtent Kristus ^cAvinėlis užbaigs savo darbą.

86 Tai tie, kurie amžinajame pasaulyje gauna ne jo pilnatvės, bet Šventosios Dvasios per terestrialinių tarnavimą;

87 o terestrialiniai – per celestialinių ^atarnavimą.

88 Ir taip pat telestialiniai tai gauna iš tarnavimo angelų, paskirtų jiems tarnauti, arba paskirtų būti jiems tarnaujančiomis dvasiomis; nes jie bus išgelbėjimo paveldėtojai.

89 Ir taip mes matėme, dangiškajame regėjime, telestialinių šlovę, pranokstančią visoki supratimą;

90 ir nė vienas žmogus jos nepažįsta, išskyrus tą, kuriam Dievas ją apreiskė.

91 Ir taip mes matėme terestrialinių šlovę, visu kuo pranašesnę už telestialinių šlovę, būtent šlove ir jėga, ir galia, ir valdžia.

92 Ir taip mes matėme celestialinių šlovę, visu kuo pranašesnę, – kur Dievas, būtent Tėvas,

72a DS 137:7, 9.

b RR Įstatymas.

73a Al 40:11–14.

RR Dvasia.

b DS 88:99; 138:8.

RR Pragaras;

Išgelbėjimas

mirusiesiems.

c 1 Pet 3:19–20; 4:6;

DS 138:28–37.

d RR Evangelija.

74a RR Liudijimas.

78a 1 Kor 15:40–42.

79a DS 56:16.

81a DS 88:31.

RR Telestialinė

šlovė.

82a DS 138:21.

84a 2 Nef 9:12;

Al 12:11.

RR Pragaras.

85a RR Velnias.

b Al 11:41;

DS 43:18; 88:100–101.

c RR Dievo Avinėlis.

87a DS 138:37.

savo soste karaliauja per amžių amžius;

93 prieš kurio sostą viskas nusilenkia su nuolankiu ^apagarbumu ir šlovina jį per amžių amžius.

94 Tie, kurie gyvena jo ^aakivaizdoje, yra ^bPirmagimio bažnyčia; ir jie mato, kaip patys yra matomi ir ^cpažįsta, kaip patys yra pažinti, būdami gavę jo pilnatvės ir jo ^dmalonės;

95 ir jis daro juos ^alygius jėga ir galia, ir valdžia.

96 Ir celestialinių šlovė yra viena, kaip ^asaulės šlovė yra viena.

97 Ir terestrialinių šlovė yra viena, kaip mėnulio šlovė yra viena.

98 Ir telestialinių šlovė yra viena, kaip žvaigždžių šlovė yra viena; nes kaip viena žvaigždė skiriasi nuo kitos žvaigždės šlove, taip skiriasi vienas nuo kito šlove telestialiniame pasaulyje;

99 nes tai tie, kurie yra ^aPauliaus, Apolo ir Kefo.

100 Tai tie, kurie sakosi esą kai kurie vieno, o kai kurie kito – kai kurie Kristaus, o kai kurie Jono, o kai kurie Mozės, o kai kurie Elijo, o kai kurie Esajo, o kai kurie Izaijo, o kai kurie Henocho;

101 bet nepriėmė evangelijos nei Jėzaus liudijimo, nei prašų, nei ^anesibaigiančios sandoros.

102 Galiausiai, visi šie yra tie, kurie nebus surinkti su šventaisiais, kad būtų ^apagauti aukštyne ^bPirmagimio ^bbažnyčia ir priimti debesin.

103 Tai ^atie, kurie yra ^bmelagiai ir burtininkai, ir ^csvetimautojai, ir paleistuviai, ir visi, kurie myli ir daro melą.

104 Tai tie, kurie kenčia Dievo ^arūstybę žemėje.

105 Tai tie, kurie kenčia amžinosios ugnies ^akerštą.

106 Tai tie, kurie numesti į ^apragarą ir ^bkenčia ^cVisagalio Dievo rūstybę iki laikų ^dpilnatvės, kai Kristus bus ^epajungęs po savo kojomis visus priešus ir bus ^fištobulinęs savo darbą;

107 kai jis perduos karalystę ir pristatys ją Tėvui, be dėmės, sakydamas: Aš nugalėjau ir vienas ^asumyniau ^bvyno spaus-tuvą, būtent Visagalio Dievo rūstybės niršulio vyno spaus-tuvą.

108 Tada jis bus karūnuotas savo šlovės karūna, kad sėdėtų savo galios ^asoste, idant karaliautų per amžių amžius.

109 Bet štai, mes matėme telestialinio pasaulio šlovę ir

93a RR Pagarbumas.

94a DS 130:7.

b RR Pirmagimis.

c 1 Kor 13:12.

d RR Malonė.

95a DS 29:13; 78:5–7;
84:38; 88:107; 132:20.

96a 1 Kor 15:40–41.

99a 1 Kor 3:4–7, 22.

101a RR Naujoji ir
nesibaigiančioji

sandora.

102a 1 Tes 4:16–17;

DS 88:96–98.

b DS 78:21.

103a Apr 21:8;

DS 63:17–18.

b RR Melavimas.

c RR Svetimavimas.

104a RR Pasmerktas,

pasmerktumas.

105a Jud 1:7.

106a RR Pragaras.

b DS 19:3–20.

c DS 87:6.

d Ef 1:10.

e 1 Kor 15:24–28.

f Hbr 10:14.

107a Apr 19:15;

DS 88:106; 133:46–53.

b Pr 49:10–12;

Iz 63:1–3.

108a DS 137:3.

gyventojus, kad šie buvo tokie nesuskaičiuojami, kaip žvaigždės dangaus skliaute, arba kaip smiltys pajūryje;

110 ir išgirdome Viešpaties balsą, sakantį: Visi šie priklaups ir kiekvienas liežuvis „išpažins tam, kuris sėdi soste per amžių amžius;

111 nes jie bus teisiami pagal savo darbus, ir kiekvienas žmogus pagal savo „darbus gaus savo valdas paruošose ^bbuveinėse;

112 ir jie bus Aukščiausiojo tarnai; bet jie negali ateiti ten, „kur Dievas ir Kristus ^bgyvena, pasauliai be galo.

113 Tai pabaiga regėjimo, kuri mes matėme, kuri mums buvo įsakyta užrašyti, kol dar tebebuvome Dvasioje.

114 Bet „didingi ir nuostabūs yra Viešpaties darbai bei jo ka-

ralystės ^bslėpiniai, kuriuos jis parodė mums, kurie pranoksta visoki supratimą šlove ir galia, ir valdžia,

115 kurių jis mums įsakė neužrašyti, kol dar tebebuvome Dvasioje, ir kurių „nevalia žmogui ištarti;

116 ir žmogus „nepajėgus jų atskleisti, nes juos galima pamatyti ir ^bsuprasti tik galia Šventosios Dvasios, kurią Dievas suteikia tiems, kurie jį myli ir skaitina save priešais jį;

117 kuriems jis suteikia šią privilegiją matyti ir žinoti sau patiems;

118 kad Dvasios galia ir pasireiškimu, tebebūdami kūne, jie būtų pajėgūs pakelti jo akivaizdą šlovės pasaulyje.

119 O šlovė ir garbė, ir valdžia tebūna Dievui ir Avinėliui per amžių amžius. Amen.

77 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Hairame, Ohajo valst., 1832 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:253–255). Pranašas rašė „Ryšium su Raštų vertimu aš gavau štai šį Apreiškimo Jonui paaiškinimą“ (History of the Church, 1:253).

1–4 Gyvūnai turi dvasias ir gyvens nemirtingoje žemėje amžinoje palaimoje; 5–7 Šios žemės laikinojo egzistavimo amžius yra 7000 metų; 8–10 Įvairūs angelai atstato evangeliją ir tarnauja žemėje; 11 Šimtas keturiasdešimt keturių tūkstančių užantspaudavimas; 12–14 Kristus

ateis septintojo tūkstantmečio pradžioje; 15 Žydų tautai bus pakelti du pranašai.

K: Kas yra stiklo „jūra, apie kurią Jonas kalba Apreiškimo 4 skyriaus 6 eilutėje?

A: Tai yra ^bžemė savo pašven-

110a Fil 2:9–11;
Mzj 27:31.

111a Apr 20:12–13.
RR Darbai.
^b Jn 14:2;
DS 59:2; 81:6.

112a DS 29:29.
^b Apr 21:23–27.

114a Apr 15:3;
Mrm 9:16–18;
Moz 1:3–5.
^b JokK 4:8.

115a 2 Kor 12:4.
116a 3 Nef 17:15–17;
19:32–34.

^b 1 Kor 2:10–12.
77 1a DS 130:6–9.
^b DS 88:17–20, 25–26.

tintoje, nemirtingoje ir ‘amžinojoje būsenoje.

2 K: Kaip turime suprasti keturis gyvūnus, minimus toje pačioje eilutėje?

A: Tai yra “vaizdingi išsireiškimai, kuriuos apreiškėjas Jonas panaudojo atvaizduoti ^bdangų, Dievo ‘rojų, žmogaus, gyvulių, roplių ir padangių paukščių ^dlaimę; tai, kas dvasiška, panašu į tai, kas laikina; ir tai, kas laikina, panašu į tai, kas dvasiška; žmogaus ‘dvasia panaši į jo kūnišką asmenybę, lygiai kaip ir dvasia ^fgyvulio bei kiekvieno kito kūrinio, kuri sukūrė Dievas.

3 K: Ar keturi gyvūnai reiškia tik pavienius gyvūnus, ar jie vaizduoja klases ir tvarkas?

A: Jie reiškia keturis pavienius gyvūnus, kurie Jonui buvo parodyti, kad išreikštų gyvūnų klasių, jiems paskirtoje sukūrimo tvarkoje ar “sferoje, besidžiaugiančių savo amžina ^bpalaima, šlovė.

4 K: Kaip turime suprasti akis ir sparnus, kuriuos turėjo šie gyvūnai?

A: Jų akys vaizduoja šviesą ir “pažinimą, tai yra, jie pilni pažinimo; ir jų sparnai vaizduoja ^bgalia judėti, veikti ir t.t.

5 K: Kaip turime suprasti Jono paminėtus dvidešimt keturis “vyresniusius?

A: Mes turime suprasti, kad

šie vyresnieji, kuriuos matė Jonas, tai vyresnieji, kurie buvo ^bištikimi tarnystės darbe ir buvo mirę; kurie priklausė ‘septynioms bažnyčioms ir tuo metu buvo Dievo rojuje.

6 K: Kaip turime suprasti Jono matytą knygą, kurios nugarinė pusė buvo “užantspauduota septyniais antspaudais?

A: Mes turime suprasti, kad joje yra apreiškta Dievo valia, ^bslėpiniai ir darbai bei paslėpti jo veiklos, susijusios su šia ‘žeme, per septynis jos gyvavimo, arba laikinojo egzistavimo, tūkstantmečius, dalykai.

7 K: Kaip turime suprasti septynis antspaudus, kuriais ji buvo užantspauduota?

A: Mes turime suprasti, kad pirmasis antspaudas apima “pirmojo tūkstantmečio dalykus, antrasis atitinkamai antrojo tūkstantmečio ir taip toliau iki septintojo.

8 K: Kaip turime suprasti keturis angelus, paminėtus Apreiškimo 7 skyriaus 1 eilutėje?

A: Mes turime suprasti, kad jie yra nuo Dievo atsiųsti keturi angelai, kuriems duota galia keturioms žemės dalims – gelbėti gyvybę ir naikinti; tai tie, kurie turi “nesibaigiančią evangeliją, kad įteiktų kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai; kurie turi galia uždaryti

1c RR Žemė – Galutinė žemės būseną; Celestialinė šlovė.
2a RR Simbolizmas.
b RR Dangus.
c RR Rojus.
d RR Džiaugsmas.
e Etr 3:15–16;

Abr 5:7–8.
RR Dvasia.
f Moz 3:19.
3a DS 93:30; Moz 3:9.
b DS 93:33–34.
4a RR Pažinimas, žinojimas.
b RR Galia.

5a Apr 4:4, 10.
b Apr 14:4–5.
c Apr 1:4.
6a Apr 5:1.
b RR Dievo slėpiniai.
c RR Žemė.
7a DS 88:108–110.
8a Apr 14:6–7.

dangus, užantspauduoti gyvenimui arba numesti žemyn į tamsybės ^bsritis.

9 K: Kaip turime suprasti angelą, pakylantį iš rytų, paminėtą Apreiškimo 7 skyriaus 2 eilutėje?

A: Mes turėtume suprasti, jog angelas, pakylantis iš rytų, yra tas, kuriam duotas gyvojo Dievo antspaudas dvylikai „Izraelio genčių; todėl jis šaukia keturiems angelams, turintiems nesibaigiančią evangeliją, sakydamas: Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol užantspauduosime mūsų Dievo tarnų ^bkaktas. Ir jeigu jūs tai priimsite, tai yra ^cElijas, kuris turėjo ateiti surinkti Izraelio gentis ir viską ^datstatyti.

10 K: Kada turi būti įvykdyta tai, apie ką kalbama šiame skyriuje?

A: Tai turi būti įvykdyta „šeštajame tūkstantmetyje, arba kai bus atplėštas šeštasis antspaudas.

11 K: Kaip turime suprasti „šimtas keturiasdešimt keturių tūkstančių užantspaudavimą iš visų Izraelio genčių, po dvylika tūkstančių iš kiekvienos genties?

A: Mes turime suprasti, kad užantspauduotieji yra ^baukštieji kunigai, išventinti į šventą Dievo tvarką, kad vykdytų nesi-

baigiančią evangeliją; nes tai tie, kurie yra išventinti iš kiekvienos tautos, giminės, liežuvio ir liaudies, išventinti angelų, kuriems duota galia žemės tautoms, kad atvestų į ^cPirmagimio bažnyčią visus, kurie tik panorės ateiti.

12 K: Kaip mes turime suprasti ^atrimitų trimitavimus, paminėtus Apreiškimo 8 skyriuje?

A: Mes turime suprasti, jog kaip Dievas sutvėrė pasaulį per šešias dienas ir septintąją dieną užbaigė savo darbą ir ją ^bpašventino, ir taip pat suformavo žmogų iš žemės ^cdulkių, lygiai taip septintojo tūkstantmečio pradžioje Viešpats Dievas ^dpašventins žemę ir užbaigs žmogaus išgelbėjimą, ir viską ^eteis, ir ^fišpirks viską, išskyrus tai, ko jis nepajungė savo galiai, kai bus viską užantspaudavęs, kad viskas būtų užbaigta; ir septynių angelų trimitų trimitavimai yra jo darbo paruošimas ir užbaigimas septintojo tūkstantmečio pradžioje – kelio paruošimas prieš jo atėjimo metą.

13 K: Kada turi būti atlikta tai, kas aprašyta Apreiškimo 9 skyriuje?

A: Tai turi būti atlikta atplėšus septintąjį antspaudą, prieš Kristaus atėjimą.

14 K: Kaip mes turėtume su-

8b Mt 8:11–12; 22:1–14;
DS 133:71–73.

9a Apr 7:4–8.

b Ez 9:4.

c RR Elijas.

d RR Sugražinimas,
evangelijos.

10a Apr 6:12–17.

11a Apr 14:3–5.

b RR Aukštasis
kunigas.

c DS 76:51–70.

RR Pirmagimis.

12a Apr 8:2.

b Pr 2:1–3;

Iš 20:11; 31:12–17;

Mzj 13:16–19;

Moz 3:1–3; Abr 5:1–3.

c Pr 2:7.

d DS 88:17–20.

e RR Jėzus Kristus –
Teisėjas.

f RR Išpirkti, išpirktas,
išpirkimas.

prasti mažą knygele, kurią „suvalgė Jonas, kaip tai paminėta Apreiškimo 10 skyriuje?

A: Mes turėtume suprasti, kad tai buvo misija ir nuostatas jam, kad ^bsurinktų Izraelio gentis; štai, jis yra Elijas, kuris, kaip parašyta, turi ateiti ir viską ^catstatyti.

15 K: Kaip turėtume suprasti

du „liudytojus Apreiškimo 11 skyriuje?

A: Jie yra du pranašai, kurie bus pakelti ^bžydu tautai „pasukutinėmis dienomis, ^datstatymo metu, ir pranašaus žydams po to, kai šie bus surinkti ir pastatę Jeruzalės miestą savo ^etėvų žemėje.

78 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1832 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:255–257). Viešpats apreiškė Džozefui Smitui tvarką, kad būtų įkurtas sandėlys vargšams. Ne visuomet buvo pageidaujama, kad pasaulis žinotų asmenų, kuriems Viešpats kalbėjo savo apreiškimuose, tikruosius vardus; todėl, spausdinant šį ir kai kuriuos vėlesnius apreiškimus, į brolius buvo kreipiamasi ne jų vardais. Kai būtinybė laikyti asmenų vardus paslapyje praėjo, jų tikrieji vardai vėliau buvo pateikiami skliausteliuose. Kadangi šiandien jau nėra būtinybės vartoti netikrus vardus, dabar čia vartojami tik tikri vardai, pateikti originaliuose rankraščiuose.

1–4 Šventieji turi suorganizuoti ir įkurti sandėlį; 5–12 Išmintingas jų turto naudojimas ves į išgelbėjimą; 13–14 Bažnyčia turi būti nepriklausoma nuo žemiškų įtakų; 15–16 Mykolas (Adomas) tarnauja vadovaujamas Šventojo (Kristaus); 17–22 Palaiminti ištikimieji, nes jie paveldės viską.

VIEŠPATS kalbėjo Džozefui Smitui jaunesniajam, sakydamas: Atidžiai klausykite manęs, – sako Viešpats jūsų

Dievas, – jūs, kurie išsventinti į mano bažnyčios „aukštąją kunigystę, kurie susirinkote drauge; 2 ir paklausykite „patarimo to, kuris jus ^bišsventino iš aukštybės, kuris kalbės į jūsų ausis išminties žodžius, idant išgelbėjimas jums būtų tame, ką jūs priešais mane pateikėte, – sako Viešpats Dievas.

3 Nes iš tiesų sakau jums: atėjo laikas ir dabar visai čia pat; ir štai, reikia mano žmonių „organizacijos sureguliuoti ir

14a Ez 2:9–10; 3:1–4;
Apr 10:10.
b RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
c Mt 17:11.
15a Apr 11:1–14.
b RR Žydai.

c RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.
d RR Sugražinimas, evangelijos.
e Am 9:14–15.
78 1a RR Melchizedeko

kunigystė.
2a RR Patarimas.
b RR Išsventinti, išsventinimas.
3a DS 82:11–12, 15–21.

sutvarkyti ^bsandėlio mano liaudies ^cvargšams reikalus, tiek šioje vietoje, tiek ir ^dSionės žemėje –

4 nuolatinei ir nesibaigiančiai santvarkai ir tvarkai mano bažnyčios labui, kad pastūmėtų reikalą, kurio ėmėtės žmogui išgelbėti ir pašlovinti savo Tėvą, kuris yra danguje;

5 kad galėtumėte būti ^alygūs dangiškų dalykų santykiuose, taip, ir taip pat žemiškų dalykų, idant gautumėte dangiškų dalykų.

6 Nes jei nesate lygūs žemiškuose dalykuose, negalite būti lygūs gaunant dangiškus dalykus;

7 nes jei norite, kad aš daugiau jums vietą ^acelestialiniame pasaulyje, jūs privalote ^bpasiuošti, ^cdarydami tai, ką jums įsakiau ir ko iš jūsų reikalavau.

8 Ir dabar, iš tiesų taip sako Viešpats: reikalinga, kad viską darytumėte mano ^ašlovei, jūs, kurie susijungėte šioje ^btvarkoje;

9 arba, kitais žodžiais, tegul mano tarnas Njuelas K. Vitnis ir mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis, ir mano tarnas Sidnis Rigdonas susėda pasitarti su šventaisiais, esančiais Sionėje;

10 antraip ^aŠėtonas siekia nu-

gręžti jų širdis nuo tiesos, kad jie apaktų ir nesuprastų to, kas jiems paruošta.

11 Todėl aš jums įsakau pasiuošti ir susiorganizuoti pasižadėjimu, arba nesibaigiančia ^asandora, kurios negalima sulaužyti.

12 Ir tas, kuris ją sulaužys, praras savo pareigybę ir padėti bažnyčioje, ir bus perduotas Šėtono ^asmūgiams iki išpirkimo dienos.

13 Štai, tai yra paruošimas, kuriuo aš jus ruošiu, ir pagrindas, ir pavyzdys, kurį jums duodu, per ką jūs galite įvykdyti jums duotus įsakymus;

14 kad per mano apvaizdą, nepaisant ^asuspaudimų, kurie jus užgrius, bažnyčia galėtų stovėti nepriklausoma virš visų kitų kūrinių, esančių žemiau celestialinio pasaulio;

15 kad jūs galėtumėte ateiti prie jums paruoštos ^akarūnos ir būtumėte padaryti daugelio karalysčių ^bvaldovais, – sako Viešpats Dievas, Sionės Šventasis, kuris padėjo ^aAdam Ondi Amano pamatus;

16 kuris jūsų kunigaikščių paskyrė ^aMykolą ir įtvirtino jo kojas, ir pastatė jį aukštybėje, ir davė jam išgelbėjimo raktus, kad veiktų patariamais ir vadovaujamas Šventojo, kuris yra be

3b DS 72:9–10; 83:5–6.

c DS 42:30–31.

RR Gerovės darbas, gerovė.

d DS 57:1–2.

5a DS 49:20.

RR Pašvęsti, pašventimo įstatymas.

7a RR Celestialinė šlovė.

b DS 29:8; 132:3.

c DS 82:10.

8a Moz 1:39.

b DS 92:1.

10a RR Velnias.

11a RR Sandora.

12a 1 Kor 5:5;

DS 82:21; 104:8–10.

14a DS 58:2–4.

15a RR Karūna, vainikas; Išaukštinimas.

b Apr 5:10;

DS 76:56–60; 132:19.

c RR Adomas Ondi Amanas.

16a DS 27:11; 107:54–55.

RR Adomas.

dienu pradžios ar gyvenimo pabaigos.

17 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: esate maži vaikeliai ir kol kas dar nesupratote kokius didelius palaiminimus Tėvas laiko savo rankose ir paruošęs jums;

18 Ir dabar jūs negalite visko „pakelti; tačiau būkite džiugūs, nes aš jus ^bvesiu. Karalystė yra jūsų, ir jos palaiminimai yra jūsų, ir ^camžinybės turtai yra jūsų.

19 Ir tas, kuris viską priima su ^adėkingumu, bus padarytas

šlovingas; ir šios žemės dalykai bus jam pridėti, netgi ^bšimteriopai, taip, su kaupu.

20 Todėl darykite tai, ką jums įsakiau, – sako jūsų Išpirkėjas, būtent Sūnus „Amanas, kuris viską paruošia prieš jus ^bpaimdamas;

21 nes jūs esate Pirmagimio „bažnyčia, ir jis ^bpaims jus debesyje ir kiekvienam paskirs jo dalį.

22 Ir tas, kuris yra ištikimas ir ^aišmintingas ^bprievaizdas, paveldės ^cviską. Amen.

79 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1832 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:257).

1–4 Džeredas Karteris pašaukiamas skelbti evangeliją per Guodėją.

Iš tiesų sakau tau, jog tai mano valia, kad mano tarnas Džeredas Karteris vėl eitų į rytines šalis, su galia „iššventinimo, kuriuo jis buvo iššventintas, iš vietos į vietą ir iš miesto į miestą, skelbdamas didžiai džiaugsmingą gerąją

naujiena, būtent nesibaigiančią evangeliją.

2 Ir aš siųsiu jam „Guodėją, kuris jį mokys tiesos ir kelio, kuriuo jis turės eiti;

3 ir kiek jis ištikimas, tiek aš vėl jį karūnuosiu pėdais.

4 Todėl tedžiūgauja tavo širdis, mano tarne Džeredai Karteri, ir „nebijok, – sako tavo Viešpats, būtent Jėzus Kristus. Amen.

80 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1832 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:257).

18a Jn 16:12;
3 Nef 17:2–3;
DS 50:40.
b DS 112:10.
c RR Amžinasis gyvenimas.
19a Mzj 2:20–21.
RR Dėkingas,

padėkos, dėkojimas.
b Mt 19:29.
20a DS 95:17.
b 1 Tes 4:17.
21a DS 76:53–54.
b DS 88:96–98.
22a DS 72:3–4.
b RR Prievaizdas,

prievaizdavimas.
c DS 84:38.
79 1a DS 52:38.
RR Iššventinti, iššventinimas.
2a Jn 14:26.
RR Guodėjas.
4a DS 68:5–6.

1–5 *Stivenas Barnetas ir Idenas Smitas pašaukiami skelbti ten, kur jie pasirinks.*

Iš tiesų, taip sako Viešpats tau, imano tarne Stivenai Barnetai: eik, eik į pasaulį ir „skelbk evangeliją kiekvienam kūriniui, kurį tik pasieks tavo balso garsas.

2 Ir kadangi nori bendražygio, aš tau duosiu savo tarną Ideną Smitą.

3 Todėl eikite ir skelbkite mano evangeliją, ar į šiaurę, ar į pietus, į rytus ar į vakarus – tai nesvarbu, jūs negalite suklysti.

4 Taigi skelbkite tai, ką girdėjote ir kuo tikrai tikite, ir „žinote, kad tai tiesa.

5 Štai, tai yra valia to, kuris jus „pašaukė, jūsu Išpirkėjo, būtent Jėzaus Kristaus. Amen.

81 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1832 m. kovo mėn. (History of the Church, 1:257–258). Frederikas G. Viljamsas pašauktas aukštuoju kunigu ir Aukštosios Kunigystės Prezidentūros patarėju. Istoriniai užrašai rodo, kad kai 1832 m. kovo mėn. buvo gautas šis apreiškimas, jame Džesis Gausas buvo pašauktas į Džozefo Smito patarėjo pareigybę toje prezidentūroje. Tačiau, jam nebevykdant pareigų taip, kaip derėtų pagal šį paskyrimą, pašaukimas vėliau buvo perduotas Frederikui G. Viljamsui. Apreiškimas (datuotas 1832 m. kovo mėn.) turėtų būti laikomas žingsniu link oficialaus Pirmosios Prezidentūros suorganizavimo, kadangi jame konkrečiai reikalaujama patarėjo pareigybės šioje institucijoje ir aiškinamas šio paskyrimo garbingumas. Brolis Gausas kurį laiką tarnavo, bet 1832 m. gruodžio mėn. buvo pašalintas iš Bažnyčios. Brolis Viljamsas į minėtąją pareigybę buvo išventintas 1833 m. kovo 18 dieną.

1–2 *Pirmoji Prezidentūra visada turi karalystės raktus; 3–7 Jei Frederikas G. Viljamsas bus ištikimas savo tarnystėje, jis turės amžinąjį gyvenimą.*

Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, imano tarne Frederikai G. Viljamsai: klausykis balso to, kuris kalba, Viešpaties, savo Dievo, žodžio ir įsiklausyk į

pašaukimą, kuriuo esi pašauktas, – būtent būti „aukštuoju mano bažnyčios kunigu ir patarėju mano tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam,

2 kuriam aš daviau karalystės „raktus, visada priklausančius Aukštosios Kunigystės^b Prezidentūrai:

3 taigi iš tiesų aš jį pripažįstu ir palaiminsiu jį, taip pat ir

80 1a Mk 16:15.

4a RR Liudijimas.

5a RR Pašaukti, pašauktas Dievo,

pašaukimas.

81 1a RR Aukštasis kunigas.

2a RR Kunigystės

raktai.

b DS 107:8–9, 22.

RR Pirmoji Prezidentūra.

tave, kiek būsi ištikimas patarinėdamas tau paskirtoje pareigybėje, nuolatinėje maldoje balsu ir širdimi, viešumoje ir vienuomoje, taip pat savo tarnystėje – skelbdamas evangeliją gyvųjų žemėje ir tarp savo brolių.

4 Ir tai darydamas, tu darysi didžiausią gerį savo artimui ir pasitarnausi „šlovei to, kuris yra tavo Viešpats.

5 Todėl būk ištikimas, stovėk

pareigybėje, kurią tau paskyriau; „pagelbėk silpniems, pakelk nusvirusias rankas bei^b sustiprink „nusilpusius kelius.

6 Ir jei būsi ištikimas iki galo, turėsi „nemirtingumo ir^b amžinojo gyvenimo karūną^c „buveinėse, kurias aš paruošiau savo Tėvo namuose.

7 Štai, tai yra Alfos ir Omegos, būtent Jėzaus Kristaus, žodžiai. Amen.

82 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Džeksono apygardoje, Misūrio valst., 1832 m. balandžio 26 d. (History of the Church, 1:267–269). Tai įvyko per visuotinę Bažnyčios tarybą, kurioje pranašas Džozefas Smitas buvo palaikytas kaip Aukštosios Kunigystės Prezidentas. Į šią pareigybę jis buvo išventintas anksčiau, aukštųjų kunigų, vyresniųjų ir narių konferencijoje, įvykusioje Amherste, Ohajo valst., 1832 m. sausio 25 d. (žr. DS 75 sk. įvadą). Anksčiau, norint nuslėpti paminėtų asmenų tikruosius vardus, šis apreiškimas buvo spausdinamas su pakeistais vardais (žr. DS 78 sk. įvadą).

1–4 Kur daug duota, daug ir reikalaujama; 5–7 Pasaulyje viešpatauja tamsa; 8–13 Viešpats yra susaistytas, kai mes darome, ką jis sako; 14–18 Sionė turi augti grožiu ir šventumu; 19–24 Kiekvienas žmogus turi siekti naudoti savo artimui.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, Imano tarnai, kad kiek jūs „atleidote vienas kitam jūsų

nusižengimus, tiek ir aš, Viešpats, jums atleidžiu.

2 Tačiau tarp jūsų yra tokių, kurie nepaprastai nusidėjo; taip, būtent „visi jūs nusidėjote; bet iš tiesų sakau jums: nuo šiol saugokitės ir susilaikykite nuo nuodėmės, kad ant jūsų galvų neužgriūtų skaudūs teismai.

3 Nes iš to, kuriam „daug duota, daug ir^b reikalaujama; ir tas, kuris „nusideda prieš didesnę

4a Moz 1:39.

5a Mzj 4:15–16.

b DS 108:7.

c Iz 35:3.

6a RR Nemirtingas, nemirtingumas.

b RR Amžinasis gyvenimas;

Išaukštinimas.

c Jn 14:2–3;

DS 59:2; 106:8.

82 1a Mt 6:14–15;

DS 64:9–11.

2a Rom 3:23.

3a Lk 12:48;

Jok 4:17.

RR Ataskaita,

atsakingas,

atsakomybė.

b RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

c RR Atsimetimas;

Nuodėmė.

“šviesą, gaus didesnę pasmerkimą.

4 Jūs šaukiatės mano vardo dėl “apreiškimų, ir aš jums juos duodu; ir kiek nesilaikote mano žodžių, kuriuos jums duodu, tiek tampate prasižengėliais; ir ^bteisingumas bei teismas yra bausmė, pridėta prie mano įstatymo.

5 Todėl tai, ką sakau vienam, sakau visiems: “budėkite, nes ^bpriešininkas plečia savo valdas, ir ^ctamsa viešpatauja;

6 ir Dievo pyktis išidega prieš žemės gyventojus; ir niekas nedaro gera, nes visi nuklydo nuo “kelio.

7 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: aš, Viešpats, nekaltinsiu jus jokia “nuodėme; eikite savo keliais ir daugiau nebusiudėkite; bet tai sielai, kuri nusideda, sugriš ir ankstesnės ^bnuodėmės, – sako Viešpats jūsų Dievas.

8 Ir dar, sakau jums: aš duodu jums “naują įsakymą, idant suprastumėte mano valią jums;

9 arba, kitais žodžiais, duodu jums nurodymus, kaip turite “elgtis priešais mane, kad tai būtų jūsų išgelbėjimui.

10 Aš, Viešpats, esu “įpareigotas, kai jūs darote, ką aš sakau; bet kai nedarote, ką aš sakau, netenkate pažado.

11 Todėl iš tiesų sakau jums, kad mano tarnams Edvardui Partridžui ir Njuelui K. Vitniui, A. Sidniui Gilbertui ir Sidniui Rigdonui, ir mano tarnui Džozefui Smitui, ir Džonui Vitmeriui, ir Oliveriui Kauderiui, ir V. V. Felpsui, ir Martinui Harisui reikalinga visiems “drauge išipareigoti savo atitinkamuose prievaizdavimuose pasižadėjimu ir sandora, – kurių negalima sulaužyti prasižengimu, tuoj pat neužsitraukiant teismo, –

12 tvarkyti vargšų reikalus ir visa kita, kas susiję su vyskupavimu, tiek Sionės, tiek ir Kirtlando žemėje;

13 nes aš pašvenčiau Kirtlando žemę tinkamu metu Aukščiausiojo šventųjų labai ir Sionės “kuolui.

14 Nes Sionė turi augti grožiu ir šventumu; jos ribos turi būti išplėstos; jos kuolai turi būti sustiprinti; taip, iš tiesų sakau jums: “Sionė turi pakilti ir apsirengti savo ^bgražiaisiais apdais.

15 Todėl aš jums duodu šį įsakymą, kad išipareigotumėte šia sandora, ir tai bus padaryta pagal Viešpaties įstatymus.

16 Štai, čia taip pat mano išmintis jūsų labai.

17 Ir jūs turite būti “lygūs, arba kitais žodžiais, jūs turite turėti lygias teises į turta, kad

3d Jn 15:22–24.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

4a RR Apreiškimas.

b RR Teisingumas.

5a RR Saugoti, sargas, sargybinis.

b RR Vėlnias.

c RR Tamsa, dvasinė.

6a Rom 3:12; DS 1:16.

7a RR Nuodėmė.

b DS 1:32–33; 58:43.

8a Jn 13:34.

9a DS 43:8.

10a Joz 23:14; 1 Kar 8:23;

DS 1:38; 130:20–21.

RR Laiminti,

palaimintas,

palaiminimas;

Paklusnumas,

paklusnus, paklusti.

11a DS 78:3–7, 11–15.

13a Iz 33:20; 54:2.

RR Kuolas.

14a RR Sionė.

b Iz 52:1; DS 113:7–8.

17a DS 51:3.

RR Pašvesti,

pašventimo

įstatymas.

galėtumėte gerai tvarkyti savo prievaizdavimų reikalus, kiekvienas žmogus pagal savo norus ir savo reikmes, kiek jo norai teisingi;

18 Ir visa tai – gyvojo Dievo bažnyčios labui, kad kiekvienas žmogus vystytų savo „talentą, kad kiekvienas žmogus įgytų kitus talentus, taip, netgi šimteriopai, idant tai būtų įmesta į Viešpaties ^bsandėlių, idant tap-tų visos bažnyčios bendra nuosavybe –

19 kiekvienas žmogus siekdamas naudos savo artimui ir viską darydamas su „akimi, pašvęsta vien Dievo šlovei.

20 Šią „tvarką aš paskyriau būti nesibaigiančia tvarka jums

ir jūsų darbo tęsėjams, kiek nenusidedate.

21 O su siela, kuri nusideda šiai sandorai ir užkietina prieš ją savo širdį, bus pasielgta pagal mano bažnyčios įstatymus, ir ji bus perduota Šetono „smūgiams iki išpirkimo dienos.

22 Ir dabar, iš tiesų sakau jums, ir tai išmintis: neteisioji mama darykite sau draugų, ir jie jūsų nesunaikins.

23 Teismą palikite man vienam, nes jis mano, ir aš „atmokėsiu. Ramybė jums; mano palaiminimai tepasilieka su jumis.

24 Nes tikrai „karalystė vis dar jūsų ir bus per amžius, jeigu jūs neatpulsite nuo savo tvirtumo. Būtent taip. Amen.

83 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Independense, Misūrio valst., 1832 m. balandžio 30 d. (History of the Church, 1:269–270). Šis apraiškimas gautas, pranašui posėdžiaujant pasitarime su broliais.

1–4 Moterys ir vaikai turi teisę būti išlaikomi savo vyrų ir tėvų; 5–6 Našlės ir našlaičiai turi teisę būti išlaikomi Bažnyčios.

Iš tiesų, taip sako Viešpats, papildydamas bažnyčios įstatymus, susijusius su moterimis ir vaikais, priklausančiais bažnyčiai, kurie „neteko savo vyrų ar tėvų:

2 moterys turi „teisę būti išlai-

komos savo vyrų, kol jie bus paimti; ir jeigu jos nėra prasižengėlės, jos turės bendrystę bažnyčioje.

3 O jeigu jos neištikimos, jos nebeturės bendrystės bažnyčioje; tačiau jos gali pasilikti savo paveldus pagal šalies įstatymus.

4 Visi „vaikai turi teisę būti išlaikomi savo gimdytojų iki pilnametystės.

18a Mt 25:14–30;
DS 60:13.
RR Dovana;
Dovanos, Dvasios.
^b DS 42:30–34, 55;
119:1–3.
RR Sandėlis.

19a DS 88:67.
RR Akis, akys.
20a RR Vienybės tvarka.
21a DS 104:8–10.
23a Rom 12:19;
Mrm 3:15.
24a Lk 12:32;

DS 64:3–5.
RR Dievo karalystė,
arba dangaus
karalystė.
83 1a Jok 1:27.
2a 1 Tim 5:8.
4a Mzj 4:14.

5 Ir po to, jie turi teisę kreiptis į bažnyčią, arba, kitais žodžiais, į Viešpaties „sandėlių, jeigu jų tėvai neturi iš ko duoti jiems paveldus.

6 Ir sandėlis bus išlaikomas iš to, ką pašventė bažnyčia; ir „našlės bei našlaičiai bus aprūpinami, kaip ir ^bvargšai. Amen.

84 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1832 m. rugsėjo 22 ir 23 dienomis (History of the Church, 1:286–295). Rugsėjo mėnesį vyresnieji pradėjo grįžti iš savo misijų rytinėse valstijose ir atsiskaitinėti už savo darbus. Būtent jiems būnant drauge, tuo džiaugsmingu metu ir buvo gautas šis pranešimas. Pranašas jį priskyrė prie apraiškimų apie kunigystę.

1–5 Naujoji Jeruzalė ir šventykla bus pastatytos Misūrio valstijoje; 6–17 Pateikta kunigystės linija nuo Mozės iki Adomo; 18–25 Aukštesnioji kunigystė turi Dievo pažinimo raktą; 26–32 Žemesnioji kunigystė turi angelų tarnavimo ir paruošiamosios evangelijos raktą; 33–34 Vyras gauna amžinąjį gyvenimą per kunigystės priesaiką ir sandorą; 45–53 Kristaus Dvasia apšviečia žmones, o pasaulis skendi nuodėmėje; 54–61 Šventieji turi liudyti apie tai, ką jie gavo; 62–76 Jie turi skelbti evangeliją, ir tai lydės ženklai; 77–91 Vyresnieji turi išeiti be piniginių ar kelionmaišio, ir Viešpats pasirūpins jų poreikiais; 92–97 Marai ir prakeikimai laukia tų, kurie atmeta evangeliją; 98–102 Duota nauja giesmė apie Sionės išpirkimą; 103–110 Tegul kiekvienas žmogus stovi savo pareigybėje ir dirba savo pašaukime; 111–120

Viešpaties tarnai turi skelbti apie paskutiniųjų dienų išnaikinimo bjaurastį.

JĖZAUS Kristaus apraiškimas savo tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam ir šešioms vyresniesiems, kai jie suvienijo savo širdis ir „pakėlė savo balsus aukštybėn.

2 Taip, Viešpaties žodis apie jo bažnyčią, įkurtą paskutinėmis dienomis, idant būtų „sugražinta jo liaudis, kaip jis yra kalbėjęs savo ^bpranašų burna, ir kad jo „šventieji būtų surinkti stovėti ant Sionės „kalno, kuris bus „Naujosios Jeruzalės miestas, –

3 miestas, kuris bus pastatytas Misūrio valstijos vakariniame pakraštyje, pradedant nuo „šventyklos sklypo, nurodyto Viešpaties pirštu, ir pašventas Džozefo Smito jaunesniojo ir

5a DS 78:3.
RR Sandėlis.
6a RR Našlė.
b Mzj 4:16–26;
Hel 4:11–13;
DS 42:30–39.
RR Vargšai.

84 1a RR Malda.
2a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
b ApD 3:19–21.
c RR Šventasis.
d Iz 2:2–5; Hbr 12:22;
Apr 14:1;

DS 76:66; 84:32;
133:18, 56.
e Etr 13:2–11;
DS 42:8–9; 45:66–67;
TT 1:10.
RR Naujoji Jeruzalė.
3a DS 57:3.

kitų, kuriais Viešpats buvo labai patenkintas, ranka.

4 Iš tiesų tai yra Viešpaties žodis, kad „Naujosios Jeruzalės miestą pastatys šventųjų susirinkimas, pradedant nuo šios vietos, būtent vietos, kur stovės ^bšventykla, kuri bus pastatyta šioje kartoje.

5 Nes iš tiesų visa ši karta nepraeis, kol bus pastatyti namai Viešpačiui, ir ant jų bus debesis, kuris bus būtent Viešpaties „šlovė, kuri pripildys namus.

6 Ir Mozės sūnūs – pagal šventąją kunigystę, kurią jis gavo po savo uošvio „Jetro ^branka;

7 ir Jetras ją gavo po Kalebo ranka;

8 ir Kalebas ją gavo po Elihuvo ranka;

9 ir Elihuvas – po Jeremio ranka;

10 ir Jeremis – po Gado ranka;

11 ir Gadas – po Esajo ranka;

12 ir Esajas ją gavo po Dievo ranka.

13 Esajas taip pat gyveno Abraomo dienomis, ir šis jį palaimino –

14 „Abraomas, kuris gavo kunigystę iš ^bMelchizedeko, kuris ją gavo per savo tėvų liniją, netgi iki ^cNojaus;

15 ir nuo Nojaus iki „Henocho per jų tėvų liniją;

16 ir nuo Henocho iki „Abelio, nužudyto dėl savo brolio ^bsuo-kalbio, kuris kunigystę ^cgavo pagal Dievo įsakymus, ranka savo tėvo ^dAdomo, kuris buvo pirmasis žmogus, –

17 ši „kunigystė tęsiasi Dievo bažnyčioje per visas kartas ir yra be dienų pradžios ir metų pabaigos.

18 Ir Viešpats taip pat patvirtino „kunigystę ^bAaronui ir jo sėklai, per visas jų kartas; ši kunigystė taip pat tęsiasi ir ^cgyvuoja per amžius kartu su kunigyste, kuri yra pagal švenčiausiąją Dievo tvarką.

19 Ir ši aukštesnioji kunigystė vykdo evangeliją ir turi karalystės „slėpinių raktą, būtent Dievo ^bpažinimo raktą.

20 Todėl jos „apeigose apsi-reiškia dieviškumo galia.

21 Ir be jos apeigų bei kunigystės „įgaliojimo dieviškumo galia neapsireiškia žmonėms kūne;

22 nes be to joks „žmogus negali pamatyti Dievo veido, būtent Tėvo, ir likti gyvas.

23 Dabar, to „Mozė aiškiai mokė Izraelio vaikus tyruose ir stropiai stengėsi ^bpašventinti

4a RR Naujoji Jeruzalė.

b RR Šventykla,
Viešpaties namai.

5a DS 45:67; 64:41–43;
97:15–20; 109:12, 37.

6a RR Jetras.

b RR Rankų
uždėjimas.

14a RR Abraomas.

b RR Melchizedekas.

c RR Nojus, biblinis
patriarchas.

15a RR Henochas.

16a RR Abelis.

b Moz 5:29–32.

c DS 107:40–57.

d RR Adomas.

17a Al 13:1–19;

Abr 2:9, 11.

RR Melchizedeko
kunigystė.

18a RR Aaronas

kunigystė.

b RR Aaronas, Mozės

brolis.

c DS 13:1.

19a DS 63:23; 107:18–19.

RR Dievo slėpiniai.

b Abr 1:2.

20a RR Apeigos,
nuostatai.

21a RR Įgaliojimas,
valdžia; Kunigystė.

22a DS 67:11.

23a Iš 19:5–11; 33:11.

b RR Pašventinimas.

savo liaudį, kad jie galėtų ‘matyti Dievo veidą;

24 bet šie ‘užkietino savo širdis ir negalėjo išverti jo akivaizdos; todėl Viešpats savo ^brūstybėje – nes užsidegė jo pyktis prieš juos – prisiekė, kad jie ‘neįeis į jo atilsį, kol buvo tyruose; o tas atilsis yra jo šlovės pilnatvė.

25 Todėl jis paėmė iš jų ‘Možę ir taip pat šventąją ^bkunigystę;

26 ir pasiliko žemesnioji ‘kunigystė, kuri turi angelų ^btarnavimo ir paruošiamosios evangelijos ‘raktą;

27 ši evangelija yra ‘atgailos ir ^bkrikšto, ir nuodėmių ‘atleidimo, ir ‘kūniškų įsakymų ‘įstatymo evangelija, kurią užsirištinęs Viešpats paliko Aaronui namams tarp Izraelio vaikų iki ‘Jono, kurį Dievas pakėlė ‘kupiną Šventosios Dvasios nuo pat jo motinos iščių.

28 Nes jis buvo pakrikštytas dar vaikystėje ir aštuonių dienų amžiaus buvo Dievo angelo iššventintas į šią galią, kad sugriautų žydų karalystę ir ‘ištiesintų Viešpaties kelią priešais jo žmonių veidus, kad juos paruoštų Viešpaties, į

kurio ranką atiduota ^bvisa galia, atėjimui.

29 Ir dar, vyresniojo ir vyskupo pareigybės yra būtini ‘priedai, priklausantys aukštajai kunigystei.

30 Ir dar, mokytojo ir diakono pareigybės yra būtini priedai, priklausantys žemesniajai kunigystei, kuri buvo patvirtinta Aaronui ir jo sūnams.

31 Todėl, kaip sakiau dėl Mozės sūnų, – nes Mozės sūnūs ir taip pat Aaronui sūnūs atnašaus ‘priimtina atnašą ir auką Viešpaties namuose, kurie bus pastatyti Viešpačiui šioje kartoje, pašventintoje ^bvietoje, kaip aš paskyriau, –

32 ir Mozės bei Aaronui sūnūs bus pripildyti Viešpaties ‘šlovės ant Sionės ^bkalno Viešpaties namuose; ir jų sūnūs esate jūs ir taip pat daugelis, kuriuos aš pašaukiau ir pasiunčiau statyti mano ‘bažnyčios.

33 Nes kurie tik yra ‘ištikimi, kad gautų šias dvi ^bkunigystes, apie kurias kalbėjau, ir išauškintų savo pašaukimą, tie ‘pašventinami Dvasia jų kūnams atnaujinti.

23c Iš 24:9–11;
DS 93:1.

24a Iš 20:18–21; 32:8;
Pak[įst 9:23;
1 Nef 17:30–31, 42.
b Ps 95:8; Hbr 3:8–11;
JokK 1:7–8;
Al 12:36.
c DžSV, Iš 34:1–2;
Sk 14:23;
Hbr 4:1–11.

25a Pak[įst 34:1–5.
b RR Melchizedeko
kunigystė.

26a RR Aaronui kunigystė.
b DS 13:1.

c DS 107:20.
27a RR Atgailauti, atgaila.
b RR Krikštas, krikštyti.
c RR Nuodėmių
atleidimas.
d Hbr 7:11–16.
e RR Mozės įstatymas.
f RR Jonas Krikštytojas.
g Lk 1:15.

28a Iz 40:3; Mt 3:1–3;
Jn 1:23.
b Mt 28:18; Jn 17:2;

1 Pet 3:22;
DS 93:16–17.

29a DS 107:5.
31a DS 128:24.
b DS 57:3.
32a RR Šlovė.
b Hbr 12:22;
DS 76:66; 84:2;
133:56.
c RR Bažnyčia, Jėzaus
Kristaus.
33a RR Vertas, vertumas.
b RR Kunigystė.
c RR Pašventinimas.

34 Jie tampa Mozės ir Aarono sūnumis bei „Abraomo ^bsėkla ir Dievo bažnyčia, ir karalyste, ir išrinktaisiais.

35 Ir taip pat visi tie, kurie priima šią kunigystę, priima mane, – sako Viešpats;

36 nes tas, kuris priima mano tarnus, „priima mane;

37 o tas, kuris „priima mane, priima mano Tėvą;

38 ir tas, kuris priima mano Tėvą, priima mano Tėvo karalystę; todėl „viskas, ką turi mano Tėvas, bus atiduota jam.

39 Ir tai – pagal kunigystei priklausančias „priesaiką ir sandorą.

40 Todėl visi, kurie priima kunigystę, priima šią mano Tėvo priesaiką ir sandorą, kurių jis negali sulaužyti, nė jos negali būti pašalintos.

41 Bet kurie tik „sulaužys šią sandorą po to, kai ją priėmė, ir visiškai nuo jos nusigręš, tiems ^bnebus atleistos nuodėmės nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje.

42 Ir vargas visiems tiems, kurie neateina į šią kunigystę, kurią gavote, kurią dabar patvirtinu jums, šiandien esantiems, savo paties balsu iš

dangu; ir netgi daviau dangiškiems pulkams ir savo „angelams įpareigojimą dėl jūsų.

43 Ir dabar aš jums įsakau: saugokitės, stropiai „dėmėkitės amžinojo gyvenimo žodžius.

44 Nes jūs „gyvensite kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos.

45 Nes Viešpaties „žodis yra tiesa, ir kas tik yra ^btiesa, yra šviesa, ir kas tik yra šviesa, yra Dvasia, būtent Jėzaus Kristaus Dvasia.

46 Ir Dvasia „apšviečia ^bkiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį; ir Dvasia visame pasaulyje apšviečia kiekvieną žmogų, kuris įsiklauso į Dvasios balsą.

47 Ir kiekvienas, kuris įsiklauso į Dvasios balsą, ateina pas Dievą, būtent Tėvą.

48 Ir Tėvas „moko jį apie ^bsandorą, kurią jis atnaujino ir patvirtino jums, kuri jums patvirtinta jūsų labui, ir ne tik jūsų, bet viso pasaulio labui.

49 Ir visas „pasaulis skendi nuodėmėje bei dejuoja ^btamsoje ir nuodėmės vergijoje.

50 Ir iš to jūs galite žinoti, kad jie yra „nuodėmės ^bvergiijoje, – kadangi jie neateina pas mane.

51 Nes kas tik neateina pas

34a DS 132:30–32.

RR Abraomo sandora.

b Gal 3:29; Abr 2:9–11.

RR Abraomas –

Abraomo sėkla.

c RR Išrinktieji.

36a Mt 10:40–42;

Lk 10:16; DS 112:20.

37a Jn 13:20.

38a Lk 12:43–44;

Rom 8:32; Apr 21:7;

3 Nef 28:10;

DS 132:18–20.

RR Išaukštinimas.

39a RR Kunigystės

priesaika ir sandora.

41a RR Atsimetimas.

b DS 76:34–38; 132:27.

42a DS 84:88.

43a 1 Nef 15:23–25;

DS 1:14.

44a Paklšt 8:3;

Mt 4:4;

DS 98:11.

45a Ps 33:4.

RR Dievo žodis.

b RR Tiesa.

46a RR Sąžinė; Šviesa,

Kristaus šviesa.

b Jn 1:9; DS 93:2.

48a RR Įkvėpimas,

įkvėpti.

b RR Sandora; Naujoji

ir nesibaigiančioji

sandora.

49a 1 Jn 5:19.

b RR Tamsa, dvasinė.

50a RR Nuodėmė.

b Gal 4:9.

mane, tas yra nuodėmės vergijoje.

52 Ir kas tik nepriima mano balso, tas nepažįsta „mano balso ir nėra mano.

53 Ir taip jūs galite pažinti, kuris teisus, o kuris nelabas, ir žinoti, kad netgi dabar visas „pasaulis ^bdejuoja ^cnuodėmėje ir tamsoje.

54 Ir jūsų protai praeityje buvo aptemdyti dėl „netikėjimo ir dėl to, kad atsainiai elgėtės su tuo, ką gavote, –

55 ši „tuštybė ir netikėjimas visą bažnyčią atvedė į pasmerkimą.

56 Ir šis pasmerkimas yra ant Sionės vaikų, būtent visų.

57 Ir jie pasiliks šitame pasmerkime, kol neatgailaus ir neprisimins naujosios „sadoros, būtent Mormono ^bKnygos ir ^cankstesniųjų įsakymų, kuriuos jiems daviau, kad ne tik kalbėtų, bet ir ^ddarytų pagal tai, ką aš užrašiau, –

58 kad jie neštų vaisius, deramus jų Tėvo karalystei; kitaip lieka rykštė ir teismas, kad būtų išlieti ant Sionės vaikų.

59 Nes argi karalystės vaikai terš mano šventą žemę? Iš tiesų sakau jums: ne.

60 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums,

dabar girdintiems mano „žodžius, kurie yra mano balsas: palaiminti jūs, kiek tai priimate;

61 nes aš „atleisiu jums jūsų nuodėmes su šiuo įsakymu: likite pastovūs mintimis, ^brimtimi ir maldos dvasia, liudydami visam pasauliui apie tai, kas jums pranešta.

62 Todėl „eikite į visą pasaulį, o į ten, kur negalite nueiti, siųskite, idant liudijimas eitų iš jūsų į visą pasaulį, kiekvienam kūriniui.

63 Ir kaip aš sakiau savo apaštalams, lygiai taip sakau jums, nes jūs esate mano „apaštalai, būtent Dievo aukštieji kunigai; jūs esate tie, kuriuos mano Tėvas yra man ^bdavęs; jūs esate mano ^cdraugai;

64 todėl, kaip sakiau savo apaštalams, taip sakau ir jums, kad kiekviena „siela, kuri ^btiki jūsų žodžiais ir priima krikštą vandeniui nuodėmėms ^catleisti, gaus ^dŠventąją Dvasią.

65 Ir tikinčiuosius lydės tokie „ženklai:

66 mano vardu jie darys daug nuostabių ^adarbų;

67 mano ^avardu jie išvarinės velnius;

68 mano vardu jie ^agydys ligonius;

52a Jn 10:27.

53a RR Pasaulis.

b Rom 8:22; Moz 7:48.

c RR Pasaulietiškas.

54a RR Netikėjimas.

55a RR Tuščias, tuštybė.

57a Jer 31:31–34.

b RR Mormono Knyga.

c 1 Nef 13:40–41.

d Jok 1:22–25;

DS 42:13–15.

60a DS 18:34–36.

61a Dan 9:9.

RR Atleisti.

b DS 43:34; 88:121; 100:7.

62a Mk 16:15; DS 1:2–5.

RR Misionieriškas darbas.

63a RR Apaštalas.

b 3 Nef 15:24;

DS 50:41–42.

c Jn 15:13–15; DS 93:45.

64a RR Saulius.

b Mk 16:15–16.

RR Tikėjimas, tikėti.

c RR Nuodėmių atleidimas.

d RR Dovana, Šventosios Dvasios.

65a Mk 16:17–18.

RR Ženklas.

66a RR Darbai.

67a Mt 17:14–21.

68a RR Išgydyti, išgydymai.

69 mano vardu jie atvers aklų-
jų akis ir atvers kurčiųjų ausis;

70 ir nebylio liežuvis kalbės;

71 ir jei koks žmogus užduos
jiems „nuodu, jiems tai nepa-
kenks;

72 ir gyvatės nuodai neturės
galios jiems pakenkti.

73 Bet aš duodu jiems įsakymą:
jie „nesididžiuos tuo, nė nekal-
bės apie tai priešais pasaulį;
nes tai duota jums jūsų naudai
ir išgelbėjimui.

74 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
tie, kurie netiki jūsų žodžiais ir
nepriima „krikšto vandenyje
mano vardu jų nuodėmėms
atleisti, kad gautų Šventąją
Dvasią, bus ^bpasmerkti ir neateis
į mano Tėvo karalystę, kur
mano Tėvas ir aš esu.

75 Ir šis apreiškimas jums ir
įsakymas galioja nuo šios pat
valandos visam pasauliui, ir
evangelija yra visiems, kurie
jos dar nepriėmė.

76 Bet iš tiesų sakau visiems
tiems, kuriems buvo duota ka-
ralystė: nuo jūsų ji turi būti
skelbiama jiems, kad jie atgai-
lautų dėl savo ankstesnių piktų
darbų; nes reikia papriekaiš-
tauti jiems dėl jų piktų neti-
kinčių širdžių, o jūsų broliams
Sionėje – dėl jų maištavimo
prieš jus tuo metu, kai jus
pasiunčiau.

77 Ir dar aš sakau jums, mano

draugai, nes nuo šiol vadinsiu
jus draugais: reikalinga, kad aš
jums duočiau šį įsakymą, kad
jūs taptumėte tokie, kaip mano
draugai tomis dienomis, kuo-
met aš buvau su jais, keliauda-
mas skelbti evangelijos savo
galia;

78 nes aš jiems neleidau turėti
„piniginės ar kelionmaišio, nė
dvejų apsiaustu.

79 Štai, aš siunčiu jus išbandy-
ti pasaulio, ir darbininkas ver-
tas savo „užmokesčio.

80 Ir kiekvieno žmogaus, ku-
ris eis ir „skelbs šią karalystės
^bevangeliją, ir išliks ištikimas
visame kame, protas nepavargs
ir neaplems, kūnas, galūnės ar
sąnariai nepavargs; ir net „plau-
kas nuo jo galvos nenukris
žemėn nepastebėtas. Ir jie neis
alkani ar ištroškė.

81 Todėl „nesirūpinkite rytdie-
na – ką valgysite ar ką gersite,
ar kuo vilkėsite.

82 Nes pažiūrėkite į lauko
lelijas, kaip jos auga: jos nei
pluša, nei verpia; o pasaulio
karalystės, visoje savo šlovėje
nėra taip pasipuošusios kaip
bet kuri iš jų.

83 Nes jūsų „Tėvas, kuris yra
danguje, ^bžino, kad jums viso
to reikia.

84 Todėl tegul rytojus „rūpinasi
savo reikalais.

85 Ir nesirūpinkite iš anksto,

71a Mk 16:18;
ApD 28:3–9;
DS 24:13; 124:98–100.

73a DS 105:24.
RR Išdidumas.

74a 2 Nef 9:23;
DS 76:50–52.

RR Krikštas,
krikštyti – Krikštas
būtinai.

^b Jn 3:18.

78a Mt 10:9–10; DS 24:18.

79a DS 31:5.

80a RR Misionieriškas

darbas.

^b RR Evangelija.

^c Lk 21:18.

81a Mt 6:25–28.

83a RR Tėvas danguje.

^b Mt 6:8.

84a Mt 6:34.

“ką sakysite; bet nuolat ^bkraukitės savo protuose gyvenimo žodžius, ir reikiamą valandą jums bus ‘duota ta dalis, kuri bus skirta kiekvienam žmogui.

86 Todėl tegul nė vienas iš jūsų, kurie eina skelbti šios karalystės evangelijos – nes šis išsakymas skirtas visiems ‘ištikimiesiems, kuriuos bažnyčioje Dievas pašaukė tarnystėn, – nuo šiol neima pinigines ar kelionmaišio.

87 Štai, aš ‘išsiunčiu jus papekti pasaulio dėl visų jų neteisių darbų ir mokyti juos apie ateinantį teismą.

88 Ir kas jus ‘priims, ten būsiu ir aš, nes aš eisiu prieš jūsų veidą. Aš būsiu jūsų dešinėje ir jūsų kairėje, ir mano Dvasia bus jūsų širdyse, ir mano ^bangelai aplink jus, kad jus palaikytų.

89 Kas priima jus, priima mane; ir tas jus pamaitins ir aprens, ir duos jums pinigų.

90 Ir tas, kuris jus pamaitina ar aprenčia, ar duoda jums pinigų, jokiū būdu ‘nepraras savo atlygio.

91 Ir tas, kuris šito nedaro, nėra mano mokinyš; iš šito pažinsite ‘mano mokinius.

92 Tas, kuris jūsų nepriima, eikite nuo jo patys vieni ir ‘apsi-

valykite kojas būtent vandeniu, tyru vandeniu, ar per karštį, ar per šaltį, ir paliudykite apie tai savo Tėvui, kuris danguje, ir nebesugrįžkite pas tą žmogų.

93 Ir į kokį tik kaimą ar miestą įeisite, elkitės panašiai.

94 Tačiau ieškokite stropiai ir negailėkite jėgų; ir vargas tiems namams ar tam kaimui, ar miestui, kurie atmes jus ar jūsų žodžius, ar jūsų liudijimą apie mane.

95 Vargas, aš sakau vėl, tiems namams ar tam kaimui, ar miestui, kurie atmes jus ar jūsų žodžius, ar jūsų liudijimą apie mane;

96 nes aš, ‘Visagalis, uždėjau savo ranką ant tautų, kad jas ^bnuplakčiau už jų ‘nelabumą.

97 Ir užeis marai, ir jie nebus paimti nuo žemės, kol užbaigsiu savo darbą, kuris bus ‘sutrumpintas teisme, –

98 kol visi išlikusieji pažins mane, netgi nuo mažiausio iki didžiausio, ir bus pripildyti Viešpaties pažinimo bei ‘pamatys akis į akį ir pakels savo balsą, ir balsu drauge ^bgiedos šią naują giesmę, sakydami:

99 Viešpats atstatė Sionę; Viešpats ‘išpirko savo liaudį, ^bIzraelį,

85a Mt 10:19–20;

Lk 12:11–12;

DS 100:6.

^b 2 Nef 31:20;

Al 17:2–3;

DS 6:20; 11:21–26.

RR Mąstyti.

c RR Mokyti, mokytojas – Mokyti su Dvasia.

86a Mt 24:44–46;

DS 58:26–29;

107:99–100.

87a RR Misionieriškas darbas.

88a Mt 10:40; Jn 13:20.

^b DS 84:42.

RR Angelai.

90a Mt 10:42; Mk 9:41.

91a Jn 13:35.

92a Mt 10:14; Lk 9:5;

DS 60:15.

96a RR Visagalis.

^b DS 1:13–14.

c RR Nelabas, nelabumas.

97a Mt 24:22.

98a Iz 52:8.

^b Ps 96:1; Apr 15:3;

DS 25:12; 133:56.

RR Giedoti.

99a Apr 5:9; DS 43:29.

^b RR Izraelis.

Pagal "išrinkimą" ^amalone,
Įgyvendintą dėl jų tėvų tikėjimo
ir "sandoros.

100 Viešpats išpirko savo
liaudį;

Ir Šėtonas "surištas, ir laikas
nebeegzistuoja.

Viešpats viską surinko į ^bviena.
Viešpats atvedė "Sionę iš
viršaus.

Viešpats ^datvedė Sionę iš
apačios.

101 "Žemė kankinasi skausmuose
ir pagimdė savo stiprybę;

Ir tiesa įkurta jos viduje;

Ir dangūs šypsosi jai;

Ir ji aprenpta savo Dievo
^bšlove;

Nes jis stovi savo liaudies
vidury.

102 Šlovė ir garbė, ir galia, ir
galybė

Tebus skirta mūsų Dievui; nes
jis kupinas "gailėstingumo,
Teisingumo, malonės ir tiesos,
ir ^bramybės,

Per amžių amžius, Amen.

103 Ir dar, iš tiesų, iš tiesų sakau
jums: reikalinga, kad kiekvienas
vyras, kuris išeina skelbti
mano nesibaigiančios evangelijos,
jeigu jis turi šeimą ir dovanai
gauna pinigų, siųstų juos jai
arba juos panaudotų jos labui,
kaip Viešpats jam nurodys, nes
taip man atrodo tinkama.

104 Ir tegul visi neturintys šeimų,
kurie gauna "pinigų, siunčia
juos vyskupui Sionėje arba
vyskupui Ohajo valstijoje, kad
jie būtų pašvęsti apreiškimams
paskelbti ir išspausdinti bei
Sionei įtvirtinti.

105 Ir jei koks nors žmogus
duos kuriam nors iš jūsų apsiaustą
ar kostiumą, nusirenkite
seną ir numeskite jį ^avargšui, ir
eikite savo keliu džiaugdamiesi.

106 Ir jei kuris iš jūsų būtų
stiprus Dvasia, tegul jis ^apasiima
su savimi silpną, kad šis ugdytųsi
su visu ^bromumu, kad jis
taip pat taptų stiprus.

107 Todėl pasiimkite su savimi
tuos, kurie išventinti į "žemesniąją
kunigystę, ir siųskite juos
prieš save susitarti dėl susitikimų
ir paruošti kelio, ir dalyvauti
susitikimuose, kuriuose jūs
patys negalite dalyvauti.

108 Štai, taip mano apaštalai
senovės dienomis statė man
mano bažnyčią.

109 Todėl tegul kiekvienas
žmogus stovi savo pareigybėje
ir darbuojasi savo pašaukime; ir
tegul galva nesako kojoms, kad
jai kojos nereikalingos; nes kaip
gi be kojų galės stovėti kūnas?

110 Taip pat kūnui reikia
kiekvieno "nario, kad visi būtų
ugdomi drauge, idant būtų
išlaikyta tobula sistema.

99c RR Išrinkimas.
d RR Malonė.

e RR Abraomo
sandora.

100a Apr 20:2–3;
DS 43:31; 45:55;
88:110.

b Ef 1:10; DS 27:13.

c DS 45:11–14;

Moz 7:62–64.

RR Sionė.

d DS 76:102; 88:96.

101a RR Žemė.

b RR Šlovė.

102a RR Gailėstingumas,
gailėstingas.

b RR Ramybė, taika.

104a DS 51:8–9, 12–13.

105a RR Vargšai –
Vargšai materialinių
gėrybių atžvilgiu.

106a RR Bendrystė.

b RR Romus,
romumas.

107a RR Aarono
kunigystė.

110a 1 Kor 12:12–23.

111 Ir štai: keliauti turėtų „aukštieji kunigai ir taip pat vyresnieji, ir taip pat žemesnieji ^bkunigai; bet ^cdiakonai ir ^dmokytojai turėtų būti skiriami „prižiūrėti bažnyčią ir būti sėliaisiais bažnyčios tarnais.

112 Ir vyskupas Njuelas K. Vitnis taip pat turėtų keliauti po apylinkes ir po visas bažnyčias, ieškodamas vargšų, kad „patenkintų jų norus, ^bnužemindamas turtingus ir išdidžius.

113 Jis taip pat turėtų įdarbinti „įgaliotinį, kad šis būtų atsakingas ir tvarkytų jo pasaulietinius reikalus pagal jo nurodymus.

114 Tačiau tegul vyskupas vyksta į Niujorko miestą, taip pat į Albanio miestą ir taip pat į Bostono miestą ir išpėja tų miestų žmones evangelijos garsu, garsiu balsu, apie „išnaikinimą ir visišką sunaikinimą, kuris jų laukia, jeigu jie tai atmes.

115 Nes jeigu jie tai atmes, jų teismo valanda čia pat, ir jų namai bus jiems palikti „tušti.

116 Tegul jis „pasitiki manimi

ir nebus ^bpergalėtas; ir net ^cplaukas nuo jo galvos nenukris žemėn nepastebėtas.

117 Ir iš tiesų sakau jums, likusieji mano tarnai: eikite, kaip leis jūsų aplinkybės jūsų atitinkamuose pašaukimuose, į didelius ir žymius miestus bei kaimus, teisume papeikdami pasaulį dėl visų jų neteisių ir bedieviškų darbų, aiškiai ir suprantamai išdėstydami apie bjaurasties išnaikinimą paskutinėmis dienomis.

118 Nes jums, – sako Viešpats Visagalis, – aš „sudraskysiu jų karalystes; aš ^bsudrebinsiu ne tik žemę, bet ir žvaigždėti dangūs drebės.

119 Nes aš, Viešpats, ištiesiau savo ranką, kad paleisčiau darban dangaus galias; dabar jūs negalite to matyti, bet dar maža valandėlė ir jūs tai matysite, ir žinosite, kad aš esu ir kad aš „ateisiu ir ^bviešpatausiu su savo liaudimi.

120 Aš esu „Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga. Amen.

85 SKYRIUS

Aprėškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1832 m. lapkričio 27 d. (History of the Church, 1:298–299). Šis skyrius yra ištrauka iš pranašo laiško V. V. Felpsui, kuris gyveno Independense, Misūrio valstijoje. Jis buvo parašytas kaip atsakymas į klausimą

111a RR Aukštasis kunigas.	gerovė.	DS 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90.
b RR Kunigas (Aarono kunigystėje).	b DS 56:16.	RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos; Ženkla, laikų.
c RR Diakonas.	113a DS 90:22.	119a DS 1:12, 35–36; 29:9–11; 45:59.
d RR Mokytojas (Aarono kunigystėje).	114a DS 1:13–14.	RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.
e RR Saugoti, sargas, sargybinis.	115a Lk 13:35.	b RR Tūkstantmetis.
112a RR Gerovės darbas,	116a RR Pasitikėjimas, pasitikėti.	120a RR Alfa ir Omega.
	b Ps 22:6; 1 Pet 2:6.	
	c Mt 10:29–31.	
	118a Dan 2:44–45.	
	b JI 2:10;	

mus apie tuos šventuosius, kurie persikėlė į Sionę, bet negavo savo paveldo pagal Bažnyčioje nustatytą tvarką.

1–5 Paveldai Sionėje turi būti gaunami per pašventimą; 6–12 Vienas galingas ir stiprus duos šventiesiems jų paveldą Sionėje.

TAI yra Viešpaties paskirto raštininko pareiga vesti istoriją ir bendrą bažnyčios „metraščių apie viską, kas vyksta Sionėje, ir apie visus tuos, kurie ^bpašvenčia turtą ir teisėtai gauna paveldus iš vyskupo;

2 ir taip pat apie jų gyvenimo būdą, jų tikėjimą ir darbus; ir taip pat apie atsimetėlius, kurie atsimeta po to, kai gauna savo paveldus.

3 Tai prieštarauja Dievo valiai ir įsakymui, kad vardai tų, kurie negauna savo paveldo „pašventimu, pagal jo įstatymą, kuriį jis davė, kad ^bapmokestintų savo liaudį dešimtaine, idant paruoštų juos ^ckeršto ir sudeginimo dienai, būtų surašyti kartu su Dievo žmonėmis.

4 Nė jų genealogija neturi būti vedama ar laikoma ten, kur galėtų būti surasta kokiuose nors bažnyčios metraščiuose ar istorijoje.

5 Nei jų vardai, nei jų tėvų vardai, nei jų vaikų vardai nebus užrašyti Dievo įstatymo „knygoje, – sako Pulką Viešpats.

6 Taip, taip sako „ramus tylus balsas, kurio kuždesys veria kiaurai ir ^bpersmelkia viską, ir pasireikšdamas dažnai priverčia mano kaulus drebėti, sakydamas:

7 Ir bus taip, kad aš, Viešpats Dievas, siųsiu vieną galingą ir stiprų, laikantį rankoje galios skeptrą, apsigabusį šviesa, lyg drabužiu, kurio burna išstas žodžius, amžinus žodžius; tuo tarpu jo vidus bus tiesos versmė, kad sutvarkytų Dievo namus ir kad sklypais paskirstytų paveldus šventųjų, kurių vardai, o taip pat jų tėvų ir jų vaikų vardai, bus surašyti Dievo įstatymo knygoje;

8 tuo tarpu tas vyras, kuriį Dievas pašaukė ir paskyrė, kuris ištiesia ranką, kad prilaikytų Dievo „skrynią, kris nuo mirties strėlės, lyg medis, nutrenktas ryškios žaibo strėlės.

9 Ir visi tie, kurie neįrašyti į atminimo „knygą, tą dieną neras paveldo, bet bus sukapti gabalais, ir jiems bus paskirta dalis tarp netikinčiųjų, kur ^baimanos ir dantų griežimas.

10 Tai sakau ne nuo savęs; todėl, kaip Viešpats kalba, taip jis ir įvykdys.

85 1a DS 21:1; 47:1;

69:3–6.

b DS 42:30–35.

3a RR Pašvesti, pašventimo įstatymas.

b RR Dešimtinės, dešimtinės

mokėjimas.

c Mal 3:10–11, 17; DS 97:25–26.

5a RR Knyga, gyvenimo.

6a 1 Kar 19:11–12;

Hel 5:30–31; 3 Nef 11:3–7.

b Hbr 4:12.

8a 2 Sam 6:6–7;

1 Met 13:9–10.

RR Sandoros skrynia.

9a 3 Nef 24:16;

Moz 6:5–6.

RR Knyga, atminimo.

b DS 19:5.

11 Ir tie, kurie priklauso aukštajai kunigystei, kurių vardai nėra įrašyti įstatymo ^aknygoje, arba kurie žinomi kaip ^batsimetę arba ^ciškirsti iš bažnyčios, lygiai kaip ir priklausantys žemesniajai kunigystei arba nariai,

tą dieną neras paveldo tarp Aukščiausiojo šventųjų;

12 todėl su jais bus pasielgta taip, kaip su kunigo vaikais, kaip užrašyta Ezros antrame skyriuje, šešiasdešimt pirmoje ir antroje eilutėse.

86 SKYRIUS

Apieškinimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1832 m. gruodžio 6 d. (History of the Church, 1:300). Šis apieškinimas gautas, kai pranašas peržiūrinėjo ir redagavo Biblijos vertimo rankraštį.

1–7 *Viešpats atskleidžia palyginimo apie kviečius ir rauges prasmę; 8–11 Jis išaiškina kunigystės palaiminimus, kuriuos gauna teisėti paveldėtojai pagal kūną.*

Iš tiesų, taip sako Viešpats jums, mano tarnai, dėl ^apalyginimo apie kviečius ir apie rauges:

2 Štai, iš tiesų sakau: laukas buvo pasaulis, o apaštalai buvo sėklos sėjėjai;

3 ir jiems užmigus, didysis bažnyčios persekiotojas, atsimetėlis, paleistuvis, būtent ^aBabilonė, kuri verčia visas tautas gerti iš jos taurės, kurių širdyse sėdi priešas, būtent Šetonas, kad valdytų, – štai jis sėja rauges; todėl raugės užgožia kviečius ir išvaro ^bbažnyčią į tyrus.

4 Bet štai, ^apaskutinėmis dieno-

mis, būtent dabar, kai Viešpats pradeda išnešti žodį, ir kyla želmuo, bet dar gležnas –

5 štai, iš tiesų sakau jums, kad ^aangelai dieną naktį šaukia Viešpačiui, pasiruošę ir laukdami, kad būtų pasiųsti ^bnu-pjauti laukų;

6 bet Viešpats sako jiems: Neraukite raugių, kol želmuo dar gležnas (nes iš tiesų jūsų tikėjimas silpnas), kad nesunaikintumėte ir kviečių.

7 Todėl tegul kviečiai ir raugės auga kartu, kol derlius visiškai subręs; tada pirmiausia išrinkite kviečius iš raugių tarpo, ir po kviečių surinkimo, štai, raugės surištos į pėdelius ir laukas lieka sudeginimui.

8 Todėl taip Viešpats sako jums, kuriems ^akunigystė išli-ko per jūsų tėvų liniją –

11a RR Knyga, gyvenimo.
b RR Atsimetimas.
c RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.

86 1a Mt 13:6–43;

DS 101:64–67.
3a Apr 17:1–9.
RR Babelė, Babilonė.
b Apr 12:6, 14.
4a RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

5a DS 38:12.
b RR Pjūtis.
8a DS 113:8.
RR Melchizedeko kunigystė.

9 nes jūs esate teisėti "paveldėtojai pagal kūną ir buvote ^bpaslėpti nuo pasaulio su Kristumi Dieve –

10 todėl jūsų gyvybė ir kunigystė išliko ir būtinai turi išlikti per jus ir jūsų liniją iki visų dalykų "atstatymo, paskelbto

visų šventųjų pranašų burnomis nuo pasaulio pradžios.

11 Todėl esate palaiminti, jei pasiliekate mano gerume, "šviesa kitataučiams ir per šią kunigystę mano liaudies, ^bIzraelio, gelbėtoju. Tai pasakė Viešpats. Amen.

87 SKYRIUS

Apreiškimas ir pranašystė apie karą, duoti per pranašą Džozefą Smitą 1832 m. gruodžio 25 d. (History of the Church, 1:301–302). Šis skyrius buvo gautas tuo metu, kai broliai galvojo ir svarstė apie afriekiečių vergovę Amerikos žemyne ir žmonių vaikų vergiją visame pasaulyje.

1–4 Išpranašaujamas karas tarp šiaurinių ir pietinių valstijų; 5–8 Visus žemės gyventojus užgrius didelės nelaimės.

Iš tiesų, taip sako Viešpats dėl karų, kurie greitai kils, pradedant "Pietų Karolinos sukilimu, kuris galiausiai baigsis daugelio sielų mirtimi ir nelaimingumu;

2 ir ateis laikas, kada "karas bus išlietas ant visų tautų, pradedant nuo šios vietos.

3 Nes štai, pietinės valstijos atsiskirs nuo šiaurinių valstijų, ir pietinės valstijos kreipsis į kitas tautas, net į taip vadinamos Didžiosios Britanijos tautą, ir šios taip pat kreipsis į kitas tautas, kad apsigintų nuo kitų tautų; ir tada "karas bus išlietas ant visų tautų.

4 Ir bus taip, kad po daugelio dienų "vergai sukils prieš savo šeiminkus, kurie bus renkami ir ruošiami karui.

5 Ir dar bus taip, kad šalyje likę likučiai išsirikiuos ir taps nepaprastai pikti ir vargins kitataučius skaudžiu varginimu.

6 Ir taip, per kalaviją ir kraujo liejimą "sielvartaus žemės gyventojai; ir ^bbadu, ir maru, ir žemės drebėjimu, ir dangaus griauستiniu, ir taip pat nuožmiu ir skaisčiu žaibu žemės gyventojai bus priversti pajusti Visagalio Dievo rūstybę ir pasipiktinimą, ir "baudžiančią ranką, kol nuspręstas sunaikinimas bus padaręs "galą visoms tautoms,

7 kad šventųjų ir jų "kraujo šauksmas liautųsi kilti nuo

9a Abr 2:9–11.
RR Abraomo sandora.
b Iz 49:2–3.

10a ApD 3:19–21.
RR Sugražinimas,
evangelijos.

11a Iz 49:6.

b DS 109:59–67.
87 1a DS 130:12–13.

2a J1 4:9–16;
Mt 24:6–7;
DS 45:26, 63; 63:33.

3a DS 45:68–69.
4a DS 134:12.

6a DS 29:14–21; 45:49.

b DŽS–M 1:29.

c RR Drausminti,
drausminimas.

d RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

7a Etr 8:22–24.

žemės į ^bSabaotų Viešpaties ausis, kad atkeršytų už juos jų priešams.

8 Todėl „stovėkite šventose

vietose ir nesitraukite, kol ateis Viešpaties diena; nes štai ji ^bgreitai ateina, – sako Viešpats. Amen.

88 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1832 m. gruodžio 27 d. (History of the Church, 1:302–312). Pranašas jį pavadino „alyvmedžio lapu“ ... nuskintu nuo rojaus medžio, Viešpaties taikos žinia mums“ (History of the Church, 1:316). Istoriniai užrašai rodo, kad šio apreiškimo dalys buvo gautos 1832 m. gruodžio 27 ir 28 dienomis bei 1833 m. sausio 3 dieną.

1–5 Ištikimi šventieji gauna tą Guodėją, kuris yra amžinojo gyvenimo pažadas; 6–13 Viską kontroliuoja ir valdo Kristaus šviesa; 14–16 Prikėlimas įgyvendinamas per Išpirkimą; 17–31 Paklusimas celestialiniam, terestrialiniam arba telestialiniam įstatymui ruošia žmones aiteitinkamoms karalystėms ir šlovėms; 32–35 Tie, kurie pasirenka gyventi nuodėmėje, ir toliau pasilieka nešvarūs; 36–41 Visas karalystes valdo įstatymas; 42–45 Dievas viskam davė įstatymą; 46–50 Žmogus suvoks net patį Dievą; 51–61 Palyginimas apie žmogų, siunčiantį savo tarnus į lauką ir iš eilės juos aplankantį; 62–73 Artinkitės prie Viešpaties ir išvysite jo veidą; 74–80 Šventinkite save ir mokykite vienas kitą karalystės doktrinų; 81–85 Kiekvienas išpėtas žmogus turi išpėti savo artimą; 86–94 Ženklaai, stichijų perversmai ir angelai ruošia kelią Viešpaties atėjimui;

95–102 Angelų trimitai šaukia mirusiųs eilės tvarka; 103–116 Angelų trimitai skelbia evangelijos sugražinimą, Babilonės žlugimą ir didžiojo Dievo kovą; 117–126 Siekite mokytumą, įkurkite Dievo namus (šventyklą) ir apsirenkite tikrosios meilės raiščiu; 127–141 Nustatoma Pranašų mokyklos tvarka, įskaitant jų plovimo apeigą.

Iš tiesų, taip sako Viešpats Jums, kurie susirinkote, kad gautumėte jo valią jums.

2 Štai, tai patinka jūsų Viešpačiui, ir angelai „džiūgauja dėl jūsų; jūsų maldu ^bšalpos pasiekė „Sabaotų Viešpaties ausis ir yra užrašytos pašventintųjų vardų ^dknygoje – būtent tų, kurie priklauso celestialiniam pasauliui.

3 Todėl dabar aš siunčiu ant jūsų kitą „Guodėją, būtent ant jūsų, mano draugai, kad

7b Jok 5:4;
DS 88:2; 95:7.

8a Mt 24:15;
DS 45:32; 101:21–22.

b Apr 3:11.
88 2a Lk 15:10.

b ApD 10:1–4.
RR Malda.

c Jok 5:4;
DS 95:7.

d RR Knyga, gyvenimo.
3a Jn 14:16.

gyventų jūsų širdyse, būtent pažado ^bŠventoji Dvasia; šis kitas Guodėjas yra tas pats, kurį pažadėjau savo mokiniams, kaip užrašyta Jono liudijime.

4 Šis Guodėjas yra „amžinojo gyvenimo, būtent celestialinės karalystės ^bšlovės, pažadas, kurį jums duodu;

5 ši šlovė yra „Pirmagimio bažnyčios šlovė, būtent Dievo, visų švenčiausio, per jo Sūnų Jėzų Kristų –

6 „jis pakilo aukštybėn ir taip pat ^bnusileido žemiau visko; per tai jis „suvokė viską, kad galėtų būti visame ir per viską, – tiesos ^ašviesa;

7 tiesa, kuri šviečia. Ji yra Kristaus ^ašviesa. Ir taip pat jis yra saulėje ir yra saulės šviesa, ir jos galia, kuria ji buvo ^bsutverta.

8 Ir taip pat jis yra mėnulyje ir yra mėnulio šviesa, ir jo galia, kuria šis buvo sutvertas;

9 ir taip pat žvaigždžių šviesa ir jų galia, kuria jos buvo sutvertos;

10 ir taip pat žemės šviesa, ir jos galia, būtent žemės, ant kurios ^astovite.

11 Ir šviečianti šviesa, kuri teikia jums šviesą, yra per tą, kuris apšviečia jūsų akis, kuri yra ta pati šviesa, kuri gaivina jūsų ^asupratimą;

12 ^akuri sklinda nuo Dievo akivaizdos, kad ^bpripildytų erdvės neaprepiamybę, –

13 šviesa, kuri yra ^avisame kame, kuri teikia ^bgyvybę viskam, kuri yra ^aįstatymas, kuriuo viskas valdoma, būtent galia savo soste sėdinčio Dievo, esančio amžinybės širdyje, esančio visa ko viduryje.

14 Dabar, iš tiesų sakau jums, kad prikėlimas iš mirusiųjų įgyvendinamas per ^aišpirkimą, kuris įvykdytas dėl jūsų.

15 O ^advasia ir ^bkūnas yra žmogaus ^csiela.

16 Ir ^aprikėlimas iš mirusiųjų yra sielos išpirkimas.

17 Ir siela išperkama per tą, kuris viską gaivina, kurio širdyje nutarta, kad ^ažemės ^bvargšai ir ^cromieji ją pavaldės.

18 Todėl ji turi būti pašventinta nuo viso neteisumo, kad būtų paruošta ^acelestialinei šlovei;

19 nes po to, kai ji pripildys savo sukūrimo saiką, ji bus ka-

3b DS 76:53.
RR Pažado Šventoji Dvasia.

4a DS 14:7.
b RR Celestialinė šlovė.

5a RR Pirmagimis.

6a RR Jėzus Kristus.

b DS 122:8.

RR Apmokėti,

apmokėjimas.

c RR Visažinis.

d DS 93:2, 8–39.

RR Šviesa, Kristaus

šviesa; Tiesa.

7a Mor 7:15–19;

DS 84:45.

b Pr 1:16.

RR Sukurti,
sukūrimas.

10a Moz 2:1.

11a RR Supratimas.

12a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b Jer 23:24.

13a Kol 1:16–17.

b Paklšt 30:20;

DS 10:70.

c Job 38; DS 88:36–38.

RR Įstatymas.

14a RR Apmokėti,

apmokėjimas;

Įšpirkimo planas.

15a RR Žmogus,
žmonės – Žmogus
yra Dangiškojo Tėvo
dvasinis vaikas;
Dvasia.

b RR Kūnas.

c Pr 2:7.

RR Saulius.

16a Al 11:42.

RR Prikėlimas.

17a RR Romus,

romumas.

b RR Žemė – Galutinė

žemės būseną.

c RR Vargšai.

18a RR Celestialinė šlovė.

rūnuota „šlove, būtent Dievo Tėvo akivaizda;

20 kad kūnai, priklausantys celesstialinei karalystei, galėtų ją „valdyti per amžių amžius; nes šiam ^btikslui ji buvo sutverta ir sukurta, ir šiam tikslui jie buvo „pašventinti.

21 Ir tie, kurie nepašventinti per mano jums duotą įstatymą, būtent Kristaus įstatymą, turi paveldėti kitą karalystę, būtent terestrialinę karalystę arba telesstialinę karalystę.

22 Nes tas, kuris nepajėgia laikytis celesstialinės karalystės „įstatymo, negali išlaikyti celesstialinės šlovės.

23 Ir tas, kuris negali laikytis terestrialinės karalystės įstatymo, negali išlaikyti „terestrialinės šlovės.

24 Ir tas, kuris negali laikytis telesstialinės karalystės įstatymo, negali išlaikyti „telesstialinės šlovės; todėl jis netinka šlovės karalystei. Todėl jis turi išlaikyti karalystę, kuri nėra šlovės karalystė.

25 Ir dar, iš tiesų sakau jums, „žemė laikosi celesstialinės karalystės įstatymo, nes ji pripildo savo sukūrimo saiką ir nepažeidžia įstatymo, –

26 todėl ji bus „pašventinta;

taip, nepaisant to, kad ji ^bmirs, ji vėl bus atgaivinta ir išlaikys tą galią, kuria ji bus atgaivinta, ir ją „paveldės „teisieji.

27 Nes nepaisant to, kad jie mirs, jie taip pat vėl „kelsis, – ^bdvasinis kūnas.

28 Tie, kurie celesstialinės dvasios, gaus toki patį kūną, kuris buvo prigimtinis kūnas; būtent jūs gausite savo kūnus, ir jūsų „šlovė bus ta šlovė, kuria jūsų kūnai ^batgaivinti.

29 Jūs, kurie atgaivinti dalele „celesstialinės ^bšlovės, tada gausite jos, būtent pilnatvę.

30 Ir tie, kurie atgaivinti dalele „terestrialinės šlovės, tada gaus jos, būtent pilnatvę.

31 Ir taip pat tie, kurie atgaivinti dalele „telesstialinės šlovės, tada gaus jos, būtent pilnatvę.

32 Ir likusieji, taip pat bus „atgaivinti; tačiau jie vėl sugriš į savo vietą mėgautis tuo, ką jie ^bnori gauti, kadangi jie nepanoro mėgautis tuo, ką galėjo gauti.

33 Nes kokia žmogui nauda, jeigu jam suteikiama dovana, o jis dovanos nepriima? Štai, jis nesidžiaugia tuo, kas jam duota, ir nesidžiaugia tuo, kuris yra dovanos davėjas.

34 Ir dar, iš tiesų sakau jums:

19a DS 130:7–9.

20a DS 38:20.

b Moz 1:39.

RR Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangišskasis Tėvas.

c RR Pašventinimas.

22a DS 105:5.

23a RR Terestrialinė šlovė.

24a RR Telesstialinė šlovė.

25a RR Žemė.

26a RR Žemė – Galutinė žemės būseną.

b RR Pasaulis – Pasaulio pabaiga.

c Mt 5:5;

DS 45:58; 59:2; 63:49.

d 2 Pet 3:11–14.

RR Teisus, teisumas.

27a RR Prikėlimas.

b 1 Kor 15:44.

28a RR Teisimas, paskutinysis.

b DS 43:32; 63:51; 101:31.

29a RR Celesstialinė šlovė.

b RR Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangišskasis Tėvas.

30a RR Terestrialinė šlovė.

31a RR Telesstialinė šlovė.

32a Al 11:41–45.

b RR Valios laisvė.

ta, kuri įstatymas valdo, įstatymas taip pat ir saugo, jis ir tobulina, ir „šventina.

35 Tas, kuris „laužo įstatymą ir nesilaiko įstatymo, bet siekia tapti pats sau įstatymu ir nori likti nuodėmėje, ir visiškai pasineria į nuodėmę, negali būti pašventintas nei įstatymu, nei ^bgailėstingumu; nei ^cteisingumu, nei teisybe. Todėl jis turi ir toliau likti ^dnešvarus.

36 Visos karalystės turi nustatyti įstatymą;

37 ir yra daug ^akaralysčių; nes nėra erdvės, kurioje nebūtų jokios karalystės; ir nėra karalystės, aukštesnės ar žemesnės, kurioje nebūtų erdvės.

38 Ir kiekvienai karalystei nustatytas ^aįstatymas; ir kiekvienam įstatymui yra tam tikros ribos ir sąlygos.

39 Visos esybės, negyvenančios pagal tas ^asąlygas, yra ^bneišteisintos.

40 Nes ^asąmonė glaudžiasi prie sąmonės, ^bišmintis priima išmintį; ^ctiesa apsikabina tiesą, ^ddora myli dorą; ^ešviesa glaudžiasi prie šviesos; ^fgailėstingumas užjaučia gailėstingumą ir pareiškia teises į savuosius; teisingumas eina savo keliu ir pareiškia teises į savuosius;

teismas eina prieš veidą to, kuris sėdi soste ir viską valdo bei vykdo.

41 Jis „svokia viską, ir viskas yra priešais jį, ir viskas yra aplink jį; ir jis yra virš visko ir visame, ir per viską, ir aplink viską; ir viskas yra per jį ir iš jo, būtent Dievo, per amžių amžius.

42 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jis visiems dalykams nustatė įstatymą, pagal kurią jie juda su lig savo ^alaikais ir laikotarpiais;

43 ir yra nustatyti jų keliai, būtent dangų ir žemės keliai, kurie apima žemę ir visas planetas.

44 Ir jie teikia ^ašviesą vienas kitam savo laikais ir savo laikotarpiais, savo minutėmis, savo valandomis, savo dienomis, savo savaitėmis, savo mėnesiais, savo metais – Dievui visa tai ^bvieneri metai, bet ne žmogui.

45 Žemė sukasi ant savo sparnų, ir ^asaulė teikia savo šviesą dieną, ir mėnuo teikia savo šviesą naktį, ir žvaigždės taip pat teikia savo šviesą, besisukdamos ant savo sparnų savo šlovėje, Dievo ^bgalios viduje.

46 Su kuo man palyginti šias karalystes, kad jūs suprastumėte?

47 Štai, visos jos yra karalys-

34a RR Pašventinimas.

35a RR Maištas, sukilimas.

b RR Gailėstingumas, gailėstingas.

c RR Teisingumas.

d Apr 22:11;

1 Nef 15:33–35;

2 Nef 9:16; Al 7:21.

37a DS 78:15.

38a DS 88:13.

39a DS 130:20–21.

b RR Išteininimas, išteisinginti.

40a RR Sąmonė, sąmonės.

b RR Išmintis.

c RR Tiesa.

d RR Dorybė.

e RR Šviesa, Kristaus šviesa.

f RR Užuojauta.

41a 1 Jn 3:20; 1 Nef 9:6;

2 Nef 9:20;

DS 38:1–3.

RR Visažinis.

42a Dan 2:20–22;

Abr 3:4–19.

44a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b Ps 90:4; 2 Pet 3:8.

45a Pr 1:16;

Abr 4:16.

b DS 88:7–13.

tės, ir bet kuris žmogus, kuris matė bet kurią ar mažiausią iš jų, “matė Dievą, judantį savo didybėje ir galybėje.

48 Sakau jums, jis matė jį; tačiau tas, kuris atėjo pas “savuosius, liko nesuprastas.

49 “Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa jos nesuvokia; tačiau ateis diena, kai ^bsuvoksitė net patį Dievą, būdami atgaivinti juo ir per jį.

50 Tada jūs žinositė, kad matėte mane, kad aš esu ir kad aš esu tikroji šviesa, kuri yra jumyse, ir kad jūs esatė manyje; kitaip jūs negalėtumėtė klestėti.

51 Štai, aš prilyginsiu šias karalystes vyrui, turinčiam lauką; ir jis išsiuntė savo tarnus į lauką sukasti jo.

52 Ir jis sakė pirmajam: Eik ir dirbk lauke, ir pirmąją valandą aš ateisiu pas tave, ir tu matysi mano veido džiaugsmą.

53 Ir jis sakė antrajam: Tu irgi eik į lauką, ir antrąją valandą aš aplankysiu tave su savo veido džiaugsmu.

54 Ir taip pat trečiajam, sakydamas: Aš aplankysiu tave;

55 ir ketvirtajam, ir taip toliau, iki dvyliktojo.

56 Ir lauko viešpats pirmąją valandą nuėjo pas pirmąjį ir pasiliko su juo visą tą valandą, ir šis paliko džiugus nuo savo viešpaties veido šviesos.

57 Ir tada šis pasitraukė nuo

pirmojo, kad galėtų aplankyti taip pat ir antrąjį, ir trečiajį, ir ketvirtąjį, ir taip toliau, iki dvyliktojo.

58 Ir taip jie visi gavo savo viešpaties veido šviesą, kiekvienas vyras savo valandą ir savo laiku, ir savo laikotarpiu –

59 pradedant nuo pirmojo ir taip toliau, iki ^apaskutiniojo, ir nuo paskutiniojo iki pirmojo, ir nuo pirmojo iki paskutiniojo;

60 kiekvienas vyras pagal savo eilę, kol baigėsi jo valanda, būtent pagal tai, kaip jo viešpats jam įsakė, kad jo viešpats būtų pašlovintas jame ir jis savo viešpatyje, kad jie visi būtų pašlovinti.

61 Todėl su šiuo palyginimu aš palyginsiu visas šias karalystes ir jų ^agyventojus – kiekvieną karalystę jos valandą ir jos laiku, ir jos laikotarpiu, būtent pagal Dievo paskelbtą įsaką.

62 Ir dar, iš tiesų sakau jums, mano ^adraugai: palieku šiuos žodžius jums, kad ^bapmąstytumėtė savo širdyse, su šiuo įsakymu, kurį duodu jums, – kad ^cšauktumėtės manęs, kol aš arti, –

63 ^aartinkitės prie manęs, ir aš artinsiuos prie jūsų; stropiai manęs ^bieškokite, ir ^crasite; prašykite, ir gausite; belskite, ir bus jums atidaryta.

64 Ko tik ^aprašysite Tėvą mano

47a Al 30:44;
Moz 1:27–28; 6:63;
Abr 3:21.

48a Jn 1:11; 3 Nef 9:16;
DS 39:1–4.

49a DS 6:21; 50:23–24;
84:45–47.

^b Jn 17:3; DS 93:1, 28.

59a Mt 20:1–16.

61a DS 76:24.

62a DS 84:63; 93:45.

^b RR Mąstyti.

^c Iz 55:6; Jok 1:5;

DS 46:7.

63a Zch 1:3; Jok 4:8;

Apr 3:20.

^b 1 Met 28:9;

Etr 12:41;

DS 101:38.

^c DS 4:7; 49:26.

64a RR Malda.

vardu, kas jums ^breikalinga, tai bus jums duota.

65 Ir jei prašysite ko nors, kas jums ^a nereikalinga, tai atneš jums ^b pasmerkimą.

66 Štai, tai, ką girdite, yra lyg tyruose šaukiančiojo ^a balsas – tyruose, kadangi jūs negalite jo matyti; mano balsas, kadangi mano balsas yra ^b Dvasia; mano Dvasia yra tiesa; ^c tiesa gyvuoja ir niekada nesibaigia; ir jeigu ji yra jumyse, ji tarps.

67 Ir jeigu jūsų akis bus ^a pašvęsta vien mano ^b šlovei, jūsų visas kūnas bus pripildytas šviesos, ir jumyse nebus tamsos; ir kūnas, kuris pripildytas šviesos, ^c suvokia viską.

68 Todėl ^a šventinkite save, kad jūsų ^b protai taptų pašvęsti vien Dievui, ir ateis dienos, kai jūs jį ^c išvysite; nes jis atidengs jums savo veidą; ir tai bus jo metu ir jo būdu, ir pagal jo valią.

69 Atminkite šį didį ir paskutinį pažadą, kurį jums daviau; meskite toli nuo savęs savo ^a tuščias mintis ir nesaikingą ^b juoką.

70 Pasilikite, pasilikite šioje vietoje ir sušaukite iškilmingą susirinkimą, būtent tų, kurie

yra pirmieji darbininkai šioje paskutinėje karalystėje.

71 Ir tegul tie, kuriuos jie ^a išpėjo per savo kelionę, šaukiasi Viešpaties ir savo širdyse kurį laiką apmąsto gautą išpėjimą.

72 Štai, aš pasirūpinsiu jūsų kaimenėmis ir pakelsiu vyresniuosius bei nusiųsiu pas jas.

73 Štai, aš pagreitinsiu savo darbą, kai bus tam laikas.

74 Ir aš duodu jums, kurie esate pirmieji ^a darbininkai šioje paskutinėje karalystėje, išsakyimą, kad susirinktumėte drauge ir susiorganizuotumėte, ir pasiroštumėte, ir ^b pasišventintumėte; taip, išvalytumėte savo širdis ir ^c nusivalytumėte rankas ir kojas priešais mane, kad aš padaryčiau jus ^d švarius;

75 kad aš galėčiau paliudyti jūsų ^a Tėvui ir jūsų Dievui, ir savo Dievui, kad jūs esate apvalyti nuo šios nelabos kartos kraujo; kad aš galėčiau, kai bus mano valia, įvykdyti šį pažadą, šį didį ir paskutinį pažadą, kurį daviau jums.

76 Taip pat duodu jums išsakyimą nuo šiol ir toliau ^a melstis bei ^b pasninkauti.

77 Ir aš duodu jums išsakyimą

64b DS 18:18; 46:28–30.

65a Jok 4:3.

b DS 63:7–11.

66a Iz 40:3;

1 Nef 17:13;

Al 5:37–38;

DS 128:20.

b RR Šventoji Dvasia;

Šviesa, Kristaus

šviesa.

c RR Tiesa.

67a Mt 6:22;

Lk 11:34–36;

DS 82:19.

b Jn 7:18.

c Pat 28:5; DS 93:28.

RR Ižvalgos dovana.

68a RR Pašventinimas.

b RR Protas.

c DS 67:10–13; 93:1;

97:15–17.

69a Mt 12:36;

Mzj 4:29–30; Al 12:14.

b DS 59:15; 88:121.

71a RR Išpėti, išpėjimas.

74a Mt 20:1, 16.

b Kun 20:7–8;

3 Nef 19:28–29;

DS 50:28–29; 133:62.

c RR Švarus ir

nešvarus.

d Etr 12:37.

75a RR Dievas,

Dievybė – Dievas

Tėvas; Tėvas

danguje; Žmogus,

žmonės – Žmogus

yra Dangiškojo Tėvo

dvasinis vaikas.

76a RR Malda.

b RR Pasninkauti,

pasninkavimas.

“mokyti vienas kitą karalystės^b doktrinos.

78 Mokykite stropiai, ir mano “malonė bus su jumis, kad būtumėte tobuliau^b išmokyti teorijos, principų, doktrinos, evangelijos įstatymo, visko, kas susiję su Dievo karalyste, kas jums reikalinga suprasti;

79 apie tai, kas “danguje ir žemėje, ir po žeme, kas buvo, kas yra, kas netrukus turi įvykti; kas namie, kas svetur, tautų^b karus ir sumaištis, ir žemę ištikusius teismus, ir taip pat pažinimą apie šalis ir karalystes –

80 kad būtumėte visokeriopai pasiruošę, kai aš vėl siųsiu jus išaukštinti pašaukimo, į kurių jus pašaukiau, ir misijos, kurią jums pavedžiau.

81 Štai, aš išsiunčiu jus “liudyti ir išpėti žmonių; ir kiekvienas išpėtas žmogus turi^b išpėti savo artimą.

82 Todėl jie lieka be pasiteisinimo, ir jų nuodėmės – ant jų pačių galvų.

83 Tas, kuris “anksti manęs^b ieško, suras mane ir nebus paliktas.

84 Todėl pasilikite ir stropiai darbuokitės, kad būtumėte iš-

tobulinti savo tarnystėje – išeiti tarp “kitataučių paskutinią kartą, visi, kuriuos išvardins Viešpaties burna, ^bsurišti įstatymą ir užantspauduoti liudijimą, ir paruošti šventuosius teismo valandai, kuri ateis;

85 kad jų sielos išvengtų Dievo rūstybės, bjaurasties “išnaukinimo, kuris laukia nelabųjų, tiek šiame pasaulyje, tiek ir būsimajame pasaulyje. Iš tiesų sakau jums: tegul tie, kurie nėra pirmieji vyresnieji, toliau darbuojasi vynuogyne, kol juos^b pašauks Viešpaties burna, nes jų laikas dar neatėjo; jų apdarai nėra ‘apvalyti nuo šios kartos kraujo.

86 Pasilikite toje “laisvėje, kuria esate^b išlaisvinti; ‘neįsipainiokite į^d nuodėmę, bet tegul jūsų rankos būna “švarios, kol ateis Viešpats.

87 Nes nedaug dienų praeis, ir “žemė^b drebs ir svirduliuos šen ir ten kaip girtas žmogus; ir ‘saulė paslėps savo veidą ir atsisakys teikti šviesą; ir mėnulis bus išmaudytas^d kraujuje; ir “žvaigždės nepaprastai įpyks ir mesis žemyn, kaip kad figos krinta nuo figmedžio.

88 Ir po jūsų liudijimo ant

77a RR Mokyti, mokytojas.

b RR Kristaus doktrina.

78a RR Malonė.

b DS 88:118; 90:15; 93:53.

79a RR Dangus.

b RR Karas.

81a RR Liudyti.

b DS 63:58.

RR Išpėti, išpėjimas.

83a Al 37:35.

b Paklšt 4:29–31;

Jer 29:12–14;

DS 54:10.

84a DžS–I 1:41.

b Iz 8:16–17.

85a Mt 24:15.

b DS 11:15.

c 1 Nef 12:10–11;

JokK 1:19; 2:2;

DS 112:33.

RR Tyras, tyrumas.

86a Mzj 5:8.

RR Laisvas, laisvė.

b Jn 8:36.

RR Valios laisvė;

Laisvas, laisvė.

c Gal 5:1.

d RR Nuodėmė.

e Job 17:9;

Ps 24:4;

Al 5:19.

87a Iz 13:4–13.

b DS 43:18.

c Jl 2:10;

DS 45:42; 133:49.

d Apr 6:12.

e Jl 4:15.

žmonių ateina rūstybė ir pasipiktinimas.

89 Nes po jūsų liudijimo ateina liudijimas „žemės drebjimų, kurie sukels dejonas jos viduje, ir žmonės kris ant žemės ir nebeįstovės stovėti.

90 Ir taip pat ateina liudijimas griauštinių „balsu ir žaibu balsu, ir audrų balsu, ir jūros bangų, bloškiančių save už savo ribų, balsu.

91 Ir viskas bus „sąmyšyje; ir tikrai žmonių širdys juos apvilis; nes visus žmones apims baimė.

92 Ir dangaus viduriu praskris „angelai, šaukdami garsiu balsu, trimituodami Dievo trimitu, sakydami: Pasiruoškite, pasiruoškite, o žemės gyventojai; nes atėjo mūsų Dievo teismas. Štai, ^bJaunikis ateina; išeikite jo pasitikti.

93 Ir tuojau pasirodys „didis ženklas danguje, ir visi žmonės drauge jį matys.

94 Ir kitas angelas suskardens savo trimitą, sakydamas: Ta „didžiulė ^bbažnyčia, bjaurumų „motina, kuri savo „ištvirkavimo įniršio vynu nugirdė visas tautas, kuri persekioja Dievo šventuosius, kuri praliejo jų kraują, – ta, kuri sėdi ant dau-

gelio vandenių ir ant jūros salų, – štai, ji yra žemės „raugės; ji yra surišta į pėdelius; jos raiščiai surišti stipriai, joks žmogus negali jų atrišti; todėl ji paruošta būti ^fsudeginta. Ir jis skardens savo trimitą ir ilgai, ir garsiai, ir visos tautos girdės tai.

95 Ir pusvalandžiui danguje stos „tyla; ir iš karto po to dangaus uždanga bus išskleista, kaip išskleidžiamas suvyniotas ^bbritinys, ir Viešpaties „veidas bus atidengtas;

96 ir šventieji, kurie žemėje, kurie gyvi, bus atgaivinti ir „pagauti aukštyn jo pasitikti.

97 Ir tie, kurie miegojo savo kapuose, „išeis, nes jų kapai bus atverti; ir jie taip pat bus pagauti aukštyn jo pasitikti dangaus stulpo viduryje –

98 jie yra Kristus – „pirmieji vaisiai, tie, kurie nusileis su juo pirmi, ir tie, kurie yra žemėje ir savo kapuose, kurie pirmi pagauti aukštyn jo pasitikti; ir visa tai – Dievo angelo trimito skardenimo balsu.

99 Ir po to kitas angelas suskardens, kas yra antrasis trimittas; ir tada ateina išpirkimas tų, kurie taps Kristus jo atėjimo metu; kurie gavo savo dalį tame „kalėjime, kuris paruoštas jiems,

89a DS 45:33.

90a Apr 8:5;
DS 43:17–25.

91a DS 45:26.

92a Apr 8:13;
DS 133:17.

b Mt 25:1–13;
DS 33:17; 133:10, 19.

93a Mt 24:30;
Lk 21:25–27.

RR Ženklai, laikų.

94a 1 Nef 13:4–9.

b RR Velnias – Velnio
bažnyčia.

c Apr 17:5.

d Apr 14:8.

e Mt 13:38.
f DS 64:23–24;
101:23–25.

RR Žemė – Žemės
išvalymas.

95a DS 38:12.

b Apr 6:14.

c RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.

96a 1 Tes 4:16–17.

97a DS 29:13; 45:45–46;
133:56.

RR Prikėlimas.

98a 1 Kor 15:23.

99a DS 76:73; 138:8.
RR Išgelbėjimas
mirusiesiems.

kad galėtų priimti evangeliją ir būti ^bteisiami kaip žmonės kūne.

100 Ir dar, suskardės kitas trimitas, kuris yra trečiasis trimitas; ir tada ateis žmonių ^a“dvasios, kurios turi būti teisiamos ir yra pripažintos ^bsmerktinomis;

101 ir jos yra likusieji ^a“mirusieji; ir šie neatgis, kol pasibaigs ^btūkstantis metų, nei iki žemės pabaigos.

102 Ir suskardės kitas trimitas, kuris yra ketvirtasis trimitas, sakydamas: Tarp tų, kurie pasiliks iki tos didžios ir paskutinės dienos, būtent pabaigos, yra tokių, kurie ir toliau liks ^a“nešvarūs.

103 Ir suskardės kitas trimitas, kuris yra penktasis trimitas, kuris yra penktasis angelas, kuris, skrisdamas dangaus viduriu, įteikia ^a“nesibaigiančią evangeliją visoms tautoms, giminėms, liežuviams ir žmonėms;

104 ir toks bus jo trimito garsas, sakantis visiems žmonėms, tiek danguje, tiek ir žemėje, tiek ir po žeme – nes ^a“kiekviena ausis tai išgirs, ir kiekvienas kelis ^bklaupsis, ir kiekvienas liežutis išpažins, kai jie girdės trimito garsą, sakantį: ^a“Bijokite Dievo ir pagarbinkite tą, kurs

sėdi soste per amžių amžius; nes atėjo jo teismo valanda.

105 Ir dar, suskardens savo trimitą kitas angelas, kuris yra šeštasis angelas, sakydamas: ^a“Krito ta, kuri savo ištvirkavimo įniršio vynu nugirdė visas tautas; ji puolė, puolė!

106 Ir dar, suskardens savo trimitą kitas angelas, kuris yra septintasis angelas, sakydamas: Atlikta; atlikta! Dievo ^a“Avinėlis ^bnugalėjo ir vienas ^csumynė vyno spaustuva, būtent Visa galio Dievo rūstybės niršulio vyno spaustuva.

107 Ir tada angelai bus karūnuoti jo galios šlove, ir ^a“šventieji bus pripildyti jo ^bšlovės ir gaus savo ^cpaveldą, ir bus ^a“padaryti lygūs su juo.

108 Ir tada pirmasis angelas vėl suskardens savo trimitą visų gyvųjų ausyse ir ^a“apreikš slaptus žmonių darbus ir galingus Dievo darbus ^bpirmajame tūkstantmetyje.

109 Ir tada savo trimitą suskardens antrasis angelas ir ^a“preikš slaptus žmonių darbus ir jų širdžių mintis ir ketinimus, ir galingus Dievo darbus antrajame tūkstantmetyje –

110 ir taip toliau, kol savo trimitą suskardens septintasis angelas; ir jis stovės ant žemės

99b 1 Pet 4:6.

100a Apr 20:12–13;
Al 11:41;
DS 43:18; 76:85.

b RR Pasmerkti, pasmerkimas.

101a Apr 20:5.

b RR Tūkstantmetis.

102a RR Nešvarumai, nešvara.

103a Apr 14:6–7.

RR Sugražinimas, evangelijos.

104a Apr 5:13.

b Iz 45:23; Fil 2:9–11.

c RR Baimė – Dievo baimė; Pagarbumas.

105a Apr 14:8; DS 1:16.

106a RR Dievo Avinėlis.

b 1 Kor 15:25.

c Iz 63:3–4; Apr 19:15;
DS 76:107; 133:50.

107a RR Šventasis.

b RR Celestalinė šlovė.

c RR Išaukštinimas.

d DS 76:95.

108a Al 37:25; DS 1:3.

b DS 77:6–7.

ir ant jūros, ir prisieks soste sėdinčiojo vardu, kad laiko jau ^anebebus; ir ^bŠėtonas bus surištas, ta senoji gyvatė, kuris vadinamas velniu, ir nebus išlaisvintas ^ctūkstantį metų.

111 Ir tada jis bus trumpam ^aišlaisvintas, kad galėtų surinkti savo armijas.

112 Ir ^aMykolas, septintasis angelas, būtent arkangelas, surinks savo armijas, būtent dangaus pulkus.

113 Ir velnias susirinks savo armijas; būtent pragaro pulkus ir išeis kautis prieš Mykolą ir jo armijas.

114 Ir tada ateina didžiojo Dievo ^akova; ir velnias bei jo armijos bus išmesti į savo vietą, tad jie jau niekada nebeturės jokios galios prieš šventuosius.

115 Nes Mykolas kovos jų kovas ir nugalės tą, kuris ^asiekia sosto to, kuris sėdi soste, būtent Avinelio.

116 Tai yra Dievo ir ^apašventintųjų šlovė; ir jie daugiau nebematys ^bmirties.

117 Todėl iš tiesų sakau jums, mano ^adraugai: sušaukite savo iškilmingą susirinkimą, kaip aš jums įsakiau.

118 Ir kadangi visi neturi tikėjimo, stropiai siekite ir ^amokyki-

te vienas kitą ^bišminties žodžių; taip, siekite iš geriausių ^cknygų išminties žodžių; siekite mokymumo, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu.

119 Organizuokitės; paruoškite visa, kas reikalinga; ir įkurkite ^anamus, būtent maldos namus, pasninkavimo namus, tikėjimo namus, mokymosi namus, šlovės namus, tvarkos namus, Dievo namus;

120 kad jūsų įėjimai būtų Viešpaties vardu, kad jūsų išėjimai būtų Viešpaties vardu; kad visi jūsų pasveikinimai būtų Viešpaties vardu, į Aukščiausiąjį pakeltomis rankomis.

121 Todėl atsikratykite visos savo ^atuščiakalbystės, viso ^bkva-tojimo, visų savo ^cgeidulingų troškimų, viso ^dišdidumo ir lengvabūdiškumo, ir visų savo nelabų darbų.

122 Paskirkite tarp savęs mokytoją, ir tegul ne visi kalba vienu metu; bet tegul vienu metu kalba vienas, ir tegul visi klausosi jo žodžių, kad visiems pasisakius, visi visų būtų ugdomi, ir kad kiekvienas žmogus turėtų vienodą privilegiją.

123 Žiūrėkite, kad ^amylėtumėte vienas kitą; liaukitės būti ^bgodūs; mokykitės dalintis vie-

110a DS 84:100.

b Apr 20:1–3;

1 Nef 22:26;

DS 101:28.

RR Velnias.

c RR Tūkstantmetis.

111a DS 29:22; 43:30–31.

112a RR Mykolas.

114a Apr 16:14.

115a Iz 14:12–17;

Moz 4:1–4.

116a RR Išaukštinimas;

Pašventinimas.

b Apr 21:4;

Al 11:45; 12:18;

DS 63:49.

RR Nemirtingas,

nemirtingumas.

117a DS 109:6.

118a DS 88:76–80.

RR Mokyti,

mokytojas.

b RR Išmintis.

c DS 55:4; 109:7, 14.

119a DS 95:3; 97:10–17;

109:2–9; 115:8.

RR Šventykla,

Viešpaties namai.

121a DS 43:34; 100:7.

b DS 59:15; 88:69.

c RR Kūniška.

d RR Išdidumas.

123a RR Meilė.

b RR Geisti.

nas su kitu, kaip reikalauja evangelija.

124 Liaukitės „tinginiauti; liaukitės būti nešvarūs; liaukitės ^batradinėti ydas vienas kitame; liaukitės miegoti ilgiau nei reikia; eikite gultis anksti, kad nebūtumėt nuvargę; kelkitės anksti, kad jūsų kūnai ir protai būtų žvalūs.

125 Ir svarbiausia, lyg skraiste apsirenkite „tikrosios meilės raiščiu, kuris yra tobulumo ir ^btaikos raištis.

126 Visada „melskitės, kad nenusilptumėte, kol aš ^bateisiu. Štai aš greitai ateisiu ir priimsiu jus pas save. Amen.

127 Ir dar, štai namų, paruoštų pranašų „mokyklos prezidentūrai, tvarka: ši mokykla įkurta, kad jie būtų mokomi visko, kas jiems reikalinga, būtent visiems bažnyčios ^bpareigūnams, arba, kitais žodžiais, tiems, kurie pašaukti tarnauti bažnyčioje, pradedant nuo aukštųjų kunigų, net iki diakonų, –

128 ir tokia bus mokyklos prezidentūros namų tvarka: tas, kuris paskirtas prezidentu arba mokytoju, stovės savo vietoje namuose, kurie bus jam paruošti.

129 Todėl Dievo namuose jis bus pirmas, tokioje vietoje, kad susirinkusieji namuose galėtų girdėti jo žodžius tiksliai ir aiškiai, jam kalbant negarsiai.

130 Ir kai jis ateina į Dievo namus, nes jis namuose turėtų būti pirmas – štai, tai yra nuostabu, kad jis bus pavyzdys –

131 tegul jis „atnašauja save maldoje ant kelių prieš Dievą nesibaigiančios sandoros ženklan, arba atminimui.

132 Ir bet kam po jo įėjus, tegul mokytojas atsistoja ir pakeltomis į dangų rankomis, taip, tiesiai aukštyn, tesveikina savo brolių ar brolius tokiais žodžiais:

133 Ar tu esi brolis (arba broliai)? Aš sveikinu tave Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, ženklan, arba atminimui, nesibaigiančios sandoros, pagal kurią aš priimu tave „bendrustėn, tvirtai, nepajudinamai ir neatšaukiamai apsisprendęs būti tavo draugas ir ^bbrolis per Dievo malonę meilės raiščiais, vaikščioti pagal visus Dievo įsakymus nepriekaištingai, su dėkingumu, per amžių amžius. Amen.

134 Ir tam, kuris pripažįstamas nevertas šio pasveikinimo, nebus vietos tarp jūsų; nes jūs neleisite, kad mano namai būtų juo „suteršti.

135 Ir tas, kuris įeina ir yra ištikimas priešais mane, ir yra brolis (arba broliai), jie sveikins prezidentą arba mokytoją pakeltomis į dangų rankomis ta pačia malda ir sandora, arba to paties ženklan sakydami *Amen*.

136 Štai, iš tiesų sakau jums:

124a RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.
b DS 64:7–10.
RR Pikta kalbėjimas.
125a RR Tikroji meilė.

b RR Ramybė, taika.
126a RR Malda.
b DS 1:12.
127a RR Pranašų mokykla.
b RR Pareigybė, pareigūnas.

131a RR Garbinimas.
133a RR Bendrustė.
b RR Broliai, brolis; Sesuo.
134a DS 97:15–17;
110:7–8.

tai yra pavyzdys jums, kaip sveikinti vienas kitą Dievo namuose, pranašų mokykloje.

137 Ir jūs pašaukti tai daryti malda ir dėkojimu, kaip Dvasia duos prabilti, dėl visų savo darbų Viešpaties namuose, pranašų mokykloje, kad tai taptų šventove, Šventosios Dvasios palapine jūsų „ugdymui“.

138 Ir tarp savęs į šią mokyklą nepriimsite nė vieno, jeigu jis nėra apvalytas nuo šios kartos „kraujo“;

139 ir jis bus priimtas per kojų „plovimo apeigą, nes šitam tikslui buvo įvesta kojų plovimo apeiga.

140 Ir dar, kojų plovimo apeigą turi atlikti bažnyčios prezidentas arba pirmininkaujantis vyresnysis.

141 Tai turi būti pradėta malda; ir po duonos ir vyno „priėmimo jis turi apsijuosti pagal ^bmodelį, pateiktą Jono liudijimo apie mane tryliktajame skyriuje. Amen.

89 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. vasario 27 d. (History of the Church, 1:327–329). Dėl to, kad pradžioje savo susirinkimuose broliai vartojo tabaką, pranašas buvo skatinamas mąstyti tuo klausimu; todėl jis apie tai pasiteiravo Viešpaties. To rezultatas – šis apraiškimas, žinomas kaip Išminties Žodis. Pirmąsias tris eilutes pranašas parašė nuo savęs kaip įkvėptą įvadą ir apibūdinimą.

1–9 Uždrausta vartoti vyną, stiprius gėrimus, tabaką ir karštus gėrimus; 10–17 Žolės, vaisiai, mėsa ir grūdai skirti vartoti žmogui ir gyvuliams; 18–21 Paklusnumas evangelijos įstatymui, įskaitant Išminties Žodį, atneša laikinuosius ir dvasinius palaiminimus.

IŠMINTIES „ŽODIS, aukštųjų kunigų tarybos, susirinkusios Kirtlande, ir bažnyčios, taip pat Sionės šventųjų labui –

2 siunčiamas kaip sveikinimas; ne įsakymu ar prievarta, bet

apreiškimu ir išminties žodžiu, parodantis Dievo tvarką ir „valią dėl visų šventųjų laikinojo išgelbėjimo paskutinėmis dienomis, –

3 duotas kaip principas su „pažadu, pritaikytas silpnų ir silpniausių iš visų ^bšventųjų, kurie tik yra ar gali būti vadinami šventaisiais, galimybės.

4 Štai, iš tiesų, taip jums sako Viešpats: Dėl „piktenybių ir kėslių, kurie yra ir bus ^bsuokalbininkų širdyse paskutinėmis dienomis, aš jus ^cįspėjau ir iš anksto

137a DS 50:21–24.

138a DS 88:74–75, 84–85.

139a RR Nuplauti, nuplautas, apiplovimai.

141a RR Sakramentas.

b Jn 13:4–17.

89 1a RR Išminties žodis.

2a DS 29:34.

RR Dievo įsakymai.

3a DS 89:18–21.

b RR Šventasis.

4a RR Apgavystė,

apgauti, apgaulė.

b RR Slaptos sąjungos.

c RR Įspėti, įspėjimas.

perspėju, duodamas jums ši išminties žodį apreiškimu –

5 kad jei tarp jūsų koks nors žmogus geria „vyną ar stiprų gėrimą, štai tai yra negerai ir nepritinka jūsų Tėvo akyse, išskyrus kai susirenkate atnašauti savo sakramentus priešais jį.

6 Ir štai, tai turėtų būti vynas, taip, „taurus vynmedžio vynuogių vynas, jūsų pačių gamybos.

7 Ir dar, „stiprūs gėrimai yra ne pilvui, bet jūsų kūnams apiplauti.

8 Ir dar, tabakas yra ne „kūnui ir ne pilvui, ir netinka žmogui, bet yra žolė, skirta sumušimams ir visiems sergantiems galvijams, kad būtų vartojamas išmintingai ir su išmanymu.

9 Ir dar, karšti gėrimai – ne kūnui ar pilvui.

10 Ir dar, iš tiesų sakau jums: visas sveikas „žoles Dievas paskyrė žmogaus sandarai, prigimčiai ir vartojimui –

11 kiekvieną žolę jos sezono metu ir kiekvieną vaisių jo sezono metu; visa tai turi būti vartojama protingai ir su „dėkojimu.

12 Taip, ir „gyvulių bei padangių paukščių ^bmėsą aš, Viešpats, paskyriau, kad žmogus vartotų su dėkojimu; tačiau ji turi būti vartojama ^csaikingai;

13 ir man patiktų, kad jos nevartotų, nebent tik žiemos, šalčio ar bado laikotarpiais.

14 Visi „grūdai skirti vartoti žmogui ir gyvuliams, kad būtų gyvybės ramstis, ne tik žmogui, bet ir lauko gyvuliams, ir dangaus paukščiams, ir visiems laukiniams gyvūnams, bėgiojantiems ar ropojantiems žeme;

15 ir šiuos Dievas sutvėrė žmogui vartoti tik bado ir nepaprasto alkio laikotarpiais.

16 Visokie grūdai tinka žmogaus maistui, kaip ir vynmedžio vaisiai, tai, kas duoda vaisių ar žemėje, ar virš žemės, –

17 tačiau kviečiai žmogui, o kukurūzai jaučiui, ir avižos arkliui, ir rugiai paukščiams ir kiaulėms bei visiems lauko gyvuliams, ir miežiai visiems naudingiems gyvuliams bei silpniems gėrimams, kaip ir kiti grūdai.

18 Ir visi šventieji, kurie prisimena laikytis ir vykdyti šiuos žodžius, ir vaikščioja paklusdami įsakymams, igis „sveikatą bamboje ir smegenis savo kaulams;

19 ir ras „išmintį ir didžius ^bpažinimo lobius, būtent paslėptus lobius;

20 ir „bėgs, ir nepavargs, ir eis, ir nenusilps.

21 Ir aš, Viešpats, duodu jiems „pažadą, kad naikinantis angelas ^bpraeis pro juos, kaip pro Izraelio vaikus, ir jų nenužudys. Amen.

5a Kun 10:9–11;

Iz 5:11–12;

1 Kor 6:10.

6a DS 27:1–4.

7a Pat 20:1; 23:29–35.

8a 1 Kor 3:16–17.

RR Kūnas.

10a T.y. augalai. Žr.

Pr 1:29; DS 59:17–20.

11a RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

12a 1 Tim 4:3–4;

DS 49:18–21.

b Pr 9:3; Kun 11:1–8.

c DS 59:20.

14a Dan 1:6–20.

18a Pat 3:8.

19a RR Išmintis.

b RR Pažinimas,

žinojimas;

Liudijimas.

20a Iz 40:31.

21a DS 84:80.

b Iš 12:23, 29.

90 SKYRIUS

Apreiškimas pranašui Džozefui Smitui, duotas Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. kovo 8 d. (History of the Church, 1:329–331). Šis apreiškimas yra tolimesnis žingsnis įsteigiant Pirmąją Prezidentūrą (žr. DS 81 skyriaus įvadą); dėl to 1833 m. kovo 18 d. buvo išventinti apreiškime paminėti patarėjai.

1–5 Karalystės raktai įteikti Džozefui Smitui ir per jį Bažnyčiai; 6–7 Sidnis Rigdonas ir Frederikas G. Viljamsas turi tarnauti Pirmojoje Prezidentūroje; 8–11 Evangelija turi būti skelbiama Izraelio tautoms, kitataučiams ir žydams, kiekvienam žmogui jo gimtąja kalba; 12–18 Džozefas Smitas ir jo patarėjai turi įvesti tvarką Bažnyčioje; 19–37 Keletui asmenų Viešpats pataria vaikščioti teisiai ir tarnauti jo karalystėje.

TAIP sako Viešpats: Iš tiesų, iš tiesų sakau tau, mano sūnau, jog tau „atleistos tavo nuodėmės, pagal tavo prašymą, nes tavo maldos ir tavo brolių maldos pasiekė mano ausis.

2 Todėl nuo šiol esi palaimintas tu, kuris nešioji tau duotus karalystės „raktus, ^bkaralystės, kuri ateina paskutinį kartą.

3 Iš tiesų sakau tau: šios karalystės raktai niekada nebus paimti iš tavęs, nei kol tu esi šiame pasaulyje, nei ateinančiame pasaulyje;

4 tačiau per tave „apreiškimai

bus duodami kitiems, taip, būtent bažnyčiai.

5 Ir visi, kurie gauna Dievo apreiškimus, „težiūri, kaip jie juos priima – kad nepalaikytų menkaverčiu dalyku ir dėl to nepapultų į pasmerkimą, ir nesukluptų, ir negriūtų, kai užgrius audros ir pūs vėjai, ir prapliups ^blietūs ir daužysis į jų namus.

6 Ir dar, iš tiesų sakau tavo broliams Sidniui Rigdonui ir Frederikui G. Viljamsui, kad jų nuodėmės jiems taip pat atleistos, ir jie laikomi lygūs su tavimi turėti šios paskutinės karalystės raktus;

7 kaip ir, tavo vadovaujami, raktus Pranašų „mokyklos, kurią organizuoti aš įsაკiau;

8 kad per tai jie galėtų būti išstobulinti savo tarnystėje, idant išgelbėtų Sionę ir Izraelio tautas, ir kitataučius, visus, kurie tik įtikės;

9 kad per tavo vadovavimą jie gautų žodį, ir kad per jų vadovavimą žodis eitų iki žemės pakraščiu, „pirma ^bkitataučiams, ir tada, štai, jie atsigręš į žydus.

90 1a RR Atleisti.

2a DS 65:2.

RR Kunigystės raktai.

^b RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

4a ApD 7:38;

Rom 3:2;

Hbr 5:12;

DS 124:39, 126.

RR Pranašystė, pranašauti.

5a DS 1:14.

^b Mt 7:26–27.

7a RR Pranašų mokykla.

9a Mt 19:30;

Etr 13:10–12.

^b 1 Nef 13:42;

DS 107:33; 133:8.

10 Ir tada ateina diena, kai bus „apreikšta Viešpaties ranka su galia įtikinti tautas – pagonių tautas, ^bJuozapo namus – apie jų išgelbėjimo evangeliją.

11 Nes tą dieną bus taip, kad kiekvienas žmogus evangelijos pilnatvę „girdės savo gimtuoju liežuviu ir savo gimtąja kalba, per tuos, kurie ^bišventinti į šią „galia, per tarnavimą „Guodėjo, išlieto ant jų Jėzui Kristui apreikšti.

12 Ir dabar, iš tiesų sakau tau: aš duodu tau įsakymą toliau darbuotis „tarnystėje ir prezidentūroje.

13 Ir kai baigsi versti pranašus, nuo tol „pirmininkausi bažnyčios ir ^bmokyklos reikaluose;

14 ir laikas nuo laiko, pagal tai, kaip apreikš Guodėjas, gausi „apreiskimus, kad atskleistum karalystės ^bslėpinius;

15 ir tvarkysi bažnyčias, ir „studijuosi, ir ^bmokysiesi, ir susipažinsi su visomis geromis knygomis bei su „kalbomis, liežuviais ir liaudimis.

16 Ir tai bus viso jūsų gyvenimo užsiėmimas ir misija – pirmininkauti taryboje ir tvarkyti visus šios bažnyčios ir karalystės reikalus.

17 „Nesigėdykite ir nesutrikite; bet priimkite išpėjimą dėl viso jūsų išpuikimo ir ^bišdidumo, nes tai užtraukia pinkles jūsų sieloms.

18 Sutvarkykite savo namus; nė iš tolo neprisileiskite „tingumo ir ^bnešvaros.

19 Dabar, iš tiesų sakau tau: tegul kiek galima greičiau bus parūpinta gyvenamoji vieta tavo patarėjo ir raštininko, būtent Frederiko G. Viljamso, šeimai.

20 Ir tegul mano „senyvasis tarnas Džozefas Smitas vyresnysis toliau gyvena su savo šeima toje vietoje, kur gyvena dabar; ir tegul ji nebus parduota, kol Viešpaties burna nenurodys.

21 Ir tegul mano patarėjas, būtent „Sidnis Rigdonas, pasilieka ten, kur jis dabar gyvena, kol Viešpaties burna nenurodys.

22 Ir tegul vyskupas stropiai ieško „įgaliotinio, ir tegul tai bus ^bturtingas vyras – Dievo vyras ir stipraus tikėjimo –

23 kad tuo jis būtų pajėgus apmokėti kiekvieną skolą; kad Viešpaties sandėlis neįgytų blogo vardo žmonių akyse.

24 „Stropiai ieškokite, visada ^bmelskitės ir būkite tikintys, ir

10a DS 43:23–27;
88:84, 87–92.

b Pr 49:22–26;
1 Nef 15:13–14.

11a RR Misionieriškas darbas.

b RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; išventinti, išventinimas.

c RR Kunigystė.
d RR Guodėjas.

12a RR Tarnauti.

13a DS 107:91–92.

b RR Pranašų mokykla.

14a RR Apreiškimas.

b RR Dievo slėpiniai.

15a DS 88:76–80, 118;
93:53.

b DS 107:99–100;
130:18–19.

c RR Kalba.

17a Rom 1:16; 2 Nef 6:13.
b DS 88:121.

RR Išdidumas.

18a DS 58:26–29.

RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

b DS 38:42.

20a RR Smitas vyresn., Džozefas.

21a RR Rigdonas, Sidnis.

22a DS 84:112–113.

b JokK 2:17–19.

24a RR Stropumas.
b RR Malda.

“viskas išeis jums į gera, jei vaikščiosite teisiai ir atminsitė “sandorą, kurią sudarėte vienas su kitu.

25 Tegul jūsų, ypač mano senyvojo tarno Džozefo Smito vyresniojo, šeimos būna “mažos, turint omenyje tuos, kurie nepriklauso jūsų šeimoms;

26 kad tai, kas parūpinama jums mano darbui įgyvendinti, nebūtų paimta nuo jūsų ir atiduota tiems, kurie neverti,

27 ir tuo jums būtų trukdoma atlikti tai, ką jums įsakiau.

28 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tai mano valia, kad mano tarnaitė Viena Džakis gautų pinigų apmokėti savo išlaidas ir atvyktų į Sionės žemę;

29 o likę pinigai gali būti pašvesti man; ir jai bus atlyginta man tinkamu metu.

30 Iš tiesų sakau jums, kad mano akyse yra tinkama, kad ji atvyktų į Sionės žemę ir gautų paveldą iš vyskupo rankos;

31 kad ji galėtų ramiai įsikur-

ti, kiek bus ištikima, ir nuo tol netinginius per savo dienas.

32 Ir štai, iš tiesų sakau jums, kad jūs parašysite šį įsakymą ir pasakysite savo broliams Sionėje, su meilės pasveikiniu, kad aš taip pat pašaukiau jus “pirmininkauti Sionei man tinkamu laiku.

33 Todėl tegul jie liaunasi varginti mane šiuo klausimu.

34 Štai, aš sakau jums, kad jūsų broliai Sionėje pradeda atgailauti, ir angelai džiūgauja dėl jų.

35 Tačiau aš daug kuo nesu labai patenkintas; ir aš nesu labai patenkintas savo tarnu “Viljamu E. Maklelinu bei savo tarnu Sidniu Gilbertu; taip pat ir vyskupas bei kiti turi dėl daug ko atgailauti.

36 Bet iš tiesų sakau jums, kad aš, Viešpats, kovosiu su “Sione ir prašysiu jos stipriuosius, ir ^bdrausminsiu ją, kol ji pergalės ir taps “švari priešais mane.

37 Nes ji nebus pajudinta iš savo vietos. Aš, Viešpats, pasakiau tai. Amen.

91 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. kovo 9 d. (History of the Church, 1:331–332). Tuo metu pranašas buvo užsiėmęs Senojo Testamento vertimu. Prieš senovinių raštų dalį, vadinamą apokrifais, jis pasiteiravo Viešpaties ir gavo šį nurodymą.

1–3 Apokrifai iš esmės išversti teisingai, bet juose yra daug prierašų žmonių rankomis, kurie neteis-

gi; 4–6 Jie naudingi tiems, kurie apšviečiami Dvasia.

24c Ezr 8:22; Rom 8:28;
DS 100:15; 122:7–8.
d RR Sandora.
25a T.y. vargšus, kuriais

rūpinosi Džozefas
Smitas vyr.
32a DS 107:91–92.
35a DS 66:1; 75:6–9.

36a RR Sionė.
b RR Drausminti,
drausminimas.
c RR Tyras, tyrumas.

Iš tiesų, taip sako Viešpats jums dėl „apokrifų: juose daug kas yra tiesa, ir iš esmės jie išversti teisingai;

2 juose yra ir daug neteisingų dalykų, prirašytų žmonių rankomis.

3 Iš tiesų sakau jums: nereikalinga, kad apokrifai būtų išversti.

4 Taigi, kas tik juos skaito, „tesupranta, nes tiesą apreiškia Dvasia;

5 ir kas tik apšviečiamas „Dvasia, gaus iš jų naudos;

6 ir kas tik negauna Dvasia, tam negali būti naudos. Todėl nereikalinga, kad jie būtų išversti. Amen.

92 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. kovo 15 d. (History of the Church, 1:333). Apraiškimas, skirtas Frederikui G. Viljamsui, kuris neseniai buvo paskirtas patarėju Pirmojoje Prezidentūroje.

1–2 *Viešpats duoda įsakymą dėl priėmimo į vienybės tvarką.*

Iš tiesų, taip sako Viešpats: „vienybės tvarkai, suorganizuotai pagal anksčiau duotą įsakymą, aš duodu apraiškimą ir įsakymą dėl savo tarno Frederiko G. Viljamsio, kad jūs

priimsite jį į šią tvarką. Ką sakau vienam, sakau visiems.

2 Ir dar, sakau tau, mano tarne Frederikai G. Viljamsai: tu būsi veiklus šios tvarkos narys; ir kiek ištikimai laikysiesi visų ankstesnių įsakymų, tiek būsi laiminamas per amžius. Amen.

93 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. gegužės 6 d. (History of the Church, 1:343–346).

1–5 *Visi, kurie yra ištikimi, matys Viešpatį; 6–18 Jonas paliudijo, kad Dievo Sūnus ėjo iš malonės į malonę, kol gavo Tėvo šlovės pilnatvę; 19–20 Ištikimi žmonės, eidami iš malonės į malonę, taip pat įgis jo pilnatvės; 21–22 Tie, kurie yra atgimę per Kristų, yra Pirmagimio Bažnyčia; 23–28 Kristus įgijo visos tiesos pilnatvę, ir žmo-*

gus per paklusnumą gali pasiekti tą patį; 29–32 Pradžioje žmogus buvo su Dievu; 33–35 Dalelės yra amžinos, ir žmogus džiaugsmo pilnatvę gali gauti prisikėlime; 36–37 Dievo šlovė yra sąmonė; 38–40 Kristaus išpirkimo dėka vaikai nekalti prieš Dievą; 41–53 Vadvaujantiems broliams įsakyta įvesti tvarką savo šeimose.

91 1a RR Apokrifai.
4a RR Supratimas.

5a RR Šventoji Dvasia;
Įkvėpimas, įkvėpti.

92 1a DS 82:11, 15–21.
RR Vienybės tvarka.

Iš tiesų, taip sako Viešpats: Bus taip, kad kiekviena siela, kuri „atsisako savo nuodėmių ir ateina pas mane, ir ^bšaukiasi mano vardo, ir ^cpaklūsta mano balsui, ir laikosi mano įsakymų, ^dmatys mano ^eveidą ir žinos, kad aš esu;

2 ir kad aš esu tikroji „šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį;

3 ir kad aš esu „Tėve ir Tėvas manyje, ir Tėvas ir aš esame viena –

4 Tėvas, „kadangi jis ^bdavė man savo pilnatvės, ir Sūnus, kadangi aš buvau pasaulyje ir ^ckūną padariau savo palapine, ir gyvenau tarp žmonių sūnų.

5 Aš buvau pasaulyje ir gavau iš savo Tėvo, ir jo ^ddarbai buvo aiškiai apieikti.

6 Ir „Jonas matė ir paliudijo apie mano ^bšlovės pilnatvę, ir ^cJono metraščio pilnatvė bus apieikšta vėliau.

7 Ir jis paliudijo, sakydamas: Aš mačiau jo šlovę, kad jis buvo ^dpradžioje, prieš pasaulio buvimą;

8 taigi, pradžioje buvo „Žodis, nes jis buvo Žodis, būtent išgelbėjimo pasiuntinys –

9 pasaulio „šviesa ir ^bIšpirkėjas; tiesos Dvasia, kuris atėjo į pasaulį, nes pasaulis buvo jo sutvertas, ir jame buvo žmonių gyvybė ir šviesa.

10 pasauliai buvo jo ^asutverti; žmonės buvo jo sutverti; viskas buvo sutverta jo, ir per jį, ir iš jo.

11 Ir aš, Jonas, liudiju, jog mačiau jo šlovę, kaip šlovę Tėvo Viengimio, pilno malonės ir tiesos, būtent tiesos Dvasią, kuris atėjo ir gyveno kūne, ir gyveno tarp mūsų.

12 Ir aš, Jonas, mačiau, kad jis iš pradžių negavo ^a„pilnatvės, bet gavo ^bmalonę už malonę;

13 ir iš pradžių jis negavo pilnatvės, bet vis ėjo iš ^amalonės į malonę, kol gavo pilnatvę;

14 ir taip jis buvo pavadintas Dievo ^aSūnumi, kadangi iš pradžių jis negavo pilnatvės.

15 Ir aš, „Jonas, liudiju: ir štai dangūs atsivėrė, ir ^bŠventoji Dvasia nusileido ant jo ^cbalandžio pavidalu ir nutūpė ant

93 1a RR Atgailauti, atgaila; Vertas, vertumas.
b JI 3:5.
c RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.
d Iš 33:11;
DS 38:7–8; 67:10–12;
88:68; 101:23; 130:3.
RR Guodėjas.
e DžSV, 1 Jn 4:12.
2a Jn 1:4–9;
DS 14:9; 84:45–47;
88:6–7.
RR Šviesa, Kristaus šviesa.
3a Jn 10:25–38;
17:20–23;

DS 50:43–45.
4a Mzj 15:1–7.
b RR Jėzus Kristus – Valdžia.
c Lk 1:26–35; 2:4–14;
3 Nef 1:12–14;
Etr 3:14–16.
5a Jn 5:36; 10:25;
14:10–12.
6a Jn 1:34.
b RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus šlovė.
c Jn 20:30–31.
7a Jn 1:1–3, 14; 17:5;
DS 76:39.
8a RR Jėzus Kristus; Jehova.

9a RR Šviesa, Kristaus šviesa.
b RR Išpirkėjas.
10a Hbr 1:1–3; DS 76:24;
Moz 1:31–33.
12a Fil 2:6–11.
b Jn 1:16–17.
13a Lk 2:52.
14a Lk 1:31–35; DS 6:21.
RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus.
15a Jn 1:29–34.
b RR Šventoji Dvasia.
c RR Balandžio ženklas.

jo, ir iš dangaus suskambėjo balsas, sakantis: Tai mano ^amylimasis Sūnus.

16 Ir aš, Jonas, liudiju, kad jis gavo Tėvo šlovės pilnatvę;

17 ir jis gavo ^avisą ^bgaliją tiek danguje, tiek ir žemėje, ir ^cTėvo šlovė buvo su juo, nes jis gyveno jame.

18 Ir bus taip, kad jei būsite ištikimi, jūs gausite Jono metraščio pilnatvę.

19 Aš pateikiu jums šiuos žodžius, idant suprastumėte ir žinotumėte, kaip ^agarbinti, ir žinotumėte, ką garbinate, kad galėtumėte ateiti pas Tėvą mano vardu ir tinkamu metu gautumėte jo pilnatvę.

20 Nes jei laikotės mano ^aįsakyimų, jūs gausite jo ^bpilnatvės ir būsite ^cpašlovinti manimi, kaip aš Tėvu; todėl aš sakau jums: gausite ^dmalonę už malonę.

21 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: ^apradžioje aš buvau su Tėvu ir esu ^bPirmagimis;

22 ir visi tie, kurie per mane atgimė, yra mano ^ašlovės ^bdalininkai bei Pirmagimio bažnyčia.

23 Pradžioje jūs taip pat buvo-

te su ^aTėvu – Dvasia, būtent tiesos Dvasia;

24 ir ^atiesa yra ^bpažinimas apie dalykus – kokie jie yra ir kokie jie buvo, ir kokie jie bus;

25 ir kas tik yra ^adaugiau ar mažiau nei tai, yra dvasia to nelabojo, kuris buvo ^bmelagis nuo pradžios.

26 ^aTiesos Dvasia yra iš Dievo. Aš esu tiesos Dvasia, ir Jonas paliudijo apie mane, sakydamas: Jis gavo tiesos pilnatvę, taip, būtent visos tiesos.

27 Ir nė vienas žmogus negauna ^apilnatvės, jeigu jis nesilaiko jo išsakyimų.

28 Tas, kuris ^alaikosi jo išsakyimų, gauna tiesą ir ^bšviesą, kol jis pašlovinamas tiesa ir ^cžino viską.

29 Žmogus ^apradžioje taip pat buvo su Dievu. ^bŠamonė, arba tiesos šviesa, nebuvo, iš tikrųjų nė negali būti, sukurta ar sutverta.

30 Visa tiesa yra nepriklausoma toje aplinkoje, kurioje Dievas ją patalpino, kad ^aveiktų savarankiškai, kaip ir visa šamonė; kitaip nėra egzistencijos.

15d Mt 3:16–17.

17a Mt 28:18; Jn 17:2;

1 Pet 3:22.

b RR Jėzus Kristus – Valdžia; Galia.

c RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

19a Jn 4:21–26; 17:3; ApD 17:22–25.

RR Garbinimas.

20a DS 50:28.

b Jn 1:16; DS 84:36–39.

c Jn 17:4–5, 22.

RR Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip

Dangiškasis Tėvas.

d RR Malonė.

21a Jn 1:1–2;

1 Pet 1:19–20;

Moz 4:2.

b RR Pirmagimis.

22a RR Celestialinė šlovė.

b 1 Pet 5:1;

DS 133:57.

23a RR Žmogus,

žmonės – Žmogus yra Dangiškojo Tėvo dvasinis vaikas.

24a RR Tiesa.

b RR Pažinimas,

žinojimas.

25a DS 20:35.

b Jn 8:44; 2 Nef 2:18; Moz 4:4.

26a Jn 14:6.

27a RR Tobulas.

28a RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

b DS 50:24; 84:45.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

c Jn 17:3; DS 88:49, 67.

29a Abr 3:18.

RR Ikimirtingasis gyvenimas; Žmogus, žmonės.

b RR Šamonė, šamonės.

30a 2 Nef 2:13–27.

31 Štai, čia glūdi žmogaus „valios laisvė ir čia glūdi žmogaus pasmerkimas; kadangi tai, kas buvo nuo pradžios, jiems yra ^baiškiai apreikšta, ir jie nepriima šviesos.

32 Ir kiekvienas žmogus, kurio dvasia nepriima ^ašviesos, užsitraukia pasmerkimą.

33 Nes žmogus yra ^ddvasia. ^bDalelės yra amžinos, ir dvasia, ir dalelė, neišskiriamai sujungtos, gauna džiaugsmo pilnatvę;

34 o kada jos ^aatskirtos, žmogus negali gauti ^bdžiaugsmo pilnatvės.

35 ^aDalelės yra Dievo palapinė; taip, žmogus yra Dievo palapinė, būtent ^bšventyklos; ir jei kuri šventykla yra suteršta, Dievas sunaikins tą šventyklą.

36 Dievo ^ašlovė yra ^bšamონė, arba, kitais žodžiais, ^cšviesa ir tiesa.

37 Šviesa ir tiesa palieka tą ^apiktąjį.

38 Kiekvieno žmogaus dvasia pradžioje buvo ^anekalta; ir, Dievui ^bišpirkus žmogų iš ^cnuopolio, žmonės vėl atsidūrė kūdikystės būsenoje, ^dnekalti prieš Dievą.

39 Ir tas nelabasis ateina ir ^aatima iš žmonių vaikų šviesą ir tiesą per nepaklusnumą ir dėl jų tėvų ^btradicijos.

40 Bet aš išsčiau jums auginti savo ^avaikus šviesoje ir tiesoje.

41 Bet iš tiesų sakau tau, mano tarne Frederikai G. Viljamsai: šis pasmerkimas tebėra ant tavęs;

42 tu ^anemokei savo vaikų šviesos ir tiesos, pagal išakymus; ir tas nelabasis vis dar turi galią tau, ir tai yra tavo suspaudimo priežastis.

43 Ir dabar aš duodu tau išakymą – jei nori būti išvaduotas: įvesi ^atvarką savo namuose, nes daug kas netvarkoje tavo namuose.

44 Iš tiesų sakau savo tarnui Sidniui Rigdonui, kad kai kuriuose dalykuose jis nesilaikė išakymų, susijusių su jo vaikais; todėl pirmiausia įvesk tvarką savo namuose.

45 Iš tiesų sakau savo tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam, – arba, kitais žodžiais, vadinsiu jus ^adraugais, nes esate mano draugai ir turėsite paveldą su manimi, –

31a RR Valios laisvė.

^b Pak[ist 30:11–14;
DS 84:23–24.

32a RR Šviesa, Kristaus šviesa; Tiesa.

33a DS 77:2; Abr 5:7–8.
RR Žmogus,
žmonės – Žmogus
yra Dangiškojo Tėvo
dvasinis vaikas.

^b DS 131:7–8; 138:17.
RR Prikėlimas.

34a 2 Nef 9:8–10.

^b RR Džiaugsmas.

35a DS 130:22.

^b 1 Kor 3:16–17.

36a RR Šlovė; Jėzus
Kristus – Jėzaus
Kristaus šlovė.

^b DS 130:18–19;
Abr 3:19.

RR Šamонės, šamонės.

^c DS 88:6–13.

37a Moz 1:12–16.

RR Velnias.

38a RR Nekaltumas,
nekaltas.

^b Mzj 27:24–26;
Moz 5:9; TT 1:3.
RR Išpirkti, išpirktas,
išpirkimas.

^c RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.

^d Mor 8:8, 12, 22;
DS 29:46–47.

RR Išgelbėjimas –
Vaikų išgelbėjimas.

39a Mt 13:18–19;
2 Kor 4:3–4;

Al 12:9–11.

^b Ez 20:18–19; Al 3:8.

RR Tradicijos.

40a RR Šeima – Gimdyto-
jo atsakomybės.

42a 1 Sam 3:11–13;
DS 68:25–31.

43a 1 Tim 3:4–5.

45a DS 84:63; 88:62.

46 aš pavadinau jus „tarnais dėl pasaulio, ir jūs esate jų tarnai dėl manęs –

47 ir dabar, iš tiesų sakau Džozefui Smitui jaunesniajam: tu nesilaikei įsakymų, ir turi stovėti „papeiktas priešais Viešpatį;

48 tavo „šeima turi atgailauti ir atsakyti kai kurių dalykų, ir kreipti daugiau dėmesio į tavo žodžius, arba jie bus pajudinti iš savo vietos.

49 Ką sakau vienam, sakau visiems; visada „melskis, kad tas nelabasis neturėtų galios tavyje ir nepajudintų tavęs iš tavo vietos.

50 Mano tarnas Njuelas K. Vitnis, mano bažnyčios vyskupas, taip pat turi būti sudrausmintas ir turi įvesti tvarką savo šeimoje, ir žiūrėti, kad jie būtų stropesni ir rūpestingesni namuose, ir visada melstūsi, arba jie bus pajudinti iš savo „vietos.

51 Dabar, aš sakau jums, mano draugai: tegul mano tarnas Sidnis Rigdonas leidžiasi kelionėn ir paskuba, ir taip pat skelbia Viešpaties „malonės metus ir išgelbėjimo evangeliją, kaip aš jam duosiu prabilti; ir per jūsų sutartinę tikėjimo malda aš ją palaikysiu.

52 Ir tegul mano tarnai Džozefas Smitas jaunesnysis ir Frederikas G. Viljamsas taip pat paskuba, ir jiems bus duota, būtent pagal tikėjimo malda; ir kiek laikysitės mano žodžių, tiek nebūsite sutriuškinti nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje.

53 Ir iš tiesų sakau jums, kad tai mano valia, kad paskubėtumėte „versti mano Raštus ir ^bįgyti ^cžinių apie istoriją ir apie šalis, ir apie karalystes, apie Dievo ir žmogaus įstatymus; ir visa tai – dėl Sionės išgelbėjimo. Amen.

94 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. gegužės 6 d. (History of the Church, 1:346–347). Hairumas Smitas, Reinoldsas Kahūnas ir Džeredas Karteris paskirti kaip Bažnyčios statybos komitetas.

1–9 *Viešpats duoda įsakymą dėl namų, kuriuose dirbs Prezidentūra, statymo; 10–12 Turi būti pastatyta spaustuovė; 13–17 Paskiriami kai kurie paveldai.*

IR dar, iš tiesų sakau jums, imano „draugai: aš jums duodu įsakymą, kad jūs pradėsite planuoti ir ruošti Sionės ^bkuolo miesto įkūrimą bei pamatų

46a Kun 25:55;
1 Nef 21:3–8.
RR Tarnystė.

47a DS 95:1–2.
RR Drausminti,
drausminimas.

48a RR Šeima – Vaiko
atsakomybės.

49a 3 Nef 18:15–21.

50a DS 64:40.

51a Lk 4:19.

53a RR Džozefo Smito

Vertimas (DŽSV).

b DS 88:76–80, 118.

c RR Pažinimas,
žinojimas.

94 1a DS 93:45.

b RR Kuolas.

dėjimą čia, Kirtlando žemėje, pradedant nuo mano namų.

2 Ir štai, tai turi būti padaryta pagal "modelį, kurį jums daviau.

3 Ir tegul pirmasis sklypas į pietus bus pašvęstas man, statyti namus prezidentūrai, prezidentūros apreiškimų gavimo darbui ir "prezidentūros tarnystės darbui visais su bažnyčia bei karalyste susijusiais klausimais.

4 Iš tiesų sakau jums, kad jie bus pastatyti penkiasdešimt penkių pėdų pločio ir šešiasdešimt penkių pėdų ilgio viduje.

5 Ir ten bus žemesnioji erdvė ir aukštesnioji erdvė pagal modelį, kuris jums bus duotas vėliau.

6 Ir jie bus pašvęsti Viešpačiui nuo jų pamatų, pagal kunigystės tvarką, pagal modelį, kuris jums bus duotas vėliau.

7 Ir jie bus visiškai pašvęsti Viešpačiui prezidentūros darbui.

8 Ir jūs neleisite niekam "nešvariam įeiti į juos; ir ten bus mano ^bšlovė, ir mano akivaizda bus ten.

9 Bet jeigu į juos įeis kas nors "nešvarus, mano šlovės ten nebus; ir mano akivaizda ten neįeis.

10 Ir dar, iš tiesų sakau jums: antrasis sklypas į pietus bus pašvęstas man statyti man namus, skirtus mano Raštų "vertimo ir visko, ką tik jums įsakysiu, ^bspausdinimo darbui.

11 Ir viduje jie bus penkiasdešimt penkių pėdų pločio ir šešiasdešimt penkių pėdų ilgio; ir ten bus žemesnioji ir aukštesnioji erdvė.

12 Ir šie namai nuo jų pamatų bus visiškai pašvęsti Viešpačiui, spausdinimo darbui, kokią tik jums įsakysiu, kad būtų šventi, nesuteršti, viskuo atitinkantys modelį, kuris bus jums duotas.

13 O trečiajame sklype mano tarnas Hairumas Smitas gaus savo paveldą.

14 O pirmajame ir antrajame sklypuose į šiaurę mano tarnai Reynoldsas Kahūnas ir Džeredas Karteris gaus savo paveldus –

15 kad vykdytų darbą, kurį jiems paskyriau, – būtų mano namų statybos komitetas pagal įsakymą, kurį aš, Viešpats Dievas, daviau jums.

16 Šie du namai neturi būti statomi, kol neduosiu jums įsakymo dėl jų.

17 Ir dabar šiuokart jums neduodu daugiau. Amen.

95 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. birželio 1 d. (History of the Church, 1:350–352). Šis apreiški-

2a DS 52:14–15.

3a DS 107:9, 22.

8a Lk 19:45–46;

DS 109:16–20.

b 1 Kar 8:10–11.

RR Šlovė.

9a DS 97:15–17.

10a RR Džozefo Smito

Vertimas (DŽSV).

b DS 104:58–59.

mas yra tęsinys dieviškų nurodymų dėl garbinimo ir mokymo namų, ypač dėl Viešpaties namų, statymo (žr. DS 88:119–136 ir DS 94).

1–6 Šventieji drausminami, kad nepastatė Viešpaties namų; 7–10 Viešpats savo namus nori panaudoti žmonių apdovanojimui galia iš aukštybių; 11–17 Namai turi būti pašvęsti kaip garbinimo vieta ir kaip apaštalu mokykla.

Iš tiesų, taip sako Viešpats jums, kuriuos aš myliu; o kuriuos myliu, aš taip pat ir "drausminu, kad jų nuodėmės būtų ^batleistos, nes drausmindamas paruošiu kelią jiems "išvaduoti iš visokios ^dpagundos; o aš jus pamilau –

2 todėl jūs turite būti sudrausminti ir stovėti papeikti priešais mano veidą;

3 nes jūs nusidėjote prieš mane labai sunkia nuodėme tuo, kad visais atžvilgiais nepaisėte didžio įsakymo, kurį jums daviau dėl mano "namų statymo;

4 kad paruoščiau taip, kaip aš ketinu paruošti, savo apaštalus "genėti mano vynuogyną paskutinį kartą, idant galėčiau vykdyti savo ^bneįprastą veiklą,

idant galėčiau "išlieti savo Dvasios ant viso kūno, –

5 bet štai, iš tiesų sakau jums, kad tarp jūsų yra daug išsventintų, mano pašauktų, bet maža yra iš jų "išrinktų.

6 Tie, kurie neišrinkti, nusidėjo labai sunkia nuodėme tuo, kad jie vidurdienį vaikšto "tamsoje.

7 Ir dėl to aš daviau jums įsakymą, kad sušauktumėte savo "iškilmingą susirinkimą, kad jūsų ^bpasninkavimai ir jūsų rauda pasiektų ausis "Sabaotų Viešpaties, kas išvertus reiškia pirmosios dienos "kūrėjas, pradžia ir pabaiga.

8 Taip, iš tiesų sakau jums: aš daviau jums įsakymą, kad pastatytumėte namus, kuriuose aš ketinu "apdovanoti tuos, kuriuos išsirinkau, galia iš aukštybių;

9 nes tai yra Tėvo "pažadas jums; todėl aš įsakau jums pasilikti, lygiai kaip pasiliko mano apaštalai Jeruzalėje.

10 Tačiau mano tarnai nusidėjo labai sunkia nuodėme; ir

95 1a Paklšt 11:1–8;
Pat 13:18;
Hbr 12:5–11;
Hel 15:3;
DS 101:4–5; 105:6.
RR Drausminti, drausminimas.
b RR Atleisti.
c 1 Kor 10:13.
d RR Gundyti, gundymas.
3a Ag 1:7–11;
DS 88:119.
RR Šventykla,

Viešpaties namai.
4a JokK 5:61–75;
DS 24:19; 33:3–4.
RR Viešpaties vynuogynas.
b Iz 28:21; DS 101:95.
c Pat 1:23; JI 3:1;
DS 19:38.
RR Dovanos, Dvasios; Šventoji Dvasia.
5a Mt 20:16;
DS 105:35–37;
121:34–40.

RR Išrinkimas.
6a RR Tamsa, dvasinė.
7a DS 88:70, 74–82, 117–120.
b RR Pasninkauti, pasninkavimas.
c RR Jehova.
d RR Sukurti, sukūrimas.
8a DS 38:32; 39:15; 43:16; 110:9–10.
RR Apdovanojimas.
9a Lk 24:49.

pranašų „mokykloje kilo ^bginčai, kas mane labai nuliūdino, – sako jūsų Viešpats; todėl aš juos išsiunčiau, kad būtų sudrausminti.

11 Iš tiesų sakau jums: tai mano valia, kad pastatytumėte namus. Jei laikysitės mano įsakymų, jūs turėsite galią juos pastatyti.

12 Jei „nesilaikysite mano įsakymų, Tėvo ^bmeilė nepasiliks su jumis, todėl jūs vaikščiosite tamsoje.

13 Dabar, čia išmintis ir Viešpaties sumanymas – tegul namai bus pastatyti ne pagal pasaulio būdą, nes aš neleidžiu jums gyventi pagal pasaulio būdą;

14 todėl tegul jie bus pastatyti

pagal būdą, kurį aš parodysiu trims iš jūsų, kuriuos jūs paskirsite ir išventinsite į šią galią.

15 Ir jų dydis bus penkiasdešimt penkios pėdos pločio, ir tebus jie šešiasdešimt penkių pėdų ilgio viduje.

16 Ir tegul žemesnioji vidinės erdvės dalis bus pašvęsta man, kad galėtumėte atnašauti sakramentą ir pamokslauti, ir pasninkauti, ir melstis, ir „atnašauti man savo švenčiausius troškimus, – sako jūsų Viešpats.

17 Ir tegul aukštesnioji vidinės erdvės dalis bus pašvęsta man, mano apaštalų mokyklai, – sako Sūnus „Amanas; arba, kitais žodžiais, Alfa; arba, kitais žodžiais, Omega; būtent Jėzus Kristus, jūsų ^bViešpats. Amen.

96 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. birželio 4 d., parodantis Sionės miesto arba kuolo tvarką, kaip pavyzdį šventiesiems Kirtlande (History of the Church, 1:352–353). Tai įvyko per aukštųjų kunigų konferenciją, ir pagrindinis svarstomas klausimas buvo kai kurių Bažnyčios žemių prie Kirtlando, žinomų kaip Frenčo ūkis, perdavimas. Kadangi konferencija negalėjo sutarti, kas turėtų būti atsakingas už ūkį, visi sutiko dėl šito reikalo teirautis Viešpaties.

1 Sionės Kirtlando kuolas turi būti padarytas stiprus; 2–5 Pavel-dus šventiesiems turi dalinti vyskupas; 6–9 Džonas Džonsonas turi būti vienybės tvarkos narys.

ŠTAI, sakau jums: čia išmintis, škurios dėka galėsite sužinoti, kaip pasielgti dėl šio reikalo, nes man reikalinga, kad šis

„kuolas, kurį aš įsteigiau vardan Sionės stiprybės, būtų padarytas stiprus.

2 Todėl tegul mano tarnas Njuelas K. Vitnis būna atsakingas už tą jūsų minimą vietą, kurioje aš ketinu statyti savo šventus namus.

3 Ir dar, tegul ji bus padalinta į sklypus pagal išmintį, paveldų

10a RR Pranašų mokykla.

b RR Kova.

12a Jn 15:10.

b 1 Jn 2:10, 15.

16a DS 59:9–14.

17a DS 78:20.

b RR Viešpats.

96 1a Iz 33:20; 54:2.

RR Kuolas.

ieškančiųjų labui, kaip tarp savęs nuspręsite taryboje.

4 Todėl būkite atidūs, kad sužiūrėtumėte šį reikalą ir tą dalį, kuri yra būtina mano "tvarkos labui, kad mano žodis būtų nešamas žmonių vaikams.

5 Nes štai, iš tiesų sakau jums: man svarbiausia, kad mano žodis eitų žmonių vaikams, siekiant sušvelninti žmonių vaikų širdis jūsų labui. Būtent taip. Amen.

6 Ir dar, iš tiesų sakau jums: mano akimis, tai išmintinga ir reikalinga, kad mano tarnas Džonas Džonsonas, kurio atnašą aš priėmiau ir kurio maldas

išgirdau, kuriam duodu amžinojo gyvenimo pažadą tiek, kiek nuo šiol jis laikysis mano įsakymų, –

7 nes jis yra "Juozapo palikuo- nis ir jo tėvams duoto pažado palaiminimų dalininkas –

8 iš tiesų sakau jums: man reikalinga, kad jis taptų tvarkos nariu, idant padėtų nešti mano žodį žmonių vaikams.

9 Todėl jūs iššventinsite jį į šį palaiminimą, ir jis stropiai stengsis panaikinti skolas, slegiančias jūsų paminėtus namus, kad jis galėtų juose gyventi. Būtent taip. Amen.

97 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. rugpjūčio 2 d. (History of the Church, 1:400–402). Šis apreiškimas susijęs su šventųjų reikalais Sionėje (Džeksono apygardoje, Misūrio valst.), kadangi pranašas prašė Viešpaties paaiškinimo. Tuo metu Bažnyčios nariai Misūrio valstijoje buvo nuožmiai persekiojami ir 1833 m. liepos 23 d. buvo priversti pasirašyti sutartį, kad paliks Džeksono apygardą.

1–2 Daugelis šventųjų Sionėje (Džeksono apygarda, Misūrio valst.) palaiminami už ištikimybę; 3–5 Parlįs P. Pratas pagiriamas už jo triūsą Sionės mokykloje; 6–9 Viešpats priima tuos, kurie laikosi savo sandorų; 10–17 Sionėje turi būti pastatyti namai, kuriuose tyraširdžiai matys Dievą; 18–21 Sionė yra tyraširdžiai; 22–28 Sionė išvengs Viešpaties rykštės, jei išliks ištikima.

Iš tiesų sakau jums, mano draugai: aš kalbu jums savo balsu, būtent savo Dvasios balsu, kad parodyčiau jums savo valią dėl jūsų brolių, esančių "Sionės žemėje, daugelis iš kurių yra tikrai nuolankūs ir stropiai siekia įgyti išminties ir rasti tiesą.

2 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: palaiminti tokie, nes jie įgis; nes aš, Viešpats, esu gailestingas visiems "romiesiems ir visiems,

kam noriu, kad būčiau išteisingas, kai atvesiu juos į teisumą.

3 Štai, aš jums sakau dėl ^amokyklos Sionėje: aš, Viešpats, esu labai patenkintas, kad bus mokykla Sionėje, ir taip pat savo tarnu ^bParliu P. Pratu, nes jis pasilieka manyje.

4 Ir kiek jis pasilieka manyje, tiek jis liks pirmininkauti mokyklai Sionės žemėje, kol aš jam duosiu kitus įsakymus.

5 Aš palaiminsiu jį daugybe palaiminimų aiškinant visus Raštus ir slėpinius mokyklai bei bažnyčiai Sionėje ugdyti.

6 Ir kitiems mokykloje aš, Viešpats, linkęs būti gailėstingas; tačiau yra ir tokių, kuriuos būtina ^adrausminti, ir jų darbai bus atskleisti.

7 ^aKirvis pridėtas prie medžių šaknų; ir kiekvienas medis, kuris neveda gerų ^bvaisių, bus nukirstas ir įmestas į ugnį. Aš, Viešpats, tai pasakiau.

8 Iš tiesų sakau jums: visus, žinančius, kad jų ^aširdys ^bsąžiningos ir sudužusios ir jų dvasios atgailaujančios, ir ^cpasiryžusius laikytis savo sandorų per ^dauką – taip, per kiekvieną auką, kokią aš, Viešpats, įsakyčiau paaukoti, – tuos aš ^epriimu.

9 Nes aš, Viešpats, nurodysiu

jams, kad jie vestų vaisius kaip labai derlingas medis, pasodintas geroje žemėje, prie tyro upelio, duodantis daug vertingų vaisių.

10 Iš tiesų sakau jums, jog tai mano valia, kad man būtų pastatyti ^anamai Sionės žemėje pagal ^bmodelį, kurį jums pateikiau.

11 Taip, tegul jie bus skubiai pastatyti per mano žmonių apmokestinimą dešimtaine.

12 Štai, tai yra ^adešimtinė ir auka, kurios aš, Viešpats, reikalauju iš jų rankų, – kad man būtų pastatyti ^bnamai Sionei išgelbėti –

13 kaip ^adėkojimo vieta visiems šventiesiems ir kaip mokymo vieta visiems, kurie pašaukti į tarnystės darbą įvairiuose savo pašaukimuose ir pareigybėse;

14 kad jie būtų tobulinami savo tarnystės ^asupratimo, teorijos, principų, doktrinos srityse – visame kame, kas susiję su Dievo ^bkaralyste žemėje, kurios ^craktai buvo įteikti jums.

15 Ir kiek mano žmonės statys namus man Viešpaties vardu ir neleis į juos įeiti niekam ^anešvariam, idant jie nebūtų suteršti, tiek ant jų bus mano ^bšlovė;

16 taip, ir mano ^aakivaizda

3a RR Pranašų mokykla.

b RR Pratas, Parlisis Parkeris.

6a RR Drausminti, drausminimas.

7a Mt 3:10.

b Lk 6:43–45;

Al 5:36, 52;

3 Nef 14:15–20.

8a RR Sudužusi širdis.

b RR Sąžiningas,

sąžiningumas.

c DS 64:34.

d RR Auka.

e DS 52:15; 132:50.

10a DS 57:3; 88:119;

124:51.

b DS 115:14–16.

12a RR Dešimtinės,

dešimtinės

mokėjimas.

b RR Šventykla,

Viešpaties namai.

13a RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

14a RR Supratimas.

b RR Dievo karalystė,

Arba dangaus

karalystė.

c RR Kunigystės raktai.

15a DS 94:9; 109:20–21.

b Ag 2:7; DS 84:5.

16a DS 110:1–10.

bus ten, nes aš įeisiu į juos, ir visi ^btyraširdžiai, kurie įeis į juos, matys Dievą.

17 Bet jeigu jie bus suteršti, aš neįeisiu į juos, ir mano šlovės ten nebus; nes aš neįeisiu į nešventas šventyklas.

18 Ir dabar, štai, jei Sionė tai padarys, ji ^aklestės ir išsiplės, ir taps labai šlovinga, labai galin-ga ir labai bauginanti.

19 Ir žemės ^atautos gerbs ją ir sakys: Tikrai ^bSionė yra mūsų Dievo miestas ir tikrai Sionė negali kristi, nė būti pajudinta iš savo vietos, nes ten yra Dievas ir ten yra Viešpaties ranka;

20 ir jis savo galybės galia pri-siekė būti jos išgelbėjimu ir jos aukštu ^abokštu.

21 Todėl iš tiesų, taip sako Viešpats: Tedžiūgauja Sionė, nes ^aSionė – tai TYRAŠIRDŽIAI; taigi Sionė tedžiūgauja, kai tuo tarpu visi nelabieji gedės.

22 Nes štai, ant bedievių greitai užaina ^akerštas, kaip viesulas; ir kas jo išvengs?

23 Viešpaties ^arykštė plaks naktį ir dieną, ir žinia apie ją kels nerimą visiems žmonėms; taip, ji nebus sustabdyta, kol ateis Viešpats;

24 nes Viešpaties pasipiktini-mas užsidedė prieš jų bjaurys-tes ir visus jų nelabus darbus.

25 Tačiau Sionė ^aišvengs, jei-gu vykdys viską, ką jai įsakiau.

26 Bet jeigu ji nevykdys visko, ką tik jai įsakiau, aš ją ^aaplan-kysiu pagal visus jos darbus skaudžiu suspaudimu, ^bmaru, epidemija, kalaviju, ^ckerštu, ^dryjančia ugnimi.

27 Tačiau šį vieną kartą tebus tai perskaityta į jos ausis – kad aš, Viešpats, priėmiau jos atna-šą; ir jeigu ji daugiau nebensi-dės, ^a“nė vienas iš šių dalykų jos neištiks;

28 ir aš ją ^apalaiminsiu palai-minimais ir padauginsiu dau-gybę palaiminimų ant jos ir ant jos kartų per amžių amžius, – sako Viešpats, jūsų Dievas. Amen.

98 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. rugpjūčio 6 d. (History of the Church, 1:403–406). Šis apraiškimas buvo duotas dėl šventųjų persekiojimo Misūrio valstijoje. Natūralu, kad Misūrio šventieji, nukentėję fiziškai ir taip pat netekę turto, jautė norą atsiteisti ir atsikeršyti. Todėl Viešpats davė šį apraiškimą. Nors kai kurios žinios apie negandas Misūrio valstijoje, be abejonės, pasiekė pra-

16b Mt 5:8;
DS 67:10–13; 88:68.
RR Tyras, tyrumas.

18a DS 90:24; 100:15.

19a Iz 60:14;

Zch 2:14–16;

DS 45:66–70; 49:10.

^b RR Naujoji Jeruzalė.

20a 2 Sam 22:3.

21a Moz 7:18.

RR Tyras, tyrumas;

Sionė.

22a RR Kerštas.

23a Iz 28:14–19;

DS 45:31.

25a 2 Nef 6:13–18;

DS 63:34;

DŽS–M 1:20.

26a DS 84:54–59.

^b Lk 21:10–13.

^c Mal 3:19–21;

3 Nef 21:20–21.

^d J1 1:15–20.

27a Ez 18:27.

28a RR Laiminti,

palaimintas,

palaiminimas.

našą, buvusį Kirtlande (už 1440 kilometrų), apie padėties rimtumą tuo metu jis galėjo sužinoti tik per apreiškimą.

1–3 Šventųjų suspaudimai išeis jiems į gera; 4–8 Šventieji turi palaikyti šalies konstitucinį įstatymą; 9–10 Sąžiningi, išmintingi ir geri žmonės turėtų būti iškeliami į pasaulietinę valdžią; 11–15 Tie, kurie paguldo savo gyvybes už Viešpaties reikalą, turės amžinąjį gyvenimą; 16–18 Atsisakykite karo ir skelbkite taiką; 19–22 Kirtlando šventieji papeikiami, ir jiems įsakoma atgailauti; 23–32 Viešpats apreiškia savo įstatymus apie jo žmonėms primetamus persekiojimus ir suspaudimus; 33–38 Karas yra išteisinamas tik tada, kai įsako Viešpats; 39–48 Šventieji turi atleisti savo priešams, ir šie, jei atgailauja, taip pat išvengs Viešpaties keršto.

Iš tiesų sakau jums, mano draugai: „nebijokite, tebūna paguostos jūsų širdys; taip, nuo šiol visada džiūgaukite ir visame kame ^bdėkokite,

2 kantriai „laukdami Viešpaties, nes jūsų maldos pasiekė Sabaotų Viešpaties ausis ir yra užrašytos su šiuo antspaudu ir paliudijimu, – Viešpats prisiekė ir pareiškė, kad jos bus patenkintos.

3 Todėl jis duoda jums šį pažadą su neatšaukiama sandora, kad jos bus išpildytos; ir viskas,

kuo jūs buvote „spaudžiami, galiausiai išeis jums į gera ir mano vardo šlovei, – sako Viešpats.

4 Ir dabar, iš tiesų sakau jums dėl šalies įstatymų: tai mano valia, kad mano žmonės vykdytų viską, ką aš jiems įsakau.

5 Ir tas šalies „įstatymas, kuris yra ^bkonstitucinis, kuris palaikydamas teises ir privilegijas remia tą laisvės principą, priklauso visai žmonijai ir yra pateisintinas priešais mane.

6 Todėl aš, Viešpats, išteisinu jus ir jūsų brolius mano bažnyčioje dėl to, kad palaikote šalies konstitucinį įstatymą;

7 o, kalbant apie žmogaus įstatymą, kas tik yra daugiau ar mažiau už jį, kyla iš pikto.

8 Aš, Viešpats Dievas, padarau jus „laisvus, todėl jūs iš tiesų laisvi; ir įstatymas taip pat daro jus laisvus;

9 tačiau, kada valdo „nelabieji, žmonės dejuoja.

10 Todėl reikėtų stropiai ieškoti „sąžiningų ir išmintingų žmonių, ir gerus žmones bei išmintingus žmones turėtumėte remti; antra vertus, visa, kas mažiau už tai, kyla iš pikta.

11 Ir aš duodu jums įsakymą, kad atsisakytumėte visko, kas pikta, ir glaustumėtės prie visko, kas gera, kad gyventumėte

98 1a DS 68:6.

b RR Dėkingas, padėkos, dėkojimas.

2a Ps 27:14; Iz 30:18–19; DS 133:45.

3a DS 122:7.

RR Pasipriešinimas.

5a 1 Pet 2:13–14; DS 58:21; 134:5.

b DS 101:77–80; 109:54.

RR Konstitucija; Laisvas laisvė.

8a Jn 8:32; 2 Kor 3:17.

RR Valios laisvė; Laisvas, laisvė.

9a Pat 29:2.

10a RR Sąžiningas, sąžiningumas.

kiekvienu „žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos.

12 Nes jis „duos ištikimiesiems eilutę po eilutės, priesaką po priesako; ir tuo aš jus ^bbandysiu ir mėginsiu.

13 Ir kas tik „paguldys savo gyvenimą už mano reikalą, dėl mano vardo, tas vėl jį atras, būtent amžinąjį gyvenimą.

14 Todėl „nebijokite savo priešų, nes aš nutariau savo širdyje, – sako Viešpats, – kad ^bišbandysiu jus visame kame – ar jūs pasilikssite mano sandoroje, net ligi ^cmirties, idant būtumėte pripažinti vertais.

15 Nes jei nepasilikssite mano sandoroje, jūs manęs neverti.

16 Todėl „atsisakykite ^bkaro ir skelbkite ^ctaiką, ir stropiai stenkitės ^datgręžti vaikų širdis į jų tėvus ir tėvų širdis į vaikus;

17 ir dar, „žydu širdis į pranašus, ir pranašų į žydus; kad neateičiau ir neištikčiau visos žemės prakeiksmu, ir visas kūnas nebūtų sudėgintas priešais mane.

18 Tenebūna sunerimę jūsų širdys; nes mano Tėvo namuose yra daug ^bbuveinių, ir aš paruošiau jums vietą; ir kur esame mano Tėvas ir aš, ten būsite ir jūs.

19 Štai, aš, Viešpats, nesu labai patenkintas daugeliu tų, kurie yra bažnyčioje Kirtlande;

20 nes jie neatsisako savo nuodėmių ir savo nelabų kelių, savo širdžių išdidumo ir godumo, ir visokių savo šlykštybių, ir nesilaiko išminties ir amžinojo gyvenimo žodžių, kuriuos jiems daviau.

21 Iš tiesų sakau jums, kad aš, Viešpats, „drausminsiu juos ir darysiu, ką panorėsiu, jeigu jie neatgailaus ir nesilaikys visko, ką tik jiems esu sakęs.

22 Ir dar sakau jums: jeigu „vykdysite, ką tik jums įsakau, aš, Viešpats, nugrėšiu nuo jūsų visą rūstybę ir pasipiktinimą, ir pragaro ^bvartai jūsų nenugalės.

23 Dabar, aš kalbu jums dėl jūsų šeimų – jei žmonės „sumuš jus ar jūsų šeimas kartą, ir jūs kantriai tai iškęsite ir neburnosite prieš juos bei nesieksite atkeršyti, jums bus atlyginta;

24 bet jeigu to kantriai neiškęsite, tai jums bus užskaityta kaip ^aatseikėtas jums deramas saikas.

25 Ir dar, jeigu jūsų priešas sumuš jus antrą kartą, ir jūs neburnosite prieš savo priešą, ir kantriai tai iškęsite, jūsų atlygis bus šimteriopas.

26 Ir dar, jeigu jis sumuš jus

11a Pak[ist 8:3; Mt 4:4;
DS 84:43–44.

12a Iz 28:10; DS 42:61.
^b Abr 3:25–26.

13a Lk 9:24;
DS 101:35–38;
103:27–28.
RR Kankinys,
kankinio mirtis.

14a Neh 4:8; DS 122:9.
^b DS 124:55.

^c Apr 2:10;
DS 136:31, 39.

16a Al 48:14.
RR Taikdarys.

^b RR Karas.
^c RR Ramybė, taika.
^d Mal 3:23–24;
DS 2:1–2.

17a RR Žydai.

18a Jn 14:2;
DS 59:2; 76:111; 81:6.

21a Mzj 23:21; Hel 12:3.

RR Drausminti,
drausminimas.

22a RR Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.
^b Mt 16:17–18;
DS 33:12–13.

23a Lk 6:29; Al 43:46–47.
RR Persekioti,
persekiojimas.

24a Mt 7:1–2.

trečią kartą, ir jūs „kantriai tai iškęsite, jūsų atlygis bus jums padaugintas keturgubai;

27 Ir šie trys liudijimai stovės prieš jūsų priešą, jeigu jis neatgailauja, ir nebus ištrinti.

28 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: jei tas priešas išvengs mano keršto, kad nebus atvestas į teismą priešais mane, tada žiūrėkite, kad „ispėtumėte jį mano vardu, kad jis daugiau neateitų prieš jus, nė prieš jūsų šeimą, netgi jūsų vaikų vaikus iki trečiosios ir ketvirtosios kartos.

29 Ir tada, jeigu jis ateis prieš jus ar jūsų vaikus, ar jūsų vaikų vaikus iki trečiosios ir ketvirtosios kartos, aš atidaviau tavo priešą į tavo rankas;

30 ir tada, jei tu jo pasigailėsi, tau bus atlyginta už tavo teismą; ir taip pat tavo vaikams, ir tavo vaikų vaikams iki trečiosios ir ketvirtosios kartos.

31 Tačiau tavo priešas yra tavo rankose; ir jei tu atlygini jam pagal jo darbus, tu išteisintasi; jeigu jis kėsinosi į tavo gyvybę ir dėl jo tavo gyvybei grėsia pavojus, tavo priešas yra tavo rankose, ir tu išteisintasi.

32 Štai, toks yra įstatymas, kurį daviau savo tarnui Nefiui ir tavo „tėvams Juozapui ir Jokūbui, ir Izaokui, ir Abraomui, ir visiems savo senovės pranašams ir apaštalams.

33 Ir dar, tai yra „įstatymas, kurį aš daviau savo senoliams, kad jie neturi išeiti į kovą prieš

jokią tautą, giminę, liežuvį ar liaudį, jeigu aš, Viešpats, jiems neįsakiau.

34 Ir jei kokia nors tauta, liežuvis ar liaudis paskelbtų prieš juos karą, jie turėtų pirma iškelti „taikos vėliavą tai liaudžiai, tau-tai ar liežuviui;

35 ir jei ta liaudis nepriims taikos pasiūlymo, nei antrą, nei trečią kartą, jie turėtų atnešti šiuos liudijimus priešais Viešpatį;

36 tada aš, Viešpats, duočiau jiems įsakymą ir išteisinčiau jų išėjimą kautis prieš tą tautą, liežuvį ar liaudį.

37 Ir aš, Viešpats, „kovočiau jų kovas ir jų vaikų kovas, ir jų vaikų vaikų kovas, kol jie bus atsikeršiję visiems savo priešams iki trečiosios ir ketvirtosios kartos.

38 Štai, toks yra pavyzdys visiems žmonėms, – sako Viešpats, jūsų Dievas, – kad būtų išteisinti priešais mane.

39 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei tavo priešas po to, kai atėjo prieš tave pirmą kartą, atgailauja ir ateina pas tave, meldamas tavo atleidimo, tu jam atleisi, ir daugiau nebelaikysi to kaip liudijimo prieš savo priešą –

40 ir taip toliau antrą ir trečią kartą; ir kiek kartų tavo priešas beatgailautų dėl nusižengimų, kuriais jis nusižengė prieš tave, tu jam „atleisi, iki septyniasdešimt kart po septynis.

41 O jeigu jis nusižengia prieš

26a RR Kantrybė.

28a RR Išpėti, išpėjimas.

32a DS 27:10.

33a Paklįst 20:10;

Al 48:14–16.

34a DS 105:38–41.

37a Joz 23:10;

Iz 49:25.

40a Mt 18:21–22;

DS 64:9–11.

RR Atleisti.

tave ir neatgailauja pirmą kartą, nepaisydamas to, tu jam atleisi.

42 Ir jeigu jis nusižengia prieš tave antrą kartą ir neatgailauja, nepaisydamas to, tu jam atleisi.

43 Ir jeigu jis nusižengia prieš tave trečią kartą ir neatgailauja, tu jam taip pat atleisi.

44 Bet jeigu jis nusižengia prieš tave ketvirtą kartą, tu jam neatleisi, bet atneši šiuos liudijimus priešais Viešpatį; ir jie nebus ištrinti, kol jis neatgailaus ir neatlygins tau keturgubai už viską, kuo prieš tave nusižengė.

45 Ir jeigu jis tai padaro, tu jam atleisi iš visos širdies; o jeigu jis to nepadaro, aš, Viešpats, „atkeršysiu už tave tavo priešui šimteriopai;

46 ir jo vaikams, ir jo vaikų vaikams visų tų, kurie nekenčia manęs, iki „trečiosios ir ketvirtosios kartos.

47 Bet jeigu vaikai atgailaus, ar vaikų vaikai, ir „atsigręš į Viešpatį savo Dievą visa savo širdimi ir visa savo galia, protu ir stiprybe, ir gražins keturgubai už visus savo nusižengimus, kuriais jie nusižengė, arba kuriais nusižengė jų tėvai arba jų tėvų tėvai, tada tavo pasipiktinimas bus nugręžtas;

48 ir „kerštas daugiau nebeįtikis jų, – sako Viešpats, tavo Dievas, – ir jų nusižengimai niekada daugiau nebebus atnešti kaip liudijimas priešais Viešpatį prieš juos. Amen.

99 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Džonui Mardokui 1832 m. rugpjūčio mėn. Hairame, Ohajo valstijoje. Nors vėlesnieji Doktrinos ir Sandorų leidimai, pradedant 1876 m., šį apraiškimą pateikdavo kaip gautą Kirtlande 1833 m. rugpjūčio mėnesį, teisingą informaciją patvirtina ankstesnieji leidimai ir kiti istoriniai užrašai.

1–8 Džonas Mardokas pašaukiamas skelbti evangeliją, ir tie, kurie priima jį, priima Viešpatį ir susilauks gailestingumo.

ŠTAI, taip sako Viešpats mano Štarnui Džonui Mardokui: Tu esi pašauktas eiti į rytines šalis iš namų į namus, iš kaimo į kaimą ir iš miesto į miestą skelbti mano nesibaigiančią evangeliją

jų gyventojams vidur „persekiavimo ir nelabumo.

2 Ir kas „priima tave, priima mane; ir tu turėsi galią skelbti mano žodį su mano Šventosios Dvasios^b pasireiškimu.

3 Ir kas priima tave „kaip mažas vaikelis, priima mano^b karalystę; ir palaiminti jie, nes susilauks^c gailestingumo.

4 Ir kas tik atstumia tave, tą

45a Mormon 8:20.

46a Pak1st 5:9–10.

47a Mzj 7:33;

Mrm 9:6.

48a Ez 18:19–23.

99 1a RR Persekioti, persekiojimas.

2a Mt 10:40.

b 1 Kor 2:4–5.

3a Mt 18:1–6.

b RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

c RR Gailestingumas, gailestingas.

“atstums mano Tėvas ir jo namai; ir tu nuošaliai pakelėje nusivalysi ^bkojas liudijimui prieš juos.

5 Ir štai, aš greitai “ateinu į ^bteismą, kad visus įtikinčiau dėl jų bedieviškų darbų, kuriuos jie padarė prieš mane, kaip apie mane parašyta Raštų ritinyje.

6 Ir dabar, iš tiesų sakau tau,

kad nereikalinga, jog tu eitum, kol tavo vaikai nebus aprūpinti ir maloniai išsiųsti pas Sionės vyskupą.

7 Ir po kelių metų, jei norėsi iš manęs, tu taip pat galėsi vykti į gerąją žemę, užimti savo paveldo;

8 jei ne, tu toliau skelbsi mano evangeliją, “kol būsi paimtas. Amen.

100 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui Perisburge, Niujorko valst., 1833 m. spalio 12 d. (History of the Church, 1:416, 419–421). Du broliai, keletą dienų nebuvę savo šeimoje, šiek tiek nerimavo dėl jų.

1–4 Džozefas ir Sidnis turi skelbti evangeliją dėl sielų išgelbėjimo; 5–8 Tą pat valandą jiems bus duota, ką jie turėtų sakyti; 9–12 Sidnis turi būti kalbėtojas, o Džozefas turi būti apreiškėjas ir galingas liudytojas; 13–17 Viešpats pakels tyrą liaudį, ir paklusnieji bus išgelbėti.

Iš tiesų, taip sako Viešpats jums, mano draugai “Sidni ir ^bDžozefai: Jūsų šeimoms sekasi gerai; jos yra mano rankose, ir aš pasielsiu su jomis, kaip man atrodo tinkama; nes manyje yra visa galia.

2 Todėl sekite paskui mane ir klausykite patarimo, kuri jums duosiu.

3 Štai, šioje vietovėje, aplinkinėse srityse, aš turiu daug žmonių;

ir šios rytinės žemės aplinkinėse srityse bus atvertos veiksmingos durys.

4 Todėl aš, Viešpats, leidau jums atvykti į šią vietą; nes tai man buvo reikalinga dėl sielų “išgelbėjimo.

5 Todėl iš tiesų sakau jums: pakelkite savo balsus į šią liaudį; “kalbėkite mintis, kurias aš įdėsiu į jūsų širdis, ir jūs nebūsite sugėdinti prieš žmones;

6 nes tą pat valandą, taip, tą pat akimirka, jums bus “duota ką sakyti.

7 Bet duodu jums įsakymą, kad viską, ką “skelbiate mano vardu, skelbtumėte su širdies rimtumu, ^bromumo dvasia bet kokiomis aplinkybėmis.

8 Ir aš duodu jums šį pažadą,

4a Jn 12:44–50.

b DS 75:19–22.

5a DS 1:11–14.

b Jud 1:14–15.

RR Jėzus Kristus – Teisėjas.

8a Mt 19:29.

100 1a RR Rigdonas, Sidnis.

b RR Smitas jaunesn., Džozefas.

4a RR Išgelbėjimas.

5a Hel 5:18;

DS 68:3–4.

6a Mt 10:19–20;

DS 84:85.

7a DS 84:61.

b RR Romus, romumas.

kad kiek jūs tai darysite, tiek „Šventoji Dvasia bus išliejama paliudyti viską, ką tik sakysite.

9 Ir man reikalinga, kad tu, mano tarne Sidni, būtum „kalbėtojas šiai liaudžiai; taip, iš tiesų, aš išsventinsiu tave į šį pašaukimą, būtent būti kalbėtoju mano tarnui Džozefui.

10 O jam aš duosiu galią būti galingu „liudytoju.

11 Ir aš duosiu tau galią būti „galingu visų Raštų aiškintoju, kad būtum kalbėtojas jam, ir jis bus „apreiškėjas tau, kad žinotum apie tikrumą visko, kas susiję su mano karalyste žemėje.

12 Todėl tęskite savo kelionę, ir tedžiūgauja jūsų širdys; nes štai, aš esu su jumis, net iki galo.

13 Ir dabar aš duodu jums žodį dėl „Sionės. Sionė bus „išpirkta, nors trumpą laiką ji yra drausminama.

14 Tavo broliai, mano tarnai Orsonas „Haidas ir Džonas Gouldas yra mano rankose; ir kiek jie laikysis mano įsakymų, tiek bus išgelbėti.

15 Todėl tebūna jūsų širdys paguostos; nes „viskas išeis į gera tiems, kurie vaikšto teisiai, ir bažnyčios pašventinimui.

16 Nes aš pakelsiu sau „tyrą liaudį, kuri tarnaus man teisume;

17 ir visi, kurie „šaukiasi Viešpaties vardo ir laikosi jo įsakymų, bus išgelbėti. Būtent taip. Amen.

101 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Kirtlande, Ohajo valst., 1833 m. gruodžio 16 d. (History of the Church, 1:458–464). Tuo metu Misūrio valstijoje susirinkę šventieji buvo smarkiai persekiojami. Gaujos išvarė juos iš namų Džeksono apygardoje, ir kai kurie šventieji pamėgino įsikurti Van Bjureno apygardoje, bet persekiojimas nesiliovė. Pagrindinė šventųjų grupė tuo metu buvo Klei apygardoje, Misūrio valstijoje. Bažnyčios nariams dažnai buvo grąšinama mirtimi. Žmonės neteko baldų, rūbų, gyvulių ir kito asmeninio turto; taip pat buvo sunaikinta daug jų pasėlių.

1–8 Šventieji drausminami ir spaudžiami dėl savo prasižengimų; 9–15 Viešpaties pasipiktinimas kris ant tautų, bet jo žmonės bus surinkti ir paguosti; 16–21 Sionė ir jos kuolai bus įtvirtinti; 22–31 Apibūdintas gyvenimas Tūkstantmetyje; 32–42 Tada šventieji bus

palaiminti ir gaus atlygį; 43–62 Palyginimas apie didžiūną ir alyvmedžius reiškia Sionės vargus ir galutinį išpirkimą; 63–75 Šventieji turi toliau rinktis draugėn; 76–80 Jungtinių Valstijų konstituciją įtvirtino Viešpats; 81–101 Šventieji turi atkakliai prašyti atlyginti

8a 2 Nef 33:1–4.
9a Iš 4:14–16;
2 Nef 3:17–18;
DS 124:103–104.
10a RR Liudyti.

11a Al 17:2–3.
b DS 124:125.
13a RR Sionė.
b DS 84:99;
105:9–10, 31, 37.

14a RR Haidas, Orsonas.
15a Rom 8:28;
DS 90:24; 105:40.
16a RR Tyras, tyrumas.
17a JI 3:5; Al 38:4–5.

skriaudas kaip palyginime apie moterį ir neteisų teisėją.

Iš tiesų sakau jums dėl jūsų brolių, kurie buvo spaudžiami ir "persekiojami, ir b¹išmesti iš savo paveldo žemės:

2 dėl jų "prasižengimų aš, Viešpats, leidau, kad juos ištiktu b²suspaudimas, kuris juos ištikio;

3 vis dėlto aš juos pripažinsiu "savais, ir tą dieną, kai aš ateisiu surinkti savo brangakmenių, jie bus mano.

4 Todėl jie turi būti "drausminami ir bandomi taip, kaip b³Abraomas, kuriam buvo įsakyta paaukoti savo vienintelį sūnų.

5 Nes visi tie, kurie neištvers drausminimo, bet "išsižadės manęs, negalės būti b⁴pašventinti.

6 Štai, aš sakau jums: tarp jų buvo kivirčiai ir "ginčai, ir b⁵pavydai, ir kovos bei "geidulingi ir godūs troškimai; todėl šitais dalykais jie sutersė savo paveldus.

7 Jie buvo lėti "įsiklausyti į Viešpaties savo Dievo balsą; todėl Viešpats jų Dievas lėtas įsiklausyti į jų maldas ir atsakyti jiems jų vargo dieną.

8 Savo ramybės dieną jie menkai vertino mano patarimą; bet savo "vargo dieną, spiriami būtinybės, jie b⁶apčiuopomis ieško manęs.

9 Iš tiesų sakau jums: nepaisant jų nuodėmių, mano vidus pilnas "užuojautos jiems. Aš b⁷neatmesiu jų galutinai; ir r⁸rustybės dieną prisiminsiu gailestingumą.

10 Aš prisiekiau, ir ankstesniu įsakymu, kurį jums daviau, išėjo įsakas, kad savo žmonių labui aš leisiu kristi savo pasipiktinimo "kalavijui; ir kaip aš pasakiau, taip ir bus.

11 Mano pasipiktinimas netrukus be saiko bus išlietas ant visų tautų; ir tai aš padarysiu, kai jų nedorybės taurė bus "kupina.

12 Ir tą dieną visi, kurie bus "sargybos bokšte, arba, kitais žodžiais, visas mano Izraelis, bus išgelbėtas.

13 Ir tie, kurie buvo išsklaidyti, bus "surinkti.

14 Ir visi, kurie "gedėjo, bus paguosti.

15 Ir visi, kurie atidavė savo "gyvenimus dėl mano vardo, bus karūnuoti.

16 Todėl tebūna paguostos

101 1a RR Persekiojti, persekiojimas.
b DS 103:1–2, 11; 109:47.
2a Mzj 7:29–30; DS 103:4; 105:2–10.
b DS 58:3–4.
3a Iz 62:3; Mal 3:17; DS 60:4.
4a DS 95:1–2; 136:31.
RR Drausminti, drausminimas.
b Pr 22:1–14; JokK 4:5.
RR Abraomas.
5a Mt 10:32–33;

Rom 1:16;
2 Nef 31:14.
b RR Pašventinimas.
6a RR Kova.
b RR Pavydėti, pavydas.
c RR Geidulus.
7a Iz 59:2;
Mzj 11:22–25; 21:15;
Al 5:38.
8a Hel 12:3.
b ApD 17:27;
Al 32:5–16.
9a RR Užuojauta;
Gailestingumas,

gailestingas.
b Jer 30:11.
c DS 98:21–22.
10a DS 1:13–14.
11a Hel 13:14; Etr 2:9–11.
12a RR Saugoti, sargas, sargybinis.
13a Pak[st 30:3–6;
1 Nef 10:14.
RR Izraelis – Izraelio surinkimas.
14a Mt 5:4.
15a Mt 10:39.
RR Kankinys, kankinio mirtis.

jūs širdys dėl Sionės; nes visas kūnas yra mano "rankose; būkite ramūs ir ^bžinokite, kad aš esu Dievas.

17 "Sionė nebus pajudinta iš savo vietos, nepaisant to, kad jos vaikai išsklaidyti.

18 Tie, kurie išlieka ir yra tyraširdžiai, sugrįš ir ateis į savo "paveldus – jie ir jų vaikai – su nesibaigiančio džiaugsmo ^bgiesmėmis, ^catstatyti nuniokotas Sionės vietas;

19 ir visa tai – kad būtų išpildyti pranašai.

20 Ir štai, nėra paskirta jokios kitos "vietos kaip ta, kurią aš paskyriau; ir nebus paskirta jokios kitos vietos kaip ta, kurią aš paskyriau, mano šventųjų surinkimo darbui,

21 kol ateis diena, kada jiems nebeliks vietos; ir tada, aš turiu kitų vietų, kurias paskirsiu jiems, ir jos bus vadinamos "kuolais Sionės uždangalams, arba tvirtumui.

22 Štai, tai yra mano valia, kad visi, kurie šaukiasi mano vardo ir garbina mane pagal mano nesibaigiančią evangeliją, "susirinktų ir ^bstovėtų šventose vietose;

23 ir pasiruošų ateinančiam apreiškimui, kai mano Palapinėje mano šventyklos dengianti "uždanga, kuri slepia žemę, bus nuimta, ir visas kūnas drauge ^bpamatys mane.

24 Ir kiekvienas "gendantis – ar žmogus, ar lauko gyvuliai, ar dangų paukščiai, ar jūros žuvys – gyvenantis ant viso žemės veido, bus ^bprarytas;

25 ir taip pat tai, kas iš dalelių, "sutirps nuo didelio karščio; ir viskas taps ^b nauja, kad visoje žemėje gyventų mano pažinimas ir "šlovė.

26 Ir tą dieną žmogaus "priešškumas ir žvėrių priešškumas, taip, viso kūno priešškumas ^bliausis priešais mano veidą.

27 Ir tą dieną, ko bepaprasyš bet kuris žmogus, tai bus jam duota.

28 Ir tą dieną "Šėtonas neturės galios gundyti nė vieno žmogaus.

29 Ir nebus "sielvarto, kadangi nebus mirties.

30 Tą dieną "kūdikis nemirs, kol pasens; ir jo gyvenimo trukmė bus kaip medžio amžius;

31 ir kai mirs, jis nemiegos, tai yra žemėje, bet akimirksniu bus

16a Moz 6:32.

^b Iš 14:13–14; Ps 46:11.

17a RR Sionė.

18a DS 103:11–14.

^b Iz 35:10; DS 45:71.

RR Giedoti.

^c Am 9:13–15;

DS 84:2–5; 103:11.

20a DS 57:1–4.

21a DS 82:13–14;

115:6, 17–18.

RR Kuolas.

22a RR Izraelis – Izraelio

surinkimas.

^b Mt 24:15;

DS 45:32; 115:6.

23a RR Uždanga.

^b Iz 40:5; DS 38:8; 93:1.

RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.

24a DS 29:24.

^b Sof 1:2–3; Mal 3:19;

DS 88:94;

DžS–I 1:37.

25a Am 9:5;

2 Pet 3:10–14.

RR Žemė – Žemės išvalymas.

^b Apr 21:5.

^c RR Tūkstantmetis.

26a Iz 11:6–9.

RR Priešškumas.

^b RR Ramybė, taika.

28a Apr 20:2–3;

1 Nef 22:26;

DS 88:110.

29a Apr 21:4.

30a Iz 65:20–22;

DS 63:51.

“pakeistas ir ^bpagautas aukštyn, ir jo atilsis bus šlovingas.

32 Taip, iš tiesų sakau jums: tą “dieną, kai Viešpats ateis, jis ^bapreikš viską –

33 tai, kas praėjo; ir tai, kas “paslėpta, ko nežinojo nė vienas žmogus; apie žemę – kuo ji buvo sutverta ir koks jos tikslas ir prasmė;

34 tai, kas brangiausia; tai, kas viršuje; ir tai, kas apačioje; tai, kas žemėje ir ant žemės, ir danguje.

35 Ir visi, kurie kenčia “persekiojimą dėl mano vardo ir ištvėria tikėjime, nors jie būtų pašaukti paguldyti savo gyvenimus ^bdėl manęs, gaus visos šios šlovės dalį.

36 Todėl nebijokite, įskaitant net “mirtį; nes šiame pasaulyje jūsų džiaugsmas nepilnas, bet manyje jūsų ^bdžiaugsmas pilnas.

37 Todėl nesirūpinkite kūnu nei kūno gyvenimu; bet rūpinkitės “siela ir sielos gyvenimu.

38 Ir visada “ieškokite Viešpaties veido, kad su ^bkantrybe išlaikytumėte savo sielas, ir jūs turėsite amžinąjį gyvenimą.

39 Kai žmonės pašaukiami į mano “nesibaigiančią evangeliją ir sudaro nesibaigiančią sando-

ra, jie laikomi žemės ^bdruska ir žmonių sūrumu;

40 jie pašaukiami būti žmonių sūrumu; todėl, jei ta žemės druska praranda savo sūrumą, štai, nuo tol ji niekam nebetinka, kaip tik išmesti lauk ir sumindžioti po žmonių kojomis.

41 Štai, čia išmintis dėl Sionės vaikų, netgi daugelio, bet ne visų; jie buvo pripažinti prasižengėliais, todėl turi būti “drausminami –

42 tas, kuris save “aukština, bus pažemintas, o tas, kuris save ^bžemina, bus išaukštintas.

43 Ir dabar, aš jums pateiksiu palyginimą, kad žinotumėte mano valią dėl Sionės išpirkimo.

44 Vienas “didžiūnas turėjo žemės sklypą, tikrai rinktinį; ir jis tarė savo tarnams: Eikite į mano ^bvynuogyną, būtent į šį rinktinį žemės plotą, ir pasodinkite dvylika alyvmedžių;

45 ir pastatykite aplink juos “sargybinius, ir pastatykite bokštą, kad vienas galėtų stebėti žemę aplinkui – būtų sargybinis bokšte, kad mano alyvmedžiai nebūtų išlaužyti, kai priešas ateis plėsti ir išsinešti mano vynuogyno vaisių.

46 Dabar, didžiūno tarnai nuėjo ir padarė, kaip jų viešpats jiems

31a 1 Kor 15:52;

DS 43:32.

b 1 Tes 4:16–17.

32a DS 29:11.

RR Tūkstantmetis.

b DS 121:26–28.

33a RR Dievo slėpiniai.

35a DS 63:20.

RR Persekiojami, persekiuojamas.

b DS 98:13.

36a RR Mirtis, fizinė.

b RR Džiaugsmas.

37a RR Saulius.

38a 2 Met 7:14; DS 93:1.

b RR Kantrybė.

39a RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

b Mt 5:13; DS 103:10.

41a RR Drausminti, drausminimas.

42a Abd 1:3–4;

Lk 14:11;

Hel 4:12–13.

b Lk 18:14.

RR Pažeminti, nusižeminimas, nuolankumas.

44a DS 103:21–22.

b RR Viešpaties vynuogynas.

45a Ez 33:2, 7;

3 Nef 16:18.

RR Saugoti, sargas, sargybinis.

įsakė, ir pasodino alyvmedžius, ir aptvėrė gyvatvore, ir pastatė sargybinius, ir pradėjo statyti bokštą.

47 Ir kol dar tik dėjo jo pamatą, jie pradėjo kalbėti tarpusavy: Ir kam mano viešpačiui reikia šito bokšto?

48 Ir ilgai tarėsi, kalbėdami tarpusavy: Kam gi mano viešpačiui reikia šito bokšto, kai dabar taikos metas?

49 Argi šitų pinigų negalima būtų atiduoti pinigų keitėjams? Nes tai visai nereikalinga.

50 Ir taip nesutardami vienas su kitu, jie labai aptingo ir neįsiklausė į savo viešpaties įsakymus.

51 Ir naktį atėjo priešas, ir išlaužė „gyvatvorę; ir didžiūno tarnai atsikėlė ir išsigando, ir pabėgo; ir priešas sunaikino jų darbus, ir išlaužė alyvmedžius.

52 Dabar, štai, didžiūnas, vynuogyno viešpats, pasišaukė savo tarnus ir tarė jiems: Kodėl?! Kokia šios baisios piktadarystės priežastis?

53 Argi neturėjote padaryti taip, kaip aš jums įsakiau, – po to, kai pasodinote vynuogyną ir aptvėrėte gyvatvore, ir ant jo sienų pastatėte sargybinius – taip pat pastatyti ir bokštą, ir pastatyti sargybinių ant bokšto, ir prižiūrėti mano vynuogyną, ir neužmigti, kad jūsų neužpultų priešas?

54 Ir štai, sargybinis ant bokšto būtų pamatęs priešą dar jam toli esant; ir tada jūs būtumėte ga-

lėję pasiruošti ir neleisti priešui išlaužti gyvatvorės, ir išgelbėti mano vynuogyną nuo naikintojo rankų.

55 Ir vynuogyno viešpats tarė vienam iš savo tarnų: Eik ir surink likusius mano tarnus, ir paimk visą mano namų „jėgą, kuri yra mano kariai, – mano jaunuolius ir taip pat tuos, kurie vidutinio amžiaus tarp visų mano tarnų, kurie yra mano namų jėga, išskyrus tik tuos, kuriuos aš paskyriau pasilikti;

56 ir tuoj pat eikite į mano vynuogyno žemę, ir išpirkite mano vynuogyną; nes jis yra mano; aš nupirkau jį už pinigų.

57 Todėl tuoj pat eikite į mano žemę; išgriaukite mano priešų sienas; nugriaukite jų bokštą ir išvaikykite jų sargybinius.

58 Ir kiek jie susirinks prieš jus, tiek „atkeršykite už mane mano priešams, kad netrukus aš galėčiau ateiti su likusiais iš savo namų ir apgyventi žemę.

59 Ir tarnas tarė savo viešpačiui: Kada tai bus?

60 Ir šis atsakė savo tarnui: Kada bus mano valia; tuoj pat eik ir padaryk viską, ką tau įsakiau;

61 ir štai toks bus mano antspaudas ir palaiminimas ant tavęs – ištikimas ir „išmintingas prievaizdas mano namų vidury, ^bvaldovas mano karalystėje.

62 Ir jo tarnas tuoj pat nuėjo, ir padarė viską, ką tik jo viešpats jam įsakė, ir „po daugelio dienų viskas buvo įvykdyta.

63 Dar, iš tiesų sakau jums: aš

51a Iz 5:1–7.

55a DS 103:22, 29–30;
105:16, 29–30.

58a DS 97:22–24; 105:15.

61a DS 78:22.

^b Mt 25:20–23.

62a DS 105:37.

parodysiu jums savo išmintį dėl visų bažnyčių, tiek, kiek jos nori, kad joms būtų teisingai ir deramai vadovaujama dėl jų išgelbėjimo –

64 kad mano šventųjų surinkimo darbas tęstųsi, idant galėčiau juos pastatyti savo vardui ^ašventose vietose; nes atėjo ^bpjūties metas, ir mano žodis turi būti išpildytas.

65 Todėl aš turiu surinkti savo žmones pagal palyginimą apie kviečius ir ^arauges, kad kviečiai būtų apsaugoti kluonuose, idant turėtų amžinąjį gyvenimą ir būtų karūnuoti ^bcelestialine šlove, kai aš ateisiu savo Tėvo karalystėje atlyginti kiekvienam žmogui pagal tai, koks bus jo darbas;

66 kai tuo tarpu raugės bus surištos į pėdelius, ir jų raiščiai bus rišami stipriai, kad būtų ^asudegintos neužgesinama ugnimi.

67 Todėl visoms bažnyčioms aš duodu įsakymą, kad jos toliau rinktųsi į vietas, kurias paskyriau.

68 Tačiau, kaip jums sakiau ankstesniame įsakyme, tenebus jūsų ^arinkimasis paskubomis ar bėgte; bet tegul viskas prieš jus būna paruošta.

69 Ir tam, kad viskas prieš jus būtų paruošta, laikykitės įsakymo, kuriį daviau dėl šių dalykų,

70 kuris sako, arba moko, ^asupirkti už pinigus visas žemes, kurias tik galima nupirkti už

pinigus srityje, esančioje aplink žemę, kurią aš paskyriau būti Sionės žeme, mano šventųjų surinkimui pradėti –

71 visą žemę, kurią tik galima nupirkti Džeksono apygardoje ir aplinkinėse apygardose; o visa kita palikite mano rankoje.

72 Dabar, iš tiesų sakau jums: tegul visos bažnyčios surenka visus savo pinigus; tegul tai bus daroma tinkamu metu, bet ne ^apaskubomis; ir žiūrėkite, kad viskas prieš jus būtų paruošta.

73 Ir tebus paskirti garbingi vyrai, būtent išmintingi vyrai, ir pasiųskite juos pirkti šių žemių.

74 Ir bažnyčios rytinėse šalyse, kai jos bus pastatytos, jeigu jos įsiklausys į šį patarimą, jos gali pirkti žemes ir susirinkti į jas; ir taip jos gali įtvirtinti Sionę.

75 Netgi jau dabar sukaupta pakankamai, taip, apščiai, Sionei išpirkti ir atkurti jos nuniokotas vietas, kad daugiau nebebūtų nuniokotos, jei tik bažnyčios, kurios vadinasi mano vardu, ^anorės įsiklausyti į mano balsą.

76 Ir vėl aš sakau jums: tai yra mano valia, kad tie, kurie buvo išsklaidyti savo priešų, toliau atkakliai prašytų atlyginti ir išpirkti skriaudas rankomis tų, kurie pastatyti valdovais ir yra jūsų valdžia, –

77 pagal žmonių įstatymus ir ^akonstituciją, kuriuos aš leidau įtvirtinti, ir kurie turėtų būti palaikomi, kad užtikrintų viso

64a DS 87:8.
b DS 33:3, 7.
RR Pjūtis.
c DS 1:38.
65a Mt 13:6–43;

DS 86:1–7.
b RR Celestialinė šlovė.
66a Nah 1:5;
Mt 3:12;
DS 38:12; 63:33–34.

68a DS 58:56.
70a DS 63:27–29.
72a Iz 52:10–12.
75a Al 5:37–39.
77a RR Valdžia.

kūno ^bteisės ir apsaugą pagal teisius ir šventus principus;

78 kad kiekvienas žmogus, kurdamas ateitį, galėtų veikti pagal doktriną ir principą, pagal moralinę valios „laisvę, kurią aš jam suteikiu, kad ^bteismo dieną kiekvienas žmogus būtų atsakingas už savo paties nuodėmes.

79 Todėl neteisinga, kad bet kuris žmogus būtų kito vergijoje.

80 Ir šiam tikslui aš įtvirtinau šios šalies „konstituciją“ rątomis išmintingų vyrų, kuriuos pakėliau šitam pačiam tikslui, ir išpirkau žemę kraujo ^bpraliejimu.

81 Dabar, su kuo aš palyginsiu Sionės vaikus? Kadangi žmonės turėtų visuomet „melstis ir neatlyžti, aš jiems pritaikysiu ^bpalyginimą apie moterį ir neteisų teisėją, kuris sako:

82 Gyveno mieste teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nepaisė žmogaus.

83 Ir tame mieste buvo našlė, ir ji atėjo pas jį, sakydama: Atkeršyk už mane mano priešui.

84 Ir jis kurį laiką nenorėjo, bet vėliau tarė savyje: Nors Dievo nebijau ir žmogaus nepaisau, tačiau, kadangi ši našlė mane kamuoja, aš atkeršysiu už ją, kad savo nuolatiniams atėdinėjimais ji manęs nevargintų.

85 Štai su kuo aš palyginsiu Sionės vaikus.

86 Tegul jie atkakliai prašo prie teisėjo kojų;

87 o jeigu jis neklausys jų, tegul jie atkakliai prašo prie gubernatoriaus kojų;

88 o jei gubernatorius neklausys jų, tegul jie atkakliai prašo prie prezidento kojų;

89 o jei prezidentas neklausys jų, tada pakils Viešpats ir išeis iš savo „slėptuvės, ir savo įtūžyje ištiks tautą;

90 ir su karštu apmaudu ir nuožmiu pykčiu, savo laiku jis iškirs tuos nelabus, neištikimus ir neteisius „prievaizdus ir paskirs jiems dalį tarp veidmainių ir ^bnetikinčiųjų;

91 būtent išorinėje tamsoje, kur bus „verksmas ir aimanos, ir dantų griežimas.

92 Todėl melskitės, kad jų augs būtų atvertos jūsų maldavimams, kad aš būčiau „gailėstingas jiems, kad tai jų neištiktų.

93 Turi būti taip, kaip jums pasakiau, kad visi žmonės neturėtų kuo „pasiteisinti;

94 kad išmintingi žmonės ir valdytojai išgirstų ir sužinotų tai, apie ką jie niekada „nepagalvojo;

95 kad aš galėčiau toliau vykdyti savo veiklą, savo „neįprastą veiklą, ir atlikti savo darbą, savo

77b RR Laisvas, laisvė.

78a RR Valios laisvė.

b RR Teisimas, paskutinytis.

c RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

80a 2 Nef 1:7–9;

DS 98:5–6.

RR Konstitucija.

b 1 Nef 13:13–19.

81a RR Malda.

b Lk 18:1–8.

89a Iz 45:15;

DS 121:1, 4; 123:6.

90a RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

b Apr 21:8.

RR Netikėjimas.

91a Mt 25:30; DS 19:5;

29:15–17; 124:8.

92a RR Gailėstingumas, gailėstingas.

93a Rom 1:18–21.

94a Iz 52:15;

3 Nef 20:45; 21:8.

95a Iz 28:21; DS 95:4.

neįprastą darbą, idant žmonės galėtų ^batskirti, kas teisieji ir kas nelabieji, – sako jūsų Dievas.

96 Ir dar, sakau jums: tai prieštarauja mano įsakymui ir mano valia, kad mano tarnas Sidnis Gilbertas parduotų mano “sandėlį, kurį aš paskyriau savo žmonėms, į mano priešų rankas.

97 Tenebus tai, ką aš paskyriau, suteršta mano priešų, pritariant tiems, kurie “vadina save mano vardu;

98 nes tai yra labai skaudi ir sunki nuodėmė prieš mane ir prieš mano žmones dėl to, ką aš

paskelbiau ir kas greitai užgrius tautas.

99 Todėl mano valia – kad mano žmonės pareikštų teises ir atkakliai reikalautų to, ką aš jiems paskyriau, nors jiems ir neleistų ten gyventi.

100 Tačiau aš nesakau, kad jie ten negyvens; nes kiek jie neš vaisius ir darbus, deramus mano karalystei, tiek jie ten gyvens.

101 Jie statys, ir kitas to “nepaveldės; jie sodins vynuogynus ir valgys jų vaisius. Būtent taip. Amen.

102 SKYRIUS

Bažnyčios pirmosios aukštosios tarybos suorganizavimo Kirtlande, Ohajo valst., 1834 m. vasario 17 d. protokolas (History of the Church, 2:28–31). Protokolo originalą surašė vyresnieji Oliveris Kauderis ir Orsonas Haidas. Po dviejų dienų pranašas protokolą pataisė, perskaitė aukštajai tarybai, ir taryba jį priėmė. 30–32 eilutes, susijusias su Dvylikos Apaštalų Taryba, pranašas Džozefas Smitas pridėjo 1835 metais, ruošdamas šį skyrių publikuoti Doktrinoje ir Sandorose.

1–8 Aukštoji taryba skirta spręsti svarbias problemas, išskylančias Bažnyčioje; 9–18 Pateikiamos bylų klausymo procedūros; 19–23 Sprendimus pateikia tarybos prezidentas; 24–34 Nustatoma apeliacijos procedūra.

ŠIANDIEN Džozefo Smito jaunesniojo namuose pagal apreiškimą susirinko dvidešimt keturių aukštųjų kunigų visuotinė taryba ir ėmėsi organizuoti Kristaus bažnyčios “aukštąją tarybą, turinčią susidėti iš dvy-

likos aukštųjų kunigų ir vieno arba trijų prezidentų, priklausomai nuo bylos.

2 Aukštoji taryba apreiškimu buvo paskirta tam, kad spręstų bažnyčioje galinčias iškilti svarbias problemas, kurių bažnyčia ar “vyskupo taryba negali išspręsti taip, kad šalys būtų patenkintos.

3 Tarybos balsu Džozefas Smitas jaunesnysis, Sidnis Rigdonas ir Frederikas G. Viljamsas buvo pripažinti prezidentais; ir Džo-

95b Mal 3:18.

RR Išvalgos dovana.

96a RR Sandėlis.

97a DS 103:4;

112:25–26; 125:2.

101a Iz 65:21–22.

RR Tūkstantmetis.

102 1a RR Aukštoji

taryba.

2a DS 107:72–74.

zefas Smitas vyresnysis, Džonas Smitas, Džozefas Kojus, Džonas Džonsonas, Martinas Harisas, Džonas S. Karteris, Džeredas Karteris, Oliveris Kauderis, Samuelis H. Smitas, Orsonas Haidas, Silvestras Smitas ir Lukas Džonsonas, aukštieji kunigai, buvo tarybos vienbalsiai išrinkti kaip sėslioji bažnyčios taryba.

4 Aukščiau išvardintų tarėjų tada buvo paklausta, ar jie prima savo paskyrimus ir ar jie veiks toje pareigybėje pagal dangaus įstatymą. Į tai visi jie atsakė, kad priėmė savo paskyrimus ir vykdys savo pareigybes pagal jiems suteiktą Dievo malonę.

5 Tarybą sudariusių žmonių, kurie bažnyčios vardu ir už ją balsavo paskirdami aukščiau paminėtus tarėjus, buvo keturiasdešimt trys, o būtent: devyni aukštieji kunigai, septyniolika vyresniųjų, keturi kunigai ir trylika narių.

6 Nubalsuota: Aukštoji taryba neturės galios veikti, jei dalyvaus mažiau nei septyni aukščiau paminėti tarėjai arba deramai paskirti jų darbo tęsėjai.

7 Šie septyni turės galią paskirti kitus aukštuosius kunigus, kuriuos jie laikys vertais ir gebančiais veikti vietoje nedalyvaujančių tarėjų.

8 Nubalsuota: Jei kada nors, dėl bet kurio iš aukščiau paminėtų tarėjų mirties, pašalinimo iš pareigybės už prasižengimą, ar išvykimo už šios bažnyčios valdžios ribų, atsiras kokia laisva vieta, ji bus užimama pagal

prezidento ar prezidentų pasiūlymą ir sankcionuojama tuo tikslu veikti bažnyčios vardu sušauktos aukštųjų kunigų visuotinės tarybos balsu.

9 Bažnyčios prezidentas, kuris taip pat yra ir tarybos prezidentas, paskiriamas ^aapreiškimu ir ^bpripažįstamas vadovu bažnyčios balsu.

10 Ir būtent dėl savo pareigybės garbingumo jis turi pirmininkauti bažnyčios tarybai; ir jam yra suteikta privilegija, kad jam padėtų du kiti prezidentai, kurie paskiriami taip pat, kaip buvo paskirtas ir jis.

11 Ir tuo atveju, kai nedalyvauja vienas ar abu iš tų, kurie paskirti jam padėti, jis turi galią pirmininkauti tarybai be padėjėjo; o tuo atveju, kai nedalyvauja jis pats, kiti prezidentai turi galią pirmininkauti vietoje jo, abu arba bet kuris iš jų.

12 Kai Kristaus bažnyčios aukštoji taryba bus deramai suorganizuota pagal ankščiau pateiktą modelį, dvylikos tarėjų pareiga bus mesti burtą skaičiais ir taip nustatyti, kuris iš dvylikos kalbės pirmas, pradėdant nuo pirmo numerio, ir taip iš eilės iki dvylikto numerio.

13 Kai tik ši taryba susirinks svarstyti kokią nors bylą, dvylika tarėjų nutars, ar tai sudėtinga byla, ar ne; jei nesudėtinga, tai tik du tarėjai kalbės tuo klausimu pagal aukščiau aprašytą tvarką.

14 Bet jei manoma, kad ji sudėtinga, bus paskirti keturi; o jei dar sudėtingesnė – šeši; bet

9a RR Apreiškimas.

b RR Palaikyti bažnyčios vadovus.

jokiu atveju nebus paskirti kalbėti daugiau nei šeši.

15 Kad būtų išvengta įžeidimo ar neteisingumo, kaltinamasis visais atvejais turės teisę į pusę tarybos.

16 Ir tarėjai, paskirti kalbėti priešais tarybą, po to, kai ištiriamas įrodymas, turi pristatyti bylą, jos tikroje šviesoje priešais tarybą; ir kiekvienas žmogus turi kalbėti bešališkai ir "teisingai.

17 Tarėjai, ištraukę lyginius skaičius, tai yra 2, 4, 6, 8, 10 ir 12 yra tie asmenys, kurie turi stoti kaltinamojo pusėn ir saugoti nuo įžeidimo ir neteisingumo.

18 Visais atvejais kaltintojas ir kaltinamasis turės privilegiją kalbėti už save prieš tarybą, po to kai bus išklaustyti įrodymai, ir tarėjai, paskirti kalbėti byloje, pabaigs savo kalbas.

19 Po to, kai išklaudyti įrodymai, pasisakė tarėjai, kaltintojas ir kaltinamasis, prezidentas pateiks sprendimą pagal savąjį bylos supratimą ir pakvies dvylika tarėjų patvirtinti jį savo balsavimu.

20 Bet jei likusieji tarėjai, kurie nekalbėjo, ar bet kuris iš jų, bešališkai išklausę įrodymus ir pasisakymus, prezidento sprendime pastebį klaidą, jie gali apie tai pareikšti, ir byla bus perklausoma.

21 Ir jei, po atidaus perklausymo, byla nušvies papildoma šviesa, sprendimas bus atitinkamai pakeistas.

22 Bet jei papildomos šviesos neišlieta, liks galioti pirmasis

sprendimas, ir galią tai nuspręsti turi tarybos dauguma.

23 Tuo atveju, kai iškyla sunkumų dėl "doktrinos ar principo, jei nepakankamai parašyta, kad atvejis taptų aiškus tarybos protams, prezidentas gali pasiteirauti ir gauti Viešpaties mintį^b apreiškimu.

24 Svetur esantys aukštieji kunigai, turi galią anksčiau nurodytu būdu sušaukti ir suorganizuoti tarybą, kad išspręstų problemas, kai šalys ar kuri nors iš jų to prašo.

25 Ir minėtoji aukštųjų kunigų taryba turės galią paskirti vieną iš savo tarpo laikinai pirmininkauti tokiai tarybai.

26 Minėtos tarybos pareiga bus nedelsiant perduoti savo darbų aprašymo kopiją su pilnu jų sprendimą lydincio liudijimo aprašymu Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros būstinės aukštajai tarybai.

27 Jei šalys ar kuri nors iš jų, būtų nepatenkintos minėtos tarybos sprendimu, jos gali kreiptis į Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros būstinės aukštąją tarybą ir siekti, kad jų byla būtų perklausoma; ši byla bus svarstoma pagal aukščiau aprašytą modelį taip, lyg joks sprendimas nebūtų priimtas.

28 Svetur ši aukštųjų kunigų taryba turi būti šaukiama tik pačiais "sudėtingiausiais bažnyčios reikalų atvejais; ir joks eilinis ar įprastinis atvejis nėra pakankamas pagrindas sušaukti tokią tarybą.

29 Svetur keliaujantys arba gyvenantys aukštieji kunigai turi galią pasakyti, ar būtina sušaukti tokią tarybą, ar ne.

30 Yra skirtumas tarp aukštosios tarybos, arba svetur keliaujančių aukštųjų kunigų, ir „keliaujančios aukštosios tarybos, sudarytos iš dvylikos ^bapaštalų, kalbant apie jų sprendimus.

31 Pirmosios sprendimas gali būti apskustas, bet pastarosios sprendimas – ne.

32 Klausimą dėl pastarosios sprendimo visuotiniai bažnyčios įgaliotiniai gali iškelti tik prasižengimo atveju.

33 Nutarta: Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros būstinės prezidentas ar prezidentai, po to, kai ištirs skundą ir įrodymus bei

jį lydinčius pareiškimus, turės galią nuspręsti, ar kiekviena iš jų būtų tikrai turi pagrindą būti perklausyta.

34 Tada dvylika tarėjų metė burtą, arba traukė burtą, kad nustatytų, kuris turėtų kalbėti pirmas; ir štai toks buvo rezultatas, būtent: 1-Oliveris Kauderis; 2-Džozefas Kojus; 3-Samuelis H. Smitas; 4-Lukas Džonsonas; 5-Džonas S. Karteris; 6-Silvestras Smitas; 7-Džonas Džonsonas; 8-Orsonas Haidas; 9-Džeredas Karteris; 10-Džozefas Smitas vyresnysis; 11-Džonas Smitas; 12-Martinus Harisas. Po maldos konferencija pasibaigė.

OLIVERIS KAUDERIS,
ORSONAS HAIDAS,
raštininkai.

103 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1834 m. vasario 24 d. (History of the Church, 2:36–39). Šis apreiškimas buvo gautas po to, kai į Kirtlandą, Ohajo valst., iš Misūrio valst. atvyko Parlīs P. Pratas ir Laimanas Vaitas pasitarti su Pranašu dėl paramos šventiesiems ir jų sugrąžinimo į savo žemes Džeksono apygardoje.

1–4 Kodėl Viešpats leido Džeksono apygardos šventųjų persekiojimą; 5–10 Šventieji nugalės, jei laikysis įsakymų; 11–20 Sionės išpirkimas bus įvykdytas galia, ir Viešpats eis savo žmonių priešaky; 21–28 Šventieji turi rinktis Sionėje, ir tie, kurie paguldys savo gyvenimą, vėl jį atras; 29–40 Kai kurie broliai pašaukiami suorganizuoti Sionės stovyklą ir eiti į Sionę; jiems pažadėta pergalė, jeigu bus ištikimi.

Iš tiesų sakau jums, mano draugai: štai, aš duosiu jums apreiškimą ir įsakymą, kad žinotumėte, kaip ^aelgtis vykdant savo pareigas, susijusias su išgelbėjimu ir ^bišpirkimu jūsų brolių, kurie buvo išsklaidyti Sionės žemėje;

2 kurie buvo „išvaryti ir ištikti rankomis mano priešų, ant kurių man tinkamu metu aš išliešiu savo rūstybę be saiko.

30a DS 107:23–24, 35–38.
b RR Apaštalas.

103 1a DS 43:8.
b DS 101:43–62.

2a DS 101:1; 109:47.

3 Nes iki šiol aš jiems leidau tai, – kad jie “pripildytų savo nedorybių saiką, kad jų taurė būtų kupina;

4 Ir kad tie, kurie vadina save mano vardu, trumpą laiką būtų “drausminami skaudžiu ir sunkiu drausminimu, kadangi jie ne visiškai ^bįsiklausė į priesakus ir įsakymus, kuriuos daviau jiems.

5 Bet iš tiesų sakau jums, kad aš išleidau įsaką, kurį įgyvendins mano žmonės tiek, kiek jie nuo šios pat valandos įsiklausys į “patarimą, kurį aš, Viešpats, jų Dievas, duosiu jiems.

6 Štai jie, nes aš taip nutariau, pradės pergalėti mano priešus nuo šios pat valandos.

7 Ir per “stropų vykdymą visų žodžių, kuriuos aš, Viešpats, jų Dievas, kalbėsiu jiems, jie niekada nenusutos pergalėti, kol ^bpasaulio karalystės bus pajungtos po mano kojomis ir žemė bus ^catiduota ^dšventiesiems, kad ^evaldytų ją per amžių amžius.

8 Bet kiek jie “nesilaikys mano įsakymų ir nebus stropūs vykdydami visus mano žodžius, tiek juos pergalės pasaulio karalystės.

9 Nes jie buvo pastatyti, kad būtų “šviesa pasauliui ir kad būtų žmonių gelbėtojai;

10 ir kiek jie nėra žmonių gelbėtojai, tiek jie yra kaip “druska, kuri prarado savo sūrumą ir

nuo tol niekam kitam nebetinka, kaip tik išmesti ir sumindžioti po žmonių kojomis.

11 Bet iš tiesų sakau jums: aš nutariau, kad jūsų broliai, kurie buvo išsklaidyti, sugrįš į savo paveldo “žemes ir atstatys nu-niokotas Sionės vietas.

12 Nes, kaip sakiau jums anks-tesniame įsakyme, palaiminimas ateina po “daugelio suspaudimų.

13 Štai tai palaiminimas, kurį aš pažadėjau po jūsų suspaudi-mų ir jūsų brolių suspaudimų – jūsų išpirkimas ir jūsų brolių išpirkimas, netgi jų sugražinimas į Sionės žemę, kad būtų įtvirtinti ir daugiau nebebūtų nugriauti.

14 Tačiau, jeigu jie suterš savo paveldus, jie bus nugriauti; nes aš nepasigailėsiu jų, jeigu jie suterš savo paveldus.

15 Štai, aš sakau jums: Sionės išpirkimas turi būti įvykdytas galia;

16 todėl aš pakelsiu savo žmo-nėms vyrą, kuris ves juos, kaip “Možė vedė Izraelio vaikus.

17 Nes jūs esate Izraelio vaikai ir iš Abraomo “sėklos ir turite būti išvesti iš vergijos galia ir ištiesta ranka.

18 Ir kaip seniau buvo vedami jūsų tėvai, toks bus ir Sionės išpirkimas.

19 Todėl tenenusilpsta jūsų širdys, nes aš nesakau jums,

3a Al 14:10–11; 60:13.

4a DS 95:1.

RR Drausminti, drausminimas.

b DS 101:2; 105:2–6.

5a RR Patarimas.

7a DS 35:24.

RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

b Dan 2:44.

c Dan 7:27.

d RR Šventasis.

e DS 38:20.

8a Mzj 1:13; DS 82:10.

9a 1 Nef 21:6.

10a Mt 5:13–16; DS 101:39–40.

11a DS 101:18.

12a Apr 7:13–14; DS 58:4; 112:13.

16a Iš 3:2–10; DS 107:91–92. RR Možė.

17a RR Abraomas – Abraomo sėkla; Abraomo sandora.

kaip sakiau jūsų tėvams: mano „angelas eis pirma jūsų, bet ne mano ^bakivaizda.

20 Bet jums aš sakau: mano „angelai eis pirma jūsų ir taip pat mano akivaizda, ir laikui bėgant jūs ^bužimsite gerąją žemę.

21 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, kad mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis yra tas „vyras, kurį aš prilyginau tarnui, kuriam ^bvynuogyno Viešpats kalbėjo mano jums pateiktame paliginime.

22 Todėl tegul mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis sako mano namų „jėgai, mano jaunuoliams ir vidutinio amžiaus vyrams: Susirinkite į Sionės žemę, žemėje, kurią aš nupirkau už pinigų, pašvęstus man.

23 Ir tegul visos bažnyčios atsiuncia išmintingus vyrus su jų pinigais ir „perka žemes taip, kaip aš joms įsakiau.

24 Ir kiek mano priešai ateis prieš jus, kad išvarytų jus iš mano gerosios „žemės, kurią aš pašvenčiau, kad būtų Sionės žemė, būtent iš jūsų nuosavų žemių, po šių liudijimų, kuriuos atnešėte priešais mane prieš juos, tiek juos prakeiksite;

25 ir ką tik jūs prakeiksite, aš prakeiksiu, ir jūs atkeršysite už mane mano priešams.

26 Ir mano akivaizda bus su jumis, netgi kai „keršysite už mane mano priešams, iki tre-

čiosios ir ketvirtosios kartos tų, kurie manęs nekenčia.

27 Tegul nė vienas žmogus nebijo paguldyti savo gyvenimo dėl manęs; nes kas tik „paguldo savo gyvenimą dėl manęs, tas vėl jį atras.

28 Ir kuris tik nepasiryžęs paguldyti savo gyvenimo dėl manęs, tas nėra mano mokinys.

29 Tai yra mano valia, kad mano tarnas „Sidnis Rigdonas pakeltų savo balsą rytinių kraštų susirinkimuose, ruošdamas bažnyčias laikytis įsakymų, kuriuos aš jiems daviau dėl Sionės sugražinimo ir išpirkimo.

30 Tai yra mano valia, kad mano tarnas Parlis P. „Pratas ir mano tarnas Laimanas Vaitas negrižtų į savo brolių žemę, kol jie nesurinks būrių, kad eitų į Sionės žemę – po dešimt ar po dvidešimt, ar po penkiasdešimt, ar po šimtą, kol nesurinks penkių šimtų iš mano namų ^bjėgos.

31 Štai tai yra mano valia; prašykite ir gausite; bet žmonės „ne visada vykdo mano valią.

32 Todėl, jei negalite surinkti penkių šimtų, stropiai ieškokite, kad galbūt pavyks surinkti tris šimtus.

33 Ir jei negalite surinkti trijų šimtų, stropiai ieškokite, kad galbūt pavyks surinkti vieną šimtą.

34 Bet iš tiesų sakau jums: aš duodu jums įsakymą, kad neisi-

19a RR Angelai.
b DS 84:18–24.

20a Iš 14:19–20.
b DS 100:13.

21a DS 101:55–58.
b RR Viešpaties
vynuogynas.

22a DS 35:13–14;
105:16, 29–30.

23a DS 42:35–36; 57:5–7;
58:49–51; 101:68–74.

24a DS 29:7–8;
45:64–66; 57:1–2.

26a DS 97:22.

27a Mt 10:39; Lk 9:24;
DS 98:13–15; 124:54.

29a RR Rigdonas, Sidnis.

30a RR Pratas, Parlis
Parkeris.

b DS 101:55.

31a DS 82:10.

te į Sionės žemę, kol nebūsité surinkę šimto iš mano namų jėgos, kad eitų su jumis į Sionės žemę.

35 Todėl, kaip jums sakiau, prašykite ir gausite; karštai melskite, kad galbūt mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis galėtų eiti su jumis ir pirmininkauti tarp mano žmonių bei organizuoti mano karalystę „pašvęstoje žemėje, ir įtvirtinti Sionės vaikus ant įstatymų ir įsakymų, kurie buvo duoti ir kurie bus duoti jums.

36 Visa pergalė ir šlovė jums ateis per jūsų ^astropumą, ištikimybę ir tikėjimo ^bmaldas.

37 Tegul mano tarnas Parlis P. Pratas keliauja su mano tarnu Džozefu Smitu jaunesniuju.

38 Tegul mano tarnas Laimanas Vaitas keliauja su mano tarnu Sidniu Rigdonu.

39 Tegul mano tarnas Hairumas Smitas keliauja su mano tarnu Frederiku G. Viljamsu.

40 Tegul mano tarnas Orsonas Haidas keliauja su mano tarnu Orsonu Pratu – kur tik mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis jiems patars – kad įvykdytų šiuos įsakymus, kuriuos jums daviau, o kas liko, palikite mano rankose. Būtent taip. Amen.

104 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui 1834 m. balandžio 23 d. dėl vienybės tvarkos, arba Bažnyčios tvarkos vargšų labui (History of the Church, 2:54–60). Tai įvyko per Pirmosios Prezidentūros ir kitų aukštųjų kunigų tarybos susirinkimą, kuriame buvo svarstomos neatidėliotinos laikinosios žmonių reikmės. Vienybės tvarka Kirtlande turėjo būti laikinai panaikinta ir perorganizuota, o turtas padalintas tvarkos nariams kaip jų prievaizdavimo valdos.

1–10 Šventieji, kurie nusižengia vienybės tvarkai, bus prakeikti; 11–16 Viešpatys savo šventuosius aprūpina savo būdu; 17–18 Evangelijos įstatymas nurodo, kaip rūpintis vargšais; 19–46 Nurodomi įvairių brolių prievaizdavimai ir palaiminimai; 47–53 Kirtlando vienybės tvarka ir Sionės tvarka turi veikti atskirai; 54–66 Įsteigiamas šventas Viešpaties lobynas Raštų spausdinimui; 67–77 Bendras vienybės tvarkos lobynas turi veikti bendro sutikimo pagrindu; 78–86

Vienybės tvarkos nariai turi apmokėti visas savo skolas, ir Viešpatys išvaduos juos iš finansinės vergijos.

Iš tiesų sakau jums, mano draugai: aš duodu jums patarimą ir įsakymą dėl viso turto, priklausančio tvarkai, kurią aš įsakiau suorganizuoti ir įkurti, – kad būtų „vienybės tvarka ir nesibaigianti tvarka mano bažnyčios labui ir žmonių išgelbėjimui, kol aš ateisiu, –

2 su nekintančiu ir nekeičia-

35a DS 84:31.

36a RR Stropumas.

b DS 104:79–82.

104 1a DS 78:3–15.

RR Vienybės tvarka.

mu pažadu, kad kiek tie, kuriems aš įsakiau, bus ištikimi, tiek jie bus palaiminti daugybe palaiminimų;

3 bet kiek jie bus neištikimi, jie bus arti prakeikimo.

4 Todėl, kiek kai kurie mano tarnai nesilaikė įsakymų, bet sulaužė sandorą „godumu ir apgaulingais žodžiais, tiek aš juos prakeikiau itin skaudžiu ir sunkiu prakeiksmu.

5 Nes aš, Viešpats, nutariau savo širdyje, kad kiek kuris nors žmogus, priklausantis tvarkai, bus pripažintas prasižengėliu, arba, kitais žodžiais, sulaužys sandorą, kuria esate susaistyti, tiek jis bus prakeiktas savo gyvenime ir sutryptas to, kurį aš pasirinksiu –

6 nes aš, Viešpats, nebūsiu „išjuoktas dėl šitų dalykų –

7 ir visa tai, kad nekaltieji tarp jūsų nebūtų pasmerkti su neteisaisiais; ir kad kaltieji tarp jūsų neišvengtų bausmės; kadangi aš, Viešpats, pažadėjau jums šlovės „karūną savo dešinėje.

8 Todėl, kiek jūs pripažįstami prasižengėliais, tiek negalite išvengti mano rūstybės savo gyvenime.

9 Kiek jūs esate „iškertami už prasižengimą, tiek negalite išvengti ^bŠetono „smūgių iki išpirkimo dienos.

10 Ir dabar, nuo šios pat valandos aš suteikiu jums galią, kad jei kuris iš jūsų, iš tvarkos, bus pripažintas prasižengėliu ir neatgailaus dėl pikta, tai jūs jį perduosite Šetono smūgiams; ir jis neturės galios „užtraukti jums pikta.

11 Tai mano išmintis; todėl aš duodu jums įsakymą, kad jūs susiorganizuotumėte ir kiekvienam žmogui paskirtumėte jo „prievaizdavimą;

12 kad kiekvienas žmogus galėtų pateikti man ataskaitą apie jam paskirtą prievaizdavimą.

13 Nes reikalinga, kad aš, Viešpats, kiekvieną žmogų padaryčiau „atsakingą kaip žemiškų palaimų, kurias aš sutvėriau ir paruošiau savo kūriniams, ^bprievaizdą.

14 Aš, Viešpats, išskleidžiau dangus ir „sustačiau žemę, mano ^brankų darbus; ir viskas juose yra mano.

15 Ir aš ketinu aprūpinti savo šventuosius, nes viskas yra mano.

16 Bet tai turi būti daroma mano „būdu; ir štai tas būdas, kurį aš, Viešpats, priėmiau savo šventiesiems aprūpinti, – kad ^bvargšai bus išaukštinti per turtingųjų nužeminimą.

17 Nes „žemė yra kupina ir visko pakanka, ir dar lieka; taip,

4a RR Geisti.

6a Gal 6:7–9.

7a Iz 62:3; DS 76:56.

RR Šlovė.

9a RR Pašalinimas iš bažnyčios, ekskomunikavimas.

b RR Velnias.

c DS 82:21

10a DS 109:25–27.

11a DS 42:32.

RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

13a RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė.

b DS 72:3–5, 16–22.

14a Iz 42:5; 45:12.

RR Sukurti, sukūrimas.

b Ps 19:2; 24:1.

16a DS 105:5.

RR Gerovės darbas, gerovė.

b 1 Sam 2:7–8; Lk 1:51–53; DS 88:17.

17a DS 59:16–20.

RR Žemė.

aš viską paruošiau ir leidau žmonių vaikams veikti ^bsavo nuožiūra.

18 Todėl, jei kuris žmogus paims tos „gausos, kurią aš sutvėriau, ir nesuteiks savo dalies pagal mano evangelijos ^bįstatymą „vargšui ir beturčiui, jis kartu su nelabaisiais pakels savo akis ^dpragare, kęsdamas kančias.

19 Ir dabar, iš tiesų sakau jums dėl ^dtvarkos turto:

20 tegul mano tarnui Sidniui Rigdonui bus paskirta vieta, kur jis dabar gyvena, ir odų raugyklos sklypas – jo prievaizdavimui, jam pragyventi, kol jis darbuosis mano vynuogyne, pagal mano valią, kai jam išakysiu.

21 Ir tegul viskas būna daroma pagal tvarkos patarimą ir vieningą tvarkos, gyvenančios Kirtlando žemėje, sutikimą, arba balsą.

22 Ir šį prievaizdavimą ir palaiminimą aš, Viešpats, suteikiu savo tarnui Sidniui Rigdonui kaip palaiminimą jam ir jo sėklai po jo;

23 ir kiek jis bus nuolankus prieš mane, tiek aš padauginsiu palaiminimus jam.

24 Ir dar, tegul mano tarnui Martinui Harisui, jo prievaizdavimui, bus paskirtas žemės sklypas, kurių mano tarnas Džonas Džonsonas gavo mainais už savo ankstesnį paveldą, jam ir jo sėklai po jo;

25 ir kiek jis bus ištikimas, tiek aš padauginsiu palaiminimus jam ir jo sėklai po jo.

26 Ir tegul mano tarnas Martinas Harisas pašvenčia savo piniņas mano žodžių skelbimui pagal tai, kaip nurodys mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis.

27 Ir dar, tegul mano tarnui Frederikui G. Viljamsui priklauso ta vieta, kurioje jis dabar gyvena.

28 Ir tegul mano tarnui Oliveriui Kauderiui priklausos sklypas, esantis šalia namo, skirto spaus-tuvei, kuris yra pirmasis sklypas, ir taip pat sklypas, kuriame gyvena jo tėvas.

29 Ir tegul mano tarnams Frederikui G. Viljamsui ir Oliveriui Kauderiui priklausos spaustuvė ir visa, kas su ja susiję.

30 Ir tai bus jų prievaizdavimas, kuris bus jiems paskirtas.

31 Ir kiek jie bus ištikimi, štai tiek aš palaiminsiu ir padauginsiu palaiminimus jiems.

32 Ir tai yra prievaizdavimo, kurių paskyriau jiems, jiems ir jų sėklai po jų, pradžia.

33 Ir, kiek jie bus ištikimi, tiek aš padauginsiu palaiminimus jiems ir jų sėklai po jų, netgi daugybę palaiminimų.

34 Ir dar, tegul mano tarnui Džonui Džonsonui priklausos namas, kuriame jis gyvena, ir paveldas, visas, išskyrus tam paveldui priklausančią žemę, išsaugotą mano pastatams „statyti, ir tuos sklypus, kurie buvo paskirti mano tarnui Oliveriui Kauderiui.

35 Ir kiek jis bus ištikimas, tiek aš padauginsiu palaiminimus jam.

17b RR Valios laisvė.
18a Lk 3:11; Jok 2:15–16.
b DS 42:30.

c Pat 14:21;
Mzj 4:26;
DS 52:40.

d Lk 16:20–31.
19a RR Vienybės tvarka.
34a DS 94:3, 10.

36 Ir tai yra mano valia, kad jis parduotų sklypus, sužymėtus mano šventųjų miestui statyti, kiek jam bus duota žinoti mano Dvasios "balsu ir pagal tvarkos patarimą, ir tvarkos balsu.

37 Ir tai yra prievaizdavimo, kurį paskyriau jam, pradžia, kad tai būtų palaiminimas jam ir jo sėklai po jo.

38 Ir kiek jis bus ištikimas, tiek aš padauginsiu daugybę palaiminimų jam.

39 Ir dar, tegul mano tarnui Njuelui K. "Vitniui bus paskirti namai ir sklypas, kur jis dabar gyvena, ir sklypas su pastatu, ant kurio stovi prekybos įstaiga, ir taip pat kampinis sklypas, į pietus nuo prekybos įstaigos, ir taip pat sklypas, kuriame yra pelenų darykla.

40 Ir visa tai aš paskyriau savo tarnui Njuelui K. Vitniui, jo prievaizdavimui, kad tai būtų palaiminimas jam ir jo sėklai po jo, kad tai būtų naudinga mano tvarkos, kurią įsteigiau savo kuolui Kirtlando žemėje, prekybos įstaigai.

41 Taip, iš tiesų, tai yra prievaizdavimas, kurį aš paskyriau savo tarnui N. K. Vitniui, būtent visą šią prekybos įstaigą, jam ir jo "įgaliotiniui, ir jo sėklai po jo.

42 Ir kiek jis ištikimai laikysis mano įsakymų, kuriuos jam daviau, tiek aš padauginsiu palaiminimus jam ir jo sėklai po jo, netgi daugybę palaiminimų.

43 Ir dar, tegul mano tarnui

Džozefui Smitui jaunesniajam bus paskirtas sklypas, sužymėtas mano namo statybai, kuris yra keturiasdešimt rodų ilgio ir dvylikos pločio, ir taip pat paveldas, kuriame dabar gyvena jo tėvas;

44 ir tai yra prievaizdavimo, kurį jam paskyriau, pradžia, kad tai būtų palaiminimas jam ir jo tėvui.

45 Nes štai, aš išsaugojau paveldą jo "tėvui, šiam pragyventi; taigi jis bus priskaičiuotas prie mano tarno Džozefo Smito jaunesniojo namų.

46 Ir aš padauginsiu palaiminimus savo tarno Džozefo Smito jaunesniojo namams, kiek jis bus ištikimas, netgi daugybę palaiminimų.

47 Ir dabar, aš duodu jums įsakymą dėl Sionės, kad jūs daugiau nebebūsitate susaistyti su savo Sionės broliais kaip vienybės tvarka, išskyrus tai:

48 po to, kai susiorganizuosite, jūs vadinsitės Kirtlando Miesto Sionės "Kuolo Vienybės Tvarka. O jūsų broliai, po to, kai susiorganizuos, vadinsis Sionės Miesto Vienybės Tvarka.

49 Ir jie bus suorganizuoti savo vardais ir savo pavadinimu; ir jie tvarkys savo reikalus savo pačių pavadinimu ir savo pačių vardais;

50 ir jūs tvarkysite savo reikalus savo pavadinimu ir savo vardais.

51 Ir tai aš įsakiau padaryti jūsų išgelbėjimui ir taip pat jų

36a RR Apreiškimas.

39a RR Vitnis, Niuelis K.

41a DS 84:112–113.

45a DS 90:20.

RR Smitas vyresn.,
Džozefas.

48a DS 82:13; 94:1; 109:59.

RR Kuolas.

išgelbėjimui, dėl to, kad jie buvo „išvaryti, ir dėl to, kas įvyks.

52 „Sandoros sulaužytos per prasižengimą, ^bgodumu ir apgaulingais žodžiais –

53 todėl jūs paleidžiami kaip vienybės tvarka su savo broliais ir nuo šios valandos nebesate susaistyti su jais kitaip, kaip tik skolinimu, kaip jau sakiau, pagal šios tvarkos sutarimą taryboje, pagal tai, kaip leis aplinkybės ir nurodys tarybos balsas.

54 Ir dar, aš duodu jums įsakymą dėl jūsų prievaizdavimų, kuriuos jums paskyriau.

55 Štai, visas šis turtas yra mano, nes kitaip jūsų tikėjimas yra tuščias, ir jūs esate veidmainiai, ir sandoros, kurias sudarėte man, yra sulaužytos;

56 ir jei turtas yra mano, tada jūs esate „prievaizdai; kitaip, jūs nesate prievaizdai.

57 Bet iš tiesų sakau jums: aš paskyriau jus būti mano namų prievaizdais, būtent prievaizdais iš tikrųjų.

58 Ir tuo tikslu aš įsakiau jums susiorganizuoti, būtent spausdinti „mano žodžius, mano Raštų pilnatvę, apreiškimus, kuriuos jums daviau ir kuriuos duosiu jums vėliau, laikas nuo laiko,

59 idant statytumėte mano bažnyčią ir karalystę žemėje, ir paruoštumėte mano žmones „laikui, kada aš ^bgyvensiu su jais, kuris čia pat.

60 Ir jūs paruoškite sau vietą

lobynui, ir pašvęsite ją mano vardui.

61 Ir vieną iš jūsų paskirsite tvarkyti lobyną, ir jis bus išsventintas į šį palaiminimą.

62 Ir ant lobyno bus antspaudas, ir visi šventi daiktai bus atiduoti į lobyną; ir nė vienas iš jūsų nepavadins jų, ar bet kurios jų dalies, savais, nes jie priklausys jums visiems bendrai.

63 Ir aš jį atiduodu jums šią pat valandą; ir dabar žiūrėkite, kad eitumėt ir naudotumėt prievaizdavimą, kurią jums paskyriau, išskyrus šventus dalykus, šiems šventiems dalykams spausdinti, kaip pasakiau.

64 Ir „pajamos iš šventų dalykų bus laikomos lobyne, ir ant jų bus antspaudas; ir niekas jų nenaudos ir nepaims iš lobyno, nė nebus nuplėštas antspaudas, kuris bus ant jų uždėtas, nebent tvarkos balsu arba pagal įsakymą.

65 Ir taip pajamas iš šventų dalykų tauriems ir šventiems tikslams jūs saugosite lobyne;

66 ir tai vadinsis šventu Viešpaties lobynu; ir ant jo bus antspaudas, kad jis būtų šventas ir pašvęstas Viešpačiui.

67 Ir dar, bus paruoštas kitas lobynas, ir paskirtas saugotojas, kad prižiūrėtų lobyną, ir šis bus užantspauduotas;

68 ir visus pinigus, kuriuos gaunate savo prievaizdavimo tarnybose, gaudami pelną iš turto, kurią jums paskyriau, – iš

51a DS 109:47.

52a RR Sandora.

^b RR Geisti.

56a RR Prievaizdas,

prievaizdavimas.

58a RR Džozefo Smito

Vertimas (DŽSV).

59a RR Tūkstantmetis.

^b DS 1:35–36; 29:9–11.

64a T.y. nauda, pelnas, pajamos.

namų ar žemių, ar galvijų, ar viso kito, išskyrus šventus ir taurius raštus, kuriuos pasilaukia sau šventiems ir tauriems tikslams, mesite į lobyną iš karto, kai tik gausite pinigų, – šimtinėmis ar penkiasdešimtinėmis, ar dvidešimtinėmis, ar po dešimt, ar po penkis.

69 Arba, kitais žodžiais, jei kuris iš jūsų gauna penkis dolerius, tegul jis meta juos į lobyną; arba, jeigu jis gauna dešimt arba dvidešimt, arba penkiasdešimt, arba šimtą, tegul daro taip pat;

70 ir tegul niekas iš jūsų nesako, kad tai jo; nes tai, nei jokia to dalis, nebus vadinama jo.

71 Ir jokia dalis iš to nebus panaudota ar paimta iš lobyno kitaip kaip tik tvarkos balsu ir bendru sutikimu.

72 Ir štai toks bus tvarkos balsas ir bendras sutikimas – bet kuris iš jūsų sakys saugotojui: Man reikia tiek, kad padėtų man mano prievaizdavime;

73 ar tai būtų penki doleriai ar dešimt dolerių, ar dvidešimt, ar penkiasdešimt, ar šimtas, saugotojas duos jam tą sumą, kurios jam reikia, kad padėtų jam jo prievaizdavime, –

74 kol jis nebus pripažintas prasižengėliu ir prieš tvarkos tarybą nebus aiškiai parodyta, kad jis yra neištikimas ir „neišmintingas prievaizdas.

75 Bet kol jo bendrystė nepriekaištinga ir jis yra ištikimas ir išmintingas savo prievaizdavime,

me, tai bus jo ženklas saugotojui, tad saugotojas neatsakys.

76 Bet prasižengimo atveju, saugotojas bus pavaldus tvarkos tarybai ir balsui.

77 O jei saugotojas bus pripažintas esąs neištikimas ir neišmintingas prievaizdas, jis bus pavaldus tvarkos tarybai ir balsui ir bus pajudintas iš savo vietos, o į jo vietą bus paskirtas „kitas.

78 Ir dar, iš tiesų sakau jums, dėl jūsų skolų: štai, tai mano valia, kad „apmokėtumėte visas savo ^bskolas.

79 Ir mano valia, kad jūs „nusižemintumėte prieš mane ir gautumėte šį palaiminimą savo ^bstropumu ir nuolankumu bei tikėjimo malda.

80 Ir kiek būsite stropūs ir nuolankūs, ir naudosite tikėjimo „malda, štai, tiek aš suminkštinsiu širdis tų, kuriems esate skolingi, kol atsiųsiu priemonių jums išvaduoti.

81 Todėl skubiai rašykite į Niujorką ir rašykite pagal tai, ką diktuos mano „Dvasia; ir aš suminkštinsiu širdis tų, kuriems esate skolingi, tad iš jų protų bus pašalintas ketinimas užtraukti jums suspaudimą.

82 Ir kiek būsite „nuolankūs ir ištikimi, ir šauksitės mano vardo, štai tiek aš duosiu jums ^bpergalę.

83 Aš duodu jums pažadą, kad šį vieną kartą jūs būsite išvaduoti iš savo vergijos.

74a Lk 16:1–12.
77a DS 107:99–100.
78a DS 42:54.
b RR Skola.

79a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.
b RR Stropumas.

80a Jok 5:15.
81a RR Šventoji Dvasia.
82a Lk 14:11; DS 67:10.
b DS 103:36.

84 Kiek gausite progą pasiskolinti pinigų – šimtus ar tūkstančius, netgi, kol pasiskolinsite pakankamai, kad išsivaduočiau iš vergijos, – tiek tai jūsų privilegija.

85 Ir užstatykite turta, kuri įdaviau į jūsų rankas, šį vieną kartą, pateikdami savo vardus pagal bendrą sutikimą arba

kitaip, kaip jums atrodys tinkama.

86 Aš duodu jums šią privilegiją šį vieną kartą; ir štai, jei imsite daryti tai, ką jums pateikiau, pagal mano išsakymus, visa tai yra mano ir jūs esate mano prievaizdai, ir šeimnininkas neleis, kad į jo namus būtų įsilaužta. Būtent taip. Amen.

105 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą prie Fišingo upės, Misūrio valst., 1834 m. birželio 22 d. (History of the Church, 2:108–111). Gaujų smurtas prieš šventuosius Misūrio valstijoje išaugo, ir organizuotos grupės iš keleto apygardų pareiškė ketinimą sunaikinti šiuos žmones. Iš Kirtlando atvyko pranašo vadovaujama grupė, vadinama Sionės stovykla, atgabendama rūbų ir maisto. Kol ši grupė buvo apsistojusi prie Fišingo upės, pranašas gavo šį apraiškimą.

1–5 Sionė bus pastatyta per paklusnumą celestaliniam įstatymui; 6–13 Sionės išpirkimas trumpam atidėtas; 14–19 Viešpatys kovos Sionės kovas; 20–26 Šventieji turi būti išmintingi ir susirinkę nesigirti galingais darbais; 27–30 Džeksono ir gretimų apygardų žemės turi būti nupirktos; 31–34 Vyresnieji turi priimti apdovanojimą Viešpaties namuose Kirtlande; 35–37 Šventieji, kurie ir pašaukti, ir išrinkti, bus pašventinti; 38–41 Šventieji turi iškelti taikos vėliavą pasauliui.

Iš tiesų sakau jums, kurie susirinkote, kad sužinotumėte mano valią dėl spaudžiamų mano žmonių “išpirkimo:

2 štai, sakau jums, jei ne mano

žmonių “prasižengimai, kalbant apie bažnyčią, o ne apie atskirus asmenis, jie galėjo netgi jau dabar būti išpirkti.

3 Bet štai, jie neišmoko būti paklusnūs tiems dalykams, kurių aš reikalavau iš jų rankų, bet yra pilni visokiausio piktumo ir “nesuteikia savo turto vargšams ir prislėgtiesiems tarp jų, kaip dera šventiesiems;

4 ir nėra “vieningi sulig ta vienybe, kurios reikalauja celestalinės karalystės įstatymas;

5 o “Sionė negali būti pastatyta kitaip, kaip ^btik pagal celestalinės karalystės “įstatymo principus; kitaip aš negaliu priimti jos pas save.

6 Ir mano žmones būtina

105 1a DS 100:13.
2a DS 104:4–5, 52.
3a ApD 5:1–11;
DS 42:30.

RR Pašvesti,
pašventimo
įstatymas.
4a DS 78:3–7.

5a RR Sionė.
b DS 104:15–16.
c DS 88:22.

“drausminti, kol jie išmoks ^bpaklusnumo, – jeigu reikės, tokiais dalykais, kokius jie kenčia.

7 Kalbu ne apie tuos, kurie paskirti vadovauti mano žmonėms, kurie yra “pirmieji mano bažnyčios vyresnieji, nes ne visi jie dėl to smerktini;

8 bet kalbu apie savo svetur esančias bažnyčias – ten yra daug tokių, kurie sakys: Kurgi jų Dievas? Štai, jis išvaduos juos bėdos metu, kitaip mes neisim į Sionę ir pasilaikysim savo pinigų.

9 Todėl, dėl mano žmonių “prasižengimų, man reikalinga, kad mano vyresnieji mažumėle palūkėtų Sionės išpirkimo –

10 kad jie patys būtų paruošti ir kad mano žmonės būtų tobuliau išmokyti ir turėtų patirties, ir tobuliau žinotų savo “pareigas ir tai, ko aš reikalauju iš jų rankų.

11 Ir tai negali būti įgyvendinta, kol mano “vyresnieji nebus ^bapdovanoti galia iš aukštybės.

12 Nes štai, aš paruošiau didžius apdovanojimą ir palaiminimą, kad būtų “išlieti ant jų tiek, kiek jie bus ištikimi ir išliks nuolankūs priešais mane.

13 Todėl man reikalinga, kad mano vyresnieji mažumėle palūkėtų Sionės išpirkimo.

14 Nes štai, aš nereikalauju iš jų rankų, kad jie kovotų Sionės kovas; nes, kaip sakiau ankstes-

niame įsakyme, taip aš ir įvykdysiu – aš “kovosiu jūsų kovas.

15 Štai, aš pasiunčiau “naikintoją sunaikinti ir suniokoti mano priešus; ir po nedaugelio metų jų nebeliks, kad terštų mano paveldą ir ^bpiktžodžiautų mano vardui žemėse, kurias “pašvenčiau savo šventųjų surinkimui.

16 Štai, aš įsakiau savo tarnui Džozefui Smitui jaunesniajam sakyti mano namų “jėgai, būtent mano kariams, mano jaunuoliams ir mano vidutinio amžiaus vyrams, kad susirinktų dėl mano žmonių išpirkimo ir nugriautų mano priešų bokštus, ir išvaikytų jų ^bsargybinius;

17 bet mano namų jėga neišiklausė į mano žodžius.

18 Bet kiek yra tokių, kurie išiklausė į mano žodžius, tiek aš paruošiau jiems palaiminimą ir “apdovanojimą, jeigu jie išliks ištikimi.

19 Aš išgirdau jų maldas ir priimsiu jų atnašą; ir man reikalinga, kad jie būtų atvesti taip toli, jų “tikėjimui išmėginti.

20 Ir dabar, iš tiesų sakau jums: aš duodu jums įsakymą, kad visi, čia atėję, kurie gali pasilikti šiose apylinkėse, tegul pasilieka;

21 o tie, kurie negali pasilikti, kurie turi šeimas rytuose, tegul apsistoja tik trumpam laikui, kiek jiems paskirs mano tarnas Džozefas.

6a DS 95:1–2.
RR Drausminti, drausminimas.
b RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.
7a DS 20:2–3.
9a DS 103:4.
10a RR Pareiga.

11a RR Vyresnysis.
b DS 38:32; 95:8.
RR Apdovanojimas.
12a DS 110.
14a Joz 10:12–14;
Iz 49:25; DS 98:37.
15a DS 1:13–14.
b DS 112:24–26.

RR Piktžodžiauti, piktžodžiavimas.
c DS 84:3–4; 103:35.
16a DS 101:55; 103:22, 30.
b RR Saugoti, sargas, sargybinis.
18a DS 110:8–10.
19a RR Tikėjimas, tikėti.

22 Nes šiuo reikalu jam patarinėsiu aš, ir viskas, ką tik jis jiems paskirs, bus įvykdyta.

23 Ir tegul visi mano žmonės, gyvenantys šiose apylinkėse, būna labai ištikimi ir pamaldūs, ir nuolankūs prieš mane, ir nepareiškia to, ką aš apreikščiau jiems, kol man neatrodys išmintinga, kad tai būtų apreikšta.

24 Nekalbėkite apie teismus ir „nesigirkite tikėjimu, nė galin-gais darbais, bet atsargiai rinkitės, kiek įmanoma vienoje vietoje, atsižvelgdami į žmonių jausmus;

25 ir štai, aš jums suteiksiu palankumą ir malonę jų akyse, idant jūs galėtumėte būti „ramūs ir saugūs tuomet, kai saky-site žmonėms: Vykdykite teisimą ir teisingumą mums pagal įstatymą ir atlyginkite mums už mūsų skriaudas.

26 Dabar, štai, sakau jums, mano draugai: taip jūs galite įgyti palankumą žmonių akyse, kol Izraelio „kariuomenė taps labai gausi.

27 Ir laikas nuo laiko aš suminkštinsiu žmonių širdis, kaip suminkštinau „faraono širdį, kol mano tarnas Džozefas Smitas jaunesnysis ir mano vyresnieji, kuriuos paskyriau, suskubs surinkti mano namų jėgą

28 ir pasiųsti „išmintingus vyrus įvykdyti tai, ką įsakiau dėl

visų žemių, kokias tik galima nupirkti, ^bnupirkimo Džeksono ir gretimose apygardose.

29 Nes tai mano valia, kad šios žemės būtų nupirktos; ir kad po to, kai jos bus nupirktos, mano šventieji valdytų jas pagal „pasišventimo įstatymus, kuriuos daviau.

30 Ir po to, kai šios žemės bus nupirktos, aš laikysiu Izraelio „armijas nekaltomis, joms užimant savo pačių žemes, kurias prieš tai nusipirko už savo pinigus, ir nugriaunant mano priešų bokštus, kurių gali būti jose, ir išvaikant jų sargybinius, ir ^batkeršijant už mane mano priešams iki trečiosios ir ketvirtosios kartos tų, kurie nekenčia manęs.

31 Bet pirma tegul mano armija tampa labai gausi ir tegul ji būna „pašventinta priešais mane, kad galėtų tapti šviesi kaip saulė, ryški kaip ^bmėnuo, ir kad jos vėliavos būtų bauginančios visoms tautoms;

32 kad šio pasaulio karalystės būtų priverstos pripažinti: Sionės karalystė iš tikrųjų yra mūsų Dievo ir jo Kristaus „karalystė, todėl ^bpakluskime jos įstatymams.

33 Iš tiesų sakau jums: man reikalinga, kad pirmieji mano bažnyčios vyresnieji priimtų savo „apdovanojimą iš aukšty-

24a DS 84:73.

RR Išdidumas.

25a RR Ramybė, taika.

26a JI 2:11.

27a Pr 47:1–12.

28a DS 101:73.

^b DS 42:35–36.

29a DS 42:30.

RR Pašvesti, pašven-timo įstatymas;

Vienybės tvarka.

30a DS 35:13–14; 101:55;

103:22, 26.

^b DS 97:22.

31a RR Pašventinimas.

^b SalG 6:10;

DS 5:14; 109:73.

32a Apr 11:15.

RR Dievo karalystė,

Arba dangaus karalystė.

^b RR Valdžia.

33a DS 95:8–9.

RR Apdovanojimas.

bės mano namuose, kuriuos įsakiau pastatyti savo vardui Kirtlando žemėje.

34 Ir tegul po jos išpirkimo bus atliekami ir vykdomi tie įsakymai, kuriuos daviau dėl Sionės ir jos „įstatymo“.

35 Buvo „pašaukimo diena, bet atėjo laikas išrinkimo dienai; ir tegul bus išrinkti tie, kurie ^bverti.

36 Ir mano tarnui Dvasios balsu bus apreikšti tie, kurie „išrinkti; ir jie bus ^bpašventinti;

37 ir kiek jie vadovausis „patarimu, kurį gavo, tiek po daugelio

dienų jie turės galią atlikti viską, kas susiję su Sione.

38 Ir dar aš sakau jums: siekite taikos ne tik su tais žmonėmis, kurie jus mušė, bet taip pat su visais žmonėmis;

39 ir iškelkite „taikos ^bvėliavą, ir paskelbkite taikos pareiškimą iki žemės pakraščiu;

40 ir pasiūlykite taiką tiems, kurie mušė jus, pagal jumyse esančios Dvasios balsą, ir „viskas išeis jums į gera.

41 Todėl būkite ištikimi; ir štai aš esu „su jumis netgi iki pabaigos. Būtent taip. Amen.

106 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1834 m. lapkričio 25 d. (History of the Church, 2:170–171). Šis apreiškimas adresuotas Varenui A. Kauderiui, Oliverio Kauderio vyresniajam broliui.

1–3 Varenas A. Kauderis pašauktas tarnauti vietiniu pirmininkaujančiu pareigūnu; 4–5 Antrasis atėjimas šviesos vaikų neužklups kaip vagis; 6–8 Ištikimą tarnavinimą Bažnyčioje seka dideli palaiminimai.

TAI yra mano valia, kad mano tarnas Varenas A. Kauderis būtų paskirtas ir išsventintas mano bažnyčios pirmininkaujančiu aukštuoju kunigu „Frydomo žemėje ir aplinkinėse srityse; 2 ir skelbtų mano nesibaigian-

čią evangeliją, ir pakeltų savo balsą, ir išpėtų žmones ne tik savo vietovėje, bet ir gretimose apygardose;

3 ir visą savo laiką pašvęstų šiam aukštam ir šventam mano dabar jam duodamam pašaukimui, stropiai „ieškodamas dangaus ^bkaralystės ir jos teisumo, o visa kita, kas reikalinga, bus prie to pridėta; nes „darbininkas vertas savo užmokesčio.

4 Ir dar, iš tiesų sakau jums: „artėja Viešpaties ^batėjimas ir jis

34a T.y. DS 42 vadinamas „įstatymu“.

35a RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.
b RR Vertas, vertumas.

36a DS 95:5.
RR Išrinkti, pasirinkti.
b RR Pašventinimas.

37a RR Patarimas.
39a RR Ramybė, taika.
b RR Vėliava.

40a Rom 8:28;
DS 90:24; 100:15.

41a Mt 28:19–20.

106 1a T.y. Frydomo mieste, Niujorko valst., ir jo apylinkėse.

3a Mt 6:33.

b RR Dievo karalystė, arba dangaus karalystė.

c Mt 10:10; DS 31:5.

4a RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

b Jok 5:8.

užklumpa pasaulį, kaip ‘vagis naktį –

5 todėl susijuoskite strėnas, kad būtumėte “šviesos vaikai, ir ta diena jūsų ^bneužklups kaip vagis.

6 Ir dar, iš tiesų sakau jums: danguje buvo džiaugsmas, kai mano tarnas Varenas nusilenkė mano skeptrui ir atsiskyrė nuo žmonių gudrybių;

7 todėl palaimintas mano tar-

nas Varenas, nes aš jo pasigailėsiu; ir nepaisant jo širdies “tuštybės, aš jį iškelsiu tiek, kiek jis nusižemins prieš mane.

8 Ir aš suteiksiu jam “malonę ir pasitikėjimą, kurių dėka jis stovės; ir jeigu jis išliks ištikimas liudytojas ir šviesa bažnyčiai, aš turiu paruošęs jam karūną savo Tėvo ^bbuveinėse. Būtent taip. Amen.

107 SKYRIUS

Apreiškimas apie kunigystę, duotas per pranašą Džozefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., datuotas 1835 m. kovo 28 d. (History of the Church, 2:209–217). Minėtąją dieną Dvylika susirinko taryboje, išpažindami savo asmenines silpnybes ir trūkumus, atgailaudami bei ieškodami tolimesnio Viešpaties vadovavimo. Jie buvo pasiruošę išsiskirstyti į misijas paskirtose apygardose. Nors šio skyriaus dalys buvo gautos minėtą dieną, istoriniai užrašai patvirtina, kad įvairios dalys gautos skirtingu metu, kai kurios netgi nuo 1831 m. lapkričio mėn.

1–6 Yra dvi kunigystės: Melchizedeko ir Aarono; 7–12 Turintieji Melchizedeko kunigystę turi galią tarnauti visose Bažnyčios pareigybėse; 13–17 Aarono kunigystei, kuri tarnauja atlikdama išorines apeigas, pirmininkauja vyskupija; 18–20 Melchizedeko kunigystė turi raktus nuo visų dvasinių palaiminimų; Aarono kunigystė turi angelų tarnavimo raktus; 21–38 Pirmoji Prezidentūra, Dvylika ir Septyniadešimt sudaro pirmininkaujančius kvorumus, kurių sprendimai turi būti priimami vieningai ir teisiai; 39–52 Patvir-

tinama patriarchalinė tvarka nuo Adomo iki Nojaus; 53–57 Senovės šventieji susirinko į Adam Ondi Amaną, ir jiems pasirodė Viešpats; 58–67 Dvylika turi deramai organizuoti Bažnyčios pareigūnus; 68–76 Vyskupai tarnauja kaip bendrieji Izraelio teisėjai; 77–84 Pirmoji Prezidentūra ir Dvylika sudaro Bažnyčios aukščiausiąjį teismą; 85–100 Kunigystės prezidentai vadovauja atitinkamiems kvorumams.

BAŽNYČIOJE yra dvi kunigystės, būtent “Melchizedeko

4c 1 Tes 5:2.

5a RR Šviesa, Kristaus šviesa.

b Apr 16:15.

7a RR Tuščias, tuštybė.

8a RR Malonė.

b Jn 14:2;

Etr 12:32–34;

DS 59:2; 76:111;

81:6; 98:18.

107 1a RR Melchizedeko kunigystė.

ir ^bAarono, apimanti levitinę kunigystę.

2 Pirmoji vadinama Melchizedeko kunigyste, kadangi „Melchizedekas buvo toks didis aukštasis kunigas.

3 Iki jo dienų ji buvo vadinama *šventąja kunigyste pagal Dievo Sūnaus „tvarką*.

4 Bet iš pagarbos, arba „pagarbumo, Aukščiausiosios Ėsybės vardui, norint išvengti per dažno jo vardo kartojimo, jie, bažnyčia, senovės dienomis pavadino tą kunigystę pagal Melchizedeką, arba Melchizedeko kunigyste.

5 Visi kiti įgaliojimai arba pareigybės bažnyčioje yra „priedai prie šios kunigystės.

6 Bet yra du padaliniai, arba didieji skyriai: vienas – Melchizedeko kunigystė, o kitas – Aarono, arba „levitinė kunigystė.

7 „Vyresniojo pareigybė priklauso Melchizedeko kunigystei.

8 Melchizedeko kunigystė turi pirmininkavimo teisę ir turi galią bei „įgaliojimą visoms bažnyčios pareigybėms visais pasaulio amžiais tvarkyti dvasinius dalykus.

9 Aukštosios Kunigystės pagal Melchizedeko tvarką „Prezidentūra turi teisę tarnauti visose bažnyčios pareigybėse.

10 „Aukštieji kunigai pagal

Melchizedeko kunigystės tvarką turi ^bteisę tarnauti savo padėtyje, vadovaujami prezidentūros, tvarkydami dvasinius dalykus, ir taip pat vyresniojo, kunigo (levitinės tvarkos), mokytojo, diakono ir nario pareigybėje.

11 Kai nedalyvauja aukštasis kunigas, vyresnysis turi teisę tarnauti jo vietoje.

12 Aukštasis kunigas ir vyresnysis turi tvarkyti dvasinius dalykus pagal bažnyčios sandoras ir įsakymus; ir kai nedalyvauja aukštesni įgaliotiniai, jie turi teisę tarnauti visose šiose bažnyčios pareigybėse.

13 Antroji kunigystė vadinama Aarono „kunigyste, nes ji buvo suteikta ^bAaronui ir jo sėklai per visas jų kartas.

14 Ji vadinama žemesniąja kunigyste, kadangi ji yra „priedas prie aukštesniosios, arba Melchizedeko, kunigystės, ir turi galią atlikti išorines apeigas.

15 „Vyskupija yra šios kunigystės prezidentūra ir turi jos raktus, arba įgaliojimą.

16 Joks žmogus neturi teisėtos teisės į šią pareigybę – turėti šios kunigystės raktus, jeigu jis nėra „tikras Aarono palikuonis.

17 Bet kadangi Melchizedeko kunigystės aukštasis kunigas turi įgaliojimą tarnauti visose žemesnėse pareigybėse, jis gali

1b RR Aarono kunigystė.

2a DžŠV,
Pr 14:25–40;
DS 84:14.
RR Melchizedekas.

3a Al 13:3–19;
DS 76:57.

4a RR Pagarbumas.

5a DS 84:29; 107:14.

6a PakĮst 10:8–9.

7a RR Vyresnysis.

8a RR Įgaliojimas, valdžia.

9a DS 81:2; 107:22,
65–67, 91–92.

10a RR Aukštasis kunigas.

b DS 121:34–37.

13a RR Aarono kunigystė.

b RR Aaronas, Mozės brolis.

14a DS 20:52; 107:5.

15a RR Vyskupas.

16a DS 68:14–21;
107:68–76.

tarnauti vyskupo pareigybėje, kai negalima rasti tikro Aarono palikuonio, su sąlyga, kad jis į šią galią pašaukiamas, paskiriamas pareigoms ir „iššventinamas Melchizedeko kunigystės^b prezidentūros rankomis.

18 Aukštesniosios, arba Melchizedeko kunigystės, galia ir įgaliojimas yra turėti visų bažnyčios dvasinių palaiminimų „raktus –

19 turėti privilegiją gauti dangaus karalystės „slėpinius, turėti prieš save atvertus dangus, bendrauti su^b visuotiniu susirinkimu ir Pirmagimio bažnyčia bei mėgautis Dievo Tėvo ir Jėzaus – naujosios sandoros „tarpininko – bendryste ir akivaizda.

20 Žemesniosios, arba Aarono kunigystės, galia ir įgaliojimas yra turėti angelų tarnavimo „raktus ir atlikti išorines^b apeigas, evangelijos raidę, atgailos „krikštą nuodėmėms „atleisti, pagal sandoras ir įsakymus.

21 Turi būti iškelti arba paskirti prezidentai, arba pirmininkaujantys pareigūnai, iš tų, kurie iššventinti į įvairias pareigybes šiose dvejose kunigystėse.

22 Trys „Melchizedeko kunigystės^b pirmininkaujantys aukštieji kunigai, tos grupės išrinkti, paskirti ir iššventinti į tą pareigybę, ir „palaikyti bažnyčios

pasitikėjimu, tikėjimu ir malda, sudaro Bažnyčios Prezidentūros kvorumą.

23 „Dvylika keliaujančių tarėjų yra pašaukti būti Dvylika^b Apaštalų, arba ypatingais Kristaus vardo liudytojais visame pasaulyje – tuo jie skiriasi nuo kitų bažnyčios pareigūnų savo pašaukimo pareigomis.

24 Ir jie sudaro kvorumą, įgaliojimu ir galia lygų anksčiau minėtiems trims prezidentams.

25 „Septyniasdešimtis taip pat yra pašaukta skelbti evangeliją ir būti ypatingais liudytojais kitataučiams ir visame pasaulyje – tuo jie skiriasi nuo kitų bažnyčios pareigūnų savo pašaukimo pareigomis.

26 Ir jie sudaro kvorumą, įgaliojimu lygų ką tik paminėtam Dvylikos ypatingų liudytojų, arba apaštalų, kvorumui.

27 Ir kiekvienas sprendimas, kurį priima bet kuris iš šių kvorumų, turi būti jų priimtas vienbalsiai; tai yra kiekvienas kiekvieno kvorumo narys turi sutikti su jo sprendimais, kad jų sprendimai turėtų tokią pat galią ir galiojimą.

28 Kai dėl aplinkybių kitaip neįmanoma, kvorumą gali sudaryti dauguma –

29 antraip jų sprendimai neturi teisės į tokius pačius palaimi-

17a RR Iššventinti, iššventinimas.

b DS 68:15.

18a RR Kunigystės raktai.

19a Al 12:9–11;

DS 63:23; 84:19–22.

RR Dievo slėpiniai.

b Hbr 12:22–24.

c RR Tarpininkas.

20a DS 13:1; 84:26–27.

b RR Apeigos, nuostatai.

c RR Krikštas, krikštyti.

d RR Nuodėmių atleidimas.

22a RR Melchizedeko kunigystė.

b DS 90:3, 6; 107:9,

65–67, 78–84, 91–92.

c RR Palaikyti bažnyčios vadovus.

23a DS 107:33–35.

b RR Apaštalas.

25a RR Septyniasdešimties narys.

nimus, į kokius senovėje turėjo teisę trijų prezidentų, kurie buvo iššventinti pagal Melchizedeko tvarką ir buvo teisūs bei šventi vyrai, kvorumo sprendimai.

30 Šių kvorumų ar bet kurio iš jų sprendimai turi būti priimami su visu ^ateisumu, šventumu ir širdies nusizėminimu, romumu ir didžiu kantrumu, tikėjimu ir ^bdorybe, ir pažinimu, susivaldymu, kantrybe, dievotumu, brolišku maloningumu ir tikrąja meile;

31 kadangi yra pažadas: jei tai juose tarpsta, jie nebus ^abevaisiai Viešpaties pažinime.

32 Ir tuo atveju, kai bet kuris šių kvorumų sprendimas priimtas neteisusiai, jį galima pateikti visuotiniam keleto kvorumų, sudarančių bažnyčios dvasinę vadovybę, susirinkimui; kitaip jų sprendimai bus neapskundžiami.

33 Dvylika yra Keliaujanti Pirmininkaujanti Aukštoji Taryba, kad tarnautų Viešpaties vardu, vadovaujama Bažnyčios Prezidentūros, pagal nustatytą dangaus tvarką; kad statytų bažnyčią ir tvarkytų visus jos reikalus visose tautose, pirma ^akitataučiams ir po to žydams.

34 Septyniasdešimtis turi veikti Viešpaties vardu, vadovaujama ^aDvylikos, arba keliaujančios aukštosios tarybos, statydama bažnyčią ir tvarkydama visus

jos reikalus visose tautose, pirma kitataučiams ir po to žydams.

35 Dvylika yra išsiųsta su raktais, kad atvertų duris skelbdama Jėzaus Kristaus evangeliją, pirma kitataučiams ir po to žydams.

36 Sėsliosios ^aaukštosios tarybos Sionės kuoluose sudaro kvorumą, turintį tokį patį įgaliojimą tvarkyti bažnyčios reikalus, visuose jų sprendimuose, kaip ir prezidentūros kvorumas arba keliaujančioji aukštoji taryba.

37 Sionės aukštoji taryba sudaro kvorumą, turintį tokį patį įgaliojimą tvarkyti bažnyčios reikalus, visuose jų sprendimuose, kaip ir Dvylikos tarybos Sionės kuoluose.

38 Keliaujančios aukštosios tarybos pareiga – kreiptis į ^aSeptyniasdešimtį, o ne į kitus, kai jiems reikia pagalbos įvykdyti įvairius pašaukimus, susijusius su evangelijos skelbimu ir pateikimu.

39 Dvylikos pareiga – visuose dideliuose bažnyčios skyriuose iššventinti ^aevangelijos tarnus, kai jie bus jiems nurodyti apreiškimu, –

40 šios kunigystės tvarka buvo patvirtinta, kad būtų perduodama iš tėvo sūnui, ir teisėtai priklauso išrinktosios sėklos tikriems palikuonims, kuriems buvo duoti pažadai.

41 Ši tvarka buvo įvesta ^aAdo-

30a DS 121:36.
RR Teisus, teisumas.
b DS 121:41.
RR Dorybė.
31a 2 Pet 1:5–8.
33a 1 Nef 13:42;

3 Nef 16:4–13;
DS 90:8–9.
34a DS 112:21.
36a RR Aukštoji taryba.
38a RR Septyniasdešimties narys.

39a RR Evangelistas;
Patriarchas,
patriarchalinis.
41a RR Adomas.

mo dienomis ir atėjo per šeimos^bliniją, būtent:

42 iš Adomo "Setui, kuri, jam esant šešiasdešimt devynerių metų amžiaus, išventino Adomas, ir jis buvo jo palaimintas likus trejiems metams iki jo (Adomo) mirties, ir gavo Dievo pažadą per savo tėvą, kad jo ainija bus Viešpaties išrinktieji ir kad jie bus išsaugoti iki žemės pabaigos;

43 kadangi jis (Setas) buvo "tobulas vyras ir jo^bišvaizda buvo visiškai kaip jo tėvo, tad jis viskuo buvo panašus į savo tėvą ir skyrėsi nuo jo tik amžiumi.

44 Enosas buvo išventintas būdamas šimto trisdešimt ketverių metų ir keturių mėnesių amžiaus, Adomo ranka.

45 Dievas kreipėsi į Kainaną tyruose keturiasdešimtaisiais jo gyvenimo metais; ir šis sutiko Adomą, keliaudamas į Šedolamako vietovę. Jam buvo aštuoniolika metų, kai jis gavo savo išventinimą.

46 Mahalalieliui buvo keturi šimtai devyniasdešimt šešeri metai ir septynios dienos, kai jis buvo išventintas Adomo ranka, kuris taip pat jį palaimino.

47 Jaredui buvo du šimtai metų, kai jis buvo išventintas po Adomo ranka, kuris taip pat jį palaimino.

48 "Henochui buvo dvidešimt penkeri metai, kai jis buvo

išventintas po Adomo ranka; ir jam buvo šešiasdešimt penkeri, ir Adomas jį palaimino.

49 Ir jis matė Viešpatį ir vaikščiojo su juo, ir nuolat buvo prieš jo veidą; ir jis "vaikščiojo su Dievu tris šimtus šešiasdešimt penkerius metus, tai reiškia, kad jam buvo keturi šimtai trisdešimt metų, kai jis buvo^bperkeltas.

50 "Metušelachui buvo šimtas metų, kai jis buvo išventintas po Adomo ranka.

51 Lamechui buvo trisdešimt dveji metai, kai jis buvo išventintas po Seto ranka.

52 "Nojui buvo dešimt metų, kai jis buvo išventintas po Metušelacho ranka.

53 Likus trejiems metams iki Adomo mirties, šis pasišaukė Setą, Enosą, Kainaną, Mahalalėlį, Jaredą, Henochą ir Metušelachą, kurie visi buvo "aukštieji kunigai, su visa kita savo ainija, kurie buvo teisūs, į^bAdam Ondi Amano slėnį ir ten suteikė jiems paskutinį savo palaiminimą.

54 Ir jiems pasirodė Viešpats, ir jie atsikėlė ir palaimino "Adomą, ir pavadino jį^bMykolu, kunigaikščiu, arkangelu.

55 Ir Viešpats suteikė Adomui paguodą ir tarė jam: Aš paskyriau tave būti galva; daugybė tautų išeis iš tavęs, ir tu esi jiems "kunigaikštis per amžius.

56 Ir Adomas atsistojo susirin-

41b Pr 5;
DS 84:6–16;
Moz 6:10–25.

42a RR Setas.

43a RR Tobulas.

b Pr 5:3.

48a RR Henochas.

49a Pr 5:22; Hbr 11:5;
Moz 7:69.

b RR Perkeltos esybės.

50a RR Metušelachas.

52a RR Nojus, biblinis
patriarchas.

53a RR Aukštasis kunigas.

b DS 78:15; 116:1.

RR Adomas Ondi
Amanas.

54a DS 128:21.

RR Adomas.

b RR Mykolas.

55a DS 78:16.

kimo viduryje; ir, nepaisant to, kad jis buvo sulinkęs nuo amžiaus, būdamas kupinas Šventosios Dvasios „išpranašavo visa, kas ištiks jo ainiją iki paskutiniausios kartos.

57 Visa tai buvo užrašyta Henocho knygoje ir tinkamu metu apie tai bus paliudyta.

58 Taip pat „Dvylikos pareiga yra ^bišventinti ir organizuoti visus kitus bažnyčios pareigūnus, pagal apreiškimą, sakantį:

59 Kristaus bažnyčiai Sionės žemėje, kaip bažnyčios „įstatymų, susijusių su bažnyčios reikalais, papildymas:

60 iš tiesų aš sakau jums, – sako Pulką Viešpats, – turi būti „pirmininkaujantys vyresnieji, kad pirmininkautų tiems, kurie turi vyresniojo pareigybę;

61 ir taip pat „kunigai, kad pirmininkautų tiems, kurie turi kunigo pareigybę;

62 ir taip pat „mokytojai, kad panašiai pirmininkautų tiems, kurie turi mokytojo pareigybę, ir taip pat diakonai –

63 taigi nuo diakono iki mokytojo ir nuo mokytojo iki kunigo, ir nuo kunigo iki vyresniojo, atskirai pagal tai, kaip jie paskiriami, pagal bažnyčios sandoras ir įsakymus.

64 Tada eina aukštoji kunigystė, kuri yra didžiausia iš visų.

65 Todėl reikia, kad vienas iš aukštosios kunigystės būtų

paskirtas pirmininkauti kunigystei, ir jis bus vadinamas Bažnyčios aukštosios kunigystės Prezidentu;

66 arba, kitais žodžiais, Bažnyčios aukštosios kunigystės „pirmininkaujančiu aukštuoju kunigu.

67 Iš jo ateina apeigų ir palaiminimų teikimas bažnyčiai „rankų uždėjimu.

68 Todėl vyskupo pareigybė neprilygsta anai; nes „vyskupo pareigybės esmė – tvarkyti visus laikinuosius dalykus;

69 tačiau vyskupas turi būti išrinktas iš aukštosios „kunigystės, jeigu jis nėra ^btikras Aarono palikuonis;

70 nes jeigu jis nėra tikras Aarono palikuonis, jis negali turėti tos kunigystės raktų.

71 Tačiau aukštasis kunigas, tai yra pagal Melchizedeko tvarką, gali būti paskirtas tvarkyti laikinuosius dalykus, gaudamas pažinimą apie juos tiesos Dvasia;

72 ir taip pat būti Izraelio „teisėju, tvarkyti bažnyčios reikalus, sėdėti prasižengėlių teisme, pagrįstame liudijimu, kuris bus pateiktas jam pagal įstatymus, padedant jo patarėjams, kuriuos jis išsirinko ar išsirinks iš bažnyčios vyresniųjų.

73 Tokia yra vyskupo, kuris nėra tikras Aarono palikuonis, bet buvo išventintas į aukštąją

56a Moz 5:10.

58a RR Apaštalas.

b RR Išventinti, išventinimas.

59a DS 43:2–9.

60a DS 107:89–90.

61a DS 107:87.

62a DS 107:85–86.

66a DS 107:9, 91–92.
RR Prezidentas.

67a RR Rankų uždėjimas.

68a RR Vyskupas.

69a RR Melchizedeko kunigystė.

b DS 68:14–24; 84:18; 107:13–17.

72a DS 58:17–18.

kunigystę pagal Melchizedeko tvarką, pareiga.

74 Taip jis bus teisėjas, būtent bendrasis teisėjas tarp Sionės gyventojų ar Sionės kuole, ar bet kuriame bažnyčios skyriuje, kur jis bus paskirtas į šią tarnystę, kol Sionės ribos išsiplės ir prireiks kitų vyskupų ar teisėjų Sionėje ar kur kitur.

75 Ir kiek bus paskirta kitų vyskupų, visi jie veiks tokioje pačioje pareigybėje.

76 Bet tikras Aarono palikuo- nis turi teisėtą teisę į šios kunigystės prezidentūrą; į šios tarnystės „raktus; veikti vyskupo pareigybėje savarankiškai, be patarėjų, išskyrus atvejį, kai teisiamas aukštosios kunigystės pagal Melchizedeko tvarką prezidentas; posėdžiauti kaip Izraelio teisėjas.

77 Ir bet kurios iš šių tarybų sprendimas sutiks su įsakymu, bylojančiu:

78 Dar, iš tiesų sakau jums: svarbiausi bažnyčios reikalai ir „sudėtingiausios bažnyčios bylos, jei nepasitenkinta vyskupo ar teisėjų sprendimu, bus perduodamos ir pateikiamos bažnyčios tarybai, Aukštosios Kunigystės ^bPrezidentūrai.

79 Ir Aukštosios Kunigystės tarybos Prezidentūra turės galią pašaukti kitus aukštuo- sius kunigus, būtent dvylika, kad padėtų kaip patarėjai; ir taip Aukštosios Kunigystės Prezidentūra ir jos patarėjai

turės galią nuspręsti remda- miesi liudijimu, pagal bažny- čios įstatymus.

80 Ir po šio sprendimo tai daugiau nebus minima priešais Viešpatį; nes tai yra aukščiau- sioji Dievo bažnyčios taryba ir galutinis nesutarimų dvasi- niais klausimais sprendimas.

81 Nėra žmogaus, priklausan- čio bažnyčiai, kuris būtų nepa- valdus šiai bažnyčios tarybai.

82 Ir kiek prasižengtų aukšto- sios kunigystės prezidentas, tiek jis bus minimas prieš visuotinę bažnyčios tarybą, kuriai talkins dvylika aukštosios kunigystės patarėjų;

83 ir jų sprendimas jo atžvilgiu bus nesutarimo dėl jo pabaiga.

84 Taigi niekas nebus atleistas nuo Dievo „teisingumo ir įstaty- mų, idant viskas priešais jį būtų padaryta tvarkingai ir rimtai, pagal tiesą ir teisumą.

85 Ir dar, iš tiesų sakau jums: „diakono pareigybės presiden- to pareiga yra pirmininkauti dvylikai diakonų, posėdžiauti su jais taryboje ir ^bmokyti juos jų pareigų, ugdant vienas kitą, kaip tai duota pagal sandoras.

86 Ir taip pat „mokytojo parei- gybės prezidento pareiga yra pirmininkauti dvidešimt ketu- riems mokytojams ir posėdžiau- ti su jais taryboje, mokant juos jų pareigybės pareigų, kaip duota sandorose.

87 Taip pat Aarono kunigystės prezidento pareiga yra pirmi-

76a RR Kunigystės raktai.

78a DS 102:13, 28.

b DS 68:22.

84a RR Teisingumas.

85a RR Diakonas.

b DS 38:23;

88:77–79, 118.

86a DS 20:53–60.

RR Mokytojas

(Aarono kunigystėje).

ninkauti keturiasdešimt aštuoniems “kunigams ir posėdžiauti su jais taryboje, mokyti juos jų pareigybės pareigų, kaip duota sandorose, –

88 šis prezidentas turi būti “vyskupas; nes tai yra viena iš šios kunigystės pareigų.

89 Dar, “vyresniųjų pareigybės prezidento pareiga yra pirmininkauti devyniasdešimt šešiams vyresniesiems ir posėdžiauti su jais taryboje, ir mokyti juos pagal sandoras.

90 Ši prezidentūra skiriasi nuo septyniasdešimties prezidentūros ir skirta tiems, kurie “nekeliauja po visą pasaulį.

91 Ir dar, aukštosios kunigystės pareigybės prezidento pareiga yra “pirmininkauti visai bažnyčiai ir būti kaip ^bMožė –

92 štai, čia išmintis: taip, būti “regėtoju, ^bapreiškėju, vertėju ir “pranašu, turinčiu visas Dievo “dovanas, kurias jis suteikia bažnyčios galvai.

93 Ir tai yra pagal regėjimą, rodanti “Septyniasdešimties tvarką, – kad jiems turi pirmininkauti septyni prezidentai, išrinkti iš septyniasdešimties tarpo;

94 ir septintasis iš šių prezidentų turi pirmininkauti tiems šešiams;

95 ir šie septyni prezidentai turi išrinkti kitus septyniasdešimt be pirmųjų septyniasdešimties, kuriems jie priklauso, ir turi jiems pirmininkauti;

96 ir taip pat kitus septyniasdešimt, kol bus septyni kart po septyniasdešimt, jei darbas vynuogyne primygtinai to reikalauja.

97 Ir šie septyniasdešimt turi būti “keliaujantys tarnai, pirma kitataučiams ir taip pat žydams.

98 Tuo tarpu kiti bažnyčios pareigūnai, nepriklausantys Dvylikai ar Septyniasdešimčiai, nėra įpareigoti keliauti tarp visų tautų, bet turi keliauti, kaip leidžia jų aplinkybės, nepaisant to, kad jie gali turėti tokias pat aukštas ir atsakingas pareigybes bažnyčioje.

99 Todėl tegul dabar kiekvienas vyras mokosi savo “pareigų ir kuo ^bstropiausiai darbuotis pareigybėje, kurion paskirtas.

100 Tas, kuris “tingus, nebus laikomas ^bvertu stovėti, ir tas, kuris nesimoko savo pareigų ir pasirodo esąs nepatvirtinamas, nebus laikomas vertu stovėti. Būtent taip. Amen.

87a RR Kunigas (Aarono kunigystėje).

88a RR Vyskupas.

89a RR Vyresnysis.

90a DS 124:137.

91a DS 107:9, 65–67.

^b DS 28:2; 103:16–21.

92a Mzj 8:13–18.

RR Regėtojas.

^b RR Apreiškimas.

^c DS 21:1.

RR Pranašas.

^d RR Dovanos, Dvasios.

93a DS 107:38.

RR Septyniasdešimties narys.

97a DS 124:138–139.

99a RR Pareiga.

^b RR Stropumas.

100a DS 58:26–29.

RR Dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas.

^b RR Vertas, vertumas.

108 SKYRIUS

Aprėiskimas, duotas per pranašą Džoefą Smitą Kirtlande, Ohajo valst., 1835 m. gruodžio 26 d. (History of the Church, 2:345). Šis skyrius buvo gautas pagal prašymą Laimano Šermano, kuris anksčiau buvo išventintas aukštuoju kunigu bei septyniasdešimties nariu ir atėjo pas pranašą, prašydamas aprėiskimo, paaiškinančio jo pareigas.

1–3 Laimanui Šermanui atleistos jo nuodėmės; 4–5 Jis bus priskirtas prie Bažnyčios vadovaujančių vyresniųjų; 6–8 Jis pašauktas skelbti evangeliją ir stiprinti savo brolius.

Iš tiesų taip sako Viešpats tau, mano tarne Laimanai: tau atleistos tavo nuodėmės, kadangi tu paklusai mano balsui, ateidamas čia šį rytą gauti patarimą iš to, kurį aš paskyriau.

2 Todėl tegul tavo siela „ilsisi dėl tavo dvasinės padėties, ir daugiau nesipriešink mano balsui.

3 Ir kelkis, ir nuo šiol būk rūpestingesnis, vykdydamas savo įžadus, kuriuos davei ir duodi, ir tu būsi palaimintas nepaprastai dideliais palaiminimais.

4 Kantriai lauk, kol bus sušauktas mano tarnų „iškilmingas susirinkimas; tada tu būsi paminėtas su pirmaisiais iš mano vyresniųjų ir išventinimu gausi teisę kartu su likusiais mano vyresniaisiais, kuriuos aš išrinkau.

5 Štai, tai yra Tėvo „pažadas tau, jei išliksi ištikimas.

6 Ir tą dieną tai bus tau išpildyta, kad turėsi teisę „skelbti mano evangeliją visur, kur tik aš tave nuo šiol pasiūsiu.

7 Todėl „stiprink savo brolius visomis savo kalbomis, visomis savo maldomis, visais savo raginimais ir visais savo poelgiais.

8 Ir štai, aš esu su tavimi, kad tave laiminčiau ir „gelbėčiau per amžius. Amen.

109 SKYRIUS

Malda, sukalbėta pašvenčiant šventyklą Kirtlande, Ohajo valst., 1836 m. kovo 27 d. (History of the Church, 2:420–426). Pagal pranašo parašytą pareiškimą, ši malda jam buvo duota aprėiskimu.

1–5 Kirtlando šventykla buvo patatyta, kaip vieta, kur lankytųsi Žmogaus Sūnus; 6–21 Tai turi būti maldos, pasninkavimo, tikėjimo, mokymosi, šlovės bei tvarkos namai ir Dievo namai; 22–33

Tebus sutriuškinti neatgailaujantieji, kurie priešinasi Viešpaties žmonėms; 34–42 Tegul šventieji išeina su galia rinkti teisiuosius į Sionę; 43–53 Tegul šventieji bus išgelbėti nuo baisybių, kurios bus

108 2a RR Atilsis, poilsis.
4a DS 109:6–10.
5a DS 82:10.

6a RR Misionieriškas darbas.
7a Lk 22:31–32.

8a 2 Nef 9:19.

išlietos ant nelabuųjų paskutinėmis dienomis; 54–58 Tegul tautos, liaudys ir bažnyčios būna paruoštos evangelijai; 59–67 Tebus išpirkti žydai, lamanitai ir visas Izraelis; 68–80 Tegul šventieji bus karūnuoti šlove ir garbe ir gaus amžiną išgelbėjimą.

PADĖKA tebus tavo vardui, o Viešpatie Izraelio Dieve, kuris laikaisi ^bsandoros ir rodai gailestingumą savo tarnams, teisiai vaikščiojantiems priešais tave iš visos savo širdies –

2 tau, kuris savo tarnams įsakei „pastatyti namus tavo vardui šitoje vietoje [Kirtlande].

3 Ir dabar tu matai, o Viešpatie, kad tavo tarnai padarė pagal tavo įsakymą.

4 Ir dabar mes prašome tavęs, Šventasis Tėve, Jėzaus Kristaus, tavo krūtinės Sūnaus, vardu, per kurio vienintelio vardą gali būti suteiktas išgelbėjimas žmonių vaikams, – mes prašome, o Viešpatie, priimti šiuos „namus, kuriuos tu mums įsakei pastatyti, mūsų, tavo tarnų, ^brankų darbą.

5 Nes tu žinai, kad mes atlikome šį darbą per didelį suspaudimą; ir iš savo skurdo mes atidavėme savo turto, kad pastatytume „namus tavo vardui, idant Žmogaus Sūnus turėtų kur apreikšti save savo žmonėms.

6 Ir kaip pasakei mums duotame „apreikšime, pavadindamas

mūsų savo draugais, sakydamas: Sušaukite savo iškilmingą susirinkimą, kaip aš jums įsakiau;

7 ir kadangi visi neturi tikėjimo, stropiai siekite ir mokykite vienas kitą išminties žodžių; taip, siekite iš geriausių knygų išminties žodžių, siekite mokytumo, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu;

8 organizuokitės; paruoškite visa, kas reikalinga, ir įkurkite namus, būtent maldos namus, pasninkavimo namus, tikėjimo namus, mokymosi namus, šlovės namus, tvarkos namus, Dievo namus;

9 kad jūsų įėjimai būtų Viešpaties vardu, kad jūsų išėjimai būtų Viešpaties vardu, kad visi jūsų pasveikinimai būtų Viešpaties vardu, į Aukščiausiąjį pakeltomis rankomis;

10 ir dabar, Šventasis Tėve, mes prašome tavęs, kad padėtum mums, tavo žmonėms, savo malone, sušaukiant mūsų iškilmingą susirinkimą, kad tai būtų padaryta tavo garbei ir tavo dieviškam priėmimui;

11 ir taip, kad būtume pripažinti vertais tavo akyse gauti išpildymą „pažadų, kuriuos tu davei mums, tavo žmonėms, mums duotuose apreikimuose;

12 kad tavo „šlovė galėtų nusileisti ant tavo žmonių ir ant šių tavo namų, kuriuos dabar tau paskiriame, kad jie būtų pa-

109 1a Al 37:37;
DS 46:32.
RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.
b Dan 9:4.
RR Sandora.

2a DS 88:119.
4a 1 Kar 9:3.
RR Šventykla,
Viešpaties namai.
b 2 Nef 5:16.
5a DS 124:27–28.

6a DS 88:117–120.
11a DS 38:32;
105:11–12, 18, 33.
12a RR Šlovė.

švęsti ir pašventinti, idant būtų šventi; ir kad tavo šventa aki-vaizda nuolat būtų šiuose namuose;

13 ir kad visi žmonės, kurie peržengs Viešpaties namų slenkstį, galėtų jausti tavo galią ir būtų priversti pripažinti, kad tu pašventei juos ir kad tai tavo namai, tavo šventumo vieta.

14 Ir leisk, Šventasis Tėve, kad visi tie, kurie garbina šiuose namuose, būtų mokomi išminties žodžių iš geriausių knygų ir kad jie siektų mokytumo mokymusi, taip pat ir tikėjimu, kaip tu pasakei;

15 ir kad jie užaugtų tavyje, ir įgytų Šventosios Dvasios pilnatvę, ir būtų suorganizuoti pagal tavo įstatymus, ir būtų pasiruošę gauti visa, kas reikalinga;

16 ir kad šie namai būtų maldos namai, pasninkavimo namai, tikėjimo namai, šlovės ir Dievo namai, būtent tavo namai;

17 kad visi tavo žmonių įėjimai į šiuos namus būtų Viešpaties vardu;

18 kad visi jų išėjimai iš šių namų būtų Viešpaties vardu;

19 ir kad visi jų pasveikinimai būtų Viešpaties vardu, į Aukščiausiąjį pakeltomis šventomis rankomis;

20 ir kad niekam „nešvariam nebūtų leista įeiti į tavo namus, kad jų nesuterštų;

21 ir tavo žmonėms prasižengus, bet kuriam iš jų, jie galėtų skubiai atgailauti ir sugrįžti pas tave, ir rasti palankumą tavo

akyse, ir būti sugražinti į tas palaimas, kurias tu paskyrei, kad būtų išliejamos ant tų, kurie „garbina tave savo namuose.

22 Ir mes prašome tavęs, Šventasis Tėve, kad tavo tarnai išeitų iš šių namų apginkluoti tavo galia ir kad ant jų būtų tavo vardas, ir juos gaubtų tavo šlovė, ir juos sergėtų tavo „angelai;

23 ir iš šios vietos jie tiesoje neštų nepaprastai didžias ir šlovingas naujienas iki žemės „pakraščiu, kad tie žinotų, jog tai yra tavo darbas ir kad tu ištiesei savo ranką, kad išpildytum tai, ką ištarei pranašų burnomis apie paskutiniąsias dienas.

24 Mes prašome tavęs, Šventasis Tėve, įtvirtinti liaudį, kuri garbina ir garbingai išlaikys vardą ir padėtį šiuose tavo namuose, visoms kartoms ir amžinybei;

25 kad joks ginklas, „padarytas prieš juos, nebūtų sėkmingas; kad tas, kuris kasa jiems ^bduobę, pats į ją įkristų;

26 kad jokia nelabumo sąjunga neturėtų galios pakilti ir „pergalėti tavo žmonių, kuriems šiuose namuose bus suteiktas tavo ^bvardas;

27 ir jei kokie žmonės pakils prieš šią liaudį – kad prieš juos užsidegtų tavo pyktis;

28 ir jeigu jie smogs šiai liaudžiai, – tu smogtum jiems; kovotum už savo žmones, kaip tu darei kovos dieną, idant jie būtų išvaduoti iš visų savo priešų rankų.

20a DS 94:8–9; 97:15–17.

21a RR Pagarbumas.

22a RR Angelai.

23a DS 1:2.

25a Iz 54:17.

b Pat 26:27;

1 Nef 14:3; 22:14.

26a DS 98:22.

b 1 Kar 8:29.

29 Mes prašome tavęs, Šventasis Tėve, sutrikdyti ir apstulbinti bei sugėdinti ir sugluminti visus tuos, kurie paskleidė melagingus pranešimus plačiai po pasaulį prieš tavo tarną ar tarnus, jeigu jie neatgailaus, kai nesibaigianti evangelija bus paskelbta į jų ausis;

30 ir kad visi jų darbai būtų paversti į nieką ir nušluoti "kruša ir teismais, kuriuos tu savo pyktyje siūsi jiems, kad ateitų galas ^bmelagystėms ir šmeižtams prieš tavo žmones.

31 Nes tu žinai, o Viešpatie, kad tavo tarnai buvo nekalti prieš tave, liudydami apie tavo vardą, už ką jie tai iškentėjo.

32 Todėl mes prašome tavęs pilno ir visiško išvadavimo nuo šio "jungo;

33 nuplėšk jį, o Viešpatie; nuplėšk jį nuo savo tarnų sprandų savo galia, kad galėtume pakilti šios kartos vidury ir daryti tavo darbą.

34 O Jehova, pasigailėk šių žmonių ir, kadangi visi žmonės "nusideda, atleisk savo žmonių prasižengimus, ir tegul šie bus ištrinti amžinai.

35 Tegul tavo tarnų "patepimas bus užantspauduotas ant jų galia iš aukštybių.

36 Tegul jiems išsipildo, kaip aniems sekminių dieną; tegul ant tavo žmonių bus išlieta liežuvių "dovana, būtent tarytum

besidalą ugnies ^bliežuviai, ir jų aiškinimas.

37 Ir tegul tavo namai prisipildo tavo "šlovės, lyg pučiančio smarkaus vėjo.

38 Suteik savo tarnams sandoros "liudijimą, idant jie, kai išeis ir skelbs tavo žodį, ^bužantspauduotų įstatymą ir paruoštų tavo šventųjų širdis visiems tiems teismams, kuriuos tu savo rūstybėje greitai siūsi "žemės gyventojams dėl jų prasižengimų, idant tavo žmonės nenusilptų vargo dieną.

39 Ir į kurią tik miestą įeis tavo tarnai, ir to miesto žmonės priims jų liudijimą, tegul tavo ramybė ir tavo išgelbėjimas bus ant to miesto; idant jie surinktų iš to miesto teisiuosius, kad šie išeitų į "Sionę arba į jos kuolus, į tavo paskyrimo vietas su nesibaigiančio džiaugsmo giesmėmis.

40 Ir kol tai bus atlikta, teneužgriūna to miesto tavo teismai.

41 Ir į kurią tik miestą įeis tavo tarnai, ir to miesto žmonės nepriims tavo tarnų liudijimo, ir tavo tarnai išpės juos gelbėtis iš šitos iškrypusios kartos, tebus tam miestui pagal tai, ką tu ištarei savo pranašų burnomis.

42 Bet išvaduok, o Jehova, prašome tavęs, iš jų rankų savo tarnus ir apvalyk juos nuo jų kraujo.

43 O Viešpatie, mes nesimė-

30a Iz 28:17;
Mzj 12:6;
DS 29:16.
b 3 Nef 21:19–21.
32a RR Jungas.
34a Rom 3:23; 5:12.

RR Nuodėmė.
35a RR Patepti.
36a RR Liežuvių dovana.
b ApD 2:1–3.
37a DS 84:5; 109:12.
RR Šlovė.

38a RR Liudijimas.
b Iz 8:16; DS 1:8.
c RR Žemė – Žemės išvalymas.
39a Iz 35:10.

gaujame savo artimų naikinimu; brangios tau jų „sielos;

44 bet tavo žodis turi būti įvykdytas. Padėk savo tarnams, tavo „malonei padedant jiems, ištarti: Tebūnie, o Viešpatie, tavo valia, o ne mūsų.

45 Mes žinome, kad tu savo pranašų burna ištarei baisius dalykus apie nelabuosius „paskutinėmis dienomis – kad be saiko išliesi savo teismus;

46 todėl, o Viešpatie, išgelbėk savo žmones nuo nelabiesiems skirtos nelaimės; įgalink savo tarnus užantspauduoti įstatymą ir surišti liudijimą, idant jie būtų paruošti deginimo dienai.

47 Mes prašome tavęs, Šventasis Tėve, prisiminti tuos, kuriuos Misūrio valstijos Džeksono apygardos gyventojai išvarė iš jų paveldo žemių, ir nuplėšk, o Viešpatie, ši jiems uždėtą priespaudos jungą.

48 Tu žinai, o Viešpatie, kad jie nelabų žmonių buvo didžiai suspausti ir ištikti; ir mūsų širdys „plūsta sielvartu dėl jų sunkių našų.

49 O Viešpatie, „kaip ilgai tu leisi, kad šie žmonės neštų šią priespaudą ir jų nekaltųjų šaukšmai kiltų į tavo ausis, ir jų kraujas kaip liudijimas iškiltų prieš tave, ir nepateiksi savo liudijimo jų labui?

50 „Pasigailėk, o Viešpatie, nelabos gaujos, kuri išvarė tavo

žmones, idant jie liautųsi plėšti, idant jie atgailautų dėl savo nuodėmių, jei tik atgaila įmanoma;

51 bet jeigu jie neatgailaus, apnuogink savo ranką, o Viešpatie, ir „išpirk tai, ką tu paskyrei būti Sione savo žmonėms.

52 Ir jei kitaip neįmanoma, kad tavo žmonių reikalas nesužlugtų priešais tave, teužsidega tavo pyktis, ir tavo pasipiktinimas tekrinta ant jų, idant jie būtų išnaikinti – tiek šaknis, tiek ir šaka – iš po dangaus;

53 bet kiek jie atgailaus, tiek tu, būdamas maloningas ir gailėstingas, nugrėši savo rūstybę, žiūrėdamas į savo Pateptojo veidą.

54 Pasigailėk, o Viešpatie, visų žemės tautų; pasigailėk mūsų šalies valdovų; tegul tie principai, kuriuos taip garbingai ir kilniai gynė mūsų tėvai, būtent mūsų šalies „Konstitucija, bus įtvirtinti amžinai.

55 Prisimink žemės karalius, kunigaikščius, kilminguosius ir didikus, ir visus žmones, ir bažnyčias, visus žemės vargšus, beturčius ir prispaustusius;

56 kad jų širdys būtų suminkštintos, kai tavo tarnai išeis iš tavo namų, o Jehova, liudyti apie tavo vardą; kad jų išankstiniai nusistatymai nusileistų „tiesai, ir tavo žmonės visų akyse įgytų palankumą;

43a RR Saulius.

44a RR Malonė.

45a RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

48a RR Užuojauta.

49a Ps 13:2–3.

b RR Kankinys, kankinio mirtis.

50a RR Gailėstingumas, gailėstingas.

51a DS 100:13; 105:2.

54a 1 Pet 2:13–15;

DS 98:5–7; 101:77, 80.
RR Konstitucija.

56a RR Tiesa.

57 kad visi žemės pakraščiai žinotų, kad mes, tavo tarnai, „girdėjome tavo balsą ir tu siuntei mus;

58 kad iš visų šitų tavo tarnai, Jokūbo sūnūs, išrinktų teisiuosius statyti šventąjį miestą tavo vardui, kaip tu jiems įsakei.

59 Mes prašome tavęs be šito tavo paskirto kuolo paskirti Sionei kitus „kuolus, kad tavo žmonių ^bsurinkimas galėtų risti su didžiule galia ir didingumu, kad tavo darbas būtų ‘sutrumpintas teisume.

60 Dabar šiuos žodžius, o Viešpatie, mes kalbėjome priešais tave dėl apreiškimų ir įsakymų, kuriuos davei mums, kurie esame priskirti prie „kitataučių.

61 Bet tu žinai, jog didžiai myli Jokūbo vaikus, kurie ilgą laiką buvo išsklaidyti kalnuose niūkią ir tamsią dieną.

62 Todėl mes prašome tavęs pasigailėti Jokūbo vaikų, kad nuo šios valandos prasidėtų „Jeruzalės išpirkimas;

63 ir vergijos jungas būtų pradėtas plėsti nuo „Dovydo namų;

64 ir „Judo vaikai pradėtų grįžti į ^bžemes, kurias tu davei Abramui, jų tėvui.

65 Ir padaryk, kad Jokūbo „likučiai, kurie buvo prakeikti ir ištikti dėl savo prasižengimo,

būtų ^batversti iš savo laukinės ir barbariškos būsenos į nesibai-giančios evangelijos pilnatvę;

66 kad jie sudėtų savo kraujo liejimo ginklus ir liautųsi maištauti.

67 Ir tegul visi išsklaidyti „Izraelio likučiai, kurie buvo išvaryti iki žemės pakraščių, ateina į tiesos pažinimą, įtiki Mesiją ir būna išpirkti iš priespaudos, ir džiūgauja priešais tave.

68 O Viešpatie, prisimink savo tarną Džozefą Smitą jaunesnįjį ir visus jo suspaudimus bei persekiojimus – kaip jis sudarė „sandorą su ^bJehova ir prisiekė tau, o galingasis Jokūbo Dieve, – ir įsakymus, kuriuos tu davei jam, ir kad jis nuoširdžiai stengėsi vykdyti tavo valią.

69 Pasigailėk, o Viešpatie, jo žmonos ir vaikų, kad jie būtų išaukštinti tavo akivaizdoje ir apsaugoti tavo globojančia ranka.

70 Pasigailėk visų jų „artimųjų, kad išankstiniai jų nusistatymai būtų sudaužyti ir nušluoti lyg potvyniu; kad jie būtų atversti ir išpirkti su Izraeliu, ir žinotų, kad tu esi Dievas.

71 Prisimink, o Viešpatie, prezidentus, būtent visus savo bažnyčios prezidentus, kad tavo dešinė ranka išaukštintų juos

57a DS 20:16; 76:22–24.

59a Iz 54:2.

b RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

c Mt 24:22.

60a 1 Nef 13:1–32; 15:13–18.

62a 3 Nef 20:29.

RR Jeruzalė.

63a RR Dovydas.

64a Zch 12:6–9;

Mal 3:4; DS 133:13, 35.

RR Judas.

b Pr 17:1–8. RR Pažadėtoji žemė.

65a 2 Nef 30:3;

Al 46:23–24;

3 Nef 20:15–21;

DS 19:27.

b 2 Nef 30:6;

3 Nef 21:20–22.

RR Atsivertimas, atsivertusysis.

67a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

68a RR Sandora.

b RR Jehova.

70a T.y. artimų giminaičių.

su visomis jų šeimomis ir jų artimaisiais, kad jų vardai būtų įamžinti ir be paliovos prisimunami iš kartos į kartą.

72 Prisimink visą savo bažnyčią, o Viešpatie, su visomis jų šeimomis ir visais jų artimaisiais, su visais jų ligoniais ir su spaustaisiais, su visais žemės vargšais ir romiaisiais; kad ^akaralystė, kurią tu įkūrei ne rankomis, taptų dideliu kalnu ir pripildytų visą žemę;

73 kad tavo bažnyčia išeitų iš tamsos tyrų ir sušvistų šviesi kaip ^amėnuo, ryški kaip saulė ir bauginanti kaip armija su vėliavomis;

74 ir būtų išpuošta kaip nuotaka tai dienai, kada tu atidengsi dangus ir padarysi, kad kalnai ^atekėtų nuo tavo akivaizdos, ir ^bslėniai iškiltų, ir nelygios vietos taptų lygios; kad tavo šlovė pripildytų žemę;

75 kad, kai mirusiesiems suskardės trimitas, mes būtume ^apagauti aukštyn debesyje tavęs pasitikti, kad visada būtume su Viešpačiu;

76 kad mūsų apdarai būtų skaidūs, kad mes būtume aprengti teismo ^arūbais, su pal-

mėmis rankose ir šlovės ^bkarūnomis ant galvų ir pajautume amžinąjį ^cdžiaugsmą už visus savo ^akentėjimus.

77 O Viešpatie Dieve Visagali, išgirsk šiuos mūsų prašymus ir atsakyk mums iš dangaus, savo šventos buveinės, kur tu sėdi soste, su ^ašlove, garbe, galia, didybe, galybe, valdžia, tiesa, teisingumu, teisybe, gailėstingumu ir pilnatvės begalybe, nuo amžinybės iki amžinybės.

78 O išgirsk, o išgirsk, o išgirsk mus, o Viešpatie! Ir atsakyk į šiuos prašymus, ir priimk šių namų, kuriuos pastatėme tavo vardui, mūsų rankų darbo pašventimą tau;

79 ir taip pat šią bažnyčią, kad suteiktum jai savo vardą. Ir padėk mums savo Dvasios galia, kad mes savo balsais galėtume prisijungti prie tų skaisčių ir spindinčių ^aserafų aplinkui tavo sostą, su šlovinimo šūksniais, giedodami: Osana Dievui ir ^bAvinėliui!

80 Ir tegul šie tavo pateptieji būna ^aaprengti išgelbėjimu, ir tavo šventieji garsiai šaukia iš džiaugsmo. Amen ir Amen.

110 SKYRIUS

Regėjimai, apreikšti pranašui Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Kirtlando šventykloje, Ohajo valst., 1836 m. balandžio 3 d. (History of the Church, 2:435–436). Tai įvyko per šabo dienos susirinkimą. Užrašydamas šį apreikšimą kaip įvadą jam, pranašas rašė: „Po vidurdienio aš padėjau

72a Dan 2:44–45;
DS 65:2.

73a SalG 6:10;
DS 5:14; 105:31.

74a DS 133:21–22, 40.
b Iz 40:4; Lk 3:5;

DS 49:23.

75a 1 Tes 4:17.

76a Apr 7:13–15;
2 Nef 9:14.

b RR Karūna, vainikas;
Išaukštinimas.

c RR Džiaugsmas.

d Hbr 12:1–11; DS 58:4.

77a RR Šlovė.

79a Iz 6:1–2.

b RR Dievo Avinėlis.

80a Ps 132:16.

kitiems prezidentams išdalinti Bažnyčiai Viešpaties vakarienę, priimdamas ją iš Dvylikos, kurių privilegija tą dieną buvo tarnauti prie šventojo stalo. Atlikęs šią tarnystę savo broliams, nuėjau į sakyklą, uždangoms esant nuleistoms, ir su Oliveriu Kauderiu atsiklaupiau iškilmingoje ir tylioje maldoje. Kai pakilome po maldos, abiemis mums buvo atvertas toks regėjimas“ (History of the Church, 2:435).

1–10 Viešpats Jehova pasirodo šlovėje ir priima Kirtlando šventyklą kaip savo namus; 11–12 Atskirai pasirodo Mozė ir Elijas ir paveda savo raktus bei evangelijos laikotarpius; 13–16 Elija sugrižta ir paveda savo evangelijos laikotarpio raktus, kaip žadėjo Malachijas.

UŽDANGA buvo nuimta nuo mūsų protų, ir mūsų supratimo akys buvo atvertos.

2 Prieš save išvydome Viešpatį, stovintį ant sakyklos turėklų; ir po jo kojomis buvo gryno aukso grindinys, tarsi gintaro spalvos.

3 Jo akys buvo tarsi ugnies liepsna; jo galvos plaukai buvo balti tarsi tyras sniegas; jo veidas spindėjo skaisčiau už saulę; ir jo balsas buvo lyg didžiųjų vandenių šniokštimas, būtent „Jehovos balsas, sakantis:

4 Aš esu „pirmasis ir paskutinis; aš esu tas, kuris gyvena, aš esu tas, kuris buvo nužudytas; aš esu jūsų užtarėjas pas Tėvą.

5 Štai, jums atleistos jūsų nuodėmės; jūs esate švarūs prieš

mane; todėl pakelkite galvas ir džiūgaukite.

6 Tedžiūgaujau jūsų brolių širdys, ir tedžiūgaujau širdys visų mano žmonių, kurie visomis savo išgalėmis „statė šiuos namus mano vardui.

7 Nes štai, aš „priėmiau šiuos namus, ir čia bus mano vardas; ir šituose namuose aš apsireikšiu gailėstingas savo žmonėms.

8 Taip, aš „pasirodysiu savo tarnams ir kalbėsiu jiems savo paties balsu, jei mano žmonės laikysis mano įsakymų ir nesuterš šių šventųjų namų.

9 Taip, tūkstančių ir dešimčių tūkstančių širdys didžiai džiūgaus dėl palaiminimų, kurie bus išlieti, ir apdovanojimo, kuriuo mano tarnai buvo apdovanoti šiuose namuose.

10 Ir garsas apie šiuos namus pasklis į svetimas šalis, ir tai – pradžia palaiminimo, kuris bus išlietas ant mano žmonių galvų. Būtent taip. Amen.

11 Po to, kai šis „regėjimas užsivėrė, mums vėl buvo atverti dangūs; ir priešais mus pasirodė

110 1a RR Uždanga.

b DS 76:12, 19;
136:32; 138:11.

3a Apr 1:14.

b Apr 1:16;
DžS–I 1:17.

c Ez 43:2;

Apr 1:15;
DS 133:21–22.

d RR Jehova.

4a RR Pirmagimis.

b Paklšt 5:24.

c RR Užtarėjas.

5a RR Atleisti.

6a DS 109:4–5.

7a 2 Met 7:16.

b RR Šventykla,
Viešpaties namai.

8a DS 50:45.

b DS 97:15–17.

c RR Šventas.

9a Pr 12:1–3; DS 39:15;

Abr 2:8–11.

b DS 95:8.

RR Apdovanojimas.

10a DS 105:12.

11a RR Regėjimas.

^bMozė, ir įteikė mums ‘raktus
^asurinkti Izraelį iš keturių žemės
dalių ir atvesti dešimt genčių iš
^cšiaurinės žemės.

12 Po šito pasirodė ‘Elijas ir
pavedė Abraomo ^bevangelijos
^claikotarpį, sakydamas, kad per
mus ir mūsų sėklą bus palai-
mintos visos kartos po mūsų.

13 Po to, kai šis regėjimas už-
sivėrė, mus pagavo kitas didis
ir šlovingas regėjimas; nes prieš
mus stoji pranašas ‘Elija, kuris
buvo ^bpaimtas į dangų neraga-
vęs mirties, ir tarė:

14 Štai, visiškai suėjo laikas,
apie kurį kalbėjo Malachijo
burna – kad prieš ateinant
didžiai ir baisiai Viešpaties die-
nai turi būti atsiųstas jis [Elija],

15 kad ‘atgręžtų tėvų širdis į
vaikus ir vaikų – į tėvus, kad
visa žemė nebūtų ištikta pra-
keiksmu, –

16 todėl šio evangelijos laiko-
tarpio raktai įteikti į jūsų rankas;
ir iš to jūs galite žinoti, kad ta
didi ir baisi Viešpaties ‘diena
arti, būtent prie durų.

111 SKYRIUS

*Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Saleme, Masačusetso valst., 1836 m. rugpjūčio 6 d. (History of the Church, 2:465–466). Tuo metu Bažnyčios vadovai dėl savo tarnystės darbo buvo giliai įklimpę skolo-
se. Nugirdę, kad Saleme jie galėtų gauti daug pinigų, pranašas, Sidnis Rigdonas, Hairumas Smitas ir Oliveris Kauderis nukeliavo ten iš Kirtlan-
do, Ohajo valst., išsiaiškinti dėl šio pareiškimo ir taip pat skelbti evangelijos.
Broliai sutvarkė keletą Bažnyčios reikalų ir pamokslavo. Kai tapo aišku,
kad jokių pinigų nenusimato, jie sugrįžo į Kirtlandą. Šiame apraiškime
pavartoti žodžiai atspindi kai kuriuos svarbius tų aplinkybių faktorius.*

1–5 Viešpats rūpinasi laikiniais savo tarnų poreikiais; 6–11 Su Sio-
ne jis elgsis gailėstingai ir viską
sutvarkys savo tarnų gerovei.

Aš, Viešpats, jūsų Dievas,
nepaisant jūsų kvailysčių,
nesu nepatenkintas, kad vykote
į šią kelionę.

2 Šiame mieste aš turiu daug

brangenybių jums Sionės labui
ir daug žmonių, kuriuos tinkamu
metu per jus aš išrinksiu
Sionės labui.

3 Todėl reikalinga, kad užmezg-
tumėte pažintis su šio miesto
žmonėmis taip, kaip būsite ve-
dami, ir taip, kaip tai bus jums
duota.

4 Ir bus taip, tinkamu metu,

11b Mt 17:3.

c RR Kunigystės raktai.

d JokK 6:2;

DS 29:7.

RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.

e DS 133:26–32.

RR Izraelis – Dešimt

prapuolusių Izraelio
genčių.

12a RR Elijas.

b Gal 3:6–29.

RR Abraomo sandora.

c RR Evangelijos

laikotarpis.

13a RR Elija.

b RR Perkeltos esybės.

15a DŽS–I 1:38–39.

RR Genealogija;

Išgelbėjimas
mirusiesiems.

16a RR Paskutinės
dienos, pastarosios
dienos.

kad aš atiduosiu ši miestą į jūsų rankas, tad jūs turėsite galią jam ir jie nepamatys jūsų slapto dalių; ir jo turtas, kalbant apie auksą ir sidabrą, bus jūsų.

5 Nesirūpinkite dėl savo „skolų, nes aš suteiksiu jums galią jas apmokėti.

6 Nesirūpinkite dėl Sionės, nes su ja aš elgsiuos gailestingai.

7 Apsistokite šitoje vietoje ir aplinkinėse srityse;

8 ir pagrindinė vieta, kur aš noriu, kad jūs apsistotumėte,

bus jums nurodyta mano Dvasios „ramybe ir galia, kurios plūs į jus.

9 Šią vietą jūs galite gauti išsiniomodami. Ir stropiai teiraukitės apie šio miesto senesnius gyventojus bei įkūrėjus;

10 nes šiame mieste jums yra daugiau brangenybių nei viena.

11 Todėl būkite „išmintingi kaip gyvatės, tačiau be nuodėmės; ir aš viską sutvarkysiu jūsų ^bgerovei, kai tik būsite pajėgūs tai priimti. Amen.

112 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Tomui B. Maršui Kirtlande, Ohajo valst., 1837 m. liepos 23 d. (History of the Church, 2:499–501). Šiame apraiškime užrašytas Viešpaties žodis Tomui B. Maršui dėl Dvylikos Avinėlio Apaštalų. Pranašas rašo, kad šis apraiškimas gautas tą dieną, kai evangelija pirmą kartą buvo paskelbta Anglijoje. Tomas B. Maršas tuo metu buvo Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas.

1–10 Dvylika turi siųsti evangeliją ir pakelti išpėjimo balsą visoms tautoms ir liaudims; 11–15 Jie turi imti savo kryžių, sekti Jėzų ir ganyti jo avis; 16–20 Tie, kurie priima Pirmąją Prezidentūrą, priima Viešpatį; 21–29 Žemę dengia tamsa, ir tik tie, kurie tiki ir priima krikštą, bus išgelbėti; 30–34 Pirmoji Prezidentūra ir Dvylika turi laikų pilnatvės evangelijos laikotarpio raktus.

Iš tiesų taip sako Viešpats tau, mano tarne Tomai: aš išgirdau tavo maldas; ir kaip „paminklas priešais mane iškilo tavo šalpos tavo brolių labui, kurie

išrinkti nešti liudijimą apie mano vardą ir ^bsiųsti jį plačiai tarp visų tautų, giminių, liežuvių ir liaudžių ir kurie išventinti per mano tarnus.

2 Iš tiesų sakau tau: tavo širdyje ir tavyje buvo keletas tam tikrų dalykų, kuriais aš, Viešpats, nebuvau labai patenkintas.

3 Tačiau, kadangi „nusižeminai, tu būsi išaukštintas; todėl tau atleistos visos tavo nuodėmės.

4 Tebūna tavo širdis „džiugi mano akivaizdoje, ir tu liudysi apie mano vardą ne tik ^bkitataučiams, bet ir ^cžydams; ir tu siųsi mano žodį iki žemės pakraščiu.

111 5a DS 64:27–29.

8a DS 27:16.

RR Ramybė, taika.

11a Mt 10:16.

b Rom 8:28;

DS 90:24; 100:15.

112 1a ApD 10:4.

b DS 18:28.

3a Mt 23:12; Lk 14:11.

4a Mt 9:2; Jn 16:33.

b DS 18:6; 90:8–9.

c DS 19:27.

5 Taigi "kovok kiekvieną rytą; ir diena iš dienos tesklinda tavo ^bįspėjimo balsas; ir nakčiai atėjus, žemės gyventojai teneužmiega dėl tavo kalbos.

6 Tebūna žinoma tavo buveinė Sionėje; ir "nekeisk savo gyvenamosios vietos; nes aš, Viešpats, turiu tau didelį darbą: skelbti mano vardą tarp žmonių vaikų.

7 Todėl "susijuosk strėnas darbui. Taip pat tavo kojos tebūna apautos, nes esi išrinktas ir tavo kelias driekiasi tarp kalnų ir tarp daugelio tautų.

8 Ir tavo žodžiu daugelis didžiūnų bus "nužeminti, ir tavo žodžiu daugelis žemųjų bus išaukštinti.

9 Tavo balsas bus papeikimas prasižengėliui; ir dėl tavo papeikimo tegul šmeižiko liežuvis liaujasi kalbėjęs iškreiptus dalykus.

10 Būk "nuolankus; ir Viešpats, tavo Dievas, ves tave už rankos ir atsakys tau į tavo maldas.

11 Aš pažįstu tavo širdį ir girdėjau tavo maldas dėl tavo brolių. Neiškirk jų iš kitų, "mylėdamas juos labiau už daugelį kitų, bet mylėk juos kaip save patį; ir tegul tavo meilės bus apščiai visiems žmonėms ir visiems, kurie myli mano vardą.

12 Ir melskis už savo brolius iš Dvylikos. Griežtai išpėk juos, dėl mano vardo, ir tebūna jie išpėjami dėl visų savo nuodėmių, ir tu pats būk ištikimas mano "vardui priešais mane.

13 Ir po jų "gundymų ir daugelio ^bsuspaudimų, štai, aš, Viešpats, juos apčiuopsiu, ir jeigu jie neužkietins savo širdžių ir neįtemps savo sprandų prieš mane, jie bus 'atversti ir aš juos išgydysiu.

14 Dabar, sakau tau, ir ką sakau tau, aš sakau visiems Dvylikai: kelkitės ir susijuoskite strėnas, imkite savo "kryžių, sekite pas-kui mane ir ^bganykite mano avis.

15 Neaukštinkite savęs; "nemaistaukite prieš mano tarną Džozefą; nes iš tiesų sakau jums: aš esu su juo, ir mano ranka bus virš jo; ir ^braktai, kuriuos aš daviau jam ir taip pat jums, nebus paimti iš jo, kol aš ateisiu.

16 Iš tiesų sakau tau, mano tarne Tomai: tu esi vyras, kurį išrinkau turėti mano karalystės raktus, kiek tai susiję su Dvylika, tarp visų tautų –

17 kad būtum mano tarnas karalystės durims atrakinti visur, kur tik negali nuvykti mano tarnas Džozefas ir mano tarnas "Sidnis bei mano tarnas ^bHairumas;

5a Jud 1:3.

b DS 1:4–5.

6a Ps 125:1.

7a Ef 6:13–17.

8a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

10a Pat 18:12.

11a Mt 5:43–48.

RR Tikroji meilė;

Meilė.

12a RR Jėzus Kristus –
Jėzaus Kristaus
vardo priėmimas.

13a RR Gundyti,
gundymas.

b Jn 16:33;

Apr 7:13–14;

DS 58:3–4.

c 3 Nef 18:32.

RR Atsivertimas,
atsivertusysis.

14a Mt 16:24. DžSV,
Mt 16:25–26; Lk 9:23.

b Jn 21:15–17.

15a RR Maištas, sukilimas.

b DS 28:7.

RR Kunigystės raktai.

17a RR Rigdonas, Sidnis.

b RR Smitas, Hairumas.

18 nes ant jų aš trumpam laikui uždėjau visų bažnyčių našta.

19 Todėl eik, kur tik jie tave pasiūs, ir aš būsiu su tavimi; ir kur tik skelbsi mano vardą, tau bus atvertos „veiksmingos durys, kad jie priimtų mano žodį.

20 Kas „priima mano žodį, priima mane, ir kas priima mane, priima tuos, Pirmąją Prezidentūrą, kuriuos aš siunčiau, kuriuos padariau jums patarėjais dėl savo vardo.

21 Ir dar, sakau jums, kad visi, kuriuos siųsite mano vardu savo brolių, „Dvylikos, balsu, deramai rekomendavę ir ^bįgalioję, turės galią atverti mano karalystės duris bet kuriai tautai, kur juos benusiųstumėt, –

22 kiek jie nusižemins prieš mane ir pasiliks mano žodyje, ir „išsiklausys į mano Dvasios balsą.

23 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: žemę dengia „tamsa, ir didelė tamsa dengia žmonių protus, ir visas kūnas ^bsugedo priešais manų veidą.

24 Štai, greitai ateina „kerštas žemės gyventojams, rūstybės diena, deginimo diena, išnaikinimo diena, ^bverksmo, gedulo ir

aimanos diena; ir kaip viesulas ji ateis ant viso žemės veido, – sako Viešpats.

25 Ir tai „prasadės nuo mano namų, ir nuo mano namų tai eis tolyn, – sako Viešpats;

26 pirma tarp tų iš jūsų, – sako Viešpats, – kurie „skelbėtės pažįstą mano vardą, o ^bnepažinote manęs ir „piktžodžiavote prieš mane mano namų vidury, – sako Viešpats.

27 Todėl žiūrėkite, kad nesirūpintumėte dėl mano bažnyčios reikalų šioje vietoje, – sako Viešpats.

28 Bet „išvalykite savo širdis prieš mane; ir tada ^beikite į visą pasaulį ir skelbkite mano evangeliją kiekvienam kūniniui, kuris dar jos negavo;

29 ir tas, kuris „tikės ir bus ^bpakrikštytas, bus išgelbėtas; o kuris netikės ir nebus pakrikštytas, bus „pasmerkta.

30 Nes jums, „Dvylikai, ir tiems, ^bPirmajai Prezidentūrai, kurie paskirti su jumis, kad būtų jūsų patarėjai ir vadovai, yra duota šios kunigystės galia paskutinėmis dienomis ir paskutinį kartą, ir tai yra laikų pilnatvės evangelijos „laikotarpis.

19a 1 Kor 16:9;
DS 118:3.

20a DS 84:35–38.

21a DS 107:34–35.

b RR Įgaliojimas,
valdžia.

22a RR Klausyti,
išsiklausyti;
Paklusnumas,
paklusnus, paklusti.

23a İz 60:2; Mch 3:6;
DS 38:11.

RR Atsimetimas –
Ankstyvosios

kriščionių bažnyčios
atsimetimas.

b DS 10:20–23.

24a RR Kerštas.

b DS 124:8.

25a 1 Pet 4:17–18.

26a Mt 7:21–23;

DS 41:1; 56:1.

b Lk 6:46;

Mzj 26:24–27;

3 Nef 14:21–23.

c RR Piktžodžiauti,

piktžodžiavimas.

28a RR Tyras, tyrumas.

b Mk 16:15–16.

29a Mrm 9:22–23;

DS 20:25–26.

b RR Krikštas, krikštyti.

c RR Pasmerkta,

pasmerkumas.

30a RR Apaštalas.

b RR Pirmoji

Prezidentūra.

c Ef 1:10;

DS 27:13; 124:40–42.

RR Evangelijos

laikotarpis.

31 Šią galią jūs turite drauge su visais tais, kurie tik gavo evangelijos laikotarpį bet kada nuo sukūrimo pradžios;

32 nes iš tiesų sakau jums: evangelijos laikotarpio „raktai, kuriuos gavote, ^batėjo iš tėvų ir, galiausiai, buvo atsiųsti jums iš dangaus.

33 Iš tiesų sakau jums: štai

koks didis jūsų pašaukimas; „apsivalykite širdis ir apdarus, kad šios kartos kraujo nebūtų ^bpareikalauta iš jūsų rankų.

34 Būkite ištikimi, kol aš ateisiu, nes aš greitai „ateinu; ir mano atlygis su manimi, kad atlyginčiau kiekvienam pagal tai, koks bus jo ^bdarbas. Aš esu Alfa ir Omega. Amen.

113 SKYRIUS

Atsakymai į kai kuriuos Izaijo raštų klausimus, kuriuos iškėlė pranašas Džozefas Smitas 1838 m. kovo mėn. (History of the Church, 3:9–10).

1–6 Atskleidžiama Jesės kelmo, iš jo augančios atžalos ir Jesės šaknies prasmė; 7–10 Išsklaidyti Sionės palikuonys turi teisę į kunigystę ir šaukiami sugrįžti pas Viešpatį.

KAS yra „Jesės kelmas, apie kurį kalbama Izaijo vienuoliktojo skyriaus pirmoje, antroje, trečioje, ketvirtoje ir penktoje eilutėse?

2 Iš tiesų taip sako Viešpats: Tai yra Kristus.

3 Kas yra atžala, apie kurią kalbama Izaijo vienuoliktojo skyriaus pirmoje eilutėje, turinti išdygti iš Jesės kelmo?

4 Štai, taip sako Viešpats: Tai yra tarnas Kristus rankose, kuris dalinai yra Jesės palikuonis ir taip pat „Efraimo, arba Juozapo namų, kuriam suteikta daug ^bgalios.

5 Kas yra Jesės šaknis, apie kurią kalbama vienuoliktojo skyriaus dešimtoje eilutėje?

6 Štai, taip sako Viešpats: Tai yra Jesės ir taip pat Juozapo palikuonis, kuriam teisėtai priklauso kunigystė ir karalystės „raktai, kad būtų ^bvėliava ir „surinktų mano žmones paskutinėmis dienomis.

7 Elijo Higbio klausimai: Ką reiškia įsakymas Izaijo penkiasdešimt antro skyriaus pirmoje eilutėje, sakantis: Apsivilk savo stiprybę, o Sione? Ir į kokius žmones kreipėsi Izaijas?

8 Jis kreipėsi į tuos, kuriuos Dievas pašauks paskutinėmis dienomis, kurie turės kunigystės galią „Sionei sugrąžinti ir Izraeliui išpirkti; o apsilikti savo ^bstiprybę reiškia apsilikti kunigystės, į kurią ji, Sionė, turi

32a DS 110:11–16.

RR Kunigystės raktai.

^b Abr 1:2–3.

33a JokK 1:19.

^b DS 72:3.

34a Apr 22:7, 12;

DS 49:28; 54:10.

^b RR Darbai.

113 1a RR Jesė.

4a Pr 41:50–52;

DS 133:30–34.

RR Efraimas.

^b RR Galia.

6a RR Kunigystės

raktai.

^b DS 45:9.

RR Vėliava.

^c RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

8a RR Sionė.

^b DS 82:14.

“teisę pagal liniją, įgaliojimu; ir taip pat atgauti tą galią, kurią ji prarado.

9 Kaip mes turime suprasti Sionės išsivadavimą iš savo kaklo pančių, aprašytą antroje eilutėje?

10 Mes turime suprasti, kad “išsklaidyti likučiai raginami ^bsugrįžti pas Viešpatį, iš kur jie

atpuolė; jeigu jie tai padarys, yra Viešpaties pažadas, kad jis kalbės jiems, arba duos jiems apreiškimą. Žiūrėkite šeštą, septintą ir aštuntą eilutes. Jos kaklo pančiai yra Dievo prakeikimai ant jos, arba Izraelio likučių, kurie yra išsklaidyti tarp kitaučių.

114 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. balandžio 17 d. (History of the Church, 3:23).

1–2 *Bažnytiniai postai, kuriuos užima neištikimi, bus atiduoti kitiems.*

Iš tiesų taip sako Viešpats: Yra išmintinga mano tarnui Deividui V. Petenui kiek įmanoma greičiau sutvarkyti visus savo reikalus ir palikti savo prekybą, kad kitą pavasarį galėtų atlikti misiją man, drauge

su kitais, netgi dvylika, įskaitant jį patį, kad liudytų apie mano vardą ir neštų gerąją naujieną visam pasauliui.

2 Nes iš tiesų taip sako Viešpats: Kiek tarp jūsų yra tokių, kurie išsižada mano vardo, tiek į jų “vietą bus ^bpasodinti kiti ir jie perims jų vyskupavimą. Amen.

115 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. balandžio 26 d., atskleidžiantis Dievo valią dėl Far Vesto bei Viešpaties namų statymo (History of the Church, 3:23–25). Šis apreiškimas skirtas pirmininkaujantiems Bažnyčios pareigūnams.

1–4 *Viešpats savo bažnyčią pavadina Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia; 5–6 Sionė ir jos kuolai yra apsaugos ir prieglobsčio vietos šventiesiems; 7–16 Šventiesiems įsakyta statyti Viešpaties namus Far Veste; 17–19 Džoze-*

fas Smitas turi Dievo karalystės žemėje raktus.

Iš tiesų taip sako Viešpats tau, Imano tarne “Džozefai Smitai jaunesnysis, o taip pat mano tarnui ^bSidniui Rigdonui ir taip

8c RR Pirmagimystė.
10a RR Izraelis – Izraelio išsklaidymas.

b Oz 3:4–5; 2 Nef 6:11.
114 2a DS 64:40.
b DS 118:1, 6.

115 1a RR Smitas
jaunesn., Džozefas
b RR Rigdonas, Sidnis.

pat mano tarnui ^cHairumui Smitui, ir tavo patarėjams, kurie yra ir kurie bus paskirti vėliau;

2 ir taip pat tau, mano tarne ^aEdvardai Partridžai, bei tavo patarėjams;

3 ir taip pat mano ištikimiams tarnams, kurie yra iš mano bažnyčios Sionėje aukštosios tarybos, nes taip ji bus pavadinta, ir visiems mano Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios vyresniesiems ir žmonėms, pasklidusiems po visą pasaulį;

4 nes taip mano ^abažnyčia bus pavadinta paskutinėmis dienomis, būtent ^bPastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

5 Iš tiesų sakau jums visiems: ^akelkis ir sušvisk, kad tavo šviesa būtų ^bvėliava tautoms;

6 ir kad ^asusirinkimas ^bSionės žemėje ir jos ^ckuoluose būtų apsauga ir ^aprieglobstis nuo audros ir nuo rūstybės, kai ji bus ^aišlieta neskiesta ant visos žemės.

7 Tegul Far Vesto miestas bus šventa ir man pašvęsta žemė; ir jis bus pavadintas švenčiausiu, nes žemė, ant kurios tu stovi, yra ^ašventa.

8 Todėl aš įsakau jums ^apastatyti man namus mano šventiesiems susirinkti, kad jie mane ^bgarbintų.

9 Ir šio darbo pradžia ir steigi-

mas, ir paruošiamasis darbas tebūna ateinančią vasarą.

10 Ir tegul pradžia bus padaryta ateinančio liepos mėnesio ketvirtą dieną; ir nuo to laiko tegul mano žmonės stropiai darbuojasi, kad pastatytų namus mano vardui;

11 ir po ^ametų nuo šios dienos tegul jie vėl ims dėti mano ^bnamų pamatus.

12 Taip nuo tol tegul stropiai darbuojasi, kol jie bus baigti, nuo kertinio akmens iki viršaus, kol neliks nieko, kas neužbaigta.

13 Iš tiesų sakau jums: tegul nei mano tarnas Džozefas, nei mano tarnas Sidnis, nei mano tarnas Hairumas daugiau nebeįsiskolina namų mano vardui statybai.

14 Bet tegul namai mano vardui bus pastatyti pagal ^amodelį, kurį jiems parodysiu.

15 O jei mano žmonės statys juos ne pagal modelį, kurį aš parodysiu jų prezidentūrai, aš nepriimsiu jų iš jų rankų.

16 Bet jei mano žmonės pastatys juos pagal tą modelį, kurį aš parodysiu jų prezidentūrai, būtent mano tarnui Džozefui ir jo patarėjams, tada aš priimsiu juos iš savo žmonių rankų.

17 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tai mano valia, kad mano šventųjų susirinkimas greitai pastatytų Far Vesto miestą;

1c RR Smitas, Hairumas.

2a RR Partridžas, Edvardas.

4a 3 Nef 27:4–8.

b RR Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

5a Iz 60:1–3.

b Iz 11:12.

RR Vėliava.

6a RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

b RR Sionė.

c DS 101:21.

RR Kuolas.

d Iz 25:1, 4;

DS 45:66–71.

e Apr 14:10;

DS 1:13–14.

7a RR Šventas.

8a DS 88:119; 95:8.

b RR Garbinimas.

11a DS 118:5.

b DS 124:45–54.

14a Hbr 8:5;

DS 97:10.

18 ir taip pat kad aplinkinėse srityse „kuolams būtų paskirtos kitos vietos, kaip jos laikas nuo laiko bus apreiškiamos mano tarnui Džozefui.

19 Nes štai, aš būsiu su juo ir pašventinsiu jį priešais žmones; nes jam daviau šios karalystės ir tarnystės „raktus. Būtent taip. Amen.

116 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui netoli Vaitis Ferio, vietovėje, pavadintoje Spring Hilu, esančioje Deiviso apygardoje, Misūrio valst., 1838 m. gegužės 19 d. (History of the Church, 3:35).

SPRING Hilui Viešpats davė vardą „Adam Ondi Amanas, kadangi, – sakė jis, – tai yra vieta, kur ^bAdomas ateis aplankyti

savo žmonių, arba kur atsisis „Senaamžis, kaip pasakyta pranašo Danieliaus.

117 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. liepos 8 d. dėl tiesioginių Viljamo Markso, Njuelo K. Vitnio ir Oliverio Greindžerio pareigų (History of the Church 3:45–46).

1–9 *Viešpaties tarnai neturėtų geisti laikinųjų dalykų, nes „ką Viešpačiui reiškia turtas?“, 10–16 Jie turi atsižadėti sielos menkystės, ir jų aukos bus šventos Viešpačiui.*

4 Tegul atgailauja dėl visų savo nuodėmių ir dėl visų savo geidulingų norų priešais mane, – sako Viešpats; nes ką man reiškia „turtas? – sako Viešpats.

Iš tiesų taip sako Viešpats mano tarnui Viljamui Marksui ir taip pat mano tarnui Njuelui K. Vitniui: Tegul jie skubiai sutvarko savo reikalus ir keliauja iš Kirtlando žemės, kol dar aš, Viešpats, vėl nepasiunčiau žemėn sniegų.

5 Tegul Kirtlando turtas bus išleistas „skoloms, – sako Viešpats. Išleiskite jį, – sako Viešpats, – o kas lieka, tegul lieka jūsų rankose, – sako Viešpats.

2 Tegul jie pabunda ir keliasi, ir išeina, ir nedelsia, nes aš, Viešpats, tai įsakau.

6 Nes argi ne mano yra dangaus paukščiai ir taip pat jūros žuvis, ir kalnų žvėrys? Argi aš nesutvėriau žemės? Argi ne mano rankose visų žemės tautų armijų „likimai?

3 Todėl, jeigu jie uždels, jiems nebūs gerai.

7 Taigi argi aš nepriversiu

18a DS 101:21.

RR Kuolas.

19a RR Kunigystės raktai.

116 1a DS 78:15.

RR Adomas Ondi Amanas.

b RR Adomas.

c Dan 7:13–14, 22.

117 4a DS 104:14.

5a DS 104:78.

6a ApD 17:26;

1 Nef 17:36–39.

“negyvenamas dykvietes pum-puruoti ir žydėti, ir gausiai de-rėti? – sako Viešpats.

8 Argi nepakanka vietos “Adam Ondi Amano kalnuose ir Olaha ^bŠinehos lygumose, arba ^cžemėje, kur gyveno Adomas, kad jūs turėtumėte geisti to, kas yra tik lašas, ir nepaisytumėt svaresnių dalykų?

9 Todėl eiksenkit į mano žmonių žemę, būtent Sionę.

10 Tegul mano tarnas Viljamas Marksas būna “ištikimas nedaugelyje dalykų, ir jis valdys daugelį dalykų. Tegul jis pirmininkauja tarp mano žmonių Far Vesto mieste, ir tebus jis palaimintas mano žmonių palaiminimais.

11 Tegul mano tarnas Njuelas K. Vitnis susigėsta dėl “nikolaitų grupės ir dėl visų jų ^bslaptų bjaurysčių, ir dėl visos savo sielos menkystės prieš mane, – sako Viešpats, – ir ateina į Adam Ondi Amano žemę, ir būna “vyskupu mano žmonėms, – sako Viešpats, – ne titulu, bet darbu, – sako Viešpats.

12 Ir vėl sakau jums: aš prisi-

menu savo tarną “Oliverį Greindžerį; štai, iš tiesų sakau jam, kad jo vardas bus minimas kaip šventas iš kartos į kartą, per amžių amžius, – sako Viešpats.

13 Todėl tegul jis uoliai kovoja dėl mano Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros išpirkimo, – sako Viešpats; ir kai jis parkris, jis vėl kelsis, nes man jo “auka bus šventesnė už jo pelną, – sako Viešpats.

14 Todėl tegul jis skubiai atvyksta čia, į Sionės žemę; ir tinkamu metu jis bus padarytas pirkliu mano vardui, – sako Viešpats, – mano žmonių labui.

15 Todėl niekas teneniekina mano tarno Oliverio Greindžerio, bet tegul mano žmonių palaiminimai būna ant jo per amžių amžius.

16 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul visi mano tarnai Kirtlando žemėje prisimena Viešpatį savo Dievą ir taip pat mano namus, kad prižiūrėtų ir saugotų juos šventus, ir man tinkamu metu nuverstų pinigų keitėjus, – sako Viešpats. Būtent taip. Amen.

118 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. liepos 8 d. kaip atsakymas į maldavimą: „Parodyk mums savo valią, o Viešpatie, dėl Dvylikos“ (History of the Church, 3:46).

1–3 *Viešpats aprūpins Dvylikos šeimas; 4–6 Užimamos Dvylikos Kvorume atsilaisvinusios vietos.*

Iš tiesų, taip sako Viešpats: Tegul nedelsiant bus surengta konferencija; tegul bus suorga-

7a Iz 35:1; DS 49:24–25.

8a DS 116:1.

RR Adomas Ondi
Amanas.

b Abr 3:13.

c RR Edenas.

10a Mt 25:23.

11a Apr 2:6, 15.

b RR Slaptos sąjungos.
c RR Vyskupas.

12a T.y. savo įgaliotini, kurį pranašas paliko sutvarkyti jo reikalus Kirtlande.

13a RR Auka.

nizuoti Dvylika; ir tebus paskirti vyrai, kad „užimtų vietas tų, kurie atpuolė.

2 Tegul mano tarnas „Tomas, kurį laiką pasilieka Sionės žemėje, kad publikuotų mano žodį.

3 Likusieji nuo tos valandos tegul toliau pamokslauja, ir jeigu jie tai darys su visu širdies nusižeminimu, romumu, „nuolankumu ir ^bdidžiu kantrumu, aš, Viešpats, pažadu jiems, kad aprūpinsiu jų šeimas; ir nuo šiol jiems bus atvertos veiksmingos durys.

4 Ir kitą pavasarį tegul jie vyksta kelionėn per didžiuosius

vandenis ir ten skelbia mano evangeliją, jos pilnatvę, ir liudija apie mano vardą.

5 Tegul jie palieka mano šventuosius Far Vesto mieste ateinančio balandžio dvidešimt šes-tą dieną mano namų statybos vietoje, – sako Viešpats.

6 Tegul mano tarnas Džonas Teiloras ir taip pat mano tarnas Džonas E. Peidžas, ir taip pat mano tarnas Vilfordas Vudru-fas, ir taip pat mano tarnas Vilardas Ričardas bus paskirti užimti tų atkritusiųjų vietas ir bus oficialiai informuoti apie jų paskyrimą.

119 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. liepos 8 d. kaip atsakymas į jo maldavimą: „O Viešpatie! Parodyk savo tarnui, kiek savo žmonių turto tu reikalauji dešimtinėi“ (History of the Church, 3:44). Iki šio apreiškimo dešimtinės įstatymas, kaip jį suprantame šiandien, nebuvo duotas Bažnyčiai. Dešimtinės terminas ką tik pacituotoje maldoje ir ankstesniuose apreiškimuose (DS 64:23; 85:3; 97:11) reiškė ne tik vieną dešimtąją, bet visas laisvos valios atnašas ar įnašus į Bažnyčios fondus. Anksčiau Viešpats buvo davęs Bažnyčiai pasišventimo įstatymą ir turto prievaizdavimą, kuriuos nariai (daugiausia vadovaujantys vyresnieji) priimdavo per sandorą, kuri turėjo būti nesi-baigianti. Kadangi daugelis negyveno pagal šią sandorą, Viešpats laikinai ją atšaukė ir vietoje jos visai Bažnyčiai davė dešimtinės įstatymą. Pranašas Viešpatį paklausė, kiek jų turto jis reikalauja šventiesiems tikslams. Atsakymas buvo šis apreiškimas.

1–5 Šventieji turi įmokėti savo perteklinį turtą ir tada kasmet duoti, kaip dešimtinę, vieną dešimtąją savo pajamų; 6–7 Tokia tvarka pašventins Sionės žemę.

Iš tiesų, taip sako Viešpats: „Aš reikalauju, kad visas jų „perteklinis turtas būtų atiduotas į mano Bažnyčios Sionėje vyskupo rankas,

118 1a ApD 1:13,
16–17, 22–26.
2a RR Maršas, Tomas B.

3a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

b RR Išverti.
119 1a DS 42:33–34, 55;
51:13; 82:17–19.

2 mano „namams statyti ir Sionės pamatams dėti, ir kunigystei, ir mano Bažnyčios prezidentūros skoloms.

3 Ir tai bus mano žmonių „dešimtinės mokėjimo pradžia.

4 Ir po to tie, kurie taip sumokėjo dešimtinę, kasmet mokės vieną dešimtąją savo pajamų; ir tai bus jiems nuolatinis įstatymas per amžius, mano šventos kunigystės labui, – sako Viešpats.

5 Iš tiesų sakau jums: bus taip, kad visi tie, kurie susirinks į „Sionės žemę, įmokės dešimti-

nę savo pertekliniu turtu ir laikysis šio įstatymo, arba jie nebus pripažinti verti gyventi tarp jų.

6 Ir aš sakau jums: jei mano žmonės nesilaikys šio įstatymo, kad laikytų jį šventu, ir šiuo įstatymu nepašventins „Sionės žemės man, kad joje būtų laikomasi mano nuostatų ir potvarkių, idant ji būtų švenčiausia, štai, iš tiesų sakau jums – ji nebus jums Sionės žemė.

7 Ir tai bus pavyzdys visiems Sionės „kuolams. Būtent taip. Amen.

120 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Far Veste, Misūrio valst., 1838 m. liepos 8 d. Jis apraiškia, kaip panaudoti apmokestinimu dešimtinę surinktą turtą, minėtą ankstesniame apraiškime, 119 skyriuje (History of the Church, 3:44).

Iš tiesų, taip sako Viešpats: Dabar atėjo laikas, kad „jį panaudotų taryba, sudaryta iš mano Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros ir vyskupo bei jo

tarybos, ir mano aukštosios tarybos; ir pagal mano paties balsą jiems, – sako Viešpats. Būtent taip. Amen.

121 SKYRIUS

Malda ir pranašystės, kurias užrašė pranašas Džozefas Smitas, kalėdamas Liberčio kalėjime, Misūrio valst., datuotos 1839 m. kovo 20 d. (History of the Church, 3:289–300). Pranašas ir keletas bendražygių keletą mėnesių išbuvo kalėjime. Jų pareiškimai ir prašymai, adresuoti atsakingiems pareigūnams ir teisėjams, neatnešė jiems išlaisvinimo.

1–6 Pranašas maldauja Viešpatį už kenčiančius šventuosius; 7–10 Viešpats kalba jam ramybę; 11–17 Prakeikiami visi tie, kurie melagingai apkaltina prasižengimu

Viešpaties žmones; 18–25 Jie neturės teisės į kunigystę ir bus pasmerkti; 26–32 Tiems, kurie narsiai ištveria, pažadėti šlovingi apraiškimai; 33–40 Kodėl daug

2a DS 115:8.

3a DS 64:23; Mal 3:8–12.
RR Dešimtinės, de-

šimtinės mokėjimas.

5a DS 57:2–3.
6a RR Sionė.

7a RR Kuolas.

120 1a T.y. dešimtinė
surinktą turtą.

pašauktų ir maža išrinktų; 41–46 Kunigystė turi būti naudojama tik teisiai.

O DIEVE, kur tu? Ir kurgi ta priedanga, dengianti tavo „slėptuvę“?

2 „Kaip ilgai tavo ranka bus sulaikyta, ir tavo akis, taip, tavo tyra akis, iš amžinųjų dangų stebės tavo žmonių ir tavo tarnų skriaudas, ir tavo ausį vers jų šauksmai?“

3 Taip, o Viešpatie, „kaip ilgai jie kentės šias skriaudas ir neteisėtas priespaudas, kol tavo širdis suminkštės jiems ir tavo vidų apims užuojauta jiems?“

4 O Viešpatie Dieve „Visagali, dangaus, žemės ir jūrų bei viso, kas juose sutvėrėjau, ir kuris kontroliuoji ir pajungi vėlnią bei tamsią ir tamsulišką Šeolo viešpatystę, – ištiesk savo ranką; teperveria tavo akis; tebūna nukelta tavo priedanga; tenebūna daugiau uždengta tavo ^bslėptuvė; tebūna atsukta tavo ausis; tebūna suminkštinta tavo širdis, ir tavo vidus apimtas užuojautos mums.

5 Teužsidega tavo pyktis prieš mūsų priešus; ir savo širdies įtūžyje savo kalavijū „atkeršyk už mus dėl mūsų skriaudų.

6 Atsimink savo kenčiančius šventuosius, o mūsų Dieve; ir tavo tarnai džiūgaus tavo vardu per amžius.

7 Mano sūnau, ramybė tavo

sielai; „pasipriešinimas tau ir suspaudimai truks tik trumpą akimirka;“

8 ir tada, jei gerai tai „ištersi, Dievas išaukštins tave aukštybėse; tu triumfuosi virš visų savo priešų.

9 Tavo „draugai tebestovi greta tavęs, ir jie vėl tave sveikins šiltoomis širdimis ir draugiškomis rankomis.

10 Tu dar nesi kaip „Jobas; tavo draugai nesiginčija su tavimi ir nekaltina tavęs prasižengimu, kaip jie kaltino Jobą.

11 O tie, kurie kaltina tave prasižengimu, jų viltis bus sužlugdyta ir jų ketinimai ištirps, kaip baltas „šerkšnas tirpsta prieš deginančius kylančios saulės spindulius.

12 Ir taip pat Dievas pajudino savo ranką ir užantspaudavo pakeisti „laikus ir laikotarpius, ir apakinti jų protus, kad jie nesuprastų jo nuostabių darbų; kad jis taip pat juos išbandytų ir sugautų juos pačius darant klaidą;

13 taip pat, kadangi jų širdys sugedę, ir tai, ką jie nori užtraukti kitiems ir ką mėgsta, kad kiti kentėtų, išiktų juos „pačius visa pilnatve;

14 idant jie taip pat būtų nuvilti ir jų viltys būtų iškirstos.

15 Ir po nedaugelio metų jie ir jų ainiai bus nušluoti iš po dangaus, – sako Dievas, – tad nė vieno iš jų nebeliks stovėti prie sienos.

121 1a Ps 13:2–3;

102:1–2.

2a Hab 1:2.

3a DS 109:49.

4a RR Visagalis.

b DS 123:6.

5a Lk 18:7–8.

7a RR Pasipriešinimas.

8a 1 Pet 2:19–23.

RR Išverti.

9a DS 122:3.

10a RR Jobas.

11a Iš 16:14.

12a Dan 2:21.

13a Pat 28:10; 1 Nef 14:3.

16 Prakeikti visi tie, kurie pakels kulną prieš mano „pateptuosius, – sako Viešpats, – ir šauks: Jie ^b nusidėjo, – kai šie nenusidėjo prieš mane, – sako Viešpats, – bet padarė tai, kas derėjo mano akyse, ir ką aš jiems įsakiau.

17 Bet tie, kurie šaukia: Prasižengimas, – daro tai, kadangi patys yra nuodėmės tarnai ir „nepaklusnumo vaikai.

18 Ir tie, kurie melagingai pri siekia prieš mano tarnus, kad atvestų juos į vergiją ir mirtį, –

19 vargas jiems; kadangi jie „užgavo mano mažuosius, jie bus atkirsti nuo mano namų ^bapeigų.

20 Jų „krepšys nebus pilnas, jų namai ir jų kluonai pražus, ir juos pačius niekins tie, kurie jiems pataikavo.

21 Jie neturės teisės į „kunigystę, nei jų ainija po jų iš kartos į kartą.

22 Ir jiems būtų „geriau, kad girnų akmuo būtų užkabintas jiems ant kaklo ir jie būtų paskandinti jūros gelmėje.

23 Vargas visiems tiems, kurie sukelia nepatogumus mano žmonėms ir išvaro juos, ir žudo, ir liudija prieš juos, – sako Pul kų Viešpats; angių „karta neišvengs pragaro pasmerkimo.

24 Štai, mano akys „mato ir žino visus jų darbus, ir aš turiu pasilaikęs greitą ^bteismą, savo laiku, visiems jiems;

25 nes kiekvienam žmogui yra skirtas „laikas, pagal tai, kokie bus jo ^bdarbai.

26 Dievas savo „šventąja Dvasia, taip, neapsakoma Šventosios Dvasios ^bdovana, duos jums „pažinimą, kuris nebuvo ap reikštas nuo pasaulio pradžios iki dabar;

27 kurio mūsų protėviai nekantriai laukė, kad bus apreikštas paskutiniais laikais, į kurių jų protus nukreipė angelai, kaip į palaikytą jų šlovės pilnatvei;

28 tai bus laikas, kada „nieko nebus sulaikyta, – ar būtų vienas Dievas ar daug ^bdievų – jie bus apreikšti.

29 Visi sostai ir viešpatystės, kunigaikštystės ir galios bus „apreikštos ir suteiktos visiems, kurie narsiai ištvėrė dėl Jėzaus Kristaus evangelijos.

30 Ir taip pat, jei bus nustatytos „ribos dangams ar jūroms, ar sausumai, ar saulei, mėnuliui, ar žvaigždėms, –

31 visi jų apsisukimai, visos paskirtos dienos, mėnesiai ir metai, ir visos jų dienų, mėnesių ir metų dienos, ir visos jų

16a 1 Sam 26:9;
Ps 105:15.
b 2 Nef 15:20;
Mor 7:14, 18.

17a Ef 5:6.

19a Mt 18:6.
RR Pažeisti, ižeisti,
sužeisti.

b RR Apeigos,
nuostatai.

20a Pak1st 28:15–20.

21a RR Kunigystė.

22a Mt 18:6; DS 54:5.

23a Mt 12:34.

24a RR Visažinis.

b Hel 8:25.

RR Teisti, teismas.

25a Job 7:1; DS 122:9.

b RR Darbai.

26a RR Dovana,
Šventosios Dvasios.

b Dan 2:20–22;

TT 1:9.

RR Apreiškimas.

c DS 8:2–3.

28a DS 42:61;

76:7–8; 98:12.

b Ps 82:1, 6;

Jn 10:34–36;

1 Kor 8:5–6;

DS 76:58; 132:20;

Abr 4:1; 5:1–2.

29a DS 101:32.

30a Job 26:7–14;

Ps 104:5–9;

ApD 17:26.

šlovės, įstatymai ir nustatyti laikai bus apreikšti laikų pilnatvės evangelijos „laikotarpio dienomis –

32 pagal tai, kas buvo paskirta visų kitų dievų Amžinojo „Dievo“ Taryboje prieš šio pasaulio buvimą, kad būtų palaikyta jo pabaigai ir galui, kai kiekvienas žmogus išžengs jo amžinojūn „akivaizdon ir jo nemirtingan“ atilsin.

33 Kiek ilgai tekantys vandenys gali likti netyri? Kokia galia sustabdys dangus? Lygiai taip galėtų žmogus ištiesti savo silpnutę ranką, kad sustabdytų Misūrio upę, tekančią savo nustatyta kryptimi, arba apgręžtų jos tėkmę, kaip sutrukdyti Visagaliui išlieti iš dangaus „žinojimą ant pastarųjų dienų šventųjų galvų.

34 Štai, yra daug „pašauktų, bet maža“ išrinktų. Ir kodėl gi jie neišrinkti?

35 Todėl, kad jų širdys tiek prisirišę prie šio „pasaulio dalykų ir jie tiek siekia žmonių „garbės, kad nesuvokia šios vienos pamokos, –

36 kad kunigystės „teisės neatšiejamai susijusios su dangaus „galionimis ir kad dangaus galios

negali būti nei kontroliuojamos, nei valdomos kitaip, kaip tik pagal „teisumo principus.

37 Kad jos gali būti mums suteiktos, tai tiesa; bet kai imame „dangstyti savo „nuodėmes arba tenkinti savo „išdidumą, savo tuščią garbėtrošką, arba taikyti kontrolę ar valdžią, ar prievartą žmonių vaikų sieloms bent kiek neteisčiai, štai, dangūs „atsitraukia; Viešpaties Dvasia nuliūdinta; o kai ji atsitraukusi, amen to žmogaus kunigystei, arba valdžiai.

38 Štai, kol tai suvoks, jis paliktas pats sau, „spyriotis prieš akstiną, „persekioti šventuosius ir kovoti prieš Dievą.

39 Mes iš liūdnos patirties žinome, kad tai „prigimtis ir polinkis beveik visų žmonių, – kai tik jie gaus truputį valdžios, kaip jie mano, jie tuoj pat pradės naudoti neteisų viešpatavimą.

40 Štai kodėl daug pašauktų, bet maža išrinktų.

41 Jokia galia ar įtaka negali, arba neturi, būti palaikoma kunigyste, kitaip kaip tik „įtikinimu, „didžiu kantrumu, gerumu, romumu ir neveidmainiška meile,

42 maloningumu ir tyru žino-

31a RR Evangelijos laikotarpis.

32a Pak1st 10:17.

b RR Pasitarimas danguje.

c RR Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangišskasis Tėvas.

d RR Atilsis, poilsis.

33a DS 128:19.

RR Pažinimas,

žinojimas.

34a Mt 20:16; 22:1–14; DS 95:5–6.

RR Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas.

b RR Išrinkti, išrinktieji.

35a RR Pasaulietiskumas.

b Mt 6:2; 2 Nef 26:29.

36a RR Kunigystė;

Įgaliojimas, valdžia.

b RR Galia.

c RR Teisus, teisumas.

37a Pat 28:13.

b RR Nuodėmė.

c RR Išdidumas.

d DS 1:33.

38a ApD 9:5.

b RR Persekioti, persekiojimas.

39a RR Prigimtinis žmogus.

41a 1 Pet 5:1–3.

b 2 Kor 6:4–6.

jimu, kurie didžiai išplečia sielą be ^aveidmainystės ir ^bklastos, –

43 tinkamu laiku, kai įkvepia Šventoji Dvasia, griežtai ^apapeikiant, o po to parodant dar didesnę ^bmeilę tam, kuri papeikė, kad jis nelaikytų tavęs savo priešų;

44 kad jis žinotų, jog tavo ištikimybė stipresnė už mirties raiščius.

45 Taip pat tavo vidus tegul būna pilnas tikrosios meilės visiems žmonėms bei tikėjimo na-

miškiams, ir tegul ^adorybė nepaliaujamai puošia tavo ^bmintis; tada tavo pasitikėjimas Dievo akivaizdoje augs; ir kunigystės doktrina leis ant tavo sielos kaip ^crasa iš dangaus.

46 ^aŠventoji Dvasia bus tavo nuolatinė bendražygė, ir tavo skeptras bus nekintantis teismo ir tiesos skeptras; ir tavo ^bviešpatavimas bus nesibaigiantis viešpatavimas, ir be priedartos jis plūs į tave per amžių amžius.

122 SKYRIUS

Viešpaties žodis pranašui Džozefui Smitui, kai šis kalėjo Liberčio kalėjime, Misūrio valst., 1839 m. kovo mėn. (History of the Church, 3:300–301).

1–4 *Žemės pakraščiai teirasis apie Džozefo Smito vardą; 5–7 Visi jo pavojai ir kančios suteiks jam patirties ir išeis į gera; 8–9 Žmogaus Sūnus nusileido žemiau viso to.*

ŽEMĖS pakraščiai teirasis apie tavo ^avardą, ir kvailiai tyčiosis iš tavęs, ir pragaras siautės prieš tave;

2 tuo tarpu tyraširdžiai ir išmintingi, ir kilnūs, ir dori nuolat ieškos ^apatarimo ir įgaliojimo, ir palaiminimų iš po tavo rankos.

3 Ir tavo žmonės niekada neatsigręš prieš tave dėl išdavikų liudijimo.

4 Ir tu būsi gerbiamas, nors jų įtaka įstums tave į bėdą bei už grotų ir sienų; ir tik trumpa ^aaki-

mirka, ir dėl tavo teismo tavo balsas tavo priešams bus baisesnis už įniršusį ^bliūtą; ir tavo Dievas stovės šalia tavęs per amžių amžius.

5 Jei esi pašauktas pereiti per suspaudimą; jei esi pavojuose tarp netikrų brolių; jei esi pavojuose tarp plėšikų; jei esi pavojuose sausumoje ar jūroje;

6 jei esi kaltinamas visokiais netikrais kaltinimais; jei tavo priešai puola tave; jeigu jie atplėšia tave nuo tavo tėvo ir motinos, ir brolių, ir seserų bendrijos; ir jei su ištrauktu kalviju tavo priešai atplėšia tave nuo tavo žmonos ir tavo vaikų krūtinės, ir jei tavo vyresnysis sūnus, nors jam tik šešeri, įsitvers

42a Jok 3:17.

^b RR Klasta.

43a RR Drausminti, drausminimas.

^b RR Tikroji meilė; RR Meilė.

45a RR Dorybė.

^b RR Mintys.

^c Pak[įst 32:1–2; DS 128:19.

46a RR Šventoji Dvasia.
^b Dan 7:13–14.

122 1a DžS–I 1:33.

2a RR Patarimas.

4a DS 121:7–8.

^b 3 Nef 20:16–21; 21:12.

tavo apdarų ir sakys: Mano tėve, mano tėve, kodėl tu negali likti su mumis? O mano tėve, ką tie žmonės darys tau? – ir jei tada jis bus kalaviju nustumtas nuo tavęs, ir tu būsi nutemptas į kalėjimą, ir tavo priešai slankios aplink tave kaip „vilkai avinėlio kraujo;

7 ir jei būsi įmestas į duobę ar į žmogžudžių rankas, ir tau bus paskelbtas mirties nuosprendis; jei būsi įmestas į „gelmę; jei sukiliusios bangos susitelks prieš tave; jei siautulingi vėjai atsigręš prieš tave; jei dangūs sutelks juodumą ir visos stichijos susi-

jungs pastoti kelią; ir, galiausiai, jei patys ^bpragaro nasrai plačiau išsižios tavęs praryti, žinok, mano sūnau, kad visa tai suteiks tau ^cpatirties ir išeis tau į gera.

8 Žmogaus „Sūnus ^bnusileido žemiau viso to. Argi tu didesnis už jį?

9 Todėl laikykis savo kelio, ir kunigystė ^aliks su tavimi; nes ^bribos jiems yra nustatytos, jie negali peržengti. Tavo ^cdienos yra žinomos, ir tavo metų nebus atskaičiuota mažiau; todėl ^anebijok to, ką gali padaryti žmogus, nes Dievas bus su tavimi per amžių amžius.

123 SKYRIUS

Šventųjų pareiga, susijusi su jų persekiotojais, kaip pateikė pranašas Džozefas Smitas, kalėdamas Liberčio kalėjime, Misūrio valst., 1839 m. kovo mėn. (History of the Church, 3:302–303).

1–6 Šventieji turi rinkti ir paskelbti savo kentėjimų bei persekiojimų aprašymą; 7–10 Ta pati dvasia, kuri įtvirtino klaidingus tikėjimo išpažinimus, veda ir prie šventųjų persekiojimo; 11–17 Vistik daugelis visose sektose priims tiesą.

IR dar, norėtume patarti jums lapsvarstyti, ar nederėtų visiems šventiesiems surinkti žinias apie visus faktus ir kentėjimus bei smurtą, kuriuos jiems užkrovė šios valstijos žmonės;

2 ir taip pat apie visą turta ir jų patirtų nuostolių – tiek morali-

nių bei asmeninių skriaudų, tiek ir nekilnojamo turto – dydį;

3 ir taip pat vardus visų asmenų, pridėjusių ranką prie jų spaudimų, kiek tik jie gali juos sužinoti ir išaiškinti.

4 Ir galbūt gali būti paskirtas komitetas šiems dalykams tirti ir paaiškinimams bei raštiškiems parodymams paimti; ir taip pat surinkti šmeižikiškus straipsnius, kurie paskleisti;

5 ir visus, kurie yra žurnaluose ir enciklopedijose, ir visas šmeižikiškas istorijas, kurios yra išleistos ir yra rašomos, ir kas

6a Lk 10:3.

7a Jon 2:4–7.

b 2 Sam 22:5–7;
DžS–I 1:15–16.

c 2 Kor 4:17;
Hbr 12:10–11;

2 Nef 2:11.

8a RR Žmogaus Sūnus.

b Hbr 2:9, 17–18;
DS 76:107; 88:6.

9a DS 90:3.
b ApD. 17:26.

c DS 121:25.

d Neh 4:8;

Ps 56:5; 118:6;
Pat 3:5–6; Iz 51:7;
Lk 12:4–5; 2 Nef 8:7;
DS 3:7; 98:14.

jas rašė, ir pateikti visą velnišką nedorybės bei niekšiškos ir žmogžudiškos prievartos, kurios buvo vartojamos prieš šiuos žmones, rinkinį,

6 kad ne tik galėtume paskelbti visam pasauliui, bet ir pateikti tai valdžios galvoms visomis jų tamsiomis ir pragariškoms spalvomis, kaip paskutinę pastangą, kurios iš mūsų reikalauja mūsų Dangiškasis Tėvas prieš tai, kai mes galėsime pilnai ir visiškai pareikšti teises į tą pažadą, kuris iškviė jį iš jo „slėptuvės; ir taip pat, kad visa tauta liktų be pateisinimo prieš tai, kai jis galės atsiųsti savo galingos rankos galią.

7 Tai yra būtina pareiga prieš Dievą, angelus, su kuriais būsime atvesti stovėti, ir taip pat prieš save, savo žmonas ir vaikus, kurie su liūdesiu, sielvartu ir nerimu buvo priversti nusilenkti po labiausiai smerktina žmogžudystės, tironijos ir priespaudos ranka, remiama, raginama ir palaikoma įtaka tos dvasios, kuri taip stipriai priknedijo melus paveldėjusių tėvų tikėjimo išpažinimus prieš vaikų širdžių ir pripildė pasaulį sąmyšio, ir augo vis stipryn ir stipryn, ir dabar yra pats pagrindinis viso sugedimo šaltinis, ir visa „žemė dejuoja po jos nedorybės svoriu.

8 Ji – geležinis „jungas, ji – stiprus raištis; ji – patys pragaro antrankiai, grandinės ir apkaustai bei geležiniai pančiai.

9 Todėl tai yra būtina mūsų pareiga ne tik prieš mūsų pačių žmonas ir vaikus, bet ir prieš našles bei našlaičius, kurių vyrai ir tėvai buvo „nužudyti po jos geležine ranka;

10 šių tamsių ir juodinančių darbų užtenka, kad priverstų patį pragarą drebėti ir stovėti apstulbusį ir išblyskusį, ir paties velnio rankas drebėti ir tirtėti.

11 Ir taip pat tai yra būtina mūsų pareiga prieš visą ateinančią kartą ir visus tyraširdžius –

12 nes žemėje tarp visų sektų, grupių ir religinių bendruomenių dar yra daug žmonių, kurie „apakinti žmonių klastingo gudravimo, kuriuo šie tykoja apgauti, ir kurie dar nepažįsta tiesos tik todėl, kad ^bnežino kur ją rasti, –

13 todėl, kad savo gyvenimus sunaudotume ir išėikvotume išnešdami į šviesą visus „paslėptus tamsos dalykus, kiek juos žinome, – ir jie tikrai apreikšti iš dangaus –

14 šios pareigos turi būti vykdomos su dideliu uolumu.

15 Niekas tenelaiko jų mažmožiais; nes ateityje yra daug kas, susijusio su šventaisiais, kas priklauso nuo šių dalykų.

16 Jūs žinote, broliai, kad audros metu didžiuliam laivui labai „naudinga visai nedidelė vairalazdė – tuo, kad jis palaikomas taip, kad galėtų darbuotis su vėju ir bangomis.

17 Todėl, švelniai mylimi bro-

123 6a DS 101:89;
121:1, 4.
7a Moz 7:48–49.
8a RR Jungas.

9a DS 98:13; 124:54.
12a Kol 2:8;
DS 76:75.
b 1 Nef 8:21–23.

13a 1 Kor 4:5.
16a Jok 3:4;
Al 37:6–7;
DS 64:33.

liai, “džiugiai darykime visa, kas mūsų galioje; ir tada galime stovėti ramūs, visiškai tikri, kad

pamatysime Dievo ^bišgelbėjimą ir kad jo ranka bus apreiškta.

124 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Navū, Ilinojaus valst., 1841 m. sausio 19 d. (History of the Church, 4:274–286). Dėl stiprėjančio persekiojimo ir valstybės pareigūnų neteisėtų procedūrų prieš šventuosius, šie buvo priversti palikti Misūrio valstiją. Misūrio valstijos gubernatoriaus Lilburno V. Bogso išleistas išnaikinimo įsakymas, datuotas 1838 m. spalio 27 d., nepaliko jiems jokio kito pasirinkimo (History of the Church, 3:175). 1841 metais, kada buvo duotas šis apraiškimas, šventieji buvo pastatę Navū miestą, užimantį buvusio Ilinojaus valstijos Komercio kaimo teritoriją, ir čia buvo įkurta Bažnyčios valdyba.

1–14 Džozefui Smitui įsakoma surašyti iškilmingą pareiškimą apie evangeliją Jungtinių Valstijų prezidentui, gubernatoriams ir visų tautų valdovams; 15–21 Hairumas Smitas, Deividas V. Petenas, Džozefas Smitas vyresnysis ir kiti gyvieji bei mirusieji palaiminami už jų dorumą ir geras savybes; 22–28 Šventiesiems įsakoma Navū mieste pastatyti atvykėlių priėmimo namus ir šventyklą; 29–36 Krikštai už mirusiuosius turi būti vykdomi šventyklose; 37–44 Viešpaties liaudis visada statė šventyklas šventoms apeigoms atlikti; 45–55 Dėl priešpaudos iš priešų pusės šventieji atleidžiami nuo šventyklos statymo Džeksono apygardoje; 56–83 Duodami nurodymai Navū Namų statybai; 84–96 Hairumas Smitas pašaukiamas būti patriarchu, printi raktus ir stovėti Oliverio Kauderio vietoje; 97–122 Viljamui Lo ir kitiems duodami patarimai dėl jų darbų; 123–145 Išvardinami visuo-

tiniai ir vietiniai pareigūnai kartu su jų pareigomis ir kvorumais.

Iš tiesų, taip sako Viešpats tau, Imano tarne Džozefai Smitai: aš labai patenkintas tavo atnaša ir išpažinimais; nes tam aš tave ir pakėliau, kad galėčiau parodyti savo išmintį per žemės ^asilpnuosius.

2 Tavo maldos man priimtinos; ir, atsakydamas į jas, sakau tau, kad dabar tu pašaukiamas nedelsiant surašyti iškilmingą pareiškimą apie mano evangeliją ir šį ^akuolą, kurį aš įsodinau, kad būtų Sionės kertinis akmuo, kuris bus išdailintas tarsi rūmų.

3 Šis pareiškimas bus paskelbtas visiems pasaulio ^akaraliams, keturiems jo kampams, gerbiama išrinktam prezidentui ir garbingiems tautos, kurioje gyvena, gubernatoriams bei visoms išsklaidytoms žemės tautoms.

4 Tegul jis bus parašytas ^aro-

17a DS 59:15.

b Iš 14:13.

124 1a 1 Kor 1:26–28;

DS 1:19; 35:13.

2a RR Kuolas.

3a Ps 119:46;

Mt 10:18;

DS 1:23.

4a RR Romus, romumas.

mumo dvasia ir Šventosios Dvasios galia, kuri bus tavyje, kai ją rašysi;

5 nes tau Šventąja Dvasia bus duota žinoti mano valią tiems karaliams ir vadovams, netgi kas ištiks juos ateityje.

6 Nes, štai, netrukus aš kreipsiuos į juos, kad atkreiptų dėmesį į Sionės šviesą ir šlovę, nes atėjo nustatytas laikas parodyti jai palankumą.

7 Kreipkis tad į juos garsiu pareiškimu ir savo liudijimu, – nebijodamas jų, nes jie yra kaip „žolė ir visa jų šlovė kaip jos žiedas, kuris netrukus nuvysta, – kad jie taip pat būtų palikti be pateisinimo,

8 ir kad aš galėčiau aplankyti juos aplankymo dieną, kai nuimsiu uždangą nuo savo veido, kad paskirčiau prispaudėjui vietą tarp veidmainių, kur dantų „griežimas, jeigu jie atmes mano tarnus ir mano liudijimą, kuri jiems apreiškiau.

9 Ir vėlgi, aš aplankysiu ir suminkštinsiu jų širdis, daugelio iš jų, jūsų labui, kad rastumėt malonę jų akyse, kad jie ateitų į tiesos „šviesą, ir kitataučiai – į Sionės išaukštinimą, arba iškėlimą.

10 Nes greitai ateina mano aplankymo diena, „valandą, kurią nesitikite; ir kurgi bus mano žmonių saugumas bei prieglobstis tiems, kurie bus išlikę iš jų?

11 Pabuskite, o žemės karaliai! Ateikit, o ateikit su savo auksu ir savo sidabru į pagalbą mano žmonėms, į Sionės dukrų namus.

12 Ir dar, iš tiesų sakau tau: tegul mano tarnas Robertas B. Tompsonas padeda tau surašyti šį pareiškimą, nes aš labai patenkintas juo ir tuo, kad jis būtų su tavimi;

13 tegul tad jis išiklauso į tavo patarimą, ir aš palaiminsiu jį daugybe palaiminimų; tegul nuo šiol jis bus visame kame ištikimas ir patikimas, ir jis bus didis mano akyse;

14 bet tegul jis prisimena, kad iš jo rankų aš pareikalausiu jo „prievaizdavimo.

15 Ir dar, iš tiesų sakau tau: palaimintas mano tarnas „Hairumas Smitas; nes aš, Viešpats, myliu jį už jo širdies ^bdorumą ir dėl to, kad jis myli tai, kas teisinga priešais mane, – sako Viešpats.

16 Dar, tegul mano tarnas Džonas C. Benetas padeda tau tavo darbe siunčiant mano žodį žemės karaliams ir žmonėms ir suspaudimo valandą stovi šalia tavęs, būtent tavęs, mano tarne Džozefai Smitai; ir, jeigu jis priims „patarimą, jo atlygis neprapuls.

17 Ir dėl savo meilės jis bus didis, nes jeigu jis tai darys, jis bus mano, – sako Viešpats. Aš mačiau darbą, kurią jis padarė, kurią aš priimu, jeigu jis ir toliau

7a Ps 103:15–16;

Iz 40:6–8;

1 Pet 1:24–25.

8a Mt 8:12; Al 40:13;

DS 101:91; 112:24.

9a Iz 60:1–4.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

10a Mt 24:44;

DžS–M 1:48.

14a RR Prievaizdas, prievaizdavimas.

15a RR Smitas, Hairumas.

^b RR Dora, durumas.

16a RR Patarimas.

tai darys, ir karūnuosiu jį palaiminimais ir didele šlove.

18 Ir dar, sakau tau, kad tai yra mano valia, kad mano tarnas Laimanas Vaitas toliau pamokslautų vardan Sionės, romumo dvasioje, išpažindamas mane priešais pasaulį; ir aš nešiu jį lyg ant „erelio sparnų; ir jis pelnys šlovę ir pagarbą sau pačiam ir mano vardui;

19 kad jam baigus savo darbą, aš galėčiau priimti jį pas save, taip kaip priėmiau savo tarną ^aDeividą Peteną, kuris šiuo metu su manimi, ir taip pat mano tarną ^bEdvardą Partridžą, ir taip pat mano senąjį tarną ^cDžozefą Smitą vyresnįjį, kuris sėdi su ^dAbraomu, jo dešinėje, ir palaimintas bei šventas jis yra, nes jis mano.

20 Ir dar, iš tiesų, sakau tau: mano tarnas Džordžas Mileris yra be ^aklastos; juo galima pasitikėti dėl jo širdies dorumo; ir dėl meilės, kurią jis puoselėja mano liudijimui, aš, Viešpats, myliu jį.

21 Todėl sakau tau: aš užantspauduoju ant jo galvos ^avyskupystės pareigybę kaip savo tarnui Edvardui Partridžiui, kad jis priimtų mano namų pašventimus, kad suteiktų palaiminimus ant mano liaudies vargšų galvų, – sako Viešpats. Niekas teneniekina mano tarno Džordžo, nes jis pagerbs mane.

22 Tegul mano tarnas Džordžas ir mano tarnas Laimanas, ir mano tarnas Džonas Snaideris, ir kiti pastato ^anamus mano vardui, tokius, kokius jiems parodys mano tarnas Džozefas, toje vietoje, kurią jis jiems taip pat parodys.

23 Ir tai bus tarsi svečių namai, namai, kad atvykėliai galėtų atvykti iš toli apsistoti juose; todėl tegul tai būna geri namai, verti visokeriopo priėmimo, idant išvargęs ^akeliautojas galėtų rasti sveikatą ir saugumą, apmąstydamas Viešpaties žodį ir ^bkertinį akmenį, kurį paskyriau Sionei.

24 Šie namai bus sveikas būstas, jeigu jie bus pastatyti mano vardui ir jei valdytojas, kuris bus paskirtas jiems, neleis jokiai nešvarumui suteršti jų. Jie bus šventi, arba Viešpats, jūsų Dievas, negyvens juose.

25 Ir dar, iš tiesų sakau tau: tegul visi mano šventieji atvyksta iš tolybių.

26 Ir siųskite greitus pasiuntinius, taip, išrinktus pasiuntinius, ir sakykite jiems: ateikite, su visu savo auksu ir savo sidabru, ir savo brangiais akmenimis, ir su visomis savo vertingomis senienomis, ir su visais, kurie turi pažinimą apie vertingas senienas; kurie nori ateiti, tegul ateina; ir atgabenkite buksmedį ir eglę, ir pušį kartu su visokia brangia žemės mediena;

18a Iš 19:4; Iz 40:31.

19a DS 124:130.

RR Patenas,

Deividas V.

^b RR Partridžas,

Edvardas.

^c RR Smitas vyresn.,

Džozefas.

^d DS 137:5.

20a RR Klasta.

21a DS 41:9.

RR Vyskupas.

22a DS 124:56–60.

23a Paklšt 31:12;

Mt 25:35, 38.

^b DS 124:2.

27 ir su geležimi, su variu ir su skaistvariu, ir su cinku, ir su savo visomis žemės brangenybėmis; ir pastatykite ^anamus mano vardui, kad juose ^bgyventų Aukščiausiasis.

28 Nes žemėje neatsirado vietos, kur jis galėtų ateiti ir ^asugražinti tai, kas jums buvo prarasta, arba ką jis paėmė, būtent kunigystės pilnatvę.

29 Nes žemėje nėra ^akrikštyklos, kad jie, mano šventieji, galėtų būti ^bkrikštijami už tuos, kurie mirę, –

30 nes ši apeiga priklauso mano namams ir kitur negali būti priimtina man, nebent jūsų skurdo dienomis, kada jūs nepajėgūs pastatyti man namų.

31 Bet aš įsakau jums, visi mano šventieji, ^apastatyti man namus; ir aš duodu jums pakankamai laiko pastatyti man namus; ir tuo laiku jūsų krikštai bus man priimtini.

32 Bet štai, pasibaigus šiam paskirtam laikui, jūsų krikštai už savo mirusiuosius nebebus priimtini man; ir jei pasibaigus paskirtam laikui, jūs to nedarysite, jūs būsite atmesti kaip bažnyčia, su savo mirusiaisiais, – sako Viešpats jūsų Dievas.

33 Nes iš tiesų sakau jums, kad

po to, kai turėjote pakankamai laiko pastatyti man namus, kuriems priklauso krikštijimosi už mirusiuosius apeiga, kuriems ji ir buvo įsteigta dar prieš pasaulio įkūrimą, jūsų krikštai už mirusiuosius negali būti priimtini man;

34 nes juose suteikiami šventosios kunigystės ^araktai, kad galėtumėte gauti garbę ir šlovę.

35 Ir po to laiko jūsų krikštai už mirusiuosius, atliekami išsklaidytųjų, nebepriimtini man, – sako Viešpats.

36 Nes yra paskirta, kad Sionėje ir jos kuoluose, ir Jeruzalėje – tose vietose, kurias aš paskyriau ^aprieglobsčiui, – bus vietos jūsų krikštams už savo mirusiuosius.

37 Ir dar, iš tiesų sakau jums: kaipgi jūsų ^aapiplovimai bus priimtini man, jei darysite juos ne namuose, kuriuos pastatėte mano vardui?

38 Nes tam aš įsakiau Mozei, kad jis pastatytų ^aPalapinę, kad jie nešiotųsi ją tyruose, ir kad pastatytų ^bnamus pažadėtoje žemėje, kad galėtų būti apreikštos tos apeigos, kurios buvo paslėptos dar prieš pasaulio buvimą.

39 Todėl iš tiesų sakau jums, kad jūsų ^apatepimai ir jūsų apiplovimai, ir jūsų ^bkrikštai už

27a DS 109:5.
RR Šventykla,
Viešpaties namai.
^b Iš 25:8;
DS 97:15–17.
28a RR Sugražinimas,
evangelijos.
29a DS 128:13.
^b 1 Kor 15:29;
DS 127:6; 138:33.
RR Krikštas,

krikštyti – Krikštas
už mirusiuosius;
Išgelbėjimas
mirusiesiems.
31a DS 97:10.
34a DS 110:14–16.
RR Kunigystės raktai.
36a Iz 4:5–6.
37a RR Nuplauti,
nuplautas,
apiplovimai.

38a Iš 25:1–9; 33:7.
RR Palapinė
(Padangtė,
Tabernakulis).
^b RR Šventykla,
Viešpaties namai.
39a Iš 29:7.
RR Patepti.
^b RR Apeigos,
nuostatai –
Vikarinės apeigos.

mirusiuosius, ir jūsų „iškilmingi susirinkimai, ir jūsų paminėjimai dėl jūsų „aukų, kurias aukojo Levio sūnūs, ir dėl jūsų apreiškimų jūsų „švenčiausiose vietose, kuriais gaunate pokalbius, ir jūsų nuostatai, ir potvarkiai dėl Sionės apreiškimų ir įkūrimo pradžios, ir dėl visų jos piliečių šlovės, garbės ir apdovanojimo, suteikiami apeiga mano šventų namų, kuriuos mano žmonėms visada įsakyta statyti mano šventam vardui.

40 Ir iš tiesų sakau jums: tegul šie namai bus pastatyti mano vardui, kad juose galėčiau apreiškinti savo apeigas savo žmonėms;

41 nes teikiuosi „apreikšti savo bažnyčiai tai, kas buvo laikoma ^bpaslėpta dar prieš pasaulio įkūrimą, tai, kas susiję su laikų „pilnatvės evangelijos laikotarpiu.

42 Ir aš „parodysiu savo tarnui Džozefui visa, kas susiję su šiais namais ir jų kunigyste, ir vieta, kurioje jie bus pastatyti.

43 Ir jūs pastatysite juos toje vietoje, kur manėte statyti, nes tai yra ta vieta, kurią aš jums išrinkau, kad juos statytumėt.

44 Jei dirbsite visa savo galia, aš pašventinsiu tą vietą, tad ji bus „šventa.

45 Ir jei mano žmonės išsiklausys į mano balsą ir į balsą mano „tarnų, kuriuos aš paskyriau vesti mano žmones, štai, iš tiesų

sakau jums: jie nebus pajudinti iš savo vietos.

46 Bet jeigu jie neišsiklausys į mano balsą, nei į šių mano paskirtų vyrų balsą, jie nebus palaiminti, nes jie teršia mano šventą žemę ir mano šventas apeigas, ir įstatus, ir mano šventus žodžius, kuriuos jiems duodu.

47 Ir bus taip, kad jei pastatysite namus mano vardui ir nedarysite to, ką aš sakau, aš nevykdysiu „priesaikos, kurią duodu jums, nei nevykdysiu pažadų, kurių laukiate iš mano rankų, – sako Viešpats.

48 Nes „vietoje palaiminimų jūs savo darbais užsitraukiate prakeiksmus, rūstybę, pasipiktinimą ir teismus ant savo galvų, savo kvailystėmis ir visomis savo bjaurystėmis, kurias darote priešais mane, – sako Viešpats.

49 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, jog, kai aš duodu įsakymą bet kuriam iš žmonių sūnų padaryti darbą mano vardui ir tie žmonių sūnūs eina visomis savo išgalėmis ir viskuo, ką turi, vykdyti tą darbą ir nenustoja „stropumo, o jų priešai užpuola juos ir trukdo jiems įvykdyti tą darbą, štai, man tinka ^bnebereikalauti to darbo iš tų žmonių sūnų rankų, bet priimti jų atnašas.

50 O nedorybę ir mano šventų įstatymų bei įsakymų pažeidi-

39c DS 88:117.

d DS 13:1; 84:31;
128:24;

DžS–I 1:69.

e Ez 41:4;

DS 45:32; 87:8; 101:22.

41a TT 1:9.

b DS 121:26–32.

c Ef 1:9–10;

DS 27:13; 112:30.

42a DS 95:14–17.

44a RR Šventas.

45a DS 1:38.

RR Pranašas.

47a RR Priesaika.

48a Pakĭst 28:15.

49a RR Stropumas.

b DS 56:4; 137:9.

nėjimą aš “siūsiu ant galvų tų, kurie trukdė mano darbui, iki trečiosios ir ketvirtosios ^bkartos, tol, kol jie “neatgailauja ir nekenčia manęs, – sako Viešpats Dievas.

51 Todėl, dėl šios priežasties, aš priėmiau atnašas tų, kuriems įsakiau pastatyti miestą ir “namus mano vardui ^bDžeksono apygardoje, Misūrio valstijoje, ir kuriems sutrukdė jų priešai, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

52 Aš atsakysiu “teismu, rūstybe ir pasipiktinimu, kauksmu ir kančia bei dantų griežimu ant jų galvų iki trečiosios ir ketvirtosios kartos tol, kol jie neatgailauja ir nekenčia manęs, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

53 Ir tai aš duodu jums kaip pavyzdį, jums paguosti dėl visų tų, kuriems buvo įsakyta daryti darbą ir kuriems buvo trukdoma jų priešų rankomis ir priespauda, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

54 Nes aš esu Viešpats, jūsų Dievas, ir išgelbėsiu visus tuos iš jūsų brolių, kurie buvo “tyraširdžiai ir buvo ^bnužudyti Misūrio žemėje, – sako Viešpats.

55 Ir dar, iš tiesų sakau jums: aš vėl įsakau jums statyti “namus mano vardui, būtent šitoje vietoje, kad galėtumėte ^bįrodyti man, jog esate ištikimi visame, ką tik jums įsakau, kad galėčiau jus

palaiminti ir karūnuoti garbe, nemirtingumu ir amžinuoju gyvenimu.

56 Ir dabar sakau jums dėl savo svečių “namų, kuriuos jums įsakiau pastatyti atvykėliams apsisototi: tegul jie bus pastatyti mano vardui ir tegul jie bus pavadinti mano vardu, ir tegul mano tarnas Džozefas ir jo namai turės vietą juose, iš kartos į kartą.

57 Nes šį patepimą aš uždėjau jam ant galvos, kad jo palaiminimas taip pat būtų uždėtas ant jo ainijos galvos po jo.

58 Ir kaip aš sakiau “Abraomui dėl žemės giminių, lygiai taip sakau savo tarnui Džozefui: per tave ir tavo ^bsėklą bus palaimintos žemės giminės.

59 Todėl tegul mano tarnas Džozefas ir jo sėkla po jo turi vietą tuose namuose iš kartos į kartą per amžių amžius, – sako Viešpats.

60 Ir tegul šie namai bus pavadinti Navū Namais; ir tegul jie bus maloni buveinė žmogui ir poilsio vieta pavargusiam keliautojui, kad jis galėtų apmąstyti Sionės šlovę ir šio jos kertinio akmens šlovę;

61 kad jis taip pat galėtų gauti patarimą iš tų, kuriuos aš pasykyčiau būti tarsi žymiais “augalais ir tarsi ^bsargybiniais ant jos sienų.

50a Mzj 12:1.
b Paklšt 5:9;
 DS 98:46–47.
c RR Atgailauti, atgaila.
 51a DS 115:11.
b RR Džeksono
 apygarda, Misūrio
 valst. (JAV).

52a DS 121:11–23.
 54a RR Tyras, tyrumas.
b DS 98:13; 103:27–28.
 55a DS 127:4.
b Abr 3:25.
 56a DS 124:22–24.
 58a Pr 12:3; 22:18;
 Abr 2:11.

RR Abraomas.
b DS 110:12.
 RR Abraomo
 sandora.
 61a Iz 61:3; Ez 34:29.
b RR Saugoti, sargas,
 sargybinis.

62 Štai, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Džordžas Mileris ir mano tarnas Laimanas Vaitas, ir mano tarnas Džonas Snaideris, ir mano tarnas Piteris Hazas susiorganizuoja ir paskiria vieną iš jų būti jų kvorumo tam namui statyti prezidentu.

63 Ir jie sudarys įstatus, kuriais vadovaudamiesi jie priimtų pajus to namo statybai.

64 Ir jie neims mažiau kaip penkiasdešimt dolerių kaip mažiausią to namo pajų, ir jiems bus leidžiama priimti penkiolika tūkstančių dolerių iš bet kurio žmogaus kaip to namo pajų.

65 Bet jiems nebus leidžiama priimti daugiau kaip penkiolika tūkstančių dolerių pajaus iš bet kurio žmogaus.

66 Ir jiems nebus leidžiama priimti mažiau kaip penkiasdešimt dolerių kaip mažiausią to namo pajų iš bet kurio žmogaus.

67 Ir jiems nebus leidžiama priimti bet kokią žmogų kaip to namo pajininką, jeigu jis neįmokės savo pajaus jiems į rankas, tuo metu, kai gauna pajų.

68 Ir proporcingai pajaus, kurį jis sumoka jiems į rankas, dydžiui jis gaus to namo pajų; bet jeigu nieko neįmoka jiems į rankas, jis negaus jokio to namo pajaus.

69 Ir jei kažkas įmoka pajų jiems į rankas, tai bus to namo pajus dėl jo paties ir jo palikuonių po jo iš kartos į kartą, tol, kol jis ir jo paveldėtojai laikys tą pajų ir neparduos arba neparduos to pajaus iš savo rankų

laisva valia ir veiksmu, – jei norite vykdyti mano valią, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

70 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei mano tarnas Džordžas Mileris ir mano tarnas Laimanas Vaitas, ir mano tarnas Džonas Snaideris, ir mano tarnas Piteris Hazas gaus į rankas kokią nors pajų, pinigais ar turtu, per ką jie gaus realią piniginę vertę, jie nepanaudos jokios to pajaus dalies jokiam kitam tikslui, kaip tik tam namui.

71 Ir jeigu jie panaudos bent kokią to pajaus dalį bet kur kitur, išskyrus tą namą, be pajininko sutikimo ir neatmokės keturgubai už tą dalį, kurią jie panaudojo bet kur kitur, išskyrus tą namą, jie bus prakeikti ir pajudinti iš savo vietos, – sako Viešpats Dievas; nes aš, Viešpats, esu Dievas ir negaliu būti “išjuoktas nė viename iš šių dalykų.

72 Iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Džozefas įmoka pajų jiems į rankas to namo statybai, kaip jam atrodo tinkama; bet mano tarnas Džozefas negali įmokėti didesnio kaip penkiolika tūkstančių dolerių to namo pajaus, nei mažesnio kaip penkiasdešimt dolerių; ir bet kuris kitas negali, – sako Viešpats.

73 Ir taip pat yra kiti, norintys sužinoti mano valią jiems, nes jie paprašė to iš mano rankų.

74 Todėl sakau jums dėl savo tarno Vinsono Knaito: jeigu jis nori vykdyti mano valią, tegul įneša pajų į tą namą dėl savęs ir

savo palikuonių po savęs iš kartos į kartą.

75 Ir tegul jis pakelia savo balsą ilgai ir garsiai tarp žmonių, „gindamas vargšų ir beturčių bylą; ir tegul neatlyžta ir neleidžia savo širdžiai nusilpti; ir aš ^bpriimsiu jo atnašas, nes jos nebus man kaip Kaino atnašos, nes jis bus mano, – sako Viešpats.

76 Tedžiūgauja jo šeima ir tenukreipia savo širdis nuo suspaudimo; nes aš jį išsirinkau ir patepiau, ir jis bus gerbiamas savo namuose, nes aš atleisiu visas jo nuodėmes, – sako Viešpats. Amen.

77 Iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Hairumas įneša pajų į tą namą kaip jam atrodo tinkama, dėl savęs ir savo palikuonių po savęs iš kartos į kartą.

78 Tegul mano tarnas Aizekas Galandas įneša pajų į tą namą; nes aš, Viešpats, myliu jį už tą darbą, kurį jis padarė, ir atleisiu visas jo nuodėmes; todėl tegul jis bus iš kartos į kartą prisimenameš dėl to namo pajaus.

79 Tebūna tarp jūsų paskirtas mano tarnas Aizekas Galandas, ir tegul mano tarnas Viljamas Marksas jį išventina bei palaimina eiti su mano tarnu Hairumu atlikti darbo, kurį jiems nurodys mano tarnas Džozefas, ir jie bus didžiai palaiminti.

80 Tegul mano tarnas Viljamas Marksas įmoka pajų į tą namą, kaip jam atrodo tinkama, dėl savęs ir savo palikuonių iš kartos į kartą.

81 Tegul mano tarnas Henris G. Šervudas įmoka pajų į tą namą, kaip jam atrodo tinkama, dėl savęs ir savo sėklos po jo iš kartos į kartą.

82 Tegul mano tarnas Viljamas La įmoka pajų į tą namą, dėl savęs ir savo sėklos po jo iš kartos į kartą.

83 Jeigu jis nori vykdyti mano valią, tegul jis neima savo šeimos į rytines žemes, būtent į Kirtlandą; tačiau aš, Viešpats, pastatysiu Kirtlandą, bet aš, Viešpats, turiu paruošęs rykštę jo gyventojams.

84 O kas dėl mano tarno Almono Babito, – yra daug kas, kuo aš nepatenkintas; štai, jis siekia įtvirtinti savo patarimą vietoj mano paskirto patarimo, būtent mano Bažnyčios Prezidentūros patarimo; ir pastatė „auksinį veršį, kad mano žmonės garbintų.

85 Tegul iš čia „neišvyksta nė vienas žmogus, kuris čia atvyko, siekdamas vykdyti mano įsakymus.

86 Jeigu jie čia gyvena, tegul gyvena man; ir jeigu jie miršta, tegul miršta man; nes jie čia „pasiilsės nuo viso savo triūso ir tęs toliau savo darbus.

87 Todėl tegul mano tarnas Viljamas sudeda savo viltis į mane ir liaujasi baimintis dėl savo šeimos dėl žemės nesveikumo. Jei mane „mylite, laikykitės mano įsakymų; ir žemės nesveikumas ^bpasitarnaus jūsų šlovei.

75a Pat 31:9.

^b Pr 4:4–5; Moz 5:18–28.

84a Iš 32:2–4.

85a Lk 9:62.

86a Apr 14:13.

RR Rojus; Atilsis,

poilsis.

87a Jn 14:15.

^b DS 121:8; 122:7.

88 Tegul mano tarnas Viljamas vyksta ir skelbia mano nesibai-giančią evangeliją garsiu balsu ir su didžiu džiaugsmu, kai bus įkvėptas mano "Dvasios, Vorso-vos gyventojams ir taip pat Karteidžo gyventojams, ir taip pat Burlingtono gyventojams, ir taip pat Madisono gyventojams ir kantriai bei stropiai laukia tolimesnių nurodymų mano vi-suotinėje konferencijoje, – sako Viešpats.

89 Jeigu jis nori vykdyti mano valią, tegul jis nuo šiol išiklauso į mano tarno Džozefo patarimą ir savo pelnu paremia vargšų "reikalą, ir išleidžia mano švento žodžio ^bnaują vertimą žemės gyventojams.

90 Ir jeigu jis tai darys, aš "palaiminsiu jį daugybe palai-minimų, tad jis nebus paliktas ir jo sėklai neteks ^belgetauti duonos.

91 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Viljamas bus paskirtas, iššventintas ir pateptas patarėju mano tarnui Džozefui vietoje mano tarno Hairumo, kad mano tarnas Hairumas galėtų užimti kunigystės ir "patri-archo pareigybę, kurią jam pas-kyrė jo tėvas, per palaiminimą ir taip pat pagal teisę;

92 idant nuo šiol jis turėtų

"patriarchalinių palaiminimų ant visų mano žmonių galvų raktus, 93 kad tas, kurį tik jis palai-mins, būtų palaimintas, ir kurį tik jis "prakeiks, būtų prakeik-tas; kad ką tik jis ^bsuriš žemėje, būtų surišta danguje; ir ką tik jis atriš žemėje, būtų atrišta danguje.

94 Ir nuo šiol aš paskiriu jam, kad jis būtų pranašas, "regėtojas ir apreiškėjas mano bažnyčiai, kaip ir mano tarnas Džozefas;

95 idant jis taip pat sutartinai veiktų su mano tarnu Džozefu; ir kad priimtų patarimą iš mano tarno Džozefo, kuris parodys jam "raktus, kuriais jis galėtų prašyti ir gauti, ir būti apvainikuotas tuo pačiu palaiminimu ir šlove, ir garbe, ir kunigyste, ir kunigystės dovanomis, ku-rios kartą buvo uždėtos ant to, kuris buvo mano tarnas ^bOlive-ris Kauderis;

96 idant mano tarnas Hairu-mas liudytų apie tai, ką aš jam rodysiu, kad jo vardas būtų pa-garbiai prisimenamas iš kartos į kartą per amžių amžius.

97 Tegul mano tarnas Viljamas La taip pat priima raktus, kuriais jis galėtų prašyti ir gauti palai-minimus; tegul jis bus "nuolan-kus prieš mane ir be ^bklastos, ir jis gaus mano Dvasią, būtent

88a RR Dievas,
Dievybė – Dievas
Šventoji Dvasia.

89a DS 78:3.
b T.y. Biblijos Džozefo
Smito vertimą.

90a RR Laiminti,
palaimintas,
palaiminimas.
b Ps 37:25.

91a DS 107:39–40.
RR Patriarchas,
patriarchalinis.

92a RR Patriarchalinis
palaiminimas.

93a DS 132:45–47.
b Mt 16:19.
RR Užantspauduoti,
užantspaudavimas.

94a DS 107:91–92.

RR Regėtojas.
95a DS 6:28.

b RR Kauderis,
Oliveris.

97a RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.
b RR Klasta.

“Guodėją, kuri apreikš jam tiesą apie viską ir reikiamą valandą duos jam, ką jis sakys.

98 Ir jį lydės šie “ženklai – jis ^bgydys ligonius, jis išvarinės velnius ir bus išgelbėtas nuo tų, kurie užduotų jam mirtinų nuodų;

99 ir jis bus vedamas keliais, kur “nuodinga gyvatė negali įkirsti jam į kulną, ir savo minčių ^bvaizduote jis pakils tarsi ant erelių sparnų.

100 O jei aš panorėsiu, kad jis prikeltų mirusius, tegul jis nesulaiko savo balso.

101 Todėl tegul mano tarnas Viljamas garsiai šaukia ir nesitausoja, džiaugsmingai ir džiūgaudamas, ir su osanomis tam, kuris sėdi soste per amžių amžius, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

102 Štai, sakau jums: aš turiu atsidėjęs misiją savo tarnui Viljamui ir savo tarnui Hairumui, ir vien tik jiems; ir tegul mano tarnas Džozefas pasilieka namuose, nes jis reikalingas. Kas liko parodysiu jums vėliau. Būtent taip. Amen.

103 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei mano tarnas “Sidnis nori tarnauti man ir būti patarėjas mano tarnui Džozefui, tegul jis keliasi ir ateina, ir stovi savo pašaukimo pareigybėje, ir nusižemina prieš mane.

104 Ir jeigu jis atnašaus man priimtina atnašą ir išpažinimus

ir pasiliks su mano žmonėmis, štai, aš, Viešpats, jūsų Dievas, išgydysiu jį, tad jis bus išgydytas; ir jis vėl pakels savo balsą kalnuose ir bus “kalbėtojas priešais mano veidą.

105 Tegul jis ateina ir apgyvendina savo šeimą mano tarno Džozefo kaimynystėje.

106 Ir visuose savo keliavimuose tegul jis pakelia savo balsą lyg trimito garsą ir įspėja žemės gyventojus bėgti nuo ateinančios rūstybės.

107 Tegul jis padeda mano tarnui Džozefui ir taip pat tegul mano tarnas Viljamas La padeda mano tarnui Džozefui surašyti iškilmingą “pareiškimą žemės karaliams, kaip sakiau jums anksčiau.

108 Jei mano tarnas Sidnis nori vykdyti mano valią, teneperkelia jis savo šeimos į “rytines žemes, bet tegul pakeičia jų būstą taip, kaip aš pasakiau.

109 Štai, tai nėra mano valia, kad jis stengtųsi surasti saugumą ir prieglobstį už miesto, kurį jums paskyriau, būtent “Navū miesto, ribų.

110 Iš tiesų sakau jums, būtent dabar: jeigu jis įsiklausys į mano balsą, jam viskas bus gerai. Būtent taip. Amen.

111 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Amosas Deivisas įmoka pajų į rankas tų, kuriuos aš paskyriau pastatyti

97c RR Guodėjas.

98a Mk 16:17–18.

RR Dovanos, Dvasios.

^b RR Išgydyti, išgydymai.

99a DS 84:71–73.

^b Iš 19:4;

Iz 40:31.

103a RR Rigdonas, Sidnis.

104a Iš 4:14–16;

2 Nef 3:17–18;

DS 100:9–11.

107a DS 124:2–4.

108a DS 124:82–83.

109a RR Navū, Iliinojaus valst. (JAV).

svečių namus, būtent Navū Namus.

112 Tegul jis tai padaro, jei nori turėti dalį tame; ir tegul įsiklauso į mano tarno Džozefo patarimą, ir darbuojasi savo paties rankomis, kad pelnytų žmonių pasitikėjimą.

113 Ir kai jis įrodys esąs ištikimas visame, kas bus patikėta jo priežiūrai, taip, būtent nedaugelyje dalykų, jis bus pastatytas „valdyti daugelį;

114 tegul tad jis „nusižemina, kad galėtų būti išaukštintas. Būtent taip. Amen.

115 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei mano tarnas Robertas D. Fosteris nori paklusti mano balsui, tegul jis pastato namą mano tarnui Džozefui, pagal sutartį, kurią jis sudarė su juo, pagal tai, kiek jam laikas nuo laiko bus atviros durys.

116 Ir tegul jis atgailauja dėl visų savo kvailyščių ir apsirengia „tikrąja meile; ir liaujasi daryti pikta, ir atideda į šalį visas savo atžagarias kalbas;

117 ir taip pat įmoka pajų į Navū Namų kvorumo rankas dėl savęs ir dėl savo palikuonių po savęs iš kartos į kartą;

118 ir įsiklauso į patarimą mano tarnų Džozefo ir Hairumo, ir Viljamo La, ir įgaliotinių, kuriuos aš pašaukiau padėti Sionės pamatus; ir viskas jam bus gerai per amžių amžius. Būtent taip. Amen.

119 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul nė vienas žmogus nemoka pajaus Navū Namų kvorumui, jeigu jis netiki Mormono Knyga ir apreiškimais, kuriuos daviau jums, – sako Viešpats, jūsų Dievas;

120 nes tai, kas yra „daugiau ar mažiau už tai, ateina iš pikto ir bus aplankyta prakeiksmiais, o ne palaiminimais, – sako Viešpats, jūsų Dievas. Būtent taip. Amen.

121 Ir dar, iš tiesų sakau jums: tegul Navū Namų kvorumas gauna teisingą piniginių atlyginimą už visus savo darbus, kuriuos jie vykdo statydami Navū Namus; ir tegul jų atlyginimai, kalbant apie jų dydį, bus pagal jų tarpusavio susitarimą.

122 Ir tegul kiekvienas žmogus, kuris moka pajų, neša atitinkamą jų atlyginimų dalį, jei tai būtina, jiems pragyventi, – sako Viešpats; kitaip, jų darbai bus jiems užskaityti kaip to namo pajus. Būtent taip. Amen.

123 Iš tiesų sakau jums: dabar aš pristatau jums „pareigūnus, priklausančius mano kunigystei, idant turėtumėte jos ^braktus, būtent kunigystės, kuri yra pagal ^cMelchizedeko tvarką, kuri yra pagal mano Viengimio Sūnaus tvarką.

124 Pirma, aš duodu jums Hairumą Smitą būti jums „patriarchu, kad turėtų mano bažnyčios ^bužantspaudavimo palaimi-

113a Mt 25:14–30.

114a Mt 23:12; DS 101:42.

116a Kol 3:14.

RR Tikroji meilė.

120a Mt 5:37; DS 98:7.

123a RR Pareigybė, pareigūnas.

b RR Kunigystės raktai.

c RR Melchizedeko kunigystė.

124a RR Patriarchas, patriarchalinis.

b RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

nimus, būtent ‘pažado Šventąją Dvasią, kuria esate ‘užant-spauduojami išpirkimo dienai, idant nepultumėte, nepaisant pagundos ‘valandos, kuri gali jus ištikti.

125 Aš duodu jums savo tarną Džozefą, kad būtų visos mano bažnyčios pirmininkaujantis vyresnysis, kad būtų vertėjas, apreiškėjas, ‘regėtojas ir pranašas.

126 Aš duodu jam patarėjais savo tarną Sidnį Rigdoną ir savo tarną Viljamą La, kad jie sudarytų kvorumą ir Pirmąją Prezidentūrą, kad gautų ‘apreiškimus visai bažnyčiai.

127 Aš duodu jums savo tarną ‘Brigamą Jangą, kad būtų Dvylikos keliaujančios tarybos prezidentas;

128 šie ‘Dvylika turi raktus atidaryti mano karalystės įgaliojimą keturiuose žemės kampuose ir po to ^bsiųsti mano žodį kiekvienam kūrinui.

129 Jie yra: Hiberis Č. Kimbolas, Parlis P. Pratas, Orsonas Pratas, Orsonas Haidas, Viljamas Smitas, Džonas Teiloras, Džonas E. Peidžas, Vilfordas Vudrufas, Vilaradas Ričardas, Džordžas A. Smitas;

130 ‘Deividą Peteną aš ^bpasiėmiau pas save; štai, niekas iš jo nepaima jo kunigystės; bet iš tiesų sakau jums: kitas gali būti paskirtas į tą pašaukimą.

131 Ir dar, sakau jums: aš duodu

jums ‘aukštąją tarybą, kaip Sionės kertinį akmenį, –

132 būtent: Samuelį Bentą, Henri G. Šervudą, Džordžą V. Harisą, Čarlzą C. Ričą, Tomą Groverį, Njuelą Knaitą, Deividą Dortą, Danbarą Vilsoną – Symorą Brunsoną aš pasiėmiau pas save; niekas nepaima jo kunigystės, bet gali būti paskirtas kitas į tą pačią kunigystę vietoje jo; ir iš tiesų sakau jums: tegul mano tarnas Aaronas Džonsonas bus iššventintas į šį pašaukimą vietoje jo – taip pat Deividą Fulmerį, Alfėjų Katlerį, Viljamą Hantingtoną.

133 Ir dar, aš duodu jums Doną C. Smitą, kad būtų aukštųjų kunigų kvorumo prezidentas;

134 ši apeiga įvesta suteikti teises tiems, kurie bus paskirti plačiai pasklidusių įvairių ‘kuolų sėsliaisiais prezidentais, arba tarnais.

135 Ir jie, jeigu taip nuspręs, gali taip pat keliauti, bet jie greičiau iššventinti sėsliaisiais prezidentais; tai jų pašaukimo pareigybė, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

136 Aš duodu jam Amasą Lai-maną ir Nojų Pakardą kaip patarėjus, kad jie pirmininkautų mano bažnyčios aukštųjų kunigų kvorumui, – sako Viešpats.

137 Ir dar, sakau jums: aš duodu jums Džoną A. Hikšą, Samuelį Viljamsą ir Džesį Beikerį;

124c DS 76:53; 88:3–4.
RR Pažado Šventoji Dvasia.
d Ef 4:30.
e Apr 3:10.
125a DS 21:1.

RR Regėtojas.
126a DS 90:4–5.
127a RR Jangas, Brigamas.
128a RR Apaštalas.
b Mk 16:15.

130a RR Patenas, Deividas V.
b DS 124:19.
131a RR Aukštoji taryba.
134a RR Kuolas.

ši kunigystė turi pirmininkauti “vyresniųjų kvorumui, kuris įsteigtas sėslesiems tarnams; nors jie gali keliauti, vis dėlto jie yra išventinti sėsliaisiais tarnais mano bažnyčiai, – sako Viešpats.

138 Ir dar, aš duodu jums Džozefą Jangą, Džoząją Baterfilą, Danielį Mailžą, Henri Herimą, Zerą Pulsiferį, Levį Henkoją, Džeimsą Fosterį, kad pirmininkautų “Septyniasdešimties kvorumui;

139 šis kvorumas įsteigtas vyresniesiems, keliaujantiems liudyti apie mano vardą visame pasaulyje, kur tik keliaujanti aukštoji taryba, mano apaštalai, juos pasiųs paruošti kelią priešais mano veidą.

140 Skirtumas tarp šio kvoromo ir vyresniųjų kvoromo yra tas, kad vienas turi nuolat keliauti, o kitas turi laikas nuo laiko pirmininkauti bažnyčioms; šito pareiga – laikas nuo laiko pirmininkauti, o anas neįpareigotas pirmininkauti, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

141 Ir dar, sakau jums: aš duodu

jums Vinsoną Knaitą, Samuelį H. Smitą ir Šadrachą Raundį, jeigu jis tai priims, kad pirmininkautų vyskupijai; pažinimas apie minėtą “vyskupiją duotas jums ^bDoktrinos ir Sandorų knygoje.

142 Ir dar, sakau jums: aš duodu jums Samuelį Rolfą ir jo patarėjus kunigams, ir mokytojų prezidentą ir jo patarėjus, ir taip pat diakonų prezidentą bei jo patarėjus, ir taip pat kuolo prezidentą bei jo patarėjus.

143 Paminėtas pareigybes ir jų raktus aš jums daviau pagalbai ir valdymui, tarnystės darbui ir mano šventųjų “tobulinimui.

144 Ir aš jums duodu įsakymą, kad užpildytumėt visas šias pareigybes ir “pritartumėte tiems vardams, kuriuos paminėjau, arba, priešingai, jiems nepritartumėte mano visuotinėje konferencijoje;

145 ir kad visoms šioms pareigybėms paruoštumėt kambarius mano namuose, kai juos statysite mano vardui, – sako Viešpats, jūsų Dievas. Būtent taip. Amen.

125 SKYRIUS

Apieškinimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Navū, Ilinojaus valst., 1841 m. kovo mėn. dėl šventųjų Ajovos Teritorijoje (History of the Church, 4:311–312).

1–4 Šventieji turi statyti miestus ir rinktis į Sionės kuolus.

KOKIA Viešpaties valia dėl šventųjų Ajovos Teritorijoje?

137a DS 107:11–12, 89–90.

RR Vyresnysis;
Kvorumas.

138a RR Septyniasdešim-

ties narys.

141a DS 68:14; 107:15.

b RR Doktrina ir
Sandoros.

143a Ef 4:11–14.

144a DS 26:2.

RR Bendras
sutikimas.

2 Iš tiesų, taip sako Viešpats: Sakau jums, jeigu tie, kurie "vadiną save mano vardu ir siekia būti mano šventieji, jeigu jie nori vykdyti mano valią ir laikytis mano įsakymų jiems, tegul jie renkasi į tas vietas, kurias jiems paskirsiu per savo tarną Džozefą, ir stato miestus mano vardu, kad būtų pasiruošę tam, kas laikoma ateičiai.

3 Tegul žemėje, esančioje prie-

šais Navū miestą, jie pastato miestą mano vardu, ir tegul jis bus pavadintas "Zarahemlos vardu.

4 Ir tegul visi tie, kurie ateina iš rytų ir vakarų, ir šiaurės, ir pietų, kurie nori jame gyventi, pasiima savo paveldą jame, taip pat kaip ir "Nešvilio mieste arba Navū mieste ir visuose ^bkuoluose, kuriuos aš paskyriau, – sako Viešpats.

126 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Brigamo Jango namuose Navū, Iliojaus valst., 1841 m. liepos 9 d. (History of the Church, 4:382). Tuo metu Brigamas Jangas buvo Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas.

1–3 Brigamas Jangas pagiriamas už jo darbus ir ateityje atleidžiamas nuo kelionių svetur.

BRANGUS ir labai mylimas broli, "Brigamai Jangai, iš tiesų taip tau sako Viešpats: Mano tarne Brigamai, iš tavo rankos daugiau nebereikalaujama palikti savo šeimą, kaip

anksčiau, nes tavo atnaša priimtina man.

2 Aš pamačiau tavo "triūsą ir pastangas keliavimuose dėl mano vardo.

3 Todėl aš tau įsakau, kad mano žodį į kitas šalis siųstum ir ypatingai rūpintumeisi savo "šeima, nuo šiol visada ir per amžius. Amen.

127 SKYRIUS

Pranašo Džozefo Smito laiškas pastarųjų dienų šventiesiems Navū mieste, Iliojaus valst., kuriame išdėstyti nurodymai dėl krikšto už mirusiuosius, datuotas Navū, 1842 m. rugsėjo 1 d. (History of the Church, 5:142–144).

1–4 Džozefas Smitas džiaugiasi persekiojimais ir priespauda; 5–12 Turi būti vedami krikštų už mirusiuosius aprašai.

KADANGI Viešpats apreiškė man, kad mano priešai tiek Misūrio, tiek ir šitoje valstijoje vėl persekioja mane; ir kadangi

125 2a RR Jėzus Kristus – Jėzaus Kristaus vardo priėmimas.
3a RR Zarahemla.

4a T.y. Nešvilio miesto Ly apygardoje, Ajovos valst.
b RR Kuolas.
126 1a RR Jangas,

Brigamas.
2a RR Darbai.
3a RR Šeima.

jie mane persekioja be „priežasties ir iš jų pusės nėra nė menkiausio šešėlio ar atspalvio teisingumo, arba teisės, imtis teisiųjų veikslių prieš mane; ir kadangi jų pretenzijos pagrįstos juodžiausiu melu, aš pamaniau, kad man būtų tikslinga ir išmintinga trumpam palikti šią vietą dėl savo paties ir šių žmonių saugumo. Norėčiau pasakyti visiems, su kuriais turiu reikalų, kad savo reikalus aš palikau įgaliotiniams ir raštininkams, kurie atliks visus reikalus greitai ir deramai ir pasirūpins, kad tinkamu metu visos mano skolos būtų apmokėtos, perleidžiant turtą ar kitaip, kaip pareikalaus konkretus atvejis ar leis aplinkybės. Kai sužinosiu, kad audra visiškai išsikvėpė, vėl sugrįšiu pas jus.

2 O kas dėl „pavojų, per kuriuos esu pašauktas pereiti, jie man atrodo tik nereikšmingas dalykas, kadangi žmogaus ^bpavydas ir rūstybė buvo mano įprasta dalia visas mano gyvenimo dienas; ir to priežastis būtų neaiški, jeigu ne tai, kad aš buvau ^cpaskirtas prieš pasaulio įkūrimą kažkokiam geram ar blogam tikslui, kaip jūs tai pasirinksite pavadinti. Spręskite patys. Dievas žino visa tai, ar jis geras ar blogas. Bet, kaip ten bebūtų, aš papratęs plaukioti

giliame vandenyje. Visa tai man tapo antrąja prigimtimi; ir aš linkęs kaip Paulius džiaugtis ^apriespauda; nes iki šios dienos mano tėvų Dievas išgelbėjo mane iš jų visų ir gelbės toliau; nes štai, aš triumfuosiu virš visų savo priešų, nes Viešpats Dievas tai pasakė.

3 Todėl visi šventieji tedžiūgauja ir būna nepaprastai linksmi; nes Izraelio ^aDievas yra jų Dievas ir jis atseikės teisingą atlygį kaip atpildą ant visų prispaudėjų galvų.

4 Ir dar, iš tiesų taip sako Viešpats: Tegul mano ^ašventyklos darbas ir visi darbai, kuriuos jums paskyriau, bus tęsiami ir nesustos; ir tegul jūsų ^bstropumas ir ištvermė, ir kantrybė, ir jūsų darbai bus padvigubinti, ir jūs jokių būdu neprarasite savo atlygio, – sako Pulką Viešpats. Ir jeigu jie jus ^cpersekioja, tai taip jie persekiojo ir pranašus bei teisius vyrus, buvusius prieš jus. Už visa tai yra atlygis danguje.

5 Ir dar, duodu jums žodį dėl ^akrikšto už jūsų ^bmirusiuosius.

6 Iš tiesų taip sako Viešpats jums dėl jūsų mirusiųjų: Kai kas nors iš jūsų ^akrikštijasi už savo mirusiuosius, tegul ten būna ^bregistratorius, ir tegul jūsų krikštus jis mato savo akimis; tegul jis girdi savo ausimis,

127 1a Job 2:3;
Mt 5:10–12;
1 Pet 2:20–23.

2a Ps 23:1–6.

RR Persekioti,
persekiuojimas.

b RR Pavydėti, pavydas.

c RR Išankstinis

išventinimas.

d 2 Kor 6:4–5.

3a 3 Nef 11:12–14.

RR Pasipriešinimas.

4a DS 124:55.

b RR Stropumas.

c RR Persekioti,

persekiuojimas.

5a RR Krikštas,
krikštyti – Krikštas
už mirusiuosius.

b RR Išgelbėjimas
mirusiesiems.

6a 1 Kor 15:29;

DS 128:13, 18.

b DS 128:2–4, 7.

kad galėtų tikrai paliudyti, – sako Viešpats;

7 kad apie visa, ką užrašote, būtų „užrašyta ir danguje; kad visa, ką tik ^bsurišate žemėje, būtų surišta danguje; kad visa, ką tik atrišate žemėje, būtų atrišta ir danguje;

8 nes aš netrukus „sugrąžinsiu žemėn daug ką, kas susiję su ^bkunigyste, – sako Pulką Viešpats.

9 Ir dar, tegul visi „užrašai būna vedami tvarkingai, kad būtų sudėti į mano šventosios šventyklos archyvus, idant būtų prisimenami iš kartos į kartą, – sako Pulką Viešpats.

10 Aš noriu pasakyti visiems šventiesiems, kad nepaprastai troškau kitą šabą pasisakyti

jiems iš sakyklos apie krikštą už mirusiuosius. Bet kadangi tai padaryti – ne mano galioje, tai aš laikas nuo laiko parašysiu Viešpaties žodį apie tai, kaip ir apie daugelį kitų dalykų, ir nušiusiu tai jums paštu.

11 Dabar, šiuokart, dėl laiko stokos aš baigiu savo laišką; nes priešas nesnaudžia ir, kaip sakė Gelbėtojas, ateina šio pasaulio „kunigaikštis, bet manyje jis nieko neturi.

12 Štai, aš meldžiu Dievą, kad visi jūs būtumėte išgelbėti. Ir aš pasirašau kaip jūsų tarnas Viešpatyje, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios pranašas ir „regėtojas.

DŽOZEFAS SMITAS

128 SKYRIUS

Pranašo Džozefo Smito laiškas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai, kuriame pateikti tolimesni nurodymai dėl krikšto už mirusiuosius, datuotas Navū, Ilinojaus valst., 1842 m. rugsėjo 6 d. (History of the Church, 5:148–153).

1–5 Vietiniai ir visuotiniai registatoriai privalo patvirtinti krikšto už mirusįjį faktą; 6–9 Jų aprašai yra surišantys ir užrašomi žemėje bei danguje; 10–14 Krikštykla yra kapo atvaizdas; 15–17 Elija sugrąžino krikšto už mirusiuosius galią; 18–21 Yra sugrąžinti visų praėjusių evangelijos laikotarpių raktai, galios ir įgaliojimai; 22–25 Gerosios ir šlo-

vingosios naujienos skelbiamos gyviesiems ir mirusiesiems.

KAIP sakiau jums savo laiške, prieš išvykdamas iš savo namų, kad laikas nuo laiko jums parašysiu ir suteiksiu žinių apie daugelį dalykų, dabar vėl rašau „krikšto už mirusiuosius tema, kadangi ši tema, regis, užvaldė

7a RR Knyga, gyvenimo.
b RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.
8a RR Sugrąžinimas, evangelijos.

b RR Melchizedeko kunigystė.
9a DS 128:24.
11a Jn 14:30;
DžSV, Jn 14:30.
RR Velnias.

12a DS 124:125.
RR Regėtojas.
128 1a RR Krikštas, krikštyti – Krikštas už mirusiuosius.

mano protą ir stipriausiai veikia mano jausmus nuo tada, kai esu persekiojamas savo priešų.

2 Aš parašiau jums keletą apreiškimo žodžių dėl registratoriaus. Aš turėjau keletą papildomų minčių šiuo klausimu, kurias dabar patvirtinu. Tai yra, mano ankstesniame laiške buvo pareikšta, jog turi būti „registratorius, kuris turi matyti savo akimis ir taip pat girdėti savo ausimis, idant galėtų padaryti teisingą įrašą priešais Viešpatį.

3 Dabar, kalbant šiuo klausimu, būtų labai sudėtinga vienam registratoriui kiekvieną kartą dalyvauti ir viską atlikti. Tam išvengti, kiekvienoje miesto apylinkėje galima paskirti registratorių, gerai mokanti tiksliai protokoluoti; ir tegul jis labai smulkiai ir tiksliai aprašo visus įvykius, patvirtindamas savo apraše, kad jis matė savo akimis ir girdėjo savo ausimis, pateikdamas datą ir vardus ir taip toliau bei viso įvykio istoriją; išvardindamas taip pat kurienes nors tris dalyvaujančius asmenis, jei būtų dalyvaujančių, kurie galėtų bet kada, kai juos paklaus, patvirtinti tai, idant dviejų ar trijų „liudininkų burna būtų patvirtintas kiekvienas žodis.

4 Tada, tegul būna visuotinis registratorius, kuriam galima įteikti šiuos kitus aprašus, pridėdant pažymėjimus su anų parašais po jais, patvirtinančius, kad jų sudarytas aprašas yra tikras. Tada visuotinis bažny-

čios registratorius gali įdėti aprašą į visuotinę bažnyčios knygą su pažymėjimais ir visais pridėtais liudijimais, su savo paties teiginiu, kad jis tikrai tiki, jog ankstesni teiginiai ir aprašai yra tikri, remdamasis savo žiniomis apie tų vyrų charakterį bendrai ir bažnyčios paskyrimą. Ir kada tai padaryta visuotinėje bažnyčios knygoje, aprašas bus tiek pat šventas ir atitinkantis apeigą, tarsi jis pats būtų matęs savo akimis ir girdėjęs savo ausimis, ir padaręs jos aprašą visuotinėje bažnyčios knygoje.

5 Jūs galite pamanyti, kad ši tvarka labai smulkmeniška; bet leiskite jums pasakyti, jog tai yra tik Dievo valios vykdymas, laikantis apeigos ir pasiruošimo, kuriuos Viešpats paskyrė ir paruošė prieš pasaulio įkūrimą „išgelbėti mirusiuosius, kurie mirs be^b pažinimo apie evangeliją.

6 Ir be to, noriu, kad prisimintumėt, jog Jonas Apreiškėjas svarstė tą pačią temą, susijusią su mirusiais, pareikšdamas, kaip užrašyta Apr 20:12: *Ir aš mačiau mirusiuosius, mažus ir didelius, stovinčius priešais Dievą; ir knygos buvo atverstos; ir buvo atversta dar viena knyga, kuri yra gyvenimo knyga; ir mirusieji buvo teisiami pagal tai, kas buvo užrašyta tose knygoje, pagal jų darbus.*

7 Šioje citatoje jūs pastebėsite, kad buvo atverstos knygos; ir buvo atversta dar viena knyga, kuri yra gyvenimo „knyga; bet mirusieji buvo teisiami pagal tai,

2a DS 127:6.
3a RR Liudytojas.
5a RR Išgelbėjimas

mirusiesiems.
b 1 Pet 4:6.
7a Apr 20:12;

DS 127:6–7.
RR Knyga, gyvenimo.

kas buvo užrašyta tose knygoose, pagal jų darbus; taigi, minėtosios knygos turi būti knygos, kuriose aprašyti jų darbai, ir nurodo į žemėje vestus ^baprašymus. Ir knyga, kuri buvo gyvenimo knyga, yra užrašai vedami danguje; šis principas tiksliai sutinka su doktrina, kuri jums įsakyta apreiškime, esančiame laiške, kurį parašiau jums prieš išvykdamas iš savo namų – kad apie visa, ką užrašote, būtų užrašyta danguje.

8 Dabar, Jėzaus Kristaus apreiškimu, šios apeigos esmė glūdi kunigystės ^agalioje, kuri leidžia, kad, ką tik jūs ^bsurišite žemėje, būtų surišta danguje; ir ką tik jūs atrišite žemėje, būtų atrišta danguje. Arba, kitais žodžiais, pažiūrėjus į vertimą iš kitos pusės, ką tik užrašote žemėje, bus užrašyta danguje, ir ko tik neužrašote žemėje, bus neužrašyta danguje; nes iš knygų jūsų mirusieji bus teisiami, pagal savo pačių darbus – arba patys dalyvavę ^capeigose savo *propria persona*, arba per savo įgaliotinius, pagal apeigą, kurią prieš pasaulio įkūrimą Dievas paruošė jų ^dišgelbėjimui, pagal užrašus, kuriuos jie vedė apie savo mirusiuosius.

9 Kai kuriems tai, apie ką kalbame, gali atrodyti labai drąši doktrina – galia, kuri užrašo,

arba suriša žemėje ir suriša danguje. Tačiau visais pasaulio amžiais, kada tik Viešpats duodavo tikru apreiškimu kunigystės evangelijos ^alaikotarpį bet kuriam žmogui ar bet kuriai žmonių grupei, visada būdavo duodama ir ši galia. Todėl viskas, ką tik tie vyrai darė, būdami ^bigalioti, Viešpaties vardu, ir darė tai nuoširdžiai ir ištikiškai, ir vedė deramą ir patikimą prašymą apie tai, tai tapdavo įstatymu žemėje ir danguje ir pagal didžiojo ^cJehovos įsakus negalėdavo būti panaikinta. Tai yra patikimas žodis. Kas gali to klausytis?

10 Ir dar, pavyzdžiui, Mt 16:18, 19: *Ir aš tau sakau, kad tu esi Petras, ir ant šitos uolos aš pastatysiu savo bažnyčią; ir pragaro vartai jos nenugalės. Ir duosiu tau dangaus karalystės raktus: ir ką tik suriši žemėje, bus surišta danguje; ir ką tik atriši žemėje, bus atrišta danguje.*

11 Dabar viso reikalo svarbi ir didi paslaptis ir visos mūsų nagrinėjamos temos *summum bonum* glūdi šventos kunigystės galių gavime. Tam, kuriam duoti šie ^araktai, visai nesunku sužinoti faktus, susijusius su žmonių vaikų ^bišgelbėjimu, tiek mirusiųjų, tiek ir gyvųjų.

12 Čia glūdi ^ašlovė ir ^bgarbė, ir ^cnemirtingumas, ir amžinasis gyvenimas – apeigoje krikštijant

7b DS 21:1.

8a RR Galia; Kunigystė.

b RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

c RR Apeigos, nuostatai.

d RR Išgelbėjimas

mirusiesiems.

9a RR Evangelijos laikotarpis.

b RR Įgaliojimas, valdžia.

c RR Jehova.

11a RR Kunigystės

raktai.

b RR Išgelbėjimas.

12a RR Šlovė.

b RR Gerbti.

c RR Nemirtingas, nemirtingumas.

vandeniui: būti ^apanardintam jame atvaizduoti panašumą į mirusiuosius, idant vienas principas galėtų sutikti su kitu; būti panardintam vandenyje ir išeiti iš vandens yra panašumas į mirusiųjų prisikėlimą, kai šie išeina iš savo kapų; todėl ši apeiga buvo įsteigta suformuoti ryšį su krikšto už mirusiuosius apeiga, dėl panašumo su mirusiais.

13 Todėl ^akrikštykla buvo įsteigta kaip kapo ^batvaizdas, ir buvo įsakyta, kad ji būtų žemiau vietos, kur papratę rinktis gyvieji, kad pavaizduotų gyvuosius ir mirusiuosius ir kad visi dalykai turėtų panašumą ir sutiktų vienas su kitu – kad tai, kas žemiška, atitiktų tai, kas dangiška, kaip Paulius pareiškė 1 Kor 15:46, 47 ir 48:

14 *Tačiau pirma buvo ne dvasinis, bet prigimtinis; o paskui dvasinis. Pirmasis žmogus yra iš žemės, žemiškasis; antrasis žmogus yra Viešpaties iš dangaus. Koks yra žemiškasis, tokie ir žemiškieji; ir koks yra dangiškasis, tokie ir dangiškieji.* Kokie yra su jūsų mirusiais susiję teisingai sudaryti užrašai žemėje, tokie yra ir užrašai danguje. Todėl tai yra ^aužantspauduojanti ir surišanti galia, ir, viena to žodžio prasme, karalystės ^braktai, kurie sudaro ^cpažinimo raktą.

15 Ir dabar, mano švelniai mylimi broliai ir seserys, leiskite

man užtikrinti jus, kad tai yra principai, susiję su mirusiais ir gyvaisiais, kurių negalima lengvabūdiškai praleisti, kalbant apie mūsų išgelbėjimą. Nes jų ^aišgelbėjimas yra būtinas ir svarbus mūsų išgelbėjimui, kaip Paulius sako dėl mūsų tėvų: jie be mūsų negali būti padaryti ^btobuli, nei mes negalime be savo mirusiųjų būti padaryti tobuli.

16 Ir dabar, kalbant apie krikštą už mirusiuosius, aš pateiksiu jums kitą Pauliaus citatą – 1 Kor 15:29: *Antra vertus, ką darys tie, kurie krikštijami už mirusiuosius, jei mirusieji iš viso neprisikelia? Kam gi jie krikštijami už mirusiuosius?*

17 Ir dar, ryšium su šia citata, aš pateiksiu jums citatą vieno iš pranašų, kuris savo akį buvo nukreipęs į kunigystės ^asugražinimą, į šloves, kurios bus apreikštos paskutinėmis dienomis, ir ypatingai į šią šlovingiausią iš visų temų, priklausančią nesibaigiančiai evangelijai, būtent į krikštą už mirusiuosius; nes Malachijas paskutiniame skyriuje, 23–24 eilutėse sako: *Štai, prieš ateinant didžiai ir baisiai Viešpaties dienai aš siųsiu jums pranašą ^bEliją. Ir jis atgretės tėvų širdį į vaikus ir vaikų širdį į jų tėvus, kad neateičiau ir neištikčiau žemės praeiksmu.*

18 Galėjau pateikti ^aaiškesnį

12d RR Krikštas, krikštyti – Krikštas panardinant.

13a DS 124:29.

^b RR Simbolizmas.

14a RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

^b RR Kunigystės raktai.

^c DžSV, Lk 11:53.

15a RR Išgelbėjimas mirusiesiems.

^b Hbr 11:40.

RR Tobulas.

17a RR Sugražinimas,

evangelijos.

^b 3 Nef 25:5–6;

DS 2:1–3; 110:13–16.

RR Elija.

18a DžS–I 1:36–39.

jos vertimą, bet ji pakankamai aiški dabartiniam mano tikslui, kurio siekiu. Šiuo atveju pakanka žinoti, kad žemė bus ištikta prakeiksmu, jei nebus vienokios ar kitokios jungiančios ^bgrandies tarp tėvų ir vaikų, viena ar kita tema. Ir štai, kokia gi toji tema? Tai ^ckrikštas už mirusiuosius. Nes mes be jų negalime būti padaryti tobuli; nė jie be mūsų negali būti padaryti tobuli. Ir nei jie, nei mes negalime būti padaryti tobuli be tų, kurie taip pat mirė evangelijoje; nes įvedant laikų pilnatvės evangelijos ^dlaikotarpi, kuris dabar pradamas įvesti, yra būtina, kad vyktų ir būtų apreikštas visuotinis, visiškas ir tobulas suvienijimas bei sujungimas daiktan evangelijos laikotarpių ir raktų, ir galių, ir šlovių, nuo Adomo dienų net iki dabartinio laiko. Ir ne tik tai, bet ir tai, kas niekada nebuvo apreikšta nuo pasaulio ^eįkūrimo, bet buvo laikoma paslėpta nuo išmintingųjų ir protingųjų, bus apreikšta ^fvaikeliams ir žindomiems kūdikiams šiame laikų pilnatvės evangelijos laikotarpyje.

19 Dabar, ką gi mes girdime evangelijoje, kurią gavome? Džiugesio balsą! Gailestingumo

iš dangaus balsą; ir ^a“tiesos iš žemės balsą; gerąją naujieną mirusiesiems; džiugesio balsą gyviesiems ir mirusiesiems; didžiai džiaugsmingą ^bgerąją naujieną. Kokios gražios kalnuose ^ckojos tų, kurie neša gerąją naujieną apie gėrį ir kurie sako Sionai: Štai, tavo Dievas viešpatauja! Dievo pažinimas nusileis ant jų tarsi Karmelio ^drasos!

20 Ir dar, ką gi mes girdime? Gerąją naujieną iš ^a“Kumoros! ^bMoronį, angelą iš dangaus, skelbiantį pranašų išsipildymą – kad bus apreikšta ^cknyga. Viešpaties balsą Senekos apygardos ^dFajeto tyruose, skelbiantį, kad trys liudytojai ^eliudys apie knygą! Balsą ^fMykolo ant Saskuehenos krantų, atpažinusio velnią, kai šis pasirodė kaip ^gšviesos angelas! ^hPetro, Jokūbo ir Jono balsą tyruose tarp Saskuehenos apygardos Harmonio ir Brūmo apygardos Kolzvilio, ant Saskuehenos upės, skelbiančius save kaip turinčius karalystės ir laikų pilnatvės evangelijos laikotarpio ⁱraktus!

21 Ir dar, Dievo balsą senojo ^a“tėvo Vitmerio kambaryje, Senekos apygardos Fajete, ir skirtingais laikais ir įvairiose vietose per visas šios Pastarųjų Dienų

18b RR Genealogija; Apeigos, nuostatai – Vikarinės apeigos.
c DS 124:28–30; 127:6–7.
d RR Evangelijos laikotarpis.
e DS 35:18.
f Mt 11:25; Lk 10:21; Al 32:23.
19a Ps 85:11–12.
b Lk 2:10.

c Iz 52:7–10; Mzj 15:13–18; 3 Nef 20:40.
d PakĮst 32:2; DS 121:45.
20a DžS–I 1:51–52.
RR Kumoros kalva.
b RR Moronis, Mormono sūnus.
c Iz 29:4, 11–14; 2 Nef 27:6–29.
RR Mormono Knyga.

d RR Fajetas, Niujorko valst. (JAV).
e DS 17:1–3.
f DS 27:11.
RR Adomas.
g 2 Kor 11:14.
h DS 27:12.
i RR Kunigystės raktai.
21a T.y. Piterio Vitmerio vyr.

Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios keliones ir suspaudimus! Ir arkangelo Mykolo balsą; ^bGabrieliaus bei ^cRafaelio balsą, ir balsą įvairių ^dangelų, nuo Mykolo, arba ^eAdomo, iki dabartinio laiko – visus skelbiančius savo evangelijos ^flaikotarpį, savo teises, savo raktus, savo garbes, savo didybę ir šlovę, ir savo kunigystės galią; duodančius eilutę po eilutės, ^gpriesaką po priesako; čia truputį ir ten truputį, teikiančius mums paguodą per skelbimą to, kas turi ateiti, sutvirtinančius mūsų ^hviltį!

22 Broliai, argi mes neisime pirmyn tokiam svarbiame reikale? Eikime pirmyn, o ne atgal. Drašos, broliai; ir pirmyn, pirmyn į pergalę! Tedžiūgauja jūsų širdys ir būna nepaprastai džiugios. Tepratrūksta žemė ^agiedoti. Mirusieji teprabyla amžinojo šlovinimo himnais karaliui ^bImanueliui, kuris prieš pasaulio buvimą paskyrė tai, kas įgalintų mus ^cišpirkti juos iš jų ^dkalėjimo; nes kaliniai išeis laisvi.

23 Tesušunka iš džiaugsmo ^akalnai ir visi jūs, slėniai, garsiai šaukite; ir visos jūs, jūros ir sausumos, bylokite savo Amžinojo Karaliaus stebuklus! Ir jūs, upės ir upeliai, ir upokšniai, linksmai

tekėkite žemyn. Tegul miškai ir visi lauko medžiai šlovina Viešpatį; ir jūs, kietos ^buolos, pravirkite iš džiaugsmo! Ir tegul saulė, mėnulis ir ^crytmetinės žvaigždės gieda drauge, ir tegul visi Dievo sūnūs šaukia iš džiaugsmo! Ir tegul amžinieji kūriniai skelbia jo vardą per amžių amžius! Ir vėl aš sakau: koks šlovingas tas balsas, kurį girdime iš dangaus, skelbiantį mūsų ausyse šlovę ir išgelbėjimą, ir garbę, ir ^dnemirtingumą, ir ^eamžinąjį gyvenimą; karalystes, kunigaikštystes ir galias!

24 Štai, didi Viešpaties ^adiena čia pat; ir kas gali ^bišlaikyti jo atėjimo dieną, ir kas gali išstovėti, kai jis pasirodo? Nes jis – kaip ^cgrynintojo ugnis ir kaip velėtojo šarmas; ir jis sėdės kaip sidabro ^dgrynintojas ir valytojas; ir jis išvalys ^eLevio sūnus ir išvalys juos kaip auksą ir sidabrą, idant jie atnašautų Viešpačiui ^fatnašą teisume. Tad mes, kaip bažnyčia ir liaudis, ir pastarųjų dienų šventieji, atnašaukime Viešpačiui atnašą teisume; ir pristatykime jo šventoje šventykloje, kai ši bus baigta, knygą, kurioje bus ^gužrašai apie mūsų mirusiuosius, kuri bus verta visokeriopo priėmimo.

21b RR Gabrielius.
c RR Rafaelis.
d RR Angelai.
e DS 107:53–56.
f RR Evangelijos laikotarpis.
g Iz 28:10.
h RR Viltis.
22a Iz 49:13.
b Iz 7:14; Al 5:50.
RR Imanuelis.
c RR Išpirkti,

išpirktas,
išpirkimas.
d Iz 24:22;
DS 76:72–74.

23a Iz 44:23.
b Lk 19:40.
c Job 38:7.
d RR Nemirtingas,
nemirtingumas.
e RR Amžinasis
gyvenimas.

24a RR Antrasis Jėzaus

Kristaus atėjimas.
b Mal 3:1–3.
c 3 Nef 24:2–3.
RR Žemė – Žemės išvalymas.
d Zch 13:9.
e Paklšt 10:8;
DS 13:1; 124:39.
f DS 84:31.
RR Atnaša.
24g DS 127:9.
RR Genealogija.

25 Broliai, turiu jums daug ką pasakyti šia tema; bet dabar užbaigsiu šiam kartui ir pratęsiu šią temą kitą kartą. Aš, kaip

visada, jūsų nuolankus tarnas ir nekintantis draugas,

DŽOZEFAS SMITAS.

129 SKYRIUS

Nurodymai, kuriuos davė pranašas Džozefas Smitas Navū, Iliojaus valst., 1843 m. vasario 9 d., kurie atskleidžia tris didžiuosius raktus, kaip galima atpažinti tikrąją tarnaujančių angelų ir dvasių prigimtį (History of the Church, 5:267).

1–3 Danguje yra ir prisikėlusiu, ir dvasinių kūnų; 4–9 Duodami raktai, kaip galima atpažinti pasiuntinius iš už anapus uždangos.

DANGUJE yra dviejų rūšių esybės, būtent: ^bangelai, kurie yra ^cprisikėlusios asmenybės, turinčios kūnus iš mėsos ir kaulų, –

2 pavyzdžiui, Jėzus sakė: *Palieskite mane ir įsitikinkite, dvasia juk neturi nei ^akūno, nei kaulų, kaip matote mane turint.*

3 Antra: ištobulintos ^ateisiųjų ^bdvasios – tų, kurie neprisikėlė, bet paveldi tą pačią šlovę.

4 Kai pasiuntinys ateina, sakydamas, kad turi žinią iš Dievo,

ištiesk jam savo ranką ir paprašyk jį paspausti tau ranką.

5 Jeigu jis angelas, jis tai padarys ir tu pajusi jo ranką.

6 Jeigu jis ištobulinta teisingo dvasia, jis ateis savo šlovėje; nes jis tik taip gali pasirodyti, –

7 paprašyk jo paspausti tau ranką, bet jis nepajudės, nes tai prieštarauja dangaus tvarkai, kad teisingis apgaudinėtų; bet jis vis tiek perduos savo žinią.

8 Jei tai bus ^avelnias kaip šviesos angelas, kai paprašysi jį paspausti tau ranką, jis išties tau savo ranką, o tu nieko nepajusi; tad tu gali jį atpažinti.

9 Tai yra trys didieji raktai, kaip tu gali sužinoti, ar kažkuris tarnavimas yra iš Dievo.

130 SKYRIUS

Atskiri pamokymai, kuriuos davė pranašas Džozefas Smitas Reimase, Iliojaus valst., 1843 m. balandžio 2 d. (History of the Church., 5:323–325).

1–3 Tėvas ir Sūnus gali asmeniškai pasirodyti žmonėms; 4–7 Angelai gyvena celestialinėje sferoje;

8–9 Celestialinė žemė bus dideli Urimai ir Tumimai; 10–11 Visiems, kurie įžengia į celestialinį

129 1a RR Dangus.
b RR Angelai.
c RR Prikėlimas.

2a Lk 24:39.
3a Hbr 12:23;
DS 76:69.

b RR Dvasia.
8a 2 Kor 11:14;
2 Nef 9:9.

pasaulį, duodamas baltas akmuo; 12–17 Antrojo atėjimo laikas pranašui neatskleistas; 18–19 Šiame gyvenime įgyta sąmonė prisikels su mumis prisikėlimo metu; 20–21 Visi palaiminimai ateina per paklusnumą įstatymui; 22–23 Tėvas ir Sūnus turi kūnus iš mėsos ir kaulų.

KAI Gelbėtojas „pasirodys, mes matysime jį tokį, koks jis yra. Mes matysime, kad jis yra ^bžmogus kaip ir mes.

2 Ir tie patys santykiai, kurie yra tarp mūsų čia, bus tarp mūsų ir ten, tik jie bus sujungti su „amžinąja šlove, kuria dabar negalime mėgautis.

3 Jn 14:23 – šioje eilutėje minimas „Tėvo ir ^bSūnaus pasirodymas, yra asmeninis „pasirodymas; ir idėja, kad Tėvas ir Sūnus ^agyvena žmogaus širdyje, yra sena sektantiška idėja ir yra klaidinga.

4 Atsakydamas į klausimą: Ar tik Dievo „laiko, angelų laiko, pranašų laiko ir žmogaus laiko skaičiavimas nėra pagal planetą, ant kurios jie gyvena?

5 Aš atsakau: Taip. Bet nėra kitų „angelų, tarnaujančių šiai žemei, išskyrus tuos, kurie priklauso arba priklausė jai.

6 Angelai negyvena tokioje planetoje, kaip ši žemė;

7 bet jie gyvena Dievo aki-vaizdoje, ant rutulio, panašaus į stiklo ir „ugnies ^bjūrą, kur dėl jų šlovės apreišksti ir nuolat yra priešais Viešpatį visi dalykai – praeities, dabarties ir ateities.

8 Vieta, kur gyvena Dievas, yra dideli „Urimai ir Tumimai.

9 Ši „žemė, savo pašventintoje ir nemirtingoje būsenoje, bus padaryta kaip kristalas ir bus Urimai ir Tumimai ant jos gyvenantiems gyventojams, per kurią viskas, kas susiję su žemesne karalyste arba visomis žemesnės tvarkos karalystėmis, bus apreiškta tiems, kurie gyvena ant jos; ir ši žemė bus Kristaus.

10 Tada tas baltas akmuo, paminėtas Apr 2:17, taps Urimais ir Tumimais kiekvienam, kuris jį gauna, per ką bus atskleista tai, kas susiję su karalysčių aukštesne tvarka;

11 ir „baltas akmuo duodamas kiekvienam iš tų, kurie ateina į celestialinę karalystę; ant jo užrašytas naujas ^bvardas, kurio nežino nė vienas žmogus, išskyrus tą, kuris jį gauna. Naujasis vardas yra raktinis žodis.

12 Aš pranašauju, Viešpaties Dievo vardu, kad „konfliktų, kurie sukels daug kraujo praliejimo prieš Žmogaus Sūnaus

130 1a 1 Jn 3:2; Mor 7:48.

RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

b Lk 24:36–40.

2a RR Celestialinė šlove.

3a RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

b RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus.

c DS 93:1.

d DS 130:22.

RR Dievas, Dievybė.

4a 2 Pet 3:8;

Abr 3:4–10; taip pat

žr. Abraomo knygos

2 faksimilė, 1 pav.

5a RR Angelai.

7a Iz 33:14; DS 132:1–3.

b Apr 4:6; 15:2.

8a RR Urimai ir Tumimai.

9a DS 77:1.

RR Žemė – Galutinė žemės būseną.

11a Apr 2:17.

b Iz 62:2.

12a DS 38:29; 45:63.

atėjimą, pradžia bus ^bPietų Karolinoje.

13 Tai tikriausiai gali kilti dėl vergų klausimo. Balsas paskelbė man tai, kai aš karštai meldžiausi tuo klausimu 1832 m. gruodžio 25 d.

14 Kartą aš labai karštai meldžiausi, kad sužinočiau Žmogaus Sūnaus „atėjimo laiką, ir išgirdau balsą sakant štai ką:

15 Džozefai, mano sūnau, jei tu gyvensi, kol būsi aštuoniasdešimt penkerių metų, tu matysi Žmogaus Sūnaus veidą; todėl tegul to pakaks, ir daugiau manęs nevargink šiuo klausimu.

16 Taip aš likau, negalėdamas nuspręsti, ar šis atėjimas nurodo į tūkstantmečio pradžią ar į kažkokį ankstesnį pasirodymą, ar aš turėčiau mirti ir taip pamatyti jo veidą.

17 Tikiu, kad Žmogaus Sūnaus atėjimas bus ne anksčiau nei tas laikas.

18 Kokį „sąmonės lygį pasiek-

sime šiame gyvenime, tokį turėsime ^bprisikėlimo metu.

19 Ir jei asmuo šiame gyvenime per savo „stropumą ir ^bpaklusnumą įgyja daugiau ^cžinių ir sąmonės nei kitas, jis turės tiek ^apranašumo ateinančiame pasaulyje.

20 Yra „įstatymas, neatšaukiamai paskelbtas danguje ^bprieš šio pasaulio įkūrimą, kuriuo pagrįsti visi ^cpalaiminimai;

21 ir kada gauname kokį nors palaiminimą iš Dievo, – tai dėl paklusnumo tam įstatymui, kuriuo jis pagrįstas.

22 „Tėvas turi ^bkūną iš mėsos ir kaulų, tokį pat apčiuopiamą kaip žmogaus; Sūnus – taip pat; bet ^cŠventoji Dvasia neturi kūno iš mėsos ir kaulų, bet yra dvasinė asmenybė. Jei būtų kitaip, Šventoji Dvasia negalėtų gyventi mumyse.

23 Žmogus gali gauti „Šventąją Dvasią, ir ji gali nusileisti ant jo, ir nepasilikti su juo.

131 SKYRIUS

Pranašo Džozefo Smito nurodymai, duoti Reimase, Ilinojaus valst., 1843 m. gegužės 16 ir 17 dienomis (History of the Church, 5:392–393).

1–4 *Celestialinė santuoka yra būtina išaukštinimui aukščiausiam danguje; 5–6 Paaiškinama, kaip*

žmonės užantspaudojami amžinajam gyvenimui; 7–8 Visa dvasia yra materija.

12b DS 87:1–5.

14a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

18a RR Sąmonė, sąmonės.
b RR Prikėlimas.

19a RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.
b RR Pažinimas,

žinojimas.

c RR Stropumas.

d AI 12:9–11.

20a DS 82:10.

b RR Ikimirtingasis gyvenimas.

c Paklšt 11:26–28;
DS 132:5.

RR Laiminti, palaimintas, palaiminimas.

22a RR Dievas, Dievybė.
b ApD 17:29.

c RR Šventoji Dvasia.

23a RR Dovana, Šventosios Dvasios.

CELESTIALINĖJE šlovėje yra trys dangūs, arba laipsniai;

2 ir tam, kad pasiektų „aukščiausiąjį, žmogus turi priimti šią kunigystės tvarką [turima omenyje naujoji ir nesibaigiančioji ^bsantuokos sandora];

3 ir jeigu jis neįeina, jis negali jo pasiekti.

4 Jis gali įeiti į kitą, bet tai yra jo karalystės riba; jis negali turėti „prieaugio.

5 (1843 m. gegužės 17 d.) Dar tvirtesnis „pranašystės žodis reiškia žmogaus žinojimą, kad

jis yra ^bužantspauduotas „amžinajam gyvenimui apreiškimu ir pranašystės dvasia, per šventosios kunigystės galią.

6 Neįmanoma, kad žmogus būtų „išgelbėtas neturėdamas ^bišmanymo.

7 Nėra tokio dalyko, kaip nemateriali materija. Visa ^ddvasia yra materija, bet subtilesnė, arba tyresnė, ir gali būti išvelgta tik ^btyresnėmis akimis;

8 mes jos negalime matyti; bet kai mūsų kūnai bus išskaistinti, mes pamatysime, kad viskas yra materija.

132 SKYRIUS

Apreiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Navū, Iliojaus valst., užrašytas 1843 m. liepos 12 d., dėl naujos ir nesibaigiančios sandoros, įskaitant santuokos sandoros amžinumą ir taip pat daugpatystę (History of the Church, 5:501–507). Nors apreiškimas buvo užrašytas 1843 metais, iš istorinių užrašų akivaizdu, kad šiame apreiškime esančios doktrinos ir principai pranašui buvo žinomi nuo 1831 m.

1–6 Išaukštinimas pelnomas per naują ir nesibaigiančią sandorą; 7–14 Pateikiami tos sandoros reikalavimai ir sąlygos; 15–20 Celestialinė santuoka ir šeimos vieneto testinumas įgalina žmones tapti dievais; 21–25 Ankštas ir siauras kelias veda į amžinuosius gyvenimus. 26–27 Duodamas įstatymas dėl piktžodžiavimo prieš Šventąją Dvasią; 28–39 Duodami amžinojo prieaugio ir išaukštinimo pažadai visų

amžių pranašams ir šventiesiems; 40–47 Džozefui Smitui duota galia surišti ir užantspauduoti žemėje ir danguje; 48–50 Viešpats jam užantspauduoja jo išaukštinimą; 51–57 Emai Smit patariama būti ištikimais ir atsidavusiais; 58–66 Duodami įstatymai apie daugpatystę.

Iš tiesų, taip sako Viešpats tau, mano tarne Džozefai: kadangi tu pasiteiravai iš mano

131 1a DS 76:70.

RR Celestialinė šlovė.

2a DS 132:5–21.

RR Išaukštinimas.

^b RR Santuoka, susituokti – Nauja ir nesibaigianti

santuokos sandora.

4a DS 132:16–17.

5a 2 Pet 1:19.

RR Pašaukimas ir išrinkimas.

^b DS 68:12; 88:4.

RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

^c RR Amžinasis

gyvenimas.

6a RR Išgelbėjimas.

^b DS 107:99–100.

7a RR Dvasia.

^b DS 76:12; 97:16;

Moz 1:11.

rankos, kad sužinotum ir suprastum, kaip aš, Viešpats, išteisinau savo tarnus Abraomą, Izaoką ir Jokubą, kaip ir savo tarnus Možę, Dovydą bei Saliamoną, dėl to principo ir doktrinos, leidusių jiems turėti daug „žmonų ir sugulovių –

2 Štai, aš esu Viešpats, tavo Dievas, ir atsakysiu tau šiuo klausimu.

3 Todėl „paruošk savo širdį priimti ir paklusti nurodymams, kuriuos netrukus duosiu; nes visi, kuriems apreikštas šis įstatymas, privalo jam paklusti.

4 Nes štai, aš apreikiu jums naują ir nesibaigiančią „sandorą; ir jei nesilaikysite šios sandoros, jūs ^bpasmerkti; nes nė vienas negali „atmesti šią sandorą ir būti įleistas į mano šlovę.

5 Nes visi, kurie nori „palaiminimo iš mano rankų, laikysis tam palaiminimui skirto ^bįstatymo ir jo sąlygų, kaip buvo nustatyta prieš pasaulio įkūrimą.

6 O kas dėl naujos ir „nesibaigiančios sandoros, tai ji buvo įsteigta mano ^bšlovės pilnatvei; ir tas, kuris gauna jos pilnatvę, privalo laikytis ir laikysis to įstatymo, arba jis bus pasmerktas, – sako Viešpats Dievas.

7 Ir iš tiesų sakau jums, kad šio įstatymo „sąlygos yra tokios:

visos sandoros, sutartys, pasižadėjimai, išipareigojimai, ^bpriesaikos, įžadai, ritualai, ryšiai, bendrystės ar lūkesčiai, kurie nėra duoti ir sudaryti ir nėra „užantspauduoti pažado „Šventąja Dvasia, kaip laikui, taip ir visai amžinybei, ir pačiu šventiausiu būdu ranka to, kuris pateptas, „apreikimu ir išsakyimu per mano pateptąjį, kurį paskyriau žemėje turėti šią galią (ir aš paskyriau savo tarnui Džozefui turėti šią galią paskutinėmis dienomis, ir vienu metu žemėje yra tik vienas žmogus, kuriam suteikti ši galia ir šios kunigystės ^fraktai), neturi jokio veiksmingumo, galios ar jėgos prikėlimo iš mirusiųjų metu ir po jo; nes visos sutartys, kurios sudarytos ne šitam tikslui, žmogui mirus baigiasi.

8 Štai, mano namai yra tvarkos namai, – sako Viešpats Dievas, – o ne sumaišties namai.

9 Argi aš priimsiu „atnašą, – sako Viešpats, – kuri atnašaujama ne mano vardu?

10 Arba, argi aš priimsiu iš jūsų rankų tai, ko aš „nepaskyriau?

11 Ir argi aš jums paskirsiu, – sako Viešpats, – kitaip nei pagal įstatymą, – būtent taip, kaip aš ir mano Tėvas „paskyrėme jums prieš pasaulio buvimą?

132 1a DS 132:34, 37–39.

RR Santuoka, susituokti – Daugpatystė.

3a DS 29:8; 58:6; 78:7.

4a RR Sandora.

b RR Pasmerktas, pasmerktumas.

c DS 131:1–4.

5a DS 130:20–21.

b RR Įstatymas.

6a DS 66:2.

RR Naujoji ir nesibaigiančioji sandora.

b DS 76:70, 92–96.

RR Celestialinė šlovė.

7a DS 88:38–39.

b RR Priesaika.

c RR Užantspauduoti,

užantspaudavimas.

d RR Pažado Šventoji Dvasia.

e RR Apreiškimas.

f RR Kunigystės raktai.

9a Mor 7:5–6.

RR Auka.

10a Kun 22:20–25;

Moz 5:19–23.

11a DS 132:5.

12 Aš esu Viešpats, tavo Dievas; ir duodu jums šį įsakymą – kad niekas „neateis pas Tėvą kitaip kaip tik per mane, arba per mano žodį, kuris yra mano įstatymas, – sako Viešpats.

13 Ir viskas, kas yra pasaulyje, ar tai būtų paskirta žmonių ar sostų, ar kunigaikštysčių, ar galių, ar išžymybių, kokios jos bebūtų, kas paskirta ne mano ar ne mano žodžiu, – sako Viešpats, – bus nugriauta ir „neišliks žmogui mirus, nei prikėlimo metu, nei po jo, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

14 Nes išlieka tik tai, kas mano paskirta; o kas tik mano nepaskirta, bus sudrebinta ir sugriauta.

15 Todėl, jei pasaulyje vyras „veda sau žmoną ir ją veda ne pagal mane ar mano žodį, ir sudaro su ja sandorą laikui, kol jis bus pasaulyje, ir ji sudaro sandorą su juo, jų sandora ir santuoka nebegalioja jiems mirus ir kai jie nebe pasaulyje; taigi jie nėra susaistyti jokių įstatymu, kai jie nebe pasaulyje.

16 Todėl, kai jie nebe pasaulyje, jie nei veda, nei „tekinamos, bet paskiriami dangaus ^bangelais, kurie yra tarnai kitiems, kad tarnautų tiems, kurie verti žymiai didesnio ir pranašesnio, ir amžino šlovės svorio.

17 Nes šie angelai nesilaikė mano įstatymo; todėl jie negali

turėti prieaugio, bet lieka atskiri ir vieniši, be išaukštinimo, savo išgelbėjimo būsenoje, visą amžinybę; ir nuo tol nėra dievai, bet yra Dievo angelai per amžių amžius.

18 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei vyras veda žmoną ir sudaro su ja sandorą laikui ir visai amžinybei, jei ta sandora yra sudaryta ne pagal mane ar mano žodį, kuris yra mano įstatymas, ir nėra užantspauduota pažado Šventąja Dvasia, per tą, kurį aš patečiau ir paskyriau į šią galią, tai ji negalioja ir neturi galios, kai jie nebe pasaulyje, kadangi mano jie nesujungti, – sako Viešpats, – nei mano žodžiu; kai jie nebe pasaulyje, ten ji negali būti priimta, kadangi ten yra paskirti angelai ir dievai, pro kuriuos jie negali praeiti; todėl jie negali paveldėti mano šlovės; nes mano namai yra tvarkos namai, – sako Viešpats Dievas.

19 Ir dar, iš tiesų sakau jums: jei vyras veda žmoną pagal mano žodį, kuris yra mano įstatymas, ir pagal „naują ir nesibaigiančią sandorą, ir tai ^bužantspauduoja jiems „pažado Šventąja Dvasia tas, kuris pateptas, kuriam aš paskyriau šią galią ir šios kunigystės ^draktus, ir jiems pasakoma: jūs išeisite pirmojo prikėlimo metu (ir jei tai bus po pirmojo prikėlimo –

12a Jn 14:6.
13a 3 Nef 27:10–11.
15a RR Santuoka, susituokti.
16a Mt 22:23–33;
Mk 12:18–25;

Lk 20:27–36.
b RR Angelai.
19a RR Santuoka, susituokti – Nauja ir nesibaigianti santuokos sandora.

b RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.
c DS 76:52–53; 88:3–4.
d RR Kunigystės raktai.

tai kito prikėlimo metu) ir paveldėsite ^esostus, karalystes, kunigaikštystes ir galias, viešpatystes, visas aukštības ir gilybes – tada Avinėlio gyvenimo ^fknygoje užrašoma, kad jis neįvykdys žmogžudystės, praliedamas nekaltą kraują, – ir jeigu jie pasilieka mano sandoroje ir neįvykdo žmogžudystės, praliedami nekaltą kraują, tai bus jiems padaryta – viskas, ką mano tarnas uždėjo ant jų, laike ir visoje amžinybėje, ir turės visą galią, kai jie nebebus pasaulyje; ir jie praeis pro ten pastatytus angelus ir dievus į savo ^gišaukštinimą ir šlovę visame, kaip buvo užantspauduota ant jų galvų; ir ši šlovė bus sėklų pilnatvė ir taša per amžių amžius.

20 Tada jie bus dievai, kadangi jie be pabaigos; taigi jie bus nuo amžinybės iki amžinybės, kadangi jie tęsiasi; tada jie bus virš visko, kadangi viskas jiems pajungta. Tada jie bus ^adievai, kadangi jie turi ^bvisą galią, ir jiems pajungti angelai.

21 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nesilaikote mano ^aįstatymo, negalite pasiekti šios šlovės.

22 Nes ^aankšti yra vartai ir

siauras ^bkelias, vedantis į išaukštinimą ir ^cgyvenimų tašą, ir tik nedaugelis juos randa, kadangi jūs nepriimate manęs pasaulyje, nė nepažįstate.

23 Bet jei priimate mane pasaulyje, tada mane pažinsite ir gausite savo išaukštinimą; kad ir jūs būtumėte ten, ^akur aš.

24 Tai yra ^aamžinieji gyvenimai – pažinti vienintelį išmincingąjį ir tikrąjį Dievą ir Jėzų Kristų, kurį jis ^bpasiuntė. Aš tas esu. Todėl priimkite mano įstatymą.

25 ^aErdvūs yra vartai ir platus kelias, vedantis į ^bmirtis; ir daug yra jais įeinančių, kadangi jie ^cnepriima manęs, nei nepasilieka mano įstatyme.

26 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei vyras veda žmoną pagal mano žodį ir jie užantspauduojami pažado ^aŠventąja Dvasia, pagal mano paskyrimą, ir jis arba ji nusidės ar prasižengs naujai ir nesibaigiančiai sandorai bet kuo ar bet koku piktžodžiu, ir jeigu jie ^bneįvykdys žmogžudystės, praliedami nekaltą kraują, vis dėlto jie išeis pirmajame prikėlime ir įeis į savo išaukštinimą; bet jie bus sunaikinti pagal kūną ir bus ^cperduoti ^dŠėtono smūgiams

19e Iš 19:5–6;
Apr 5:10; 20:6;
DS 76:56; 78:15, 18.
f RR Knyga,
gyvenimo.
g RR Išaukštinimas.
20a Mt 25:21;
DS 29:12–13; 132:37.
RR Žmogus,
žmonės – Žmogus
gali tapti tokiu, kaip
Dangiškasis Tėvas.

b DS 50:26–29;
76:94–95; 84:35–39.
21a RR Įstatymas.
22a Lk 13:24; 2 Nef 33:9;
Hel 3:29–30.
b Mt 7:13–14, 23;
2 Nef 9:41; 31:17–21.
c DS 132:30–31.
23a Jn 14:2–3.
24a Jn 17:3.
RR Amžinasis
gyvenimas.

b Jn 3:16–17;
DS 49:5.
25a Mt 7:13–14;
3 Nef 14:13–15.
b RR Mirtis, dvasinė.
c Jn 5:43.
26a RR Pažado Šventoji
Dvasia.
b Al 39:5–6.
c DS 82:21; 104:9–10.
d RR Velnius.

iki išpirkimo dienos, – sako Viešpats Dievas.

27 ^aPiktžodžiavimas prieš Šventąją Dvasią, kuris nebus ^batleistas nei pasaulyje, nei išėjus iš pasaulio, glūdi tame, kad įvykdote žmogžudystę, tuo praliedami nekaltą kraują ir pritardami mano mirčiai po to, kai priėmėte mano naują ir nesibaigiančią sandorą, – sako Viešpats Dievas; ir tas, kuris nesilaiko šio įstatymo, jokiū būdu negali įeiti į mano šlovę, bet bus ^cpasmerktas, – sako Viešpats.

28 Aš esu Viešpats tavo Dievas, ir duosiu tau savo šventosios kunigystės įstatymą, kaip aš ir mano Tėvas paskyrėme prieš pasaulio buvimą.

29 ^aAbraomas viską, ką tik jis gavo, gavo apreiškimu ir įsakymu, mano žodžiu, – sako Viešpats, – ir išengė į savo išaukštinimą ir sėdi savo soste.

30 Abraomas gavo ^apažadus dėl savo sėklos ir savo strėnų vaisių – iš kurio ^bstrėnų esi tu, būtent mano tarnas Džozefas – kurie turėjo tęstis tol, kol jie yra pasaulyje; ir, kalbant apie Abraomą ir jo sėklą, būdami nebe pasaulyje jie turi tęstis; tiek pasaulyje, tiek ir nebe pasaulyje

je jie turi tęstis tokie pat nesuskaičiuojami kaip ^cžvaigždės; arba lygiai taip nesuskaičiuojami, kaip nesuskaičiuojamos pajūrio smiltys.

31 Šis pažadas taip pat priklauso ir jums, kadangi esate iš ^aAbraomo, o pažadas duotas Abraomui; ir pagal šį įstatymą tęsiasi mano Tėvo darbai, kuriais jis šlovina save.

32 Todėl eikite ir darykite Abraomo ^adarbus; priimkite mano įstatymą ir būsite išgelbėti.

33 Bet jei nepriimate mano įstatymo, jūs negalite gauti mano Tėvo pažado, kuriį jis davė Abraomui.

34 Dievas ^aįsakė Abraomui, ir ^bSara davė ^cHagarą žmona Abraomui. Ir kodėl gi ji tai padarė? Todėl, kad tai buvo įstatymas; ir iš Hagaros kilo daug žmonių. Taigi tai, šalia kitų dalykų, buvo pažadų įvykdymas.

35 Ar Abraomas dėl to buvo smerkiamas? Iš tiesų sakau jums: ne; nes aš, Viešpats, ^aįsakiu tai.

36 Abraomui buvo ^aįsakyta atnašauti savo sūnų ^bIzaoką; nors buvo parašyta: ^cNežudysi. Tačiau Abraomas neatsisakė, ir tai jam buvo įskaityta ^dteisumu.

37 Abraomas gavo ^asuguloves,

27a RR Piktžodžiaiuti, piktžodžiavimas; Neatleistina nuodėmė.
b Mt 12:31–32; Hbr 6:4–6; DS 76:31–35.
RR Sūnūs, pražūtis.
c RR Pasmerktas, pasmerktumas.
29a RR Abraomas.

30a Pr 12:1–3; 13:16.
RR Abraomas – Abraomo sėkla; Abraomo sandora.
b 2 Nef 3:6–16.
c Pr 15:5; 22:17.
31a DS 86:8–11; 110:12.
32a Jn 8:39; Al 5:22–24.
34a Pr 16:1–3.
b RR Sara.

c Pr 25:12–18.
RR Hagara.
35a JokK 2:24–30.
36a Pr 22:2–12.
b RR Izaokas.
c Iš 20:13.
d JokK 4:5.
RR Teisus, teisumas.
37a T.y. kitas žmonas.
Pr 25:5–6.

ir jos pagimdė jam vaikus; ir tai jam buvo iškaityta teisumu, nes jos buvo duotos jam, ir jis išliko mano įstatyme; taip pat ir Izaokas bei ^bJokūbas nepadarė nieko kito, kaip tik tai, kas jiems buvo įsakyta; ir kadangi jie nepadarė nieko kito kaip tik tai, kas jiems buvo įsakyta, jie išžengė į savo ^cišaukštinimą, pagal pažadus, ir sėdi sostuose, ir yra ne angelai, bet dievai.

38 ^aDovydas taip pat gavo ^bdaug žmonių ir sugulovių, ir taip pat mano tarnai Saliamonas ir Mozė, kaip ir daugelis kitų mano tarnų nuo sukūrimo pradžios iki šio laiko; ir niekuo jie nenusidėjo, išskyrus tai, ką jie gavo ne iš manęs.

39 Dovydo žmonas ir suguloves jam ^adaviau aš, ranka savo tarno Natano ir kitų pranašų, turinčių šios galios ^braktus; ir nė viename iš šių dalykų jis nenusidėjo prieš mane, išskyrus ^cUrijo ir jo žmonos atvejį; ir todėl jis nupuolė nuo savo išaukštinimo ir gavo savąją dalį; ir jis nepaveldės jų, išėjęs iš šio pasaulio, nes aš ^datidaviau jas kitam, – sako Viešpats.

40 Aš esu Viešpats tavo Dievas, ir aš daviau tau, mano tarne Džozefai, pavedimą ir viską

“atstatau. Prašyk, ko nori, ir tau bus duota pagal mano žodį.

41 Ir kadangi tu paklausei dėl svetimavimo, iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei vyras gauna žmoną pagal naują ir nesibaigiančią sandorą, ir jeigu ji būtų su kitu vyru, ir jo aš jai nepaskyriau šventu patepimu, ji svetimavo ir bus sunaikinta.

42 Jeigu ji nėra naujoje ir nesibaigiančioje sandoroje, ir ji būtų su kitu vyru, ji ^asvetimavo.

43 Ir jeigu jos vyras būtų su kita moterimi, ir jis yra davęs ^aįžadą, jis sulaužė savo įžadą ir svetimavo.

44 Ir jeigu ji nesvetimavo, bet yra nekalta ir nesulaužė savo įžado ir ji tai žino, ir aš tai apreikšiu tau, mano tarne Džozefai, tada tu turėsi galią, mano šventos kunigystės galia paimti ją ir atiduoti tam, kuris nesvetimavo, bet buvo ^aištikimas; nes jis bus paskirtas valdyti daugelį.

45 Nes aš suteikiau tau kunigystės ^araktus ir galią, kuriais aš tinkamu metu viską ^batstatau ir viską jums atskleidžiu.

46 Ir iš tiesų, iš tiesų sakau tau: ką tik ^aužantspauduosi žemėje, bus užantspauduota danguje; ir ką tik suriši žemėje, mano vardu ir mano žodžiu, –

37b Pr 30:1–4;
DS 133:55.
RR Jokūbas, Izaoko sūnus.
c RR Išaukštinimas; Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangišskasis Tėvas.
38a RR Dovydas.
b 1 Sam 25:42–43;
2 Sam 5:13;

1 Kar 11:1–3.
39a 2 Sam 12:7–8.
b RR Kunigystės raktai.
c 2 Sam 11:4, 27; 12:9;
1 Kar 15:5.
RR Svetimavimas; Žmogžudystė.
d Jer 8:10.
40a DžS–I 1:33.
RR Sugražinimas, evangelijos.

42a DS 42:22–26.
43a RR Sandora;
Santuoka, susituokti.
44a RR Skaistybė.
45a RR Kunigystės raktai.
b ApD 3:21;
DŠ 86:10.
RR Sugražinimas, evangelijos.
46a RR Užantspauduoti, užantspaudavimas.

sako Viešpats, – tai bus amžinai surišta danguose; ir kam tik ^batleisi nuodėmes žemėje, bus amžinai atleistos danguose; ir kam tik sulaikysi nuodėmes žemėje, bus sulaikytos danguje.

47 Ir dar, iš tiesų sakau: ką tik tu palaiminsi, aš palaiminsiu, ir ką tik tu prakeiksi, aš ^aprakeikšiu, – sako Viešpats; nes aš, Viešpats, esu tavo Dievas.

48 Ir dar, iš tiesų sakau tau, mano tarne Džozefai, kad ką tik tu duosi žemėje ir kam tik tu duosi ką nors žemėje, mano žodžiu ir pagal mano įstatymą, tai bus aplankyta palaiminimais ir galia, o ne prakeiksmiais, – sako Viešpats, – ir bus be pasmerkimo žemėje ir danguje.

49 Nes aš esu Viešpats, tavo Dievas ir būsiu su tavimi net iki pasaulio ^apabaigos ir per visą amžinybę; nes iš tiesų aš ^bužantspauduoju tau tavo ^cišaukštinimą ir paruošiu tau sostą savo Tėvo karalystėje su tavo ^dtėvu Abraomu.

50 Štai, aš pamačiau tavo ^aaukas ir atleisiu visas tavo nuodėmes; aš pamačiau tavo aukas paklustant tam, ką tau įsakiau. Todėl eik, ir aš paruošiu kelią tau išsigelbėti, kaip aš ^bpriėmiau Abraomo atnašą, kai jis aukojo savo sūnų Izaoką.

51 Iš tiesų sakau tau: aš duodu įsakymą savo tarnaitėi Emai Smit, tavo žmonai, kurią da-

viau tau, kad ji susilaikytų ir nepriimtų to, ką tau įsakiau jai pasiūlyti; nes aš tai padariau, – sako Viešpats, – kad visus jus išbandyčiau, kaip aš padariau Abraomui, ir kad pareikalaučiau atnašos iš jūsų rankos per sandorą ir auką.

52 Ir tegul mano tarnaitė ^aEma Smit priima visas tas, kurios duotos mano tarnui Džozefui ir kurios yra doros ir tyros priešais mane; ir tos, kurios nėra tyros, ir pasakė, kad jos tyros, bus sunaikintos, – sako Viešpats Dievas.

53 Nes aš esu Viešpats, tavo Dievas, ir jūs paklusite mano balsui; ir aš duodu savo tarnui Džozefui valdyti daugelį dalykų; nes mažame jis buvo ^aištikimas, ir nuo šiol aš jį stiprinsiu.

54 Ir aš įsakau savo tarnaitėi Emai Smit pasilikti ir glaustis prie mano tarno Džozefo ir prie nieko daugiau. Bet jeigu ji nesilaikys šito įsakymo, ji bus sunaikinta, – sako Viešpats; nes aš esu Viešpats, tavo Dievas ir sunaikinsiu ją, jeigu ji nepasilikis mano įstatyme.

55 Bet jeigu ji nesilaikys šio įsakymo, tada mano tarnas Džozefas darys dėl jos viską, būtent kaip jis pasakė; ir aš palaiminsiu jį ir padauginsiu jį, ir duosiu jam ^ašimteriopai šitame pasaulyje tėvų ir motinų, brolių ir seserų, namų ir žemių, žmonių ir vaikų, ir ^bamžinųjų

46b RR Nuodėmių atleidimas.

47a Pr 12:1–3; DS 124:93.

49a Mt 28:20.

b DS 68:12.

c DS 5:22.

RR Pašaukimas ir išrinkimas.

d Pr 17:1–8; 2 Nef 8:2.

50a RR Auka.

b Pr 22:10–14; DS 97:8.

52a RR Smit (buv.

Heil), Ema.

53a Mt 25:21; DS 52:13.

55a Mk 10:28–31.

b RR Šeima – Amžinoji šeima; Amžinasis gyvenimas.

gyvenimų karūnas amžinuose pasauliuose.

56 Ir dar, iš tiesų sakau: tegul mano tarnaitė ^aatleidžia mano tarnui Džozefui jo nusižengimus; ir tada jai bus atleisti jos nusižengimai, kuriais ji nusižengė prieš mane; ir aš, Viešpats, tavo Dievas, palaiminsiu ją ir padauginsiu ją, ir padarysiu, kad jos širdis džiūgaus.

57 Ir dar, aš sakau: tegul mano tarnas Džozefas nepaleidžia iš rankų savo turto, kad priešas neateitų ir nesunaikintų jo; nes Šėtonas ^asiekia sunaikinti; nes aš esu Viešpats, jūsų Dievas, ir jis yra mano tarnas; ir štai, aš esu su juo, kaip aš buvau su Abraomu, tavo tėvu, netgi jo ^bišaukštinimui ir šlovei.

58 Dabar, kas dėl ^akunigystės įstatymo, tai yra daug su tuo susijusių dalykų.

59 Iš tiesų, jei vyras būtų pašauktas mano Tėvo, kaip kad buvo ^aAaronas, mano paties balsu ir mane siuntusiojo balsu, ir aš apdovanočiau jį šios kunigystės galios ^braktais, tai jeigu jis ką nors darys mano vardu ir pagal mano įstatymą bei mano žodžiu, jis nepadarys nuodėmės, ir aš jį išteisinsiu.

60 Todėl tegul niekas neužsiuola mano tarno Džozefo; nes aš jį išteisinsiu; nes jis atliks auką, kurios aš reikalauju iš jo

rankų už jo prasižengimus, – sako Viešpats, jūsų Dievas.

61 Ir dar, kas dėl kunigystės įstatymo, – jei kuris vyras veda ^amergelę ir nori vesti ^bkitą, ir pirmoji duoda savo sutikimą, ir jeigu jis veda kitą, ir jos yra mergelės ir nėra pasižadėjęsios jokiam kitam vyrui, tada jis išteisintas; jis negali svetimauti, nes jos duotos jam; nes jis negali svetimauti su tuo, kas priklausoma jam ir niekam kitam.

62 Ir jei pagal šį įstatymą jam duota dešimt mergelių, jis negali svetimauti, nes jos priklauso jam, ir jos duotos jam; todėl jis išteisintas.

63 Bet jei viena ar kita iš dešimties mergelių, po to, kai ji ištekėjo, buvo su kitu vyru, ji svetimavo ir bus sunaikinta; nes jos duotos jam, kad ^adaugintųsi ir pripildytų žemę pagal mano įsakymą ir kad išpildytų pažadą, duotą mano Tėvo prieš pasaulio įkūrimą, ir kad jos būtų išaukštintos amžinuose pasauliuose, idant gimdytų žmonių sielas, nes tuo pratęsimas mano Tėvo ^bdarbas, idant jis būtų pašlovintas.

64 Ir dar, iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kuris vyras, turintis šios galios raktus, turi žmoną ir moko ją mano kunigystės įstatymo, susijusio su šiais dalykais, ji tikės ir tarnaus jam, arba ji bus sunaikinta, –

56a RR Atleisti.

57a Mt 10:28.

^b RR Išaukštinimas.

58a DS 84:19–26.

RR Kunigystė.

59a Hbr 5:4.

RR Aaronas,

Mozės brolis.

^b RR Kunigystės

raktai.

61a RR Mergelė,
skaistuolis.

^b 1 Oficialus

Pareiškimas

RR Santuoka,

susituokti –

Daugpatystė.

63a Pr 1:26–28;

JokK 2:30.

^b Moz 1:39.

sako Viešpats, jūsų Dievas; nes aš ją sunaikinsiu; nes aš išaukštinsiu savo vardą per visus tuos, kurie priima ir pasilieka mano įstatyme.

65 Todėl jeigu ji nepriima šio įstatymo, aš laikysiu teisinga, kad jis priimtų viską, ką tik aš Viešpats jo Dievas duosiu jam, kadangi ji nepatikėjo ir netarnavo jam pagal mano žodį; ir ji

tuomet tampa prasižengėle; ir jis yra laisvas nuo Saros, kuri tarnavo Abraomui pagal įstatymą, kai aš įsakiau Abraomui paimti žmoną Hagarą, įstatymo.

66 Ir dabar, kas dėl šio įstatymo, iš tiesų, iš tiesų sakau tau, kad vėliau tau apreiškiau daugiau; taigi tegul šiam kartui pakaks. Štai, aš esu Alfa ir Omega. Amen.

133 SKYRIUS

Apraiškimas, duotas per pranašą Džozefą Smitą Hairame, Ohajo valst., 1831 m. lapkričio 3 d. (History of the Church, 1:229–234). Kaip įvadą šiam apraiškimui pranašas rašė: „Tuo metu buvo daug dalykų, kuriuos vyresnieji norėjo žinoti apie evangelijos skelbimą žemės gyventojams ir apie surinkimą. Kad galėtume vaikščioti tikroje šviesoje ir būti pamokyti iš aukštybių, 1831 m. lapkričio 3 d. aš pasiteiravau Viešpatį ir gavau štai šį svarbų apraiškimą“ (History of the Church, 1:229). Pradžioje šis skyrius buvo pridėtas prie Doktrinos ir Sandorų knygos kaip priedas, o vėliau jam suteiktas skyriaus numeris.

1–6 Šventiesiems įsakoma pasirošti antrajam atėjimui; 7–16 Visiems žmonėms įsakoma bėgti iš Babilonės, ateiti į Sionę ir pasirošti didžiai Viešpaties dienai; 17–35 Jis stovės ant Sionės kalno, kontinentai taps vienu žemynu, ir prapuolusios Izraelio gentys sugrįš; 36–40 Per Džozefą Smitą evangelija buvo sugražinta, kad būtų skelbiama visame pasaulyje; 41–51 Viešpats nužengs su kerštu ant nelabųjų; 52–56 Tai bus jo išpirtųjų metai; 57–74 Evangelija bus pasiūsta gelbėti šventųjų ir sunaikinti nelabųjų.

ISIKLAUSYKITE, o jūs, mano bažnyčios žmonės, – sako Viešpats jūsų Dievas, – ir išgirskite Viešpaties žodį apie jus –

2 Viešpaties, kuris staiga ateis į savo šventyklą; Viešpaties, kuris nužengs su prakeiksmu ant pasaulio, kad teistų; taip ant visų tautų, kurios užmiršo Dievą, ir ant visų bedievių tarp jūsų.

3 Nes jis apnuogins savo šventą ranką visų tautų akyse, ir visi žemės pakraščiai išvys savo Dievo išgelbėjimą.

133 2a Mal 3:1;
DS 36:8.
b DS 1:36.

RR Jėzus Kristus –
Teisėjas.
3a Iz 52:10.

b Iz 12:2; 52:10.
RR Išpirkimo planas;
Išgelbėjimas.

4 Todėl pasiruoškite, pasiruoškite, o mano žmonės; šventinkite save; rinkitės draugėn Sionės žemėje, o jūs, mano bažnyčios žmonės, visi jūs, kuriems neįsakyta pasilikti.

5 Išeikite iš ^aBabilonės. Būkite ^bšvarūs, kurie nešate Viešpaties indus.

6 Sušaukite savo iškilmingus susirinkimus ir dažnai ^akalbėkitės vienas su kitu. Ir tegul kiekvienas žmogus šaukiasi Viešpaties vardo.

7 Taip, iš tiesų vėl sakau jums: atėjo laikas, kada jums skamba Viešpaties balsas: Išeikite iš Babilonės; ^asusirinkite iš tautų, iš ^bketurių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito.

8 ^aSiųskite mano bažnyčios vyresniusius į tolimas tautas; į jūros ^bsalas; siųskite į svetimą šalį; šaukite visas tautas, pirma ^ckitataučius ir tada ^ažydus.

9 Ir štai, toks bus jų šauksmas ir Viešpaties balsas visiems žmonėms: Eikite į Sionės žemę, kad mano liaudies ribos išsiplėstų ir kad jos ^akuolai būtų sustiprinti, ir kad ^bSionė išplisėtų į aplinkines sritis.

10 Taip, tegul tarp visų žmonių pasklinda šauksmas: Pabuskite ir kelkitės, ir išeikite pasitikti ^aJaunikio; štai Jaunikis ateina; išeikite jo pasitikti. Pasiruoškite ^bdidžiai Viešpaties dienai.

11 ^aBudėkite tad, nes ^bnežinote nei dienos, nei valandos.

12 Tegul tad tie, kurie ^atarp kitataučių, bėga į ^bSionę.

13 Ir tegul tie, kurie iš ^aJudo, bėga į ^bJeruzalę, į Viešpaties ^cnamų ^dkalnus.

14 Išeikite iš tautų, būtent iš Babilonės, iš nelabumo, kuris yra dvasinė Babilonė.

15 Bet iš tiesų, – taip sako Viešpats, – tenebus jūsų bėgimas ^apaskubomis; bet tegul viskas prieš jus būna paruošta; ir, kuris eina, ^btenepažvelgia atgal, kad jo neištiktų staigus sunaikinimas.

16 Įsiklausykite ir išgirskite, o jūs, žemės gyventojai. ^aKlausykite jūs, mano bažnyčios vyresnieji, drauge ir išgirskite Viešpaties balsą; nes jis šaukia visiems žmonėms ir visiems žmonėms visur įsako ^batgailauti.

17 Nes štai, Viešpats Dievas ^apasiuntė angelą, šaukiantį dan-

5a Al 5:57; DS 1:16.
RR Babelė, Babilonė;
Pasaulietiškumas.
b 2 Tim 2:21;
3 Nef 20:41;
DS 38:42.
RR Tyras, tyrumas.
6a Mal 3:16–18.
7a DS 29:8.
RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.
b Zch 2:7–8; Mk 13:27.
8a RR Misionieriškas
darbas.

b Iz 11:11; 1 Nef 22:4;
2 Nef 10:8, 20.
c RR Kitataučiai.
d RR Žydai.
9a Iz 54:2.
RR Kuolas.
b RR Sionė.
10a Mt 25:6;
DS 33:17–18; 45:54–59.
RR Jaunikis.
b DS 1:12–14.
11a Mk 13:32–37;
DžS–M 1:46, 48.
b DS 49:7.

12a DS 38:31, 42.
b RR Sionė.
13a RR Judas.
b RR Jeruzalė.
c Ps 122:1–9.
d Iz 2:1–3; Ez 38:8.
15a Iz 52:10–12;
DS 58:56.
b Pr 19:17, 26;
Lk 9:62.
16a DS 1:1–6.
b RR Atgailauti,
atgaila.
17a DS 13:1; 27:7–8; 88:92.

gaus viduriu, sakantį: Paruoškite Viešpaties kelią ir ^btiesinkite jo takus, nes čia pat jo ^catėjimo valanda –

18 kai ^aAvinėlis stovės ant Sionės ^bkalno ir su juo ^cšimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, turintys jo Tėvo vardą, įrašytą savo kaktose.

19 Todėl pasiruoškite ^aJaunikio ^batėjimui; išeikite, išeikite jo pasitikti.

20 Nes štai, jis ^astovės ant Alyvų kalno ir ant galingojo vandenyno, būtent didžiosios gelmės, ir ant jūros salų, ir ant Sionės žemės.

21 Ir jis ^aprabils savo balsu iš ^bSionės ir kalbės iš Jeruzalės, ir jo balsas bus girdimas tarp visų žmonių;

22 ir tai bus balsas tarsi dangelio vandenų ^abalsas ir tarsi smarkaus ^bgriaustinio balsas, kuris ^csudaužys kalnus, ir slėnių nebeliks.

23 Jis išakys didžiajai gelmei, ir ji bus nuvaryta atgal į šiaurinius kraštus, ir ^asalos taps viena žeme;

24 ir ^aJeruzalės žemė, ir Sionės žemė bus sugražintos į savo

vieta, ir žemė bus tokia, kokia ji buvo tomis dienomis, kai dar nebuvo ^bpadalinta.

25 Ir Viešpats, būtent Gelbėtojas, stovės savo žmonių vidury ir ^aviešpataus visam kūnui.

26 Ir tie, kurie yra ^ašiauriniuose kraštuose, iškils Viešpaties atmintyje; ir jų pranašai išgirs jo balsą ir daugiau nebesusilaukys; ir jie smogs į uolas, ir ledas tekės nuo jų akivaizdos.

27 Ir didžiosios gelmės viduryje bus nutiestas ^avieškelis.

28 Jų priešai taps jų grobiu,

29 ir ^anevaisingose dykumose atsiras gyvojo vandens tvenkiniai; ir išdžiūvusi dirva jau nebebus ištroškusi žemė.

30 Ir jie atneš savo gausius lobius ^aEfraimo vaikams, mano tarnams.

31 Ir nuo jų akivaizdos drebės amžinųjų ^akalvų ribos.

32 Ir ten, būtent Sionėje, jie parpuls ir bus karūnuoti šlove, Viešpaties tarnų, būtent Efraimo vaikų, rankomis.

33 Ir jie bus pripildyti nesibagiančio džiaugsmo ^agiesmių.

34 Štai, tai yra nesibaigiančio Dievo palaiminimas Izraelio

17b Iz 40:3–5.

c Mal 3:1.

18a Apr 14:1.

RR Dievo Avinėlis.

b DS 84:2.

c Apr 7:1–4.

19a RR Jaunikis.

b Mt 25:1–13;

DS 33:17–18; 88:92.

RR Antrasis Jėzas.

Kristaus atėjimas.

20a Zch 14:4;

DS 45:48–53.

21a Jl 4:16; Am 1:2.

b Iz 2:2–4.

22a Ez 43:2; Apr 1:15;

DS 110:3.

b Ps 77:19; Apr 14:2.

c Ts 5:5; Iz 40:4; 64:1;

Apr 16:20;

DS 49:23; 109:74.

23a Apr 6:14.

24a RR Jeruzalė.

b Pr 10:25.

RR Žemė – Žemės

padalinimas.

25a RR Jėzus Kristus –

Kristaus

tūkstantmetis

viešpatavimas.

26a Jer 16:14–15;

DS 110:11.

RR Izraelis – Dešimt

prapuolusių Izraelio

genčių.

27a Iz 11:15–16;

2 Nef 21:16.

29a Iz 35:6–7.

30a Zch 10:7–12.

RR Efraimas –

Efraimo gentis.

31a Pr 49:26.

33a Iz 35:10; 51:11;

DS 66:11.

“gentims, ir dar didesnis palaiminimas ant ^bEfraimo ir jo draugų galvos.

35 Ir taip pat tie, iš “Judo genties, po savo skausmo bus pašventinti ^bšventumu priešais Viešpatį, kad gyventų jo akivaizdoje dieną ir naktį, per amžių amžius.

36 Ir dabar, – iš tiesų sako Viešpats, – kad tai būtų žinoma tarp jūsų, o žemės gyventojai, aš pasiunčiau savo “anglą, skrendantį dangaus viduriu, turintį nesibaigiančią ^bevangeliją, kuris pasirodė kai kuriems ir įteikė ją žmogui, kuris pasirodys daugeliui gyvenančių žemėje.

37 Ir ši “evangelija bus ^bskelbiama kiekvienai tautai ir giminei, ir liežuviui, ir liaudžiai.

38 Ir Dievo tarnai eis, garsiu balsu sakydami: Bijokite Dievo ir atiduokite jam garbę, nes atėjo jo teismo valanda;

39 ir “garbinkite tą, kuris sutvėrė dangų ir žemę, ir jūrą, ir vandenių versmes;

40 šaukdamiesi Viešpaties vardo dieną ir naktį, sakydami: O kad tu “perplėstum dangus, kad nužengtum žemyn, kad kalnai tekėtų nuo tavo akivaizdos.

41 Ir tai bus įvykdyta jiems; nes Viešpaties akivaizda bus

kaip lydanti ugnis, kuri sudegina, ir kaip ugnis, kuri “užvirina vandenį.

42 O Viešpatie, tu nužengsi, kad atskleistum savo vardą savo priešinininkams, ir visos tautos drebės nuo tavo akivaizdos,

43 kai tu darysi baisius dalykus, dalykus, kurių jie nesitikėjo;

44 taip, kai tu nužengsi ir kalnai tekės nuo tavo akivaizdos, tu “pasitiksi tą, kuris džiūgauja ir vykdo teisumą, kuris prisimena tave tavo keliuose.

45 Nes nuo pasaulio pradžios žmonės ausimi negirdėjo ir nesuvokė, ir jokia akis neregėjo, o Dieve, išskyrus tave, kokius didžius dalykus tu “paruošei tam, kuris tavęs ^blaukia.

46 Ir bus sakoma: “Kas yra tas, kuris ^bnužengia nuo Dievo danguje, apsirengęs dažytais apdaraais; taip, iš nežinomų sričių, apsirengęs savo šlovingu drabužiu, keliaudamas savo stiprybės didybėje?

47 Ir jis tars: Aš esu tas, kuris kalbėjo teisme, galingas išgelbėti.

48 Ir Viešpaties drabužis bus “raudonas, ir jo apdarai – kaip to, kuris mina vynuogių kubile.

49 Ir tokia didi bus jo aki-

34a RR Izraelis – Dvylika Izraelio genčių.

b Pr 48:14–20;
1 Met 5:1–2;
Etr 13:7–10.

35a RR Judas – Judo gentis.

b RR Šventumas.

36a Apr 14:6–7;
DS 20:5–12.

b RR Sugražinimas,

evangelijos.

37a RR Evangelija.

b RR Misionieriškas darbas; Pamokslauti, skelbti.

c DS 42:58.

39a RR Garbinimas.

40a Iz 63:19–64:1.

41a Job 41:23.

44a 1 Tes 4:15–18.

45a Iz 64:3; 1 Kor 2:9.

b Rd 3:25;

2 Nef 6:7, 13.

46a Iz 63:1–2.

b RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

48a Pr 49:11–12;

Lk 22:44;

Apr 19:11–15;

DžSV, Apr 19:15;

Mzj 3:7;

DS 19:18.

vaizdos šlovė, kad „saulė susigėdus paslėps savo veidą ir mėnulis sulaukys savo šviesą, ir žvaigždės bus nusviestos iš savo vietų.

50 Ir pasigirs jo balsas: Aš „sumyniau vyno spaustuvą vienas ir užtraukiau teismą visiems žmonėms; ir nė vieno nebuvo su manimi;

51 ir aš myniau juos itūžęs ir tryptiau juos įpykęs, ir jų krauju „apsitaškiau savo apdarus, ir suteptiau visą savo drabužį; nes tai buvo keršto, kuris buvo mano širdyje, diena.

52 Ir dabar atėjo mano išpirktųjų metai; ir jie minės savo Viešpaties maloningumą ir viską, ką jis suteikė jiems dėl savo gerumo ir dėl savo maloningumo, per amžių amžius.

53 Jis buvo „suspaustas visais jų suspaudimais. Ir jo akivaizdos angelas išgelbėjo juos; ir iš savo ^bmeilės ir iš savo gailesčio jis „išpirko juos, ir nešė juos, ir nešiojo juos per visas senovės dienas;

54 taip, ir taip pat „Henochas, ir buvusieji su juo; pranašai, buvusieji prieš jį; ir taip pat ^bNojus, ir buvusieji prieš jį; ir taip pat „Mozė, ir buvusieji prieš jį;

55 ir nuo Mozės iki Elijos, ir

nuo Elijos iki Jono, kurie buvo su Kristumi jo „prisikėlime, ir šventieji apaštalai su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu bus Avinėlio akivaizdoje.

56 Ir bus „atverti ^bšventųjų „kapai; ir jie išeis ir atsistos Avinėlio ^ddešinėje, kai jis stovės ant Sionės ^ekalno ir ant šventojo miesto, ^fNaujosios Jeruzalės; ir jie giedos ^gAvinėlio ^hgiesmę dieną ir naktį, per amžių amžius.

57 Ir tam, kad žmonės būtų padaryti „šlovių, kurios bus apreikštos, dalininkais, Viešpats pasiuntė savo ^bevangelijos pilnatvę, savo nesibaigiančią sandorą, samprotaudamas aiškiai ir paprastai –

58 kad paruoštų silpnuosius tam, kas ateina į žemę, ir Viešpaties pavedimui tą dieną, kada „silpnieji suglumins išmintinguosius, ir ^bmažytė taps stipria tauta, ir ^cdu privers bėgti dešimtis tūkstančių.

59 Ir žemės silpnaisiais Viešpats „kuls tautas savo Dvasios galia.

60 Ir dėl to buvo duoti šie įsakymai; tą dieną, kada jie buvo duoti, buvo įsakyta sulaukyti juos nuo pasaulio, bet dabar jie turi „eiti ^bvisam kūnui –

61 ir tai pagal Viešpaties, kuris

49a Iz 13:10; 24:23;
DS 45:42; 88:87.

50a Iz 63:2–3;
DS 76:107; 88:106.

51a Kun 8:30.

53a Iz 63:4–9.

b RR Tikroji meilė.

c RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

54a RR Henochas.

b RR Nojus, biblinis patriarchas.

c RR Mozė.

55a RR Prikėlimas.

56a DS 45:45–46;
88:96–97.

b RR Šventasis.

c DS 29:13.

d Mt 25:33–34.

e Iz 24:23; Apr 14:1;
DS 76:66;

84:2, 98–102.

f RR Naujoji Jeruzalė.

g RR Dievo Avinėlis.

h Apr 15:3;

DS 84:98–102.

57a RR Šlovės laipsniai.

b RR Evangelija.

58a Mt 11:25;

1 Kor 1:27;

Al 32:23; 37:6–7.

b Iz 60:22.

c Paklšt 32:29–30.

59a Mch 4:11–13.

60a DS 104:58–59.

b DS 1:2.

viešpatauja visam kūnui, mintį ir valią.

62 Ir tam, kuris „atgailauja ir ^bšventina save priešais Viešpatį, bus duotas ^camžinasis gyvenimas.

63 O tiems, kurie „neįsiklauso į Viešpaties balsą, bus išpildyta tai, kas parašyta pranašo Mozės, – kad jie bus ^biškirsti iš liaudies;

64 ir taip pat tai, kas parašyta pranašo „Malachijaus: Nes štai ateina ^bdiena, kuri ^cdegs kaip krosnis; ir visi išdidieji, taip, ir visi, kurie elgiasi nedorai, bus ražiena; ir diena, kuri ateina, sudegins juos, – sako pulkų Viešpats, – kad nepaliks jiems nei šaknies, nei šakos.

65 Todėl toks bus jiems Viešpaties atsakymas:

66 Tą dieną, kai atėjau pas savuosius, nė vienas žmogus iš jūsų manęs „nepriėmė, ir jūs buvote išvaryti.

67 Kai pašaukiau vėl, nebuvo

nė vieno iš jūsų, kas atsakytų; tačiau mano „ranka nė kiek nesutrumpėjo, kad negalėčiau išpirkti, nei mano ^bgalia išgelbėti.

68 Štai, savo papeikimu aš „išdžiovinu jūrą. Aš paverčiu upes dykuma; jų žuvys dvokia ir gaišta iš troškulio.

69 Aš aprengiu dangus juodai ir padarau ašutinę jų dangalą.

70 Ir štai „ką turėsite iš mano rankos – jūs atgulsite sielvarte.

71 Štai, nėra nė vieno, kas jus išgelbėtų; nes jūs nepaklusote mano balsui, kai aš šaukiau jums iš dangų; jūs nepatikėjote mano tarnais, ir kai jie buvo „atsiūsti pas jus, jų nepriėmėte.

72 Todėl jie „užantspaudavo liudijimą ir surišo įstatymą, ir jūs buvote perduoti tamsai.

73 Šie eis šalin į išorinę tamsą, kur „verksmas ir aimanos, ir dantų griežimas.

74 Štai Viešpats, jūsų Dievas, tai pasakė. Amen.

134 SKYRIUS

Tikėjimo pareiškimas dėl valdžių ir įstatymų apskritai, priimtas vieningu balsavimu visuotiniame Bažnyčios susirinkime, surengtame Kirtlande, Ohajo valst., 1835 m. rugpjūčio 17 d. (History of the Church, 2:247–249). Tai įvyko per Bažnyčios vadovų, sušauktų apsvarstyti siūlomą Doktrinos ir Sandorų pirmojo leidimo turinį, susirinkimą. Tuo metu prie šio pareiškimo buvo pridėtas toks įvadas: „Kad mūsų tikėjimas dėl

62a RR Atgailauti, atgaila.

b DS 88:74.

RR Pašventinimas.

c RR Amžinasis gyvenimas.

63a RR Klausyti, išiklausyti.

b ApD 3:22–23;

1 Nef 22:20–21;

3 Nef 20:23; 21:11;

DS 1:14; DžS–I 1:40.

64a Mal 3:19.

RR Malachijas.

b DžS–I 1:36–37.

c Iz 66:15–16;

1 Nef 22:15;

3 Nef 25:1;

DS 29:9; 64:24.

RR Žemė – Žemės išvalymas.

66a Jn 1:11.

67a 2 Nef 28:32.

b Iz 50:2; 2 Nef 7:2.

68a Iz 14:21;

Joz 3:14–17.

70a Iz 50:11.

71a 2 Met 36:15–16;

Jer 44:4–5.

72a Iz 8:16–20.

73a Mt 8:11–12; Lk 13:28;

DS 19:5.

RR Tamsa, dvasinė;

Pragaras.

žemiškų valdžių ir įstatymų apskritai nebūtų iškraipytas ar neteisingai suprastas, manėme esant tinkama šios knygos pabaigoje pateikti mūsų nuomonę dėl jų“ (History of the Church, 2:247).

1–4 Valdžios turi užtikrinti sąžinės ir garbinimo laisvę; 5–8 Visi žmonės turėtų palaikyti savo valdžias, gerbti įstatymą ir nepažeidinėti jo; 9–10 Religinės bendruomenės neturėtų naudoti civilinių galių; 11–12 Žmonės, ginantys save ir savo nuosavybę, yra išteisinami.

MES tikime, kad „valdžias įsteigė Dievas žmogaus labui; ir kad jis laiko žmones ^batsakingais už savo veiksmus jų atžvilgiu, tiek leidžiant įstatymus, tiek ir juos vykdant, dėl visuomenės gerovės ir saugumo.

2 Mes tikime, kad jokia valdžia negali ramiai egzistuoti, jei nebus suformuluoti ir laikomi nepažeidžiamais tokie įstatymai, kurie kiekvienam individui užtikrintų „sąžinės ^blaisvę, teisę turėti ir valdyti nuosavybę, ir gyvybės ^capsaugą.

3 Mes tikime, kad visoms valdžioms būtinai reikalingi civiliniai „pareigūnai ir valdininkai, kad priverstų vykdyti jų įstatymus; ir kad tokių, kurie vykdys įstatymą bešališkai ir teisingai, reikia ieškoti ir juos palaikyti liaudies balsu, jei tai respublika, arba monarcho valia.

4 Mes tikime, kad religiją įsteigė Dievas, ir kad žmonės už jos

praktikavimą atsakingi jam ir tik jam, jei tik jų religiniai įsitikinimai neskatina jų pažeisti kitų teises ir laisves; bet mes netikime, kad žmonių įstatymas turi teisę kištis, nurodydamas „garbinimo taisykles, kad apribotų žmonių sąžines, ar diktuoti viešo ar asmeninio garbinimo formas; mes tikime, kad civilinis valdininkas turėtų sutramdyti nusikaltimą, bet jokių atveju nekontroliuoti sąžinės; turėtų bausti kaltę, bet niekada neužgniaužti sielos laisvės.

5 Mes tikime, kad visų žmonių pareiga yra palaikyti ir remti atitinkamas valdžias, prie kurių jie gyvena, kol šių valdžių įstatymai gina jų prigimtines ir neatimamas teises; ir kad kurstymas bei „maištavimas nedera nė vienam taip ginamam piliečiui ir turi būti atitinkamai baudžiamas; ir kad visos valdžios turi teisę įvesti tokius įstatymus, kurie jų pačių nuomone geriausiai užtikrina visuomenės interesus, tačiau tuo pat metu laikydamos šventa sąžinės laisvę.

6 Mes tikime, kad kiekvienas žmogus turi būti gerbiamas savo padėtyje, – valdovai ir valdininkai kaip tokie, būdami pastatyti ginti nekaltuosius ir bausti kaltuosius; ir kad visi

134 1a DS 98:4–7;
TT 1:12.
b RR Ataskaita,
atsakingas,
atsakomybė.

2a RR Sąžinė.
b RR Valios laisvė.
c DS 42:18–19.
3a DS 98:8–10.
4a Al 21:21–22; TT 1:11.

RR Garbinimas.
5a TT 1:12.
RR Maištas,
sukilimas.

žmonės turi gerbti „įstatymus ir nepažeidinėti jų, kadangi be jų ramybę ir harmoniją pakeistų anarchija ir smurtas; žmonių įstatymai buvo įsteigti konkrečiam tikslui – kad reguliuotų mūsų interesus kaip individų ir tautų, tarp vieno žmogaus ir kito; ir iš dangaus buvo duoti dieviški įstatymai, nustatantys taisykles dvasiniais klausimais, dėl tikėjimo ir garbinimo – pagal abejus žmogus atsiskaitys savo Sutvėrėjui.

7 Mes tikime, kad valdovai, valstybės ir valdžios turi teisę ir pareigą įvesti įstatymus, kad gintų visus piliečius, laisvai praktikuojančius savo religinius įsitikinimus; bet mes netikime, kad jie turi teisę teisėtai atimti iš piliečių šią privilegiją arba uždrausti jų įsitikinimus, kol yra paisomi ir gerbiami įstatymai ir tokie religiniai įsitikinimai nepateisina maišto kurstymo ar sąmokslu.

8 Mes tikime, kad įvykdytas nusikaltimas turėtų būti „baudžiamas pagal nusikaltimo esmę; kad žmogžudystė, išdavystė, plėšimas, vagystė ir viešosios tvarkos laužymas visais atžvilgiais turėtų būti baudžiami pagal jų turinį ir tai, kiek jie skatina pikta tarp žmonių, pagal įstatymus tos valdžios, kur įvykdytas tas nusikaltimas; ir vardan viešosios tvarkos bei ramybės visi žmonės turėtų rodyti iniciatyvą ir kuo galėdami prisidėti, kad nusikaltusieji

prieš gerus įstatymus būtų nubausti.

9 Mes netikime, jog yra teisinga maišyti religinę įtaką su civiline valdžia, dėl ko viena religinė bendruomenė yra globojama, o kita draudžiama jos dvasinių privilegijų atžvilgiu, ir neigiamos jos narių, kaip piliečių, asmeninės teisės.

10 Mes tikime, kad visos religinės bendruomenės turi teisę dėl nederamo elgesio pasielgti su savo nariais pagal tokių bendruomenių taisykles ir įstatus, su sąlyga, kad tokie aiškinimaisi būtų dėl narystės ir geros reputacijos; bet mes netikime, kad kokia nors religinė bendruomenė turi teisę teisti žmones dėl teisės į nuosavybę ar dėl gyvybės, atimti iš jų šio pasaulio gėrybes ar statyti juos į pavojų netekti gyvybės ar galūnės, ar taikyti jiems bet kokią fizinę bausmę. Jos gali tik „pašalinti juos iš savo bažnyčios ir atskirti juos nuo savo bendrystės.

11 Mes tikime, kad žmonės dėl visų skriaudų ir nuoskaudų atlyginimo turi kreiptis į civilinį įstatymą, kai padaryta asmeninė žala ar pažeista turto ar moralinė teisė, kur egzistuoja tai ginantys įstatymai; bet mes tikime, kad visi žmonės yra išteisinami, kai gina save, savo draugus ir nuosavybę, ir valdžią nuo neteisėtų visų asmenų užpuolimų ir pasikėsimų kritiškais atvejais, kai nėra gali-

mybės nedelsiant kreiptis į įstatymus ir gauti pagalbą.

12 Mes tikime, kad yra teisinga „skelbti evangeliją žemės tautoms ir išpėti teisiuosius, kad gelbėtųsi nuo pasaulio sugedimo; bet mes netikime, kad yra teisinga kištis į vergų gyvenimą ar skelbti jiems evangeliją, ar krikštyti juos prieš jų šeimi-

ninkų valią ir norą, ar kištis, ar bent kiek juos įtakoti, skatinant jų nepasitenkinimą savo padėtimi šiame gyvenime, tuo pastatant į pavojų žmonių gyvybes; toks kišimasis, mes tikime, būtų neteisėtas ir neteisingas, ir pavojingas ramybei kiekvienos valdžios, leidžiančios laikyti žmones vergijoje.

135 SKYRIUS

Pranašo Džozefo Smito ir jo brolio, patriarcho Hairumo Smito, nužudymas Karteidže, Iliinojaus valst., 1844 m. birželio 27 d. (History of the Church, 6:629–631). Šį dokumentą parašė vyresnysis Džonas Teiloras iš Dvylikos Tarybos, kuris buvo tų įvykių liudininkas.

1–2 Džozefas ir Hairumas nužudyti Karteidžo kalėjime; 3 Paskelbiama pranašesnė pranašo padėtis; 4–7 Jų nekaltas kraujas liudija apie darbo tikrumą ir dieviškumą.

KAD užantspauduotume liudijimą apie šią knygą ir Mormono Knygą, mes skelbiame apie pranašo „Džozefo Smito ir patriarcho Hairumo Smito“ nužudymą. ^bKarteidžo kalėjime 1844 m. birželio 27 dieną apie penktą valandą dienos juos nušovė juodai išsidažiusi ginkluota 150–200 asmenų gauja. ^aHairumas buvo nušautas pirmas ir tykiai parkrito, sušukdamas: *Aš miręs!* Džozefas šoko pro langą ir jam bandant tai padaryti buvo nušautas, sušukdamas: *O Viešpatie mano Dieve!* Po to, kai jie jau buvo

mirę, į juos abu buvo brutaliai šauta, ir abu gavo po keturias kulkas.

2 ^aDžonas Teiloras ir Vilardas Ričardsas, du iš Dvylikos, buvo vieninteliai asmenys tuo metu buvę kambaryje; pirmasis buvo sunkiai sužeistas keturiomis kulkomis, bet jau pasveiko; kitas per Dievo apvaizdą išsigelbėjo netgi negavęs skylės savo apsiauste.

3 Džozefas Smitas, Viešpaties „pranašas ir“ ^bregėtojas, dėl šio pasaulio žmonių išgelbėjimo padarė daugiau, nei bet kuris kitas bet kada jame gyvenęs žmogus, išskyrus tik Jėzų. Per trumpą dvidešimties metų laikotarpį jis išnešė į šviesą Mormono Knygą, kurią jis išvertė Dievo dovana ir galia, ir buvo priemone paskelbiant ją dviejuose žemynuose;

12a RR Misionieriškas darbas; Pamokslauti, skelbti.

135 1a RR Smitas jaunesn., Džozefas

b DS 5:22; 6:30. RR Kankinys, kankinio mirtis.

c RR Karteidžo kalėjimas (JAV).

d RR Smitas, Hairumas.

2a RR Teiloras, Džonas.

3a RR Pranašas. b RR Regėtojas.

pasiuntė joje esančią nesibai-
giančios evangelijos ‘pilnatvę
keturiems žemės ketvirčiams;
išnešė į šviesą apreiškimus ir
įsakymus, sudarančius šią Dok-
trinos ir Sandorų knygą, ir dau-
gelį kitų išmintingų dokumentų
bei pamokymų žmonių vaikų
labui; surinko daugelį tūkstan-
čių pastarųjų dienų šventųjų,
įkūrė didį “miestą ir paliko gar-
są ir vardą, kurių neįmanoma
nužudyti. Jis gyveno kaip did-
vyris ir mirė kaip didvyris
Dievo ir savo žmonių akyse;
ir, kaip dauguma Viešpaties
pateptųjų senaisiais laikais,
užantspaudavo savo misiją ir
savo darbus savo ‘krauju; taip
pat ir jo brolis Hairumas. Gy-
venime jie buvo vienminčiai,
neišsiskyrė ir mirtyje!

4 Kai Džozefas prieš dvi ar tris
dienas iki savo nužudymo ėjo į
Karteidžą pasiduoti tariamiems
įstatymo reikalavimams, jis
sakė: „Aš einu kaip ‘avinėlis į
skerdyklą; bet aš ramus kaip
vasaros rytas; mano sąžinė
švari nuo nusižengimo Dievui
ir visiems žmonėms. Aš MIRSIU
NEKALTAS, IR APIE MANE BUS
SAKOMA – JIS BUVO ŠALTAKRAU-
JIŠKAI NUŽUDYTAS“. Tą patį rytą,
po to, kai Hairumas pasiruošė
eiti – ar sakysime į skerdyklą?
taip, nes taip ir buvo – jis per-
skaitė šią pastraipą Mormono
Knygoje, Etero dvylikto sky-
riaus pabaigoje, ir užlenkė lapą
ties juo:

5 *Ir buvo taip, jog aš meldžiausi
Viešpačiui, kad jis duotų kitatau-
čiams malonės, kad jie taip pat
turėtų tikrosios meilės. Ir buvo
taip, kad Viešpats tarė man: Jeigu
jie neturi tikrosios meilės, tavęs
tai tenejaudina, nes tu buvai išti-
kimas; todėl tavo apdarai bus “iš-
valyti. Ir dėl to, kad pamatei
savo silpnumą, tu būsi padary-
tas stiprus, netgi atsisėsi toje
vietoje, kurią aš paruošiau
savo Tėvo buveinėse. Ir dabar
aš ... atsisveikinu su kitatau-
čiais, taip, ir taip pat su savo
broliais, kuriuos myliu, kol
susitiksime priešais Kristaus
bteismo krasę, kur visi žmonės
sužinos, kad mano apdarai
nesutepti jūsų krauju. Dabar
‘testatoriai mirė, ir jų testamen-
tas galioja.*

6 Hairumui Smitui 1844 metų
vasario mėnesį sukako ketu-
riadesimt ketveri metai, o
Džozefui Smitui 1843 metų
gruodžio mėnesį sukako tris-
desimt aštuoneri; ir nuo šiol jų
vardai bus minimi tarp nužu-
dytųjų už savo religiją; ir skai-
tytojui kiekvienoje tautoje bus
primenama, kad už Mormono
Knygą ir šią bažnyčios Doktri-
nos ir Sandorų knygą buvo
sumokėta geriausiu devyniolik-
tojo amžiaus krauju, siekiant
išnešti jas į šviesą sugriuvu-
siam pasauliui išgelbėti; ir kad,
jei ugnis gali sunaikinti “žalią
medį Dievo šlovei, tai kaip leng-
vai ji sudegins sausus medžius

3c DS 35:17; 42:12.
RR Sugražinimas,
evangelijos.
d RR Navū, Ilinojaus

valst. (JAV).
e Hbr 9:16–17;
DS 136:39.
4a Iz 53:7.

5a DS 88:74–75.
b Etr 12:36–38.
c Hbr 9:16–17.
6a Lk 23:31.

vynuogynui apvalyti nuo sugedimo. Jie gyveno vardan šlovės; jie mirė vardan šlovės; ir šlovė yra jų amžinas atlygis. Iš amžiaus į amžių eis jų vardai ainijai kaip brangakmeniai pašventintiesiems.

7 Jie nebuvo kalti jokių nusikaltimų, kaip tai daug kartų jau buvo įrodyta, ir jie buvo įkalinti tik dėl išdavikų ir nelabų žmonių suokalbį; ir jų *nekaltas kraujas* ant Karteidžo kalėjimo grindų yra didelis antspaudas, pridėtas prie „mormonizmo“, kurio negali atmesti joks teismas žemėje, ir jų *nekaltas kraujas* ant

Ilinojaus valstijos herbo su sukaužytu pasitikėjimu valstija, kurį pažadėjo gubernatorius, yra liudijimas apie nesibaigiančios evangelijos tikrumą, kurio visas pasaulis negalėtų paneigti; ir jų *nekaltas kraujas* ant laisvės vėliavos ir ant Jungtinių Valstijų *magna charta* yra Jėzaus Kristaus religijos pasiuntinys, kuris palies sąžiningų žmonių širdis visose tautose; ir jų *nekaltas kraujas* su nekaltu krauju visų kankinių, buvusių po Jono mątytu „aukuru, šauksis Pulku Viešpaties, kol jis atkeršys žemei už tą kraują. Amen.

136 SKYRIUS

Viešpaties žodis ir valia, duoti per prezidentą Brigamą Jangą Vinter Kvoterse, Izraelio stovykloje, Omahos Teritorijoje, vakariniame Misūrio upės krante netoli Kaunsil Blafso, Ajovos valst., (Journal History of the Church, 14 Jan. 1847 [Bažnyčios istorija pagal dienoraščius, 1847 m. sausio 14 d.]).

1–16 Paaiškinama, kaip turi būti organizuota Izraelio stovykla kelionei į vakarus; 17–27 Šventiesiems įsakoma gyventi pagal gausius evangelijos standartus; 28–33 Šventieji turi dainuoti, šokti, melstis ir mokytis išminties; 34–42 Pranašai žudomi tam, kad jie būtų pagerbti, o nelabieji pasmerkti.

VIEŠPATIES žodis ir valia dėl Izraelio stovyklos jų kelionėse į Vakarus:

2 Tegul visi Pastarųjų Dienų

Šventųjų Jėzaus Kristaus „Bažnyčios žmonės ir tie, kurie keliauja su jais, būna suorganizuoti į grupes su sandora ir pažadu laikytis visų Viešpaties, mūsų Dievo, įsakymų ir nuostatų.

3 Tegul tos grupės bus suorganizuotos su šimtu „vadais, penkiasdešimčių vadais ir dešimčių vadais, kurių priešaky būtų prezidentas ir du jo patařejai, vadovaujami Dvylikos^b Apaštalu.

4 Ir mūsų „sandora bus tokia –

7a Ap 6:9.
136 2a RR Pastarųjų
Dienų Šventųjų

Jėzaus Kristaus
Bažnyčia.
3a Iš 18:21–26.

b RR Apaštalas.
4a RR Sandora.

mes ^bvaikščiosime pagal visus Viešpaties ^cnuostatus.

5 Tegul kiekviena grupė apsirūpina viskuo: kinkiniais, vežimais, atsargomis, drabužiais ir kitais kelionei būtiniais dalykais, kokiais tik gali.

6 Kai grupės bus suorganizuotos, tegul jos visomis savo išgalėmis eina ruošti tiems, kurie pasiliks.

7 Tegul kiekviena grupė su savo vadais ir prezidentais nusprendžia, kiek gali eiti kitą pavasarį; tada išrinkite pakankamą skaičių pajėgių ir patyrusių vyrų, kad paimtų kinkinius, sėklas ir ūkininkavimo raudus, kad eitų kaip pionieriai pasiruošti pavasarinį javų sėjai.

8 Tegul kiekviena grupė neša lygią dalį, proporcingai savo turtui, imdama su savimi ^avargšus, ^bnašles, ^cnašlaičius ir šeimas tų, kurie išėjo į armiją, kad našlių ir našlaičių šauksmai nekiltų į Viešpaties ausis prieš šią liaudį.

9 Tegul kiekviena grupė paruošia namus ir laukus grūdams auginti, tiems, kurie pasiliks šį sezoną; ir tai yra Viešpaties valia jo liaudžiai.

10 Tegul kiekvienas žmogus panaudoja visą savo įtaką ir turta, kad perkeltų šią liaudį į vietą, kur Viešpats įkurdins Sionės ^akuolą.

11 Ir jei tai darysite tyra širdi-

mi, su visa ištikimybe, būsite ^apalaiminti; būsite palaiminti, kas dėl jūsų kaimenių ir jūsų bandų, ir jūsų laukų, ir jūsų namų, ir jūsų šeimų.

12 Tegul mano tarnai Ezra T. Bensonas ir Erastas Snou suorganizuoja grupę.

13 Ir tegul mano tarnai Orsonas Pratas ir Vilfordas Vudrufas suorganizuoja grupę.

14 Taip pat tegul mano tarnai Amasa Laimanas ir Džordžas A. Smitas suorganizuoja grupę.

15 Ir tepaskiria prezidentus ir šimtų, penkiasdešimčių bei dešimčių vadus.

16 Ir tegul mano paskirti tarnai eina ir moko to – mano valios, šventuosius, kad jie galėtų būti pasiruošę eiti į ramybės žemę.

17 Eikite savo keliu ir darykite, kaip sakiau jums, ir nebijokite savo priešų; nes jie neturės galios sustabdyti mano darbą.

18 Sionė bus ^aišpirkta man tinkamu metu.

19 Ir jei kuris žmogus sieks iškelti save, o nesieks mano ^apatarimo, jis neturės galios, ir jo kvailybė bus apreikšta.

20 Siekite; ir ^alaikykitės visų savo pažadų vienas kitam; ir ^bnegeiskite to, kas yra jūsų brolio.

21 ^aSusilaikykite nuo pikta vartoti Viešpaties vardą tuščiai, nes aš esu Viešpats, jūsų Dievas,

4b RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

c RR Apeigos, nuostatai.

8a RR Vargšai.

b RR Našlė.

c Jok 1:27; 3 Nef 24:5.

10a RR Kuolas.

11a Pak[st 28:1–14.

RR Laiminti, palaimintas, palaiminimas.

18a DS 100:13.

19a RR Patarimas.

20a RR Sąžiningas, sąžiningumas.

b RR Geisti.

21a RR Šventvagystė.

būtent jūsų tėvų ^bDievas, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas.

22 „Aš esu tas, kuris išvedė Izraelio vaikus iš Egipto žemės; ir mano ranka ištiesta paskutinėmis dienomis ^bišgelbėti savo liaudį Izraelį.

23 Liaukitės „ginčytis vienas su kitu; liaukitės kalbėti ^bpikta vienas apie kitą.

24 Liaukitės „girtavę; ir tegul jūsų žodžiai būna nukreipti ^bugdyti vienas kitą.

25 Jei pasiskolini iš savo artimo, sugražink tai, ką „pasiskolinai; ir jei negali atmokėti, tai tuoj pat eik ir pasakyk savo artimui, kad jis tavęs nepasmerktų.

26 Jei rasi tai, ką „pametė tavo artimas, stropiai ieškok, kol jam tai atiduosi.

27 Būk „stropus saugodamas tai, ką turi, kad būtum išmintingas ^bprievaizdas; nes tai yra nemokama Viešpaties, tavo Dievo, dovana, ir tu esi jo prievaizdas.

28 Jei esi laimingas, šlovink Viešpatį „giedojimu, muzika, šokimu ir šlovinimo bei ^bpadėkos „malda.

29 Jei „liūdi, šaukis Viešpaties,

savo Dievo, su maldavimu, kad jūsų sielos būtų ^bdžiugios.

30 Nebijok savo priešų, nes jie mano rankose, ir aš pasielgsiu su jais, kaip man patiks.

31 Mano žmonės visame kame turi būti „išbandyti, kad būtų paruošti priimti ^bšlovę, kurią turiu jiems, būtent Sionės šlovę; ir tas, kuris nepakelia ^cdrausminimo, nevertas mano karalystės.

32 Tegul tas, kuris neišmano, mokosi „išminties, ^bnusižemindamas ir šaukdamasis Viešpaties, savo Dievo, kad jo akys būtų atvertos, idant jis matytų, ir jo ausys būtų atvertos, idant jis girdėtų;

33 nes mano „Dvasia pasiūsta į pasaulį apšviesti nuolankiuosius ir atgailaujančius ir bedievių pasmerkimui.

34 Tavo broliai atmetė jus ir jūsų liudijimą, būtent tauta, kuri „išvarė jus lauk;

35 ir dabar ateina jų nelaimės diena, būtent sielvarto dienos, tarsi gimdyvę suimtų skausmai; ir jų sielvartas bus didžiulis, jeigu jie skubiai neatgailaus, taip, labai skubiai.

36 Nes jie nužudė pranašus ir tuos, kurie buvo pas juos pa-

21b Iš 3:6; 1 Nef 19:10.

22a Iš 13:18; Jer 2:5–7;
1 Nef 5:15; Al 36:28.
RR Jehova.

^b Jer 30:10;
Ez 20:33–34;
DS 38:33.

23a 3 Nef 11:29–30.
RR Kova.

^b DS 20:54.
RR Pikta kalbėjimas.

24a RR Išminties žodis.
^b DS 108:7.

25a Ps 37:21; Mzj 4:28.

RR Skola; Sąžiningas,
sąžiningumas.

26a Kun 5:23;
PakĮst 22:3.

27a RR Stropumas.
^b RR Prievaizdas,
prievaizdavimas.

28a RR Giedoti.
^b 2 Met 5:13;
DS 59:15–16.
RR Dėkingas,
padėkos, dėkojimas.

^c RR Malda.
29a 2 Sam 22:7.

^b RR Džiaugsmas.

31a DS 101:4.
RR Pasipriešinimas.
^b Rom 8:18; DS 58:3–4.
RR Šlovė.

^c RR Drausminti,
drausminimas.

32a RR Išmintis.
^b RR Pažeminti,
nusižeminimas,
nuolankumas.

33a RR Šventoji Dvasia.

34a RR Persekioti,
persekiojimas.

siųsti; ir jie praliejo nekaltą kraują, kuris šaukia nuo žemės prieš juos.

37 Todėl nesistebėkite šitais dalykais, nes jūs dar nesate "tyri; jūs dar negalite pakelti mano šlovės; bet jūs ją išvysite, jei ištikimai laikysitės visų mano žodžių, kuriuos ^bdaviau jums nuo Adomo dienų iki Abraomo, nuo Abraomo iki Mozės, nuo Mozės iki Jėzaus ir jo apaštalų, ir nuo Jėzaus ir jo apaštalų iki Džozefo Smito, kurį aš pašaukiau per savo "angelus, savo tarnaujančius tarnus, ir savo paties balsu iš dangų, kad įgyvendintų mano darbą;

38 jis padėjo jo pagrindą ir buvo ištikimas, ir aš pasiėmiau jį pas save.

39 Daugelis stebėjosi dėl jo mirties; bet tai buvo reikalinga, kad jis savo "liudijimą ^bužantspauduotų savo "krauju, kad būtų pagerbtas, o nelabieji pasmerkti.

40 Argi aš jūsų neišvadavau iš jūsų "priešų – netgi taip, kad palikau liudijimą apie savo vardą?

41 Dabar tad, įsiklausykite, o jūs, mano "bažnyčios žmonės; ir jūs, vyresnieji, klausykitės drauge; jūs gavote mano ^bkaralystę.

42 Stropiai laikykitės visų mano įsakymų, kad jūsų neištiktų teismai ir jūsų tikėjimas neapleistų jūsų, ir jūsų priešai netriumfuotų virš jūsų. Taigi tiek šiam kartui. Amen ir amen.

137 SKYRIUS

Regėjimas, duotas pranašui Džozefui Smitui Kirtlando šventykoje, Ohajo valst., 1836 m. sausio 21 d. (History of the Church, 2:380–381). Tai įvyko per apdovanojimo apeigas, kiek jos buvo tada apreikštos.

1–6 Pranašas mato savo brolių Alviną celestalinėje karalystėje; 7–9 Apreiškiama doktrina apie išgelbėjimą mirusiesiems; 10 Celestalinėje karalystėje išgelbėjami visi vaikučiai.

DANGŪS mums buvo atverti, ir aš išvydau ^bceles-

tialinę Dievo karalystę ir jos šlovę, "kūne ar ne, negaliu pasakyti.

2 Aš mačiau nepaprastą "vartų, pro kuriuos įeis tos karalystės paveldėtojai, grožį; jie buvo panašūs į besisukančias ugnies ^bliepsnas;

3 taip pat "tvieskiantį Dievo

37a RR Tyras, tyrumas.

b Hel 8:18.

c Apr 14:6;

DS 110:11–16;

128:19–21;

DžS–I 1:30–47.

39a RR Liudijimas.

b Mzj 17:20;

DS 135:3.

c RR Kankinys, kankinio mirtis.

40a Iš 23:22;

DS 8:4; 105:15.

41a RR Bažnyčia, Jėzaus Kristaus.

b Dan 7:27.

137 1a ApD 7:55–56;

1 Nef 1:8;

Hel 5:45–49;

DžS–I 1:43.

b RR Celestalinė šlovė.

c 2 Kor 12:2–4;

1 Nef 11:1; Moz 1:11.

2a 2 Nef 9:41; 31:17.

b Iš 24:17; Iz 33:14–15;

Hel 5:23; DS 130:7.

3a Iz 6:1; Ez 1:26–28.

sosta, kuriame sėdėjo ^bTėvas ir ^cSūnus.

4 Mačiau nuostabias tos karalystės gatves, kurios atrodė tarsi grįstos ^aauksu.

5 Mačiau tėvą ^aAdomą ir ^bAbraomą; ir savo ^ctėvą, ir savo ^amotiną; savo brolių ^cAlviną, kuris jau seniai buvo užmigęs;

6 ir stebėjausi kaipgi yra, kad jis gavo ^apaveldą toje karalystėje, žinant, kad jis išėjo iš šio gyvenimo dar prieš tai, kai Viešpats pajudino savo ranką ^bantrą kartą surinkti Izraelį, ir nebuvo ^cpakrikštytas nuodėmėms atleisti.

7 Taip man atėjo Viešpaties ^abalsas, sakantis: Visi, kurie

mirė ^bbe pažinimo apie šią evangeliją, kurie būtų ją priėmę, jeigu jiems būtų leista pasilikti, bus Dievo ^ccelestialinės karalystės ^apaveldėtojai;

8 taip pat visi, kurie nuo šiol mirs be pažinimo apie ją, kurie ^abūtų ją priėmę visa savo širdimi, bus tos karalystės paveldėtojai;

9 nes aš, Viešpats, visus žmones ^ateisiu pagal jų ^bdarbus, pagal jų širdžių ^ctroškimą.

10 Ir aš taip pat mačiau, kad visi vaikai, kurie mirė nesulaukę atsakomybės ^aamžiaus, ^bišgelbėjami celestialinėje dangaus karalystėje.

138 SKYRIUS

Regėjimas, duotas prezidentui Džozefui F. Smitui Solt Leik Sityje, Jutos valst., 1918 m. spalio 3 dieną. Savo išanginėje kalboje 89-joje pusmetinėje Bažnyčios Visuotinėje konferencijoje 1918 m. spalio 4 d. prezidentas Smitas pareiškė, kad per praėjusius mėnesius jis gavo keletą dieviškų pranešimų. Vieną iš jų, apie Gelbėtojo apsilankymą pas mirusiųjų dvasias, kol jo kūnas buvo kape, prezidentas Smitas buvo gavęs praėjusią dieną. Jis buvo užrašytas tuojau pat po konferencijos uždarymo. 1918 m. spalio 31 d. jis buvo pateiktas Pirmosios Prezidentūros patarėjams, Dvylikos Tarybai bei patriarchui ir buvo vienbalsiai jų priimtas.

3b RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

c RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus.

4a Apr 21:21;
DS 110:2.

5a RR Adomas.

b DS 132:29.
RR Abraomas.

c DS 124:19.
RR Smitas vyresn.,
Džozefas.

d RR Smit (buv. Mak),
Liusi.

e DžS–I 1:4.

6a RR Išgelbėjimas

mirusiesiems.

b Iz 11:11;
1 Nef 22:10–12;

JokK 6:2.
RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.

c Jn 3:3–5;
2 Nef 9:23;
Etr 4:18–19;
DS 76:50–52; 84:74.
RR Krikštas,
krikštyti.

7a Hel 5:30.
RR Apreiškimas.

b DžSV, 1 Pet 4:6;
2 Nef 9:25–26;

Mzj 15:24.

c RR Celestialinė šlovė.
d DS 76:50–70.

8a Al 18:32;
DS 6:16.

9a Apr 20:12–13.
RR Teismas,
paskutinyšis.

b RR Darbai.

c DS 64:34.
RR Širdis.

10a RR Ataskaita,
atsakingas,
atsakomybė.

b RR Išgelbėjimas –
Vaikų išgelbėjimas.

1–10 *Prezidentas Džozefas F. Smitas apmąsto Petro raštus ir mūsų Viešpaties apsilankymą dvasių pasaulyje; 11–24 Prezidentas Smitas mato rojuje susirinkusius teisius mirusiuosius ir Kristaus tarnystę tarp jų; 25–37 Jis mato, kaip evangelijos skelbimas buvo suorganizuotas tarp dvasių; 38–52 Dvasių pasaulyje jis mato Adamą, Ievą ir daugelį šventųjų pranašų, kurie savo dvasinę būseną iki savo prikėlimo laikė vergija; 53–60 Šių dienų teisūs mirusieji tęsia savo darbus dvasių pasaulyje.*

TŪKSTANTIS devyni šimtai aštuonioliktųjų metų spalio trečiąją dieną aš sėdėjau savo kambaryje „apmąstydamas Raštus;

2 ir apgalvodamas didžiąją „apmokančiąją auką, kurią Dievo Sūnus atnašavo dėl pasaulio ^bišpirkimo,

3 bei didžią ir nuostabią „meilę, kurią Tėvas ir Sūnus apreiškė per ^bIšpirkėjo atėjimą į pasaulį,

4 kad per jo „apmokėjimą ir per ^bpaklusnumą evangelijos principams žmonija būtų išgelbėta.

5 Taip man mąstant, mano protas sugrįžo prie apaštalo Petro raštų, prie „ankstyvųjų šventųjų, išsklaidytų po ^bPontiją, Galatiją, Kapodokiją ir kitas Azijos sritis, kur po Vieš-

paties nukryžiuavimo buvo paskelbta evangelija.

6 Aš atverčiau Bibliją ir perskaičiau pirmojo Petro laiško trečiąją ir ketvirtąją skyrius. Ir kai skaičiau, mane didžiai paveikė, labiau nei bet kada anksčiau, šios ištraukos:

7 „Nes ir Kristus kartą kentėjo už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad atvestų mus pas Dievą, kūne atiduotas mirčiai, bet atgaivintas Dvasia.

8 Ja jis taip pat nuėjo ir skelbė „kalėjime esančioms dvasioms,

9 kurios kadaise buvo neklusnios, kai sykių Nojaus dienomis Dievo didis kantrumas laukė, kol buvo statoma arka, kuria nedaugelis, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėtos vandeniui“ (1 Pt 3:18–20).

10 „Dėl to evangelija buvo skelbiama taip pat ir mirusiesiems, kad jie būtų teisiami kūne kaip žmonės, bet gyventų dvasia kaip Dievas“ (1 Pt 4:6).

11 Man apmąstant tai, kas „parašyta, mano supratimo ^bakys buvo atvertos ir Viešpaties Dvasia „buvo ant manęs, ir aš išvydau pulkus ^dmirusiųjų, tiek mažų, tiek ir didelių.

12 Ir buvo surinkta į vieną vietą nesuskaičiuojama daugybė dvasių ^b„teisiųjų, kurie buvo ^bištikimi liudijimui apie Jėzų, gyvendami mirtingume,

138 1a RR Mąstyti.

2a Mt 20:28.

RR Apmokėti, apmokėjimas.

^b RR Išpirkimo planas.

3a Jn 3:16.

RR Meilė.

^b RR Išpirkėjas.

4a TT 1:3.

^b Mt 7:21.

RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

5a T.y. ankstesnių dienų šventųjų.

^b 1 Pet 1:1.

8a Iz 61:1; Lk 4:18;

DS 76:73–74; 88:99.

11a RR Raštai – Raštų vertingumas.

^b Ef 1:18;

DS 76:10, 12, 19.

^c Iz 11:2.

^d RR Dvasia.

12a DS 76:69–70.

^b DS 6:13; 51:19;

76:51–53.

13 ir kurie atnašavo „auką, panašią į didžiąją Dievo Sūnaus auką, ir ^biškentėjo suspaudimą dėl savo Išpirkėjo vardo.

14 Visi šitie paliko mirtingąjį gyvenimą, tvirtai „vildamiesi šlovingo ^bprikėlimo per Dievo ^cTėvo ir jo ^dViengimio Sūnaus Jėzaus Kristaus ^emalonę.

15 Aš pastebėjau, kad jie buvo pilni ^adžiaugsmo ir linksmybės ir džiūgavo drauge, kadangi jų išvadavimo diena buvo čia pat.

16 Jie buvo susirinkę laukdami Dievo Sūnaus atėjimo į ^advasių pasaulį, kad jis paskelbtų jų išpirkimą iš ^bmirties pančių.

17 Jų miegančios dulkės turėjo būti ^aatstatytos į savo tobulą pavidalą, ^bkaulas prie kaulo, ir ant jų sausgyslės ir mėsa, kad ^cdvasia ir kūnas būtų suvienyti, kad niekad nebebūtų atskirti, idant jie gautų ^ddžiaugsmo pilnatvę.

18 Šiai didžiulei miniai belaukiant ir besikalbant, džiūgaujant savo išvadavimo iš mirties grandinių valanda, pasirodė Dievo Sūnus, skelbdamas ^alaisvę belaisviams, kurie buvo ištikimi;

19 ir ten jis „skelbė jiems nesibaigiančią ^bevangeliją, doktriną apie prikėlimą ir žmonijos išpirkimą iš ^cnuopolio ir iš asmeninių nuodėmių su ^aatgailos sąlyga.

20 Bet pas „nelabuosis jis nėjo ir nepakėlė savo balso tarp bedievių ir neatgailaujančių, kurie ^bsuteršė save būdami kūne;

21 taip pat jo akivaizdos neišvydo ir jam į veidą nepažvelgė maištaujantieji, kurie atmetė senovės pranašų liudijimus ir išpėjimus.

22 Kur buvo šitie, viešpatavo ^atamsa, bet tarp teisiųjų buvo ^bramybė;

23 ir šventieji džiūgavo savo ^aišpirkimu ir ^bklaupėsi, ir pripažino Dievo Sūnų kaip savo Išpirkėją ir Išvaduotoją iš mirties ir pragaro ^cgrandinių.

24 Jų veidai švytėjo, ir ant jų buvo ^aspindesys nuo Viešpaties akivaizdos, ir jie ^bgiedojo šlovinimus jo šventam vardui.

25 Aš stebėjau, nes supratau, kad Gelbėtojas praleido apie tris metus savo tarnystėje tarp žydų ir tų, iš Izraelio namų,

13a RR Auka.

b Mt 5:10–12.

14a Etr 12:4;

Mor 7:3, 40–44.

RR Viltis.

b RR Prikėlimas.

c RR Viengimis.

d RR Malonė.

e RR Dievas,

Dievybė – Dievas

Tėvas.

15a Iz 51:11;

Al 40:12.

16a Lk 23:43;

Al 40:11–12.

RR Rojus.

b Mrm 9:13.

17a 2 Nef 9:10–13.

b Ez 37:1–14.

c DS 93:33–34.

d RR Džiaugsmas.

18a Iz 61:1.

RR Išgelbėjimas

mirusiesiems.

19a DS 76:72–74.

b RR Evangelija.

c RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.

d RR Atgailauti,

atgaila.

20a Al 40:13–14.

RR Pragaras;

Nelabas, nelabumas.

b 1 Nef 10:21.

22a RR Tamsa, dvasinė.

b RR Ramybė, taika.

23a RR Išpirkimo planas.

b Rom 14:11;

Mzj 27:31.

c 2 Nef 1:13;

Al 12:11.

24a Ps 104:1–2;

Iz 60:19;

Apr 22:5;

DŽS–I 1:17.

RR Šviesa, Kristaus

šviesa.

b RR Giedoti.

stengdamasis mokyti juos nesibaigiančios evangelijos ir šaukti juos į atgailą;

26 ir vis dėlto, nepaisant galingų jo darbų ir stebuklų bei tiesos skelbimo su didele „galia ir valdžia, buvo tik keletas tokių, kurie įsiklausė į jo balsą ir džiūgavo jo akivaizda, ir priėmė išgelbėjimą iš jo rankų.

27 Bet jo tarnystė tarp tų, kurie buvo mirę, buvo apribota „trumpu laikotarpiu tarp jo nukryžiuavimo ir prikėlimo;

28 ir aš stebėjausi Petro žodžiais, kuriais jis sakė, kad Dievo Sūnus skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai sykį Nojaus dienomis Dievo didis kantrumas laukė – ir kaip jis galėjo paskelbti toms dvasioms ir atlikti būtiną darbą tarp jų per tokį trumpą laiką.

29 Ir man besistebint, mano akys buvo atvertos ir suprattas „atgaivintas, ir aš suvokiau, kad Viešpats ne pats asmeniškai nuėjo pas nelabuosius ir tiesą atmetusius neklusniuosius, kad mokytų juos;

30 bet štai, iš teisiųjų tarpo jis suorganizavo savo pajėgas ir paskyrė pasiuntinius, aprengtus „galia ir valdžia, ir pavedė jiems eiti ir nešti evangelijos

šviesą tiems, kurie buvo ^btamsoje, būtent „visoms žmonių dvasioms; ir taip evangelija buvo paskelbta mirusiesiems.

31 Ir išrinktieji pasiuntiniai nuėjo skelbti Viešpaties „malonės dienos ir skelbti ^blaisvės belaisviams, kurie buvo supančioti, netgi visiems, kurie tik atgailaus dėl savo nuodėmių ir priims evangeliją.

32 Taip evangelija buvo paskelbta tiems, kurie ^amirė savo nuodėmėse, be tiesos ^bpažinimo arba prasižengime, atmetę pranašus.

33 Jie buvo mokomi ^atikėjimo Dievu, atgailos nuo nuodėmės, ^bvikarinio krikšto nuodėmėms „atleisti, Šventosios Dvasios ^ddovanos rankų uždėjimu,

34 ir visų kitų evangelijos principų, kuriuos jiems buvo būtina žinoti, idant pasiruoštų būti ^ateisiami kūne kaip žmonės, bet gyventi dvasia kaip Dievas.

35 Ir taip mirusiesiems, tiek mažiems, tiek ir dideliems, kaip neteisiesiems, taip ir ištikimiesiems buvo atskleista, kad išpirkimas buvo atliktas per Dievo Sūnaus ^aauką ant ^bkryžiaus.

36 Taip buvo atskleista, kad mūsų Išpirkėjas savo laiką per apsilankymą dvasių pasaulyje

26a 1 Nef 11:28.

27a Mk 8:31.

29a DS 76:12.

30a Lk 24:49.

b RR Tamsa, dvasinė.

c DS 1:2.

31a Iz 61:2; Lk 4:17–19.

b RR Laisvas, laisvė.

32a Jn 8:21–24.

b DS 128:5.

RR Pažinimas, žinojimas.

33a TT 1:4.

RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Krikštas, krikštyti – Krikštas už mirusiuosius;

Apeigos, nuostatai – Vikarinės apeigos.

c RR Nuodėmių

atleidimas.

d RR Dovana, Šventosios Dvasios.

34a RR Teismas, paskutinysis.

35a Al 34:9–16.

RR Apmokėti, apmokėjimas; Auka.

b RR Kryžius; Nukryžiuavimas.

praleido mokydamas ir ruošdamas ištikimas ^apranašų dvasias, kurios liudijo apie jį kūne;

37 kad jos neštų išpirkimo žinią visiems mirusiesiems, pas kuriuos jis pats negalėjo nueiti dėl jų ^amaištavimo ir prasižengimo, kad jie per jo tarnų tarnavimą taip pat galėtų išgirsti jo žodžius.

38 Tarp didžiųjų ir galingųjų, kurie buvo susirinkę šiame didžiuliame teisiųjų susirinkime, buvo tėvas ^aAdomas, Senamžis ir visų tėvas,

39 ir mūsų šlovingoji Motina ^aIeva, su daugeliu savo ištikimų dukterų, gyvenusių visais amžiais ir garbinusių tikrąjį ir gyvąjį Dievą.

40 Ten buvo ^aAbelis, pirmasis ^bkankinys, ir jo brolis ^cSetas, vienas galingųjų, kuris buvo tikras savo tėvo Adomo ^aatvaizdas.

41 ^aNojus, kuris išpėjo apie tvaną; ^bŠemas, didysis ^caukštasis kunigas; ^aAbraomas, ištikimųjų tėvas; ^aIzaokas, ^fJokūbas ir Mozė, didysis Izraelio ^gįstatymdavys;

42 ten taip pat buvo ir ^aIzaijas, kuris per pranašystę paskelbė,

kad Išpirkėjas buvo pateptas guosti tuos, kurių širdys sudužusios, skelbti laisvę ^bbelaisviamis ir ^ckalėjimo atvėrimą kaliniams.

43 Be to ^aEzechielis, kuriam regėjime buvo parodytas didelis slėnis su ^bsausais kaulais, kurie turėjo būti apvilkti mėsa, kad vėl išeitų mirusiųjų ^cprikėlimo metu, – gyvos sielos;

44 ^aDanielius, kuris iš anksto numatė ir paskelbė Dievo ^bkaralystės įkūrimą paskutinėmis dienomis, kad jau niekada nebūtų sunaikinta ar atiduota kitai tautai;

45 ^aElijas, kuris buvo su Moze ant ^bAtmainymo kalno;

46 ten taip pat buvo ir pranašas ^aMalachijas, kuris liudijo apie ^bElijos atėjimą, – apie kurį ir Moronis kalbėjo pranašui Džozefui Smitui, skelbdamas, kad jis turi ateiti prieš Viešpaties didžios ir baisios ^cdienos įvedimą.

47 Pranašas Elija vaikų ^aširdyse turėjo pasodinti jų tėvams duotus pažadus,

48 pranašaujančius, kad laikų pilnatvės evangelijos ^alaikotar-

36a DS 138:57.

37a DS 138:20.

RR Maištas, sukilimas.

38a RR Adomas.

39a Moz 4:26.

RR Ieva.

40a RR Abelis.

b RR Kankinys, kankinio mirtis.

c RR Setas.

d Pr 5:3; Moz 6:10.

41a RR Nojus, biblinis patriarchas.

b RR Šemas.

c RR Aukštasis kunigas.

d Pr 17:1–8.

RR Abraomas.

e Pr 21:1–5.

RR Izaokas.

f Pr 35:9–15.

RR Jokūbas, Izaoko sūnus.

g RR Mozė.

42a RR Izaijas.

b Iz 61:1–2.

c RR Pragaras.

43a RR Ezechielis.

b Ez 37:1–14.

c RR Prikėlimas.

44a RR Danielius.

b Dan 2:44–45.

RR Dievo karalystė, Arba dangaus karalystė.

45a RR Elijas.

b RR Atmainytas, atmainymas.

46a Mal 3:23–24;

DžS–I 1:36–39.

RR Malachijas.

b DS 110:13–15.

RR Elija.

c RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

47a DS 128:17.

48a RR Šventykla, Viešpaties namai.

piu turi būti atliktas didelis ^bdarbas Viešpaties “šventyklose dėl mirusiųjų išpirkimo ir vaikų ^aužantspaudavimo prie jų gimdytojų, kad visa žemė nebūtų ištikta prakeiksmu ir visiškai nuniokota jo atėjimo metu.

49 Visi šie ir daugybė kitų, būtent ^apranašų, kurie gyveno tarp nefitų ir liudijo apie Dievo Sūnaus atėjimą, buvo kartu tame didžiuliame susirinkime ir laukė savo išvadavimo,

50 nes mirusieji žiūrėjo į ilgą jų ^advasių atskyrimą nuo jų kūnų kaip į ^bvergiją.

51 Šiuos Viešpats mokė ir davė jiems ^agalia išėiti, po jo prikėlimo iš mirusiųjų, kad įžengtų į jo Tėvo karalystę, idant ten būtų apvainikuoti ^bnemirtingumu ir ^camžinuoju gyvenimu,

52 ir nuo tol tęstų savo darbą, kaip Viešpaties buvo žadėta, ir būtų dalininkais visų ^apalaiminimų, kurie buvo laikomi tiems, kurie jį myli.

53 Pranašas Džozefas Smitas ir mano tėvas Hairumas Smitas, Brigamas Jangas, Džonas Teiloras, Vilfordas Vudrufas ir kitos rinktinės dvasios, kurios buvo

“išlaikytos, kad ateitų laikų pilnatvėje dalyvauti dedant didžiojo paskutiniųjų dienų darbo ^bpamatus,

54 įskaitant šventyklų statymą ir apeigų vykdymą jose dėl “mirusiųjų išpirkimo, taip pat buvo dvasių pasaulyje.

55 Aš pastebėjau, kad jie taip pat buvo tarp ^akilnių ir didžiųjų, kurie pradžioje buvo ^bišrinkti būti valdovais Dievo Bažnyčioje.

56 Netgi dar prieš savo gimimą, jie su daugeliu kitų gavo savo pirmąsias pamokas dvasių pasaulyje ir buvo ^aparuošti, kad išėitų Viešpačiui tinkamu ^bmetu darbuotis jo ^cvynuogyne dėl žmonių sielų išgelbėjimo.

57 Aš pastebėjau, kad šio evangelijos laikotarpio ištikimi ^avyresnieji, išėję iš mirtingojo gyvenimo, tęsia savo darbus, skelbdami atgailos ir išpirkimo per Viengimio Dievo Sūnaus auką evangeliją tarp tų, kurie yra ^btamsoje ir nuodėmės vergijoje atšiauriame mirusiųjų dvasių pasaulyje.

58 Mirusieji, kurie atgailaus, bus ^aišpirkti per paklusnumą Dievo namų ^bnuostatams,

48b RR Evangelijos laikotarpis.
c RR Išgelbėjimas mirusiesiems.
d RR Šeima – Amžinoji šeima;
Užantspauduoti, užantspaudavimas.
49a Hel 8:19–22.
50a RR Dvasia.
b DS 45:17.
51a 1 Kor 6:14;
Al 40:19–21.
b RR Nemirtingas,

nemirtingumas.
c DS 29:43.
RR Amžinasis gyvenimas.
52a Iz 64:3;
1 Kor 2:9;
DS 14:7.
53a RR Išankstinis išventinimas.
b DS 64:33.
54a RR Apeigos, nuostatai – Vikarinės apeigos.
55a Abr 3:22–24.

b RR Išankstinis išventinimas.
56a Job 38:4–7;
Al 13:3–7.
b ApD 17:24–27.
c JokK 6:2–3.
RR Viešpaties vynuogynas.
57a RR Vyresnysis.
b RR Pragaras.
58a RR Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.
b RR Apeigos, nuostatai.

59 ir po to, kai jie sumokės bausmę už savo prasižengimus ir bus švariai "nuplauti, gaus atlygį pagal savo^b darbus, nes jie yra išgelbėjimo paveldėtojai.

60 Toks buvo man apreištas

regėjimas apie mirusiųjų išpirkimą, ir aš liudiju ir žinau, per mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus palaiminimą, kad šis aprašymas yra "tikras, būtent taip. Amen.

1 OFICIALUS PAREIŠKIMAS

Tiems, kam tai svarbu:

Kadangi politiniais sumetimais iš Solt Leik Sičio buvo išsiųsti žiniasklaidos pranešimai, kurie buvo plačiai paskelbti, teigiantys, kad Jutos komisija savo neseniai parengtoje ataskaitoje Vidaus Reikalų sekretoriui pareiškia, jog vis dar atliekamos poligaminių santuokų ceremonijos ir kad Jutoje nuo praeito birželio, arba per praėjusius metus, buvo sudaryta keturiasdešimt ar daugiau tokių santuokų, taip pat kad Bažnyčios vadovai viešuose pasisakymuose mokė, skatino ir primygtinai ragino toliau praktikuoti poligamiją,

todėl šituo aš, kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas, visu rimtumu pareiškiu, kad šie kaltinimai yra neteisingi. Mes nemokome poligamijos, arba daugpatystės, ir niekam neleidžiame imtis šios praktikos, ir aš neigiu, kad per tą laikotarpį mūsų šventyklose ar bet kokioje kitoje Teritorijos vietoje buvo atlikta keturiasdešimt ar bet koks kitas skaičius poligaminių santuokų ceremonijų.

Buvo pranešta apie vieną atvejį, kuriame šalys pareiškia, kad 1889 metų pavasarį Solt Leik Sityje Apdovanojimo Namuose buvo atlikta santuoka; bet man nepavyko išsiaiškinti, kas atliko ceremoniją; kas bebūtų atlikta šiuo klausimu, tai buvo be mano žinios. Dėl šio pareikšto atvejo Apdovanojimo Namai mano nurodymu buvo nedelsiant nugriauti.

Kadangi Kongresas įvedė įstatymus, draudžiančius poligamines santuokas, kuriuos paskutinės instancijos teismas paskelbė konstituciniais, šituo pareiškiu savo ketinimą paklusti tiems įstatymams ir naudoti savo įtaką Bažnyčios nariams, kuriems aš pirmininkauju, kad jie pasielgtų taip pat.

Mano ar mano kolegų mokymuose Bažnyčiai nurodytu laikotarpiu nėra nieko, kas pagrįstai galėtų būti vertinama kaip poligamijos diegimas ar skatinimas; ir kai kuris nors Bažnyčios vyresnysis pavartodavo posakį, kuris galėjo būti palaikytas tokiu mokymu, jis būdavo nedelsiant papeikiamas. Ir dabar aš viešai pareiškiu,

kad pastarųjų dienų šventiesiems patariu susilaikyti nuo bet kokios šalies įstatymu uždraustos santuokos sudarymo.

VILFORDAS VUDRUFAS
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčios prezidentas.

Prezidentas Lorensas Snou pasisakė taip:

„Siūlau, kad, pripažindami Vilfordą Vudrufą Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentu ir šiuo metu vieninteliu žmogumi žemėje, turinčiu užantspaudavimo apeigų raktus, mes dėl jo padėties laikytume jį visiškai įgaliotą paskelbti Manifestą, perskaitytą mums girdint ir datuotą 1890 m. rugsėjo 24 diena, ir kad mes, kaip Bažnyčia, susirinkusi Visuotinėje Konferencijoje, priimtume jo pareiškimą dėl poligaminių santuokų kaip autoritetingą ir įpareigojantį“.

Šis pasiūlymas buvo vienbalsiai palaikytas.

Solt Leik Sitis, Jutos valst., 1890 m. spalio 6 d.

IŠTRAUKOS IŠ TRIJŲ
PREZIDENTO VILFORDO VUDRUFO
PASIŠAKYMŲ DĖL MANIFESTO

Viešpats niekada neleis man ar bet kuriam kitam vyrui, stovinčiam šios Bažnyčios prezidentu, nuklaidinti jus. To programoje nėra. To nėra Dievo sumanyme. Jei pamėginčiau tai padaryti, Viešpats pašalintų mane iš mano vietos, ir taip Jis pasiels su bet kuriuo kitu vyru, mėginančiu nuklaidinti žmonių vaikus nuo Dievo apreiškimų ir nuo jų pareigos. (Sešiasdešimt pirmoji pusmetinė Bažnyčios Visuotinė Konferencija, pirmadienis, 1890 m. spalio 6 d., Solt Leik Sitis, Jutos valst. Išspausdinta *Deseret Evening News*, 1890 m. spalio 11 d., p. 2).

Nesvarbu, kas gyvena ir kas miršta, ir kas pašaukiamas vadovauti šiai Bažnyčiai, – jie turi jai vadovauti Visagalio Dievo įkvėpimu. Jeigu jie to nedaro taip, jie negali to daryti iš viso ...

Neseniai gavau keletą apreiškimų, man labai svarbių, ir aš jums pasakysiu, ką Viešpats pasakė man. Leiskite jūsų mintis nukreipti į tai, kas pavadinta Manifestu ...

Viešpats liepė man užduoti pastarųjų dienų šventiesiems klausimą, ir Jis taip pat man sakė, kad jeigu jie išiklausytų į tai, ką jiems sakiau ir atsakytų į jiems užduotą klausimą Dievo Dvasia ir galia, visi jie vienodai atsakytų ir visi jie vienodai tikėtų šiuo klausimu.

Klausimas yra toks: koks yra išmintingiausias kursas, kurio turėtų laikytis pastarųjų dienų šventieji, – toliau stengtis praktikuoti daugpatystę, kai tam

prieštarauja šalies įstatymai ir šešiasdešimt milijonų žmonių ir kai tai kainuos visų šventyklų konfiskavimą ir praradimą bei visų jų apeigų nutraukimą tiek gyviesiems, tiek ir mirusiesiems, ir Pirmosios Prezidentūros, Dvylikos bei Bažnyčios šeimų galvų įkalinimą ir žmonių asmeninio turto konfiskavimą (visa tai jau savaime sustabdytą tą praktiką); ar, po to, kai padarėme ir ištvėrėme tai, ką padarėme ir ištvėrėme per savo ištikimybę šiam principui, nutraukti šią praktiką ir pasiduoti įstatymui, ir per tai palikti pranašus, apaštalus ir tėvus namuose, kad jie galėtų mokyti žmones ir rūpintis Bažnyčios pareigomis, ir taip pat palikti šventyklas šventųjų rankose, kad jie galėtų rūpintis evangelijos apeigomis tiek gyviesiems, tiek ir mirusiesiems?

Viešpats regėjimu ir apreiškimu man tiksliai parodė, kas įvyktų, jei mes nesusstabdytume šios praktikos. Jei mes būtume jos nesusstabdė, jums neberekėtų ... nei vieno iš šių vyrų šioje šventykloje Logane; nes būtų nutrauktos visos apeigos visoje Sionės žemėje. Visame Izraelyje viešpatautų sumaištis, ir daugelis vyrų būtų įkalinti. Ši neganda būtų ištikusi visą Bažnyčią, ir mes būtume priversti sustabdyti tą praktiką. Taigi klausimas toks: ar ją reikėtų sustabdyti šitaip, ar taip, kaip mums apreiškė Viešpats, ir palikti mūsų pranašus ir apaštalus, ir tėvus laisvus ir šventyklas žmonių rankose, kad būtų išpirkti mirusieji. Daugybę šie žmonės jau išlaisvino iš dvasių pasaulio kalėjimo. Ir ar šis darbas tęsis, ar sustos? Tai yra klausimas, kurį aš užduodu pastarųjų dienų šventiesiems. Jūs patys turite nuspręsti. Noriu, kad patys sau atsakytumėte. Aš į jį neatsakysiu; bet sakau jums, kad būtent tokios yra sąlygos, kokiose mes, kaip liaudis būtume atsidūrę, jei nebūtume pasirinkę kurso, kurį pasirinkome.

... Aš mačiau, kas būtent įvyktų, jei nieko nebūtų daroma. Ši dvasia buvo ant manęs ilgą laiką. Bet štai ką noriu pasakyti: aš būčiau paleidęs visas šventyklas iš mūsų rankų; aš būčiau ejęs į kalėjimą pats ir leidęs, kad ten patektų kiekvienas kitas vyras, jei dangaus Dievas nebūtų man įsakęs padaryti tai, ką padariau; ir kai atėjo valanda, kada man buvo įsakyta tai padaryti, man buvo tai aišku. Aš nuėjau priešais Viešpatį ir parašiau, ką Viešpats liepė man parašyti ...

Palieku tai jums, jūsų apmąstymui ir apsvarstymui. Su mumis darbuojasi Viešpats. (Kešio kuolo konferencija, Loganas, Jutos valst., sekmadienis, 1891 m. lapkričio 1d. Išspausdinta *Deseret Weekly*, 1891 m. lapkričio 14 d.).

Dabar aš jums pasakysiu, kas man buvo apreiškta ir ką Dievo Sūnus šituo įvykdė ... Kaip Dievas Visagalis gyvas, visa tai būtų įvykę, jei nebūtų duotas Manifestas. Todėl Dievo Sūnus buvo linkęs pristatyti tai Bažnyčiai ir pasauliui dėl jam žinomų tikslų. Viešpats nutarė įkurti Sionę. Jis nutarė užbaigti šią šventyklą. Jis nutarė, kad gyvųjų ir mirusiųjų išgelbėjimas bus teikiamas šiuose kalnų slėniuose. Ir Visagalis Dievas nutarė, kad velnias to nesuszlugdys. Jei galite tai suprasti, tai yra šito raktas (Iš pasisakymo Solt Leiko šventyklos pašventimo šeštojoje sesijoje, 1893 m. balandžio mėn. Pašventimo ceremonijų mašinraštis, Archyvai, Bažnyčios Istorijos Departamentas, Solt Leik Sitis, Jutos valst.).

2 OFICIALUS PAREIŠKIMAS

Tiems, kam tai svarbu:

1978 metų rugsėjo 30 dieną 148-je pusmetinėje Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Visuotinėje Konferencijoje prezidentas N. Eldonas Teneris, Bažnyčios Pirmosios Prezidentūros pirmasis patarėjas, pristatė tokį klausimą:

Šių metų birželio mėnesio pradžioje Pirmoji Prezidentūra paskelbė, kad prezidentas Spenseris V. Kimbolas gavo apreiškimą, suteikiantį teisę į kunigystę ir šventyklos palaiminimus visiems vertiems vyriškos lyties Bažnyčios nariams. Prezidentas Kimbolas paprašė mane pranešti konferencijai, kad po to, kai jis gavo šį apreiškimą, kuris jam atėjo po ilgos meditacijos ir maldos šventosios šventyklos šventuose kambariuose, jis pateikė jį savo patarėjams, kurie jį priėmė ir patvirtino. Tada jis buvo pateiktas Dvylikos Apaštalų Kvorumui, kuris vienbalsiai jį patvirtino, ir po to jis buvo pateiktas visiems kitiems Vyriausiems įgaliotiniams, kurie taip pat vienbalsiai jį patvirtino.

Prezidentas Kimbolas paprašė, kad dabar aš perskaityčiau šį laišką.

1978 metų birželio 8 d.

Visiems visuotiniams ir vietiniams Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios kunigystės pareigūnams visame pasaulyje:

Brangūs broliai,

Matydami Viešpaties darbo plitimą žemėje, buvome dėkingi, kad daugelio tautų žmonės atsiliesė į sugrąžintos evangelijos žinią ir vis gausiau jungėsi prie Bažnyčios. Tai, savo ruožtu, įkvėpė mums norą pasiūlyti kiekvienam vertam Bažnyčios nariui visas evangelijos teikiamas privilegijas ir palaiminimus.

Žinodami prieš mus buvusių Bažnyčios pranašų ir prezidentų duotus pažadus, kad atitinkamu metu, pagal Dievo amžinąjį planą, visi verti mūsų broliai, galės gauti kunigystę, ir matydami ištikimybę tų, kuriems kunigystė buvo sulaukyta, mes ilgai ir atsidėję maldavome dėl tų mūsų ištikimų brolių, praleisdami daug valandų šventyklos viršutiniame kambaryje, prašydami Viešpaties dieviško vadovavimo.

Jis išgirdo mūsų maldas ir apreiškimu patvirtino, kad atėjo seniai pažadėta diena, kai kiekvienas ištikimas, vertas Bažnyčios vyras gali gauti šventą kunigystę su galia naudoti jos dievišką įgaliojimą ir mėgautis su savo mylimaisiais kiekvienu iš jos išplaukiančiu palaiminimu, įskaitant šventyklos palaiminimus. Taigi visi verti vyriškos lyties Bažnyčios nariai gali būti iššventinti į kunigystę nepaisant rasės ar odos spalvos. Kunigystės vadovams nurodyta laikytis visų kandidatų iššventinimui tiek į Aaroną, tiek į Melchizedeko kunigystę kruopštaus apklausimo tvarkos, kad užtikrintų, jog jie atitinka nustatytus vertumo standartus.

Mes iškilmingai pareiškiamo, kad dabar Viešpats atskleidė savo valią palaiminti visus savo visoje žemėje gyvenančius vaikus,

kurie įsiklausys į jo įgaliotų tarnų balsą ir pasiruoš priimti kiekvieną evangelijos palaiminimą.

Nuoširdžiai jūsų,
SPENSERIS V. KIMBOLAS
N. ELDONAS TENERIS
MARIONAS DŽ. ROMNIS
Pirmoji Prezidentūra

Siūlau, kad pripažindami Spenserį V. Kimbolą pranašu, regėtoju ir apreiškėju, ir Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentu, mes, kaip atstovaujantis susirinkimas, priimtume šį apreiškimą kaip Viešpaties žodį ir valią. Visi, kas pritariate, prašom parodykite tai, pakeldami savo dešinę ranką. Jei kas nepritaria – tuo pačiu ženklu.

Balsavimas dėl šio pasiūlymo patvirtinimo buvo vienbalsiai pritariantis.

Solt Leik Sitis, Jutos valst., 1978 m. rugsėjo 30 d.

BRANGUSIS PERLAS

DŽOZEFO SMITO,
PIRMOJO PASTARŪJŲ DIENŲ ŠVENTŪJŲ
JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIOS
PRANAŠO, REGĖTOJO IR APREIŠKĖJO
APREIŠKIMŲ, VERTIMŲ IR PASAKOJIMŲ
RINKINYS

ĮVADAS

Brangusis Perlas yra rinkinys rinktinės medžiagos daugeliu svarbiųjų Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios tikėjimo ir doktrinos aspektų. Šiuos dalykus parašė pranašas Džozefas Smitas, ir jie buvo išspausdinti jo laikmečio Bažnyčios periodikoje.

Pirmąjį medžiagos rinkinį, kurio pavadinimas buvo Brangusis Perlas, 1851 metais sudarė vyresnysis Franklinas D. Ričardsas, tuo metu Dvylikos Tarybos narys ir Britanijos misijos prezidentas. Jis buvo skirtas padaryti labiau prieinamus kai kuriuos svarbius straipsnius, kurių Džozefo Smito laikais cirkuliavo nepakankamai. Europoje ir Amerikoje pagausėjus Bažnyčios narių, iškilo poreikis padaryti šiuos dalykus prieinamus. Brangusis Perlas tapo plačiai naudojamas ir, galiausiai, Pirmosios Prezidentūros bei 1880 metų spalio 10 d. Visuotinės Konferencijos Solt Leik Sityje sprendimu tapo Bažnyčios patvirtintais Raštais.

Turinys buvo keletą kartų peržiūrėtas pagal Bažnyčios poreikius. 1878 metais buvo pridėtos Mozės Knygos dalys, kurių nebuvo pirmajame leidime. 1902 metais buvo išimtos tam tikros Brangiojo Perlo dalys, dubliuojančios medžiaga, taip pat išspausdintą Doktriną ir Sandorą. Suskirstymas skyriais ir eilutėmis, su išnašomis, buvo atliktas 1902 metais. Pirmasis leidimas dvistulpeliniais puslapiiais, su abėcėline rodykle, išėjo 1921 metais. Jokių kitų pakeitimų nebuvo padaryta iki 1976 metų balandžio mėnesio, kai buvo pridėti du apreiškimai. 1979 metais šie du apreiškimai buvo išimti iš Brangiojo Perlo ir įdėti į Doktriną ir Sandorą, kur dabar jie yra kaip 137 ir 138 skyriai. Dabartiniame leidime padaryti kai kurie pakeitimai, siekiant suderinti tekstą su ankstesniais dokumentais.

Trumpas dabartinio turinio pristatymas:

Ištraukos iš Mozės knygos. Tai Biblijos Džozefo Smito vertimo, kuri jis pradėjo 1830 m. birželio mėn., Pradžios knygos ištrauka (*History of the Church* [Bažnyčios Istorija], 1:98–101, 131–139).

Abraomo knyga. Tai vertimas iš keleto Egipto papirusų, papuolučių į Džozefo Smito rankas 1835 metais, kuriuose buvo patriarcho Abraomo raštai. Vertimas buvo serijomis išspausdintas leidinyje *Times and Seasons*, pradedant 1842 m. kovo 1 d., Navū, Ilinojaus valst., (*History of the Church* 4:519–534).

Džozefas Smitas – Mato. Tai Biblijos Džozefo Smito vertimo Evangelijos pagal Matą ištrauka (žr. Doktrinos ir Sandorą 45:60–61 apie dievišką įsakymą pradėti Naujojo Testamento vertimą).

Džozefas Smitas – Istorija. Tai ištraukos iš Džozefo Smito oficia-

laus liudijimo ir istorijos, kuriuos jis paruošė 1838 metais ir kurie buvo serijomis išspausdinti leidinyje *Times and Seasons* Navū, Ilinojaus valst., pradedant 1842 m. kovo 15 d. (*History of the Church*, 1:1–44).

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Tikėjimo Teiginiai. Tai Džozefo Smito pareiškimas, išspausdintas leidinyje *Times and Seasons* 1842 m. kovo 1 d. kartu su trumpa Bažnyčios istorija, tarp žmonių žinomas kaip Laiškas Ventvortui (*History of the Church*, 4:535–541).

BRANGIAJAME PERLE

Puslapis

Ištraukos iš Mozės knygos	1
Abraomo knyga	31
1 faksimilė	32
2 faksimilė	38
3 faksimilė	46
Džozefas Smitas–Mato	48
Džozefas Smitas–Istorija	52
Tikėjimo Teiginiai	68

IŠTRAUKOS IŠ MOZĖS KNYGOS

Ištrauka iš Biblijos vertimo, kaip tai buvo apreikšta pranašui Džozefui Smitui nuo 1830 m. birželio iki 1831 m. vasario.

1 SKYRIUS

(1830 m. birželis)

Dievas apsireiškia Mozei – Mozei atmainomas – Jis susiduria su Šėtonu – Mozei mato daug apgyvendintų pasaulių – Sūnus sukūrė begalę pasaulių – Dievo darbas ir šlovė yra įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.

Dievo žodžiai, kuriuos jis ^akalbėjo ^bMozei tuo metu, kai Mozei buvo pagautas aukštyne ir nepaprastai aukštą kalną, ² ir jis ^amatė Dievą ^bveidas ir veidą, ir kalbėjo su juo, ir ant Mozės buvo Dievo ^cšlovė; todėl Mozei galėjo ^dištverti jo akivaizdą.

³ Ir Dievas kalbėjo Mozei, sakdamas: Štai aš esu Viešpats Dievas ^aVisagalys ir mano vardas – ^bBegalinis; nes aš esu be dievų pradžios ir metų pabaišos; ir argi tai ne begalybė?

⁴ Ir štai, tu esi mano sūnus; todėl ^apažvelk, ir aš parodysiu

tau savo ^brankų dirbinius; bet ne visus, nes nėra ^cgalo mano ^ddarbams, taip pat ir mano ^ežodžiams, nes jie niekada nesibaigia.

⁵ Todėl nėra vienas žmogus negali pamatyti visų mano darbų, nepamatęs visos mano šlovės; ir nėra vienas žmogus negali pamatyti visos mano šlovės ir po to pasilikti kūne žemėje.

⁶ Ir aš turiu darbą tau, Mozei, mano sūnau; ir tu esi pagal mano ^aViengimio ^bpanašumą; ir mano Viengimis yra ir bus ^cGelbėtojas, nes jis pilnas ^dmalonės ir ^etiesos; bet ^fnėra kito Dievo, išskyrus mane, ir visi dalykai yra priešais mane, nes aš visus juos ^gpažįstu.

⁷ Ir dabar, štai, Mozei, mano sūnau, aš tau parodau šitą vieną dalyką, nes tu esi pasaulyje, ir dabar aš parodau jį tau.

⁸ Ir buvo taip, kad Mozei pažvelgė ir pamatė ^apasaulį, kuriame jis buvo sukurtas; ir Mozei ^bpamatė pasaulį ir nuo-

1 1a Al 12:30; Moz 1:42.

b RR Mozei.

2a Iš 3:6; 33:11;

Jn 1:18; 6:46;

Etr 3:6–16; Moz 1:11.

DžSV, Iš 33:20, 23.

b Sk 12:6–8;

Paklšt 34:10; DS 17:1.

c Paklšt 5:24;

Moz 1:13–14, 25.

RR Šlovė.

d RR Atmainytas, atmainymas.

3a Apr 11:17; 19:6;

1 Nef 1:14; DS 121:4.

RR Dievas, Dievybė.

b Iz 63:16; DS 19:9–12;

Moz 7:35.

RR Begalinis.

4a Moz 7:4.

b Moz 7:32, 35–37.

c Ps 111:7–8;

Moz 1:38.

d Ps 40:6; DS 76:114.

e 2 Nef 9:16;

DS 1:37–39.

RR Dievo žodis.

6a RR Viengimis.

b Pr 1:26; Etr 3:14–15;

Moz 1:13–16.

c RR Gelbėtojas.

d Jn 1:14, 17; Al 13:9.

RR Malonė.

e Moz 5:7.

f 1 Kar 8:60;

Iz 45:5–18, 21–22.

g 1 Nef 9:6; 2 Nef 9:20;

Al 18:32;

DS 38:1–2.

RR Visažinis.

8a Moz 2:1.

b Moz 1:27.

šaliausias jo vietas, ir visus žmonių vaikus, kurie yra ir kurie buvo sukurti; tuo jis didžiai ^cžavėjosi ir stebėjosi.

9 Ir Dievo akivaizda pasitraukė nuo Mozės, tad jo šlovės nebebuvo ant Mozės; ir Mozė buvo paliktas pats sau. Ir kai buvo paliktas pats sau, jis par-krito ant žemės.

10 Ir buvo taip, kad praėjo daugelis valandų iki Mozė vėl atgavo savo prigimtinę ^cstiprybę kaip žmogus; ir jis tarė sau: Dabar, dėl to aš žinau, kad žmogus yra ^bniekas, ko aš niekada nemaniau.

11 Bet dabar mano paties akys matė ^aDievą; tačiau ne mano ^bprigimtinės, bet mano dvasinės akys, nes mano prigimtinės akys nebūtų galėjusios pamatyti; nes aš būčiau turėjęs ^cišdžiūti ir ^a“mirti jo akivaizdoje; bet ant manęs buvo jo šlovė; ir aš mačiau jo ^c“veidą, nes buvau ^fatmainytas priešais jį.

12 Ir buvo taip, kad Mozei pasakius šiuos žodžius, štai atėjo ^aŠėtonas, ^bgundydamas jį, sakydamas: Moze, žmogaus sūnau, garbink mane.

13 Ir buvo taip, kad Mozė pažvelgė į Šėtoną ir tarė: Kas tu? Nes štai, aš esu Dievo ^c“sūnus, pagal jo Viengimio panašumą;

o kur tavo šlovė, kad turėčiau tave garbinti?

14 Nes štai, aš negalėjau pažvelgti į Dievą, kol ant manęs nebuvo jo šlovės ir nebuvau ^aatmainytas priešais jį. Bet į tave aš galiu žiūrėti kaip prigimtinis žmogus. Argi ne taip, iš tiesų?

15 Tebus palaimintas mano Dievo vardas, nes jo Dvasia ne visiškai pasitraukė nuo manęs, arba kitaip, kur tavo šlovė, nes man ji yra tamsa? Ir aš galiu išvelgti skirtumą tarp tavęs ir Dievo; nes Dievas pasakė man: Dievą ^a“garbink, nes tik jam ^btarnausi.

16 Eik šalin, Šėtone; neapgau-dinėk manęs; nes Dievas pasakė man: Tu esi pagal mano Viengimio ^a“panašumą.

17 Ir taip pat jis davė man įsakymus, kai pašaukė mane iš degančio ^a“krūmo, sakydamas: ^bŠaukis Dievo mano Viengimio vardu ir garbink mane.

18 Ir dar Mozė tarė: Aš nesiliausiu šauktis Dievo, man dar reikia pasiteirauti jo kitų dalykų: nes ant manęs buvo jo šlovė, todėl aš galiu išvelgti skirtumą tarp jo ir tavęs. Eik šalin, Šėtone.

19 Ir dabar, Mozei ištarus šiuos žodžius, Šėtonas sušuko garsiu balsu ir rėkė žemėje, ir įsakė,

8c Ps 8:4–5.
10a Dan 10:8, 17;
1 Nef 17:47; Al 27:17;
DžS–I 1:20.
b Dan 4:32; Hel 12:7.
11a RR Dievas, Dievybė.
b Moz 6:36;
DS 67:10–13.
c Iš 19:21.
d Iš 20:19.

e Pr 32:31; Moz 7:4.
f Mt 17:1–8.
RR Atmainytas,
atmainymas.
12a Moz 4:1–4.
RR Velnias.
b Moz 6:49.
RR Gundyti,
gundymas.
13a Ps 82:6; 1 Jn 3:2;

Hbr 12:9.
14a RR Atmainytas,
atmainymas.
15a Mt 4:10.
RR Garbinimas.
b 1 Sam 7:3;
3 Nef 13:24.
16a Moz 1:6.
17a Iš 3:2.
b Moz 5:8.

sakydamas: Aš esu ^aViengimis, mane garbink.

20 Ir buvo taip, kad Mozē pradējo nepaprastai bijoti; ir pradējis bijoti, jis išvydo ^apragaro kartēlī. Tačiau, ^bšaukdamasis Dievo, jis ėgavo stiprybēs ir ėsakē, sakydamas: Eik šalin nuo manēs, Šetone, nes aš garbinsiu tik šī vienintelī Dievā, kuris yra šlovēs Dievas.

21 Ir dabar ^aŠetonas pradējo tirtėti, ir žemē sudrebėjo; ir Mozē ėgavo stiprybēs ir šaukēsi Dievo, sakydamas: Viengimio vardu, eik šalin, Šetone.

22 Ir buvo taip, kad Šetonas šaukē garsiu balsu, verkdamas ir aimanuodamas, ir ^agrieždamas dantimis; ir jis pasišalino iš ten, būtent iš Mozēs akivaizdos, tad šis jo nebematē.

23 Ir dabar apie tai Mozē paliudijo; bet dėl nelabumo tai nežinoma tarp žmonių vaikų.

24 Ir buvo taip, jog kada Šetonas pasišalino iš Mozēs akivaizdos, Mozē pakēlė savo akis ė dangų, būdamas pripildytas ^aŠventosios Dvasios, liudijančios apie Tėvą ir Sūnų;

25 ir šaukdamasis Dievo vardo, jis vėl išvydo jo šlovę, nes ji buvo ant jo; ir jis išgirdo balsą, sakantį: Palaimintas tu, Moze, nes aš, Visagalis, išrinkau tave, ir tu būsi padarytas stipresnis už daugybę ^avandenu; nes jie

paklus tavo ^bįsakymui, tarsi tu būtum ^cDievas.

26 Ir štai, aš esu su tavimi, net iki tavo dienu pabaigos; nes tu ^aišvaduosi mano liaudį iš ^bvergijos, būtent Izraelį, mano ^aišrinktąją liaudį.

27 Ir buvo taip, kad balsui dar tebekalbant, Mozē pažvelgē ir ^apamatē žemę, taip, netgi ją visą; ir nebuvo nė jos dalelēs, kurios jis nepamatē, ėžvelgdamas ją Dievo Dvasia.

28 Ir jis taip pat pamatē jos gyventojus, ir nebuvo nė vienos sielos, kurios jis nepamatē; ir jis juos ėžvelgē Dievo Dvasia; ir jų buvo gausybė, netgi nesuskaičiuojama kaip pajūrio smiltys.

29 Ir jis pamatē daug žemių; ir kiekviena žemė buvo pavadinta ^ažeme, ir ant jos veido buvo gyventojai.

30 Ir buvo taip, kad Mozē šaukēsi Dievo, sakydamas: Meldžiu, pasakyk man, kodėl šitie dalykai yra tokie, ir kuo tu juos sutvėrei.

31 Ir štai, ant Mozēs buvo Viešpaties šlovė, taigi Mozē stovėjo Dievo akivaizdoje ir kalbėjo su juo ^aveidas ė veidą. Ir Viešpats Dievas tarē Mozei: Savo paties ^btikslui aš sutvėriau šiuos dalykus. Čia išmintis, ir jis pasilieka manyje.

32 Ir aš juos sukūriau savo

19a Mt 24:4–5.

20a RR Pragaras.

b DžS–I 1:15–16.

RR Malda.

21a RR Vėlnias.

22a Mt 13:41–42;

Mzj 16:1–3.

24a RR Šventoji Dvasia.

25a Iš 14:21–22.

b RR Galia; Kunigystė.

c Iš 4:16.

26a Iš 3:7–12.

b 1 Nef 17:23–25.

c 1 Kar 8:51–53.

RR Izraelis.

d RR Išrinkti, išrinktieji.

27a DS 88:47;

Moz 1:8.

RR Regėjimas.

29a RR Žemė.

31a Pakįst 5:4;

Moz 1:11.

b Iz 45:17–18;

2 Nef 2:14–15.

galios „žodžiu, kuris yra mano Viengimis Sūnus, pilnas ^bmalonės ir ^ctiesos.

33 Ir aš sukūriau begalę „pasaulių; ir juos taip pat ^bsukūriau savo paties tikslui; ir aš juos sukūriau Sūnumi, kuris yra mano ^cViengimis.

34 Ir „pirmąjį žmogų iš visų žmonių aš pavadinau ^bAdomu, kas yra ^cdaugybė.

35 Bet tau aš pasakoju tik apie šią žemę ir jos gyventojus. Nes štai yra daug pasaulių, kurie praėjo mano galios žodžiu. Ir yra daug, kurie dabar egzistuoja, ir žmogui jie yra nesuskaičiuojami; bet man viskas suskaičiuota, nes jie yra mano ir aš juos „pažįstu.

36 Ir buvo taip, kad Mozė kalbėjo Viešpačiui, sakydamas: Būk gailėstingas savo tarnui, o Dieve, ir papasakok man apie šią žemę ir jos gyventojus, ir taip pat apie dangus, ir tada tavo tarnas bus patenkintas.

37 Ir Viešpats Dievas kalbėjo Mozei, sakydamas: „Dangūs – jų yra daug, ir žmogui jie nesuskaičiuojami; bet man jie suskaičiuoti, nes jie yra mano.

38 Ir kaip praeis viena žemė ir jos dangūs, lygiai taip ateis kita;

ir nėra „galo mano darbams, nei mano žodžiams.

39 Nes štai, tai yra mano „darbas ir mano ^bšlovė – įgyvendinti žmogaus ^cnemirtingumą ir ^damžinąjį gyvenimą.

40 Ir dabar, Moze, mano sūnau, aš tau kalbėsiu apie šią žemę, ant kurios tu stovi; ir tu „užrašysi tai, ką aš kalbėsiu.

41 Ir tą dieną, kai žmonių vaikais laikys mano žodžius už nieką ir daugelį jų „išims iš knygos, kurią tu parašysi, štai, aš pakelsiu kitą ^btokį kaip tu; ir ^cjie vėl bus žinomi tarp žmonių vaikų – tarp visų tų, kurie tikės.

42 (Šie žodžiai buvo „pasakyti Mozei ant kalno, kurio pavadinimas bus nežinomas žmonių vaikams. Ir dabar jie pasakyti tau. Nerodyk jų niekam kitam, kaip tik tiems, kurie tiki. Būtent taip. Amen.)

2 SKYRIUS

(1830 m. birželis–spalis)

Dievas sukuria dangus ir žemę – Sukuriamos visos gyvybės formos – Dievas padaro žmogų ir suteikia jam valdžią visai kitai kūrinijai.

Ir buvo taip, kad Viešpats kal-

32a Jn 1:1–4, 14;
Hbr 1:1–3; Apr 19:13;
JokK 4:9; Moz 2:1, 5.
RR Jėzus Kristus.
b Ps 19:2; Moz 5:7–8.
RR Malonė.
c RR Tiesa.
33a Ps 8:4–5; DS 76:24;
Moz 7:29–30.
b RR Sukurti,
sukūrimas.
c Moz 1:6.

34a Moz 3:7.
b Abr 1:3.
RR Adomas.
c Moz 4:26; 6:9.
35a Moz 1:6; 7:36.
RR Visažinis.
37a Abr 4:1.
RR Dangus.
38a Moz 1:4.
39a Rom 8:16–17;
2 Nef 2:14–15.
RR Išpirkimo planas.

b RR Šlovė.
c RR Nemirtingas,
nemirtingumas.
d RR Amžinasis
gyvenimas.
40a 2 Nef 29:11–12.
41a 1 Nef 13:23–32;
Moz 1:23.
b 2 Nef 3:7–19.
c 1 Nef 13:32, 39–40;
DS 9:2.
42a Moz 1:1.

bėjo Mozei, sakydamas: Štai aš „apreiškiu tau apie šį ^bdangų ir šią ^cžemę; užrašyk žodžius, kuriuos aš kalbu. Aš esu Pradžia ir Pabaiga, ^d„Visagalis Dievas; savo ^e„Viengimiu aš tai ^fsukūriau; taip, pradžioje aš sukūriau dangų ir žemę, ant kurios tu stovi.

2 Ir ^ažemė buvo beformė ir tuščia; ir aš padariau, kad ant gelmės veido užseitų tamsa; ir mano Dvasia sklاندė ant vandens veido; nes aš esu Dievas.

3 Ir aš, Dievas, tariau: Tebūna ^ašviesa; ir atsirado šviesa.

4 Ir aš, Dievas, mačiau šviesą ir kad ta šviesa buvo ^agera. Ir aš, Dievas, atskiriau šviesą nuo tamsos.

5 Ir aš, Dievas, pavadinau šviesą Diena; ir tamsą pavadinau Naktimi; ir tai padariau savo galios ^ažodžiu, ir tai buvo padaryta, kaip aš ^bpasakiau; ir vakaras bei rytas buvo pirmoji ^cdiena.

6 Ir dar aš, Dievas, tariau: Tebūna ^askliautas vidur vandens, ir taip įvyko, būtent kaip aš pasakiau; ir aš tariau: Tegul jis skiria vandenį nuo vandenų; ir tai buvo padaryta;

7 ir aš, Dievas padariau skliautą ir atskiriau ^avandenis, taip, didžiuosius vandenį po skliautu nuo vandenų virš skliauto; ir įvyko būtent taip, kaip aš pasakiau.

8 Ir aš, Dievas, pavadinau skliautą ^a„Dangumi; ir vakaras bei rytas buvo antroji diena.

9 Ir aš, Dievas, tariau: Tegul vandenys po dangumi susirenka į ^a„vieną vietą; ir taip įvyko; ir aš, Dievas, tariau: Tebūna sausuma; ir taip įvyko.

10 Ir aš, Dievas, pavadinau sausumą ^a„Žeme; o susirinkusius vandenį pavadinau Jūra; ir aš, Dievas, mačiau, kad viskas, ką aš padariau, buvo gera.

11 Ir aš, Dievas, tariau: Tegul žemė išželdina ^ažolę, žolynus, vedančius sėklą, vaismedžius, vedančius vaisių pagal savo rūšį, ir medžius, vedančius vaisių, kurio sėkla būtų jame ant žemės; ir įvyko būtent taip, kaip aš pasakiau.

12 Ir žemė išželdino žolę, visus žolynus, vedančius sėklą pagal savo rūšį, ir medžius, vedančius vaisių, kurio sėkla būtų jame pagal jo rūšį; ir aš, Dievas, mačiau, kad viskas, ką aš padariau, buvo gera;

13 ir vakaras bei rytas buvo trečioji diena.

14 Ir aš, Dievas, tariau: Tebūna šviesuliai dangaus skliaute, kad atskirtų dieną nuo nakties, ir tebūna jie ženklams ir laikotarpiams, ir dienoms, ir metams;

15 ir tebūna jie šviesuliai dangaus skliaute, kad teiktų šviesą žemei; ir taip įvyko.

2 1a Moz 1:30, 36.

b RR Dangus.

c Moz 1:8.

d RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

e RR Viengimis.

f RR Sukurti,

sukūrimas.

2a Pr 1:2; Abr 4:2.

3a DS 88:6–13.

RR Šviesa, Kristaus šviesa.

4a Pr 1:4; Abr 4:4.

5a Moz 1:32.

b 2 Kor 4:6.

c Pr 1:5.

6a Pr 1:6–8.

7a Abr 4:9–10.

8a RR Dangus.

9a Pr 1:9; Abr 4:9.

10a RR Žemė.

11a Pr 1:11–12;

Abr 4:11–12.

16 Ir aš, Dievas, padariau du didelius šviesulus; didesniji "šviesulī dienai valdyti ir mažesniji šviesulī nakčiai valdyti, ir didesnysis šviesulys buvo saulē, ir mažesnysis šviesulys buvo mėnulis; ir taip pat buvo padarytos žvaigždės, būtent pagal mano žodį.

17 Ir aš, Dievas, ištačiau jus dangaus skliaute, teikti šviesą žemei,

18 ir saulę dienai valdyti ir mėnulį nakčiai valdyti, ir atskirti šviesą nuo tamsos; ir aš, Dievas, mačiau, kad viskas, ką aš padariau, buvo gera;

19 ir vakaras bei rytas buvo ketvirtoji diena.

20 Ir aš, Dievas, tariau: Tegul vandenys gausiai veda judančius kūninius, turinčius gyvybę, ir paukščius, galinčius skraidyti virš žemės atvirame dangaus skliaute.

21 Ir aš, Dievas, sukūriau didžiulius "banginius ir visus judančius gyvus kūninius, kurių vandenys gausiai atvedė pagal jų rūšį, ir visus sparnuotus paukščius pagal jų rūšį; ir aš, Dievas, mačiau, kad viskas, ką aš sukūriau, buvo gera.

22 Ir aš, Dievas, palaiminau jus, sakydamas: Būkite vaisingi ir "dauginkitės, ir pripildykite vandenį jūroje; ir paukščiai tesidaugina žemėje;

23 ir vakaras bei rytas buvo penktoji diena.

24 Ir aš, Dievas, tariau: Teatveda žemė gyvus kūninius pagal jų rūšį, galvijus ir roplius, ir žemės gyvulius pagal jų rūšį; ir taip įvyko;

25 ir aš, Dievas, sutvėriau žemės gyvulius pagal jų rūšį ir galvijus pagal jų rūšį, ir visus roplius, ropojančius žeme, pagal jų rūšį; ir aš, Dievas, mačiau, kad visa tai buvo gera.

26 Ir aš, Dievas, tariau savo "Viengimiui, kuris buvo su manimi nuo pradžios: "Padarykime žmogų pagal mūsų "atvaizdą, pagal mūsų panašumą; ir taip įvyko. Ir aš, Dievas, tariau: "Tevaldo jie jūros žuvis ir padangių paukščius, ir galvijus, ir visą žemę, ir visus roplius, ropojančius žeme.

27 Ir aš, "Dievas, sukūriau žmogų pagal savo paties atvaizdą, pagal savo Viengimio atvaizdą aš sukūriau jį; aš sukūriau jus vyrą ir moterį.

28 Ir aš, Dievas, palaiminau jus, ir sakiau jiems: Būkite vaisingi ir "dauginkitės, ir pripildykite žemę, ir užvaldykite ją, ir valdykite jūros žuvis ir padangių paukščius, ir visus gyvius, judančius žemėje.

29 Ir aš, Dievas, tariau žmogui: Štai, aš daviau jums visus sėklą vedančius žolynus, esančius ant visos žemės veido, ir kiekvieną medį, kuriame bus sėklą vedančio medžio vaisius; tai bus jums "maistui.

16a Pr 1:16.

21a Pr 1:21; Abr 4:21.

22a Pr 1:22–25;

Abr 4:22–25.

26a RR Jėzus Kristus.

b RR Sukurti, sukūrimas.

c Pr 1:26–27;

Moz 6:8–10;

Abr 4:26–27.

d Pr 1:28; Moz 5:1;

Abr 4:28.

27a RR Dievas, Dievybė.

28a Moz 5:2.

29a Pr 1:29–30;

Abr 4:29–30.

30 Ir kiekvienam žemės gyvuliui ir kiekvienam padangių paukščiui, ir viskam, kas ropoja žeme, kurioje aš teikiu gyvybę, maistui bus duotas kiekvienas švarus žolynas; ir taip įvyko, būtent taip, kaip aš pasakiau.

31 Ir aš, Dievas, mačiau viską, ką padariau, ir, štai, viskas, ką aš padariau, buvo labai „gera; ir vakaras bei rytas buvo šeštoji diena.

3 SKYRIUS

(1830 m. birželis–spalis)

Dievas visus dalykus sukūrė dvasiškai, kai fiziškai jų dar nebuvo žemėje – Jis sukūrė vyrą, pirmąjį kūną, žemėje – Moteris yra vyriui tinkama pagalbininkė.

TAIP buvo „užbaigti dangus ir žemė, ir visas jų pulkas.

2 Ir septintąją dieną aš, Dievas, užbaigiau savo darbą, ir viską, ką dariau; ir „septintąją dieną aš išsėjau nuo viso savo darbo, ir viskas, ką dariau, buvo užbaigta, ir aš, Dievas, mačiau, kad tai buvo gera;

3 ir aš, Dievas, „palaiminau septintąją dieną ir pašventinau

ją, dėl to, kad tą dieną aš išsėjau nuo viso savo darbo, kurį aš, Dievas, sukūriau ir padariau.

4 Ir dabar, štai, sakau jums, kad tai yra dangaus ir žemės kilmės, kai jie buvo sukurti, tą dieną, kai aš, Viešpats Dievas, padariau dangų ir žemę,

5 ir kiekvieną lauko augalą, kai jo „dar nebuvo žemėje, ir kiekvieną lauko žolyną, kai jis dar nežėlė. Nes aš, Viešpats Dievas, visus dalykus, apie kuriuos kalbėjau, sukūriau „dvasiškai, kai fiziškai jų dar nebuvo ant žemės veido. Nes aš, Viešpats Dievas, dar nebuvau padaręs, kad lytų ant žemės veido. Ir aš, Viešpats Dievas, „sukūriau visus žmonių vaikus; ir dar nesukūriau žmogaus „žemei dirbti; nes aš juos sukūriau „danguje; o ant žemės dar nebuvo kūno, nei vandenį, nei padangę;

6 bet aš, Viešpats Dievas, tariu, ir „migla ėjo iš žemės ir drėkino visą žemės veidą.

7 Ir aš, Viešpats Dievas, suformavau žmogų iš žemės „dulkių ir įkvėpiau jam į šnerves gyvybės alsavimą; ir „žmogus tapo gyva „siela, „pirmuoju kūnu žemėje, taip pat ir pirmuoju žmogumi; tačiau visi dalykai

31a Pr 1:31;
DS 59:16–20.
b Iš 20:11;
Abr 4:31.

3 1a Pr 2:1; Abr 5:1.
b RR Sukurti,
sukūrimas.

2a Pr 2:2–3; Abr 5:2–3.
RR Atilsis, poilsis.

b RR Šabo diena.

3a Mzj 13:19.

b Iš 31:14–15.

5a Pr 2:4–5;
Abr 5:4–5.

b Moz 6:51.

c Abr 3:23;
DS 29:31–34.

RR Dvasinis
sukūrimas.

d RR Dvasia.

e Pr 2:5.

f RR Žmogus,

žmonės – Žmogus
yra Dangiškojo Tėvo
dvasinis vaikas.

g RR Dangus.

6a Pr 2:6.

7a Pr 2:7;

Moz 4:25; 6:59;
Abr 5:7.

b RR Adomas.

c RR Saulius.

d Moz 1:34.

buvo sukurti prieš tai; bet jie buvo sukurti ir padaryti dvasiškai pagal mano žodį.

8 Ir aš, Viešpats Dievas, rytuose, “Edene užveisiau sodą ir ten įkurdinau tą vyrą, kurį suformavau.

9 Ir aš, Viešpats Dievas, iš žemės fiziškai išželdinau visus medžius, malonius žmogui pažiūrėti; ir žmogus galėjo juos matyti. Ir jie taip pat tapo gyva siela. Nes jie buvo dvasiški tą dieną, kai aš juos sukūriau; nes jie pasilieka toje sferoje, kurioje aš, Dievas, juos sukūriau, taip, būtent viską, ką paruošiau žmogaus naudojimui; ir žmogus matė, kad tai buvo gera maistui. Ir aš, Viešpats Dievas, to sodo viduryje taip pat pasodinau “gyvybės medį ir taip pat gero ir pikto ^bpažinimo medį.

10 Ir aš, Viešpats Dievas, padariau, kad iš Edeno ištekėtų upė sodui drėkinti; ir ten ji išsišakojo į keturias “atšakas.

11 Ir aš, Viešpats, pirmąją pavadinau Pišonu, ir ji apima visą Havilos žemę, kur aš, Viešpats Dievas, sukūriau daug aukso;

12 ir tos žemės auksas buvo geras, ir ten buvo bdelis ir onikso akmuo.

13 Ir antrosios upės vardas buvo Gihonas; ji apima visą Etiopijos žemę.

14 Ir trečiosios upės vardas buvo Hidekelis; ji teka į Asiri-

jos rytus. Ir ketvirtoji upė buvo Eufratas.

15 Ir aš, Viešpats Dievas, paėmiau vyrą ir įkurdinau jį Edeno sode, kad puoselėtų jį ir prižiūrėtų.

16 Ir aš, Viešpats Dievas, įsakiau vyrui, sakydamas: Tu gali laisvai valgyti nuo visų sodo medžių,

17 bet nuo gero ir pikto pažinimo medžio tu nevalgysi; tačiau tu pats gali “pasirinkti, nes tai tau duota; bet atmint, kad aš tai draudžiu, nes tą ^b dieną, kai nuo jo valgysi, tikrai “mirsi.

18 Ir aš, Viešpats Dievas, tariau savo “Viengimiui, jog negera vyrui būti vienam; todėl aš padarysiu jam tinkamą ^bpadėjėją.

19 Ir iš žemės aš, Viešpats Dievas, suformavau visus lauko gyvulius ir visus padangių paukščius; ir įsakiau, kad jie ateitų pas Adomą, pamatyti, kaip jis juos pavadins; ir jie taip pat buvo gyvos sielos; nes aš, Dievas, įkvėpiau į juos gyvybės alsavimą ir įsakiau, kad kaip Adomas pavadins kiekvieną gyvą kūrinį, toks ir bus jo vardas.

20 Ir Adomas davė vardus visiems galvijams ir padangių paukščiams, ir kiekvienam lauko gyvuliui; bet neatsirado jam, Adomui, tinkamo padėjėjo.

21 Ir aš, Viešpats Dievas, padariau, kad Adomą apimtų

8a RR Edenas.
9a RR Gyvenimo medis, gyvybės medis.
b Pr 2:9.
10a Pr 2:10.

17a Moz 7:32.
RR Valios laisvė.
b Abr 5:13.
c Pr 2:17.
RR Mirtis, fizinė;

Mirtingas, mirtingumas.
18a RR Viengimis.
b Pr 2:18; Abr 5:14.

gilus miegas; ir jis užmigo, ir aš paėmiau vieną iš jo šonkaulių, ir jo vietą užpildžiau kūnu;

22 ir iš šonkaulio, kurį aš, Viešpats Dievas, paėmiau iš vyro, padariau ^amoterį ir atvedžiau ją pas vyrą.

23 Ir Adomas tarė: Dabar aš žinau, kad tai yra kaulas iš mano kaulų ir ^akūnas iš mano kūno; ji bus vadinama Moterimi, nes paimta iš vyro.

24 Todėl vyras paliks savo tėvą ir savo motiną ir ^aglausis prie savo žmonos; ir jie bus ^bvienas kūnas.

25 Ir jiedu buvo nuogi, vyras ir jo žmona, ir nesigėdijo.

4 SKYRIUS

(1830 m. birželis–spalis)

Kaip Šėtonas tapo velniu – Jis gundo Ievą – Adomas ir Ieva nupuola, ir į pasaulį įeina mirtis.

Ir aš, Viešpats Dievas, tariau Mozei, sakydamas: Tas ^aŠėtonas, kuriam tu išakei mano Viengimio vardu, yra tas pats, kuris buvo nuo ^bpradžios; ir jis atėjo priešais mane, sakydamas: štai, čia aš, siųsk mane, aš būsiu tavo sūnus ir išpirksiu visą žmoniją,

tad nė viena siela nepražus; ir aš tikrai tai ^apadarysiu; todėl duok man savo garbę.

2 Bet štai, mano Mylimasis ^a“Sūnus, kuris buvo mano Mylimasis ir ^bĮšrinktasis nuo pradžios, tarė man: ^c“Tėve, tebus tavo ^dvalia, ir ^e“šlovė tebus tavo per amžius.

3 Todėl, kadangi tas Šėtonas ^asukilo prieš mane ir siekė sunaikinti žmogaus ^bvalios laisvę, kurią aš, Viešpats Dievas, jam suteikiau, ir taip pat kad aš jam duočiau savo galią, savo Viengimio galia aš padariau, kad jis būtų ^cnumestas žemyn;

4 ir jis tapo Šėtonu, taip, būtent velniu, visų ^amelų tėvu, kad apgaudinėtų ir akintų žmones, ir vestų juos nelaisvėn pagal savo valią, būtent visus, kurie neįsiklausys į mano balsą.

5 Ir dabar, gyvatė buvo ^agudresnė už bet kurią lauko gyvulį, kurią aš, Viešpats Dievas, buvau padaręs.

6 Ir Šėtonas įdėjo tai į gyvatės širdį (nes jis daugelį patraukė paskui save), ir jis taip pat siekė apgauti ^aIevą, nes jis nesuvokė Dievo ketinimo, taigi jis siekė sunaikinti pasaulį.

7 Ir jis tarė moteriai: Taip, ar Dievas sakė: Nevalgykite nuo

22a RR Ieva; Moteris, moterys.

23a Pr 2:23; Abr 5:17.

24a Pr 2:24; DS 42:22; 49:15–16;

Abr 5:17–18.

b RR Santuoka, susituokti.

4 1a RR Velnias.

b DS 29:36–37.

c Iz 14:12–15.

2a RR Jėzus Kristus.

b Moz 7:39; Abr 3:27.

RR Išankstinis iššventinimas.

c RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

d Lk 22:42.

e RR Šlovė.

3a RR Pasitarimas danguje.

b RR Valios laisvė.

c DS 76:25–27.

4a 2 Nef 2:18; DS 10:25.

RR Apgavystė, apgauti, apgaulė; Melavimas.

5a Pr 3:1; Mzj 16:3; Al 12:4.

6a RR Ieva.

jokio “sodo medžio? (ir jis kalbėjo gyvatės burna).

8 Ir moteris tarė gyvatei: Mums leista valgyti sodo medžių vaisių;

9 bet apie vaisių to medžio, kuri matai sodo viduryje, Dievas sakė: Jo nevalgysite, nė jo neliesite, kad nemirtumėte.

10 Ir gyvatė tarė moteriai: Jūs tikrai nemirsite;

11 nes Dievas žino, jog tą dieną, kai jo valgysite, atsivers jūsų akys, ir jūs būsite kaip dievai, ^bpažįstantys gera ir pikta.

12 Ir kai moteris pamatė, kad medis geras maistui ir kad jis tapo malonus akims, ir kad medis ^atrokštinas, kad padarytų ją išmintingą, ji paėmė jo vaisiaus ir ^bvalgė, ir taip pat davė savo vyrui, buvusiam su ja, ir jis valgė.

13 Ir jų abiejų akys atsivėrė, ir jie suvokė esą “nuogi. Ir jie susiuvo fygmedžio lapus ir pasidarė prijuostes.

14 Ir dienos vėsoje ^avaikščiodami sode jie išgirdo Viešpaties Dievo balsą; ir Adomas bei jo žmona ėjo slėptis nuo Viešpaties Dievo akivaizdos tarp sodo medžių.

15 Ir aš, Viešpats Dievas, pašaukiau Adomą ir tariau jam: Kur tu ^aeini?

16 Ir jis tarė: Aš išgirdau tavo balsą sode ir išsigandau, nes supratau, kad esu nuogas, ir slėpiausi.

17 Ir aš, Viešpats Dievas, tariau Adomui: kas tau pasakė, kad esi nuogas? Ar valgei nuo medžio, nuo kurio tau įsakiau nevalgyti, nes jei valgysi tikrai “mirsi?

18 Ir vyras tarė: Moteris, kurią tu davei man ir įsakei, kad ji pasiliktų su manimi, ji davė man medžio vaisiaus, ir aš valgiau.

19 Ir aš, Viešpats Dievas, tariau moteriai: ką gi tu padarei? Ir moteris tarė: Gyvatė “apgavo mane, ir aš valgiau.

20 Ir aš, Viešpats Dievas, tariau gyvatei: Kadangi tai padarei, būsi ^aprakeikta labiau už visus galvijus ir labiau už visus lauko gyvulius; ant savo pilvo šliaužiosi ir dulkes ėsi visas savo gyvenimo dienas;

21 ir aš sukelsiu priešškumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo sėklos ir jos sėklos; ir ji traiškys tau galvą, o tu gelsi jai į kulną.

22 Moteriai aš, Viešpats Dievas, tariau: Didžiai padidinsiu tavo sielvartą ir tavo nėštumą. ^aSielvarte gimdysi vaikus ir trokši savo vyro, ir jis tau viešpataus.

23 Ir Adomui aš, Viešpats Dievas, tariau: Kadangi paklausei savo žmonos balso ir valgei vaisiaus to medžio, apie kurį aš tau įsakiau, sakydamas: Nevalgysi nuo jo – prakeikta bus žemė dėl tavęs; sielvartaudamas maitinsies iš jos visas savo gyvenimo dienas.

7a RR Edenas.
11a Pr 3:3–6; Moz 5:10.
b Al 12:31.
12a Pr 3:6.
b RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.
13a Pr 2:25.
14a Pr 3:8.
15a Pr 3:9.
17a Moz 3:17.

19a Pr 3:13; Mzj 16:3.
20a Pr 3:13–15.
22a Pr 3:16.

24 Ir erškėčius bei usnis ji ves tau, ir tu valgysi lauko žolynus.

25 Savo veido „prakaitu valgysi duoną, kol sugrįši į žemę, – nes tu tikrai mirsi – nes iš jos buvai paimtas; nes ^bdulkės buvai ir vėl į dulkes sugrįši.

26 Ir Adomas pavadino savo žmoną Ieva, nes ji buvo visų gyvųjų motina; nes taip aš, Viešpats Dievas, pavadinau pirmąją iš visų moterų, kas yra „daugybė.

27 Adomui ir taip pat jo žmonai aš, Viešpats Dievas, padariau aprangas iš odų ir „aprenčiau juos.

28 Ir aš, Viešpats Dievas, tariau savo Viengimiui: štai, „vyras tapo kaip vienas iš mūsų, ^bpažįstantis gera ir pikta; ir dabar, kad jis neištiestų savo rankos ir „neparagautų taip pat nuo „gyvybės medžio ir nevalgytų, ir negyventų per amžius,

29 aš, Viešpats Dievas, išsiųsiu jį iš „Edeno sodo dirbti žemės, iš kurios jis paimtas;

30 nes kaip aš, Viešpats Dievas, gyvas, lygiai taip mano „žodžiai negali grįžti tušti, nes kaip jie išeina iš mano burnos, taip jie turi būti įvykdyti.

31 Taigi aš išvariau vyrą ir Edeno sodo rytuose pastačiau „cherubus ir liepsnojančių kalaviją, besisukiojančių visomis kryp-

timis, kad saugotų gyvybės medžio kelią.

32 (Ir tai yra žodžiai, kuriuos aš kalbėjau savo tarnui Mozei, ir jie tikri, tokie kaip aš nurodžiau; ir pasakiau juos tau. Žiūrėk, kad, kol tau neįsakysiu, nerodytum jų jokiam žmogui, išskyrus tuos, kurie tiki. Amen.)

5 SKYRIUS

(1830 m. birželis–spalis)

Adomui ir Ievai gimsta vaikai – Adomas atnašauja auką ir tarnauja Dievui – Gimsta Kainas ir Abelis – Kainas sukyla, myli Šėtoną labiau nei Dievą ir tampa Pražūtimi – Pasklinda žmogžudystė ir nelabumas – Evangelija skelbiama nuo pat pradžios.

Ir buvo taip, kad po to, kai aš, Viešpats Dievas, juos išvariau, Adomas pradėjo dirbti žemę ir „valdyti visus lauko guvulius ir valgyti duoną savo kaktos prakaitu, kaip aš, Viešpats, jam buvau įsakęs. Ir taip pat Ieva, jo žmona, dirbo su juo.

2 Ir Adomas pažino savo žmoną, ir ji „pagimdė jam sūnus ir ^bdukteris, ir jie pradėjo „daugintis ir pripildyti žemę.

3 Ir nuo to laiko Adomo sūnūs

25a Pr 3:17–19.

RR Nuopuolis,

Adomo ir Ievos.

b Pr 2:7; Moz 6:59;

Abr 5:7.

26a Moz 1:34; 6:9.

27a RR Kukulmas.

28a Pr 3:22.

RR Žmogus,

žmonės – Žmogus

gali tapti tokiu, kaip

Dangiškasis Tėvas.

b RR Pažinimas,

žinojimas.

c Al 42:4–5.

d Pr 2:9; 1 Nef 11:25;

Moz 3:9.

RR Gyvenimo medis,

gyvybės medis.

29a RR Edenas.

30a 1 Kar 8:56; DS 1:38.

31a Al 42:3.

RR Cherubai.

5 1a Moz 2:26.

2a Pr 5:4.

b DS 138:39.

c Pr 1:28; Moz 2:28.

ir „dukterys pradėjo skirstytis žemėje po du ir dirbti žemę, ir prižiūrėti kaimenes, ir jiems taip pat gimė sūnūs ir dukterys.

4 Ir Adomas bei Ieva, jo žmona, šaukėsi Viešpaties vardo, ir iš „Edeno sodo pusės jie išgirdo Viešpaties balsą, kalbantį jiems, bet jie jo nematė; nes jie buvo ^batskirti nuo jo akivaizdos.

5 Ir jis davė jiems įsakymus, kad jie turi „garbinti Viešpatį, savo Dievą, ir atnašauti savo kaimenių ^bpirmagimius, kaip atnašą Viešpačiui. Ir Adomas buvo „paklusnus Viešpaties įsakymams.

6 Ir po daugelio dienų Adomui pasirodė Viešpaties „angelas, sakydamas: Kodėl atnašauji ^baukas Viešpačiui? Ir Adomas tarė jam: Nežinau, tik žinau, kad Viešpats man įsakė.

7 Ir tada angelas tarė, sakydamas: Tai yra Tėvo Viengimio, kuris pilnas „malonės ir tiesos, ^baukos „atvaizdas.

8 Todėl viską, ką darai, tu darysi Sūnaus „vardu, ir per amžius ^batgailausi bei „šauksiesi Dievo Sūnaus vardu.

9 Ir tą dieną ant Adomo nusi-

leido „Šventoji Dvasia, kuri liudija apie Tėvą ir Sūnų, sakydama: Aš esu Tėvo ^bViengimis nuo pradžios, nuo šiol ir per amžius, idant, kadangi tu „nupuolei, galėtum būti ^dišpirktas, tu ir visa žmonija, netgi visi, kurie norės.

10 Ir tą dieną Adomas palaimino Dievą ir buvo „pripildytas, ir pradėjo ^bpranašauti apie visas žemės šeimas, sakydamas: Tebūna palaimintas Dievo vardas, nes dėl mano prasižengimo mano akys atvertos, ir šiame gyvenime aš „džiaugsiuos, ir vėl ^dkūne aš matysiu Dievą.

11 Ir „Ieva, jo žmona, girdėjo visa tai ir džiūgavo, sakydama: Jei ne mūsų prasižengimas, mes niekada nebūtume turėję ^bsėklos, ir niekada nebūtume pažinę gera ir pikta, ir mūsų išpirkimo džiaugsmo, ir amžinojo gyvenimo, kurį Dievas duoda visiems paklusniesiems.

12 Ir Adomas bei Ieva palaimino Dievo vardą, ir jie viską „atskleidė savo sūnams ir dukterims.

13 Ir tarp jų atėjo „Šėtonas, sakydamas: Aš taip pat Dievo

3a Moz 5:28.

4a RR Edenas.

b Al 42:9.

5a RR Garbinimas.

b Iš 13:12–13; Sk 18:17; Mzj 2:3.

RR Pirmagimis.

c RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

6a RR Angelai.

b RR Auka.

7a Moz 1:6, 32.

RR Malonė.

b Al 34:10–15.

RR Kraujas.

c RR Jėzus Kristus –

Kristaus pavaizdai ir simboliai.

8a 2 Nef 31:21.

b Moz 6:57.

RR Atgailauti, atgaila.

c RR Malda.

9a RR Šventoji Dvasia.

b RR Jėzus Kristus;

Viengimis.

c RR Mirtis, dvasinė; Nuopuolis, Adomo

ir levos.

d Mzj 27:24–26;

DS 93:38; TT 3.

RR Išpirkimo planas; Išpirkti, išpirktas, išpirkimas.

10a RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

b DS 107:41–56.

RR Pranašystė, pranašauti.

c RR Džiaugsmas.

d Job 19:26; 2 Nef 9:4.

11a RR Ieva.

b 2 Nef 2:22–23.

12a Paklįst 4:9.

13a RR Velnias.

sūnus; ir jis įsakė jiems, sakydamas: Netikėkite tu; ir jie ^bnetikėjo ir ^cmylėjo Šėtoną labiau nei Dievą. Ir nuo tol žmonės ėmė darytis ^dkūniški, jusliški ir velniški.

14 Ir Viešpats Dievas ^aŠventąjį Dvasia visur šaukė žmones ir įsakė jiems atgailauti;

15 ir visi, kurie ^atikėjo Sūnų ir atgailavo dėl savo nuodėmių, bus ^bišgelbėti; ir visi, kurie netikėjo ir neatgailavo, bus ^cpasmerkti; ir iš Dievo burnos išėjo žodžiai kaip tvirtas įsakas; todėl jie turi būti įvykdyti.

16 Ir Adomas bei Ieva, jo žmona, nesiliovė šauktis Dievo. Ir Adomas pažino Ievą, savo žmoną, ir ji pastojo ir pagimdė ^aKainą, ir tarė: Aš gavau vyrą iš Viešpaties; todėl jis neatmes jo žodžių. Bet štai, Kainas neišiklausė, sakydamas: Kas toks yra Viešpats, kad turėčiau jį pažinti?

17 Ir ji vėl pastojo ir pagimdė jo brolių ^aAbelį. Ir Abelis ^bišiklausė į Viešpaties balsą. Ir Abelis buvo aviganis, bet Kainas buvo žemdirbys.

18 Ir Kainas ^amylėjo Šėtoną labiau nei Dievą. Ir Šėtonas įsakė jam, sakydamas: ^bAtnašauk atnašą Viešpačiui.

19 Ir laikui bėgant buvo taip, kad Kainas atnešė žemės vaisių atnašą Viešpačiui.

20 Ir Abelis, jis taip pat atnešė

savo kaimenės pirmagimių ir jų riebalus. Ir Viešpats pažvelgė į Abelį ir jo ^aatnašą;

21 bet į Kainą ir į jo ^aatnašą jis nepažvelgė. Dabar Šėtonas žinojo tai, ir tai jam patiko. Ir Kainas labai užsirūstino, ir jo veidas paniuro.

22 Ir Viešpats tarė Kainui: Ko rūstauji? Ko paniuręs tavo veidas?

23 Jei darai gera, būsi ^apriimtas. O jei nedarai gera, nuodėmė tyko prie durų, ir Šėtonas trokšta užvaldyti tave; ir jei neišiklausysi į mano įsakymus, aš atiduosiu tave, ir tau bus pagal jo norą. Ir tu valdysi jį;

24 nes nuo šiol tu būsi jo melų tėvas; tu būsi vadinamas ^aPražūtimi; nes tu taip pat buvai prieš pasaulį.

25 Ir ateityje bus sakoma, kad šios ^abjaurystės buvo nuo Kaino; nes jis atmetė didesnę patarimą, kuris buvo nuo Dievo; ir tai prakeikimas, kurį aš uždėsiu tau, jeigu neatgailausi.

26 Ir Kainas užsirūstino ir daugiau nebesiklausė Viešpaties balso, nei Abelio, savo brolio, kuris šventai vaikščiojo priešais Viešpatį.

27 Ir Adomas ir jo žmona sielvartavo priešais Viešpatį dėl Kaino ir jo brolių.

28 Ir buvo taip, kad Kainas pamėgė žmoną vieną iš savo brolių

13b RR Netikėjimas.

c Moz 6:15.

d RR Kūniška;

Prigimtinis žmogus.

14a Jn 14:16–18, 26.

15a RR Tikėjimas, tikėti.

b RR Išgelbėjimas.

c DS 42:60.

RR Pasmerktas, pasmerktumas.

16a Pr 4:1–2.

RR Kainas.

17a RR Abelis.

b Hbr 11:4.

18a DS 10:20–21.

b DS 132:8–11.

20a RR Atnaša; Auka.

21a Pr 4:3–7.

23a Pr 4:7; DS 52:15; 97:8.

24a RR Sūnūs, pražūtis.

25a Hel 6:26–28.

dukterų, ir jie „mylėjo Šetoną labiau nei Dievą.

29 Ir Šetonas tarė Kainui: Pri- siek man savo gerkle ir, jei tai pasakysi, mirsi; ir prisaidink savo brolius jų galvomis ir gyvuoju Dievu, kad jie to nepa- sakys; nes jeigu jie tai pasakys, tikrai mirs; ir tai tam, kad to nesužinotų tavo tėvas; ir šian- dien aš atiduosiu tavo brolių Abelį į tavo rankas.

30 Ir Šetonas prisiekė Kainui, kad jis veiks pagal jo išakymus. Ir visa tai buvo padaryta slapta.

31 Ir Kainas tarė: Iš tiesų aš esu Mahanas, šios didžios pa- slapties valdovas, kad galėčiau „žudyti ir gauti pelną. Todėl Kainas buvo pavadintas Val- dovu ^bMahanu, ir jis didžiavosi savo nelabumu.

32 Ir Kainas išėjo į lauką, ir Kainas kalbėjo su Abeliu, savo broliu. Ir buvo taip, kad jiems esant lauke, Kainas pakilo prieš Abelį, savo brolių, ir jį nužudė.

33 Ir Kainas „didžiavosi tuo, ką padarė, sakydamas: Aš esu laisvas; tikrai mano brolio kai- menės patenka į mano rankas.

34 Ir Viešpats tarė Kainui: Kur Abelis, tavo brolis? Ir jis tarė: Nežinau. Argi aš savo brolio „sargas?

35 Ir Viešpats tarė: Ką gi tu padarei? Tavo brolio kraujo bal- sas šaukiasi manęs nuo žemės.

36 Ir dabar tu būsi prakeiktas nuo žemės, kuri atvėrė savo burną priimti tavo brolio krau- ją iš tavo rankos.

37 Kai dirbsi žemę, nuo šiol ji nebeduos tau savo stiprybės. Tu būsi „bėglys ir klajūnas žemėje.

38 Ir Kainas tarė Viešpačiui: Šetonas „sugundė mane dėl mano brolio kaimenių. Ir be to aš buvau užsirūstinęs; nes tu priėmei jo atnašą, o ne mano; mano bausmė didesnė, nei ga- liu pakelti.

39 Štai šiandien tu išvarei mane nuo Viešpaties veido, ir aš būsiu atskirtas nuo tavo vei- do; ir būsiu bėglys ir klajūnas žemėje; ir bus taip, kad tas, ku- ris mane suras, nužudys mane už mano nedorybes, nes tai nepaslėpta nuo Viešpaties.

40 Ir aš, Viešpats, tariau jam: Kas tik nužudys tave, tam bus atkeršyta septyniariopai. Ir aš, Viešpats, uždėjau Kainui „žymę, kad kas nors, jį suradęs, nenu- žudytų.

41 Ir Kainas buvo atskirtas nuo Viešpaties „akivaizdos ir su savo žmona ir daugeliu savo brolių gyveno Nodo žemėje, Edeno rytuose.

42 Ir Kainas pažino savo žmo- ną, ir ji pastojo, ir pagimdė Henochą, ir jam taip pat gimė daug sūnų bei dukterų. Ir jis pa-

28a Moz 5:13.

31a RR Žmogžudystė.

^b T.y. Žodžio „Mahan“ šaknyje glūdi tokios galimos reikšmės, kaip „protas“.

„naikintojas“ ir

„didysis“.

33a RR Išdidumas; Pasaulietiškumas.

34a Pr 4:9.

37a Pr 4:11–12.

38a RR Geisti; Gundyti, gundymas.

40a Pr 4:15.

41a Moz 6:49.

statė miestą ir pavadino „miestą savo sūnaus Henocho vardu.

43 Ir Henochui gimė Iradas ir kiti sūnūs bei dukterys. Ir Iradiui gimė Mehujaelis bei kiti sūnūs ir dukterys. Ir Mehujaeliui gimė Metušaelis ir kiti sūnūs bei dukterys. Ir Metušaeliui gimė Lamechas.

44 Ir Lamechas paėmė sau dvi žmonas; vienos vardas buvo Ada, o kitos vardas – Cila.

45 Ir Ada pagimdė Jabalą; jis buvo tėvas tų, kurie gyvena palapinėse ir prižiūri galvijus; ir jo brolio vardas buvo Jubalas, kuris buvo tėvas visų, grojančių lyra ir vamzdeliu.

46 Ir Cila, ji taip pat pagimdė Tubal Kainą, visų skaidvario ir geležies meistrų mokytoją. Ir Tubal Kaino sesuo buvo vardu Naama.

47 Ir Lamechas tarė savo žmonoms Adai ir Cilai: Klausykite mano balso, jūs Lamecho žmonos, išsiklausykite į mano kalbą; nes aš nužudžiau vyrą savo žaizdai ir jaunuolį savo skausmui.

48 Ir jei už Kainą bus atkeršyta septyniariopai, tai už Lamechą tikrai „septyniasdešimt septyniariopai;

49 nes Lamechas sudarė „sandorą su Šetonu pagal Kaino pavyzdį, dėl ko tapo Valdovu Mahanu, valdovu tos didelės

paslapties, kurią Šetonas pateikė Kainui; ir Iradas, Henocho sūnus, sužinojęs jų paslaptį, ėmė pasakoti ją Adomo sūnams;

50 todėl Lamechas, supykęs nužudė jį, ne kaip Kainas savo brolių Abelį, kad gautų pelno, bet jis nužudė jį dėl priesaikos.

51 Nes nuo Kaino dienų buvo „slapta sąjunga, ir jų darbai buvo tamsoje, ir kiekvienas jų pažinojo savo brolių.

52 Todėl Viešpats prakeikė Lamechą ir jo namus, ir visus tuos, kurie sudarė sandorą su Šetonu; nes jie nesilaikė Dievo įsakymų, ir tai nepatiko Dievui, ir jis netarnavo jiems, ir jų darbai buvo bjaurystės ir pradėjo plisti tarp visų žmonių sūnų. Ir tai buvo tarp žmonių „sūnų.

53 Ir tarp žmonių dukterų apie tai nebuvo kalbama, kadangi Lamechas pasakė paslaptį savo žmonoms, ir jos sukilo prieš jį, ir plačiai tai paskelbė, ir neužjautė.

54 Todėl Lamechas buvo paniekintas ir išmestas lauk, ir nėjo pas žmonių sūnus, kad nemirtų.

55 Ir taip „tamsos darbai pradėjo išigalėti tarp visų žmonių sūnų.

56 Ir Dievas prakeikė žemę skaudžiu prakeiksmu ir pyko ant nelabųjų kartu su visais

42a T.y. Kaino liaudyje buvo žmogus iš jo linijos vardu Henochas ir šiuo vardu pavadintas miestas. Nepainiokite jų su Henochu iš teisos Seto linijos ir

su jo miestu Sione, dar vadinamu „Enocho miestu“.

48a Pr 4:24.

T.y. Lamechas gyrėsi, kad Šetonas padarys dėl jo daugiau, nei padarė dėl Kaino.

Šią prielaidą galima daryti, remiantis 49 ir 50 eilutėmis.

49a RR Priesaika.

51a RR Slaptos sąjungos.

52a Moz 8:14–15.

55a RR Tamsa, dvasinė; Nelabas, nelabumas.

žmonių sūnumis, kuriuos padarė;

57 nes jie nenorėjo išiklausyti į jo balsą nei tikėti jo „Viengimi Sūnų, būtent tą, kurį jis paskelbė ateisiant laiko viduryje, kuris buvo paruoštas prieš pasaulio įkūrimą.

58 Taigi „evangeliją pradėta skelbti jau nuo pradžios, ir ją skelbė šventi ^bangelai, atsiųsti iš Dievo akivaizdos, ir jo paties balsu, ir Šventosios Dvasios ^cdovana.

59 Ir taip viskas buvo patvirtinta Adomui per šventą apeigą, ir buvo skelbiama evangelija, ir išsiųstas įsakas, kad ji būtų pasaulyje iki jo pabaigos; taip ir įvyko. Amen.

6 SKYRIUS

(1830 m. lapkritis–gruodis)

Adomo sėkla veda atminimo knygą – Teisi jo ainija skelbia atgailą – Dievas apsireiškia Henochui – Henochas skelbia evangeliją – Adomui buvo apreikštas išgelbėjimo planas – Jis priėmė krikštą ir kunigystę.

Ir „Adomas išiklausė į Dievo balsą ir šaukė savo sūnus atgailauti.

2 Ir Adomas vėl pažino savo

žmoną, ir ji pagimdė sūnų, ir jis pavadino jį vardu „Setas. Ir Adomas šlovino Dievo vardą; nes jis sakė: Dievas paskyrė man kitą sėklą vietoje Abelio, kurį nužudė Kainas.

3 Ir Dievas apsireiškė Setui, ir šis nesukilo, bet atnašavo primtiną „auką, kaip ir jo brolis Abelis. Ir jam taip pat gimė sūnus, ir jis pavadino jį vardu Enosas.

4 Ir tada šie žmonės ėmė „šauktis Viešpaties vardo, ir Viešpats palaimino juos;

5 ir buvo vedama atminimo „knyga, kurioje buvo rašoma Adomo kalba, nes visiems, kurie tik šaukėsi Dievo, buvo duota rašyti ^bįkvėpimo dvasia;

6 ir jie mokė savo vaikus skaityti bei rašyti, turėdami tyrą ir nesuteptą kalbą.

7 Dabar, šita pati „Kunigystė, kuri buvo pradžioje, taip pat bus ir pasaulio pabaigoje.

8 Dabar, šią pranašystę Adomas ištarė įkvėptas „Šventosios Dvasios, ir buvo vedama Dievo ^bvaikų ^cgenealogija. Ir tai buvo Adomo kartų „knyga, sakanti: Tą dieną, kai Dievas sukūrė žmogų, jis padarė jį pagal Dievo panašumą;

9 pagal savo paties kūno „atvaizdą, vyrą ir moterį, jis sukūrė ^bjuos ir palaimino juos, ir pava-

57a RR Jėzus Kristus.

58a RR Evangelija.

^b Al 12:28–30;

Mor 7:25, 29–31.

RR Angelai.

^c RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

6 1a RR Adomas.

2a Pr 4:25. RR Setas.

3a RR Auka.

4a Pr 4:26.

RR Malda.

5a Abr 1:28, 31.

RR Knyga,

atminimo.

^b RR Įkvėpimas,

įkvėpti.

7a RR Kunigystė.

8a 2 Pet 1:21.

^b RR Sūnūs ir dukros,

Dievo.

^c RR Genealogija.

^d Pr 5:1.

9a Pr 1:26–28;

Moz 2:26–29;

Abr 4:26–31.

^b RR Žmogus, žmonės.

dino juos ^cvardu Adomas tą dieną, kai jie buvo sukurti ir tapo gyvomis ^dsielomis žemėje ant Dievo ^epakojo.

10 Ir ^aAdomas gyveno šimtą trisdešimt metų, ir jam gimė sūnus pagal jo paties panašumą, pagal jo paties ^batvaizdą, ir jis pavadino jį vardu Setas.

11 Ir Adomo dienų, po to, kai jam gimė Setas, buvo aštuoni šimtai metų, ir jam gimė daug sūnų ir dukterų;

12 ir viso dienų, kuriomis gyveno Adomas, buvo devyni šimtai trisdešimt metų, ir jis mirė.

13 Setas gyveno šimtą penkerius metus, ir jam gimė Enosas; ir jis pranašavo per visas savo dienas ir mokė savo sūnų Enosą Dievo kelių; todėl Enosas taip pat pranašavo.

14 Ir po to, kai jam gimė Enosas, Setas gyveno aštuonis šimtus septynerius metus, ir jam gimė daug sūnų ir dukterų.

15 Ir žmonių vaikai buvo gausūs ant viso žemės veido. Ir tomis dienomis Šetonas buvo stipriai ^aužvaldęs žmones ir siautėjo jų širdyse; ir nuo tol prasidėjo karai ir kraujo liejimas; ir dėl ^bslaptų darbų, galios siekiančio žmogaus ranka buvo prieš savo brolių, kad vykdytų mirtį.

16 Viso Seto dienų buvo devyni šimtai dvylika metų, ir jis mirė.

17 Ir Enosas gyveno devyniasdešimt metų, ir jam gimė ^aKainanas. Ir Enosas bei likusieji Dievo žmonės išėjo iš žemės, vadinamos Šulonu, ir gyveno pažado žemėje, kuria jis pavadino pagal savo paties sūnų, kurių jis pavadino Kainanu.

18 Ir po to, kai jam gimė Kainanas, Enosas gyveno aštuonis šimtus penkiolika metų, ir jam gimė daug sūnų ir dukterų. Ir viso Enoso dienų buvo devyni šimtai penkeri metai, ir jis mirė.

19 Ir Kainanas gyveno septyniasdešimt metų, ir jam gimė Mahalalelis; ir po to, kai jam gimė Mahalalelis, Kainanas gyveno aštuonis šimtus keturiasdešimt metų, ir jam gimė sūnūs ir dukterys. Ir viso Kainano dienų buvo devyni šimtai dešimt metų, ir jis mirė.

20 Ir Mahalalelis gyveno šešiasdešimt penkerius metus, ir jam gimė Jaredas; ir po to, kai jam gimė Jaredas, Mahalalelis gyveno aštuonis šimtus trisdešimt metų, ir jam gimė sūnūs ir dukterys. Ir viso Mahalalelio dienų buvo aštuoni šimtai devyniasdešimt penkeri metai, ir jis mirė.

21 Ir Jaredas gyveno šimtą šešiasdešimt dvejus metus, ir jam gimė ^aHenochas; ir po to, kai jam gimė Henochas, Jaredas gyveno aštuonis šimtus metų, ir jam gimė sūnūs ir dukterys.

9c Moz 1:34; 4:26.

d RR Saulius.

e Abr 2:7.

10a DS 107:41–56.

b Pr 5:3;

DS 107:42–43; 138:40.

15a Moz 5:13.

b RR Slaptos sąjungos.

17a Pr 5:10–14;

DS 107:45, 53.

21a Pr 5:18–24;

Moz 7:69; 8:1–2.

RR Henochas.

Ir Jaredas mokė Henochą visų Dievo kelių.

22 Ir tai yra Adomo, Dievo „sūnaus, su kuriuo pats Dievas kalbėdavosi, sūnų genealogija.

23 Ir jie buvo teismo „skelbėjai ir kalbėjo, ir ^bpranašavo, ir visur visus žmones šaukė „atgailauti; ir žmonių vaikai buvo mokomi ^dtikėjimo.

24 Ir buvo taip, kad viso Jaredo dienų buvo devyni šimtai šešiasdešimt dveji metai, ir jis mirė.

25 Ir Henochas gyveno šešiasdešimt penkerius metus, ir jam gimė ^aMetušelachas.

26 Ir buvo taip, kad Henochas keliavo po šalį, tarp žmonių; ir, jam bekeliaujant, Dievo Dvasia nusileido iš dangaus ir buvo ant jo.

27 Ir jis išgirdo balsą iš dangaus, sakantį: Henochai, mano sūnau, pranašauk šiai liaudžiai ir sakyk jiems: Atgailaukite, nes taip sako Viešpats: Aš ^apykstu ant šios liaudies ir mano nuožmus pyktis užsidedė prieš juos; nes jų širdys užkietėjusios ir jų ausys ^bprastai girdi, ir jų akys „negali toli matyti;

28 ir per šias daugybę kartų, nuo pat tos dienos, kai juos sukūriau, jie ^anuklydo ir išsižadėjo manęs, ir ieškojo savo pačių patarimų tamsoje; ir savo bjaurystėse jie išrado žmogžudystę

ir nesilaikė įsakymų, kuriuos daviau jų tėvui Adomui.

29 Taigi jie patys kreivai prisiekė ir savo ^apriesaikomis užsitraukė mirtį; ir aš jiems paruošiau ^bpragarą, jeigu jie neatgailaus.

30 Ir tai yra įsakas, kurį pasaulio pradžioje, nuo pat jo įkūrimo, aš pasiunčiau iš savo paties burnos, o savo tarnų, tavo tėvų, burnomis paskelbiau jį, būtent taip, kaip tai bus skelbiama pasaulyje iki jo pakraščiu.

31 Ir kai Henochas išgirdo šiuos žodžius, jis nusilenkė iki žemės priešais Viešpatį ir kalbėjo priešais Viešpatį, sakydamas: Kaip tai yra, kad radau palankumą tavo akyse, ir aš esu tik jaunuolis, ir visi žmonės manęs nekenčia; nes esu ^aneiškalbus; kodėl tad aš tavo tarnas?

32 Ir Viešpats tarė Henochui: Eik ir daryk, kaip aš tau įsakiau, ir joks žmogus nepervers tavęs. Atverk savo ^aburną, ir ji bus pripildyta, ir aš duosiu tau, ką sakyti, nes visas kūnas yra mano rankose, ir aš darysiu, kaip man atrodo tinkama.

33 Sakyk šiai liaudžiai: ^aPasirinkite šiandien tarnauti Viešpačiui Dievui, kuris jus padarė.

34 Štai mano Dvasia ant tavęs, todėl aš išteisinsiu visus tavo žodžius; ir ^akalnai bėgs nuo tavęs, ir ^bupės pasuks iš

22a Lk 3:38.

23a RR Pranašas.

b RR Pranašystė, pranašauti.

c RR Atgailauti, atgaila.

d RR Tikėjimas, tikėti.

25a RR Metušelachas.

27a DS 63:32.

b Mt 13:15;

2 Nef 9:31;

Mzj 26:28;

DS 1:2, 11, 14.

c Al 10:25; 14:6.

28a RR Maištas, sukilimas.

29a RR Priesaika.

b RR Pragaras.

31a Iš 4:10–16; Jer 1:6–9.

32a DS 24:5–6; 60:2.

33a RR Valios laisvė.

34a Mt 17:20.

b Moz 7:13.

savo vagų; ir tu būsi manyje, ir aš – tavyje; taigi „vaikščiook su manimi.

35 Ir Viešpats kalbėjo Henochui ir tarė jam: Patepk savo akis moliu ir nusiplauk jas, ir tu praregėsi. Jis taip ir padarė.

36 Ir jis pamatė Dievo sukurtas „dvasias; ir taip pat jis pamatė tai, kas buvo nematoma ^bprigimtinai akiai; ir dėl to pasklido šalyje kalba: Viešpats pakėlė „regėtoją savo žmonėms.

37 Ir buvo taip, kad Henochas išėjo žemėje tarp žmonių, stovėdamas ant kalvų ir aukštumų, ir šaukė garsiu balsu, liudydamas prieš jų darbus; ir visi žmonės „išsižeidė dėl jo.

38 Ir jie atėjo į aukštumas pasiklausyti jo, sakydami palapinių sargams: Pasilikite čia ir saugokite palapines, kol mes nueisime tenai pamatyti regėtojo, nes jis pranašauja, ir keistas dalykas šalyje – laukinis žmogus atėjo tarp mūsų.

39 Ir buvo taip, jog, kai jie jį išgirdo, nė vienas žmogus nepakėlė prieš jį rankos; nes baimė apėmė visus tuos, kurie jį girdėjo; nes jis vaikščiojo su Dievu.

40 Ir atėjo pas jį žmogus, kurio vardas buvo Mahija, ir tarė jam: Pasakyk mums aiškiai, kas tu esi ir iš kur ateini?

41 Ir jis tarė jiems: Aš atėjau iš Kainano žemės, savo tėvų

žemės, teismo žemės iki šios dienos. Ir mano tėvas mokė mane visų Dievo kelių.

42 Ir buvo taip, kad man keliaujant iš Kainano žemės palei rytinę jūrą, aš išvydau regėimą; ir štai aš išvydau dangus, ir su manimi kalbėjo Viešpats ir davė man įsakymą; todėl tam, kad įvykdyčiau įsakymą, aš skelbiu šiuos žodžius.

43 Ir Henochas tęsė savo kalbą, sakydamas: Viešpats, kuris kalbėjo su manimi, yra dangaus Dievas ir jis yra mano Dievas ir jūsų Dievas, ir jūs esate mano broliai; ir kodėl jūs „patarinėjate sau patys ir neigiate dangaus Dievą?

44 Jis padarė dangus; „žemė yra jo ^bpakojis; ir jos pagrindas yra jo. Štai jis jį padėjo, jis ant žemės veido atvedė pulką žmonių.

45 Ir mūsų tėvus ištiko mirtis; tačiau mes juos žinome ir negalime paneigti, ir netgi pirmąjį iš visų, mes žinome, būtent Adomą.

46 Nes mes pas save rašėme „atminimo knygą pagal modelį, duotą Dievo pirštu; ir ji duota mūsų kalba.

47 Ir Henochui kalbant Dievo žodžius, žmonės drebėjo ir negalėjo išstovėti jo aki-vaizdoje.

48 Ir jis sakė jiems: Mes esame dėl to, kad tas Adomas „nupuol-

34c Pr 5:24; Moz 7:69.
RR Vaikščioti,
vaikščioti su Dievu.

36a RR Dvasinis
sukūrimas.
b Moz 1:11.

c RR Regėtojas.
37a 1 Nef 16:1–3.
43a Pat 1:24–33;
DS 56:14–15.
44a Pak[st 10:14.
b Abr 2:7.

46a RR Knyga,
atminimo.
48a 2 Nef 2:25.
RR Nuopuolis,
Adomo ir Ievos.

lē; ir dēļ jo nuopolio atējo ^bmirtis; ir mes padaryti nelaimingumo ir vargo dalininkais.

49 Štai Šētonas atējo tarp žmonių vaikų ir ^agundo juos garbinti jį; ir žmonės tapo ^bkūniški, ^cjusliški ir velniški, ir yra ^datskirti nuo Dievo akivaizdos.

50 Bet Dievas atskleidė mūsų tėvams, kad visi žmonės privalo atgailauti.

51 Ir jis šaukė mūsų tėvą Adomą savo paties balsu, sakydamas: Aš esu Dievas; aš padariau pasaulį ir ^ažmones, kai jų ^bdar nebuvo kūne.

52 Ir jis taip pat sakė jam: Jei atsigręši į mane ir išiklausysi į mano balsa, ir tikėsi, ir atgailausi dėl visų savo prasižengimų, ir ^apasikrikštysi, būtent vandenyje, vardu mano Viengimio Sūnaus, kuris pilnas ^bmalonės ir tiesos, kuris yra ^cJėzus Kristus – vienintelis ^dvardu, kuris bus duotas po dangumi, kuriuo ateis ^eišgelbėjimas žmonių vaikams, tu gausi Šventosios Dvasios dovaną, visko prašydamas jo vardu; ir ko tik prašysi, tau bus duota.

53 Ir mūsų tėvas Adomas kal-

bėjo Viešpačiui ir sakė: Kodėl žmonės privalo atgailauti ir būti pakrikštyti vandenyje? Ir Viešpats sakė Adomui: Štai aš ^aatleidau tau tavo prasižengimą Edeno sode.

54 Iš čia tarp žmonių pasklido kalbos, kad Dievo ^aSūnus ^bapmokėjo pirminę kalbę, dėl ko gimdytojų nuodėmės negali būti uždėtos ant ^cvaikų galvų, nes šie yra nekalti nuo pasaulio įkūrimo.

55 Ir Viešpats kalbėjo Adomui, sakydamas: Kadangi tavo vaikai pradėti nuodėmėje, todėl, kai jie pradeda suaugti, jų širdyse užgimsta ^anuodėmė, ir jie paragauja ^bkartėlio, idant išmoktų vertinti gerį.

56 Ir jiems duota pažinti, kas gera ir kas pikta; taigi jie gali veikti ^asavo nuožiūra, ir aš daviau tau kitą įstatymą ir įsakymą.

57 Todėl mokyk to savo vaikus, kad visi žmonės visur privalo ^aatgailauti, arba jie jokių būdu negali paveldėti Dievo karalystės, nes niekas ^bnešvarus negali ten ^cgyventi, arba gyventi jo akivaizdoje; nes

48b RR Mirtis, fizinė.

49a Moz 1:12.

RR Gundyti, gundymas.

b Mzj 16:3–4;

Moz 5:13.

RR Kūniška.

c RR Juslinis, juslingumas.

d RR Mirtis, dvasinė.

51a RR Žmogus, žmonės – Žmogus yra Dangiškojo Tėvo dvasinis vaikas.

b RR Dvasinis

sukūrimas.

52a 3 Nef 11:23–26.

RR Krikštas, krikštyti.

b RR Malonė.

c RR Jėzus Kristus.

d ApD 4:12;

2 Nef 31:21.

e RR Išgelbėjimas.

53a RR Atleisti.

54a RR Jėzus Kristus.

b RR Apmokėti, apmokėjimas.

c Mzj 3:16.

55a RR Nuodėmė.

b DS 29:39.

RR Pasipriešinimas.

56a 2 Nef 2:26–27;

Hel 14:29–30.

RR Valios laisvė.

57a 1 Kor 6:9–10.

RR Atgailauti, atgaila.

b 1 Nef 10:21.

RR Švarus ir nešvarus.

c Ps 24:3–4;

1 Nef 15:33–36;

Mrm 7:7;

DS 76:50–62.

Adomo kalba jo vardas yra ^dŠventumo Žmogus, o jo Viengimio vardas yra ^eŽmogaus Sūnus, būtent Jėzus Kristus, teisus ^fTeisėjas, kuris ateis laiko viduryje.

58 Todėl aš duodu tau įsakymą, kad gausiai mokytum to savo ^avaikus, sakydamas:

59 Dėl prasižengimo ateina nuopolis, kuris atneša mirtį, ir kadangi jūs buvote pagimdyti į pasaulį per vandenį ir kraują, ir ^advasia, kuriuos aš padariau, ir taip iš ^bdulkių tapote gyva siela, lygiai taip jūs turite ^aužgimti iš naujo į dangaus karalystę iš ^avandens ir Dvasios ir būti apvalyti krauju, būtent mano Viengimio krauju; kad būtumėte pašventinti nuo visos nuodėmės ir ^emėgautumėtės amžinojo gyvenimo ^fžodžiais šiame pasaulyje ir amžinuoju gyvenimu ateinančiame pasaulyje, būtent nemirtingąją ^gšlovę.

60 Nes ^avandeniu jūs įvykdote įsakymą; Dvasia jūs ^bišteisinami ir ^ckrauju jūs ^dpašventinami;

61 todėl tai duota, kad gyventų jumyse: dangaus liudijimas; ^aGuodėjas; nemirtingos šlovės taikingi dalykai; tiesa apie viską; tai, kas viską gaivina, kas

viską daro gyva; tai, kas viską žino ir turi visą galią pagal išmintį, gailestingumą, tiesą, teisingumą ir teisybę.

62 Ir dabar, štai, sakau tau: tai yra išgelbėjimo ^aplanas visiems žmonėms, per kraują mano ^bViengimio, kuris ateis laiko viduryje.

63 Ir štai viskas turi savo panašumą, ir viskas sukurta ir padaryta, kad ^aliudytų apie mane, tiek tai, kas laikina, tiek ir tai, kas dvasiška; tai, kas viršuje danguose, tiek ir tai, kas ant žemės, ir kas žemėje, ir kas po žeme, tiek viršuje, tiek ir apačioje – viskas liudija apie mane.

64 Ir buvo taip, jog kada Viešpats pakalbėjo su Adomu, mūsų tėvu, Adomas šaukėsi Viešpaties ir buvo pagautas ^aViešpaties Dvasios, ir nuneštas į vandenį, ir paguldytas po ^bvandeniu, ir iškeltas iš vandens.

65 Ir taip jis buvo pakrikštytas, ir Dievo Dvasia nusileido ant jo, ir taip jis ^aužgimė iš Dvasios ir tapo atgaivintas ^bvidiniame žmoguje.

66 Ir jis išgirdo balsą iš dangaus, sakantį: Esi ^apakrikštytas ugnimi ir Šventąja Dvasia. Tai

57d Moz 7:35.

RR Šventumo

žmogus.

e RR Žmogaus Sūnus.

f RR Jėzus Kristus – Teisėjas;

Teisingumas.

58a RR Vaikas, vaikai.

59a 1 Jn 5:8.

b Pr 2:7; Moz 4:25;

Abr 5:7.

c RR Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo.

d RR Krikštas,

krikštyti.

e 2 Nef 4:15–16;

Al 32:28.

f Jn 6:68.

g RR Celestialinė šlovė.

60a Mor 8:25.

b RR Išteininimas,

išteisinti.

c RR Kraujas.

d RR Pašventinimas.

61a RR Šventoji Dvasia.

62a RR Išpirkimo planas.

b RR Viengimis.

63a Al 30:44;

DS 88:45–47.

64a RR Šventoji Dvasia.

b RR Krikštas,

krikštyti.

65a RR Užgimęs iš naujo,

užgimęs iš Dievo.

b Mzj 27:25;

Al 5:12–15.

66a DS 19:31.

RR Dovana,

Šventosios Dvasios.

yra ^bliudijimas apie Tėvą ir Sūnų nuo šiol ir per amžius;

67 ir tu esi pagal ^atvarką to, kuris yra be dienų pradžios ar metų pabaigos, nuo visos amžinybės iki visos amžinybės.

68 Štai, tu esi ^aviena manyje, Dievo sūnus; ir taip visi gali tapti mano ^bsūnumis. Amen.

7 SKYRIUS

(1830 m. gruodis)

Henochas moko, veda žmones ir perkelia kalnus – Įsteigiamas Sionės miestas – Henochas numato Žmogaus Sūnaus atėjimą, jo apmokančiąją auką ir šventųjų prikėlimą – Jis numato atkūrimą, surinkimą, antrąjį atėjimą ir Sionės sugrįžimą.

IR buvo taip, kad Henochas tęsė savo kalbą, sakydamas: Štai, mūsų tėvas Adomas mokė šitų dalykų, ir daugelis patikėjo ir tapo Dievo ^asūnumis, ir daugelis nepatikėjo ir pražuvo savo nuodėmėse, ir laukia su ^bbaime, kančiose, kad ant jų bus išlietas ugningas Dievo rūstybės pasipiktinimas.

2 Ir nuo to laiko Henochas pradėjo pranašauti, sakydamas žmonėms: Kai aš keliavau ir apsistočiau Mahujo vietovėje, ir šaukiausi Viešpaties, atsklido balsas iš dangaus, sakantis:

Apsigręžk ir įklok į Simeono kalną.

3 Ir buvo taip, kad aš apsigrėžiau ir įkopiau į tą kalną; ir stovėdamas ant kalno aš išvydau dangus prasivėrusius ir buvau aprengtas ^ašlove;

4 ir aš mačiau Viešpatį; ir jis stovėjo priešais mano veidą ir kalbėjo su manimi, kaip vienas žmogus kalba su kitu, ^aveidas į veidą; ir jis tarė man: ^bPažvelk, ir aš parodysiu tau pasaulį daugelio kartų laikotarpiu.

5 Ir buvo taip, kad Šumo slėnyje išvydau, štai, didelę liaudį, gyvenančią palapinėse, kuri buvo Šumo liaudis.

6 Ir vėl Viešpats tarė man: Pažvelk; ir aš pažvelgiau į šiaurę ir išvydau Kanaano liaudį, gyvenančią palapinėse.

7 Ir Viešpats tarė man: Pranašauk; ir aš pranašavau, sakydamas: Štai Kanaano liaudis, kuri yra gausi, išeis kovos rikiuotėje prieš Šumo liaudį ir išžudys juos, tad šie bus visiškai sunaikinti; ir Kanaano liaudis susiskaldys toje žemėje, ir ta žemė bus bergždžia ir nevaisinga, ir jokia kita liaudis ten negyvens, išskyrus Kanaano liaudį;

8 nes štai, Viešpats prakeiks tą žemę dideliu karščiu, ir jos nevaisingumas tęsis per amžius; ir ^ajuodumas užėjo ant visų Kanaano vaikų, tad jie buvo visų žmonių niekinami.

66b 2 Nef 31:17–18;
3 Nef 28:11.

67a RR Melchizedeko
kunigystė.

68a 1 Jn 3:1–3;
DS 35:2.

b Jn 1:12; DS 34:3.
RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.

7 1a RR Sūnūs ir dukros,
Dievo.
b Al 40:11–14.

3a RR Atmainytas,
atmainymas.

4a Pr 32:31; PakĮst 5:4;
Moz 1:2, 11, 31.

b Moz 1:4.
8a 2 Nef 26:33.

9 Ir buvo taip, kad Viešpats tarė man: Pažvelk; ir aš pažvelgiau ir išvydau Šarono žemę, ir Henocho žemę, ir Omnerio žemę, ir Henio žemę, ir Šemo žemę, ir Hanerio žemę, ir Hananiho žemę bei visus jų gyventojus;

10 ir Viešpats tarė man: Eik pas šiuos žmones ir sakyk jiems: „Atgailaukite; o jei ne, aš ateisiu ir ištiksiu jus prakeiksmu, ir jie mirs.“

11 Ir jis davė man įsakymą, kad „krikštyčiau Tėvo ir Sūnaus, kuris pilnas ^bmalonės ir tiesos, ir ^cŠventosios Dvasios, kuri liudija apie Tėvą ir Sūną, vardu.“

12 Ir buvo taip, kad Henochas toliau šaukė visus tuos žmones, išskyrus Kanaano žmones, atgailauti;

13 ir toks didis buvo Henocho „tikėjimas, kad jis vedė Dievo žmones, ir jų priešai atėjo kautis prieš juos; ir jis tarė Viešpaties žodį, ir žemė drebėjo, ir ^bkalnai pabėgo, būtent pagal jo įsakymą; ir vandens ^cupės buvo pasuktos iš savo vagų; ir liūtų riaumojimas girdėjosi iš tyrų; ir visos tautos didžiai išsi-gando – toks ^dgalingas buvo Henocho žodis, ir tokia didi buvo kalbos, kurią Dievas jam davė, galia.“

14 Taip pat iš jūros gelmės iškilo žemė, ir tokia didelė buvo Dievo žmonių priešų baimė,

kad jie pabėgo ir laikėsi atokiai, ir nuėjo į žemę, kuri iškilo iš jūros gelmės.

15 Ir žemės „milžinai taip pat laikėsi atokiai, ir ant visų žmonių, kovojančių prieš Dievą, užėjo prakeiksmas.“

16 Ir nuo to laiko tarp jų buvo karai ir kraujo liejimas; bet Viešpats atėjo ir gyveno su savo žmonėmis, ir jie gyveno teisme.

17 Visas tautas apėmė Viešpaties „baimė – tokia didi buvo Viešpaties šlovė ant jo žmonių. Ir Viešpats ^bpalaimino žemę, ir jie buvo palaiminti kalnuose ir aukštumose ir klestėjo.“

18 Ir Viešpats pavadino savo žmones „SIONE, kadangi jie buvo ^bvienos širdies ir vienos minties, ir gyveno teisme; ir tarp jų nebuvo vargšų.“

19 Ir Henochas toliau pamokslavo Dievo žmonėms teisme. Ir jo dienomis buvo taip, kad jis pastatė miestą, kuris buvo pavadintas Šventumo miestu, būtent SIONE.

20 Ir buvo taip, kad Henochas kalbėjo su Viešpačiu; ir jis sakė Viešpačiui: Tikrai „Sionė saugiai gyvens per amžius. Bet Viešpats tarė Henochui: Sionę aš palaiminau, bet likusius žmones aš prakeikčiau.“

21 Ir buvo taip, kad Viešpats parodė Henochui visus žemės gyventojus; ir jis pažvelgė ir

10a Moz 6:57.

RR Atgailauti, atgaila.

11a RR Krikštas, krikštyti.

b RR Malonė.

c RR Šventoji Dvasia.

13a RR Tikėjimas, tikėti.

b Mt 17:20.

c Moz 6:34.

d RR Galia; Kunigystė.

15a Pr 6:4; Moz 8:18.

17a Iš 23:27.

b 1 Met 28:7–8;

1 Nef 17:35.

18a RR Sionė.

b ApD 4:32; Fil 2:1–4.

RR Vienybė.

20a Moz 7:62–63.

RR Naujoji Jeruzalė.

štai Sionė, laikui bėgant, buvo „paimta į dangų. Ir Viešpats tarė Henochui: Štai mano buveinė per amžius.

22 Ir Henochas taip pat išvydo likusius žmones, kurie buvo Adomo sūnūs; ir jie buvo mišinys visos Adomo sėklos, išskyrus Kaino sėklą, nes Kaino sėkla buvo „juoda ir jai nebuvo vietos tarp jų.

23 Ir po to, kai Sionė buvo paimta į „dangų, Henochas ^bpažvelgė ir štai priešais jį buvo „visos žemės tautos;

24 ir sekė karta po kartos; ir Henochas buvo aukštai ir „iškeltas, būtent Tėvo ir Žmogaus Sūnaus prieglobstyje; o štai ant viso žemės veido buvo Šėtono galia.

25 Ir jis matė angelus, nusileidžiančius iš dangaus; ir jis išgirdo garsų balsą, sakantį: Vargas, vargas žemės gyventojams.

26 Ir jis išvydo Šėtoną; ir šis turėjo didelę „grandinę savo rankoje, ir ji uždengė visą žemės veidą ^btamsa; ir jis pažvelgė ir nusikvatojo, ir jo „angelai džiūgavo.

27 Ir Henochas išvydo „angelus, nusileidžiančius iš dangaus, ^bliudijančius apie Tėvą ir Sūnų; ir ant daugelio nužengė Šventoji Dvasia, ir dangaus galios pagavo juos aukštyn į Sionę.

28 Ir buvo taip, kad dangaus

Dievas pažvelgė į likusius žmones ir pravirko; ir Henochas paliudijo apie tai, sakydamas: Kaip tai yra, kad dangūs verkia ir lieja ašaras kaip lietu ant kalnų?

29 Ir Henochas tarė Viešpačiui: Kaip yra, kad tu gali „verkti, žinant, kad esi šventas ir nuo visos amžinybės iki visos amžinybės?

30 Ir jei būtų įmanoma, kad žmogus galėtų suskaičiuoti žemės daleles, taip, milijonų „žemių kaip ši, tai dar nebūtų nė tavo ^bkūrinių daugybės pradžia; ir tavo uždangalai vis dar užtraukti; tačiau ten tu esi, ir ten tavo prieglobstis; ir be to tu teisingas; tu gailestingas ir maloningas per amžius;

31 ir savo prieglobstin tu pasiėmei Sionę, iš visų savo kūrinių nuo visos amžinybės iki visos amžinybės; ir niekas kitas, kaip tik „ramybė, ^bteisingumas ir „tiesa yra tavo sosto buveinė; ir gailestingumas eis prieš tavo veidą ir nesibaigs; kaip tad tu gali verkti?

32 Viešpats tarė Henochui: Pažvelk į šiuos savo brolius; jie yra mano rankų „dirbinys, ir tą dieną, kai juos sukūriau, aš daviau jiems ^bpažinimą; ir Edeno sode aš daviau žmogui „valios laisvę;

33 ir tavo broliams pasakiau ir taip pat daviau įsakymą, kad

21a Moz 7:69.

22a 2 Nef 26:33.

23a RR Dangus.

b RR Regėjimas.

c DS 88:47;

Moz 1:27–29.

24a 2 Kor 12:1–4.

26a Al 12:10–11.

b Iz 60:1–2.

c Jud 1:6; DS 29:36–37.

27a RR Angelai.

b RR Liudijimas.

29a Iz 63:7–10.

30a DS 76:24; Moz 1:33.

b RR Sukurti,

sukūrimas.

31a RR Ramybė, taika.

b RR Teisingumas.

c RR Tiesa.

32a Moz 1:4.

b RR Pažinimas,

žinojimas.

c RR Valios laisvė.

jie turi "mylėti vienas kitą ir kad pasirinktų mane, savo Tėvą; bet štai jie be jokio prieraišumo ir neapkenčia savo pačių kraujo;

34 ir mano pasipiktinimo "ugnis užsidegė prieš juos; ir būdamas karštai nepatenkintas aš atsiūsiu jiems ^bpotvynius, nes aršus mano pyktis užsidegė prieš juos.

35 Štai, aš esu Dievas; mano vardas "Šventumo Žmogus; mano vardas Patarimo Žmogus; ir taip pat mano ^bvardas Begalinis bei Amžinasis.

36 Todėl aš galiu ištiesti savo rankas ir laikyti visus kūrinius, kuriuos padariau; ir mano "akis taip pat gali juos persmelkti; ir tarp visų mano rankų dirbinių nėra buvę tokio didelio ^bnelabumo kaip tarp tavo brolių.

37 Bet štai, jų nuodėmės bus ant jų tėvų galvų; Šėtonas bus jų tėvas ir nelaimingumas bus jų lemtis; ir visi dangūs apverks juos, netgi visi mano rankų dirbiniai; taigi ar neturėtų dangūs verkti, matydami, kad šie kentės?

38 Bet, štai, šitie, kuriuos stebi tavo akys, žus tvanuose; ir štai, aš juos uždarysiu; "kalėjimą paruošiau jiems.

39 Ir "tas, kurį aš išsirinkau, maldavo priešais mano veidą.

Todėl jis kenčia už jų nuodėmes – tiek, kiek jie atgailaus tą dieną, kai mano ^bIšrinktasis sugriš pas mane; o iki tos dienos jie bus "kankynėje;

40 todėl dėl to dangūs verks, taip, ir visi mano rankų dirbiniai.

41 Ir buvo taip, kad Viešpats kalbėjo Henochui ir apsakė Henochui visus žmonių vaikų darbus; todėl Henochas žinojo ir pamatė jų nelabumą ir jų nelaimingumą, ir pravirko, ir ištiesė savo rankas, ir jo "širdis pritvinko kaip amžinybė; ir jo vidus prisipildė gailėsčio; ir visa amžinybė sudrebėjo.

42 Ir Henochas taip pat matė "Nojų ir jo ^bšeimą – kad visų Nojaus sūnų ainija bus išgelbėta laikinuoju išgelbėjimu;

43 taigi Henochas matė, kad Nojus pastatė "arką; ir kad Viešpats nusišypsojo ties ja ir laikė ją savo rankoje; bet ant likusių nelabųjų užėjo tvanai ir juos prarijo.

44 Ir kai Henochas tai matė, jam apkarto siela, ir jis apverkė savo brolius ir tarė dangums: Aš atsisakau būti "paguostas. Bet Viešpats tarė Henochui: Pakylėk savo širdį ir pradžiuk; ir pažvelk.

45 Ir buvo taip, kad Henochas pažvelgė; ir pamatė visas žemės

33a RR Meilė.

34a Iz 30:27; Nah 1:6;

DS 35:14.

^b Pr 7:4, 10;

Moz 8:17, 24.

RR Tvanas Nojaus laikais.

35a Moz 6:57.

^b Moz 1:3.

36a DS 38:2; 88:41;

Moz 1:35–37.

^b Pr 6:5–6;

Moz 8:22, 28–30.

38a 1 Pet 3:18–20.

RR Pragaras.

39a T.y. Gelbėtojas.

^b Moz 4:2; Abr 3:27.

RR Jėzus Kristus.

^c RR Pasmerktas, pasmerktumas.

41a Mzj 28:3.

RR Užuojauta.

42a RR Nojus, biblinis patriarchas.

^b Moz 8:12.

43a Pr 6:14–16; Etr 6:7.

44a Ps 77:3; Etr 15:3.

šeimas nuo Nojaus; ir šaukėsi Viešpaties, sakydamas: Kada ateis Viešpaties diena? Kada bus pralietas Teisiojo kraujas, kad visi gedintys būtų „pašventinti ir turėtų amžinąjį gyvenimą“?

46 Ir Viešpats tarė: Tai bus laiko „viduryje, nelabumo ir keršto dienomis.

47 Ir štai, Henochas išvydo Žmogaus Sūnaus atėjimo, būtent kūne, dieną; ir jo siela džiūgavo, sakydama: Teisusis iškeltas, ir „Avinėlis nužudytas nuo pasaulio įkūrimo; ir per tikėjimą aš esu Tėvo prieglobstyje, ir štai ^bSionė su manimi.

48 Ir buvo taip, kad Henochas pažvelgė į „žemę; ir išgirdo balsą iš jos gelmių, sakantį: Vargas, vargas man, žmonių motinai; aš apimta sopulių, aš pavargusi nuo savo vaikų nelabumo. Kada gi aš ^bpailsėsiu ir būsiu apvalyta nuo ^cnešvarumų, išėjusių iš manęs? Kada mano Kūrėjas pašventins mane, kad ilsėčiaus ir kurį laiką teisumas gyventų ant mano veido?

49 Ir kai Henochas išgirdo žemę raudant, jis pravirko ir šaukėsi Viešpaties, sakydamas: O Viešpatie, ar neužjaustum žemės? Ar nepalaimintum Nojaus vaikų?

50 Ir buvo taip, kad Henochas toliau šaukėsi Viešpaties, sakydamas: Prašau tavęs, o Vieš-

patie, tavo Viengimio, būtent Jėzaus Kristaus vardu, kad pasigailėtum Nojaus ir jo sėklos, kad žemė niekada daugiau nebūtų užtvindyta tvanų.

51 Ir Viešpats negalėjo atsakyti; ir jis sudarė sandorą su Henochu ir prisiekė jam su priesaika, kad sustabdys „tvanus; kad pašauks Nojaus vaikus;

52 ir jis paskelbė neatšaukiamą įsaką, kad jo sėklos „likutis visada išliks visose tautose, kol stovės žemė;

53 ir Viešpats tarė: Palaimintas tas, per kurio sėklą ateis Mesijas; nes jis sako: Aš esu „Mesijas, Sionės ^bKaralius, Dangaus Uola, plati kaip amžinybė; kas įeina pro vartus ir ^dkopia manimi, niekada nenupuls; todėl palaiminti tie, apie kuriuos kalbėjau, nes jie ateis su nesibagiančio džiaugsmo ^egiesmėmis.

54 Ir buvo taip, kad Henochas šaukėsi Viešpaties, sakydamas: Ar žemė ilsės, kai Žmogaus Sūnus ateis kūne? Meldžiu, parodyk man tai.

55 Ir Viešpats tarė Henochui: Pažvelk; ir jis pažvelgė ir pamatė Žmogaus „Sūnų, iškeltą ant ^bkryžiaus – kaip įprasta žmonėms;

56 ir jis išgirdo garsų balsą; ir dangūs buvo uždengti; ir visi Dievo kūriniai raudėjo; ir žemė „dejavo; ir uolos plyšinėjo; ir

45a RR Pašventinimas.

46a Moz 5:57.

47a RR Dievo Avinėlis.

b Moz 7:21.

48a RR Žemė – Žemės išvalymas.

b Moz 7:54, 58, 64.

c RR Nešvarumai,

nešvara.

51a Ps 104:6–9.

52a Moz 8:2.

53a RR Mesijas.

b Mt 2:2; 2 Nef 10:14;

Al 5:50; DS 128:22.

c Ps 71:3; 78:35;

Hel 5:12.

RR Uola, akmuo.

d 2 Nef 31:19–20.

e RR Muzika.

55a RR Žmogaus Sūnus.

b 3 Nef 27:14.

RR Nukryžiuavimas.

56a Mt 27:45, 50–51.

kėlési ^bšventieji ir buvo ^ckarūnuoti Žmogaus Sūnaus ^ddešinėje šlovės karūnomis;

57 ir visos ^advasios, kurios tik buvo ^bkalėjime, išėjo ir atsistojo Dievo dešinėje; o likusios laikomos tamsos grandinėse iki didžiosios dienos teismo.

58 Ir vėl Henochas pavirko ir šaukėsi Viešpaties, sakydamas: Kada gi ilsėsis žemė?

59 Ir Henochas išvydo Žmogaus Sūną, pakylantį pas Tėvą; ir jis šaukėsi Viešpaties, sakydamas: Ar neateitum vėl į žemę? Nes tu esi Dievas ir aš pažįstu tave, ir tu prisiekei man, ir įsakei man, kad klausčiau tavo Viengimio vardu; tu padarei mane ir davei man teisę į savo sostą, ir ne dėl manęs, bet savo paties malone; todėl klausiu tavęs: ar neateitum vėl į žemę?

60 Ir Viešpats tarė Henochui: Kaip aš gyvas, lygiai taip aš ateisiu ^apaskutinėmis dienomis, nelabumo ir keršto dienomis, kad įvykdyčiau priesaiką, kurią daviau tau dėl Nojaus vaikų;

61 ir ateis diena, kada žemė ^ailsėsis, bet prieš tą dieną dangūs bus ^bužtemdyti ir tamsos ^cuždanga uždengs žemę; ir dangūs drebės ir taip pat žemė;

ir dideli suspaudimai bus tarp žmonių vaikų, bet savo žmones aš ^dapsaugosiu;

62 ir aš atsiųsiu ^ateisumą iš dangaus; ir atsiųsiu ^btiesą iš ^cžemės, kad ^dliudytų apie mano Viengimį, apie jo ^eprikėlimą iš mirusiųjų; taip, ir taip pat apie visų žmonių prikėlimą; ir nurodysiu, kad teisumas ir tiesa nušluotų žemę tvanu, kad ^fsurinktų mano išrinktuosius iš keturių žemės ketvirčių į vietą, kurią paruošiu – Šventą miestą, kad mano žmonės susijuostų strėnas ir lauktų mano atėjimo meto; nes ten bus mano Palapinė, ir jis vadinsis Sione, ^gNaująja Jeruzale.

63 Ir Viešpats tarė Henochui: Tada tu ir visas tavo ^amiestas pasitiksime juos ten, ir mes priimsime juos savo prieglobstin, ir jie matys mus; ir mes pulsime jiems ant kaklo, ir jie puls mums ant kaklo, ir mes pasibučiuosime;

64 ir ten bus mano buveinė, ir ji bus Sionė, kuri išeis iš visų mano padarytų kūrinių; ir ^atūkstančio metų laikotarpi žemė ^bilsėsis.

65 Ir buvo taip, kad Henochas pamatė Žmogaus Sūnaus ^aatėjimo paskutinėmis dienomis die-

56b RR Prikėlimas.
c RR Karūna, vainikas;
Išaukštinimas.
d Mt 25:34.

57a RR Dvasia.
b DS 76:71–74; 88:99.

60a RR Paskutinės dienos, pastarosios dienos.

61a RR Žemė – Galutinė žemės būseną.

b DS 38:11–12; 112:23.

c RR Uždanga.
d 1 Nef 22:15–22;
2 Nef 30:10.

62a Ps 85:12.
RR Sugražinimas,
evangelijos.
b RR Mormono Knyga.

c Iz 29:4.
d RR Liudijimas.
e RR Prikėlimas.

f RR Izraelis – Izraelio surinkimas.

g RR Naujoji Jeruzalė.
63a Apr 21:9–11;
DS 45:11–12;
Moz 7:19–21.

64a RR Tūkstantmetis.
b Moz 7:48.

65a Jud 1:14.
RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

na, kad gyventų žemėje teisme tūkstančio metų laikotarpi;

66 bet prieš tą dieną jis matė didelius suspaudimus tarp nelabųjų; ir taip pat matė jūrą, kad ji buvo nerami, ir kad žmonių širdys „nuvylė juos, su baime laukiančius Visagalio Dievo“ teismų, kurie turi ištikti nelabuosius.

67 Ir Viešpats parodė Henochui viską, netgi iki pasaulio pabaigos; ir jis matė teisiųjų dieną, jų išpirkimo valandą, ir gavo „džiaugsmo pilnatvę“;

68 ir viso „Sionės dienų Henocho dienomis buvo trys šimtai šešiasdešimt penkeri metai.

69 Ir Henochas ir visi jo žmonės „vaikščiojo su Dievu, ir jis gyveno tarp Sionės žmonių; ir buvo taip, kad Sionės neliko, nes Dievas priėmė ją savo prieglobstin; ir iš ten pasklido kalbos: SIONĖ PABĖGO.

8 SKYRIUS

(1831 m. vasaris)

Metušelachas pranašauja – Nojus ir jo sūnūs skelbia evangeliją – Įsigali didelis nelabumas – Šaukimo į atgailą nepaisoma – Dievas nusprendžia visą kūną sunaikinti tvanu.

IR viso Henocho dienų buvo keturi šimtai trisdešimt metų.

2 Ir buvo taip, kad „Metušelachas, Henocho sūnus, nebuvo

paimtas, kad būtų įvykdytos Viešpaties sandoros, kurias jis sudarė Henochui; nes jis tikrai sudarė sandorą su Henochu, kad Nojus turi būti jo strėnų vaisius.

3 Ir buvo taip, kad Metušelachas pranašavo, kad iš jo strėnų turi kilti visos žemės karalystės (per Nojų), ir jis prisiėmė šlovę sau.

4 Ir į žemę atėjo didis badas, ir Viešpats prakeikė žemę skaudžiu prakeiksmu, ir daugelis jos gyventojų mirė.

5 Ir buvo taip, kad Metušelachas gyveno šimtą aštuoniasdešimt septynerius metus ir jam gimė Lamechas;

6 ir po to, kai jam gimė Lamechas, Metušelachas gyveno septynis šimtus aštuoniasdešimt dvejus metus, ir jam gimė sūnūs ir dukterys;

7 ir viso Metušelacho dienų buvo devyni šimtai šešiasdešimt devyneri metai, ir jis mirė.

8 Ir Lamechas gyveno šimtą aštuoniasdešimt dvejus metus, ir jam gimė sūnus,

9 ir jis pavadino jį vardu „Nojus, sakydamas: Šis sūnus paguos mus mūsų darbe ir mūsų rankų triūse dėl Viešpaties^b prakeiktos žemės.

10 Ir po to, kai jam gimė Nojus, Lamechas gyveno penkis šimtus devyniasdešimt penkerius metus, ir jam gimė sūnūs ir dukterys;

11 ir viso Lamecho dienų buvo

66a Iz 13:6–7.

b RR Teismas, paskutinysis.
67a RR Džiaugsmas.

68a Pr 5:23; Moz 8:1.

69a Pr 5:24; Moz 6:34.
RR Vaikščioti, vaikščioti su Dievu.

8 2a RR Metušelachas.

9a RR Nojus, biblinis patriarchas.
b Moz 4:23.

septyni šimtai septyniasdešimt septyneri metai, ir jis mirė.

12 Ir Nojus buvo keturių šimtų penkiasdešimties metų, ir jam ^agimė Jafetas; ir po keturiasdešimt dvejų metų jam gimė ^bŠemas iš tos, kuri buvo Jafeto motina, ir kai jam buvo penki šimtai metų, jam gimė ^cChamas.

13 Ir ^aNojus bei jo sūnūs ^bišsiklausė į Viešpatį ir buvo dėmesingi, ir buvo pavadinti Dievo ^csūnumis.

14 Ir kai šie žmonės pradėjo daugintis ant žemės veido ir jiems gimė dukros, žmonių ^asūnūs matė, kad tos dukros gražios, ir jie ėmė jas žmonomis, kaip kas išsirinkdavo.

15 Ir Viešpats tarė Nojui: Tavo sūnų dukros ^apardavė save; nes štai mano pyktis užsidegė prieš žmonių sūnus, nes jie neklauso mano balso.

16 Ir buvo taip, kad Nojus pranašavo ir mokė Dievo dalyką, kaip tai buvo pradžioje.

17 Ir Viešpats tarė Nojui: Mano Dvasia ne visada ^aplūksis su žmogumi; nes jis pažins, kad visas ^bkūnas mirs; tačiau jo dienų dar bus šimtas dvidešimt metų; ir jei žmonės neatgailaus, aš siūsiu ant jų ^ctvanus.

18 Ir tomis dienomis žemėje buvo ^amilžinai, ir jie siekė atimti Nojui gyvybę; bet su Nojumi buvo Viešpats ir ant jo buvo Viešpaties ^bgalia.

19 Ir Viešpats ^aišventino ^bNojų pagal savo ^ctvarką ir įsakė jam, kad jis turi išeiti ir ^askelbti jo evangeliją žmonių vaikams, kaip tai buvo įsakyta Henochui.

20 Ir buvo taip, kad Nojus šaukė žmonių vaikams, kad jie turi ^aatgailauti; bet jie neišsiklausė į jo žodžius;

21 ir be to, jį išgirde, jie atėjo priešais jį, sakydami: Štai, mes esame Dievo sūnūs; argi mes nepaėmėme sau žmonių dukterų? Argi mes ^anevalgome ir negeriamo, ir nevedame ir netekiname? Ir mūsų žmonos gimdo mums vaikus, ir jie yra galingi vyrai, kurie panašūs į senovės vyrus, didžiai garsius vyrus. Ir jie neišsiklausė į Nojaus žodžius.

22 Ir Dievas matė, kad žmonių ^anelabumas žemėje išsikerojo; ir kiekvienas žmogus aukštino save dėl savo širdies ^bužgaidų, kurios nuolat buvo tik piktos.

23 Ir buvo taip, kad Nojus toliau ^apamokslavo žmonėms,

12a Pr 5:32.

RR Jafetas.

b RR Šemas.

c RR Chamas.

13a DS 138:41.

RR Gabrieliūs.

b RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

c RR Sūnūs ir dukros, Dievo.

14a Moz 5:52.

15a RR Santuoka,

susituokti – Santuoka

su kitatikiais.

17a Pr 6:3; 2 Nef 26:11;

Etr 2:15; DS 1:33.

b 2 Nef 9:4.

RR Kūnas.

c Pr 7:4, 10; Moz 7:34.

18a Pr 6:4; Sk 13:33;

Joz 17:15.

b RR Galia.

19a DS 107:52.

RR Išventinti,

išventinimas.

b Abr 1:19.

c RR Melchizedeko kunigystė.

d RR Misionieriškas darbas.

20a RR Atgailauti, atgaila.

21a Mt 24:38–39;

DŽS–M 1:41.

22a Pr 6:5; Moz 7:36–37.

b Mzj 4:30; Al 12:14.

RR Mintys.

23a RR Pamokslauti, skelbti.

sakydamas: Išklausykite ir dē-
mēkitēs mano žodžius;

24 “tikēkite ir atgailaukite dėl
savo nuodēmių, ir priimkite
^bkrikštą Jėzaus Kristaus, Dievo
Sūnaus, vardu, lygiai taip, kaip
mūsų tėvai, ir gausite Šventąją
Dvasią, kad jums būtų ‘apreikšti
visi dalykai; o jei to nedarysite,
ant jūsų užeis tvanai; nepaisant
to, jie neįsiklausė.

25 Ir Nojus apgailestavo, ir
jam gelė širdį, kad Viešpats
padarė žemėje žmogų, ir tai
kėlė sielvartą jo širdyje.

26 Ir Viešpats tarė: Aš “išnai-
kinsiu nuo žemės veido žmogų,
kurį sukūriau, – tiek žmogų,
tiek gyvulių, tiek roplius, tiek
padangių paukščius; nes Nojus
apgailestauja, kad sukūriau

juos ir kad padariau juos; ir jis
šaukėsi manęs, nes jie ieškojo
jo gyvybės.

27 Ir taip Nojus rado “malonę
Viešpaties akyse; nes Nojus
buvo teisus vyras ir ^btobulas
savo kartoje; ir jis ‘vaikščiojo su
Dievu, taip pat ir trys jo sūnūs:
Šemas, Chamas ir Jafetas.

28 Žemė buvo “sugedusi prie-
šais Dievą ir prisipildžiusi
smurto.

29 Ir Dievas pažvelgė į žemę,
ir štai ji buvo sugedusi, nes
visas kūnas iškraipė savo kelią
žemėje.

30 Ir Dievas tarė Nojui: Viso
kūno pabaiga iškilo priešais
mane; nes žemė prisipildė
smurto, ir štai aš “išnaikinsiu
visą kūną nuo žemės.

24a RR Tikėjimas, tikėti.
b RR Krikštas,
krikštyti – Krikšto
reikalavimai.
c 2 Nef 32:2–5.

26a RR Žemė – Žemės
išvalymas.
27a RR Malonė.
b Pr 6:9.
c RR Vaikščioti,

vaikščioti su Dievu.
28a Pr 6:11–13.
30a DS 56:3.

ABRAOMO KNYGA

IŠ PAPIRUSO IŠVERSTA DŽOZEFO SMITO

T*ai yra vertimas kai kurių senovinių metraščių, papuolusių į mūsų rankas iš Egipto katakombų. Tai yra Abraomo raštai, parašyti jo paties ranka ant papiruso, jam būnant Egipte, vadinami Abraomo Knyga. (History of the Church, 2:235–236, 348–351.)*

1 SKYRIUS

Abraomas siekia patriarchalinės tvarkos palaiminimų – Chaldėjoje jį persekioja netikri kunigai – Jį išgelbėja Jehova – Egipto kilmės ir valdžios apžvalga.

CHALDĖJŲ žemėje, savo tėvų namuose, aš, ^bAbraomas, mačiau, kad man reikia susirasti kitą ^cgyvenamąją vietą; ² ir suvokdamas, kad man yra didesnė ^alaimė, ramybė bei ^batilsis, aš siekiau tėvų palaiminimų ir teisės, kurion turėčiau būti išventintas, kad teikčiau juos; pats būdamas ^cteisumo sekėjas, taip pat trokšdamas būti tokiu, kuris turėtų didį ^dpažinimą, ir būti didesniu teisumo sekėju, ir turėti didesnę pažinimą, ir būti daugelio tautų tėvu, ramybės kunigaikščiu, ir trokšdamas gauti nurodymus bei laikytis Dievo įsakymų, aš tapau teisėtu paveldėtoju, ^eaukštuoju kunigu, turinčiu tėvams priklausančią ^fteisę.

³ Ji buvo ^aperduota man tėvų; ji perėjo man iš tėvų, nuo laiko pradžios, taip, net nuo pradžios, arba nuo tada, kai dar nebuvo įkurta žemė, iki pat dabartinio laiko, būtent ^bpirmagimio teisė, arba pirmojo žmogaus, kuris yra ^cAdomas, arba pirmojo tėvo, per tėvus man.

⁴ Aš siekiau savo ^apaskyrimo į Kunigystę pagal Dievo paskyrimą tėvams, susijusį su sėkla.

⁵ Mano ^atėvai, nusigręžę nuo savo teisumo ir nuo šventų įsakymų, kuriuos Viešpats jų Dievas buvo davęs jiems, į pagonių dievų ^bgarbinimą, visiškai atsisakė išiklausyti į mano balsą;

⁶ nes jų širdys buvo nukreiptos daryti pikta ir buvo visiškai atgręžtos į Elkenos ^adievą ir Libnos dievą, ir Mahmakros dievą, ir Korašės dievą, ir Faraono, Egipto karaliaus, dievą;

⁷ todėl jie atgręžė savo širdis į pagonišką aukojimą, atnašaudami savo vaikus tiems nebyliams stabams, ir neišiklausė į mano

1 1a RR Ūras.

b RR Abraomas.

c ApD 7:2–4.

2a RR Džiaugsmas.

b RR Atilsis, poilsis.

c RR Teisus, teisumas.

d DS 42:61.

RR Pažinimas,

žinojimas.

e RR Aukštasis

kunigas.

f RR Melchizedeko

kunigystė.

3a DS 84:14.

b DS 68:17.

RR Pirmagimis.

c Moz 1:34.

RR Adomas.

4a RR Pirmagimystė.

5a Pr 12:1.

b RR Stabmeldystė.

6a T.y. netikrus dievus, parodytus Abraomo knygos 1 faksimilėje.

FAKSIMILĖ IŠ ABRAOMO KNYGOS

Nr. 1

PAAIŠKINIMAS

- 1 pav. Viešpaties angelas.
- 2 pav. Abraomas priištąs prie aukuro.
- 3 pav. Stabmeldys Elkenos kunigas, bandantis atnašauti Abraomą kaip auką.
- 4 pav. Aukuras, ant kurio aukodavo stabmeldžiai kunigai, stovintis priešais Elkenos, Libnos, Mahmakros, Korašės ir Faraono dievus.
- 5 pav. Elkenos stabdievis.
- 6 pav. Libnos stabdievis.
- 7 pav. Mahmakros stabdievis.
- 8 pav. Korašės stabdievis.
- 9 pav. Faraono stabdievis.
- 10 pav. Abraomas Egipte.
- 11 pav. Dangaus stulpų atvaizdavimas, kaip tai suprato egiptiečiai.
- 12 pav. Raukijang, kas reiškia erdvę, arba skliautą virš mūsų galvų; bet šiuo atveju, turint galvoje mūsų temą, egiptiečiai jį vartojo pažymėti Šaumau, kas reiškia aukštybės, arba dangūs, kas atitinka hebrajišką žodį Šaumajim.

balsą, bet stengėsi atimti mano gyvybę Elkenos kunigo ranka. Elkenos kunigas taip pat buvo ir Faraono kunigas.

8 Dabar, tuo metu Faraono, Egipto karaliaus, kunigo paprotys buvo ant Chaldėjos žemėje pastatyto aukuro aukoti vyrus, moteris ir vaikus, kaip atnašą tiems svetimiems dievams.

9 Ir buvo taip, kad kunigas atnašaudavo atnašą Faraono dievui ir taip pat Šagrielio dievui, būtent kaip įprasta egiptiečiams. Dabar, Šagrielio dievas – tai saulė.

10 Būtent vaiką, kaip padėkos auką, Faraono kunigas atnašaudavo ant aukuro, stovinčio prie kalvos, vadinamos Potifaro kalva, Olišemo lygumos pradžioje.

11 Dabar, kartą šis kunigas ant šito aukuro atnašavo tris mergeles, kurios buvo dukterys Onitaho, vieno iš karališkųjų palikuonių, tiesioginio iš „Chamo strėnų. Šios mergelės buvo paaukotos dėl savo doros; jos ^bnesilenktų, kad garbintų medžio ar akmens dievus, todėl buvo nužudytos ant šito aukuro, ir tai buvo padaryta kaip įprasta egiptiečiams.

12 Ir buvo taip, kad kunigai panaudojo smurtą prieš mane, idant ir mane nužudytų, kaip jie nužudė tas mergeles ant šito aukuro; ir kad turėtumėte supratimą apie šį aukurą, norėčiau jums nurodyti į paveikslą šio metraščio pradžioje.

13 Jis buvo padarytas lovos, kokios buvo pas chaldėjus, pavidalo ir stovėjo priešais Elkenos, Libnos, Mahmakros, Korašės dievus ir taip pat dievą, panašų į tą Faraono, Egipto karaliaus, dievą.

14 Kad turėtumėte supratimą apie šiuos dievus, pateikiau jums jų pavidalą pradžioje esančiuose piešiniuose; chaldėjai tokius piešinius vadina rahlenos, kas reiškia hieroglifai.

15 Ir kai jie pakėlė savo ranką prieš mane, kad mane atnašautų ir atimtų mano gyvybę, štai aš pakėliau savo balsą į Viešpatį savo Dievą, ir Viešpats „išsiklausė ir išgirdo, ir pripildė mane Visagalio regėjimo, ir jo akivaizdos angelas atsistojo šalia manęs ir akimirksniu ^batrišo mano pančius;

16 ir toks buvo jo balsas man: Abraomai, Abraomai, štai, mano „vardas yra Jehova, ir aš išgirdau tave ir atėjau tavęs išvaduoti, ir išvesti tavęs iš tavo tėvo namų ir nuo visų tavo artimųjų į svetimą ^bšalį, kurios tu nepažįsti;

17 ir tai todėl, kad jie nugrėžė savo širdis nuo manęs, kad garbintų Elkenos dievą ir Libnos dievą, ir Mahmakros dievą, ir Korašės dievą, ir Faraono, Egipto karaliaus, dievą; todėl aš nusileidau, kad aplankyčiau juos ir sunaikinčiau tą, kuris pakėlė savo ranką prieš tave, Abraomai, mano sūnau, kad atimtų tavo gyvybę.

11a RR Chamas.
b Dan 3:13–18.

15a Mzj 9:17–18.
b Abr 2:13.

16a RR Jehova.
b RR Pažadėtoji žemė.

18 Štai, aš vesiu tave savo ranka ir paimsiu tave, kad uždėčiau ant tavęs savo vardą, būtent tavo tėvo "kunigystę, ir ant tavęs bus mano galia.

19 Kaip tai buvo su Nojum, taip tai bus su tavimi; bet per tavo tarnystę mano "vardas bus žinomas žemėje per amžius, nes aš esu tavo Dievas.

20 Štai, Potifaro kalva buvo Chaldėjos "Ūro žemėje. Ir Dievas sudaužė Elkenos ir tos žemės dievų aukurą ir visiškai juos sunaikino, ir ištiko kunigą, tad šis mirė; ir buvo didis gedulas Chaldėjoje ir taip pat Faraono rūmuose; Faraonas reiškia karalius pagal karališką kraują.

21 Dabar, šis Egipto karalius buvo palikuonis iš "Chamo strėnų ir pagal kilmę ^bkanaanitų kraujo.

22 Iš šios linijos kilo visi egiptiečiai, ir taip šioje žemėje buvo išsaugotas kanaanitų kraujas.

23 "Egipto žemę pirma atrado moteris, kuri buvo Chamo duktė ir duktė Egiptės, kas chaldėjų kalba reiškia Egiptą – tai kas uždrausta;

24 kai ši moteris atrado šią žemę, ji buvo užtvindyta. Po to ji apgyvendino joje savo sūnus; ir taip iš Chamo kilo ta rasė, per kurią prakeiksmas liko toje žemėje.

25 Dabar, pirmąją Egipto val-

džią įsteigė Faraonas, vyriausias Egiptės, Chamo dukters, sūnus; ir ji buvo pagal Chamo valdžią, kuri buvo patriarchalinė.

26 Faraonas, būdamas teisus vyras, įsteigė savo karalystę ir teisė savo žmones išmintingai ir teisingai visas savo dienas, stropiai stengdamasis mėgdžioti tą tvarką, kurią nustatė tėvai pirmose kartose, pirmosios patriarchalinės valdžios dienomis – būtent Adomo valdžios ir taip pat Nojaus, jo tėvo, kuris jį palaimino žemės "palaiminimais ir išminties palaiminimais, bet prakeikė jį kunigystės atžvilgiu.

27 Dabar, Faraonas buvo iš tos linijos, per kurią jis negalėjo turėti "kunigystės teisės; tačiau faraonai noriai pareikšdavo turį tą teisę nuo Nojaus, per Chamą, todėl mano tėvas buvo nuklaidintas jų stabmeldystės;

28 bet aš pasistengsiu, toliau, pateikti chronologiją, einančią nuo manęs atgal iki sukūrimo pradžios, nes į mano rankas pateko "metraščiai, kuriuos turiu iki šiol.

29 Dabar, po to, kai Elkenos kunigas buvo ištiktas taip, kad jis mirė, išsipildė tai, kas buvo man pasakyta apie Chaldėjos žemę, – kad bus badas žemėje.

30 Pagal tai, visoje Chaldėjos žemėje įsigalėjo badas, ir mano

18a RR Kunigystė.

19a Pr 12:1–3.

20a Pr 11:28; Abr 2:4.

21a Pr 10:6; Ps 78:51;

Moz 8:12.

^b Moz 7:6–8.

RR Kanaanas,
kanaanitas.

23a RR Egiptas.

26a RR Laiminti,
palaimintas,
palaiminimas.

27a DS 2 OP.

RR Kunigystė.

28a Moz 6:5.

RR Knyga,
atminimo.

tėvas labai kentėjo nuo bado; ir jis atgailavo dėl to blogio, kurį buvo sumanęs prieš mane, – atimti man „gyvybę.“

31 Bet tėvų, būtent patriarchų, metraščius apie kunigystės teisę Viešpat, mano Dievas, išsaugojimo mano paties rankose; todėl net iki šios dienos aš išsaugojau pažinimą apie sukūrimo pradžią ir taip pat apie „planetas bei žvaigždes, kaip tai buvo atskleista tėvams, ir šiame metraštyje pasistengsiu aprašyti kai kuriuos iš šių dalykų savo ainišios, kuri ateis po manęs, labui.

2 SKYRIUS

Abraomas palieka Ūrą, kad eitų į Kanaaną – Harane jam pasirodo Jehova – Jo sėklai pažadėti visi evangelijos palaiminimai, ir per jo sėklą jie pažadėti visiems – Jis eina į Kanaaną ir po to į Egiptą

DABAR, Viešpats Dievas padarė, kad badas Ūro žemėje taptų nuožmus, tad „Haranas, mano brolis, mirė; bet ^bTerachas, mano tėvas, vis dar gyveno chaldėjų Ūro žemėje.

2 Ir buvo taip, kad aš, Abraomas, paėmiau žmona „Sarają, o ^bNahoras, mano brolis, paėmė žmona Milką, kuri buvo Harano duktė.

3 Dabar, Viešpats buvo man

„pasakęs: Abraomai, išeik iš savo šalies ir nuo savo artimųjų, ir iš savo tėvo namų į žemę, kurią tau nurodysiu.

4 Todėl aš palikau chaldėjų „Ūro žemę, kad eičiau į Kanaaną žemę; ir pasiėmiau Lotą, savo brolio sūnų, ir jo žmoną, ir savo žmoną Sarają; ir taip pat mano ^btėvas sekė paskui mane į žemę, kurią pavadino Haranu.

5 Ir badas atslūgo; ir mano tėvas pasiliko Harane ir gyveno ten, kadangi Harane buvo daug kaimenių; ir mano tėvas vėl atsigrėžė į savo „stambeldystę, todėl jis pasiliko Harane.

6 Bet aš, Abraomas, ir „Lotas, mano brolio sūnus, meldėmės Viešpačiui, ir Viešpats ^bpasirodė man ir tarė man: Kelkis ir pasiimk su savimi Lotą; nes aš sumaniau išvesti tave iš Harano ir padaryti tave įgaliotiniu, kad nešiotum mano „vardą svetimoje „žemėje, kurią duosiu tavo sėklai po tavęs, kaip nesibai giančią nuosavybę, kai tik jie išiklausys į mano balsą.

7 Nes aš esu Viešpats, tavo Dievas; aš gyvenu danguje; žemė yra mano „pakojis; aš ištiesiu ranką virš jūros, ir ji paklūsta mano balsui; aš vėją ir ugnį padarau savo ^bvežimu; aš pasakau kalnams: pasišalinkit – ir štai, jie nunešti viesulo, akimirksniu, staiga.

30a Abr 1:7.

31a Abr 3:1–18.

2 1a Pr 11:28.

b Pr 11:24–26;

1 Met 1:26.

2a Pr 11:29. RR Sara.

b Pr 11:27; 22:20–24.

3a Pr 12:1; ApD 7:1–3.

4a Neh 9:7.

b Pr 11:31–32.

5a Joz 24:2.

6a RR Lotas.

b Pr 17:1.

RR Jėzus Kristus –

Ikimirtingoji

Kristaus būtis.

c Pr 12:2–3; Abr 1:19.

d Pr 13:14–15; 17:8;

Iš 33:1.

RR Pažadėtoji žemė.

7a 1 Nef 17:39; DS 38:17.

b Iz 66:15–16.

8 Mano vardas – „Jehova, ir aš ^bžinau pabaigą nuo pradžios; taigi virš tavęs bus mano ranka.

9 Ir aš padarysiu iš tavęs didelę tautą ir „palaiminsiu tave be saiko, ir išgarsinsiu tavo vardą tarp visų tautų, ir tu būsi palaiminimas savo sėklai po tavęs, tad savo rankose jie neš šią tarnystę ir ^bkunigystę visoms tautoms;

10 ir aš palaiminsiu jas per tavo vardą; nes visi, kurie tik priims šią „evangeliją, bus vadinami tavo vardu ir bus laikomi tavo ^bsėkla, ir atsikels, ir palaimins tave kaip savo tėvą;

11 ir aš „palaiminsiu tuos, kurie tave laimina, ir prakeiksiu tuos, kurie tave keikia; ir per tave (tai yra per tavo kunigystę) ir per tavo ^bsėklą (tai yra tavo kunigystę) – nes aš duodu tau pažadą, kad ši tėisė tėsis per tave ir per tavo sėklą po tavęs (tai yra kalbant apie sėklą tiesiogine prasme, arba kūno sėklą) – bus palaimintos visos žemės šeimos, būtent evangelijos palaiminimais, kurie yra išgelbėjimo, būtent amžinojo gyvenimo, palaiminimai.

12 Dabar, po to, kai Viešpats liovėsi kalbėti man ir atitraukė savo veidą nuo manęs, aš tariau

savo širdyje: tavo tarnas uoliai tavęs „ieškojo; dabar aš radau tave;

13 tu atsiuntei savo angelą, kad „išvaduotų mane iš Elkenos dievų, ir man geriausia bus įsiklausyti į tavo balsą, todėl leisk tavo tarnui keltis ir keliauti ramybėje.

14 Taigi aš, Abraomas, iškeliavau, kaip Viešpats buvo man įsakęs, ir Lotas su manimi; ir man, Abraomui, buvo „šešiasdešimt dveji metai, kai išvykau iš Harano.

15 Ir aš paėmiau „Sarają, kurią paėmiau žmona, būdamas Chaldėjos ^bŪre, ir Lotą, savo brolio sūnų, ir visą mūsų turta, kuri surinkome, ir sielas, kurias buvome laimėję Harane, ir leidomės keliu į „Kanaano žemę, ir keliaudami gyvenome palapinėse;

16 taigi amžinybė buvo mūsų priedanga ir mūsų „uola, ir mūsų išgelbėjimas, kol keliavome iš Harano Jeršono keliu, kad ateitume į Kanaano žemę.

17 Dabar aš, Abraomas, pastaciau „aukurą Jaršono žemėje ir atnašavau atnašą Viešpačiui, ir meldžiausi, kad ^bbadas būtų nugręžtas nuo mano tėvo namų, kad jie nežūtų.

8a RR Jehova.
b RR Visažinis.
9a 1 Nef 17:40;
2 Nef 29:14;
3 Nef 20:27;
Mrm 5:20.
RR Abraomas –
Abraomo sėkla.
b DS 84:17–19;
Moz 6:7.
RR Melchizedeko

kunigystė.
10a Gal 3:7–9.
b Pr 13:16; Gal 3:29;
2 Nef 30:2.
c RR Patriarchas,
patriarchalinis.
11a RR Abraomo sandora.
b Iz 61:9.
c RR Pirmagimystė;
Izraelis; Kunigystė.
12a DS 88:63.

13a Abr 1:15–17.
14a Pr 12:4–5.
15a RR Sara.
b RR Ūras.
c RR Atsivertimas,
atsivertusysis.
d RR Kanaanas,
kanaanitas.
16a RR Uola, akmuo.
17a RR Aukuras, altorius.
b Abr 1:29.

18 Ir tada mes perėjome žemę iš Jeršono į Sechemo vietovę; ji buvo Morės lygumoje, ir mes jau buvome atėję į „kananitų žemės ribas, ir aš atnašavau ^bauką ten, Morės lygumose, ir visa širdimi šaukiausi Viešpaties, kadangi jau buvome atėję į šios stabmeldiškos tautos žemę.

19 Ir atsakydamas į mano maldas, man pasirodė Viešpats ir tarė man: Šią „žemę aš duosiu tavo sėklai.

20 Ir aš, Abraomas, pakilau iš aukuro, kuri pastačiau Viešpačiui, vietos ir leidausi iš ten link kalno, esančio į rytus nuo „Betelio, ir pasistačiau ten savo palapinę; į vakarus buvo Betelis, o į rytus – ^bHajis; ir ten aš pastačiau kitą aukurą Viešpačiui ir vėl „šaukiausi Viešpaties vardo.

21 Ir aš, Abraomas, keliavau vis dar tebeeidamas į pietus; ir žemėje tęsėsi badas; ir aš, Abraomas, nusprendžiau vykti į Egiptą, kad apsistočiau ten, nes badas tapo labai nuožmus.

22 Ir buvo taip, kad man beįeinant į Egiptą, Viešpats tarė man: Štai, „Saraja, tavo žmona, yra labai graži pažiūrėti moteris;

23 todėl bus taip, kad egiptiečiai, pamatę ją, sakys: Ji jo žmona; ir jie nužudys tave, bet ją paliks gyvą; todėl žiūrėk, kad padarytum taip:

24 tegul ji sako egiptiečiams, kad ji tavo sesuo, ir tavo siela gyvens.

25 Ir buvo taip, kad aš, Abraomas, pasakiau Sarajai, savo žmonai, viską, ką Viešpats sakė man: Taigi, sakyk jiems, meldžiu tave, kad esi mano sesuo, kad tavo dėka man būtų gerai, ir tavo dėka mano siela gyvens.

3 SKYRIUS

Abraomas per Urimus ir Tumimus gauna žinių apie saulę, mėnulį ir žvaigždes – Viešpats jam apreiškia dvasių amžinąją prigimtį – Jis sužino apie ikižemiškąjį gyvenimą, išankstinį išventinimą, sukūrimą, Išpirkėjo išrinkimą ir antrąją žmogaus būseną.

Ir aš, Abraomas, turėjau „Urimus ir Tumimus, kuriuos Viešpats, mano Dievas, buvo man davęs chaldėjų Ūre;

2 ir aš išvydau „žvaigždes – kad jos buvo labai didžios, ir kad viena iš jų buvo arčiausiai Dievo sosto; ir prie jos buvo daug didžių;

3 ir Viešpats tarė man: Šios yra valdovai; ir didžiosios vardas yra „Kolobas, kadangi ji yra prie manęs, nes aš esu Viešpats, tavo Dievas: šitą aš pastačiau valdyti visas, kaip ta, ant kurios tu stovi, priklausančias tai pačiai tvarkai.

18a Pr 12:6.

b RR Auka.

19a Pr 13:12–15; 17:8;

Iš 3:1–10; Sk 34:2.

RR Pažadėtoji žemė.

20a RR Betelis.

b Pr 13:3–4.

c Pr 12:8.

22a Pr 12:11–13.

3 1a Iš 28:30;

Mzj 8:13; 28:13–16;

DŽS–I 1:35.

RR Urimai ir

Tumimai.

2a Abr 1:31.

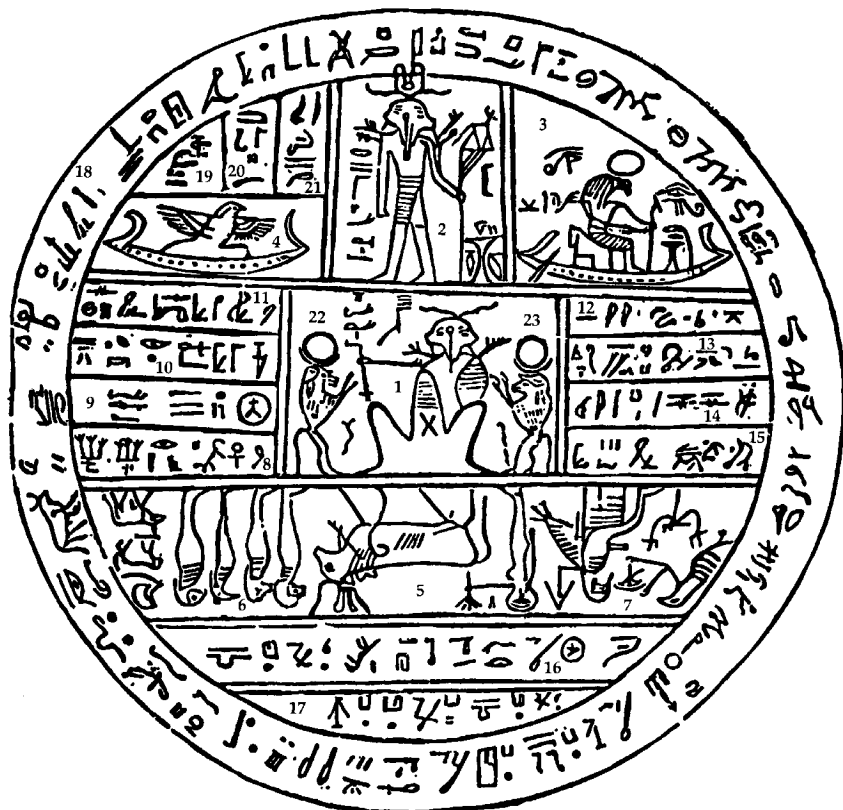
3a Žr. 2 faksimilė,

1–5 pav.

RR Kolobas.

FAKSIMILĖ IŠ ABRAOMO KNYGOS

Nr. 2

PAAIŠKINIMAS

1 pav. Kolobas, reiškiantis pirmąjį kūrinį, esantis arčiausiai celesialinio pasaulio, arba Dievo buveinės. Pirmas pagal valdžią, paskutinis pagal laiko matavimą. Matavimas pagal celesialinį laiką, kuris reiškia, kad viena diena atitinka vieną uolektį. Viena diena Kolobe lygi tūkstančiui metų pagal šios žemės, kurią egiptiečiai vadina Jahoe, laiko matavimą.

2 pav. Stovi prie Kolobo, egiptiečiai vadina Oliblišu, kuris yra antras didysis valdantis kūrinys, esantis prie celesialinio pasaulio, arba Dievo buveinės; taip pat turintis galios raktą kitų planetų atžvilgiu; taip Dievas apreiškė Abraomui, šiam atnašaujant auką ant aukuro, kuri jį pastatė Viešpačiui.

3 pav. Vaizduojamas Dievas, sėdintis savo soste, apsirengęs galia ir valdžia su amžinos šviesos karūna ant galvos; taip pat vaizduojami didieji šventos kunigystės raktiniai žodžiai, kaip Edeno sode apreiškta Adomui, taip pat ir Setui, Nojui, Melchizedekui, Abraomui ir visiems, kuriems buvo apreiškta kunigystė.

4 pav. Atitinka hebrajišką žodį Raukijang, reiškiantį erdvę, arba dangų skliautą; taip pat skaičiaus ženklas, egiptiečių kalba reiškiantis vieną tūkstantį, atitinkantis laiko matavimą Olibliše, kuris pagal savo sukimąsi ir laiko matavimą prilygsta Kolobui.

5 pav. Egiptiečių kalba vadinasi Enišgoondoš; tai taip pat viena iš valdančių planetų ir, pasak egiptiečių, yra saulė ir skolinasi savo šviesą iš Kolobo per Kaeevanraš, kuris yra didysis raktas, arba, kitais žodžiais, valdanti galia, kuri valdo penkiolika kitų įtvirtintų planetų, arba žvaigždžių, kaip ir Floy, arba Mėnulį, Žemę ir Saulę jų metiniuose apsisukimuose. Ši planeta gauna savo galią per Kliflosises, arba Hakokaubim, – žvaigždes, pažymėtas 22 ir 23 numeriais, gaunančias šviesą iš Kolobo apsisukimų.

6 pav. Vaizduoja šią žemę jos keturiais ketvirčiais.

7 pav. Vaizduoja Dievą, sėdintį savo soste, per dangus apreiškiantį didžiuosius raktinius kunigystės žodžius; taip pat vaizduoja Šventosios Dvasios ženklą Abraomui, balandžio pavidalu.

8 pav. Užrašai, kurių nevalia apreišksti pasauliui, bet jie apreiškiami šventoje Dievo šventykloje.

9 pav. Dabartiniu metu neturi būti apreiškta.

10 pav. Taip pat.

11 pav. Taip pat. Jei pasaulis gali išaiškinti šiuos skaičius, tebūna taip. Amen.

12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 ir 21 paveikslų reikšmė bus apreiškta Viešpačiui tinkamu metu.

Aukščiau esantis vertimas pateiktas tiek, kiek mes įgaliojame pateikti šiuo metu.

4 Ir Viešpats pasakė man, per Urimus ir Tumimus, kad Kolobas pagal savo apsisukimų laikus ir laikotarpius atitinka Viešpatį; kad vienas apsisukimas Viešpačiui yra viena „diena“, pagal jo matavimą, ir kad tai yra tūkstantis ^bmetų pagal laiką, paskirtą tai, ant kurios tu stovi. Tai yra Viešpaties laiko matavimas, pagal Kolobo matą.

5 Ir Viešpats sakė man: Planeta, kuri yra mažesnis šviesulys, būtent skirtas valdyti naktį, mažesnis už tą, kuris skirtas valdyti dieną, matavimo atžvilgiu yra virš, arba viršesnė už tą, ant kurios tu stovi, nes ji juda lėtesnėje tvarkoje; taip yra todėl, kad ji yra virš žemės, ant kurios tu stovi, todėl jos laiko matas yra ne toks didelis, kaip anos dienų, mėnesių ar metų skaičius.

6 Ir Viešpats sakė man: Dabar, Abraomai, egzistuoja šie „du faktai, štai tavo akys tai mato; tau duota pažinti matavimo laikus ir paskirtą laiką, taip, žemės, ant kurios tu stovi, paskirtą laiką, ir didesniojo šviesulio, skirto valdyti dieną, paskirtą laiką, ir mažesniojo šviesulio, skirto valdyti naktį, paskirtą laiką.

7 Dabar, matavimo atžvilgiu, mažesniojo šviesulio paskirtas laikas yra ilgesnis nei žemės, ant kurios tu stovi, laiko matas.

8 Ir kur egzistuoja šie du faktai, ten bus dar kitas faktas virš jų, tai yra, bus dar kita planeta, kurios laiko matas bus dar ilgesnis;

9 ir taip vienos planetos laiko matas pranoks kitą, kol ateisi iki Kolobo, kuris atitinka Viešpaties laiko matą; tas Kolobas pastatytas prie Dievo sosto, kad valdytų visas planetas, kaip ta, ant kurios tu stovi, priklausančias tai pačiai „tvarkai.

10 Ir tau duota žinoti paskirtą laiką visų žvaigždžių, skirtų duoti šviesą, kol ateisi iki pat Dievo sosto.

11 Taip aš, Abraomas, „kalbėjau su Viešpačiu veidas į veidą, kaip vienas žmogus kalba su kitu; ir jis man apsakė darbus, kuriuos padarė jo rankos;

12 ir jis sakė man: Mano sūnau, mano sūnau (ir jo ranka buvo ištiesta), štai aš tau parodysiu juos visus. Ir jis uždėjo savo ranką man ant akių, ir aš mačiau tuos jo rankomis padarytus dalykus, kurių buvo daugybė; ir jų vis daugėjo prieš mano akis, ir aš negalėjau matyti jų pabaigos.

13 Ir jis sakė man: Tai Šineha, kas yra saulė. Ir jis sakė man: Kokob yra žvaigždė. Ir jis sakė man: Olėja yra Mėnulis. Ir jis sakė man: Kokaubim reiškia žvaigždės, arba visi dideli šviesuliai, esantys dangaus skliaute.

14 Ir buvo nakties metas, kai Viešpats pasakė man šiuos žodžius: Aš „padauginsiu tave ir tavo ^bsėklą po tavęs kaip šituos; ir jeigu galėtum suskaičiuoti ^csmilteles, tokia bus ir tavo sėklų daugybė.

4a Abr 5:13.

b Ps 90:4; 2 Pet 3:8.

6a Abr 3:16–19.

9a DS 88:37–44.

11a Pr 17:1;

Num12:5–8.

14a Abr 2:9.

b Pr 13:16; DS 132:30.

c Pr 22:17; Oz 2:1.

15 Ir Viešpats tarė man: Abraomai, aš tau parodau tai prieš jums einant į Egiptą, kad galėtumėt skelbti visus šiuos žodžius.

16 Jei egzistuoja du dalykai, ir vienas viršesnis už kitą, tai bus ir už juos didesnių dalykų; todėl „Kolobas yra didžiausias iš visų Kokaubim, kuriuos matei, kadangi jis yra arčiausiai manęs.

17 Dabar, jei būtų du dalykai, vienas viršesnis už kitą, ir mėnulis būtų viršesnis už žemę, tai galėtų egzistuoti ir planeta arba žvaigždė, viršesnė už ją; ir nėra nieko, ką Viešpats, tavo Dievas, apsiims savo širdyje padaryti „ir nepadarys.

18 Kaip ten bebūtų, jis padarė didesnę žvaigždę; ir, lygiai taip, jei būtų dvi dvasios, ir viena būtų sąmoningesnė už kitą, vis tiek šios dvi dvasios, nepaisant to, kad viena sąmoningesnė už kitą, neturi pradžios; jos egzistavo anksčiau, jos neturės pabaigos, jos egzistuos toliau, nes jos yra „gnolaum, arba amžinos.

19 Ir Viešpats sakė man: Egzistuoja tokie du faktai: yra dvi dvasios, viena sąmoningesnė už kitą; bus dar kita, sąmoningesnė už jas; aš esu Viešpats, tavo Dievas, aš – „sąmoningesnis už jas visas.

20 Viešpats, tavo Dievas, pasiuntė savo angelą „išvaduoti tavęs iš Elkenos kunigo rankų.

21 Aš gyvenu vidur jų visų; todėl dabar aš nusileidau pas tave, kad paskelbčiau tau „darbus, kuriuos padarė mano rankos, – tuo mano ^bišmintis pranoksta juos visus, nes aš valdau viršų danguose ir apačioj žemėje su visa išmintimi ir protingumu, visas sąmones, kurias tik matė tavo akys nuo pradžios; pradžioje aš nusileidau vidur visų sąmonių, kurias matei.

22 Dabar Viešpats buvo parodęs man, Abraomui, „sąmones, suorganizuotas ^bprieš pasaulio buvimą; ir tarp visų šitų buvo daug ^ckilnių ir didžiū;

23 ir Dievas matė tas sielas, kad jos buvo geros, ir jis stovėjo vidur jų, ir tarė: Šituos aš padarysiu savo valdovais; nes jis stovėjo tarp tų, kurie buvo dvasios, ir jis matė, kad jos buvo geros; ir jis tarė man: Abraomai, tu esi vienas iš jų; tu buvai „išrinktas prieš tau gimstant.

24 Ir tarp jų stovėjo „vienas, panašus į Dievą, ir šis tarė esantiems su juo: Mes nusileisime žemyn, nes ten yra erdvė, ir paimsime tų dalelių, ir ^bpadarysime ^cžemę, ant kurios šie gyvens;

16a Abr 3:3.

17a Job 9:4–12.

18a *Gnolaum* yra hebrajiško žodžio, reiškiančio *amžinas*, transliteracija.

19a Iz 55:8–9.

RR Visažinis.

20a Abr 1:15.

21a DS 88:45–47;

Moz 1:27–29.

^b RR Išmintis.

22a RR Sąmonė, sąmonės.

^b RR Pasitarimas

danguje;

Ikimirtingasis

gyvenimas.

^c DS 138:55.

23a Iz 49:1–5; Jer 1:5.

RR Išrinkti, pasirinkti;

Išankstinis

išventinimas.

24a RR Pirmagimis.

^b RR Sukurti,

sukūrimas.

^c RR Žemė – Sukurta žmogui.

25 ir tuo „išmėginsime juos, kad pamatytume, ar jie ^bdarys viską, ką Viešpats, jų Dievas, jiems įsakys.

26 Ir tiems, kurie išlaikys savo „pirmąją būseną, bus pridėta; o tie, kurie neišlaikys savo pirmosios būsenos, neturės šlovės toje pačioje karalystėje su tais, kurie išlaikys savo pirmąją būseną; ir tiems, kurie išlaikys savo ^bantrąją būseną, bus pridėta „šlovė ant jų galvų per amžių amžius.

27 Ir „Viešpats tarė: Ką man pasiūsti? Ir vienas kaip Žmogaus ^bSūnus atsakė: Štai aš, siųsk mane. Ir „kitas atsakė ir tarė: Štai aš, siųsk mane. Ir Viešpats tarė: Aš siųsiu pirmąjį.

28 Ir „antrasis supyko ir neišlaikė savo pirmosios būsenos; ir tą dieną ^bdaugelis nusekė paskui jį.

4 SKYRIUS

Dievai planuoja žemės ir viso, kas gyva joje, sukūrimą – Pateikti jų planai šešioms sukūrimo dienoms.

Ir tada Viešpats tarė: Nuženki-me. Ir jie „pradžioje nužengė, ir jie, tai yra Dievai, ^bsuorganizavo ir suformavo dangus ir žemę.

2 Ir žemė, po to, kai buvo suformuota, buvo tuščia ir dyka, kadangi jie dar nebuvo suformavę nieko kito, kaip tik žemę; ir tamsa viešpatavo ant gelmės veido, ir Dievų Dvasia „tvyrojo ant vandenų veido.

3 Ir jie (Dievai) tarė: Tebūna šviesa; ir atsirado šviesa.

4 Ir jie (Dievai) suvokė šviesą, nes ji buvo šviesi; ir jie atskyrė šviesą, arba padarė, kad ji būtų atskirta nuo tamsos.

5 Ir Dievai pavadino šviesą Diena, ir tamsą jie pavadino Naktimi. Ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, jie pavadino naktimi; ir tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, jie pavadino diena; ir tai buvo pirmasis, arba pradžia to, ką jie pavadino diena ir naktimi.

6 Ir Dievai taip pat tarė: Tegul vidur vandenų bus „erdvė, ir ji atskirs vandenis nuo vandenų.

7 Ir Dievai įsakė erdvei, kad ji atskirtų vandenis, kurie buvo po erdve, nuo vandenų, kurie buvo virš erdvės; ir taip įvyko, būtent taip, kaip jie įsakė.

8 Ir Dievai pavadino erdvę „dangumi. Ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, jie pavadino naktimi; ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, jie pavadino diena; ir tai buvo antrasis ^blaikotarpis,

25a DS 98:12–14; 124:55.

RR Valios laisvė;

Išpirkimo planas.

^b RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

26a Jud 1:6.

^b RR Mirtingas, mirtingumas.

^c Tit 1:2.

RR Šlovė.

27a RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

^b RR Jėzus Kristus; Žmogaus Sūnus.

^c Moz 4:1–2.

28a RR Velnias.

^b RR Sūnūs, pražūtis.

4 1a Pr 1:1;

Moz 2:1.

^b RR Sukurti, sukūrimas.

2a Pr 1:2; Moz 2:2.

6a Pr 1:4–6;

Moz 2:4.

8a RR Dangus.

^b Pr 1:8.

kuri jie pavadino naktimi ir diena.

9 Ir Dievai įsakė, sakydami: Tegul „vandenys po dangumi susirenka į ^bvieną vietą, ir tegul iškyla sausuma; ir įvyko taip, kaip jie įsakė;

10 ir Dievai paskelbė sausumą žeme; o susirinkusius vandenį jie paskelbė „didžiaisiais vandenimis; ir Dievai matė, kad jiems paklūstama.

11 Ir Dievai tarė: Paruoškime žemę želdinti „žolę; žolynus, vedančius sėklą; vaismedžius, vedančius vaisius pagal savo rūšį, kurių sėkla iš savęs veda žemėje savo panašumą; ir taip įvyko, būtent taip, kaip jie įsakė.

12 Ir Dievai suorganizavo žemę, kad želdintų žolę iš savo pačios sėklos, ir žolynus, kad želdintų žolynus iš savo sėklų, vedančius sėklą pagal savo rūšį; ir žemę, kad vestų medį iš jo paties sėklos, vedantį vaisių, kurio sėkla iš savęs galėtų vesti tik tokį patį, pagal savo rūšį; ir Dievai matė, kad jiems paklūstama.

13 Ir buvo taip, kad jie sunumeravo dienas; tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, jie vadino naktimi; ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, jie vadino diena; ir tai buvo trečiasis laikotarpis.

14 Ir Dievai suorganizavo „šviesulius dangaus erdvėje ir padarė, kad jie atskirtų dieną

nuo nakties; ir suorganizavo juos, kad būtų ženklams ir laikotarpiams, ir dienoms, ir metams;

15 ir suorganizavo juos, kad būtų šviesuliai dangaus erdvėje, idant teiktų šviesą žemei; taip ir įvyko.

16 Ir Dievai suorganizavo du didelius šviesulius, „didesnįjį šviesulį dienai valdyti, ir mažesnįjį šviesulį nakčiai valdyti; drauge su mažesniuoju šviesuliu jie taip pat išdėstė žvaigždes;

17 ir Dievai išdėstė juos dangų erdvėje teikti šviesą žemei ir valdyti dieną bei naktį, ir atskirti šviesą nuo tamsos.

18 Ir Dievai stebėjo tuos, kuriems jie buvo įsakę, kol šie pakluso.

19 Ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, buvo naktis; ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, buvo diena; ir tai buvo ketvirtasis laikotarpis.

20 Ir Dievai tarė: Paruoškime vandenį, kad gausiai vestų judančius kūrinius, turinčius gyvybę; ir paukščius, kad šie skraidytų virš žemės atviroje dangaus erdvėje.

21 Ir Dievai paruošė vandenį, kad šie vestų didžiulius „banginius ir visus gyvus judančius kūrinius, kuriuos vandenys turėjo gausiai vesti pagal jų rūšį; ir visus sparnuotus paukščius, pagal jų rūšį. Ir Dievai matė, kad jiems bus paklūstama ir kad jų planas buvo geras.

9a Am 9:6; Moz 2:7.

b Pr 1:9.

10a Pr 1:10; Abr 4:22.

11a Pr 1:11–12;

Moz 2:11–12.

14a DS 88:7–11.

16a Pr 1:16.

21a Pr 1:21;

Moz 2:21.

22 Ir Dievai tarė: Mes palaiminsime juos ir nurodysime jiems būti vaisingiems ir daugintis, ir pripildyti vandenį jūrose, arba „didžiuosiuose vandenyse; ir nurodysime paukščiams daugintis žemėje.

23 Ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, jie pavadino naktimi; ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, jie pavadino diena; ir tai buvo penktasis laikotarpis.

24 Ir „Dievai paruošė žemę, kad vestų gyvulus kūrinis pagal savo rūšį, galvijus ir roplius, ir žemės gyvulius pagal jų rūšį; ir įvyko taip, kaip jie pasakė.

25 Ir Dievai suorganizavo žemę, kad vestų gyvulius pagal jų rūšį ir galvijus pagal jų rūšį, ir visus roplius, ropojančius žeme pagal jų rūšį; ir Dievai matė, kad jie paklus.

26 Ir Dievai „tarėsi tarpusavy ir tarė: Nuženkime ir ^bsuformuokime žmogų pagal mūsų „atvaizdą, pagal mūsų panašumą; ir mes duosime jiems valdyti jūros žuvis ir padangių paukščius, ir galvijus, ir visą žemę, ir visus roplius, ropojančius žeme.

27 Taigi „Dievai nužengė suorganizuoti žmogaus pagal savo atvaizdą, suformuoti jo pagal Dievų atvaizdą, suformuoti juos vyrą ir moterį.

28 Ir Dievai tarė: Mes palaiminsime juos. Ir Dievai tarė: Mes nurodysime jiems būti

vaisingiems ir daugintis, ir pripildyti žemę, ir užvaldyti ją, ir valdyti jūros žuvis, ir padangių paukščius, ir visus gyvūnus, judančius žeme.

29 Ir Dievai tarė: Štai, mes duosime jiems visus sėklą vedančius žolynus, kurie išaugs ant visos žemės veido, ir visus medžius, vedančius vaisius ant jos; taip, mes duosime jiems sėklą vedančių medžių vaisius; tai bus jiems „maistui.

30 Ir kiekvienam žemės gyvuliui ir kiekvienam padangių paukščiui, ir kiekvienam žemės ropliui štai mes duosime gyvybę, ir taip pat mes jiems duosime visus žalius žolynus maistui; ir visa tai bus taip suorganizuota.

31 Ir Dievai tarė: Visa tai, ką ištārėme, mes padarysime ir suorganizuosime; ir štai, jie bus labai paklusnūs. Ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo vakaro iki ryto, jie pavadino naktimi; ir buvo taip, jog tai, kas buvo nuo ryto iki vakaro, jie pavadino diena; ir jie sunumeravo „šeštąją laikotarpį.

5 SKYRIUS

Dievai baigia visa ko sukūrimo planavimą – Jie įgyvendina sukūrimą pagal savo planus – Adomas pavadina kiekvieną gyvą kūrinį.

Ir taip mes užbaigsime dangus ir žemę, ir visus jų pulkus.

22a Abr 4:10.

24a RR Dievas, Dievybė.

26a RR Patarimas.

b RR Žmogus, žmonės.

c Moz 6:8–10.

27a Pr 1:26–27; Abr 5:7.

29a Pr 1:29–30.

31a Iš 31:17.

2 Ir Dievai tarė tarpusavy: „Septintuoju laikotarpiu mes užbaigsime savo darbą, kurį sutarėme; ir septintąjį laikotarpį ilsėsime nuo viso savo darbo, kurį sutarėme.“

3 Ir septintuoju laikotarpiu Dievai užbaigė, kadangi septintąjį laikotarpį jie „ilsėsis nuo visų savo darbų, kuriuos jie (Dievai) tarpusavy sutarė suformuoti; ir ^bpašventino jį. Ir tokie buvo jų sprendimai tuo metu, kai jie tarpusavy sutarė suformuoti dangus ir žemę.“

4 Ir Dievai nužengė ir suformavo šias dangų ir žemės kilmes, kai tai buvo formuojama tą dieną, kada Dievai suformavo žemę ir dangus,

5 pagal visa tai, ką jie buvo pasakę apie visus lauko augalus, kai jų „dar nebuvo žemėje, ir visus lauko žolynus, kai jie dar nežėlė; nes Dievai dar nebuvo padarę, kad lytų ant žemės, kai jie sutarė padaryti juos, ir nebuvo suformavę vyro, kad dirbtų žemę.“

6 Bet iš žemės ėjo migla ir drėkino visą žemės veidą.

7 Ir „Dievai iš žemės ^bdulkių suformavo vyrą ir paėmė jo „dvasią (tai yra vyro dvasią), ir įdėjo ją į jį; ir įkvėpė jam į šnerves gyvybės alsavimą, ir žmogus tapo gyva „siela.“

8 Ir rytuose, „Edene Dievai

užveisė sodą ir ten įkurdino vyrą, kurio dvasią jie įdėjo į jų suformuotą kūną.“

9 Ir Dievai iš žemės išaugino visus medžius, malonius akiai ir gerus maistui; taip pat „gyvybės medį sodo viduryje bei gero ir pikto pažinimo medį.“

10 Iš Edeno ištekėjo upė sodui drėkinti ir ten ji dalinosi ir šakojosi į keturias atšakas.

11 Ir Dievai paėmė vyrą ir įkurdino jį Edeno Sode, kad puoselėtų jį ir prižiūrėtų.

12 Ir Dievai įsakė vyrui, sakydami: „Nuo visų sodo medžių gali laisvai valgyti,

13 bet nuo gero ir pikto pažinimo medžio – nuo jo tu nevalgysi; nes tuo metu, kai nuo jo valgysi, tu tikrai mirsi. Dabar, aš, Abraomas, mačiau, kad tai buvo pagal Viešpaties „laiką, kuris buvo pagal ^bKolobo laiką; nes kol kas Dievai dar nebuvo paskyrę Adomui jo laiko matavimo.“

14 Ir Dievai tarė: Padarykime vyrui tinkamą padėjėją, nes negera vyrui būti vienam, todėl suformuosime jam tinkamą padėjėją.

15 Ir Dievai padarė, kad „Adomą apimtų gilus miegas; ir jis užmigo, ir jie paėmė vieną iš jo šonkaulių, ir jo vietą uždengė kūnu.“

16 Ir iš šonkaulio, kurį Dievai

5 2a RR Šabo diena.

3a Iš 20:8–11;
Mzj 13:16–19.

b DS 77:12.

5a RR Dvasinis sukūrimas.

7a Abr 4:26–31.

b Moz 4:25; 6:59.

c Pr 2:7;
DS 93:33.

RR Ikimirtingasis gyvenimas; Dvasia.

d RR Saulius.

8a RR Edenas.

9a RR Gyvenimo medis, gyvybės medis.

13a 2 Pet 3:8.

b Abr 3:2–4.

RR Kolobas.

15a RR Adomas.

PAAIŠKINIMAS

1 pav. Abraomas, karaliui maloniai leidus, sėdintis Faraono soste su kunigyste reiškiančia karūna ant galvos, kas simbolizuoja didžiąją prezidentūrą danguje; su teisingumo ir teisybės skeptru savo rankoje.

2 pav. Karalius Faraonas, kurio vardas pateiktas rašmenimis virš jo galvos.

3 pav. Reiškia Abraomą Egipte; tai pateikta ir 1 Faksimilės 10 paveiksle.

4 pav. Faraono, Egipto karaliaus, princas, kaip parašyta virš rankos.

5 pav. Šulem, vienas iš karaliaus pagrindinių padavėjų, kaip pažymėta raidėmis virš jo rankos.

6 pav. Olimla, princui priklausantis vergas.

Abraomas samprotauja apie astronomijos pagrindus karaliaus rūmuose.

paėmė iš vyro, jie suformavo ^amoterį ir atvedė ją pas vyrą.

17 Ir Adomas tarė: Tai buvo kaulas iš mano kaulų ir kūnas iš mano kūno; dabar ji bus vadinama Moterimi, kadangi buvo paimta iš vyro;

18 todėl vyras paliks savo tėvą ir savo motiną ir ^aglausis prie savo žmonos, ir jie bus ^bvienas kūnas.

19 Ir jie abu buvo nuogi, vyras ir jo žmona, ir nesigėdijo.

20 Ir iš žemės Dievai suformavo visus lauko gyvulius ir visus padangių paukščius, ir atvedė juos pas Adomą, kad pažiūrėtų, kaip jis juos pavadins; ir kaip Adomas pavadino kiekvieną gyvą kūrinį, toks ir turėjo būti jo vardas.

21 Ir Adomas davė vardus visiems galvijams, padangių paukščiams, kiekvienam lauko gyvuliui; ir Adomui buvo atrasta jam tinkama padėjėja.

16a RR Ieva.
18a DS 42:22; 49:15–16.

b RR Santuoka,
susituokti.

DŽOZEFAS SMITAS–MATO

Ištrauka iš Biblijos vertimo, kaip jis buvo apreikštas pranašui Džozefui Smitui 1831 metais (Mt 23:39 ir 24 skyrius).

Jėzus išpranašauja artėjantį Jeruzalės sunaikinimą – Jis taip pat kalba apie antrąjį Žmogaus Sūnaus atėjimą ir nelabųjų sunaikinimą.

NES sakau jums, kad nuo šiol manęs nebematysite ir nežinosite, jog aš esu tas, apie kurį rašė pranašai, kol netarsite: Palaimintas tas, kuris ^aateina Viešpaties vardu dangaus debesyse ir visi šventieji angelai su juo. Tada jo mokiniai suprato, kad jis vėl ateis į žemę po to, kai bus pašlovintas ir karūnuotas ^bDievo dešinėje.

2 Ir Jėzus išėjo ir keliavo tolyn nuo šventyklos; ir prie jo priėjo jo mokiniai, norėdami jį išgirsti, sakydami: Mokytojau, apreikšk mums apie šventyklos pastatus, kadangi tu pasakei: Jie bus nugriauti ir palikti jums tušti.

3 Ir Jėzus tarė jiems: Argi viso to nematote ir nesuprantate? Iš tiesų sakau jums: čia, šitoje šventykloje, neliks ^aakmens ant akmens, kuris nebūtų nugriautas.

4 Ir juos palikęs Jėzus užkopė ant Alyvų ^akalno. Ir jam besė-

dint ant Alyvų kalno, priėjo vien tik mokiniai, sakydami: Pasakyk mums kada įvyks tai, ką pasakei apie šventyklos ir žydų sunaikinimą; ir koks tavo ^batėjimo ir ^cpasaulio pabaigos, arba ^dnelabųjų sunaikinimo, kas yra pasaulio pabaiga, ^eženklas?

5 Ir Jėzus atsakė ir tarė jiems: Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų;

6 nes daugelis ateis mano vardu, sakydami: Aš esu Kristus, – ir daugelį sukklaidins;

7 tada jie atiduos jus ^akankinti ir žudys jus, ir dėl mano vardo būsite ^bnekenčiami visų tautų;

8 ir tada daugelis pasipiktins, ir vienas kitą išduos, ir vienas kito nekės.

9 Ir kils daug netikrų pranašų, ir daugelį sukklaidins.

10 Ir kadangi išigalės nedorybė, daugelio ^ameilė atšals;

11 bet tas, kuris išliks tvirtas ir nenugalėtas, tas bus išgelbėtas.

12 Taigi, išvydę išnaikinimo ^abjaurastį, apie kurią kalbėjo pranašas ^bDanielius, kalbėdamas apie ^cJeruzalės sunaikinimą, stovėkite ^dšventoje vietoje; kas skaito, tesupranta.

1 1a Mt 26:64;
ApD 1:11.
b RR Dievas, Dievybė.
3a Lk 19:44.
4a RR Alyvų kalnas.
b Mal 3:19;
DS 133:64–74.
RR Nelabas,
nelabumas.

c Lk 21:7–36;
DS 45:16–75.
RR Paskutinės dienos,
pastarosios dienos;
Ženkliai, laikų.
d RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.
e RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

7a 1 Pet 4:12–14.
b RR Persekioti,
persekiojimas.
10a DS 45:27.
12a Dan 12:11.
b RR Danielius.
c RR Jeruzalė.
d DS 101:22–25.

13 Tada tie, kurie Judėjoje, tebėga į ^akalnus;

14 tas, kuris ant stogo, tebėga ir tenegrįžta ko nors pasiimti iš savo namų;

15 o tas, kuris laukuose, tenegrįžta pasiimti savo drabužių;

16 ir vargas ^a“nėščioms ir žindančioms tomis dienomis;

17 todėl melskite Viešpatį, kad jums netektų bėgti žiemą ar šabo dieną;

18 nes tuomet, tomis dienomis, ^a“žydus ir ^bJeruzalės gyventojus ištiks didelis suspaudimas, kokio Dievas dar nebuvo siuntęs Izraeliui nuo jų karalystės pradžios iki dabar, taip, ir kokio daugiau niekada nesius Izraeliui.

19 Visa, kas juos ištiko, yra tik juos ištiksiančių kentėjimų pradžia.

20 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, nebūtų išgelbėtas nė vienas iš jų kūno; bet išrinktųjų labui, pagal sandorą, tos dienos bus sutrumpintos.

21 Štai, tai aš jums pasakiau apie žydus; ir dar, jei pasibaigus tų dienų suspaudimui, kuris ištiks Jeruzalę, kas nors jums sakytų: Štai, čia Kristus, arba ten, – netikėkite juo;

22 nes tomis dienomis taip pat iškils netikri kristūs ir netikri pranašai ir rodys didelius ženklus bei stebuklus, ir taip suklaidins, jei įmanoma, net išrinktuosius, kurie yra išrinktieji pagal sandorą.

23 Štai aš jums tai kalbu ^a“išrinktųjų labui; ir jūs taip pat girdėsite apie ^bkarus ir karų gandus; žiūrėkite, kad nebūtumėt susirūpinę, nes viskas, ką jums pasakiau, turi įvykti; bet tai dar ne pabaiga.

24 Štai aš pasakiau jums iš anksto;

25 todėl, jeigu jie sakys jums: Štai jis dykumoje, – neikite; Štai jis slaptuose kambariuose, – netikėkite;

26 nes kaip aušros šviesa sklinda iš ^a“rytų ir šviečia net iki vakarų, ir apima visą žemę, toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.

27 Ir dabar aš duodu jums palyginimą. Štai, kur lavonas, ten susirinks ir ereliai; taip ir mano išrinktieji bus ^a“surinkti iš keturių žemės ketvirčių.

28 Ir jie girdės apie karus ir karų gandus.

29 Štai aš kalbu savo išrinktųjų labui; nes tauta pakils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę; bus ^a“badai ir marai, ir žemės drebėjimai įvairiose vietose.

30 Ir dar, kadangi įsigalės nedorybė, žmonių meilė atšals; bet tas, kuris liks nenugalėtas, tas bus išgelbėtas.

31 Ir dar, ši karalystės evangelija bus skelbiama visame ^a“pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas, arba nelabųjų sunaikinimas;

32 ir vėl išsipildys išnaikini-

13a DS 133:13.

16a Lk 23:29–30.

18a RR Žydai.

^b Zch 12; 14:1–5.

23a RR Išrinktieji.

^b DS 45:26.

26a Ez 43:2.

27a RR Izraelis – Izraelio

surinkimas.

29a DS 43:24–25.

31a Mt 28:19–20.

mo bjaurastis, apie kurią kalbėjo pranašas Danielius.

33 Ir netrukus po tų dienų suspaudimo "saulė bus užtemdyta, ir mėnulis neduos savo šviesos, ir žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės bus supurtytos.

34 Iš tiesų sakau jums: ši karta, kurioje pasirodys šie dalykai, nepraeis, kol visa, ką jums pasakiau, bus išpildyta.

35 Nors ateis dienos, kai dangus ir žemė praeis, tačiau mano "žodžiai nepraeis, bet viskas bus išpildyta.

36 Ir, kaip sakiau anksčiau, po tų dienų "suspaudimo ir dangų galybių supurtymo, danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, ir visos žemės gentys raudos; ir jie išvys Žmogaus Sūną, ^bateinančią dangaus debesyse su galia ir didele šlove;

37 ir kas kraunasi mano "žodį, nebus suklaidintas, nes Žmogaus Sūnus ateis ir pasiųs priešais save savo ^bangelus su garsiu trimito skardenimu, ir šie "surinks likusius jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito.

38 Dabar pasimokykite palyginimo iš "figmedžio: kai jo šakelės dar glėžnos ir jis pradeda leisti lapus, jūs žinote, kad vasara arti.

39 Lygiai taip ir mano išrink-

tieji – kai jie pamatys visa tai, žinos, kad jis arti, netgi prie durų;

40 bet apie tą dieną ir valandą "nežino niekas, taip, nė Dievo angelai danguje, o tik mano Tėvas.

41 Bet kaip tai buvo "Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui ateinant;

42 nes jiems bus taip, kaip buvo dienomis prieš "tvaną; nes iki tos dienos, kai Nojus įžengė į arką, jie valgė ir gėrė, vedė ir tekino;

43 ir nenumanė, kol užėjo tvanas ir visus nusinešė; toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.

44 Tada bus išpildyta tai, kas parašyta, kad "paskutinėmis dienomis du bus lauke, vienas bus paimtas, o kitas ^bpaliktas;

45 du mals prie girnų, vienas bus paimtas, o kitas paliktas;

46 ir ką sakau vienam, aš sakau visiems žmonėms: "budėkite tad, nes nežinote, kurią valandą ateina jūsų Viešpats.

47 Bet žinokite tai: jei geras namų šeimininkas žinotų, kurią sargybą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų, kad į jo namus būtų įsilaužta, bet būtų pasiruošęs.

48 Todėl ir jūs būkite pasiruošę, nes Žmogaus Sūnus ateina tą valandą, kai nesitikite.

49 Kas tad yra tas "ištikimas ir išmintingas tarnas, kurį jo

33a JI 2:10;
DS 29:14.

35a DS 1:38.

36a DžS–M 1:18.

b RR Antrasis Jėzaus
Kristaus atėjimas.

37a RR Raštai.

b DS 29:11–15.

c RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.

38a DS 35:16.

40a DS 39:20–21; 49:7.

41a Pr 6:5.

42a RR Tvanas Nojaus

laikais.

44a RR Paskutinės

dienos, pastarosios
dienos.

b Zch 13:8.

46a RR Saugoti, sargas,
sargybinis.

49a RR Pasitikėjimas,
pasitikėti.

viešpats paskyrė savo namų valdytoju, kad duotų jiems maisto deramu laiku?

50 Palaimintas tas tarnas, kurį jo viešpats grįžęs ras tai daran-
tį; ir iš tiesų sakau jums: jis
paskirs jį visų savo gėrybių
valdytoju.

51 Bet jei tas piktas tarnas
sakys savo širdyje: Mano vieš-
pats „vilkina savo atėjimą,

52 ir ims mušti savo bendra-
tarnius bei valgyti ir gerti su
girtuokliais,

53 to tarno viešpats ateis tą
dieną, kada anas jo nelaukia,
ir tą valandą, apie kurią tas
nenumano,

54 ir perkirs jį pusiau, ir
paskirs jam jo dalį su veidmai-
niais; ten bus verksmas ir dan-
tų „griežimas.

55 Ir taip ateina nelabuųjų
„galas, kaip pranašavo Mozė,
sakydamas: Jie bus iškirsti iš
mano liaudies; bet žemės pa-
baiga dar ne tada, bet netrukus.

51a DS 45:26.
54a Mt 8:12.

55a 2 Nef 30:10;
DS 1:9–10; 29:17.

RR Pasaulis –
Pasaulio pabaiga.

DŽOZEFAS SMITAS–ISTORIJA

IŠTRAUKOS IŠ PRANAŠO DŽOZEFO SMITO ISTORIJOS

History of the Church, 1 tomas, nuo 1 iki 5 skyriaus

Džozefas Smitas pasakoja apie savo protėvius, šeimos narius ir jų ankstesnes gyvenamąsias vietas – Niujorko valstijos vakaruose įsivyrauja neįprastas religinis susijudimas – Džozefas nusprendžia siekti išminties pagal Jokūbo nurodymą – Pasirodo Tėvas ir Sūnus, ir Džozefas pašaukiamas pranašo tarnystėn (1–20 eilutės).

KADANGI, ryšium su Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus „Bažnyčios“^b iškilimu ir pažanga, pikta linkintys ir klatingi asmenys išplatino daugybę pareiškimų, kuriuos visus jų autoriai sukūrė pulti jos, kaip Bažnyčios, vardą ir jos pažangą pasaulyje, aš buvau priverstas parašyti šią istoriją, kad pataisyčiau viešąją nuomonę ir visus tiesos ieškotojus supažindinčiau su tikrais faktais, susijusiais tiek su manimi, tiek ir su Bažnyčia, kiek aš tuos faktus žinau.

2 Šioje istorijoje aš teisingai ir teisiai pateiksiu įvairius su šia Bažnyčia susijusius įvykius, kokie įvyko arba kokie jie yra dabar – [1838 m.] aštuntaisiais metais nuo minėtos Bažnyčios „suorganizavimo“.

3 „Aš gimiau mūsų Viešpaties

tūkstantis aštuoni šimtai penktaisiais metais, gruodžio dvidešimt trečiąją dieną Šerono mieste, Vindzoro apygardoje, Vermonto valstijoje... Mano tėvas,^b Džozefas Smitas vyresnysis, paliko Vermonto valstiją ir persikėlė į Palmyrą, Ontarijo (dabar Veino) apygardą, Niujorko valstijoje, kai man buvo dešimt ar panašiai metų. Praėjus maždaug ketveriems metams po mano tėvo atvykimo į Palmyrą, jis su savo šeima persikėlė į Mančesterį toje pačioje Ontarijo apygardoje.

4 Jo šeima susidėjo iš vienuolikos sielų, būtent: mano tėvo „Džozefo Smito, mano“^b motinos Liusi Smit (kuri iki santuokos buvo pavarde Mak, Solomono Mak duktė), mano brolių^c Alvino, (kuris mirė 1823 metų lapkričio 19 d., eidamas 26-sius metus),^d Hairumo, manęs, „Samuelio Harisono, Viljamo, Don Karloso ir mano seserų Sofronijos, Ketrin ir Liusi.

5 Kažkuriuo antrųjų metų po mūsų persikėlimo į Mančesterį metu vietovėje, kur mes gyvenome, kilo neįprastas religinis susijudimas. Jis prasidėjo nuo metodistų, bet netrukus tapo

1 1a RR Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.
b RR Sugražinimas, evangelijos
2a DS 20:1.

3a RR Smitas jaunesn., Džozefas
b 2 Nef 3:15.
4a RR Smitas vyresn., Džozefas.
b RR Smit (buv. Mak),

Liusi.
c DS 137:5–6.
d RR Smitas, Hairumas.
e RR Smitas, Samuelis H.

visuotiniu tarp visų sektų toje šalies srityje. Iš tikrųjų atrodė, kad tai paveikė visą tą šalies apygardą, ir didelės minios dėjosi prie skirtingų religinių grupių, kas sukėlė nemažą sąmyšį ir susiskaldymą tarp žmonių; vieni šaukė: „Štai čia!“, o kiti: „Štai ten!“ Vieni kovojo už metodistų tikėjimą, kiti – už presbiterionų, o dar kiti – už baptistų.

6 Nes, nepaisant didelės meilės, kurią atsivertusieji į šiuos skirtingus tikėjimus reiškė savo atsivertimo metu, ir didelio uolumo, kurį rodė atitinkami dvasininkai, aktyviai dalyvavę sukeliant ir kurstant šį neįprastą religinio jausmo reginį tam, kad visi atsivertę, kaip jie mėgo tai vadinti, prie kurios jiems patinkančios sektoje jie besijungtų, kai atsivertusieji pradėjo skirstytis, vieni į vieną grupę, o kiti į kitą, buvo akivaizdu, kad iš pažiūros geri jausmai, tiek kunigų, tiek atsivertusiųjų, buvo veikiau apsimestini, nei tikri; nes prasidėjo didelio sąmyšio ir blogų jausmų reginys – kunigas ginčijosi su kunigu ir atsivertusysis su atsivertusiuoju; taigi visi jų geri jausmai vienas kitam, jeigu jie kada tokių ir turėjo, visiškai dingo žodžių „kovose bei ginčuose dėl nuomonių.“

7 Tuomet man ėjo penkiolikti. Mano tėvo šeima buvo atversta į presbiterionų tikėjimą ir keturi iš jų prisijungė prie tos bažnyčios, būtent: mano motina Liu-

si, mano broliai Hairumas ir Samuelis Harisonas bei mano sesuo Sofronija.

8 Šio didelio sujudimo metu mano protas buvo žadinamas giliai mąstyti ir didžiai nerimauti; bet nors mano jausmai buvo gilūs ir dažnai stiprūs, vis tik aš laikiausi atokiai nuo visų tų grupių, nors lankiausi įvairiuose jų susirinkimuose, kai tik pasitaikydavo proga. Laikui bėgant, mano protas ėmė kažkiek linkti prie metodistų sektoje, ir aš lyg ir norėjau prie jų dėtis; bet toks didelis buvo sąmyšis ir kova tarp skirtingų denominacijų, kad tokiame jaunam ir tokiame žmonių bei reiškinių nepažįstančiam asmeniui, kaip aš, buvo neįmanoma prieiti kokią nors tvirtą išvadą apie tai, kuris teisus, o kuris klysta.

9 Dėl didelio ir nesiliaujančio šauksmo bei sumaišties mano protas kartais būdavo labai sujudintas. Presbiterionai buvo labiausiai nusistatę prieš baptistus ir metodistus ir naudojo visas savo galias, tiek logiką, tiek sofistiką, kad įrodytų jų klaidas arba bent jau įtikintų žmones, kad jie klydo. Iš kitos pusės baptistai ir metodistai, savo ruožtu, lygiai taip pat uoliai stengėsi įtvirtinti savo dogmas ir paneigti visas kitas.

10 Šio žodžių karo ir nuomonių sąmyšio sukūryje aš dažnai savęs klausdavau: Ką daryti? Kuri iš visų šių grupių „teisinga; o gal visos jos neteisingos? Jei

kuri nors iš jų teisinga, tai kuri, ir kaip man ją atpažinti?

11 Kamuojamas sunkių minčių, kurias sukėlė šių religingų žmonių grupių ginčai, vieną dieną skaičiaus Jokūbo laiško pirmojo skyriaus penktąją eilutę, kuri skamba taip: *Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja; ir jam bus suteikta.*

12 Dar niekada jokia Raštų ištrauka su tokia galia neatėjo į žmogaus širdį, kaip ši tuomet atėjo į manąją. Atrodė, kad ji su didele jėga užvaldė visus mano širdies jausmus. Aš mažčiau apie ją vėl ir vėl, suvokdamas, kad jei kuriam reikia išminties iš Dievo, tai man; nes aš nežinojau, kaip pasielgti, ir jei negalėčiau gauti daugiau išminties, nei tada turėjau, niekada nesužinočiau; nes skirtingų sektų religijos mokytojai tas pačias Raštų ištraukas „suprato taip skirtingai, kad sugriovė visas viltis išspręsti šį klausimą remiantis ^bBiblija.

13 Po kurio laiko aš priėjau išvadą, kad arba turiu pasilikti tamsoje ir sumaištyje, arba turiu padaryti, kaip nurodo Jokūbas, tai yra prašyti Dievą. Po kurio laiko nusprendžiau „prašyti Dievą“, priėjęs išvadą, kad, jeigu jis suteikia išminties tiems, kuriems trūko išminties, ir suteikia dosniai ir nepriekaištauja, galėčiau pabandyti ir aš.

14 Taigi nusprendęs prašyti Dievą, išėjau į mišką pabandyti. Tai buvo tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimtųjų metų ankstyvo pavasario gražios giedros dienos rytą. Tai buvo pirmas toks bandymas mano gyvenime, nes būdamas apsuptas visų savo nerimų, kol kas dar niekada nebandžiau „melstis balsu.

15 Nuėjęs į iš anksto numatytą vietą, apsidairęs ir įsitikinęs, kad esu vienas, atsiklaupiau ir ėmiau atnašauti savo širdies troškimus Dievui. Vos pradėjus tai daryti, mane sugriebė kažkokia jėga, kuri visiškai pergalejo mane, ir taip stublinciančiai mane paveikė, kad sukaustė mano liežuvį taip, jog negalėjau kalbėti. Mane apgriebė tiršta tamsa, ir kurią laiką man atrodė, kad aš pasmerktas staigiam sunaikinimui.

16 Bet, kai įtempčiau visas savo galias „šauktis Dievo, kad išvaduočiau mane iš šito mane sugriebusio priešo galios, ir būtent tuo momentu, kai buvau pasiruošęs nugrimzti į nevilį ir pasiduoti sunaikinimui – ne įsivaizduojamam sunaikinimui, bet galiai kažkokios realios būtybės iš neregimo pasaulio, turinčios tokią stebėtiną galią, kokios dar niekada nebuvau patyręs iš jokios būtybės – kaip tik šią didžiulės baimės akimirką tiesiai virš savo galvos išvydau ^bšviesos stulpą, skaistesnį už ^csaulę, kuris tolygiai leidosi, kol nusileido ant manęs.

12a 1 Kor 2:10–16.
b RR Biblija.
13a RR Malda.

14a RR Malda.
16a Moz 1:20.
b ApD 26:13.

c Apr 1:16.

17 Vos tik jis pasirodė, susivokiau esąs išvaduotas iš to priešų, kuris buvo mane sukaustęs. Kai šviesa buvo ant manęs, „pamačiau^b dvi Asmenybes, kurių skaištumo ir „šlovingumo neįmanoma apsaityti, stovinčias ore virš manęs. Viena iš jų kreipėsi į mane vardu ir tarė, rodydama į kitą: *Tai mano^d Mylimasis^e Sūnus. Jo klausyk!*

18 Mano tikslas, dėl kurio ketinau „teirautis Viešpaties, buvo sužinoti, kuri iš visų sektų teisinga, idant žinočiau prie kurios jungtis. Todėl vos tik atsitokėjau tiek, kad pajėgiau kalbėti, aš paklausiau Asmenybių, stovinčių virš manęs šviesoje, kuri iš visų sektų teisinga (nes iki tol man dar niekada į širdį neatėjo, kad visos jos neteisingos) ir prie kurios turėčiau jungtis.

19 Man buvo atsakyta, kad privalau nesijungti nė prie vienos iš jų, nes jos visos „neteisingos; ir Asmenybė, kalbėjusi su manimi, pasakė, kad visi jų tikėjimo išpažinimai yra bjaurumas jo akyse; kad tie išpažinėjai visi sugedę; kad: „jie^b artinasi prie manęs savo lūpomis, bet jų^c širdys toli nuo manęs; jie žmonių^d išakymus dėsto kaip doktrinas, laikydamiesi dievotumo „pavidalo, bet atmeta dievotumo galią“.

20 Jis vėl man uždraudė jungtis prie bet kurios iš jų; ir jis man pasakė dar daug kitų dalykų, kurių šiuo metu negaliu rašyti. Kai atsitokėjau, aš susivokiau gulįs ant nugaros ir žiūrįs į dangų. Šviesai išnykus, aš likau be jėgų; bet netrukus kažkiek atsitokėjęs, aš nuėjau namo. Kai atsirėmiau į židini, motina paklausė, kas man yra. Atsakiau: „Niekis, viskas tvarkoje – man viskas gerai“. Tada tariau savo motinai: „Aš sužinojau, kad presbiterionizmas neteisingas“. Atrodo, kad „priešininkas žinojo, pačioje mano gyvenimo pradžioje, kad aš buvau paskirtas pasižymėti kaip jo karalystės drumstėjas ir ardytojas; priešingu atveju kam gi reikėtų tamsos jėgoms susivienyti prieš mane? Kam gi reikėtų^b priešpriešos ir persekiojimo, kurie kilo prieš mane, beveik dar vaiką?

Kai kurie pamokslininkai ir kiti religijos išpažinėjai atmeta pasakojimą apie Pirmąjį regėjimą – Džozefą Smitą užgriūna persekiojimas – Jis liudija apie regėjimo realumą (21–26 eilutės).

21 Po keleto dienų nuo mano patirto „regėjimo man pasitaikė bendrauti su vienu iš metodistų pamokslininkų, kuris labai aktyviai dalyvavo anksčiau

17a RR Regėjimas.
b ApD 7:55–56; Kol 3:1.
RR Dievas, Dievybė.
c RR Šlovė.
d Mt 3:17; 17:5;
3 Nef 11:7.
e RR Jėzus Kristus.
18a DS 6:11; 46:7.
19a Ps 14.

RR Atsimetimas –
Ankstyvosios
kriščionių bažnyčios
atsimetimas.
b Iz 29:13–14;
Ez 33:30–31.
c RR Atsimetimas –
visuotinis
atsimetimas.

d Tit 1:14; DS 45:29.
e 2 Tim 3:5.
20a RR Velnias.
b 2 Nef 2:11;
DS 58:2–4.
RR Pasiapriešinimas.
21a RR Pirmasis
regėjimas.

minėtame religiniame sujudime; ir kalbėdamas su juo religijos tema, aš pasinaudojau proga papasakoti jam apie mano patirtą regėjimą. Buvau didžiai nustebintas jo elgesio; į mano pasakojimą jis pažiūrėjo ne tik nerimtai, bet su didele panieka, sakydamas, kad visa tai iš velnio, kad šiomis dienomis nebūna tokių dalykų kaip ^bregėjimai ar ^capreiškimai; kad visa tai liovėsi su apaštalais ir daugiau nieko tokio nebus.

22 Tačiau netrukus suvokiau, kad mano pasakojimas apie šį įvykį sukėlė didelį išankstinį nusistatymą prieš mane tarp religijos išpažinėjų ir didelį ^apersekiojimą, kuris toliau augo; ir nors buvau tik ^bnežymus vos keturiolikos-penkiolikos metų ir dėl savo gyvenimo aplinkybių pasauliui visai nereikšmingas vaikinukas, tačiau aukštą padėtį užimantys vyrai skyrė dėmesį, pakankamą, kad nuteiktų prieš mane viešąją nuomonę ir sukeltų nuožmų persekiojimą; ir tai buvo bendra visoms sektoms – visos susivienijo persekioti mane.

23 Tai kėlė man gilius apmąstymus tada ir dažnai po to – buvo labai keista, kad nežymus, vos peržengęs keturioliktus metus vaikinukas, ir be to toks, kuriam lemta būtinybė užsidirbti menką pragyvenimą savo kasdieniniu darbu, būtų laikomas pakankamai svarbiu asmeniu, kad patrauktų to meto popula-

riausių sektų išžymybių dėmesį, ir dar taip, kad sukeltų juose nuožmiausio persekiojimo ir plūdimo dvasią. Bet keista tai ar ne, būtent taip ir buvo, ir tai man dažnai sukeldavo didelį sielvartą.

24 Tačiau, nepaisant to, tai, kad mačiau regėjimą, buvo faktas. Nuo to laiko aš galvojau, kad jaučiausi labai panašiai kaip ^aPaulius, kai jis, ^bgindamasis priešais karalių Agripą, pasakojo apie savo patirtą regėjimą, kai jis matė šviesą ir girdėjo balsą; bet, nepaisant to, tik keletas juo patikėjo; kai kurie sakė, kad jis apgavikas, kiti sakė, kad jis pamišęs; ir jis buvo išjuokiamas ir plūstamas. Bet visa tai nesunaikino jo regėjimo realumo. Jis matė regėjimą, jis žinojo, kad matė, ir visi persekiojimai po dangumi negalėtų to pakeisti; ir nors jie persekiotų jį iki mirties, jis vis tiek žinojo ir iki savo paskutinio atodūσιο žinotų, kad jis ir matė šviesą ir girdėjo balsą, kalbantį jam, ir visas pasaulis negalėtų jo priversti galvoti ir tikėti kitaip.

25 Taip buvo ir man. Aš tikrai mačiau šviesą ir vidur šitos šviesos mačiau dvi ^aAsmenybės, ir jos tikrai man kalbėjo; ir nors buvau nekenčiamas ir persekiojamas už tai, kad sakiau matęs regėjimą, vis dėlto tai tiesa; ir tuomet, kai jie mane persekiojo, plūdo ir melagingai kalbėjo visokius piktumus prieš

21b RR Regėjimas.
c RR Apreiškimas.
22a Jok 5:10–11.

RR Persekioti,
persekiojimas.
b 1 Sam 16:7; Al 37:35.

24a RR Paulius.
b ApD 26:1–32.
25a DžS–I 1:17.

mane už tai, kad taip sakiau, man norėjosi sakyti savo širdyje: kodėl mane persekiojate už tai, kad sakau tiesą? Aš tikrai mačiau regėjimą; ir kas aš toks, kad galėčiau priešintis Dievui, arba kodėl pasaulis nori privirsti mane paneigti tai, ką tikrai mačiau? Nes aš mačiau regėjimą; aš žinojau tai, ir aš žinojau, kad tai žino Dievas, ir aš negalėčiau to ^bpaneigti, nė nedrįščiau to padaryti; mažų mažiausiai aš žinojau, kad tai padarydamas ižaisčiau Dievą ir patekčiau į pasmerkimą.

26 Dabar mano protas buvo gavęs atsakymą dėl sektų pasaulio – kad neprivalau jungtis prie kurios nors iš jų, bet kad turiu pasilikti, kaip esu, kol gausiu tolimesnius nurodymus. Aš įsitikinau, kad Jokūbo ^aliudijimas yra tikras – kad žmogus, kuriam trūksta išminties, gali prašyti Dievą ir gauti, ir jam nebus priekaištaujama.

Džozefui Smitui pasirodo Moronis – Džozefo vardas bus minimas geruoju ir piktuoju tarp visų tautų – Moronis pasako jam apie Mormono Knygą ir apie ateinančius Viešpaties teismus bei cituoja daug Raštų ištraukų – Apreiškiamą vietą, kur paslėptas aukso plokštelės – Moronis toliau duoda nurodymus pranašui (27–54).

27 Aš tęsiau įprastus savo gyvenimo užsiėmimus iki tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimt trečiųjų metų rugsėjo dvidešimt

pirmosios dienos, visą laiką kęsdamas nuožmų persekiojimą nuo rankų visokiausių žmonių, tiek religingų, tiek nereligingų, kadangi ir toliau tvirtinau matęs regėjimą.

28 Per laikotarpį, kuris truko nuo to laiko, kai patyriau regėjimą, iki tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimt trečiųjų metų – kadangi man buvo uždrausta jungtis prie kurios nors iš religinių to meto sektų ir kadangi buvau labai jaunas ir persekiojamas tų, kurie turėjo būti mano draugai ir elgtis su manimi maloniai, ir jei manė mane klystant, turėjo stengtis deramai ir švelniai mane pataisyti – aš buvau paliktas įvairiausioms ^apagundoms; ir, sukinėdamasis įvairiausiose draugijose, aš dažnai įpuldavau į daugybę kvailių klaidų ir parodžiau jaunystės silpnybes bei žmogiškos prigimties netobulumus, kurie, apgailestauju tai sakydamas, nuvedavo mane į įvairias pagundas, užgaulias Dievo akyse. Dėl šitos išpažinties niekas neturi manyti, kad esu nusikaltęs kokiomis nors didelėmis, arba piktomis, nuodėmėmis. Iš prigimties niekada nebuvau linkęs tai daryti. Bet aš buvau kaltas dėl vėjaviakiškumo ir kad kartais bendravau su linksma draugija ir t.t., kas nesiderino su tuo charakteriu, kuriuo turėjo pasižymėti tas, kuris ^bpašauktas Dievo kaip aš. Bet tam, kuris prisimena mano jaunystę ir

25b RR Drąsa, narsa;
Dora, dorumas.
26a Jok 1:5–7.

28a RR Gundyti,
gundymas.
b RR Pašaukti,

pašauktas Dievo,
pašaukimas.

pažišta mano įgimtą linksmą būda, tai neatrodys labai keista.

29 Dėl šitų dalykų aš dažnai jausdavausi smerkiamas už savo silpnybes ir netobulumus; ir tada, jau minėtos rugsėjo dvidešimt pirmosios vakarą, nuėjęs gulti nakčiai, aš ėmiau „melsti ir maldauti Visagalį Dievą, kad atleistų visas mano nuodėmes bei kvailystes ir taip pat kad apsireikštų man, idant žinočiau apie savo būseną ir padėtį priešais jį; nes aš buvau visiškai tikras, kad gausiu dievišką apsireiškimą, kaip gavau anksčiau.

30 Kol taip šaukiausi Dievo, pastebėjau mano kambary atsirandant šviesą, kuri vis stiprėjo, kol kambarys tapo šviesesnis nei vidurdienį, ir tada prie mano lovos staiga pasirodė „asmenybė, stovinti ore, nes jo kojos nelietė grindų.

31 Jis vilkėjo laisvą nepaprasto „baltumo rūbą. Tai buvo nežemiškas baltumas, kokio aš niekada nebuvau matęs, ir netikiu, kad koks nors žemiškas dalykas galėtų būti taip padarytas, kad atrodytų toks nepaprastai baltas ir spindintis. Jo plaštakos, taip pat rankos truputį aukščiau riešų buvo neuždengtos; lygiai taip pat jo pėdos, kaip ir kojos truputį aukščiau kulksių, buvo neuždengtos. Jo galva ir kaklas taip pat buvo nuogi. Aš galėjau

matyti, kad jis nevilkėjo jokio kito drabužio, išskyrus šitą rūbą, nes pro iškirptę galėjau matyti jo krūtinę.

32 Ne tik jo rūbas buvo nepaprastai baltas, bet visa jo asmenybė buvo neapsakomai „šlovinga, ir jo veidas iš tiesų buvo kaip ^bžaibo. Kambaryje buvo nepaprastai šviesu, bet ne taip labai ryšku, kaip aplink pat jo kūną. Kada pirmąkart pažvelgiau į jį, pajutau „baimę; bet ši baimė netrukus praėjo.

33 Jis kreipėsi į mane „vardu ir pasakė esąs pasiuntinys, siųstas pas mane iš Dievo akivaizdos, ir kad jo vardas Moronis; kad Dievas man skyręs atlikti darbą; ir kad mano vardas bus vartojamas geram ir piktam tarp visų tautų, giminių ir liežuvių, kitaip sakant, kad jis bus minimas tiek geruoju, tiek ir piktuoju tarp visų žmonių.

34 Jis pasakė, kad yra padėta „knyga, parašyta ant ^baukso plokštelių, pasakojanti apie ankstesnius šio žemyno gyventojus ir iš kur jie kilę. Jis taip pat pasakė, kad joje yra nesibaigiančios evangelijos „pilnatvė, kokią ją Gelbėtojas paskelbė senovės gyventojams;

35 taip pat kad yra du akmenys sidabro lankeliuose ir kad šie akmenys, pritvirtinti prie „antkrūtinio, sudaro vadinauosius ^bUrimus ir Tumimus,

29a RR Malda.

30a RR Angelai; Moronis, Mormono sūnus.

31a ApD 10:30; 1 Nef 8:5; 3 Nef 11:8.

32a 3 Nef 19:25.
RR Šlovė.

b Iš 34:29–35;

Hel 5:36;

DS 110:3.

c Iš 3:6; Etr 3:6–8, 19.

33a Iš 33:12, 17; Iz 45:3–4.

34a RR Mormono Knyga.

b RR Aukso plokštelės.

c RR Sugražinimas, evangelijos.

35a Kun 8:8.

RR Antkrūtinis.

b Iš 28:30.

RR Urimai ir

Tumimai.

padėtus su tomis plokštelėmis; ir tie, kurie senaisiais, arba ankstesniaisiais laikais, turėjo šiuos akmenis ir jais naudojosi, vadinosi ‘regėtojai; ir kad Dievas paruošė jus knygai versti.

36 Pasakęs man tai, jis pradėjo cituoti “Senojo Testamento pranašystes. Pirmiausia jis pacitavo dalį ^bMalachijaus knygos trečiojo skyriaus; ir taip pat pacitavo tos pačios pranašystės ketvirtą, arba paskutinį, skyrių, tačiau šiek tiek skirtingai, nei tai užrašyta mūsų Biblijose. Užuoť pacitavęs pirmąją eilutę taip, kaip ji užrašyta mūsų Biblijose, jis pacitavo ją taip:

37 *Nes štai, ateina “diena, kuri ^bdegs kaip krosnis, ir visi išdidieji, taip, ir visi, kurie elgiasi nedorai, sudegs kaip “ražiena; nes tie, kurie ateis, sudegins juos, sako Pulku Viešpats, taigi tai nepaliks jiems nei šaknies, nei šakos.*

38 Ir dar, penktąją eilutę jis pacitavo taip: *Štai, prieš ateinant didžiai ir baisiai Viešpaties dienai, aš jums apreikšiu “kunigystę pranašo ^bElijos ranka.*

39 Jis taip pat kitaip pacitavo tolesnę eilutę: *Ir jis pasodins vaikų širdyse tėvams duotus “pažadus, ir vaikų širdys ^batsigręš į jų tėvus. Jei taip nebūtų, visa žemė būtų visiškai nuniokota jo atėjimo metu.*

40 Šalia šitų jis pacitavo vienuoliktą Izaijo knygos skyrių, sakydamas, jog tai netrukus išsipildys. Jis taip pat pacitavo Apaštalų darbų trečiojo skyriaus dvidešimt antrą ir dvidešimt trečią eilutes tiksliai taip, kaip jos yra mūsų Naujajame Testamente. Jis sakė, kad tas “pranašas yra Kristus; bet ta diena, kada „tie, kurie neklausys jo balso, turės būti ^biškirsti iš liaudies“ dar neatėjo, bet netrukus ateis.

41 Jis taip pat pacitavo antrąją “Joelio knygos skyrių nuo dvidešimt aštuntos iki paskutinės eilutės. Jis taip pat pasakė, kad tai dar neišsipildė, bet netrukus turi išsipildyti. Ir toliau jis pareiškė, kad netrukus įeis ^bkitataučių pilnatvė. Jis pacitavo daug kitų Raštų ištraukų ir pateikė daug paaikškinimų, kurių neįmanoma čia suminėti.

42 Jis dar man pasakė, kad gavęs tas plokšteles, apie kurias jis kalbėjo, – nes laikas joms gauti dar nebuvo atėjęs – aš negaliu jų rodyti jokiam žmogui, nei jų, nei ankrutinio su Urimais ir Tumimais – tik tiems, kuriems parodyti juos man bus įsakyta; jei parodysiu – būsiu sunaikintas. Kol jis kalbėjo su

35c RR Regėtojas.

36a RR Senasis Testamentas.

^b RR Malachijas.

37a RR Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas.

^b 3 Nef 25:1–6;

DS 64:23–24.

RR Žemė – Žemės išvalymas;

Pasaulis – Pasaulio pabaiga.

^c Nah 1:8–10;

1 Nef 22:15, 23;

2 Nef 26:4–6;

DS 29:9.

38a RR Kunigystės

raktai; Kunigystė.

^b DS 27:9; 110:13–16.

RR Elija.

39a Gal 3:8, 19.

^b RR Genealogija;

Išgelbėjimas

mirusiesiems.

40a Paklšt 18:15–19.

^b 3 Nef 20:23; 21:20.

41a ApD 2:16–21.

^b Rm 11:11–25;

DS 88:84.

RR Kitataučiai.

manimi apie plokšteles, mano „protui buvo atvertas regėjimas, todėl aš galėjau matyti tą vietą, kur buvo padėtos plokštelės, ir taip aiškiai ir ryškiai, kad atpažinau tą vietą, kai ten nuvykau.

43 Po šio pranešimo pamaciau, kad šviesa kambaryje tuojau pradėjo telktis aplink kalbėjusiojo kūną, ir tai tęsėsi tol, kol kambarys vėl liko tamsus, išskyrus šviesą tik aplink jį patį; ir tada akimirksniu pamaciau tarsi kanalą, atsivėrusį tiesiai į dangų, ir jis pakilo, kol visiškai pranyko, ir kambarys liko kaip buvęs prieš šiai dangiška šviesai pasirodant.

44 Aš gulėjau, mąstydamas apie reginio nepaprastumą ir didžiai stebėdamasis tuo, ką man pasakė šis nepaprastas pasiuntinys; ir tada, vidur savo „apmąstymų, staiga pastebėjau, kad mano kambarys vėl pradėjo švisti, ir, tarsi per akimirksnį, tas pats dangiškas pasiuntinys vėl buvo prie mano lovos.

45 Jis prabilo ir vėl pakartojo lygiai tą patį, ką buvo sakęs savo pirmo apsilankymo metu, be mažiausio pakeitimo; tai padaręs, jis perspėjo mane apie didžius teismus, kurie ištiks žemę, su didžiais nuniokojimais badu, kalaviju ir maru; ir kad šie nuožmūs teismai ištiks žemę šioje kartoje. Pasakęs visa tai, jis vėl pakilo kaip prieš tai.

46 Tuo metu išpūdžiai, padaryti mano protui, buvo tokie

gilūs, kad miegas pabėgo nuo mano akių, ir aš gulėjau apstulbintas to, ką ir mačiau, ir girdėjau. Bet koks gi buvo mano nustebimas, kada prie savo lovos vėl išvydau tą patį pasiuntinį ir išgirdau jį vėl persakant, arba kartojant, man tą patį kaip anksčiau; ir jis dar perspėjo, sakydamas man, kad „Šėtonas bandys mane ^bgundyti (dėl mano tėvo šeimos skurdžios padėties) gauti plokšteles praturtėjimo tikslu. Jis uždraudė man tai, sakydamas, kad privalau negalvoti apie jokių kitų tikslus plokštelėms gauti, kaip tik Dievo šlovinimą, ir nepasiduoti jokioms kitoms „paskatoms, kaip tik jo karalystės statymas; kitaip negalėčiau jų gauti.

47 Po šio trečio apsilankymo jis kaip ir anksčiau vėl pakilo į dangų, ir aš vėl likau mąstyti apie keistumą to, ką buvau ką tik patyręs; ir tada, beveik iškart po to, kai dangiškas pasiuntinys trečią kartą pakilo nuo manęs, pragydo gaidys, ir aš supratau, kad artėja diena, taigi šie mūsų pokalbiai truko visą tą naktį.

48 Neilgai trukus aš atsikėliau iš lovos ir, kaip įprasta, išėjau į kasdieninius darbus; bet bandydamas dirbti kaip kitais kartais, pasijutau taip išsekęs, kad buvau visiškai bejėgis. Mano tėvas, dirbęs su manimi, pastebėjo, kad man kažkas negerai, ir liepė man

42a RR Protas.
44a RR Mąstyti.

46a RR Velnias.
b RR Gundyti,

gundymas.
c DS 121:37.

eiti namo. Aš leidausi namų link, tačiau bandant perlipti tvorą iš lauko, kur buvome, jėgos visiškai apleido mane, ir aš be jėgų susmukau ant žemės ir kuriam laikui visiškai praradau nuovoką.

49 Pirmas dalykas, kurį galiu prisiminti, buvo balsas, kalbantis man, šaukiantis mane vardu. Aš pažvelgiau į viršų ir pamačiau tą patį pasiuntinį, stovintį virš mano galvos, apsuptą šviesos kaip anksčiau. Tada jis vėl pakartoto man visa, ką buvo sakęs praėjusią naktį, ir įsakė man eiti pas savo "tėvą ir papasakoti jam apie regėjimą ir gautus išsakymus.

50 Aš paklausau; sugrįžau į lauką pas savo tėvą ir viską jam papasakojau. Jis atsakė man, kad tai iš Dievo, ir liepė man eiti ir daryti, kaip įsakyta to pasiuntinio. Aš palikau lauką ir nuėjau į vietą, kur, anot pasiuntinio, buvo padėtos plokštelės; ir kadangi buvau patyręs labai ryškų regėjimą apie tai, pažinau tą vietą vos tik ten nuvykęs.

51 Netoli Mančesterio kaimo (Ontarijo apygarda, Niujorko valst.) stūkso gana didelė "kalva, aukščiausia toje apylinkėje. Vakarinėje šios kalvos pusėje, netoli nuo viršūnės, po gana dideliu akmeniu, gulėjo plokštelės, sudėtos akmeninėje dėžėje. Šis akmuo buvo iškilus ir apvalinas viršutinės pusės viduryje,

o link kraštų plonėjantis, todėl vidurinė jo dalis buvo matoma virš žemės, bet kraštai iš visų pusių buvo uždengti žeme.

52 Pašalinęs žemę, aš susiradau svertą, kuri pakišau po akmens kraštu ir, kiek spustelėjęs, jį pakėliau. Pažiūrėjau į vidų ir ten iš tikrųjų pamačiau "plokšteles, ^bUrimus ir Tumisus bei "antkrūtinį, kaip buvo sakęs pasiuntinys. Dėžė, kurioje jie gulėjo, buvo suformuota suguldžius akmenis kažkokiam cemente. Dugne skersai dėžės buvo padėti du akmenys, o ant šių akmenų gulėjo plokštelės ir kiti daiktai.

53 Aš pabandžiau jas išimti, bet pasiuntinys mane sudraudė ir vėl pasakė, kad laikas jas iškelti dar neatėjo ir neateis anksčiau kaip po ketverių metų; bet jis pasakė man, jog turiu ateiti į tą pačią vietą lygiai po metų ir kad jis čia susitiksiąs su manimi, ir kad turiu taip daryti, kol ateis laikas gauti plokšteles.

54 Taigi, kaip man buvo įsakyta, aš ateidavau kiekvienų metų pabaigoje ir kiekvieną kartą ten rasdavau tą patį pasiuntinį, ir kiekvieno mūsų pokalbio metu gaudavau iš jo nurodymų bei žinių apie tai, ką Viešpats ketino daryti, bei kaip ir koku būdu jo "karalystei turi būti vadovaujama paskutinėmis dienomis.

Džozefas Smitas veda Emą Heil –

49a RR Smitas vyresn.,
Džozefas.

51a RR Kumoros kalva.

52a Mrm 6:6.

RR Aukso plokštelės.
b RR Urimai ir
Tumimai.
c RR Antkrūtinis.

54a RR Dievo karalystė,
Arba dangaus
karalystė.

Iš Moronio jis gauna aukso plokšteles ir išverčia šiek tiek rašmenų – Martinas Harisas parodo rašmenis ir vertimą profesoriui Antonui, kuris sako: „Aš negaliu skaityti užantspauduotos knygos“ (55–65 eilutės).

55 Kadangi mano tėvo pasaulietiškos aplinkybės buvo labai ribotos, mes buvome priversti dirbti savo rankomis, prisamdydami padieniam darbui ir kitaip, pagal tai, kokia pasitaikydavo galimybė. Kartais būdavome namie, o kartais išvykę, ir nuolatinio darbo dėka pasiekėme patenkinamą pragyvenimą.

56 1823 metais mano tėvo šeima susidūrė su didele neganda – mirė mano vyriausias brolis „Alvinas. 1825 metų spalio mėnesį aš įsidarbinau pas seną džentelmeną, vardu Džozajas Stoulas, kuris gyveno Čenango apygardoje, Niujorko valstijoje. Jis buvo kažką girdėjęs, kad ispanai buvo atidare sidabro kasyklą Harmonyje, Saskuehenos apygardoje, Pensilvanijos valstijoje, ir prieš man įsidarbinant pas jį buvo kasinėjęs, norėdamas, jei įmanoma, atrasti tą kasyklą. Man apsigyvenus pas jį, jis paėmė mane kartu su kitais savo darbininkais kasinėti ieškant sidabro kasyklos, ką aš dariau beveik mėnesį. Bet mūsų pastangos buvo nesėkmingos, ir pagaliau aš įtikinau senąjį džentelmeną liautis

kasinėti, kad ją rastų. Iš čia kilo plačiai paplitęs pasakojimas, kad aš buvau lobių ieškotojas.

57 Taip įdarbintas aš buvau apgyvendintas pas vietinį gyventoją misterį Aizeką Heilą; ten aš pirmą kartą ir pamačiau savo žmoną (jo dukrą) „Ema Heil. 1827 metų sausio 18 dieną, man dar tebetarnaujant pas misterį Stoulą, mes susituokėme.

58 Kadangi tebetvirtinau matęs regėjimą, vis dar buvau „persekiojamas, ir mano žmonos tėvo šeima labai priešinosi mūsų santuokai. Todėl aš buvau priverstas išsivežti ją kur nors kitur; taigi mes nuvykome ir buvome sutuokti skvairo Tarbilo namuose, Sauf Beinbridže, Čenango apygardoje, Niujorko valstijoje. Tuoj po vedybų aš palikau darbą pas misterį Stoulą ir nuvykau į savo tėvo namus, ir ūkininkavau su juo tą sezoną.

59 Pagaliau atėjo laikas gauti plokšteles, Urimus ir Tumimus bei antkrūtinį. Tūkstantis aštuoni šimtai dvidešimt septintųjų metų rugsėjo dvidešimt antrąją dieną, kaip įprasta, dar vienu metų pabaigoje man atėjus į tą vietą, kur šie buvo padėti, tas pats dangiškasis pasiuntinys įteikė juos man, perspėjęs, jog esu atsakingas už juos; ir jei prarasiu juos dėl savo „nerūpestingumo ar per kokį nors apsilaidimą, būsiu iškirstas; bet jei visomis savo pastangomis ^bsaugosiu juos, kol jis, pasiuntinys, jų pareikalaus, jie bus apsaugoti.

56a DS 137:5–8.

57a RR Smit (buv. Heil),
Ema.

58a RR Persekioti,
persekiojimas.
59a DžS–I 1:42.

^b RR Raštai – Raštai
turi būti išsaugoti.

60 Netrukus sužinojau, kodėl gavau tokius griežtus įsakymus saugoti juos ir kodėl pasiuntinys pasakė, jog, kai būsiu padaręs viską, ko reikalaujama iš manęs, jis pareikalaus jų. Nes nuo tos akimirkos, kai tapo žinoma, jog turiu juos, buvo kuo atkakliausiai stengiamasi juos iš manęs atimti. Tam tikslui buvo panaudota kiekviena gudrybė, kokią tik įmanoma sugalvoti. Persekiojimas tapo nuožmesnis ir atšiauresnis negu prieš tai, ir daugybė žmonių nuolat tykojo atimti juos iš manęs, jei tik būtų įmanoma. Bet Dievo išminties dėka jie išliko mano rankose, kol atlikau su jais viską, ko iš manęs buvo reikalaujama. Kada, pagal susitarimus, pasiuntinys pareikalavo jų, aš įteikiau juos jam; ir jie yra jo žinioje iki šios dienos, kuri yra tūkstantis aštuoni šimtai trisdešimt aštuntųjų metų gegužės antroji diena.

61 Tačiau sujudimas vis dar tęsėsi, ir šimtaliežuvė paskala visą laiką darbavosi, skleisdama prasimanymus apie mano tėvo šeimą ir apie mane. Jei papasakočiau tūkstantąją jų dalį, tai užpildytų ištisus tomus. Tačiau persekiojimas tapo toks nepakenčiamas, kad aš buvau priverstas palikti Mančesterį ir su savo žmona vykti į Saskuehenos apygardą Pensilvanijos valstijoje. Ruošdamiesi išvykti – buvome taip labai neturtingi ir nuožmiai persekiojami, kad nebebuvo vilties, jog kada

nors gyvensime kitaip – vidur mūsų suspaudimų mes susidraugavome su džentelmenu, vardu „Martinas Harisas, kuris atėjo pas mus ir davė man penkiasdešimt dolerių, norėdamas mums padėti mūsų kelionėje. Misteris Harisas buvo Niujorko valstijos Veino apygardos Palmyros apylinkės gyventojas ir gerbiamas ūkininkas.

62 Šios savalaikės pagalbos dėka aš galėjau nuvykti į savo numatytą vietą Pensilvanijoje; ir tuoj pat po atvykimo pradėjau kopijuoti rašmenis iš plokštelių. Aš nukopijavau nemažą jų kiekį bei „Urimais ir Tumimais išverčiau kai kuriuos iš jų; tai aš dariau nuo savo atvykimo į savo žmonos tėvo namus gruodžio mėnesį iki kito vasario.

63 To vasario mėnesio kažkurio metu pas mus atvyko minėtasis misteris Martinas Harisas, paėmė rašmenis, kuriuos buvau perpiešęs nuo plokštelių, ir išvyko su jais į Niujorko miestą. Kad papasakočiau, kas įvyko su juo ir rašmenimis, cituoju jo paties pasakojimą apie tas aplinkybes, kaip jis grįžęs man jas papasakojo, o būtent:

64 „Aš nuvykau į Niujorko miestą ir pateikiau rašmenis, kurie buvo išversti, su jų vertimu profesoriui Čarlzui Antonui, džentelmeniui, garsiam savo pasiekimais rašto srityje. Profesorius Antonas pareiškė, kad vertimas buvo teisingas, teisin-

gesnis už bet kurią, iki tol jo matytą vertimą iš egiptiečių kalbos. Tada aš jam parodyčiau tuos rašmenis, kurie dar nebuvę išversti, ir jis pasakė, kad jie buvo egiptiečių, chaldėjų, asirų ir arabų; ir jis pasakė, kad tai tikri rašmenys. Jis davė man pažymėjimą, pažymintį Palmyros žmonėms, kad tai tikri rašmenys, ir kad jų vertimas, kiek jų buvo išversta, taip pat teisingas. Aš paėmiau pažymėjimą ir įsidėjau į kišenę, ir jau buvau beišeinąs iš namų, kai misteris Antonas šuktelejo man sugrįžti ir paklausė manęs, kaip tas jaunuolis sužinojo, kad aukso plokštelės buvo ten, kur jis jas rado. Aš atsakiau, kad Dievo angelas jam tai apreiškė.

65 Tada jis tarė man: Duokite man pažiūrėti tą pažymėjimą. Taigi aš išsiėmiau jį iš kišenės ir padaviau jam. Jis paėmė jį ir suplėšė, sakydamas, kad dabar nėra tokių dalykų kaip „angelų tarnavimas, ir kad, jeigu aš jam atneščiau plokšteles, jis jas išverstų. Aš jam pasakiau, kad dalis plokštelių yra ^bužantspauduota ir kad man uždrausta jas atnešti. Jis atsakė: „Aš negaliu skaityti užantspauduotos knygos“. Aš palikau jį ir nuvykau pas daktarą Mitčelą, kuris patvirtino, ką pasakė profesorius Antonas tiek apie rašmenis, tiek ir apie vertimą“.

• • • •

Oliveris Kauderis tarnauja raštininku verčiant Mormono Knygą – Džozefas ir Oliveris gauna Aarono kunigystę iš Jono Krikštytojo – Jie pakrikštijami, išventinami ir gauna pranašystės dvasią (66–75 eilutės).

66 1829 metų balandžio 5 dieną į mano namus atvyko „Oliveris Kauderis; iki tol jo niekada nebuvau matęs. Jis man sakė, kad mokytojavo mokykloje toje apylinkėje, kur gyveno mano tėvas; ir kadangi mano tėvas buvo vienas iš tų, kurie leido vaikus į tą mokyklą, jis nuvyko pas jį laikinai apsigyventi jo namuose; ir kol jis ten buvo, šeima jam papasakojo aplinkybes, kuriomis aš gavau plokšteles, ir dėl to jis atėjo išklausinėti manęs.

67 Praėjus dviems dienoms po misterio Kauderio atvykimo (tai buvo balandžio 7 diena), aš pradėjau versti Mormono Knygą, o jis pradėjo man raštininkauti.

• • • •

68 Mes vis dar tęsėme vertimo darbą, kai kitą mėnesį (1829 m. gegužę) vieną dieną nuėjome į mišką melstis ir teirautis Viešpaties dėl „krikšto nuodėmėms ^batleisti, kuri radome paminėtą versdami plokšteles. Kol taip meldėmės ir šaukėmės Viešpaties, „pasiuntinys iš dangaus nužengė šviesos ^ddebesyje ir, uždėjęs savo ^erankas ant mūsų, ^fiššventino mus, sakydamas:

65a RR Angelai.

^b Iz 29:11–12;

2 Nef 27:10;

Etr 4:4–7.

66a RR Kauderis, Oliveris.

68a RR Krikštas, krikštyti.

^b RR Nuodėmių atleidimas.

^c RR Jonas Krikštytojas.

^d Sk 11:25;

Etr 2:4–5, 14; DS 34:7.

^e TT 5.

RR Rankų uždėjimas.

^f RR Įgaliojimas, valdžia; Išventinti, išventinimas.

69 *Jums, mano bendratarniai, Mesijo vardu aš suteikiu „Aarono kunigystę, turinčią angelų tarnavimo ir atgailos evangelijos, ir krikšto panardinant nuodėmėms atleisti raktus; ir ji jau niekada nebebus paimta nuo žemės, kol^b Levio sūnūs vėl atnašaus Viešpačiui atnašą teisus.*

70 Jis pasakė, kad ši Aarono kunigystė neturi galios uždėti rankas Šventosios Dvasios „dovanai suteikti, bet kad tai bus suteikta mums vėliau; ir jis įsakė mums eiti ir priimti krikštą, ir nurodė mums, kad aš turiu pakrikštyti Oliverį Kauderį ir kad po to jis turi pakrikštyti mane.

71 Taigi mes nuėjome ir buvome pakrikštyti. Pirmą aš pakrikštijau jį, o po to jis pakrikštijo mane, tada aš uždėjau savo rankas jam ant galvos ir išventi-

nau jį į Aarono kunigystę, ir po to jis uždėjo savo rankas ant manęs ir išventino mane į tą pačią kunigystę – nes taip mums buvo įsakyta.*

72 Pasiuntinys, kuris aplankė mus šita proga ir suteikė mums šią kunigystę, pasakė, kad jis vardu Jonas, tas pats, kuris Naujajame Testamente vadinamas „Jonu Krikštytoju, ir kad jis veikė vadovaujamas^b Petro, „Jokūbo ir „Jono, kurie turi „Melchizedeko kunigystės raktus; ši kunigystė, – sakė jis, – tinkamu metu bus suteikta mums, ir aš būsiu vadinamas pirmuoju Bažnyčios vyresniuoju, o jis (Oliveris Kauderis) – antruoju. Tai buvo 1829 m. gegužės 15 diena, kada buvome iššventinti po šio pasiuntinio ranka ir pakrikštyti.

73 Vos tik išnirome iš vandens

*Oliveris Kauderis šiuos įvykius aprašo taip: „Tai buvo neužmirštamų dienų – sėdėjimas klausant balso, diktuojančio įkvėpimu iš dangaus, pažadino didžiausią šitos širdies dėkingumą! Diena iš dienos aš be perstojo rašiau iš jo burnos, kai jis vertė su Urimais ir Tumimais, arba, kaip sakytų nefitai, „vertikliais“, istoriją, arba metrašti, pavadintą „Mormono Knyga“.

Net jei tik keliais žodžiais paminėčiau įdomų Mormono ir jo ištikimojo sūnaus Moronio pasakojimą apie liaudį, kažkada dangaus mylėtą ir laiminamą, tai viršytų mano dabartinį ketinimą; todėl aš tai atidėsiu ateičiai ir, kaip sakiau įvade, pereisiu konkrečiau prie keleto įvykių, tiesiogiai susijusių su šitos Bažnyčios iškilimu, kas gali būti įdomu tūkstančiams, žengusiems pirmyn tarp fanatikų nepritarimo ir veidmainių šmeižto ir priėmusiems Kristaus evangeliją.

Jokie sveikai protaujantys žmonės negalėtų išversti ir parašyti iš Gelbėtojo burnos nefitams duotų nurodymų apie tai, kaip būtent žmonės turėtų statyti Jo Bažnyčią – o ypač kai po visas žmonių praktikuojamas formas ir sistemas sugedimas paskleidė netikrumą – netrokšdami privilegijos parodyti širdies pasiryži-

69a RR Aarono kunigystė.
b Paklšt 10:8; DS 13; 124:39.
RR Levis – Levio gentis.
70a RR Dovana,

Šventosios Dvasios.
72a RR Jonas Krikštytojas.
b DS 27:12–13.
RR Petras.
c RR Jokūbas, Zebediejaus sūnus.

d RR Jonas, Zebediejaus Sūnus.
e RR Melchizedeko kunigystė.
f RR Kunigystės raktai.
g RR Vyresnysis.

po to, kai buvome pakrikštyti, patyrėme didelius ir šlovingus palaiminimus iš savo Dangiškojo Tėvo. Vos tik pakrikštijau Oliverį Kauderį, ant jo nusileido ^aŠventoji Dvasia, ir jis atsistojo ir ^bpranašavo daugelį dalykų, kurie netrukus turėjo įvykti. Ir dar, vos tik jis pakrikštijo mane, aš taip pat gavau pranašystės dvasią, ir atsistojęs pranašavau apie šios Bažnyčios iškilimą ir daugelį kitų dalykų, susijusių su Bažnyčia ir šia žmonių vaikų karta. Mes buvome pripildyti Šventosios Dvasios ir džiūgavome savo išgelbėjimo Dievu.

74 Dabar, kai mūsų protai buvo apšviesti, Raštai pradėjo atsiskleisti mūsų ^asupratimams, ir jų paslaptingesnių ištraukų ^btikroji prasmė bei motyvas apsidreiskė mums tokia forma,

kokios anksčiau niekada negalėjome pasiekti ir apie kokią anksčiau net nepagalvojome. Tuo tarpu buvome priversti laikyti paslapytas aplinkybes, kad gavome Kunigystę ir buvome pakrikštyti, kadangi apylinkėje jau pasireiškė persekiojimo dvasia.

75 Laikas nuo laiko mums grasino minios susidorojimu, ir tai taip pat darė religijos išpažinėjai. Ir jų ketinimus minia susidoroti su mumis neutralizuodavo tik įtaka mano uošvio šeimos (Dievo apvaizdos dėka), kuri tapo labai draugiška man ir kuri stoji prieš minias ir norėjo, kad man leistų netrukdomam tęsti vertimo darbą, ir todėl pasisiūlė, ir pažadėjo apsaugoti nuo visų neteisėtų veiksmų, kiek tai buvo jų galioje.

mą pasilaidojimu skysčio kape, kad parodytų „gerą sąžinę Jėzaus Kristaus prisikėlimu“.

Užrašius pasakojimą apie Gelbėtojo tarnystę Jokūbo sėklos likučiu šiame žemyne, lengva matyti, kad, pasak pranašo, tamsa gaubia žemę ir didelė tamsa žmonių protus. Toliau mąstant lengva pamatyti, kad vidur didelės kovos ir triukšmo dėl religijos, niekas neturėjo įgaliojimo iš Dievo atlikti evangelijos apeigas. Nes būtų galima paklausti: ar turi įgaliojimą tarnauti Kristus vardu žmonės, kurie neigia apreiškimus, tuo tarpu, kai jo liudijimas yra ne kas kita, kaip pranašystės dvasia, ir jo religija grindžiama, statoma ir tvirtinama tiesioginiais apreiškimais visais pasaulio amžiais, kai tik jis turėjo liaudį žemėje? Jei šie faktai ir buvo užkasti bei stropiai slepiami žmonių, kurių klasta atsidurtų pavojuje, jei aniems kartą būtų leista sušvisti žmonių veiduose, tai jie jau nebebuvo užkasti mums; ir mes tik ir laukėme, kad būtų duotas įsakymas: „Kelkis ir priimk krikštą“.

Šio troškimo įgyvendinimo neteko ilgai laukti. Viešpats, turtingas gailestingumo ir visada pasiruošęs atsakyti į nuolatinę nuolankiųjų maldą, po to, kai karštai šaukėmės jo nuošaly nuo žmonių buveinių, nusileido, kad apreiškėtų mums savo valią. Staiga, tarsi iš amžinybės gelmės, Išpirkėjo balsas prakalbo ramybę mums, kai tuo pat metu atsivėrė uždanga, ir Dievo angelas nužengė aprengtas šlove ir įteikė nekantriai lauktą žinią bei atgailos evangelijos raktus.

73a RR Šventoji Dvasia.
b RR Pranašystė,

pranašauti.
74a RR Supratimas.

b Jn 16:13.

Koks džiaugsmas! Kaip puiku! Kaip nuostabu! Kol pasaulis buvo kankinamas ir klaidinamas – kol milijonai grabinėjo kaip akli, ieškantys sienos ir kol visi žmonės, kaip visuma, rėmėsi netikrumu, mūsų akys išvydo, mūsų ausys išgirdo, kaip skaištų vidurdienį; taip, dar daugiau – skaisčiau už gegužės saulę, tuo metu liejančią savo žvilgesį ant gamtos veido! Tada jo balsas, nors ir švelnus, persmelkė iki šerdies, ir jo žodžiai ‚Aš esu tavo bendratarnis‘ išsklaidė bet kokią baimą. Mes klausėmės, mes spoksojome, mes žavėjomės! Tai buvo angelo iš šlovės balsas, tai buvo žinia iš Aukščiausiojo! Ir girdėdami mes džiūgavome, jo meilei šildant mūsų sielas, ir mus apgaubė Visagalio regėjimas! Kur liko vietos abejojoni? Niekur; netikrumas pasitraukė, abejonė išseko, kad daugiau nebepakiltų, melui ir apgaulėi pasitraukus amžinai!

Bet, brangus broli, pagalvok, dar pagalvok minutėlę, koks džiaugsmas pripildė mūsų širdis ir su kokia nuostaba mes turėjome atsiklaupyti (nes kas gi neatsiklaupytų dėl tokio palaiminimo?) kai po jo ranka gavome šventąją kunigystę, kai jis tarė: ‚Jums, mano bendratarniai, Mesijo vardu aš suteikiu šią kunigystę ir šį įgaliojimą, kurie pasiliks žemėje, tad Levio sūnūs galės atnašauti Viešpačiui atnašą teisume!‘

Aš nemėginsiu tau nupiešti šitos širdies jausmų, nė didingo grožio ir šlovės, kurie apsupo mus ta proga; bet tu patikėsi manimi, kai pasakysiu, kad nei žemė, nei išlavintos iškalbos žmonės negali net mėginti aprengti kalbą tokia įdomia ir didinga maniera, kaip ši šventa asmenybė. Ne; ši žemė nė neturi galios duoti tokių džiaugsmą, suteikti tokią ramybę ar suvokti tą išmintį, kurie buvo kiekviename sakinyje, kai jie buvo sakomi Šventosios Dvasios galia! Žmogus gali apgauti savo artimą, apgaulė gali sekti apgaulę, ir nelabojų vaikai gali turėti galią įtikinti kvailus ir nemokytus, kol daugelį maitina vien tik melas, ir melo vaisius neša savo srovėje lengvatikį į kapą; bet vienas prisilietimas jo meilės pirštu, taip, vienas šlovės spindulys iš aukštesniojo pasaulio ar vienas žodis iš Gelbėtojo burnos, iš amžinybės širdies, padaro visa tai nereikšminga ir ištrina tai iš galvos amžiams. Užtikrintumas, kad buvome angelo akivaizdoje, tikrumas, kad girdėjome Jėzaus balsą ir tyrą tiesą, kokia ji liejosi iš tyros asmenybės, diktuojamą Dievo valia, man yra neapsakomi, ir aš visada žiūrėsiu į šią Gelbėtojo gerumo apraišką su nuostaba ir dėkingumu, kol man bus leista pasilikti; ir tą dieną, kuri niekada nesibaigs, tikiuosi garbinti tose buveinėse, kur gyvena tobulybė ir kur nuodėmė niekada neįeina“. – *Messenger and Advocate*, 1 tomas (1834 m. spalio), p. 14–16.

TIKĖJIMO TEIGINIAI

History of the Church, 4 tomas, p. 535–541

MES ^atikime ^bDievą, Amžinąjį Tėvą, ir jo ^cSūnų Jėzų Kristų, ir ^dŠventąją Dvasią.

2 Mes tikime, kad žmonės bus nubausti už savo ^apačių nuodėmes, o ne už Adomo ^bprasižengimą.

3 Mes tikime, kad per Kristaus ^aapmokėjimą visa žmonija gali būti ^bišgelbėta per ^cpaklusnumą evangelijos ^dįstatymams ir ^eapeigoms.

4 Mes tikime, kad pirmieji evangelijos principai ir ^aapeigos yra: pirma, ^btikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų; antra, ^catgaila; trečia, ^dkrikštas panardinant nuodėmėms ^eatleisti; ketvirta,

^frankų uždėjimas Šventosios Dvasios ^gdovanai suteikti.

5 Mes tikime, kad evangelijai ^askelbti ir jos ^bapeigoms atlikti, vyras turi būti ^cpašauktas Dievo per ^dpranašystę bei ^erankų uždėjimą tų, kurie yra ^fįgalioti.

6 Mes tikime ta pačia ^aorganizacija, kuri egzistavo pirmykštėje Bažnyčioje, būtent: ^bapaštalais, ^cpranašais, ^dganytojais, mokytojais, ^eevangelistais ir taip toliau.

7 Mes tikime ^aliežuvių, ^bpranašystės, ^capreiškimų, ^dregėjimų, ^egydymo, liežuvių ^faiškinimo ir kitomis ^gdovanomis.

8 Mes tikime, kad ^aBiblija yra

1a rv Tikėjimas, tikėti.

b RR Dievas, Dievybė – Dievas Tėvas.

c RR Dievas, Dievybė – Dievas Sūnus; Jėzus Kristus.

d RR Dievas, Dievybė – Dievas Šventoji Dvasia; Šventoji Dvasia.

2a Pak[ist 24:16; Ez 18:19–20.

RR Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Valios laisvė.

b RR Nuopuolis, Adomo ir Ievos.

3a RR Apmokėti, apmokėjimas.

b Mzj 27:24–26; Moz 5:9. RR Išgelbėjimas.

c RR Paklusnumas, paklusnus, paklusti.

d RR Įstatymas.

e RR Evangelija.

4a RR Apeigos, nuostatai.

b RR Tikėjimas, tikėti.

c RR Atgailauti, atgaila.

d RR Krikštas, krikštyti.

e RR Nuodėmių atleidimas.

f RR Rankų uždėjimas.

g RR Dovana, Šventosios Dvasios.

5a RR Rankų uždėjimas.

b RR Įgaliojimas, valdžia; Kunigystė.

c RR Pamokslauti, skelbti.

d Al 13:8–16.

e RR Pašaukti, pašauktas Dievo,

pašaukimas.

f RR Pranašystė, pranašauti.

6a RR Bažnyčia, tikrosios ženklai – Bažnyčios organizacija.

b RR Apaštalas.

c RR Pranašas.

d RR Vyskupas.

e RR Evangelistas; Patriarchas, patriarchalinis.

7a 1 Kor 12:10;

Mrm 9:7–8.

b RR Dovanos, Dvasios.

c RR Liežuvių dovana.

d RR Pranašystė, pranašauti.

e RR Apreiškimas.

f RR Regėjimas.

g RR Išgydyti, išgydymai.

8a RR Biblija.

Dievo ^bžodis, tiek, kiek ji ^cteisingai išversta; mes taip pat tikime, kad Mormono ^dKnyga yra Dievo žodis.

9 Mes tikime visa, ką Dievas ^aapreiškė, visa, ką jis apreiškia šiuo metu, ir tikime, kad jis dar ^bapreišk daug didžiū ir svarbiū dalykū, susijusių su Dievo karalyste.

10 Mes tikime Izraelio ^asurinkimu tiesiogine prasme ir ^bdešimties genčių sugražinimu; kad ^cSionė (Naujoji Jeruzalė) bus patatyta Amerikos žemyne; kad Kristus pats ^aviešpataus žemėje; ir kad žemė bus ^aatnaujinta ir atgaus savo ^frojišką ^gšlovę.

11 Mes tvirtiname turį ^aprivilegiją garbinti Visagalį Dievą pagal tai, kaip ^bliepia mūsų pačių ^csąžinė, ir pripažįstame

tokią pačią privilegiją visiems žmonėms – tegul jie ^agarbina, kaip nori, kur nori ir ką nori.

12 Mes tikime, jog reikia paklusti karaliams, prezidentams, valdytojams bei valdininkams, paklustant ^aįstatymui, gerbiant ir palaikant jį.

13 Mes tikime, jog turime būti ^asąžiningi, patikimi, ^bskaistūs, geranoriški, dorybingi ir ^cdaryti gera visiems žmonėms; iš tiesų, galime pasakyti, kad sekame Pauliaus ^dpamokymu: Mes visa tikime, mes viskuo ^eviliamės, mes daug ^fištverėme ir tikimės, kad pajėgsime išverti viską. Jei yra kas ^gdora, mylėtina ar verta pritarimo, ar girtina – mes siekiame viso to.

DŽOZEFAS SMITAS.

8b RR Dievo žodis.
c 1 Nef 13:20–40;
14:20–26.
d RR Mormono Knyga.
9a RR Apreiškimas.
b Am 3:7;
DS 121:26–33.
RR Raštai – Raštai,
kurių pasirodymas
buvo išpranašautas.
10a Iz 49:20–22; 60:4;
1 Nef 19:16–17.
RR Izraelis – Izraelio
surinkimas.
b RR Izraelis – Dešimt
prapuolusių

Izraelio genčių.
c Etr 13:2–11;
DS 45:66–67; 84:2–5;
Moz 7:18.
RR Naujoji Jeruzalė;
Sionė.
d RR Tūkstantmetis.
e RR Žemė – Žemės
išvalymas.
f T.y. Ėdeno sodo
būseną;
žr. Iz 11:6–9; 35:1–10;
51:1–3; 65:17–25;
Ez 36:35. RR Rojus.
g RR Šlovė.
11a DS 134:1–11.

b RR Valios laisvė.
c RR Sąžinė.
d RR Garbinimas.
12a DS 58:21–23.
RR Įstatymas.
13a RR Sąžiningas,
sąžiningumas; Dora,
dorumas.
b RR Skaistybė.
c RR Tarnystė.
d Fil 4:8.
e RR Viltis.
f RR Išverti.
g RR Kuklumas;
Dorybė.

RAŠTŲ RODYKLĖ

ĮVADAS

ABĖCĖLINĖ TEMŲ RODYKLĖ

IŠTRAUKOS IŠ BIBLIJOS DŽOZEFO SMITO VERTIMO

BAŽNYČIOS ISTORIJOS CHRONOLOGIJA,
ŽEMĖLAPIAI IR NUOTRAUKOS

BIBLIJOS ŽEMĖLAPIAI IR NUOTRAUKOS

IVADAS

Raštų rodyklėje apibūdinami pagrindiniai mokymai, principai, žmonės ir vietovės, aprašyti Šventojoje Biblijoje, Mormono Knygoje, Doktrinoje ir Sandorose bei Brangiajame Perle. Joje taip pat pateikiamos svarbiausios Raštų nuorodos kiekvienos temos studijavimui. Ši rodyklė gali padėti jums studijuojant Raštus asmeniškai ar su šeima. Ji gali padėti jums atsakyti į klausimus apie evangeliją, studijuoti Raštų temas, ruošti pasisakymus ir pamokas bei sustiprinti jūsų evangelijos žinias ir liudijimą.

Raštų rodyklė susideda iš trijų dalių: 1) abėcėlinė temų rodyklė, 2) ištraukos iš Biblijos Džozefo Smito vertimo (DŽSV) ir 3) Bažnyčios istorijos chronologija, žemėlapiai ir nuotraukos; Biblijos žemėlapiai ir nuotraukos.

1. *Abėcėlinė temų rodyklė.* Šis skyrius trumpai apibūdina kiekvieną temą ir pateikia svarbiausias Raštų nuorodas ta tema. Prieš kiekvieną nuorodą pateikta trumpa tos Raštų ištraukos citata ar santrauka. Raštų nuorodos pateiktos tokia tvarka: Senasis Testamentas, Naujasis Testamentas, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros, Brangusis Perlas.

2. *Ištraukos iš Biblijos Džozefo Smito vertimo.* 1830 metais Viešpats nurodė pranašui Džozefui Smitui pradėti Biblijos Karaliaus Jokūbo vertimo peržiūrėjimo, arba vertimo, darbą. Pranašo tikslas buvo sugrąžinti kai kurias aiškias ir vertingas tiesas, kurios iš originaliųjų Biblijos tekstų buvo prarastos. Didžiąją darbo dalį jis užbaigė iki 1833 m. liepos mėn. Tačiau, ruošdamas rankraštį spausdinimui, iki pat savo mirties 1844 m. jis vis jį taisė. Nors visas šis darbas liko neužbaigtas ir Bažnyčios oficialiai nepriimtas, Džozefo Smito vertime yra daugelio Rašto vietų prasmės išvalgų, ir jis yra vertinga priemonė, padedanti suprasti Bibliją. Kai kurie svarbesnieji pakeitimai yra įtraukti į Raštų rodyklę. (Daugiau informacijos rodyklėje ieškokite pagal temą „Džozefo Smito Vertimas“.)

Kaip savo oficialų anglišką vertimą Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia naudoja Biblijos karaliaus Jokūbo versiją. Sugrąžinant evangeliją ji suvaidino pagrindinį vaidmenį ir toliau daro didelę įtaką daugeliui tautų visame pasaulyje.

3. *Bažnyčios istorijos chronologija, žemėlapiai ir nuotraukos; Biblijos žemėlapiai ir nuotraukos.* Žinodami Raštuose aprašytų žemių geografiją, galėsite geriau suprasti Raštų įvykius. Rodyklėje yra 6 Bažnyčios istorijai svarbių vietovių žemėlapiai, 14 Biblijos žemių žemėlapių ir 1 pasaulio žemėlapis. Norėdami surasti vietą, naudokitės jus dominančių žemėlapių rinkinio abėcėline rodykle. Ji jums nurodys atitinkamą žemėlapi ir vietos žemėlapyje koordinatas. Prie 18 Bažnyčios istorinių ir 32 bibliinių vietovių nuotraukų taip pat pridėti aprašai, kurie padės jums geriau suprasti atitinkamus įvykius.

Bažnyčios istorijos chronologijoje išvardinti įvykiai, reikšmingi Jėzaus Kristaus Bažnyčios atkūrimui ir augimui paskutinėmis dienomis.

Raštų rodyklė turi keletą kitų naudingų ypatybių, galinčių padėti jums studijuoti Raštus. Pavyzdžiui, jei pažiūrėsite temą „Jėzus Kristus“, rasite suprantamą sąrašą visų šios rodyklės temų, pateikiančių informaciją, tiesiogiai susijusią su Gelbėtoju ir jo tarnyste. Tai yra vienintelė Raštų rodyklės tema su tokiu ilgu sąrašu, kas parodo Kristaus svarbą visai žmonijai. Be to, temoje „Chronologija“ yra išvardinti kai kurie svarbiausi Biblijos ir Mormono Knygos laikų įvykiai kartu su apytikrėmis datomis. Tema „Evangelijos“ apima potemę „Evangelijų darna“. Ji leidžia palyginti Gelbėtojo mokymus, aprašytus evangelijose pagal Matą, Morką, Luką, Joną ir pastarųjų dienų apraiškime.

Raštų rodyklėje naudojamos tokios santrumpos:

Senasis Testamentas

Pradžios knyga	Pr
Išėjimo knyga	Iš
Kunigų knyga	Kun
Skaičių knyga	Sk
Pakartoto įstatymo knyga	PakĮst
Jozuės knyga	Joz
Teisėjų knyga	Ts
Rūtos knyga	Rūt
1 Samuelio knyga	1 Sam
2 Samuelio knyga	2 Sam
1 Karalių knyga	1 Kar
2 Karalių knyga	2 Kar
1 Metraščių knyga	1 Met
2 Metraščių knyga	2 Met
Ezros knyga	Ezr
Nehemijo knyga	Neh
Esteros knyga	Est
Jobo knyga	Job
Psalmynas knyga	Ps
Patarlių knyga	Pat
Mokytojo knyga	Mok
Saliamono Giesmių giesmė	SalG
Izaijo knyga	Iz
Jeremijo knyga	Jer
Raudų knyga	Rd
Ezechielio knyga	Ez
Danieliaus knyga	Dan
Joelio knyga	Jl
Amoso knyga	Am
Abdijo knyga	Abd
Jonos knyga	Jon
Michėjo knyga	Mch
Nahumo knyga	Nah
Habakuko knyga	Hab
Sofonijo knyga	Sof
Agėjo knyga	Ag
Zacharijo knyga	Zch
Malachijo knyga	Mal
Ozėjo knyga	Oz

Naujasis Testamentas

Evangelija pagal Matą	Mt
Evangelija pagal Morkų	Mk
Evangelija pagal Luką	Lk
Evangelija pagal Joną	Jn
Apaštalų darbai	ApD
Laiškas romiečiams	Rom
1 Laiškas korintiečiams	1 Kor
2 Laiškas korintiečiams	2 Kor

Laiškas Galatams	Gal
Laiškas efeziečiams	Ef
Laiškas filipiečiams	Fil
Laiškas kolosiečiams	Kol
1 Laiškas tesalonikiečiams	1 Tes
2 Laiškas tesalonikiečiams	2 Tes
1 Timotiejui	1 Tim
2 Timotiejui	2 Tim
Laiškas Titui	Tit
Laiškas Filemonui	Flm
Laiškas hebrajams	Hbr
Jokūbo laiškas	Jok
1 Petro laiškas	1 Pt
2 Petro laiškas	2 Pt
1 Jono laiškas	1 Jn
2 Jono laiškas	2 Jn
3 Jono laiškas	3 Jn
Judo laiškas	Jud
Apreiškimas Jonui	Apr

Mormono Knyga

1 Nefio knyga	1 Nef
2 Nefio knyga	2 Nef
Jokūbo knyga	JokK
Enoso knyga	En
Jaromo knyga	Jar
Omnio knyga	Om
Mormono žodžiai	MŽ
Mozijo knyga	Mzj
Almos knyga	Al
Helamano knyga	Hel
3 Nefio knyga	3 Nef
4 Nefio knyga	4 Nef
Mormono knyga	Mrm
Etero knyga	Etr
Moronio knyga	Mor

Doktrina ir Sandoros

1 Oficialus pareiškimas	DS
2 Oficialus pareiškimas	1 OP
	2 OP

Brangusis Perlas

Mozės knyga	Moz
Abraomo knyga	Abr
Džozefas Smitas–Mato	DŽS–M
Džozefas Smitas–Istorija	DŽS–I
Tikėjimo Teiginiai	TT

Džozefo Smito Vertimas	DŽSV
-------------------------------	------

ABĒCĒLINĒ TEMŅU RODYKLĒ

Kaip naudotīs. Raštų rodyklē yra abĕcĕlinē temų rodyklē. Joje pateikti trumpas kiekvienos temas apibrēzimas ir Raštų nuorodos ta tema. Prieš kiekvienu nuoroda pateikta trumpa tos Raštų ištaraus citata ar santrauka. Raštų nuorodos pateiktos tokia tvarka: Senasis Testaments, Naujasis Testaments, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros, Brangusis Perlas. Pateikta schema paaīškina temas aprašo sandarā:

Temų pavadinimai parašyti didžiosiomis paryškintomis raidēmīs.

Pateiktas kiekvienos temas trumpas apibūdinimas.

Kai kurios temas turi potemes. Jos pateiktos kursyvu.

Giminingos Raštų nuorodos pateiktas skliaustuose.

Kartais nurodyta tik tema be platesnēs informācijas apie jā. Kursyvu parašyta santrumpa Žr. nurodys jums tema, kur galite rasti reikiamā informacijā.

ŽEMĒ. *Taip pat žr.* Pasaulis; Sukurti, Sukūrimas

Planeta, kurioje gyvename, sukurta Dievo per Jėzų Kristų, kad žmogus naudotųsi ja savo mirtingojo išbandymo metu. Jos galutinē paskirtis – tapti pašlovinta ir išaukštinta (DS 77:1–2; 130:8–9). Žemē taps amžinu paveldu tiems, kurie gyveno vertai celestialinės šlovēs (DS 88:14–26). Jie mėgausis Tėvo ir Sūnaus akivaizda (DS 76:62).

Sukurta žmogui. Dievas davē žmogui valdyti žemē, **Pr** 1:28 (Moz 2:28). Žemē yra Viešpaties, **Iš** 9:29 (Ps 24:1). Viešpats davē žemē žmonių vaikams, **Ps** 115:16. Aš sutvėriau žemē ir sukūriau žemėje žmogų, **Iz** 45:12. Jo žodžio galia žmogus atsirado žemėje, **JokK** 4:9. Žemē bus duota tiems, kurie pasitelkē Šventajā Dvasiā savo vadovu, **DS** 45:56–58 (DS 103:7). Tiems, kurie pakluso evangelijai, atlyginama žemēs gėrybėmis, **DS** 59:3. Žemēs vargšai ir romieji paveldēs ją, **DS** 88:17 (Mt 5:5; 3 Nef 12:5). Mes padarysime žemē ir juos išmėginsime, **Abr** 3:24–25.

ŽENKLAI, TIKROSIOS

BAŽNYČIOS. *Žr.* Bažnyčia, tikrosios ženklai

ŽODIS. *Žr.* Jėzus Kristus – Ikmirtingoji Kristaus būtis

Kartais informacija, susijusi su jūsų nagrinėjama tema, yra kitose temose. Šias temas jums taip pat nurodys kursyvu parašyta santrumpa *Taip pat žr.*

Skliaustuose pateiktos Raštų nuorodos, kurios padēs jums suprasti temas apibūdinimą.

Prieš kiekvienu nuoroda pateikta trumpa tos Raštų eilutēs citata ar santrauka.

Kursyvu parašyta santrumpa *Žr.* (arba *Taip pat žr.*), po kurios eina tema ir brūkšny, rodo, kad informacija yra pagrindinės temas („Jėzus Kristus“) potemėje („Ikmirtingoji Kristaus būtis“).

AARONAS, MOZĖS BROLIS. *Taip pat žr. Aarono kunigystė; Mozė*

Senajame Testamente – Amramo ir Jochebedos iš Levio genties sūnus (Iš 6:16–20), Mozės vyresnysis brolis (Iš 7:7).

Jam Viešpats pavedė padėti Mozei išvesti Izraelio vaikus iš Egipto ir kalbėti už jį, **Iš** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Ant Sinajaus kalno Mozė gavo nurodymus apie Aaroną ir jo keturių sūnų paskyrimą Aaronu kunigystėn, **Iš** 28:1–4. Žmonių prašomas padarė aukso veršį, **Iš** 32:1–6; 21, 24, 35. Mirė ant Horo kalno, būdamas 123 metų amžiaus, **Sk** 20:22–29 (**Sk** 33:38–39). Viešpats taip pat patvirtino kunigystę Aaronui ir jo sėklai, **DS** 84:18, 26–27, 30. Tie, kurie išaukština kunigystės pašaukimus, tampa Mozės ir Aaroną sūnumis, **DS** 84:33–34. Viešpats išteisins teisius veiksmus tų, kuriuos pašaukė Tėvas, kaip kad Aaroną, **DS** 132:59.

AARONAS, MOZIJO SŪNUS. *Taip pat žr. Mozijos, sūnus Benjamino; Mozijo sūnūs*

Mormono Knygoje – karaliaus Mozijo sūnus. Aaronas tarnavo misionieriumi ir savo stropiu darbu padėjo atversti į Kristų daugelį sielų.

Jis buvo netikintysis, siekiantis sunaikinti bažnyčią, **Mzj** 27:8–10, 34. Jam ir jo bendražygiams pasirodė angelas, **Mzj** 27:11. Jis atgailavo ir ėmė skelbti Dievo žodį, **Mzj** 27:32–28:8. Atsisakė būti karalius ir išėjo į lamanitų žemę skelbti Dievo žodį, **AI** 17:6–9. Pasninkavo ir meldė vadovavimui, **AI** 17:8–11. Mokė karaliaus Lamonio tėvą, **AI** 22:1–26. Nuėjo pamokslauti zoraminkams, **AI** 31:6–7.

AARONO KUNIGYSTĖ. *Taip pat žr. Aaronas, Mozės brolis; Kunigystė; Mozės įstatymas*

Žemesnioji kunigystė (**Hbr** 7:11–12; **DS** 107:13–14). Ji apima vyskupo, kunigo, mokytojo ir diakono pareigybes

(**DS** 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Senovėje, pagal Mozės įstatymą, buvo aukštieji kunigai, kunigai ir levitai. Aaronu kunigystė buvo apreiškšta Mozei dėl to, kad senovės izraelitai maištavo prieš Dievą. Jie atsisakė pašventinimo ir nepriėmė Melchizedeko kunigystės bei jos apeigų (**DS** 84:23–25). Aaronu kunigystė susijusi su laikinosiomis ir išorinėmis įstatymo bei evangelijos apeigomis (1 **Met** 23:27–32; **DS** 84:26–27; 107:20). Ji turi angelų tarnavimo, atgailos evangelijos ir krikšto raktus (**DS** 13). Šiuo evangelijos laikotarpiu Aaronu kunigystė buvo sugrąžinta į žemę 1829 m. gegužės 15 dieną. Jonas Krikštytojas suteikė ją Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui ant Saskuehenos upės kranto netoli Harmonio, Pensilvanijos valst. (**DS** 13; **DŽS**–I 1:68–73).

Ir jam priklausys nesibaigiančios kunigystės sandora, **Sk** 25:13. Viešpats išvalys Levio sūnus ir išgrynins juos, **Mal** 3:3 (3 **Nef** 24:3). Joks žmogus nepasiima šios garbės sau, **Hbr** 5:4. Tobulumas neateina per levitinę kunigystę, **Hbr** 7:11. Ši kunigystė jau niekada nebus paimta iš žemės, kol Levio sūnūs atnašaus atnašą, **DS** 13:1. Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis buvo išventinti į Aaronu kunigystę, **DS** 27:8. Žemesnioji kunigystė turi angelų tarnavimo raktą, **DS** 84:26 (**DS** 13:1). Yra dvi kunigystės, būtent Melchizedeko ir Aaronu, **DS** 107:1. Antroji vadinama Aaronu kunigyste, **DS** 107:13.

ABED NEGAS. *Taip pat žr. Danielius*

Senajame Testamente – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas buvo trys izraelitų jaunuoliai, kurie kartu su Danieliumi buvo atvesti į Nebukadnecaro, Babilonės karaliaus, rūmus. Abed Nego hebrajiškas vardas buvo Azarijas. Keturi vaikinai, bijodami susiteršti, atsisakė karaliaus valgio ir vyno (**Dan** 1). Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas karaliaus buvo įmesti į ugnimi plieskiančią krosnį, bet buvo apsaugoti Dievo Sūnaus (**Dan** 3).

ABELIS. *Taip pat žr.* Adomas;
Kainas

Senajame Testamente – Adomo ir Ievos sūnus.

Aukojo Dievui geresnę auką nei jo brolis Kainas, **Pr** 4:4–5 (Hbr 11:4; Mozės 5:16–21). Nužudytas Kaino, **Pr** 4:8 (Mozės 5:32). Kunigystę gavo iš Adomo, **DS** 84:16. Šėtonas susimokė su Kainu nužudyti Abelį, **Moz** 5:28–31 (Hel 6:27).

ABDIJAS

Senajo Testamento pranašas, išpranašavęs Edomo likimą. Manoma, kad jis pranašavo Jehoramui valdymo laikais (848–844 m. prieš Kristaus gim.) arba Babilonės invazijos 586 m. prieš Kristaus gim. laikais.

Abdijo knyga – knyga Senajame Testamente. Joje yra tik vienas skyrius. Joje Abdijas rašė apie Edomo žlugimą ir pranašavo, kad gelbėtojai stovės ant Sionės kalno.

ABINADIS. *Taip pat žr.* Kankinys,
kankinio mirtis

Nefitų pranašas Mormono Knygoje.

Pranašavo, kad Dievas nubaus nelabo karaliaus Nojaus žmones, jeigu jie neatgailaus, **Mzj** 11:20–25. Buvo įkalintas už pranašavimą apie karaliaus Nojaus ir jo žmonių sunaikinimą, **Mzj** 12:1–17. Mokė nelabus karaliaus Nojaus kunigus apie Mozės įstatymą ir Kristų, **Mzj** 12–16. Alma vyresnysis patikėjo ir užrašė jo žodžius, **Mzj** 17:2–4. Sudegintas karaliaus Nojaus, **Mzj** 17:20.

ABRAMAS. *Žr.* Abraomas

ABRAOMAS. *Taip pat žr.* Abraomo sandora.

Teracho sūnus, gimęs chaldėjų Ūre (Pr 11:26, 31; 17:5). Viešpaties pranašas, su kuriuo Viešpats sudarė amžinas sandoras, per kurias laiminamos visos žemės tautos. Abraomas iš pradžių vadinosi Abramui.

Persikėlė į Haraną, kur Terachas mirė, **Pr** 11:31–32 (Abr 2:1–5). Dievas pašaukė jį keliauti į Kanaaną ir priimti dievišką sandorą, **Pr** 12:1–8 (Abr 2:4; 15–17). Atkeliavo į Egiptą, **Pr** 12:9–20 (Abr 2:21–25). Apsistojo Hebrone, **Pr** 13:18. Išvadavo Lotą, **Pr** 14:1–16. Susitiko su Melchizedeku, **Pr** 14:18–20. Hagara jam pagimdė sūnų Izmaelį, **Pr** 16:15–16. Jo vardas buvo pakeistas į Abraomą, **Pr** 17:5. Viešpats pasakė Abraomui ir Sarai, kad jie turės sūnų, **Pr** 17:15–22; 18:1–14. Sara jam pagimdė sūnų Izaoką, **Pr** 21:2–3. Jam buvo įsakyta paaukoti Izaoką, **Pr** 22:1–18. Sara mirė ir buvo palaidota, **Pr** 23:1–2, 19. Abraomas mirė ir buvo palaidotas, **Pr** 25:8–10. Abraomo pasiryžimas atnašauti Izaoką buvo Dievo ir jo Vien gimio Sūnaus atvaizdas, **JokK** 4:5. Mokėjo dešimtines Melchizedekui, **Al** 13:15. Numatė ir liudijo apie Kristaus atėjimą, **Hel** 8:16–17. Iš Melchizedeko gavo kunigystę, **DS** 84:14. Ištikimieji tampa Abraomo sėkla, **DS** 84:33–34 (Gal 3:27–29). Visą gavo apreiškimu, **DS** 132:29. Gavo išaukštinimą, **DS** 132:29. Siekė tėvų palaiminimų ir paspyrimo į kunigystę, **Abr** 1:1–4. Chaldėjoje buvo persekiojamas netikrų kunigų, **Abr** 1:5–15. Išgelbėtas Viešpaties, **Abr** 1:16–20. Mokėsi apie saulę, mėnulį ir žvaigždes, **Abr** 3:1–14. Mokėsi apie ikižemiškąjį gyvenimą ir sukūrimą, **Abr** 3:22–28.

Abraomo knyga – tai senoviniai metraščiai, parašyti Abraomo, 1835 m. tapę Bažnyčios nuosavybe. Metraščius ir keletą numijų Egipto katakombose atrado Antonio Lebolas, kuris testamentu perdavė juos Maiklui Čandleriui. 1835 metais Čandleris demonstravo juos Jungtinėse Valstijose. Kai kurie Džozefo Smito draugai nupirko juos iš Čandlerio ir perdavė pranašui, kuris metraščius išvertė. Kai kurie iš šių metraščių dabar pateikti Brangiajame Perle.

Pirmajame skyriuje aprašomi Abraomo patyrimai chaldėjų Ūre, kur nelabi kunigai kėsinosi jį paaukoti. Antrajame skyriuje pasakojama apie jo kelionę į Kanaaną. Viešpats pasirodė jam ir

sudarė su juo sandoras. Trečiajame skyriuje rašoma, kad Abraomas matė visatą ir suvokė ryšius tarp dangaus kūnų. Ketvirtajame ir penktajame skyriuose yra dar vienas sukūrimo aprašymas.

Abraomo sėkla – tai žmonės, kurie per paklusnumą Jėzaus Kristaus evangelijos įstatymams ir apeigoms gauna Dievo Abraomui duotus pažadus ir sandoras. Vyrai ir moterys gali gauti šiuos palaiminimus, jeigu jie yra tikri Abraomo palikuonys, arba jeigu jie yra įvaikinti į jo šeimą dėl to, kad priėmė evangeliją ir buvo pakrikštyti (Gal 3:26–29; 4:1–7; DS 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr 2:9–11). Tikri Abraomo palikuonys gali prarasti savo palaiminimus per nepaklusnumą (Rom 4:13; 9:6–8).

ABRAOMO SANDORA. *Taip pat*
žr. Abraomas; Apipjaustymas;
Sandora

Abraomas priėmė evangeliją, buvo išventintas į aukštesniąją kunigystę (DS 84:14; Abr 2:11) ir sudarė celestinalinę santuoką, kuri yra išaukštinimo sandora (DS 131:1–4; 132:19, 29). Abraomui buvo pažadėta, kad visi šių sandorų palaiminimai bus pasiūlyti jo mirtingajai ainijai (DS 132:29–31; Abr 2:6–11). Šios sandoros ir pažadai kartu paėmus vadinami Abraomo sandora. Šios sandoros sugražinimas buvo evangelijos sugražinimas paskutinėmis dienomis, nes per ją palaiminamos visos žemės tautos (Gal 3:8–9, 29; DS 110:12; 124:58; Abr 2:10–11).

ADAM ONDI AMANAS. *Taip pat*
žr. Adomas

Vieta, kur Adomas treji metai prieš savo mirtį palaimino savo teisiają ainiją (DS 107:53–56) ir kur jis ateis prieš antrąjį atėjimą (DS 116).

ADOMAS. *Taip pat* žr. Adam Ondi Amanas; Arkangelas; Edenas; Ieva; Nuopolis, Adomo ir Ievos; Mykolas

Pirmasis žmogus, sukurtas žemėje.

Adomas yra žmonių padermės žemėje tėvas ir patriarchas. Jo prasižengimas Edeno sode, dėl kurio jis nupuolė ir tapo mirtingu (Pr 3; DS 29:40–42; Moz 4), yra žingsnis, reikalingas žmonijos pažangai šioje žemėje (2 Nef 2:14–29; Al 12:21–26). Todėl Adomas ir Ieva turėtų būti gerbiami už jų vaidmenį, per kurį tapo įmanoma mūsų amžinoji pažanga. Adomas yra Senaamžis, dar žinomas kaip Mykolas (Dan 7; DS 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Jis yra arkanėgas ir vėl ateis į žemę, kaip žmonių šeimos patriarchas, ruošiantis Jėzaus Kristaus antrajam atėjimui (DS 29:26).

Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą, **Pr 1:26–28** (Moz 2:26–28; Abr 4:26–28). Dievas davė žmogui viską valdyti ir įsakė jam daugintis ir pripildyti žemę, **Pr 1:28–31** (Moz 2:28–31; Abr 4:28–31). Dievas apgyvendino Adomą ir Ievą Edeno sode ir uždraudė jiems valgyti nuo gero ir pikto pažinimo medžio, **Pr 2:7–9, 15–17** (Moz 3:7–9, 15–17; Abr 5:7–13). Adomas pavadino kiekvieną gyvą kūrinį, **Pr 2:19–20** (Moz 3:19–20; Abr 5:20–21). Adomą ir Ievą sutuokė Dievas, **Pr 2:18–25** (Moz 3:18–25; Abr 5:14–21). Adomą ir Ievą gundė Šėtonas, jie valgė uždrausto vaisiaus ir buvo išmesti iš Edeno sodo, **Pr 3** (Moz 4). Adomas mirė būdamas 930 metų amžiaus, **Pr 5:5** (Moz 6:12). Adomas buvo pirmasis žmogus, **DS 84:16**. Prieš mirdamas Adomas sukviėtė savo teisiają ainiją į Adam Ondi Amaną ir palaimino juos, **DS 107:53–57**. Adomas atnašavo auką, **Moz 5:4–8**. Adomas buvo pakrikštytas, gavo šventąją Dvasią ir buvo išventintas į kunigystę, **Moz 6:51–68**.

AGĒJAS

Senoji Testamento pranašas, pranašavęs Jeruzalėje maždaug 520 m. prieš Kristaus gim., netrukus po žydų sugrįžimo iš tremties Babilonijoje (Ezr 5:1; 6:14). Jis kalbėjo apie Viešpaties šventyklos Jeruzalėje atstatymą ir papeikė liaudį, kad jos neužbaigė. Jis taip pat rašė apie Tūkstantmečio šventyklą ir Gelbėtojo valdymą.

Agėjo knyga. 1 skyriuje Viešpats papeikė žmones, kad jie gyvena savo užbaigtuose namuose, kai tuo tarpu šventykla liko nepastatyta. 2 skyriuje aprašyta Agėjo pranašystė, kad Viešpats savo šventykloje suteiks ramybę.

AGRIPA. *Taip pat žr.* Paulius

Naujajame Testamente – Herodo Agripas I sūnus ir Berenikės bei Drusilos brolis. Jis buvo Libane esančio Chalkio karalius. Jis klausėsi apaštalo Pauliaus ir buvo beveik įtikintas tapti krisčioniu (Apd 25–26; DžS–I 1:24).

AHABAS. *Taip pat žr.* Jezabelė

Senajame Testamente – vienas iš nelabiausių ir galingiausių šiaurinio Izraelio karalių. Jis vedė Jezabelę, Sidono princėsę, per kurią Izraelyje įsigalėjo Baalo ir Astartės garbinimas (1 Kar 16:29–33; 2 Kar 3:2) bei buvo stengiamasi sunaikinti Jehovos pranašus ir garbinimą (1 Kar 18:13).

Valdė Izraelį Samarijoje dvidešimt dujus metus, **1 Kar 16:29** (1 Kar 16–22). Viešpaties akyse elgėsi nedoriau už visus kitus, buvusius iki jo, **1 Kar 16:30.** Žuvo mūšyje, **1 Kar 22:29–40.**

AKIS, AKYS

Raštuose žodis *akis* dažnai vartojamas kaip žmogaus sugebėjimo suvokti Dievo šviesą simbolis. Simboliškai žmogaus akis taip pat parodo dvasinę būseną ir Dievo dalykų supratimą.

Viešpaties įsakymas tyras, apšviečiantis akis, **Ps 19:9.** Kvaيلي turi akis, bet nemato, **Jer 5:21** (Mk 8:18). Kūno žiburys yra akis, **Mt 6:22** (Lk 11:34; 3 Nef 13:22; DS 88:67). Palaimintos jūsų akys, nes mato, **Mt 13:16.** Jūsų supratimo akys bus apšviestos, **Ef 1:17–18.** Vargas išmintingiems savo pačių akyse, **2 Nef 15:21** (Iz 5:21). Jie pradėjo pasninkauti ir melstis, kad žmonių akys atsivertų, **Mzj 27:22.** Šėtonas apakino jų akis, **3 Nef 2:2.** Niekas negali išnešti Mormono Knygos į šviesą, jeigu jo akis nepašvęsta vien Dievo šlovei, **Mrm 8:15.** Dvasios galia mūsų akys buvo

atvertos, ir mūsų supratimai buvo apšviesti, **DS 76:12.** Šviesa yra per tą, kuris apšviečia jūsų akis, **DS 88:11.** Jeigu jūsų akis bus pašvęsta vien mano šlovei, visas jūsų kūnas bus pripildytas šviesos, **DS 88:67.**

ALFA IR OMEGA. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Alfa yra pirmoji graikų alfabeto raidė; *omega* yra paskutiniai. Šios raidės taip pat yra vardai, duoti Jėzui Kristui, ir naudojamos kaip simboliai, rodantys, kad Kristus yra visos kūrinijos ir pradžia, ir pabaiga (Apr 1:8; DS 19:1).

ALIEJUS. *Taip pat žr.* Alyvmedis; Patarnavimas ligoniams; Patepti

Paprastai, kai Raštuose minimas aliejus, turimas galvoje alyvų aliejus. Nuo Senojo Testamento laikų alyvų aliejus būdavo naudojamas šventyklos ir Palapinės apeigoms, patepimams, žibintuvams ir maistui. Kartais alyvų aliejus yra tyrumo ir Šventosios Dvasios bei jos įtakos simbolis (1 Sam 10:1, 6; 16:13; Iz 61:1–3).

Kunigas pateps aliejumi dešinės ausies lezgelį, **Kun 14:28–29.** Viešpats pasiuntė mane patepti tave savo liaudies karaliumi, **1 Sam 15:1.** Našlės aliejaus indas neištuštėjo, **1 Kar 17:10–16.** Viešpats patepa mano galvą aliejumi, **Ps 23:5.** Jie patepė aliejumi daugelį ligonių, **Mk 6:13.** Tegul vyresnieji meldžiasi už jį, patepdami jį aliejumi, **Jok 5:13–15.** Laikykite savo žibintus sutvarkytus ir degančius ir aliejų su savimi, **DS 33:17** (Mt 25:1–13).

ALYVMEDIS. *Taip pat žr.* Aliejus; Izraelis

Medis paplitęs Izraelyje, svarbus žemdirbystės išteklius biblinėse žemėse. Jis auginamas dėl medienos, vaisių ir aliejaus. Raštuose alyvmedis dažniausiai naudojamas kaip Izraelio namų simbolis.

Izraelio namai prilyginami alyvmedžiui, kurio šakos nulaužtos ir išsklaidytos, **1 Nef 10:12** (1 Nef 15:12).

Viešpats Izraelio namus palygino su kultūrinio alyvmedžiu, **JokK** 5–6. Džozefas Smitas **DS** 88 skyriuje esantį apreiškimą pavadino alyvmedžio lapu, **DS** 88:Įvadas. Didžiūnas liepė savo tarnams eiti į jo vynuogyną ir pasodinti dvylika alyvmedžių, **DS** 101:43–62.

ALYVŲ KALNAS. *Taip pat žr.*

Getsemanė

Kalva į rytus nuo Kidrono slėnio, į rytus nuo Jeruzalės. Ant jos vakarinių šlaitų, prie papėdės, yra Getsemanės sodas. Betfagė ir Betanija yra ant viršaus ir rytinio šlaito. Ant šito kalno vyko daug biblinių įvykių (Mt 24:3), ir dar vyks svarbūs įvykiai paskutinėmis dienomis (Zch 14:3–5; DS 45:48–54; 133:20).

ALKOHOLIS. *Žr.* Išminties žodis

ALMA, ALMOS SŪNUS. *Taip pat*

žr. Alma vyresnysis; Amulekas; Mozijo sūnūs

Mormono Knygoje – pirmasis vyriausiasis nefitų tautos teisėjas ir pranašas. Jaunystėje siekė sunaikinti Bažnyčią (Mzj 27:8–10). Tačiau jam pasirodė angelas, ir jis buvo atverstas į evangeliją (Mzj 27:8–24; Al 36:6–27). Vėliau atsisakė vyriausiojo teisėjo posto, kad galėtų mokyti žmones (Al 4:11–20).

Almos knyga – atskira Mormono Knygos knyga, apimanti pranašų Almos sūnaus Almos ir pastarojo sūnaus Helamano užrašų santrauką. Šioje knygoje aprašyti įvykiai vyko maždaug nuo 91 iki 52 metų prieš Kristaus gim. Knygoje yra 63 skyriai. 1–4 skyriuose aprašomas Nehoro ir Amlisio pasekėjų maištas prieš nefitus. Dėl to kilę karai buvo vieni iš labiausiai niojojančių karų, kokie tik iki to laiko buvo nefitų istorijoje. 5–16 skyriuose pateikta ataskaita apie Almos pirmąsias misionieriškas keliones, įskaitant jo pamokslą apie Gerąjį Ganytoją (Al 5) ir jo su Amuleku pamokslavimą Amonio mieste. 17–27 skyriuose yra Mozijo sūnų ir jų tarnystės tarp lamaničių metraštis. 28–44 skyriuose yra vieni

iš svarbiausių Almos pamokslų. 32 skyriuje Alma žodį palygina su sėkla; 36 skyriuje jis atpasakoja savo atsivertimo istoriją savo sūnui Helamanui. 39–42 skyriuose aprašomas Almos patarimas savo sūnui Koriantonui, kuris buvo išivėlęs į moralinį prasižengimą; šis svarbus pamokslas paaiškina teisingumą, gailėstingumą, prikėlimą ir apmokėjimą. 45–63 skyriuose aprašoma to laikotarpio nefitų karai ir Hagoto vadovaujamos kelionės. Nefitus savo narsiais ir savalaikiams veiksmais padėjo apsaugoti tokie žymūs vadovai kaip vadas Moronis, Teankumas ir Lehis.

ALMA VYRESNYSIS

Mormono Knygoje – nefitų pranašas, kuris nelabo karaliaus Nojaus dienomis suorganizavo bažnyčią.

Buvo nelabo karaliaus Nojaus kunigas ir Nefio palikuonis, **Mzj** 17:1–2. Po to, kai klausėsi ir patikėjo Abinadžiu, karaliaus buvo išvarytas. Jis pabėgo, pasislėpė ir užrašė Abinadžio žodžius, **Mzj** 17:3–4. Atgailavo ir mokė Abinadžio žodžių, **Mzj** 18:1. Krikštijo Mormono vandenyse, **Mzj** 18:12–16. Organizavo bažnyčią, **Mzj** 18:17–29. Su savo žmonėmis atvyko į Zarahemlą, **Mzj** 24:25. Jam buvo suteikta valdžia Bažnyčiai, **Mzj** 26:8. Teisė Bažnyčią ir vadovavo jai, **Mzj** 26:34–39. Suteikė aukštojo kunigo pareigybę savo sūnui, **Al** 4:4 (Mzj 29:42; Al 5:3).

AMALEKININKAI (MORMONO KNYGOJE)

Grupė nefitų atsimetėlių, kurie vedė lamanitus kautis prieš nefitus (Al 21–24, 43).

AMALEKITAI (SENAJAME TESTAMENTE)

Arabų gentis, gyvenusi Parano dykumoje tarp Arabų ir Viduržemio jūros. Jie nuolat kariavo su hebrajais nuo Mozės (Iš 17:8) iki Sauliaus ir Dovydo laikų (1 Sam 15; 27:8; 30; 2 Sam 8:11–12).

AMALIKIJAS

Mormono Knygoje – nefitų išdavikas,

kuris įgijo valdžią tarp lamanitų ir vedė juos prieš nefitus (Al 46–51).

AMEN. *Taip pat žr. Malda*

Reiškia „Tebūna taip“ arba „Taip yra“. *Amen* sakoma, norint parodyti nuoširdų ar iškilmingą pritarimą ar sutikimą (Paklšt 27:14–26) ar teisingumą (1 Kar 1:36). Mūsų dienomis po maldos, liudijimo ir pasisakymo klausiusieji tą maldą ar žinią balsu sako girdimą *amen*, kad parodytų sutikimą ir pritarimą.

Senojo Testamento laikais asmuo duodamas priesaiką turėjo pasakyti *amen* (1 Met 16:7, 35–36; Neh 5:13; 8:2–6). Kristus pavadintas „Amen, ištikimasis ir tikrasis liudytojas“ (Apr 3:14). Pranašų mokykloje *amen* taip pat buvo vartojamas kaip sandoros ženklas (DS 88:133–135).

AMLISIS, AMLISININKAI

Mormono Knygoje – vyras, vadovavęs grupei nefitų, kurie teisėjų valdžios laikais norėjo turėti karalių. Šie nefitai, pavadinti amlisininkais, atvirai maištavo prieš Dievą ir už tai buvo prakeikti (Al 2–3).

AMONAS, MOZIJO SŪNUS. *Taip pat žr. Anti nefi lehi; Mozijas, Benjamino sūnus; Mozijo sūnūs*

AMONAS, ZARAHEMLOS PALIKUONIS. *Taip pat žr. Limhis*

Mormono Knygoje – stiprus ir galingas vyras, vedęs ekspediciją iš Zarahemlos į Lehio Nefio žemę (Mzj 7:1–16). Jam buvo parodyti senoviniai metraščiai, ir jis paaiškino, kas yra regėtojas (Mzj 8:5–18). Vėliau jis padėjo išvaduoti karalių Limhį ir jo žmones iš lamanitų ir parvesti juos atgal į Zarahemlą (Mzj 22).

Mormono Knygoje – karaliaus Mozijo sūnus. Amonas tarnavo misionieriumi ir savo stropiu darbu padėjo atversti į Kristų daugelį sielų.

Buvo netikintis, siekiantis sunaikinti bažnyčią, **Mzj** 27:8–10, 34. Jam ir jo bendražygiams pasirodė angelas, **Mzj** 27:11. Jis atgailavo ir ėmė skelbti Dievo žodį, **Mzj** 27:32–28:8. Atsisakė būti

karalius ir išėjo į lamanitų žemę skelbti Dievo žodį, **Al** 17:6–9. Pasninkavo ir meldė vadovavimo, **Al** 17:8–11. Pateko į karaliaus Lamonio nelaisvę, **Al** 17:20–21. Išgelbėjo Lamonio kaimenes, **Al** 17:26–39. Pamokslavo Lamoniui, **Al** 18:1–19:13. Dėkojo Dievui ir buvo pergalėtas džiaugsmo, **Al** 19:14. Jo atvers tieji niekada neatpuolė, **Al** 23:6. Džiūgavo būdamas įrankiu Dievo rankose atvedant tūkstančius į tiesą, **Al** 26:1–8 (**Al** 26:1–37). Nuvedė Anti Nefi Lehio žmones į saugią vietą, **Al** 27. Jautė didį džiaugsmą sutikęs savo brolius, **Al** 27:16–18.

AMORALUMAS. *Žr. Juslinis, juslingumas; Nelabas, nelabumas; Seksualinis amoralumas; Skaistybė*

AMOSAS

Senajame Testamente – pranašas, pranašavęs maždaug nuo 792 iki 740 m. prieš Kristaus gim. Judo karaliaus Uzijo ir Izraelio karaliaus Jeroboamo dienomis.

Amoso knyga – Senojo Testamento knyga. Daugelis Amoso pranašysčių išpėja Izraelį ir jo kaimynines tautas, kad sugrįžtų į teisumą.

1–5 skyriuose Izraelis ir jo kaimyninės tautos šaukiamos į atgailą. 3 skyriuje aiškinama, kad Viešpats apreiškia savo paslaptis pranašams ir kad dėl prasižengimo Izraelį sunaikins priešininkas. 6–8 skyriuose daug metų prieš asirų išiveržimą pranašaujama apie Izraelio žlugimą. 9 skyriuje pranašaujama, kad Izraelis bus sugrąžintas į savo žemę.

AMULEKAS. *Taip pat žr. Alma, Almos sūnus*

Mormono Knygoje – misionierius, Almos sūnaus Almos bendražygis.

Aplankytas angelo, **Al** 8:20; 10:7. Priėmė Almą į savo namus, **Al** 8:21–27. Su galia pamokslavo Amonihio žmonėms, **Al** 8:29–32; 10:1–11. Yra Nefio, Lehio ir Manaso palikuonis, **Al** 10:2–3. Liudijo apie tiesą, **Al** 10:4–11. Šaukė žmones į atgailą ir buvo atmetas, **Al**

10:12–32. Ginčijosi su Ziezromu, **AI** 11:20–40. Mokė apie prikėlimą, teismą ir atstatymą, **AI** 11:41–45. Norėjo sustabdyti tikinčiųjų žudynes, **AI** 14:9–10. Kartu su Alma buvo įkalintas, **AI** 14:14–23. Tikėjimu išsivadavo iš kalėdimo pančių, **AI** 14:24–29. Liudijo apie apmokėjimą, gailestingumą ir teisingumą, **AI** 34:8–16. Mokė apie malda, **AI** 34:17–28. Skatino žmones neatidėlioti atgailos, **AI** 34:30–41. Dėl Almos ir Amuleko tikėjimo sugriuvo kalėjimo sienos, **Etr** 12:13.

AMŽINASIS GYVENIMAS. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Celestialinė šlovė; Gyvenimas; Išaukštinimas; Kartūna, vainikas

Reiškia amžinai gyventi šeimomis Dievo akivaizdoje (**DS** 132:19–20, 24, 55). Amžinasis gyvenimas yra didžiausia Dievo dovana žmogui.

Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius, **Jn** 6:68. Tai yra amžinasis gyvenimas: kad jie pažintų tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir Jėzų Kristų, **Jn** 17:3 (**DS** 132:24). Kovok gerą tikėjimo kovą, laikykitis amžinojo gyvenimo, **1 Tim** 6:12. Žmonės laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą, **2 Nef** 2:27 (**Hel** 14:31). Dvasiškas mąstymas – amžinasis gyvenimas, **2 Nef** 9:39. Tada esate siaurame kelyje, vedančiame į amžinąjį gyvenimą, **2 Nef** 31:17–20. Tikėti Kristų ir išverti iki galo yra amžinasis gyvenimas, **2 Nef** 33:4 (**3 Nef** 15:9). Turtingas yra tas, kuris turi amžinąjį gyvenimą, **DS** 6:7 (**DS** 11:7). Amžinasis gyvenimas yra didžiausia iš visų Dievo dovanų, **DS** 14:7 (**Rom** 6:23). Teisusis gaus ramybę šiame pasaulyje ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje, **DS** 59:23. Kurie ištervia iki galo, gaus amžinojo gyvenimo karūną, **DS** 66:12 (**DS** 75:5). Visi, kurie mirė be evangelijos, kurie būtų ją priėmę, jei būtų gyvenę, yra celestialinės karalystės paveldėtojai, **DS** 137:7–9. Dievo darbas ir šlovė yra įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz** 1:39. Dievas duoda amžinąjį gyvenimą paklusniesiems, **Moz** 5:11.

AMŽINASIS TĖVAS. *Žr.* Dievas, Dievybė; Tėvas danguje

ANANIJAS IŠ DAMASKO. *Taip pat žr.* Paulius

Krisčionis mokinys Damasko, kuris pakrikštijo Paulių (**ApD** 9:10–18; 22:12).

ANANIJAS IŠ JERUZALĖS

Naujajame Testamente – jis ir jo žmona Safyra pamelavo Viešpačiui, pasilaidydami dalį pinigų, kuriuos jie buvo pašventę Viešpačiui. Kada Petras stojo prieš juos, abu jie susmuko ant žemės ir mirė (**ApD** 5:1–11).

ANAS. *Taip pat žr.* Kajafas

Naujajame Testamente – žmogus, turintis didelę įtaką Sinedrione. Jėzus, kai buvo suimtas, pirmiausia buvo nugabentas pas jį (**Jn** 18:13); jis taip pat vadovavo, kai buvo tardomi apaštalai (**ApD** 4:3–6).

ANDRIEJUS

Naujajame Testamente – Simono Petro brolis ir vienas iš Dvylikos Apaštaly, kurį Jėzus pašaukė savo mirtingosios tarnystės metu (**Mt** 4:18–19; **Mk** 1:16–18, 29).

ANGELAI

Danguje yra dviejų rūšių esybės, vadinamos angelais: tos, kurios yra dvasios, ir tos, kurios turi kūnus iš mėsos ir kaulų. Angelai, kurie yra dvasios, dar negavo kūno iš mėsos ir kaulų, arba jie yra dvasios, jau turėjusios mirtingą kūną, ir laukia prikėlimo. Angelai, turintys kūnus iš mėsos ir kaulų, yra arba prikelti iš mirusiųjų arba perkelti.

Raštuose angelų veikla minima daug kartų. Kartais angelai, perduodami Dievo žinia, kalba griaustinio balsu (**Mzj** 27:11–16). Teisūs mirtingi vyrai taip pat gali būti vadinami angelais (**DžSV Pr** 19:15). Kai kurie angelai tarnauja aplink Dievo sostą danguje (**Al** 36:22).

Raštai taip pat kalba apie velnio angelus. Tai yra tos dvasios, kurios ikimirtingajame gyvenime nusekė

paskui Liuciferį ir buvo išmestos iš Dievo akivaizdos ir numestos žemėn (Apr 12:1–9; 2 Nef 9:9, 16; DS 29:36–37).

Jokūbas matė Dievo angelus, laipiojančius aukštyn ir žemyn, **Pr** 28:12. Dievo angelai pasitiko Jokūbą, **Pr** 32:1–2. Gideonas matė Viešpaties angelą veidas į veidą, **Ts** 6:22. Angelas ištiesė savo ranką į Jeruzalę, kad ją sunaikintų, **2 Sam** 24:16. Angelas palietė Eliją ir tarė jam: Kelkis ir valgyk, **1 Kar** 19:5–7. Danielius regėjime matė angelą Gabrielių, **Dan** 8:15–16. Angelas Mykolas padėjo Danieliui, **Dan** 10:13. Angelas Gabrielius buvo pasiūstas nuo Dievo, **Lk** 1:19, 26–27. Velnio angelai sukaustyti grandinėmis bus laikomi teismui, **Jud** 1:6 (2 Pt 2:4). Žmonės matė angelus, nužengiančius iš dangaus **3 Nef** 17:24. Moronis rašė apie angelų tarnavimą, **Mor** 7:25–32. Aarono kunigystė turi angelų tarnavimo raktus **DS** 13. Moronis, Jonas Krikštytojas, Petras, Jokūbas, Jonas, Mozė, Elija ir Elijas – visi tarnavo Džozefui Smitui kaip angelai, **DS** 27:5–12. Jūs nepajėgūs išlaikyti angelų tarnavimo, **DS** 67:13. Arkangelas Mykolas yra Adomas, **DS** 107:54. Angelai yra prikeltos asmenybės, turinčios kūnus iš mėsos ir kaulų, **DS** 129. Nėra angelų, kurie tarnauja šiai žemei, išskyrus tuos, kurie priklauso jai, **DS** 130:5. Žmonės, kurie nepaklūsta Dievo amžinosios santuokos įstatymui, nei veda, nei tekinamos, bet paskiriami dangaus angelais **DS** 132:16–17.

ANTI NEFI LEHIAI. *Taip pat žr.*

Amonas, Mozijo sūnus;
Helamano sūnus; Mozijo sūnus

Mormono Knygoje – vardas, duotas lamanitams, kuriuos atvertė Mozijo sūnūs. Po atvertimo šie žmonės, kurie dar buvo vadinami Amono žmonėmis, buvo ištikimi visą savo gyvenimą (Al 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Jie pasivadino anti nefi lehiais, **Al** 23:16–17; 24:1. Jie atsakė pralieti kraują ir užkasė savo ginklus, **Al** 24:6–19. Jų sūnūs pasiruošė karui ir savo vadu išsirinko Helamaną, **Al** 53:16–19; 56–58

(šie sūnūs taip pat buvo žinomi kaip 2000 jaunųjų karių).

ANTIKRISTAS. *Taip pat žr.* Velnias

Bet kuris arba bet kas, klastojantis tikrąjį evangelijos išgelbėjimo planą, ir kas atvirai ar slapta priešinasi Kristui. Jonas Apreiškėjas antikristą apibūdino kaip apgaviką (1 Jn 2:18–22; 4:3–6; 2 Jn 1:7). Didysis antikristas yra Liuciferis, bet jis turi daug padėjėjų, tiek dvasinių esybių, tiek ir mirtingųjų.

Pražūtis sūnus prieštarauja ir iškelia save virš visko, kas vadinama Dievu, **2 Tes** 2:1–12. Jis klaidina žemės gyventojus stebuklais, **Apr** 13:13–17. Šeremas neigė Kristų ir suklaidino daugelį, **JokK** 7:1–23. Nehoras mokė klaidingų doktrinų, įsteigė bažnyčią ir įvedė piktnaudžiavimą kunigavimu, **Al** 1:2–16. Korihoras išjuokė Kristų, apmokėjimą ir pranašystės dvasią, **Al** 30:6–60.

ANTKRŪTINIS. *Taip pat žr.* Urimai ir Tumimai

Raštuose minimi du antkrūtiniai tipai: 1) kareivio apsauginės aprangos ar šarvų priekinė dalis. Simboline prasme šventieji turėtų vilkėti teisumo antkrūtinio, kad apsaugotų nuo pikta (Iz 59:17; Ef 6:14); 2) aprangos dalis, vilkima aukštojo kunigo pagal Mozės įstatymą (Iš 28:13–30; 39:8–21). Jis buvo pagamintas iš lino ir prie jo buvo pritvirtinta dvylika brangakmenių. Jis kartais minimas su Urimais ir Tumimais (DS 17:1; DžS–I 1:35, 42, 52).

ANTRASIS JĖZAUS KRISTAUS

ATĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Gogas; Harmagedonas; Jėzus Kristus; Laikų ženklai; Magogas

Tūkstantmečio eros pradžioje Kristus sugrįš į žemę. Šis įvykis pažymės šios žemės mirtingojo išbandymo pabaigą. Nelabieji bus pašalinti nuo žemės, o teisieji bus pagauti aukštyn debesyje, kol žemė bus apvaloma. Kadangi joks žmogus tiksliai nežino, kada Kristus ateis antrąjį kartą, jis nurodė, kokių ženklų mums reikia žvalgytis, kad

suprastume, jog metas artėja (Mt 24; DŽS–M 1).

Aš žinau, kad mano Išpirkėjas paskutinę dieną atsistos ant žemės, **Job** 19:25. Prieš mane klaupsis kiekvienas kelis, ir kiekvienas liežuvis išpažins, **Iz** 45:23 (DS 88:104). Žmogaus Sūnus atėjo su dangaus debesimis, **Dan** 7:13 (Mt 26:64; Lk 21:25–28). Jie žvelgs į mane, kurį jie pervėrė, **Zch** 12:10. Kas nors paklaus: Kas per žaizdos tavo rankose? **Zch** 13:6 (DS 45:51). Kas gali išlaikyti jo atėjimo dieną? Nes jis kaip grynintojo ugnis, **Mal** 3:2 (3 Nef 24:2; DS 128:24). Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje, **Mt** 16:27 (Mt 25:31). Tos dienos ir valandos niekas nežino, tik mano Tėvas, **Mt** 24:36 (DS 49:7; DŽS–M 1:38–48). Tas pats Jėzus sugrįš taip pat, kaip jį matėte žengiantį į dangų, **ApD** 1:11. Pats Viešpats nužengs iš dangaus, **1 Tes** 4:16. Viešpaties diena ateis kaip vagis naktį, **2 Pt** 3:10. Viešpats ateis su dešimtimis tūkstančių savo šventųjų, **Jud** 1:14. Jis ateina su debesimis, ir išvys jį kiekviena akis, **Apr** 1:7. Jėzus stos teisti pasaulio, **3 Nef** 14–18. Pasiruoškite, pasiruoškite, nes Viešpats arti, **DS** 1:12. Aš apreikšiu save iš dangaus su galia ir gyvensiu žemėje tūkstantį metų, **DS** 29:9–12. Pakelk savo balsą ir šauk atgailą, ruošdamas Viešpaties kelią jo antrajam atėjimui, **DS** 34:5–12. Aš esu Jėzus Kristus ir staiga ateisiu į savo šventyklą, **DS** 36:8 (DS 133:2). Netrukus ateis diena, kai jūs mane matysite ir žinosite, kad aš esu, **DS** 38:8. Kuris manęs bijo, žvalgysis Žmogaus Sūnaus atėjimo ženklų, **DS** 45:39. Viešpaties veidas bus atidengtas, **DS** 88:95. Didi ir baisi Viešpaties diena arti, **DS** 110:16. Kai Gelbėtojas pasirodys, mes matysime jį, koks jis yra, **DS** 130:1. Gelbėtojas stovės savo žmonių vidury ir viešpataus, **DS** 133:25. Kas yra tas, kuris nužengia nuo Dievo danguje, apsirengęs dažytais apdarais, **DS** 133:46 (Iz 63:1).

ANTROJI BŪSENA. Žr. Mirtingas, mirtingumas

APAŠTALAS. *Taip pat žr.*

Apreiškimas; Mokinys

Graikų kalba žodis *apaštalas* reiškia „siųstasis“. Tai titulas, kuriuo Jėzus pavadino Dvyliką, kuriuos jis išsirinko ir išventino, kad būtų jo artimiausi mokiniai ir padėjėjai jo žemiškosios tarnystės metu (Lk 6:13; Jn 15:16). Jis siuntė juos, kad jam atstovautų ir tarnautų vietoje jo po jo pakilimo į dangų. Tiek senovėje, tiek ir šių dienų atkurtos bažnyčios Dvylikos Apaštalų Kvorume, apaštalas yra ypatingas Jėzaus Kristaus liudytojas visame pasaulyje, kad liudytų apie jo dieviškumą ir prikėlimą iš mirusiųjų (ApD 1:22; DS 107:23).

Kristaus bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato, **Ef** 2:20; 4:11. Lehis ir Nefis matė dvyliką apaštalų, sekancių paskui Jėzų, **1 Nef** 1:10; 11:34. Apaštalai teis Izraelio namus, **Mrm** 3:18. Kurie nepaisys pranašų ir apaštalų žodžių, bus iškirsti, **DS** 1:14 (3 Nef 12:1). Buvo apreikšti Dvylikos pašaukimas ir misija, **DS** 18:26–36. Džozefas Smitas buvo išventintas apaštalų, **DS** 20:2; 21:1. Apaštalai yra ypatingi Kristaus vardo liudytojai ir turi tarnystės raktus, **DS** 27:12 (DS 112:30–32). Dvylika Apaštalų sudaro kvorumą, įgaliojimu lygų Pirmajai Prezidentūrai, **DS** 107:23–24. Dvylika yra Keliaujanti Pirmininkaujanti Aukštoji Taryba, **DS** 107:33. Apaštalai turi misionieriško darbo raktus, **DS** 107:35. Apibūdintos kai kurios apaštalų pareigos, **DS** 107:58. Sakau visiems Dvylikai: sekite mane ir ganykite mano avis, **DS** 112:14–15. Mes tikime apaštalais, **TT** 1:6.

Apaštalų išrinkimas. Apaštalus išsirenka Viešpats (Jn 6:70; 15:16).

Iš savo mokinių Jėzus išsirinko dvylika apaštalų, **Lk** 6:13–16. Motiejus buvo išrinktas apaštalų, **ApD** 1:21–26. Oliveriui Kauderiui ir Deividui Vitmeriui buvo įsakyta surasti Dvyliką, **DS** 18:37–39.

APAŠTALŲ DARBAI. *Taip pat žr.*

Lukas

Ši knyga yra antroji iš dviejų dalių

veikalo, kurį Lukas parašė Teofiliumi. Pirmoji dalis yra žinoma kaip evangelija pagal Luką. 1–12 skyriuose aprašyti kai kurie svarbesnieji Dvylikos Apaštalų misionieriški darbai, atlikti vadovaujant Petriui tuoj po Gelbėtojo mirties ir prikėlimo. 13–28 skyriuose apžvelgtos kai kurios apaštalo Pauliaus kelionės ir misionieriškas darbas.

APDOVANOJIMAS. *Taip pat žr.*

Šventykla, Viešpaties namai

Bendrajai prasme, galios dovana iš Dievo. Verti bažnyčios nariai per apeigas šventykloje gali gauti galios dovana, kuri suteikia jiems šventos kunigystės mokymą ir sandoras, kurių jiems reikia, kad pasiektų išaukštinimą. Apdovanojimas apima mokymą apie išgelbėjimo planą.

Ten būsite apdovanoti galia iš aukštybių, **DS** 38:32, 38 (Lk 24:49; DS 43:16). Pastatykite namus, kuriuose ketinu apdovanoti tuos, kuriuos išsirinkau, **DS** 95:8. Aš paruošiau didį apdovanojimą ir palaiminimą, **DS** 105:12, 18, 33. Daugelis džiūgaus dėl apdovanojimo, kuriuo mano tarnai buvo apdovanoti, **DS** 110:9. Šlovė, garbė ir apdovanojimas suteikiami mano šventų namų apeiga, **DS** 124:39. Tėvo pašauktieji, kaip kad buvo Aaronas, apdovanojami kunigystės raktais, **DS** 132:59.

APEIGOS, NUOSTATAI. *Taip pat*

žr. Genealogija; Išgelbėjimas; Išgelbėjimas mirusiesiems; Šventykla, Viešpaties namai; Užantspauduoti, užantspaudavimas

Šventi ritualai ir ceremonijos. Apeigas sudaro veiksmai, turintys dvasinę prasmę. Apeigos taip pat gali reikšti Dievo įstatymus ir įstatus.

Apeigos bažnyčioje apima patarnavimą ligoniams (Jok 5:14–15), sakramento palaiminimą (DS 20:77, 79), krikštą panardinant (Mt 3:16; DS 20:72–74), vaikų palaiminimą (DS 20:70), šventosios Dvasios suteikimą (DS 20:68; 33:15), kunigystės suteikimą (DS 84:6–

16; 107:41–52), šventyklos apeigas (DS 124:39) ir santuoką pagal naują ir nesi-
baigiančią sandorą (DS 132:19–20).

Mokyk juos nuostatų bei įstatymų, **Iš** 18:20. Gyvenkite pagal mano įstatus ir laikykitės mano nuostatų, **Ez** 11:20. Žmonės griežtai laikėsi Dievo apeigų, **AI** 30:3. Kokia nauda, kad laikėmės jo nuostatų? **3 Nef** 24:13–14. Kuris mel-
džiasi ir kurio dvasia atgailaujanti, tą aš priimu, jeigu jis paklūsta mano nuostatams, **DS** 52:14–19. Visa žmoni-
ja gali būti išgelbėta per paklusnumą evangelijos įstatymams ir apeigoms, **TT** 1:3.

Vikarinės apeigos. Religinės apeigos, kurias atlieka gyvas asmuo mirusiojo labui. Šios apeigos išgalioja tik tada, kai tie, dėl kurių šios apeigos buvo atliktos, priima jas, laikosi su jomis susijusių sandorų ir tampa užantspauduoti Pažado Šventąja Dvasia. Mūsų laikais tokios apeigos atliekamos šventyklose.

Ką darys tie, kuriuos krikštija už mirusiuosius, jei mirusieji iš viso nebus prikelti? **1 Kor** 15:29. Krikštai už mirusiuosius turi būti atliekami šventyklose, **DS** 124:29–36. Dvasių pasaulyje dvasios buvo mokomos vikarinio krikšto nuodėmėms atleisti, **DS** 138:29–34.

APGAVYSTĖ, APGAUTI, APGAULĖ. *Taip pat žr.* Klasta; Melagystė

Raštuose vartojama prasme, apgauti reiškia įtikinti kažką tuo, kas nėra tiesa.

Kas apgaulingai neprisiekė, įkops į Viešpaties kalvą, **Ps** 24:4. Gelbėk mane nuo apgaviko, **Ps** 43:1. Vargas vadinantiems pikta geru, o gera piktu, **Iz** 5:20 (2 Nef 15:20). Tegul niekas savęs neapgaukinėja, **1 Kor** 3:18. Tegul niekas jūsų neapgauna tuščiais plepalais, **Ef** 5:6. Piktas žmogus apgaudinės ir bus apgaudinėjamas, **2 Tim** 3:13. Šėtonas, kuris apgavo visą pasaulį, buvo išmestas lauk, **Apr** 12:9. Šėtonas buvo surištas, kad daugiau neapgaukinėtų tautų, **Apr** 20:1–3. Viešpaties neapgausi, **2 Nef** 9:41. Jei sekate

Sūnumi, nedarydami jokios apgaulės prieš Dievą, jūs gausite Šventąją Dvasią, **2 Nef** 31:13. Šeremas išpažino, kad buvo apgautas velnio galios, **JokK** 7:18. Karaliaus Nojaus žmonės buvo apgauti pataikūniškais žodžiais, **Mzj** 11:7. Išmintingi pasitelkė Šventąją Dvasią savo vadovu ir nebuvo apgauti, **DS** 45:57. Vargas apgavikams, **DS** 50:6. Jis tapo Šetonu, visų melų tėvu, kad apgaudintų ir akintų žmones, **Moz** 4:4.

APIPJAUSTYMAS. *Taip pat žr.*

Abraomo sandora

Abraomo sandoros ženklas vyriškos lyties izraelitams Senojo Testamento evangelijos laikotarpiams (Pr 17:10–11, 23–27; DžSV Pr 17:11). Apipjaustymas būdavo atliekamas nupjauant apyvarpio odą vyriškos lyties kūdikiams ir taip pat suaugusiems. Priėmusieji šią apeigą gaudavo sandoros privilegijas ir primdavo jos atsakomybes. Apipjaustymą, kaip sandoros ženklą, panaikino Kristaus misija, (Mor 8:8; DS 74:3–7).

APKALBOS. *Žr. Piktą kalbėjimas*

APMOKĖTI, APMOKĖJIMAS.

Taip pat žr. Atgailauti, atgaila; Atleidimas, nuodėmių; Atleisti; Auka; Gailestingas, gailestingumas; Getsemanė; Išgelbėjimas; Išpirkti, išpirktas, išpirkimas; Išteisinimas, išteisinti; Jėzus Kristus; Kraujas; Kryžius; Malonė; Nemirtingas, nemirtingumas; Nukryžiuavimas; Nuopuolis, Adomo ir Ievos; Pašventinimas; Planas, išpirkimo; Prikėlimas; Sakramentas; Sūnūs ir dukros, Dievo; Vaikai, Kristaus

Sutaikinti žmogų su Dievu.

Raštuose vartojama prasme, *apmokėti* reiškia iškentėti bausmę už nusidėjimą, tuo pašalinant nuodėmės pasekmes nuo atgailaujančio nusidėjėlio ir suteikiant jam galimybę būti sutaikintam su Dievu. Jėzus Kristus buvo vieningas, kuris galėjo įvykdyti tobulą apmokėjimą už visą žmoniją. Jis galėjo

tai padaryti dėl to, kad buvo išrinktas ir iš anksto paskirtas Didžiojoje taryboje dar prieš pasaulio suformavimą (Etr 3:14; Moz 4:1–2; Abr 3:27), dėl to, kad buvo Dievo sūnus ir gyveno be nuodėmės. Jo apmokėjimas apėmė jo kentėjimą už žmonijos nuodėmes Getsemanės sode, jo kraujo praliejimą, jo mirtį ir po to įvykusį prikėlimą iš kapo (Iz 53:3–12; Mzj 3:5–11; Al 7:10–13). Dėl apmokėjimo visi žmonės kelsis iš mirusiųjų su nemirtingais kūnais (1 Kor 15:22). Apmokėjimas taip pat suteikia mums galimybę gauti savo nuodėmių atleidimą ir amžinai gyventi su Dievu. Bet asmuo, sulaukęs atsakomybės amžiaus ir gavęs įstatymą, gali gauti šiuos palaiminimus, jeigu tiki Jėzų Kristų, atgailauja dėl savo nuodėmių, priima išgelbėjimo apeigas ir paklūsta Dievo įsakymams. Tie, kurie dar nesulaukė atsakomybės amžiaus, ir tie, kurie nepažįsta įstatymo, yra išperkami per apmokėjimą (Mzj 15:24–25; Mor 8:22). Raštai aiškiai moko, kad jei Kristus neapmokėtų mūsų nuodėmių, joks įstatymas, apeiga ar auka negalėtų patenkinti teisingumo reikalavimų, ir žmogus niekada negalėtų sugrįžti Dievo akivaizdon (2 Nef 2; 9).

Tai yra mano kraujas, kuris už daugelį praliejamas nuodėmėms atleisti, **Mt** 26:28. Jo prakaitas buvo tarsi stambūs kraujo lašai, **Lk** 22:39–44. Aš atiduosiu savo kūną dėl pasaulio gyvenimo, **Jn** 6:51. Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas, **Jn** 11:25. Kristus yra amžinojo išgelbėjimo priežastis visiems, kurie jam paklūsta, **Hbr** 5:9. Mes esame pašventinti Kristaus kraujo praliejimu, **Hbr** 9; 10:1–10. Kristus taip pat kartą kentėjo už nuodėmes, **1 Pt** 3:18. Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visos nuodėmės, **1 Jn** 1:7. Jis buvo iškeltas ant kryžiaus ir nužudytas dėl pasaulio nuodėmių, **1 Nef** 11:32–33. Išpirkimas ateina tiems, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia, **2 Nef** 2:3–10, 25–27. Jis atnašavo save kaip auką už nuodėmę, **2 Nef** 2:7. Apmokėjimas išperka žmones iš nuopolio ir išgelbėja juos iš mirties bei pragaro, **2 Nef** 9:5–24.

Būtinai turi būti beribis apmokėjimas, **2 Nef 9:7**. Susitaikykite su Dievu per Kristaus apmokėjimą, **JokK 4:11**. Jo kraujas apmoka nuodėmes tų, kurie nusidėjo nežinodami, **Mzj 3:11–18**. Žmogus gavo išgelbėjimą per apmokėjimą, **Mzj 4:6–8**. Jei nebūtų apmokėjimo, jie neišvengiamai turėtų pražūti, **Mzj 13:27–32**. Jis apmokės pasaulio nuodėmes, **AI 34:8–16**. Pats Dievas apmoka pasaulio nuodėmes, kad įgyvendintų gailėstingumo planą, **AI 42:11–30**. Aš esu visos žemės Dievas, nužudytas už pasaulio nuodėmes, **3 Nef 11:14**. Aš, Dievas, iškentėjau tai už visus, **DS 19:16**. Maži vaikai yra išpirkti per mano Viengimį, **DS 29:46–47**. Pažvelk į kentėjimus ir mirtį tų, kuris nepadarė nuodėmės, **DS 45:3–5**. Tai yra Viengimio aukos atvaizdas, **Moz 5:7**. Per Kristaus apmokėjimą visa žmonija gali būti išgelbėta, **TT 1:3**.

APOKALIPSĖ. *Taip pat žr.* Apreiškimas Jonui

Apreiškimo knyga, paskutinė knyga Naujajame Testamente; taip pat gali reikšti bet kokią nepaprastą apreiškimą; žodis kilęs iš graikų kalbos žodžio, reiškiančio „apreikštas“ arba „atskleistas“.

APOKRIFAI. *Taip pat žr.* Biblija; Raštai

Šventi žydų raštai, neįtraukti į hebrajiškąją Bibliją, bet išlaikyti kai kurių krisčioniškų bažnyčių Biblijose. Šie raštai dažnai yra vertingi, susiejant Senąjį ir Naująjį testamentus, ir bažnyčios laikomi naudingais skaityti.

Apokrifai iš esmės išversti teisingai, bet juose yra neteisingų prierašų, **DS 91:1–3**. Apokrifai gali būti naudingi tiems, kurie apšviesti Dvasia, **DS 91:4–6**.

APREIŠKIMAS. *Taip pat žr.* Balsas; Dievo žodis; Įkvėpimas, įkvėpti; Pranašystė, pranašauti; Regėjimas; Sapnas; Šventoji Dvasia; Šviesa, Kristaus šviesa

Dievo pranešimas jo vaikams žemėje. Apreiškimas gali ateiti Kristaus šviesa

ir Šventąja Dvasia per įkvėpimą, regėjimus, sapnus ar angelų apsilankymus. Apreiškimas teikia vadovavimą, kuris gali nuvesti ištikimuosius į amžinąjį išgelbėjimą celestialinėje karalystėje.

Viešpats savo darbą apreiškia savo pranašams ir patvirtina tikintiesiems, kad apreiškimai pranašams yra tikri (**Am 3:7**). Per apreiškimą Viešpats teikia asmeninį vadovavimą kiekvienam asmeniui, kuris to siekia, turi tikėjimą, atgailauja ir paklūsta Jėzaus Kristaus evangelijai. „Apreiškėjas yra Šventoji Dvasia“, – sakė Džozefas Smitas, – ir „joks žmogus negali gauti Šventosios Dvasios, negaudamas apreiškimų“.

Viešpaties Bažnyčioje Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumas yra pranašai, regėtojai ir apreiškėjai Bažnyčiai ir pasauliui. Bažnyčios prezidentas yra vienintelis, kurį Viešpats įgaliojo gauti apreiškimą Bažnyčiai (**DS 28:2–7**). Kiekvienas asmuo gali gauti asmeninį apreiškimą savo labui.

Žmogus gyvena kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Viešpaties burnos, **PakIst 8:3** (**Mt 4:4**; **DS 98:11**). Viešpats kalba ramiu tyliu balsu, **1 Kar 19:12**. Kai nėra regėjimo, liaudis žūsta, **Pat 29:18**. Tikrai Viešpats Dievas nieko nedaro, neapreiškęs savo paslapties savo tarnams pranašams, **Am 3:7**. Palaimintas tu Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano Tėvas, **Mt 16:15–19**. Dvasia įves jus į visą tiesą ir parodys jums, kas įvyks, **Jn 16:13**. Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, **Jok 1:5**. Viskas bus apreiškta, **2 Nef 27:11**. Aš duosiu žmonių vaikams eilutę po eilutės, **2 Nef 28:30**. Nėra nieko slapta, kas nebus apreiškta, **2 Nef 30:17**. Šventoji Dvasia nurodys jums viską, **2 Nef 32:5**. Nė vienas žmogus nežino Dievo kelių, jeigu jam tai neapreiškta, **JokK 4:8**. Alma pasninkavo ir meldėsi, kad gautų apreiškimą, **AI 5:46**. Ištikimiesiems bus apreiškta tai, kas niekuomet nebuvo apreiškta, **AI 26:22**. Kurie neigia apreiškimus, tie nepažįsta Jėzaus Kristaus evangelijos ir nesupranta Raštų, **Mrm 9:7–8**. Liudijimo negausite tol, kol jūsų

tikėjimas nebus išbandytas, **Etr** 12:6. Visas mano žodis bus išpildytas, **DS** 1:38. Argi aš nekalbėjau ramybę tavo protui tuo klausimu? **DS** 6:22–23. Aš tau pasakysiu tavo prote ir tavo širdyje, **DS** 8:2–3. Jei tai teisinga, aš padarysiu, kad tavo širdis degs, **DS** 9:8. Neneik apreiškimo dvasios, **DS** 11:25. Kurie prašo, gauna apreiškimą po apreiškimo, **DS** 42:61. Ką tik jie kalbės ikvėpti Šventosios Dvasios, bus Viešpaties balsas, **DS** 68:4. Dievas duos jums pažinimą, **DS** 121:26. Džozefas Smitas matė Tėvą ir Sūnų, **DŽS–I** 1:17. Mes tikime visa, ką Dievas apreiškė ir dar apreišk, **TT** 1:7, 9.

APREIŠKIMAS JONUI. *Taip pat žr.*

Apokalipsė; Jonas, Zebediejaus sūnus

Paskutinė knyga Naujajame Testamente, kurioje yra apreiškimas, duotas apaštalui Jonui. Jam buvo leista pamatyti pasaulio istoriją, ypač paskutinės dienas (Apr 1:1–2; 1 Nef 14:18–27; DS 77). Apreiškimas Jonui dar vadinamas Apokalipse.

Jonas gavo šį apreiškimą Viešpaties dieną Patmo saloje (Apr 1:9–10), esančioje prie Azijos pakrantės, netoli nuo Efezo. Tiksliai apreiškimo data nežinoma.

Knygos supratimo raktai glūdi 1 Nef 14:18–27 ir DS 77 (Etr 4:15–16).

1–3 skyriai yra knygos įvadas ir laišškai septynioms bažnyčioms Azijoje. Jonas parašė laiškus, norėdamas padėti šventiesiems išspręsti tam tikras problemas. 4–5 skyriuose aprašyti Jono gauti regėjimai, rodantys Dievo ir Kristaus didybę ir teisią galią. 6–9 ir 11 skyriuose Jonas aprašė regėjimą apie knygą, užantspauduotą septyniais antspaudais, kurių kiekvienas simbolizuoja vieną žemės laikinosios istorijos tūkstantmetį. Šiuose skyriuose daugiausiai aprašomi septintajame antspaude glūdintys įvykiai (žr. Apr 8–9, 11:1–15). 10 skyriuje aprašoma Jono suvalgyta knyga. Knyga simbolizuoja misiją, kurią jis turės atlikti. 12 skyriuje aprašytas regėjimas apie blogį, kuris prasidėjo danguje, kai

Šėtonas sukilo ir buvo išmestas lauk. Ten prasidėjęs karas tęsiasi žemėje. 13, 17–19 skyriuose Jonas pavaizdavo Šėtono valdomas nelabas žemės karalystes ir aprašė jų likimą, įskaitant galutinį blogio sunaikinimą. 14–16 skyriuose aprašytas šventųjų teisumas blogio aplinkoje prieš pat Kristaus antrąjį atėjimą. 20–22 skyriuose aprašytas Tūkstantmetis, nuostabus Naujosios Jeruzalės miestas ir paskutiniai žemės istorijos įvykiai.

ARKA. *Taip pat žr.* Nojus, biblinis patriarchas; Tvanas Nojaus laikais; Vaivorykštė

Senajame Testamente – laivas, kurį pastatė Nojus, kad išsaugotų gyvybę per didįjį tvaną.

Padaryk arką iš goferio medžio, **Pr** 6:14. Arka sustojo Ararato kalnuose, **Pr** 8:4. Jareditų baržos buvo nepralaidžios, kaip Nojaus arka, **Etr** 6:7.

ARKANGELAS. *Taip pat žr.*

Adomas; Mykolas

Mykolas, arba Adomas, yra arkangelas arba vyriausiasis angelas.

Viešpats nužengs iš dangaus su šauksmu, su arkangelo balsu, **1 Tes** 4:16. Mykolas yra arkangelas, **Jud** 1:9 (DS 29:26; 88:112; 128:20–21).

ASA

Senajame Testamente – trečiasis Judo karalius. Raštai rašo, kad jo „širdis buvo tobula priešais Viešpatį per visas jo dienas“ (1 Kar 15:14). Savo valdymo laikotarpiu jis atstatė armijos kovingumą, nusimetė Etiopijos jungą, pašalinio stabus ir kvietė žmones sudaryti sandorą, kad ieškos Jehovos (1 Kar 15–16; 2 Met 14–16). Tačiau, susirgęs kojų liga, jis nieškojo Viešpaties pagalbos ir mirė (1 Kar 15:23–24; 2 Met 16:12–13).

ASIRIJA

Senovės imperija, kuri su savo varžove Babilone valdė daugelį senovės Sirijos ir Palestinos žemių didžiumą

Senajo Testamento laikų. Nors asirai nuo 12 amžiaus prieš Kristaus gim. vidurio iki 7 amžiaus prieš Kristaus gim. pabaigos buvo galingiausi, jie niekada nesugebėjo sukurti stabilios politinės struktūros. Jie valdė teroru, triuškindami savo priešus ugnimi ir kalaviju arba silpnindami juos gausiais gyven-tojų trėmimais į kitas savo imperijos dalis. Jų pavaldiniai niekada nesiliau-davo būti jų priešais, ir visa imperijos raida pasižymėjo nesiliaujančiais su-kilimais (žr. 2 Kar 18–19; 2 Met 32; Iz 7:17–20; 10; 19; 37).

AŠ ESU. *Taip pat žr.* Jehova; Jėzus Kristus

Vienas iš Viešpaties Jėzaus Kristaus vardų.

Dievas tarė Mozei: AŠ ESU, KURIS ESU, Iš 3:14–15. Aš esu Viešpats, Iš 6:2–3. Pirmiau, nei buvo Abraomas, aš esu, Jn 8:56–59. Klausykite Jėzaus Kristaus, didžiojo AŠ ESU, balso, DS 29:1 (DS 38:1; 39:1).

AŠERAS. *Taip pat žr.* Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Zilpos, Lėjos tarnaitės, sūnus (Pr 30:12–13).

Ašero gentis. Jokūbas palaimino Ašerą (Pr 49:20), ir Mozė palaimino Ašero palikuonis (Paklšt 33:1, 24–29). Šie palikuonys buvo pavadinti „narsiais kariais“ (1 Met 7:40).

ATASKAITA, ATSAKINGAS, ATSAKOMBĖ. *Taip pat žr.* Valios laisvė

Viešpats sakė, kad visi žmonės yra atsakingi už savo pačių motyvus, nusi-statymus, troškimus ir veiksmus.

Atsakomybės amžius – tai amžius, kurio sulaukę vaikai laikomi atsakin-gais už savo veiksmus ir galinčiais nu-sidėti bei atgailauti.

Aš teisiu kiekvieną pagal jo kelius, Ez 18:30. Jie duos atskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį, Mt 12:36. Duok savo prievaizdavimo apyskaitą, Lk 16:2. Kiekvienas iš mūsų duos Dievui

atskaitą už save, Rom 14:12. Mirusie-ji bus teisiami pagal jų darbus, Apr 20:12. Mūsų žodžiai, darbai ir mintys pasmerks mus, Al 12:14. Mes patys sprendžiame daryti gera ar pikta, Al 41:7. Jums leista veikti savo nuožiūra, Hel 14:29–31. Jūs mokysite šito – at-gailos ir krikšto – tuos, kurie yra atsa-kingi už savo veiksmus, Mor 8:10. Visi, kurie sulaukė atsakomybės am-žiaus, privalo atgailauti ir būti pakrikš-tyti, DS 18:42. Šėtonas negali gundyti mažų vaikų, kol jie nepradedą darytis atsakingi priešais mane, DS 29:46–47. Vaikai bus krikštijami sulaukę aštuo-nerių metų amžiaus, DS 68:27. Teismo dieną žmogus turės atsakyti už savo paties nuodėmes, DS 101:78. Žmonėms duota pažinti, kas gera ir kas pikta; taigi jie gali veikti savo nuožiūra, Moz 6:56. Žmonės bus nubausti už savo pačių nuodėmes, TT 1:2

ATEITI. *Taip pat žr.* Mokiny; Paklusnams, paklusnus, paklusti

Raštuose tai reiškia prisiartinti prie ko nors, sekant jį arba paklustant jam, kaip antai frazėje: „Ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame“ (Mor 10:32).

Palenkite savo ausį ir ateikite pas mane, Iz 55:3. Ateikite pas mane, visi kurie vargstate, Mt 11:28. Leiskite mažiems vaikučiams ateiti pas mane, Mt 19:14. Jei kuris žmogus nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, Lk 9:23. Kas ateis pas mane, niekada nealks, Jn 6:35. Kristus kviečia visus ateiti pas jį, 2 Nef 26:33. Ateikite pas mane ir būkite išgelbėti, 3 Nef 12:20. Ateikite pas Kristų, Mor 10:32. Kvieskite visus ateiti pas Kristų, DS 20:59. Ateikite pas mane ir jūsų sielos gyvens, DS 45:46.

ATGAILAUJANTI ŠIRDIS. *Žr.* Sudužusi širdis

ATGAILAUTI, ATGAILA. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Atleisti; Išpažinti, išpažinimas; Jėzus Kristus; Nuodėmių atleidimas; Sudužusi širdis

Proto ir širdies pokytis, atnešantis naują

požiūrį į Dievą, save ir gyvenimą apskritai. Atgaila reiškia, kad asmuo nusigręžia nuo pikta ir atgręžia savo širdį ir valią į Dievą, pakludamas Dievo įsakymams ir norams bei palikdamas nuodėmę. Tikra atgaila ateina iš meilės Dievui ir nuoširdaus troškimo paklusti jo įsakymams. Visi veiksnius asmenys yra nusidėję ir turi atgailauti, kad galėtų žengti išgelbėjimo link. Tik per Jėzaus Kristaus apmokejimą mūsų atgaila gali tapti efektyvi ir priimtina Dievui. Išpažinkite savo kaltę Viešpačiui, **Ezr 10:11**. Pašalinkite savo darbu blogį, liaukitės darę pikta, **Iz 1:16**. Atgailaukite ir nusigręžkite nuo visų savo prasižengimų, **Ez 18:30–31**. Atgailaukite, nes prisiartinio dangaus karalystė, **Mt 3:2**. Danguje džiaugiamasi dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio, **Lk 15:7**. Dievas išako visur visiems žmonėms atgailauti, **ApD 17:30** (2 Nef 9:23; 3 Nef 11:31–40; DS 133:16). Dieviškas liudys gimdo atgailą išgelbėjimui, **2 Kor 7:10**. Viešpaties Visagalio Dvasia taip didžiai pakeitė mūsų širdis, jog mes jau nebelinekė daryti pikta, **Mzj 5:2**. Jeigu jis išpažįsta savo nuodėmes ir atgailauja, tu jam atleisi, **Mzj 26:29**. Po Almos pamokslavimo daugelis žmonių pradėjo atgailauti, **Al 14:1**. Neatideliokite savo atgailos dienos, **Al 34:33**. Alma mokė Helamaną apie savo atgailą ir atsivertimą, **Al 36** (Mzj 27:8–32). Atgaila žmogui negalėtų būti suteikta, jei nebūtų baumės, **Al 42:16**. Tegul tavo nuodėmės vargina tave tuo varginimu, kuris atves tave į atgailą, **Al 42:29**. Kaip auką man jūs atnašausite sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią, **3 Nef 9:20**. Kuris atgailauja ir ateina pas mane kaip mažas vaikas, tą aš priimsiu, **3 Nef 9:22**. Atgailaukite, visi jūs, žemės pakraščiai, **3 Nef 27:20**. Kiekvieną kartą, kai tik jie atgailaudavo, jiems būdavo atleidžiama, **Mor 6:8**. Neskelbk šiai kartai nieko kito, kaip tik atgailą, **DS 6:9** (DS 11:9). Koks didis jo džiaugsmas atgailaujančia siela! **DS 18:13**. Kiekvienas žmogus turi atgailauti arba kentėti, **DS 19:4**. Tas, kuris nusideda ir neatgailauja, bus išmestas lauk,

DS 42:28. Tam, kuris išpažįsta ir palieka savo nuodėmes, atleidžiama, **DS 58:42–43**. Mirusieji, kurie atgailaus, bus išpirkti, **DS 138:58**. Mes tikime atgaila, **TT 1:4**.

ATGAIVINTI. *Taip pat žr.* Prikėlimas

Padaryti gyvą, prikelti iš mirusiųjų arba taip pakeisti asmenį, kad jis galėtų būti Dievo akivaizdoje.

Dievas atgaivino mus kartu su Kristumi, **Ef 2:4–5** (Kol 2:6, 12–13). Kristus buvo atiduotas mirčiai kūnu, bet atgaivintas Dvasia, **1 Pt 3:18** (DS 138:7). Niekas nėra matęs Dievo, nebent atgaivintas Dvasia, **DS 67:11**. Išpirkimas yra per tą, kuris viską gaivina, **DS 88:16–17**. Šventieji bus atgaivinti ir pagauti aukštyne Kristaus pasitikti, **DS 88:96**. Adomas tapo atgaivintas vidiename žmoguje, **Moz 6:65**.

ATILSIS, POILSIS. *Taip pat žr.*

Ramybė; Šabo diena

Ramybės būseną be rūpesčių ir neramumų. Savo ištikimiesiems sekėjams Viešpats pažadėjo tokį atilsį šiame gyvenime. Jis taip pat paruošė jiems atilsio vietą kitame gyvenime.

Mano akivaizda eis su tavimi, aš duosiu tau atilsį, **Iš 33:14**. Ateikite pas mane visi, kurie vargstate, ir aš suteiksiu jums atilsį, **Mt 11:28–29**. Mes darbamės, kad jie galėtų įeiti į jo atilsį, **JokK 1:7** (Hbr 4:1–11). Kiekvienas, kuris atgailauja, įeis į mano atilsį, **Al 12:34**. Buvo nepaprastai daug tokių, kurie buvo padaryti tyri ir įėjo į Viešpaties atilsį, **Al 13:12–16**. Rojus yra poilsio būseną, **Al 40:12** (Al 60:13). Į jo atilsį neįeina niekas kitas, kaip tik tie, kurie išplovė savo apdarus mano krauju, **3 Nef 27:19**. Skelbk atgailą šiai liaudžiai, idant galėtum ilsėtis su jais mano Tėvo karalystėje, **DS 15:6** (DS 16:6). Tie, kurie miršta, ilsėsis nuo viso savo triūso, **DS 59:2** (Apr 14:13). Viešpaties atilsis yra jo šlovės pilnatvė, **DS 84:24**.

ATKŪRIMAS, ATSTATYMAS. *Taip pat žr.* Sugražinimas, evangelijos

Paimto ar prarasto dalyko ar būsenos sugražinimas.

Dvasia ir kūnas bus vėl sujungti į savo tobulą formą, **AI** 11:43–44. Atstatymas reiškia sugražinti pikta už pikta, teisu už tai, kas teisu, **AI** 41:10–15. Mes tikime dešimties genčių sugražinimu ir kad žemė atgaus savo rojišką šlovę, **TT** 1:10 (DS 133:23–24).

ATLEISTI. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Atgailauti, atgaila; Išpažinti, išpažinimas; Nuodėmių atleidimas

Raštuose vartojama prasme *atleisti* paprastai reiškia vieną iš dviejų dalykų: 1) kai Dievas atleidžia žmonėms, jis atšaukia ar atideda į šalį pelnytą bausmę už nuodėmę. Per Kristaus apmokėjimą, atleidimas už nuodėmes prieinamas visiems atgailaujantiems, išskyrus kaltus žmogžudystę ar neatleistina nuodėmę prieš Šventąją Dvasią; 2) kai žmonės atleidžia vienas kitam, jie elgiasi vienas su kitu su krisčioniška meile ir neturi blogų jausmų tiems, kurie juos užgavo (Mt 5:43–45; 6:12–15; Lk 17:3–4; 1 Nef 7:19–21).

Viešpats yra didžiai kantrus ir didžiai gailėstingas, atleidžiantis nedorybę ir prasižengimą, **Sk** 14:18. Nors jūsų nuodėmės būtų kaip škarlatas, jos bus baltos kaip sniegas, **Iz** 1:18. Atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams, **Mt** 6:12 (Lk 11:4; 3 Nef 13:11). Žmogaus Sūnus turi galią atleisti nuodėmes, **Mt** 9:6 (Mt 18:35; Mk 2:10; Lk 5:20–24). Kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusideda? **Mt** 18:21–22 (DS 98:40). Tam, kuris piktžodžiauja prieš Šventąją Dvasią, niekada nebus atleista, **Mk** 3:29 (Al 39:6). Jei tavo brolis prasižengia prieš tave ir atgailauja, atleisk jam, **Lk** 17:3. Tėve atleisk jiems, nes jie nežino ką daro, **Lk** 23:34. Melskite atleidimo, **1 Nef** 7:21. Panaudok Kristaus apmokantįjį kraują, kad gautume savo nuodėmių atleidimą, **Mzj** 4:2. Jeigu jis išpažįsta savo nuodėmes prieš tave ir mane ir atgailauja, jam tu atleisi, **Mzj** 26:29–31. Tam, kuris atgailauja ir vykdo įsakymus, bus atleista, **DS** 1:32. Mosuok savo pjautuvu, ir tau

atleistos tavo nuodėmės, **DS** 31:5 (DS 84:61). Tam, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, atleidžiama, ir aš, Viešpats, jų daugiau nebeprisimenu, **DS** 58:42. Aš atleisiu tam, kuriam atleisiu, bet iš jūsų reikalaujama atleisti visiems žmonėms, **DS** 64:10. Kiek jūs atleidote vienas kitam jūsų nusižengimus, tiek ir aš, Viešpats, jums atleidžiu, **DS** 82:1. Kuriuos myliu, aš taip pat ir drausminu, kad jų nuodėmės būtų atleistos, **DS** 95:1. Aš atleidau tau tavo prasižengimą, **Moz** 6:53.

ATMAINYTAS, ATMAINYMAS.

Taip pat žr. Jėzus Kristus; Kunigystės raktai

Būsena asmenų, kurie laikinai pakeisti išore ir esme, tai yra pakelti į aukštesnį dvasinį lygį, kad galėtų išverti dangiškų esybių akivaizdą ir šlovę.

Kristaus atmainymas. Petras, Jokūbas ir Jonas matė priešais save pašlovinimą ir atmainytą Viešpatį. Prieš tai Gelbėtojas buvo pažadėjęs, kad Petras gaus dangaus karalystės raktus (Mt 16:13–19; 17:1–9; Mk 9:2–10; Lk 9:28–36; 2 Pt 1:16–18). Šio svarbaus įvykio metu Gelbėtojas, Mozė ir Elijas (Elija) suteikė pažadėtus kunigystės raktus Petriui, Jokūbui ir Jonui. Turėdami šiuos kunigystės raktus, apaštalai turėjo galią testuoti karalystės darbą po Jėzaus pakilimo.

Džozefas Smitas mokė, kad ant Atmainymo kalno Petras, Jokūbas ir Jonas taip pat buvo atmainyti. Jie matė regėjimą apie žemę, kaip ji atrodys savo būsimoje pašlovintoje būsenoje (DS 63:20–21). Jie matė Mozę ir Eliją, dvi perkeltas esybes, ir girdėjo Tėvo balsą. Tėvas tarė: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš labai patenkintas; jo klausykite“ (Mt 17:5).

Atmainytos esybės. Jie matė Izraelio Dievą, **Iš** 24:9–11. Kai jis kalbėjo su Dievu, jo veido oda švytėjo, **Iš** 34:29 (Mk 9:2–3). Jėzaus veidas švytėjo, **Mt** 17:2 (Mk 9:2–3). Izraelitai negalėjo ilgai žiūrėti Mozei į veidą, dėl šlovės, **2 Kor** 3:7. Abinadžio veidas švytėjo nepaprastu spindesiu, **Mzj** 13:5–9. Jie buvo

apgauti tarsi ugnies, **Hel** 5:23, 36, 43–45 (3 **Nef** 17:24; 19:14). Jie buvo tokie pat balti kaip Jėzaus veidas, **3 Nef** 19:25. Tai pasirodė jiems kaip jų atmainymas, **3 Nef** 28:15. Niekas nėra matęs Dievo būdamas kūne, nebent atgaivintas Dvasia, **DS** 67:10–12. Dvasios galia mūsų akys buvo atvertos, **DS** 76:12. Dievo šlovė gaubė Mozę, **Moz** 1:2. Jo šlovė gaubė mane; ir aš mačiau jo veidą, nes buvau atmainytas, **Moz** 1:11. Aš išvydau dangus prasivėrusius ir buvau aprengtas šlove, **Moz** 7:3–4.

ATNAŠA. *Taip pat žr.* Auka; Dešimtinė, dešimtinės mokėjimas; Gerovės darbas, gerovė; Pasninkauti, pasninkavimas; Šalpa

Dovana Viešpačiui. Senajame Testamente šis žodis dažnai buvo naudojamas aukoms ir deginamosioms atnašoms pažymėti. Šių dienų bažnyčia naudoja pasninko atnašas ir kitas laisvos valios aukas (įskaitant laiką, talentus ir turta), kad padėtų vargšams ir kitiems vertiems tikslams.

Jūs apiplėšėte mane dešimtinėmis ir atnašomis, **Mal** 3:8–10. Pirmiau susitaukyk su savo broliu ir tada atnašauk savo dovaną, **Mt** 5:23–24. Atnašaukite visą savo sielą, kaip atnašą Kristui, **Om** 1:26. Jei žmogus atnašauja dovaną be tikro ketinimo, iš to jam jokios naudos, **Mor** 7:6. Kunigystė nebebus paimta, kol Levio sūnūs vėl atnašaus Viešpačiui atnašą teisume, **DS** 13:1. Šią, Viešpaties dieną, tu atnašausi savo atnašas ir savo sakramentus Aukščiausiam, **DS** 59:12. Tad mes, kaip bažnyčia ir liaudis, atnašaukime Viešpačiui atnašą teisume, **DS** 128:24.

ATSAKOMYBĖS AMŽIUS. *Žr.* Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Krikštas, krikštyti – Krikštas neskirtas kūdikiams; Kūdikių krikštas; Vaikas, vaikai

ATSIMETIMAS. *Taip pat žr.* Maištas, sukilimas; Sugražinimas, evangelijos

Atskirų asmenų, bažnyčios ar ištisų tautų nusigrėžimas nuo tiesos.

Visuotinis atsimetimas. Izraelis turėjo saugotis, kad jų širdys nenusigręžtu nuo Viešpaties, **Paklšt** 29:18. Kai nėra regėjimo, liaudis žūsta, **Pat** 29:18. Jie sulaužė nesibaigiančią sandorą, **Iz** 24:5. Vėjai daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, **Mt** 7:27. Stebiuosi, kad jūs taip greitai persimetėte prie kitos evangelijos, **Gal** 1:6. Jie patraukė geru keliu, bet pasimetė migloje, **1 Nef** 8:23 (1 **Nef** 12:17). Paragavę vaisiaus jie atpuolė į uždraustus kelius, **1 Nef** 8:28. Nefitų atsimetimas tapo sukupimo kliūtimi netikintiesiems, **Al** 4:6–12. Daugelis bažnyčios narių tapo išdidūs ir persekiojo kitus narius, **Hel** 3:33–34 (Hel 4:11–13; 5:2–3). Kai Viešpats laimina savo žmones, jie kartais užkietina savo širdis ir užmiršta jį, **Hel** 12:2; 13:38. Nefitai užkietino savo širdis ir buvo nugalėti Šetono galios, **3 Nef** 2:1–3. Moronis pranašavo apie atsimetimą paskutinėmis dienomis, **Mrm** 8:28, 31–41. Prieš antrąjį atėjimą įvyks atsimetimas, **DS** 1:13–16.

Ankstyvosios krikščionių bažnyčios atsimetimas. Ši liaudis artinasi prie manęs savo burna, **Iz** 29:10, 13. Tamsa padengs žemę, **Iz** 60:2. Viešpats siųs Dievo žodžio badą, **Am** 8:11. Iškilis netikri krikštūs ir netikri pranašai, **Mt** 24:24. Žiaurūs vilkai išibraus pas jus, **ApD** 20:29. Stebiuosi, kad jūs taip greitai persimetėte, **Gal** 1:6. Prieš antrąjį atėjimą bus atkritimas, **2 Tes** 2:3. Kai kurie žmonės nuklydo nuo tiesos, **2 Tim** 2:18. Kai kurie žmonės dedasi dievotais, bet atsižada dievotumo jėgos, **2 Tim** 3:5. Ateis laikas, kai jie nebepakęs sveikos doktrinos, **2 Tim** 4:3–4. Tarp žmonių bus netikrų pranašų ir netikrų mokytojų, **2 Pt** 2:1. Vogčiomis išiskverbė žmonės, neigiantys vienintelį Viešpatį Dievą, **Jud** 1:4. Kai kurie sakėsi esą apaštalai, nors tokie nebuvo, **Apr** 2:2. Nefis matė didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios formavimą, **1 Nef** 13:26. Kitataučiai sukluo ir pasistatė daug bažnyčių, **2 Nef** 26:20. Jie nuklydo nuo

mano apeigų ir sulaužė mano nesibai-
giančią sandorą, **DS** 1:15. Žemę den-
gia tamsa ir didi tamsa dengia žmonių
protus, **DS** 112:23. Džozefui buvo
pasakyta, kad visos bažnyčios buvo
neteisingos; jų širdys buvo toli nuo
Dievo, **DŽS-I** 1:19.

ATSIVERTIMAS,

ATSIVERTUSYSIS. *Taip pat žr.*

Mokiny; Užgimęs iš naujo,
užgimęs iš Dievo

Įsitikinimų, širdies ir gyvenimo pasikei-
timas, pasiryžus priimti Dievo valią ir
paklusti jai (ApD 3:19).

Atsivertimas apima sąmoningą apsi-
sprendimą palikti senus kelius ir pasi-
keisti, pasiryžus tapti Kristaus mokiniu.
Pilną atsivertimą sudaro atgaila, krikš-
tas nuodėmėms atleisti, Šventosios
Dvasios gavimas rankų uždėjimu ir
tolimesnis tikėjimas Viešpačiu Jėzumi
Kristumi. Prigimtinis žmogus bus pa-
keistas nauju žmogumi – pašventintu ir
tyru, užgimusiu iš naujo Jėzuje Kristuje
(2 Kor 5:17; Mzj 3:19).

Žmonės turi atsiverti ir pasidaryti kaip
maži vaikučiai, **Mt** 18:3 (Mzj 3:19). At-
sivertęs stiprink savo brolius, **Lk** 22:32.
Kurie su džiaugsmu priėmė jo žodį,
buvo pakrikštyti, **ApD** 2:37–41. Atgręžk
nusidėjėlių nuo jo klystkelio, **Jok** 5:20.
Enosas buvo atverstas, **En** 1:2–5. Kara-
liaus Benjamino žodžiai galingai pakei-
tė žmones, **Mzj** 5:2 (Al 5:12–14). Visa
žmonija privalo užgimti iš naujo, taip,
užgimti iš Dievo, **Mzj** 27:25. Alma ir
Mozijo sūnūs buvo atversti, **Mzj** 27:33–
35. Lamonio tėvas buvo atverstas, **Al**
22:15–18. Dievo galia ir žodžiu jie
buvo atversti į Viešpatį, **Al** 53:10. At-
gaila atneša širdies permainą, **Hel**
15:7. Visi, kurie buvo atversti, tikrai
parodė, kad juos aplankė Dievo galia
ir Dvasia, **3 Nef** 7:21. Dėl jų tikėjimo
Kristumi atsivertimo metu, jie buvo
pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia,
3 Nef 9:20. Jie išeis ir skelbs atgailą, ir
daugybė bus atversta, **DS** 44:3–4.

AUKOTI. *Taip pat žr.* Apmokėti,
apmokėjimas; Jėzus Kristus;

Kraujas; Sakramentas; Sudužusi
širdis

Senovės dienomis *aukoti* reiškė pada-
ryti kažką šventu. Dabar tai reiškia
atsisakyti ar palikti pasaulietiškus da-
lykus dėl Viešpaties ir jo karalystės.
Viešpaties Bažnyčios nariai turėtų
būti pasiryžę paaukoti Viešpačiui vis-
ką. Džozefas Smitas mokė, kad „reli-
gija, kuri nereikalauja paaukoti visko,
niekada neturi galios, pakankamos
sukurti tikėjimą, būtiną gyvenimui ir
išgelbėjimui“. Amžinojoje perspekty-
voje per aukojimą gauti palaiminimai
pranoksta bet ką, ko atsisakyta.

Po to, kai Adomas ir Ieva buvo iš-
mesti iš Edeno sodo, Viešpats davė
jiems aukojimo įstatymą. Įstatymas
apėmė pirmagimių iš jų bandų atnaša-
vimą. Šis aukojimas simbolizavo aukoji-
mą, kuri turėjo atlikti Viengimis Dievo
Sūnus (Moz 5:4–8). Tokia praktika tęsėsi
iki Jėzaus Kristaus mirties, kuri užbaigė
gyvulių aukojimą, kaip evangelijos
apeigą (Al 34:13–14). Mūsų laikais
Bažnyčios nariai dalinasi duonos ir
vandens sakramentą Jėzaus Kristaus
aukai atminti. Šiandien Kristaus Baž-
nyčios narių taip pat prašoma atna-
šauti sudužusios širdies ir atgailau-
jančios dvasios auką (3 Nef 9:19–22).
Tai reiškia, kad jie yra nuolankūs,
atgailaujantys ir pasiryžę paklusti
Dievo įsakymams.

Abraomas surišo savo sūnų Izaoką ir
paguldė jį ant aukuro, **Pr** 22:1–18
(Jokk 4:5). Aukosi savo deginamasias
atnašas, **Iš** 20:24. Aukojami gyvuliai
turi būti be trūkumo, **PakĮst** 15:19–21.
Paklusti yra geriau nei aukoti, **1 Sam**
15:22. Mylėti yra svarbiau nei visos
deginamosios atnašos ir aukos, **Mk**
12:32–33. Mes pašventinti Kristaus
auka, **Hbr** 10:10–14. Kristus atnašavo
save, kaip auką už nuodėmę, **2 Nef**
2:6–7. Ta didžioji ir paskutinė auka bus
Dievo Sūnus, taip, beribė ir amžina,
Al 34:8–14. Daugiau nebeatnašaukite
deginamųjų atnašų; atnašaukite Die-
vui sudužusią širdį ir atgailaujančią
dvasią, **3 Nef** 9:19–20 (Ps 51:16–17; DS

59:8). Šiandien yra aukos diena, **DS** 64:23 (**DS** 97:12). Visus, kurie pasiryžę laikytis savo sandorų per auką, Viešpats priima, **DS** 97:8. Džozefas F. Smitas matė dvasias teisiųjų, kurie atnašavo aukas, panašias į Gelbėtojo auką, **DS** 138:13. Išpirkimas atėjo per Dievo Sūnaus auką ant kryžiaus, **DS** 138:35.

AUKSO PLOKŠTELĖS. *Taip pat žr.*

Knyga, Mormono; Plokštelės

Metraštis, užrašytas ant aukso plokštelių. Jis pasakoja apie dvi didžias civilizacijas Amerikoje žemynuose. Dalį tų plokštelių Džozefas Smitas išvertė ir išleido. Šis vertimas vadinamas Mormono Knyga. (Daugiau informacijos rasite „Įvade“ ir „Pranašo Džozefo Smito liudijime“, esančiuose Mormono Knygos pradžioje.)

AUKŠČIAUSIOJI BAUSMĖ. *Taip*

pat žr. Žmogžudystė

Mirties bausmė už padarytą nusikaltimą, ypač kai tai susiję su bausme už žmogžudystę.

Kas pralieja žmogaus kraują, to kraują taip pat pralies žmogus, **Pr** 9:6 (**DžSV Pr** 9:12–13). Žmogžudys turi būti nubaustas mirtimi, **Sk** 35:16. Žmogžudžiai, kurie žudo tyčia, mirs, **2 Nef** 9:35. Tu nuteisiamas mirti, remiantis įstatymu, **AI** 1:13–14. Tas, kuris nužudydavo, būdavo baudžiamas mirtimi, **AI** 1:18. Įstatymas reikalauja gyvybės to, kuris nužudė, **AI** 34:12. Tas, kuris žudo, mirs, **DS** 42:19.

AUKŠTASIS KUNIGAS. *Taip pat*

žr. Aarono kunigystė;

Melchizedeko kunigystė

Kunigystės pareigybė. Raštuose titulas „aukštasis kunigas“ vartojamas dviem prasmėmis: 1) Melchizedeko kunigystės pareigybė; ir 2) pagal Mozės įstatymą, pirmininkaujantis Aarono kunigystės pareigūnas.

Pirmoji prasmė taikoma Jėzui Kristui, kaip didžiajam Aukštajam Kunigui. Adomas ir visi patriarchai taip pat buvo aukštieji kunigai. Šiandien trys

pirmininkaujantys aukštieji kunigai sudaro Bažnyčios Prezidentūrą ir pirmininkauja visiems kitiems, turintiems kunigystę, bei bažnyčios nariams. Mūsų dienomis, esant reikalui, visoje bažnyčioje aukštaisiais kunigais papildomai išventinami kiti verti vyrai. Aukštieji kunigai gali būti pašaukti, paskirti ir išventinti tarnauti vyskupais (**DS** 68:19; 107:69–71).

Antrąja prasme, pagal Mozės įstatymą, aukštuoju kunigu buvo vadinamas Aarono kunigystės pirmininkaujantis pareigūnas. Pareigybė buvo paveldima ir perduodama per Aarono šeimos pirmagimius, o pats Aaronas buvo pirmasis Aarono tvarkos aukštasis kunigas (**Iš** 28; 29; **Kun** 8; **DS** 84:18).

Melchizedekas buvo aukščiausiojo Dievo kunigas, **Pr** 14:18 (**AI** 13:14). Aukštieji kunigai buvo pašaukti ir paruošti nuo pasaulio įkūrimo, **AI** 13:1–10. Aukštieji kunigai tvarko dvasinius dalykus, **DS** 107:10, 12, 17.

AUKŠTOJI KUNIGYSTĖ. *Žr.*

Melchizedeko kunigystė

AUKŠTOJI TARYBA

Dvylikos aukštųjų kunigų taryba.

Ankstyvosiomis atkurtos bažnyčios dienomis terminas *aukštoji taryba* reiškė dvi skirtingas valdančias grupes: 1) bažnyčios Dvylikos Apaštalų Kvorumą (**DS** 107:33, 38); ir 2) kiekviename kuole tarnaujančią aukštąją tarybą (**DS** 102; 107:36).

AUKURAS, ALTORIUS. *Taip pat*

žr. Auka

Statinys, naudojamas aukojimams, atnašavimams ir garbinimui.

Nojus pastatė aukurą Viešpačiui ir atnašavo deginamąsias atnašas, **Pr** 8:20. Abramas pastatė aukurą Viešpačiui, **Pr** 12:7–8. Abraomas surišo savo sūnų Izaoką ant aukuro, **Pr** 22:9 (**Pr** 22:1–13). Jokūbas pastatė aukurą ir pavadino tą vietovę El Beteliu, **Pr** 35:6–7. Elija pastatė aukurą ir metė iššūkį Baalo kunigams, **1 Kar** 18:17–40. Jei neiši dovana

prie aukuro, pirma susitaikyk su savo broliu, **Mt** 5:23–24. Aš pamačiau po aukuru sielas tų, kurie buvo nužudyti dėl Dievo žodžio, **Apr** 6:9 (DS 135:7). Lehis pastatė aukurą iš akmenų ir reiškė dėkingumą Viešpačiui, **1 Nef** 2:7. Abraomas buvo išgelbėtas nuo mirties ant Elkanos aukuro, **Abr** 1:8–20.

AUSIS. *Taip pat žr. Įsiklausyti*

Raštuose žodis „ausis“ dažnai vartojamas kaip asmens gebėjimo girdėti ir suprasti Dievo dalykus simbolis.

Jie turi ausis, bet negirdi, **Ps** 115:6. Viešpats žadina mano ausį girdėti, **Iz** 50:4–5 (2 **Nef** 7:4–5). Kas turi ausis, kad girdėtų, tegirdi, **Mt** 11:15. Jų ausys prastai girdi, **Mt** 13:15 (Moz 6:27). Akis neregėjo, nė ausis negirdėjo to, ką Dievas paruošė tiems, kurie jį myli, **1 Kor** 2:9 (DS 76:10). Velnias kužda į jų ausis, **2 Nef** 28:22. Atverkite savo ausis, kad išgirstumėt, **Mzj** 2:9 (3 **Nef** 11:5). Buvau daug kartų šaukiamas, bet nenorėjau girdėti, **Al** 10:6. Atsukite ausį mano žodžiams, **Al** 36:1 (Al 38:1; DS 58:1). Nėra ausies, kuri neišgirs, **DS** 1:2. Ausys atveriamos per nusizeminimą ir malda, **DS** 136:32.

BAALAS. *Taip pat žr. Stabmeldystė*

Vyriškos lyties dievas–saulė, garbintas daugiausia Fenikijoje (1 **Kar** 16:31), bet skirtingomis formomis garbintas įvairiose vietose: Moabe – kaip Baal Peoras (Sk 25:1–3), Šecheme – kaip Baal Beritas (Ts 8:33; 9:4), Ekronė – kaip Baal Zebubas (2 **Kar** 1:2). Gali būti, kad Baalas yra tas pats kaip Belis Babilonėje ir Dzeusas Graikijoje. Žodis *Baal* išreiškia ryšį tarp viešpaties ir jo vergo. Įprastas Baalo simbolis buvo jautis. Kartu su Baalu įprastai buvo garbinama deivė Astartė.

Žodis *Baal* kartais būdavo jungiamas su kitu vardu ar žodžiu, norint parodyti ryšį su Baalu, pavyzdžiui, jo garbinimo vieta ar asmeniu, pasižyminčiu Baalo savybėmis. Vėliau, dėl to, kad žodis *Baal* įgavo labai blogas reikšmes, tuose jungtiniuose varduose jį pakeitė žodis *Boset*. *Boset* reiškia „gėda“.

BABELĖ, BABILONĖ. *Taip pat žr. Nebukadnecaras; Pasaulis*

Babilonijos sostinė.

Babelė įkūrė Nimrodas. Ji buvo vienas iš seniausių miestų Mesopotamijos, arba Šinaro, žemėje (Pr 10:8–10). Viešpats sumaišė kalbas tuo metu, kai žmonės statė Babelės bokštą (Pr 11:1–9; Etr 1:3–5, 33–35). Vėliau Babilonė tapo Nebukadnecaro sostine. Jis pastatė didžiulį miestą, kurio griuvėsiai išlikę iki šiol. Babilonė tapo labai nedoru miestu ir nuo tol tapo pasaulio nelabumo simboliu.

Bėkite iš Babilonės, **Jer** 51:6. Babilonė bus įsteigta ir žlugs, **Apr** 17–18. Babilonė bus sunaikinta, **2 Nef** 25:15. Babilonė žlugs, **DS** 1:16. Aš nepasigailėsiu nė vieno, kuris pasilieka Babilonėje, **DS** 64:24. Išeikite iš Babilonės **DS** 133:5, 7, 14.

BAIMĖ. *Taip pat žr. Draša, narsa; Pagarba; Tikėjimas, tikėti*

Baimė gali turėti dvi reikšmes: 1) bijoti Dievo reiškia jausti jam pagarbą ir pagarbą baimę bei paklusti jo išakymams; 2) bijoti žmogaus, mirtingo gyvenimo pavoju, skausmo ir pikto reiškia labai baimintis tokių dalykų.

Dievo baimė. Šioje vietoje visiškai nėra Dievo baimės, **Pr** 20:11. Bijosi Viešpaties savo Dievo, **PakJst** 6:13 (Joz 24:14; 1 **Sam** 12:24). Tarnaukite Viešpačiui su baimė, **Ps** 2:11. Viešpaties baimė yra išminties pradžia, **Ps** 111:10. Bijok Viešpaties ir venk pikta, **Pat** 3:7. Bijantiems Dievo viskas bus gerai, **Mok** 8:12. Įgyvendinkite savo išgelbėjimą su baimė ir virpuliu, **Fil** 2:12. Bijokite Dievo ir atiduokite jam šlovę, **Apr** 14:7 (DS 88:104). Pranašai nuolat ragino žmones, kad išlaikytų juos Viešpaties baimėje, **En** 1:23. Alma ir Mozijos sūnūs parkrito ant žemės, nes juos apėmė Viešpaties baimė, **Al** 36:7. Įgyvendinkite savo išgelbėjimą su baimė ir virpuliu, **Mrm** 9:27. Tuos, kurie nebijo manęs, aš sutrikdysiu ir priversiu drebėti, **DS** 10:56. Tas, kuris manęs bijo, žvalgysis Žmogaus Sūnaus atėjimo ženklų, **DS** 45:39.

Žmogaus baimė. Nebijok, nes aš esu su tavimi, **Pr 26:24** (Iz 41:10). Viešpats yra su mumis, nebijokite jų, **Sk 14:9**. Nebijok, nes su mumis yra daugiau, **2 Kar 6:16**. Nebijosiu, ką gali padaryti man kūnas, **Ps 56:5**. Nebijokite žmonių smerkimo, **Iz 51:7** (2 Nef 8:7). Dievas juk davė mums ne baimės dvasią, **2 Tim 1:7**. Tobula meilė išvaro baimę, **1 Jn 4:18** (Mor 8:16). Helamano sūnūs nebijojo mirties, **Al 56:46–48**. Mirties baimė pripildo nelabųjų krūtines, **Mrm 6:7**. Nebijau to, ką gali padaryti žmogus, **Mor 8:16**. Neturėjai bijoti žmogaus labiau nei Dievo, **DS 3:7** (DS 30:1, 11; 122:9). Nebijokite daryti gera, **DS 6:33**. Kiekvienam, kuris priklauso mano bažnyčiai, nereikia bijoti, **DS 10:55**. Jeigu jūs pasiruošę, nebijosite, **DS 38:30**. Nusiplėškite baimę, **DS 67:10**. Būkite džiugūs ir nebijokite, nes aš, Viešpats, esu su jumis, **DS 68:6**. Nebijok savo priešų, **DS 136:17**.

BALAAMAS

Senajame Testamente – pranašas, kuris dėl pinigų sutiko prakeikti Izraelį. Viešpaties jam buvo įsakyta neprakeikti Izraelio (Sk 22–24).

Balaamo asilė atsisakė eiti į priekį, kadangi jos kelyje stovėjo angelas, **Sk 22:22–35**.

BALANDŽIO ŽENKLAS. *Taip pat žr. Šventoji Dvasia*

Iš anksto paruoštas ženklas, kurio dėka Jonas Krikštytojas turėjo atpažinti Mesiją (Jn 1:32–34). Džozefas Smitas mokė, kad balandžio ženklas buvo įsteigtas prieš pasaulio sukūrimą, kaip liudijimas apie Šventąją Dvasią; todėl velnias negali apsireikšti balandžio ženklu.

Dievo Dvasia nusileido it balandis, **Mt 3:16**. Kai Jėzus buvo pakrikštytas, Šventoji Dvasia nusileido balandžio pavidalu, **1 Nef 11:27**. Aš, Jonas, liudiju: ir, štai, dangūs atsivėrė, ir Šventoji Dvasia nusileido ant jo balandžio pavidalu, **DS 93:15**.

BALSAS. *Taip pat žr. Apreiškimas*

Raštuose vartojama prasme, tai Viešpaties ar jo pasiuntinių pranešama, kartais balsu, žinia. Dvasios balsas gali būti ir negirdimas ausimis, nukreiptas į širdį ar protą.

Adomas ir Ieva išgirdo Viešpaties Dievo balsą, **Pr 3:8** (Moz 4:14). Viešpats kalbėjo Elijai ramiu tyliu balsu, **1 Kar 19:11–13**. Teisieji seka Gerojo Ganytojo balsu, **Jn 10:1–16**. Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, klauso mano balsu, **Jn 18:37**. Aš paklausau Dvasios balsui, **1 Nef 4:6–18**. Man atėjo balsas, sakantis: Enosai, tavo nuodėmės atleistos, **En 1:5**. Tai buvo ramus, tobulo švelnumo balsas ir persmelkė iki pat sielos, **Hel 5:29–33** (3 Nef 11:3–7). Ar mano paties balsu, ar mano tarnų balsu – tai tas pat, **DS 1:38**. Ką tik jie kalbės ikvėpti Šventosios Dvasios, bus Viešpaties balsas, **DS 68:2–4**. Kiekviena siela, kuri paklūsta mano balsui, matys mano veidą ir žinos, kad aš esu, **DS 93:1**.

BALSAVIMAS. *Žr. Bendras sutikimas*

BALTRAMIEJUS. *Taip pat žr. Natanaelis*

Naujajame Testamente, vienas iš pirmųjų Dvylikos Jėzaus Kristaus Apaštalų (Mt 10:2–4).

BALZAMAS, GILEADO

Kvapnūs sakai ar dervos, naudojami žaizdoms gydyti (Pr 43:11; Jer 8:22; 46:11; 51:8). Krūmai, išskiriantys saks, iš kurių buvo gaminamas balzamas, Senojo Testamento laikais taip gausiai augo Gileade, kad balzamas tapo žinomas kaip „Gileado balzamas“ (Pr 37:25; Ez 27:17).

BARABAS

Žmogaus, kuris Jėzaus nukryžiuavimo metu buvo paleistas vietoje jo, vardas. Barabas buvo maištininkas, žmogžudys ir plėšikas (Mt 27:16–26; Mk 15:6–15; Lk 23:18–25; Jn 18:40).

BARNABAS

Vardas, duotas Juozapui (dar vadina-
mam Joze), levitui iš Kipro, kuris parda-
vė savo žemę ir gautus pinigus atidavė
apaštalams (ApD 4:36–37). Nors nebu-
vo vienas iš pirmųjų Dvylikos Apaštalų,
jis tapo apaštalu (ApD 14:4, 14) ir tar-
navo keliose misionieriškose kelionė-
se (ApD 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Kor
9:6; Gal 2:1, 9; Kol 4:10).

BATŠEBA. *Taip pat žr.* Dovydas

Urijos žmona; vėliau Dovydo žmona
ir Saliamono motina. Karalius Dovy-
das svetimavo su ja. Jis taip pat ėmėsi
priemonių, kad jos vyras žūtų kare
(2 Sam 11); ši nuodėmė Dovydui atne-
šė amžinas pasekmes (DS 132:39).

**BAŽNYČIA, DIDŽIULĖ IR
PASIBJAURĖTINA.** *Žr.*

Velnias – Velnio bažnyčia

BAŽNYČIA, JĖZAUS KRISTAUS.

Taip pat žr. Bažnyčia, jos vardas;
Bažnyčia, Pastarųjų Dienų
Šventųjų Jėzaus Kristaus;
Bažnyčia, tikrosios ženklai;
Dievo karalystė, arba dangaus
karalystė; Sugražinimas,
evangelijos; Šventasis

Tikinčiųjų, kurie per krikštą ir patvir-
tinimą priėmė Jėzaus Kristaus vardą,
organizuota grupė. Kad būtų tikra
bažnyčia, ji turi būti Viešpaties bažny-
čia; turi turėti jo įgaliojimą, mokymus,
įstatymus, apeigas ir vardą; ir turi būti
jo valdoma per jo paskirtus atstovus.

Viešpats kasdien gausino bažnyčią,
ApD 2:47. Mes, būdami daugelis, esa-
me vienas kūnas Kristuje, Rom 12:5.
Viena Dvasia visi esame pakrikštyti į
vieną kūną, 1 Kor 12:13. Bažnyčia pa-
statyta ant apaštalų ir pranašų pama-
to, Ef 2:19–20. Apaštalai ir pranašai
yra būtini bažnyčiai, Ef 4:11–16. Kristus
yra bažnyčios galva, Ef 5:23. Nepaisant
to, kad buvo daug bažnyčių, jos visos
buvo viena bažnyčia, Mzj 25:19–22.
Bažnyčia buvo išvalyta ir sutvarkyta,
AI 6:1–6. Kristaus bažnyčia turi būti

pavadinta jo vardu, 3 Nef 27:8. Bažny-
čia dažnai susirinkdavo pasninkauti
ir melstis, ir kalbėtis, Mor 6:5. Tai yra
vienintelė tikra ir gyva bažnyčia, DS
1:30. Kristaus bažnyčia iškilo šiomis
paskutinėmis dienomis, DS 20:1.
Viešpats šaukia savo tarnus statyti jo
bažnyčia, DS 39:13. Nes taip mano
bažnyčia bus pavadinta paskutinėmis
dienomis, DS 115:4.

**BAŽNYČIA, PASTARŪJŲ DIENŲ
ŠVENTŪJŲ JĖZAUS KRISTAUS.**

Taip pat žr. Bažnyčia, Jėzaus
Kristaus; Bažnyčia, tikrosios
ženklai; Bažnyčios vardas;
Sugražinimas, evangelijos

Pavadinimas, duotas Kristaus bažnyčiai
pastarosiomis dienomis, norint skirti
ją nuo bažnyčios kitais evangelijos lai-
kotarpiais (DS 115:3–4).

Viešpats išlies žinojimą ant pastarųjų
dienų šventųjų, DS 121:33. Džozefas
Smitas yra Pastarųjų Dienų Šventųjų
Jėzaus Kristaus Bažnyčios pranašas ir
regėtojas, DS 127:12. Pastarųjų dienų
šventiesiems didi Viešpaties diena yra
čia pat, DS 128:21, 24. Džozefas Smitas
padėjo surinkti pastarųjų dienų šven-
tuosius, DS 135:3. Tegul bus suorgani-
zuotos pastarųjų dienų šventųjų grupės
keliauti į Jungtinių Valstijų vakarus,
DS 136:2. Pastarųjų dienų šventie-
siems išaiškinti santuokos įstatymai,
DS 1 OP. Visiems vertiems Pastarųjų
Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Baž-
nyčios vyriškos lyties nariams suteik-
ta teisė į kunigystę, DS 2 OP. Pirmojo
regėjimo aprašymas visiems pastarū-
jų dienų šventiesiems, DŽS–I 1:1.

BAŽNYČIA, TIKROSIOS

ŽENKLAI. *Taip pat žr.* Bažnyčia,
Jėzaus Kristaus; Bažnyčia,
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus
Kristaus; Ženklas

Jie yra Bažnyčios doktrinos ir darbai,
rodantys, kad ją patvirtino Dievas, ir
kad Viešpats įsteigė ją savo vaikams,
idant per ją jie gautų jo palaiminimų
pilnatvę. Kai kurie tikrosios bažnyčios
ženklai:

Teisingas Dievybės supratimas. Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą, **Pr** 1:26–27. Viešpats kalbėjo Mozei veidas į veidą, **Iš** 33:11. Amžinasis gyvenimas yra pažinti Dievą Tėvą ir Jėzų Kristų, **Jn** 17:3. Tėvas ir Sūnus turi kūnus iš mėsos ir kaulų, **DS** 130:22–23. Tėvas ir Sūnus pasirodė Džozefui Smitui, **DŽS–I** 1:15–20. Mes tikime Dievą, amžinąjį Tėvą, **TT** 1:1.

Pirmieji principai ir apeigos. Jei žmogus neužgims iš vandens ir Dvasios, **Jn** 3:3–5. Kiekvienas iš jūsų tegul atgailauja ir priima krikštą, Jėzaus Kristaus vardu, **ApD** 2:38. Tada jie dėjo ant jų rankas, ir šie gavo Šventąją Dvasią, **ApD** 8:14–17. Per tikėjimą Jėzumi Kristumi tampame Dievo vaikais, **Gal** 3:26–27. Atgailaukite ir priimkite krikštą mano Mylimojo Sūnaus vardu, **2 Nef** 31:11–21. Įtikėjusieji buvo pakrikštyti ir gavo Šventąją Dvasią rankų uždėjimu, **DS** 76:50–53. Krikštyti ir suteikti Šventosios Dvasios dovaną reikalinga tinkama kunigystė, **DŽS–I** 1:70–72. Nusakyti pirmieji evangelijos principai ir apeigos, **TT** 1:4.

Apreiškimas. Kai nėra regėjimo, liaudis žūsta, **Pat** 29:18. Viešpats savo paslaptis apreiškia savo pranašams, **Am** 3:7. Bažnyčia pastatyta ant apreiškimo uolos, **Mt** 16:17–18 (**DS** 33:13). Vargas tam, kuris sakys, kad Viešpats jau nebesidarbuoja per apreiškimą, **3 Nef** 29:6. Apreiškimai ir įsakymai ateina tik per tą, kuris paskirtas, **DS** 43:2–7. Mes tikime visa, ką Dievas apreiškė, **TT** 1:9.

Pranašai. Bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato, **Ef** 2:19–20. Apaštalai ir pranašai yra būtini bažnyčiai, **Ef** 4:11–16. Džozefas Smitas buvo pašauktas būti regėtoju, pranašu ir apaštalu, **DS** 21:1–3. Mes tikime pranašais, **TT** 1:6.

Įgaliojimas, valdžia. Jėzus suteikė savo mokiniams galią ir valdžią, **Lk** 9:1–2 (**Jn** 15:16). Nefis, Helamano sūnus, turėjo didelę valdžią iš Dievo, **Hel** 11:18 (**3 Nef** 7:17). Pranašas turi gauti įsakymus bažnyčiai, **DS** 21:4–5. Nė

vienam nevalia skelbti evangeliją ar statyti bažnyčią, jeigu jo neišventiną turintis įgaliojimą, **DS** 42:11. Vyresnieji turi skelbti evangeliją veikdami pagal įgaliojimą, **DS** 68:8. Kiekvienas, kuris skelbia ar tarnauja Dievui, turi būti pašauktas Dievo per tuos, kurie įgalioti, **TT** 1:5.

Išeis daugiau Raštų. Judo lazda bus sujungta su Juozapo lazda, **Ez** 37:15–20. Pastarųjų dienų Raštų išėjimas buvo išpranašautas, **1 Nef** 13:38–41. Mes tikime, kad Dievas dar apreikš daug didžių ir svarbių dalykų, **TT** 1:9.

Bažnyčios organizacija. Bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato, **Ef** 2:19–20. Apaštalai ir pranašai yra būtini bažnyčiai, **Ef** 4:11–16. Kristus yra bažnyčios galva, **Ef** 5:23. Kristaus bažnyčia turi būti pavadinta jo vardu, **3 Nef** 27:8. Mes tikime ta pačia organizacija, kuri egzistavo pirmąkart bažnyčioje, **TT** 1:6.

Misionieriškas darbas. Tad eikite ir mokykite visas tautas, **Mt** 28:19–20. Septyniadešimt buvo pašaukti skelbti evangeliją, **Lk** 10:1. Jie norėjo, kad išgelbėjimas būtų skelbiamas kiekvienam kūriniui, **Mzj** 28:3. Vyresnieji turi eiti skelbdami mano evangeliją, po du, **DS** 42:6. Mano evangelija turi būti skelbiama kiekvienam kūriniui, **DS** 58:64.

Dvasinės dovanos. Jie pradėjo kalbėti kitais liežuviais, **ApD** 2:4. Vyresnieji turi gydyti ligonius, **Jok** 5:14. Neneikite Dievo dovanų, **Mor** 10:8. Išvardintos dvasinės dovanos, **DS** 46:13–26 (**1 Kor** 12:1–11; **Mor** 10:9–18).

Šventyklos. Aš sudarysiu sandorą ir amžiams įsteigsiu tarp jų šventyklą, **Ez** 37:26–27. Viešpats staiga ateis į savo šventyklą, **Mal** 3:1. Nefis pastatė šventyklą, **2 Nef** 5:16. Šventieji buvo drausminami, kad nepastatė Viešpaties namų, **DS** 95 (**DS** 88:119). Viešpaties žmonės visada stato šventyklas šventoms apeigoms atlikti, **DS** 124:37–44. Šventyklų statymas ir apeigų atlikimas yra didžio pastarųjų dienų darbo dalys, **DS** 138:53–54.

BAŽNYČIOS PAVADINIMAS.

Taip pat žr. Bažnyčia, Jėzaus Kristaus; Bažnyčia, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus; Mormonas (-ai)

Mormono Knygoje – kai Jėzus Kristus tuoj po savo prisikėlimo aplankė teisius nefitus, jis sakė, kad jo bažnyčia turi vadintis jo vardu (3 Nef 27:3–8). Naujaisiais laikais Viešpats apreiškė, kad bažnyčios pavadinimas turi būti „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia“ (DS 115:4).

BEDIEVIS, BEDIEVIŠKAS. *Taip*

pat žr. Nelabas, nelabumas; Nešvarumai, nešvara; Neteisus, neteisumas; Nuodėmė

Žmogus ar dalykas, nesiderinantis su Dievo valia ar įsakymais; nelabas ir nešventas.

Bedievių kelias pražūs, **Ps** 1:6. Jei teisusis vos ne vos išsigelbės, tai kur pasidės bedievis? **1 Pt** 4:18. Atsisakykite visokios bedievyستės, **Mor** 10:32. Ant bedievių greitai užaina kerštas, **DS** 97:22. Pas nelabuosius Gelbėtojas nepakėlė savo balso, **DS** 138:20.

BEGALINIS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Vienas iš Dievo vardų, parodantis jo amžinąją prigimtį (DS 19:10–12; Moz 1:3; 7:35).

BELŠACARAS. *Taip pat žr.* Babelė, Babilonė

Senajame Testamente – paskutinis Babilonės karalius, valdęs prieš Kyrui užkariaujant Babilonę; Nebukadnecaro sūnus ir ipėdinis (Dan 5:1–2).

BENDRAS SUTIKIMAS. *Taip pat žr.* Bažnyčia, Jėzaus Kristaus; Bažnyčios vadovų palaikymas

Principas, pagal kurį bažnyčios nariai palaiko tuos, kurie pašaukti tarnauti bažnyčioje, bei kitus bažnyčios sprendimus, kuriems reikia jų pritarimo, dažniausiai parodydami tai dešinės rankos pakėlimu.

Jėzus Kristus stovi savo bažnyčios priešaky. Per Šventosios Dvasios įkvėpimą, jis vadovauja bažnyčios vadovų svarbiems veiksams ir sprendimams. Tačiau, visi bažnyčios nariai turi teisę ir privilegiją palaikyti ar nepalaikyti savo vadovų veiksmus ir sprendimus.

Visi žmonės atsakė vienu balsu, **Iš** 24:3 (Sk 27:18–19). Vieningai susirinko apaštalai ir vyresnieji, **ApD** 15:25. Joks asmuo neturi būti iššventinamas be bažnyčios balsavimo, **DS** 20:65–66. Viskas turi būti daroma bendru sutikimu, **DS** 26:2 (DS 28:13). Tegul viskas bus daroma vieningu sutikimu, **DS** 104:21.

BENDRYSTĖ. *Taip pat žr.* Meilė; Vienybė

Pastarųjų dienų šventiesiems bendrystė apima draugišką bendradarbiavimą, tarnavimą kitiems bei jų skatinimą ir stiprinimą.

Mylėk savo artimą kaip save patį, **Kun** 19:18 (Mt 19:19; DS 59:6). O tu atsiveręs stiprink savo brolius, **Lk** 22:32. Esate mano mokiniai, jei mylite vienas kitą, **Jn** 13:35. Ganyk mano avis, **Jn** 21:15–17. Jie primygtinai prašė leisti dalyvauti patarnavime šventiesiems, **2 Kor** 8:1–5. Mūsų bendravimas yra su Tėvu ir su jo Sūnumi, **1 Jn** 1:3. Nefitai ir lamanitai bendravo vienas su kitu, **Hel** 6:3. Tegul kiekvienas vertina savo brolių kaip save patį, **DS** 38:24–25. Jei nesate viena, jūs – ne mano, **DS** 38:27. Aš priimu tave bendrystėn, kad būčiau tavo draugas ir brolis, **DS** 88:133.

BENJAMINAS, JOKŪBO SŪNUS.

Taip pat žr. Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – antrasis Jokūbo ir Rachelės sūnus (Pr 35:16–20).

Benjamins gentis. Jokūbas palaimino Benjamina (Pr 49:27). Benjamins palikuonys buvo karinga tauta. Du svarbūs benjaminitai buvo Saulius, pirmasis izraelitų karalius (1 Sam 9:1–2), ir Paulius, Naujojo Testamento apaštalas (Rom 11:1).

BENJAMINAS, MOZIJO TĖVAS.

Taip pat žr. Mozijas, Benjaminio sūnus

Mormono Knygos pranašas ir karalius (Mzj 1–6).

Sprendė rimtus sunkumus įtvirtinant taiką žemėje, **Om** 1:23–25 (MŽ 1:12–18). Mokė savo sūnus, **Mzj** 1:1–8. Perdavė karalystę savo sūnui Mozijui, **Mzj** 1:9–18. Jo liaudis susirinko išgirsti paskutinę jo kalbą, **Mzj** 2:1–8. Kalbėjo savo liaudžiai, **Mzj** 2:9–4:30. Jo liaudis sudarė sandorą su Viešpačiu, **Mzj** 5–6.

BETANIJA

Kaimas, kuriame savo mirtingojo gyvenimo paskutinę savaitę buvo apsistojęs Jėzus Kristus (Mt 21:17; Mk 11:11). Betanijoje, išsidėsčiusioje ant Alyvų kalno pietrytinio šlaito, gyveno Lozorius, Marija ir Morta (Jn 11:1–46; 12:1).

BETELIS

Hebrajų kalba reiškia „Dievo namai“ ir yra viena švenčiausių vietų Izraelyje. Jis yra maždaug šešiolika kilometrų į šiaurę nuo Jeruzalės. Čia Abraomas, pirmą kartą atvykęs į Kanaaną, pastatė aukurą (Pr 12:8; 13:3). Čia Jokūbas regėjime matė laiptus, siekiančius dangų (Pr 28:10–19). Tai taip pat buvo šventa vieta ir Samuelio dienomis (1 Sam 7:16; 10:3).

BETLIEJUS

Mažas miestelis, esantis aštuoni kilometrai į pietus nuo Jeruzalės. Hebrajų kalboje *Betliejus* reiškia „duonos namai“; dar jis vadinamas Efrata, kas reiškia „vaisinga“. Betliejuje gimė Jėzus Kristus (Mch 5:2; Mt 2:1–8). Tai yra Rachelės palaidojimo vieta (Pr 35:19; 48:7).

Ten gyveno Rūta ir Bozas, **Rūt** 1:22. Ten Samuelis patepė Dovydą, **1 Sam** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28. Herodas ten išžudė vaikus, **Mt** 2:16.

BIBLIJA. *Taip pat žr. Apokrifai;*

Efraimas – Efraimo, arba Juozapo lazda; Judas – Judo lazda;

Kanonas; Naujasis Testamentas; Raštai; Senasis Testamentas

Hebrajų ir krisčionių Raštų, kuriuose užrašyti dieviški apreiškimai, rinkinys. Žodis *biblija* reiškia „knygos“. Biblija yra daugelio pranašų ir įkvėptų rašytojų, kurie rašė veikiami Šventosios Dvasios, darbas (2 Pt 1:21).

Krisčionių Bibliją sudaro dvi dalys, bendrai žinomos kaip Senasis ir Naujasis testamentai. Senasis Testamentas susideda iš Raštų knygų, kurias Palestinos žydai naudojo Viešpaties mirtingosios tarnystės metu. Naujajame Testamente yra apaštalų laikotarpiu parašyti raštai, kurie laikomi tiek pat šventais ir turinčiais tokią pat galią, kaip žydų Raštai. Senojo Testamento knygos paimtos iš tautosakos, rašytos daugelį amžių ir parašytos beveik vien hebrajiškai. Tuo tarpu Naujojo Testamento knygos yra vienos kartos darbas ir parašytos daugiausia graikiškai.

Senajame Testamente žodis *testamentas* atstovauja hebrajišką žodį, reiškiantį „sandora“. Senoji sandora yra įstatymas, duotas Mozei, kai Izraelis atmetė evangelijos pilnatvę, kurią turėjo Dievo žmonės nuo mirtingumo pradžios. Naujoji sandora yra evangelija, kurios mokė Jėzus Kristus.

Hebrajiškoje Biblijoje (Senajame Testamente) knygos suskirstytos į tris grupes: įstatymas, pranašai ir raštai. Biblijoje, kurią naudoja krisčionių pasaulis, knygos suskirstytos pagal temas, kaip antai: istorinės, poetinės ir pranašų.

Naujojo Testamento knygos dažniausiai išdėstytos tokia tvarka: keturios evangelijos ir Apaštalų darbai; Pauliaus laišakai; bendri Jokūbo, Petro, Jono ir Judo laišakai; ir Apreiškimas Jonui.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia pripažįsta ir gerbia Bibliją bei tvirtina, kad paskutinėmis dienomis Viešpats per savo pranašus ir toliau teikia papildomą apreiškimą, kuris paremia ir patvirtina biblinį aprašymą apie Dievo reikalus su žmonija.

Judo lazda (Biblija) ir Juozapo lazda (Mormono Knyga) taps viena Viešpaties rankoje, **Ez** 37:15–20. Biblijos tiesa bus patvirtinta pastarųjų dienų Raštais, **1 Nef** 13:38–40. Mormono Knyga susijungs su Biblija, kad paneigtų klaidingą doktriną **2 Nef** 3:12. Biblija! Biblija! Mes turime Bibliją, **2 Nef** 29:3–10. Visi, kurie tiki Biblija, taip pat tikės ir Mormono Knyga, **Mrm** 7:8–10. Vyresnieji mokys mano evangelijos principų, kurie yra Biblijoje ir Mormono Knygoje, **DS** 42:12. Mes tikime, kad Biblija yra Dievo žodis, kiek ji teisingai išversta, **TT** 1:8.

BIBLIJA, DŽOZEFO SMITO VERTIMAS (DŽSV). Žr. Džozefo Smito Vertimas (DŽSV)

BOAZAS. *Taip pat žr. Rūta*

Rūtos vyras (Rūt 4:9–10); Izraelio karaliaus Dovydo prosenelis (Rūt 4:13–17) ir Kristaus, Karalių Karaliaus, protėvis (Lk 3:32).

BRANGUSIS PERLAS. *Taip pat žr. Kanonas; Raštai; Smitas jaunesn., Džozefas*

Dievo karalystę žemėje galima palyginti su „brangiuoju perlu“ (Mt 13:45–46).

Brangusis Perlas taip pat yra pavadinimas, kuriuo pavadinta viena iš keturių Raštų knygų, vadinamų Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios patvirtintais Raštais. Pirmasis Brangiojo Perlo leidimas išleistas 1851 metais. Jame buvo kai kuri medžiaga, kuri dabar yra Doktrinoje ir Sandorose. Po 1902 metų išleistuose leidimuose yra: 1) ištraukos iš Džozefo Smito vertimo Pradžios knygos, vadinamos Mozės knyga, ir Džozefo Smito vertimo Mato 24 skyriaus, vadinamo Džozefas Smitas – Mato; 2) kai kurių egiptietiš-kų papirusų, kuriuos jis gavo 1835 metais, Džozefo Smito vertimas, vadinamas Abraomo knyga; 3) ištrauka iš Bažnyčios istorijos, kurią Džozefas Smitas parašė 1838 metais, vadinama Džozefas Smitas – Istorija; ir 4) Tikėjimo Teiginiai – trylika tikėjimo ir doktrinos teiginių.

BROLIAI, BROLIS. *Taip pat žr. Sesuo; Žmogus, žmonės*

Kaip mūsų Dangiškojo Tėvo vaikai, visi vyrai ir moterys yra dvasiniai broliai ir seserys. Bažnyčioje į vyriškos lyties Bažnyčios narius ir draugus dažnai kreipiamasi kaip į brolius.

Atsivertęs stiprink savo brolius, **Lk** 22:32. Kas nemyli savo brolio, pasilieka mirtyje, **1 Jn** 3:10–17. Galvokite apie savo brolius kaip apie save, **JokK** 2:17. Tegul kiekvienas vertina savo brolių kaip save patį, **DS** 38:24–25. Stiprink savo brolius visomis savo kalbomis, **DS** 108:7.

BURTAS

Būdas išrinkti arba atmesti galimus pasirinkimus, pasirenkant, pavyzdžiui, vieną popieriaus juostelę ar medžio gabalėlį iš kitų. Tai vadinama burto metimu.

Jie pasidalijo jo drabužius, mesdami burta, **Mt** 27:35 (Ps 22:19; Mk 15:24; Lk 23:34; Jn 19:24). Jie metė burta, ir burtas krito Motiejui, **ApD** 1:23–26. Mes metėme burta, kuris iš mūsų turėtų eiti į Labano namus, **1 Nef** 3:11.

CELESTIALINĖ ŠLOVĖ. *Taip pat žr. Amžinasis gyvenimas; Išaukštinimas; Šlovės laipsniai*

Aukščiausias iš trijų šlovės, kurią asmuo gali pasiekti po šio gyvenimo, laipsnių. Čia teisieji gyvens Dievo Tėvo ir jo Sūnaus Jėzaus Kristaus akivaizdoje.

Celestialinių šlovė yra viena, **1 Kor** 15:40 (DS 76:96). Paulius buvo pagautas aukštyn iki trečiojo dangaus, **2 Kor** 12:2. Regėjime buvo parodyta celestialinė šlovė, **DS** 76:50–70. Jei šventieji nori gauti vietą celestialiniame pasaulyje, jie privalo pasiruošti, **DS** 78:7. Kuris nepajėgia laikytis celestialinės karalystės įstatymo, negali išlaikyti celestialinės šlovės, **DS** 88:15–22. Celestialinėje šlovėje yra trys dangūs; nustatytos sąlygos aukščiausiam iš jų pasiekti, **DS** 131:1–2. Vaikai, kurie miršta, nesulaukę atsakomybės

amžiaus, išgelbėjami celestialinėje karalystėje, **DS** 137:10.

CELIBATAS. Žr. Santuoka, tuoktis

CHAMAS. *Taip pat žr.* Nojus, biblinis patriarchas

Senajame Testamente – trečiasis Nojaus sūnus (Pr 5:32; 6:10; Moz 8:12, 27).

Nojus, jo sūnūs ir jų šeimos įėjo į arka, **Pr** 7:13. Kanaanas, Chamo sūnus, buvo prakeiktas, **Pr** 9:18–25. Chamo valdymas buvo patriarchalinis ir palaimintas žemiškų dalykų ir išminties atžvilgiu, bet ne kunigystės atžvilgiu, **Abr** 1:21–27. Chamo žmona Egiptė buvo Kaino

palikuonė; jų dukters Egiptės sūnūs apsigyveno Egipte, **Abr** 1:23, 25 (Ps 105:23; 106:21–22).

CHERUBAI

Tam tikri veikėjai, dangiški kūriniai, kurių tikrasis pavidalas nežinomas. Cherubai būdavo šaukiami saugoti šventas vietas.

Viešpats pastatė cherubus, kad saugotų gyvenimo medžio kelią, **Pr** 3:24 (Al 12:21–29; 42:2–3; Moz 4:31). Ant malonės dangčio buvo pastatyti simboliniai cherubų atvaizdai, **Iš** 25:18, 22 (1 Kar 6:23–28; Hbr 9:5). Cherubai paminėti Ezechielio regėjimuose, **Ez** 10; 11:22.

CHRONOLOGIJA

Ši chronologija, arba įvykių sąrašas, nėra išsami ir skirta tik padėti skaitytojui suprasti bibliinių ir Mormono Knygos laikų įvykių seką.

Pirmųjų patriarchų dienų įvykiai: (Kadangi sunku nustatyti šiame skyriuje aprašomų įvykių tikslias datas, jos nepateikiamos)

Prieš Kristaus gim. (arba pr. m. e.)

4000 Nupuolė Adomas

Tarnavo Henochas

Tarnavo Nojus; žemė buvo užtvindyta

Buvo statomas Babelės bokštas; Jareditai keliavo į pažadėtąją žemę

Tarnavo Melchizedekas

Mirė Nojus

Gimė Abramas (Abraomas)

Gimė Izaokas

Gimė Jokūbas

Gimė Juozapas

Juozapas buvo parduotas į Egiptą

Juozapas buvo atvestas pas faraoną

Jokūbas (Izraelis) su savo šeima persikėlė į Egiptą

Mirė Jokūbas (Izraelis)

Mirė Juozapas

Gimė Mozė

Mozė išvedė Izraelio vaikus iš Egipto (Išėjimas)

Mozė buvo perkeltas

Mirė Jozuė

Mirus Jozuei, prasidėjo teisėjų periodas. Pirmasis teisėjas buvo Otnielis, o paskutinis – Samuelis. Apie kitų teisėjų seką ir datas nėra patikimų duomenų.

Saulius buvo pateptas karaliumi

Įvykiai Jungtinėje Izraelio karalystėje:

1095 Pradėjo karaliauti Saulius

1063 Samuelis patepė karaliumi Dovydą

- 1055 Dovydas buvo paskelbtas karaliumi Hebrone
 1047 Dovydas buvo paskelbtas karaliumi Jeruzalėje; pranašavo Natanas ir Gadas
 1015 Saliamonas buvo paskelbtas viso Izraelio karaliumi
 991 Užbaigta šventykla
 975 Mirė Saliamonas; dešimt šiaurinių genčių sukilo prieš jo sūnų Rehabeamą, ir Izraelis suskilo

<i>Įvykiai Izraelyje:</i>	<i>Įvykiai Jude:</i>	<i>Mormono Knogos istorijos įvykiai:</i>
975 Karaliavo Jeroboamas	949 Egipto karalius Šišakas apiplėšė Jeruzalę	
875 Šiaurinę Izraelį iš Samarijos valdė Ahabas; pranašavo Elija		
851 Eliziejus darė didelius stebuklus		
792 Pranašavo Amosas		
790 Pranašavo Jona ir Ozėjas	740 Pradėjo pranašauti Izaijas (įkurta Roma; 747 m. Babilonės karaliumi buvo Nabonasaras; nuo 747 m. iki 734 m. Asirijos karaliumi buvo Tiglat Pileseras III)	
	728 Judo karaliumi buvo Ezekijas (Asirijos karaliumi buvo Šalmaneseras IV)	
721 Šiaurinė karalystė sunaikinta; dešimt genčių paimtos į nelaisvę; pranašavo Michėjas	642 Pranašavo Nahumas 628 Pranašavo Jeremijas ir Sofonijas 609 Pranašavo Abdijas; Danielius išvežtas nelaisvėn į Babilonę (606 m. žlugo Ninevė; Nuo 604 m. iki 561 m. Babilonės karaliumi buvo Nebukadnecaras)	600 Lehis paliko Jeruzalę
	598 Pranašavo Ezechielis (Babilonėje); pranašavo Habakukas; Judo karaliumi buvo Zedekijas	588 Mulekas išvyko iš Jeruzalės į pažadėtąją žemę
	587 Nebukadnecaras užgrobė Jeruzalę	588 Nefitai atsiskyrė nuo lamanitų (tarp 588 ir 570 m. pr. m. e.)

Žydų istorijos įvykiai:

- 537 Kyras išleido potvarkį, kad žydai gali sugrįžti iš Babilonės
- 520 Pranašavo Agėjas ir Zacharijas
- 486 Gyveno Estera
- 458 Ezrai pavesta įvykdyti reformas
- 444 Nehemijas paskirtas Judėjos valdytoju
- 432 Pranašavo Malachijas

- 332 Aleksandras Didysis (Makedonietis) nukariavo Siriją ir Egiptą
- 323 Aleksandras mirė
- 277 Pradėta Septuaginta – žydų Raštų vertimas į graikų kalbą
- 167 Matatijas Makabis sukilo prieš Siriją
- 166 Judas Makabėjus tapo žydų vadu
- 165 Šventykla buvo apvalyta ir vėl pašventinta; įsteigta Hanukos šventė
- 161 Judas Makabėjus mirė

- 63 Pompėjus užkariavo Jeruzalę ir Makabių valdymas Izraelyje baigėsi
- 51 Valdė Kleopatra
- 41 Herodas ir Fasaelis buvo paskirti Judo tetrarchais
- 37 Herodas tapo Jeruzalės valdytoju
- 31 Įvyko Aktijaus Mūšis; nuo 31 m. prieš Kristaus gim. iki 14 m. po Kristaus gim. Romos imperatoriumi buvo Augustas
- 30 Mirė Kleopatra
- 17 Herodas atstatė šventyklą

Mormono Knygos istorijos įvykiai:

- 400 Plokštes perėmė Jaromas
- 360 Plokštes perėmė Omnis

- 148 Nužudytas Abinadis; Alma atkūrė bažnyčią tarp nefitų
- 124 Benjaminas pasakė savo paskutinę kalbą nefitams
- 100 Savo darbą pradėjo Alma jaunesnysis ir Mozijo sūnūs
- 91 Tarp nefitų prasidėjo teisėjų valdžia

- 5 Samuelis Lamanitas pranašavo apie Kristaus gimimą

Krisčioniškos istorijos įvykiai:

- Po Kristaus gim. (arba mūsų eros metai)
- Gimė Jėzus Kristus
 - 30 Kristus pradėjo tarnauti
 - 33 Kristus buvo nukryžiuotas
 - 35 Buvo atverstas Paulius
 - 45 Paulius leidosi į savo pirmąją misionierišką kelionę
 - 58 Paulius buvo nugabentas į Romą
 - 61 Baigėsi Apaštalų darbų istorija
 - 62 Roma buvo sudeginta; valdant Neronui krisčionys buvo persekiojami
 - 70 Krisčionys pasitraukė į Pelą (Dekapolį); Jeruzalė buvo apgulta ir paimta
 - 95 Krisčionis persekiojo Domitianas

Mormono Knogos istorijos įvykiai:

- Po Kristaus gim. (arba mūsų eros metai)
- 33 ar
 - 34 Prikeltas Kristus pasirodė Amerikoje
 - 385 Nefitų tauta buvo sunaikinta
 - 421 Moronis paslėpė plokšteles

CIESORIUS

Naujajame Testamente – titulas, kuriuo buvo vadinami kai kurie Romos imperatoriai. Raštuose vartojamas kaip pasaulietiškos valdžios ir galios simbolis.

Atiduokite ciesoriui tai, kas ciesoriaus, Mt 22:21 (Mk 12:17; Lk 20:25; DS 63:26).

CIPORA. *Taip pat žr.* Mozė

Senajame Testamente – Mozės žmona ir Jetro duktė (Iš 2:21; 18:2).

DAMASKAS

Senovės Sirijos miestas.

Damaskas stovi derlingoje lygumoje, esančioje dykumos pakrašty, ir yra gausiai drėkinamas Barados upės. Jis dažnai minimas Raštuose (pradedant nuo Pr 15:2). Paulius buvo pakeliui į Damaską, kai jam pasirodė prikeltas Viešpats (ApD 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20; 2 Kor 11:32–33).

DANAS. *Taip pat žr.* Izraelis;

Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Bilhos, Rachelės tarnaitės, sūnus (Pr 30:5–6).

Dano gentis. Apie Jokūbo palaiminimą Danui skaitykite Pr 49:16–18. Apie Mozės palaiminimą Dano genčiai skaitykite PakĮst 33:22. Po to, kai išikūrė Kanaane, Dano gentis gavo nedidelį, bet nepaprastai derlingą žemės plotą (Joz 19:40–48). Jie turėjo gana didelių sunkumų, gindami jį nuo amoritų (Ts 1:34) ir nuo filistinų (Ts 13:2, 25; 18:1). Todėl danitai persikėlė į Palestinos šiaurę (Ts 18), į Laišo apylinkę ir pavadino šį miestą Danu. Šis miestas gerai žinomas kaip šiaurinė riba Palestinos, kuri tęsėsi „nuo Dano net iki Beer Šebos“.

DANGIŠKASIS TĖVAS. *Žr.*

Dievas, Dievybė; Tėvas danguje

DANGUS. *Taip pat žr.* Celestialinė šlovė; Dievo karalystė, arba dangaus karalystė; Rojus

Terminas *dangus* Raštuose turi dvi pagrindines reikšmes: 1) tai yra vieta, kur gyvena Dievas ir kur ateityje gyvens šventieji (Pr 28:12; Ps 11:4; Mt 6:9); 2) tai erdvė aplink žemę (Pr 1:1, 17; Iš 24:10). Dangus aiškiai nėra *rojus*, kuris yra laikinoji vieta ištikimoms dvišioms, kurie gyvena ir mirė šioje žemėje.

Po savo mirties ant kryžiaus Jėzus ap-
lankė rojų, bet trečią dieną jis pasakė
Marijai, kad dar nebuvo išengęs pas
Tėvą, kuris yra danguje. (Lk 23:39–44;
Jn 20:17; DS 138:11–37).

Kai pažvelgiu į dangus, tavo pirštu
darbą, **Ps** 8:4. Viešpaties žodžiu pada-
ryti dangūs, **Ps** 33:6. Kaip tu nupuolei
iš dangaus, Liuciferi! **Iz** 14:12 (2 Nef
24:12). Dangūs bus suvynioti kaip raštų
ritinys, **Iz** 34:4. Aš kuriu naujus dangus
ir naują žemę, **Iz** 65:17. Dievas atvers
dangaus langus, **Mal** 3:10. Mūsų Tėve,
kuris esi danguje, teesie šventas tavo
vardas, **Mt** 6:9 (3 Nef 13:9). Paulius
buvo pagautas aukštyn iki trečiojo dan-
gaus, **2 Kor** 12:2. Buvo tyła danguje,
Apr 8:1 (DS 88:95–98). Jeigu jie išsilai-
ko ištikimi iki galo, jie priimami į dan-
gų, **Mzj** 2:41. Kad būtumėte vaikai
savo Tėvo, kuris yra danguje, **3 Nef**
12:45. Aš ateisiu dangaus debesyse,
DS 45:16. Elija buvo paimtas į dangų,
neragavęs mirties, **DS** 110:13. Kuni-
gystės teisės susiję su dangaus galio-
mis, **DS** 121:36. Danguje yra dviejų
rūšių esybės, **DS** 129:1. Sionė buvo
paimta į dangų, **Moz** 7:23.

DANIELIUS

Pagrindinis Senojo Testamento Danie-
liaus knygos veikėjas; Dievo pranašas
ir didžio tikėjimo vyras.

Nieko nėra žinoma apie jo gimdyto-
jus, nors atrodo, kad jis kilęs iš karališ-
kos giminės (Dan 1:3). Jis buvo paimtas
nelaisvėn į Babilonę, kur buvo pavadin-
tas Beltšacaru (Dan 1:6–7). Danielius
ir trys kiti belaisviai dėl religijos atsi-
sakė karaliaus maisto (Dan 1:8–16).

Danielius pelnė Nebukadnecaro ir
Darijaus palankumą savo galia išaiš-
kinti sapnus (Dan 2; 4). Jis taip pat per-
skaitė ir išaiškino užrašą ant sienos
(Dan 5). Jo priešai susimokė prieš jį, ir
jis buvo įmestas į liūtų duobę, bet
Viešpats apsaugojo jo gyvybę (Dan 6).

Danieliaus knyga. Knyga susideda iš
dviejų dalių: 1–6 skyriuose yra pasako-
jama apie Danielių ir tris jo bendražy-
gius; 7–12 skyriuose aprašyti Danieliaus

matyti pranašingi regėjimai. Knyga
moko, kaip svarbu būti ištikimam
Dievui ir iliustruoja, kad Viešpats
ištikimus laimina.

Svarbiausias knygos įnašas yra ka-
raliaius Nebukadnecaro sapno išaiški-
nimas. Šiame sapne Dievo karalystė
paskutinėmis dienomis pavaizduota
kaip akmuo, atkirstas nuo kalno. Ak-
muo risis tolyn, kol pripildys visą
žemę (Dan 2; taip pat žr. DS 65:2).

DARBAI

Asmens veiksmai, geri ar blogi. Kiek-
vienas asmuo bus teisiamas pagal savo
darbus.

Viešpats kiekvienam žmogui atlygins
pagal jo darbus, **Pat** 24:12. Taip tešvie-
čia jūsų šviesa žmonėms, kad jie maty-
tų gerus jūsų darbus, **Mt** 5:16 (3 Nef
12:16). Į dangaus karalystę įeis tas, kuris
vykdo mano Tėvo valią, **Mt** 7:21. Tikė-
jimas be darbų yra miręs, **Jok** 2:14–26.
Jie bus teisiami pagal savo darbus,
1 Nef 15:32 (Mzj 3:24). Žinome, kad
esame išgelbimi malone po to, kai pa-
darėme viską, ką galime, **2 Nef** 25:23.
Mokyk juos niekada nepailsti daryti
gera, **Al** 37:34. Reikia, kad žmonės
būtų teisiami pagal savo darbus, **Al**
41:3. Pagal jų darbus juos pažinsite,
Mor 7:5 (DS 18:38). Aš, Viešpats, visus
žmones teisiu pagal jų darbus, **DS** 137:9.

DARIJUS. *Taip pat žr.* Babelė,
Babilonė

Senajame Testamente – Medų karalius,
valdęs Babilonėje po Belšacaro mirties
(Dan 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

DARYTI. *Žr.* Paklusnumas,
paklusnus, paklusti

DAUGPATYSTĖ. *Žr.* Santuoka,
susuituokti – Daugpatystė

DEBORA

Senajame Testamente – pranašė, kuri
teisė Izraelį ir padaršino Baraką kovo-
ti prieš kanaanitus (Ts 4). Deboros ir
Barako giesmė šlovinu Izraelio išlais-
vinimą iš vergijos (Ts 5).

**DĒKINGAS, PADĒKOS,
DĒKOJIMAS.** *Taip pat žr.*

Garbinimas; Laiminti,
palaimintas, palaiminimas

Dėkingumas už palaiminimus, gautus iš Dievo. Dievui patinka, kai reiškiamo dėkingumą, ir tikras garbinimas apima dėkojimą jam. Turėtume Viešpačiui dėkoti už viską.

Yra gera dėkoti Viešpačiui, **Ps** 92:2. Ateikime jo akivaizdon su dėkojimu, **Ps** 95:1–2. Būkite dėkingi jam ir laiminkite jo vardą, **Ps** 100:1–5. Nesiliauju dėkoti, **Ef** 1:15–16. Būkite dėkingi, **Kol** 3:15. Palaiminimas ir šlovė, ir padėka, ir garbė mūsų Dievui, **Apr** 7:12. O kaip turėtumėte dėkoti savo dangiškajam Karaliui, **Mzj** 2:19–21. Gyvenkite kasdien dėkodami, **Al** 34:38. Kai keliesi ryte, tegul tavo širdis būna pilna dėkingumo Dievui, **Al** 37:37. Turite viską daryti su malda ir dėkojimu, **DS** 46:7. Turite dėkoti Dievui, **DS** 46:32. Darykite tai su dėkojimu, **DS** 59:15–21. Priimk šį palaiminimą iš Viešpaties rankos dėkinga širdimi, **DS** 62:7. Kuris viską priima su dėkingumu, bus padarytas šlovingas, **DS** 78:19. Visame kame dėkokite, **DS** 98:1 (1 Tes 5:18). Šlovink Viešpatį šlovinimo bei padėkos malda, **DS** 136:28.

DĒKINGUMAS. *Žr.* Dėkingas, padėkos, dėkojimas

DELILA. *Taip pat žr.* Filistinai

Senajame Testamente aprašyta filistinų moteris, kuri apgavo ir išdavė Samsoną (Ts 16).

DEŠIMT GENČIŲ. *Žr.* Izraelis

DEŠIMT ĮSAKYMŲ. *Žr.* Įsakyimų, Dešimt

**DEŠIMTINĖS, DEŠIMTINĖS
MOKĖJIMAS.** *Taip pat žr.*
Atnaša; Pinigai

Dešimtoji metinio praeaugio dalis, kurią asmuo atiduoda Viešpačiui per Bažnyčią. Dešimtinės lėšos naudojamos statyti bažnyčias ir šventyklas, palaikyti misionierių darbą ir statyti Dievo karalystę žemėje.

Abraomas davė dešimtines nuo visko, ką turėjo, Melchizedekui, **Pr** 14:18–20 (Hbr 7:1–2, 9; Al 13:15). Visa dešimtinė yra Viešpaties, ji yra šventa Viešpačiui, **Kun** 27:28–34. Duok dešimtinę savo praeaugio, **Paklšt** 14:22, 28. Jie gausiai atnešė dešimtinę nuo visko, **2 Met** 31:5. Ar gali žmogus apiplėšti Dievą? Kaip mes apiplėšėme tave? Dešimtinėmis ir atnašomis, **Mal** 3:8–11 (3 Nef 24:8–11). Tas, kuris sumokėjęs dešimtinę, nebus sudegintas jo atėjimo metu, **DS** 64:23 (DS 85:3). Viešpaties namai bus pastatyti per jo žmonių apmokestinimą dešimtine, **DS** 97:11–12. Viešpats apreiškė dešimtinės įstatymą, **DS** 119. Dešimtinė bus panaudota pagal tarybos sprendimą, **DS** 120.

DEZERETĖ. *Taip pat žr.* Jareditai

Mormono Knygoje – Jareditų žodis, reiškiantis „medunešė bitė“ (Etr 2:3).

DIAKONAS. *Taip pat žr.* Aarono kunigystė

Bažnytinės tarnystės pašaukimas apaštalo Pauliaus laikais (Fil 1:1; 1 Tim 3:8–13) ir pareigybė Aarono kunigystėje (DS 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

**DIDŽIULĖ IR PASIBJAURĖTINA
BAŽNYČIA.** *Žr.* Velnias – Velnio bažnyčia

DIENA, VIEŠPATIES. *Žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Šabo diena; Teismas, paskutinis

DIEVAS, DIEVYBĖ. *Taip pat žr.*
Jėzus Kristus; Šventoji Dvasia;
Tėvas danguje; Viešpats

Dievybė susideda iš trijų atskirų asmenų: Dievo, amžinojo Tėvo, jo Sūnaus Jėzaus Kristaus ir Šventosios Dvasios. Mes tikime kiekvieną iš jų (TT 1:1). Iš paskutinių dienų apreiškimo mes žinome, kad Tėvas ir Sūnus turi apčiuopiamus kūnus iš mėsos ir kaulų ir kad Šventoji Dvasia yra dvasinė asmenybė be mėsos ir kaulų (DS 130:22–23). Šie trys asmenys yra viena tobulo tikslo ir doktrinos vienybės

bei darnos prasme (Jn 17:21–23; 2 Nef 31:21; 3 Nef 11:27, 36).

Dievas Tėvas. Raštuose titulas „Dievas“ dažniausiai reiškia Tėvą arba Elohimą. Jis vadinamas Tėvu, nes jis yra mūsų dvasių tėvas (Mal 2:10; Sk 16:22; 27:16; Mt 6:9; Ef 4:6; Hbr 12:9). Dievas Tėvas yra aukščiausias visatos valdovas. Jis yra visagalintis (Pr 18:14; Al 26:35; DS 19:1–3), visažinantis (Mt 6:8; 2 Nef 2:24) ir visur esantis per savo Dvasią (Ps 139:7–12; DS 88:7–13, 41). Žmonija turi ypatingą ryšį su Dievu, kas išskiria žmogų iš visų kitų kūrinų tarpo: vyrai ir moterys yra dvasiniai Dievo vaikai (Ps 82:6; 1 Jn 3:1–3; DS 20:17–18).

Yra aprašyti keli Dievo Tėvo pasirodymo ar kalbėjimo žmogui atvejai. Raštai sako, kad jis kalbėjo Adomui ir Ievai (Moz 4:14–31) ir keletą kartų pristatė Jėzų Kristų (Mt 3:17; 17:5; Jn 12:28–29; 3 Nef 11:3–7). Jis pasirodė Steponui (ApD 7:55–56) ir Džozefui Smitui (DŽS–I 1:17). Vėliau jis pasirodė kartu Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui (DS 76:20, 23). Tiems, kurie myli Dievą ir skaitina save prieš jį, Dievas kartais suteikia privilegiją asmeniškai matyti ir žinoti, kad jis yra Dievas (Mt 5:8; 3 Nef 12:8; DS 76:116–118; 93:1).

Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai? **Mk** 15:34. Šie vyrai yra aukščiausio Dievo tarnai, **ApD** 16:17. Esame kilę iš Dievo, **ApD** 17:28–29. Atnašausi savo sakramentus Aukščiausiam, **DS** 59:10–12. Henochas matė Dievo sukurtas dvasias, **Moz** 6:36. Jo vardas yra Šventumo Žmogus, **Moz** 6:57.

Dievas Sūnus. Dievas, žinomas kaip Jehova, yra Sūnus, Jėzus Kristus (Iz 12:2; 43:11; 49:26; 1 Kor 10:1–4; 1 Tim 1:1; Apr 1:8; 2 Nef 22:2). Jėzus veikia vadovaujamas Tėvo ir tobulai su juo sutaria. Visa žmonija yra jo broliai ir seserys, nes jis yra vyriausias iš Elohimų dvasinių vaikų. Kai kurios Raštų eilutės į jį kreipiasi žodžiu Dievas. Pavyzdžiui, Raštai sako, kad „Dievas

sukūrė dangų ir žemę“ (Pr 1:1), bet iš tikrųjų tai Jėzus, vadovaujamas Dievo Tėvo, buvo tas Kūrėjas, (Jn 1:1–3, 10, 14; Hbr 1:1–2).

Viešpats apibūdino save kaip AŠ ESU, **Iš** 3:13–16. Aš esu Viešpats [Jehova], ir be manęs nėra kito gelbėtojo, **Iz** 43:11 (Iz 45:21–22). Aš esu pasaulio šviesa, **Jn** 8:12. Pirmiau, negu buvo Abraomas, aš esu, **Jn** 8:58. Viešpats tarnaus tarp žmonių molio palapinėje, **Mzj** 3:5–10. Abinadis paaiškino, kaip Kristus yra Tėvas ir Sūnus, **Mzj** 15:1–4 (Etr 3:14). Viešpats pasirodė Jaredo broliui, **Etr** 3. Klausykis Kristaus, savo Viešpaties ir savo Dievo, žodžių, **Mor** 8:8. Jehova yra gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas, **Mor** 10:34. Jėzus pasirodė Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui, **DS** 76:20, 23. Viešpats Jehova pasirodė Kirtlando šventykloje, **DS** 110:1–4. Jehova kalbėjo Abraomui, **Abr** 1:16–19. Jėzus pasirodė Džozefui Smitui, **DŽS–I** 1:17.

Dievas Šventoji Dvasia. Šventoji Dvasia taip pat yra Dievas ir vadinama Šventa Dvasia, Dvasia arba Dievo Dvasia taip pat kitais panašiais vardais ir titulais. Šventosios Dvasios padedamas žmogus gali sužinoti Dievo Tėvo valią ir žinoti, kad Jėzus yra Kristus (1 Kor 12:3).

Šventoji Dvasia jus pamokys, ką turite sakyti, **Lk** 12:12. Šventoji Dvasia yra Guodėjas, **Jn** 14:26 (Jn 16:7–15). Per Šventąją Dvasią Jėzus davė apaštalams išakymus, **ApD** 1:2. Šventoji Dvasia liudija apie Dievą ir Kristų, **ApD** 5:29–32 (1 Kor 12:3). Šventoji Dvasia taip pat yra liudytoja mums, **Hbr** 10:10–17. Šventosios Dvasios galima galite pažinti tiesą apie viską, **Mor** 10:5. Šventoji Dvasia yra apreiškimo dvasia, **DS** 8:2–3 (DS 68:4).

DIEVYSTĖ. Žr. Amžinasis gyvenimas; Išaukštinimas; Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangiškas Tėvas

DIEVIŠKUMAS. Žr. Dievas, Dievybė

DIEVO AVINĖLIS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Jėzus Kristus; Pascha

Gelbėtoji duotas vardas, reiškiantis, kad Jėzus yra aukojama atnaša, atiduota dėl mūsų.

Kaip avinėlis, vedamas pjauti, **Iz** 53:7 (Mzj 14:7). Štai Dievo Avinėlis, kuris paima pasaulio nuodėmę, **Jn** 1:29 (Al 7:14). Esate išpirkti brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos, **1 Pt** 1:18–20. Vertas yra Avinėlis, kuris buvo nužudytas, **Apr** 5:12. Šėtoną nugalime Avinėlio krauju, **Apr** 12:11. Šie yra išbalinti Avinėlio krauju dėl jų tikėjimo juo, **1 Nef** 12:11. Dievo Avinėlis yra Amžinojo Tėvo Sūnus ir pasaulio Gelbėtojas, **1 Nef** 13:40 (1 Nef 11:21). Karštai šaukitės Tėvo Jėzaus vardu, kad galbūt būtumėte išvalyti Avinėlio krauju, **Mrm** 9:6 (Apr 7:14; Al 34:36). Žmogaus Sūnus yra Avinėlis, nužudytas nuo pasaulio įkūrimo, **Moz** 7:47.

DIEVO KARALYSTĖ,

DANGAUS KARALYSTĖ. *Taip pat žr.* Bažnyčia, Jėzaus Kristaus; Celestialinė šlovė

Dievo karalystė žemėje yra Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia (DS 65). Bažnyčios tikslas yra paruošti jos narius amžinai gyventi celestialinėje karalystėje, arba dangaus karalystėje. Tačiau Raštuose Bažnyčia kartais vadinama dangaus karalyste, turint omenyje, kad Bažnyčia yra dangaus karalystė žemėje.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Dievo karalystė žemėje, bet kol kas tik religiniu požiūriu. Tūkstantmetyje Dievo karalystė bus tiek religinė, tiek ir politinė.

Viešpats yra Karalius per amžių amžius, **Ps** 10:16 (Ps 11:4). Danguis Dievas įsteigs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, **Dan** 2:44 (DS 138:44). Atgailaukite, nes prisiartinio dangaus karalystę, **Mt** 3:2 (Mt 4:17). Teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia žemėje, **Mt** 6:10. Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės, **Mt** 6:33 (3 Nef 13:33). Aš

tau duosiu dangaus karalystės raktus, **Mt** 16:19. Ateikite, paveldėkite jums paruoštą karalystę, **Mt** 25:34. Su jumis priimsiu sakramentą savo Tėvo karalystėje, **Mt** 26:26–29. Dievo karalystėje pamatysite visus pranašus, **Lk** 13:28. Neteisieji nepaveldės Dievo karalystės, **1 Kor** 6:9. Kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės, **1 Kor** 15:50. Prieš siekdami turtų, ieškokite Dievo karalystės, **Jokk** 2:18. Niekas nešvarus negali paveldėti Dievo karalystės, **Al** 11:37. Galėtum išlėsti su jais mano Tėvo karalystėje, **DS** 15:6. Jums duota karalystė, arba Bažnyčios raktai, **DS** 42:69 (DS 65:2). Tegul plečiasi Dievo karalystė, kad ateitų dangaus karalystė, **DS** 65:5–6. Šios karalystės raktai niekada nebus paimti iš tavęs, **DS** 90:3. Kas priima tave kaip mažas vaikelis, tas priima mano karalystę, **DS** 99:3. Taip mano bažnyčia bus pavadinta paskutinėmis dienomis, būtent Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia, **DS** 115:4. Dangūs buvo atverti, ir aš išvydau celestialinę Dievo karalystę, **DS** 137:1–4.

DIEVO SLĖPINIAI

Dievo slėpiniai yra dvasinės tiesos, pažįstamos tik apreiškimu. Dievas apreiškia savo slėpinius tiems, kurie yra paklusnūs evangelijai. Kai kurie Dievo slėpiniai dar turi būti apreiškinti.

Jums duota pažinti dangaus karalystės slėpinius, **Mt** 13:11. Jei suprantu visus slėpnius, bet neturiu tikrosios meilės, aš esu niekas, **1 Kor** 13:2. Nefis gerai žinojo Dievo slėpinius, **1 Nef** 1:1. Daugeliui duota pažinti Dievo slėpinius, **Al** 12:9. Tokiam duota pažinti Dievo slėpinius, **Al** 26:22. Šie slėpiniai dar nėra man visiškai atskleisti, **Al** 37:11. Yra daug slėpinių, kurių nežino niekas, išskyrus patį Dievą, **Al** 40:3. Didis yra dieviškumo slėpinys, **DS** 19:10. Jei prašysi, gausi apreiškimą ir sužinosi karalystės slėpinius, **DS** 42:61, 65 (1 Kor 2:7, 11–14). Tam, kuris laikosi įsakymų, bus atskleisti karalystės slėpiniai, **DS** 63:23. Jiems aš apreiškiu visus slėpinius, **DS** 76:7. Aukštesnioji kunigystė

turi slėpinių raktus, **DS** 84:19. Kai Viešpats ateis, jis apreiškš tai, kas paslėpta, ko nežinojo nė vienas žmogus, **DS** 101:32–33. Melchizedeko kunigystė turi privilegiją gauti karalystės slėpinius, **DS** 107:19.

DIEVO SŪNUS. Žr. Dievas, Dievybė; Jėzus Kristus

DIEVO ŽODIS. *Taip pat žr.* Apreiškimas; Įsakymai, Dievo; Raštai

Nurodymai, įsakymai ar žinia iš Dievo. Dievo vaikai jo žodį gali gauti tiesiogiai apreiškimu per Dvasią arba per jo išrinktus tarnus (**DS** 1:38).

Žmogus gyvas kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Viešpaties burnos, **PakĮst** 8:3 (**Mt** 4:4; **DS** 84:43–44). Tavo žodis yra žibintas mano kojai ir šviesa mano takui, **Ps** 119:105. Jie buvo pripildyti Šventosios Dvasios ir drąsiai kalbėjo Dievo žodį, **ApD** 4:31–33. Geležinė lazda buvo Dievo žodis, vedantis prie gyvenimo medžio, **1 Nef** 11:25 (**1 Nef** 15:23–25). Jūs buvote bejausmiai, tad negalėjote jausti jo žodžių, **1 Nef** 17:45–46. Vargas tam, kas atmeta Dievo žodį! **2 Nef** 27:14 (**2 Nef** 28:29; **Etr** 4:8). Veržkitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, **2 Nef** 31:20 (**2 Nef** 32:3). Dėl savo netikėjimo jie negalėjo suprasti Dievo žodžio, **Mzj** 26:3 (**Al** 12:10). Jie stropiai tyrinėjo Raštus, kad pažintų Dievo žodį, **Al** 17:2. Išbandykite Dievo žodžio galią, **Al** 31:5. Alma Dievo žodį palygino su sėkla, **Al** 32:28–43. Ką tik jie kalbės įkvėpti Šventosios Dvasios, bus Viešpaties žodis, **DS** 68:4. Gyvensite kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Dievo burnos, **DS** 84:44–45. Kas brangina mano žodį, nebus suklaidintas, **DŽS–M** 1:37.

DYKAS, DYKINĖJIMAS, TINGUS, TINGUMAS

Neaktyvus ir nedalyvaujantis teisiuose darbuose.

Kas nenori dirbti, tenevalgo, **2 Tes** 3:10. Jie tapo tingiais žmonėmis, pilnais piktadarybės, **2 Nef** 5:24. Susilaikykite

nuo dykinėjimo. **Al** 38:12. Tinginys nevalgyd darbininko duonos, **DS** 42:42. Vargas jums, kurie nenorite dirbti savo pačių rankomis, **DS** 56:17. Būkite uoliai užsiėmę daryti gera, **DS** 58:27. Liaukitės dykinėti, **DS** 88:124.

DOKTRINA, KRISTAUS. Žr. Kristaus doktrina

DOKTRINA IR SANDOROS. *Taip pat žr.* Įsakymų knyga; Kanonas; Raštai; Smitas jaunesn., Džozefas

Pastarųjų dienų dieviškų apreiškimų ir įkvėptų pareiškimų rinkinys. Viešpats davė juos Džozefui Smitui ir keletui jo darbo tęsėjų, kad kurtų ir tvarkytų Dievo karalystę žemėje paskutinėmis dienomis. Doktrina ir Sandoros yra viena iš Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios patvirtintų Raštų knygų greta Biblijos, Mormono Knygos ir Brangiojo Perlo. Tačiau Doktrinos ir Sandorų knyga yra unikali, kadangi ji nėra senovinių dokumentų vertimas; Viešpats davė šiuos apreiškimus savo išrinktiems pranašams šiais naujais laikais, kad atkurtų savo karalystę. Apreiškimuose skaitytos girdi švelnų, bet tvirtą Viešpaties Jėzaus Kristaus balsą (**DS** 18:35–36).

Pranašas Džozefas Smitas sakė, kad Doktrina ir Sandoros yra paskutinių dienų bažnyčios pamatas ir naudinga pasauliui (**DS** 70: [vadas]). Joje esantys apreiškimai pradeda kelio Viešpaties antrajam atėjimui paruošimo darbą, išpildant visus pranašų žodžius, pasakytus nuo pasaulio pradžios.

DORA, DORUMAS. *Taip pat žr.*

Sąžiningas, sąžiningumas; Teisus, teisumas

Teisumas, sąžiningumas ir nuoširdumas.

Savo nekaltumo neatsisakysiu iki mirties, **Job** 27:5. Teisus žmogus elgiasi dorai, **Pat** 20:7. Jie buvo vyrai, ištikimi visada ir visame, kas jiems bebūtų patikėta, **Al** 53:20. Viešpats mylėjo Hairumą Smitą už jo širdies dorumą, **DS** 124:15.

DORYBĖ. *Taip pat žr.* Dora, dorumas; Galia; Skaistybė

Dora ir moralinis vertumas, galia bei stiprybė (Lk 8:46) arba seksualinis tyrumas (Mor 9:9).

Tu esi dorybinga moteris, **Rūt** 3:11. Kas turi švarias rankas ir tyrą širdį, tas atsistos Viešpaties šventoje vietoje, **Ps** 24:3–4. Dora žmona yra karūna savo vyrui, **Pat** 12:4. Dora žmona daug vertingesnė už perlus, **Pat** 31:10–31. Praturtinkite savo tikėjimą dorybe, **2 Pt** 1:5 (DS 4:6). Išbandykite Dievo žodžio galią, **AI** 31:5. Tegul dorybė nepaliaujamai puošia tavo mintis, **DS** 121:45. Mes tikime, jog turime būti dorybingi, **TT** 1:13 (Fil 4:8).

DOVANA. *Taip pat žr.* Dovana, Šventosios Dvasios; Dovanos, Dvasios

Dievas duoda žmogui daug palaiminimų ir dovanų.

Yra daug dvasinių dovanų, **1 Kor** 12:4–10. Uoliai siekite geriausių dovanų, **1 Kor** 12:31. Kiekviena tobula dovana yra iš Dievo, **Jok** 1:17. Šventosios Dvasios galia yra Dievo dovana, **1 Nef** 10:17. Ką sako, kad dovanų nebėra, neišmano Kristaus evangelijos, **Mrm** 9:7–8. Kiekviena gera dovana ateina iš Kristaus, **Mor** 10:8–18. Amžinasis gyvenimas yra didžiausia iš visų Dievo dovanų, **DS** 14:7 (1 Nef 15:36). Dovanos duodamos labai tų, kurie myli Viešpatį, **DS** 46:8–11. Ne visiems duodama kiekviena dovana, **DS** 46:11–29.

DOVANA, ŠVENTOSIOS

DVASIOS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė; Dovana; Dovanos, Dvasios; Šventoji Dvasia

Kiekvienas vertas pakrikštytas bažnyčios narys turi teisę būti nuolat veikiamas Šventosios Dvasios. Po krikšto į tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią asmuo gauna Šventosios Dvasios dovaną asmens, turinčio atitinkamą įgaliojimą, rankų uždėjimu (ApD 8:12–25; Mor 2:1–3; DS 39:23). Apie Šventosios

Dvasios dovanos gavimą dažnai kalbama, kaip apie krikštą ugnimi (Mt 3:11; DS 19:31).

Žmonėms įsakyta atgailauti, priimti krikštą ir gauti Šventosios Dvasios dovaną, **ApD** 2:38. Petras ir Jonas suteikdavo Šventosios Dvasios dovaną rankų uždėjimu, **ApD** 8:14–22. Šventoji Dvasia suteikiama rankų uždėjimu, **ApD** 19:2–6. Ateina nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia, **2 Nef** 31:17. Mes tikime rankų uždėjimu Šventosios Dvasios dovanai suteikti, **TT** 1:4.

DOVANOS, DVASIOS. *Taip pat žr.* Dovana

Ypatingi dvasiniai palaiminimai, Viešpaties duodami vertiems asmenims jų pačių labai ir kad jie galėtų juos naudoti kitiems laiminti. Dvasios dovanų apibūdinimo ieškokite DS 46:11–33; 1 Kor 12:1–12; Mor 10:8–18.

Uoliai siekite geriausių dovanų, **1 Kor** 12:31 (1 Kor 14:1). Nefitams buvo suteikta daug Dvasios dovanų, **AI** 9:21. Vargas tam, kuris sako, kad Viešpats daugiau nebesidarbuoja per dovanas ar per Šventosios Dvasios galią, **3 Nef** 29:6. Dievas duoda dovanas ištikimiems, **Mrm** 9:7. Dovanos ateina Kristaus Dvasia, **Mor** 10:17. Yra daug dovanų, ir kiekvienam žmogui dovaną suteikia Dvasia, **DS** 46:11. Bažnyčios vadovams duota galia įžvelgti Dvasios dovanas, **DS** 46:27. Bažnyčios prezidentas turi visas Dievo dovanas, **DS** 107:92.

DOVYDAS. *Taip pat žr.* Batšeba; Psalmė

Senajame Testamente – senovės Izraelio karalius.

Dovydas buvo Jesės iš Judo genties sūnus. Jis buvo narsus jaunuolis, užmušęs liūtą, lokį ir filistinų milžiną Galijotą (1 Sam 17). Dovydas buvo išrinktas ir pateptas Izraelio karaliumi. Kaip ir Saulius, būdamas suaugęs, jis nusikalto sunkiais nusikaltimais, bet, skirtingai nuo Sauliaus, sugebėjo nuodėmėms atgailauti. Todėl jam pavyko

gauti atleidimą, išskyrus Urijo nuždymio atvejį (DS 132:39). Jo gyvenimą galima suskirstyti į keturis laikotarpius: 1) Betliejuje, kur jis buvo piemuo (1 Sam 16–17); 2) karaliaus Sauliaus rūmuose (1 Sam 18–19:18); 3) kai buvo pabėgėlis (1 Sam 19:18–2 Sam 1:27); 4) kai buvo Judo karalius Hebrone (2 Sam 2–4) ir vėliau viso Izraelio karalius (2 Sam 5–1 Kar 2:11).

Po Dovydo svetimavimo su Batšeba nuodėmės sekė eilė nelaimių, sugadintųjų paskutinius dvidešimtį jo gyvenimo metų. Tauta, kaip visuma, jo karaliavimo laikotarpiu klestėjo, bet pats Dovydas kentėjo nuo savo nuodėmių pasekmių. Vyko nuolatiniai jo šeimos vaidai, kurie Absalomo ir Adonijo atvejais baigėsi atviru maištu. Šie įvykiai – tai pranašo Natano iššarmės Dovydui dėl jo nuodėmės išsipildymas (2 Sam 12:7–13).

Nepaisant šių nelaimių, Dovydo karaliavimas buvo sėkmingiausias Izraelio istorijoje, nes 1) jis suvienijo gentis į vieną tautą; 2) jis apsaugojo neginčijamas šalies valdas; 3) valdžią jis grindė tikra religija, taigi Dievo valia buvo Izraelio įstatymas. Dėl šių priežasčių Dovydo valdymas vėliau buvo laikomas tautos aukso amžiumi ir prototipu dar šlovingesnio amžiaus, kai ateis Mesijas (Iz 16:5; Jer 23:5; Ez 37:24–28).

Dovydo gyvenimas parodo, kaip visiems reikalinga ištvirti teisume iki galo. Jaunystėje apie jį buvo sakoma, kad jis yra žmogus pagal Viešpaties širdį (1 Sam 13:14); kaip vyras, jis kalbėjo Dvasia ir turėjo daug apreiškimų. Bet jis skaudžiai sumokėjo už savo nepaklusnumą Dievo įsakymams (DS 132:39).

DRĄSA, NARSA. *Taip pat žr.*

Baimė; Tikėjimas, tikėti

Bebaimiškumas, ypač darant tai, kas teisu.

Būkite stiprūs ir drąsūs, **Pakįst** 31:6 (Joz 1:6–7). Būkite labai drąsūs, pasiryžę laikytis ir vykdyti visa, kas parašyta, **Joz** 23:6. Dievas juk davė mums

ne baimės dvasią, **2 Tim** 1:7. Kai jis išgirdo, jo širdis išsidrąsino, **Al** 15:4 (Al 62:1). Helamano sūnūs buvo nepaprastai šaunūs drąsa, **Al** 53:20–21. Niekada nesu matęs tokio didelio narsumo, **Al** 56:45. Drąsos, broliai, ir pirmyn, pirmyn į pergale, **DS** 128:22.

DRAUSMINTI,

DRAUSMINIMAS. *Taip pat žr.*

Pasipriešinimas

Duoti pastabą ar skirti nuobaudą asmenims ar grupėms, siekiant padėti jiems pasitaisyti ar tapti stipresniems.

Neniekink Visagalio drausminančios rankos, **Job** 5:17 (Pat 3:11). Palaimintas žmogus, kurį tu, Viešpatie, drausmini, **Ps** 94:12. Visas Raštas duotas barti, taisyti, **2 Tim** 3:16. Viešpats drausmina tuos, kuriuos myli, **Hbr** 12:5–11. Viešpats mato esant tinkama drausminti savo žmones, **Mzj** 23:21–22. Jei Viešpats nedrausmins savo žmonių, jie neprisimins jo, **Hel** 12:3. Viešpats kalbėjo su Jaredo broliu ir drausmino jį, **Etr** 2:14. Jie buvo drausminami, kad atgailautų, **DS** 1:27. Kuriuos myliu, aš taip pat ir drausminu, kad jų nuodėmės būtų atleistos, **DS** 95:1. Visi, kurie neištvers drausminimo, negalės būti pašventinti, **DS** 101:2–5. Mano žmones reikia drausminti, kol jie išmoks paklusnumo, **DS** 105:6. Tas, kuris nepakelia drausminimo, nevertas mano karalystės, **DS** 136:31.

DRUSKA

Senovės pasaulyje buvo naudojama, kaip svarbi priemonė maistui apsaugoti nuo gedimo; buvo laikoma gyvybiškai svarbia.

Loto žmona pavirto druskos stulpu, **Pr** 19:26. Jūs esate žemės druska, **Mt** 5:13 (Lk 14:34; 3 Nef 12:13). Viešpaties sandoros žmonės laikomi žemės druska, **DS** 101:39–40. Jei šventieji nėra žmonių gelbėtojai, jie yra kaip druska, netekusi sūrumo, **DS** 103:9–10.

DVASIA. *Taip pat žr.* Mirtis, fizinė;

Prikėlimas; Siela; Žmogus, žmonės

Ta gyvos esybės dalis, kuri egzistuoja

prieš gimimą mirtingajame pasaulyje, kuri gyvena mirtingame fiziniame kūne ir kuri egzistuoja po mirties, kaip atskira esybė iki prikėlimo. Visi gyviai – žmonės, gyvūnai ir augalai – prieš atsirandant bet kokiai gyvybės formai žemėje buvo dvasios (Pr 2:4–5; Moz 3:4–7). Dvasinis kūnas atrodo kaip fizinis kūnas (1 Nef 11:11; Etr 3:15–16; DS 77:2; DS 129). Dvasia yra materija, bet subtilesnė, arba tyresnė, nei mirtingi elementai ar materija (DS 131:7).

Kiekvienas asmuo yra tikrąja prasme Dievo sūnus arba dukra, gimęs Dangiškiems Gimdytojams, kaip dvasia prieš gimdamas mirtingiems gimdytojams žemėje (Hbr 12:9). Kiekvienas asmuo žemėje be kūno iš mėsos ir kaulų dar turi nemirtingą dvasinį kūną. Pasak Raštų, dvasia ir fizinis kūnas drauge sudaro sielą (Pr 2:7; DS 88:15; Moz 3:7, 9, 19; Abr 5:7). Dvasia gali gyventi be fizinio kūno, bet fizinis kūnas negali gyventi be dvasios (Jok 2:26). Fizinė mirtis yra dvasios atskyrimas nuo kūno. Prikėlimo metu dvasia sujungiam su tuo pačiu fiziniu kūnu iš mėsos ir kaulų, kuri jį turėjo mirtingume. Tačiau bus du esminiai skirtumai: jie jau niekada nebebus atskirti, ir fizinis kūnas bus nemirtingas ir išstobulintas (Al 11:45; DS 138:16–17).

Dvasia juk neturi kūno ir kaulų, kaip matote mane turint, **Lk 24:39**. Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, kad esame Dievo vaikai, **Rom 8:16**. Šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo dvasia, **1 Kor 6:20**. Šis kūnas yra mano dvasios kūnas, **Etr 3:16**. Žmogus yra dvasia, **DS 93:33**. Kristus tarnavo teisioms dvasioms rojuje, **DS 138:28–30** (1 Pt 3:18–19). Jūs gimėte į pasaulį per vandenį ir kraują, ir dvasią, **Moz 6:59**. Jis stovėjo tarp tų, kurie buvo dvasios, **Abr 3:23**.

Piktosios dvasios. Jėzus išvarė daug velnių, **Mk 1:27, 34, 39**. Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus, **Mk 5:2–13**. Piktoji dvasia moko žmogų nesimelsti, **2 Nef 32:8**. Jėzaus vardu jis išvarinėjo velnius ir netyras dvasias, **3 Nef 7:19**. Pasklido daug klaidinančių dvasių, apgaudinė-

jančių pasaulį, **DS 50:2, 31–32**. Džozefas Smitas atskleidė tris būdus, kaip atpažinti, ar dvasia yra iš Dievo ar iš velnio, **DS 129**.

DVASIA, ŠVENTOJI. *Žr. Šventoji Dvasia*

DVASINĖ MIRTIS. *Žr. Mirtis, dvasinė*

DVASINĖS DOVANOS. *Žr. Dovanos, Dvasios*

DVASINIS SUKŪRIMAS. *Taip pat žr. Sukurti, sukūrimas; Žmogus, žmonės*

Viešpats viską sukūrė dvasiškai prieš sukurdamas tai fiziškai (Moz 3:5).

Viešpats padarė visus augalus, kol jų dar nebuvo žemėje, **Pr 2:4–6** (Abr 5:5). Aš viską sukūriau savo Dvasios galia – pirma, kas dvasiška, po to, kas laikina, **DS 29:31–32**. Tai, kas laikina, panašu į tai, kas dvasiška, **DS 77:2**. Aš padariau pasaulį ir žmones, kol jų dar nebuvo kūne, **Moz 6:51**.

DVASIŲ KALĖJIMAS. *Žr. Pragaras*

DVASIŲ PASAULIS. *Žr. Ikimirtingasis gyvenimas; Pragaras; Rojus*

DVYLIKA IZRAELIO GENČIŲ. *Žr. Izraelis – Dvylika Izraelio genčių*

DVYLIKOS KVORUMAS. *Žr. Apaštalas*

DVYLIKOS TARYBA. *Žr. Apaštalas*

DŽEKSONO APYGARDA, MISŪRIO VALST. (JAV). *Taip pat žr. Naujoji Jeruzalė*

Šventųjų surinkimo vieta paskutinėmis dienomis; tai yra centras tos vietos, kur jie įkurs Naująją Jeruzalę (DS 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

DŽIAUGSMAS. *Taip pat žr.*

Paklusnumas, paklusnus, paklusti

Didelės laimės būsena, kylanti iš teisingaus gyvenimo. Mirtingojo gyvenimo

prasmė yra visų žmonių džiaugsmas (2 Nef 2:22–25). Džiaugsmo pilnatvė ateis tik per Jėzų Kristų (Jn 15:11; DS 93:33–34; 101:36).

Romiejai dar labiau džiaugsis Viešpačiu, **Iz 29:19** (2 Nef 27:30). Atnešiau jums didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną, **Lk 2:10**. Jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims, **Jn 16:22**. Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, **Gal 5:22**. Jo vaisius pripildė mano sielą nepaprastai didelio džiaugsmo, **1 Nef 8:12**. Žmonės yra, kad galėtų džiaugtis, **2 Nef 2:25**. Teisiųjų džiaugsmas bus pilnas per amžius, **2 Nef 9:18**. Jie galės gyventi su Dievu niekada nesibaigiančios laimės būsenoje, **Mzj 2:41**. Aš atiduosiu viską, ką turiu, kad gautčiau šį didžiulį džiaugsmą, **AI 22:15**. Galbūt galiu būti įrankiu Dievo rankose, kad atvesčiau kokią sielą į atgailą; ir tai mano džiaugsmas, **AI 29:9**. O, kokią džiaugsmą ir kokią nuostabią šviesą aš išvydau, **AI 36:20**. Mano Dvasia pripildys jūsų sielas džiaugsmo, **DS 11:13**. Koks didis bus jūsų džiaugsmas su ja mano Tėvo karalystėje, **DS 18:15–16**. Šiame pasaulyje jūsų džiaugsmas nepilnas, bet manyje jūsų džiaugsmas pilnas, **DS 101:36**. Šiame gyvenime aš džiaugsiuos, **Moz 5:10–11**.

DŽOZEFAS SMITAS

JAUNESNYSIS. Žr. Smitas jaunesn., Džozefas

DŽOZEFO SMITO VERTIMAS

(DŽSV). *Taip pat* žr. Smitas jaunesn., Džozefas

Karaliaus Jokūbo Biblijos vertimo anglų kalba peržiūrėjimas arba vertimas, kurį pranašas Džozefas Smitas pradėjo 1830 m. birželio mėnesį. Įsakymą versti jis gavo iš Dievo ir laikė tai savo pašaukimo pranašu dalimi.

Nors didžiumą vertimo Džozefas užbaigė 1833 m. liepos mėnesį, iki pat savo mirties 1844 metais jis tobulino rankraštį, ruošdamas jį leidimui. Nors gyvendamas jis išleido kai kurias dalis, galimas dalykas, kad, jei būtų gyvas, jis būtų padaręs daugiau pakei-

timų, kad išleistų visą darbą. Reorganizuota Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia pirmą įkvėptą Džozefo Smito vertimą išleido 1867 metais. Nuo to laiko ji išleido keletą leidimų.

Versdamas pranašas daug ko išmoko. Dėl jo vertimo darbo buvo gauti keli Doktrinos ir Sandorų skyriai (pavyzdžiui, **DS 76, 77, 91** ir **132**). Be to Viešpats davė Džozefui konkrečius nurodymus dėl vertimo, kurie buvo užrašyti Doktrinoje ir Sandorose (**DS 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89**). Mozės knyga ir Džozefas Smitas–Mato, dabar įtrauktos į Brangųjį Perlą, buvo paimtos tiesiogiai iš Džozefo Smito Vertimo.

Džozefo Smito vertimas sugražino kai kurias aiškias ir vertingas tiesas, kurios buvo prarastos iš Biblijos (**1 Nef 13**). Nors tai nėra oficiali Bažnyčios Biblija, šis vertimas siūlo daug idomių išvalgų ir yra labai vertingas Biblijai suprasti. Taip pat tai yra pranašo Džozefo Smito dieviško pašaukimo ir tarnystės liudijimas.

EDENAS. *Taip pat* žr. Adomas; Ieva

Mūsų pirmųjų gimdytojų Adomo ir Ievos namai, nurodyti kaip sodas Edeno rytuose (**Pr 2:8–3:24; 4:16; 2 Nef 2:19–25; Moz 3, 4; Abr 5**). Po to, kai valgė uždrausto vaisiaus ir tapo mirtingi, Adomas ir Ieva buvo išsiųsti iš Edeno (**Moz 4:29**). Pastarųjų dienų apreiškimas patvirtina bibliinį aprašymą apie Edeno sodą. Tai suteikia daugiau svarbios informacijos, kad sodas buvo ten, kur dabar yra Šiaurės Amerikos žemynas (**DS 116; 117:8**).

EFEZIEČIAMS, LAIŠKAS. *Taip pat*

žr. Pauliaus laišakai; Paulius

Naujajame Testamente – apaštalo Pauliaus parašytas laiškas šventiesiems Efeze. Tai labai svarbus laiškas, nes jame yra mokymai apie Kristaus bažnyčią.

Pirmame skyriuje yra įprastas pasveikinimas. 2–3 skyriuose aiškinama apie pasikeitimą, kuris įvyksta žmonėse, kai jie tampa bažnyčios nariais –

jie tampa šventųjų, – kitataučių ir žydų, – suvienytų vienoje bažnyčioje, bendrapiliečiais. 4–6 skyriuose aiškina apaštalu bei pranašų vaidmenys ir kad reikia vienybės, ir kad reikia apsiginkluoti visa Dievo ginkluote.

EFRAIMAS. *Taip pat žr.* Izraelis; Juozapas, Jokūbo sūnus; Knyga, Mormono; Manasas

Senajame Testamente – Juozapo ir Asenatos antrasis sūnus (Pr 41:50–52; 46:20). Priešingai tradicijai, Efraimas gavo pirmagimystės palaiminimą vietoje Manaso, kuris buvo vyresnysis sūnus (Pr 48:17–20). Efraimas tapo Efraimo genties tėvu.

Efraimo gentis. Efraimui buvo suteikta pirmagimystė Izraelyje (1 Met 5:1–2; Jer 31:9). Paskutinėmis dienomis jų privilegija ir atsakomybė yra turėti kunigystę, nešti sugrąžintos evangelijos žinią pasauliui ir iškelti vėliavą išsklaidytam Izraeliui surinkti (Iz 11:12–13; 2 Nef 21:12–13). Efraimo vaikai karūnuos šlove tuos iš šiaurinių kraštų, kurie sugrįž paskutinėmis dienomis (DS 133:26–34).

Efraimo, arba Juozapo, lazda. Vienos Efraimo genties grupės, išvestos iš Jeruzalės į Ameriką apie 600 m. prieš Kristaus gim., metraštis. Šis grupės metraštis vadinamas Efraimo, arba Juozapo lazda, arba Mormono Knyga. Ji ir Judo lazda (Biblija) sudaro vieningą liudijimą apie Viešpatį Jėzų Kristų, jo prisikėlimą ir jo dievišką darbą tarp šių dviejų Izraelio namų dalių.

Efraimo šaka bus nulaužta ir rašys dar vieną Kristaus testamentą, **DŽSV Pr** 50:24–26, 30–31. Judo lazda ir Juozapo lazda taps viena, **Ez** 37:15–19. Judo ir Juozapo raštai suaus daiktan, **2 Nef** 3:12. Viešpats kalba daugeliui tautų, **2 Nef** 29. Efraimo lazdos metraščio raktai buvo pavesti Moroniui, **DS** 27:5.

EFRAIMO LAZDA. *Žr.* Efraimas – Efraimo, arba Juozapo, lazda

EGIPTAS

Šalis, esanti Afrikos šiaurės rytų kampe.

Didelė Egipto dalis yra nevaisinga ir dyka. Dauguma gyventojų gyvena Nilo slėnyje, kuris tęsiasi apie 890 kilometrų.

Senovės Egiptas buvo turtingas ir klestintis. Buvo pastatyti dideli viešieji statiniai, įskaitant irigacinius kanalus, stiprius gynybinius miestus ir karališkus paminklus, ypač piramidinius kapus ir šventyklas, kurie vis dar tebelaikomi pasaulio stebuklais. Kažkurį laiką Egipto valdžia buvo kunigystės patriarchalinės tvarkos imitacija (Abr 1:21–27).

Abraomas ir Juozapas buvo nuvesti į Egiptą, kad išgelbėtų savo šeimas nuo bado, **Pr** 12:10 (Pr 37:28). Juozapas buvo parduotas į Egiptą, **Pr** 45:4–5 (1 Nef 5:14–15). Jokūbas buvo atvestas į Egiptą, **Pr** 46:1–7. Mozė išvedė Izraelio vaikus iš Egipto, **Iš** 3:7–10; 13:14 (Hbr 11:27; 1 Nef 17:40; Moz 1:25–26). Egiptas simbolizavo pikta, **Ez** 29:14–15 (Oz 9:3–7; Abr 1:6, 8, 11–12, 23). Angelas pasakė Juozapui bėgti su Marija ir Jėzumi į Egiptą, **Mt** 2:13 (Oz 11:1).

EGIPTĖ

Vardas, kuriuo buvo pavadintos Chamo, Nojaus sūnaus, žmona ir jo duklė. Chaldėjų kalba šis vardas reiškia Egiptą, arba tai, kas uždrausta (Abr 1:23–25).

ELIJA. *Taip pat žr.* Elijas; Išgelbėjimas; Užantspauduoti, užantspaudavimas

Senajo Testamento pranašas, kuris sugrįžo paskutinėmis dienomis, kad suteiktų užantspaudavimo galios raktus Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui. Savo laiku Elija tarnavo šiaurinėje Izraelio karalystėje (1 Kar 17–2 Kar 2). Jis turėjo didį tikėjimą Viešpačiu ir pasižymėjo daugeliu stebuklų. Jis padarė, kad nelytų tris su puse metų. Jis prikėlė iš mirusiųjų berniuką ir iššaukė ugnį iš dangaus (1 Kar 17–18). Žydai vis dar laukia Elijos sugrįžtant, kaip pranašavo Malachijas (Mal 3:23). Jis iki šiol tebėra laukiamas svečias per žydų Paschą, kur jo visada laukia atviros durys ir laisva vieta.

Pranašas Džozefas Smitas sakė, kad Elija turėjo Melchizedeko kunigystės užantspaudavimo galią ir buvo paskutinis pranašas prieš Jėzų Kristų, galėjęs tai daryti. Ant Atmainymo kalno jis pasirodė su Moze ir suteikė kunigystės raktus Petriui, Jokūbui ir Jonui (Mt 17:3). 1836 m. balandžio 3 dieną jis su Moze ir kitais vėl pasirodė Kirtlando (Ohajo valst.) šventykloje ir suteikė tuos raktus Džozefui Smitui ir Oliveriui Kaude-riui (DS 110:13–16). Visa tai įvyko ruošiantis Viešpaties antrajam atėjimui, kaip pasakyta Malachijo 3:23–24.

Elijos galia yra kunigystės užantspaudavimo galia, kuria tai, kas surišama ar atišama žemėje, yra surišama ar atišama danguje (DS 128:8–18). Šiais laikais išrinktieji Viešpaties tarnai žemėje turi šią užantspaudavimo galią ir atlieka gelbstinčias evangelijos apeigas gyviesiems ir mirusiesiems (DS 128:8).

Užantspaudavo dangus ir buvo maitinamas varnų, **1 Kar** 17:1–7. Įsakė, kad neišsektų našlės miltų puodas ir aliejaus ašotis, **1 Kar** 17:8–16. Prikėlė iš mirties našlės sūnų, **1 Kar** 17:17–24. Nugalėjo Baalo kunigus, **1 Kar** 18:21–39. Jam kalbėjo ramus tylus balsas, **1 Kar** 19:11–12. Pakilo į dangų ugninia-me vežime, **2 Kar** 2:11. Malachijas pranašavo apie jo sugrįžimą paskutinėmis dienomis, **Mal** 3:23–24 (3 Nef 25:5). 1836 metais pasirodė Kirtlando (Ohajo valst.) šventykloje, **DS** 110:13–16.

ELIJAS. *Taip pat žr.* Elija

Raštuose Elijo vardas arba titulas vartojamas keleriopai:

Elija. Elijas yra hebrajiško vardo Elija naujatestamentinė (graikiška) forma, pvz., Mt 17:3–4, Lk 4:25–26 ir Jok 5:17. Šiuose pavyzdžiuose Elijas yra senovės pranašas Elijas, kurio tarnystė aprašyta 1 ir 2 Karalių knygose.

Pirmtakas. Elijas taip pat yra pirmtako titulas. Pavyzdžiui, Jonas Krikštytojas buvo Elijas, kadangi jis buvo siųstas paruošti kelią Jėzui (Mt 17:12–13).

Atstatytojas. Elijo titulas taip pat taikytas

kitiems, turėjusiems atlikti konkrečias misijas, tokiems kaip Jonas Apreiškėjas (DS 77:14) ir Gabrieliūs (Luko 1:11–20; DS 27:6–7; 110:12).

Vyras, gyvenęs Abraomo evangeliniu laikotarpiu. Pranašas vardu Esajas ar Elijas, kuris, kaip manoma, gyveno Abraomo dienomis (DS 84:11–13; 110:12).

ELIS. *Taip pat žr.* Samuelis, Senojo Testamento pranašas

Senajame Testamente – buvo aukštasis kunigas ir teisėjas, kai Viešpats pašaukė Samuelį būti pranašu (1 Sam 3). Viešpats papeikė jį už nuolaidžiavimą savo sūnų nelabumui (1 Sam 2:22–36; 3:13).

ELIZIEJUS

Senojo Testamento šiaurinės Izraelio karalystės pranašas ir patikimas kelių tos šalies karalių patarėjas.

Eliziejus buvo malonaus ir meilaus būdo, be tokio ugningo uolumo, kuriuo pasižymėjo jo viešpats Elija. Žymūs jo stebuklai (2 Kar 2–5; 8) patvirtina, kad jis iš tiesų gavo Elijos galią, kai perėmė Elijos, kaip pranašo, tarnystę (2 Kar 2:9–12). Pavyzdžiui, jis išgydė kartaus šaltinio vandenį, perskyrė Jordano upės vandenį, padaugino našlės aliejų, prikėlė iš mirusiųjų berniuką, išgydė vyrą nuo raupų, padarė, kad plauktų geležinis kirvis, ištkio sirus aklumui (2 Kar 2–6). Jo tarnystė tęsėsi daugiau nei penkiasdešimt metų, valdant Jehoramui, Jehui, Jehoachazui ir Joašui.

Gavo Elijos skraistę, **2 Kar** 2:13. Padaugino našlės aliejų, **2 Kar** 4:1–7. Prikėlė iš mirusiųjų šunamietės sūnų, **2 Kar** 4:18–37. Išgydė sirą Naamana, **2 Kar** 5:1–14. Apakino sirų kareivius ir atvėrė savo tarno akis, **2 Kar** 6:8–23.

ELOHIMAS. *Žr.* Dievas, Dievybė; Tėvas danguje

ELZBIETA. *Taip pat žr.* Jonas Krikštytojas

Naujajame Testamente – Zacharijaus žmona, Jono Krikštytojo motina ir Marijos giminaitė (Lk 1:5–60).

EMANUELIS. Žr. Imanuelis

ENOSAS, JOKŪBO SŪNUS

Mormono Knygoje aprašytas nefitu pranašas ir metraščio saugotojas, kuris meldėsi, kad būtų atleistas jo nuodėmės ir gavo tai per tikėjimą Kristumi (En 1:1–8). Viešpats sudarė sandorą su Enosu, kad išneš Mormono Knygą lamanitams (En 1:15–17).

Enoso knyga. Knyga Mormono Knygoje, pasakojanti, kaip Enosas meldė Viešpatį atleidimo, meldėsi dėl savo liaudies ir dėl kitų. Viešpats jam pažadėjo, kad Mormono Knyga bus išsaugota ir ateityje bus prieinama lamanitams. Nors knygoje yra tik vienas skyrius, joje aprašytas galingas pasakojimas apie vyrą, kuris per maldą ieškojo savo Dievo, gyveno paklusdamas Dievo įsakymams ir prieš savo mirtį džiūgavo savo pažinimu apie Išpirkėją.

ESAJAS

Naujatestamentinė (graikiška) vardo *Izaijas* forma (Lk 4:17). Esajas taip pat buvo pranašas, gyvenęs Abraomo dienomis (DS 76:100; 84:11).

ESTERA

Didžio tikėjimo moteris ir pagrindinė Esteros knygos veikėja.

Esteros knyga. Knyga Senajame Testamente, kurioje yra pasakojimas apie didžią karalienės Esteros narsą gelbėjant savo liaudį nuo sunaikinimo.

1–2 skyriuose pasakojama, kaip Estera, žydė, žydo, vardu Mordechajus, įdukra, dėl savo grožio buvo išrinkta Persijos karaliene. 3 skyriuje pasakojama, kad Hamanas, karaliaus rūmų viršininkas, nekentė Mordechajo ir išgavo įsakymą išžudyti visus žydus. 4–10 skyriuose pasakojama, kaip Estera, didžiai rizikuodama savimi, atskleidė savo tautybę karaliui ir pasiekė, kad tas įsakymas nebūtų įvykdytas.

ETERAS. *Taip pat žr.* Jareditai

Paskutinis Jareditų pranašas Mormono Knygoje (Etr 12:1–2).

Etero knyga. Knyga Mormono Knygoje,

kurioje yra Jareditų metraščio dalys. Jareditai buvo žmonių grupė, gyvenusi vakariniame žemės pusrutulyje daugelį amžių prieš Lehio liaudį. Etero knyga buvo surašyta iš dvidešimt keturių plokštelių, kurias rado Limhio žmonės (Mzj 8:8–9).

1–2 skyriuose pasakojama, kaip Jareditai paliko savo gimtinę Babelės bokšto laikais ir leidosi kelionėn į žemę, dabar vadinamą Amerikos žemynu. 3–6 skyriuose pasakojama, kad Jaredo brolis matė ikimirtingąjį Gelbėtoją ir kad Jareditai keliavo aštuoniomis baržomis. 7–11 skyriuose tęsiama istorija apie nelabumą, kuris vyravo didžiumą Jareditų istorijos. 12–13 skyriuose Moronis, kuris redagavo Etero metrašį, rašo apie tikėjimu padarytus stebuklus ir apie Kristų bei ateisiančią Naująją Jeruzalę. 14–15 skyriuose pasakojama, kaip Jareditai tapo galinga tauta, bet dėl savo nelabumo buvo sunaikinti pilietinio karo.

EVANGELIJA. *Taip pat žr.*

Evangelijos laikotarpis; Kristaus doktrina; Planas, išpirkimo

Dievo išgelbėjimo planas, padarytas įmanomu per Jėzusa Kristaus apmokėjimą. Evangelija apima amžinąsias tiesas, arba įstatymus, sandoras ir apeigas, kurių reikia žmonijai, kad vėl patektų Dievo akivaizdon. Devynioliktame amžiuje evangelijos pilnatvę Dievas sugrąžino į žemę per pranašą Džozefą Smitą.

Eikite į visą pasaulį ir skelbkite evangeliją, **Mk** 16:15. Buvo nuslėptos aiškios ir vertingos Avinėlio evangelijos dalys, **1 Nef** 13:32. Tai yra mano evangelija, **3 Nef** 27:13–21 (DS 39:6). Mormono Knygoje yra evangelijos pilnatvė, **DS** 20:8–9 (DS 42:12). Tai yra evangelija, **DS** 76:40–43. Melchizedeko kunigystė tvarko evangeliją, **DS** 84:19. Kiekvienas žmogus girdės evangelijos pilnatvę savo gimtuoju liežuviu, **DS** 90:11. Sūnus skelbė evangeliją mirusiųjų dvasioms, **DS** 138:18–21, 28–37. Evangelija buvo skelbiama jau nuo pradžios, **Moz** 5:58. Nusakyti pirmieji evangelijos principai ir apeigos, **TT** 1:4.

EVANGELIJOS. *Taip pat žr. Jonas, Zebediejaus sūnus; Lukas; Matas; Morkus*

Keturi pasakojimai arba liudijimai apie mirtingąjį Jėzaus gyvenimą ir su jo tarnyste susijusius įvykius, esantys pirmose keturiuose Naujojo Testamento knygoje. Parašytos Mato, Morkaus, Luko ir Jono jos yra rašytiniai liudijimai apie Jėzaus gyvenimą. Mormono Knygos 3 Nefio knyga daugeliu atžvilgių panaši į šias keturias Naujojo Testamento evangelijas.

Naujojo Testamento knygos pradžioje buvo parašytos graikų kalba. Graikų kalba žodis *evangelija* reiškia „geroji naujiena“. Geroji naujiena yra ta, kad Jėzus Kristus įvykdė apmokėjimą, kuris išpirks visą žmoniją iš mirties ir atlygins kiekvienam pagal jo darbus (Jn 3:16; Rom 5:10–11; 2 Nef 9:26; Al 34:9; DS 76:69).

Evangelijų darna. Gelbėtojo atitinkamus mokymus evangelijose pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną galima palyginti vieną su kitu ir su paskutinių dienų apreiškimu taip:

EVANGELIJŲ DARNA

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Jėzaus genealogija	1:2–17		3:23–38		
Jono Krikštytojo gimimas			1:5–25, 57–58		
Jėzaus gimimas	2:1–15		2:6–7		1 Nef 11:18–20; 2 Nef 17:14; Mzj 3:5–8; Al 7:10; Hel 14:5–12; 3 Nef 1:4–22
Simeono ir Onos pranašystės			2:25–39		
Apsilankymas šventykloje (Pascha)			2:41–50		
Jono Krikštytojo tarnystės pradžia	3:1, 5–6	1:4	3:1–3	1:6–14	
Jėzaus krikštas	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:32–34	1 Nef 10:7–10; 2 Nef 31:4–21
Jėzaus gundymai	4:1–11		4:1–13		

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Jono Krikštytojo liudijimas				1:15–36	DS 93:6–18, 26
Vestuvės Kanoje (Pirmasis Jėzaus stebuklas)				2:1–11	
Pirmasis šventyklos išvalymas				2:14–17	
Susitikimas su Nikodemu				3:1–10	
Susitikimas su samariete prie šulinio				4:1–42	
Nazaretas atmeta Jėzų	4:13–16		4:16–30		
Žvejai pašaukiami būti žmonių žvejais	4:18–22	1:16–20			
Stebuklingas tinklų pripildymas			5:1–11		
Jairo dukters prikėlimas	9:18–19, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Kraujoplūdžiu sergančios moters išgydymas	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Dvylikos pašaukimas	10:1–42	3:13–19; 6:7–13	6:12–16; 9:1–2; 12:2–12, 49–53		1 Nef 13:24–26, 39–41; DS 95:4
Našlės sūnaus prikėlimas			7:11–15		
Kojų patepimas Kristui			7:36–50	12:2–8	

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Audros nuramdymas		4:36–41	8:22–25		
Septyniasdešimties pašaukimas				10:1	DS 107:25, 34, 93–97
Velnių legiono išvarymas į kiaules		5:1–20			
Kalno pamokslas	5–7		6:17–49		3 Nef 12–14
Jėzaus palyginimai yra trumpi pasakojimai, kuriuose įprasti dalykai ar įvykiai lyginami su tiesa. Jėzus dažnai juos naudojo mokydamas dvasinių tiesų.					
Sėjėjas	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Raugės	13:24–30, 36–43				DS 86:1–7
Garstyčios grūdelis	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Raugas	13:33		13:20–21		
Lobis lauke	13:44				
Brangusis perlas	13:45–46				
Žvejybinis tinklas	13:47–50				
Šeimininkas	13:51–52				
Nuklydusi avis	18:12–14		15:1–7		
Pamestas pinigas			15:8–10		
Sūnus palaidūnas			15:11–32		
Negailestingas tarnas	18:23–35				

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Gerasis Samarietis			10:25–37		
Neteiskus prievaizdas			16:1–8		
Lozorius ir turtuolis			16:14–15, 19–31		
Neteiskus teisėjas			18:1–8		
Gerasis ganytojas				10:1–21	3 Nef 15:17–24
Vynuogyno darbininkai	20:1–16	10:31			
Minos			19:11–27		
Du sūnūs	21:28–32				
Nedori vynininkai	21:33–46	12:1–12	20:9–20		
Karaliaus sūnaus vestuvės	22:1–14		14:7–24		
Dešimt mergelių	25:1–13		12:35–36		DS 45:56–59
Talentai	25:14–30				
Avys ir ožiai	25:31–46				
Penkių tūkstančių pamaitinimas	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jėzaus ėjimas vandeniui	14:22–23	6:45–52		6:16–21	
Petro liudijimas apie Kristų	16:13–16	8:27–29	9:18–20		
Petrui pažadėti karalystės raktai	16:19				

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Pamokslas apie gyvenimo duoną				6:22–71	
Neregio išgydymas šabo dieną				9:1–41	
Atmainymas; įteikti kunigystės raktai	17:1–13	9:2–13	9:28–36		DS 63:20–21; 110:11–13
Vaikų laiminimas	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Viešpaties malda	6:5–15		11:1–4		
Lozoriaus prikėlimas				11:1–45	
Triumfinis įžengimas	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Pinigų keitėjų išvarymas iš šventyklos	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Našlės skatikas		12:41–44	21:1–4		
Pamokslas apie antrąjį atėjimą	24:1–51	13:1–37	12:37–48; 17:20–37; 21:5–38		DS 45:16–60; DŽS–M 1:1–55
Dešimties raupsuotųjų išgydymas			17:12–14		
Paskutinė Jėzaus Pascha; įsteigtas sakramentas; nurodymai Dvylikai; kojų plovimas mokiniams	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jėzaus kentėjimas Getsemanėje	26:36–46	14:32–42	22:40–46		2 Nef 9:21–22; Mzj 3:5–12; DS 19:1–24

Įvykis	Pagal Matą	Pagal Morkų	Pagal Luką	Pagal Joną	Paskutiniųjų dienų apreiškimas
Jėzus yra vynmedis				15:1–8	
Judo išdavystė	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Tardymas priešais Kajafą	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Tardymas priešais Pilotą	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Tardymas priešais Herodą			23:7–10		
Jėzus nuplakamas ir išjuokiamas	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Nukryžiuavimas	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel 14:20–27; 3 Nef 8:5–22; 10:9
Prikėlimas	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jėzaus pasirodymas mokiniams		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jėzaus pasirodymas Tomui				20:24–29	
Pakilimas į dangų		16:19–20	24:50–53		

EVANGELIJOS LAIKOTARPIS.

Taip pat žr. Evangelija; Kunigystė; Kunigystės raktai; Sugražinimas, evangelijos

Evangelijos laikotarpis – tai laikotarpis, kuriame Viešpats žemėje turi mažiausiai vieną įgaliotą tarną, turintį šventos kunigystės raktus.

Adomas, Henochas, Nojus, Abraomas, Mozė, Jėzus Kristus, Džozefas Smitas ir kiti – kiekvienas iš jų pradėjo naują evangelijos laikotarpį. Viešpačiui

organizuojant evangelijos laikotarpį, evangelija apreiškiama iš naujo, taigi to evangelijos laikotarpio žmonės neturi priklausyti nuo buvusių evangelijos laikotarpių, siekdami pažinimo apie išgelbėjimo planą. Džozefo Smito pradėtas evangelijos laikotarpis žinomas kaip „laikų pilnatvės evangelijos laikotarpis“.

Dangaus Dievas įkūrė karalystę, **Dan 2:44 (DS 65)**. Paskutinėmis dienomis aš išliesiu savo Dvasios ant viso kūno,

ApD 2:17 (Jl 2:28). Dangus turi priimti Kristų iki visų dalykų atstatymo meto, **ApD 3:21**. Laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu Dievas viską surinks Kristuje, **Ef 1:10**. Aš įkursiu tarp jų savo bažnyčią, **3 Nef 21:22**. Viešpats įteikė savo karalystės raktus ir evangelijos laikotarpį paskutiniams laikams, **DS 27:13**. Šio evangelijos laikotarpio raktai įteikti į jūsų rankas, **DS 110:12–16**. Laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu buvo sugražinti visi buvusių evangelijos laikotarpių raktai, **DS 128:18–21**.

EVANGELIJOS SUGRAŽINIMAS.

Žr. Sugražinimas, evangelijos

EVANGELISTAS. *Taip pat žr.*

Patriarchaliniai palaiminimai;
Patriarchas, patriarchalinis

Tas, kuris neša ar skelbia Jėzaus Kristaus evangelijos gerąją naujieną. Džozefas Smitas mokė, kad evangelistas – tai patriarchas. Patriarchai pašaukiami ir išventinami vadovaujant Dvylikai Apaštalaų, kad suteiktų ypatingus palaiminimus, vadinamus patriarchaliniiais palaiminimais.

Viešpats pašaukia kai kuriuos apaštalais, kai kuriuos pranašais ir kai kuriuos evangelistais, **Ef 4:11**. Dirbk evangelisto darbą, **2 Tim 4:5**. Mes tikime apaštalais, pranašais, ganytojais, mokytojais, evangelistais, **TT 1:6**.

EZAVAS. *Taip pat žr.* Izaokas;

Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Izaoko ir Rebekos vyresnysis sūnus ir Jokūbo brolis dvynys. Šie du broliai varžėsi vienas su kitu nuo užgimimo (**Pr 25:19–26**). Ezavo palikuonys edomitai ir Jokūbo palikuonys izraelitai tapo tarpusavyje besivaržančiomis tautomis (**Pr 25:23**).

Ezavas pardavė savo pirmagimystę Jokūbui, **Pr 25:33** (**Hbr 12:16–17**). Savo gimdytojų sielvartui Ezavas vedė hetites, **Pr 26:34–35**. Jokūbas ir Ezavas susitaikė, **Pr 33**.

EZECHIELIS

Pranašas, parašęs Senojo Testamento Ezechielio knyga. Jis buvo kunigas iš Cadoko šeimos ir vienas iš belaisvių žydų, kuriuos išsivarė Nebukadnecaras. Jis apsigyveno su žydu tremtiniais Babilonėje ir pranašavo dvidešimt dvejus metus, nuo 592 iki 570 m. pr. Kristaus gim.

Ezechielio knyga. Ezechielio knyga galima suskirstyti į keturias dalis. 1–3 skyriuose pasakojama apie Dievo regėjimą ir Ezechielio pašaukimą tarnauti; 4–24 skyriuose kalbama apie teismus Jeruzalei ir kodėl jie buvo siūsti; 25–32 skyriuose skelbiami teismai tautomis; ir 33–48 skyriuose aprašomi regėjimai apie paskutiniųjų dienų Izraelį.

EZEKIJAS

Judo tautos teisus karalius, aprašytas Senajame Testamente. Jis valdė dvidešimt devynerius metus, tuo laikotarpiu, kai Izaijas buvo pranašas Jude (**2 Kar 18–20**; **2 Met 29–32**; **Iz 36–39**). Izaijas padėjo jam reformuoti ir bažnytinį, ir valstybinį gyvenimą. Jis sustabdė stabmeldystę ir atnaujino šventyklos tarnavimus. Per maldą ir tikėjimą Ezekijo gyvenimas buvo pratęstas penkiolika metų (**2 Kar 20:1–7**). Jo valdymo pradžia buvo sėkminga, bet jo maištas prieš Asirijos karalių (**2 Kar 18:7**) sukėlė du asirų įsiveržimus: pirmasis aprašytas Izaijo 10:24–32, antrasis – **2 Kar 18:13–19:7**. Antrojo įsiveržimo metu Jeruzalę išgelbėjo Viešpaties angelas (**2 Kar 19:35**).

EZRA

Senojo Testamento kunigas ir raštinninkas, kuris sugražino kai kuriuos žydus iš Babilonės nelaisvės į Jeruzalę (**Ezr 7–10**; **Neh 8, 12**). 458 metais prieš Kristaus gim. jis gavo leidimą iš Artakserkso, Persijos karaliaus, nuvesti į Jeruzalę visus žydu tremtinius, kurie tik norėtų eiti (**Ezr 7:12–26**).

Prieš Ezrą kunigai beveik visiškai kontroliavo rašytinių Raštų rinkinio, vadinamo „įstatymu“, skaitymą. Ezra padėjo padaryti Raštus prienamą

kiekvienam žydui. Viešas „įstatymų knygos“ skaitymas galiausiai tapo žydų tautinio gyvenimo ašimi. Turbūt didžiausias Ezros mokymas buvo jo paties pavyzdys, kai jis ruošė savo širdį siekti Viešpaties įstatymo, paklusti jam ir mokyti jo kitus (Ezr 7:10).

Ezros knyga. 1–6 skyriuose vaizduojami įvykiai, vykę 60–80 metų prieš Ezros atvykimą į Jeruzalę – Kyro įsaką 537 m. prieš Kristaus gim. ir Zerubabelio vadovaujamų žydų sugrįžimą. 7–10 skyriuose aprašoma, kaip Ezra nuvyko į Jeruzalę. Jis su savo grupe pasninkavo ir meldė apsaugos. Jeruzalėje jie rado daug žydų, kurie Zerubabelio vadovaujami buvo anksčiau atvykę į Jeruzalę ir vedę moteris už sandoros ribų ir taip susitepę. Ezra meldėsi dėl jų ir paskatino juos sudaryti sandorą atleisti tas žmonas. Tolymsi Ezros istorija yra Nehemijo knygoje.

FAJETAS, NIUJORKO VALST. (JAV)

Ten buvo Piteriui Vitmeriui vyresn. priklausęs ūkis, kur pranašui Džozefui Smitui jaunesn. buvo duota daug apreiškimų. Čia 1830 m. balandžio 6 d. buvo suorganizuota bažnyčia ir buvo girdimas Viešpaties balsas (DS 128:20).

FARAONAS. *Taip pat* žr. Egiptas; Egiptė

Vyriausias Egiptės, Chamo dukters, sūnus (Abr 1:25). *Taip pat* titulas, kuriuo vadinami Egipto karaliai (Abr 1:27).

FARIZIEJAI. *Taip pat* žr. Žydai

Naujajame Testamente – religinė žydų grupė, kurios pavadinimas reiškia „atskirtas“ arba „atskiras“. Fariziejai didžiavosi griežtu Mozės įstatymo laikymusi ir atsiribojimu nuo visko, kas susiję su kitataučiais. Jie tikėjo pomirtiniu gyvenimu, prikėlimu ir angelų bei dvasių egzistavimu. Jie tikėjo, kad žodinis įstatymas ir tradicija yra tiek pat svarbūs kaip rašytiniai įstatymai. Jų mokymai sumenkino religiją iki taisyklių laikymosi ir skatino dvasinį išdidumą. Jie daugelį žydų paskatino

abejoti Kristumi ir jo evangelija. Viešpats smerkė fariziejus ir jų darbus (Mt 23; Mk 7:1–23 ir Lk 11:37–44).

FELPSAS, VILJAMAS V.

Vienas pirmųjų 1830 metais atkurtos Bažnyčios narių ir vadovų. Viešpats pašaukė Viljamą Felspą būti Bažnyčios spaustuvinininku (DS 57:11; 58:40; 70:1).

FILEMONAS. *Taip pat* žr. Paulius

Naujajame Testamente – krisčionis, turėjęs vergą Onesimą, kuris pabėgo ir prisišliejo prie Pauliaus. Paulius nusiuntė Onesimą atgal pas Filemoną su laišku, kuriame prašė, kad Filemonas atleistų vergui.

FILEMONUI, LAIŠKAS. *Taip pat* žr. Pauliaus laišškai; Paulius

Pauliaus laiškas, įtrauktas į Naująjį Testamentą. Pauliaus laiškas Filemonui yra asmeniškasis laiškas apie vergą Onesimą, kuris apiplėšė savo šeimininką Filemoną ir pabėgo į Romą. Paulius nusiuntė jį, lydimą Tichiko, kuris nešė Pauliaus laišką kolosiečiams, atgal į Kolosus pas jo šeimininką. Paulius prašė, kad Onesimui būtų atleista ir kad jis būtų priimtas atgal, kaip brolis Kristuje. Šį laišką Paulius parašė pirmą kartą kalėdamas Romoje.

FILIPIEČIAMS, LAIŠKAS. *Taip pat* žr. Pauliaus laišškai; Paulius

Laiškas, kurį Paulius parašė Filipų šventiesiems, pirmą kartą kalėdamas Romoje. Dabar šis laiškas įtrauktas į Naująjį Testamentą.

1 skyriuje yra Pauliaus sveikinimai bei nurodymai dėl vienybės, nuolankumo ir ištvermingumo. 2 skyriuje pabrėžiama, kad visi nusilenks Kristui ir kad kiekvienas turi įgyvendinti savo išgelbėjimą. 3 skyriuje Paulius paaiškina, kad jis viską paaukojo dėl Kristaus. 4 skyriuje Paulius dėkoja Filipų šventiesiems už pagalbą.

FILISTINAI

Senajame Testamente – gentis, kuri pradžioje atėjo iš Kaftoro (Am 9:7) ir prieš Abraomo laikus užėmė derligą

žemumą Viduržemio jūros pakrantėje nuo Jafos iki Egipto dykumos (Pr 21:32). Daugelį metų vyko ginkluota kova tarp filistinų ir izraelitų. Galiausiai Palestina – taip vadinosi filistinų teritorija – tapo neoficialiu visos Šventosios žemės pavadinimu.

Izraelis keturiasdešimt metų buvo filistinų vergijoje, **Ts** 13:1. Samsonas kovojo su filistiniais, **Ts** 13–16. Galijotas buvo filistinas iš Gato, **1 Sam** 17. Dovydas nugalėjo filistinus, **1 Sam** 19:8.

GABRIELIUS. *Taip pat žr.* Angelai; Marija, Jėzaus motina; Nojus, biblinis patriarchas

Angelas, pasiūstas pas Danielių (Dan 8:16; 9:21), Zacharijų (Lk 1:11–19; DS 27:7), Mariją (Lk 1:26–38) ir kitus (DS 128:21). Pranašas Džozefas Smitas nurodė, kad Gabrielius yra Senojo Testamento pranašas Nojus.

GADAS, JOKŪBO SŪNUS. *Taip pat žr.* Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Zilpos sūnus (Pr 30:10–11). Jo palikuonys yra viena iš Izraelio genčių.

Gado gentis. Jokūbo palaiminimai jo sūnui Gadui užrašyti Pr 49:19. Mozės palaiminimai Gado genčiai užrašyti Pakšt 33:20–21. Pagal šiuos palaiminimus Gado palikuonys buvo karinga tauta. Kanaano žemėje jiems paskirtos žemės buvo į rytus nuo Jordano upės, ir jose buvo gerų ganyklų su gausybe vandenviečių.

GADAS, REGĖTOJAS. *Taip pat žr.* Raštai – Prapuolę Raštai

Pranašas ir ištikimas Dovydo draugas bei patarėjas Senajame Testamente (1 Sam 22:5; 2 Sam 24:11–19). Jis parašė knygą apie Dovydo darbus, kuri laikoma prapuolusiais Raštais (1 Met 29:29).

GADIANTONO PLĖŠIKAI. *Taip pat žr.* Slaptos sąjungos

Mormono Knygoje – plėšikų gauja, kurią įsteigė nelabas nefitas, vardu Gadiantonas. Jų organizacija buvo

pagrįsta slaptumu ir šėtoniškomis priesaikomis.

Dėl Gadiantono įvyko nefitų tautos sunaikinimas, **Hel** 2:12–13. Slaptas priesaikas ir sandoras Gadiantonui perdavė velnias, **Hel** 6:16–32. Dėl slaptų sąjungų įvyko Jareditų tautos sunaikinimas, **Etr** 8:15–26.

GAILESTINGUMAS,
GAILESTINGAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Atleisti; Jėzus Kristus; Malonė; Teisingumas

Užuojautos, švelnumo ir atlaidumo dvasia. Gailestingumas yra viena iš Dievo savybių. Jėzus Kristus per savo apmokačiąją auką siūlo mums gailestingumą.

Viešpats yra gailestingas ir maloningas, **Iš** 34:6 (Pakšt 4:31). Jo gailestingumas amžinas, **1 Met** 16:34. Gerumas ir gailestingumas lydės mane, **Ps** 23:6. Laimingas tas, kuris pasigaili vargšo, **Pat** 14:21. Noriu gailestingumo, o ne aukos, **Oz** 6:6. Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo, **Mt** 5:7 (3 Nef 12:7). Vargas veidmainiams, kurie moka dešimtines, o palieka, kas įstatyme svarbiau – teisingumą, gailestingumą ir tikėjimą, **Mt** 23:23. Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas, **Lk** 6:36. Jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų atliktų teisumo darbų, bet iš savo gailestingumo, **Tit** 3:5. Viešpaties švelnūs pasigailėjimai yra visiems, **1 Nef** 1:20. Gailestingumas neturi jokių teisių į neatgailaujanti, **Mzj** 2:38–39. Dievas gailestingas visiems, kurie tiki jo vardą, **Al** 32:22. Gailestingumas gali patenkinti teisingumo reikalavimus, **Al** 34:16. Ar manote, kad gailestingumas gali apiplėšti teisingumą? **Al** 42:25 (Al 42:13–25). Maži vaikučiai yra gyvi Kristuje dėl jo gailestingumo, **Mor** 8:19–20 (DS 29:46). Jėzaus Kristaus gailestingumo ranka apmokėjo mūsų nuodėmes, **DS** 29:1. Savo kraujo, kurį praliejau, galia aš prašiau Tėvą dėl tų, kurie tiki mano vardą, **DS** 38:4. Kurie laikėsi sandoros, susilauks gailestingumo, **DS** 54:6.

Aš, Viešpats, atleidžiu nuodėmes ir esu gailėstingas tiems, kurie nuolankiomis širdimis išpažįsta savo nuodėmes, **DS** 61:2. Aš, Viešpats, esu gailėstingas visiems romiesiems, **DS** 97:2. Ir kas priima tave kaip mažas vaikelis, priima mano karalystę; ir palaiminti jie, nes susilauks gailėstingumo, **DS** 99:3. Gailėstingumas eis prieš tavo veidą, **Moz** 7:31.

GALATAMS, LAIŠKAS. *Taip pat*
žr. Pauliaus laiškai; Paulius

Knyga Naujajame Testamente. Pradžioje tai buvo laiškas, kurį apaštalas Paulius parašė šventiesiems, gyvenantiems visoje Galatijoje. Šiame laiške rašoma apie tai, kad tikrąją laisvę galima rasti tik gyvenant pagal Jėzaus Kristaus evangeliją. Jei šventieji priimtų žydų krikščionių, primygtinai reikalauusių laikytis Mozės įstatymo, mokymus, jie apribotų arba sunaikintų tą laisvę, kurią jie rado Kristuje. Laiške Paulius taip pat patvirtino savo paties, kaip apaštalo, padėtį, paaiškino išteisinimo tikėjimo doktriną ir patvirtino dvasinės religijos vertę.

1 ir 2 skyriuose Paulius išreiškė liūdesį dėl gautos žinios apie atsimetimą tarp galatų ir paaiškino savo padėtį tarp apaštalų. 3 ir 4 skyriuose aptariau tikėjimo ir darbų doktrinos. 5 ir 6 skyriuose yra pamokslas apie praktinius tikėjimo doktrinos rezultatus.

GALIA. *Taip pat* žr. Įgaliojimas, valdžia; Kunigystė

Galėjimas kažką padaryti. Turėti kažkam galios reiškia galėti kažką kontroliuoti ar kažkam įsakyti. Raštuose galia dažnai siejasi su Dievo arba dangaus galia. Dažnai ji glaudžiai siejasi su kunigystės galia, kuri yra leidimas, arba teisė, veikti Dievo vardu.

Aš tam išaukštinau tave, kad parodyčiau per tave savo galia, **Iš** 9:16. Dievas yra mano stiprybė ir galia, **2 Sam** 22:33. Neatsakyk geradarystės, kai tavo ranka pajėgi tai padaryti, **Pat** 3:27. Aš esu pilnas galios iš Viešpaties dvasios, **Mch** 3:8. Man duota visa galia danguje ir žemėje, **Mt** 28:18. Jie stebė-

josi jo mokymu, nes jo žodžiai buvo su galia, **Lk** 4:32. Pasilikite mieste, kol būsite apdovanoti jėga iš aukštybių, **Lk** 24:49. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo sūnumis, **Jn** 1:12 (**DS** 11:30). Kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite galios, **ApD** 1:8. Nėra galios, kuri nebūtų iš Dievo, **Rom** 13:1. Dievo galia per tikėjimą jūs esate saugomi išgelbėjimui, **1 Pt** 1:3–5. Esu pripildytas Dievo galios, **1 Nef** 17:48. Tai buvo atskleista man Šventosios Dvasios galia, **JokK** 7:12. Žmogus gali turėti didžiąją galią, duotą jam Dievo, **Mzj** 8:16. Jie mokė su galia ir įgaliojimu iš Dievo, **Al** 17:2–3. Nefis mokė su galia ir didele valdžia, **3 Nef** 7:15–20 (3 Nef 11:19–22). Nors žmogus turėtų galią atlikti galingų darbų, bet jeigu jis giriasi savo paties jėga, jis būtinai puls, **DS** 3:4. Kiekvienne žmoguje yra galia daryti gera, **DS** 58:27–28. Melchizedeko kunigystės apeigose apsieiškia dieviškumo galia, **DS** 84:19–22. Kunigystės teisės neatsiejamai susijusios su dangaus galiomis, **DS** 121:34–46. Aš vesiu tave savo ranka, ir ant tavęs bus mano galia, **Abr** 1:18.

GALIJOTAS. *Taip pat* žr. Dovydas

Senajame Testamente – filistinų milžinas, metęs iššūkį izraelitų armijoms. Dovydas priėmė šį iššūkį ir Viešpaties padedamas jį nukovė (1 Sam 17).

GALILĖJA

Senaisiais ir naujaisiais laikais tai šiaurisia Izraelio apygarda, nusidriekusi į vakarus nuo Jordano upės ir Galilėjos jūros. Galilėja yra apie devyniasdešimt septynių kilometrų ilgio ir keturiasdešimt aštuonių kilometrų pločio. Senovės laikais joje buvo dalis geriausių Izraelio žemių ir aktyviausių miestų. Svarbiausi keliai, vedantys į Damaską, Egiptą ir rytinį Izraelį, ėjo per Galilėją. Jos puikus klimatas ir derlinga žemė duodavo gausų alyvų, kviečių, miežių ir vynuogių derlių. Žvejyba Galilėjos jūroje maitino didelį eksporto verslą ir buvo didelis gerovės šaltinis. Gelbėtojas daug savo laiko praleidęs Galilėjoje.

Didelė šviesa kilis Galilėjoje, **Iz** 8:23–9:2 (2 Nef 19:1–3). Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją mokydamas, pamokslaudamas ir gydymas, **Mt** 4:23. Po prisikėlimo Jėzus pasirodė Galilėjoje, **Mk** 14:28 (Jn 21:1–14). Garsas apie Jėzų pasklido visoje Galilėjoje, **Lk** 4:14. Savo stebuklus Jėzus pradėjo Galilėjos Kanoje, **Jn** 2:11.

Galilėjos jūra. Galilėjos jūra yra šiauriniame Izraelyje. Senajame Testamente ji dar vadinama Činereto jūra, o Naujajame Testamente Genezareto arba Tiberiados ežeru. Čia Jėzus pasakė keletą pamokslų (Mt 13:2). Jūra yra kriaušės formos, 20 kilometrų ilgio ir 12 kilometrų pločio plačiausioje vietoje. Ji yra 207 metrai žemiau jūros lygio, dėl ko oras virš jos gana smarkiai įkaista. Šaltas oras, leisdamasis nuo kalvų ir susitikdamas su karštu oru virš vandens, dažnai sukelia staigias audras (Lk 8:22–24).

GAMALIELIS. *Taip pat žr.* Fariziejai

Naujajame Testamente – žinomas fariziejus, gerai išmanęs žydų įstatymą ir mokesį jo. Jis mokė ir apaštalą Paulių (ApD 22:3). Jis buvo įtakingas Sinedriono narys (ApD 5:34–40).

GANDAS. *Taip pat žr.* Liežuvauti, paskala; Pikta kalbėjimas

Šėtonas skleidžia gandas ir ginčus – kartais dalinai paremtus tiesa – kad sukurstytų žmones prieš Dievą ir visa, kas gera (Hel 16:22; DžS–I 1:1). Vienas iš Jėzaus Kristaus antrojo atėjimo ženklų yra tai, kad žmonės kalbės apie ženklų ir karų gandas (Mt 24:6; DS 45:26; DžS–M 1:23).

GANYTOJAS. *Taip pat žr.* Gerasis Ganytojas; Jėzus Kristus

Simbolis, reiškiantis žmogų, kuris rūpinasi Viešpaties vaikais.

Viešpats yra mano ganytojas, **Ps** 23:1. Ganytojai turi ganyti kaimenę, **Ez** 34:2–3.

GARBINIMAS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Meilė, pagarpa, tarnavimas ir atsidavimas Dievui (DS 20:19). Garbinimas

apima malda, pasninkavimą, bažnyčios pamaldas, dalyvavimą evangelijos apeigose bei kitose veiklose, rodančiose meilę ir atsidavimą Dievui.

Neturėk kitų dievų šalia manęs, **Iš** 20:3 (Iš 32:1–8, 19–35; Ps 81:10). Garbink Tėvą dvasia ir tiesa, **Jn** 4:23. Garbinkite tą, kuris padarė dangų ir žemę, **Apr** 14:7 (DS 133:38–39). Garbinkite jį visa savo galia, protu ir stiprybe, **2 Nef** 25:29. Jie tikėjo Kristų ir garbino Tėvą jo vardu, **JokK** 4:5. Zenosas mokė, kad žmonės turėtų melstis ir garbinti visur, **AI** 33:3–11. Garbinkite Dievą dvasia ir tiesa kur bebūtumėte, **AI** 34:38. Žmonės parpuolė žemėn prie Jėzaus kojų ir pagarbino jį, **3 Nef** 11:17. Visi žmonės turi atgailauti, tikėti Jėzų Kristų ir garbinti Tėvą jo vardu, **DS** 20:29. Aš pateikiu jums šiuos žodžius, idant suprastumėte ir žinotumėte, kaip garbinti, ir žinotumėte, ką garbinate, **DS** 93:19. Aš garbinsiu tik šį vienintelį Dievą, **Moz** 1:12–20. Mes tvirtiname turį privilegiją garbinti Visagalį Dievą, **TT** 1:11.

GARSTYČIOS GRŪDAS

Garstyčios augalo sėklos. Nors sėkla yra labai maža, tačiau iš jos išaugęs augalas yra labai didelis. Jėzus dangaus karalystę palygino su garstyčios grūdėliu (Mt 13:31).

Jei turite tikėjimą, kaip garstyčios grūdėlį, jūs galite kalnus perkelti, **Mt** 17:20.

GEIDULYS. *Taip pat žr.* Juslinis, juslingumas

Nederamai stiprus kažko troškimas.

Negeisk jos grožio savo širdyje, **Pat** 6:25. Kas žiūri į moterį, kad jos geistų, tas svetimauja savo širdyje, **Mt** 5:28 (3 Nef 12:28). Vyras užsidedė geiduliais vienas kitam, **Rom** 1:27. Jie pasikvies sau mokytojus pagal savo įgeidžius, **2 Tim** 4:3–4. Labanas pamatė mūsų turtą ir užsigeidė jo, **1 Nef** 3:25. Daugiau nebeseik paskui savo akių geismus, **AI** 39:3–4, 9. Kuris žiūri į moterį, kad jos geistų, išsižadės tikėjimo, **DS** 42:23. Atsikratykite visų savo geidulingų troškimų, **DS** 88:121.

GEISTI. *Taip pat žr.* Pavydėti

Šventuose Raštuose vartojama prasme *geisti* reiškia kažkam pavydėti arba perdėtai kažko norėti.

Negeisi, **Iš** 20:17 (Paklšt 5:21; Mzj 13:24; DS 19:25). Kas nekenčia godumo, prailgins savo dienas, **Pat** 28:16. Jie užsi-geidė laukų ir pasigrobė juos, **Mch** 2:2. Saugokitės godumo, **Lk** 12:15. Įstatymas sakė: Negeisk! **Rom** 7:7. Paskutinėmis dienomis žmonės bus godūs, **2 Tim** 3:1–2. Pamatęs mūsų turta, Labanas užsi-geidė jo, **1 Nef** 3:25. Negailėk savo paties turto, **DS** 19:26. Liaukitės būti godūs, **DS** 88:123. Negeisk to, kas yra tavo brolio, **DS** 136:20.

GELBĖTOJAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Tas, kuris gelbėja. Jėzus Kristus per savo apmokėjimą pasiūlė išpirkimą ir išgelbėjimą visai žmonijai. „Gelbėtojas“ yra Jėzaus Kristaus vardas ir titulas.

Viešpats yra mano šviesa ir mano išgelbėjimas, **Ps** 27:1 (Iš 15:1–2; 2 Sam 22:2–3). Aš esu Viešpats, ir be manęs nėra kito gelbėtojo, **Iz** 43:11 (DS 76:1). Pavadink jį Jėzumi, nes jis išgelbės savo žmones iš jų nuodėmių, **Mt** 1:21. Šiandien jums gimė Gelbėtojas, kuris yra Viešpats Kristus, **Lk** 2:11. Dievas taip mylėjo pasaulį, kad Viengimis Sūnus atėjo išgelbėti žmonių, **Jn** 3:16–17. Be Kristaus nėra kito vardo, per kurį žmogus gali būti išgelbėtas, **ApD** 4:10–12 (2 Nef 25:20; Mzj 3:17; 5:8; DS 18:23; Moz 6:52). Iš dangaus mes laukiame Gelbėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus, **Fil** 3:20. Tėvas atsiuntė Sūnų būti pasaulio Gelbėtoju. **1 Jn** 4:14. Viešpats pakėlė Mesiją, pasaulio Gelbėtoją, **1 Nef** 10:4. Dievo Avinėlis yra pasaulio Gelbėtojas, **1 Nef** 13:40. Pažinimas apie Gelbėtoją pasklis po visas tautas, gimines, liežuvius ir liaudis, **Mzj** 3:20. Kristus turėjo numirti, kad galėtų ateiti išgelbėjimas, **Hel** 14:15–16. Išteisinimas ir pašventinimas per Gelbėtoją yra teisingas ir tikras, **DS** 20:30–31. Aš esu Jėzus Kristus, pasaulio Gelbėtojas, **DS** 43:34. Mano Viengimis

yra Gelbėtojas, **Moz** 1:6. Visi, kurie tikės Sūnų ir atgailaus dėl savo nuodėmių, bus išgelbėti, **Moz** 5:15.

GENEALOGIJA. *Taip pat žr.*

Atminimo knyga; Išgelbėjimas; Išgelbėjimas mirusiesiems; Krikštas, krikštyti – Krikštas už mirusiuosius; Šeima; Apeigos – Vikarinės apeigos

Aprašas, rodantis šeimos kilmės linijas. Tais atvejais, kai kunigystės pareigybės ar tam tikri palaiminimai buvo skirti tik tam tikrai šeimai buvo labai svarbios rašytinės genealogijos (Pr 5; 10; 25; 46; 1 Met 1–9; Ezr 2:61–62; Neh 7:63–64; Mt 1:1–17; Lk 3:23–38; 1 Nef 3:1–4; 5:14–19; Jar 1:1–2). Pagal mūsų dienomis atkurtos bažnyčios mokymą, nariai ir toliau tyrinėja savo šeimos kilmės linijas, iš dalies tam, kad teisingai nustatytų mirusius protėvius, idant galėtų atlikti gelbstinčias apeigas savo protėvių labui. Šios apeigos galioja tiems mirusiesiems, kurie priima Jėzaus Kristaus evangeliją dvasiniame pasaulyje (DS 127, 128).

GERASIS GANYTOJAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra Gerasis Ganytojas. Simboliškai jo pasekėjai yra tarsi avys, kurias Jėzus prižiūri.

Viešpats yra mano ganytojas, **Ps** 23:1. Jis ganyt savo kaimenę kaip piemuo, **Iz** 40:11. Taip aš ieškosiu savo avių, **Ez** 34:12. Aš esu gerasis ganytojas, **Jn** 10:14–15. Jėzus yra tas didysis avių ganytojas, **Hbr** 13:20. Jis skaičiuoja savo avis, ir jos pažįsta jį, **1 Nef** 22:25. Gerasis ganytojas šaukia jus savo vardu, kuris yra Kristus, **Al** 5:38, 60. Bus viena kaimenė ir vienas ganytojas, **3 Nef** 15:21 (Jn 10:16).

GERBTI. *Taip pat žr.* Pagarba; Vertinimas

Dažniausiai Raštuose vartojama prasme reiškia rodyti pagarbą kam nors.

Gerbk savo tėvą ir savo motiną, **Iš** 20:12 (1 Nef 17:55; Mzj 13:20). Gerbk Viešpatį savo turtu, **Pat** 3:9. Kas man tarnauja,

tą pagerbs mano Tėvas, **Jn 12:26**. Vyras turi gerbti savo žmonas, **1 Pt 3:7**. Jie garbina Viešpatį tik savo lūpomis, **2 Nef 27:25** (Iz 29:13). Aš nesiekiu pasaulio garbės, **Al 60:36**. Velnias sukilo prieš mane, sakydamas: Duok man savo garbę, – kuri yra mano galia, **DS 29:36**. Ištikimieji bus karinuoti garbe, **DS 75:5** (DS 124:55). Viešpačiui malonu pagerbti tuos, kurie jam tarnauja, **DS 76:5** Jie neišrinkti, kadangi siekia žmonių pagarbos, **DS 121:34–35**. Mes tikime, kad reikia gerbti ir palaikyti įstatymą, **TT 1:12** (DS 134:6).

GEROVĖS DARBAS, GEROVĖ.

Taip pat žr. Atnaša; Pasninkauti, pasninkavimas; Šalpa; Tarnystė; Vargšai

Rūpinimosi žmonių dvasiniais ir laikiniais poreikiais procesas bei priemonės; dvasinis ar laikinasis gerbūvis.

Dosniai ištiesk ranką savo broliui, savo vargšui ir beturčiui savo šalyje, **Pakįst 15:11**. Kas duoda vargšui, nestokos, **Pat 28:27**. Ar ne toks pasninkas, kurį aš pasirinkau: atiduoti savo duoną alkanam, atsiveisti vargšą namo, **Iz 58:6–7**. Buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote; buvau keleivis, ir jūs mane priėmėte. Kai tai darote vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarote, **Mt 25:35–40**. Suteikite savo turto skurstančiam, **Mzj 4:16–26**. Jie paremdavo vienas kitą tiek laikinai, tiek ir dvasiškai pagal jų reikmes ir norus, **Mzj 18:29**. Jiems buvo įsakyta jungtis pasninkavime ir maldoje dėl tų, kurie nepažinojo Dievo, sielų gerovės, **Al 6:6**. Melskitės dėl savo ir dėl savo aplinkinių gerovės, **Al 34:27–28**. Tarp savęs jie viską turėjo bendra, **4 Nef 1:3**. Atmink vargšus, **DS 42:30–31**. Lančykite vargšus ir beturčius, **DS 44:6**. Visame atminkite vargšus ir beturčius, **DS 52:40**. Vargas jums turtingieji, kurie neduodate savo turto vargšui, ir vargas jums, vargšai, kurie nepatenkinti, kurie godūs ir nenorite dirbti, **DS 56:16–17**. Sionėje nebuvo vargšų, **Moz 7:18**.

GERTI, GIRTAS. Žr. Išminties žodis

GETSEMANĖ. *Taip pat žr.* Alyvų kalnas; Apmokėti, apmokėjimas

Sodas, aprašytas Naujajame Testamente, kaip buvęs šalia Alyvų kalno. Aramėjų kalba žodis *Getsemanė* reiškia „alyvų spaudykla“. Jėzus nuėjo į šį sodą tą naktį, kai jį išdavė Judas. Ten jis meldėsi ir kentėjo už žmonijos nuodėmes (Mt 26:36, 39; Mk 14:32; Jn 18:1; Al 21:9; DS 19:15–19).

GIDEONAS (MORMONO KNYGOJE)

Ištikimas nefitų vadas.

Buvo stiprus vyras ir karaliaus Nojaus priešas, **Mzj 19:4–8**. Patarė karaliui Limhiui, **Mzj 20:17–22**. Pasiūlė pabėgimo iš lamanitų vergijos planą, **Mzj 22:3–9**. Nužudytas Nehoro, **Al 1:8–10**.

GIDEONAS (SENAJAME TESTAMENTE)

Vadas, išgelbėjęs Izraelį iš midjanitų (Ts 6:11–40; 7–8).

GIEDOTI. *Taip pat žr.* Himnas; Muzika

Garbinti ir šlovinti Dievą giesmėmis ir melodingomis eilėmis.

Giedokite Viešpačiui, **1 Met 16:23–36** (Ps 96). Giedokite Viešpačiui ir dėkokite, **Ps 30:4**. Kelkite džiaugsmingą triukšmą Viešpačiui, **Ps 100:1**. Pagiedoje himną, jie išėjo į Alyvų kalną, **Mt 26:30**. Šventoji Dvasia vesdavo juos giedoti, **Mor 6:9**. Teisiojo giesmė yra malda man, **DS 25:12**. Jei esi laimingas, šlovink Viešpatį giedojimu, **DS 136:28**.

GIMDYTOJAI. *Taip pat žr.* Motina; Tėvas, mirtingasis

Tėvai ir motinos. Verti vyrai ir žmonos, deramai užantspauduoti Dievo šventykloje, kaip sutuoktiniai, gali vykdyti savo vaidmenį kaip gimdytojai amžinai.

Vaikai, klausykite savo gimdytojų, **Ef 6:1–3** (Kol 3:20). Adomas ir Ieva buvo mūsų pirmieji gimdytojai, **1 Nef 5:11**. Kad praeiksmas galėtų būti ant jūsų gimdytojų galvų, **2 Nef 4:6**. Mokykite gimdytojus, kad jie turi atgailauti ir

priimti krikštą, **Mor** 8:10. Gimdytojams įsakyta mokyti savo vaikus evangelijos, **DS** 68:25. Visi vaikai turi teisę būti išlaikomi savo gimdytojų, **DS** 83:4. Gimdytojų nuodėmės negali būti uždėtos ant vaikų galvų, **Moz** 6:54.

GIMSTAMUMO

REGULIAVIMAS. *Taip pat žr.*

Santuoka, susituokti; Šeima

Vaikų, užgimstančių porai, skaičiaus reguliavimas, ribojant ar saugantis pastojimo.

Būkite vaisingi ir dauginkitės, ir pripildykite žemę, **Pr** 1:28 (**Moz** 2:28). Vaikai yra Viešpaties paveldas, **Ps** 127:3–5. Lehio šeima turėjo išauginti palikuonis Viešpačiui, **1 Nef** 7:1. Santuoką žmogui paskyrė Dievas, **DS** 49:15–17. Išaukštintieji gaus sėklų gausą ir tąsa per amžių amžius, **DS** 132:19, 63.

GINKLAI, GINKLUOTĖ

Apsaugos, nešiojamos kūnui apsaugoti nuo ginklų smūgių ar dūrių. Žodis taip pat vartojamas išreikšti dvasines priemones, kurios saugo asmenį nuo pagundos ar pikto.

Apsiginkluokite visa Dievo ginkluote, **Ef** 6:10–18 (**DS** 27:15–18).

GYRIMASIS. *Žr.* Išdidumas

GYRIUS. *Žr.* Dėkingas, padėkos, dėkojimas; Šlovė

GYVASIS VANDUO. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus

Viešpaties Jėzaus Kristaus ir jo mokymų simbolis. Kaip vanduo yra būtinas fiziniam gyvenimui palaikyti, taip Gelbėtojas ir jo mokymai (gyvasis vanduo) yra būtini amžinajam gyvenimui.

Su džiaugsmu sėmsite vandenį iš išgelbėjimo versmių, **Iz** 12:3. Jie paliko mane, gyvojo vandens šaltinį, **Jer** 2:13. Kas gers vandenį, kurį aš jam duosiu, tas nebetrokš per amžius, **Jn** 4:6–15. Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegeria, **Jn** 7:37. Geležinė lazda vedė prie gyvųjų vandenų versmės, **1 Nef**

11:25. Laisvai gerkite gyvybės vandens, **DS** 10:66. Mano įsakymai bus gyvojo vandens versmė, **DS** 63:23.

GYVATĖ, SKAISTVARINĖ. *Taip*

pat žr. Jėzus Kristus; Moze

Skaistvarinė gyvatė, kurią pagal Dievo įsakymą padarė Moze, kad išgydytų izraelitus, tyruose įgeltus ugningų gyvačių (nuodingų gyvačių) (**Sk** 21:8–9). Ši skaistvarinė gyvatė buvo pritvirtinta prie stulpo ir iškelta, „kad kiekvienas, kuris žvelgs į ją, galėtų gyventi“ (**Al** 33:19–22). Viešpats nurodė, kad gyvatės iškėlimas tyruose simbolizavo jo paties iškėlimą ant kryžiaus (**Jn** 3:14–15). Pastarųjų dienų apreiškimas patvirtina prašymą apie ugningas gyvates ir kaip žmonės buvo išgydyti (**1 Nef** 17:41; **2 Nef** 25:20; **Hel** 8:14–15).

GYVENIMAS. *Taip pat žr.*

Amžinasis gyvenimas; Šviesa, Kristaus šviesa

Laikinoji ir dvasinė būtis, galima per Dievo galią.

Šiandien pastačiau prieš tave gyvenimą ir gerį, **Pakĭst** 30:15–20. Tu parodysi man gyvenimo kelią, **Ps** 16:11. Kas seka teisumą, suranda gyvenimą, **Pat** 21:21. Kas išsaugo savo gyvenimą, praras jį, o kas praranda savo gyvenimą dėl manęs, ras jį, **Mt** 10:39 (**Mt** 16:25; **Mk** 8:35; **Lk** 9:24; 17:33). Žmogaus Sūnus atėjo ne pražydyti žmonių gyvenimus, bet išgelbėti juos, **Lk** 9:56. Jame buvo gyvenimas ir gyvenimas buvo žmonių šviesa, **Jn** 1:4. Kas tiki mane siuntusįjį, tas yra perėjęs iš mirties į gyvenimą, **Jn** 5:24. Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, **Jn** 14:6. Jei vien tik šiame gyvenime mes viliamės Kristumi, tai esame labiausiai apgailėtini, **1 Kor** 15:19–22. Dievotumas turi esamojo ir būsimąjo gyvenimo pažadą, **1 Tim** 4:8. Mūsų vaikai gali žiūrėti į tą gyvenimą, kuris yra Kristuje, **2 Nef** 25:23–27. Šis gyvenimas yra laikas žmonėms pasirošti susitikti su Dievu, **Al** 34:32 (**Al** 12:24). Aš esu pasaulio šviesa ir gyvenimas, **3 Nef** 9:18 (**Mzj** 16:9; **3 Nef** 11:11;

Etr 4:12). Palaiminti tie, kurie yra ištikimi, ar gyvenime, ar mirtyje, **DS** 50:5. Tai yra amžinieji gyvenimai – pažinti Dievą ir Jėzų Kristų, **DS** 132:24. Tai yra mano darbas ir mano šlovė – igyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz** 1:39.

GYVENIMO DUONA. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus; Sakramentas

Jėzus Kristus yra Gyvenimo Duona. Sakramento duona simbolizuoja Kristaus kūną.

Aš esu gyvenimo duona, **Jn** 6:33–58. Valgykite ir gerkite gyvenimo duonos ir vandens, **Al** 5:34. Duona yra Kristaus kūnui atminti, **3 Nef** 18:5–7. Duona yra Kristaus kūno simbolis, **DS** 20:40, 77 (**Mor** 4:1–3).

GYVENIMO MEDIS, GYVYBĖS

MEDIS. *Taip pat žr.* Edenas

Medis Edeno sode ir Dievo rojuje (**Pr** 2:9; **Apr** 2:7). Lehio sapne gyvenimo medis vaizduoja Dievo meilę ir vadinamas didžiausia iš visų Dievo dovanų (**1 Nef** 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Cherubai ir liepsnojantis kalavijas saugo gyvenimo medžio kelią, **Pr** 3:24 (**Al** 12:21–23; 42:2–6). Jonas matė gyvenimo medį, ir jo lapai turėjo gydančios galios tautoms, **Apr** 22:2. Lehis matė gyvenimo medį, **1 Nef** 8:10–35. Nefis matė savo tėvo matytą medį, **1 Nef** 11:8–9. Geležinė lazda veda prie gyvenimo medžio, **1 Nef** 11:25 (**1 Nef** 15:22–24). Baisi praraja skiria nelabuosius nuo gyvenimo medžio, **1 Nef** 15:28, 36. Turi būti uždraustas vaisius, kaip priešingybė gyvybės medžiui, **2 Nef** 2:15. Ateikite pas Viešpatį ir valgykite gyvybės medžio vaisiaus, **Al** 5:34, 62. Jei mūsų pirmieji gimdytojai būtų valgę nuo gyvenimo medžio, jie būtų buvę nelaimingi per amžius, **Al** 12:26. Jei nepuoselėsite žodžio, jūs niekada negalėsite skinti gyvenimo medžio vaisių, **Al** 32:40. Sodo viduryje Viešpats pasodino gyvenimo medį, **Moz** 3:9 (**Abr** 5:9). Dievas išsiuntė Adamą iš Edeno, kad jis neparagautų

nuo gyvenimo medžio ir negyventų per amžius, **Moz** 4:28–31.

GOGAS. *Taip pat žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Magogas

Magogo karalius. Ezechielis pranašavo, kad Gogas išvers į Izraelį Viešpaties antrojo atėjimo metu (**Ez** 38–39). Tūkstantmečio pabaigoje įvyks kitas mūšis, vadinamas Gogo ir Magogo mūšiu (**Apr** 20:7–9; **DS** 88:111–116).

GOLGOTA. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Nukryžiuojimas

Golgota aramėjų kalba reiškia „kaukolė“. Taip vadinasi vieta, kur buvo nukryžiuotas Kristus (**Mt** 27:33; **Mk** 15:22; **Jn** 19:17). Lotyniškas šios vietos pavadinimas yra Kalvarija (**Lk** 23:33).

GOMORA. *Taip pat žr.* Sodoma

Senajame Testamente – nelabas miestas, kurį Viešpats sunaikino (**Pr** 19:12–29).

GUNDYTI, GUNDYMAS. *Taip pat*

žr. Išverti; Valios laisvė; Velnias

Asmens sugebėjimo pasirinkti gera, o ne pikta, išbandymas; viliojimas nusidėti ir sekti Šėtoną, o ne Dievą.

Nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta, **Mt** 6:13 (**3 Nef** 13:12). Dievas neleis jūsų gundyti daugiau, nei galite pakelti, **1 Kor** 10:13. Kristus, kaip ir mes, buvo gundomas, **Hbr** 4:14–15. Palaimintas žmogus, kuris ištvėria pagundymą, **Jok** 1:12–14. Priešininko pagundos negali pergalėti tu, kurie klauso Dievo žodžio, **1 Nef** 15:24 (**Hel** 5:12). Žmogus negalėtų veikti savo nuožiūra, jei nebūtų viliojamas vieno ar kito, **2 Nef** 2:11–16. Nuolat budėkite ir melskitės, kad nebūtumėte gundomi labiau, nei galite pakelti, **Al** 13:28. Mokyk juos atsispirti kiekvienai velnio pagundai savo tikėjimu į Viešpatį Jėzų Kristų, **Al** 37:33. Nuolat melskitės, kad nepapultumėte į pagundą, **3 Nef** 18:15, 18 (**DS** 20:33; 31:12; 61:39). Saugokis išdidumo, kad nepatektum į pagundą, **DS** 23:1. Adomas tapo pajungtas velnio valiai, kadangi

pasidavė pagundai, DS 29:39–40. Aš buvau paliktas įvairiausioms pagundoms, DŽS–I 1:28.

GUODĖJAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Šventoji Dvasia

Raštai kalba apie du Guodėjus. Pirmasis yra Šventoji Dvasia (Jn 14:26–27; Mor 8:26; DS 21:9; 42:17; 90:11). Antrasis Guodėjas yra Viešpats Jėzus Kristus (Jn 14:18, 21, 23). Kai kas nors gauna antrąjį Guodėją, jam laikas nuo laiko pasirodo Jėzus Kristus, apreiškia Tėvą ir moko jį veidas į veidą (DS 130:3).

HABAKUKAS

Senajo Testamento pranašas Jude, kalbėjęs apie žmonių nuodėmingumą, galbūt Jehojachino valdymo metu (600 m. prieš Kristaus gim.).

Habakuko knyga. 1 skyriuje yra Viešpaties ir jo pranašo pokalbis, panašus į aprašytą Jer 12 ir DS 121. Habakukas nerimavo, kad nelabieji, atrodytų, klesti. 2 skyriuje Viešpats pataria Habakukui būti kantriam – teisieji turi išmokti gyventi tikėjimu. 3 skyriuje aprašyta Habakuko malda, kurioje jis pripažįsta Dievo teisingumą.

HAGARA. *Taip pat žr.* Abraomas; Izmaelis, Abraomo sūnus

Senajame Testamente – Saros tarnaitė egiptietė. Ji tapo Abraomo žmona ir Izmaelio motina (Pr 16:1–16; 25:12; DS 132:34, 65). Viešpats pažadėjo Hagarai, kad iš jos sūnaus kils didelė tauta (Pr 21:9–21).

HAGOTAS

Nefitų laivų statytojas, aprašytas Mormono Knygoje (Al 63:5–7).

HIDAS, ORSONAS

Pirmojo Dvylikos Apaštalų Kvorumo, pašaukto šiame evangelijos laikotarpyje, narys, (DS 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Jis atliko daugelį bažnyčios misijų, įskaitant Šventosios žemės pašventinimą 1841 metais žydų liaudies sugrįžimui.

HARISAS, MARTINAS. *Taip pat žr.* Liudytojai, Mormono Knygos

Vienas iš trijų liudytojų apie Mormono Knygos dievišką kilmę ir tikrumą. Jis padėjo Džozefui Smitui ir bažnyčiai finansišškai. Viešpats paprašė Martiną Harisą parduoti savo nuosavybę ir paaukoti savo lėšas apmokėti Mormono Knygos išleidimą (DS 19:26–27; 34–35), būti pavyzdžiu bažnyčiai (DS 58:35) ir padėti apmokėti tarnystės kaštus (DS 104:26).

Martinas Harisas buvo pašalintas iš Bažnyčios, bet vėliau sugrįžo į pilnaties narystę. Iki savo gyvenimo pabaigos jis liudijo, kad matė angelą Moronį ir aukso plokšteles, iš kurių Džozefas Smitas išvertė Mormono Knygą.

HARMAGEDONAS. *Taip pat žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Gogas; Magogas

Pavadinimas *Harmagedonas* kilęs iš hebrajiškų žodžių *Har Megiddon*, reiškiančių „Megido kalnas“. Megido slėnis yra vakarinėje Esdraelono lygumos dalyje, aštuoniasdešimt kilometrų į šiaurę nuo Jeruzalės, ir yra keleto Senojo Testamento laikų lemtingų mūšių vieta. Didžioji ir galutinė kova, kuri įvyks prieš antrąjį Viešpaties atėjimą, vadinama Harmagedono mūšiu, kadangi ji prasidės toje pačioje vietoje (žr. Ez 39:11; Zch 12–14, ypač 12:11; Apr 16:14–21).

HEBRAJAMS, LAIŠKAS. *Taip pat žr.* Pauliaus laišškai; Paulius

Knyga Naujajame Testamente. Paulius parašė šį laišką žydų kilmės bažnyčios nariams, norėdamas juos įtikinti, kad svarbūs Mozės įstatymo aspektai buvo įvykdyti Kristuje ir kad juos pakeitė aukštesnis Kristaus evangelijos įstatymas. Kai Paulius sugrįžo į Jeruzalę po savo trečiosios misijos (apie 60 m. po Kristaus gim.), jis pamatė, kad daug žydų kilmės bažnyčios narių vis dar praktikavo Mozės įstatymą (ApD 21:20). Tai buvo mažiausiai dešimt metų po to, kai bažnyčios konferencija

Jeruzalėje nusprendė, kad tam tikros Mozės įstatymo apeigos nereikalingos kitataučių krisčionių išgelbėjimui. Matyt, netrukus po to Paulius ir parašė hebrajams, kad parodytų jiems, remdamasis jų pačių Raštais ir sveiku protu, kodėl jiems jau nebereikia praktikuoti Mozės įstatymo.

1 ir 2 skyriuose aiškinama, kad Jėzus pranoksta angelus. 3–7 skyriuose Jėzus lyginamas su Moze ir Mozės įstatymu bei liudijama, kad jis pranoksta abu. Ten taip pat mokoma, kad Melchizedeko kunigystė pranoksta Aarono. 8–9 skyriuose aiškinama, kaip Mozės nuostatai paruošė žmones Kristaus tarnystei ir kaip Kristus yra naujosios sandoros tarpininkas (Al 37:38–45; DS 84:21–24). 10 skyriuje raginama būti stropiais ir ištikimais. 11 skyrius yra pamokslas apie tikėjimą. 12 skyriuje duodami patarimai ir išpėjimai. 13 skyriuje rašoma apie garbingą santuokos prigimtį ir paklusnumo svarbą.

HEBRAJŲ KALBA. *Taip pat žr.*
Izraelis

Semitų kalba, kuria kalbėjo Izraelio vaikai.

Izraelitai kalbėjo hebrajiškai, kol sugrižo iš Babilonijos nelaisvės, kada jų kasdieninė kalba tapo aramėjų kalba. Jėzaus laikais hebrajų kalba buvo vartojama mokytųjų sluoksniuose, įstatyme ir religinėje literatūroje.

HEBRONAS

Senovinis Judo miestas, esantis už 32 kilometrų į pietus nuo Jeruzalės. Ten buvo Abraomo ir jo šeimos kapavietė (Pr 49:29–32). Jis buvo Dovydo sostinė jo valdymo pradžioje (2 Sam 5:3–5).

HELAMANAS, ALMOS SŪNUS.

Taip pat žr. Alma, Almos sūnus;
Anti nefi lehi; Helamano sūnūs

Mormono Knygoje – vyriausias Almos, Almos sūnaus, sūnus (Al 31:7). Helamanas buvo pranašas ir karinis vadovas.

Alma savo sūnui Helamanui patikėjo savo liaudies metraščius ir jareditų plokšteles, Al 37:1–2, 21. Alma įsakė

Helamanui toliau rašyti savo liaudies istoriją, Al 45–62. Helamanas atkūrė bažnyčią, Al 45:22–23. Du tūkstančiai jaunujų amonininkų karių norėjo, kad Helamanas būtų jų vadas, Al 53:19, 22. Helamanas ir jo jaunesni amonininkai sumušė lamanitus ir buvo apsaugoti tikėjimu, Al 57:19–27.

HELAMANAS, HELAMANO SŪNUS

Pranašas ir metraščio saugotojas, aprašytas Mormono Knygoje, kuris mokė nefitų liaudį. Jis buvo Almos jaunesniojo anūkas ir tėvas Nefio, kuriam buvo suteikta galia stichijoms (Hel 5–10). Su savo sūnumi Nefiu Helamanas parašė Helamano knyga.

Helamano knyga. 1–2 skyriuose aprašoma didelė politinė krizė. 3–4 skyriuose rašoma, kad Helamanui ir nefitų armijai vyriausiajam vadui Moronihui pagaliau pavyko kuriam laikui pasiekti taiką. Tačiau nepaisant šių gerų vyrų vadovavimo, žmonės darėsi vis nelabesni. 5–6 skyriuose Nefis paliko teismo krasę, kaip buvo padaręs ir jo senelis Alma, kad mokytų liaudį. Laikinai žmonės atgailavo. Tačiau 6–12 skyriuose rašoma, kad nefitų liaudis tapo nelaba. Baigiamuosiuose 13–16 skyriuose yra ypatingas aprašymas apie pranašą, vardu Samuelis Laminitas, kuris išpranašavo Gelbėtojo gimimą ir nukryžiuvimą bei ženklus, kurie pažymės šiuos įvykius.

HELAMANAS, KARALIAUS BENJAMINO SŪNUS.

Taip pat žr. Benjaminas, Mozių tėvas

Mormono Knygoje – vienas iš trijų karaliaus Benjaminio sūnų (Mzj 1:2–8).

HELAMANO SŪNŪS.

Taip pat žr.

Anti nefi lehi; Helamanas,
Almos sūnus

Mormono Knygoje – atverstų lamanitų sūnūs, žinomi kaip amonininkai, kurie tapo Helamano vadovaujamais kariais (Al 53:16–22).

Helamanas manė, kad jie verti vadintis jo sūnumis, Al 56:10. Jų motinos

mokė juos neabejoti Viešpaties galia išgelbėti juos, **AI** 56:47. Jie nugalėjo lamanitus ir savo tikėjimu buvo apsaugoti taip, kad nė vienas nežuvo, **AI** 56:52–54, 56; 57:26.

HENOCHAS. *Taip pat žr. Sionė*

Pranašas, kuris vadovavo Sionės miesto žmonėms. Jo tarnystė aptariama tiek Senajame Testamente, tiek Brangiajame Perle. Jis buvo septintasis patriarchas po Adomo. Jis buvo Jaredo sūnus ir Metuzelacho tėvas (Pr 5:18–24; Lk 3:37).

Henochas buvo didi asmenybė ir vykdė svarbesnę tarnystę, nei parodo trumpas Biblijos aprašymas apie jį. Biblija pažymi, kad jis buvo perkeltas (Hbr 11:5), bet nepateikia detalių apie jo tarnystę. Judo 1:14 cituojama jo pranašystė. Paskutiniųjų dienų apreiškimas žymiai daugiau paaiškina apie Henochą, ypač apie jo pamokslavimą, jo miestą, pavadintą Sione, jo regėjimus ir jo pranašystes (DS 107:48–57; Moz 6–7). Sionė buvo paimta į dangų dėl jos gyventojų teisumo (Moz 7:69).

Dievas apsiareiškė Henochui, **Moz** 6:26–37. Henochas mokė evangelijos, **Moz** 6:37–68. Henochas mokė žmones ir įsteigė Sionę, **Moz** 7:1–21. Henochas matė ateitį iki antrojo Kristaus atėjimo, **Moz** 7:23–68.

HERODAS

Judo valdovas Jėzaus Kristaus laikais. Jo šeima suvaidino svarbų vaidmenį daugelyje Naujojo Testamento įvykių. Žiūrėkite pridėtą schemą:

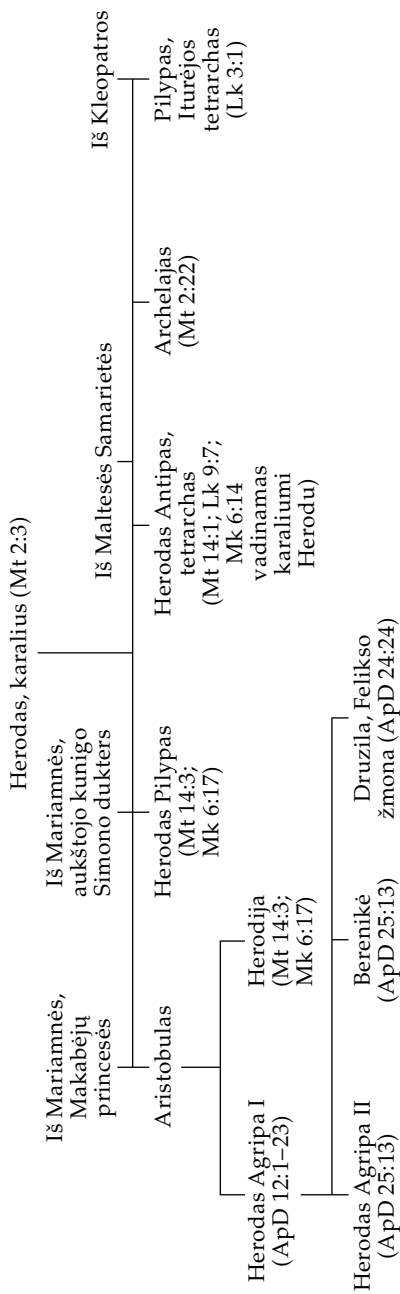
HERODIJA

Herodo Agripas sesuo, paminėta Naujajame Testamente. Ji buvo ištėkėjusi už savo dėdės Herodo Pilypo, nuo kurio ji turėjo dukrą Salomę. Ji ir Salomė susimokė, kad Jonui Krikštytojui būtų nukirsta galva (Mt 14:3–11).

HIMNAS. *Taip pat žr. Giedoti; Muzika*

Dievo šlovinimo giesmė.

Prieš Viešpačiui pasitaukiant į Getsemanę, Dvylika Apaštalų pagiedojo

himną, **Mt** 26:30. Viešpats pašaukė Ema Smit sudaryti šventų himnų rinkinį, **DS** 25:11. Teisiojo giesmė yra malda man, ir į tai bus atsakyta palaima ant jų galvų, **DS** 25:12. Šlovink Viešpatį giedojimu ir muzika, **DS** 136:28.

HIMNIS. *Taip pat* žr. Mozijas, Benjamino sūnus; Mozijo sūnus

Mormono Knygoje – karaliaus Mozijo sūnus. Himnis su savo broliais išėjo pamokslauti lamanitams (*Mzj* 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

HOMOSEKSUALIZMAS. *Taip pat* žr. Juslinis, juslingumas; Svetimavimas

Tos pačios lyties asmenų seksualiniai ryšiai. Dievas draudžia tokius seksualinius santykius.

Išvesk juos mums, kad mes juos pažintume, **Pr** 19:1–11 (*Moz* 5:51–53). Nesugulk su vyrais; tai pasibjaurėjimas, **Kun** 18:22 (*Kun* 20:13). Nebus iškrypėlių iš Izraelio sūnų, **PakĮst** 23:18. Jie didžiuojasi savo nuodėme kaip Sodoma ir neslepia jos, **Iz** 3:9 (2 *Nef* 13:9). Vyrai užsidedė geisti vienas kito, **Rom** 1:27. Sanguliautojai su vyrais nepaveldės Dievo karalystės, **1 Kor** 6:9–10. Įstatymas nėra sudarytas teisiamam, bet sanguliautojams su vyrais, **1 Tim** 1:9–10. Kurie nusekė paskui ne tokį kūną, skirti būti pavyzdžiu, kentėdami amžinosios ugnies bausmę, **Jud** 1:7.

IEVA. *Taip pat* žr. Adomas; Edenas; Nuopolis, Adomo ir Ievos

Pirmoji šioje žemėje gyvenusi moteris (*Pr* 2:21–25; 3:20). Ji buvo Adomo žmona. Hebrajų kalba šis vardas reiškia „gyvybė“ ir nurodo, kad Ieva buvo pirmoji motina žemėje (*Moz* 4:26). Ji ir Adomas, pirmasis žmogus, dalinsis amžinąja šlove už savo vaidmenį padarant įmanoma amžinąją visos žmonijos pažangą.

Ieva buvo sugundyta ir valgė uždrausto vaisiaus, **Pr** 3 (2 *Nef* 2:15–20; *Moz* 4). Ieva pripažino nuopolio neišvengia-

mumą ir išpirkimo džiaugsmus, **Moz** 5:11–12. Prezidentas Džozefas F. Smitas matė Ievą savo regėjime apie dvasių pasaulį, **DS** 138:39.

ĮGALIOJIMAS, VALDŽIA. *Taip pat* žr. Galia; Išventinti, išventinimas; Kunigystė; Kunigystės raktai; Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas

Leidimas, žemėje duodamas vyrams, pašauktiems, arba išventintiems, dirbant Dievo darbą veikti vietoje ir labai Dievo Tėvo ar Jėzaus Kristaus.

Aš pasiunčiau tave, **Iš** 3:12–15. Kalbėk viską, ką tau įsakau, **Iš** 7:2. Jis suteikė galią dvylikai mokinių, **Mt** 10:1. Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir išventinau, **Jn** 15:16. Nefis ir Lehis pamokslavo su didele valdžia, **Hel** 5:18. Nefis, Helamano sūnus, buvo Dievo vyras, turintis didelę galią ir valdžią iš Dievo, **Hel** 11:18 (3 *Nef* 7:17). Jėzus suteikė galią ir įgaliojimą dvylikai nefitų, **3 Nef** 12:1–2. Džozefas Smitas buvo Dievo pašauktas ir išventintas, **DS** 20:2. Nė vienas neskelbs mano evangelijos ir nestatys mano bažnyčios, jeigu jis neišventintas ir bažnyčia nežino, kad jis turi įgaliojimą, **DS** 42:11. Vyresnieji turi skelbti evangeliją, veikdami pagal įgaliojimą, **DS** 68:8. Melchizedeko kunigystė turi įgaliojimą tvarkyti dvasinius dalykus, **DS** 107:8, 18–19. Kas padaroma su dievišku įgaliojimu, tampa įstatymu, **DS** 128:9. Kiekvienas, skelbiantis evangeliją ar tarnaujantis Dievo vardu, privalo būti Dievo pašauktas per tuos, kurie įgalioti, **TT** 1:5.

IKIMIRTINGASIS GYVENIMAS.

Taip pat žr. Karas danguje; Pasitarimas danguje; Pradžia; Žmogus, žmonės

Gyvenimas prieš žemiškąjį gyvenimą. Visi vyrai ir moterys, prieš ateidami į žemę kaip mirtingieji, gyvena su Dievu, kaip jo dvasiniai vaikai. Tai kartais vadinama pirmąja būsena (*Abr* 3:26).

Kai Dievas dėjo žemės pamatus, visi

Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, **Job** 38:4–7. Dvasia sugrįš pas Dievą, kuris ją davė, **Mok** 12:7. Dar prieš sukurdamas tave išciöse, aš tave pažinojau, **Jer** 1:4–5. Mes irgi esame kilę iš jo, **ApD** 17:28. Dievas išsirinko mus prieš pasaulio įkūrimą, **Ef** 1:3–4. Turime būti paklusnūs dvasių Tėvui, **Hbr** 12:9. Angelus, kurie neišlaikė pirmosios būsenos, jis laiko sukaustęs amžinomis grandinėmis, **Jud** 1:6 (**Abr** 3:26). Velnias ir jo angelai buvo išmesti žemėn, **Apr** 12:9. Jie buvo pašaukti ir paruošti nuo pasaulio įkūrimo, **Al** 13:3. Kristus apžvelgė amžinybės erdvę ir dangaus pulkus dar prieš pasaulio sutvėrimą, **DS** 38:1. Žmogus pradžioje taip pat buvo su Dievu, **DS** 93:29 (**Hel** 14:17; **DS** 49:17). Jau pradžioje kilnios dvasios buvo išrinktos, kad būtų valdovais Bažnyčioje, **DS** 138:53–55. Daugelis gavo savo pirmąsias pamokas dvasių pasaulyje, **DS** 138:56. Visi dalykai buvo sukurti dvasiškai, kai jų dar nebuvo žemėje, **Moz** 3:5. Aš padariau pasaulį ir žmones, kai jų dar nebuvo kūne, **Moz** 6:51. Abraomas matė sąmones, suorganizuotas prieš pasaulio buvimą, **Abr** 3:21–24.

ĮKVĖPIMAS, ĮKVĖPTI. *Taip pat žr.*
Apreiškimas; Šventoji Dvasia

Dievo teikiamas dieviškas vadovavimas žmogui. Įkvėpimas į žmogaus protą ar širdį dažnai ateina Dvasia įvairiais būdais.

Po ugnies atėjo ramus tylus balsas, **1 Kar** 19:12. Šventoji Dvasia mokys jus visko ir viską jums primins, **Jn** 14:26. Tiesos Dvasia įves jus į visą tiesą, **Jn** 16:13. Aš buvau vedamas Dvasios, nežinodamas iš anksto, ką turėsiu daryti, **1 Nef** 4:6. Viešpaties balsas atėjo į mano protą, **En** 1:10. Viskas, kas kviečia ir vilioja daryti gera, yra įkvėpta Dievo, **Mor** 7:13–16. Argi aš nekalbėjau ramybės tavo protui? **DS** 6:23. Aš pasakysiu tavo prote ir tavo širdyje, **DS** 8:2. Mano Dvasia apšvies tavo protą, pripildys tavo sielą džiaugsmo, **DS** 11:13. Tą pat akimirka bus tau duota, ką kalbėti ar rašyti, **DS** 24:6 (**DS** 84:85).

Ramus tylus balsas veria kiaurai ir persmelkia viską, **DS** 85:6.

IMANUELIS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Vienas iš Jėzaus Kristaus vardų. Jis kilęs iš hebrajiškų žodžių, reiškiančių „Dievas su mumis“.

Imanuelis tai vardas–titulas, duotas kaip Dievo išgelbėjimo ženklas (**Iz** 7:14). Izaijo nuoroda į Imanuelį Matas konkrečiai pateikia, kaip pranašystė apie Jėzaus gimimą ir mirtingumą (**Mt** 1:18–25). Šis vardas taip pat pasirodo pastarųjų dienų Raštuose (**2 Nef** 17:14; **2 Nef** 18:8; **DS** 128:22).

ISACHARAS. *Taip pat žr.* Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Lėjos sūnus (**Pr** 30:17–18; **35:23**; **46:13**). Jo palikuonys tapo viena iš dvylikos Izraelio genčių.

Isacharo gentis. Jokūbo palaiminimas Isacharui užrašytas Pradžios 49:14–15. Po įsikūrimo Kanaane gentis gavo eilę derlingiausių Palestinos žemių, įskaitant Esdraelono lygumą. Isacharo teritorijoje buvo keletas žydų istorijoje svarbių vietų, pavyzdžiui, Karmelis, Megidas, Dotanas, Gilboja, Jezreelis, Taboras ir Nazaretas (**Joz** 19:17–23).

ĮSAKYMAI, DIEVO. *Taip pat žr.*

Dievo žodis; Įsakymų, Dešimt; Įstatymas; Nuodėmė; Paklusnumas, paklusnus, paklusti

Įstatymai ir reikalavimai, kuriuos Dievas duoda žmonijai, ar individualiai, ar bendrai. Įsakymų laikymasis paklusniesiems atneš Viešpaties palaiminimus (**DS** 130:21).

Kaip Dievas įsakė Nojui, taip jis ir padarė, **Pr** 6:22. Elkitės pagal mano nuostatus ir laikykitės mano įsakymų, **Kun** 26:3. Laikykis mano įsakymų ir gyvensi, **Pat** 4:4 (**Pat** 7:2). Jei mane mylite, laikykitės mano įsakymų, **Jn** 14:15 (**DS** 42:29). Gauname iš jo, ko tik prašome, nes laikomės jo įsakymų, **1 Jn** 3:22. Jo įsakymai nėra sunkūs, **1 Jn** 5:3.

Būk nepajudinamas, laikydamasis Viešpaties įsakymų, **1 Nef** 2:10. Viešpats neduoda įsakymų, neparuošęs kelio, **1 Nef** 3:7. Privalau elgtis pagal griežtus Dievo paliepimus, **JokK** 2:10. Kiek laikysitės mano įsakymų, tiek klestėsite žemėje, **Jar** 1:9 (Al 9:13; 50:20). Mokykis savo jaunystėje laikytis Dievo įsakymų, **Al** 37:35. Tai mano įsakymai, **DS** 1:24. Tyrinėkite šiuos įsakymus, **DS** 1:37. Tie, kurie nesilaiko įsakymų, negali būti išgelbėti, **DS** 18:46 (DS 25:15; 56:2). Mano įsakymai yra dvasiniai; jie nei prigimtiniai, nei laikinieji, **DS** 29:35. Įsakymai duoti, kad suprastumėme Viešpaties valią, **DS** 82:8. Nežinau, Viešpats man įsakė, **Moz** 5:6. Viešpats išbandys žmones, kad pamatytų, ar jie padarys viską, ką jis jiems įsako, **Abr** 3:25.

ĮSAKYMŲ, DEŠIMT. *Taip pat žr.*

Įsakymai, Dievo; Mozė

Dešimt įsakymų, kuriuos per pranašą Mozę Dievas davė moraliniam elgesiui valdyti.

Jų hebrajiškas pavadinimas reiškia „Dešimt žodžių“. Dar jie vadinami Sandora (PakĮst 9:9) arba Liudijimu (Iš 25:21; 32:15). Tai, kaip Dievas davė Dešimt įsakymų Mozei ir per jį Izraeliui, aprašyta Iš 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Įsakymai buvo išraižyti ant dviejų akmens plokščių, kurios buvo padėtos į skrynią; todėl skrynia buvo pavadinta Sandoros skrynia (Sk 10:33). Viešpats, cituodamas iš PakĮst 6:4–5 ir Kun 19:18, Dešimt įsakymų apibendrino „dviem didžiaisiais įsakymais“ (Mt 22:37–39).

Dešimt įsakymų buvo pakartoti pastarųjų dienų apreiškime (Mzj 12:32–37; 13:12–24; DS 42:18–28; 59:5–13; DžSV Iš 34:1–2).

ISPĖTI, ISPĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Saugoti, sargas, sargybinis

Atkreipti dėmesį ar perspėti. Pranašai, vadovai ir gimdytojai išpėja ir moko kitus, kad būtų paklusnūs Viešpačiui ir jo mokymams.

Jokūbas išpėjo Nefio žmones dėl bet kokios nuodėmės, **JokK** 3:12. Išpėjimo

balsas visiems žmonėms, **DS** 1:4. Tegul jūsų pamokslavimas būna išpėjimo balsas, **DS** 38:41. Dabar yra išpėjimo diena, **DS** 63:58. Kiekvienas išpėtas žmogus turi išpėti savo artimą, **DS** 88:81. Aš jus išpėjau ir iš anksto perspėjau, duodamas jums šį Išminties žodi, **DS** 89:4.

ĮSTATYMAS. *Taip pat žr.* Įsakymai, Dievo; Įstatymas, Mozės; Laiminti, palaimintas, palaiminimas; Paklusnumas, paklusnus, paklusti

Dievo įsakymai arba taisyklės, kuriais pagrįsti visi palaiminimai ir bausmės tiek danguje, tiek žemėje. Tie, kurie paklusta Dievo įstatymams, gauna pažadėtas palaimas. Pranašas Džozefas Smitas mokė, jog žmonės taip pat turėtų paklusti šalies įstatymams, gerbti ir palaikyti juos (TT 1:12).

Mozės įstatymas buvo paruošiamasis įstatymas vyrams ir moterims atvesti pas Kristų. Tai buvo draudimų, nurodymų ir apeigų įstatymas. Šiandien Kristaus įstatymas, kuris įvykdė Mozės įstatymą, yra evangelijos pilnatvė arba tobulas laisvės įstatymas (Jok 1:25).

Dievas davė įsakymus Adomui, **Pr** 1:28; 2:16–17. Dievas davė įstatymus Nojui, **Pr** 9:1. Viešpaties įstatymas tobulas, jis atgaivina sielą, **Ps** 19:8. Viešpats yra mūsų įstatymdavys, **Iz** 33:22. Vienas yra įstatymdavys, **Jok** 4:12. Kur nėra įstatymo, ten nėra bausmės, **2 Nef** 9:25. Yra duotas įstatymas, **Al** 42:17–22. Žmonės bus teisiami pagal įstatymą, **Al** 42:23. Kristus yra įstatymas, **3 Nef** 15:9. Visi įstatymai yra dvasiniai, **DS** 29:34. Džozefas Smitas bažnyčios įstatymą gavo apreiškimu, **DS** 42. Tam, kuris laikosi Dievo įstatymų, nėra reikalo pažeidinėti šalies įstatymus, **DS** 58:21. Kristaus šviesa yra įstatymas, kuriuo viskas valdoma, **DS** 88:7–13. Jis viskam nustatė įstatymą, **DS** 88:42–43. Žmonės turi laikytis šalies įstatymo, **DS** 98:4–5. Kada gauname palaiminimą iš Dievo – tai dėl paklusnumo įstatymui, **DS** 130:20–21. Bažnyčia paskelbė savo įsitikinimus civilinių įstatymų

atžvilgiu, **DS** 134. Žmonija išgelbėjama per paklusnumą evangelijos įstatymams ir apeigoms, **TT** 1:3.

ĮSTATYMAS, MOZĖS. *Taip pat žr.*

Aarono kunigystė; Įstatymas; Mozė; Švarus ir nešvarus

Per Mozę Dievas davė Izraelio namams įstatymus, kad pakeistų aukštesnį įstatymą, kuriam jie neįstengė paklusti (Iš 34; DžSV Iš 34:1–2; DžSV PakĮst 10:2). Mozės įstatymas susidėjo iš daugybės principų, taisyklių, ceremonijų, ritualų ir simbolių, primenančių žmonėms jų pareigas ir atsakomybes. Jis apėmė moralinių, etinių, religinių ir fizinių įsakymų bei ritualų įstatymą, įskaitant aukojimus (Kun 1–7), kurie turėjo priminti jiems apie Dievą ir jų pareigą jam (Mzj 13:30). Tikėjimas, atgaila, krikštas vandenyje ir nuodėmių atleidimas buvo dalis įstatymo, kaip ir Dešimt įsakymų ir daugelis kitų didelės etinės bei moralinės vertės įsakymų. Didelę dalį ceremonialaus įstatymo išpildė Jėzus Kristus savo mirtimi ir prisikėlimu, užbaigdamas aukojimą praliejant kraują (Al 34:13–14). Įstatymą prižiūrėjo Aarono kunigystė, ir jis buvo paruošiamoji evangelija jo besilaukiantiems žmonėms atvesti pas Kristų.

Aš duosiu jiems įstatymą, kaip pirma, bet tai bus kūniškų įsakymų įstatymas, **DžSV Iš** 34:1–2. Įstatymas buvo mūsų auklėtojas, kad atvestų mus pas Kristų, **Gal** 3:19–24. Mes laikomės Mozės įstatymo ir tvirtai žiūrime ateitinį Kristų, **2 Nef** 25:24–30. Išgelbėjimas neateina vien per Mozės įstatymą, **Mzj** 12:27–13:32. Mozės įstatymas manyje įvykdytas, **3 Nef** 9:17. Įstatymas, kuris buvo duotas Mozei, manyje užbaigtas, **3 Nef** 15:1–10. Dėl nepaklusnumo Viešpats paėmė iš Izraelio vaikų Mozę ir šventąją kunigystę, palikdamas kūniškų įsakymų įstatymą, **DS** 84:23–27.

IŠANKSTINIS IŠVENTINIMAS.

Taip pat žr. Ikimirtingasis gyvenimas

Dievo ikimirtingasis narsių jo dvasinių

vaikų išventinimas atlikti tam tikras misijas per savo mirtingus gyvenimus.

Dievas nustatė tautų ribas, **PakĮst** 32:8. Dar prieš sukurdamas tave iščiose, aš išventinau tave pranašu, **Jer** 1:5. Dievas nustatė iš anksto paskirtus laikus, **ApD** 17:26. Nes kuriuos iš anksto numatė, tuos jis ir paskyrė, **Rom** 8:28–30. Jis išsirinko mus jame prieš pasaulio įkūrimą, **Ef** 1:3–4. Jėzus Kristus iš anksto buvo išventintas būti Išpirkėju, **1 Pt** 1:19–20 (Apr 13:8). Jie buvo pašaukti ir paruošti nuo pasaulio įkūrimo, **Al** 13:1–9. Aš stebėjau kilnius ir didžius, kurie buvo išrinkti pradžioje, **DS** 138:55–56. Mano Mylimasis Sūnus buvo išrinktas nuo pradžios, **Moz** 4:2. Abraomas buvo išrinktas prieš jam gimstant, **Abr** 3:23.

IŠANKSTINIS PASKYRIMAS. *Žr.*

Išankstinis išventinimas

IŠAUKŠTINIMAS. *Taip pat žr.*

Amžinasis gyvenimas; Apmokėti, apmokėjimas; Celestialinė šlovė; Karūna, vainikas; Žmogus, žmonės – Žmogus gali tapti tokiu, kaip Dangiškasis Tėvas

Aukščiausia laimės ir šlovės būseną celestialinėje karalystėje.

Tavo akivaizdoje yra džiaugsmo pilnatvė, **Ps** 16:11. Jie yra dievai, būtent Dievo sūnūs, todėl viskas yra jų, **DS** 76:58–59. Šventieji gaus savo paveldą ir bus padaryti lygūs su juo, **DS** 88:107. Šie angelai nesilaikė mano įstatymo; todėl jie lieka atskiri ir vieniši, be išaukštinimo, **DS** 132:17. Vyrai ir moterys turi susituokti pagal Dievo įstatymą, kad gautų išaukštinimą, **DS** 132:19–20. Ankšti yra vartai ir siauras kelias, vedantis į išaukštinimą, **DS** 132:22–23. Abraomas, Izaokas ir Jokūbas įžengė į savo išaukštinimą, **DS** 132:29, 37. Aš užantspauduojau tau tavo išaukštinimą, **DS** 132:49.

IŠDIDUMAS. *Taip pat žr.*

Pasaulietiškumas; Pažeminti, nusižeminti, nuolankumas; Pinigai; Turtai; Tuščias, tuštybė

Nuolankumo ar mokomumo trūkumas

arba nebuvimas. Išdidumas supriešina žmones vienas prieš kitą ir prieš Dievą. Išdidus žmogus stato save aukščiau už aplinkinius ir vykdo savo, o ne Dievo valią. Išdidžiam žmogui taip pat būdingi pasipūtimas, pavydas, kietaširdiškumas bei puikybė.

Saugokis, kad neužmirštum Viešpaties, idant tavo širdis nepasiaukštintų, **PaKlšt** 8:11–14. Išdidumo ir puikybės aš nekenčiu, **Pat** 8:13 (Pat 6:16–17). Išdidumas eina žūties priešaky, **Pat** 16:18. Viešpaties diena užgrius išdidžiuosius, **Iz** 2:11–12 (2 Nef 12:11–12). Tavo širdies išdidumas apgavo tave, **Abd** 1:3. Visi išdidieji bus ražiena, **Mal** 3:19 (1 Nef 22:15; 3 Nef 25:1; DS 29:9). Kas save aukština, bus pažemintas, **Mt** 23:12 (DS 101:42). Dievas priešinas išdidiems, **1 Pt** 5:5. Didelis ir erdvas pastatas buvo pasaulio išdidumas, **1 Nef** 11:36 (1 Nef 12:18). Kai jie yra mokyti, mano esą išmintingi, **2 Nef** 9:28–29. Jūs aukštinate save dėl savo širdžių išdidumo, **JokK** 2:13, 16 (Al 4:8–12). Ar nusiplėšėte išdidumą? **Al** 5:28. Neapraštai didelis išdidumas išgavo į žmonių širdis, **Hel** 3:33–36. Kokie greitai žmonių vaikai aukštinti save, **Hel** 12:4–5. Šios tautos išdidumas užtikrino jos sunaikinimą, **Mor** 8:27. Saugokitės išdidumo, kad netaptumėte kaip nefitai, **DS** 38:39. Atsikratykite viso išdidumo ir lengvabūdiškumo, **DS** 88:121.

IŠĖJIMO KNYGA. *Taip pat žr.*

Penkiaknygė

Mozės parašyta Senojo Testamento knyga, aprašanti izraelitų išėjimą iš Egipto. Išėjimo knygoje aprašyta ankstyvoji Izraelio istorija gali būti suskirstyta į tris dalis: 1) žmonių vergavimas Egiptui; 2) jų išėjimas iš Egipto vadovaujant Mozei; ir 3) jų atsidavimas Dievo tarnystei savo religiniame ir politiniame gyvenime.

Pirmojoje dalyje, 1–15 skyriuose, rašoma apie Izraelio priespaudą Egipte, ankstyvąją istoriją ir Mozės pašaukimą, Išėjimą ir Paschos įsteigimą, žygį iki Raudonosios jūros, Faraono armijos sunaikinimą bei Mozės pergalės giesmę.

Antrojoje dalyje, 15–18 skyriuose, pasakojama apie Izraelio išpirkimą ir įvykius kelionėje nuo Raudonosios jūros iki Sinajaus, karčiuosius Maros vandenį, putpelių ir manos parūpinimą, šabo laikymąsi, stebuklingą vandens dovaną prie Refidimų bei mūšį ten su amalekitais, Jetro atvykimą į stovyklą ir jo patarimą apie civilinį liaudies valdymą.

Trečiojoje dalyje, 19–40 skyriuose, rašoma apie Izraelio pasišventimą Dievo tarnystei per iškilmingus įvykius prie Sinajaus. Viešpats paskyrė žmones būti kunigų karalyste ir šventa tauta; jis davė Dešimt įsakymų; ir jis davė nurodymus dėl palapinės, jos baldų ir garbinimo joje. Po to eina pasakojimas apie liaudies nusidėjimą garbinant auksinį veršį ir, galiausiai, pasakojimas apie palapinės statybą bei inventorių tarnavimams joje.

IŠGELBĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Išaukštinimas; Išpirkimo planas;
Išpirkti, išpirktas, išpirkimas;
Jėzus Kristus; Malonė; Mirtis,
dvasinė; Mirtis, fizinė

Išgelbėjimas iš fizinės ir dvasinės mirties. Visi žmonės bus išgelbėti iš fizinės mirties Dievo malone per Jėzaus Kristaus mirtį ir prisikėlimą. Kiekvienas asmuo taip pat gali būti išgelbėtas ir iš dvasinės mirties Dievo malone per tikėjimą Jėzumi Kristumi. Ši tikėjimą parodome, kai gyvename paklusdami evangelijos įstatymams ir apeigoms bei tarnaudami Kristui.

Viešpats yra mano šviesa ir mano išgelbėjimas, **Ps** 27:1. Tik jis yra mano uola ir mano išgelbėjimas, **Ps** 62:2. Evangelija yra Dievo jėga išgelbėti, **Rom** 1:16 (DS 68:4). Su baime įgyvendinkite savo išgelbėjimą, **Fil** 2:12. Dievas jus išsirinko išgelbėjimui per pašventinimą, **2 Tes** 2:13. Išgelbėjimas nemokamas, **2 Nef** 2:4. Nėra dovanos didesnės už išgelbėjimo dovaną, **DS** 6:13. Jėzus Kristus yra vienintelis vardas, per kurį ateis išgelbėjimas, **Moz** 6:52 (ApD 4:10–12). Mes tikime, kad

per Kristaus apmokējimā visa žmonija gali būtī išgelbēta, **TT** 1:3.

Vaiķu išgelbējimas. Jeigu nepasidarysīte kaīp maži vaīkai, neīeīsīte ī dangaus karalyste, **Mt** 18:3. Maži vaīkai taīp pat turī amžīnāji gyvenīmā, **Mzj** 15:25. Kūdīķīķ krikštās yra pasībjaurējīmas, īr maži vaīkai yra gyvi Kristuje dēl apmokējīmo, **Mor** 8:8–24. Maži vaīkai yra īšpīrkti per Viengīmī; Šētonas negalī jū gundyti, **DS** 29:46–47. Vaīkus reīķia mokyti evangelījos īr krikštyti, jīems sulaukus aštuonerīķ metū, **DS** 68:25–28. Maži vaīkai pašventīntī per Jēzū Kristū, **DS** 74:7. Žīmonēs vēl atsidūrē kūdīķystēs būsenoje, nekalti, **DS** 93:38. Visī vaīkai, kurīe miršta nesulauķē atsakomybēs amžīaus, išgelbējami ceļstīālīnēķe karalysteķe, **DS** 137:10. Vaīkai yra nekalti nuo pasaulīo īķūrīmo, **Moz** 6:54.

IŠGELBĒJIMAS, VAIKUŅ. Žr.

Išgelbējīmas – Vaīķu
išgelbējīmas; Vaīkas, vaīkai

IŠGELBĒJIMAS MIRUSIESIEMS.

Taīp pat žr. Genealogīķia;
Išgelbējīmas; Įšpīrkīmo planas;
Knyga, atminīmo

Galīmybē tiems, kurīe mirē negavē gelbstīnīķū evangelījos apeīķū, gautī šīas apeīķas, kaī uķ juos šventyķloķe jas atlieķa vertī gyvīeķī baņņķīos nariai. Mirusīeķī mokomī evangelījos dvasīū pasaulyķe īr galī pīrīmtī apeīķas, atlieķamas uķ juos mirtingūķū pasaulyķe.

Įstīķīmī Baņņķīos nariai tyrīnēķa īr ruošīa šeīmos īstorīķas, kad nustatytū protēvīū vardus īr gīmīmo datas, kad uķ juos galētū būtī atlīķtos gelbstīnīķīos apeīķos.

Sakyķ kalīnīams: Įšeīķite, **Iz** 49:9 (**Iz** 24:22; **1 Nef** 21:9). Skelbķ belaisvīams laisvę, **Iz** 61:1 (**Lk** 4:18). Jīs atgrēš tēvū šīrdīs ī vaīkus, **Mal** 3:23–24 (**3 Nef** 25:5–6; **DS** 110:13–16). Mirusīeķī išģīrs Dīevo Sūnaus balsā, **Jn** 5:25. Kodēl tad juos krikštīķa uķ mirusīuosīus? **1 Kor** 15:29. Kristus skelbē kalēķīme esančīoms dvasīoms, **1 Pt** 3:18–20. Todēl buvo paskelbta evangelīķa īr mirusīems, **1 Pt**

4:6. Sūnus aplankē kalēķīme esančīas dvasīas, **DS** 76:73. Tada ateīna īšpīrkīmas tū, kurīe gavo savo dalī tame kalēķīme, **DS** 88:99. Nes žemēķe nēra krikštīķlos, kad mano šventīeķī galētū būtī krikštījami uķ tuos, kurīe mirē, **DS** 124:29. Visī mirusīeķī, kurīe būtū pīrīemē evangelīķā, bus ceļstīālīnēs karalystēs paveldētoķai, **DS** 137:7–10. Pasīrodē Dīevo Sūnus, skelbdamas laisvę belaisvīams, kurīe buvo īstīķīmī, **DS** 138:18. Visos dvasīos, kurīos tik buvo kalēķīme, īšēķo, **Moz** 7:57.

IŠGELBĒJIMO PLANAS. Žr.

Įšpīrkīmo planas

IŠGYDYTI, IŠGYDYMAI. *Taīp pat*

žr. Patarnavīmas līģonīams; Pateptī

Vēl padaryti sveīķā tiek fīzīšķai, tiek dvasīšķai. Raštuose yra daug pavyzdžīū apie stebuklingus išģydymus, atlīķtus Vīešpatīs īr jo tarnū.

Aš esu Vīešpats, gydantis jus, **Iš** 15:26. Naamanas pasīnērē septynīs kartus Jordano upēķe īr buvo išģydytas, **2 Kar** 5:1–14. Jo rēķīais mes išģydyti, **Iz** 53:5 (**Mzj** 14:5). Užtekēs teīsumo saulē su išģydytū po jos sparnais, **Mal** 3:20. Jēzus gydē visokīas negalīas, **Mt** 4:23 (**Mt** 9:35). Jīs suteīķē jīems galīā išģydyti visokīas negalīas, **Mt** 10:1. Jīs suīntē mane gydyti tū, kurīū šīrdys suduķūsīos, **Lk** 4:18. Jīe buvo išģydyti Dīevo Avīnēlīo galīa, **1 Nef** 11:31. Jē tīķī Kristaus īšpīrkīmū, tu galī būtī išģydytas, **Al** 15:8. Jīs išģydē kiekvīenā jū, **3 Nef** 17:9. Kurīs turī tikēķīmā manīmī, kad būtū išģydytas, bus išģydytas, **DS** 42:48. Mano vardu jīe gydys līģonīus, **DS** 84:68. Mes tikīme gydymo dovana, **TT** 1:7.

IŠMINTIES ŽODIS

Sveīķatos īstatymas, kurī Vīešpats apreišķē šventūķū fīzīnīam īr dvasīnīam labū (**DS** 89). Jīs visuotināī vadinamas Išmīntīs žodžīu. Vīešpats visada mokē savo paseķēķus sveīķatos pīncīpū. Vīešpats apreišķē Džozefūī Smitūī, koķī maīstā valgyti īr koķio vengti, drauge pažadēdamas laīķnuosīus īr

dvasinius palaiminimus už paklusnumą Išminties žodžiu.

Negerkite nei vyno, nei stipraus gėrimo, **Kun** 10:9. Vynas – pasityčiojimas, o stiprus gėrimas – triukšmadarys, **Pat** 20:1. Stiprus gėrimas apkars jo gėrėjams, **Iz** 24:9. Danielius nenorėjo susitepti karaliaus maistu ir vynu, **Dan** 1:8. Kas Dievo šventyklą niokoja, tą Dievas sunaikins, **1 Kor** 3:16–17. Girtuokliai nepaveldės Dievo karalystės, **1 Kor** 6:10 (Gal 5:21). Kas draudžia žmonėms valgyti mėsą, nepaskirtas Dievo, **DS** 49:18–21. Visa, kas ateina iš žemės, turi būti suvartojama protingai, neprarandant saiko, **DS** 59:20. Viešpatys patarė šventiesiems nevertoti vyno, stiprių gėrimų, tabako ir karštų gėrimų, **DS** 89:1–9. Žolynai, vaisiai, mėsa ir grūdai skirti vartoti žmogui ir gyvuliams, **DS** 89:10–17. Paklusnumas Išminties žodžiu atneša laikinuosius ir dvasinius palaiminimus, **DS** 89:18–21.

IŠMINTIS. *Taip pat žr. Pažinimas, žinojimas; Supratimas; Tiesa*

Sugebėjimas, arba Dievo dovana, priminti teisingus sprendimus. Asmuo įgija išmintį per patirtį ir mokymąsi bei klausydamas Dievo patarimų. Be Dievo pagalbos žmogus neturi tikrosios išminties (2 Nef 9:28; 27:26).

Dievas suteikė Saliamonui išminties, **1 Kar** 5:9–10. Štai išminties pradžia: įsigyk išminties, **Pat** 4:7. Kas įgyja išminties, myli savo sielą, **Pat** 19:8. Jėzus darėsi pilnas išminties, **Lk** 2:40, 52. Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, **Jok** 1:5 (DS 42:68; DŽS–I 1:11). Sakau jums tai, kad pasimokytumėte išminties, **Mzj** 2:17. Mokykis išminties savo jaunystėje, **Al** 37:35. Šventieji ras išmintį ir didžius pažinimo lobius, **DS** 89:19. Tegul tas, kuris neišmano, mokosi išminties, nusižemindamas ir šaukdamasis Viešpaties, **DS** 136:32.

IŠORINĖ TAMSA. *Žr. Pragaras*

IŠPAŽINTI, IŠPAŽINIMAS. *Taip pat žr. Atgailauti, atgaila; Atleisti*

Raštuose žodis *išpažinti* vartojamas

mažiausiai dviem prasmėmis. Viena prasme, išpažinti reiškia pareikšti savo tikėjimą kažkuo, pavyzdžiui išpažinti, kad Jėzus yra Kristus (Mt 10:32; Rom 10:9; 1 Jn 4:1–3; DS 88:104).

Kita prasme, išpažinti reiškia pripažinti savo kaltę, pavyzdžiui, išpažįstant nuodėmes. Visi žmonės privalo išpažinti visas savo nuodėmes Viešpačiui ir gauti jo atleidimą (DS 58:42–43). Kai tai būtina, nuodėmes reikia išpažinti asmeniui ar asmenims, prieš kuriuos nusidėta. Rimtas nuodėmes reikia išpažinti bažnyčios pareigūnui (dažniausiai vyskupui).

Jis išpažins, kad nusidėjo, **Kun** 5:5. Jie išpažins savo nedorybę, **Kun** 26:40–42. Garbink Izraelio Viešpatį Dievą ir išpažink jam, **Joz** 7:19. Žmonės buvo jo krikštijami Jordane, išpažindami savo nuodėmes, **Mt** 3:5–6. Prasižengėliui, kuris išpažįsta savo nuodėmes, bus atleista, **Mzj** 26:29. Išpažink savo nuodėmes, kad tau netektų kentėti bausmių, **DS** 19:20. Atgailaujantysis išpažins ir paliks savo nuodėmes, **DS** 58:43. Viešpats yra gailestingas tiems, kurie išpažįsta nuodėmes nuolankiomis širdimis, **DS** 61:2. Viešpats atleidžia nuodėmes tiems, kurie išpažįsta ir prašo atleidimo, **DS** 64:7.

IŠPIRKĖJAS. *Taip pat žr.*

Gelbėtojas; Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra didysis žmonijos Išpirkėjas, kadangi per savo apmokėjimą jis sumokėjo kainą už žmonijos nuodėmes ir padarė galimu visų žmonių prikėlimą.

Žinau, kad mano Išpirkėjas gyvas, **Job** 19:25. Aš padėsiu tau, – sako tavo išpirkėjas, Izraelio Šventasis, **Iz** 41:14 (Iz 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir Išpirkėjas, **Iz** 49:26 (Iz 60:16). Pavadink jį Jėzumi, nes jis išgelbės savo liaudį iš jų nuodėmių, **Mt** 1:21. Žmogaus Sūnus atėjo, kad atiduotų savo gyvenimą kaip išpirką už daugelį, **Mt** 20:28 (1 Tim 2:5–6). Izraelio Viešpats Dievas aplankė ir išpirkio savo liaudį, **Lk** 1:68. Mes buvome

sutaikinti su Dievu jo Sūnaus mirtimi, **Rom** 5:10. Jėzus Kristus atidavė save už mus, kad išpirktų mus iš visos nedorybės, **Tit** 2:13–14. Jėzus Kristus savo krauju išplovė mūsų nuodėmes, **Apr** 1:5. Išpirkimas ateina šventajame Mesijoje ir per jį, **2 Nef** 2:6–7, 26. Sūnus paėmė ant savęs žmonių nedorybę ir prasižengimus, išpirko juos ir patenkinno teisingumo reikalavimus, **Mzj** 15:6–9, 18–27. Kristus atėjo išpirkti visų tų, kurie pasikrikštys atgailai, **Al** 9:26–27. Jis ateis į pasaulį išpirkti savo žmonių, **Al** 11:40–41. Išpirkimas ateina per atgailą, **Al** 42:13–26. Jėzus Kristus atėjo išpirkti pasaulio, **Hel** 5:9–12. Kristus išpirko žmoniją iš fizinės ir dvasinės mirties, **Hel** 14:12–17. Išpirkimas ateina per Kristų, **3 Nef** 9:17. Aš esu tas, kuris nuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas išpirkti savo žmones, **Etr** 3:14. Viešpats jūs išpirkėjas iškentėjo mirtį kūne, **DS** 18:11. Kristus atkentėjo už visus, kurie atgailauja, **DS** 19:1, 16–20. Maži vaikai yra išpirkti per Viengimį, **DS** 29:46. Aš pasiunčiau savo Viengimį Sūnų į pasaulį, kad išpirktų pasaulį, **DS** 49:5. Kristus yra pasaulio šviesa ir Išpirkėjas, **DS** 93:8–9. Džozefas F. Smitas gavo regėjimą apie mirusiųjų išpirkimą, **DS** 138. Mes tikime, kad per Kristaus apmokėjimą visa žmonija gali būti išgelbėta, **TT** 1:3.

IŠPIRKIMO PLANAS. Žr. Planas, išpirkimo

IŠPIRKTI, IŠPIRKITAS,

IŠPIRKIMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Išgelbėjimas; Jėzus Kristus;
Mirtis, dvasinė; Mirtis, fizinė;
Nuopuolis, Adomo ir Ievos

Išvaduoti, nupirkti ar atpirkti, pavyzdžiui, išlaisvinti žmogų iš vergijos per apmokėjimą. *Išpirkimas* reiškia Jėzaus Kristaus apmokėjimą ir išlaisvinimą iš nuodėmės. Jėzaus apmokėjimas išperka visą žmoniją iš fizinės mirties. Tie, kurie jį tiki ir atgailauja, per jo apmokėjimą taip pat yra išpirkti ir iš dvasinės mirties.

Aš išpirkau tave, **Iz** 44:22. Aš išpirksiu juos iš mirties, **Oz** 13:14 (Ps 49:16). Turime išpirkimą per Kristaus kraują, **Ef** 1:7, 14 (Hbr 9:11–15; 1 Pt 1:18–19; Al 5:21; Hel 5:9–12). Viešpats išpirko mano sielą iš pragaro, **2 Nef** 1:15. Išpirkimas ateina šventajame Mesijoje ir per jį, **2 Nef** 2:6–7, 26 (Mzj 15:26–27; 26:26). Jie giedojo išperkančiąją meilę, **Al** 5:9 (Al 5:26; 26:13). Nelabieji pasilieka, lyg nebūtų padaryta jokie išpirkimo, **Al** 11:40–41 (Al 34:16, 42:13; Hel 14:16–18). Jėzus Kristus įgyvendino pasaulio išpirkimą, **Mrm** 7:5–7. Išpirkimo galia taikoma visiems tiems, kurie yra be įstatymo, **Mor** 8:22 (DS 45:54). Tie, kurie netiki, negali būti išpirkti iš savo dvasinio nuopuolio, **DS** 29:44. Maži vaikai yra išpirkti nuo pat pasaulio įkūrimo, **DS** 29:46. Viešpats išpirko savo žmones, **DS** 84:99. Džozefas F. Smitas regėjime matė mirusiųjų išpirkimą, **DS** 138. Adomas ir Ieva džiūgavo savo išpirkimu, **Moz** 5:9–11.

IŠRINKIMAS. *Taip pat žr.*

Pašaukimas ir išrinkimas

Remdamasis ikimirtinguoju vertumu, Dievas išrinko tuos, kurie turi būti Abraomo sėkla ir Izraelio namai ir tapti sandoros žmonėmis (PakĮst 32:7–9; Abr 2:9–11). Šiems žmonėms duoti ypatingi palaiminimai ir pareigos, tad jie gali palaiminti visas pasaulio tautas (Rom 11:5–7; 1 Pt 1:2; Al 13:1–5; DS 84:99). Tačiau, kad gautų išgelbėjimą, net šie išrinktieji privalo būti pašaukti ir išrinkti šiame gyvenime.

IŠRINKTAS, IŠRINKTASIS. *Taip*

pat žr. Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas

Tie, kuriuos Dievas išrinko ypatingoms pareigoms.

Aš sudariau sandorą su savo išrinktuuoju, **Ps** 89:3. Daug pašauktų, bet maža išrinktų, **Mt** 22:14 (Mt 20:16; DS 95:5; 121:34, 40). Šventieji yra išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, **1 Pt** 2:9. Kristus buvo Dievo Mylimasis ir Išrinktasis nuo pradžios, **Moz** 4:2.

IŠRINKTI, PASIRINKTI. *Taip pat*

žr. Laisvas, laisvė; Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; Valios laisvė

Kai Viešpats išsirenka ar pasirenka asmenį ar grupę, jis paprastai pašaukia juos ir tarnauti.

Pasirinkite šiandien, kam norite tarnauti, **Joz** 24:15 (Al 30:8; Moz 6:33). Aš išrinkau tave suspaudimų krosnyje, **Iz** 48:10 (1 Nef 20:10). Ne jūs mane išsirikote, bet aš jus išsirikau, **Jn** 15:16. Dievas išsirinko, kas pasauliui kvaila, kad sugėdintų išmintinguosius, **1 Kor** 1:27. Jis išsirinko mus prieš pasaulio įkūrimą, **Ef** 1:4. Mes laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą arba nelaisvę ir mirtį, **2 Nef** 2:27. Kilnūs ir didūs buvo išrinkti pradžioje, **DS** 138:55–56. Izraelį išsirinko Dievas, **Moz** 1:26. Abraomas buvo išrinktas prieš jam gimstant, **Abr** 3:23.

IŠRINKTIEJI

Išrinktieji yra tie, kurie myli Dievą visa savo širdimi ir gyvena taip, kaip patinka Dievui. Tie, kurie gyvena tokį mokinstės gyvenimą, vieną dieną bus išrinkti, kad būtų tarp jo išrinktųjų vaikų.

Jei bus įmanoma, jie suklaidins net išrinktuosius, **Mt** 24:24. Jonas džiūgavo, kadangi išrinktosios ponios vaikai buvo patikimi ir ištikimi, **2 Jn** 1. Tavo nuodėmės tau atleistos, ir tu esi išrinktoji ponija, **DS** 25:3. Mano išrinktieji girdi mano balsą ir neužkietina savo širdžių, **DS** 29:7. Lygiai taip aš surinksiu savo išrinktuosius iš keturių žemės ketvirčių, **DS** 33:6. Raštai bus duoti mano išrinktųjų išgelbėjimui, **DS** 35:20–21. Kurie išaukština kunigystės pašaukimus, tampa Dievo išrinktaisiais, **DS** 84:33–34. Dėl išrinktųjų suspaudimo dienos bus sutrumpintos, **DŽS–M** 1:20.

IŠSKLAIDYMAS. Žr. Izraelis – Izraelio išsklaidymas

IŠSKLAIDYMAS, IZRAELIO. Žr. Izraelis – Izraelio išsklaidymas

IŠTEISINIMAS, IŠTEISINTI. *Taip*

pat žr. Apmokėti, apmokėjimas; Pašventinimas

Atleidimas nuo bausmės už nuodėmę ir paskelbimas nekaltu. Žmogus išteisinamas Gelbėtojo malone per tikėjimą juo. Šis tikėjimas pasireiškia atgaila ir paklusnumu evangelijos įstatymams bei apeigoms. Jėzaus Kristaus apmokėjimas suteikia galimybę žmonijai atgailauti ir būti išteisintai, arba atleistai nuo bausmės, kurią patirtų priešingu atveju.

Per Viešpatį visas Izraelis bus išteisintas, **Iz** 45:25. Ne įstatymo klausytojai, bet įstatymo vykdytojai bus išteisinti, **Rom** 2:13. Žmogus išteisinamas Kristaus krauju, **Rom** 5:1–2, 9. Esate išteisinti Viešpaties Jėzaus vardu, **1 Kor** 6:11. Būdami išteisinti jo malone, būsite paveldėtojai, **Tit** 3:7. Argi ne darbai buvo išteisintas mūsų tėvas Abraomas? **Jok** 2:21. Žmogus išteisinamas darbais, o ne vien tikėjimu, **Jok** 2:14–26. Įstatymų joks kūnas neišteisinamas, **2 Nef** 2:5. Mano teisusis tarnas išteisins daugelį, nes jis neš jų nedorybes, **Mzj** 14:11 (Iz 53:11). Ar galite pasakyti, kad jūsų apdarai buvo išvalyti per Kristų? **Al** 5:27. Išteisinimas Jėzaus Kristaus malone yra tikras, **DS** 20:30–31 (DS 88:39). Dvasia jūs išteisinami, **Moz** 6:60.

IŠTUOKA, SKYRYBOS. *Taip pat žr.* Santuoka, tuoktis

Santuokos nutraukimas, naudojantis civilinio ar bažnytinio įstatymo galia. Pagal Naująjį Testamentą, Dievas leidžia ištuoką tam tikromis sąlygomis dėl žmonių širdžių kietumo; tačiau, kaip paaiškino Jėzus, „pradžioje taip nebuvo“ (Mt 19:3–12). Bendrai Raštai moko prieš skyrybas ir pataria vyrams bei žmonoms mylėti vienas kitą teisume (1 Kor 7:10–12; DS 42:22).

IŠTVERTI. *Taip pat žr.* Gundyti, gundymas; Kantrybė; Pasipriešinimas

Likti tvirtam, išsipareigojus būti ištikimam Dievo įsakymams, nepaisant gundymo, priešpriešos ir pasipriešinimo.

Kas išters iki galo, bus išgelbėtas, **Mt** 10:22 (**Mk** 13:13). Jie neturi šaknų, taigi ištervia tik kurį laiką, **Mk** 4:17. Tikroji meilė ištervia viską, **1 Kor** 13:7. Po to, kai Abraomas kantriai ištvėrė, jis gavo pažadą, **Hbr** 6:15. Jeigu jie išters iki galo, bus išskelti paskutiniąją dieną, **1 Nef** 13:37. Jei būsite paklusnūs įsakymams ir ištersite iki galo, būsite išgelbėti, **1 Nef** 22:31 (**Al** 5:13). Jei veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, jūs turėsite amžinąjį gyvenimą, **2 Nef** 31:20 (3 **Nef** 15:9; **DS** 14:7). Kas tik priima mano vardą ir ištervia iki galo, bus išgelbėtas, **3 Nef** 27:6. Kiekvieną iš savo bažnyčios, kuris išters iki galo, aš įkurdinsiu ant savo uolos, **DS** 10:69. Tas, kuris išters tikėjime, nugalės pasaulį, **DS** 63:20, 47. Visi sostai ir viešpatystės bus suteikti visiems, kurie narsiai ištvėrė dėl Jėzaus Kristaus evangelijos, **DS** 121:29.

IŠTVIRKAVIMAS. *Taip pat žr.*

Juslinis, juslingumas; Skaistybė; Svetimavimas

Neteisėti lytiniai santykiai tarp dviejų žmonių, kurie nesusituokę. Raštuose šis žodis taip pat kartais vartojamas kaip atsimitimo simbolis.

Neprievartauk manęs, nes taip neturi būti daroma, **2 Sam** 13:12. Susilaikykite nuo ištvirkavimo, **ApD** 15:20. Kūnas ne ištvirkavimui, bet Viešpačiui, **1 Kor** 6:13–18. Ištvirkavimui išvengti kiekvienas teturi savo žmoną, **1 Kor** 7:2–3. Tokia Dievo valia, kad jūs susilaikytumėte nuo ištvirkavimo, **1 Tes** 4:3. Jokūbas išpėjo Nefio žmonės dėl ištvirkavimo, **Jokk** 3:12. Dėl savo žmogždysčių ir ištvirkavimo jūs bręstate sunaikinimui, **Hel** 8:26. Kad prisijungtų prie bažnyčios, ištvirkautojai turi atgailauti, **DS** 42:74–78.

IŠVADUOTOJAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra žmonijos išvaduotojas, kadangi jis gelbėja visus iš mirties vergijos ir atgailaujančius nuo bausmių už nuodėmę.

Viešpats yra mano uola ir mano išvaduotojas, **2 Sam** 22:2 (**Ps** 18:2; 144:2). Tu esi mano pagalba ir mano išvaduotojas, **Ps** 40:17 (**Ps** 70:5). Iš Sionės išeis Išvaduotojas, **Rom** 11:26. Šventieji pripažino Dievo Sūnų, kaip savo Išpirkėją ir Išvaduotoją, **DS** 138:23.

IŠŠVENTINIMAS Į KUNIGYSTĘ.

Žr. Iššventinti, iššventinimas

IŠŠVENTINTI, IŠŠVENTINIMAS.

Taip pat žr. Įgaliojimas; Kunigystė; Pareigybė, pareigūnas; Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; Rankų uždėjimas

Skirti pareigoms, suteikti įgaliojimą ar pareigybę. Viešpaties bažnyčioje įgaliojamas asmuo turi būti Dievo pašauktas per pranašystę bei rankų uždėjimą tų, kurie yra įgalioti (**TT** 1:5). Nors iššventinimu asmuo gali gauti įgaliojimą, jis naudoja jį vadovaujamas tų, kurie turi atitinkamus raktus tam įgaliojimui.

Aš iššventinau tave pranašu tautoms, **Jer** 1:5. Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir iššventinau, **Jn** 15:16. Alma, būdamas įgaliotas Dievo, iššventino kunigus, **Mzj** 18:18. Vyras iššventinami į aukštąją kunigystę šventa apeiga, **Al** 13:1–9. Jėzus pašaukė ir iššventino dvylika mokinių, **3 Nef** 12:1. Vyresnieji iššventina kunigus ir mokytojus uždėdami rankas, **Mor** 3:1–4. Privalote dar mažą valandėlę palūkėti, nes jūs dar neiššventinti, **DS** 5:17. Džozefas Smitas buvo iššventintas Jėzaus Kristaus apaštalu, **DS** 20:2 (**DS** 27:12). Joks asmuo neturi būti iššventinamas be Bažnyčios balsavimo, **DS** 20:65. Nė vienam nebus duota skelbti mano evangeliją, jeigu jo neiššventino turintis įgaliojimą, **DS** 42:11. Vyresnieji iššventinti skelbti mano evangeliją, **DS** 50:13–18. Dvylikos pareiga yra iššventinti ir organizuoti visus kitus bažnyčios pareigūnus, **DS** 107:58. Aš siekiau tėvų palaiminimų ir teisės, kurion turėčiau būti iššventintas, **Abr** 1:2. Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis iššventino visas kitą į Aarono kunigystę, **DŽS–I** 1:68–72.

ĮVAIKINIMAS. *Taip pat žr.*

Abraomas – Abraomo sėkla;
Izraelis; Sūnūs ir dukterys,
Dievo; Vaikai, Kristaus

Raštai kalba apie du įvaikinimo būdus:

1. Neizraelitų kilmės asmuo tampa Abraomo šeimos ir Izraelio namų nariu per tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą, krikštą panardinant ir Šventosios Dvasios gavimą (2 Nef 31:17–18; DS 84:73–74, Abr 2:6, 11).

2. Visi, priėmę gelbstinčias evangelijos apeigas, tampa Jėzaus Kristaus sūnumis ir dukromis, išlikdami paklusnūs jo įsakymams (Rom 8:15–17; Gal 3:24–29; 4:5–7; Mzj 5:7–8).

IZAIJAS

Senajo Testamento pranašas, pranašavęs 740–701 m. prieš Kristaus gim. Būdamas karaliaus Ezekijo vyriausias patarėjas Izaijas turėjo didelę religinę ir politinę įtaką.

Jėzus cituodavo Izaiją dažniau nei bet kurį kitą pranašą. Petras, Jonas ir Paulius Naujajame Testamente taip pat dažnai cituodavo Izaiją. Mormono Knyga bei Doktrina ir Sandoros cituoja Izaiją dažniau nei bet kurį kitą pranašą ir labai padeda aiškinant Izaiją. Iš Izaijo raštų Nefis mokė savo žmones (2 Nef 12–24; Iz 2–14). Viešpats sakė nefitams, jog „didingi yra Izaijo žodžiai“ ir kad viskas, ką pranašavo Izaijas, išsipildys (3 Nef 23:1–3).

Izaijo knyga. Knyga Senajame Testamente. Daugelis Izaijo pranašysčių kalba, kad ateis Išpirkėjas – tiek savo žemiškon tarnystėn (Iz 9:5), tiek kaip Didysis Karalius paskutinįją dieną (Iz 63). Jis taip pat daug pranašavo apie Izraelio ateitį.

Pirmas skyrius yra knygos išanga. Izaijo 7:14; 9:5–6; 11:1–5; 53:1–12 ir 61:1–3 eilutės pranašauja apie Gelbėtojo misiją. 2, 11, 12 ir 35 skyriai susiję su įvykiais paskutinėmis dienomis, kai evangelija bus sugražinta, Izraelis bus surinktas ir išdžiūvusi žemė žydės kaip rožė. 29 skyriuje pranašaujama apie Mormono Knygos išėjimą (2 Nef

27). 40–46 skyriai skelbia Jehovos, kaip tikrojo Dievo, pranašumą prieš garbintojų pagonių stabdievius. Likusieji 47–66 skyriai susiję su Izraelio galutinio sugražinimo bei Sionės kūrimo, Viešpačiui gyvenant tarp savo žmonių, įvykiais.

IZAOKAS. *Taip pat žr.* Abraomas

Senajo Testamento patriarchas. Jo gimimas Abraomui ir Sarai jų senatvėje buvo stebuklas (Pr 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Abraomo pasiryžimas paaukoti Izaoką buvo Dievo ir jo Viengimio Sūnaus atvaizdas (JokK 4:5). Izaokas buvo Abraomo sandoros pažadų paveldėtojas (Pr 21:9–12; 1 Nef 17:40; DS 27:10).

Izaokas gimė, Pr 21:1–7. Buvo aukojamas ant Morijos kalno, Pr 22:1–19 (DS 104:4). Vedė, Pr 24. Bendravo su savo sūnumis, Pr 27:1–28:9. Gavo išaukštintimą kartu su Abraomu ir Jokūbu, DS 132:37 (Mt 8:11).

IZMAELIS, ABRAOMO SŪNUS.

Taip pat žr. Abraomas; Hagara

Senajame Testamente – Abraomo ir Hagaros, Saros tarnaitės egiptietės, sūnus (Pr 16:11–16). Viešpats ir Abraomui, ir Hagarai pažadėjo, kad Izmaelis taps didelės tautos tėvu (Pr 21:8–21).

Sandora atėjo per Izaoką, o ne per Izmaelį, Pr 17:19–21 (Gal 4:22–5:1). Dievas palaimino Izmaelį, kad jis būtų vaisingas, Pr 17:20. Izmaelis padėjo palaidoti Abraomą, Pr 25:8–9. Išvardinti dvylika Izraelio sūnų, Pr 25:12–16. Izmaelis mirė, Pr 25:17–18. Ezavas paėmė žmona Izraelio dukterį Mahalatą, Pr 28:9.

IZMAELIS, NEFIO UOŠVIS. *Taip*

pat žr. Lehis, Nefio tėvas

Vyras Mormono Knygoje, kuris su savo šeima prisijungė prie Lehio šeimos, keliaujančios į pažadėtąją žemę.

Nefis ir jo broliai sugrįžo į Jeruzalę ir įtikino Izmaelį bei jo šeimą eiti kartu su Lehiu ir jo šeima į pažadėtąją žemę, 1 Nef 7:2–5. Šios dvi šeimos susijungė vedybomis, 1 Nef 16:7. Izmaelis mirė tyruose, 1 Nef 16:34.

IZRAELIO NAMAI. *Žr.* Izraelis

IZRAELIO ŠVENTASIS. *Žr.* Jėzus Kristus

IZRAELIS. *Taip pat žr.* Abraomas – Abraomo sėkla; Įvaikinimas; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Viešpats Jokūba, Izaoko sūnų ir Abraomo anūka, pavadino Izraeliu (Pr 32:28; 35:10). Raštuose Izraelio vardu gali būti vadinamas pats Jokūbas, jo palikuonys arba karalystė, kurią tie palikuonys valdė Senojo Testamento laikais (2 Sam 1:24; 23:3). Po to, kai Mozė išvedė Izraelio vaikus iš Egipto vergijos (Iš 3–14), daugiau nei tris šimtus metų juos valdė teisėjai. Karaliai valdė vieningą Izraelį pradedant karaliumi Sauliumi iki Saliamono mirties, kada dešimt genčių atsiskyrė nuo Rehabeamo, kad suformuotų atskirą valstybę. Izraelio karalystei suskilus, šiaurinės gentys, kaip didesnioji dalis, toliau vadinosi Izraeliu, kai tuo tarpu pietinė karalystė vadinosi Judu. Kanaano žemė taip pat šiandien vadinasi Izraeliu. Antra vertus, *Izraelis* taip pat reiškia tikrus tikinčiuosius Kristumi (Rom 10:1; 11:7; Gal 6:16; Ef 2:12).

Dvylika Izraelio genčių. Abraomo anūkas Jokūbas, kuris buvo pavadintas Izraeliu, turėjo dvylika sūnų. Jų palikuonys tapo žinomi, kaip dvylika Izraelio genčių arba Izraelio vaikai. Yra tokios dvylika genčių: Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas ir Zebulūnas (Jokūbo ir Lėjos sūnūs); Danas ir Naf-talis (Jokūbo ir Bilhos sūnūs); Gadas ir Ašeras (Jokūbo ir Zilpos sūnūs); Juozapas ir Benjaminas (Jokūbo ir Rachelės sūnūs) (Pr 29:32–30:24; 35:16–18).

Prieš mirdamas Jokūbas palaimino kiekvienos genties vadovą (Pr 49:1–28). Smulkesnę informaciją rasite pagal kiekvieną Jokūbo sūnaus vardą.

Rubenas, Jokūbo pirmos žmonos Lėjos pirmagimis sūnus, dėl amoralumo prarado savo pirmagimystės palaiminimą ir dvigubą palikimo dalį (Pr 49:3–4). Tad pirmagimystė perėjo

Juozapui, kuris buvo Jokūbo antros žmonos Rachelės pirmagimis (1 Met 5:1–2). Levis, kurio gentį Viešpats pašaukė tarnauti kaip savo kunigystės tarnautojus, negavo paveldo dėl savo ypatingo pašaukimo tarnauti tarp visų genčių. Tai leido dvigubą Juozapo palikimo dalį pasidalinti Juozapo sūnams Efraimui ir Manasui (1 Met 5:1; Jer 31:9), kurie laikomi atskiromis Izraelio gentimis (DŽSV Pr 48:5–6).

Judo genties nariai turėjo valdyti, kol ateis Mesijas (Pr 49:10; DŽSV Pr 50:24). Paskutinėmis dienomis Efraimo gentis turi privilegiją nešti sugražintos evangelijos žinią pasauliui ir surinkti išsklaidytą Izraelį (PakĮst 33:13–17). Ateis laikas, kai per Jėzaus Kristaus evangeliją Efraimas vadovaus suvienijant visas Izraelio gentis (Iz 11:12–13; DS 133:26–34).

Izraelio išsklaidymas. Viešpats išsklaidė ir ištiko dvylika Izraelio genčių už jų neteisumą ir maištą. Tačiau ši savo išrinktos liaudies išsklaidymą tarp pasaulio tautų Viešpats taip pat panaudojo toms tautoms palaiminti.

Aš išsklaidysiu jus tarp tautų, **Kun** 26:33. Viešpats išsklaidys tave tarp visų tautų, **PakĮst** 28:25, 37, 64. Aš atiduosiu juos, kad būtų išsklaidyti po visas žemės karalystes, **Jer** 29:18–19. Aš vėtysiu Izraelio namus tarp visų tautų, **Am** 9:9 (Zach 10:9). Jėzus buvo siųstas pas prapuolusius Izraelio namų avis, **Mt** 15:24. Turiu dar ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės, **Jn** 10:16. Izraelis bus išsklaidytas ant viso žemės veido, **1 Nef** 22:3–8. Jokūbas pateikia Zenoso alegoriją apie kultūrinį ir laikinį alyvmedžius, **JokK** 5–6. Tėvo darbas prasidės tarp išsklaidytų genčių, **3 Nef** 21:26.

Izraelio surinkimas. Izraelio namai bus surinkti paskutinėmis dienomis prieš Kristaus atėjimą (TT 1:10). Viešpats renka savo liaudį Izraelį, kai jie priima jį ir laikosi jo įsakymų.

Jis iškels vėliavą, ir jie ateis, **Iz** 5:26. Didžiai gailėdamas surinksiu tave, **Iz** 54:7. Izraelis ir Judas bus surinkti į

savo žemes, **Jer** 30:3. Viešpats surinks Izraelio namus iš liaudžių, tarp kurių jie išsklaidyti, **Ez** 28:25. Laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu jis viską suvienys Kristuje, **Ef** 1:10. Po to, kai Izraelis bus išsklaidytas, jis bus surinktas, **1 Nef** 15:12–17. Viešpats surinks visus Izraelio namų žmones, **1 Nef** 19:16 (3 Nef 16:5). Jie bus išvesti iš tamsos ir žinos, kad Viešpats yra jų Gelbėtojas, **1 Nef** 22:12. Dievas renka ir skaičiuoja savo vaikus, **1 Nef** 22:25. Kitataučių tautos atneš Izraelį į jų paveldžią žemę, **2 Nef** 10:8 (3 Nef 16:4). Mano žmonės ir mano žodis bus surinkti į viena, **2 Nef** 29:13–14. Vyresnieji pašaukti surinkti išrinktuosius, **DS** 29:7 (DS 39:11). Aš surinksiu savo išrinktuosius, **DS** 33:6. Susirinkite, kad galėčiau duoti jums savo įstatymą ir kad būtumėte apdovanoti, **DS** 38:31–33. Aš susigražinsiu savo žmones, kurie Izraelio namų, **DS** 39:11. Šventieji ateis, **DS** 45:46. Mozė įteikė surinkimo raktus, **DS** 110:11. Teisumas ir tiesa nušluos žemę ir surinks Viešpaties išrinktuosius, **Moz** 7:62. Susirinkimas palyginamas su erelių susirinkimu prie lavono, **DžS–M** 1:27.

Dešimt prapuolusių Izraelio genčių. Dešimt Izraelio genčių sudarė šiaurinę Izraelio karalystę ir buvo išvestos nelaisvėn į Asiriją 721 m. prieš Kristaus gim. Tada jie išėjo į „šiaurinius kraštus“, ir kiti apie juos nebežinojo. Pasukutinėmis dienomis jie sugriš.

Pasakysiu šiaurei: Atiduok, **Iz** 43:6. Jie ateis iš šiaurės, **Iz** 49:12 (1 Nef 21:12). Judas ir Izraelis drauge ateis iš šiaurės žemės, **Jer** 3:18. Kaip gyvas Viešpats, kuris išvedė Izraelio vaikus iš šiaurės žemės, **Jer** 16:14–16. Aš atvesiu juos iš šiaurinės šalies, **Jer** 31:8. Nefitai ir žydai turės prapuolusių Izraelio genčių žodžius, **2 Nef** 29:12–13. Einu pasirodyti prapuolusioms Izraelio gentims, **3 Nef** 17:4. Kada ši evangelija bus skelbiama Izraelio namų likučiai, prapuolusios gentys bus surinktos namo į savo paveldžią žemę, **3 Nef** 21:26–29. Mozė įteikė Izraelio surinkimo raktus

Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui, **DS** 110:11. Tie, kurie yra šiauriniuose kraštuose, iškils Viešpaties atmintyje, **DS** 133:26–32. Mes tikime Izraelio surinkimu tiesiogine prasme, **TT** 1:10.

ĮŽVALGOS DOVANA. *Taip pat žr.*

Dovanos, Dvasios

Ką nors suprasti ar sužinoti Dvasios galia. Įžvalgos dovana yra viena iš Dvasios dovanų. Ji apima žmonių tikro charakterio bei dvasinių pasireiškimų kilmės ir prasmės suvokimą.

Žmogus žiūri į išorinę išvaizdą, o Viešpats žiūri į širdį, **1 Sam** 16:7. Vargas tiems, kas vadina pikta geru, **Iz** 5:20 (2 Nef 15:20). Dievo dalykai įvertinami dvasiškai, **1 Kor** 2:14. Kai kuriems žmonėms duodama dvasių atpažinimo dovana, **1 Kor** 12:10. Amonas galėjo išvelgti jo mintis, **AI** 18:18, 32. Tylus balsas persmelkė girdėjusius, **3 Nef** 11:3. Kad nebūtumėte apgauti, uoliai siekite geriausių dovanų, **DS** 46:8, 23. Bažnyčios vadovams duota galia išvelgti Dvasios dovanas, **DS** 46:27. Kūnas, kuris pripildytas šviesos, suvokia viską, **DS** 88:67. Mozė pamatė žemę, išvelgdamas ją Dievo Dvasia, **Moz** 1:27.

JAFETAS. *Taip pat žr.* Nojus, biblinis patriarchas

Vyriausias Nojus sūnus, Senojo Testamento pranašas (**Moz** 8:12).

Nojui gimė Jafetas, **Pr** 5:32 (Pr 6:10; **Moz** 8:12). Jafetas ir jo žmona įėjo į Nojaus arką, **Pr** 7:13. Jafetas išėjo iš arkos, **Pr** 9:18. Teišplečia Dievas Jafetą, **Pr** 9:27.

JANGAS, BRIGAMAS

Vienas iš pirmųjų apaštalų šiame evangelijos laikotarpyje ir antrasis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas. Jis vedė šventuosius į vakarus iš Navū, Iliojaus valst., į Druskos ežero slėnį ir buvo didis kolonistas Jungtinių Valstijų vakaruose.

Brigamas Jangas buvo pašauktas Dvylikos Apaštalų prezidentu, **DS** 124:127. Brigamas Jangas buvo pagirtas už savo

darbus ir atleistas nuo kelionių svetur, **DS** 126. Viešpats nurodė Brigamui Jangui, kaip organizuoti šventuosius kelionei į vakarus, **DS** 136. Dvasių pasaulyje Brigamas Jangas buvo tarp rinktinių dvasių, **DS** 138:53.

JAREDas. *Taip pat žr.* Jareditai; Jaredo brolis

Mormono Knygoje – vadovas, kuris su savo broliu išvedė žmonių koloniją nuo Babelės bokšto į pažadėtą žemę vakariniame žemės pusrutulyje (Etr 1:33–2:1).

Jaredas prašė savo brolių melstis, kad Viešpats nesumaišytų jų šeimų ir draugų kalbos, **Etr** 1:34–37. Nukeliavo prie jūros ir gyveno ten ketverius metus, **Etr** 2:13. Nuplaukė į pažadėtąją žemę, **Etr** 6:4–12.

JAREDITAI. *Taip pat žr.* Jaredas; Jaredo brolis; Knyga, Mormono

Mormono Knygoje – žmonės, kurie buvo Jaredo, jo brolio ir jų draugų palikuonys (Etr 1:33–41). Juos Dievas atvedė nuo Babelės bokšto į Ameriką, pažadėtą žemę (Etr 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Nors jų tautoje kažkada buvo milijonai žmonių, visus juos sunaikino nelabumo sukeltas pilietinis karas (Etr 14–15).

JAREDO BROLIS. *Taip pat žr.* Jaredas; Jareditai

Mormono Knygos pranašas. Jis ir jo brolis išvedė žmonių koloniją nuo Babelės bokšto į pažadėtąją žemę vakariniame žemės pusrutulyje ir įkūrė jareditų tautą (Etr 1–6). Jis buvo tokio stipraus tikėjimo vyras, kad kalbėjo su Viešpačiu veidas į veidą (**DS** 17:1). Jo istorija užrašyta Etero knygoje.

Jaredo brolis buvo stambus ir galingas vyras, ir Viešpats buvo jam labai palankus, **Etr** 1:34. Dėl savo tikėjimo Jaredo brolis pamatė Viešpaties pirštą, **Etr** 3:6–9 (Etr 12:20). Kristus parodė Jaredo broliui savo dvasinį kūną, **Etr** 3:13–20. Niekada nebuvo atskleista nieko didingesnio už tai, kas buvo atskleista Jaredo broliui, **Etr** 4:4. Jaredo

brolis išpėjo savo žmones dėl monarhijos, **Etr** 6:22–23. Viešpats parodė Jaredo broliui viską, **Etr** 12:21. Jaredo brolis buvo galingas rašyme, **Etr** 12:24. Tikėjimu Jaredo brolis perkėlė Zerino kalną, **Etr** 12:30.

JAROMAS

Mormono Knygoje – Enoso sūnus ir Lehio proanūkis. Jis vedė nefitų metraščius šešiasdešimt metų – 420–361 m. prieš Kristaus gim. (En 1:25; Jar 1:13). Jis buvo ištikimas vyras, nusprendęs daug nerašyti istoriniame metraštyje (Jar 1:2).

Jaromo knyga. Šioje Mormono Knygoje esančioje knygoje yra tik penkiolika eilučių. Jaromas užrašė, kad nefitai toliau gyveno pagal Mozės įstatymą ir laukė ateinant Kristaus. Jiems vadovavo karaliai, kurie buvo galingi tikėjimo vyrai. Jie klestėjo, kai klausė savo pranašų, kunigų ir mokytojų.

JAUNIKIS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Raštuose Jėzus Kristus vaizduojamas Jaunikiu. Bažnyčia yra jo simbolinė nuotaka.

Dešimt mergaičių išėjo pasitikti Jauniko, **Mt** 25:1–13. Kas turi nuotaką, tas yra Jaunikis, **Jn** 3:27–30. Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių vakarienę, **Apr** 19:5–10. Būkite pasiruošę, kai ateis Jaunikis, **DS** 33:17. Pasiruoškite Jaunikiui, **DS** 65:3.

JAUSTI. *Taip pat žr.* Šventoji Dvasia
Jausti Dvasios raginimus.

Buvote bejausmiai, tad negalėjote jausti jo žodžių, **1 Nef** 17:45. Kada jausite šiuos brinkimo judesius, jūs imsite sakyti, kad tai gera sėkla, **AI** 32:28. Tu pajusi, kad tai teisinga, **DS** 9:8. Visi žmonės, kurie įžengs į Viešpaties namus, galės jausti tavo galią, **DS** 109:13.

JEHOŠAFATAS

Senajame Testamente – ištikimas Judo karalius (1 Kar 15:24; 22).

JEHOVA. *Taip pat žr. AŠ ESU; Jėzus Kristus*

Oficialus arba tikrasis Izraelio Dievo vardas. Jis reiškia amžinąjį AŠ ESU (Iš 3:14; Jn 8:58). Jehova yra ikimirtingasis Jėzus Kristus ir atėjo į žemę kaip Marijos sūnus (Mzj 3:8; 15:1; 3 Nef 15:1–5). Paprastai Senajame Testamente sutinkamas žodis *Viešpats* reiškia Jehova.

Jehova yra Kristus. Jehova buvo žinomas senovės pranašams (Iš 6:3; Abr 1:16). Apaštalas Paulius mokė, kad Kristus buvo Senojo Testamento Jehova (Iš 17:6; 1 Kor 10:1–4). Mormono Knygoje aprašytas Jaredo brolis matė ikimirtingąjį Kristų ir garbino jį (Etr 3:13–15). Moronis Kristų taip pat pavadino Jehova (Mor 10:34). Kirtlando šventykloje Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis matė prisikėlusį Jehovą (DS 110:3–4).

JEREMIJAS. *Taip pat žr. Raudos*

Senojo Testamento pranašas, gimęs kunigo šeimoje ir pranašavęs Jude 626–586 m. prieš Kristaus gim. Jis gyveno beveik tuo pat metu, kada gyveno kiti didieji pranašai: Lehis, Ezechielis, Ozėjas ir Danielius.

Jeremijas buvo išventintas pranašu ikimirtingajame gyvenime (Jer 1:4–5). Maždaug keturiasdešimt metų kaip pranašas jis mokė prieš stabmeldystę ir amoralumą tarp žydų (Jer 3:1–5; 7:8–10). Jam nuolat teko susidurti su pasipriešinimu ir užgauliojimu (Jer 20:2; 36:18–19; 38:4). Po Jeruzalės žlugimo bėgdami į Egiptą žydai išsivežė Jeremiją su savimi (Jer 43:5–6), kur, kaip tradiciškai manoma, jie užmušė jį akmenimis.

Jeremijo knyga. 1–6 skyriuose yra pranašystės, duotos Jošijo valdymo metu. 7–20 skyriuose yra Jehojakimo laikotarpio pranašystės. 21–38 skyriai susiję su Zedekijo valdymu. 39–44 skyriuose yra pranašystės ir aprašyti istoriniai įvykiai po Jeruzalės žlugimo. 45 skyriuje yra pažadas Baruchui, jo raštininkui, kad Barucho gyvybė bus apsaugota. Galiausiai, 46–51 skyriai yra pranašys-

tės prieš svetimas tautas. 52 skyrius yra istorinis apibendrinimas. Kai kurios Jeremijo pranašystės buvo Labano skaitstvarinėse plokštelėse, kurias gavo Nefis (1 Nef 5:10–13). Mormono Knygoje Jeremijas paminėtas dar du kartus (1 Nef 7:14; Hel 8:20).

Jeremijo knygoje taip pat yra: žmogaus ikimirtingosios egzistencijos ir Jeremijo išankstinio paskyrimo pripažinimas (Jer 1:4–5); pranašystė apie Izraelio sugrįžimą iš išsklaidymo, surinkimą po vieną iš miesto ir du iš giminės į Sionę, malonąją šalį, kur Izraelis ir Judas galėtų gyventi saugiai ir ramiai (Jer 3:12–19), ir pranašystė apie tai, kad Viešpats surinks Izraelį iš šiaurinių kraštų, išsiųsdamas daug „žvejų“ ir „medžiotojų“ surasti juos (Jer 16:14–21). Šis paskutiniųjų dienų vyksmas savo mastu pranoks netgi tą, kai Mozė išvedė Izraelį iš Egipto (Jer 16:13–15; 23:8).

JERICHAS

Siena aptvertas miestas Jordano slėnyje, esantis 245 metrai žemiau jūros lygio. Jerichas yra netoli tos vietos, kur izraelitai perėjo per upę, kai jie pirmą kartą išžengė į pažado žemę (Joz 2:1–3; 3:16; 6).

Izraelitai kovojo prie Jericho, **Joz** 6:1–20. Jozuė prakeikė Jerichą, **Joz** 6:26 (1 Kar 16:34). Jerichas buvo teritorijoje, paskirtoje Benjaminui, **Joz** 18:11–12, 21. Viešpats aplankė Jerichą per savo paskutinę kelionę į Jeruzalę, **Mk** 10:46 (Lk 18:35; 19:1).

JEROBOAMAS

Senajame Testamente – Jeroboamas buvo pirmasis suskilusio Izraelio šiaurinės dalies karalius. Jis buvo Efraimo genties narys. Nedoras Jeroboamas vadovavo sukilimui prieš Judo namus ir Dovydo šeimą.

Jeroboamas pastatė stabus Dane ir Betelyje, kad žmonės juos garbintų, **1 Kar** 12:28–29. Ahija papeikė Jeroboamą, **1 Kar** 14:6–16. Jeroboamas atnešamas už tai, kad užtraukė baisią nuodėmę Izraeliui, **1 Kar** 15:34 (1 Kar 12:30).

JERUBAALAS. *Taip pat žr.*

Gideonas (Senajame Testamente)

Senajame Testamente – vardas, duotas Gideonui po to, kai jis sunaikino Baalo aukurą (Ts 6:32; 7:1; 9; 1 Sam 12:11).

JERUZALĖ

Miestas, esantis dabartiniame Izraelyje. Tai svarbiausias miestas Biblijos istorijoje. Šiame mieste yra eilė krikščionims, žydams ir musulmonams švenčiausių vietų, kurias reguliariai lanko daugybė ištikimų tikinčiųjų. Jis dažnai vadinamas šventuoju miestu.

Kažkada buvo žinomas kaip Salemas (Pr 14:18; Ps 76:3). Jeruzalė buvo jebusiečių miestas Jebus, kol jo neuzkariavo Dovydas (Joz 10:2; 15:8; 2 Sam 5:6–7), kuris padarė jį savo sostine. Iki tol jis daugiausia tarnavo kaip kalnų tvirtovė, esanti maždaug 800 metrų aukščiau jūros lygio. Iš visų pusių, išskyrus šiaurę, ją supa gilūs slėniai.

Karaliaudamas Jeruzalėje karalius Dovydas gyveno mediniuose rūmuose. Tačiau Saliamono karaliavimo metu žmonės daug padarė gražindami miestą, įskaitant karaliaus rūmų ir šventyklos statybą.

Po Izraelio ir Judo karalysčių atskyrimo, Jeruzalė pasiliko Judo sostine. Ją dažnai puldavo užkariautojų armijos (1 Kar 14:25; 2 Kar 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Valdant Ezekijui, Jeruzalė tapo religinio garbinimo centru, bet buvo dalinai sugriauta 320, 168 ir 65 m. prieš Kristaus gimimą. Herodas atstatė sienas ir šventyklą, bet 70 m. po Kristaus gimimo romėnai ją visiškai sugriovė.

Melchizedekas buvo Salemo karalius, Pr 14:18 (Hbr 7:2). Izaijas kvietė Jeruzalę apsiręngti savo gražiuosius apdarus, Iz 52:1. Viešpaties žodis turėjo išeiti iš Jeruzalės, Mch 4:2. Kristus aptraudojo Jeruzalės likimą, Mt 23:37–39 (Lk 13:34). Jeruzalė yra gyvojo Dievo miestas, Hbr 12:22. Jei neatgailaus, Jeruzalė turėjo būti sunaikinta, 1 Nef 1:4, 13, 18 (2 Nef 1:4; Hel 8:20). Po sunaikinimo Jeruzalė turėjo būti vėl ap-

gyventa, 3 Nef 20:46. Jeruzalė turėjo būti atstatyta, Etr 13:5. Kristus išpėjo paskutinių dienų šventuosius, kaip jis išpėjo Jeruzalės žmones, DS 5:20. Tie, kurie iš Judo, turi bėgti į Jeruzalę, DS 133:13. Viešpats kalbės iš Jeruzalės, DS 133:21.

JERUZALĖ, NAUJOJI. *Žr. Naujoji*

Jeruzalė; Sionė

JESĖ. *Taip pat žr. Dovydas*

Senajame Testamente – Dovydo tėvas ir Kristaus bei visų Judo karalių protėvis.

Rūtos sūnus Obedas buvo Jesės tėvas, Rūt 4:17, 22. Išvardijami Jesės protėviai iki Judo, 1 Met 2:5–12 (Mt 1:5–6).

JETRAS. *Taip pat žr. Mozė*

Senajo Testamento didikas ir Midjano kunigas, suteikęs Mozei namus, šiam pabėgus iš Egipto. Jo kitas vardas buvo Reuelis (Iš 2:18). Vėliau Mozė vedė Jetro dukterį Ciporą (Iš 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetras pamokė Mozę perduoti dalį savo įgaliojimų kitiems (Iš 18:13–27). Iš Jetro Mozė gavo Melchizedeko kunigystę (DS 84:6–7).

JEZABELĖ. *Taip pat žr. Ahabas*

Senajame Testamente – nelaba moteris iš Finikijos. Ji buvo žmona Ahabo (1 Kar 16:30–31), Izraelio karaliaus, kuris valdė, kai Elija buvo pranašas.

Jezabelės santuoka su Ahabu įtakoją šiaurinės Izraelio karalystės žlugimą labiau nei bet kuris kitas įvykis; užuot garbinusi Jehovą, Jezabelė iš savo šalies Izraelin atsinešė biauiausias stabų garbinimo formas (1 Kar 18:13, 19).

Jezabelė nužudė daug Dievo pranašų, 1 Kar 18:4. Jezabelė bandė nužudyti Eliją, 1 Kar 19:1–3. Jezabelės nelumbas baigėsi baisia jos mirtimi, 2 Kar 9:30–37.

JĖZUS KRISTUS. *Taip pat žr.*

Alfa ir Omega; Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Apmokėti, apmokėjimas; AŠ ESU; Atgailauti, atgaila; Atmainymas – Kristaus

atmainymas; Auka; Begalinis; Dievas, Dievybė; Dievo Avinėlis; Evangelijos; Gelbėtojas; Gerasis Ganytojas; Gyvasis vanduo; Gyvatė, skaistvarinė; Gyvenimo duona; Golgota; Guodėjas; Imanuelis; Išpirkėjas; Išpirkimo planas; Išpirkti, išpirktas, išpirkimas; Išvaduotojas; Jaunikis; Jehova; Kelias; Kertinis akmuo; Kraujas; Kryžius; Malonė; Marija, Jėzaus motina; Mesijas; Nukryžiuavimas; Nuodėmių atleidimas; Nuopuolis, Adomo ir Ievos; Pagimdytasis; Pakilimas; Pamokslas, kalno; Pateptasis; Pirmagimis; Pradžia; Prikėlimas; Sakramentas; Sąžinė; Sukurti, sukūrimas; Šviesa, Kristaus šviesa; Tarpininkas; Tikėjimas, tikėti; Uola, akmuo; Užtarėjas; Viešpats; Žmogaus Sūnus

Kristus (graikų k. žodis) ir *Mesijas* (hebrajų k. žodis) reiškia „pateptasis“. Jėzus Kristus yra dvasinis Tėvo Pirmagimis (Hbr 1:6; DS 93:21). Jis yra Tėvo Viengimis kūne (Jn 1:14; 3:16). Jis yra Jehova (DS 110:3–4) ir savo didžiam pasauliui buvo iš anksto paskirtas prieš pasaulio sukūrimą. Tėvo vadovaujamas Jėzus sukūrė žemę ir viską, kas joje (Jn 1:3, 14; Moz 1:31–33). Jis gimė Marijai Betliejuje, gyveno be nuodėmės ir atliko tobulą apmokėjimą už visas žmonijos nuodėmes, praliedamas savo kraują ir atiduodamas savo gyvybę ant kryžiaus (Mt 2:1; 1 Nef 11:13–33; 3 Nef 27:13–16; DS 76:40–42). Jis prisikėlė iš mirusiųjų ir tuo užtikrino, kad galiausiai visa žmonija bus prikelta. Jėzaus apmokėjimo ir prisikėlimo dėka tie, kurie atgailauja dėl savo nuodėmių ir paklūsta Dievo įsakymams, gali amžinai gyventi su Jėzumi ir Tėvu (2 Nef 9:10–12; 21–22; DS 76:50–53, 62).

Jėzus Kristus yra svarbiausia esybė, gimusi šioje žemėje. Jo gyvenimas yra tobulas pavyzdys, kaip turėtų gyventi visa žmonija. Visos maldos, palaiminimai ir kunigystės apeigos turi būti atliekamos jo vardu. Jis yra viešpačiu

Viešpats, karalių Karalius, Kūrėjas, Gelbėtojas, visos žemės Dievas.

Jėzus Kristus sugriš galioje ir šlovėje, kad viešpatautų žemėje Tūkstantmečio metu. Paskutiniąją dieną jis teis visą žmoniją (Al 11:40–41; DžS–M 1).

Jo gyvenimo apžvalga (pagal įvykių seką). Jėzaus gimimas ir misija buvo išpranašauti, Lk 1:26–38 (Iz 7:14; 9:6–7; 1 Nef 11). Gimė, Lk 2:1–7 (Mt 1:18–25). Apipjaustytas, Lk 2:21. Pristatytas šventykloje, Lk 2:22–38. Aplankytas išminčių, Mt 2:1–12. Juozapas ir Marija bėgo su juo į Egiptą, Mt 2:13–18. Atvežtas į Nazaretą, Mt 2:19–23. Būdamas dvylikos metų aplankė šventyklą, Lk 2:41–50. Turėjo brolių ir seserų, Mt 13:55–56 (Mk 6:3). Pakrikštytas, Mt 3:13–17 (Mk 1:9–11; Lk 3:21–22). Gundytas velnio, Mt 4:1–11 (Mk 1:12–13; Lk 4:1–13). Pašaukė mokinius, Mt 4:18–22 (Mt 9:9; Mk 1:16–20; 2:13–14; Luko 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Jn 1:35–51). Davė pavedimus Dvylikai, Mt 10:1–4 (Mk 3:13–19; Lk 6:12–16). Pasakė Kalno pamokslą, Mt 5–7. Išpranašavo savo mirtį ir prisikėlimą, Mt 16:21 (Mt 17:22–23; 20:17–19; Mk 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Lk 9:22; 18:31–34). Buvo atmainytas, Mt 17:1–9 (Mk 9:2–8; Lk 9:28–36). Išsiuntė septyniasdešimt, Lk 10:1–20. Triumfališkai įžengė į Jeruzalę, Mt 21:1–11 (Mk 11:1–11; Lk 19:29–40; Jn 12:12–15). Įsteigė sakramentą, Mt 26:26–29 (Mk 14:22–25; Jn 13:21–20). Kentėjo ir meldėsi Getsemanėje, Mt 26:36–46 (Mk 14:32–42; Lk 22:39–46). Buvo išduotas, suimtas ir paliktas, Mt 26:47–56 (Mk 14:43–53; Lk 22:47–54; Jn 18:2–13). Nukryžiuotas, Mt 27:31–54 (Mk 15:20–41; Lk 23:26–28, 32–49; Jn 19:16–30). Prisikėlė, Mt 28:1–8 (Mk 16:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10). Pasirodė po prisikėlimo, Mt 28:9–20 (Mk 16:9–18; Lk 24:13–48; Jn 20:11–31; ApD 1:3–8; 1 Kor 15:5–8). Pakilo į dangų, Mk 16:19–20 (Lk 24:51–53; ApD 1:9–12). Pasirodė nefitams, 3 Nef 11:1–17 (3 Nef 11–26). Pasirodė Džozefui Smitui, DžS–I 1:15–20.

Bažnyčios galva. Kristus yra bažnyčios

galva, **Ef** 5:23 (**Ef** 1:22; 4:15). Jis yra kūno – bažnyčios galva, **Kol** 1:18. Tai mano bažnyčia, **Mzj** 26:22 (**Mzj** 27:13). Kristus buvo jų tikėjimo kūrėjas ir išbaigėjas, **Mor** 6:1–4. Aš įkūriau šią bažnyčią, **DS** 33:5 (3 **Nef** 27:3–8).

Ikimirtingoji Kristaus būtis. Viešpats pasirodė Abramui, **Pr** 12:7 (**Pr** 17:1; 18:1; **Abr** 2:6–8). Viešpats kalbėjo Mozei veidas į veidą, **Iš** 33:11 (**Paklšt** 34:10; **Moz** 1:1–2). Mačiau Viešpatį, stovintį prie aukuro, **Am** 9:1. Pradžioje Žodis buvo pas Dievą. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, **Jn** 1:1, 14 (1 **Jn** 1:1–3). Pirmiau negu buvo Abromas, Aš Esu, **Jn** 8:58. Pašlovink mane ta šlove, kurią pas tave turėjau dar prieš pasaulio buvimą, **Jn** 17:5. Izaijas tikrai matė mano Išpirkėją, lygiai kaip jį mačiau aš ir mano brolis Jokūbas, **2 Nef** 11:2–3. Rytoj aš ateisiu į pasaulį, **3 Nef** 1:12–14. Kristus buvo dar prieš pasaulio pradžia, **3 Nef** 26:5 (**Jn** 6:62). Kaip pasirodau tau, lygiai taip kūne pasirodysiu savo žmonėms, **Etr** 3:14–17. Henochas matė Viešpatį ir vaikščiojo su juo, **DS** 107:48–49. Mano Mylimasis Sūnus, kuris buvo mano Mylimasis ir Išrinktasis nuo pradžios, **Moz** 4:2. Viešpats tarė: Ką man pasiūsti? Ir vienas kaip Žmogaus Sūnus atsakė: Štai aš, siųsk mane, **Abr** 3:27.

Jėzaus Kristaus pavyzdys. Aš daviau jums pavyzdį, **Jn** 13:15. Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, **Jn** 14:6. Ir Kristus kentėjo už mus, palikdamas mums pavyzdį, kad sektumėte jo pėdomis, **1 Pt** 2:21. Jei žmogus neseka gyvojo Dievo Sūnaus pavyzdžiu, jis negali būti išgelbėtas, **2 Nef** 31:16. Noriu, kad būtumėte tobuli kaip aš, **3 Nef** 12:48. Ir tai jūs visuomet stengsitės daryti taip, kaip aš dariau, **3 Nef** 18:6. Aš daviau jums pavyzdį, **3 Nef** 18:16. Darbus, kuriuos matėte mane darant, jūs taip pat darykite, **3 Nef** 27:21, 27. Tikri Jėzaus Kristaus pasekėjai bus tokie kaip jis, **Mor** 7:48.

Jėzaus Kristaus šlovė. Viešpaties šlovė pripildė palapinę, **Iš** 40:34–38. Visa žemė pilna jo šlovės, **Iz** 6:3 (2 **Nef** 16:3). Viešpaties šlovė pakilo tarp tavęs, **Iz**

60:1–2. Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje, **Mt** 16:27. Pašlovink mane ta šlove, kurią pas tave turėjau dar prieš pasaulio buvimą, **Jn** 17:5. Izraelio Šventasis turi viešpatauti didelėje šlovėje, **1 Nef** 22:24. Mes turėjome jo šlovės viltį, **JokK** 4:4. Dievo Sūnus ateina savo šlovėje, **Al** 5:50. Jis išaiškino viską, nuo pradžios iki to meto, kai jis ateis savo šlovėje, **3 Nef** 26:3. Mano apaštalai stovės apgauti šlovės kaip ir aš, **DS** 29:12 (**DS** 45:44). Mes išvydome Sūnaus šlovę Tėvo dešinėje, **DS** 76:19–23. Jonas matė ir paliudijo apie mano šlovės pilnatvę, **DS** 93:6 (**Jn** 1:14). Jo veidas spindėjo skaisčiau už saulę, **DS** 110:3. Jo šlovė gaubė mane, ir aš pamačiau jo veidą, **Moz** 1:1–11. Tai yra mano darbas ir mano šlovė, **Moz** 1:39.

Jėzaus Kristaus vardo priėmimas. Nėra kito vardo, kuriuo turime būti išgelbėti, **ApD** 4:12 (2 **Nef** 31:21). Apaštalai džiūgavo, kad jie buvo palaikyti verti kęsti gėdą dėl jo vardo, **ApD** 5:38–42. Toks jo išakymas: kad tikėtume jo Sūnaus Jėzaus Kristaus varda, **1 Jn** 3:23. Krikštu paliudykite, kad esate pasiryžę priimti Kristaus varda, **2 Nef** 31:13. Norėčiau, kad priimtumėte Kristaus varda, **Mzj** 5:6–12 (**Mzj** 1:11). Kas tik norėjo priimti Kristaus varda, prisijungė prie Dievo Bažnyčios, **Mzj** 25:23. Visi, kurie buvo tikri tikintys Kristų, priėmė Kristaus varda, **Al** 46:15. Dangaus vartai atviri tiems, kurie tikės Jėzaus Kristaus varda, **Hel** 3:28. Palaimintas tas, kuris randamas ištikimas mano vardui paskutinią dieną, **Etr** 4:19. Jie pasiryžę priimti Sūnaus varda, **Mor** 4:3 (**DS** 20:77). Priimkite Kristaus varda, **DS** 18:21–25.

Kristaus pasirodymai po mirties. Prisikėlęs Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai, **Mk** 16:9 (**Jn** 20:11–18). Jėzus keliavo ir kalbėjo su dviem mokiniais pakeliui į Emausą, **Lk** 24:13–34. Jėzus pasirodė apaštalams, ir šie lietė jo rankas ir kojas, **Lk** 24:36–43 (**Jn** 20:19–20). Jėzus pasirodė Tomui, **Jn** 20:24–29. Jėzus pasirodė mokiniams prie Tiberiados jūros, **Jn** 21:1–14. Po savo prisikėlimo

Jėzus tarnavo keturiasdešimt dienų, **ApD** 1:2–3. Steponas matė Jėzų, stovintį Dievo dešinėje, **ApD** 7:55–56. Jėzus pasirodė Sauliui, **ApD** 9:1–8 (DžSV **ApD** 9:7; **ApD** 26:9–17). Kristų matė daugiau nei 500 žmonių, **1 Kor** 15:3–8. Jėzus Kristus pasirodė Nefio žmonėms, **3 Nef** 11:1–17. 2500 žmonių matė ir girdėjo Jėzų, **3 Nef** 17:16–25. Viešpats aplankė Mormoną, **Mrm** 1:15. Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas matė Jėzų Dievo dešinėje, **DS** 76:22–23. Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis matė Viešpatį Kirtlando šventykloje, **DS** 110:1–4. Džozefas Smitas matė Jėzų, **DžS–I** 1:15–17.

Kristaus pavaizdai ir simboliai. Abelis aukojo pirmagimius iš savo kaimenės, **Pr** 4:4 (**Moz** 5:20). Imk savo vienintelį sūnų Izaoką ir atnašauk jį kaip atnašą, **Pr** 22:1–13 (**JokK** 4:5). Viešpats įsakė Izraelio vaikams aukoti avinėlius be trūkumų, **Iš** 12:5, 21, 46 (**Sk** 9:12; **Jn** 1:29; 19:33; **1 Pt** 1:19; **Apr** 5:6). Tai duona, kurią Viešpats davė jums valgyti, **Iš** 16:2–15 (**Jn** 6:51). Suduosi lazda į uolą, ir iš jos ištėkės vanduo, kad žmonės galėtų gerti, **Iš** 17:6 (**Jn** 4:6–14; **1 Kor** 10:1–4). Ožys neš ant savęs visas jų kaltes, **Kun** 16:20–22 (**Iz** 53:11; **Mzj** 14:11; 15:6–9). Mozė iškėlė skaitvarinę gyvatę, kad išgelbėtų tuos, kurie žvelgs į ją, **Sk** 21:8–9 (**Jn** 3:14–15; **Al** 33:19; **Hel** 8:14–15). Jona išbuvo žuvies pilve tris dienas, **Jon** 2:1 (**Mt** 12:40). Tai yra Tėvo Viengimio aukos atvaizdas, **Moz** 5:4–8.

Kristaus tūkstantmetinis viešpatavimas. Valdžia ant jo peties, **Iz** 9:6 (**2 Nef** 19:6). Aš gyvensiu tavyje, – sako Viešpats, **Zch** 2:14–16 (**Zch** 14:9). Dievas duos Jėzui jo tėvo Dovydo sostą, **Lk** 1:30–33. Kristus viešpataus per amžių amžius, **Apr** 11:15. Šventieji viešpataus su Kristumi tūkstantį metų, **Apr** 20:4 (**DS** 76:63). Dėl žmonių teisumo Šėtonas neturės galios, **1 Nef** 22:26 (**Apr** 20:1–3). Gyvensiu teisme su žmonėmis žemėje tūkstantį metų, **DS** 29:11 (**DS** 43:29–30). Būkite klusnūs esančioms valdžioms, kol ims viešpatauti tas,

kuris turi teisę viešpatauti, **DS** 58:22 (**1 Kor** 15:25). Kristus pats viešpataus žemėje, **TT** 1:10 (**Iz** 32:1).

Liudijimas apie Jėzų Kristų. Paulius liudijo, kad Jėzus yra Kristus, **ApD** 18:5. Net piktosios dvasios liudijo, kad jos žino Jėzų, **ApD** 19:15. Nė vienas negali sakyti, kad Jėzus yra Viešpats kitaip, kaip tik Šventąja Dvasia, **1 Kor** 12:3. Kiekvienas kelis klaupsis ir kiekvienas liežuvis išpažins, kad Jėzus Kristus yra Viešpats, **Fil** 2:10–11. Mes kalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų, mes pranašaujame apie Kristų, **2 Nef** 25:26. Mormono Knyga skirta įtikinti žydą ir kitatautį, kad Jėzus yra Kristus, **2 Nef** 26:12 (t.p. Mormono Knygos titulinis puslapis). Pranašai ir Raštai liudija apie Kristų, **JokK** 7:11, 19. Ieškokite šito Jėzaus, apie kurį rašė pranašai ir apaštalai, **Etr** 12:41. Mes matome jį ir girdėjome balsą, liudijantį, kad jis – Viengimis, **DS** 76:20–24. Tai yra amžinieji gyvenimai – pažinti Dievą ir Jėzų Kristų, **DS** 132:24. Mes tikime Dievą, Amžinąjį Tėvą, ir jo Sūnų Jėzų Kristų, **TT** 1:1. Mes tikime, kad Kristus pats viešpataus žemėje, **TT** 1:10.

Pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį. Mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų, **Iz** 7:14 (**1 Nef** 11:13–20). Iš Betliejaus kils tas, kuris valdys Izraelyje, **Mch** 5:1. Samuelis Lamanitas išpranašavo dieną, naktį ir dieną šviesos, naują žvaigždę ir kitus ženklus, **Hel** 14:2–6. Samuelis Lamanitas pranašavo tamsą, griausmus ir žaibus bei žemės drebėjimus, **Hel** 14:20–27. Jėzaus gimimo ženklai išsipildė, **3 Nef** 1:15–21. Jėzaus mirties ženklai išsipildė, **3 Nef** 8:5–23.

Teisėjas. Jis teisiai teis pasaulį, **Ps** 9:9 (**3 Nef** 27:16). Jis ateina teisti žemės, **Ps** 96:13. Dievas teis teisiuosius ir nelabuosius, **Mok** 3:17. Jis teis tarp tautų, **Iz** 2:4 (**Mch** 4:3; **2 Nef** 12:4). Jis teisiai teis vargšus, **Iz** 11:2–4. Tėvas visą teisimą pavedė Sūnui, **Jn** 5:22. Jei aš ir teisiu – mano teismas teisingas, **Jn** 8:16. Jis yra Dievo iššventintas gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas, **ApD** 10:42 (**2 Tim** 4:1). Dievas

per Jėzų Kristų teis žmonių slėpinius, **Rom** 2:16. Visi stosime prieš Kristaus teismo krasę, **Rom** 14:10 (2 Kor 5:10; Al 12:12; Morm 3:20; 7:6; Etr 12:38; DS 135:5). Visi žmonės ateina pas Dievą, kad jis teistų juos pagal tiesą ir šventumą, kuris yra jame, **2 Nef** 2:10. Stosime priešais Dievą, kad būtume teisiami pagal darbus, **Al** 5:15 (Al 12:15; 33:22; 3 Nef 27:14). Dievas ir Kristus yra visų teisėjas, **DS** 76:68.

Valdžia. Valdžia ant jo peties, **Iz** 9:6 (2 Nef 19:6). Jėzus mokė kaip turintis valdžią, **Mt** 7:28–29 (Mk 1:22). Žmogaus Sūnus turi galią žemėje atleisti nuodėmes, **Mt** 9:6. Jėzus įsakinėdavo su valdžia netyrosioms dvasioms ir jos jam pakludavo, **Mk** 1:27 (Lk 4:33–36). Jėzus iššventino dvylika, kad jie turėtų galią, **Mk** 3:14–15. Jėzaus žodis buvo su galia, **Lk** 4:32. Tėvas visą teisimą pavedė Sūnui, **Jn** 5:22, 27. Dievas patėpė Jėzų Šventąja Dvasia ir galia, **ApD** 10:38. Jėzus buvo paskirtas prieš pasaulio įkūrimą, **1 Pt** 1:20 (Etr 3:14). Kristus turi pragaro ir mirties raktus, **Apr** 1:18. Visi žmonės tapo pajungti Kristui, **2 Nef** 9:5. Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, yra dangaus ir žemės Tėvas, visa ko Kūrėjas nuo pradžios, **Hel** 14:12. Kristus atėjo Tėvo valia vykdyti jo valios, **DS** 19:24. Jėzus gavo Tėvo šlovės pilnatvę ir visą galią, **DS** 93:3–4, 16–17 (Jn 3:35–36).

JOBAS

Senajame Testamente – teisus žmogus, kuris patyrė didžiulius suspaudimus, tačiau išliko ištikimas savo tikėjimui Dievu. Jo istorija aprašyta Jobo knygoje.

Jobo knyga. Nors knyga yra apie Jobo kentėjimą, ji ne visai atsako į klausimą, kodėl Jobas (ar bet kuris kitas asmuo) galėjo patirti skausmą ir savo šeimos bei gėrybių netektį. Knyga parodo, kad patiriami suspaudimai nebūtinai reiškia, kad žmogus nusidėjo. Viešpatys gali naudoti suspaudimą, norėdamas suteikti patyrimo, sudrausminti bei pamokyti, ir taip pat nubausti (DS 122).

Knyga galima suskirstyti į keturias

dalis. 1–2 skyriai yra įvadiniai. 3–31 skyriuose atpasakojama eilė pokalbių tarp Jobo ir trijų draugų. 32–37 skyriuose kalba Elihuvas, ketvirtasis draugas, kuris smerkia Jobą dėl kitų priežasčių, nei nurodė trys draugai. 38–42 skyriai užbaigia knygą, patvirtindami Jobui, kad jo gyvenimo kursas buvo teisingas nuo pat pradžios.

Jobo knyga moko, kad jei asmuo turi teisingą Dievo pažinimą ir gyvena Dievui priimtina gyvenimą, jis bus labiau pajėgus išverti jį ištinkančius išbandymus. Jobo nugalimas tikėjimas išreikštas tokiu šūksniu: „Nors jis mane ir nužudytų, vis tiek juo pasitikėsiu“ (Job 13:15). Jobas taip pat pamintėtas **Ez** 14:14; **Jok** 5:11; **DS** 121:10.

JOELIS

Senajame Testamente – pranašas Judo žemėje. Kada jis gyveno, nėra tiksliai žinoma – manoma, kad jis gyveno laikotarpiu tarp Joašo valdymo, prieš 850 metus prieš Kristaus gim., ir Judo genties sugrįžimo iš Babilonės nelaisvės.

Joelio knyga. Knygoje pateikta pranašystė, kurią Joelis perdavė po to, kai Judo žemė buvo ištikta nuožmia sausra ir skėriais (Jl 1:4–20). Joelis užtikrino žmones, kad per atgailą, jie vėl gaus Viešpaties palaiminimus (Jl 2:12–14).

1 skyriuje yra kvietimas į iškilmingą susirinkimą Viešpaties namuose. 2 skyriuje pasakojama, kad prieš Tūkstantmetį bus karas ir sunaikinimas. 3 skyriuje kalbama apie paskutines dienas ir užtikrinama, kad visos tautos kariaus, bet galiausiai Viešpatys apsigyvens Sionėje.

Petras citavo Joelio pranašystę apie Dvasios išliejimą Sekminių dieną (Jl 3:1–5; ApD 2:16–21). Tą pačią ištrauką Džozefui Smitui citavo ir angelas Moronis (DžS–I 1:41).

JOKŪBAS, ALFAJAUS SŪNUS

Vienas iš Dvylikos Apaštalų, kuriuos Jėzus išsirinko savo mirtingosios tarnystės metu (**Mt** 10:3; **Mk** 3:18; **Lk** 6:15; **ApD** 1:13).

JOKŪBAS, IZAOKO SŪNUS. *Taip**pat žr. Ezavas; Izaokas; Izraelis*

Senojo Testamento patriarchas ir pranašas; jaunesnysis iš Izaoko ir Rebekos sūnų dvynių (Pr 25:19–26). Jokūbas gavo pirmagimystę vietoje savo brolio Ezavo. Taip atsitiko dėl Jokūbo vertumo ir vedybų pagal sandorą, kai tuo tarpu Ezavas paniekino savo pirmagimystę ir vedė ne pagal sandorą (Pr 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Hbr 12:16).

Rebeka žinojo iš Viešpaties, kad Ezavas tarnaus Jokūbui, Pr 25:23. Jokūbas nusipirko pirmagimystę iš Ezavo, Pr 25:29–34. Sapnavo laiptus į dangų, Pr 28. Vedė Lėją ir Rachele, Pr 29:1–30. Turėjo dvylika sūnų ir vieną dukterį, Pr 29:31–30:24; 35:16–20. Vedė Bilhą ir Zilpą, Pr 30:3–4, 9. Buvo pavadintas Izraeliu, Pr 32:29. Matė Dievą veidas į veidą, Pr 32:31. Buvo palankus Juozapui, Pr 37:3. Su savo šeima išėjo į Egiptą, Pr 46:1–7. Palaimino savo sūnus ir jų ainiją, Pr 49. Mirė, Pr 49:33. Laikėsi išakmyū ir šiandien yra išaukštintas dangaus soste kartu su Abraomu ir Izaoku, DS 132:37.

JOKŪBAS, LEHIO SŪNUS. *Taip**pat žr. Lehis, Nefio tėvas*

Pranašas Mormono Knygoje ir keletu pamokslų 2 Nefio ir Jokūbo knygoje autorius (2 Nef 6–11; JokK 1–7).

Jokūbo knyga. Trečioji knyga Mormono Knygoje. 1 skyriuje pasakojama, kad Nefis perdavė metraščius Jokūbui ir tada pašventino Jokūbą ir jo brolių Juozapą, kad būtų žmonių kunigai ir mokytojai. 2–4 skyriuose yra pamokslai, išpėjantys žmones, kad būtų moraliai švarūs. Jokūbas taip pat mokė apie išperkančio Mesijo atėjimą ir nurodė priešastis, kodėl kai kurie Izraelyje nepriėmė jo, kai jis ateis. 5–6 skyriuose yra Jokūbo liudijimas ir pranašinga alegorija apie Izraelio liaudies istoriją ir misiją. 7 skyriuje rašoma apie išsimokslinusį maištininką, vardu Šeremas, kurį Jokūbas pergalejo dievišku liudijimu.

JOKŪBAS, VIEŠPATIES BROLIS

Naujajame Testamente – Viešpaties (Gal 1:19) bei Jozės, Simono, Judo ir keletu seserų brolis (Mt 13:55–56; Mk 6:3; Jud 1:1). Jis taip pat buvo žinomas kaip Jokūbas Teisusis ir užėmė svarbią padėtį Jeruzalės bažnyčioje (ApD 12:17; 15:13; 1 Kor 15:7; Gal 2:9–12). Manoma, kad jis parašė Jokūbo laišką.

Jokūbo laiškas. Knyga Naujajame Testamente. Iš pradžių tai buvo laiškas, adresuotas dvylikai pasklidusių Izraelio genčių ir parašytas tikriausiai Jeruzalėje. Laiške yra keletas aiškiai suformuluotų teiginių apie praktinę religiją, įskaitant svarbų patarimą pirmame skyriuje, kad jei žmogui trūksta išminties, pagalbos jis turi prašyti Dievą (Jok 1:5–6; DžS–I 1:9–20). 2 skyriuje rašoma apie tikėjimą ir darbus. 3–4 skyriuose kalbama apie būtinybę kontroliuoti liežuvį ir išpėti šventuosius, kad nekaltėtų pikta vienas apie kitą. 5 skyrius ragina šventuosius būti kantrius ir ligos atveju kviesti vyresnius, kad palaimintų; jis taip pat moko apie palaimas, kai padedame atsiversti kitiems.

JOKŪBAS, ZEBEDIEJAUS SŪNUS

Vienas iš Dvylikos Apaštalų, kuriuos Jėzus išsirinko savo mirtingosios tarnystės metu. Jis buvo Jono brolis. Jis buvo vienas iš trijų apaštalų, išrinktų būti su Jėzumi tam tikrais ypatingais atvejais: Jairo dukters prikėlimo metu (Mk 5:37), atmainymo metu (Mt 17:1; Mk 9:2; Lk 9:28) ir Getsemanėje (Mt 26:37; Mk 14:33). Su Petru ir Jonu jis sugražino Melchizedeko kunigystę į žemę, iššventindamas Džozefą Smitą (DS 27:12; 128:20; DžS–I 1:72).

JONA. *Taip pat žr. Ninevė*

Senojo Testamento pranašas, kurį Viešpats pašaukė skelbti atgailą Ninevės miestui (Jon 1:1–2).

Jonos knyga. Knyga Senajame Testamente, pasakojanti apie patyrimą Jonos gyvenime. Jona turbūt ne pats parašė knygą. Pagrindinė Jonos knygos

mintis yra ta, kad Jehova valdo visur ir savo meilės neriboja, skirdamas ją tik vienai tautai ar liaudžiai.

1 skyriuje rašoma, kad Viešpats pašaukė Joną pamokslauti Ninevei. Užtuot daręs, ką Viešpats įsakė, Jona bėga laivu ir praryjamas didžuvės. 2 skyriuje rašoma, kad Jona meldėsi Viešpačiui ir žuvis išvėmė Joną į sausumą. 3 skyriuje rašoma, kad Jona nuėjo į Ninevę ir pranašavo apie jos žlugimą. Tačiau žmonės atgailavo. 4 skyriuje rašoma, kad Viešpats papeikė Joną už tai, jog šis pyko, kad Viešpats išgelbėjo liaudį.

Jėzus mokė, jog tai, kad Jona buvo prarytas žuvis, yra Jėzaus mirties ir prisikėlimo pirmvaizdis (Mt 12:39–40; 16:4; Lk 11:29–30).

JONAS, ZEBEDIEJAUS SŪNUS.

Taip pat žr. Apaštalas;
Apreiškimas Jonui; Evangelijos;
Melchizedeko kunigystė;
Perkeltos esybės

Vienas iš Dvylikos apaštalu Naujajame Testamente, Zebediejaus sūnus ir Jokūbo brolis. Jaunystėje jis buvo žvejas (Mk 1:17–20). Jis tikriausiai yra tas neįvardytas Jono Krikštytojo mokinys, paminėtas Jn 1:40. Vėliau jis buvo pašauktas būti Jėzaus Kristaus mokiniu (Mt 4:21–22; Lk 5:1–11). Jis parašė Evangeliją pagal Joną, tris laiškus ir Apreiškimo knygą. Jis buvo vienas iš trijų, kurie buvo su Viešpačiu, jam prikeliant Jayro dukrą (Mk 5:35–42), ant atmainymo kalno (Mt 17:1–9) ir Getsemanėje (Mt 26:36–46). Savo raštuose jis save vadina mokiniu, kurį Jėzus mylėjo (Jn 13:23; 21:20), ir „kitu mokiniu“ (Jn 20:2–8). Jį ir jo brolių Jėzus dar vadino *Boanerges* – „griaustinio sūnumis“ (Mk 3:17). Jis dažnai minimas aprašymuose apie nukryžiuvimą ir prikėlimą (Lk 22:8; Jn 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Vėliau Jonas buvo ištremtas į Patmo salą, kur parašė Apreiškimo knygą (Apr 1:9).

Jonas dažnai minimas paskutinių dienų apreiškime (1 Nef 14:18–27; 3 Nef 28:6; Etr 4:16; DS 7; 27:12; 61:14;

77; 88:141). Šios išraukos patvirtina biblinį Jono aprašymą ir taip pat leidžia pamatyti jo didybę bei darbo, kurį Viešpats pavedė jam žemėje Naujojo Testamento laikais ir paskutinėmis dienomis, svarbą. Paskutinių dienų Raštai paaiškina, kad Jonas nemirė, bet jam buvo leista pasilikti žemėje kaip tarnaujančiam tarnui iki Viešpaties antrojo atėjimo (Jn 21:20–23; 3 Nef 28:6–7; DS 7).

Jono laišakai. Nors šių trijų laiškų rašytojas nenurodo savo vardo, jų kalba tokia panaši į apaštalo Jono, jog laikoma, kad jis parašė visus tris.

1 Jono laiško 1 skyriuje šventieji raginami bendrystei su Dievu. 2 skyriuje pabrėžiama, kad šventieji pažįsta Dievą per paklusnumą ir moko juos nemylėti pasaulio. 3 skyriuje visi kviečiami tapti Dievo vaikais ir mylėti vienas kitą. 4 skyriuje aiškinama, kad Dievas yra meilė ir gyvena tuose, kurie jį myli. 5 skyriuje aiškinama, kad šventieji yra gimę iš Dievo per tikėjimą Kristumi.

2 Jono laiškas panašus į 1 Jono. Jame Jonas džiūgauja dėl „išrinktosios ponios“ vaikų ištikimybės.

3 Jono laiškas giria žmogų, vardu Gajus, už jo ištikimybę ir pagalbą tiems, kurie myli tiesą.

Evangelija pagal Joną. Šioje Naujojo Testamento knygoje apaštalas Jonas paliudijo, kad: 1) Jėzus yra Kristus, arba Mesijas; ir 2) Jėzus yra Dievo Sūnus (Jn 20:31). Jo piešiami vaizdai iš Jėzaus gyvenimo kruopščiai atrinkti ir pritaikyti turint tai omenyje. Knyga prasideda teiginiu apie Kristaus padėtį ikimirtingajame gyvenime: jis buvo pas Dievą, jis buvo Dievas, ir jis buvo visa ko kūrėjas. Jis gimė kūne, kaip Tėvo Viengimis Sūnus. Jonas atpasakoja Jėzaus tarnystę, ypatingai pabrėždamas jo dieviškumą ir prisikėlimą iš mirusiųjų. Jis aiškiai tvirtina, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, patvirtintas per stebuklus, liudytojus, pranašus ir paties Kristaus balsu. Jonas moko, priešpastatydamas šviesą ir tamsą, tiesą ir klaidą, gerį ir

blogį, Dievą ir velnią. Turbūt jokiamе kitame aprašyme nėra taip aiškiai pareikšta apie Jėzaus šventumą ir žydų valdovų tikėjimo stoka.

Jonas daugiausia rašė apie Kristaus tarnystę Judėjoje, ypač apie paskutinę jo žemiškos tarnystės savaitę, kai tuo tarpu Matas, Morkus ir Lukas daugiausia rašė apie jo tarnystę Galilėjoje. Keletas šios evangelijos dalykų buvo paaiškinta paskutinių dienų apreiškimo (DS 7 ir DS 88:138–141).

Skyrių apžvalgų ieškokite temoje „Evangelijos“.

Apreiškimo knyga. Žr. Apreiškimas Jonui

JONAS KRIKŠTYTOJAS. *Taip pat*

žr. Aaronо kunigystė; Elijas

Naujajame Testamente – Zacharijaus ir Elzbietos sūnus. Jonas buvo siustas paruošti žmones priimti Mesiją (Jn 1:19–27). Jis turėjo Aaronо kunigystės raktus ir pakrikštijo Jėzų Kristų.

Izaijas ir kiti pranašavo apie Jono misiją, **Iz** 40:3 (Mal 3:1; 1 Nef 10:7–10; 2 Nef 31:4). Jonas buvo įmestas į kalėjimą, ir jam buvo nukirsta galva, **Mt** 14:3–12 (Mk 6:17–29). Gabrieliус pranešė Zacharijui apie Jono gimimą ir tarnystę, **Lk** 1:5–25. Jėzus mokė, kad Jonas Krikštytоjas buvo didis pranašas, **Lk** 7:24–28. Atpažino Jėzų kaip Dievo Sūnų, **Jn** 1:25–34. Jono mokiniai tapo Jėzaus mokiniais, **Jn** 1:25–29, 35–42 (ApD 1:21–22). Nedarė stebuklų, **Jn** 10:41. Kaip prisikėlusі esybė buvo siustas išventinti Džozefą Smitą ir Oliverį Kauderį į Aaronо kunigystę, **DS** 13 (DS 27:7–8; DžS–I 1:68–72). Pats buvo išventintas angelo, būdamas аštuonių dienų amžiaus, **DS** 84:28.

JONATANAS. *Taip pat* žr. Dovydas; Saulius, Izraelio karalius

Senajame Testamente – Izraelio karaliaus Sauliaus sūnus. Jonatanas buvo artimas Dovydo draugas (1 Sam 13–23, 31).

JORDANO UPĖ

Jordano upė teka iš Galilėjos ežero į

Negyvają jūrą. Upė yra 160 kilometrų ilgio ir susidaro susijungus keliems šaltiniams, ištekančioms iš Hermono kalno. Tai svarbiausia upė Izraelyje.

Su šia upe susiję du svarbūs įvykiai: Viešpats perskyrė upę Izraeliui pereiti (Joz 3:14–17), ir šioje upėje buvo pakrikštytas Jėzus Kristus (Mt 3:13–17; 1 Nef 10:9).

JOŠIJAS

Teisus Judo karalius, valdęs 641–610 m. prieš Kristaus gim. (2 Kar 22–24; 2 Met 34–35). Jo valdymo metu Viešpaties namuose buvo rasta įstatymo knyga (2 Kar 22:8–13).

JOZUĖ. *Taip pat* žr. Jerichas

Senоjo Testamento pranašas ir vadovas bei Mozės darbo tęsėjas. Jis gimė Egipte prieš Izraelio vaikų išvedimą (Sk 14:26–31). Jis ir Kalebas buvo tarp dvylikos žvalgų, išsiųstų į Kanaaną. Tik jiedu davė gerą ataskaitą apie žemę (Sk 13:8, 16–14:10). Jis mirė būdamas 110 metų amžiaus (Joz 24:29). Jozuė buvo didis atsidavusio pranašo kario pavyzdys.

Jozuės knyga. Ši knyga Jozuės vardu pavadinta dėl to, kad jis buvo pagrindinis jos veikėjas, o ne dėl to, kad jis būtų jos autorius. 1–12 skyriuose pasakojama apie Kanaano užkariavimą; 13–24 skyriuose pasakojama apie tai, kaip Izraelio gentys pasidalino žemę, ir apie paskutinius Jozuės patarimus.

Jozuės knygoje yra dvi išskirtinės eilutės: Viešpaties įsakymas jam apmąstyti Raštus (Joz 1:8) ir Jozuės kreipimasis į žmones būti ištikimiems Viešpačiui (Joz 24:15).

JUDAS. *Taip pat* žr. Biblija; Izraelis; Žydai

Senajame Testamente – ketvirtasis Jokūbo ir Lėjos sūnus (Pr 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jokūbas palaimino Judą, sakydamas, kad jis bus žemiškas vadovas tarp Jokūbo sūnų ir kad iš jo kils Šilojas (Jėzus Kristus, žr. Pr 49:10).

Judo gentis. Judo gentis ėmėsi vadovavimo po apsigyvenimo Kanaane. Jos pagrindinė varžovė buvo Efraimo gentis. Mozė palaimino Judo gentį (Pakšt 33:7). Po Saliamono valdymo Judo gentis tapo Judo karalyste.

Judo karalystė. Valdant Rehabeamui, Saliamono valdos buvo suskaldytos į dvi atskiras karalystes, daugiausia dėl pavydo tarp Ėfraimo ir Judo genčių. Pietinė karalystė, arba Judo karalystė, apėmė Judo gentį ir didesniąją dalį Benjamino genties. Jos sostinė buvo Jeruzalė. Apskritai ji išliko ištikimesnė Jehovos garbinimui nei šiaurinė karalystė. Judas buvo mažiau puldinėjamas iš šiaurės ir rytų, ir iki Babilonijos nelaisvės aukščiausia valdžia liko Dovydo šeimos rankose. Judo karalystė sugebėjo išsilaikyti dar 135 metus po gausesnės ir galingesnės Izraelio karalystės žlugimo.

Judo lazda. Tai reiškia Bibliją kaip Judo namų metraščių (Ez 37:15–19). Paskutinėmis dienomis, kai renkamos daiktan įvairios Izraelio namų šakos, taip pat bus surinkti daiktan ir jų šventi metraščiai. Šie šventraščiai papildo vienas kitą ir sudaro vieningą liudijimą, kad Jėzus yra Kristus, Izraelio Dievas ir visos žemės Dievas (2 Nef 3; 29; DžSV Pr 50:24–36).

JUDAS

Naujajame Testamente – vienas iš Jėzaus brolių ir turbūt Judo laiško autorius (Mt 13:55; Jud 1:1).

Judo laiškas. Šį laišką Judas parašė kažkuriems šventiesiems, kurių tikėjimas silpo. Juos silpnino tie tarp jų, kurie skelbėsi esą krisčionys, bet praktikavo amoralų pagonišką garbinimą ir sakė, kad neprivalo paklusti moraliniam įstatymui. Judas norėjo pažadinti šventuosius pajusti dvasinio pavojaus jausmą ir paskatinti juos likti ištikimus.

Pažymėtinos Judo laiške yra 6 eilutė, aprašanti karą danguje ir Liuciferio bei jo angelų išmetimą iš tos ikimirtingosios

būsenos (Abr 3:26–28) ir 14–15 eilutės, cituojančios Henocho pranašystę.

JUDAS, JOKŪBO BROLIS

Naujajame Testamente – vienas iš pirmųjų Dvylikos Jėzaus Kristaus Apaštalų (Lk 6:13–16). Turbūt tai jis dar buvo žinomas kaip Lebėjus, vadinamas Tadu (Mt 10:2–4).

JUDAS ISKARIJOTAS

Vienas iš Dvylikos Jėzaus Apaštalų Naujajame Testamente (Mt 10:4; Mk 14:10; Jn 6:71; 12:4). Jo pavardė reiškia „žmogus iš Kerijoto“. Jis buvo iš Judo genties ir vienintelis apaštalas, kuris nebuvo galilėjietis. Judas išdavė Viešpatį.

Gavo trisdešimt sidabrinių už tai, kad išdavė Kristų vienam iš vyriausiųjų kunigų, **Mt** 26:14–16 (Zach 11:12–13). Išdavė Viešpatį pabučiavimu, **Mt** 26:47–50 (Mk 14:43–45; Lk 22:47–48; Jn 18:2–5). Pasikorė, **Mt** 27:5. Šėtonas įėjo į Judą, **Lk** 22:3 (Jn 13:2, 26–30). Dovydas kalbėjo apie tai, kad Judas išduos Jėzų, **ApD** 1:16 (Ps 41:10).

JUDO LAZDA. Žr. Judas – Judo lazda

JUNGAS. *Taip pat žr.* Mokinys

Įtaisas, dedamas gyvuliams ar žmonėms ant kaklo, norint juos įkinkyti. Kristaus jungas yra mokinystės simbolis, tuo tarpu vergijos jungas yra priespaudos simbolis.

Mano jungas švelnus ir mano našta lengva, **Mt** 11:29–30. Neįsikinkykite i nelygų jungą su netikinčiaisiais, **2 Kor** 6:14. Nesidukokite įkinkimo i vergystės jungą, **Gal** 5:1. Mes nenorime kam nors uždėti vergijos jungą, **Al** 44:2. Šventųjų kentėjimai yra geležinis jungas, stiprus raištis ir pragaro grandinės, **DS** 123:1–3, 7–8.

JUOZAPAS, JOKŪBO SŪNUS.

Taip pat žr. Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Rachelės pirmagimis sūnus (Pr 30:22–24; 37:3).

Juozapas gavo pirmagimystę Izraelyje, kadangi Rubenas, Jokūbo pirmos žmonos pirmagimis sūnus, neteko šios privilegijos per prasižengimą (1 Met 5:1–2). Kadangi Juozapas buvo vertas, jis kaip Jokūbo antros žmonos pirmagimis, buvo antras eilėje gauti palaiminimą. Juozapas taip pat gavo palaiminimą iš savo tėvo Jokūbo prieš pat šio mirtį (Pr 49:22–26).

Juozapas buvo stipraus charakterio vyras, „ižvalgi ir išmintinga“ asmenybė (Pr 41:39). Atsisakydamas Potifaro žmonos, jis davė tikėjimo, skastybės ir asmeninės doros pavyzdį (Pr 39:7–12). Egipte, atskleidęs savo tapatybę broliams, jis dėkojo, užuot kaltinęs juos už jų elgesį su juo. Jis tikėjo, kad jų veiksmams padėjo įvykdyti dievišką Dievo valią (Pr 45:4–15).

Paskutinių dienų apreiškimas atskleidžia didesnę Juozapo šeimos misiją paskutinėmis dienomis (2 Nef 3:3–24; 3 Nef 20:25–27; DžSV Pr 50).

Jokūbas labai mylėjo Juozapą ir padovanavo jam margą apdarą, Pr 37:3. Iš pavydo Juozapo broliai ėmė jo nekęsti ir tarėsi jį nužudyti, bet pardavė jį pirkliais, keliavusiems į Egiptą, Pr 37:5–36. Egipte Viešpats buvo Juozapui palankus, ir šis tapo Potifaro namų valdytoju, Pr 39:1–4. Potifaro žmona melavo, sakydama, kad Juozapas bandė ją suvedžioti; Juozapas buvo neteisingai pasmerktas ir įmestas į kalėjimą, Pr 39:7–20. Juozapas išaiškino Faraono vyriausiojo vyno pilstytojo ir vyriausiojo duonkepio sapnus, Pr 40. Faraonas tapo palankus Juozapui, kadangi Juozapas išaiškino vieną Faraono sapną; jis padarė Juozapą Egipto valdytoju, Pr 41:14–45. Gimė Efraimas ir Manasas, Pr 41:50–52. Juozapas vėl susijungė su savo tėvu ir broliais, Pr 45–46. Juozapas mirė Egipte, būdamas 110 metų amžiaus, Pr 50:22–26.

JUOZAPAS, MARIJOS VYRAS.

Taip pat žr. Jėzus Kristus; Marija, Jėzaus motina

Marijos, Jėzaus motinos, vyras. Juozap-

pas buvo Dovydo palikuonis (Mt 1:1–16; Lk 3:23–38) ir gyveno Nazarete. Jis buvo susižadėjęs su Marija. Prieš pat jų vestuves Mariją aplankė angelas Gabrielius, kuris paskelbė, kad Marija išrinkta būti Gelbėtojo motina (Lk 1:26–35). Juozapas taip pat gavo apreiškimą apie šį dievišką pradėjimą (Mt 1:20–25).

Marija buvo vienintelė žemiška Jėzaus gimdytoja, kadangi Jėzaus tėvas buvo Dievas Tėvas. Bet žydai Jėzaus tėvu laikė Juozapą, ir Jėzus elgėsi su juo kaip su tokiu (Lk 2:48, 51). Išpėtas per dangiškus sapnus, Juozapas apsaugojo kūdikėlio Jėzaus gyvybę pabėgdamas į Egiptą (Mt 2:13–14). Po Herodo mirties angelas davė nurodymą Juozapui sugražinti kūdikį Kristų atgal į Izraelį (Mt 2:19–23).

JUOZAPAS IŠ ARIMATĖJOS

Juozapas iš Arimatėjos buvo Sinedriono narys, Kristaus mokynys ir turtingas bei ištikimas izraelitas, nedalyvavęs pasmerkiant mūsų Viešpatį. Po nukryžavimo Juozapas paėmė Gelbėtojo kūną, įvyniojo į švarią drobulę ir paguldė savo naujame kape, kuri buvo išsikaldinęs uoloje (Mt 27:57–60; Mk 15:43–46; Lk 23:50–53; Jn 19:38–42).

JUOZAPO LAZDA. Žr. Efraimas – Efraimo, arba Juozapo, lazda; Mormono Knyga

JUSLINIS, JUSLINGUMAS. *Taip pat žr.* Geidulys; Ištvirkavimas; Seksualinis amoralumas; Skaistybė; Svetimavimas

Mėgstantis ar norintis neteisių fizinių malonumų, ypač to, kas seksualiai amoralu.

Šeimininko žmona nusižiūrėjo Juozapą, Pr 39:7. Kuris žiūri į moterį, kad jos geistų, svetimauja, Mt 5:28 (3 Nef 12:28). Susilaikykite nuo kūno geidulių, kurie kovoja prieš sielą, 1 Pt 2:11. Kūno geismas ir akių geismas nėra iš Tėvo, 1 Jn 2:16. Daugiau nebesek paskui savo akių geismus, Al 39:9. Per prasižengimą šiems šventiems įstatymams,

žmogus tapo juslinis, **DS** 20:20. Jei kurie svetimaus savo širdyse, jie neturės Dvasios, **DS** 63:16. Atsikratykite visokių savo geidulingų troškimų, **DS** 88:121. Žmonės ėmė darytis kūniški, jusliški ir velniški, **Moz** 5:13 (**Moz** 16:3; **Moz** 6:49).

KAINAS. *Taip pat žr.* Abelis; Adomas; Slaptos sąjungos; Žmogudystė

Adomo ir Ievos sūnus, kuris nužudė savo jaunesnįjį brolių Abelį (**Pr** 4:1–16).

Jo atnašą Viešpats atmetė, **Pr** 4:3–7 (**Moz** 5:5–8, 18–26). Jis nužudė savo brolių Abelį, **Pr** 4:8–14 (**Moz** 5:32–37). Viešpats siuntė jam prakeiksmą ir žymę, **Pr** 4:15 (**Moz** 5:37–41). Prieš jam gimstant, Adomas ir Ieva turėjo daug sūnų ir dukterų, **Moz** 5:1–3; 16–17. Jis mylėjo Šėtoną labiau nei Dievą, **Moz** 5:13, 18. Sudarė nešventą sandorą su Šėtonu, **Moz** 5:29–31.

KAJAFAS. *Taip pat žr.* Anas; Sadukėjai

Naujajame Testamente, aukštasis kunigas ir Ano žentas. Kajafas aktyviai dalyvavo pasipriešinant Jėzui ir jo mokiniams (**Mt** 26:3–4; **Jn** 11:47–51; 18:13–14).

KALBA

Parašyti ar pasakyti žodžiai, sudėti drauge tam tikra tvarka, kad perduotų informaciją, mintis ir idėjas. Tai, kaip mes kalbame, parodo mūsų jausmus Dievui ir kitiems žmonėms. Per antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą, Viešpats duos visai žmonijai tyrą kalbą (**Sof** 3:8–9).

Visoje žemėje buvo viena kalba, **Pr** 11:1. Viešpats sumaišė visos žemės kalbą, **Pr** 11:4–9. Kiekvienas girdėjo juos kalbant savo kalba, **ApD** 2:1–6. Viešpats kalba žmonėms jų kalba, **2 Nef** 31:3 (**DS** 1:24). Benjaminas savo sūnus išmokė savo tėvų kalbos, kad jie taptų supratingais vyrais, **Mzj** 1:2–5. Tas, kurio kalba romi ir ugdo, yra iš Dievo, jeigu jis paklūsta mano nuostatams, **DS** 52:16. Susipažink su kalbomis, lie-

žuviais ir liaudimis, **DS** 90:15. Adomas ir jo vaikai turėjo tyrą ir nesuteptą kalbą, **Moz** 6:5–6, 46. Dievas davė Henochui didžią kalbos galią, **Moz** 7:13.

KALEBAS

Vienas iš tų, kuriuos Mozė siuntė išžvalgyti Kanaano žemės antraisiais metais po Išėjimo. Vien tik jis ir Jozuė atnešė tikrą pranešimą apie žemę (**Sk** 13:6, 30; 14:6–38). Iš visų, išėjusių iš Egipto, tik jie išliko po keturiasdešimties metų tyruose (**Sk** 26:65; 32:12; **Pakšt** 1:36) ir įžengė į Kanaaną (**Joz** 14:6–14; 15:13–19).

KALNAS, ALYVŪ. *Žr.* Alyvų kalnas

KALNO PAMOKSLAS. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus; Teiginiai apie palaimas

Viešpaties Jėzaus Kristaus pamokslas savo mokiniams, prieš išsiunčiant juos į misijas (**Mt** 5–7; **Lk** 6:20–49). Ši pamokslą Viešpats pasakė netrukus po Dvylikos pašaukimo.

Ši pamokslą paaiškina Biblijos Džozefo Smito vertimas ir panašus pamokslas, užrašytas 3 **Nef** 12–14, kurie rodo, kad Evangelijoje pagal Matą prarastos svarbios šio pamokslu vietos.

KALTĖ. *Taip pat žr.* Atgailauti, atgaila

Būsena, atsirandanti pasielgus nedorai, arba apgailėstavimo ir sielvarto jausmai, lydintys nuodėmę.

Jis nusidėjo ir yra kaltas, **Kun** 5:20–25. Kas nevertai valgo sakramentą, yra kaltas prieš Jėzaus kūną ir kraują, **1 Kor** 11:27. Kaltieji laiko tiesą sunkia, **1 Nef** 16:2. Turėsime tobulą pažinimą apie visą savo kaltę, **2 Nef** 9:14. Mano kaltė buvo nušluota, **En** 1:6. Buvo pridėta bausmė, ir duotas teisingas įstatymas, kuris atnešė žmogui sąžinės graužatį, **Al** 42:18. Tegul tavo nuodėmės vargina tave tuo varginimu, kuris atves tave į atgailą, **Al** 42:29. Kai kurie iš jūsų yra kalti priešais mane, bet aš būsiu gailestingas, **DS** 38:14. Dievo Sūnus apmokėjo pradinę kaltę, **Moz** 6:54.

KALVARIJA. Žr. Golgota

KANAANAS, KANAANITAS

Senajo Testamento laikais, ketvirtasis Chamo sūnus (Pr 9:22; 10:1, 6) ir Nojaus anūkas. Kanaanitais vadinami tos žemės, kur pradžioje gyveno Kanaanas, gyventojai ir taip pat jo palikuonys. Kanaanitais taip pat buvo vadinami žmonės, išikūrę Palestinei priklausančios Viduržemio jūros pakrantės žemumoje. Šiuo vardu būdavo vadinami visi vakarinio Jordano žemės gyventojai neizraelitai, kuriuos graikai vadino finikiečiais.

KANKINYS, KANKINIO MIRTIS

Žmogus, kuris verčiau atiduoda savo gyvybę, nei išsizada Kristaus, evangelijos ar savo teisių įsitikinimų ar principų.

Visas teisas kraujas nuo Abelio iki Zacharijaus liudys prieš nelabuosius, **Mt** 23:35 (Lk 11:50). Kas praras savo gyvybę dėl Kristaus ir evangelijos, tas ją išgelbės, **Mk** 8:35 (DS 98:13). Ir jie užmušė Steponą akmenimis, **ApD** 7:59 (ApD 22:20). Kur yra testamentas, ten būtina įrodyti testatoriaus mirtį, **Hbr** 9:16–17. Abinadis krito, iškentęs mirtį nuo ugnies, **Mzj** 17:20. Atsivertusieji amonihiečiai buvo įmesti į ugnį, **Al** 14:8–11. Daugelis buvo nužudyti, nes liudijo apie tai, **3 Nef** 10:15. Kas paguldo savo gyvenimą už mano reikalą, tas ras amžinąjį gyvenimą, **DS** 98:13–14. Džozefas Smitas ir Hairumas Smitas tapo kankiniais vardan evangelijos sugražinimo, **DS** 135. Džozefas Smitas savo liudijimą užantspaudavo savo krauju, **DS** 136:39.

KANONAS. *Taip pat žr.* Biblija;

Brangusis Perlas; Doktrina ir Sandoros; Mormono Knyga; Raštai

Pripažintas, autoritetingas šventų knygų rinkinys. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje kanoninės knygos vadinamos patvirtintais Raštais ir apima Senąjį bei Naująjį Testamentus, Mormono Knygą, Doktriną ir Sandoras bei Brangųjį Perla.

KANTRYBĖ. *Taip pat žr.* Išverti; Romus, romumas

Rami ištvėrmė; gebėjimas išverti su spaudimą, užgauliojimą ar skriaudą, nesiskundžiant ir nekeršijant.

Ilsėkis Viešpatyje ir kantriai lauk jo, **Ps** 37:7–8. Kas lėtas pykti, tas turi daug supratimo, **Pat** 14:29. Savo ištvėrme išlaikykite savo sielas, **Lk** 21:19. Per ištvėrmę ir Raštų paguodą turime viltį, **Rom** 15:4. Būkime sekėjai tų, kurie tikėjimu ir kantrybe paveldi pažadus, **Hbr** 6:12–15. Kantrybė teparodo savo tobulą darbą, kad būtumėte tobuli ir subrendę, **Jok** 1:2–4. Jūs girdėjote apie Jobo ištvėrmę, **Jok** 5:11. Jie džiugiai ir kantriai pasidavė visai Viešpaties valiai, **Mzj** 24:15. Tu kantriai pakėlei visa tai, kadangi Viešpats buvo su tavimi, **Al** 38:4–5. Kantriai tęskite, kol būsite ištbulinti, **DS** 67:13.

KAPAS. *Taip pat žr.* Prikėlimas

Mirtingojo kūno palaidojimo vieta. Dėl apmokėjimo kiekvienas bus prikeltas iš kapo.

Po Kristaus prisikėlimo atsidarė kapai, ir daug kūnų prisikėlė, **Mt** 27:52–53 (3 Nef 23:9–13). Kurgi, o kape, tavo pergale? **1 Kor** 15:55. Kapas turi paleisti savo mirusiuosius, **2 Nef** 9:11–13. Kurie miegojo savo kapuose, išeis, **DS** 88:97–98. Krikštykla yra kapo simbolis, **DS** 128:12–13.

KARALININKAI

Mormono Knygoje – grupuotė, norėjusi nuversti nefitų valdžią (Al 51:1–8).

KARALIŲ KNYGA. *Taip pat žr.* Chronologija

Dvi knygos Senajame Testamente. Šios knygos pasakoja Izraelio istoriją nuo karaliaus Dovydo ketvirtosio sūnaus Adonijo sukilimo (apie 1015 m. prieš Kristaus gim.) iki galutinio Judo užkariavimo (apie 586 m. prieš Kristaus gim.). Jos apima visą šiaurinės karalystės (dešimties Izraelio genčių) istoriją nuo atsikėlimo iki to meto, kai asirai išsivedė juos nelaisvėn į šiaurines šalis.

1 *Karalių knyga*. 1 skyriuje aprašomas paskutinis karaliaus Dovydo gyvenimo dienos. 2–11 skyriuose aprašomas Saliamono gyvenimas. 12–16 skyriuose pasakojama apie Saliamono tiesioginius įpėdinius: Rehabeamą ir Jeroboamą. Jeroboamas sukėlė Izraelio karalystės skilimą. Taip pat paminėti kiti karaliai. 17–21 skyriuose aprašomi Elijos tarnystės epizodai, kai jis išpėjo Ahabą, Izraelio karalių. 22 skyriuje aprašomas karas prieš Siriją, kuriame Ahabas ir Jehošafatas, Judo karalius, sujungė pajėgas. Pranašas Mikaėjas pranašavo prieš šiuos karalius.

2 *Karalių knyga*. 1–2:11 toliau aprašomas Elijos gyvenimas, įskaitant Elijos pakilimą į dangų ugniniame vežime. 2–9 skyriuose pasakojama apie Elizejaus tikėjimo ir didžios galios tarnystę. 10 skyriuje pasakojama apie karalių Jehu ir kaip jis sunaikino Ahabo namus ir Baalo kunigus. 11–13 skyriuose rašoma apie Jehošo teisų valdymą ir Elizejaus mirtį. 14–17 skyriuose pasakojama apie įvairius karalius, dažnai nedorai karaliavusius Izraelyje ir Jude. 15 skyriuje aprašoma, kaip dešimt Izraelio genčių užkariavo asirai. 18–20 skyriuose rašoma apie teisų Ezekijo, Judo karaliaus, gyvenimą ir pranašą Izaiją. 21–23 skyriuose pasakojama apie karalius Manasą ir Jošiją. Tradiciškai manoma, kad už Izaijo nužudymą atsakingas Manasas. Jošijas buvo teisingas karalius, kuris atkūrė įstatymą tarp žydų. 24–25 skyriuose aprašoma Babilonijos nelaisvė.

KARAS. *Taip pat žr.* Taika, ramybė

Ginkluota kova ar konfliktas; kautynės su ginklais. Viešpats pateisina karą tik kaip kraštutinę savo šventųjų priemonę ginti savo šeimas, turta, teises, privilegijas ir laisves (Al 43:9, 45–47).

Moronis siekė ginti savo liaudį, savo teises, savo šalį ir savo religiją, Al 48:10–17. Džozefas Smitas gavo apreiškimą ir pranašystę apie karą, DS 87. Atsakykite karo ir skelbkite taiką, DS 98:16, 34–46. Mes tikime, kad visi žmo-

nės, ginantys save, savo draugus ir nuosavybę, ir valdžią, yra išteisinami DS 134:11. Mes tikime, jog reikia paklusti įstatymui, gerbti ir palaikyti jį, TT 1:12.

KARAS DANGUJE. *Taip pat žr.*

Ikimirtingasis gyvenimas;
Pasitarimas danguje

Konfliktas, kilęs ikimirtingajame gyvenime tarp dvasinių Dievo vaikų.

Šėtonas buvo išmestas iš dangaus ir numestas žemėn, Apr 12:4, 7–9. Velnias ir trečdalis dangaus buvo numesti žemyn, DS 29:36–37. Liuciferis sukilo prieš Viengimį Sūnų, DS 76:25–26. Šėtonas siekė Tėvo šlovės ir sunaikinti žmogaus valios laisvę, Moz 4:1–4 (Iz 14:12–15; Abr 3:27–28). Tie, kurie sekė Dievu, išlaikė savo pirmąją būseną, atėjo į žemę ir gavo kūnus, Abr 3:26.

KARTEIDŽO KALĖJIMAS (JAV).

Taip pat žr. Smitas, Hairumas;
Smitas jaunesn., Džozefas

Džozefą ir Hairumą Smitus nužudė gauja 1844 m. birželio 27 d. Karteidžo kalėjime, Ilinojaus valst., JAV (DS 135).

KARŪNA, VAINIKAS. *Taip pat žr.*

Amžinasis gyvenimas

Apvalus papuošalas, kurį valdovai nešioja ant galvų. Tai gali būti celestialinės galios, valdžios ir dievystės simbolis. Kas ištveria iki galo, vykdydamas visus Dievo įsakymus, gaus amžinojo gyvenimo karūną. (Žr. DS 20:14; Moz 7:56; DžS–M 1:1).

Man atidėtas teismo vainikas, 2 Tim 4:8. Jūs gausite nevystantį šlovės vainiką, 1 Pt 5:4. Mirusieji, kurie miršta Viešpatyje, gaus teismo karūną, DS 29:13. Jie gaus karūną mano Tėvo buveinėse, DS 59:2. Viešpats ruošia šventuosius ateiti prie jėms paruoštos karūnos, DS 78:15. Viešpats pažadėjo savo šventiesiems šlovės karūną savo dešinėje, DS 104:7.

KAUDERIS, OLIVERIS

Antrasis atkurtos bažnyčios vyresnysis ir vienas iš trijų liudytojų apie

Mormono Knygos dievišką kilmę ir tikrumą. Kai Džozefas Smitas vertė Mormono Knygą iš aukso plokštelių, jis buvo jo raštininkas (DžS–I 1:66–68).

Gavo liudijimą, kad Mormono Knygos vertimas yra tikras, **DS** 6:17, 22–24. Jono Krikštytojo buvo išventintas, **DS** 13 (DS 27:8; DžS–I 1:68–73, žr. 71 eil. išnaša). Po to, kai gavo tikėjimą ir pamatė tuos daiktus savo akimis, turėjo liudyti, kad juos matė, **DS** 17:3, 5. Gavo apreiškimą Dievo Dvasia, jog tai, ką užrašė, yra tiesa, **DS** 18:2. Buvo paskirtas ir išventintas vienu iš prievaizdų apreiškimams, **DS** 70:3. Kartu su Džozefu Smitu gavo kunigystės raktus, **DS** 110.

KELIAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Vaikščioti, vaikščioti su Dievu

Takas ar maršrutas, kuriuo einama. Jėzus sakė, kad jis yra kelias (Jn 14:4–6).

Laikykis Viešpaties įsakymų, kad vaikščiotum juo keliais, **Paklįst** 8:6. Mokyk vaiką kelio, kuriuo jis turėtų eiti, **Pat** 22:6 (2 Nef 4:5). Viešpats pasakė, kad jo keliai yra aukštesni nei mūsų keliai, **Iz** 55:8–9. Ankšti yra vartai ir siauras kelias, kuris veda į gyvenimą, **Mt** 7:13–14 (3 Nef 14:13–14; 3 Nef 27:33; **DS** 132:22, 25). Viešpats duos jums išeiti, kad išvengtumėte pagundymo, **1 Kor** 10:13. Viešpats neduoda įsakymo, neparuošdamas savo vaikams kelio jį įvykdyti, **1 Nef** 3:7 (1 Nef 9:6; 17:3, 13). Nėra jokio kito kelio, kaip tik per vartus, **2 Nef** 9:41. Esate laisvi veikti savo nuožiūra – pasirinkti nesibaigiančios mirties arba amžinojo gyvenimo kelią, **2 Nef** 10:23. Tai yra kelias, ir nėra jokio kito kelio nei vardo, **2 Nef** 31:21 (Mzj 3:17; Al 38:9; Hel 5:9). Per savo Sūnaus dovaną Dievas paruošė pranašėnį kelią, **Etr** 12:11 (1 Kor 12:31). Kiekvienas žmogus vaikšto savo paties keliu, **DS** 1:16. Tai turi būti padaryta mano būdu, **DS** 104:16.

KERŠTAS. *Taip pat žr.* Priešiškumas

Keršijimas ar atsakomieji veiksmai už skriaudą ar įžeidimą.

Jūsų Dievas atkeršys, **Iz** 35:4. Mano kerštas; aš atmokėsiu, **Rom** 12:19 (Mrm 3:15; 8:20). Keršto kalavijas pakibęs virš jūsų, **Mrm** 8:40–41. Aš atkeršysiu nelabiesiems, nes jie neatgailaus, **DS** 29:17. Gelbėtojas atėjo nelabumo ir keršto dienomis, **Moz** 7:45–46.

KERTINIS AKMUO. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus

Pagrindinis akmuo, sudarantis pasta-to pamato kampą. Jėzus Kristus pavadintas pagrindiniu kertiniu akmeniu (Ef 2:20).

Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo pagrindiniu kampo akmeniu, **Ps** 118:22 (Mt 21:42–44; Mk 12:10; Lk 20:17; ApD 4:10–12). Žydai atmetė kertinį akmenį, **Jokk** 4:15–17.

KIMBOLAS, SPENSERIS V. *Taip pat žr.* 2 Oficialus pareiškimas

Dvyliktasis Bažnyčios prezidentas nuo jos įkūrimo 1830 metais. Spenseris V. Kimbolas tarnavo prezidentu nuo 1973 m. gruodžio iki 1985 m. lapkričio. Jis gimė 1895 m. ir mirė 1985 m., būdamas devyniasdešimties metų amžiaus.

1978 m. birželio mėnesį Pirmoji Prezidentūra paskelbė, kad Prezidentas Kimbolas gavo apreiškimą, suteikian-tį teisę į kunigystę ir šventyklos palai-minimus visiems vertiems vyriškos lyties nariams, **DS** 2 OP.

KYRAS

Senajame Testamente – Persijos karalius, išpildęs Izaijo pranašystę, leisdamas žydams sugrįžti į Jeruzalę, kad atstatytų šventyklą (2 Met 36:22–23; Iz 44:28; 45:1), taip iš dalies užbaigdamas Babilonės nelaisvę. Izaijas tai išpranašavo maždaug 180 metų prieš karalius potvarkį.

KIRTLANDO ŠVENTYKLA

Pirmoji dabartiniais laikais Bažnyčios pastatyta šventykla. Šventieji pastatė ją Kirtlande, Ohajo valst. (JAV), pagal Viešpaties įsakymą (**DS** 94:3–9). Vienas iš tikslų buvo parūpinti vietą, kur verti

Bažnyčios nariai galėtų gauti dvasinę galią, valdžią ir būtų apšviesti (DS 109; 110). Ji buvo pašvęsta 1836 m. kovo 27 dieną; pašventimo malda buvo duota pranašui Džozefui Smitui apreiškimu (DS 109). Šioje šventykloje Viešpats davė keletą svarbių apreiškimų ir sugražino reikalingus kunigystės raktus (DS 110; 137). Joje nebuvo teikiamos visos šventyklos apeigos, kokios teikiamos šių dienų šventyklose.

KIŠKUMENAS. *Taip pat žr.*

Gadiantono plėšikai

Mormono Knygoje – grupės nelabų žmonių, vėliau pavadintų Gadiantono plėšikais, vadovas (Hel 1:9–12; 2).

KITAS GUODĖJAS. *Žr.* Guodėjas

KITATAUČIAI

Žodis *kitataučiai* Raštuose turi kelias prasmes. Kartais jis žymi žmones, kilusius ne iš Izraelio, kartais – žmones, kilusius ne iš Judo, o kartais – evangelijos nepažįstančias tautas, net jeigu jos turi kažkiek izraelitų kraujo. Ši paskutinė prasmė ypač būdinga šiam žodžiui, vartojamam Mormono Knygoje bei Doktrinoje ir Sandorose.

Izraelitai neturėjo vesti neizraeličių (kitataučių), **PakĮst** 7:1–3. Viešpats ateis būti šviesa kitataučiams, **Iz** 42:6. Petručiui buvo įsakyta nešti evangeliją kitataučiams, **ApD** 10:9–48. Dievas ir kitataučiams suteikė atgailą, **ApD** 11:18. Buvome pakrikštyti į vieną bažnyčią, žydai ir kitataučiai, **1 Kor** 12:13. Kitataučiai yra bendrapaveldėjai Kristuje per evangeliją, **Ef** 3:6. Mormono Knyga buvo parašyta kitataučiams, **Mormono Knygos titulinis psl.** (Mrm 3:17). Žmogus iš kitataučių keliavo vandenis, **1 Nef** 13:12. Kitos knygos atėjo iš kitataučių, **1 Nef** 13:39. Evangelijos pilnatvė ateis kitataučiams, **1 Nef** 15:13 (3 Nef 16:7; DS 20:9). Ši žemė bus laisvės žemė kitataučiams, **2 Nef** 10:11. Laukinis alyvmedis simbolizuoja kitataučius, **JokK** 5. Evangelija turi išeiti kitataučių laikais, **DS** 45:28 (DS 19:27). Žodis sklis iki žemės pakraščių pirma

kitataučiams, o paskui žydams, **DS** 90:8–10. Septyniasdešimt pašaukti, kad būtų ypatingi liudytojai kitataučiams, **DS** 107:25. Siųskite mano bažnyčios vyresniusius šaukti visas tautas, pirma kitataučius ir tada žydus, **DS** 133:8.

KIVIRČAS. *Žr.* Kova

KLASTA. *Taip pat žr.* Apgavystė, apgauti, apgaulė

Raštuose *klasta* reiškia apgaulingą gudrybę.

Palaimintas žmogus, kurio dvasioje nėra klastos, **Ps** 32:2 (Ps 34:14; 1 Pt 2:1). Natanaelis buvo izraelitas, kuriame nebuvo klastos, **Jn** 1:47 (DS 41:9–11). Tyras žinojimas praplečia sielą be klastos, **DS** 121:42.

KLAUSYTI, ĮSIKLAUSYTI. *Taip pat žr.* Ausis; Paklusnumas, paklusnus, paklusti

Girdėti ir paklusti Viešpaties balsui ar mokymams.

Viešpats pakels pranašą kaip mane – jo klausykite, **PakĮst** 18:15. Klausyti yra geriau už aukojamų avinų taukus, **1 Sam** 15:20–23. Mes neklausėme Viešpaties tarnų pranašų, **Dan** 9:6. Teisieji, kurie klauso pranašų žodžių, nepražus, **2 Nef** 26:8. Jei nenorite įsiklausyti į gerojo ganytojo balsą, jūs nesate jo avys, **AI** 5:38 (Hel 7:18). Įsiklausykite, o jūs, mano bažnyčios žmonės, **DS** 1:1. Kuris įsiklauso į Dvasios balsą, yra apšviestas ir ateina pas Tėvą, **DS** 84:46–47. Jie buvo lėti klausyti Viešpaties; todėl jis lėtas įsiklausyti į jų maldas, **DS** 101:7–9. Kurie neklauso įsakymų, yra drausminami, **DS** 103:4 (Moz 4:4).

KLAUSTI. *Taip pat žr.* Prašyti

Kreiptis su klausimu, teirautis ar prašyti atsakyti į klausimą.

Paklauskite Dievą, argi šie dalykai nėra tikri, **Mor** 10:4.

KNYGA, ATMINIMO. *Taip pat žr.*

Genealogija; Knyga, gyvenimo

Adomo pradėta knyga, kurioje užrašyti jo palikuonių darbai; taip pat bet kokie

panašus nuo to laiko pranašų ir ištikimų narių vesti užrašai. Adomas ir jo vakai vedė atminimo knygą, kurioje jie rašė įkvėpimo dvasia, ir kartų knygą, kurioje buvo genealogija (Moz 6:5, 8). Tokie metraščiai gali turėti įtakos paskiriant mums galutinį nuosprendį.

Buvo rašoma atminimo knyga, **Mal** 3:16–18 (3 Nef 24:13–26). Visi tie, kurie neįrašyti į atminimo knygą, tą dieną neraras paveldo, **DS** 85:9. Mirusieji buvo teisiami pagal knygas, kuriose buvo aprašyti jų darbai, **DS** 128:7. Pristatyme knygą, kurioje būtų užrašai apie mūsų mirusiuosius, **DS** 128:24. Buvo vedama atminimo knyga, **Moz** 6:5–8. Mes turime atminimo knygą, **Moz** 6:46. Abraomas stengėsi parašyti metraščių savo ainijos labui, **Abr** 1:31.

KNYGA, GYVENIMO. *Taip pat žr.*

Knyga, atminimo

Viena prasme gyvenimo knyga yra asmens minčių ir veiksmų suvestinė – jo gyvenimo metraštis. Tačiau Raštai taip pat nurodo, kad vedamas dangiškas metraštis apie ištikimuosius, apimantis jų vardus ir jų teisių darbų aprašymus.

Viešpats ištrins nusidėjėlius iš savo knygų, **Iš** 32:33. Nugalėtojas nebus ištrintas iš gyvenimo knygos, **Apr** 3:5. Buvo atversta dar viena knyga, kuri yra gyvenimo knyga, **Apr** 20:12 (**DS** 128:6–7). Teisiųjų vardai bus įrašyti gyvenimo knygoje, **AI** 5:58. Jūsų maldos užrašytos pašventintųjų vardų knygoje, **DS** 88:2.

KNYGA, ĮSAKYMŲ. *Taip pat žr.*

Apreiškimas; Doktrina ir Sandoros

1833 metais buvo paruošta spausdinti eilė pranašo Džozefo Smito gautų apreiškimų, pavadintų *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ* (Įsakymų knyga Kristaus Bažnyčiai valdyti). Viešpats ir toliau bendravo su savo tarnais, ir dar po dviejų metų buvo išleistas papildytas apreiškimų rinkinys – Doktrina ir Sandoros.

DS 1 skyrius yra Viešpaties įvadas jo įsakymų knygai, **DS** 1:6. Viešpats

meta iššūkį išmintingiausiam žmogui pakartoti mažiausią iš jo apreiškimų Įsakymų Knygoje, **DS** 67:4–9. Viešpats paskyrė prievaizdus apreiškimams publikuoti, **DS** 70:1–5.

KNYGA, MORMONO. *Taip pat žr.*

Aukso plokštelės; Efraimas – Efraimo, arba Juozapo, lazda; Kanonas; Liudytojai, Mormono Knygos; Mormonas, nefitų pranašas; Plokštelės; Raštai; Smitas jaunesn., Džozefas

Viena iš keturių patvirtintų Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Raštų knygų. Tai yra senovės pranašo, vardu Mormonas, sudaryta Amerikos žemyno senovės gyventojų metraščių santrauka. Ji buvo parašyta, kad liudytų, jog Jėzus yra Kristus. Pranašas Džozefas Smitas, kuris išvertė ją Dievo dovana ir galia, apie šį metraščių sakė: „Aš pasakiau broliams, kad Mormono Knyga yra teisingiausia iš visų knygų žemėje ir mūsų religijos sąvaros akmuo, ir žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal bet kokios kitos knygos“ (žr. Įvadą Mormono Knygos pradžioje).

Mormono Knyga yra trijų žmonių grupių, atvykusių iš Senojo Pasaulio į Amerikos žemynus, religinis metraštis. Šias grupes vedė pranašai, kurie užrašė jų religines ir pasaulietines istorijas ant metalo plokštelių. Mormono Knygoje aprašytas Jėzaus Kristaus apsilankymas pas žmones Amerikoje po jo prisikėlimo. Po šio Kristaus apsilankymo ėjo dviejų šimtmečių taikos laikotarpis.

Moronis, paskutinysis iš nefitų pranašų istorikų, maždaug 421 m. po Kristaus gim. užantspaudavo sutrumpintus šių liaudžių metraščius ir paslėpė juos. Prikeltas Moronis 1823 m. aplankė Džozefą Smitą ir vėliau perdavė jam šiuos senovinius ir šventus metraščius, kad jie būtų išversti ir išnešti pasauliui, kaip dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas.

Juozapas – vaisingą šaka, kurios atžalos perlipę per mūrą, **Pr** 49:22–26. Tiesa

žels iš žemės, **Ps** 85:11 (Mrm 8:16; Moz 7:62). Viešpats iškels vėliavą tautoms ir sušvilps joms, **Iz** 5:26. Balsas kalbės iš žemės, **Iz** 29:4 (2 Nef 26:14–17). Viso to regėjimas tapo lyg užantspauduotos knygos žodžiai, **Iz** 29:11 (Iz 29:9–18; 2 Nef 27:6–26). Juozapo ir Judo lazdos taps viena Viešpaties rankoje, **Ez** 37:15–20. Turiu ir kitų avių, kurios ne iš šios avidės, **Jn** 10:16 (3 Nef 15:16–24). Mormono Knyga ir Biblija suaugo daiktan, **2 Nef** 3:12–21. Viešpaties žodžiai šnypš tolyn iki žemės pakraščiu, **2 Nef** 29:2. Viešpats sudarė sandorą su Enosu, kad išneš Mormono Knygą lamanitams, **En** 1:15–16. Mormono Knyga buvo parašyta, kad tikėtume Biblija, **Mrm** 7:9. Mormono Knyga bus kaip liudijimas prieš pasaulį, **Etr** 5:4. Paklauskite Dievą, argi šie dalykai nėra tikri, **Mor** 10:4. Kristus paliudijo, kad Mormono Knyga yra tikra, **DS** 17:6. Mormono Knygoje yra Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvė, **DS** 20:9 (DS 20:8–12; 42:12). Mes tikime, kad Mormono Knyga yra Dievo žodis, **TT** 1:8.

KOLOBAS

Žvaigždė, esanti arčiausiai Dievo sosto (Abr 3:2–3, 9).

Abraomas matė Kolobą ir žvaigždes, **Abr** 3:2–18. Viešpaties laikas matuojamas pagal Kolobo laiką, **Abr** 3:4, 9 (Abr 5:13).

KOLOSIEČIAMS, LAIŠKAS. *Taip pat žr.* Pauliaus laiškai; Paulius

Knyga Naujajame Testamente. Pradžioje tai buvo laiškas, kurį apaštalas Paulius parašė kolosiečiams po to, kai jį aplankė Epafras, Kolosų bažnyčios evangelistas (Kol 1:7–8). Epafras pasakė Pauliui, kad kolosiečiai buvo įpuolę į rimtą klaidą – galvojo esą geresni nei kiti žmonės, kadangi stropiai laikėsi tam tikrų išorinių apeigų (Kol 2:16), atsisakė tam tikrų norų ir garbino angelus (Kol 2:18). Šios praktikos paskatino kolosiečius manyti, kad jie pašventinti. Jie taip pat manė, kad supranta visatos slėpinius geriau nei kiti bažnyčios nariai. Savo laiške Paulius pataisė juos,

mokydamas, kad išpirkimas ateina vien tik per Kristų ir kad turime būti išmintingi ir tarnauti jam.

1 skyrius yra Pauliaus sveikinimas kolosiečiams. 2 ir 3 skyriai yra doktrininiai, ir juose yra teiginiai apie Kristų, kaip Išpirkėją, neteisingo garbinimo pavojų ir prikėlimo svarbą. 4 skyriuje mokoma, kad šventieji visame kame turi būti išmintingi.

KOMUNIJA. *Žr.* Sakramentas

KONSTITUCIJA. *Taip pat žr.*

Įstatymas; Valdžia

Žodis „konstitucija“ Doktrinoje ir Sandorose nurodo į Jungtinių Amerikos Valstijų konstituciją, kurią sudaryti įkvėpė Dievas, kad paruoštų kelią evangelijos sugražinimui.

Konstitucinis įstatymas turi būti palaikomas, **DS** 98:5–6. Viešpats nurodė įtvirtinti konstituciją, **DS** 101:77, 80.

KORANTONAS. *Taip pat žr.* Alma, Almos sūnus

Mormono Knygoje – sūnus Almos, kuris buvo Almos sūnus.

Nuėjo pas zoramininkus, **Al** 31:7. Paliuko tarnystę dėl paleistuvės, **Al** 39:3. Alma mokė jį apie egzistenciją po mirties, prikėlimą ir apmokėjimą, **Al** 39–42. Vėl buvo pašauktas skelbti žodį, **Al** 42:31. Laivu išvyko į žemę šiaurėje, **Al** 63:10.

KORANTUMRAS. *Taip pat žr.*

Jareditai

Mormono Knygoje – Jareditų karalius ir paskutinis iš Jareditų tautos išlikęs gyvas.

Jį atrado Zarahemlos žmonės, **Om** 1:21. Buvo visos šalies karalius, **Etr** 12:1–2. Buvo paimtas į nelaisvę Šaredo ir išlaisvintas savo sūnų, **Etr** 13:23–24. Kovojo su įvairiais priešais, **Etr** 13:28–14:31. Atgailavo, **Etr** 15:3. Paskutinę savo kovą kovojo su Šizu, **Etr** 15:15–32.

KORIHORAS. *Taip pat žr.* Antikristas

Mormono Knygoje – antikristas, kuris reikalavo ženklo kaip Dievo galios

irodymo; Viešpats ištiko Korihorą nebylumu (Al 30:6–60).

KORINTIEČIAMS, LAIŠKAS. *Taip pat žr. Pauliaus laiškai; Paulius*

Dvi knygos Naujajame Testamente. Pradžioje jos buvo Pauliaus laiškai, parašyti šventiesiems Korinte, siekiant ištaisyti netvarką tarp jų. Korintiečiai gyveno amoralioje visuomenėje.

1 Laiškas korintiečiams. Pirmame skyriuje yra Pauliaus sveikinimai ir padėka. 2–6 skyriuose Paulius taiso Korinto šventųjų klaidas. 7–12 skyriuose yra Pauliaus atsakymai į tam tikrus klausimus. 13–15 skyriuose aprašoma tikroji meilė, dvasinės dovanos ir prikėlimas. 16 skyriuje yra Pauliaus patarimas likti tvirtiems tikėjime.

2 Laiškas korintiečiams. Pirmame skyriuje yra Pauliaus sveikinimai ir padėka. 2 skyriuje yra asmeniškasis patarimas Titui. 3–7 skyriuose aprašoma evangelijos galia šventųjų ir jų vadovų gyvenimuose. 8–9 skyriuose šventiesiems patariama džiaugsmingai šelpti vargšus. 10–12 skyriuose yra Pauliaus pareiškimai apie savo, kaip apaštalo, padėtį. 13 skyriuje raginama būti tobulais.

KORNELIJUS. *Taip pat žr.*

Kitataučiai; Petras; Šimtininkas

Petro pakrikštytas šimtininkas Ceza-rejoje (ApD 10). Turbūt jis buvo pirmas kitatautis, prisijungęs prie bažnyčios, nebūdamas pirma atverstas į judaizmą. Kornelijaus ir jo šeimos krikštas pažymėjo, jog atidaromas kelias skelbti evangeliją kitataučiams. Šiam skelbimui vadovavo Petras, vyriausiasis apaštalas, tuo metu turėjęs Dievo karalystės žemėje raktus.

KOVA. *Taip pat žr. Maištas, sukilimas*

Nesutarimas, nesantaika, varžymasis, ginčas, prieštaravimas, vaidas. Kova, ypač tarp Viešpaties bažnyčios narių ar tarp šeimos narių, nepatinka Viešpačiui.

Tenebūna vaido tarp manęs ir tavęs, Pr 13:8. Išdidumas sukelia prieštaravi-

mus, Pat 13:10. Jei kuris žmogus turi skundą prieš kitą, atleiskite, kaip Kristus jums atleido, Kol 3:13. Venkite tuščių klausinėjimų ir nesutarimų, Tit 3:9. Viešpats įsako žmonėms nesiginčyti vienas su kitu, 2 Nef 26:32. Neleisite, kad jūsų vaikai peštųsi ir kivirčytųsi vienas su kitu, Mzj 4:14. Alma įsakė, kad nebūtų jokių nesutarimų tarp bažnyčios narių, Mzj 18:21. Šėtonas skleidžia gandus ir ginčus, Hel 16:22. Velnias yra nesutarimo tėvas ir kursto žmones ginčytis vienas su kitu, 3 Nef 11:29 (Mzj 23:15). Įtvirtinti mano evangeliją, kad nebūtų tiek daug ginčų, DS 10:62–64. Liaukitės ginčytis vienas su kitu, DS 136:23.

KRAUJAS. *Taip pat žr. Apmokėti, apmokėjimas; Aukoti; Jėzus Kristus*

Senovės izraelitai ir daugelis šiuolaikinių kultūrų kraują laiko viso kūno, gyvybės, arba gyvybinės energijos, buveine. Senojo Testamento laikais Viešpats uždraudė izraelitams kraują vartoti maistui (Kun 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Aukos apmokančioji galia buvo kraujyje, kadangi kraujas buvo laikomas būtinu gyvybei. Gyvulių aukojimas Senajame Testamente simbolizavo didžiąją auką, kurią vėliau atliko Jėzus Kristus (Kun 17:11; Moz 5:5–7). Jėzaus Kristaus apmokantis kraujas išvalo atgailaujantį nuo nuodėmės (1 Jn 1:7).

Jo prakaitas buvo tarsi stambūs kraujo lašai, Lk 22:44. Mes pašventinami Kristaus kraujo praliejimu, Hbr 10:1–22. Kraujas sunkėsi iš kiekvienos poros, Mzj 3:7 (DS 19:18). Viešpaties kraujas buvo pralietas, kad būtų atleistos nuodėmės, DS 27:2. Jėzus atliko tobulą apmokėjimą praliedamas savo paties kraują, DS 76:69. Krauju jūs pašventinami, Moz 6:60.

KRIKŠTAS, KRIKŠTYTI. *Taip pat*

žr. Apeigos; Kūdikių krikštas; Šventoji Dvasia; Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo

Žodis kilęs iš graikiško žodžio, rei-

kiančio „įmerkti“ arba „panardinti“. Krikštas panardinant vandenyje, atliekamas asmens, turinčio įgaliojimą, yra įvadinė evangelijos apeiga ir yra būtina, norint tapti Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu. Prieš šią apeigą būtinas tikėjimas Jėzumi Kristumi ir atgaila. Kad apeiga būtų užbaigta, po jos būtina gauti Šventosios Dvasios dovaną (2 Nef 31:13–14). Krikštas vandeniui ir Dvasia būtinas, kad žmogus galėtų įeiti į celestialinę karalystę. Adomas buvo pirmas pakrikštytasis (Mozės 6:64–65). Jėzus taip pat buvo pakrikštytas, kad įvykdytų visą teisumą ir parodytų kelią visai žmonijai (Mt 3:13–17; 2 Nef 31:5–12).

Kadangi ne visi žemėje turi galimybę priimti evangeliją mirtingajame gyvenime, Viešpats įgaliojo vykdyti krikštus, kuriuos atlieka atstovaujantys mirusiesiems. Dėl to tie, kurie priima evangeliją dvasių pasaulyje, gauna teisę įeiti į Dievo karalystę.

Krikštas būtinas. Leisk šį kart, kad įvykdytume visą teisumą, **Mt 3:15**. Jėzus atėjo ir buvo Jono pakrikštytas, **Mk 1:9**. Fariziejai ir teisininkai atstūmė Dievo patarimą, nesiduodami krikštijami **Lk 7:30**. Jei žmogus nėra užgimęs iš vandens ir Dvasios, jis negali įeiti į Dievo karalystę, **Jn 3:5**. Atgailaukite ir kiekvienas iš jūsų tepriima krikštą, **ApD 2:38**. Jis įsako visiems žmonėms, kad jie privalo priimti krikštą jo vardu, **2 Nef 9:23–24**. Kad būtų išgelbėti, žmonės turi sekti Kristumi, priimti krikštą, gauti Šventąją Dvasią ir išverti iki galo, **2 Nef 31**. Kristaus doktrina – kad žmonės turi tikėti ir priimti krikštą, **3 Nef 11:20–40**. Kas netiki jūsų žodžiais ir nepriima krikšto vandenyje mano vardu, bus pasmerkti, **DS 84:74**. Dievas paaiškino Adomui, kodėl būtini atgaila ir krikštas, **Moz 6:52–60**.

Krikštas panardinant. Pakrikštytas Jėzus tuoj išlipo iš vandens, **Mt 3:16** (**Mk 1:10**). Jonas krikštijo, nes ten buvo daug vandens, **Jn 3:23**. Pilypas ir eunuchas įbrido į vandenį, **ApD 8:38**. Krikštus esame

kartu su juo palaidoti, **Rom 6:4** (**Kol 2:12**). Sekite paskui savo Viešpatį ir Gelbėtoją į vandenį, **2 Nef 31:13**. Alma, Helamas ir kiti pasilaidojo vandenyje, **Mzj 18:12–16**. Ir tada panardinsite juos vandenyje, **3 Nef 11:25–26**. Paaiškintas deramas krikštijimo būdas, **DS 20:72–74**. Jie buvo pakrikštyti pagal jo palaidojimo būdą, būdami palaidoti vandenyje, jo vardu, **DS 76:50–51**. Adomas buvo paguldytas po vandeniu ir iškeltas iš vandens, **Moz 6:64**. Krikštas panardinant nuodėmėms atleisti, **TT 1:4**.

Krikštas nuodėmėms atleisti. Kelkis ir priimk krikštą bei nusiplauk nuodėmes, **ApD 22:16**. Po krikšto ateina jūsų nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia, **2 Nef 31:17**. Ateikite ir priimkite krikštą atgailai, kad būtumėte išvalyti nuo savo nuodėmių, **Al 7:14**. Palaiminti tie, kurie įtikės ir priims krikštą, nes jie gaus savo nuodėmių atleidimą, **3 Nef 12:1–2**. Skelbkite atgailą ir tikėjimą Gelbėtoju bei nuodėmių atleidimą krikštu, **DS 19:31**. Mes tikime krikštu panardinant nuodėmėms atleisti, **TT 1:4**.

Krikštui būtinas tinkamas įgaliojimas. Eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, **Mt 28:19** (**DS 68:8**). Limhis ir daugelis jo žmonių norėjo būti pakrikštyti, bet toje žemėje nebuvo nė vieno, kuris turėtų įgaliojimą iš Dievo, **Mzj 21:33**. Aš suteikiu tau galią krikštyti, **3 Nef 11:19–21**. Aarono kunigystė turi krikšto panardinant nuodėmėms atleisti raktus **DS 13:1**. Jie yra tie, kuriuos aš iššventinau krikštyti mano vardu, **DS 18:29**. Jonas Krikštytojas suteikė įgaliojimą krikštyti Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui, **DŽS–I 1:68–69**.

Krikšto reikalavimai. Atgailaukite ir krikštykitės mano Mylimojo Sūnaus vardu, **2 Nef 31:11**. Turite atgailauti ir užgimti iš naujo, **Al 7:14**. Žiūrėkite, kad nepriimtumėte krikšto nevertai, **Mrm 9:29**. Mokykite tėvus, kad jie turi atgailauti ir priimti krikštą bei nusizeiminti, **Mor 8:10**. Pateikti pasirengimo

reikalavimai tiems, kurie nori būti pakrikštyti, **DS** 20:37. Vaikai bus krikštijami, kad būtų atleistos jų nuodėmės, sulaukę aštuonerių metų amžiaus, **DS** 68:25, 27.

Per krikštą sudaromos sandoros. Jūs sudarėte sandorą su juo, jog tarnausite jam ir laikysitės jo įsakymų, **Mzj** 18:8–10, 13. Tie, kurie atgailauja, priima Kristaus vardą ir pasiryžę tarnauti jam, bus priimti krikštu, **DS** 20:37.

Krikštas už mirusiuosius. Ką darys tie, kuriuos krikštija už mirusiuosius? **1 Kor** 15:29. Krikštai už mirusiuosius vykdomi, kad būtų atleistos nuodėmės, **DS** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Krikštas neskirtas kūdikiams. Jeigu krikštytumėte mažus vaikus, tai būtų rimtas pasityčiojimas priešais Dievą, **Mor** 8:4–23. Vaikai bus krikštijami, sulaukę aštuonerių metų, **DS** 68:27. Visi vaikai, kurie miršta nesulaukę atsakomybės amžiaus, išgelbėjami celestialinėje karalystėje, **DS** 137:10.

KRIKŠTYTOJAS. Žr. Jonas
Krikštytojas

KRISČIONYS, KRIKŠČIONYS.

Taip pat žr. Mokinys; Šventasis

Vardas, duotas tikintiems Jėzų Kristų. Nors šį žodį įprasta vartoti visame pasaulyje, tikruosius Kristaus pasekėjus Viešpats vadina šventaisiais (**ApD** 9:13, 32, 41; **1 Kor** 1:2; **DS** 115:4).

Mokiniai buvo pavadinti krisčionimis, **ApD** 11:26. Jei kuris žmogus kenčia kaip krisčionis, tegul nesigėdija, **1 Pt** 4:16. Dėl sandoros jūs būsite vadinami Kristaus vaikais, **Mzj** 5:7. Tie, kurie nebuvo bažnyčios nariai, tikrus tikinčiuosius pavadino krisčionimis, **Al** 46:13–16.

KRISTAUS DOKTRINA. *Taip pat žr.* Evangelija; Planas, išpirkimo

Jėzaus Kristaus evangelijos principai ir mokymai.

Mano doktrina kris kaip lietus, **Pak[st]** 32:2. Kurie murmėjo, išsivins doktri-

na, **Iz** 29:24. Žmonės stebėjosi jo mokymu, **Mt** 7:28. Mano doktrina yra ne mano, bet to, kuris mane siuntė, **Jn** 7:16. Visi Raštai naudingi mokymui, **2 Tim** 3:16. Tai yra Kristaus doktrina, vienintelė ir tikra doktrina Tėvo..., **2 Nef** 31:21 (**2 Nef** 32:6). Tarp jų nebus ginčų dėl mano doktrinos punktų, **3 Nef** 11:28, 32, 35, 39–40. Šėtonas kursto žmonių širdis ginčytis dėl mano doktrinos punktų, **DS** 10:62–63, 67. Mokykite vaikus atgailos, tikėjimo Kristumi, krikšto ir Šventosios Dvasijos dovanos doktrinų, **DS** 68:25. Mokykite vienas kitą karalystės doktrinos, **DS** 88:77–78. Kunigystės doktrina leisis ant tavo sielos, **DS** 121:45.

KRISTUS. Žr. Jėzus Kristus

KRYŽIUS. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Golgota; Jėzus Kristus; Nukryžiuavimas; Sakramentas

Medinė konstrukcija, ant kurios buvo nukryžiuotas Jėzus Kristus (**Mk** 15:20–26). Dabar daugelis pasaulyje laiko jį Kristaus nukryžiuavimo ir apmokančiosios aukos simboliu; tačiau Viešpats įsteigė savus nukryžiuavimo ir aukos simbolius – sakramento duoną ir vandenį (**Mt** 26:26–28; **DS** 20:40, 75–79). Pasak Raštų, „imantieji savo kryžių“, yra tie, kurie taip myli Jėzų Kristų, kad atsisako bedievytės bei kiekvienos pasaulietiškos užgaidos ir laikosi jo įsakymų (**DžSV Mt** 16:25–26).

Imk kryžių ir sek paskui mane, **Mk** 10:21 (**3 Nef** 12:30; **DS** 23:6). Jėzus iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje, **Hbr** 12:2. Jis buvo iškeltas ant kryžiaus ir nužudytas už pasaulio nuodėmės, **1 Nef** 11:33. Kurie ištvėrė pasaulio kryžius, paveldės Dievo karalystę, **2 Nef** 9:18. Mano Tėvas pasiuntė mane, kad būčiau iškeltas ant kryžiaus, **3 Nef** 27:14–15. Kuris nepašins savo kryžiaus ir neseks manimi, ir nesilaikys mano įsakymų, tas nebus išgelbėtas, **DS** 56:2. Pažvelk į Žmogaus Sūnų, iškeltą ant kryžiaus, **Moz** 7:55.

KŪDIKIŲ KRIKŠTAS. *Taip pat žr.*

Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Išgelbėjimas – Vaikų išgelbėjimas; Krikštą, krikštyti – Krikštą neskirtas kūdikiams; Vaikas, vaikai

Kūdikių ir vaikų iki atsakomybės amžiaus, tai yra 8 metų, krikštyti nereikia. Viešpats smerkia kūdikių krikštą (Mor 8:10–21). Vaikai gimsta nekalti ir be nuodėmės. Šėtonui neduota galia gundyti vaikus, kol jie nepradeda darytis atsakingi (DS 29:46–47), tad jiems nereikia atgailauti ar būti pakrikštytiems. Vaikai turi būti krikštijami nuo aštuonerių metų (DS 68:25–27).

KUKLUMAS. *Taip pat žr.* Pažeminti, nusizeminti, nuolankumas

Nuolankus, santūrus ir padorus elgesys ar išvaizda. Kuklus asmuo vengia nesaikingumo ir savęs iškelimo.

Dievas padarė aprangą iš odų ir aprenge Adomą ir Ievą, **Pr** 3:21 (Moz 4:27). Tegul moterys puošiasi kukliais drabužiais, **1 Tim** 2:9. Būkite santūrios, tyros, šeiminingės namuose, **Tit** 2:5. Daugelis aukština save dėl savo drabužių prabangumo, **JokK** 2:13. Tegul visi tavo apdarai būna paprasti, **DS** 42:40. Mes tikime, jog turime būti skaitūs ir dorybingi, **TT** 1:13.

KUMOROS KALVA. *Taip pat žr.*

Knyga, Mormono; Moronis, Mormono sūnus; Smitas jaunesn., Džozefas

Nedidelė kalva JAV Niujorko valstijos vakaruose. Čia senovės pranašas, vardu Moronis, paslėpė aukso plokšteles, kuriose buvo kai kurie nefitų ir Jareditų tautų metraščiai. Prikeltas Moronis 1827 metais nukreipė į šią kalvą Džozefą Smitą, kad paimtų šias plokšteles ir dalį jų išverstų. Šis vertimas yra Mormono Knyga.

Nefitai susirinko prie Kumoros, **Mrm** 6:2–4. Kumora buvo daugybės vandenų žemė, **Mrm** 6:4. Mormonas paslėpė metraščius Kumoros kalvoje, **Mrm** 6:6. Prie Kumoros žuvo visi nefitai, iš-

skyrus dvidešimt keturis, **Mrm** 6:11. Mes girdime gerąją naujieną iš Kumoros, **DS** 128:20. Džozefas Smitas paėmė plokšteles iš Kumoros kalvos, **DŽS–I** 1:42, 50–54, 59.

KŪNAS. *Taip pat žr.* Mirtingas, mirtingumas; Mirtis, fizinė; Prikelimas; Siela

Žodis *kūnas* Raštuose turi keletą reikšmių: 1) kūno audinys, iš kurio sudaryti žmonių, gyvulių, paukščių ar žuvų kūnai; 2) fizinis mėsos ir kaulų darinys, sukurtas pagal Dievo atvaizdą, kuris sujungiamas su dvasia, kad sudarytų gyvą asmenį. Prikėlimo metu visų vyrų ir moterų fiziniai kūnai bus amžinai suvienyti su jų dvasiomis. Kartais Raštuose drauge sujungti kūnas ir dvasia vadinami siela (Pr 2:7; DS 88:15; Moz 3:7, 9, 19; Abr 5:7); 3) mirtingumas; 4) kūniška žmogaus prigimtis.

Kūno audinys. Gyvūnai bus jums maistui, **Pr** 9:3. Gyvūnai be reikalo neturi būti žudomi, **DŽSV Pr** 9:10–11 (DS 49:21). Gyvūnai ir paukščiai yra žmogui maistui ir aprangai, **DS** 49:18–19 (DS 59:16–20). Mėsa turėtume valgyti saikingai, **DS** 89:12–15.

Fizinis mėsos ir kaulų darinys. Viešpats Dievas suformavo žmogų iš žemės dulkių, **Pr** 2:7 (Moz 3:7). Palieskite mane ir įsitikinkite: juk dvasia neturi kūno ir kaulų, **Lk** 24:39. Aš tramdau savo kūną ir darau jį klusnų, **1 Kor** 9:27. Yra prigimtinis kūnas ir yra dvasinis kūnas, **1 Kor** 15:44. Kūnas be dvasios yra miręs, **Jok** 2:26. Mirtingas kūnas bus prikeltas kaip nemirtingas kūnas, **AI** 11:43–45. Kiekviena kūno dalis bus atstatyta, **AI** 41:2. Jėzus parodė savo prikeltą kūną nefitams, **3 Nef** 10:18–19; 11:13–15. Tėvas turi kūną iš mėsos ir kaulų, tokį pat apčiuopiamą, kaip žmogaus; Sūnus – taip pat, **DS** 130:22. Dievas sukūrė vyrą ir moterį pagal savo paties kūno atvaizdą, **Moz** 6:9 (Pr 9:6).

Mirtingumas. Jėzus yra vienintelis gimęs iš Tėvo į mirtingumą, **Jn** 1:14 (Mzj 15:1–3). Adomas tapo pirmuoju kūnu, **Moz** 3:7.

Kūniška žmogaus prigimtis. Prakeiktas žmogus, kuris kūną daro savo ranka, **Jer 17:5**. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas, **Mk 14:38**. Kūno geismas nėra iš Tėvo, **1 Jn 2:16**. Nefis sielvartavo dėl savo kūno ir nedorybių, **2 Nef 4:17–18**, **34**. Nesitaikykite su velniu ir kūnu, **2 Nef 10:24**.

KUNIGAS (AARONO

KUNIGYSTĖJE). *Taip pat žr.*

Aaronas, Mozės brolis; Aaronas kunigystė; Aukštasis kunigas

Aaronas kunigystės pareigybė. Senovėje šią aukščiausią levitinės kunigystės pareigybę turėjo tik Aaronas ir jo palikuonys. Kai Kristus įvykdė Mozės įstatymą, šis apribojimas buvo panaikintas.

Kunigo pareigos atkurtoje bažnyčioje aprašytos **DS 20:46–52**.

KUNIGAS (MELCHIZEDEKO

KUNIGYSTĖJE). *Taip pat žr.*

Aukštasis kunigas; Melchizedeko kunigystė

Asmuo, kuris atlieka religines apeigas, skirtas Dievui. Dažnai Raštuose kunigai iš tikrųjų yra aukštieji kunigai pagal Melchizedeko tvarką (**Al 13:2**). Tie, kurie gauna Dievo šlovės pilnatvę, po prikėlimo tampa kunigais ir karaliais celestialiniame pasaulyje.

Melchizedekas buvo aukščiausiojo Dievo kunigas, **Pr 14:18**. Tu esi kunigas per amžius pagal Melchizedeko tvarką, **Ps 110:4** (**Hbr 5:6; 7:17, 21**). Kristus padarė mus karalius ir kunigus Dievui ir savo Tėvui, **Apr 1:6** (**Apr 5:10; 20:6**). Prisiminkite, jog Viešpats Dievas išventino kunigus pagal šventąją savo tvarką, **Al 13:1–20**. Tie, kurie išeina teisiųjų prikėlimo metu, yra kunigai ir karaliai, **DS 76:50, 55–60**.

KUNIGYSTĖ.

Taip pat žr. Aaronas Kunigystė; Galia; Įgaliojimas; Išventinti, išventinimas; Kunigystės priesaika ir sandora; Kunigystės raktai; Melchizedeko kunigystė

Valdžia ir galia, kuriuos Dievas duoda

vyrui, kad darytų viską, kas reikalinga žmogaus išgelbėjimui (**DS 50:26–27**). Vyriškos lyties Bažnyčios nariai, turintys kunigystę, yra suorganizuoti į kvorumus ir įgalioti atlikti apeigas bei tam tikras valdymo funkcijas Bažnyčioje.

Jų patepimas bus nesibaigianti kunigystė, **Iš 40:15** (**Sk 25:13**). Aš jus išventinai, **Jn 15:16**. Statydinkitės į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė, **1 Pt 2:5**. Esate išrinkta karta, karališka kunigystė, **1 Pt 2:9** (**Iš 19:6**). Vyrai pašaukiami aukštaisiais kunigais dėl savo nepaprasto tikėjimo ir gerų darbų, **Al 13:1–12**. Aš duodu jums galią krikštyti, **3 Nef 11:21**. Jūs turėsite galią suteikti Šventąją Dvasią, **Mor 2:2**. Aš jums apreikšiu kunigystę Elijos ranka, **DS 2:1** (**DžS–I 1:38**). Viešpats taip pat patvirtino kunigystę Aaronui ir jo sėklai, **DS 84:18**. Ši aukštesnioji kunigystė tvarko evangeliją, **DS 84:19**. Jis paėmė iš jų Mozę ir šventąją kunigystę, **DS 84:25**. Aprašytos kunigystės priesaika ir sandora, **DS 84:33–42**. Kunigystė išliko per jūsų tėvų liniją, **DS 86:8**. Bažnyčioje yra dvi kunigystės, **DS 107:1**. Pirmoji kunigystė yra šventoji kunigystė pagal Dievo Sūnaus tvarką, **DS 107:2–4**. Kunigystės teisės neatsiejamai susiję su dangaus galiomis, **DS 121:36**. Jokia galia ar įtaka negali, arba neturi, būti palaikoma kitaip, **DS 121:41**. Kiekvienas ištikimas vertas vyriškos lyties Bažnyčios narys gali gauti kunigystę, **DS 2 OP**. Mes tikime, kad vyras turi būti pašauktas Dievo, **TT 1:5**.

KUNIGYSTĖ, AARONO. Žr.

Aaronas kunigystė

KUNIGYSTĖ, MELCHIZEDEKO.

Žr. Melchizedeko kunigystė

KUNIGYSTĖS PRIESAIKA IR SANDORA.

Taip pat žr.

Kunigystė; Priesaika; Sandora

Priesaika yra iškilmingas pasižadėjimas būti ištikimu savo pažadams. Sandora yra iškilmingas pasižadėjimas tarp dviejų šalių. Aaronas kunigystę gauna tik per sandorą. Melchizedeko kunigystę gauna per bežodę priesaiką

ir sandorą. Kai turintieji kunigystę yra ištikimi ir išaukština savo pašaukimus pagal Dievo nurodymus, jis juos palaimina. Tiems, kurie ištikimi iki galo ir daro viską, ką jis jų prašo, bus atiduota viskas, ką turi Tėvas (DS 84:33–39).

Viešpats sudarė sandorą su Abraomu, ir Abraomas pakluso, **Pr** 15:18; 17:1; 22:16–18. Ezechielis laikais kunigai neganė kaimenės, **Ez** 34:2–3. Malachijo laikais kunigai iškraipė sandorą, **Mal** 1–2.

KUNIGYSTĖS RAKTAI. *Taip pat*

žr. Evangelijos laikotarpis;

Kunigystė; Pirmoji Prezidentūra

Raktai yra prezidentavimo teisė, arba valdžia, kurią Dievas suteikė vyrui, kad vadovautų, kontroliuotų ir valdytų Dievo kunigystę žemėje. Turintieji kunigystę, pašaukti į prezidentavimo postus, gauna raktus iš tų, kuriems jie pavaldūs. Turintieji kunigystę ją naudoja tik raktus turinčių vadovų nustatytose ribose. Bažnyčios prezidentas turi visus kunigystės raktus (DS 107:65–67, 91–92; 132:7).

Petras gavo karalystės raktus, **Mt** 16:19. Mykolas (Adomas) gavo išgelbėjimo raktus, kad veiktų vadovaujamas Jėzaus Kristaus, **DS** 78:16. Karalystės raktai visada priklauso Pirmajai Prezidentūrai, **DS** 81:2. Melchizedeko kunigystė turi Dievo pažinimo slėpinių raktą, **DS** 84:19. Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis gavo raktus, susijusius su Izraelio surinkimu, Abraomo evangelija ir užantspaudavimo galėmis, **DS** 110:11–16. Dvylika Apaštalų turi ypatingus raktus, **DS** 112:16. Pirmoji Prezidentūra ir Dvylika turi laikų pilnatvės evangelijos laikotarpio raktus, **DS** 112:30–34. Kunigystės pareigūnai turi raktus, **DS** 124:123. Turintis raktus gali įgyti žinojimą, **DS** 128:11. Aarono kunigystė turi angelų tarnavimo ir atgailos evangelijos, ir krikšto raktus, **DŽS–I** 1:69 (DS 13).

KUNIGŲ KNYGA. *Taip pat* žr.

Penkiaknygė

Knyga Senajame Testamente, aprašanti

kunigų pareigas Izraelyje. Ji akcentuoja Dievo šventumą ir kodeksą, pagal kurį gyvendami jo žmonės gali tapti šventi. Jos tikslas yra ritualais mokyti Mozės įstatymo moralinių priesakų bei religinių tiesų. Kunigų knygą parašė Mozė.

1–7 skyriuose aprašomos aukojimo apeigos. 8–10 skyriuose aprašomas kunigų pašventinimo ritualas. 11 skyriuje rašoma, ką galima ir ko negalima valgyti bei kas yra švaru ir kas nešvaru. 12 skyriuje rašoma apie moteris po gimdymo. 13–15 skyriuose yra įstatymai, susiję su apeiginiu nešvarumu. 16 skyriuje aprašomas ritualas, kurį reikia atlikti Apmokėjimo Dieną. 17–26 skyriuose yra įstatymų kodeksas, susijęs su religiniais ir visuomeniniais ritualais. 27 skyriuje rašoma, kad Viešpats įsakė Izraeliui pašvęsti savo pasėlius, kaimenes ir bandas Viešpačiui.

KŪNIŠKA. *Taip pat* žr. Juslinis,

juslingumas; Nuopuolis, Adomo

ir Ievos; Prigimtinis žmogus

Tai, kas ne dvasiška; šis žodis gali būti vartojamas reikšti tai, kas mirtinga ir laikina (DS 67:10) ar pasaulietiška, žemiška ir jusliška (Mzj 16:10–12).

Kūniškas mąstymas – mirtis, **2 Nef** 9:39. Velnias liūliuoja žmones į kūnišką saugumą, **2 Nef** 28:21. Jie pamatė save savo kūniškoje būsenoje, **Mzj** 4:2. Tas, kuris užsispiria savo kūniškoje prigimtyje, pasilieka savo nuopolio būsenoje, **Mzj** 16:5. Visi turi užgimti iš Dievo, atsiversti iš savo kūniškos ir puolusios būsenos, **Mzj** 27:25. Žmonija tapo kūniška, jusliška ir velniška, **Al** 42:10. Tie, kurie seka paskui savo pačių valią ir kūniškus norus, tikrai puls, **DS** 3:4. Kūnišku protu žmogus negali matyti Dievo, **DS** 67:10–12. Žmonės ėmė darytis kūniški, jusliški ir velniški, **Moz** 5:13; 6:49.

KUOLAS

Vienas iš Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios organizacinių ir administracinių padalinių. Kuolas susideda iš keleto apylinkių ar

skyrių. Paprastai jis turi geografinės ribas, ir jo pavadinimas atitinka palapinės įvaizdį, aprašytą Iz 54:2: „Pailgink savo virves, sustiprink savo kuolus“. Kiekvienas Sionės kuolas palaiko ir padeda išlaikyti Bažnyčią, kaip kad Palapinę laiko jos kuolai. Kuolas yra išsklaidyto Izraelio likučių susirinkimo vieta (DS 82:13–14; 101:17–21).

Sustiprink savo kuolus ir išplėsk savo ribas, **Mor** 10:31 (DS 82:14). Prašome tavęs be šito kuolo paskirti Sionei kitus kuolus, **DS** 109:59. Susirinkimas Sionėje ir jos kuoluose būtų apsauga, **DS** 115:6 (DS 101:21). Kuolams turėtų būti paskirtos kitos vietos, **DS** 115:18. Aukštųjų kunigų kvorumo prezidentas paskirtas suteikti teises tiems, kurie bus paskirti kuolų prezidentais, **DS** 124:133–134. Eikite į Sionės žemę, kad jos kuolai būtų sustiprinti, **DS** 133:9.

KŪRĖJAS. Žr. Jėzus Kristus;
Sukurti, sukūrimas

KVORUMAS. *Taip pat žr. Kunigystė*
Žodis *kvorumas* gali reikšti du dalykus: 1) konkrečią vyrų, turinčių tą pačią kunigystės pareigybę, grupę; ir 2) daugumą, arba minimalų kunigystės grupės narių, turinčių dalyvauti susirinkime, skaičių, reikalingą, kad būtų galima tvarkyti Bažnyčios reikalus (DS 107:28).

Apibūdinti Pirmosios Prezidentūros, Dvylikos ir Septyniasdešimties kvorumai bei jų tarpusavio ryšiai, **DS** 107:22–26, 33–34 (DS 124:126–128). Šių kvorumų sprendimai turi būti vienbalsiai, **DS** 107:27. Kvorumo sprendimai turi būti priimami su visu teisumu, **DS** 107:30–32. Apibūdintos kunigystės kvorumų prezidentų pareigos, **DS** 107:85–96. Įsteigtas vyresniųjų kvorumas vietiniams tarnams, **DS** 124:137.

LABANAS, REBEKOS BROLIS.
Taip pat žr. Rebeka

Senajame Testamente – Rebekos brolis bei Lėjos ir Rachelės, Jokūbo žmonų, tėvas (Pr 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–55).

LABANAS, SKAISTVARIO PLOKŠTELIŲ SAUGOTOJAS.

Taip pat žr. Skaistvario plokštelės

Mormono Knygoje – vyras, kuris Lehio laikais saugojo skaistvario plokšteles Jeruzalėje. Labanas apiplėšė ir bandė nužudyti Nefį ir jo brolius (1 Nef 3:1–27). Dvasia nurodė Nefiui nužudyti Labaną, kad gautų plokštelės (1 Nef 4:1–26).

LAIMINGAS, LAIMĖ. Žr.
Džiaugsmas

LAIMINTI, PALAIMINTAS, PALAIMINIMAS. *Taip pat žr.*
Dėkingas, padėkos, dėkojimas;
Įstatymas; Malonė; Patarnavimas
ligoniams; Patriarchaliniai
palaiminimai

Suteikti kažkam dievišką malonę. Bet kas, kas pasitarnauja tikrai laimei, gerovei ar klestėjimui, yra palaiminimas.

Visi palaiminimai remiasi amžiniais įstatymais (DS 130:20–21). Kadangi Dievas nori, kad jo vaikai džiaugtųsi gyvenimu (2 Nef 2:25), jis teikia jiems palaiminimus, kaip jų paklusnumo jo įsakymams rezultatą (DS 82:10), atsakydamas į malda ar kunigystės apeiga (DS 19:38; 107:65–67), ar dėl savo malonės (2 Nef 25:23).

Gerai žinomas teiginių apie palaiminimumą sąrašas vadinamas teiginiais apie palaimas (Mt 5:1–12; 3 Nef 12:1–12).

Bendrai. Padarysiu iš tavęs didelę tautą ir palaiminsiu tave, **Pr** 12:2–3 (1 Nef 15:18; Abr 2:9–11). Palaiminimai vainikuoja teisinio galvą, **Pat** 10:6. Ištikimą žmogų lydės gausūs palaiminimai, **Pat** 28:20. Viešpats atvers dangaus langus ir išlies jums palaiminimą, **Mal** 3:10 (3 Nef 24:10). Teiginiai apie palaimas žada palaiminimus, **Mt** 5:1–12 (3 Nef 12:1–12). Palaiminti, kurie pakviesti į Avinėlio vestuvių pokylį, **Apr** 19:9. Teisųjį Dievas laimina, **1 Nef** 17:35 (Mzj 10:13). Jei klausysite, aš palieku jums palaiminimą, **2 Nef** 1:28. Palieku jums tą patį palaiminimą, **2 Nef** 4:9. Jis tuoj pat jus palaimina, **Mzj** 2:24. Viešpats

laimina ir duoda klestėjimą tiems, kurie sudeda viltis į jį, **Hel** 12:1. Padėk įgyvendinti mano darbą ir būsi palaimintas, **DS** 6:9. Visada melskis, ir didi bus tavo palaima, **DS** 19:38. Priimk krikštą ir tu gausi mano Dvasią bei toki didelį palaiminimą, kokio dar niekada nepatyrėi, **DS** 39:10. Po daugelio suspaudimų ateina palaimos, **DS** 58:4. Žmonės nepaklūsta; aš atšaukiu, ir jie negauna palaiminimo, **DS** 58:32. Nesupratote, kokius didžius palaiminimus Tėvas paruošęs jums, **DS** 78:17. Iš aukštosios kunigygtės ateina apeigų ir palaiminimų teikimas bažnyčiai, **DS** 107:65–67. Yra įstatymas, kuriuo pagrįsti visi palaiminimai, **DS** 130:20. Visi, kurie nori palaiminimo iš mano rankų, laikysis įstatymo, **DS** 132:5. Palaiminimai saugomi tiems, kurie myli Viešpatį, **DS** 138:52. Abraomas siekė protėvių palaiminimų ir teisės teikti juos, **Abr** 1:2.

Vaikų laiminimas. Jis ėmė juos ant rankų ir laimino, **Mk** 10:16. Jis ėmė jų mažus vaikus vieną po kito ir laimino juos, **3 Nef** 17:21. Vyresnieji turi laiminti vaikus Jėzaus Kristaus vardu, **DS** 20:70.

LAISVAS, LAISVĖ. *Taip pat žr.*

Nelaisvė; Valios laisvė

Galia ar galimybė pačiam laisvai pasirinkti; būseną ar būklę, kai gali laisvai veikti ir galvoti. Dvasinė prasme asmuo, kuris atgailauja ir paklūsta Dievo valiai, yra laisvas nuo nuodėmės vergijos per Jėzaus Kristaus apmokėjimą (Mzj 5:8). Paklusnumas evangelijos principams išlaisvina žmogų iš nuodėmės dvasinės vergijos (Jn 8:31–36).

Vaikščiosiu laisvas, nes tyrinėju tavo priesakus, **Ps** 119:45. Tiesa padarys jus laisvus, **Jn** 8:32. Kurie tampa laisvi nuo nuodėmės, gauna amžinąjį gyvenimą, **Rom** 6:19–23. Kur Viešpaties Dvasia, ten laisvė, **2 Kor** 3:17. Tvirtai stovėkite laisvėje, kuria Kristus mus išlaisvino, **Gal** 5:1 (DS 88:86). Žmonės laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą, **2 Nef** 2:27. Teisi Izraelio namų šaka bus išvesta iš nelaisvės į laisvę, **2 Nef**

3:5. Ši žemė bus laisvės žemė, **2 Nef** 10:11. Jie šaukėsi Viešpaties dėl savo nepriklausomybės, **AI** 43:48–50. Moronis pasodino laisvės vėliavą tarp nefitų, **AI** 46:36. Moronis džiaugėsi savo šalies laisve, **AI** 48:11. Dievo Dvasia yra laisvės dvasia, **AI** 61:15. Sekite paskui mane, ir jūs būsite laisva liaudis, **DS** 38:22. Viešpats ir jo tarnai skelbia laisvę belaisvėms dvasioms, **DS** 138:18, 31, 42.

LAISVĖS VĒLIAVA. *Taip pat žr.*

Moronis, vadas

Mormono Knygoje – vėliava, kurią iškėlė Moronis, vyriausias nefitų armijų vadas. Moronis padarė vėliavą, kad įkvėptų nefitus ginti savo religiją, laisvę, taiką ir šeimas.

Iš suplėšyto apsiausto Moronis padarė laisvės vėliavą, **AI** 46:12–13. Tie, kurie palaikė šią vėliavą, sudarė sandorą, **AI** 46:20–22. Moronis nurodė iškelti tokią vėliavą ant kiekvieno bokšto, **AI** 46:36 (AI 51:20).

LAMANAS. *Taip pat žr.* Lamanitai;

Lehis, Nefio tėvas

Mormono Knygoje – vyriausias Lehio ir Sarijos sūnus bei vyriausias Nefio brolis (1 Nef 2:5). Lamanas dažniausiai pasirinkdavo daryti pikta, o ne gera.

Lamanas murmėjo prieš savo tėvą, **1 Nef** 2:11–12. Maištavo prieš savo teisų brolių Nefį, **1 Nef** 7:6 (1 Nef 3:28–29). Lehio sapne nevalgė vaisiaus nuo gyvybės medžio, **1 Nef** 8:35–36. Lamaną ir jo pasekėjus ištiko praeiksmas, **2 Nef** 5:21 (AI 3:7).

LAMANITAI. *Taip pat žr.* Lamanas;

Mormono Knyga; Nefitai

Mormono Knygoje – grupė žmonių, iš kurių dauguma buvo vyriausiojo Lehio sūnaus Lamano palikuonys. Jie jautėsi esą nuskriausti Nefio ir jo palikuonių (Mzj 10:11–17). Dėl to jie maištavo prieš nefitus ir dažnai atmesdavo evangelijos mokymus. Tačiau likus nedaug laiko iki Jėzaus Kristaus gimimo, lamanitai priėmė evangeliją ir buvo teisesni už nefitus (Hel 6:34–36). Praėjus

dviems šimtams metų po Kristaus apsilankymo Amerikoje, tiek lamanitai, tiek ir nefitai tapo nelabi ir pradėjo kovoti vieni su kitais. Apie 400 m. po Kristaus gim. lamanitai visiškai sunaikino nefitų tautą.

Lamanitai pergalejo Nefio sėkla, **1 Nef 12:19–20**. Lamanitai nekenė nefitų, **2 Nef 5:14**. Lamanitai bus rykštė nefitams, **2 Nef 5:25**. Mormono Knyga sugražins lamanitams pažinimą apie jų protėvius ir apie Jėzaus Kristaus evangeliją, **2 Nef 30:3–6** (Mormono Knygos titulinis puslapis). Lamanitai yra žydų likutis, **DS 19:27**. Prieš Viešpaties atėjimą lamanitai žydės kaip rožė, **DS 49:24**.

LAMONIS. *Taip pat žr.* Amonas, Mozijo sūnus

Mormono Knygoje – lamanitų karalius, kurį atvertė Viešpaties Dvasia ir įkvėpti Amono darbai bei mokymai (Al 17–19).

LAUKAS. *Taip pat žr.* Pasaulis; Viešpaties vynuogynas

Raštuose tai reiškia atvirą žemės plotą, naudojamą žemdirbystei ar ganykloms. Tai dažnai simbolizuoja pasaulį ir jo žmones.

Dirva – tai pasaulis, **Mt 13:38**. Dangaus karalystė panaši į dirvoje paslėptą lobį, **Mt 13:44**. Aš pamačiau didelį ir erdvų lauką, **1 Nef 8:9, 20**. Laukas buvo pribrendęs, **Al 26:5**. Laukas jau pabalęs pjūčiai, **DS 4:4** (**DS 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7**). Laukas buvo pasaulis, **DS 86:1–2**. Aš palyginsiu šias karalystes su vyru, turinčiu lauką, **DS 88:51**.

LAZDA. *Žr.* Judo lazda; Juozapo lazda

LEHIS, NEFIO TĖVAS

Mormono Knygoje – hebrajų pranašas, kuris maždaug 600 m. prieš Kristaus gim. išvedė savo šeimą ir pasekėjus iš Jeruzalės į pažadėtąją žemę vakariniame žemės pusrutulyje. Lehis buvo pirmasis savo tautos pranašas, aprašytas Mormono Knygoje.

Lehis su savo šeima paliko Jeruzalę pagal Viešpaties įsakymą (1 Nef 2:1–4). Jis buvo Juozapo, kuris buvo parduotas į Egiptą, palikuonis (1 Nef 5:14). Viešpats davė jam regėjimą apie gyvybės medį (1 Nef 8:2–35). Lehis ir jo sūnūs pastatė laivą ir perplaukė į vakarinį žemės pusrutulį (1 Nef 17–18). Jis ir jo palikuonys išikūrė naujoje žemėje (1 Nef 18:23–25). Prieš mirdamas Lehis palaimino savo sūnus ir mokė juos apie Kristų ir Mormono Knygos išėjimą paskutinėmis dienomis (2 Nef 1–3, 4:1–12).

Lehio knyga. Džozefas Smitas pradėjo versti Mormono Knygą nuo Lehio knygos. Tai buvo metraštis, kurį Mormonas buvo sutrumpinęs iš Lehio plokštelių. Kai Džozefas turėjo 116 rankraščio puslapių, kuriuos buvo išvertęs iš šios knygos, jis davė šį rankraštį Martinui Harisui, kuris vienu metu trumpai tarnavo Džozefo Smito raštininku verčiant Mormono Knygą. Tada tie puslapiai buvo prarasti. Užuoat iš naujo vertęs Lehio knyga, kad atkartotų prarastą rankraštį, Džozefas išvertė kitus giminingus aprašymus iš aukso plokštelių (žr. DS 3 ir 10 skyrių įvadus). Šie kiti aprašymai dabar yra pirmos šešios Mormono Knygos knygos.

LEHIS, NEFITŲ KARO VADAS

Mormono Knygoje – nefitų karo vadas (Al 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

LEHIS, NEFITŲ MISIONIERIUS.

Taip pat žr. Helamanas, Helamano sūnus

Mormono Knygoje – Helamano sūnaus Helamano sūnus. Lehis buvo didis misionierius (Hel 3:21; 4:14).

Buvo pavadintas Lehiu, kad prisimintų savo protėvį, **Hel 5:4–6**. Kartu su Nefiu atvertė daug žmonių, buvo įkalintas, apgaubtas ugnies ir kalbėjo su angelais, **Hel 5:14–48**. Kasdien gaudavo daug apreiškimų, **Hel 11:23**.

LĒJA. *Taip pat* žr. Jokūbas, Izaoko sūnus; Labanas, Rebekos brolis

Senajame Testamente – vyriausia Labano duktė ir viena iš Jokūbo žmonių (Pr 29). Lėja tapo šešių sūnų ir vienos dukters motina (Pr 29:31–35; 30:17–21).

LEMUELIS. *Taip pat* žr. Lamanas; Lamanitai; Lehis, Nefio tėvas

Mormono Knygoje – antrasis Lehis sūnus ir vienas iš vyresniųjų Nefio brolių. Jis susidėjo su Lamanu, kad priešintųsi Nefiui.

Lehis patarė Lemueliui būti pastoviam, kaip slėnis, **1 Nef** 2:10. Lemuelis supyko ant Nefio ir klausė Lamano, **1 Nef** 3:28. Lemuelitai buvo priskirti prie lamanitų, **JokK** 1:13–14 (AI 47:35).

LENGVABŪDIŠKUMAS. *Taip pat* žr. Pikta kalbėjimas

Atsainus elgesys su šventais dalykais (DS 84:54).

Šventieji turi atsikratyti tuščių minčių ir nesaikingo juoko, **DS** 88:69. Atsikratykite viso savo išdidumo ir lengvabūdiškumo, **DS** 88:121.

LEVIS. *Taip pat* žr. Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – trečias Jokūbo ir Lėjos sūnus (Pr 29:34; 35:23). Levis tapo vienos iš Izraelio genčių tėvu.

Levio gentis. Jokūbas palaimino Levį ir jo palikuonis (Pr 49:5–7). Levio palikuonys tarnavo Izraelio šventovėse (Sk 1:47–54). Aaronas buvo levitas, ir jo palikuonys buvo kunigai (Iš 6:16–20; 28:1–4; 29). Levitai padėdavo kunigams, Aarono sūnams (Sk 3:5–10; 1 Kar 8:4). Jie kartais tarnaudavo muzikantais (1 Met 15:16; Neh 11:22); pjaudavo aukas (2 Met 29:34; Ezr 6:20); ir bendrai padėdavo šventykloje (Neh 11:16). Levitai buvo pašvęsti Viešpaties tarnystei, kad atliktų apeigas Izraelio vaikams. Patys levitai buvo paaukoti Izraelio vaikų labai (Sk 8:11–22); taip jie tapo ypatinga Dievo nuosavybe, atiduota jam vietoje pirmagimių (Sk

8:16). Jie nebuvo pašvęsti, bet buvo apvalyti savo pareigybei (Sk 8:7–16). Jie neturėjo žemės paveldo Kanaane (Sk 18:23–24), bet gavo dešimtinę (Sk 18:21), keturiasdešimt aštuonis miestus (Sk 35:6) ir teisę gauti žmonių pašalpas per šventes (PakĮst 12:18–19; 14:27–29).

LEVITINĖ KUNIGYSTĖ. Žr. Aarono kunigystė

LIAHONA

Mormono Knygoje – skaitvario rutulys su dviem rodyklėmis, kuris rodė kryptis kaip kompasas ir davė dvasinius nurodymus Lehiui ir jo pasekėjams, kai jie buvo teisūs. Liahoną parūpino ir nurodymus per ją duodavo Viešpatis.

Lehis rado skaitvario rutulį su dviem rodyklėmis, rodančiomis kelią, kuriuo turėjo eiti Lehis ir jo šeima, **1 Nef** 16:10. Rutulys veikė sulig tikėjimu ir stropumu, **1 Nef** 16:28–29 (AI 37:40). Benjamins perdavė rutulį Mozijui, **Mzj** 1:16. Rutulys, arba vadovas, buvo pavadintas Liahona, **AI** 37:38. Liahona palyginta su Kristaus žodžiu, **AI** 37:43–45. Trys Mormono Knygos liudytojai pamatys Lehiui duotą vadovą, **DS** 17:1.

LIBERČIO KALĖJIMAS, MISŪRIO VALST. (JAV). *Taip pat* žr. Smitas jaunesn., Džozefas

Nedidelis kalėjimas, kuriame Pranašas Džozefas Smitas ir kiti buvo neteisingai kalinami nuo 1838 m. lapkričio iki 1839 m. balandžio. Šiomis sunkiomis sąlygomis Džozefas gavo keletą apreiškimų, pranašavo ir buvo įkvėptas parašyti šventiesiems svarbų laišką, kurio ištraukos yra DS 121–123 skyriuose.

LIEŽUVAUTI, PASKALA. *Taip pat* žr. Gandas; Pikta kalbėjimas

Pasakoti asmeninius faktus ar informaciją apie kitą asmenį be to asmens pritarimo.

Žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį, **Mt** 12:36. Šventieji išpėjami, kad nebūtų plepiai

ir nesikištų į svetimus reikalus, kalbėdami, ko neturėtų kalbėti, **1 Tim** 5:11–14. Nekalbėsi pikta apie savo artimą, **DS** 42:27. Visomis savo kalbomis stiprink savo brolius, **DS** 108:7.

LIEŽUVIS. *Taip pat žr.* Liežuvių dovana

Kalbos simbolis. Tai, jog šventieji turi kontroliuoti savo liežuvius, reiškia, kad jie turi kontroliuoti savo kalbą. *Liežuviai* taip pat reiškia kalbas ir tautas. Galiausiai, kiekvienas kelis klaupsis, ir kiekvienas liežuvius išpažins Dievą (Iz 45:23; Rom 14:11).

Sulaikyk savo liežuvį nuo pikta, **Ps** 34:14 (1 Pt 3:10). Kas užčiaupia savo burną ir prikanda liežuvį, tas saugo savo sielą nuo nemalonumų, **Pat** 21:23. Kas nepažaboja savo liežuvio, to religingumas yra tuščias, **Jok** 1:26. Kas nenusižengia žodžiu, tas yra tobulas žmogus, **Jok** 3:1–13. Evangelija bus skelbiama kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, **Apr** 14:6–7 (2 Nef 26:13; Mzj 3:13, 20; DS 88:103; 112:1). Viešpats visoms tautoms duoda žmones iš jų pačių tautos ir liežuvio, kad mokytų jo žodžio, **AI** 29:8. Šios plokštelės išeis kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai, **AI** 37:4. Gauk mano žodį, ir tada tavo liežuvius bus atrištas, **DS** 11:21. Kiekvienas žmogus evangelijos pilnatvę girdės savo gimtuoju liežuviu, **DS** 90:11.

LIEŽUVIŲ DOVANA. *Taip pat žr.* Dvasios dovanos; Liežuvius

Šventosios Dvasios dovana, leidžianti įkvėptiems asmenims kalbėti nepažįstamomis kalbomis, jas suprasti ar išaiškinti. Mes tikime liežuvių dovana (TT 1:7).

Jie visi buvo pripildyti Šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti kitais liežuviais, **ApD** 2:4. Kas kalba nežinomu liežuviu, kalba ne žmonėms, bet Dievui, **1 Kor** 14:1–5, 27–28. Liežuviai yra ženklas netikintiems, **1 Kor** 14:22–28. Po to eina ugnies ir Šventosios Dvasios krikštas; ir tada jūs galite kalbėti

angelų liežuviu, **2 Nef** 31:13–14. Amalekis ragino visus žmones tikėti kalbėjimo liežuviais dovana, **Om** 1:25. Vieniems duodama kalbėti liežuviais; kitiems duodamas liežuvių aiškinimas, **DS** 46:24–25 (1 Kor 12:10; Mor 10:8, 15–16). Tegul bus išlieta liežuvių dovana, **DS** 109:36.

LIMHIS. *Taip pat žr.* Nojus, Zenifo sūnus

Mormono Knygoje – teisus nefitų karalius Nefio žemėje. Jis buvo karaliaus Nojaus sūnus (Mzj 7:7–9). Karalius Limhis sudarė sandorą, kad tarlaus Dievui (Mzj 21:32). Jis išvedė savo žmones iš lamanitų vergijos ir sugrįžo į Zarahemlą (Mzj 22).

LIUCIFERIS. *Taip pat žr.* Antikristas; Naikintojas; Pragaras; Sūnūs, pražūties; Velnias

Šis vardas reiškia „švytintis“, arba „šviesnešys“. Jis taip pat vadinamas aušros sūnumi. Liuciferis buvo dvasinis Dangiškojo Tėvo sūnus ir ikimirtingajame gyvenime vadovavo maištui. Vardas Liuciferis minimas tik vieną kartą Biblijoje (Iz 14:12). Paskutiniųjų dienų apreiškimas suteikia daugiau žinių apie Liuciferio nuopolių (DS 76:25–29).

Ikimirtingajame gyvenime Liuciferis nupuolė, **Iz** 14:12 (Lk 10:18; 2 Nef 24:12). Po savo nuopolio jis tapo Šetonu ir velniu, **DS** 76:25–29 (Moz 4:1–4).

LIUDIJIMAS. *Taip pat žr.* Liudyti; Liudytojas; Šventoji Dvasia

Šventosios Dvasios suteiktas žinojimas ir dvasinis liudijimas. Liudijimas taip pat gali reikšti oficialų ar teisišką pareiškimą ar įrodymą apie tai, ką asmuo laiko tiesa. (DS 102:26).

Žinau, kad mano Išpirkėjas gyvas, **Job** 19:25–26. Ši evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, **Mt** 24:14 (DžS–M 1:31). Nesigėdyk mūsų Viešpaties liudijimo, **2 Tim** 1:8. Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia, **Apr** 19:10. Visada būti Dievo liudytojais, **Mzj** 18:9. Nebuvo

jokio kito būdo pataisyti žmones, kaip tik veikti grynu liudijimu prieš juos, **AI** 4:19–20. Aš turiu visus įrodymus, jog tai tiesa, **AI** 30:41–44. Liudijimo negausite tol, kol jūsų tikėjimas nebus išbandytas, **Etr** 12:6. Argi aš nekalbėjau ramybės tavo protui tuo klausimu? Kokį didesnę liudijimą tu gali gauti nei liudijimą iš Dievo? **DS** 6:22–23. Ir dabar, po daugelio liudijimų, pateiktų apie jį, šis yra liudijimas, kurį mes pateikiame apie jį, **DS** 76:22–24. Aš jus išsiunčiu liudyti ir išpėti žmones, **DS** 88:81–82. Dabar testatoriai mirę, ir jų testamentas galioja, **DS** 135:4–5. Henochas išvydo angelus, liudijančius apie Tėvą ir Sūnų, **Moz** 7:27. Nors buvau nekenčiamas ir persekiojamas už tai, kad sakiau matę regėjimą, vis dėlto tai yra tiesa, **DŽS–I** 1:24–25.

LIUDYTI. *Taip pat žr.* Liudijimas; Liudytojas

Liudyti Šventosios Dvasios galia; iškilmingai pareikšti apie tiesą, remiantis asmeniniu žinojimu ar įsitikinimu.

Neliudyk melagingai, **Iš** 20:16. Guodėjas liudys apie mane, **Jn** 15:26. Jis mums išakė skelbti ir liudyti, **ApD** 10:42. Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai, **Rom** 8:16 (1 Jn 5:6). Trys liudytojai liudys apie tiesą, **2 Nef** 27:12. Šventosios Dvasios galia neša tai į žmonių vaikų širdis, **2 Nef** 33:1. Raštai liudija apie Kristų, **JokK** 7:10–11 (Jn 5:39). Aš liudiju jums, kad žinau, jog tai, apie ką kalbėjau, yra tiesa, **AI** 5:45 (AI 34:8). Mes primame sakramentą, kad paliudytume Tėvui, jog laikysimės įsakymų ir visuomet prisiminsime Jėzų, **3 Nef** 18:10–11 (Mor 4, 5; DS 20:77–79). Jūs liudysite apie juos Dievo galia, **DS** 17:3–5. Ką Dvasia jums liudija, tai ir darykite, **DS** 46:7. Aš jus išsiunčiu liudyti ir išpėti, **DS** 88:81.

LIUDYTOJAI, MORMONO

KNYGOS. *Taip pat žr.* Knyga, Mormono; Liudytojas

Be Džozefo Smito Viešpats išakė dar ir kitiems liudyti apie Mormono Knygos

dieviškumą (**DS** 17; 128:20). Šių liudytojų liudijimai yra Mormono Knygos įvade.

Žodžiais trijų aš įtvirtinsiu savo žodį, **2 Nef** 11:3. Liudytojai paliudys apie jo žodį žmonių vaikams, **2 Nef** 27:12–13. Šie dalykai bus patvirtinti trijų liudytojų burna, **Etr** 5:4. Trys liudytojai tikėjimu pamatys plokšteles, **DS** 17.

LIUDYTOJAS. *Taip pat žr.* Liudijimas; Liudyti

Tas, kuris teigia, kad kažkas yra tiesa, arba pateikia parodymus, paremtus asmeniniu žinojimu, tai yra tas, kuris liudija.

Būsime man liudytojai, **ApD** 1:8. Esate pasiryžę būti Dievo liudytojai visada ir visame, **Mzj** 18:8–9. Įstatymas dėl liudytojų: dviejų ar trijų liudytojų burna bus patvirtintas kiekvienas žodis, **DS** 6:28 (Pak[st 17:6; Mt 18:16; 2 Kor 13:1; Etr 5:4; DS 128:3). Aš jus iššventinau būti apaštalais bei ypatingais mano vardo liudytojais, **DS** 27:12 (DS 107:23). Septyniasdešimt yra pašaukti būti ypatingais liudytojais kitataučiams ir visame pasaulyje, **DS** 107:25. Tegul ten būna registраторius, ir tegul jūsų krikštus jis mato savo akimis, **DS** 127:6 (DS 128:2–4).

LOTAS. *Taip pat žr.* Abraomas

Senajame Testamente – Harano sūnus ir Abraomo sūnėnas (Pr 11:27, 31; Abr 2:4). Haranas mirė nuo bado Ūre (Abr 2:1). Lotas paliko Ūrą su Abraomu ir Sara ir keliavo su jais į Kanaaną (Pr 12:4–5). Lotas pasirinko gyventi Sodomijoje. Viešpats siuntė pasiuntinius išpėti Lotą, kad bėgtų iš Sodomos prieš Viešpačiui ją sunaikinant dėl žmonių nelabumo (Pr 13:8–13; 19:1, 13, 15); tačiau Loto žmona pažvelgė atgal į sunaikinimą ir pavirto druskos stulpu (Pr 19:26). Lotas minimas ir Naujajame Testamente (Lk 17:29; 2 Pt 2:6–7). Jo gyvenimas po atsiskyrimo nuo Abraomo aprašytas Pr 13, 14 ir 19 skyriuose.

LOZORIUS. *Taip pat žr.* Marija iš Betanijos; Morta

Naujajame Testamente – Mortos ir Marijos brolis. Jėzus prikėlė jį iš mirusiųjų (Jn 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Tai netas Lozorius elgeta, kurį Jėzus minėjo palyginime (Lk 16:19–31).

LUKAS. *Taip pat žr.* Apaštalų darbai; Evangelijos

Evangelijos pagal Luką ir Apaštalų darbų Naujajame Testamente autorius ir Pauliaus misionieriškų kelionių bendražygis. Jis gimė graikų šeimoje ir buvo gydytojas (Kol 4:14). Lukas buvo labai išsilavinęs. Troadėje prisijungdamas prie Pauliaus, jis pasirodė kaip apaštalo Pauliaus bendražygis (ApD 16:10–11). Pauliaus paskutinėje kelionėje į Jeruzalę Lukas taip pat buvo su Pauliumi Filipuose (ApD 20:6), ir jiedu buvo drauge iki Pauliaus atvykimo į Romą. Lukas taip pat buvo su Pauliumi per jo antrąjį įkalinimą Romoje (2 Tim 4:11). Tradiciškai manoma, kad jis mirė kankinio mirtimi.

Evangelija pagal Luką. Aprašymas, kurį Lukas parašė apie Jėzų Kristų ir jo žemišką tarnystę. Apaštalų darbų knyga yra Evangelijos pagal Luką tęsinys. Lukas paliko gerai surašytą Jėzaus tarnystės aprašymą, pristatantį Jėzų tiek kaip žydų, tiek ir kaip kitataučių Gelbėtoją. Jis daug rašė apie Jėzaus mokymus ir jo darbus. Tik Evangelijoje pagal Luką randame aprašymus apie Gabrieliaus apsilankymus pas Zachariją ir Mariją (Lk 1), piemenų apsilankymą pas kūdikį Jėzų (Lk 2:8–18), dvylikametį Jėzų šventykloje (Lk 2:41–52), septyniąsiasdešimties įpareigojimą ir išsiuntimą (Lk 10:1–24), Jėzaus prakitavimą krauju (Lk 22:44), Jėzaus pokalbį su vagimi ant kryžiaus (Lk 23:39–43), kaip Jėzus valgė žuvį ir medų po savo prisikėlimo (Lk 24:42–43).

Skyrių apžvalgų ieškokite temoje „Evangelijos“.

MAGOGAS. *Taip pat žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Gogas

Biblijoje – šalis ir liaudis prie Juodosios jūros. Jų karalius Gogas vadovaus Magogo armijoms paskutiniame didžiajame mūšyje prieš antrąjį Kristaus atėjimą (Ez 38:2; 39:6). Raštai kalba apie kitą didį Gogo ir Magogo mūšį Tūkstantmečio pabaigoje tarp Dievo pajėgų ir blogio pajėgų (Apr 20:7–9; DS 88:111–116).

MAIŠTAS, SUKILIMAS. *Taip pat žr.* Atsimetimas; Murmėti; Nuodėmė; Velnias

Nepaklusimas ar priešinimasis Viešpačiui, įskaitant atsisakymą sekti jo išrinktais vadovais ir sąmoningas nepaklusimas jo įsakymams.

Nemaištaukite prieš Viešpatį, **Sk** 14:9. Piktas žmogus siekia vien maištauti, **Pat** 17:11. Vargas maištingiems vaikams, **Iz** 30:1. Viešpats neišperka nė vieno tokio, kuris maištauja prieš jį ir miršta savo nuodėmėse, **Mzj** 15:26. Amlisininkai atvirai maištavo prieš Dievą, **AI** 3:18–19. Maištaujantys bus perverti didžio sielvarto, **DS** 1:3. Viešpaties pyktis užsidegęs prieš maištaujančius, **DS** 56:1 (DS 63:1–6). Šėtonas sukilo prieš Dievą, **Moz** 4:3.

MALACHIJAS

Senojo Testamento pranašas, rašęs ir pranašavęs maždaug 430 m. prieš Kristaus gim.

Malachijo knyga. Malachijo knyga, arba pranašystė, yra paskutinė knyga Senajame Testamente. Joje dėstomas keturiuos pagrindinės temos: 1) Izraelio nuodėmės (Mal 1:6–2:17; 3:8–9); 2) teismai, kurie ištiks Izraelį už jų nepaklusnumą (Mal 1:14; 2:2–3, 12; 3:5); 3) pažadai už paklusnumą (Mal 3:10–12, 16–18; 4:2–3) ir 4) pranašystės, susijusios su Izraeliu (Mal 3:1–5; 4:1, 5–6; t.p. žr. DS 2; 128:17; DžS–I 1:37–39).

Savo pranašystėje Malachijas rašė apie Joną Krikštytoją (Mal 3:1; Mt 11:10), dešimtinės įstatymą (Mal 3:7–12), antrąjį Viešpaties atėjimą (Mal 3:23) ir Elijos sugrįžimą (Mal 3:23–24; DS 2; 128:17; DžS–I 1:37–39). Gelbėtojas

citavo nefitams ištisis 3 ir 4 Malachijo knygos skyrius (3 Nef 24–25).

MALDA. *Taip pat žr.* Amen;
Garbinti; Maštyti; Prašyti

Pagarbus bendravimas su Dievu, kurio metu žmogus dėkoja ir prašo palaiminimų. Maldos skiriamos mūsų Dangiškajam Tėvui Jėzaus Kristaus vardu. Maldos gali būti kalbamos garsiai arba tyliai. Žmogaus mintys taip pat gali būti malda, jeigu jos nukreiptos į Dievą. Teisiojo giesmė gali būti malda Dievui (DS 25:12).

Maldos tikslas yra ne pakeisti Dievo valią, bet gauti sau ir kitiems palaiminimus, kuriuos Dievas jau nori duoti, bet kurių mes turime paprašyti, kad gautume.

Mes meldžiamės Tėvui Kristaus vardu (Jn 14:13–14; 16:23–24). Mes tikrai galime melstis Kristaus vardu, kai mūsų norai yra Kristaus norai (Jn 15:7; DS 46:30). Tada prašome to, kas yra teisu ir todėl gali būti Dievo duota (3 Nef 18:20). Kai kurios maldos lieka neatsakytos, kadangi jos jokiū būdu neatspindi Kristaus troškimo, bet kyla iš žmogaus savanaudiškumo (Jok 4:3; DS 46:9). Iš tikrųjų, jei prašysime Dievą to, kas neteisu, tai bus mūsų pasmerkimui (DS 88:65).

Tuomet žmonės pradėjo šauktis Viešpaties vardo, **Pr** 4:26. Vietoje, kur buvo aukuras, Abraomas šaukėsi Viešpaties vardo, **Pr** 13:4. Abraomo tarnas, ieškodamas žmonos Izaokui, meldė pagalbos, **Pr** 24:10–19. Gink Dievą, kad aš nusidėčiau Viešpačiui paliaudamas melstis už jus, **1 Sam** 12:23. Viešpats girdi teisiojo malda, **Pat** 15:29. Kai jūs ieškosite manęs visa širdimi, rasite, **Jer** 29:12–13. Melskitės už savo skriaudėjus, **Mt** 5:44 (Lk 6:28; 3 Nef 12:44). Melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje, **Mt** 6:5–8 (3 Nef 13:5–8). Todėl melskitės taip, **Mt** 6:9–13 (Lk 11:2; 3 Nef 13:9). Prašykite, ir jums bus duota, **Mt** 7:7 (3 Nef 14:7; DS 4:7; 6:5; 66:9). Jėzus užkopė nuošaliai į kalną melstis, **Mt** 14:23. Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagunda, **Mt** 26:41 (Mk

14:38; 3 Nef 18:15–18; DS 31:12). Tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, **Jok** 1:5–6 (DS 42:68; 46:7). Daug pajėgia karšta teisiojo malda, **Jok** 5:16. Įsiklausykite į Dvasią, kuri moko žmogų melstis, **2 Nef** 32:8–9. Aš šaukiausi jo, karštai melsdamasis, **En** 1:4. Aš daug dienų pasninkavau ir meldžiausi, **Al** 5:45–46 (Al 26:22). Jie daug meldėsi ir pasninkavo, **Al** 17:3. Argi neprisimate, ką Zenosas sakė apie malda arba garbinimą? **Al** 33:3. Nusizeminkite ir nepaliaujamai melskitės, **Al** 34:18–27. Tarkis su Viešpačiu visuose darbuose, **Al** 37:37. Privalote visuomet melstis Tėvui mano vardu, **3 Nef** 18:19–20. Melskitės savo šeimose, **3 Nef** 18:21. Jėzus meldėsi Tėvui, **3 Nef** 19:31–34 (Jn 17; 3 Nef 18:16). Jis įsakė jiems nesiliauti melstis savo širdyse, **3 Nef** 20:1. Jei žmogus meldžiasi be tikro širdies ketinimo, iš to jam jokios naudos, **Mor** 7:6–9. Neprašyk to, ko nederėtų, **DS** 8:10. Visada melskis, kad galėtum išeiti nugalėtoju, **DS** 10:5. Aš įsakau tau melstis tiek balsu, tiek ir širdyje, **DS** 19:28. Per tikėjimo malda jums bus duota Dvasia, **DS** 42:14. Eik į maldos namus ir atnašauk savo sakramentus, **DS** 59:9 (Mt 21:13). Gimdytojai mokys savo vaikus melstis, **DS** 68:28. Viešpats, jų Dievas, lėtas įsiklausyti į jų maldas, **DS** 101:7–8 (Mzj 21:15). Būk nuolankus; ir Viešpats, tavo Dievas, atsakys į tavo maldas, **DS** 112:10. Adomui buvo įsakyta šauktis Dievo Sūnau vardu, **Moz** 5:8. Atsakydami į Džozefo Smito malda, jam pasirodė Tėvas ir Sūnus, **DŽS–I** 1:11–20.

MALONĖ. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Gailestingas, gailestingumas; Išgelbėjimas; Jėzus Kristus

Galia iš Dievo, leidžianti vyrams ir moterims gauti palaiminimus šiame gyvenime bei įgyti amžinąjį gyvenimą ir išaukštinimą, kai jie panaudojo tikėjimą, atgailavo ir iš visų jėgų stengėsi laikytis įsakymų. Tokia Dieviška pagalba ar pastiprinimas teikiamas dėl Dievo gailestingumo ir meilės. Dėl

Adomo nuopuolio ir žmogaus silpnumo kiekvienam mirtingam asmeniui reikia dieviškos malonės.

Malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų, **Jn 1:17**. Būsime išgelbėti Kristaus malone, **ApD 15:11** (Rom 3:23–24; DS 138:14). Tikėjimu pasiekiamo jo malonę, **Rom 5:2**. Esate išgelbėti malone per tikėjimą, **Ef 2:8**. Išgelbėjimą atneša Dievo malonė, **Tit 2:11**. Drašiai artin kitės prie malonės sosto, **Hbr 4:16**. Nuolankiesiems Dievas teikia malonę, **1 Pt 5:5**. Niekas negali gyventi Dievo akivaizdoje kitaip, kaip tik per nuopelnus, gailestingumą ir malonę Šventojo Mesijo, **2 Nef 2:8**. Žmonės išgelbėjami tik Dievo malone ir tik per ją, **2 Nef 10:24**. Mes išgelbėjami malone po to, kai padarome viską, ką galime, **2 Nef 25:23**. Tai dėl jo malonės turime galią tai daryti, **JokK 4:7**. Žmonės gali būti atstatyti į malonę už malonę, pagal savo darbus, **Hel 12:24**. Mano malonės pakanka romiesiems ir visiems, kurie nusižemina, **Etr 12:26–27**. Moronis meldėsi, kad kitataučiams būtų suteikta malonė, idant jie taip pat turėtų tikrosios meilės, **Etr 12:36, 41**. Per Dievo malonę esate tobuli Kristuje, **Mor 10:32–33**. Jėzus gavo malonę už malonę, **DS 93:12–13, 20**.

MAMONA. *Taip pat žr.* Pinigai

Aramėjų žodis, reiškiantis „turtai“ (Mt 6:24; Lk 16:9; DS 82:22).

MANA. *Taip pat žr.* Gyvenimo duona; Išėjimo knyga

Smulkus, dribsnių pavidalo maistas, kuris skoniui panašus į paplotėlius su medumi (Iš 16:14–31) ar su šviežiu aliejumi (Sk 11:8). Viešpats parūpino ją, kad maitintų Izraelio vaikus, kol jie keturiasdešimt metų buvo tyruose (Iš 16:4–5, 14–30, 35; Joz 5:12; 1 Nef 17:28).

Izraelio vaikai ją pavadino *mana*, kas hebrajų kalba reiškia „kas tai?“, kadangi jie nežinojo, kas tai buvo (Iš 16:15). Dar ji buvo vadinama „angelų maistu“ ir „duona iš dangaus“ (Ps 78:24–25; Jn 6:31). Ji simbolizavo Kristų, kuris buvo Gyvenimo Duona (Jn 6:31–35).

MANASAS. *Taip pat žr.* Efraimas; Izraelis; Juozapas, Jokūbo sūnus

Senajame Testamente – Asenatos ir Juozapo, kuris buvo parduotas į Egiptą, vyriausias sūnus (Pr 41:50–51). Jis ir jo brolis Efraimas buvo Jokūbo (Izraelio) anūkai, bet jie buvo jo įsūnyti ir palaiminti, lyg būtų jo paties sūnūs (Pr 48:1–20).

Manaso gentis. Manaso palikuonys buvo suskaičiuoti kartu su Izraelio gentimis (Sk 1:34–35; Joz 13:29–31). Mozės palaiminimas Juozapo genčiai, kuris taip pat buvo duotas Efraimui ir Manasui, užrašytas Paklšt 33:13–17. Dalis jai paskirtos žemės buvo į vakarus nuo Jordano ir ribojosi su Efraimo žeme. Ji taip pat turėjo kolonijas rytiniame Jordano krante – puikias Bašano ir Gileado ganyklas. Paskutinėmis dienomis Manaso gentis padės Efraimo genčiai surinkti išsklaidytą Izraelį (Paklšt 33:13–17). Mormono Knygos pranašas Lehis buvo Manaso palikuonis (Al 10:3).

MANIFESTAS. *Taip pat žr.*

Santuoka, susituokti – Daugpatystė; Vudrufas, Vilfordas

1890 metais prezidento Vilfordo Vudrufo parašytas oficialus pareiškimas, aiškiai teigiantis, kad Bažnyčia ir jos nariai pakluso šalies įstatymui ir daugiau nebesudarinėja poligaminių santuokų (DS 1 OP). Prezidentas Vudrufas parašė Manifestą, gavęs regėjimą ir apreiškimą iš Dievo.

MARIJA, JĖZAUS MOTINA. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Juozapas, Marijos vyras

Naujajame Testamente – mergelė, Dievo Tėvo išrinkta būti jo Sūnaus kūne motina. Po Jėzaus gimimo Marija turėjo kitų vaikų (Mk 6:3).

Ji buvo susižadėjusi su Juozapu, **Mt 1:18** (Lk 1:27). Juozapui buvo pasakyta neatleisti Marijos, arba neatleisti jos nuo susižadėjimo, **Mt 1:18–25**. Mariją aplankė išminčiai, **Mt 2:11**. Marija ir

Juozapas su vaikeliu Jėzumi pabėgo į Egiptą, **Mt** 2:13–14. Po Herodo mirties šeima sugrįžo į Nazaretą, **Mt** 2:19–23. Ją aplankė angelas Gabrielius, **Lk** 1:26–38. Ji aplankė Elzbieta, savo giminaite, **Lk** 1:36, 40–45. Marija šlovino Viešpatį psalme, **Lk** 1:46–55. Marija su Juozapu nuėjo į Betliejų, **Lk** 2:4–5. Marija pagimdė Jėzų ir paguldė jį edžiose, **Lk** 2:7. Į Betliejų atėjo piemenys aplankyti vaikelio Kristaus, **Lk** 2:16–20. Marija ir Juozapas atsinešė Jėzų į šventyklą Jeruzalėje, **Lk** 2:21–38. Marija ir Juozapas pasiėmė Jėzų į Paschą, **Lk** 2:41–52. Marija buvo vestuvėse Kanoje, **Jn** 2:2–5. Gelbėtojas, būdamas ant kryžiaus, prašė Joną rūpintis jo motina, **Jn** 19:25–27. Kai Kristus buvo paimtas į dangų, Marija buvo su apaštalais, **ApD** 1:14. Marija buvo mergelė, gražiausia ir skaisčiausia iš visų kitų mergelių, **1 Nef** 11:13–20. Kristaus motina turėjo būti vardu Marija, **Mzj** 3:8. Marija bus mergelė, brangus ir išrinktas indas, **AI** 7:10.

MARIJA, MORKAUS MOTINA.

Taip pat žr. Morkus

Naujajame Testamente – Jono Morkaus, parašiusio Evangeliją pagal Morkų, motina (**ApD** 12:12).

MARIJA IŠ BETANIJOS. *Taip pat žr. Lozorius; Morta*

Naujajame Testamente – Lozorius ir Mortos sesuo.

Marija sėdėjo prie Jėzaus kojų ir klausėsi, **Lk** 10:39, 42. Marija ir jos sesuo Morta siuntė Jėzaus, **Jn** 11:1–45. Ji patepė Jėzui kojas tepalu, **Jn** 12:3–8.

MARIJA MAGDALIETĖ

Naujajame Testamente – moteris, tapusi atsidavusia Jėzaus Kristaus mokine. Žodis magdaliētė nurodo į Magdalą (Magadaną) – vietovę, iš kur ši Marija atvyko. Magdala yra Galilėjos jūros vakariniame krante.

Ji buvo netoli kryžiaus, **Mt** 27:56 (**Mk** 15:40; **Jn** 19:25). Ji buvo Kristaus laidotuvėse, **Mt** 27:61 (**Mk** 15:47). Priskėlimo rytą ji buvo prie kapo, **Mt** 28:1 (**Mk**

16:1; **Lk** 24:10; **Jn** 20:1, 11). Po savo priskėlimo jis pirmiausiai pasirodė jai, **Mk** 16:9 (**Jn** 20:14–18). Iš jos išėjo septyni velniai, **Lk** 8:2.

MARŠAS, TOMAS B.

Pirmasis Dvylikos Apaštalų kvorumo prezidentas po bažnyčios atkūrimo 1830 metais. Jis turėjo karalystės raktus, kiek tai susiję su Dvylika (**DS** 112:16), ir 1838 metais apreiškimu jam buvo įsakyta publikuoti Viešpaties žodį (**DS** 118:2). Jam skirtas Doktrinos ir Sandorų 31 skyrius. 1839 metais Maršas buvo pašalintas iš Bažnyčios, bet 1857 metų liepą vėl buvo pakrikštytas.

MĄSTYTI. *Taip pat žr. Apreiškimas; Malda*

Medituoti, giliai apgalvoti, dažniausiai Raštus ar kitus Dievo dalykus. Sujungtas su malda Dievo dalykų apmąstymas gali atnešti apreiškimą ir supratimą.

Marija svarstė tai savo širdyje, **Lk** 2:19. Kai sėdėjau, mąstydamas savo širdyje, aš buvau nuneštas Dvasios, **1 Nef** 11:1. Mano širdis apmąsto Raštus, **2 Nef** 4:15. Nefis nuėjo savo keliu, mąstydamas apie tai, ką Viešpats parodė jam, **Hel** 10:2–3. Eikite į savo namus ir apmąstykite tai, ką aš pasakiau, **3 Nef** 17:3. Prisiminkite, koks galeistingas buvo Viešpats, ir apmąstykite tai savo širdyse, **Mor** 10:3. Apmąstyk tai, ką gavai, **DS** 30:3. Kol mes apie tai mąstėme, Viešpats palietė mūsų supratimo akis, **DS** 76:19. Aš sėdėjau savo kambaryje, apmąstydamas Raštus, **DS** 138:1–11. Aš maščiau apie ją vėl ir vėl, **DžS–I** 1:12.

MATAS. *Taip pat žr. Evangelijos*

Jėzaus Kristaus apaštalas ir Naujojo Testamento pirmos knygos autorius. Matas, žydas, tarnavęs mokesčių romėnams rinkėju Kafarnaume, tikriausiai buvo Herodo Antipo tarnautojas. Prieš savo atsivertimą jis buvo žinomas kaip Levis, Alfajaus sūnus (**Mk** 2:14). Netrukus po to, kai buvo pašauktas būti Jėzaus mokiniu, jis surengė pokylį, kuriame dalyvavo Viešpats

(Mt 9:9–13; Mk 2:14–17; Lk 5:27–32). Matas tikriausiai gerai išmanė Senojo Testamento Raštus ir Viešpaties gyvenime galėjo matyti tikslų pranašystės išsipildymą. Apie vėlesnį apaštalo gyvenimą žinoma mažai. Pagal vieną iš tradicinių nuomonių laikoma, kad jis mirė kankinio mirtimi.

Evangelija pagal Matą. Pirmoji knyga Naujajame Testamente. Pradžioje Evangelija pagal Matą turbūt buvo parašyta, kad ją naudotųsi žydai, gyvenantys Palestinoje. Joje panaudota daug citatų iš Senojo Testamento. Pagrindinis Mato tikslas buvo parodyti, kad Jėzus buvo Mesijas, apie kurį kalbėjo Senojo Testamento pranašai. Jis taip pat pabrėžė, kad Jėzus yra žmonių Karalius ir Teisėjas.

Skyrių apžvalgų ieškokite temoje „Evangelijos“.

MEDIS. Žr. Gyvenimo medis, gyvybės medis

MEDITUOTI. Žr. Mąstyti

MEILĖ. *Taip pat žr.* Priešiškumas; Tikroji meilė; Užuojauta

Gilus atsidavimas ir prisirišimas. Meilė Dievui apima atsidavimą, garbinimą, pagarbumą, švelnumą, gailestingumą, atlaidumą, užuojautą, malonę, tarnavimą, dėkingumą, maloningumą. Didingiausias Dievo meilės savo vaikams pavyzdys – Jėzaus Kristaus begalinis apmokėjimas.

Mylėsi savo artimą kaip pats save, **Kun** 19:18 (Mt 5:43–44; Mt 22:37–40; Rom 13:9; Gal 5:14; Jok 2:8; Mzj 23:15; DS 59:6). Mylėsi Viešpatį savo Dievą visa savo širdimi, **Pak1st** 6:5 (Mor 10:32; DS 59:5). Viešpats jūsų Dievas jus bando, kad sužinotų, ar mylite Viešpatį savo Dievą, **Pak1st** 13:4. Ką Viešpats myli, tą pataiso, **Pat** 3:12. Draugas visuomet myli, **Pat** 17:17. Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo Viengimį Sūnų, **Jn** 3:16 (DS 138:3). Mylėkite vienas kitą; kaip aš jus pamilau, **Jn** 13:34 (Jn 15:12, 17; Moz 7:33). Jei mane mylite, laikykitės mano iša-

kymų, **Jn** 14:15 (DS 42:29). Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti, **Jn** 15:13. Petrai, ar tu myli mane labiau nei šiuos? Ganyk mano avis, **Jn** 21:15–17. Niekas neatskirs mūsų nuo Dievo meilės Kristuje, **Rom** 8:35–39. Akis neregėjo, ką Dievas paruošė tiems, kurie jį myli, **1 Kor** 2:9. Meile tarnaukite vienas kitam, **Gal** 5:13. Vyrai, mylėkite savo žmonas, **Ef** 5:25 (Kol 3:19). Nemylėkite pasaulio, **1 Jn** 2:15. Dievas yra meilė, **1 Jn** 4:8. Mes mylime jį, nes jis mus pirmas pamilo, **1 Jn** 4:19. Kristus kentėjo dėl savo maloningumo žmonėms, **1 Nef** 19:9. Veržkitės pirmyn, turėdami meilę Dievui ir visiems žmonėms, **2 Nef** 31:20. Jūs mokysite savo vaikus mylėti ir tarnauti vienas kitam, **Mzj** 4:15. Jeigu jautėtės giedantys išperkančios meilės giesmę, ar galite taip jaustis dabar? **Al** 5:26. Būkite vedami Šventosios Dvasios, tapdami kantrūs, pilni meilės, **Al** 13:28. Pažabok visus savo geidulius, kad galėtum būti pripildytas meilės, **Al** 38:12. Dėl Dievo meilės, kuri gyvavo žmonių širdyse, nebuvo jokių nesutarimų, **4 Nef** 1:15. Viskas, kas kviečia mylėti Dievą, yra įkvėpta Dievo, **Mor** 7:13–16. Tikroji meilė yra tyra Kristaus meilė, **Mor** 7:47. Tobula meilė išveja baimę, **Mor** 8:16 (1 Jn 4:18). Meilė padaro žmones tinkamus Dievo darbui, **DS** 4:5 (DS 12:8). Pašventinimas ateina visiems tiems, kurie myli Dievą ir jam tarnauja, **DS** 20:31. Jei mane myli, tarnauk man ir laikykis mano įsakymų, **DS** 42:29 (Jn 14:15). Parodyk dar didesnę meilę tam, kurį tu pataisei ar papeikei, **DS** 121:43. Žmonės mylėjo Šėtoną labiau nei Dievą, **Moz** 5:13, 18, 28.

MELAVIMAS. *Taip pat žr.*

Apgavystė, apgauti, apgaulė;
Pikta kalbėjimas; Sąžiningas, sąžiningumas

Bet koks melo ar netiesos sakymas, norint apgauti.

Nevogsite, nesielsite apgaulingai, nemeluosite, **Kun** 19:11. Nekenčiau ir bjauriausio melavimu, **Ps** 119:163. Meluojančios lūpos – pasibjaurėjimas

Viešpačiui, **Pat** 12:22. Jie mano žmonės, kurie nemeluos, **Iz** 63:8. Velnias yra melagis ir melų tėvas, **Jn** 8:44 (2 **Nef** 2:18; **Etr** 8:25; **Moz** 4:4). Tu pamelavai ne žmonėms, bet Dievui, **ApD** 5:4 (Al 12:3). Jei žmogus sako: Aš myliu Dievą, o nekėnija savo brolio – jis melagis, **1 Jn** 4:20. Visų melagių dalis – antroji mirtis, **Apr** 21:8 (DS 63:17). Vargas melagiui, nes jis bus numestas į pragarą, **2 Nef** 9:34. Daugelis mokys klaidingos doktrinos, sakydami: Pameluok truputėlį, tame nėra nieko blogo, **2 Nef** 28:8–9 (DS 10:25). Ar išivaizduojate, kad galite meluoti Viešpačiui? **Al** 5:17. Esi tiesos Dievas ir negali meluoti, **Etr** 3:12 (Sk 23:19; 1 **Sam** 15:29; **Tit** 1:2; **Hbr** 6:18; **En** 1:6). Kuris meluoja ir neatgailauja, bus išmestas lauk, **DS** 42:21. Melagai paveldėja teštalinę šlovę, **DS** 76:81, 103–106. Mes tikime, jog turime būti sąžiningi, **TT** 1:13.

MELCHIZEDEKAS. *Taip pat žr.*

Melchizedeko kunigystė; Salemas

Didis Senojo Testamento aukštasis kunigas, pranašas ir vadovas, gyvenęs po tvano, Abraomo laikais. Jis buvo vadinamas Salemo (Jeruzalės) karalium, ramybės karalium, teisumo karalium (būtent tai reiškia hebrajiškas žodis *melchizedek*) ir aukščiausiojo Dievo kunigas.

Abraomas mokėjo Melchizedekui dešimtines, **Pr** 14:18–20. Melchizedeko liaudis darė, kas teisu ir pelnė dangų, **DŽSV Pr** 14:25–40. Kristus buvo aukštasis kunigas pagal Melchizedeko tvarką, **Hbr** 5:6. Melchizedekas buvo Salemo karalius, aukščiausiojo Dievo kunigas, **Hbr** 7:1–3. Nebuvo žymesnio už Melchizedeką, **Al** 13:14–19. Abraomas gavo kunigystę iš Melchizedeko, **DS** 84:14. Iš pagarbos Viešpaties vardui senovės Bažnyčia aukštesniąją kunigystę pavadino Melchizedeko kunigyste, **DS** 107:1–4.

MELCHIZEDEKO KUNIGYSTĖ.

Taip pat žr. Kunigystė;

Melchizedekas; Vyresnysis

Melchizedeko kunigystė yra aukštes-

nioji arba vyresnioji kunigystė; Aarono kunigystė yra žemesnioji kunigystė. Melchizedeko kunigystė apima Bažnyčios dvasinių palaiminimų raktus. Per aukštesniosios kunigystės apeigas dieviškumo galia apsireiškia žmonėms (DS 84:18–25; 107:18–21).

Dievas pirmiausiai apreiškė šią aukštesniąją kunigystę Adomui. Kiekvieno evangelijos laikotarpio patriarchai ir pranašai turėjo šią valdžią (DS 84:6–17). Iš pradžių ji buvo vadinama šventąja kunigyste pagal Dievo Sūnaus Tvarką. Vėliau ji pavadinta Melchizedeko kunigyste (DS 107:2–4).

Kai Izraelio vaikai nepajėgė gyventi pagal Melchizedeko kunigystės privilegijas ir sandoras, Viešpats atsiėmė aukštesniąją įstatymą ir davė jiems žemesniąją kunigystę bei žemesniąją įstatymą (DS 84:23–26). Pastarieji vadinami Aarono kunigyste ir Mozės įstatymu. Atėjęs į žemę Jėzus sugrąžino Melchizedeko kunigystę žydams ir pradėjo tarp jų statyti Bažnyčią. Tačiau kunigystė ir Bažnyčia buvo vėl prarastos dėl atsimitimo. Vėliau tai buvo sugrąžinta per Džozefą Smitą jaunesnįjį (DS 27:12–13; 128:20; DŽS–I 1:73).

Melchizedeko kunigystė apima vyresniojo, aukštojo kunigo, patriarcho, Septyniasdešimties nario ir apaštalo pareigybes (DS 107). Melchizedeko kunigystė visada bus Dievo karalystės žemėje dalis.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Prezidentas yra aukštasis, arba Melchizedeko, kunigystės prezidentas ir turi visus Dievo karalystės žemėje raktus. Vienu metu Prezidento pašaukimą turi tik vienas žmogus, ir jis yra vienintelis žmogus žemėje, įgaliotas naudotis visais kunigystės raktais (DS 107:64–67; DS 132:7).

Kristus bus kunigas per amžius pagal Melchizedeko tvarką, **Ps** 110:4 (Hbr 5:6, 10; 7:11). Melchizedeko kunigystė tvarko evangeliją, **Hbr** 7 (DS 84:18–25). Melchizedekas panaudojo galingą tikėjimą ir gavo aukštosios kunigystės pareigybę, **Al** 13:18. Melchizedeko kunigystė buvo suteikta Džozefui

Smitui ir Oliveriui Kauderiui, **DS** 27:12–13 (DžS–I 1:72). Ši kunigystė gaunama per priesaiką ir sandorą, **DS** 84:33–42. Yra du padaliniai, arba didieji skyriai, – Melchizedeko ir Aarono kunigystės, **DS** 107:6. Melchizedeko kunigystė turi teisę tvarkyti dvasinius palaiminimus, **DS** 107:8–18. Mozė, Elijas ir Elija suteikė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui kunigystės raktus, **DS** 110:11–16. Dabar aš jums duodu pareigūnus, priklausančius mano kunigystei, idant turėtumėte jos raktus, **DS** 124:123.

MERSELĖ, SKAISTUOLIS. *Taip pat žr. Marija, Jėzaus motina*

Santuokinio amžiaus vyras ar moteris, neturėjęs jokių seksualinių santykių. Raštuose *mergelė* arba *skaistuolis* gali reikšti moraliai tyrą asmenį (Apr 14:4).

Mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų, **Iz** 7:14 (Mt 1:23; 2 Nef 17:14). Dangaus karalystė palyginta su dešimčia mergelių, **Mt** 25:1–13. Nazareto mieste aš mačiau mergelę, kuri buvo Dievo Sūnaus motina, **1 Nef** 11:13–18. Marija buvo mergelė, brangus ir išrinktas indas, **AI** 7:10.

MERSELĖ MARIJA. *Žr. Marija, Jėzaus motina*

MESIJAS. *Taip pat žr. Jėzus Kristus; Pateptasis*

Aramėjiškas ir hebrajiškas žodis, kuris reiškia „pateptasis“. Naujajame Testamente Jėzus vadinamas Kristumi, kas yra graikiškas žodžio *mesijas* ekvivalentas. Mesijas reiškia pateptasis pranašas, kunigas, karalius ir išvaduotojas, kurio atėjimo žydai nekantriai laukė.

Daugelis žydų laukė tik išvaduotojo iš romėnų valdžios ir didesnio tautinio suklestėjimo; todėl, kai Mesijas atėjo, vadovai ir daugelis kitų jį atmetė. Vien nuolankieji ir ištikimieji pajėgė išvelgti Jėzuję iš Nazareto tikrąjį Kristų (**Iz** 53; **Mt** 16:16; **Jn** 4:25–26).

Mesijas turės Dvasią, skelbs evangeliją ir laisvę, **Iz** 61:1–3 (Lk 4:18–21). Radome Mesiją, išvertus tai reiškia

Kristų, **Jn** 1:41 (**Jn** 4:25–26). Dievas pakėlė tarp žydų Mesiją, arba, kitais žodžiais, Gelbėtoją, **1 Nef** 10:4. Dievo Sūnus buvo Mesijas, kuris turėjo ateiti, **1 Nef** 10:17. Išpirkimas ateina šventajame Mesijuje ir per jį, **2 Nef** 2:6. Mesijas ateina laiku pilnatvėje, **2 Nef** 2:26. Mesijas prisikels iš mirusiųjų, **2 Nef** 25:14. Mesijo vardu aš suteikiu Aarono kunigystę, **DS** 13:1. Viešpats tarė: Aš esu Mesijas, Sionės karalius, **Moz** 7:53.

MEŠACHAS. *Taip pat žr. Danielius*

Senajame Testamente – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas buvo trys izraelitų jaunuoliai, kurie kartu su Danielium buvo paimti į Nebukadnecaro, Babilonės karaliaus, rūmus. Mešacho hebrajiškas vardas buvo Mišaelis. Keturi vaikinai, bijodami susiteršti, atsisakė karaliaus valgio ir vyno (**Dan** 1). Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas karaliaus buvo įmesti į ugnimi plieskiančią krosnį, bet buvo apsaugoti Dievo Sūnaus (**Dan** 3).

METRAŠČIŲ KNYGOS

Dvi knygos Senajame Testamente. Jos pateikia trumpą įvykių istoriją nuo sukūrimo iki Kyro įsako, leidžiančio žydams grįžti į Jeruzalę.

1 Metraščių knyga. 1–9 skyriuose išvardinamos genealogijos nuo Adomo iki Sauliaus. 10 skyriuje aprašoma Sauliaus mirtis. 11–22 skyriuose atpasakojami įvykiai, susiję su Dovydo valdymu. 23–27 skyriuose pasakojama, kad Saliamonas buvo padarytas karaliumi ir buvo suorganizuoti levitai. 28 skyriuje pasakojama, kad Dovydas įsakė Saliamonui statyti šventyklą. 29 skyriuje aprašoma Dovydo mirtis.

2 Metraščių knyga. 1–9 skyriuose atpasakojami įvykiai, susiję su Saliamono valdymu. 10–12 skyriuose pasakojama apie Saliamono sūnaus Rehabeamo valdymą, kurio metu vieninga Izraelio karalystė buvo padalinta į šiaurinę ir pietinę karalystes. 13–36 skyriuose aprašomas įvairių karalių valdymas iki meto, kai Judo karalystę užkariavo Nebukadnecaras. Knyga bai-

giasi Kiro įsaku, kad belaisviai Judo vaikai gali grįžti į Jeruzalę.

METUŠELACHAS. *Taip pat žr.*
Henochas

Senajame Testamente – Henocho sūnus. Metušelachas gyveno 969 metus (Pr 5:21–27; Luko 3:37; Moz 8:7). Jis buvo teisus pranašas, kuris buvo paliktas žemėje, kai Henocho miestas buvo paimtas į dangų. Jis liko žemėje, kad duotų palikuonis, per kuriuos ateitų Nojus (Moz 8:3–4).

MICHĖJAS

Senajo Testamento pranašas. Jis buvo kilęs iš Morešet Gato, esančio Judo lygumų krašte, ir pranašavo karaliaujant Ezekijui (Mch 1:1–2).

Michėjo knyga. Michėjo knyga yra vienintelė Senajo Testamento knyga, mininti Betliejų, kaip vietą, kur turėjo gimti Mesijas (Mch 5:1). Knygoje Viešpats kalba savo žmonėms ir išvardija jo parodytą gerumą jiems; jis reikalauja iš jų teisingumo, gailestingumo ir nuolankumo (Mch 6:8).

MIEGAS

Poilsio būseną, kurioje žmogus yra neaktyvus ir nesąmoningas. Viešpats patarė savo šventiesiems nemiegoti daugiau nei reikia (DS 88:124). Miegas taip pat gali būti dvasinės mirties (1 Kor 11:30; 2 Nef 1:13) ar fizinės mirties (Mrm 9:13) simbolis.

MYKOLAS. *Taip pat žr.* Adomas;
Arkangelas

Vardas, kuriuo Adomas buvo žinomas ikimirtingajame gyvenime. Jis vadinamas Arkangelu. Hebrajų kalba šis vardas reiškia „kuris kaip Dievas“.

Mykolas, vienas iš vyriausiųjų kunigaikščių, atėjo į pagalbą Danieliui, **Dan** 10:13, 21 (DS 78:16). Paskutinėmis dienomis pakils Mykolas, didysis kunigaikštis, **Dan** 12:1. Arkangelas Mykolas ginčijosi su velniu, **Jud** 1:9. Mykolas ir jo angelai kovojo su slibinu, **Apr** 12:7 (Dan 7). Mykolas yra

Adomas, **DS** 27:11 (DS 107:53–57; 128:21). Mykolas, Viešpaties arkangelas suskardens savo trimitą, **DS** 29:26. Mykolas surinks savo armijas ir kovos su Šėtonu, **DS** 88:112–115. Pasigirdo Mykolo, atpažinusio velnią, balsas, **DS** 128:20.

MINTYS. *Taip pat žr.* Mąstyti;
Valios laisvė

Idėjos, sąvokos ir įvaizdžiai asmens prote. Galia mąstyti yra dovana iš Dievo, ir mes galime laisvai rinktis, kaip naudosisime savo galią mąstyti. Nuo to, kaip mąstome, labai priklauso mūsų nuostatos, elgesys ir taip pat mūsų padėtis po šio gyvenimo. Teisios mintys veda į išgelbėjimą; nelabos mintys veda į pasmerkimą.

Viešpats suvokia visus minčių siekius, **1 Met** 28:9. Kaip jis galvoja savo širdyje, toks jis ir yra, **Pat** 23:7. Mano mintys yra ne jūsų mintys, **Iz** 55:7–9. Jėzus žinojo jų mintis, **Mt** 12:25 (Lk 5:22; 6:8). Iš vidaus, iš žmogaus širdies, išeina piktos mintys, **Mk** 7:20–23. Paimkite nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui, **2 Kor** 10:5. Mąstykite apie tai, kas tikra, garbinga, tyra, mylėtina, **Fil** 4:8. Atminkite: kūniškas mąstymas – mirtis, o dvasiškas mąstymas – amžinasis gyvenimas, **2 Nef** 9:39. Jei nestebėsite savęs ir savo minčių, jūs tikrai pražūsitė, **Mzj** 4:30. Mūsų mintys pasmerks mus, **Al** 12:14. Tik Dievas žino tavo širdies mintis ir ketinimus, **DS** 6:16 (DS 33:1). Kiekviena mintimi žvelkite į mane, **DS** 6:36. Kraukitės savo protuose gyvenimo žodžius, **DS** 84:85. Meskite šalin savo tuščias mintis, **DS** 88:69. Bus apreikštos žmonių širdžių mintys, **DS** 88:109. Tegul dorybė nepalaujamai puošia tavo mintis, **DS** 121:45. Kiekvieno žmogaus mintys nuolat buvo piktos, **Moz** 8:22.

MIRJAMA. *Taip pat žr.* Mozė

Senajame Testamente – Mozės sesuo (Sk 26:59).

Stebėjo iš papiruso nupintą pintinę, **Iš** 2:1–8. Vedė moterų ratelį su būgneliais,

Iš 15:20–21. Murmėjo prieš Mozę ir buvo ištikta raupsais, o po to išgydyta, **Sk** 12:1–15 (Pakįst 24:9).

MIRTINGASIS GYVENIMAS, MIRTINGUMAS. *Taip pat žr.*

Kūnas; Mirtis, fizinė; Nuopuolis, Adomo ir Ievos; Pasaulis

Laikas nuo gimimo iki fizinės mirties. Tai kartais vadinama antrąja būseną.

Tą dieną, kai jo valgys, tikrai mirsi, **Pr** 2:16–17 (Moz 3:16–17). Po mirties dvasia sugriš pas Dievą, o kūnas į žemės dulkes, **Mok** 12:7 (Pr 3:19; Moz 4:25). Neleiskite nuodėmei viešpatauti jūsų mirtingame kūne, **Rom** 6:12. Šis mirtingas kūnas turi apsilvilti nemirtingumu, **1 Kor** 15:53 (En 1:27; Mzj 16:10; Mrm 6:21). Žmogaus būseną tapo išbandymo būseną, **2 Nef** 2:21 (Al 12:24; 42:10). Adomas nupuolė, kad galėtų būti žmonės, **2 Nef** 2:25. Ar žvelgiate ateitin ir matote šį mirtingą kūną prikelta nemirtingume? **Al** 5:15. Šis gyvenimas yra laikas pasiruošti susitikti su Dievu, **Al** 34:32. Nebijokite mirties, nes jūsų džiaugsmas šiame pasaulyje nepilnas, **DS** 101:36. Kurie išlaikys savo antrąją būseną, gaus šlovę, **Abr** 3:26.

MIRTIS, ANTROJI. *Žr.* Mirtis, dvasinė

MIRTIS, DVASINĖ. *Taip pat žr.*

Išgelbėjimas; Nuopuolis, Adomo ir Ievos; Pasmerkimas; Pragaras; Sūnūs, pražūtis; Velnias

Atskyrimas nuo Dievo ir jo įtakos; mirtis su teisumu susijusių dalykų atžvilgiu. Liuciferis ir trečdalis dangaus pulkų patyrė dvasinę mirtį, kai buvo išmesti iš dangaus (**DS** 29:36–37).

Per Adomo nuopolių į pasaulį atėjo dvasinė mirtis (**Moz** 6:48). Mirtingieji su nelabomis mintimis, žodžiais ir darbais yra dvasiškai mirę dar tebegyvendami žemėje (1 **Tim** 5:6). Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą ir per paklusnumą evangelijos principams bei apeigoms, vyrai ir moterys gali išsivalyti nuo nuodėmės ir nugalėti dvasinę mirtį.

Dvasinė mirtis taip pat įvyksta po mirtingojo kūno mirties. Bus teisiamos tiek prikeltos esybės, tiek ir velnias bei jo angelai. Tie, kurie sąmoningai maištavo prieš evangelijos šviesą ir tiesą, patirs dvasinę mirtį. Ši mirtis dažnai vadinama antrąja mirtimi (**Al** 12:16; **Hel** 14:16–19; **DS** 76:36–38).

Piktadariai bus iškirsti, **Ps** 37:9. Kūniškas mąstymas – mirtis, **Rom** 8:6 (2 **Nef** 9:39). Geiduliai nugramzdina žmones į sunaikinimą ir pražūtį, **1 Tim** 6:9. Nuodėmė pagimdo mirtį, **Jok** 1:15. Nugalėtojas nenukentės nuo antrosios mirties, **Apr** 2:11. Tokiems antroji mirtis neturi galios, **Apr** 20:6, 12–14. Nelabųjų dalis bus ežere, degančiame ugnimi ir siera; tai yra antroji mirtis, **Apr** 21:8 (**DS** 63:17–18). Žmonės laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą arba pasirinkti nelaisvę ir mirtį, **2 Nef** 2:27 (2 **Nef** 10:23; **Al** 29:5; **Hel** 14:30–31). Dievas paruošė mums kelią išsigelbėti iš mirties ir pragaro, **2 Nef** 9:10. Išsivadukite iš pragaro kančių, kad nepatirtumėte antrosios mirties, **JokK** 3:11. Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas, **Mzj** 3:19. Tesuteikia Viešpats jums atgailą, kad nepatirtumėte antrosios mirties, **Al** 13:30. Alma buvo aprištas amžinomis mirties grandinėmis, **Al** 36:18. Nelabieji miršta su teisumu susijusių dalykų atžvilgiu, **Al** 40:26 (**Al** 12:16). Nuopuolis užtraukė visai žmonijai dvasinę mirtį, **Al** 42:9 (**Hel** 14:16–18). Kai Adomas nupuolė, jis tapo dvasiškai mirusiu, **DS** 29:40–41, 44.

MIRTIS, FIZINĖ. *Taip pat žr.*

Išgelbėjimas; Mirtingas, mirtingumas; Nuopuolis, Adomo ir Ievos; Prikėlimas

Kūno ir dvasios išsiskyrimas. Nuopuolis atnešė į žemę mirtingumą ir mirtį (2 **Nef** 2:22; **Moz** 6:48). Jėzaus Kristaus apmokėjimas nugalėjo mirtį, taigi kiekvienas bus prikeltas (1 **Kor** 15:21–23). Prikėlimas yra nemokama dovana visiems žmonėms, nepriklausomai nuo to, ar jie darė gera ar bloga šiame gyvenime (**Al** 11:42–44). Kiekvienas žmogus fizinę mirtį patiria tik vieną

kartā, kadangi kartā prikelti mūsu kūnai jau nebegali mirti (Al 11:45).

Visas kūnas žus, ir žmogus vēl pavirs ī dulķē, **Job** 34:15. Brangi Viešpaties akyses jo šventūjū mirtis, **Ps** 116:15. Dulķēs sugriš ī zeme, o dvasia sugriš pas Dievā, **Mok** 12:7. Per žmoģu atējo mirtis, **1 Kor** 15:21. Gelbētojas turi pragaro ir mirties raktus, **Apr** 1:18. Nebebus mirties nei sielvarto, **Apr** 21:4. Mirtis perējo visiems žmonēms, **2 Nef** 9:6, 11 (Al 12:24). Jie niekada nežvelģē ī mirtī su baime, **Al** 27:28. Alma išaišķino sielos būsenā tarp mirties ir prikēlimo, **Al** 40:11. Tie, kurie miršta manyje, neragaus mirties, **DS** 42:46. Kurie nepaskirti mirčiai, bus išģdyti, **DS** 42:48. Aš išbandysiu jus visame kame, net ligi mirties, **DS** 98:14. Ir vēl ī dulķē sugriši, **Moz** 4:25. Adomas nupuolē, ir per jo nuopuolī atējo mirtis, **Moz** 6:48.

MIRUSIESIEMS, IŠGELBĒJIMAS.

Žr. Išģelbējims mirusiesiems

MISIONIERIŠKAS DARBAS. *Taip pat žr.* Evangelija; Skelbti

Jēzaus Kristaus evangelijos skelbimas žodžiu ir pavyzdžiu.

Kokios gražios kalnuose kojos to, kuris skelbia išģelbėjimą, **Iz** 52:7. Aš ieškosiu savo avių ir jomis rūpinsiuosi, **Ez** 34:11. Skelbkite evangeliją visai kūrinijai, **Mk** 16:15 (Mrm 9:22). Laukai jau boluoja pjūčiai, **Jn** 4:35. Kaip jie skelbs, jei nebus pasiūsti, **Rom** 10:15. Mokykite juos Dievo žodžio su visu stropumu, **JokK** 1:19. Viešpats visoms tautoms duoda žmones, kad mokytu jo žodžio, **Al** 29:8. Evangeliją gali skelbti silpni ir paprasti, **DS** 1:23. Netrukus prasidēs nuostabus darbas, **DS** 4:1. Jei visas savo dienas dirbsite ir atvesite pas mane tik vienā sielā, koks didis bus jūsū džiaugsmas, **DS** 18:15. Mano išrinktieji girdi mano balsā ir neužķietina savo širdžiu, **DS** 29:7. Eikite skelbdami mano evangeliją, po du, **DS** 42:6. Iš šios vietos turi pasklisti garsas, **DS** 58:64. Atverkite savo burnas skelbdami mano evangeliją, **DS**

71:1. Skelbkite tiesā pagal apreišķimus ir išakymus, **DS** 75:4. Kiekvienas išpētas žmogus turi išpēti savo artimā, **DS** 88:81 (DS 38:40–41). Viešpats aprūpins šeimas tu, kurie skelbia evangeliją, **DS** 118:3. Dievo tarnai eis, **DS** 133:38. Išćikimi vyresnieji, išējē iš mirtingojo gyvenimo, tęsia savo darbus, **DS** 138:57.

MISŪRIO VALSTIJA. Žr. Naujoji Jeruzalē

MOABAS. *Taip pat žr.* Lotas

Šalis, Senojo Testamento laikais buvusi ī rytus nuo Negyvosios jūros. Moabitai buvo Loto palikuonys ir giminingi izraelitams. Jū kalba buvo panaši ī hebrajų. Moabitai ir izraelitai nuolat kariavo tarpusavy (Ts 3:12–30; 11:17; 2 Sam 8:2; 2 Kar 3:6–27; 2 Met 20:1–25; Iz 15).

MODELIS

Pavyzdys, kuriuo asmuo gali sekti, norēdamas pasiekti tam tikrų rezultatų. Raštuose žodis *modelis* dažniausiai reiškia kokio nors gyvenimo būdo arba kokio nors statinio pavyzdį.

Viešpats išakē Izraeliui pastatyti Palapinę pagal Mozei parodytā modelį, **Iš** 25. Dovydas pateikē Saliamonui šventyklos statymo modelį, **1 Met** 28:11–13. Manyje pirmame Jėzus Kristus parodē visā savo kantrybē, duodamas modelį tiems, kurie jį ĩtikēs, **1 Tim** 1:16. Aš visame duosiu jums modelį, kad nebūtumēte apgauti, **DS** 52:14.

MOKINIAI NEFITAI. Žr. Trys mokiniai nefitai

MOKINYS. *Taip pat žr.* Apaštalas; Atvertimas, atsivertusysis; Jungas; Krisćionys, krikščionys

Jēzaus Kristaus pasekējas, gyvenantis pagal Kristaus mokymus (DS 41:5). Terminas *mokinys* vartojamas pažymēti Dvylika Apaštalų, kuriuos Kristus pašauķē savo mirtingosios tarnystēs metu (Mt 10:1–4). Terminas *mokinys* taip pat vartojamas pažymēti dvylika vyrų, kuriuos Jėzus išrinko vadovauti jo Bažnyčiai tarp nefitų ir lamanitų (3 Nef 19:4).

Užantspauduok įstatymą tarp mano mokinių, **Iz** 8:16. Jei pasiliekate mano žodyje, esate mano mokiniai, **Jn** 8:31. Mormonas buvo Jėzaus Kristaus mokinys, **3 Nef** 5:12–13. Jūs esate mano mokiniai, **3 Nef** 15:12. Trys mokiniai neragaus mirties, **3 Nef** 28:4–10. Įspėjimo balsas skambės burnomis mano mokinių, **DS** 1:4. Mano mokiniai stovės šventose vietose, **DS** 45:32. Tie, kurie neatmena vargšų ir beturčių, ligotų ir prislėgtų, nėra mano mokiniai, **DS** 52:40. Kuris nėra pasiryžęs paguldyti savo gyvybę, nėra mano mokinys, **DS** 103:27–28.

MOKYTI, MOKYTOJAS. *Taip pat*

žr. Šventoji Dvasia

Teikti žinias kitiems, ypač apie evangelijos tiesas, ir vesti juos į teisumą. Tie, kurie moko evangelijos, turėtų būti vedami Šventosios Dvasios. Visi gimdytojai yra savo šeimų mokytojai. Šventieji turėtų siekti ir būti pasiryžę priimti pamokymus iš Viešpaties ir jo paskirtų vadovų.

Jų mokykite savo sūnus, **Pakįst** 4:8–9. Stropiai mokyk jų savo vaikus, **Pakįst** 6:7 (Pakįst 11:18–19). Mokyk vaiką kelio, kuriuo jis turėtų eiti, **Pat** 22:6. Tavo vaikai bus Viešpaties mokomi, **Iz** 54:13 (3 Nef 22:13). Žinome, kad esi mokytojas, atėjęs nuo Dievo, **Jn** 3:2. Kodėl gi, mokydamas kitus, nepamokai pats savęs? **Rom** 2:21. Buvau kiek pamokytas viso savo tėvo mokslo, **1 Nef** 1:1 (En 1:1). Kunigai ir mokytojai turi stropiai mokyti, antraip žmonių nuodėmės kris ant jų galvų, **Jokk** 1:18–19. Atidžiai klausykite manęs ir atverkit savo ausis, **Mzj** 2:9. Mokykite savo vaikus mylėti vienas kitą ir tarnauti vienas kitam, **Mzj** 4:15. Niekam nepatikėkite būti jūsų mokytoju, nebent jis būtų Dievo žmogus, **Mzj** 23:14. Viešpats išliejo savo Dvasios ant visos tos žemės, kad paruoštų jų širdis priimti žodį, **Al** 16:16. Jie mokė su galia ir įgaliojimu iš Dievo, **Al** 17:2–3. Jie buvo išmokyti savo motinų, **Al** 56:47 (Al 57:21). Kad kiek jie ieškojo išminties, tiek būtų pamokyti, **DS** 1:26. Mokykite vienas kita

pagal tą pareigybę, kurion jus paskyriau, **DS** 38:23. Mokykite mano evangelijos principų, esančių Biblijoje ir Mormono Knygoje, **DS** 42:12. Jūs turite būti mokomi iš aukštybių, **DS** 43:15–16. Gimdytojai moks savo vaikus, **DS** 68:25–28. Mokykite vienas kitą karalystės doktrinos, **DS** 88:77–78, 118. Paskirkite tarp savęs mokytoją, **DS** 88:122. Tu nemokei savo vaikų šviesos ir tiesos, ir tai yra tavo suspaudimo priežastis, **DS** 93:39–42. Noriai mokyk to savo vaikus, **Moz** 6:57–61.

Mokymas su Dvasia. Kalbate ne jūs, bet Dvasia kalba jumyse, **Mt** 10:19–20. Argi mūsų širdys nedegė, kai jis atvėrė mums Raštų prasmę? **Lk** 24:32. Evangelija skelbiama Dvasios galia, **1 Kor** 2:1–14. Jis kalbėjo su galia ir įgaliojimu iš Dievo, **Mzj** 13:5–9 (Al 17:3; Hel 5:17). Turėsi mano Dvasią itikinti žmones, **DS** 11:21. Bažnyčia klausys visko, ko tu per Guodėją juos mokysi, **DS** 28:1 (DS 52:9). Jei Dvasios negausite, jūs nemokysite, **DS** 42:14 (DS 42:6). Mokykite žmonių vaikus mano Dvasios galia, **DS** 43:15. Vyresnieji evangelijos turi mokyti Dvasia, **DS** 50:13–22. Reikiamą valandą jums bus duota, ką sakyti, **DS** 84:85 (DS 100:5–8).

MOKYTOJAS (AARONO

KUNIGYSTĖJE). *Taip pat žr.*

Aarono kunigystė

Aarono kunigystės pareigybė.

Mokytojo pareiga yra prižiūrėti Bažnyčia, **DS** 20:53–60. Mokytojo pareigybė yra būtinas priedas, priklausantis žemesniajai kunigystei, **DS** 84:30, 111. Mokytojų kvorumo prezidentas pirmininkauja dvidešimt keturiems mokytojams, **DS** 107:86.

MOKYTOJO KNYGA

Senojo Testamento knyga, kurioje yra apmąstymai kai kuriais esminiais gyvenimo klausimais.

Knygos autorius, pamokslininkas, didžiumą knygos rašo iš tų, kurie nesupranta evangelijos, požiūriu taško. Jis rašo pagal tai, kaip jaučia pasaulio

žmonės – tai yra, tie „po saule“ (Mok 1:9). Didžiama knygos atrodo negatyvi ir pesimistinė (Mok 9:5, 10). Tai – ne taip, kaip Viešpats norėtų, kad suvoktume gyvenimą, bet greičiau, kaip pamokslininkas pastebėjo dalykus atrodant neapšviestam žmogui žemėje. Dvasingiausia knygos dalis yra 11 ir 12 skyriai, kur rašytojas daro išvadą, kad vienintelis dalykas, turintis išliekamąją vertę, yra paklusnumas Dievo įsakymams.

MORALUMAS. Žr. Ištvirkavimas;
Seksualinis amoralumas;
Skaistybė; Svetimavimas

MORKUS. *Taip pat žr.* Evangelijos

Naujajame Testamente – Jonas Morkus buvo Jeruzalėje gyvenusios Marijos sūnus (ApD 12:12); jis taip pat galėjo būti Barnabo pusbrolis (ar sūnėnas) (Kol 4:10). Su Pauliumi ir Barnabu jis išvyko iš Jeruzalės į jų pirmąją misionierišką kelionę ir paliko juos Pergėje (ApD 12:25; 13:5, 13). Vėliau jis lydėjo Barnabą į Kiprą (ApD 15:37–39). Jis buvo su Pauliumi Romoje (Kol 4:10; Flm 1:24) ir su Petru Babilonėje (turbūt Romoje) (1Pt 5:13). Galiausiai jis buvo su Timotiejumi Efeze (2 Tim 4:11).

Evangelija pagal Morkų. Antra knyga Naujajame Testamente. Gali būti, kad Evangelija pagal Morkų parašyta Petro nurodymu. Morkaus tikslas – pa-vaizduoti Viešpatį kaip Dievo Sūnų, gyvenantį ir veikiantį tarp žmonių. Morkus karštai ir nuolankiai aprašo įspūdį, kurį Jėzus padarė pašalinams stebėtojams. Tradiciškai manoma, kad po Petro mirties Morkus aplankė Egiptą, suorganizavo bažnyčią Aleksandrijoje ir mirė kankinio mirtimi.

Skyrių apžvalgų ieškokite temoje „Evangelijos“.

MORMONAS (–AI). *Taip pat žr.*

Bažnyčia, Jėzaus Kristaus;
Bažnyčia, Pastarųjų Dienų
Šventųjų Jėzaus Kristaus

Pravarde *mormonas* Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios

nariams išgalvojo ne bažnyčios nariai. Šis vardas kilęs iš šventraščių knygos, kurią sudarė senovės pranašas Mormonas ir pavadino Mormono Knyga. Viešpaties duotas vardas, kuriuo turi būti žinomi Bažnyčios nariai, yra „šventieji“. Teisingas Bažnyčios pavadinimas yra Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.

MORMONAS, NEFITŪ

PRANAŠAS. *Taip pat žr.* Knyga, Mormono

Mormono Knygoje – nefitų pranašas, karo vadas ir metraščio saugotojas. Mormonas gyveno maždaug 311–385 m. po Kristaus gim. (Mrm 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Didžiąją savo gyvenimo dalį, pradėjęs nuo penkiolikos metų amžiaus, jis buvo karinis vadovas (Mrm 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Amaronas davė nurodymus Mormonui pasiruošti priimti atsakomybę dėl metraščių saugojimo ir vedimo (Mrm 1:2–5; 2:17–18). Aprašęs savo laikmečio istoriją, Mormonas padarė didžiųjų Nefio plokštelių santrauką ir užrašė ją ant Mormono plokštelių. Vėliau jis perdavė šį šventą metraščių savo sūnui Moroniui. Tos plokštelės buvo dalis metraščio, iš kurio Džozefas Smitas išvertė Mormono Knygą.

Mormono žodžiai – tai nedidelė knyga Mormono Knygoje. Tai mažas tarpas, kurį viso metraščio sudarytojas Mormonas įdėjo tarp paskutinių Amalekio žodžių Omnio knygoje ir pirmų žodžių Mozijo knygoje. (Žr. „Trumpas paaiškinimas apie Mormono Knygą“ Mormono Knygos pradžioje.)

Mormono knyga – tai atskira knyga Raštų rinkinyje, žinomame kaip Mormono Knyga. 1–2 skyriuose pasakojama apie Amaroną, nefitų pranašą, duodantį nurodymus Mormonui, kada ir kur paimti plokšteles. Taip pat rašoma, kad prasidėjo dideli karai ir dėl žmonių nelabumo trys mokiniai nefitai buvo paimti. 3–4 skyriuose pasakojama apie tai, kad Mormonas šaukė atgailą žmonėms, bet šie buvo bejaus-

miai, ir kad išgalėjo toks didelis nelabumas, kokio dar niekada nebuvo Izraelyje. 5–6 skyriuose aprašomos galutinės kovos tarp nefitų ir lamanitų. Mormonas žuvo kartu su didžiūma nefitų tautos. 7 skyriuje Mormonas prieš mirtį kvietė žmones – anų laikų ir ateities – atgailauti. 8–9 skyriuose rašoma, kad galiausiai iš teisiųjų liko gyvas tik Mormono sūnus Moronis. Jis aprašė paskutinius mirties ir žudynių vaizdus, įskaitant nefitų liaudies visišką išnaikinimą ir parašė žinią ateities kartoms bei šio metraščio skaitytojams.

MORMONO KNYGA. Žr. Knyga, Mormono

MORONIHAS, VADO MORONIO SŪNUS

Mormono Knygoje – teisus nefitų karo vadas (apie 60 m. prieš Kristaus gim.)

Moronis atidavė vadovavimą armijomis savo sūnui Moronihui, **AI** 62:43. Atgavo Zarahemlos miestą, **Hel** 1:33. Atvedė lamanitus į atgailą ir atkovojo pusę valdų, **Hel** 4:14–20.

MORONIS, MORMONO SŪNUS.

Taip pat žr. Knyga, Mormono; Mormonas, nefitų pranašas

Paskutinis nefitų pranašas, aprašytas Mormono Knygoje (maždaug 421 m. po Kristaus gim.). Prieš pat savo mirtį Moronio tėvas Mormonas perdavė metrašti, pavadintą Mormono plokštelėmis, savo sūnui Moroniui (**MŽ** 1:1). Moronis užbaigė metraščio Mormono plokštelėse sudarymą. Jis pridėjo prie Mormono knygos 8 ir 9 skyrius (**Mrm** 8:1). Jis sutrumpino ir įtraukė Etero knygą (**Etr** 1:1–2) bei pridėjo savo paties knygą, pavadintą Moronio knyga (**Mor** 1:1–4). Moronis užantspaudavo plokšteles ir paslėpė jas Kumoros kalvoje (**Mrm** 8:14; **Mor** 10:2). 1823 metais Moronis kaip prisikėlusis esybė buvo pasiūstas apreikšti Mormono Knygą Džozefui Smitui (**DžS–I** 1:30–42, 45; **DS** 27:5). Kiekvienais metais nuo 1823 iki 1827 metų jis duodavo jaunajam pranašui nurodymus (**DžS–I**

1:54) ir galiausiai 1827 metais įteikė jam plokšteles (**DžS–I** 1:59). Baigęs versti, Džozefas Smitas gražino plokšteles Moroniui.

Moronio knyga – tai paskutinė knyga Mormono Knygoje. Ją parašė paskutinis nefitų pranašas Moronis. 1–3 skyriuose rašoma apie galutinį nefitų išnaikinimą ir duodami nurodymai apie Šventosios Dvasios suteikimą bei kunigystę. 4–5 skyriuose smulkiai aprašomas tikslus sakramento pateikimo būdas. 6 skyriuje apibendrinamas Bažnyčios darbas. 7–8 skyriuose yra pamokslai apie pirmuosius evangelijos principus, įskaitant Mormono mokymus apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę bei apie būdą, kaip atskirti, kas gera ir kas pikta (**Mor** 7), ir Mormono paaiškinimą, kad maži vaikučiai gyvi Kristuje ir jiems nereikia krikšto (**Mor** 8). 9 skyriuje aprašomas nefitų nuodėmingumas. 10 skyriuje yra paskutinė Moronio žinia, ir jame pateiktas būdas pažinti tiesą apie Mormono Knygą (**Mor** 10:3–5).

MORONIS, VADAS. *Taip pat žr.*

Laisvės vėliava

Mormono Knygoje – teisus nefitų karo vadas, gyvenęs maždaug apie šimtuosius metus prieš Kristaus gim.

Moronis buvo paskirtas vyriausiu visų nefitų armijų vadu, **AI** 43:16–17. Įkvėpė nefitų karius kovoti už savo laisvę, **AI** 43:48–50. Iš savo apsiausto skiautės padarė laisvės vėliavą, **AI** 46:12–13. Buvo Dievo žmogus, **AI** 48:11–18. Pyko ant vyriausybės dėl jos abejingumo šalies laisvei, **AI** 59:13.

MORTA. *Taip pat žr.* Lozorius;

Marija iš Betanijos

Naujajame Testamente – Lozorius ir Marijos sesuo (**Lk** 10:38–42; **Jn** 11:1–46; 12:2).

MOTERIS, MOTERYS. *Taip pat žr.*

Žmogus, žmonės

Suaugusi moteriškos lyties asmenybė, Dievo duktė. Žodis *moteris* Raštuose kartais naudojamas kaip garbingas titulas (**Jn** 19:26; **Al** 19:10).

Dievas sukūrė vyrą ir moterį, **Pr** 1:27 (Moz 2:27; 6:9; Abr 4:27). Dora žmona daug vertingesnė už perlus, **Pat** 31:10–31. Moteris yra vyro šlovė, **1 Kor** 11:7. Viešpatyje nei vyras be moters, nei moteris be vyro, **1 Kor** 11:11. Moterys turėtų puošti kukliais drabužiais, **1 Tim** 2:9–10. Aš, Viešpats Dievas, gėriuosi moterų skastybe, **Jokk** 2:28. Tavo nuodėmės tau atleistos, ir tu esi išrinktoji ponija, **DS** 25. Moterys turi teisę būti išlaikomos savo vyrų, **DS** 83:2.

MOTIEJUS. *Taip pat žr.* Apaštalas – Apaštalų išrinkimas

Asmuo, išrinktas pakeisti Judą Iskariotą kaip Dvylikos Apaštalų kvorumo narį (ApD 1:15–26). Jis buvo Jėzaus mokinys visą mirtingąją jo tarnystę (ApD 1:21–22).

MOTINA. *Taip pat žr.* Gimdytojai; Ieva; Šeima

Šventas titulas, skirtas moteriai, pagimdžiusiai ar įvaikinusiai vaikui. Motinos padeda vykdyti Dievo planą, teikdamos mirtingus kūnus Dievo dvasiniams vaikams.

Adomas pavadino savo žmoną Ieva, nes ji buvo visų gyvųjų motina, **Pr** 3:20 (Moz 4:26). Gerbk savo tėvą ir motiną, **Iš** 20:12 (Ef 6:1–3; Mzj 13:20). Neatmesk savo motinos mokymo, **Pat** 1:8. Kvailys niekina savo motiną, **Pat** 15:20 (Pat 10:1). Nepaniekink savo motinos, kai ji pasensta, **Pat** 23:22. Jos vaikai bei vyras pakyla ir vadina ją palaiminta, ir jos vyras giria ją, **Pat** 31:28. Prie kryžiaus stovėjo Jėzaus motina, **Jn** 19:25–27. Du tūkstančius lamanitų karių išmokė jų motinos, **Al** 56:47 (Al 57:21). Mūsų šlovingoji motina Ieva buvo tarp didžiųjų ir galingųjų, kuriuos Viešpats mokė dvasių pasaulyje, **DS** 138:38–39.

MOZĖ. *Taip pat žr.* Aaronas, Mozės brolis; Atmainymas – Kristaus atmainymas; Įsakymų, Dešimt; Įstatymas, Mozės; Penkiaknygė

Senajame Testamente – pranašas, kuris vedė izraelitus iš Egipto vergijos ir davė

jiems Dievo apreiškimų religinių, visuomeninių bei mitybos įstatymų rinkinį.

Mozės tarnystė tęsiasi už jo mirtingojo gyvenimo ribų. Džozefas Smitas mokė, jog drauge su Elija jis atėjo į Atmainymo kalną ir suteikė kunigystės raktus Petriui, Jokūbui ir Jonui (Mt 17:3–4; Mk 9:4–9; Lk 9:30; DS 63:21).

1836 metų balandžio 3 dieną Mozė pasirodė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Kirtlando (Ohajo valst.) šventykloje ir suteikė jiems Izraelio surinkimo raktus (DS 110:11).

Apie Mozę daug kalba paskutinių dienų apreiškimas. Mozė dažnai minimas Mormono Knygoje. Iš Doktrinos ir Sandorų mes sužinome apie jo tarnystę (DS 84:20–26) ir kad jis gavo kunigystę iš savo uošvio Jetro (DS 84:6).

Paskutinių dienų apreiškimas taip pat patvirtina bibliinį jo tarnystės tarp Izraelio vaikų aprašymą ir tai, kad jis buvo pirmųjų penkių Senojo Testamento knygų autorius (1 Nef 5:11; Moz 1:40–41).

Išgelbėtas faraono dukters, **Iš** 2:1–10. Pabėgo į Midjaną, **Iš** 2:11–22. Jam pasirodė Viešpaties angelas degančiame krūme, **Iš** 3:1–15. Paskelbė nelaimės, ištiksiančias egiptiečius, **Iš** 7–11. Per jį Viešpats įsteigė Paschą, **Iš** 12:1–30. Pervedė Izraelio vaikus per Raudonąją jūrą, **Iš** 14:5–31. Per jį Viešpats dykumoje atsiuntė maną, **Iš** 16. Sudavė į uolą prie Horebo ir ištryško vanduo, **Iš** 17:1–7. Aaronui ir Hurui palaikant jo rankas, Jozuė nugalėjo Amaleką, **Iš** 17:8–16. Gavo patarinimą iš Jetro, **Iš** 18:13–26. Paruošė žmones Viešpaties pasirodymui ant Sinajaus kalno, **Iš** 19. Jam Viešpats apreiškė Dešimt įsakymų, **Iš** 20:1–17. Jis ir septyniadešimt vyresniųjų matė Dievą, **Iš** 24:9–11. Sudaužė Liudijimo plokštes ir sunaikino auksinį veršį, **Iš** 32:19–20. Kalbėjo su Dievu veidas į veidą, **Iš** 33:9–11. Pasirodė per Jėzaus atmainymą, **Mt** 17:1–13 (Mk 9:2–13; Lk 9:28–36). Būkime stiprūs, kaip Mozė, **1 Nef** 4:2. Kristus yra tas pranašas kaip Mozė, kurį Viešpats žadėjo pakelti, **1 Nef** 22:20–21 (3 Nef 20:23; Pakšt 18:15). Vedė Izraelį ap-

reiškimu, **DS** 8:3. Matytas tarp kilnių dvasių, **DS** 138:41. Matė Dievą veidas į veidą, **Moz** 1:2, 31. Buvo pagal Vien gimio panašumą, **Moz** 1:6, 13. Turėjo surašyti tai, kas jam buvo apreiškta apie sukūrimą, **Moz** 2:1.

Mozės knyga – tai knyga Brangiajame Perle, kuri yra įkvėptas Pradžios knygos pirmų septynių skyrių Džozefo Smito vertimas.

1 skyriuje aprašomas regėjimas, kuriame Mozė matė Dievą, apreiškusį jam visą išgelbėjimo planą. 2–5 skyriuose yra sukūrimo ir žmogaus nuopolio aprašymas. 6–7 skyriuose yra regėjimas apie Henochą ir jo tarnystę žemėje. 8 skyriuje aprašytas regėjimas apie Nojų ir didįjį tvaną.

Penkios Mozės knygos – Žr. Pradžios knyga, Išėjimo knyga, Kunigų knyga, Skaičių knyga, Pakartoto Įstatymo knyga

Pirmosios penkios Senojo Testamento knygos žinomos kaip Mozės knygos. Skaistvarinėse plokštelėse, kurias Nefis paėmė iš Labano, buvo Mozės knygos (1 Nef 5:11).

Nefis perskaitė daug dalykų, užrašytų Mozės knygoje, **1 Nef** 19:23.

MOZIJAS, BENJAMINO SŪNUS.

Taip pat žr. Benjaminas, Mozijo tėvas; Mozijo sūnūs

Mormono Knygoje – teisus nefitų karalius ir pranašas. Mozijas sekė teisiu savo tėvo pavyzdžiu (Mzj 6:4–7). Jis išvertė dvidešimt keturias aukso plokšteles, kuriose buvo jareditų metraštis (Mzj 28:17).

Mozijo knyga – tai knyga Mormono Knygoje. 1–6 skyriuose yra Karaliaus Benjaminio galingas pamokslas savo liaudžiai. Viešpaties Dvasia palietė jų širdis, ir liaudis buvo atversta ir jau nebenorėjo daryti pikta. 7–8 skyriuose pasakojama apie grupę nefitų, kurie išėjo gyventi tarp lamanitų. Jiems surasti buvo išsiųsta paieškos grupė. Amonas, paieškos grupės vadovas, juos surado ir sužinojo jų kentėjimų lamanitų priespaudoje istoriją. 9–24

skyriuose aprašoma ta priespauda ir tai, kaip jų vadovai – Zenifas, Nojus ir Limhis – gyveno valdomi lamanitų. Taip pat aprašyta pranašo, vardu Abinadis, kankinio mirtis ir kad Abinadžio teismo metu atsivertė Alma. 25–28 skyriuose pasakojama apie tai, kaip atsivertė Almos sūnus ir keturi karaliaus Benjaminio sūnūs. 29 skyriuje aprašyta, kad karalius Mozijas rekomendavo monarchiją pakeisti teisėju sistema. Alma, Almos sūnus, buvo išrinktas pirmuoju vyriausiuoju teisėju.

MOZIJAS, BENJAMINO TĖVAS.

Taip pat žr. Benjaminas, Mozijo tėvas; Zarahemla

Mormono Knygoje – nefitų pranašas, kuris buvo paskirtas Zarahemlos liaudies karaliumi.

Mozijas buvo išpėtas, kad bėgtų iš Nefio žemės, **Om** 1:12. Jis atrado Zarahemlos liaudį, **Om** 1:14–15. Jis mokė Zarahemlos liaudį savo kalbos, **Om** 1:18. Jis buvo paskirtas jungtinės liaudies karaliumi, **Om** 1:19. Po jo mirties valdė jo sūnus Benjaminas, **Om** 1:23.

MOZIJOS SŪNŪS. *Taip pat žr.*

Aaronas, Mozijo sūnus; Amonas, Mozijo sūnus; Himnis; Mozijas, Benjaminio sūnus; Omneris

Mormono Knygoje – keturi karaliaus Mozijo sūnūs, atsivertę po to, kai jiems pasirodė angelas ir šaukė juos į atgailą. Jų vardai buvo Amonas, Aaronas, Omneris ir Himnis (Mzj 27:34). Jie keturiolika metų sėkmingai skelbė evangeliją lamanitams. Jų tarnystės tarp lamanitų aprašymas pateiktas Almos knygos 17–26 skyriuose.

Anksčiau jie buvo netikintys, kurie siekė sunaikinti Bažnyčią, **Mzj** 27:8–10 (Al 36:6). Jie buvo sudrausti angelo ir atgailavo, **Mzj** 27:11–12, 18–20. Jie gavo leidimą pamokslauti lamanitams, **Mzj** 28:1–7.

MUITININKAS. *Taip pat žr.* Romos imperija

Senovės Romoje taip buvo vadinamas

valstybių mokesčių rinkėjas. Apskritai žydai muitininkų nekenė. Kai kurie muitininkai mielai priėmė evangeliją (Mt 9:9–10; Lk 19:2–8).

MULEKAS. *Taip pat žr. Zedekijas*

Senajo Testamento karaliaus Zedekijo sūnus (apie 589 m. prieš Kristaus gim.). Biblija rašo, kad visi Zedekijo sūnūs buvo nužudyti (2 Kar 25:7), bet Mormono Knyga patikslina, kad Mulekas išgyveno (Hel 8:21).

Zarahemla buvo Muleko palikuonis, **Mzj** 25:2. Muleko žmonės prisijungė prie nefitų, **Mzj** 25:13. Viešpatis nuvedė Muleką į šiaurinę žemę, **Hel** 6:10. Buvo nužudyti visi Zedekijo sūnūs, išskyrus Muleką, **Hel** 8:21.

MURMĖTI. *Taip pat žr. Maištas, sukilimas*

Bambėti ir skūstis prieš Dievo tikslus, planus ar tarnus.

Žmonės murmėjo prieš Mozę, **Iš** 15:23–16:3. Tada žydai ėmė murmėti prieš Jėzų, **Jn** 6:41. Lamanas ir Lemuelis murmėjo dėl daugelio dalykų, **1 Nef** 2:11–12 (1 Nef 3:31; 17:17). Nemurmėk dėl dalykų, kurių nematei, **DS** 25:4.

MUZIKA. *Taip pat žr. Giedoti, Himnas*

Ritmai bei melodijos, giedotos ir grotos nuo ankstyvųjų biblinių laikų, išreiškiant džiaugsmą, garbinimą ir šlovinimą (2 Sam 6:5). Muzika yra viena iš maldos formų. Psalmės turbūt būdavo dainuojamos pagal paprastas melodijas ir pritariant instrumentams.

Mirjama, Aarono ir Mozės sesuo, pasiėmė būgnelį, ir ji bei moterys šoko, **Iš** 15:20. Stovėjo levitai giesmininkai su cimbolais bei arfomis ir šimtas dvidešimt kunigų pūtė savo trimitus, **2 Met** 5:12. Po paskutinės vakarienės Jėzus ir Dvylika giedojo himną, **Mt** 26:30. Mokykite ir įspėkite vienas kitą psalmėmis, himnais bei dvasinėmis giesmėmis, **Kol** 3:16. Ar jautėtės giedantys išperkančios meilės giesmę? **Al** 5:26. Dievo siela mėgaujasi širdies giesme;

taip, teisią giesmė yra malda, **DS** 25:12. Šlovink Viešpatį giedojimu, muzika, šokimu, **DS** 136:28.

NAAMANAS. *Taip pat žr. Eliziejus*

Senajame Testamente – Sirijos karaliaus armijos vadas. Jis sirgo raupsais. Izraelitės tarnaitės tikėjimo dėka jis nuvyko į Izraelį pasimatyti su pranašu Eliziejumi. Jis buvo išgydytas nuo raupsų dėl to, kad nusižemino ir septynis kartus išsimaudė Jordano upėje, kaip nurodė pranašas Eliziejus (2 Kar 5:1–19; Lk 4:27).

NAFTALIS. *Taip pat žr. Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus*

Penktas iš dvylikos Jokūbo sūnų ir antrasis Bilhos, Rachelės tarnaitės, vaikas (Pr 30:7–8). Naftalis turėjo keturis sūnus (1 Met 7:13).

Naftalio gentis. Jokūbo palaiminimas Naftalui užrašytas Pr 49:21. Mozės palaiminimas genčiai užrašytas Pakšt 33:23.

NAHUMAS

Senajame Testamente – Galilėjos pranašas, kuris užrašė savo pranašystes laikotarpiu tarp 642 ir 606 m. prieš Kristaus gim.

Nahumo knyga. 1 skyriuje kalbama apie žemės sudeginimą per antrąjį atėjimą bei apie Viešpaties gailingumą ir galią. 2 skyriuje pasakojama apie Ninevės sunaikinimą, vaizduojantį tai, kas įvyks paskutinėmis dienomis. 3 skyriuje toliau pasakojama apie liūdną Ninevės sunaikinimą.

NAIKINTOJAS. *Taip pat žr. Velnias Šėtonas yra naikintojas.*

Viešpats neleis naikintojui įeiti į jūsų namus, **Iš** 12:23. Naikintojas lakioja vandenimis, **DS** 61:19. Sargybinis būtų galėjęs išgelbėti mano vynuogyną nuo naikintojo, **DS** 101:51–54.

NAMAI. *Taip pat žr. Šeima*

Namai turėtų būti evangelijos ir šeimos veiklų centras.

Vyras bus laisvas namuose džiuginti savo žmoną, **Pak1st** 24:5. Jėzus išsiuntė jį namo, **Mk** 8:26. Tegul vaikai išmoksta rodyti užuojautą namie, **1 Tim** 5:4. Būkite santūrios, tyros namų šeimininkės, **Tit** 2:5. Eikite namo ir apmąstykite tai, ką sakiau, **3 Nef** 17:2–3. Raginau juos kovoti už savo žmonas ir savo vaikus, ir savo namus, ir savo šeimas, **Mrm** 2:23. Tėvams įsakyta būti stropiems ir rūpestingiems namuose, **DS** 93:43–44, 48–50.

NAMAI, VIEŠPATIES. *Žr.*

Šventykla, Viešpaties namai

NAŠLĖ. *Taip pat žr.* Gerovės darbas, gerovė

Moteris, kurios vyras mirė ir kuri pakartotinai neištekejė.

Našlaičiai ir našlės ateis ir valgys, **Pak1st** 14:29. Ši beturtė našlė ėmėtė visa, ką turėjo, **Mk** 12:41–44. Lankykite našlaičius ir našles jų sielvarte, **Jok** 1:27. Viešpats bus greitas liudytojas prieš tuos, kurie skriaudžia našles, **3 Nef** 24:5 (Zch 7:10). Našlės ir našlaičiai bus aprūpinami, **DS** 83:6 (DS 136:8).

NATANAELIS. *Taip pat žr.*

Baltramiejus

Naujajame Testamente – Kristaus apaštalas ir Pilypo draugas (Jn 1:45–51). Jis atvyko iš Kanos Galilėjoje (Jn 21:2). Kristus sakė, kad Natanaelis buvo izraelitas be klastos (Jn 1:47). Manoma, kad jis ir Baltramiejus yra tas pats asmuo (Mt 10:3; Mk 3:18; Lk 6:14; Jn 1:43–45).

NATANAS. *Taip pat žr.* Dovydas

Senajo Testamento pranašas, gyvenęs karaliaus Dovydo laikais. Kai Dovydas pasiūlė pastatyti šventyklą Viešpačiui, Viešpats nurodė Natanui pasakyti Dovydui, kad šis nestatys jos. Taip pat Natanas papeikė Dovydą dėl to, kad suorganizavo Urijo, vieno iš savo karių, mirtį ir paėmė jo žmoną Betšeba (2 Sam 12:1–15; DS 132:38–39). Cadokas su Natanu Dovydo sūnų Saliamoną patepė karaliumi (1 Kar 1:38–39, 45).

NAUJASIS TESTAMENTAS. *Taip pat žr.* Biblija; Raštai

Įkvėptų raštų rinkinys (originalas graikų kalba) apie Jėzaus Kristaus, apaštalų ir kitų Jėzaus Kristaus pasekėjų gyvenimą bei tarnystę. Naujajį Testamentą įprasta skirstyti į evangelijas, apaštalų darbus, Pauliaus laiškus, bendrus laiškus ir Apreiškimą Jonui.

Keturiuos evangelijos – pagal Matą, Morkų, Luką ir Joną – yra Kristaus gyvenimo aprašymai. Apaštalų darbų knyga aprašo Bažnyčios ir apaštalų istoriją, ypač Pauliaus misionieriškas keliones po Kristaus mirties. Pauliaus laišškai – tai pamokymai bažnyčios vadovams ir nariams. Kitus laiškus parašė kiti apaštalai, duodami kitų pasiūlymų pirmiesiems šventiesiems. Apreiškimo knygoje, kurią parašė apaštalas Jonas, daugiausia yra pranašystės, susijusios su paskutinėmis dienomis.

NAUJOJI IR NESIBAIGIANČIOJI SANDORA. *Taip pat žr.* Sandora

Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvė (DS 66:2). Ji yra nauja kiekvieną kartą, kai iš naujo apreiškiama po atsimetimo periodo. Ji yra nesibaigianti ta prasme, kad tai yra Dievo sandora ir ja galima buvo džiaugtis kiekvienu evangelijos laikotarpiu, kur tik žmonės buvo pasiryžę ją priimti. Naują ir nesibaigiančią sandorą Jėzus Kristus vėl apreiškė žmonėms žemėje per pranašą Džozefą Smitą. Ji apima šventas apeigas, suteikiamas kunigystės įgaliojimu – tokias kaip krikštas ir šventyklinė santuoka – atnešančias žmogui išgelbėjimą, nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Kai žmonės priima evangeliją ir pažada laikytis Dievo įsakymų, Dievas sudaro sandorą teikti jiems savo naujos ir nesibaigiančios sandoros palaiminimus.

Aš patvirtinsiu savo sandorą tarp savęs ir tavęs, **Pr** 17:7. Jam priklausys nesibaigiančios kunigystės sandora, **Sk** 25:13. Žmonės pakeitė nuostatus, sulaužė nesibaigiančią sandorą, **Iz** 24:5 (DS 1:15). Aš sudarysiu nesibaigiančią sandorą su jumis, **Iz** 55:3 (Jer 32:40).

Tai bus nesibaigianti sandora, **Ez** 37:26. Viešpats sudarė naują sandorą, o senoji praėjo, **Hbr** 8:13. Jėzus yra naujosios sandoros tarpininkas, **Hbr** 12:24 (DS 76:69). Tai yra nauja ir nesibaigianti sandora, **DS** 22:1. Aš pasiunčiau savo nesibaigiančią sandorą, ir pasauli, **DS** 45:9 (DS 49:9). Viešpats siuntė savo evangelijos pilnatvę, savo nesibaigiančią sandorą, **DS** 66:2 (DS 133:57). Kad pasiektų aukščiausią laipsnį celestialinėje karalystėje, žmogus turi įeiti į naują ir nesibaigiančią santuokos sandorą, **DS** 131:1–2. Nauja ir nesibaigianti sandora buvo įsteigta Viešpaties šlovės pilnatvei, **DS** 132:6, 19.

NAUJOJI JERUZALĖ

Vieta, kur susirinks šventieji ir pats Kristus viešpataus su jais Tūkstantmeči. Sionė (Naujoji Jeruzalė) bus pastatyta Amerikos žemyne, ir žemė bus atnaujinta ir įgaus savo rojišką šlovę (TT 1:10). Taip pat tai reiškia šventą miestą, kuris nužengs iš dangaus tūkstantmečio pradžioje.

Iš Sionės išeis įstatymas, **Mch** 4:2. Mano Dievo miesto vardas yra Naujoji Jeruzalė, **Apr** 3:12. Jonas matė šventą miestą, Naująją Jeruzalę, **Apr** 21:1–5. Šituos žmones aš įkurdinsiu šitoje žemėje, ir tai bus Naujoji Jeruzalė, **3 Nef** 20:22. Naujoji Jeruzalė bus pastatyta Amerikoje, **Etr** 13:3–6, 10. Bus paruoštas Naujosios Jeruzalės miestas, **DS** 42:9, 35, 62–69. Šventieji turi susirinkti ir pastatyti Naująją Jeruzalę, **DS** 45:63–75. Naujoji Jeruzalė turi būti pastatyta Misūrio valstijoje, **DS** 84:1–5 (DS 57:1–3). Avinėlis stovės ant Sionės kalno ir ant šventojo miesto, Naujosios Jeruzalės, **DS** 133:56. Mano Palapinė vadinsis Sione, Naująją Jeruzalę, **Moz** 7:62.

NAVŪ, ILINOJAUS VALST. (JAV)

Miestas, kurį 1839 metais Ilinojaus valstijoje įkūrė pastarųjų dienų šventieji. Jis yra ant Misisipės upės kranto, apie tris šimtus dvidešimt kilometrų aukštyne upe nuo Sant Luiso.

Dėl persekiojimų Misūrio valstijoje

šventieji nukeliavo apie tris šimtus dvidešimt kilometrų į šiaurės rytus, per Misisipės upę į Ilinojaus valstiją, kur jie rado palankesnes sąlygas. Pagaliau šventieji nusipirko žemės prie neišvystyto Komercio miesto. Faktiškai ši žemė buvo pelkėti tyrai, kuriuose buvo vos keletas primityvių pastatų. Šventieji nusausino žemes ir pasistatė namus. Džozefas Smitas su savo šeima išikėlė į mažą rėstinį namą. Komercio miesto pavadinimas buvo pakeistas į Navū pagal hebrajišką žodį, reiškiantį „gražus“.

Navū mieste buvo užrašyti keli Doktrinos ir Sandorų skyriai (DS 124–129, 132, 135). Šventiesiems buvo liepta Navū mieste pastatyti šventyklą (DS 124:26–27). Kai pastatė šventyklą ir suorganizavo Sionės kuolus, 1846 metais jie buvo išvaryti iš savo namų. Dėl šio persekiojimo šventieji paliko šią vietovę ir iškeliavo į vakarus.

NAZARETAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Kaimas, įsikūręs tarp kalvų, į vakarus nuo Galilėjos jūros. Nazarete Jėzus gyveno iki savo tarnystės pradžios (Mt 2:23). Nazarete Jėzus mokė sinagogoje ir pareiškė, kad jis išpildė pranašystę, užrašytą Iz 61:1–2 (Mt 13:54–58; Mk 6:1–6; Lk 4:16–30).

NEATLEISTINA NUODĖMĖ. *Taip pat žr.* Piktžodžiauti, piktžodžiavimas; Sūnūs, pražūtis; Šventoji Dvasia; Žmogūdystė

Šventosios Dvasios išsižadėjimo nuodėmė, kuri negali būti atleista.

Piktžodžiavimas Šventajai Dvasiai žmonėms nebus atleistas, **Mt** 12:31–32 (Mk 3:29; Lk 12:10). Tų, kurie kartą jau buvo Šventosios Dvasios dalininkai, nebeįmanoma vėl sugražinti atgailai, **Hbr** 6:4–6. Jei gavę tiesos pažinimą, sąmoningai darome nuodėmes, tada nebelieka aukos už nuodėmes, **Hbr** 10:26. Jei išsižadate Šventosios Dvasios ir žinote, kad jos išsižadate, tai yra neatleistina nuodėmė, **Al** 39:5–6 (JokK 7:19).

Jiems nebus atleidimo, nes jie išsižadėjo Viengimio Sūnaus, sau jį nukryžiuavę, **DS** 76:30–35. Piktžodžiavimas prieš Šventąją Dvasią, kuris yra nekalto kraujo praliejimas po to, kai priėmėte mano naują ir nesibaigiančią sandorą, nebus atleistas, **DS** 132:26–27.

NEBUKADNECARAS. *Taip pat žr.*

Babelė, Babilonė; Danielius

Senajame Testamente – Babilonės karalius (604–561 m. prieš Kristaus gim.), kuris pajungė Judą (2 Kar 24:1–4) ir apgulė Jeruzalę (2 Kar 24:10–11). Maždaug 600–siais metais prieš Kristaus gim. pranašui Lehiui buvo įsakyta bėgti iš Jeruzalės, kad nebūtų išvestas nelaisvėn į Babilonę (1 Nef 1:4–13), kada Nebukadnecaras išsivedė karalių Zedekiją ir jo liaudį (2 Kar 25:1, 8–16, 20–22). Danielius išaiškino Nebukadnecaro sapnus (Dan 2; 4).

NEFIS, HELAMANO SŪNUS. *Taip pat žr.* Helamanas, Helamano sūnus; Lehis, nefitų misionierius

Mormono Knygoje – didis nefitų pranašas ir misionierius.

Vyriausias Helamano sūnus, **Hel** 3:21. Buvo paskirtas vyriausiu teisėju, **Hel** 3:37. Jis ir jo brolis Lehis daugelį lamanitų atvertė į evangeliją, **Hel** 5:18–19. Buvo apgaubtas ugnimi ir išlaisvintas iš kalėjimo, **Hel** 5:20–52. Meldėsi savo sodo bokšte, **Hel** 7:6–10. Apreiškė apie vyriausiojo teisėjo nužudymą, **Hel** 8:25–28; 9:1–38. Viešpats jam suteikė didžią galią, **Hel** 10:3–11. Prašė Viešpatį bado, o vėliau, kad badas liautųsi, **Hel** 11:3–18.

NEFIS, LEHIO SŪNUS. *Taip pat žr.*

Lehis, Nefio tėvas; Nefitai

Mormono Knygoje – teisus Lehio ir Sarajos sūnus (1 Nef 1:1–4; 2:5). Nefis turėjo stiprų tikėjimą Dievo žodžiu (1 Nef 3:7) ir tapo didžiu pranašu, metraštininku ir savo liaudies vadovu.

Buvo paklusnus ir meldėsi tikėdamas, **1 Nef** 2:16. Sugrįžo į Jeruzalę, kad gautų skaitvario plokštelės, **1 Nef** 3–4. Sugrįžo į Jeruzalę, kad atvestų į tyrus

Izmaelio šeimą, **1 Nef** 7. Gavo tą patį regėjimą kaip ir Lehis, **1 Nef** 10:17–22; 11. Regėjime matė savo liaudies ateitį ir evangelijos sugrąžinimą, **1 Nef** 12–13. Išaiškino regėjimą apie gyvenimo medį, **1 Nef** 15:21–36. Sulaužė savo lančą, bet tikėjimu pajėgė gauti maisto, **1 Nef** 16:18–32. Pastatė laivą ir nukeliavo į pažadėtąją žemę, **1 Nef** 17–18. Nefitai ir lamanitai atsiskyrė, **2 Nef** 5. Pasakė paskutinį liudijimą, **2 Nef** 33.

1 Nefio knyga. Nuo 1 iki 18:8 daugiausia rašoma apie pranašo Lehio ir jo šeimos išvykimą iš Jeruzalės. Jie keliavo tyrais, kol pasiekė jūrą. 1 Nef 18:9–23 pasakojama apie jų kelionę į pažadėtąją žemę, kaip nurodė Viešpats, nepaisant Lamano ir Lemuelio maišto. 19–22 skyriuose sakoma dėl ko Nefis vedė metraščius (1 Nef 6:1–6; 19:18)– kad visus įtikintų prisiminti Viešpatį savo Išpirkėją. Jis citavo Izaiją (1 Nef 20–21) ir aiškino jo pranašystes, vildamasis, kad visi pažins Jėzų Kristų, kaip savo Gelbėtoją ir Išpirkėją (1 Nef 22:12).

2 Nefio knyga. 1–4 skyriuose yra kai kurie paskutiniai priešmirtiniai Lehio mokymai ir pranašystės, įskaitant palaiminimus savo sūnams bei jų palikuonims. 5 skyriuje aiškinama, kodėl nefitai atsiskyrė nuo lamanitų. Nefitai pastatė šventyklą, mokė Mozės įstatymo ir vedė metraščius. 6–10 skyriuose yra Jokūbo, Nefio jaunesniojo brolio, žodžiai. Jokūbas apžvelgė Judo istoriją ir pranašavo apie Mesiją, kai ką paimdamas iš pranašo Izaijo raštų. 11–33 skyriuose Nefis užrašė savo liudijimą apie Kristų, Jokūbo liudijimą, pranašystes apie paskutines dienas ir keletą skyrių iš Senojo Testamento Izaijo knygos.

Nefio plokštelės. Žr. Plokštelės

NEFIS, SŪNUS NEFIO, HELAMANO SŪNAUS. *Taip pat žr.* Mokiny; Nefis, Helamano sūnus

Mormono Knygoje – vienas iš dvylikos mokinių nefitų, kuriuos išsirinko prikeltas Jėzus Kristus (3 Nef 1:2–3; 19:4). Šis pranašas karštai meldė Viešpa-

tį dėl savo liaudies. Nefis išgirdo Viešpaties balsą (3 Nef 1:11–14). Taip pat Nefis buvo lankomas angelų, išvarinėjo velnius, prikėlė savo brolių iš mirusiųjų ir liudijo taip, kad buvo neįmanoma netikėti (3 Nef 7:15–19; 19:4). Nefis vedė šventą metraštinę (3 Nef 1:2–3).

3 *Nefio knyga* – tai viena iš Mormono Knygos knygų. Ją parašė Nefis, Nefio sūnus. 1–10 skyriai parodo pranašysčių apie Viešpaties atėjimą išsipildymą. Buvo duotas Kristaus gimimo ženklas; žmonės atgailavo; bet po to jie sugrįžo prie nelabumo. Galiausiai audros, žemės drebėjimai, nuožmūs štormai ir didžiuliai sugriovimai pranešė apie Kristaus mirtį. 11–28 skyriuose aprašytas Kristaus apsilankymas Amerikoje. Tai yra pagrindinė 3 Nefio knygos dalis. Daugelis Kristaus žodžių yra panašūs į jo mokymus, užrašytus Biblijoje (pavyzdžiui, Mt 5–7 ir 3 Nef 12–14). 29–30 skyriai yra Mormono žodžiai paskutinių dienų tautoms.

4 *Nefio knyga* – šioje knygoje yra tik keturiasdešimt devynios eilutės, visos viename skyriuje, tačiau ji apima tris šimtus nefitų istorijos metų (34–321 m. po Kristaus gim.). Keletas rašytojų kartų, įskaitant Nefį, prisidėjo prie metraščio sudarymo. 1–19 eilutės pasakoja, jog po prikeltos Kristaus apsilankymo visi nefitai ir lamanitai buvo atversti į evangeliją. Įsiviešpatavo ramybė, meilė ir santarvė. Trys mokiniai nefitai, kuriems Kristus leido pasilikti žemėje iki jo antrojo atėjimo (3 Nef 28:4–9), tarnavo žmonėms. Nefis paliko metraštinę savo sūnui Amosui. 19–47 eilutės yra Amoso tarnystės (84 m.) ir jo sūnaus Amoso tarnystės (112 m.) aprašymas. 201 metais po Kristaus gim. dėl išdidumo ėmė kilti problemos tarp žmonių, kurie susiskirstė klasėmis ir įsteigė klaidingas bažnyčias, kad gautų pelną (4 Nef 1:24–34).

4 Nefio knygos paskutinės eilutės rodo, kad žmonės vėl sugrįžo prie nelabumo (4 Nef 1:35–49). 305 metais po Kristaus gim. Amosas, Amoso sūnus, mirė, ir jo brolis Amaronas paslėpė

visus šventus metraščius. Vėliau Amaronas tuos metraščius patikėjo Mormonui, kuris užrašė daugelį savo paties laikmečio įvykių ir po to padarė tų metraščių santrauką (Mrm 1:2–4).

NEFITAI. *Taip pat žr.* Knyga, Mormono; Lamanitai; Nefis, Lehio sūnus

Mormono Knygoje – grupė žmonių, kurių dauguma buvo Nefio, Lehio sūnaus, palikuonys. Jie atsiskyrė nuo lamanitų ir ilgai buvo teisesni už juos. Tačiau galiausiai dėl nelabumo lamanitai juos išnaikino.

Nefitai atsiskyrė nuo lamanitų, **2 Nef** 5:5–17. Visi ne lamanitai buvo nefitai, **JokK** 1:13. Nefitai buvo įkvėpti geresnių paskatų, **AI** 43:6–9, 45. Nefitai dar niekada nebuvo tokie laimingi, kaip Moronio laikais, **AI** 50:23. Nefitai buvo išgelbėti dėl teisiųjų maldų, **AI** 62:40. Nefitai pradėjo ristiis į netikėjimą, **Hel** 6:34–35. Jėzus mokė ir tarnavo tarp nefitų, **3 Nef** 11:1–28:12. Visi buvo atversti į Viešpatį ir viską turėjo bendra, **4 Nef** 1:2–3. Nebuvo nesutarimų, Dievo meilė gyvavo žmonių širdyse, ir jie buvo laimingiausi žmonės, **4 Nef** 1:15–16. Nefitai ėmė darytis išdidūs ir tušti, **4 Nef** 1:43. Kraujas ir skerdynės pasklido po visą žemės veidą, **Mrm** 2:8. Nefitai pasidarė nelabesni, ir Mormonas atsiskyrė jiems vadovauti, **Mrm** 3:9–11. Žuvo visi nefitai, išskyrus dvidešimt keturis, **Mrm** 6:7–15. Kiekvienas nefitas, kuris neišsižadėjo Kristaus, buvo atiduotas mirčiai, **Mor** 1:2. Nefitai buvo sunaikinti dėl savo nelabumo ir nuodėmių, **DS** 3:18. Saugokitės išdidumo, kad netaptumėte kaip nefitai, **DS** 38:39.

NEGYVOJI JŪRA

Druskinga jūra pietiniame Jordano slėnio pakraštyje. Dar ji buvo vadinama Druskos jūra. Jos paviršius yra maždaug 395 metrais žemiau Viduržemio jūros lygio. Prie jos krantų buvo Sodomos, Gomoros ir Coaro, arba Belos, miestai (Pr 14:2–3).

Kaip pranašystės išsipildymas ir kaip vienas iš Gelbėtojo antrojo atėjimo ženklų, Negyvosios jūros vandėnys bus išgydyti, ir ten klestės gyvybė (Ez 47:8–9).

NEHEMIJAS

Senajame Testamente – izraelitų didžiūnas Babilonėje (levitas arba iš Judo giminės), kuris tarnavo taurininku Artakserkso, iš kurio jis gavo karališką pavedimą atstatyti Jeruzalės sienas, rūmuose.

Nehemijo knyga. Ši knyga yra Ezros knygos tęsinys. Joje aprašyti darbo Jeruzalėje pažanga ir sunkumai po žydų sugrįžimo iš Babilonės nelaisvės. 1–7 skyriuose pasakojama apie Nehemijo pirmąjį vizitą į Jeruzalę ir miesto sienų atstatymą, nepaisant didelio pasipriešinimo. 8–10 skyriuose aprašomos religines ir socialines reformos, kurias bandė įdiegti Nehemijas. 11–13 skyriuose pateiktas vertų žmonių vardų sąrašas ir sienos pašventimo aprašymas. 13 skyriaus 4–31 eilutėse aprašytas Nehemijo antrasis apsilankymas Jeruzalėje po dvylikos nebuvimo joje metų.

NEHORAS. *Taip pat žr.* Antikristas; Piktnaudžiavimas kunigavimu

Mormono Knygoje aprašytas piktas žmogus. Nehoras buvo vienas iš pirmųjų, kurie piktnaudžiavo kunigavimu tarp nefitų. Po to, kai mokė klaidingos doktrinos ir nužudė Gideoną, Nehoras už savo nusikaltimus buvo nubaustas mirtimi (AI 1). Nehoro sekėjai tęsė jo piktas praktikas ir mokymus dar ilgai po jo mirties.

Almą ir Amuleką įkalino Nehoro tvarkos teisėjas, AI 14:14–18. Nužudytieji buvo Nehoro išpažinimo, AI 16:11. Daugelis buvo nehorų tvarkos, AI 21:4. Dauguma tų, kurie žudė savo brolius, buvo nehorų tvarkos, AI 24:28.

NEKALTUMAS, NEKALTAS

Buvimas be kaltės ar nuodėmės.

Prieš nuopuolį Adomas ir Ieva buvo

nekaltumo būsenoje, 2 Nef 2:23. Nekaltųjų kraujas stovės kaip liudijimas, AI 14:11. Kiekvieno žmogaus dvasia pradžioje buvo nekalta, DS 93:38. Nekaltieji neturi būti pasmerkti su neteisaisiais, DS 104:7. Džozefas ir Hairumas Smitai niekuo nebuvo kalti, DS 135:6–7. Vaikai yra nekalti nuo žemės įkūrimo, Moz 6:54.

NEKĖSTI, NEAPYKANTA. *Taip pat žr.* Kerštas; Meilė; Priešiškumas

Nekėsti reiškia kažko labai nemėgti.

Aš, Dievas, bausiu už tėvų nedorybes vaikus tų, kurie nekenčia manęs, IS 20:5. Viešpats nekenčia tų šešių dalykų, Pat 6:16. Kvailys niekina savo motiną, Pat 15:20. Jis paniekintas ir žmonių atmetas, Iz 53:3. Darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, Mt 5:44. Arba jis vieno nekės, o kitą mylės, arba vienam bus atsidavęs, o kitą nieku vers, Mt 6:24. Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo, Mt 10:22. Kiekvienas, kuris daro pikta, nekenčia šviesos, Jn 3:20. Niekas teniekinia tavo jaunystės, 1 Tim 4:12. Dėl to, kad yra turtingi, jie niekina vargšus, 2 Nef 9:30. Neniekinkite Dievo apreiškimų, JokK 4:8. Jie laikė amžiną neapykantą mums, JokK 7:24. Žmonės laiko už nieką Dievo patarimus ir niekina jo žodžius, DS 3:7. Buvau nekenčiamas ir persekiojamas už tai, kad sakiau matęs regėjimą, DžS–I 1:25.

NELABAS, NELABUMAS. *Taip pat*

žr. Bedievis, bedieviškas; Nešvarumai, nešvara; Neteisus, neteisumas; Nuodėmė; Tamsa, dvasinė

Piktas; piktadarystė, nedorybė, blogis; nepaklusnumas Dievo įsakymams.

Kaip tad galėčiau padaryti tokį nelabumą ir nusidėti Dievui? Pr 39:7–9. Viešpats toli nuo nelabųjų, bet teisiojo malda jis išklauso, Pat 15:29. Kai valdo nelabieji, tauta dejuoja, Pat 29:2 (DS 98:9). Pašalinkite nelabąjį iš savo tarpo, 1 Kor 5:13. Mes grumiamės su dvasiniu nelabumu aukštumose, Ef 6:12. Išeikite iš nelabųjų tarpo ir nelieskite jų

nešvarių dalykų, **AI** 5:56–57 (**DS** 38:42). Tokia yra nelabųjų galutinė būseną, **AI** 34:35 (**AI** 40:13–14). Nelabumas niekada nebuvo laimė, **AI** 41:10. Nelabieji baudžiami nelabųjų, **Mrm** 4:5 (**DS** 63:33). Tada įvyksta visiškas teisiųjų ir nelabųjų atskyrimas, **DS** 63:54. Taip ateina nelabųjų galas, **DŽS–M** 1:55.

NELAISVĖ. *Taip pat žr.* Laisvas, laisvė

Buvimas fiziniėje ar dvasinėje vergijoje.

Izraelio namai pateko į nelaisvę dėl savo nedorybės, **Ez** 39:23. Kas veda į nelaisvę, pats į nelaisvę eis, **Apr** 13:10. Nelabieji bus nuvesti į velnio nelaisvę, **1 Nef** 14:4, 7. Žmonės yra laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą arba nelaisvę ir mirtį, **2 Nef** 2:27. Kūno valia duoda velnio dvasiai galią paimti nelaisvėn, **2 Nef** 2:29. Ar pakankamai išlaikėte atmintyje savo tėvų nelaisvę? **AI** 5:5–6. Tuos, kurie užkietina savo širdis, velnias paima į nelaisvę, **AI** 12:11. Nuolat budėkite ir melskitės, kad velnias jūsų nesugundytų ir nenusivestų į nelaisvę, **3 Nef** 18:15.

NEMIRTINGAS,

NEMIRTINGUMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Išgelbėjimas; Jėzus Kristus;
Mirtingas, mirtingumas;
Prikėlimas

Nesibaigiančio gyvenimo po prisikėlimo būseną, kuriai mirtis neturi galios.

Jis prisikėlė, **Mk** 16:6. Taip Kristuje visi bus atgaivinti, **1 Kor** 15:22. Mirtis bus sunaikinta, kai šis mirtingasis apsiliks nemirtingumu, **1 Kor** 15:53–54. Kristus sunaikino mirtį ir atnešė nemirtingumą, **2 Tim** 1:10. Nemirtingumas yra dvasios ir kūno sugražinimas vienas kitam, **2 Nef** 9:13. Dvasios, sujungtos su savo kūnais tampa nemirtingomis esybėmis, kad jau niekada nebemirtų, **AI** 11:45. Ištikimieji bus karūnuoti nemirtingumu ir amžinuoju gyvenimu, **DS** 75:5. Žemė bus pašventinta ir nemirtinga, **DS** 77:1 (**DS** 130:9). Dievo darbas ir šlovė yra įgyvendinti

žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz** 1:39.

NESIBAIGIANTI SANDORA. *Žr.*

Nauja ir nesibaigianti sandora;
Sandora

NESIBAIGIANTIS GYVENIMAS.

Žr. Amžinasis gyvenimas

NEŠVARUMAI, NEŠVARA. *Taip*

pat žr. Bedievis, bedieviškas;
Nelabas, nelabumas; Neteisus,
neteisumas; Nuodėmė; Švarus ir
nešvarus

Dvasinė nešvara dėl sąmoningo nepaklusnumo Dievui.

Viešpats nuplaus Sionės dukterų nešvarumą, **Iz** 4:4 (**2 Nef** 14:4). Dievo karalystė nėra nešvari, **1 Nef** 15:34 (**AI** 7:21). Tie, kurie nešvarūs, bus ir toliau nešvarūs, **2 Nef** 9:16 (**Morm** 9:14). Kaip jūs jausitės, jei stovėsite prieš Dievo teismo pakylą nešvarumu suteptais apdarais? **AI** 5:22. Jis ir toliau turi likti nešvarus, **DS** 88:35. Kada gi aš pailsėsiu ir būsiu apvalyta nuo nešvarumų? **Moz** 7:48.

NEŠVARUS. *Žr.* Švarus ir nešvarus

NEŠVENTAS. *Žr.* Bedievis,
bedieviškas

NETEISUS, NETEISUMAS. *Taip*

pat žr. Bedievis, bedieviškas;
Nelabas, nelabumas;
Nešvarumai, nešvara; Nuodėmė;
Teisus, teisumas

Nelabas, neteisingas; žmogus, kuris nemyli Dievo ar Dievo dalykų ir neremia jo reikalo.

NETIKĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Tikėjimas, tikėti

Tikėjimo Dievu ir jo evangelija nebuvimas ar trūkumas.

Dėl jų netikėjimo jis ten nedarė daug galingų darbų, **Mt** 13:58. Jėzaus mokiniai negalėjo išvaryti velnio dėl savo netikėjimo, **Mt** 17:14–21. Padėk mano netikėjimui, **Mk** 9:23–24. Jėzus barė

savo apaštalus už jų netikėjimą ir širdies kietumą, **Mk** 16:14. Argi netikėjimas panaikins Dievo ištikimybę? **Rom** 3:3. Geriau, kad žūtų vienas vyras, negu visa tauta nusiristų į netikėjimą ir pražūtų, **1 Nef** 4:13. Kada ateis laikas, kad jie nusiris ir netikėjimą, jis nurodys juos išsklaidyti ir sutriuškinti, **2 Nef** 1:10–11 (DS 3:18). Dėl savo netikėjimo jie negalėjo suprasti Dievo žodžio, **Mzj** 26:1–5. Dėl žydų netikėjimo aš negalėjau parodyti jiems tokių didelių stebuklų, **3 Nef** 19:35. Dėl netikėjimo jūsų protai pracityje buvo aptemdyti, **DS** 84:54–58.

NIEKINTI. Žr. Neapkęsti, neapykanta

NIKODEMAS. *Taip pat žr.* Fariziejai

Naujajame Testamente – teisus žydu vadovas (turbūt Sinedriono narys) ir fariziejus (Jn 3:1).

Jis atėjo nakčia ir kalbėjo su Jėzumi, **Jn** 3:1–21. Jis užstojo Kristų prieš fariziejus, **Jn** 7:50–53. Jis atnešė kvėpalų į Jėzaus laidotuves, **Jn** 19:39–40.

NINEVĖ. *Taip pat žr.* Asirija; Jona

Senajame Testamente – Asirijos sostinė, daugiau kaip du šimtus metų buvo si stambus prekybos centras rytiniame Tigro upės krante. Ji žlugo 606 m. prieš Kristaus gim., žlugus Asirijos imperijai.

Saneheribas, Asirijos karalius, gyveno Ninevėje, **2 Kar** 19:36. Jona buvo pasiųstas šaukti miestą į atgailą, **Jon** 1:1–2 (Jon 3:1–4). Ninevės žmonės atgailavo, **Jon** 3:5–10. Kristus kalbėjo žydams apie Ninevę kaip apie atgailos pavyzdį, **Mt** 12:41.

NOJUS, BIBLINIS PATRIARCHAS.

Taip pat žr. Arka; Gabrieliūs; Tvanas Nojaus laikais; Vaivorykštė

Senajame Testamente – Lamecho sūnus ir dešimtas nuo Adomo patriarchas (Pr 5:29–32). Jis liudijo apie Kristų ir skelbė atgailą nelabai kartai. Kai žmonės atmetė jo žinią, Dievas įsakė jam pastatyti arką, kad apsaugotų savo šeimą ir visus gyvulius, kai žemė bus užtvindyta,

idant būtų sunaikinti nelabieji (Pr 6:13–22; Moz 8:16–30). Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad Nojus yra angelas Gabrieliūs ir tarp turinčių išgelbėjimo raktus stovi po Adomo.

Jis ir jo sūnūs Jafetas, Šemas ir Chamas bei visų jų žmonos buvo išgelbėti, kai jie pagal Dievo įsakymą pastatė arką, **Pr** 6–8 (Hbr 11:7; 1 Pt 3:20). Viešpats su Nojumi atnaujino sandorą, sudarytą su Henochu, **Pr** 9:1–17 (Moz 7:49–52; DžSV Pr 9:15, 21–25). Kai Nojui buvo dešimt metų, Metušelachas išsventino jį į kunigystę, **DS** 107:52. Žmonės siekė atimti jam gyvybę, bet jį išgelbėjo Dievo galia, **Moz** 8:18. Jis tapo teismo skelbėju ir mokė Jėzaus Kristaus evangelijos, **Moz** 8:19, 23–24 (2 Pt 2:5).

NOJUS, ZENIFO SŪNUS

Mormono Knygoje – nelabas karalius. Jis valdė nefitų dalį, gyvenusią Nefio žemėje.

Nojus padarė daug nuodėmių, **Mzj** 11:1–15. Jis įsakė nužudyti pranašą Abinadi, **Mzj** 13:1 (Mzj 17:1, 5–20). Nojus patyrė mirtį nuo ugnies, **Mzj** 19:20.

NOOMĖ. *Taip pat žr.* Rūta

Senajame Testamente – teisi moteris ir Elimelecho žmona (Rūt 1–4). Elimelechas ir Noomė išsivedė savo šeimą į Moabą, kad išvengtų bado. Po Elimelecho ir dviejų sūnų mirties Noomė sugrįžo į Betliejų su savo marčia Rūta.

NUKRYŽIAVIMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Golgota; Jėzus Kristus; Kryžius

Naujojo Testamento laikais paplitusi romėniška egzekucijos forma, kur asmuo būdavo nužudomas pririšant ar prikalant jam rankas ir kojas prie kryžiaus. Paprastai tai buvo daroma tik vergams ir niekingiausiems nusikaltėliams. Prieš nukryžiovimą dažnai eidavo nuplakimas (Mk 15:15). Nukryžiuojamas asmuo paprastai buvo priverčiamas pats nešti savo kryžių į egzekucijos vietą (Jn 19:16–17). Jo drabužius paprastai paimdavo nuosprendį vykdantys kareiviai (Mt 27:35).

Kryžius būdavo įsmeigiamas į žemę taip, kad žmogaus pėdos būdavo tik pėda ar dvi virš žemės. Kryžių stebėdavo kareiviai, kol žmogus ant kryžiaus numirdavo, kas kartais trukdavo iki trijų dienų (Jn 19:31–37).

Jėzus Kristus buvo nukryžiuotas, kadangi grupė netikinčiųjų melagingai apkaltino jį maištu prieš ciesorių ir piktžodžiavimu, kadangi jis sakėsi esąs Dievo Sūnus. Dar Jėzus buvo pajuktas purpurine mantija (Jn 19:2), erškėčių vainiku ir kitais būdais (Mt 26:67; Mk 14:65).

Nelabieji pervers Mesijo rankas ir kojas, **Ps** 22:11–18. Kristus eis kaip avinėlis, vedamas pjauti, **Iz** 53:7. Jėzus išpranašavo savo nukryžiovimą, **Mt** 20:18–19. Kristaus nukryžiovimas yra aprašytas, **Mt** 27:22–50 (Mk 15:22–37); **Lk** 23:26–46; **Jn** 19:17–30). Nefis regėjime matė Dievo Avinėlio nukryžiovimą, **1 Nef** 11:33. Nefis pasakojo apie Kristaus kentėjimus ir nukryžiovimą, **1 Nef** 19:9–14. Jokūbas pasakojo apie Izraelio Šventojo tarnystę ir nukryžiovimą, **2 Nef** 6:9. Audros, žemės drebėjimai, gaisrai ir viesulai Amerikoje patvirtino Kristaus nukryžiovimą Jeruzalėje, **3 Nef** 8. Aš esu Jėzus, kuris buvo nukryžiuotas, **DS** 45:51–52. Dvasių kalėjime Kristus tarnavo laikotarpiu tarp savo mirties ir prikėlimo, **DS** 138:27.

NUODĖMĖ. *Taip pat žr.* Bedievis, bedieviškas; Maištas, sukilimas; Nelabas, nelabumas; Nešvarumai, nešvara; Neteisus, neteisumas; Pasibjaurėtinai, bjaurumas, bjaurystė; Pažeisti, įžeisti, sužeisti

Šašoningas nepaklusnumas Dievo įsakymams.

Kas slepia savo kaltes, tam nesiseks, **Pat** 28:13. Nors jūsų nuodėmės būtų kaip škarlatas, jos bus baltos kaip sniegas, **Iz** 1:18. Nusidėjėliai mirs, o teisieji bus išgelbėti, **Ez** 18. Dievo Avinėlis paima pasaulio nuodėmes, **Jn** 1:29. Priimk krikštą ir nusiplauk nuodėmes, **ApD** 22:16. Nuodėmės užmokestis yra mirtis, **Rom** 6:23. Kas moka

daryti gera ir nedaro, tas nusideda, **Jok** 4:17. Ar nepadarytum, kad drebėčiau pasirodžius nuodėmei, **2 Nef** 4:31. Vargas visiems tiems, kurie miršta savo nuodėmėse, **2 Nef** 9:38. Jie negalėjo žiūrėti į nuodėmę be pasišlykštėjimo, **Al** 13:12. Nemanyk, kad būsite atstatyti iš nuodėmės į laimę, **Al** 41:9–10. Viešpats negali žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiavimu, **Al** 45:16 (**DS** 1:31). Maži vaikai negali nusidėti, **Mor** 8:8. Atgailauti reiškia išpažinti ir palikti savo nuodėmes, **DS** 58:42–43. Tame, kuris neatleidžia, lieka didesnė nuodėmė, **DS** 64:9. Tas, kuris nusideda prieš didesnę šviesą, gaus didesnę pasmerkimą, **DS** 82:3. Sielai, kuri nusideda, bus sugrąžintos ir anks-tesnės nuodėmės, **DS** 82:7. Kai imame dangstyti savo nuodėmes, dangūs atsitraukia, **DS** 121:37.

NUODĖMIŲ ATLEIDIMAS. *Taip*

pat žr. Apmokėti, apmokėjimas; Atgailauti, atgaila; Atleisti; Jėzus Kristus

Atleidimas už prasižengimus su atgailos sąlyga. Nuodėmių atleidimą įmanomu padarė Jėzaus Kristaus apmokėjimas. Asmuo gauna savo nuodėmių atleidimą, jei tiki Kristų, atgailauja dėl savo nuodėmių, priima krikšto ir rankų uždėjimo Šventajai Dvasiai gauti apeigas bei paklūsta Dievo įsakymams (**TT** 1:3–4).

Nors jūsų nuodėmės būtų raudonos kaip škarlatas, jos bus baltos kaip sniegas, **Iz** 1:16–18. Tai yra mano kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti, **Mt** 26:28 (**Hbr** 9:22–28; **DS** 27:2). Atgailaukite ir priimkite krikštą, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, **ApD** 2:38 (**Lk** 3:3; **DS** 107:20). Kurie tiki Jėzų, gauna nuodėmių atleidimą, **ApD** 10:43 (**Mzj** 3:13). Kristus yra tas šaltinis, į kurį jie gali žvelgti savo nuodėmių atleidimo, **2 Nef** 25:26. Kad išlaikytume savo nuodėmių atleidimą, turime rūpintis vargšais ir beturčiais, **Mzj** 4:11–12, 26. Kiekvienas, kuris atgailauja, turės teisę į gailėstingumą, kad būtų atleistos jo nuodėmės, **Al** 12:34.

Įsakymų įvykdymas atneša nuodėmių atleidimą, **Mor** 8:25. Aarono kunigystė turi krikšto panardinant nuodėmėms atleisti raktus, **DS** 13:1 (**DS** 84:64, 74; **TT** 1:4). Aš, Viešpats, daugiau nebeprisimenau jų nuodėmių, **DS** 58:42–43 (**Ez** 18:21–22). Jie buvo mokomi vikarinio krikšto nuodėmėms atleisti, **DS** 138:33.

NUOPOULIS, ADOMO IR IEVOS.

Taip pat žr. Adomas; Apmokėti, apmokėjimas; Ieva; Išpirkti, išpirktas, išpirkimas; Jėzus Kristus; Mirtingas, mirtingumas; Mirtis, dvasinė; Mirtis, fizinė; Planas, išpirkimo; Prigimtinis žmogus

Procesas, per kurį žmonija šioje žemėje tapo mirtinga. Kai Adomas ir Ieva valgė uždrausto vaisiaus, jie tapo mirtingi, tai yra pajungti nuodėmei ir mirčiai. Adomas tapo „pirmuoju kūnu“ žemėje (**Moz** 3:7). Paskutinių dienų apreiškimas paaiškina, kad nuopolis yra palaiminimas ir kad Adomas ir Ieva turėtų būti gerbiami, kaip pirmieji visos žmonijos gimdytojai.

Nuopolis buvo būtinas žingsnis žmogaus pažangai. Kadangi Dievas žinojo, kad nuopolis įvyks, jis ikimirtingame gyvenime numatė Gelbėtoją. Jėzus Kristus laiko viduryje atėjo apmokėti Adomo nuopolį ir taip pat žmogaus asmenines nuodėmes su sąlyga, kad žmogus atgailaus.

Tą dieną, kurią valgysi nuo jo, tikrai mirsi, **Pr** 2:17 (**Moz** 3:17). Ji paėmė jo vaisių ir valgė, **Pr** 3:6 (**Moz** 4:12). Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgailvinti, **1 Kor** 15:22. Visa žmonija buvo prapulties ir nuopuolio būsenoje, **1 Nef** 10:6. Kelias paruoštas nuo žmogaus nuopuolio, **2 Nef** 2:4. Po to, kai Adomas ir Ieva paragavo uždrausto vaisiaus, jie buvo išvaryti iš Edeno sodo, **2 Nef** 2:19. Adomas nuopulė, kad galėtų būti žmonės, **2 Nef** 2:15–26. Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir toks buvo nuo Adomo nuopuolio, **Mzj** 3:19. Aaronas mokė Lamonio tėvą apie nuopolį, **AI** 22:12–14. Būtina, kad būtų įvykdytas apmokėjimas, kitaip visa žmonija yra puolusi

ir pražuvusi, **AI** 34:9. Mūsų pirmieji gimdytojai buvo tiek laikinai, tiek ir dvasiškai iškirsti iš Viešpaties akivaizdos, **AI** 42:2–15 (**Hel** 14:16). Dėl nuopuolio mūsų prigimtis tapo pikta, **Etr** 3:2. Per prasižengimą šiems šventiems įstatymams žmogus tapo puolusiu žmogumi, **DS** 20:20 (**DS** 29:34–44). Idant, kadangi tu nupuolei, galėtum būti išpirktas, **Moz** 5:9–12. Dėl prasižengimo įvyksta nuopolis, **Moz** 6:59. Žmonės bus baudžiami už savo pačių nuodėmes, **TT** 1:2.

NUPLAUTI, NUPLAUTAS, APIPLOVIMAI. Taip pat žr.

Apmokėti, apmokėjimas; Krikštas, krikštyti

Padaryti švarų fiziškai ar dvasiškai. Dvasine prasme tai reiškia, kad per Jėzaus Kristaus apmokančiąją auką atgailaujantis asmuo gali būti apvalytas nuo nuodėmių ir jų pasekmių. Tam tikri apiplovimai, kuriuos atlieka dearamą kunigystės įgaliojimą turintys žmonės, yra šventos apeigos.

Kunigas išplaus savo drabužius ir apsiplaus vandeniui, **Sk** 19:7. Visai nuplauk mano nuodėmę, **Ps** 51:4, 7. Nusiplaukite, apsiplaukite, liaukitės darę pikta, **Iz** 1:16–18. Jėzus plovė kojas savo apaštalams, **Jn** 13:4–15 (**DS** 88:138–139). Priimk krikštą ir nusiplauk savo nuodėmes, **ApD** 22:16 (**AI** 7:14; **DS** 39:10). Nė vienas negali būti išgelbėtas, jeigu jo apdarai nėra išplauti iki baltumo, **AI** 5:21 (3 **Nef** 27:19). Jų apdarai buvo baltai išplauti Avinėlio krauju, **AI** 13:11 (**Etr** 13:10). Per įsakymų vykdymą jie gali būti nuplauti ir išvalyti nuo visų savo nuodėmių, **DS** 76:52. Jūsų patepimai ir jūsų apiplovimai suteikiami mano šventų namų apeiga, **DS** 124:39–41.

NUŽUDYTI. Žr. Aukščiausioji baismė; Žmogžudystė

OBEDAS. Taip pat žr. Boazas; Rūta

Senajame Testamente – Boazo ir Rūtos sūnus bei Jesės, kuris tapo karaliumi Dovydo tėvu, tėvas (**Rūt** 4:13–17, 21–22).

1 OFICIALUS PAREIŠKIMAS.

Taip pat žr. Manifestas; Santuoka, susituokti – Daugpatystė; Vudrufas, Vilfordas

Išspausdintas paskutiniuose Doktrinos ir Sandorų puslapiuose. Pirmoji 1 Oficialaus pareiškimo dalis dar žinoma kaip Manifestas. Ją parašė prezidentas Vilfordas Vudrufas ir 1890 metais spalio 6 dieną visuotinėje konferencijoje pateikė bažnyčios nariams. Per dvidešimt penkerius metus, pradedant 1862 metais, įvairūs Jungtinių Valstijų įstatymai uždraudė daugpatystę. Per regėjimą ir apreiškimą Viešpats parodė Vilfordui Vudrufui kas atsitiktų, jei šventieji nesiliautų praktikuoti daugpatystės. Manifestas oficialiai paskelbė, kad poligaminės santuokos daugiau nebesudaromos.

2 OFICIALUS PAREIŠKIMAS.

Taip pat žr. Kimbolas, Spenseris V.; Kunigystė

Doktrininis pareiškimas apie tai, kas gali turėti Dievo kunigystę, kuris dabar spausdinamas Doktrinos ir Sandorų paskutiniuose puslapiuose. 1978 metų birželio pradžioje Viešpats apreiškė prezidentui Spenserui V. Kimbolui, kad kunigystė turi būti duodama kiekvienam vertam vyriškos lyties Bažnyčios nariui. Dėl to kunigystė tapo prienama visiems vertiems vyrams, ir šventyklos palaiminimai prieinami visiems vertiems nariams, nepaisant rasės ar odos spalvos. 1978 metų rugsėjo 30 d. šis pareiškimas buvo pateiktas Bažnyčios visuotinei konferencijai ir vienbalsiai priimtas.

OMEGA. *Žr. Alfa ir Omega; Jėzus Kristus*

OMNERIS. *Taip pat žr. Mozijas, Benjamino sūnus; Mozijo sūnūs*

Mormono Knygoje – karaliaus Mozijo sūnus. Omneris su savo broliais išėjo pamokslauti lamanitams (Moz 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

OMNIS

Mormono Knygoje – nefitų metraščio

saugotojas, rašęs apie 361 m. prieš Kristaus gim. (Jar 1:15; Om 1:1–3).

Omnio knyga. Knyga Mormono Knygoje, išversta iš mažųjų Nefio plokštelių. Knygoje yra tik vienas skyrius, kuriame aprašyti karai tarp nefitų ir lamanitų. Omnis parašė tik pirmas tris knygos eilutes. Tada plokštelės buvo iš eilės perduodamos Amaronui, Kemišui, Abinadamui ir, galiausiai, Amalekiui. Amalekis perdavė plokšteles karaliui Benjaminui, Zarahemlos karaliui.

ONA (NAUJOJO TESTAMENTO PRANAŠĖ)

Naujajame Testamente – pranašė iš Ašero genties. Kai gimė Jėzus, ji buvo sena našlė. Ji matė kūdikį Jėzų, kai jis buvo pristatytas šventykloje, ir pripažino jį kaip Išpirkėją (Lk 2:36–38).

ONA (SAMUELIO MOTINA). *Taip pat žr. Samuelis, Senojo Testamento pranašas*

Samuelio, Senojo Testamento pranašo, motina. Onai Viešpats davė Samuelį atsakydamas į jos maldas (1 Sam 1:11, 20–28). Ona pašventė Samuelį Viešpačiui. Jos dėkojimo giesmę galima palyginti su Marijos, Jėzaus motinos, giesme (1 Sam 2:1–10; Lk 1:46–55).

OSANA

Iš hebrajų kalbos kilęs žodis, reiškiantis „prašom, išgelbėk mus“ ir vartojamas garbinimui ir maldavimui.

Per Palapinių šventę, kuri žymėdavo, kad Viešpats išvedė Izraelį į pažadėtąją žemę, žmonės giedodavo 118 psalmės žodžius ir mojuodavo palmių šakomis. Viešpaties triumfinio įžengimo į Jeruzalę metu minios šaukė „Osana“ ir klojo palmių šakas po įjaučio Jėzaus kojomis, tuo parodydami, jog supranta, kad Jėzus yra tas pats Viešpats, kuris senovėje išvadavo Izraelį (Ps 118:25–26; Mt 21:9, 15; Mk 11:9–10; Jn 12:13). Tie žmonės pripažino Kristų kaip ilgai lauktąjį Mesiją. Žodis *osana* tapo Mesijo sveikinimu visais laikais (1 Nef 11:6; 3 Nef 11:14–17). Šūksnis *Osana* buvo įtrauktas į

Kirtlando šventyklos pašventinimą (DS 109:79) ir dabar yra šiuolaikinių šventyklų pašventinimo dalis.

OZĖJAS

Senojo Testamento pranašas, pranašavęs šiaurinėje Izraelio karalystėje Jeroboamo II valdymo pabaigoje. Jis gyveno tautos nuosmukio ir sugriuvimo, įvykusio dėl Izraelio nuodėmės, metu.

Ozėjo knyga. Knygos pagrindinė tema – Dievo meilė savo tautai. Visi jo drausminimai buvo skiriami iš meilės, ir Izraelio sugražinimas taip pat įvyks iš jo meilės (Oz 2:21; 14:5). Kaip kontrastą, Ozėjas parodo Izraelio išdavystę ir neištikimybę. Nepaisant to, Dievas sugeba žvelgti ateitin į Izraelio galutinį išpirkimą (Oz 11:12–14:10).

PABAIGA, PASAULIO. Žr.

Pasaulis – Pasaulio pabaiga

PAGARBUMAS. *Taip pat žr.* Baimė; Garbė

Gili pagarba šventiems dalykams; žavėjimasis.

Viešpats įsakė Mozei nusiauti apavą, nes jis stovėjo ant šventos žemės, **Iš** 3:4–5. Dievo reikia bijoti ir jį gerbti, **Ps** 89:8. Deramai tarnaukime Dievui su pagarba ir dievota baime, **Hbr** 12:28. Moronis nusilenkė iki žemės ir karštai meldėsi, **Al** 46:13. Minia parpuolė ant žemės ir pagarbino Kristų, **3 Nef** 11:12–19. Nusilenk prieš Dievą, **DS** 5:24. Prieš Dievo sostą viskas nusilenkia su nuolankia pagarba, **DS** 76:93. Jūsų protai buvo aptemdyti dėl to, kad atsainiai elgėtės su tuo, ką gavote, **DS** 84:54–57. Kiekvienas kelis klaupsis, ir kiekvienas liežuvį išpažins, **DS** 88:104. Iš pagarbos, arba pagarbumo, Aukščiausiosios Esybės vardui Bažnyčia pavadino tą kunigystę Melchizedeko vardu, **DS** 107:4. Palaiminimai bus išlieti ant tų, kurie garbina Viešpatį jo namuose, **DS** 109:21.

PAGIMDYTAS. *Taip pat žr.*

Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo; Sūnūs ir dukros, Dievo; Vaikai, Kristus; Viengimis

Gimusysis. Gimdyti reiškia duoti gyvybę, daugintis, ar pašaukti būtin. Raštuose šie žodžiai dažnai vartojami išreikšti gimimą iš Dievo. Nors Jėzus Kristus yra vienintelis vaikas, Tėvo pagimdytas mirtingume, visi žmonės gali būti dvasiškai pagimdyti Kristaus, priimdami jį, pakludami jo išakymams ir tapdami naujais žmonėmis per Šventosios Dvasios galią.

Šiandien tave pagimdžiau, **Ps** 2:7 (ApD 13:33; Hbr 1:5–6; 5:5). Jo šlovė buvo kaip Tėvo Viengimio, **Jn** 1:14 (2 Nef 25:12; Al 12:33–34; DS 76:23). Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo Viengimį Sūnų, **Jn** 3:16 (DS 20:21). Kristus dvasiškai pagimdė savo žmones, **Mzj** 5:7. Tie, kurie yra pagimdyti per Viešpatį, yra Pirmagimio bažnyčia, **DS** 93:22.

PAHORANAS

Mormono Knygoje – trečias vyriausiasis nefitų teisėjas, (Al 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

PAKARTOTO ĮSTATYMO

KNYGA. *Taip pat žr.* Penkiaknygė

Reiškia „įstatymo pakartojimas“ ir yra penktoji Senojo Testamento knyga.

Pakartoto Įstatymo knygoje yra trys paskutinės Mozės kalbos, kurias jis pasakė Moabo lygumose prieš pat jo perkėlimą. Pirmoji kalba (1–4 skyriai) yra įvadinė. Antroji kalba (5–26 skyriai) susideda iš dviejų dalių: 1) 5–11 skyriai – Dešimt įsakymų ir praktinis jų išaiškinimas; ir 2) 12–26 skyriai – įstatymų kodeksas, sudarantis visos knygos branduolį. Trečioji kalba (27–30 skyriai) – tai iškilmingas sandoros tarp Izraelio ir Dievo atnaujinimas ir palaiminimų už paklusnumą bei prakeiksmų už nepaklusnumą paskelbimas. 31–34 skyriuose aprašyti įstatymo perdavimas levitams, Mozės giesmė ir paskutinis palaiminimas bei Mozės išvykimas.

PAKILIMAS. *Taip pat žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Jėzus Kristus

Oficialus Gelbėtojo išvykimas iš žemės

keturiasdešimtą dieną po jo prikėlimo. Pakilimas įvyko nuo Alyvų kalno mokinių akivaizdoje (Mk 16:19; Lk 24:51). Tuo metu du angelai iš dangaus paliudijo, kad ateity Viešpats sugrįš „taip pat“ (ApD 1:9–12).

PAKLUSNUMAS, PAKLUSNUS, PAKLUSTI. *Taip pat žr.*

Džiaugsmas; Įsakymai, Dievo; Įstatymas; Klausyti; Laiminti, palaimintas, palaiminimas; Vaikščioti, vaikščioti su Dievu

Dvasine prasme paklusnumas – tai Dievo valios vykdymas.

Kaip Dievas įsakė Nojui, taip jis ir padarė, **Pr 6:22**. Abraomas pakluso Viešpačiui, **Pr 22:15–18**. Visą, ką Viešpats pasakė, vykdysime, **Iš 24:7**. Klausyk, Izraeli, ir rūpestingai vydyk, **PakĮst 6:1–3**. Mylėk Viešpatį ir paklusk jo balsui, **PakĮst 30:20**. Paklusnumas geriau nei auka, **1 Sam 15:22**. Bijok Dievo ir laikykitės jo įsakymų, **Mok 12:13–14**. Ne kiekvienas įeis į dangaus karalystę, bet tas, kuris vykdė Tėvo valią, **Mt 7:21** (3 Nef 14:21). Kas nori vykdyti jo valią, supras, ar ta doktrina iš Dievo, **Jn 7:17**. Dievo reikia klausyti labiau nei žmonių, **ApD 5:29**. Vaikai, klausykite savo gimdytojų, **Ef 6:1** (Kol 3:20). Aš eisiu ir padarysiu tai, ką Viešpats įsakė, **1 Nef 3:7**. Aš paklusu Dvasios balsui, **1 Nef 4:6–18**. Jei žmonių vaikai laikosi Dievo įsakymų, jis maitina juos, **1 Nef 17:3**. Saugokitės, kad nepasirinktumėte paklusti piktajam dvasiai, **Mzj 2:32–33, 37** (DS 29:45). Žmonės pjauna savo atlygį pagal tą dvasią, kuriai paklūsta, **Al 3:26–27**. Žmonės daug ką turi daryti savo laisva valia, **DS 58:26–29**. Žmonės niekuo neižeidžia Dievo, išskyrus tuos, kurie nepripažįsta visame jo rankos ir nepaklūsta jo įsakymams, **DS 59:21**. Aš, Viešpats, esu įpareigotas, kai jūs darote, ką aš sakau, **DS 82:10**. Kiekviena siela, kuri paklūsta mano balsui, matys mano veidą ir žinos, kad aš esu, **DS 93:1**. Žmonės būtina drausminti, kol jie išmoks paklusnumą, **DS 105:6**. Kada gauname kokį nors palaiminimą

iš Dievo – tai dėl paklusnumo tam įstatymui, kuriuo jis pagrįstas, **DS 130:21**. Adomas buvo paklusnus, **Moz 5:5**. Mes juos išmėginsime, kad pamatytume, ar jie padarys viską, ką Viešpats įsakys, **Abr 3:25**.

PALAIKYTI BAŽNYČIOS

VADOVUS. *Taip pat žr.* Bendras sutikimas

Įsipareigoti remti tuos, kurie tarnauja visuotiniais ir vietiniais Bažnyčios vadovais.

Pastatyk Jozuę priešais susirinkimą ir įgaliok jį jų akivaizdoje, **Sk 27:18–19**. Žmonės sveikino šaukdami: „Tegyvuoją karalius“, **1 Sam 10:24**. Tikėkite jo pranašais, tai klestėsite, **2 Met 20:20**. Pakluskite savo vadovams, **Hbr 13:17**. Viešpats bus tau palankus, kadangi tu nemurmėjai, **1 Nef 3:6**. Tie, kurie priimdavo pranašus, buvo išgelbėti, **3 Nef 10:12–13**. Klausykite šių dvylikos vyrų žodžių, **3 Nef 12:1**. Mano paties balsu ar mano tarnų balsu – tai tas pat, **DS 1:38**. Jo žodžius priimsite, lyg jie būtų iš mano paties burnos, **DS 21:5**. Kas priima mano tarnus, priima mane, **DS 84:35–38**. Kas priima mane, priima tuos, kuriuos aš siunčiau, **DS 112:20**. Jei mano žmonės neišsiklausys į mano paskirtų vyrų balsą, jie nebus palaiminti, **DS 124:45–46**.

PALAPINĖ (PADANGTĖ,

TABERNAKULIS). *Taip pat žr.* Sandoros skrynias; Šventykla, Viešpaties namai; Šventų švenčiausioji

Taip vadinosi Viešpaties namai, Izraelitų garbinimo centras, jiems išėjus iš Egipto. Iš esmės Palapinė buvo kilnojama šventykla ir galėjo būti išardyta ir vėl surinkta. Izraelio vaikai naudojosi šia Palapine, kol pasistatė Saliamono šventyklą (DS 124:38).

Dievas Mozei apreiškė Palapinės modelį (Iš 26–27), ir Izraelio vaikai pastatė ją pagal tą modelį (Iš 35–40). Kai Palapinė buvo užbaigta, debesis uždenė palapinę, ir Viešpaties šlovės pripildė

Palapinę (Iš 40:33–34). Debesis buvo Dievo buvimo ženklas. Naktį jis būdavo ugnies pavidalo. Kol debesis būdavo virš palapinės, Izraelio vaikai laikydavosi toje pačioje vietoje. Kai jis pajudėdavo, kartu keliaudavo ir jie (Iš 40:36–38; Sk 9:17–18). Klajonių dymukoje ir Kanaano užkariavimo metu Izraelio vaikai nešiojosi Palapinę su savimi. Po užkariavimo Palapinė buvo pastatyta Šilojuje, Viešpaties išrinktoje vietoje (Joz 18:1). Izraelio vaikams pastačius Saliamono šventyklą, tolimesnė Palapinės istorija nežinoma.

Viešpats ir Izaijas naudojo Palapinės sąvoką kaip Sionės ir Jeruzalės miestų simbolį Viešpaties antrojo atėjimo metu (Iz 33:20; Moz 7:62).

PALYGINIMAS. *Taip pat žr.*

Evangelijos – Evangelijų darna

Paprastas pasakojimas, naudojamas iliustruoti dvasinę tiesą ar principą ir mokyti jų. Palyginimas pagrįstas paprasto dalyko ar įvykio palyginimu su tiesa, ir giluminė palyginimo prasmė arba žinia dažnai yra paslėpta klausytojams, kurie yra dvasiškai nepasiruošę ją priimti (Mt 13:10–17).

Jėzus dažnai mokydavo palyginimais. Pagrindinių jo palyginimų sąrašas pateiktas temoje „Evangelijos“.

PAMOKSLAUTI, SKELBTI. *Taip*

pat žr. Evangelija; Misionieriškas darbas

Pateikti žinia, padedančią geriau suprasti evangelijos principą ar doktriną.

Viešpats patepė mane skelbti gerąją naujieną romiesiems, **Iz** 61:1 (Lk 4:16–21). Kelkis, eik į Ninevę ir skelbk jai, **Jon** 3:2–10. Nuo tada Jėzus pradėjo pamokslauti, **Mt** 4:17. Eikite į visą pasaulį ir skelbkite evangeliją visai kūrinijai, **Mk** 16:15. Mes skelbiame Kristų nukryžiuotąjį, **1 Kor** 1:22–24. Jis nužengė žemyn ir skelbė kalėjime esančioms dvasioms, **1 Pt** 3:19. Ir nebuvo nieko kito, kaip tik pamokslavimas ir nuolatinis raginimas, norint išlaikyti juos Viešpaties baimėje, **En** 1:23. Jis

įsakė jiems neskelbti nieko kito, kaip tik atgailą ir tikėjimą Viešpačiu, **Mzj** 18:20. Žodžio pamokslavimas stipriai skatino žmones daryti tai, kas teisinga, **Al** 31:5. Neturi manyti, jog esi pašauktas pamokslauti, kol nesi pašauktas, **DS** 11:15. Nė vienas nebus duota eiti skelbti evangelijos, jeigu juo neįšventintas, **DS** 42:11. Ši evangelija bus skelbiama kiekvienai tautai, **DS** 133:37. Evangelija pradėta skelbti jau nuo pradžios, **Moz** 5:58.

PANARDINIMAS. *Žr.* Krikštas,

krikštyti – Krikštas panardinant

PAREIGA. *Taip pat žr.* Paklusnumas, paklusnus, paklusti

Raštuose vartojama prasme, reiškia užduotį, pavedimą ar atsakomybę, dažnai duotą Viešpaties ar jo tarnų.

Laikykis jo įsakymų, nes tai viskas, ko reikalaujama iš kiekvieno žmogaus, **Mok** 12:13. Visa, ko iš tavęs reikalauja Viešpats – tik teisingai elgtis, **Mch** 6:8. Turime paklusti Dievui, o ne žmogui, **ApD** 5:29. Jie būdavo išstinkami suspaudimais, kad būtų paraginti prisiminti savo pareigą, **Mzj** 1:17. Apibūdintos vyresniųjų, kunigų, mokytojų ir diaconų pareigos, **DS** 20:38–67. Turintieji kunigystę turi vykdyti visas šeimos pareigas, **DS** 20:47, 51. Apibūdintos narių pareigos po krikšto, **DS** 20:68–69. Mano vyresnieji turi mažumėle palūkėti, kad mano žmonės tobiliau pažintų savo pareigas, **DS** 105:10. Tegul kiekvienas vyras mokosi savo pareigų, **DS** 107:99–100.

PAREIGYBĖ, PAREIGŪNAS. *Taip*

pat žr. Įšventinti, iššventinimas; Kunigystė

Postas organizacijoje, suteikiantis valdžią, arba atsakomybę. Šis žodis Raštuose dažnai vartojamas kunigystės valdžios postui pažymėti; tai taip pat gali reikšti pareigas, priskirtas tam postui ar asmeniui, užimančiam tą postą.

Visi nariai atlieka ne tą patį uždavinį, **Rom** 12:4. Mes aukštiname savo pareigybę Viešpačiui, **JokK** 1:19. Melchize-

dekas gavo aukštosios kunigystės pareigybę, **AI** 13:18. Angelų tarnavimo pareigos – šaukti žmones į atgailą, **Mor** 7:31. Joks asmuo neturi būti išventinamas į jokią pareigybę šioje Bažnyčioje be Bažnyčios balsavimo, **DS** 20:65. Tegul kiekvienas žmogus stovi savo pareigybe, **DS** 84:109. Prezidentai, arba pirmininkaujantys pareigūnai, skiriami iš tų, kurie išventinti į pareigybes šiose dviejose kunigystėse, **DS** 107:21. Apibūdintos pareigos tų, kurie pirmininkauja kunigystės kvorumų pareigūnams, **DS** 107:85–98. Tegul kiekvienas vyras mokosi savo pareigų ir kuo stropiausiai dirbti pareigybėje, kurion paskirtas, **DS** 107:99–100. Duodu jums pareigūnus, priklausančius mano kunigystei, **DS** 124:123.

PARTRIDŽAS, EDVARDAS

Vienas iš pirmųjų šiais laikais atkurtos Bažnyčios narys ir vadovas. Edvardas Partridžas buvo pirmas Bažnyčios vyskupas (**DS** 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

PASAULIETIŠKUMAS. *Taip pat žr.*

Išdidumas; Pinigai; Turtai;
Tuščias, tuštybė

Neteisūs troškimai ir pastangos gauti laikinųjų turtų bei materialinių gėrybių, apleidžiant dvasinius dalykus.

Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o prarastų savo sielą? **Mt** 16:26. Jie nukreipė savo širdis į tuščius pasaulio dalykus, **AI** 4:8 (**AI** 31:27). Atidėk į šalį šio pasaulio dalykus, **DS** 25:10. Žmonių širdys prisirišę prie šio pasaulio dalykų, **DS** 121:35.

PASAULIS. *Taip pat žr.* Babelė,

Babilonė; Mirtingas,
mirtingumas; Žemė

Žemė; mirtingų žmonių išmėginimo vieta. Perkeltine prasme, tai žmonės, kurie nepaklūsta Dievo įsakymams.

Mirtingoji egzistencija. Pasaulyje jūsų laukia mirtiespauža, **Jn** 16:33. Nebijokite, net mirties; nes šiame pasaulyje jūsų džiaugsmas nepilnas, **DS** 101:36.

Žmonės, kurie nepaklūsta įsakymams. Aš bausiu pasaulį dėl jų piktybės, **Iz** 13:11 (2 **Nef** 23:11). Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite, kad manęs jis nekenė pirmiau negu jūsų, **Jn** 15:18–19. Didelis ir erdvas pastatas buvo pasaulio išdidumas, **1 Nef** 11:36. Pasaulis baigia pribrešti nedorybe, **DS** 18:6. Išlik nesusitepęs pasauliu, **DS** 59:9. Tas, kuris yra ištikimas ir ištveria, nugalės pasaulį, **DS** 63:47. Jūs negyvensite pagal pasaulio būdą, **DS** 95:13.

Pasaulio pabaiga. Aš kuriu naują žemę, ir senosios niekas nebeatsimins, **Iz** 65:17 (**Apr** 21:1; **TT** 1:10). Pasaulio pabaigoje raugės bus surinktos ir sudegintos ugnyje, **Mt** 13:40, 49 (**Mal** 3:19; **JokK** 6:3). Savo vynuogyną aš nurodysiu sudeginti ugnimi, **JokK** 5:77 (**DS** 64:23–24). Pasaulio pabaigoje Viešpats sunaikins Šėtoną ir jo darbus, **DS** 19:3. Žemė mirs, bet vėl bus atgaivinta, **DS** 88:25–26. Viešpats parodė Henochui pasaulio pabaigą, **Moz** 7:67.

PASCHA. *Taip pat žr.* Dievo

Avinėlis; Paskutinė vakarienė

Paschos šventė buvo įsteigta padėti Izraelio vaikams atminti, kad naikinantįs angelas praėjo pro jų namus ir išlaisvino juos iš egiptiečių (Iš 12:21–28; 13:14–15). Avinėliai be kliaudos, kurių kraujas senovėje buvo naudojamas kaip ženklas Izraeliui išgelbėti, simbolizuoja Jėzų Kristų, Dievo Avinėlį, kurio auka išpirko visą žmoniją.

Tai yra Paschos nuostatas, **Iš** 12:43. Jėzus ir jo apaštalai per Paskutinę vakarienę šventė Paschą, **Mt** 26:17–29 (**Mk** 14:12–25). Štai Dievo Avinėlis, kuris paima pasaulio nuodėmę, **Jn** 1:29, 36. Kristus, mūsų Pascha, paukotas dėl mūsų, **1 Kor** 5:7. Esame išpirkti krauju Kristaus, kaip avinėlio be kliaudos, **1 Pt** 1:18–19. Tikėkite Dievo Avinėlį, kuris paima pasaulio nuodėmes, **AI** 7:14. Šventieji, kurie gyvena pagal Išminties žodį, bus apsaugoti, kaip buvo apsaugoti Izraelio vaikai, **DS** 89:21. Avinėlis nužudytas nuo pasaulio iškūrimo, **Moz** 7:47.

PASIBJAURĖTINA BAŽNYČIA.

Žr. Velnias – Velnio bažnyčia

**PASIBJAURĖTINAS,
BJAURUMAS, BJAURYSTĖ.**

Taip pat žr. Nuodėmė

Raštuose reiškia tai, kas sukelia teisiųjų ir tyrųjų pasišlykštėjimą ar neapykantą.

Melagingos lūpos yra pasibjaurėjimas Viešpačiui, **Pat** 12:22. Išdidumas yra pasibjaurėtinas Viešpaties akyse, **JokK** 2:13–22. Nelabiesiems skirta suvokti savo pačių bjaurystes, **Mzj** 3:25. Neškaistybė yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų nuodėmių, išskyrus žmogžudystę ir Šventosios Dvasios išsižadėjimą, **AI** 39:3–5. Viešpaties pasipiktinimas užsidedę prieš jų bjaurystes, **DS** 97:24.

PASIPRIEŠINIMAS. *Taip pat žr.*

Drausminti, drausminimas;
Gundyti, gundymas; Ištvirti;
Persekiojami

Per pasipriešinimą – priešpriešą nepalankumą, sunkumus, išbandymus, vargus, suspaudimus – jei žmogus kreipiasi į Viešpatį, jis gali įgyti daug patyrimo, kuris veda į dvasinį augimą ir amžiną tobulėjimą.

Pats Dievas išgelbėjo jus iš jūsų negandų ir suspaudimų, **1 Sam** 10:19. Būdami varge jie šaukėsi Viešpaties, **Ps** 107:6, 13, 19, 28. Nors Viešpats duos tau negandų duonos, vis dėlto tavo mokytojai nebus pašalinti, **Iz** 30:20–21. Visame kame turi būti priešingybė, **2 Nef** 2:11. Nepatyrę kartaus, jie negalėtų pažinti saldaus, **DS** 29:39. Pasipriešinimas tau truks tik akimirka, **DS** 121:7–8. Visa tai suteiks tau patirties ir išeis tau į gera, **DS** 122:5–8. Jie ragauja kartaus, kad mokėtų vertinti gera, **Moz** 6:55.

PASIRINKIMAS. *Žr.* Išrinkti, pasirinkti; Valios laisvė**PASITARIMAS DANGUJE.** *Taip pat žr.* Ikimirtingasis gyvenimas; Išpirkimo planas; Karas danguje

Ypatingas įvykis ikimirtingajame gyvenime, kai Tėvas pristatė savo planą savo dvasiniams vaikams, ateisiantiems į šią žemę.

Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, **Job** 38:7. Išaukštinsiu savo sostą virš Dievo žvaigždžių, **Iz** 14:12–13. Kilo danguje kova, **Apr** 12:7–11. Prieš gimdami jie gavo savo pirmąsias pamokas dvasių pasaulyje, **DS** 138:56. Šėtonas sukilo ikimirtingajame gyvenime, **Moz** 4:1–4. Šamonės buvo suorganizuotos prieš pasaulio buvimą, **Abr** 3:22. Dievai surengė pasitarimą tarpusavy, **Abr** 4:26. Dievai užbaigė darbą, kurį jie sutarė padaryti, **Abr** 5:2.

PASITIKĖJIMAS, PASITIKĖTI.

Taip pat žr. Tikėjimas, tikėti

Tikrumas, tikėjimas, pasitikėjimas ar įsitikinimas kuo nors, ypač Dievu ir Jėzumi Kristumi. Pasikliauti ar sudėti viltis į ką nors. Dvasiniuose dalykuose pasitikėti taip pat reiškia pasikliauti Dievu ir jo Dvasia.

Nors jis mane ir nužudytų, vis tiek juo pasitikėsiu, **Job** 13:15. Geriau pasikliauti Viešpačiu, nei pasitikėti žmogumi, **Ps** 118:8. Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi, **Pat** 3:5. Viešpats bus tavo pasitikėjimas, **Pat** 3:26. Dievas išvadavo savo tarnus, kurie juo pasitikėjo, **Dan** 3:19–28. Kai Kristus pasirodys, mes turėsime pasitikėjimą, **1 Jn** 2:28. Pasitikėsiu tavimi per amžius, **2 Nef** 4:34. Nelabi nefitai prarado savo vaikų pasitikėjimą, **JokK** 2:35. Džiūgaukite ir sudėkite savo viltis į Dievą, **Mzj** 7:19. Kas tik sudeda savo viltis į Dievą, tas bus iškeltas paskutiniąją dieną, **Mzj** 23:22. Kas sudės savo viltis į Dievą, tas bus remiamas savo išmėginimuose, **AI** 36:3, 27. Nepasitikėkite kūno ranka, **DS** 1:19. Pasitikėk ta Dvasia, kuri veda daryti gera, **DS** 11:12. Tegul jis pasitiki mani ir nebus sutriuškintas, **DS** 84:116. Tada tavo pasitikėjimas Dievo aki-vaizdoje išaugs, **DS** 121:45.

PASKUTINĖ VAKARIENĖ. *Taip pat žr.* Pascha; Sakramentas

Pagal Naująjį Testamentą tai paskutinis valgis, kurį Jėzus valgė prieš jo suėmimą ir nukryžiuvimą (Lk 22:14–18). Jis ir jo Dvylika Apaštalų valgė šį valgį

per Paschą (Mt 26:17–30; Mk 14:12–18; Lk 22:7–13).

Gelbėtojas palaimino duoną ir vyną ir davė savo apaštalams, **Mt** 26:26–29 (Mk 14:22–25; Lk 22:7–20). Jėzus plovė kojas apaštalams, **Jn** 13. Judas buvo įvardytas Jėzaus išdaviku, **Jn** 13:21–26 (Mt 26:20–25).

PASKUTINĖS DIENOS, PASTAROSIOS DIENOS. *Taip pat žr.* Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Laikų ženklai

Laikai, kuriais gyvename, arba dienos (evangelijos laikotarpis) prieš pat antrąjį Viešpaties atėjimą.

Pasakysiu, kas jums įvyks paskutinėmis dienomis, **Pr** 49:1. Galiausiai Išpirkėjas atsistos ant žemės, **Job** 19:25. Paskutinėmis dienomis bus įtvirtinti Viešpaties namai, **Iz** 2:2. Paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, **2 Tim** 3:1–7. Pasutiniųjų dienų šaipūnai neigs antrąjį atėjimą, **2 Pt** 3:3–7. Aš pranašauju jums apie paskutinę dieną, **2 Nef** 26:14–30. Taip mano bažnyčia bus pavadinta paskutinėmis dienomis, būtent Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia, **DS** 115:4. Kristus ateis paskutinėmis dienomis, **Moz** 7:60.

PASMERKTAS, PASMERKTUMAS. *Taip pat žr.* Mirtis, dvasinė; Pragaras; Sūnūs, pražūtis; Velnias

Būseną, kai neįmanoma pažanga bei nėra galimybės patekti Dievo akivaizdon ir jo šlovėn. Yra skirtingi pasmerkimo laipsniai. Visų, kurie nepasiekė celestialinio išaukštinimo pilnatvės, pažanga ir privilegijos kažkokiu laipsniu bus apribotos, ir tokiu laipsniu jie bus pasmerkti.

Vargas jums veidmainiai! Jūs gausite didesnę pasmerkimą, **Mt** 23:14. Tam, kuris piktžodžiauja prieš Šventąją Dvasią, grėsia amžinas pasmerkimas, **Mk** 3:29. Kurie darė bloga, paskirti pasmerkimo prikėlimui, **Jn** 5:29 (3 Nef 26:5). Kuris valgo ir geria nevertai, valgo ir geria sau pasmerkimą, **1 Kor**

11:29 (3 Nef 18:28–29). Kuris neatgailaus, nepriims krikšto ir neištvers iki galo, turi būti pasmerktas, **2 Nef** 9:24 (Mk 16:16; Etr 4:18; DS 68:9; 84:74). Nelabieji būtų nelaimingesni, gyvendami su Dievu, nei su pasmerktomis sielomis pragare, **Mrm** 9:4. Tas, kuris nieko nedaro, kol jam neįsakyta, yra pasmerktas, **DS** 58:29. Tas, kuris priima naujosios ir nesibaigiančios sandoros pilnatvę, privalo laikytis įstatymo, arba jis bus pasmerktas, **DS** 132:6.

PASMERKTI, PASMERKIMAS. *Taip pat žr.* Teisėjas, teismas; Teismas, paskutinysis

Pripažinti ar būti Dievo pripažintam kaltu.

Dievas pasmerks pinklių spendėją, **Pat** 12:2. Esame Viešpaties drausminami, kad nebūtume pasmerkti su pasauliu, **1 Kor** 11:32. Mūsų žodžiai, darbai ir mintys pasmerks mus, **Al** 12:14. Žinodami ir nevykdydami, žmonės patenka į pasmerkimą, **Hel** 14:19. Jei liautumėmės dirbuotis, patektume į pasmerkimą, **Mor** 9:6. Kas neatleidžia savo broliui, stovi pasmerktas priešais Viešpatį, **DS** 64:9. Kuris nusideda prieš didesnę šviesą, gaus didesnę pasmerkimą, **DS** 82:3. Visa bažnyčia yra po pasmerkimu, kol jie neatgailaus ir neprisiims Mormono Knygos, **DS** 84:54–57.

PASNINKAUTI, PASNINKAVIMAS. *Taip pat žr.* Atnaša; Gerovės darbas, gerovė; Šalpa; Vargšas

Savanoriškai susilaikyti nuo valgymo ir gėrimo, norint labiau priartėti prie Viešpaties, ir prašyti jo palaiminimų. Pasninkaudami individai ir grupės taip pat turėtų ir melstis, kad suprastų Dievo valią ir išvystytų didesnę dvasinę stiprybę. Tikri tikintieji visada praktikavo pasninkavimą.

Mūsų dienų bažnyčioje, kiekvieną mėnesį viena šabo diena skiriama pasninkavimui. Tuo metu bažnyčios nariai apsieina be maisto ir vandens dvidešimt keturias valandas. Tada jie atiduoda bažnyčiai tuos pinigus, kuriuos būtų

išleidę tam maistui. Šie pinigai vadinami pasninko atnašomis. Bažnyčia naudoja pasninko atnašas, kad padėtų vargšams ir beturčiams.

Mes pasninkavome ir prašėme savo Dievą, **Ezr** 8:21–23, 31. Aš pasninkavau ir meldžiausi priešais dangaus Dievą, **Neh** 1:4. Pasninkaukite už mane ir nei valgykite, nei gerkite tris dienas, **Est** 4:16. Žeminau savo sielą pasninku, **Ps** 35:13. Ar ne tokį pasninką aš pasirinkau? **Iz** 58:3–12. Aš nukreipiau savo veidą į Viešpatį Dievą malda su pasninku, **Dan** 9:3. Atsigręžkite į mane visa savo širdimi ir su pasninku, **Jl** 2:12. Ninevė patikėjo Dievu ir paskelbė pasninką, **Jon** 3:5. Jėzus pasninkavo keturiasdešimt dienų, **Mt** 4:2 (Iš 34:28; 1 Kar 19:8; Lk 4:1–2). Nesirodykite žmonėms pasninkaują, **Mt** 6:18 (3 Nef 13:16). Ši veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku, **Mt** 17:21. Toliau pasninkaukite ir melskitės, **Om** 1:26 (4 Nef 1:12). Jie pradėjo pasninkauti ir melstis Viešpačiui savo Dievui, **Mzj** 27:22. Aš daug dienų pasninkavau ir meldžiausi, kad galėčiau tai žinoti, **Al** 5:46. Dievo vaikai jungdavosi pasninkavime ir karštoje maldoje, **Al** 6:6. Mozijo sūnūs daug meldėsi ir pasninkavo, **Al** 17:3, 9. Po daugelio nefitų žūtis sekė pasninkavimo ir maldos metas, **Al** 28:5–6. Jie daug pasninkavo ir daug meldėsi, **Al** 45:1 (Hel 3:35). Tavo maistas tebus paruoštas su pasišventusia širdimi, kad tavo pasninkavimas būtų tobulas, **DS** 59:13–14. Toliau melskitės ir pasninkaukite, **DS** 88:76.

PAŠALINIMAS IŠ BAŽNYČIOS, EKSKOMUNIKAVIMAS. *Taip pat žr.* Atsimitimas; Maištas, sukilimas

Asmens pašalinimo iš bažnyčios ir visų jo kaip nario teisių bei privilegijų panaikinimo procesas. Bažnyčios įgaliojiniai pašalina iš bažnyčios asmenį tik tada, kai jis pasirinko gyventi priešingai Viešpaties įsakymams ir taip pasidarė netinkamu toliau būti bažnyčios nariu.

Daugelio širdys buvo užkietintos, ir jų

vardai buvo ištrinti, **Al** 1:24 (Al 6:3). Jeigu neatgailaus, jis nebus priskaičiuotas prie mano žmonių, **3 Nef** 18:31 (Mzj 26). Neatgailaujantys svetimautojai bus išmesti lauk, **DS** 42:24. Tas, kuris nusideda ir neatgailauja, bus išmestas lauk, **DS** 42:28. Nustatytos svarbių Bažnyčios problemų sprendimo procedūros, **DS** 102 (DS 42:80–93). Vyskupas paskirtas būti Izraelio teisėju, **DS** 107:72. Religinės bendruomenės turi teisę spręsti klausimus, susijusius su jų narių nederamu elgesiu, **DS** 134:10.

PAŠAUKIMAS IR IŠRINKIMAS.

Taip pat žr. Išrinkimas

Teisūs Kristaus pasekėjai gali būti priskaičiuoti prie išrinktųjų, kuriems užtikrinamas išaukštinimas. Šis pašaukimas ir išrinkimas prasideda nuo atgailos ir krikšto. Jis tampa užbaigtu, kai jie „veržiasi pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištveria iki galo“ (2 Nef 31:19–20). Šis procesas Raštuose vadinamas savo pašaukimo ir išrinkimo užtikrinimu (2 Pt 1:4–11; DS 131:5–6).

Būsime man kunigų karalystė, **Iš** 19:5–6 (Apr 1:6). Dievas nuo pradžių pasirinko išrinktuosius išgelbėjimui, **2 Tes** 2:13. Stropiai stenkitės užtikrinti savo pašaukimą ir išrinkimą, **2 Pt** 1:10. Viešpats gali užantspauduoti jus esant jo, **Mzj** 5:15. Aš sudarau sandorą su tavimi, kad tu turėsi amžinąjį gyvenimą, **Mzj** 26:20. Ištikimi vyrai, turintys kunigystę, tampa Dievo bažnyčia, karalyste ir išrinktaisiais, **DS** 84:33–34. Dar tvirtesnis pranašystės žodis reiškia žmogaus žinojimą, kad jis užantspauduotas amžinajam gyvenimui, **DS** 131:5–6. Aš užantspauduojau tau tavo išaukštinimą, **DS** 132:49.

PAŠAUKTI, PAŠAUKTAS DIEVO, PAŠAUKIMAS. *Taip pat žr.*

Įgaliojimas; Išrinktas, išrinktasis; Išrinkti, pasirinkti; Išventinti, išventinimas; Prievaizdas, prievaizdavimas

Būti pašauktam Dievo, reiškia iš jo ar

jo deramai įgaliotų bažnyčios vadovų gauti paskyrimą ar pakvietimą tarnauti jam tam tikru būdu.

Jis uždėjo ant jo savo rankas ir įgaliojo jį, **Sk** 27:23. Aš išventinau tave pranašu, **Jer** 1:5. Aš išsirinkau jus ir paskyriau, **Jn** 15:16. Paulius buvo pašauktas apaštalu, **Rom** 1:1. Joks žmogus nepasiima šios garbės sau, bet tik tas, kuris pašauktas Dievo, **Hbr** 5:4. Jėzus buvo Dievo pašauktas pagal Melchizedeko tvarką, **Hbr** 5:10. Aš buvau pašauktas skelbti Dievo žodį pagal apreiškimo ir pranašystės dvasią, **Al** 8:24. Kunigai buvo pašaukti ir paruošti nuo pasaulio įkūrimo, **Al** 13:3. Jei turite norą tarnauti Dievui, jūs esate pašaukti, **DS** 4:3. Ištikimai dirbk darbą, kuriam tave pašaukiau, **DS** 9:14. Nereikia manyti, jog esi pašauktas pamokslauti, kol nesi pašauktas, **DS** 11:15. Vyresnieji pašaukti surinkti išrinktuosius, **DS** 29:7. Nė vienas neskelbs mano evangelijos ir nestatys mano bažnyčios, jeigu jis neišventintas, **DS** 42:11. Daug pašauktų, bet maža išrinktų, **DS** 121:34. Vyras turi būti pašauktas Dievo, **TT** 1:5.

PAŠVENTINIMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Išteisinimas, išteisinti; Jėzus
Kristus

Tapimas laisvu nuo nuodėmės, tyru, švairiu ir šventu per Jėzaus Kristaus apmokėjimą (**Moz** 6:59–60).

Dievas jus nuo pradžios išsirinko išgelbėjimui per Dvasios pašventinimą, **2 Tes** 2:13. Esame pašventinti Jėzaus kūno atnaša, **Hbr** 10:10. Jėzus kentėjo, kad galėtų pašventinti žmones savo krauju, **Hbr** 13:12. Aukštieji kunigai buvo pašventinti, ir jų apdarai buvo baltai išplauti Avinėlio krauju, **Al** 13:10–12. Pašventinami tie, kurie savo širdis atiduoda Dievui, **Hel** 3:33–35. Atgailaukite, kad būtumėte pašventinti priimdami Šventąją Dvasią, **3 Nef** 27:20. Pašventinimas Jėzaus Kristaus malone yra teisingas ir tikras, **DS** 20:31. Jėzus atėjo pašventinti pasaulio, **DS**

76:41. Šventinkite save, kad jūsų protai taptų pašvesti vien Dievui, **DS** 88:68.

PAŠVEŠTI, PAŠVENTIMO

ĮSTATYMAS. *Taip pat žr.* Dievo karalystė, arba dangaus karalystė; Vienybės tvarka

Pašvesti, padaryti šventą ar tapti teisiu. Pašventimo įstatymas yra dieviškas principas, pagal kurį vyrai ir moterys savanoriškai pašvenčia savo laiką, talentus ir materialų turtą Dievo karalystei kurti ir statyti.

Pasišvęskite šiandien Viešpačiui, **Iš** 32:29. Visi tikintieji visa turėjo bendra, **ApD** 2:44–45. Tarp savęs jie viską turėjo bendra; todėl nebuvo turtingų ir vargšų, **4 Nef** 1:3. Viešpats paaiškino pašventimo principus, **DS** 42:30–39 (**DS** 51:2–19; 58:35–36). Vienas žmogus neturėtų turėti daugiau nei kitas, **DS** 49:20. Kiekvienam žmogui buvo duota po lygiai, pagal jo šeimą, **DS** 51:3. Buvo įvesta tvarka, pagal kurią šventieji galėtų būti lygūs dangiškų ir žemiškų dalykų santykiuose, **DS** 78:4–5. Kiekvienas žmogus turėjo turėti lygias teises pagal savo norus ir reikmes, **DS** 82:17–19. Sionė gali būti pastatyta tik pagal celestialinio įstatymo principus, **DS** 105:5. Henochas žmonės buvo vienos širdies ir vienos minties ir gyveno teisme; ir tarp jų nebuvo vargšų, **Moz** 7:18.

PATARIMAS. *Taip pat žr.* Pranašas

Viešpaties ir jo iššventintų vadovų pamokymas, išpėjimas, patarimas ar nurodymas.

Duosiu tau patarimą, **Iš** 18:19. Dievas ves mane savo patarimu, **Ps** 73:24. Be patarimo liaudis parpuola, **Pat** 11:14. Fariziejai ir Įstatymo mokytojai atmetė Dievo patarimą, **Lk** 7:30. Būti mokytiems yra gerai, jeigu jie klauso Dievo patarimų, **2 Nef** 9:29. Paklauskite patarimo to, kuris jus išventino, **DS** 78:2. Gauk patarimą iš to, kurį aš paskyriau, **DS** 108:1. Jis siekia įtvirtinti savo patarimą vietoje mano paskirto patarimo, **DS** 124:84. Įsiklausykite į mano

tarno Džozefo patarimą, **DS** 124:89. Jei kuris žmogus nesieks mano patarimo, jis neturės galios, **DS** 136:19.

PATARLĖ

Trumpas moralinis posakis ar patarimas

Patarlių knyga – Senojo Testamento knyga, kurioje yra daug patarlių, posakių ir eilių – kai kurias jų parašė Saliamonas. Patarlių knyga dažnai cituojama Naujajame Testamente.

1–9 skyriuose pasakojama apie tikrąją išmintį. 10–24 skyriai yra posakių apie teisingą ir klaidingą gyvenimo būdą rinkinys. 25–29 skyriai yra Saliamono patarlių, kurias užrašė Ezekijo, Judo karaliaus vyrai, rinkinys. 30–31 skyriuose yra doros moters aprašymas.

PATARNAVIMAS LIGONIAMS.

Taip pat žr. Aliejus; Gydyti; Išgydymai; Kunigystė; Patepti; Rankų uždėjimas

Palaiminimas, kurį Melchizedeko kunigystę turintys vyrai suteikia ligoniams, apimantis pašvęsto aliejaus naudojimą.

Uždėk ant jos ranką, **Mt** 9:18. Jėzus uždėjo savo rankas ant keleto ligonių ir juos išgydė, **Mk** 6:5. Kristaus apaštalai patepė aliejumi daug ligonių ir juos išgydė, **Mk** 6:13. Vyresnieji turi patepti ir išgydyti ligonius, **Jok** 5:14–15. Jūs negydykite ligonių, nebent jūsų paprašys tie, kurie to nori, **DS** 24:13–14. Vyresnieji uždės savo rankas ant ligonių, **DS** 42:44. Uždėk savo rankas ant ligonių, ir jie pasveiks, **DS** 66:9.

PATARTI

Raštuose vartojama prasme reiškia duoti patarimą ar pamokyti.

Aš tau patariu pirkti iš manęs aukso, išmėginto ugnyje, **Apr** 3:18. Nesistenkite patarinėti Viešpačiui, **JokK** 4:10. Jis išmintingai patarinėja dėl visų savo darbų, **Al** 37:12. Jūsų nuodėmės pakilo pas mane, nes jūs stengiatės patarinėti savaip, **DS** 56:14.

PATEPTASIS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Mesijas

Jėzus vadinamas Kristumi (graikiškas žodis) arba Mesiju (aramėjiškas žodis). Abu žodžiai reiškia „pateptasis“. Jis yra Tėvo *pateptasis*, kad būtų asmeninis Tėvo atstovas visame, kas susiję su žmonijos išgelbėjimu.

Viešpats patepė mane, **Iz** 61:1–3. Jis patepė mane skelbti evangeliją, **Lk** 4:16–22. Jėzų patepė Dievas Tėvas, **ApD** 4:27. Dievas patepė Jėzų iš Nazareto, **ApD** 10:38.

PATEPTI. *Taip pat žr.* Aliejus; Patarnavimas ligoniams

Senovės laikais Viešpaties pranašai patepdavo aliejumi tuos, kurie turėjo vykdyti ypatingas pareigas, tokius kaip Aaronas ar kiti kunigai ar karaliai, kurie turėjo valdyti Izraelį. Šių dienų bažnyčioje patepti reiškia užlašinti vieną ar du lašus pašventinto aliejaus žmogui ant galvos kaip dalį ypatingo palaiminimo. Tai gali būti daroma tik Melchizedeko kunigystės įgaliojimu ir galia. Po patepimo, asmuo, veikiantis tos pačios kunigystės įgaliojimu, gali užantspauduoti patepimą ir suteikti ypatingą palaiminimą pateptajam.

Patepkite ir pašvęskite juos, kad galėtų tarnauti man, **Iš** 28:41 (**Kun** 8:6–12, 30). Patepsi jį mano liaudies Izraelio vadu, **1 Sam** 9:16; 10:1. Vyresnieji turi patepti ir palaiminti ligonius, **Jok** 5:14–15 (**DS** 42:44).

PATRIARCHALINIAI

PALAIMINIMAI. *Taip pat žr.* Evangelistas; Patriarchas, patriarchalinis; Tėvas, mirtingasis

Palaiminimai, kuriuos išventinti patriarchai suteikia vertiems Bažnyčios nariams. Patriarchalinis palaiminimas apima Viešpaties patarimą palaiminimą gaunančiam asmeniui ir paskelbia laiminamo žmogaus liniją Izraelio namuose. Tėvai, kaip savo šeimų patriarchai, gali suteikti ypatingus palaiminimus, bet tokie palaiminimai Bažnyčios neužrašomi ir nesaugomi.

Izraelis ištiesė savo dešinę ranką ir

uždėjo ją ant Efraimo galvos, **Pr 48:14**. Jokūbas palaimino savo sūnus ir jų sėklą, **Pr 49**. Lehis palaimino savo ainiją, **2 Nef 4:3–11**.

PATRIARCHAS,

PATRIARCHALINIS. *Taip pat*

žr. Evangelistas; Melchizedeko kunigystė; Patriarchaliniai palaiminimai; Tėvas, mirtingasis

Raštai kalba apie dviejų rūšių patriarchus: 1) išventintus į šią pareigybę Melchizedeko kunigystėje, kartais vadinamus evangelistais; 2) šeimų tėvus. Išventinti patriarchai teikia ypatingus palaiminimus vertiems Bažnyčios nariams.

Išventinti patriarchai. Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, **Ef 4:11** (TT 1:6). Dvylikos pareiga – išventinti evangelijos tarnus, **DS 107:39**. Kad Hairumas galėtų užimti kunigystės ir patriarcho pareigybę, **DS 124:91–92, 124; 135:1**.

Tėvai. Jokūbas palaimino savo sūnus ir jų palikuonis, **Pr 49:11–28**. Norėčiau jums atvirai pasakyti apie patriarchą Dovydą, **ApD 2:29**. Lehis davė patarimų ir palaimino savo ainiją, **2 Nef 4:3–11**. Aš tapau teisėtu paveldėtoju, turinčiu tėvams priklausančią teisę, **Abr 1:2–4**.

PATVIRTINIMAS. Žr. Rankų uždėjimas

PATVIRTINTI RAŠTAI. Žr. Kanonas

PAULIAUS LAIŠKAI. *Taip pat žr.*

Paulius; taip pat žr. pagal atskirų laiškų pavadinimus

Keturiolika knygų Naujajame Testamente, kurios pradžioje buvo apaštalo Pauliaus Bažnyčios nariams parašyti laišakai. Juos galima suskirstyti į tokias grupes:

1 ir 2 Tesalonikiečiams (50–51 m. po Kristaus gim.)

Laiškus tesalonikiečiams Paulius parašė iš Korinto savo antrosios misionieriškos kelionės metu. Jo darbas

Tesalonikoje aprašytas **ApD 17** skyriuje. Jis norėjo sugrįžti į Tesaloniką, bet negalėjo to padaryti (**1 Tes 2:18**). Todėl jis pasiuntė Timotiejų, kad šis pradžiugintų atsivertusiuosius ir atneštų jam žinią, kaip jiems sekasi. Pirmasis laiškas yra jo dėkingumo sugrįžus Timotiejui išdava. Kiek vėliau buvo parašytas antrasis laiškas.

1 ir 2 Korintiečiams, Galatams, Romiečiams (55–57 m. po Kristaus gim.)

Laiškus korintiečiams Paulius parašė savo trečiosios misionieriškos kelionės metu, kad atsakytų į klausimus ir sutvarkytų tvarką tarp šventųjų Korinte.

Laiškas galatams gal būt buvo parašytas *daugeliui* Bažnyčios padalinių visoje Galatijoje. Kai kurie Bažnyčios nariai palikdavo evangeliją dėl žydų įstatymo. Šiame laiške Paulius paaiškino Mozės įstatymo prasmę ir dvasinės religijos vertę.

Laišką romiečiams Paulius parašė iš Korinto, iš dalies, kad paruoštų Romos šventuosius savo planuojamam apsilankymui pas juos. Šis laiškas taip pat patvirtina doktrinas, dėl kurių ginčijosi kai kurie žydai, atsivertę į krikščionybę.

Filipiečiams, Kolosiečiams, Efeziečiams, Filemonui, Hebrajams (60–62 m. po Kristaus gim.)

Šiuos laiškus Paulius parašė pirmą kartą kalėdamas Romoje.

Laišką filipiečiams Paulius parašė pirmiausia norėdamas išreikšti savo dėkingumą ir meilę Filipų šventiesiems ir praskaidrinti jų nusivylimą dėl ilgo jo įkalinimo.

Laišką kolosiečiams Paulius parašė kaip atsaką į pranešimą, kad Kolosų šventieji krypta į rimtą klaidą. Jie tikėjo, kad tobulumas ateina vien per stropų išorinių apeigų laikymąsi, o ne per charakterio, panašaus į Kristaus, ugdymą.

Laiškas efeziečiams yra labai svarbus, nes jame yra Pauliaus mokymai apie Kristaus Bažnyčią.

Laiškas Filemonui yra asmeniškasis laiškas apie vergą Onesimą, kuris api-

plėšė savo šeimininką Filemoną ir pabėgo į Romą. Paulius nusiuntė Onesimą atgal pas jo šeimininką su laišku, kuriam prašė, kad Onesimui būtų atleista.

Laišką hebrajams Paulius parašė Bažnyčios žydų kilmės nariams, kad įtikintų juos, jog Mozės įstatymas įvykdytas Kristuje ir kad jį pakeitė Kristaus evangelijos įstatymas.

1 ir 2 Timotiejui, Titui (64–65 m. po Kristaus gim.)

Šiuos laiškus Paulius parašė po to, kai buvo paleistas iš pirmojo įkalinimo Romoje.

Paulius atvyko į Efezą, kur paliko Timotiejų sustabdyti tam tikrų iškrypimų augimą, tikėdamasis po to sugrįžti. Pirmąjį savo laišką Timotiejui jis parašė turbūt iš Makedonijos, patairdamas ir drašindamas jį vykdyti savo pareigą.

Laišką Titui Paulius parašė išlaisvintas iš kalėjimo. Jis galėjo būti apėmęs Kreta, kur tarnavo Titas. Laiške pagrindinis dėmesys skiriamas teisiam gyvenimui ir drausmei Bažnyčioje.

Antrąjį savo laišką Timotiejui Paulius parašė įkalintas antrą kartą, likus nedaug laiko iki Pauliaus nužudymo. Šiame laiške yra Pauliaus paskutiniai žodžiai, ir jis parodo nuostabią drąsą bei pasitikėjimą, su kuriais Paulius pasitiko mirtį.

PAULIUS. *Taip pat žr. Pauliaus laišškai*

Naujajame Testamente – apaštalas. Pauliaus hebrajiškas vardas buvo Saulius, ir jis vadinosi šiuo vardu iki savo misijos pas kitataučius pradžios. Iš pradžių jis persekiojo Bažnyčią, bet buvo atverstas į jos tiesą po to, kai pamatė Jėzaus Kristaus regėjimą. Paulius atliko tris pagrindines misionieriškas keliones ir parašė daug laiškų šventiesiems. Keturiolika iš šių laiškų šiandien yra Naujajame Testamente. Galiausiai Paulius buvo nugabentas į Romą kaip kalinys ir nužudytas, turbūt 65 metų po Kristaus gim. pavasarį. Pritarė Stepono užmėtymui akmenimis,

ApD 7:57–8:1. Persekiojo šventuosius, **ApD 8:3.** Kai keliavo į Damaską, jam pasirodė Jėzus, **ApD 9:1–9.** Buvo pakrikštytas Ananijo, **ApD 9:10–18.** Sugrįžęs į Arabiją, grįžo į Damaską pamokslauti, **ApD 9:19–25 (Gal 1:17).** Praėjus trims metams po jo atvertimo, sugrįžo į Jeruzalę, **ApD 9:26–30 (Gal 1:18–19).** Atliko tris misionieriškas keliones, skelbdamas evangeliją ir organizuodamas Bažnyčios skyrius įvairiose Romos imperijos dalyse, **ApD 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15.** Po trečiosios kelionės sugrįžęs į Jeruzalę buvo suimtas ir nusiųstas į Cezarėją, **ApD 21:7–23:35.** Du metus išbuvo įkalintas Cezarėjoje, **ApD 24:1–26:32.** Buvo išsiųstas į Romą tardymui ir pakeliui patyrė laivo sudužimą, **ApD 27:1–28:11.**

PAVADINIMAS, BAŽNYČIOS. *Žr.*

Bažnyčia, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus; Bažnyčios pavadinimas

PAVELDĖTOJAS

Asmuo, turintis teisę paveldėti materialines ar dvasines dovanas. Raštuose teisišioms pažadėta, kad jie taps visko, ką Dievas turi, paveldėtojais.

Abraomas nerėjo turėti paveldėtoją, **Pr 15:2–5.** Abraomas tapo pasaulio paveldėtoju per tikėjimo teismą, **Rom 4:13.** Mes esame Dievo vaikai, o jei vaikai, tai ir paveldėtojai, Dievo paveldėtojai ir Kristaus bendrapaveldėtojai, **Rom 8:16–17 (DS 84:38).** Esi sūnus ir Dievo paveldėtojas per Kristų, **Gal 4:7.** Dievas paskyrė savo Sūnų visa ko paveldėtoju, **Hbr 1:2.** Kurie žvelgia ateitin, laukdami savo nuodėmių atleidimo, yra Dievo karalystės paveldėtojai, **Mzj 15:11.** Žmonės tapo Kristaus vaikais ir Dievo karalystės paveldėtojais, **4 Nef 1:17.** Kurie mirė be pažinimo apie evangeliją, gali tapti celestialinės karalystės paveldėtojais, **DS 137:7–8.** Atgailaujantieji mirusieji yra išgelbėjimo paveldėtojai, **DS 138:59.** Abraomas tapo teisėtu paveldėtoju per savo teismą, **Abr 1:2.**

PAVYDĖTI, PAVYDAS. *Taip pat žr.*

Geisti; Pavydulingas, pavyduliavimas

Trokšti to, kas priklauso kitam. Raštai moko, jog pavydėti yra negerai.

Patriarchai iš pavydo pardavė Juozapą į Egiptą, **ApD** 7:9. Tikroji meilė nepavydi, **1 Kor** 13:4 (Mor 7:45). Pavydas kyla iš išdidumo, **1 Tim** 6:4. Kur pavydas, ten netvarka ir visokie pikti darbai, **Jok** 3:16. Viešpats įsakė žmonėms nepavydėti, **2 Nef** 26:32. Nebuvo pavydo tarp Nefio žmonių, **4 Nef** 1:15–18. Žmogaus pavydas ir rūstybė buvo mano įprasta dalia visas mano gyvenimo dienas, **DS** 127:2.

PAVYDULINGAS, PAVYDULIAVIMAS. *Taip pat žr.*
Pavydėti, pavydas

Raštuose žodis *pavydulingas* vartojamas dviem prasmėmis: 1) būti karštam ir neabejingam dėl kažko; ir 2) pavydėti kam nors ar įtarinėti, kad kitas igis pranašumą.

Būti karštam ir neabejingam. Aš Viešpats esu pavydulingas Dievas, **Iš** 20:5 (Paklšt 5:9; 6:15; Mzj 11:22). Aš būsiu pavydulingas dėl savo švento vardo, **Ez** 39:25. Aš pavyduliauju dėl Jeruzalės ir Sionės, **Zch** 1:14.

Pavydėti ar įtarinėti. Pavyduliavimas sukelia vyro inirši, **Pat** 6:32–35. Akišas ėmė pavyduliauti savo sūnui, **Etr** 9:7. Nusiplėškite pavyduliavimus ir baimes, **DS** 67:10.

PAŽADĖTOJI ŽEMĖ

Žemės, kurias Viešpats pažada kaip paveldą savo ištikimiams sekėjams, o dažnai ir jų palikuonims. Yra daug pažadėtų žemių. Dažnai Mormono Knygoje minima pažadėtoji žemė yra Amerika.

Tavo palikuonims duosiu šią žemę, **Pr** 12:7 (Abr 2:19). Aš duosiu tau ir tavo sėklai Kanaano žemę, **Pr** 17:8 (Pr 28:13). Mozė nusakė Izraelio žemės Kanaane ribas, **Sk** 34:1–12 (Sk 27:12). Jūs būsite

vedami į pažado žemę, **1 Nef** 2:20 (1 Nef 5:5). Viešpats veda teisiuosius į geras žemes, **1 Nef** 17:38. Jei Lehio palikuonys laikysis Dievo įsakymų, jie klestės pažado žemėje, **2 Nef** 1:5–9. Izraelis sugrįš į savo pažado žemes, **2 Nef** 24:1–2 (Iz 14:1–2). Kiekviena tauta, kuri apgyvens šią pažado žemę, tarnaus Dievui, arba jie bus nušluoti, **Etr** 2:9–12. Tai yra pažado žemė ir Sionės miesto vieta, **DS** 57:2. Judas gali pradėti grįžti į Abraomo žemes, **DS** 109:64. Naujoji Jeruzalė bus pastatyta Amerikos žemyne, **TT** 1:10.

PAŽADO ŠVENTOJI DVASIA.

Taip pat žr. Šventoji Dvasia

Šventoji Dvasia yra Pažado Šventoji Dvasia, arba Šventoji Pažado Dvasia (ApD 2:33). Ji patvirtina, kad teisūs žmonių poelgiai, apeigos ir sandoros yra priimtini Dievui. Pažado Šventoji Dvasia liudija Tėvui, kad gelbstinčios apeigos buvo atliktos deramai ir kad su jomis susijusios sandoros buvo įvykdytos.

Tie, kurie užantspauduoti Pažado Šventąja Dvasia, gauna viską, ką turi Tėvas, **DS** 76:51–60 (Ef 1:13–14). Kad turėtų galią po šio gyvenimo, visos sandoros ir ritualai turi būti užantspauduoti Pažado Šventąja Dvasia, **DS** 132:7, 18–19, 26.

PAŽEISTI, IŽEISTI, SUŽEISTI

Nusižengti dieviškam įstatymui, nusidėti arba sukelti nemalonumą ar skausmą; taip pat sukelti apmaudą ar suerzinti.

Ižeistą brolių laimėti sunkiau nei stiprų miestą, **Pat** 18:19. Jei tavo dešinioji akis traukia tave nusidėti, išlupk ją, **Mt** 5:29. Jei kas papiktintų vieną iš šių mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų geriau, kad jis būtų paskandintas jūroje, **Mt** 18:6 (DS 121:19–22). Jei tavo brolis ar sesuo tave ižeidžia ir išpažįsta, susitaikyk, **DS** 42:88. Žmonės niekuo neįžeidžia Dievo, išskyrus tuos, kurie nepripažįsta visame jo rankos ir nepaklūsta jo įsakymams, **DS** 59:21.

PAŽEMINTI, NUSIŽEMINIMAS, NUOLANKUMAS. *Taip pat žr.*

Išdidumas; Romus, romumas;
Silpnumas; Sudužusi širdis;
Vargšas

Padaryti romiu ar priimančiu pamokymą; savybė ar būseną, kai žmogus yra romus ir priimantis pamokymą. Nuolankumas apima mūsų priklausomybės nuo Dievo pripažinimą ir norą pasiduoti jo valiai.

Dievas vedžiojo tave keturiasdešimt metų dykumoje, idant padarytų tave nuolankų, **Paklšt** 8:2. Žeminau savo sielą pasninku, **Ps** 35:13. Geriau vargšas ir išmintingas vaikas, nei senas ir kvailis karalius, **Mok** 4:13. Viešpats būna su tuo, kuris nuolankus, **Iz** 57:15. Kiekvienas, kuris nusižemins kaip mažas vaikelis, bus didžiausias dangaus karalystėje, **Mt** 18:4. Kas save žemina, bus išaukštintas, **Mt** 23:12 (Lk 14:11; 18:14). Jėzus nusižemino ir tapo paklusnus iki mirties, **Fil** 2:8 (Lk 22:42; 23:46). Dievas išdidiems priešinas, o nuolankiems teikia malonę, **1 Pt** 5:5–6 (2 Nef 9:42). Nusižeminkite iki nuolankumo gelmių, **Mzj** 4:11 (2 Nef 9:42; 3 Nef 12:2). Ar buvote pakankamai nuolankūs? **AI** 5:27–28. Nuolankesnioji liaudies dalis stiprėjo nuolankumu, **Hel** 3:33–35. Aš duodu žmonėms silpnumą, kad jie būtų nuolankūs, **Etr** 12:27. Nuolankumas yra krikšto sąlyga, **DS** 20:37. Nusižeminkite prieš mane ir jūs matysite mane bei žinosite, kad aš esu, **DS** 67:10. Būk nuolankus, ir Viešpats atsakys į tavo maldas, **DS** 112:10. Tegul tas, kuris neišmano, mokosi išminties nusižemindamas, **DS** 136:32. Dvasia pasiūsta apšviesti nuolankiuosius, **DS** 136:33.

PAŽINIMAS, ŽINOJIMAS. *Taip*

pat žr. Išmintis; Supratimas; Tiesa

Supratimas ir suvokimas, ypač tiesos, mokomos ar patvirtintos Dvasia.

Viešpats yra pažinimo Dievas, **1 Sam** 2:3. Viešpats turi tobulą pažinimą, **Job** 37:16. Viešpaties baimė yra pažinimo pradžia, **Pat** 1:7. Kas turi pažinimą,

susilaiko kalboje, **Pat** 17:27. Žemė bus pilna Viešpaties pažinimo, **Iz** 11:9 (2 Nef 21:9; 30:15). Jūs paėmėte pažinimo raktą, **Lk** 11:52. Kristaus meilė pranoksta pažinimą, **Ef** 3:19. Praturtinkite savo tikėjimą dorybe, dorybė – pažinimu, **2 Pt** 1:5. Nefis gerai žinojo apie Dievo gerumą, **1 Nef** 1:1. Jie ateis į savo Išpirkėjo pažinimą, **2 Nef** 6:11. Teisieji turės tobulą pažinimą apie savo teisumą, **2 Nef** 9:14. Dvasia duoda pažinimą, **AI** 18:35. Dėl šito dalyko jūsų pažinimas tobulas, **AI** 32:34. Lamanitai bus atvesti į tikrą savo Išpirkėjo pažinimą, **Hel** 15:13. Galite tobulai pažinti, jog tai iš Dievo, **Mor** 7:15–17. Šventieji ras didžius pažinimo lobius, **DS** 89:19. Tyras pažinimas didžiai išplečia sielą, **DS** 121:42. Tam, kuris turi šventos kunigystės raktus, nesunku sužinoti faktus, **DS** 128:11. Jei žmogus įgyja pažinimą šiame gyvenime, jis turi pranašumą ateinančiame pasaulyje, **DS** 130:19. Neįmanoma, kad žmogus būtų išgelbėtas neturėdamas išmanymo, **DS** 131:6.

PELEGAS

Senajame Testamente – Ebero sūnus ir Šemo proproanūkis. Jo dienomis buvo padalinta žemė (Pr 10:22–25).

PENKIAKNYGĖ. *Taip pat žr.*

Išėjimo knyga; Kunigų knyga;
Mozė; Pakartoto Įstatymo knyga;
Pradžios knyga; Senasis
Testamentas; Skaičių knyga

Pavadinimas, duotas pirmoms penkioms Senojo Testamento knygoms – Pradžios, Išėjimo, Kunigų, Skaičių ir Pakartoto Įstatymo. Žydai šias knygas vadina Tora, arba Izraelio įstatymu. Jas parašė Mozė (1 Nef 5:10–11).

PERKELTOS ESYBĖS

Asmenys, kurie taip pakeisti, arba perkelti į kitą būseną, kad nepatiria skausmo ar mirties iki jų prikėlimo į nemirtingumą.

Henochas vaikščiojo su Dievu, paskui jo nebebuvo, nes Dievas jį pasiėmė, **Pr** 5:24 (Hbr 11:5; DS 107:48–49). Mozės

kapo niekas nežino iki šiol, **Paklšt** 34:5–6 (Al 45:19). Elija viesulu pakilo į dangų, **2 Kar** 2:11. Jei noriu, kad jis pasiliktu, kol ateisiu, kas gi tau? **Jn** 21:22–23 (DS 7:1–3). Jūs niekada neragausite mirties, **3 Nef** 28:7. Kad neragautų mirties, jų kūnai buvo perkelti, **3 Nef** 28:38 (4 Nef 1:14; Mrm 8:10–11). Jonas, mylimasis mokinys, gyvens, kol ateis Viešpats, **DS** 7. Aš priėmiau Henocho Sionę savo prieglobstin, **DS** 38:4 (Moz 7:21, 31, 69). Henochas ir jo broliai yra miestas, laikomas iki teismo dienos, **DS** 45:12. Elija buvo paimtas į dangų neragavęs mirties, **DS** 110:13. Ant daugelio nužengė Šventoji Dvasia, ir jie buvo pagauti Sionėn, **Moz** 7:27.

PERSEKIOTI, PERSEKIOJIMAS.

Taip pat žr. Pasipriešinimas

Sukelti kančią ar skausmą kitiems dėl jų tikėjimo ar socialinės padėties; varginti ar engti.

Palaiminti, kurie persekiojami dėl teismo, **Mt** 5:10 (3 Nef 12:10). Melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus, **Mt** 5:44 (3 Nef 12:44). Dėl to, kad yra turtingi, jie persekioja romiuosius, **2 Nef** 9:30 (2 Nef 28:12–13). Teisieji, kurie, nepaisant visų persekiojimų, žiūri ateitinį į Kristų, nepražūs, **2 Nef** 26:8. Visa tai suteiks tau patirties, **DS** 122:7.

PETENAS, DEIVIDAS V.

Pirmojo Dvylikos Apaštalo Kvorumo, išrinkto paskutiniųjų dienų evangelijos laikotarpyje, narys. Deidas Petenas buvo pirmas atkurtos Bažnyčios kankinys, žuves kovoje prie Kruked Riverio upės Misūrio valstijoje 1838 metais.

Pašauktas sutvarkyti savo reikalus ir atlikti misiją, **DS** 114:1. Paimtas pas Viešpatį, **DS** 124:19, 130.

PETRAS

Naujajame Testamente – pradžioje Petras buvo žinomas, kaip Simeonas, arba Simonas (2 Pt 1:1), žvejas iš Betsaidos, gyvenantis Kafarnaume su savo žmona. Jėzus išgydė Petro uošvę (Mk 1:29–

31). Petras ir jo brolis Andriejus buvo pašaukti būti Jėzaus Kristaus mokiniams (Mt 4:18–22; Mk 1:16–18; Lk 5:1–11). Jo aramėjišką vardą Kefas, reiškiantį „regėtojas“ arba „akmuo“, jam davė Viešpats (Jn 1:40–42; DžSV Jn 1:42). Nors Naujajame Testamente minimos kai kurios kūniškos Petro silpnybės, jame taip pat parodoma, kad jis įveikė jas ir savo tikėjimu į Jėzų Kristų buvo padarytas stiprus.

Petras išpažino, kad Jėzus yra Kristus ir Dievo Sūnus (Jn 6:68–69), ir Viešpats išrinko jį turėti karalystės raktus žemėje (Mt 16:13–18). Ant Atmainymo kalno Petras matė atmainytą Gelbėtoją, taip pat Mozę ir Eliją (Mt 17:1–9).

Petras buvo savo laikų vyriausiasis apaštalas. Po Gelbėtojo mirties, prikėlimo ir pakilimo Petras sušaukė Bažnyčią ir vadovavo apaštalo, pakeitusio Judą Iskariotą, pašaukimui (ApD 1:15–26). Petras ir Jonas išgydė nuo gimimo luošą žmogų (ApD 3:1–16) ir buvo stebuklingai išlaisvinti iš kalėjimo (ApD 5:11–29; 12:1–19). Tai per Petro tarnystę evangelija pirmą kartą buvo atverta kitataučiams (ApD 10–11). Paskutinėmis dienomis Petras su Jokūbu ir Jonu atėjo iš dangaus ir suteikė Melchizedeko kunigystę bei jos raktus Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderui (DS 27:12–13; 128:20).

Pirmasis Petro laiškas. Pirmasis laiškas buvo parašytas iš „Babilonės“ (turbūt Romos) ir nusiųstas šventiesiems į šalį, dabar vadinamą Mažąja Azija, netrukus po to, kai Neronas pradėjo persekioti krisčionis.

1 skyriuje kalbama apie Kristaus išankstinį išventinimą Gelbėtoju. 2–3 skyriuose aiškinama, kad Kristus yra Bažnyčios pagrindinis kertinis akmuo, kad šventieji turi karališką kunigystę ir kad Kristus pamokslavo kalėjime esančioms dvasioms. 4–5 skyriuose aiškinama, kodėl evangelija skelbiama mirusiesiems ir kodėl vyresnieji turi ganyti kaimenę.

Antrasis Petro laiškas. 1 skyriuje šventieji raginami sutvirtinti savąjį pašau-

kimą ir išrinkimą. 2 skyriuje išpėjama dėl netikrų mokytojų. 3 skyriuje kalbama apie paskutiniąsias dienas ir antrąjį Kristaus atėjimą.

PIKTA KALBĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Gandas; Kova; Liežuvausti, paskala; Melavimas

Sakymas to, kas negera, skaudu ir nedora. Dažnai Raštuose tokia kalba kreipiamasi į asmenį su konkrečiu ketinimu išskaudinti.

Sulaikyk savo liežuvį nuo pikta, **Ps** 34:14 (1 Pt 3:10). Bedievis iškasa pikta, **Pat** 16:27. Palaiminti jūs, kai žmonės nepelnytai kalba visokią pikta prieš jus, **Mt** 5:11 (3 Nef 12:11). Iš širdies išseina piktos mintys, **Mt** 15:19 (Mk 7:21). Nekalbėk pikta prieš valdovą, **ApD** 23:5. Tebūnie toli nuo jūsų visoks pikta kalbėjimas, **Ef** 4:31; Neapkalbinėkite vieni kitų, **Jok** 4:11. Žiūrėkite, kad nebūtų šmeižimo ar pikta kalbėjimo, **DS** 20:54.

PYKTIS. *Taip pat žr.* Meilė; Neapkęsti, neapykanta

Pyktis yra susierzinimo parodymas. Viešpats išpėjo savo šventuosius, kad valdytų savo pyktį (**Mt** 5:22). Nei gimdytojai, nei vaikai neturi pikta elgtis su kitais šeimos nariais. Raštuose pyktis dažnai vaizduojamas ugnies įvaizdžiu (**2 Nef** 15:25; **DS** 1:13).

Ir Kainas labai supyko, ir jo veidas paniuro, **Pr** 4:5. Viešpats yra lėtas pykti ir didžiai gailestingas, **Ps** 145:8. Švelnus atsakymas nuramina pyktį, **Pat** 15:1. Piktas žmogus sukelia vaidus, o lėtas pykti juos nuramina, **Pat** 15:18 (**Pat** 14:29). Dėl savo vardo aš sulaikysiu savo pyktį, **Iz** 48:9. Aš ištiesiau savo rankas į liaudį, kuri nuolat mane pykdo, **Iz** 65:2–3. Jei kas tave užgaus per dešinių skruostą, atsuk jam ir kitą, **Mt** 5:39. Jūs, tėvai, nepykdykite savo vaikų, **Ef** 6:4. Dėl to, kad pasakiau jums tiesą, jūs pykstate ant manęs, **Mzj** 13:4. Aš aplankysiu šitą liaudį savo pyktyje, **Al** 8:29. Jo rūstybė neužsidega prieš nieką kita, kaip tik prieš

tuos, kurie nepripažįsta visame jo ramos, **DS** 59:21. Aš, Viešpats, pykstu ant nelabųjų, **DS** 63:32.

PIKTNAUDŽIAVIMAS KUNIGAVIMU

Pamokslavimas ir savęs iškėlimas šviesa pasauliui, siekiant gauti pelną ir pasaulio gyrių; piktnaudžiaujantys kunigavimu nesiekia Sionės gerovės (**2 Nef** 26:29).

Ganykite Dievo kaimenę ne dėl nešvaraus pelno, **1 Pt** 5:2. Bažnyčios, pastaitytos pelnui gauti, turi būti nuverstos, **1 Nef** 22:23 (Mrm 8:32–41). Dėl piktnaudžiavimų kunigavimu ir nedorybių Jėzus bus nukryžiuotas, **2 Nef** 10:5. Jei piktnaudžiavimas kunigavimu būtų primestas jėga šitiems žmonėms, tai baigtųsi jų visišku sunaikinimu, **Al** 1:12. Kitataučiai bus pilni visokių piktnaudžiavimų kunigavimu, **3 Nef** 16:10.

PIKTOSIOS DVASIOS. *Žr.*

Dvasia – Piktosios dvasios

PIKTŽODŽIAUTI, PIKTŽODŽIAVIMAS. *Taip pat žr.* Neatleistina nuodėmė; Šventvagystė

Nepagarbiai ar nemandagiai kalbėti apie Dievą ar šventus dalykus.

Jėzus kelis kartus žydu buvo apkaltintas piktžodžiaivimu, dėl to, kad pareiškė turįs teisę atleisti nuodėmes (**Mt** 9:2–3; **Lk** 5:20–21); dėl to, kad vadino save Dievo Sūnumi (**Jn** 10:22–36; 19:7), ir dėl to, kad sakė, jog jie matys jį sėdintį galybės dešinėje ir ateinantį dangaus debesyse (**Mt** 26:64–65). Šie kaltinimai būtų buvę pagrįsti, jeigu jis iš tikrųjų nebūtų buvęs viskuo, kuo skelbėsi esąs. Netikrų liudytojų pateiktas kaltinimas teisme priešais Sinedrioną (**Mt** 26:59–61) buvo piktžodžiavimas prieš Dievo šventyklą. Piktžodžiavimas prieš Šventąją Dvasią, kas yra savanoriškas Kristaus išsižadėjimas, gavus tobulą pažinimą apie jį, yra neatleistina nuodėmė (**Mt** 12:31–32; **Mk** 3:28–29; **DS** 132:27).

Tas, kuris piktžodžiauja Viešpaties vardui, bus atiduotas mirčiai, **Kun** 24:11–16. Viešpaties priešai nebus palikti gyvi, kad piktžodžiautų jo vardui, **DS** 105:15. Tuos, kurie piktžodžiauja prieš Viešpatį, ištikis kerštas, **DS** 112:24–26.

PILYPAS

Naujajame Testamente – Pilypas iš Betsaidos buvo vienas iš pradžioje paskauktų Dvylikos Gelbėtojo Apaštalų (Mt 10:2–4; Jn 1:43–45).

Kitas Pilypas buvo vienas iš septynių, išrinktų padėti Dvylikai Apaštalų (ApD 6:2–6). Jis pamokslavo Samarijoje ir Etiopui eunuchui (ApD 8).

PILOTAS, PONCIJUS

Romėnų valdytojas Judėjoje, valdęs 26–36 m. po Kristaus gim. (Lk 3:1). Jis nekentė žydų ir jų religijos ir atidavė mirčiai mažiausiai kelis galilėjiečius (Lk 13:1). Priešais Pilatą Jėzus buvo apkaltintas ir pasmerktas nukryžiuoti, (Mt 27:2, 11–26, 58–66; Mk 15; Lk 23; Jn 18:28–19:38).

PINIGAI. *Taip pat žr.* Dešimtinės, dešimtinės mokėjimas;

Pasaulietiškumas; Šalpa; Turtai

Monetos, banknotai, vertybiniai piperiai ar kita, ką žmonės naudoja, mokėdami už prekes ar paslaugas. Kartais pinigai minimi kaip materializmo simbolis.

Jūs būsite išpirkti be pinigų, **Iz** 52:3. Dvylikai buvo liepta nieko neimti į kelionę – nei kelionmaišio, nei duonos, nei pinigų, **Mk** 6:8. Petras pasakė burtininkui Simonui, kad jo pinigai pražus kartu su juo, **ApD** 8:20. Visų blogybių šaknis yra meilė pinigams, **1 Tim** 6:10. Neeikvokite pinigų tam, kas nevertinga, **2 Nef** 9:50–51 (Iz 55:1–2; 2 Nef 26:25–27). Jeigu jie dirbs dėl pinigų, jie pražus, **2 Nef** 26:31. Prieš siekdami turtų, ieškokite Dievo karalystės, **JokK** 2:18–19. Bažnyčios sakys, kad už pinigus jums bus atleistas jūsų nuodėmės, **Mrm** 8:32, 37. Tas, kuris duoda pinigų Sionės reikalui, jokių būdu nepraras savo atlygio, **DS** 84:89–90.

PIRMAGIMIS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Pirmagimystė

Senovės patriarchų dienomis pirmagimis sūnus gaudavo pirmagimystę (Pr 43:33) ir taip paveldėdavo vadovavimą šeimai po tėvo mirties. Pirmagimis turėjo būti vertas gauti šią atsakomybę (1 Met 5:1–2) ir per savo neteisumą galėjo prarasti savo pirmagimystę.

Pagal Mozės įstatymą buvo laikoma, kad pirmagimis sūnus priklauso Dievui. Pirmagimis gaudavo dvigubą dalį savo tėvo turtų (Pakšt 21:17). Po tėvo mirties, jis būdavo atsakingas už savo motinos ir seserų priežiūrą.

Pirmagimiai gyvulių patinėliai taip pat priklausė Dievui. Švarūs gyvuliai buvo naudojami aukoms, kai tuo tarpu nešvarūs gyvuliai galėdavo būti išperkami ar parduodami, ar užmušami (Iš 13:2, 11–13; 34:19–20; Kun 27:11–13, 26–27).

Pirmagimiai simbolizavo Jėzų Kristų ir jo žemišką tarnystę, primindami žmonėms, kad ateis didysis Mesijas (Moz 5:4–8; 6:63).

Jėzus buvo pirmagimis tarp savo Dangiškojo Tėvo dvasinių vaikų, Tėvo Viengimis kūne ir pirmas, prisikėlęs iš mirusiųjų prikėlimo metu (Kol 1:13–18). Ištikimi šventieji tampa Pirmagimio bažnyčios nariais amžinybėje (DS 93:21–22).

Pirmagimį iš savo sūnų atiduosi man, **Iš** 22:28. Aš pašvenčiau sau visus izraelitų pirmagimius, **Sk** 3:13. Kad būtų pirmagimis tarp daugelio brolių, **Rom** 8:29. Jis įveda pirmagimį į pasaulį, **Hbr** 1:6. Jie yra Pirmagimio bažnyčia, **DS** 76:54, 94. Ji buvo perduota man mano tėvų, būtent pirmagimio teisė, **Abr** 1:3.

PIRMAGIMYSTĖ. *Taip pat žr.*

Pirmagimis; Sandora

Pirmagimiui sūnui priklausanti paveldėjimo teisė. Plačiaja prasme, pirmagimystė apima bet kurią arba visas teises, arba paveldėjimą, perduodamus asmeniui, kai jis gimsta į šeimą ar kultūrą.

Parduok man šiandien savo pirmagimystę, **Pr** 25:29–34 (Pr 27:36). Pirmagimis atsisėdo pagal savo pirmagimystę, **Pr** 43:33. Jis pastatė Efraimą pirmiau Manaso, **Pr** 48:14–20 (Jer 31:9). Pirmagimystė priklausė Juozapui, **1 Met** 5:2. Ezavas pardavė savo pirmagimystę, **Hbr** 12:16. Jūs esate teisėti paveldėtojai, **DS** 86:9. Sionė turi teisę į kunigystę pagal liniją, **DS** 113:8 (Abr 2:9–11).

PIRMASIS REGĖJIMAS. *Taip pat*

žr. Smitas jaunesn., Džozefas;
Sugražinimas, evangelijos

Dievo Tėvo ir jo Sūnaus Jėzaus Kristaus pasirodymas pranašui Džozefui Smitui giraitėje.

1820 m. pavasarį Džozefui Smitui jaunesniajam ėjo penkiolikti metai. Jis gyveno su savo šeima Palmyros apylinkėje, Niujorko valst. Nedideliu atstumu į vakarus nuo šeimos namo buvo didelių medžių giraitė. Džozefas nuėjo ten melstis Dievui, kad sužinotų, kuri gi bažnyčia teisinga. Skaitydamas Bibliją jis aiškiai suprato, kad šio atsakymo jis turi siekti iš Dievo (Jok 1:5–6). Atsakydami į jo maldą Tėvas ir Sūnus pasirodė jam ir sakė nesijungti nė prie vienos tuometinės bažnyčios žemėje, nes jos visos buvo neteisingos (DžS–I 1:15–20). Šiuo šventu patyrimu prasidėjo eilė įvykių, atnešusių evangelijos ir tikrosios Kristaus Bažnyčios atkūrimą.

PIRMIEJI EVANGELIJOS

PRINCIPAI. Žr. Atgailauti, atgaila; Krikštas, krikštyti; Šventoji Dvasia; Tikėjimas, tikėti

PIRMIEJI VAISIAI

Pirmasis nuimtas sezono derlius. Senojo Testamento laikais jie būdavo atnašaujami Viešpačiui (Kun 23:9–20). Tie, kurie priima evangeliją ir ištikimai ištvėria iki galo, perkeltine prasme yra pirmieji vaisiai, nes jie priklauso Dievui.

Tie, kurie seka Avinėlį, kur tik jis eina, yra pirmieji vaisiai Dievui, **Apr** 14:4. Tie, kurie pirmi nusileis su Kristumi, yra pirmieji vaisiai, **DS** 88:98.

PIRMININKAUJANTIS VYSKUPAS

Visuotinis Bažnyčios įgaliotinis, turintis visuotinę atsakomybę už laikinąją bažnyčios gerovę (**DS** 107:68). Pirmininkaujantis vyskupas ir jo patarėjai, kurie taip pat yra vyriausieji įgaliotiniai, pirmininkauja Bažnyčios Aarono kunigystei (**DS** 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edvardas Partridžas turi būti išventintas vyskupu, **DS** 41:9. Vyskupas pašaukti ir paskirti pareigoms turi Pirmoji Prezidentūra, **DS** 68:14–15. Tikri Aarono palikuonys, kurie yra pirmagimiai, turi teisę pirmininkauti, jeigu juos pašaukė, paskyrė pareigoms ir išventino Pirmoji Prezidentūra, **DS** 68:16, 18–20. Pirmininkaujantis vyskupas gali būti apklausiamas tik priešais Pirmąją Prezidentūrą, **DS** 68:22–24 (**DS** 107:82).

PIRMOJI PREZIDENTŪRA. *Taip pat* žr. Apreiškimas; Kunigystės raktai; Prezidentas

Bažnyčios prezidentas ir jo patarėjai. Jie yra trijų aukštųjų kunigų kvorumas ir pirmininkauja visai bažnyčiai. Pirmoji Prezidentūra turi visus kunigystės raktus.

Karalystės raktai visada priklauso Aukštosios Kunigystės Prezidentūrai, **DS** 81:2. Aukštosios Kunigystės Prezidentūra turi teisę tarnauti visose pareigybėse, **DS** 107:9, 22. Kas tik priima mane, priima Pirmąją Prezidentūrą, **DS** 112:20, 30. Pirmoji Prezidentūra yra, kad gautų apreiškimus visai bažnyčiai, **DS** 124:126.

PJŪTIS

Žodis *pjūtis* Raštuose kartais vartojamas perkeltine prasme ir reiškia žmonių atvedimą į bažnyčią, kuri yra Dievo karalystė žemėje, arba jis reiškia teismo metą, pavyzdžiui, Jėzaus Kristaus antrąjį atėjimą.

Pjūtis praėjo, vasara pasibaigė, o mes neišgelbėti, **Jer** 8:20 (**DS** 56:16). Pjūtis didelė, bet darbininkų maža, **Mt** 9:37. Pjūtis yra pasaulio pabaiga, **Mt** 13:39. Ką žmogus sėja, tą ir pjaus, **Gal** 6:7–9

(DS 6:33). Laukas jau pabašęs pjūčiai, **DS** 4:4. Pjūtis pasibaigė, o jūsų sielos neišgelbėtos, **DS** 45:2. Atėjo pjūties metas, ir mano žodis turi būti išpildytas, **DS** 101:64.

PLANAS, IŠGELBĖJIMO. *Žr.*

Išpirkimo planas

PLANAS, IŠPIRKIMO. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Evangelija; Išgelbėjimas; Jėzus
Kristus; Nuopuolis, Adomo ir
Ievos

Jėzus Kristaus evangelijos pilnatvė, skirta įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Jis apima sukūrimą, nuopuolį ir apmokėjimą kartu su visais Dievo duotais įstatymais, nuostatais ir doktrinomis. Šis planas suteikia galimybę visiems žmonėms būti išaukštintiems ir amžinai gyventi su Dievu (2 Nef 2, 9). Raštuose šis planas dar vadinamas išgelbėjimo planu, laimės planu ir gailestingumo planu.

Jis buvo sužeistas už mūsų prasižengimus, **Iz** 53:5 (Mzj 14:5). Po dangumi nėra jokio kito vardo, kuriuo žmogus gali būti išgelbėtas, **ApD** 4:12. Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti, **1 Kor** 15:22. Esate išgelbėti malone per tikėjimą, **Ef** 2:8 (2 Nef 25:23). Dievas amžinąjį gyvenimą pažadėjo prieš pasaulio pradžią, **Tit** 1:2. Jėzus yra amžinojo išgelbėjimo autorius, **Hbr** 5:8–9. Išgelbėjimo planas buvo pasiūlytas mirusiesiems, **1 Pt** 3:18–20; 4:6 (DS 138). Mirtis vykdo didžiojo Kūrėjo gailestingąjį planą, **2 Nef** 9:6. Koks didis yra mūsų Dievo planas! **2 Nef** 9:13. Išpirkimo planas įgyvendina prikėlimą ir nuodėmių atleidimą, **AI** 12:25–34. Aaronas mokė Lamonio tėvą išpirkimo plano, **AI** 22:12–14. Amulekas paaiškino išgelbėjimo planą, **AI** 34:8–16. Alma išaiškino išgelbėjimo planą, **AI** 42:5–26, 31. Šiuolaikinis apreiškimas patvirtino sukūrimo, nuopuolio, apmokėjimo ir krikšto doktrinas, **DS** 20:17–29. Planas buvo paskirtas prieš pasaulio buvimą, **DS** 128:22. Mano darbas ir mano

šlovė yra įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz** 1:39. Tai yra išgelbėjimo planas visiems žmonėms, **Moz** 6:52–62. Tuo išmėginime juos, **Abr** 3:22–26.

PLOKŠTELĖS. *Taip pat žr.* Aukso plokštelės; Knyga, Mormono

Senovėje kai kurios kultūros rašė savo istorijas ir metraščius ant metalo plokštelių. Būtent taip atsirado ir Mormono Knyga. Daugiau informacijos rasite skyrelyje „Trumpas paaiškinimas apie Mormono Knygą“ įvadinioose Mormono Knygos puslapiuose.

POLIGAMIJA. *Žr.* Santuoka, susituokti – Daugpatystė

PORNOGRAFIJA. *Žr.*

Ištvirtavimas; Skaistybė; Svetimavimas

PRADŽIA. *Taip pat žr.*

Ikimirtingasis gyvenimas; Jėzus Kristus; Sukurti, sukūrimas

Bendrajai prasme nurodo į egzistavimo periodą, buvusį prieš šį mirtingąjį gyvenimą – tai yra į ikimirtingąjį gyvenimą. Kartais Pradžia vadinamas Jėzus Kristus.

Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę, **Pr** 1:1 (Moz 2:1). Pradžioje buvo žodis, **Jn** 1:1. Aš esu Alfa ir Omega, pradžia ir pabaiga, **3 Nef** 9:18. Kristus yra pradžia ir pabaiga, **DS** 19:1; Naujoji ir nesibaigianti sandora buvo nuo pradžios, **DS** 22:1. Pradžioje žmogus buvo su Dievu, **DS** 93:23, 29. Kilnios ir didžios dvasios būti valdovais buvo išrinktos pradžioje, **DS** 138:55. Mano Viengimis buvo su manimi nuo pradžios, **Moz** 2:26.

PRADŽIOS KNYGA. *Taip pat žr.*

Penkiaknygė

Knygos pavadinimas kilęs iš graikų kalbos žodžio, reiškiančio „kilmė“ arba „pradžią“. Pradžios knyga yra pirmoji Senojo Testamento knyga ir buvo parašyta pranašo Mozės. Joje aprašyta pradžia daugelio dalykų, tokių kaip

žemės sukūrimas, gyvūnų ir žmogaus apgyvendinimas žemėje, Adomo ir Ievos nuopuolis, evangelijos apreiškimas Adomui, genčių bei rasių pradžia, įvairių kalbų kilmė prie Babelės bokšto ir Abraomo šeimos pradžia, atvedusi prie Izraelio namų įkūrimo. Pradžios knygoje pabrėžtas Juozapo, kaip Izraelio apsaugotojo, vaidmuo.

Pastatųjų dienų apreiškimas patvirtina ir paaiškina Pradžios knygos metraštį (1 Nef 5; Etr 1; Moz 1–8; Abr 1–5).

Pradžios knygoje 1–4 skyriuose pasakojama apie pasaulio sukūrimą ir Adomo šeimos raidą. 5–10 skyriuose aprašyta Nojaus istorija. 11–20 skyriuose pasakojama apie Abraomą ir jo šeimą iki Izaoko laikų. 21–35 skyriuose pasakojama apie Izaoko šeimą. 36 skyriuje pasakojama apie Ezavą ir jo šeimą. 37–50 skyriuose pasakojama apie Jokūbo šeimą ir apie Juozapo pardavimą į Egiptą bei jo vaidmenį išgelbėjant Izraelio namus.

PRAGARAS. *Taip pat žr.* Mirtis, dvasinė; Pasmerkimas; Sūnūs, pražūtis; Velnias

Pastarųjų dienų apreiškimas kalba apie pragarą mažiausiai dviem prasmėmis. Visų pirma tai laikinoji buveinė dvasiniame pasaulyje tiems, kurie buvo nepaklusnūs mirtingajame gyvenime. Šia prasme pragaras turi pabaigą. Čia dvasios bus mokomos evangelijos ir kažkada po savo atgailos bus prikeltos gyventi tame šlovės laipsnyje, kurio jos vertos. Tie, kurie neatgailaus, bet vis dėlto nėra pražūtis sūnūs, Tūkstantmečio metu pasiliks pragare. Po šio tūkstančio metų kentėjimų, jie bus prikelti teštingajai šlovei (DS 76:81–86; 88:100–101).

Antra, tai yra nuolatinė vieta tų, kurie neišpirkti Jėzaus Kristaus apmokėjimu. Šita prasme pragaras yra nuolatinis. Jis skirtas tiems, kurie pripažįstami esą „ir toliau nešvarūs“ (DS 88:35, 102). Tai yra vieta, kur Šėtonas, jo angelai ir pražūtis sūnūs – tie, kurie išsižadėjo Sūnaus po to, kai Tėvas jį apreiškė – gyvens amžinai (DS 76:43–46).

Raštai kartais mini pragarą, kaip išorinę tamsą.

Dovydo siela nebus palikta pragare, **Ps 16:10** (Ps 86:13). Patekti į pragarą, į tą ugnį, kuri niekada nebus užgesinta, **Mk 9:43** (Mzj 2:38). Turtuolis pragare pakėlė savo akis kentėdamas, **Lk 16:22–23** (DS 104:18). Mirtis ir pragaras atidavė savo mirusiuosius, **Apr 20:13**. Yra paruošta vieta, taip, būtent tas bausis pragaras, **1 Nef 15:35**. Kūno valia duoda velnio dvasiai galią nuvesti mus į pragarą, **2 Nef 2:29**. Kristus paruošė kelią mums išgelbėti iš mirties ir pragaro, **2 Nef 9:10–12**. Kurie pasilieka nešvarūs, eina į nesibaigiantį kentėjimą, **2 Nef 9:16**. Velnias suvilioja jų sielas ir atsargiai nusiveda juos į pragarą, **2 Nef 28:21**. Jėzus išpirko mano sielą iš pragaro, **2 Nef 33:6**. Išsivaduokite iš pragaro kančių, **JokK 3:11**. Pragarą grandinės reiškia būti velnio paimtam nelaisvėn ir vedamam pagal jo valią į sunaikinimą, **Al 12:11**. Nelabieji išmetami į išorinę tamsą iki jų prikėlimo meto, **Al 40:13–14**. Nešvarūs būtų nelaimingiesni gyvendami su Dievu, nei gyvendami pragare, **Mrm 9:4**. Bausmė, duodama iš mano rankos, yra begalinė bausmė, **DS 19:10–12**. Pragaras yra vieta, paruošta velniui ir jo angelams, **DS 29:37–38**. Tie, kurie pripažįsta Dievą, yra išvaduoti iš mirties, **DS 138:23**.

PRAKEIKTI, PRAKEIKSMAI. *Taip pat žr.* Pasmerkimas; Šventvagystė

Raštuose vartojama prasme prakeiksmas yra dieviško įstatymo, kuris leidžia ar užtraukia teismus ir jų pasekmes daiktui, asmeniui ar žmonėms dėl jų neteismo, pritaikymas. Prakeikimai yra Dievo dieviškos meilės ir teisingumo išraiška. Jūs gali pasitelkti pats Dievas, arba ištarti jo įgaliojimą tarnai. Kartais visas prakeiksmų priežastis žino vien tik Dievas. Be to prakeikimo būseną patiria tie, kurie sąmoningai nepaklūsta Dievui ir per tai atitolina save nuo Viešpaties Dvasios.

Viešpats gali pašalinti prakeiksmus

dėl individo ar žmonių tikėjimo Jėzumi Kristumi ir paklusnumo evangelijos įstatymams ir apeigoms (Al 23:16–18; 3 Nef 2:14–16; TT 1:3).

Dievas prakeikė gyvatę už tai, kad apgavo Adomą ir Ievą, **Pr** 3:13–15 (Moz 4:19–21). Dirva buvo prakeikta dėl Adomo ir Ievos, **Pr** 3:17–19 (Moz 4:23–25). Viešpats prakeikė Kainą dėl Abelio nužudymo, **Pr** 4:11–16 (Moz 5:22–41). Viešpats prakeikė Kanaaną ir jo palikuonis, **Pr** 9:25–27 (Moz 7:6–8; Abr 1:21–27). Izraelis bus palaimintas, jei bus paklusnus Dievui, ir prakeiktas, jei nepaklusnus, **PakĮst** 28:1–68 (PakĮst 29:18–28). Gehazis ir jo palikuonys buvo prakeikti Naamano raupsais, **2 Kar** 5:20–27. Viešpats prakeikė senovės Izraelio tautą už dešimtinių ir atnašų nemokėjimą, **Mal** 3:6–10. Jėzus prakeikė figmedį, ir šis žuvo, **Mk** 11:11–14, 20–21. Jėzus prakeikė Charozino, Betsaidos ir Kapernaumo miestus, **Lk** 10:10–15. Kadangi lamanitai neklausė Viešpaties, jie buvo atskirti nuo Viešpaties akivaizdos ir prakeikti, **2 Nef** 5:20–24. Dievas kviečia visus ateiti pas jį, **2 Nef** 26:33. Viešpats prakeiks tuos, kurie paleistuvaus, **JokK** 2:31–33. Nefitai gaus didesnę prakeikimą nei lamanitai, jei neatgailaus, **JokK** 3:3–5. Maištingi žmonės patys užsitraukia prakeikimą, **Al** 3:18–19 (PakĮst 11:26–28). Korihoras buvo prakeiktas už tai, kad nuklaidino žmones nuo Dievo, **Al** 30:43–60. Viešpats prakeikė nefitų žemes ir turtus dėl žmonių nedorybių, **Hel** 13:22–23 (2 Nef 1:7; Al 37:31). Viešpats prakeikė nelabus jareditus, **Etr** 9:28–35. Kristaus apmokėjimas pašalina Adomo prakeikimą nuo mažų vaikų, **Mor** 8:8–12. Tie, kurie nusigręžia nuo Viešpaties, yra prakeikiami, **DS** 41:1. Žemė bus ištikta prakeiksmu, jei nebus jungiančios grandies tarp tėvų ir vaikų, **DS** 128:18 (Mal 3:23–24).

Šventvagystė. Keikti taip pat reiškia vartoti bedieviška, piktžodiška ar niekinančią kalbą.

Žmonėms nevalia keikti savo tėvų ir

motinų, **Iš** 21:17 (Mt 15:4). Nekeikite savo valdovų, **Iš** 22:28 (Mok 10:20). Vyrams ir moterims nevalia keikti Dievą, **Kun** 24:13–16. Petras keikėsi, kai išsigynė pažįstas Jėzų, **Mt** 26:69–74. Nelabi nefitai keikė Dievą ir norėjo numirti, **Mrm** 2:14.

PRANAŠAS. *Taip pat žr.* Apreiškimas; Pranašystė, pranašauti; Prezidentas; Regėtojas

Asmuo, kuris buvo pašauktas Dievo ir kalba jo vardu. Kaip Dievo pasiuntinys, pranašas gauna išakymus, pranašystes ir apreiškimus iš Dievo. Jo pareiga skelbti žmonijai Dievo valią ir tikrą charakterį bei parodyti jo reikalų su ja prasmę. Pranašas demaskuoja nuodėmę ir išpranašauja jos pasekmes. Jis yra teismo skelbėjas. Kartais pranašai įkvepiami pranašauti ateitį žmonijos labui. Tačiau jų pirminė atsakomybė yra liudyti apie Kristų. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Prezidentas yra šių laikų Dievo pranašas žemėje. Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų Kворumo nariai yra palaikomi kaip pranašai, regėtojai ir apreiškėjai.

O kad visi Viešpaties žmonės būtų pranašai, **Sk** 11:29. Jei yra pranašas, aš, Viešpats apsireikšiu jam regėjime, **Sk** 12:6. Viešpats išpėdavo Izraelį per visus pranašus, **2 Kar** 17:13 (2 Met 36:15–16; Jer 7:25). Aš iššventinau tave pranašu tautoms, **Jer** 1:5, 7. Jis apreiškia savo paslaptį savo tarnams pranašams, **Am** 3:7. Jis kalbėjo savo šventų pranašų burna, **Lk** 1:70 (ApD 3:21). Visi pranašai liudijo apie Kristų, **ApD** 10:43. Dievas Bažnyčioje paskyrė pranašus, **1 Kor** 12:28 (Ef 4:11). Bažnyčia pastatyta ant apaštalų ir pranašų pamato, **Ėf** 2:19–20. Žmonės atmetė pranašų žodžius, **1 Nef** 3:17–18 (2 Nef 26:3). Pranašams viskas apreiškama Dvasia, **1 Nef** 22:1–2. Kristus atėjo pas nefitus, kad įvykdytų visa tai, ką buvo pasakęs savo šventų pranašų burnomis, **3 Nef** 1:13 (DS 42:39). Kurie nekreips dėmesio į pranašų žodžius, bus iškirsti, **DS** 1:14. Kurie tiki pranašų žodžiais,

turi amžinąjį gyvenimą, **DS** 20:26. Pranašo žodį priimsite, lyg jis būtų iš mano paties burnos, **DS** 21:4–6. Apreiškimai ir išakymai Bažnyčiai ateina tik per tą, kuris paskirtas, **DS** 43:1–7. Prezidento pareiga yra pirmininkauti visai Bažnyčiai ir būti kaip Mozė, būti pranašu, **DS** 107:91–92. Mes tikime pranašais, **TT** 1:6.

PRANAŠĖ. *Taip pat žr.* Pranašystė, pranašauti

Moteris, kuri gavo Jėzaus liudijimą ir turi apreiškimo dvasią. Pranašė neturi kunigystės ar jos raktų. Nors tik keletas moterų Raštuose vadinamos pranašėmis, pranašavo daugelis, kaip antai Rebeka, Ona (Samuelio motina), Elzbieta ir Marija.

Mirjama buvo vadinama pranaše, **Iš** 15:20. Debora buvo vadinama pranaše, **Ts** 4:4. Hulda buvo vadinama pranaše, **2 Kar** 22:14 (2 Met 34:22). Ona buvo vadinama pranaše, **Lk** 2:36.

PRANAŠYSTĖ, PRANAŠAUTI.

Taip pat žr. Apreiškimas; Pranašas; Pranašė; Regėtojas

Pranašystę sudaro Dievo įkvėpti žodžiai ar raštai, kuriuos asmuo gauna apreiškimu iš Šventosios Dvasios. Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia (Apr 19:10). Pranašystė gali būti susijusi su praeitimi, dabartimi ar ateitimi. Kai asmuo pranašauja, jis kalba arba rašo tai, ką Dievas nori jam pranešti jo paties ar kitų labui. Žmonės gali gauti pranašystę arba apreiškimą apie savo gyvenimus.

O kad visi Viešpaties žmonės būtų pranašai, **Sk** 11:29. Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, **Jl** 2:3:1 (Apd 2:17–18). Jis apreiškia savo paslaptis savo tarnams pranašams, **Am** 3:7. Jokia Rašto pranašystė negali būti savavališkai aiškinama, **2 Pt** 1:20. Nefitai turėjo daug apreiškimų bei pranašystės dvasią, **JokK** 4:6, 13. Alma ir Amulekas pranašystės dvasia žinojo Ziezromo širdies sumanymus, **Al** 12:7. Vargas tam, kuris sako, kad Viešpats daugiau

nebesidarbuoja per pranašystę, **3 Nef** 29:6. Tyrinėkite Izaijo pranašystes, **Mrm** 8:23. Visos pranašystės bus išpildytos, **DS** 1:37–38. Vyras turi būti pašauktas Dievo per pranašystę, **TT** 1:5.

PRANAŠŲ MOKYKLA. *Taip pat žr.*

Smitas jaunesn., Džozefas

Kirtlande, Ohajo valst. (JAV), 1832–1833 metų žiemą Viešpats įsakė Džozefui Smitui suorganizuoti mokyklą, kurios tikslas būtų mokyti brolius visko, kas susiję su evangelija ir Dievo karalyste. Iš šios mokyklos atėjo daugelis pirmųjų Bažnyčios vadovų. Kitai pranašų mokyklai, arba vyresniųjų mokyklai, Džeksono apygardoje, Misūrio valst. (JAV), vadovavo Parlis P. Pratas (**DS** 97:1–6). Šventiesiems atvykus į Vakarus, tokios mokyklos dar kurį laiką veikė, tačiau netrukus buvo panaikintos. Mūsų dienomis evangelijos mokymas vykdomas namuose, kunigystės kvorumuose ir įvairiose pagalbinėse organizacijose bei per Bažnyčios mokyklas, seminarijos ir instituto klases.

Pasišventinkite ir mokykite vienas kitą karalystės doktrinų, **DS** 88:74–80. Stropiai ieškokite ir mokykite vienas kitą išminties žodžių, **DS** 88:118–122. Nustatyta pranašų mokyklos tvarka, **DS** 88:127–141. Pirmoji Prezidentūra turi pranašų mokyklos raktus, **DS** 90:6–7.

PRAPUOLUSIOS GENTYS. *Žr.*

Izraelis – Dešimt prapuolusių Izraelio genčių

PRAPUOLUSIOS RAŠTŲ

KNYGOS. *Žr.* Raštai – Prapuolė Raštai

PRAŠYTI. *Taip pat žr.* Malda

Kreiptis ar maldauti Dievą ypatingos malonės.

Prašykite, ir jums bus duota, **Mt** 7:7. Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, **Jok** 1:5 (DžS–I 1:7–20). Prašykite manęs tikėdami, **1 Nef** 15:11. Jūs negalite suprasti šių žodžių todėl, kad neprasote, **2 Nef** 32:4. Prašykite

nuoširdžiai, **Mzj** 4:10. Dievas jums duoda ko bepaprasytumėte tikėdami, kas teisinga, **Mzj** 4:21. Jie myli tamsą, o ne šviesą; todėl jie neprašys manęs, **DS** 10:21. Tu nesirūpini niekuo kitu, kaip tik manęs prašyti, **DS** 9:7. Jums įsakoma dėl visko prašyti Dievą, **DS** 46:7.

PRATAS, ORSONAS

Vienas iš pirmųjų Dvylikos Apaštalų, pašauktų po Bažnyčios atkūrimo dabartniais laikais (**DS** 124:128–129). Praėjus vos šešioms savaitėms nuo jo įstojimo į Bažnyčią, Viešpats per Džozefą Smitą davė jam apreiškimą (**DS** 34). Orsonas Pratas taip pat buvo Bažnyčios misionierius (**DS** 52:26; 75:14) ir keletą metų tarnavo Bažnyčios istoriku.

PRATAS, PARLIS PARKERIS

Vyresnysis Orsono Prato brolis ir vienas iš pirmųjų Dvylikos Apaštalų, pašauktų po Bažnyčios atkūrimo dabartniais laikais (**DS** 124:128–129). Parlisis Pratas buvo pašauktas į pirmąją iš kelių misijų, kai 1830 m. spalį Viešpats per Džozefą Smitą davė jam apreiškimą (**DS** 32; 50:37).

PRAŽŪTIS. *Žr.* Sūnūs, pražūtis

PREZIDENTAS. *Taip pat žr.* Pirmoji Prezidentūra; Pranašas

Organizacijos pirmininkaujančio pareigūno titulas. Bažnyčios prezidentas yra pranašas, regėtojas ir apreiškėjas (**DS** 21:1; 107:91–92), ir Bažnyčios nariai Bažnyčios pranašą turi vadinti Prezidentu (**DS** 107:65). Jis yra vienintelis žmogus žemėje, įgaliotas naudotis visais kunigystės raktais.

Kunigystės kvorumų bei kitų Bažnyčios organizacijų vadovai taip pat gali būti vadinami prezidentais.

Viešpats davė karalystės raktus Džozefui Smitui, **DS** 81:1–2. Trys prezidentai sudaro Bažnyčios Prezidentūros kvorumą, **DS** 107:21–24. Prezidentai buvo iššventinti pagal Melchizedeko tvarką, **DS** 107:29. Aprašytos diakonų, mokytojų, kunigų ir vyresniųjų prezidentų pareigos, **DS** 107:85–89 (**DS** 124:136–

138, 142). Visoms kitoms septyniasdešimtims vadovauja septyni prezidentai, **DS** 107:93–95. Buvo paskirti kuolų prezidentai, **DS** 124:133–135.

PREZIDENTŪRA. *Žr.* Pirmoji Prezidentūra

PRIESAIKA. *Taip pat žr.* Kunigystės priesaika ir sandora; Sandora

Raštuose vartojama prasme, paprastai tai yra šventa sandora ar pažadas. Tačiau nelabi asmenys, iskaitant Šetoną ir jo angelus, taip pat duoda priesaikas, siekdami savo piktų tikslų. Senojo Testamento laikais priesaikos buvo priimtinos; tačiau Jėzus Kristus mokė žmones neprisiekinėti Dievu ar jo kūriniams (**Mt** 5:33–37).

Aš įvykdysiu priesaiką, kurią daviau Abraomui, **Pr** 26:3. Jei žmogus duoda priesaiką, jis jos nelaužys, **Sk** 30:2. Jie prisiekė laikytis Dievo įstatymo, **Neh** 10:29. Ištesėk Viešpačiui savo priesaikas, **Mt** 5:33 (**Mok** 5:1–2; 3 **Nef** 12:33). Dievas prisiekia su priesaika, kad ištikimieji bus išgelbėti, **Hbr** 6:13–18. Zoramui prisiekus, mes liovėmės baimintis, **1 Nef** 4:37. Amono žmonės prisiekė, kad daugiau niekada nebepralies kraujo, **Al** 53:11. Nelabi nefitai davė slaptas priesaikas ir sudarė slaptas sandoras su Šetonu, **Hel** 6:21–30. Žmonės gauna amžinąjį gyvenimą per kunigystės priesaiką ir sandorą, **DS** 84:33–42. Visos sandoros, sutartys, pasižadėjimai, išpareigojimai ir priesaikos, kurie nėra užantspauduoti Pažado Šventąja Dvasia, žmogui mirus baigiasi, **DS** 132:7.

PRIEŠINGYBĖ, PRIEŠPRIEŠA. *Žr.* Pasipriešinimas

PRIEŠININKAS. *Žr.* Velnias

PRIEŠIŠKUMAS. *Taip pat žr.*

Keřtas; Meilė; Pavydėti, pavydas

Raštuose – antagonizmas, opozicija, neapykanta.

Aš sukelsiu priešiškimą tarp tavęs ir moters, **Pr** 3:15 (**Moz** 4:21). Kūniškas

nusistatymas – priešiškusias Dievui, **Rom 8:7**. Draugystė su pasauliu yra priešiškusias Dievui, **Jok 4:4**. Tą dieną priešiškusias liausis priešais mano veidą, **DS 101:26**.

PRIEVAIZDAS,

PRIEVAIZDAVIMAS. *Taip pat*
žr. Pašaukti, pašauktas Dievo,
pašaukimas

Asmuo, kuris rūpinasi kito reikalais ar nuosavybe. Jo tarnavimas vadinamas prievaizdavimu. Tai, kuo prievaizdas rūpinasi, vadinama prievaizdavimo valda. Viskas žemėje priklauso Viešpačiui; mes esame jo prievaizdai. Mes atsakingi Viešpačiui, bet ataskaitą už savo prievaizdavimą galime pateikti Dievo įgaliojims atstovams. Kai gaudame tarnystės pašaukimą iš Viešpaties ar jo įgaliojimų tarnų, tas prievaizdavimas gali apimti tiek dvasinius, tiek ir laikinuosius dalykus (**DS 29:34**).

Buvai ištikimas mažuose dalykuose, pavesiu tau valdyti didelius, **Mt 25:14–23**. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, **Lk 12:48** (**DS 82:3**). Jėzus pateikė palyginimą apie neteisų prievaizdą, **Lk 16:1–8**. Kas bus pripažintas ištikimu prievaizdu, tas įeis į savo Viešpaties džiaugsmą, **DS 51:19**. Kiekvienas žmogus turės pateikti savo prievaizdavimo ataskaitą, **DS 72:3–5**. Tas, kuris yra ištikimas ir išmintingas prievaizdas, paveldės viską, **DS 78:22**. Viešpats kiekvieną žmogų padarys atsakingą kaip žemiškų palaiminimų prievaizdą, **DS 104:11–17** (**DS 42:32**). Būk stropus, kad būtum išmintingas prievaizdas, **DS 136:27**.

PRIGIMTINIS ŽMOGUS. *Taip pat*
žr. Kūniškas; Nuopuolis, Adomo
ir Ievos; Užgimęs iš Dievo;
Užgimęs iš naujo

Asmuo, kuris pasirenka klausyti kūno aistrų, norų, potraukių ir pojūčių, o ne Šventosios Dvasios raginimų. Toks žmogus gali suprasti fizinius dalykus, bet ne dvasinius. Visi žmonės yra kūniški, arba mirtingi, dėl Adomo ir Ievos nuopolio. Kad nustotų būti

prigimtinis žmogus, kiekvienas asmuo turi užgimti iš naujo per Jėzaus Kristaus apmokėjimą.

Prigimtinis žmogus nepriima to, kas yra iš Dvasios, **1 Kor 2:14**. Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir turi būti nusivilkintas, **Mzj 3:19**. Tas, kuris užsišpiria savo kūniškoje prigimtyje, pasiilieka savo nuopolio būsenoje, **Mzj 16:5** (**Al 42:7–24**; **DS 20:20**). Kuris čia esantis prigimtinis žmogus suvokia tai? **Al 26:19–22**. Prigimtiniai, arba kūniški, žmonės yra be Dievo pasaulyje, **Al 41:11**. Dėl savo prasižengimo žmogus tapo dvasiškai miręs, **DS 29:41**. Joks prigimtinis žmogus negali išlaikyti Dievo akivaizdos, **DS 67:12**. Ir žmonės ėmė darytis kūniški, jusliški ir velniški, **Moz 5:13** (**Moz 6:49**).

PRIKĖLIMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Dvasia;
Jėzus Kristus; Kūnas; Mirtis,
fizinė; Nemirtingas,
nemirtingumas

Dvasinio kūno susijungimas su fiziniu kūnu iš mėsos ir kaulų po mirties. Įvykus prikėlimui, dvasia ir kūnas jau niekada nebebus atskirti, ir žmogus taps nemirtingas. Kiekvienas žemėje gimęs asmuo bus prikeltas dėl to, kad Jėzus Kristus nugalėjo mirtį (**1 Kor 15:20–22**).

Jėzus Kristus buvo pirmasis asmuo, turėjęs būti prikeltas šioje žemėje (**ApD 26:23**; **Kol 1:18**; **Apr 1:5**). Naujasis Testamentas pateikia pakankamai įrodymų, kad Jėzus kėlėsi su fiziniu kūnu: jo kapas buvo tuščias, jis valgė žuvį ir medų, jis turėjo kūną iš mėsos ir kaulų, žmonės jį lietė, ir angelai sakė, kad jis prisikėlė (**Mk 16:1–6**; **Lk 24:1–12**, **36–43**; **Jn 20:1–18**). Paskutiniųjų dienų apreiškimas patvirtina Kristaus ir visos žmonijos prikėlimo realumą (**Al 11:40–45**; **40**; **3 Nef 11:1–17**; **DS 76**; **Moz 7:62**).

Ne visi žmonės bus prikelti į tą pačią šlovę (**1 Kor 15:39–42**; **DS 76:89–98**), ir ne visi bus prikelti tuo pat metu (**1 Kor 15:22–23**; **Al 40:8**; **DS 76:64–65**, **85**). Daug šventųjų buvo prikelti po Kristaus

prikėlimo (Mt 27:52). Teisieji bus prikelti anksčiau už nelabuosius ir išeis pirmajame prikėlime (1 Tes 4:16); neatgailaujantys nusidėjėliai išeis paskutinio prikėlimo metu (Apr 20:5–13; DS 76:85).

Nors šis kūnas sunyks, aš savo kūne matysiu Dievą, **Job** 19:26 (Moz 5:10). Aš atversiu jūsų kapus, ir jus išvesiu, **Ez** 37:12. Kapai buvo atverti, ir daug kūnų kėlėsi, **Mt** 27:52–53 (3 Nef 23:9). Viešpats prisikėlė, **Lk** 24:34. Dvasia juk neturi nei kūno, nei kaulų, kaip matote mane turint, **Lk** 24:39. Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas, **Jn** 11:25. Dvylika Apaštalų mokė, kad Jėzus prisikėlė, **ApD** 1:21–22 (ApD 2:32; 3:15; 4:33). Kristuje visi bus atgaivinti, **1 Kor** 15:1–22. Mirusieji Kristuje prisikels pirmiausia, **1 Tes** 4:16. Palaimintas ir šventas, kas turi dalį pirmajame prikėlime, **Apr** 20:6. Kristus guldo savo gyvybę ir vėl ją ima, kad galėtų įgyvendinti mirusiųjų prikėlimą, **2 Nef** 2:8 (Mzj 13:35; 15:20; Al 33:22; 40:3; Hel 14:15). Jei nebūtų prisikėlimo, mes taptume pajungti Sėtonui, **2 Nef** 9:6–9. Prisikėlimas persiduos visiems žmonėms, **2 Nef** 9:22. Abinadis mokė apie pirmąjį prikėlimą, **Mzj** 15:21–26. Nelabieji pasilieka, lyg nebūtų buvę jokio išpirkimo, išskyrus mirties pančių atrišimą, **Al** 11:41–45. Alma paaiškino sielų būseną tarp mirties ir prisikėlimo, **Al** 40:6, 11–24. Viešpaties atėjimo metu išeis mirusieji, kurie mirė Kristuje, **DS** 29:13 (DS 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Ypač verk dėl tų, kurie neturi šlovingo prisikėlimo vilties, **DS** 42:45. Tie, kurie nepažinojo įstatymo, turės dalį pirmajame prikėlime, **DS** 45:54. Jie kelsis iš mirusiųjų ir po to jau nebe-mirs, **DS** 63:49. Prikėlimas iš mirusiųjų yra sielos išpirkimas, **DS** 88:14–16. Dvasia ir dalelė, neišskiriamai sujungtos, gauna džiaugsmo pilnatvę, **DS** 93:33. Angelai, kurie yra prikeltos esybės, turi kūnus iš mėsos ir kaulų, **DS** 129:1. Kokį sąmonės lygį pasieksime šiame gyvenime, tokį turėsime prikėlimo metu, **DS** 130:18–19.

PRINCIPAS. *Taip pat žr. Evangelija*

Pagrindinė doktrina, tiesa ar įstatymas. Pirmieji evangelijos principai yra tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų ir atgaila (TT 1:4).

Todėl, nepalikdami Kristaus doktrinos principų, toliau ženkime į tobulumą, **Hbr** 6:1–3 (žr. DžSV Hbr 6:1–3). Vyresnieji, kunigai ir mokytojai mokys mano evangelijos principų, kurie yra Raštuose, **DS** 42:12. Būkite tobuliau išmokyti principų, doktrinos, visko, **DS** 88:78 (DS 97:14). Kiekvienas žmogus gali veikti pagal doktriną ir principą, pagal moralinę valios laisvę, kurią aš jam suteikiau, **DS** 101:78. Kokį sąmonės lygį pasieksime šiame gyvenime, tokį turėsime prikėlimo metu, **DS** 130:18–19.

PRISIEKTI, KEIKTIS. Žr.

Piktžodžiauti, piktžodžiavimas;
Priesaika; Šventvagystė

PROTAS

Protiniai sugebėjimai; sąmoningo mąstymo galia.

Tarnauk jam tobula širdimi ir geravališku protu, **1 Met** 28:9. Mylek Viešpatį savo Dievą visu protu, **Mt** 22:37. Kūniškas mąstymas – mirtis; dvasiškas mąstymas – amžinasis gyvenimas, **2 Nef** 9:39. Viešpaties balsas atėjo į mano protą, **En** 1:10. Žodis stipriau veikė žmonių protus nei kalavijas, **Al** 31:5. Aš tau pasakysiu tavo prote, **DS** 8:2. Ištrik tai savo protu, **DS** 9:8. Tegul didingi amžinybės dalykai būna jūsų protuose, **DS** 43:34. Jūsų protai praeityje buvo aptemdyti, **DS** 84:54. Eikite gultis anksti, kelkitės anksti, kad jūsų kūnai ir protai būtų žvalūs, **DS** 88:124. Sėtonas nepažinojo Dievo ketinimo, **Moz** 4:6. Viešpats pavadino savo žmones Sione, kadangi jie buvo vienos širdies ir vienos minties, **Moz** 7:18.

PSALMĖ. *Taip pat žr. Dovydas;*
Muzika

Įkvėpta poema ar himnas.

Psalmynas – Senojo Testamento knyga, kurioje yra surinktos psalmės, daugelis kurių yra apie Kristų. Psalmynas dažnai cituojamas Naujajame Testamente.

Daug psalmių parašė Dovydas. Psalmės buvo rašomos kaip šlovinimai Dievui. Daugeliui jų buvo sukurta muzika.

PULKŲ VIEŠPATS. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus

Vienas iš Jėzaus Kristaus vardų. Jis viešpatauja dangaus ir žemės pulkams ir veda teisiuosius prieš pikta (DS 29:9; 121:23).

Pulkų Viešpats yra šlovės Karalius, Ps 24:10. Izraelio Dievas yra Pulkų Viešpats, 1 Nef 20:2. Mano Dvasia ne visada plūksis su žmogumi, – sako Pulkų Viešpats, DS 1:33.

RACHELĖ. *Taip pat žr.* Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo žmona (Pr 29–31, 35). Ji taip pat buvo Juozapo ir Benjaminio motina.

RAFAELIS. *Taip pat žr.* Angelai

Viešpaties angelas, kuris dalyvavo visų dalykų atstatyme (DS 128:21).

RAKTAI, KUNIGYSTĖS. *Žr.*

Kunigystės raktai

RAMEUMPTOMAS

Mormono Knygoje – aukšta pakyla, ant kurios zoraminkai, atsimetę nefitai, meldavosi (Al 31:8–14).

RAMYBĖ, TAIKA. *Taip pat žr.*

Atilsis; Taikdarys; Tūkstantmetis

Raštuose ramybė gali reikšti arba gyvenimą be konfliktų ir neramumų, arba vidinę ramybę ir paguodą, sukeltą Dvasios, kurią Dievas duoda savo ištikimiems šventiesiems.

Gyvenimas be konfliktų ir neramumų. Jis sustabdo karus, Ps 46:10. Jie nebesimokys kariauti, Iz 2:4. Gyvenkite taikingai su visais žmonėmis, nekeršykite patys, Rom 12:18–21. Šalyje vis dar buvo taika, 4 Nef 1:4, 15–20. Atsisakykite karo ir skelbkite taiką, DS 98:16. Iškelkite taikos vėliavą, DS 105:39.

Ramybė nuo Dievo paklusniesiems. Gelbėtojas bus vadinamas Ramybės

Kunigaikščiu, Iz 9:5. Nelabieji neturi ramybės, Iz 48:22. Pasirodė dangaus pulkas, šlovinantis Dievą ir sakantis: Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė, Lk 2:13–14. Aš palieku jums ramybę, Jn 14:27. Dievo ramybė pranoksta visokią supratimą, Fil 4:7. Karaliaus Benjaminio žmonės gavo sąžinės ramybę, Mzj 4:3. Kokios gražios kalnuose kojos tų, kurie skelbia ramybę, Mzj 15:14–18 (Iz 52:7). Alma šaukėsi Viešpaties ir rado ramybę, Al 38:8. Teisiųjų dvasios priimamos į ramybės būseną, Al 40:12. Argi aš nekalbėjau ramybę tavo protui tuo klausimu? DS 6:23. Vaikščiok mano Dvasios romume ir manyje rasi ramybę, DS 19:23. Tas, kuris daro teismo darbus, ras ramybę, DS 59:23. Apsirenkite tikrosios meilės raiščiu, kuris yra tobulumo ir ramybės raištis, DS 88:125. Mano sūnau, ramybė tavo sielai, DS 121:7. Suvokdamas, kad man yra didesnė ramybė, aš siečiau tėvų palaiminimų, Abr 1:2.

RANKŲ UŽDĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Dovana, Šventosios Dvasios; Iššventinti, iššventinimas; Patarnavimas ligoniams; Skyrimas pareigoms

Rankų uždėjimas ant asmens galvos, kaip kunigystės apeigos dalis. Uždedant rankas atliekama daugelis kunigystės apeigų, tokių kaip iššventinimas, palaiminimas, patarnavimas ligoniams, patvirtinimas bažnyčios nariu ir Šventosios Dvasios suteikimas.

Mozė uždėjo savo rankas ant Jozuės galvos, kaip Viešpats įsakė, Sk 27:18, 22–23 (Pak[st 34:9). Jėzus uždėjo savo rankas ant kelių ligonių ir juos išgydė, Mk 6:5 (Mrm 9:24). Apaštalai uždėjo savo rankas ant septynių vyrų, kuriuos išsirinko jiems padėti, ApD 6:5–6. Šventoji Dvasia būdavo suteikiama uždedant rankas, ApD 8:14–17. Ananijas uždėjo savo rankas ant Sauliaus ir sugrąžino jam regėjimą, ApD 9:12, 17–18. Paulius uždėjo savo rankas ant jo ir išgydė, ApD 28:8. Paulius mokė krikšto ir rankų uždėjimo doktrinos, Hbr 6:2. Alma iššventino kunigus ir

vyresniusius, uždėdamas ant jų rankas, **AI** 6:1. Jėzus davė savo mokiniams galią suteikti Šventąją Dvasią uždėdam rankas, **3 Nef** 18:36–37. Suteiksite Šventąją Dvasią tam, ant kurio uždėsite rankas, **Mor** 2:2. Vyresnieji turi uždėti savo rankas ant vaiku, kad juos palaimintų, **DS** 20:70. Jie gaus Šventąją Dvasią rankų uždėjimu, **DS** 35:6 (TT 1:4). Vyresnieji uždės savo rankas ant ligonių, **DS** 42:44 (DS 66:9). Vaikai po krikšto turi priimti rankų uždėjimą, **DS** 68:27. Kunigystė gaunama rankų uždėjimu, **DS** 84:4–16.

RAŠTAI. *Taip pat žr.* Biblija;

Brangūs Perlas; Chronologija;
Dievo žodis; Doktrina ir Sandoros;
Kanonas; Knyga, Mormono

Žodžiai, kuriuos užrašė arba ištarė Šventosios Dvasios įkvėpti šventi Dievo vyrai. Oficialūs kanonizuoti Bažnyčios Raštai šiandien yra Biblija, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros bei Brangūs Perlas. Jėzus ir Naujojo Testamento rašytojai Senojo Testamento knygas laikė Raštais (Mt 22:29; Jn 5:39; 2 Tim 3:15; 2 Pt 1:20–21).

Argi mūsų širdis nedegė, kai jis atvėrė mums Raštų prasnę, **Lk** 24:32. Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose turį amžinąjį gyvenimą; ir jie liudija apie mane, **Jn** 5:39. Kristaus žodžiai pasakys jums viską, ką turėtumėte daryti, **2 Nef** 32:3. Visi, kurie atvesti tikėti šventaisiais Raštais, yra tvirti ir pastovūs tikėjime, **Hel** 15:7–8. Žmonės klysta, nes iškraipo Raštus ir jų nesupranta, **DS** 10:63. Šie žodžiai yra ne žmonių ir ne žmogaus, bet mano, **DS** 18:34–36. Mormono Knygos išėjimas įrodo pasauliui, kad Raštai yra tikri, **DS** 20:2, 8–12. Savo laiką pašveskite Raštų tyrinėjimui, **DS** 26:1. Raštai duoti šventiesiems mokyti, **DS** 33:16. Raštai duoti, kad išrinktieji būtų išgelbėti, **DS** 35:20. Mokykite mano evangelijos principų, kurie yra Biblijoje ir Mormono Knygoje, **DS** 42:12. Mano įstatymai apie tai duoti mano Raštuose, **DS** 42:28. Ką tik jie kalbės, įkvėpti Šventosios Dvasios, bus Raštai, **DS** 68:4.

Prarasti Raštai. Raštuose minima daug šventų raštų, kurių šiandien neturime, tarp kurių yra tokie raštai ir rašytojai: Sandoros knyga (Iš 24:7), Viešpaties karų knyga (Sk 21:14), Jašero knyga (Joz 10:13; 2 Sam 1:18), Saliamono darbų knyga (1 Kar 11:41), Regėtojo Samuelio knyga (1 Met 29:29), Pranašo Natano knyga (2 Met 9:29), Pranašo Šemajos knyga (2 Met 12:15), Pranašo Idojo knyga (2 Met 13:22), Jehuvo knyga (2 Met 20:34), Regėtojų žodžiai (2 Met 33:19), Henocho knyga (Jud 1:14), Zenoko, Neumo ir Zenoso žodžiai (1 Nef 19:10), Zenoso knyga (JokK 5:1), Zenokas ir Ezijas (Hel 8:20), Atminimo knyga (Moz 6:5); laiškai korintiečiams (1 Kor 5:9), efeziečiams (Ef 3:3) ir iš Laodikėjos (Kol 4:16).

Raštai turi būti išsaugoti. Turime gauti šiuos metraščius, kad galėtume išsaugoti pranašų pasakytus žodžius, **1 Nef** 3:19–20. Aš turiu išsaugoti šias plokštelės, **JokK** 1:3. Šitie dalykai buvo išlaikyti ir išsaugoti Dievo ranka, **Mzj** 1:5. Rūpinkis šiais šventais dalykais, **AI** 37:47. Raštai bus saugiai saugomi, **DS** 42:56. Saugok juos visomis pastangomis, **DŽS–I** 1:59.

Raštų vertinimas. Skaitykite šį įstatymą visam Izraeliui girdint, **PakIst** 31:10–13. Ši įstatymo knyga teneatsitraukia nuo tavo burnos, **Joz** 1:8. Viešpaties įstatymas tobulas, atnaujinantis gyvastį, **Ps** 19:8. Tavo žodis – žibintas mano kojai, **Ps** 119:105. Raštai liudija apie mane, **Jn** 5:39. Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti bei auklėti, **2 Tim** 3:15–16. Visus Raštus aš taikiau mums, kad tai būtų mūsų labai ir pasimokymui, **1 Nef** 19:23. Mano siela gėrisi Raštais, **2 Nef** 4:15–16. Mes stropiai darbuojamės rašydami, kad įtikintume savo vaikus ir taip pat savo brolius tikėti Kristu, **2 Nef** 25:23. Jie tyrinėjo Raštus ir nebepaisė šio nelabo vyro žodžių, **JokK** 7:23 (AI 14:1). Jei ne šitos plokštelės, mes būtume pasilikę nežinioje, **Mzj** 1:2–7. Jie stropiai tyrinėjo Raštus, kad pažintų Dievo žodį, **AI** 17:2–3. Raštai yra išsau-

goti, kad atvestų sielas į išgelbėjimą, **AI** 37:1–19 (2 Nef 3:15). Dievo žodis ves Kristaus žmogų, **Hel** 3:29. Ką tik jie kalbės, įkvėpti Šventosios Dvasios, bus Raštai ir Dievo galia išgelbėjimui, **DS** 68:4. Spausdinkite mano Raštų pilnatvę, idant statytumėte mano Bažnyčią ir paruošumėte mano žmones, **DS** 104:58–59. Kas kraunasi mano žodį, nebus suklaidintas, **DŽS–M** 1:37.

Raštai, kurių pasirodymas buvo išpranašautas. Izaijas išpranašavo Mormono Knygos išėjimą, **Iz** 29:11–14. Paimk vieną lazda ir ant jos užrašyk: Judui, **Ez** 37:15–20. Išeis kitos knygos, **1 Nef** 13:39. Jūs neturite manyti, kad Biblijoje yra visi mano žodžiai, **2 Nef** 29:10–14. Laikykitės Kristaus evangelijos, kuri bus pateikta jums metraščiuose, kurie ateis, **Mrm** 7:8–9. Palaimintas tas, kuris atneš tai į šviesą, **Mrm** 8:16. Užrašyk tai, ir man tinkamu metu aš tai parodysiu, **Etr** 3:27 (**Etr** 4:7). Mes tikime, kad jis dar apreikš daug dalykų, **TT** 1:9.

RAŠTAI, PRARASTI. Žr. Raštai – Prarasti Raštai

RAŠTININKAS, RAŠTO ŽINOVAS

Senajame ir Naujajame testamentuose šis terminas vartojamas kiek skirtingai: 1) Senajame Testamente raštininko pagrindinė pareiga buvo perrašinėti Raštus (Jer 8:8); 2) raštininkai dažnai minimi Naujajame Testamente ir kartais vadinami įstatymo mokytojais, įstatymo žinovais arba Rašto žinovais. Jie išplėtojo įstatymą ir taikė jį savo laikmečio aplinkybėmis (Mt 13:52; Mk 2:16–17; 11:17–18; Lk 11:44–53; 20:46–47).

RAUDONOJI JŪRA. *Taip pat žr. Mozė*

Vandens telkinys tarp Egipto ir Arabijos. Tarp dviejų šios jūros šiaurinių įlankų yra Sinajaus pusiasalis. Viešpats stebuklingai perskyrė Raudonąją jūrą, kad Mozės vadovaujami izraelitai galėtų pereiti sausa žeme (Iš 14:13–31; Hbr 11:29). Tai, kad Mozė perskyrė jūrą, patvirtina ir paskutinių dienų

apreiškimas (1 Nef 4:2; Hel 8:11; DS 8:3; Moz 1:25).

RAUDŲ KNYGA

Senajo Testamento knyga, parašyta Jeremijo. Tai eilėraščių arba giesmių, išreiškiančių širdgėlą dėl Jeruzalės ir izraelitų tautos žlugimo, rinkinys. Knyga buvo parašyta po miesto žlugimo apie 586 m. prieš Kristaus gim.

RAUGĖS

Nuodingos piktžolės, išvaizda panašios į kviečius. Jas sunku atskirti nuo kviečių, kol šie nėra pilnai subrendę (Mt 13:24–30; DS 86:1–7).

RAUPSAI

Užkrečiama liga, dažnai minima Senajame ir Naujajame Testamentuose. Ja kurį laiką sirgo daug Biblijoje aprašytų žymių žmonių, įskaitant Mozę (Iš 4:6–7), jo seserį Mirjamą (Sk 12:10), Naamaną (2 Kar 5) ir karalių Uziją (2 Met 26:19–21).

Keletą žmonių Jėzus išgydė nuo rapsų, **Mt** 8:2–4 (Mk 1:40–45; Lk 5:12–15; 3 Nef 17:7–9). Jėzus išgydė dešimt rapsuotųjų, **Lk** 17:11–19.

REBEKA. *Taip pat žr. Izaokas*

Izaoko, Senajame Testamente aprašyto patriarcho, žmona (Pr 24–27). Rebeka buvo Ezavo ir Jokūbo motina (Pr 25:23–26).

REGĖJIMAS. *Taip pat žr.*

Aprėškimas; Pirmasis regėjimas; Sapnas

Matomas apreiškimas Šventosios Dvasios galia apie kokį nors įvykį, asmenį ar dalyką.

Svarbių regėjimų pavyzdžiai: Ezechielio regėjimas apie paskutiniąsias dienas (Ez 37–39), Steponas regėjo Jėzų, stovintį Dievo dešinėje (ApD 7:55–56), Jono apreiškimas apie paskutiniąsias dienas (Apr 4–21), Lehio ir Nefio regėjimas apie gyvenimo medį (1 Nef 8, 10–14), Alma jaunesnysis regėjo Viešpaties angelą (Mzj 27), Jaredo

brolio regėjimas apie visus žemės gyventojus (Etr 3:25), regėjimas apie šloves (DS 76), Džozefo Smito ir Oliverio Kauderio regėjimai Kirtlando šventykloje (DS 110), Džozefo F. Smito regėjimas apie mirusiųjų išpirkimą (DS 138), Mozės regėjimas apie Dievą ir jo kūrinis (Moz 1), Henochas regėjo Viešpatį (Moz 6–7), pirmasis Džozefo Smito regėjimas (DžS–I 1).

Kai nėra regėjimo, liaudis žūsta, **Pat** 29:18. Jaunuoliai matys regėjimus, **Jl** 3:1 (ApD 2:17). Jis davė man pažinimą per regėjimus, **2 Nef** 4:23. Jis buvo pasiuntinys, siųstas iš Dievo akivaizdos, **DŽS–I** 1:33. Mes tikime pranašyste, apreiškimu, regėjimais, **TT** 1:7.

REGĖTOJAS. *Taip pat žr.* Pranašas; Urimai ir Tumimai

Asmuo, Dievo įgaliotas dvasinėmis akimis matyti tai, ką Dievas paslėpė nuo pasaulio (Moz 6:35–38). Jis yra apreiškėjas ir pranašas (Mzj 8:13–16). Mormono Knygoje Amonas mokė, kad vien tik regėtojas gali naudoti specialius vertiklius, arba Urimus ir Tumimus (Mzj 8:13; 28:16). Regėtojas žino praeitį, dabartį ir ateitį. Senovėje pranašas dažnai būdavo vadinamas regėtoju (1 Sam 9:9; 2 Sam 24:11).

Džozefas Smitas yra didis paskutiniųjų dienų regėtojas (DS 21:1; 135:3). Be to Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Taryba yra palaikomi kaip pranašai, regėtojai ir apreiškėjai.

Tai maištinga tauta, kuri sako regėtojams: „Neregėkite“, ir pranašams: „Nepranašaukite“, **Iz** 30:9–10. Rinktinį regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus, **2 Nef** 3:6–15. Čia glūdi išmintis: taip, būti regėtoju, apreiškėju, vertėju ir pranašu, **DS** 107:92. Hairumui Smitui Viešpats paskyrė būti pranašu, regėtoju ir apreiškėju Bažnyčiai, **DS** 124:91–94.

REHABEAMAS. *Taip pat žr.*

Saliamonas

Senajame Testamente – karaliaus Saliamono sūnus. Jis buvo savo tėvo ipė-

dinis ir septyniolika metų karaliavo Jeruzalėje (1 Kar 11:43; 14:21, 31). Valdant Rehabeamui karalystė buvo padalinta į Izraelio karalystę šiaurėje ir Judo karalystę pietuose (1 Kar 11:31–36; 12:19–20). Rehabeamas valdė Judo karalystę.

REUELIS. *Žr.* Jetras

RIGDONAS, SIDNIS

Vienas iš pirmųjų atsivertusiųjų ir atkurtos Bažnyčios vadovų nuo 1830 m. iki 1840 m. pradžios. Vienu metu Sidnis Rigdonas tarnavo kaip Džozefo Smito pirmasis patarėjas Bažnyčios Pirmojoje Prezidentūroje (DS 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Vėliau jis atpuolė ir 1844 metų rugsėjį buvo pašalintas iš Bažnyčios.

ROJUS. *Taip pat žr.* Dangus

Ta dvasinio pasaulio dalis, kurioje teisis dvasios, išėjusios iš šio gyvenimo, laukia kūno prikėlimo. Tai laimės ir ramybės būseną.

Žodis *rojus* Raštuose taip pat vartojamas nusakyti dvasių pasaulį (Lk 23:43), celestialinę karalystę (2 Kor 12:4) ir pašlovintą tūkstantmetinę žemės būseną (TT 1:10).

Nugalėtojui aš duosiu valgyti nuo gyvybės medžio, esančio Dievo rojaus viduryje, **Apr** 2:7. Dievo rojus turi paleisti teisiųjų dvasias, **2 Nef** 9:13. Teisiųjų dvasios priimamos ir laimės būseną, vadinamą rojumi, **Al** 40:11–12. Visi Jėzaus mokiniai, išskyrus tris, išėjo į Dievo rojų, **4 Nef** 1:14. Netrukus aš eisiu ilsėtis Dievo rojuje, **Mor** 10:34. Kristus tarnavo teisioms dvasioms, esančioms rojuje **DS** 138.

ROMA. *Taip pat žr.* Romos imperija

Naujajame Testamente – Romos imperijos sostinė, esanti prie Tibro upės Italijoje (ApD 18:2; 9:21; 23:11). Būdamas Romos valdžios kalinys, Paulius mokė evangelijos Romoje (Rom 1:7, 15–16; ApD 28:14–31).

ROMIEČIAMS, LAIŠKAS. *Taip pat*
žr. Pauliaus laišakai; Paulius

Naujajame Testamente – laiškas, kurį Paulius parašė Romos šventiesiems. Jis planavo aplankyti Jeruzalę, kas, be abejonės, buvo pavojinga. Jei išliktų gyvas, po to jis tikėjosi aplankyti Romą. Laiškas iš dalies buvo skirtas paruošti Bažnyčią Romoje jo atvykimui. Laiškas taip pat gali būti laikomas pareiškimu apie kai kurias doktrinas, dėl kurių vyko ginčai ir kurias dabar Paulius laikė galutinai patvirtintomis.

1 skyriuje yra Pauliaus sveikinimai romiečiams. 2–11 skyriuose yra kelias pareiškimų dėl tikėjimo, darbų ir malonės doktrinų. 12–16 skyriuose yra praktiniai mokymai apie meilę, pareigas ir šventumą.

ROMOS IMPERIJA. *Taip pat* žr.
Roma

Senovės Romos imperija. Apaštalu laikais Romos imperija buvo viena didi pasaulinė valstybė. Ji apėmė visas žemes tarp Eufrato, Dunojaus, Reino, Atlanto ir Sacharos dykumos. 63 metais prieš Kristaus gim. Pompėjui užėmus Jeruzalę, Palestina tapo Romos protektoratu. Nors romėnai suteikė žydams daug privilegijų, šie nekentė Romos valdžios ir nuolat maištavo.

Paulius, Romos pilietis, evangelijai imperijoje skleisti vartojo plačiausiai imperijos vartojamą graikų kalbą.

Atiduokite tai, kas ciesaoriaus, ciesaoriui, **Mt** 22:17–22. Paulius kreipėsi dėl savo, kaip Romos piliečio, teisių, **ApD** 16:37–39 (**ApD** 22:25–29).

ROMUS, ROMUMAS. *Taip pat* žr.

Kantrybė; Pažeminti,
nusižeminti, nuolankumas;
Sudužusi širdis

Dievobaimingas, teisus, nuolankus, priimantis pamokymus ir kantrus kentėjimuose. Romieji pasiryžę sekti evangelijos mokymais.

Možė buvo labai romus, **Sk** 12:3. Romieji paveldės žemę, **Ps** 37:11 (**Mt** 5:5; **3 Nef** 12:5; **DS** 88:17). Visi romieji, ieš-

kokite Viešpaties, ieškokite teismo, ieškokite romumo, **Sof** 2:3 (1 **Tim** 6:11). Mokykitės iš manęs, nes aš esu romus ir nuolankios širdies, **Mt** 11:29. Romumas yra Dvasios vaisius, **Gal** 5:22–23. Viešpaties tarnas turi būti malonus, gabus mokyti, kantrus, romiai pamokantis prieštaraujančius, **2 Tim** 2:24–25. Romi ir taikinga dvasia yra labai brangi Dievo akyse, **1 Pt** 3:4. Nusivilkite prigimtinių žmogų ir tapkite romūs, **Mzj** 3:19 (**Al** 13:27–28). Dievas įsakė Helamanui mokyti žmones būti romiais, **Al** 37:33. Viešpaties malonės pakanka romiesiems, **Etr** 12:26. Dėl savo romumo tikite Kristų, **Mor** 7:39. Niekas kitas nėra priimtinas Dievui, kaip tik romus ir nusižeminęs širdimi, **Mor** 7:44. Nuodėmių atleidimas atneša romumą, o dėl romumo ima lankytis Šventoji Dvasia, **Mor** 8:26. Vaikščiok mano Dvasios romume, **DS** 19:23. Valdyk savo namus romiai, **DS** 31:9. Kunigystės galia ir įtaka gali būti palaikoma malonumu ir romumu, **DS** 121:41.

RUBENAS. *Taip pat* žr. Izraelis;
Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – vyriausias Jokūbo ir Lėjos sūnus (**Pr** 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Nors Rubenas buvo pirmagimis, per nuodėmę jis prarado savo pirmagimystę (**Pr** 35:22; 49:3–4).

Rubeno gentis. Jokūbo palaiminimas Rubenui aprašytas **Pr** 49:3 ir **PakĮst** 33:6. Gentis palaipsniui mažėjo ir, nors ji ir toliau egzistavo, politiškai tapo mažiau reikšminga. Rubeno pirmagimystė perėjo Juozapui ir jo sūnams, kadangi Juozapas buvo pirmagimis Jokūbo antrosios žmonos Rachelės sūnus (1 **Met** 5:1–2).

RŪSTYBĖ. Žr. Pyktis

RŪTA. *Taip pat* žr. Bozas

Senajame Testamente – izraelitų Noomės ir Elimelecho marti moabitė. Po savo vyro mirties Rūta ištekėjo už Noomės giminaičio Boazo. Jų sūnus Obedas buvo Dovydo ir Kristaus pro-

tėvis. Rūtos istorija nuostabiai pavaizduoja neizraelito atsivertimą į Izraelio kaimenę. Rūta paliko savo ankstesnį dievą ir ankstesnį gyvenimą, kad susivienytų su tikėjimo namiškiais garbinti Izraelio Dievą (Rūt 1:16).

Rūtos knyga. 1 skyriuje vaizduojamas Elimelecho ir jo šeimos gyvenimas Moabo krašte. Po savo vyrų mirties Noomė ir Rūta nuėjo į Betliejų. 2 skyriuje rašoma, kad Rūta rinko po pjūties likusias varpas Boazo laukuose. 3 skyriuje pasakojama, kad Noomė pamokė Rūtą eiti į klojimą ir atsigulti prie Boazo kojų. 4 skyriuje pasakojama, kad Rūta ištekėjo už Boazo. Jiems gimė sūnus Obedas, per kurio liniją atėjo Dovydas ir Kristus.

SADUKĖJAI. *Taip pat žr. Žydai*

Nedidelė, bet politiškai galinga partija, arba kasta, tarp žydų. Turbūt labiausiai jie garsėjo tuo, jog tvirtai tikėjo, kad reikia paklusti Mozės įstatymo raidei, ir netikėjo dvasių bei angelų realumu ir taip pat prikėlimo bei amžinojo gyvenimo doktrinomis (Mk 12:18–27; ApD 4:1–3; 23:7–8).

SAJUNGOS. *Žr. Slaptos sąjungos*

SAKRAMENTAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Aukoti; Gyvasis vanduo; Gyvenimo duona; Jėzus Kristus; Krikštas, krikštyti; Kryžius; Paskutinė vakarienė

Pastarųjų Dienų Šventiesiems žodis *sakramentas* siejasi su apeiga, kurios metu valgoma duona ir geriamas vanduo Kristaus apmokančiajai aukai atminti. Sulaužyta duona simbolizuoja jo sudarytą kūną; vanduo simbolizuoja kraują, kurį jis praliejo mūsų nuodėmėms apmokėti (1 Kor 11:23–25; DS 27:2). Kai verti Bažnyčios nariai priima sakramentą, jie pažada priimti Kristaus vardą, visuomet jį prisiminti ir laikytis jo įsakymų. Per šią apeigą Bažnyčios nariai atnaujina savo krikšto sandoras.

Per paskutinę vakarienę, valgydamas su Dvylika Apaštalų, Jėzus paaiš-

kino sakramento apeigą (Mt 26:17–28; Lk 22:1–20).

Jėzus paėmė duoną ir ją palaimino; taip pat jis paėmė taurę ir padėkojo, **Mt** 26:26–28 (Mk 14:22–24; Lk 22:19–20). Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą, **Jn** 6:54. Kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria pasmerkimą savo sielai, **1 Kor** 11:29 (3 Nef 18:29). Jėzus mokė apie sakramentą dvylika savo mokinių ne-fitų, **3 Nef** 18:1–11. Tuos mokinius Jėzus mokė drausti nevertiems žmonėms priimti sakramentą, **3 Nef** 18:28–29 (Mrm 9:29). Pateiktos sakramento maldos, **Mor** 4–5 (DS 20:75–79). Sakramentą turi pateikti kunigas arba vyresnysis, **DS** 20:46, 76. Mokytojai ir diakonai neturi įgaliojimo palaiminti sakramentą, **DS** 20:58. Sakramentui gali būti naudojami kitokie nei vynos skysčiai, **DS** 27:1–4.

SALEMAS. *Taip pat žr. Jeruzalė; Melchizedekas*

Senajame Testamente – miestas, kur karaliavo Melchizedekas. Gali būti, kad jis buvo šiandieninės Jeruzalės vietoje. Pavadinimas „Salem“ labai panašus į hebrajišką žodį, reiškiantį „ramybė“.

Melchizedekas, Salemo karalius, atnešė duonos ir vyno, **Pr** 14:18. Melchizedekas, Salemo karalius, buvo aukščiausiojo Dievo kunigas, **Hbr** 7:1–2. Melchizedekas buvo Salemo žemės karalius, **AI** 13:17–18.

SALIAMONAS. *Taip pat žr.*

Batšeba; Dovydas

Senajame Testamente – Dovydo ir Batšebos sūnus (2 Sam 12:24). Saliamonas buvo Izraelio karalius.

Dovydas paskelbė Saliamoną karaliumi, **1 Kar** 1:11–53. Dovydas įpareigojo Saliamoną vaikščioti Viešpaties keliais, **1 Kar** 2:1–9. Viešpats pažadėjo jam išmintingą širdį, **1 Kar** 3:5–15. Sprendė dviejų motinų ginčą ir išaiškino, kuri tikroji vaiko motina, **1 Kar** 3:16–28. Kūrė patarles ir giesmes, **1 Kar** 5:12. Pastatė šventyklą, **1 Kar** 6; 7:13–51. Pa-

šventino šventyklą, **1 Kar 8**. Ji aplankė Šebos karalienė, **1 Kar 10:1–13**. Saliamonas vedė neizraelites, ir žmonos nukreipė jo širdį į netikrų dievų garbinimą, **1 Kar 11:1–8**. Viešpats pyko ant Saliamono, **1 Kar 11:9–13**. Mirė, **1 Kar 11:43**. Dovydas pranašavo apie Saliamono valdymo šlovę, **Ps 72**. Saliamonas gavo daug žmonių ir sugulovių, bet kai kurias gavo ne iš Viešpaties, **DS 132:38** (JokK 2:24).

SALIAMONO GIESMIŲ GIESMĖ

Senajo Testamento knyga. Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad Saliamono giesmių giesmė nėra įkvėptas raštas.

SAMARIEČIAI. *Taip pat žr.*

Samarija

Bibliniai žmonės, gyvenę Samarijoje po to, kai šiaurinę Izraelio karalystę užkariavo asirai. Samariečiai buvo dalinai izraelitai ir dalinai kitataučiai. Jų religija buvo žydų ir pagonių tikėjimu bei praktikų mišinys. Palyginimas apie gerąjį samarietį Lk 10:25–37 rodo neapykantą, kurią žydai puoselėjo samariečiams dėl to, kad samariečiai atsimetė nuo izraelitų religijos. Viešpats nurodė apaštalams mokyti evangelijos samariečius (ApD 1:6–8). Pilypas sėkmingai skelbė Kristaus evangeliją Samarijos žmonėms ir atliko tarp jų daug stebuklų (ApD 8:5–39).

SAMARIJA. *Taip pat žr.* Samariečiai

Senajame Testamente – šiaurinės Izraelio karalystės sostinė (1 Kar 16:23–24). Dėl geros karinės padėties ant kalvos asirai neišstengė jos paimti, kol tris metus neišlaikė apgultyje (2 Kar 17:5–6). Herodas ją atstatė ir pavadino Sebaste. Naujojo Testamento laikais Samarija vadinosi visa centrinė Palestinos teritorija ir vakarus nuo Jordano.

SAMAS. *Taip pat žr.* Lehis, Nefio

Tėvas

Mormono Knygoje – trečiasis Lechio sūnus (1 Nef 2:5). Jis buvo teisus ir šventas vyras, pasirinkęs sekti Viešpačiu (1 Nef 2:17; 2 Nef 5:5–6; Al 3:6).

ŠAMONĖ, ŠAMONĖS. *Taip pat žr.*

Dvasia; Šviesa, Kristaus šviesa; Tiesa

Šamonė turi keletą reikšmių, trys iš kurių yra: 1) tai tiesos šviesa, teikianti gyvybę ir šviesą viskam visatoje. Ji buvo visada. 2) žodis *šamonės* taip pat gali reikšti Dievo dvasinius vaikus. 3) Raštai apie šamonę taip pat gali kalbėti kaip apie dvasinę substanciją, egzistavusią dar prieš mums gimstant kaip dvasiniams vaikams.

Šamonė glaudžiasi prie šamonės, **DS 88:40**. Šamonė nebuvo sukurta ar padaryta, **DS 93:29**. Visa šamonė yra nepriklausoma toje aplinkoje, kurioje Dievas ją patalpino, **DS 93:30**. Dievo šlovė yra šamonė, **DS 93:36–37**. Kokį šamonės lygį pasiekiami šiame gyvenime, toks prisikels su mumis prisikėlimo metu, **DS 130:18–19**. Viešpats valdo visas šamones, **Abr 3:21**. Viešpats parodė Abraomui šamones, suorganizuotas prieš pasaulio buvimą, **Abr 3:22**.

SAMSONAS

Senajame Testamente – dvyliktasis iš Izraelio teisėjų. Jis garsėjo savo didele fizine jėga, bet kai kurie jo moraliniai sprendimai ir poelgiai nebuvo išminingi (Ts 13:24–16:31).

SAMUELIS, SENOJO TESTAMENTO PRANAŠAS

Elkanos ir Onos sūnus Samuelis gimė kaip atsakas į jo motinos maldas, (1 Sam 1). Vaikystėje jis buvo atiduotas palapinės šilojuje aukštojo kunigo Elio globon (1 Sam 2:11; 3:1). Viešpats pašaukė Samuelį ankstyvame amžiuje tapti pranašu (1 Sam 3). Po Elio mirties Samuelis tapo didžiu Izraelio pranašu ir teisėju ir atkūrė įstatymą, tvarką bei reguliarių religinių garbinimą krašte (1 Sam 4:15–18; 7:3–17).

1 Sam 28:5–20 aprašyta, kaip Endoro burtininkė, karaliui Sauliui reikalaujant, iššaukė Samuelį iš mirusiųjų. Tai negalėjo būti regėjimas iš Dievo, kadangi ragana ar kitas dvasių iššaukė-

jas negali paveikti pranašo, kad šis pasirodytų pagal tokio iššaukėjo reikalavimą (1 Sam 28:20; 31:1–4).

1 ir 2 Samuelio knygos. Kai kuriose Biblijose 1 Samuelio ir 2 Samuelio knygos yra viena knyga. Kitose jos yra dvi knygos. Knygos apima maždaug 130 metų laikotarpį nuo Samuelio gimimo iki beveik pat karaliaus Dovydo mirties.

1 Samuelio knyga. 1–4 skyriuose aprašoma, kad Viešpats prakeikė ir nubaudė Elio šeimą ir pašaukė Samuelį, kaip aukštąjį kunigą ir teisėją. 4–6 skyriuose pasakojama, kaip sandoros skrynčia papuolė į filistinų rankas. 7–8 skyriuose užrašyti Samuelio išpėjimai dėl netikrų dievų ir nelabo karaliaus. 9–15 skyriuose aprašytas Sauliaus karūnavimas ir jo karaliavimas. 16–31 skyriuose aprašyta Dovydo istorija ir kaip jis įgavo galią – Samuelis patepė Dovydą, kuris vėliau nužudė Galijotą. Saulius nekentė Dovydo, bet Dovydas atsiskė nužudyti Saulių, nors turėjo galiomybę tai padaryti.

2 Samuelio knyga. Knygoje smulkiai aprašytas Dovydo, kaip Judo ir galiausiai viso Izraelio karaliaus, valdymas. 1–4 skyriuose parodyta ilga Dovydo pasekėjų ir Sauliaus pasekėjų kova po to, kai Dovydas buvo karūnuotas Jude. 5–10 skyriuose aprašyta, kaip Dovydas išgali daugelyje žemių. 11–21 skyriuose parodomas Dovydo dvasinės stiprybės nuosmukis dėl jo nuodėmių ir maišto jo paties šeimoje. 22–24 skyriuose aprašomos Dovydo pastangos susitaikyti su Viešpačiu.

SAMUELIS LAMANITAS

Mormono Knygoje – lamanitų pranašas, kurį prieš pat Gelbėtojo gimimą Viešpats siuntė mokyti ir išpėti nefitus. Samuelis pranašavo apie Jėzaus Kristaus gimimo ir mirties ženklus bei apie nefitų sunaikinimą (Hel 13–16).

SANDĖLIS. *Taip pat žr. Gerovės darbas, gerovė*

Vieta, kur vyskupas priima, saugiai laiko ir paskirsto vargšams pašvestas

pastarųjų dienų šventųjų atnašas. Sandėlis gali būti didelis ar mažas, priklausomai nuo aplinkybių. Ištikimi šventieji aukoja savo talentus, igūdžius, medžiagas ar finansinius išteklius vyskupui, kad pasirūpintų vargšais nepritekliaus metu. Taigi sandėlis gali apimti įvairias paslaugas, pinigus, maistą ir kitus plataus vartojimo reikmenis. Vyskupas yra sandėlio valdytojas ir paskirsto gėrybes bei paslaugas pagal poreikius ir pagal Viešpaties Dvasios nurodymus (DS 42:29–36; 82:14–19).

Tegul surenka maisto atsargas septyneriems bado metams, **Pr** 41:34–36, 46–57. Atneškite visas dešimtines į sandėlį, **Mal** 3:10 (3 Nef 24:10). Tegul vyskupas bažnyčiai įkuria sandėlį, **DS** 51:13. Gėrybių perteklius bus atiduodamas į mano sandėlį, **DS** 70:7–8. Šventieji turi suorganizuoti ir įkurti sandėlį, **DS** 78:1–4. Vaikai turi teisę į Viešpaties sandėlį, jeigu jų tėvai nerūtingi, **DS** 83:5.

SANDORA. *Taip pat žr. Abraomo sandora; Nauja ir nesibaigianti sandora; Priesaika; Priesaika ir sandora, kunigystės*

Sutartis tarp Dievo ir žmogaus, bet jie nėra lygios sutarties šalys. Sandoros sąlygas pateikia Dievas, o žmonės sutinka daryti tai, ką jis prašo juos daryti. Tada Dievas pažada žmonėms tam tikrus palaiminimus už jų paklusnumą.

Sandora priimami principai ir apeigos. Bažnyčios nariai, kurie sudaro tokias sandoras, pažada gerbti jas. Pavyzdžiui, krikšto metu nariai sudaro sandoras su Viešpačiu ir po to, priimdami sakramentą, atnaujina tas sandoras. Šventykloje jie sudaro tolimesnes sandoras. Viešpaties žmonės yra sandoros žmonės ir didžiai laiminami, kai laikosi savo sandorų su Viešpačiu.

Su tavimi sudarysiu sandorą, **Pr** 6:18. Laikykites mano sandoros; tada būsite ypatingas turtas, **Iš** 19:5. Nedaryk jokios sandoros su jais ar jų dievais, **Iš** 23:32. Laikykis šabo kaip amžinos san-

doros, **Iš** 31:16. Niekada nepanaikinsiu savo sandoros su jumis, **Ts** 2:1. Šventieji sudarė sandorą su manimi per auką, **Ps** 50:5 (DS 97:8). Atminkite jo šventą sandorą, **Lk** 1:72 (DS 90:24). Dievo galia nusileido ant Viešpaties sandoros žmonių, **1 Nef** 14:14. Sandora, sudaryta su Abraomu, bus įvykdyta paskutinėmis dienomis, **1 Nef** 15:18 (3 Nef 16:5, 11–12; 21:7; Mrm 9:37). Benjamino žmonės buvo pasiryžę sudaryti sandorą su Dievu, kad vykdys jo valią, **Mzj** 5:5. Krikštas yra liudijimas, kad žmogus sudarė sandorą su Dievu, jog vykdys jo valią, **Mzj** 18:13. Jūs esate sandoros vaikai, **3 Nef** 20:25–26. Angelai išpildo ir daro Tėvo sandorų darbą, **Mor** 7:31. Kristaus kraujo praliejimas yra sandora, **Mor** 10:33. Kiekvienas asmuo, priklausantis šiai Kristaus bažnyčiai, laikysis visų sandorų, **DS** 42:78. Palaiminti tie, kurie laikėsi sandoros, **DS** 54:6. Kuris sulaužys šią sandorą, praras savo pareigybę ir padėtį bažnyčioje, **DS** 78:11–12. Visi, kurie priima kunigystę, priima šią priesaiką ir sandorą, **DS** 84:39–40. Jie pasiryžę laikytis savo sandorų per auką, **DS** 97:8. Santuokos sandora gali būti amžina, **DS** 132. Mūsų sandora bus tokia – mes vaikščiosime pagal visus nuostatus, **DS** 136:4.

SANDOROS SKRYNIA. *Taip pat žr. Palapinė*

Dar žinoma kaip Jehovos skrynia, arba Liudijimo skrynia. Sandoros skrynia buvo pailga iš medžio padaryta skrynia, arba dėžė, apmušta auksu. Tai seniausias ir švenčiausias Izraelitų religinis simbolis. Malonės dangtis, kuris buvo jos antvožas, buvo laikomas žemiškąja Jehovos buveine (Iš 25:22). Užbaigus Palapinę, skrynia buvo padėta Šventų švenčiausiojoje – švenčiausioje statinio vietoje (1 Kar 8:1–8).

Mozė padarė skrynią pagal Dievo įsakymą, **Iš** 25. Levio vaikai buvo įpareigoti rūpintis skrynia, **Sk** 3:15, 31. Jų priekyje keliavo Sandoros skrynia, **Sk** 10:33. Imkite šią įstatymo knygą ir padėkite ją Sandoros skrynioje, **Paklšt**

31:24–26. Jordano vandenys buvo perkurti prieš sandoros skrynią, **Još** 3:13–17; 4:1–7. Eidami nukariauti Jericho, kunigai pasiėmė sandoros skrynią, **Joz** 6:6–20. Filistinai pagrobė Dievo skrynią, **1 Sam** 5. Viešpats palaimino Obed Edomo namus dėl Dievo skrynios, **2 Sam** 6:11–12. Viešpats nužudė Užą, kai šis nepaklusniai pabandė paremti skrynią, **1 Met** 13:9–12 (DS 85:8). Pastatykite Viešpaties Dievo šventovę, kad būtų įnešta sandoros skrynia, **1 Met** 22:19. Apibūdintas sandoros skrynios turinys, **Hbr** 9:4.

SANTUOKA, SUSITUOKTI. *Taip pat žr. Ištuoka; Šeima*

Teisėta sandora ar sutartis tarp vyro ir moters, pagal kurią jie tampa vyru ir žmona. Santuoką žmogui pasakyrė Dievas (DS 49:15).

Negera žmogui būti vienam, **Pr** 2:18 (Moz 3:18). Vyras susijungs su savo žmona, ir jiedu taps vienu kūnu, **Pr** 2:24 (Mt 19:5; Abr 5:18). Ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria, **Mt** 19:6 (Mk 10:9). Paskutiniais laikais kai kurie atsitraukus nuo tikėjimo ir taps šalininkais tų, kurie draudžia tuoktis, **1 Tim** 4:1–3. Santuoka yra gerbtina, **Hbr** 13:4. Viešpats įsakė Lechio sūnums vesti Izmaelio dukteris, **1 Nef** 7:1, 5 (1 Nef 16:7–8). Dievas sukūrė Adomą ir Ievą, kad būtų vyras ir žmona, **Moz** 3:7, 18, 21–25.

Nauja ir nesibaigianti santuokos sandora. Santuoka, atlikta pagal evangelijos įstatymą ir šventosios kunigystės galia, galioja mirtingąjį gyvenimą ir amžinybę. Verti vyrai ir moterys, šitaip užantspauduoti šventykloje kaip sutuoktiniai, gali gyventi kaip vyrai ir žmonos visą amžinybę.

Jėzus mokė santuokos įstatymo, **Lk** 20:27–36. Viešpatyje nei moteris ką reiškia be vyro, nei vyras be moters, **1 Kor** 11:11. Vyras ir žmona drauge pavaldės gyvenimo malonei, **1 Pt** 3:7. Ką tik užantspauduosi žemėje, bus užantspauduota danguje, **Hel** 10:7 (Mt 16:19). Kad pasiektų aukščiausiąjį celestialinės

karalystės laipsni, žmogus turi sudaryti naują ir nesibaigiančią santuokos sandorą, **DS** 131:1–4. Jei vyras veda žmoną ne pagal mane, jų sandora ir santuoka nebegalioja jiems mirus **DS** 132:15. Jei vyras veda žmoną pagal mano žodį ir pagal naują ir nesibaigiančią sandorą ir tai užantspauduojama Pažado Šventąja Dvasia, tai turės visą galią, kai jie nebebus pasaulyje, **DS** 132:19.

Santuoka su kitatikiais. Santuoka tarp vyro ir moters, kurių religiniai įsitikinimai ir praktikos skirtingi.

Neimsi žmonos mano sūnui iš kanaanitų dukterų, **Pr** 24:3. Jeigu ir Jokūbas ves hetitę, kas gero man gyvenime beliktų? **Pr** 27:46 (Pr 28:1–2). Izraelis tenesigiminiuoja su kanaanitais vedybomis, **PakĮst** 7:3–4. Izraelis susigiminiavo su kanaanitais vedybomis, ėmė garbinti netikrus dievus ir buvo prakeiktas, **Ts** 3:1–8. Saliamono žmonos nukreipė jo širdį garbinti netikrus dievus, **1 Kar** 11:1–6. Pasižadėjome neduoti savo dukterų krašto žmonėms ir neimti jų dukterų savo sūnums, **Neh** 10:31. Nevilkite svetimo jungo su netikinčiais, **2 Kor** 6:14. Viešpats uždėjo žymę ant lamanitų, kad nefitai nesumimaišytų ir neimtų tikėti neteisingomis tradicijomis, **Al** 3:6–10. Jei vyras veda žmoną ne pagal mane, jiems mirus jų sandora ir santuoka nebegalioja, **DS** 132:15. Žmonių sūnūs ėmė jas žmonomis, kaip kas išsirinkdavo, **Moz** 8:13–15.

Daugpatystė. Vyro santuoka su dviem ar daugiau žmonių vienu metu. Vyrui leistina turėti tik vieną žmoną, nebent Viešpats apreiškimu įsakytų kitaip (JokK 2:27–30). Pagal apreiškimą daugpatystė buvo praktikuojama Senojo Testamento laikais ir ankstyvosiomis atkurtos bažnyčios dienomis, vadovaujant pranašui, kuris turėjo kunigystės raktus (**DS** 132:34–40, 45). Bažnyčioje ji daugiau nebepraktikuojama (**DS** 1 OP); mūsų laikais daugiau nei vienos žmonos turėjimas yra nesuderinama su naryste Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje.

Saraja davė Abramui Hagarą kaip žmoną, **Pr** 16:1–11. Jokūbas gavo Lėją ir Racheleį bei jų tarnaites kaip žmonas, **Pr** 29:21–28 (Pr 30:4, 9, 26). Jei vyras paims kitą žmoną, jis nesumažins pirmosios aprūpinimo, **Iš** 21:10. Dovydas su abiem savo žmonom neuėjo į Hebroną, **2 Sam** 2:1–2. Abraomas, Izaokas ir Jokūbas, imdami daug žmonių, padarė tai, kas jiems buvo įsakyta, **DS** 132:37. Dovydas ir Saliamonas niekuo nenusidėjo, išskyrus tai, ką jie gavo ne iš Viešpaties, **DS** 132:38–39.

SAPNAS. *Taip pat žr.* Apreiškimas

Vienas iš būdų, kaip Dievas apreiškia savo valią vyrams ir moterims žemėje. Tačiau ne visi sapnai yra apreiškimai. Įkvėpti sapnai yra tikėjimo vaisius.

Jis sapnavo laiptus, siekiančius dangų, **Pr** 28:12. Juozapas susapnavo sapną, **Pr** 37:5. Viešpats kalbės jam sapne, **Sk** 12:6. Nebukadnecaras sapnavo sapnus, **Dan** 2:1–3. Seniai sapnuos sapnus, **Jl** 2:28 (ApD 2:17). Sapne jam pasirodė Viešpaties angelas, **Mt** 1:20 (Mt 2:19). Lehis užrašė daug dalykų, kuriuos matė sapnuose, **1 Nef** 1:16. Lehis susapnavo sapną, **1 Nef** 8.

SARA. *Taip pat žr.* Abraomas

Senajame Testamente – pirmoji Abromo žmona. Senatvėje ji pagimdė Izaoką (Pr 18:9–15; 21:2).

SARIJA. *Taip pat žr.* Lehis, Nefio Tėvas

Mormono Knygoje – Lehis žmona (1 Nef 5:1–8; 8:14–16; 18:19) ir Lmano, Lemuelio, Semo, Nefio, Jokūbo, Juozapo ir dukterų motina (1 Nef 2:5; 2 Nef 5:6).

SAUGOTI, SARGAS,

SARGYBINIS. *Taip pat žr.* Įspėti, įspėjimas

Būti budriam, sergėti; asmuo, kuris budi ir paklūsta, yra pasiruošęs ir pasirengęs. Sargai yra vadovai, kuriuos Viešpaties atstovai pašaukė konkrečioms pareigoms kitų gerovei. Pašauktieji vadovai turi ypatingą

atsakomybę būti ir likusio pasaulio sargybiniais.

Aš paskyriau tave sargybiniumi, **Ez 3:17–21**. Sargybiniai, kurie pakelia išpėjimo balsą, išgelbėja savo sielas, **Ez 33:7–9**. Todėl budėkite, nes nežinote valandos, kurią jūs Viešpats ateis, **Mt 24:42–43** (**Mt 25:13**; **Mk 13:35–37**; **DS 133:10–11**). Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą, **Mt 26:41** (**3 Nef 18:15, 18**). Jei nestebėsite savęs, savo minčių, savo žodžių, savo poelgių, jūs tikrai pražūsitate, **Mzj 4:30**. Alma išventino kunigus ir vyresniusius, kad pirmininkautų Bažnyčiai ir sergėtų ją, **Al 6:1**. Tas, kuris nusižvalgo Gelbėtojo, bus iškirstas, **DS 45:44**. Dievas pašaukė ir išventino vyskupą ir kitus prižiūrėti Bažnyčią, **DS 46:27**. Viešpats paskyrė vynuogyno sargybinius, **DS 101:44–58**.

SAULIUS, IZRAELIO KARALIUS

Senajame Testamente – pirmasis Izraelio karalius prieš Izraelio skilimą. Nors savo valdymo pradžioje buvo teisus, galiausiai jis prisipildė išdidumo ir buvo nepaklusnus Dievui (**1 Sam 9–31**).

SAULIUS IŠ TARSO. *Žr. Paulius*

SAŽINĖ. *Taip pat žr. Šviesa; Šviesa, Kristaus*

Visų žmonių vidinis gėrio ir blogio suvokimas dėl Kristaus šviesos (**Mor 7:16**). Gimstame su įgimtu sugebėjimu atskirti gera nuo bloga dėl kiekvienam suteiktos Kristaus šviesos (**DS 84:46**). Šis sugebėjimas vadinamas sąžine. Dėl jo esame atsakingos esybės. Kaip ir kitus sugebėjimus, savo sąžinę galime užslopinti nuodėmėmis ar neteisingu jos naudojimu.

Rašto žinovus ir fariziejus apkaltino jų pačių sąžinė, **Jn 8:9**. Taip pat liudija jų sąžinė, **Rom 2:14–15**. Atkritusiųjų sąžinė išdeginta karšta geležimi, **1 Tim 4:2**. Žmonės pakankamai išmokyti, kad pažintų, kas gera ir kas pikta, **2 Nef 2:5**. Karaliaus Benjamino sąžinė buvo švari priešais Dievą, **Mzj 2:15**. Nefitai buvo pripildyti džiaugsmo, turėdami sąžinės ramybę, **Mzj 4:3**. Ziezromas

buvo akėjamas savo paties kaltės suvokimo, **Al 14:6**. Pagal mūsų norus mums duodamas džiaugsmas arba sąžinės graužatis, **Al 29:5**. Bausmė ir teisingas įstatymas atneša sąžinės graužatį, **Al 42:18**. Kristaus Dvasia duodama kiekvienam žmogui, kad jis galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta, **Mor 7:16**. Kiekvienam individui turėtų būti užtikrinta sąžinės laisvė, **DS 134:2**. Mano sąžinė švari nuo priešiško, **DS 135:4**. Mes tvirtiname turį privilegiją garbinti Dievą pagal savo sąžinės balsą, **TT 1:11**.

SAŽININGAS, SAŽININGUMAS.

Taip pat žr. Dora, dorumas

Nuoširdus, teisingas ir be apgaulės.

Viešpats mėgsta tuos, kurie elgiasi sąžiningai, **Pat 12:22**. Įvykdyk tai, ką pažadėjai, **Mok 5:4–5**. Atsisakėme slaptų nesažiningumų, **2 Kor 4:1–2**. Jūsų elgesys tebūna sąžiningas, **1 Pt 2:12**. Vargas melagiui, nes jis bus įmestas į pragarą, **2 Nef 9:34**. Dvasia kalba tiesą ir nemeľuoja, **JokK 4:13**. Kas pasiskolina iš savo artimo, turi gražinti tai, ką pasiskolina, **Mzj 4:28** (**DS 136:25**). Žiūrėk, kad elgtumeis teisingai, teistumei teisiai ir darytum gera, **Al 41:14**. Tegul kiekvienas žmogus elgiasi sąžiningai, **DS 51:9**. Aš priimu visus, žinančius, kad jų širdys sąžiningos, **DS 97:8**. Politinėms pareigoms reikėtų ieškoti sąžiningų, išmintingų ir gerų žmonių, **DS 98:4–10**. Jei rasi tai, ką pametė tavo artimas, stropiai ieškok, kad tai atiduotum, **DS 136:26**. Mes tikime, jog turime būti sąžiningi, **TT 1:13**.

SĖKLA, ABRAOMO. *Žr.*

Abraomas – Abraomo sėkla

SEKMADIENIS. *Žr. Šabo diena*

SEKMINĖS. *Taip pat žr. Mozės įstatymas*

Sekminių, arba pirmųjų vaisių šventė, kaip dalis Mozės įstatymo, buvo švenčiama praėjus penkiasdešimčiai dienų po Paschos šventės (**Kun 23:16**). Sekminės buvo švenčiamos pažymint pjūtį ir Senajame Testamente vadina-

mos Pjūties švente, arba Savaičių švente. Būtent šios šventės metu apaštalai Jeruzalėje buvo pripildyti Šventosios Dvasios ir kalbėjo liežuviais (ApD 2; DS 109:36–37).

SEKSUALINIS AMORALUMAS.

Taip pat žr. Ištvirkavimas; Juslinis, juslingumas; Svetimavimas

Sąmoningi svetimavimo, ištvirkavimo, homoseksualiniai, lesbijietiški, kraujomaišos ar bet kokie kitokie nešventi, nenatūralūs ar neturi seksualiniai veiksmai.

Nugirdykime tėvą vynu ir sugulsime su juo, **Pr** 19:30–36. Rubenas sugulė su savo tėvo sugulove Bilha, **Pr** 35:22 (**Pr** 49:4; 1 **Met** 5:1). Homoseksualizmas ir kiti seksualiniai iškrypimai yra pasibjaurėjimas, **Kun** 18:22–23. Jei vyras išprievartautų moterį, tik vyras bus kaltas, **PakĮst** 22:25–27. Kas žiūri į moterį, kad jos geistų, tas jau svetimauja su ja savo širdyje, **Mt** 5:28 (3 **Nef** 12:28). Ištvirkavimas, netyrumas, perdėtas aistringumas yra stambeldystė, **Kol** 3:5. Paskutinėmis dienomis žmonės nemylės artimųjų, **2 Tim** 3:1–3. Seksualinė nuodėmė yra bjaurastis Viešpaties akyse, **AI** 39:3–5.

SENAAMŽIS. *Žr.* Adomas

SENASIS TESTAMENTAS. *Taip pat žr.* Biblija; Penkiaknygė; Rašta

Tai raštai senovės pranašų, kurie veikė įkvėpti Šventosios Dvasios ir kurie daugelį amžių liudijo apie Kristų ir jo būsimą tarnystę. Jame taip pat yra Abraomo ir jo palikuonių, pradedant nuo Abraomo, istorijos metraštis ir sandora, arba *testamentas*, kurį Viešpats sudarė su Abraomu ir jo ainija.

Pirmąsias penkias Senojo Testamento knygas parašė Mozė. Tai Pradžios, Išėjimo, Kunigų, Skaičių ir Pakartoto Įstatymo knygos. Pradžios knyga kalba apie žemės, žmonijos, kalbų, rasų atsiradimą ir Izraelio namų pradžią.

Istorinės knygos kalba apie įvykius, susijusius su Izraeliu. Tai Jozuės, Teisėju, Rūtės, 1 ir 2 Samuelio, 1 ir 2 Kara-

lių, 1 ir 2 Metraščių, Ezros, Nehemijo ir Esteros knygos.

Poetinėse knygose užrašyta dalis pranašų išminties ir literatūros. Tai Jobo knyga, Psalmynas, Patarlių, Mokytojo, Saliamono giesmių giesmės ir Raudų knygos.

Pranašai išpėjo Izraelį dėl jo nuodėmių ir liudijo apie palaiminimus, ateinančius per paklusnumą. Jie pranašavo apie atėjimą Kristaus, kuris apmokės nuodėmes tų, kurie atgailauja, priima apeigas ir gyvena pagal evangeliją. Pranašų knygos – tai Izaijo, Jeremijo, Ezechielio, Danieliaus, Ozėjo, Joelio, Amoso, Abdijo, Jonos, Michėjo, Nahumo, Habakuko, Sofonijo, Agėjo, Zacharijo ir Malachijo knygos.

Dauguma Senojo Testamento knygų parašytos hebrajų kalba. Keletas raštų parašyti jai artima aramėjų kalba.

SEPTYNIASDEŠIMTIES NARYS.

Taip pat žr. Apaštalas; Melchizedeko kunigystė

Melchizedeko kunigystės pareigybė. Mūsų dienomis Septyniasdešimties kvorumų nariai yra Bažnyčios vyriausieji įgaliotiniai, kuriems suteikti apaštališki įgaliojimai, bet kurie neįšventinti apaštalais. Tarnystei jie skiria visą savo laiką.

Viešpats paskyrė dar kitus septyniasdešimt, **Lk** 10:1. Septyniasdešimtis yra pašaukta skelbti evangeliją ir būti ypatingais Jėzaus Kristaus liudytojais, **DS** 107:25–26. Vadovaujama Dvylikos, Septyniasdešimtis veikia Viešpaties vardu, statydama Bažnyčią ir tvarkydama visus jos reikalus visose tautose, **DS** 107:34. Išrinkite kitus septyniasdešimt, netgi kol bus septynis kart po septyniasdešimt, jei darbas to reikalauja, **DS** 107:93–97. Septyniasdešimties kvorumas įsteigtas keliaujantiems vyresniesiems, kad liudytų apie mano vardą visame pasaulyje, **DS** 124:138–139.

SESUO. *Taip pat žr.* Broliai, brolis; Žmogus, žmonės

Kaip mūsų Dangiškojo Tėvo vaikai, visi vyrai ir moterys dvasiškai yra

broliai ir seserys. Bažnyčioje narės ir prijaučiančios Bažnyčiai nenarės dažnai vadinamos seserimis.

Kurie vykdo mano Tėvo valią, yra mano broliai ir seserys, **Mt** 12:50 (Mk 3:35). Duoti įstatymai apie nuodėmių išpažinimą tarp Bažnyčios brolių ir seserų, **DS** 42:88–93.

SETAS. *Taip pat žr.* Adomas

Senajame Testamente – teisus Adomo ir Ievos sūnus.

Setas buvo tobulas vyras, ir jo išvaizda buvo visiškai kaip jo tėvo, **DS** 107:42–43 (Pr 5:3). Dvasiniame pasaulyje Setas buvo tarp galingųjų, **DS** 138:40. Dievas apreiškė save Setui, **Moz** 6:1–3, 8–14.

SIELA. *Taip pat žr.* Dvasia; Kūnas

Raštai kalba apie sielą trejopai: 1) kaip apie dvasines esybes tiek ikimirtingoje, tiek pomirtingoje būsenoje (Al 40:11–14; Abr 3:23); 2) kaip apie dvasią ir kūną, sujungtus į mirtingą būseną (Abr 5:7); ir 3) kaip apie nemirtingus prikeltus asmenis, kurių dvasia ir kūnas tapo neatskiriamai sujungti (Al 40:23; DS 88:15–16).

Kraujas yra apmokėjimas už sielą, **Kun** 17:11. Jis atgaivina mano sielą, **Ps** 23:3. Mylėsi Viešpatį savo Dievą visa savo siela, **Mt** 22:37 (Mk 12:30). Velnias apgauna jų sielas, **2 Nef** 28:21. Atnašaukite visą savo sielą, kaip atnašą jam, **Om** 1:26. Žodis pradeda plėsti mano sielą, **Al** 32:28. Jo siela niekada nealks ir netrokš, **3 Nef** 20:8. Sakramento duona ir vanduo pašventinami sieloms tų, kurie juos priima, **Mor** 4–5 (DS 20:77–79). Karalystės darbininkai išgelbėjimą savo sieloms pelno savo tarnavimu, **DS** 4:2, 4. Sielų vertė yra didžiulė, **DS** 18:10. Jūs gimėte į pasaulį per vandenį, kraują ir dvasią ir taip tapote gyva siela, **Moz** 6:59.

Sielų vertė. Visi žmonės yra Dievo dvasiniai vaikai. Jam rūpi ir yra svarbus kiekvienas jo vaikas. Kadangi jie yra jo vaikai, jie turi galią tapti tokiais, kaip jis. Taigi jie yra didžiai vertingi.

Džiaugiamasi dėl vieno atgailaujancio nusidėjėlio, **Lk** 15:10. Dievas taip mylėjo pasaulį, kad jis atidavė savo Vien gimį Sūnų, **Jn** 3:16. Jie negalėjo net pagalvoti, kad pražūtų bent viena žmogaus siela, **Mzj** 28:3. Argi Dievui siela šiuo metu nėra tokia pat brangi, kokia ji bus jo atėjimo metu? **Al** 39:17. Vertingiausia tau būtų atvesti sielas pas mane, **DS** 15:6. Atminkite, kad Dievo akyse sielų vertė yra didžiulė, **DS** 18:10–15. Tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz** 1:39.

SILPNUMAS. *Taip pat žr.* Pažeminti, nusižeminti, nuolankumas

Būseną, kai esame mirtingi ir stokojaime sugebėjimų, stiprybės ar igūdžių. Silpnumas yra būseną. Visi žmonės yra silpni, ir tik iš Dievo malonės jie gauna galią elgtis teisiai (JokK 4:6–7). Šis silpnumas dalinai pasireiškia per asmenines silpnynes ar ydas, kurių turi kiekvienas žmogus.

Sustiprinkite silpnas rankas, **Iz** 35:3–4. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas, **Mt** 26:41 (Mk 14:38). Dėl savo kūniško silpnumo norėčiau pasiteisinti, **1 Nef** 19:6. Jis man įsakė užrašyti šiuos žodžius, nepaisant mano silpnumo, **2 Nef** 33:11. Nesupyk ant savo tarno dėl jo silpnumo, **Etr** 3:2. Kitataučiai išjuoks tai dėl mūsų silpnumo rašyme, **Etr** 12:23–25, 40. Aš jiems parodysiu jų silpnumą, **Etr** 12:27–28. Dėl to, kad pamatei savo silpnumą, tu būsi padarytas stiprus, **Etr** 12:37. Tas, kuris tarp jų silpnas, vėliau bus padarytas stiprus, **DS** 50:16. Jėzus Kristus žino žmogaus silpnumą, **DS** 62:1.

SIMBOLIKA

Kažko naudojimas kitam dalykui pavaizduoti ar išreikšti. Simbolika Raštuose – tai pažįstamų dalykų, įvykių ar aplinkybių naudojimas evangelijos principui ar mokymui pavaizduoti. Pavyzdžiui, Mormono Knygos pranašas Alma Dievo žodžiui pavaizduoti panaudojo sėklą, (Al 32).

Raštuose pranašai simboliką naudojo mokyti apie Jėzų Kristų. Kai kurie simbolii pavyzdžiai: ceremonijos ir apeigos (Moz 6:63), aukos (Hbr 9:11–15; Moz 5:7–8), sakramentas (Lk 22:13–20; DžSV Mk 14:20–24), krikštas (Rom 6:1–6; DS 128:12–13). Daugelis bibliinių vardų yra simboliai. Senojo Testamento Palapinės ceremonijos ir Mozės įstatymas vaizdavo amžinas tiesas (Hbr 8–10; Mzj 13:29–32; Al 25:15; Hel 8:14–15). Kitų pavyzdžių ieškokite Mt 5:13–16; Jn 3:14–15; JokK 4:5; Al 37:38–45.

SIMEONAS. *Taip pat žr.* Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – antrasis Jokūbo sūnus iš jo žmonos Lėjos (Pr 29:33; 35:23; Iš 1:2). Jis prisidėjo prie Levio žudant Sichemo žmones (Pr 34:25–31). Jokūbo pranašystė apie Simeoną yra Pr 49:5–7.

Simeono gentis. Simeono palikuonys dažnai gyveno su Judo gentimi ir Judo karalystės ribose (Joz 19:1–9; 1 Met 4:24–33). Simeono gentis prisijungė prie Judo kovoje prieš kanaanitus (Ts 1:3, 17). Vėliau jie prisijungė ir prie Dovydo armijų (1 Met 12:25).

SIMONAS KANAANIETIS

Naujajame Testamente – vienas iš pirmųjų Dvylikos Jėzaus Kristaus Apaštalų (Mt 10:2–4).

SIMONAS PETRAS. *Žr.* Petras

SINAGOGA. *Taip pat žr.* Žydai

Susirinkimų vieta, naudojama religiniams tikslams. Naujojo Testamento laikais apstatymas būdavo paprastas – skrynias, kurioje buvo įstatymo ritiniai bei kiti šventi raštai, skaitymo stalias ir kėdės garbintojams.

Sinagoga prižiūrėdavo vietinė vyresniųjų taryba. Jie nusprendavo, kas bus priimtas, o kas bus pašalintas (Jn 9:22; 12:42). Svarbiausias pareigūnas buvo sinagogos valdytojas (Lk 13:14; Mk 5:22). Paprastai jis būdavo Rašto žinovas, rūpindavosi pastatu ir prižiūrėdavo susirinkimus. Patarnautojas atlikdavo raštininko pareigas (Lk 4:20).

Sinagoga būdavo kiekviename žydu gyvenamame mieste tiek Palestinoje, tiek ir kitur. Tai labai padėjo Jėzaus Kristaus evangelijos sklidimui, kadangi pirmieji Bažnyčios misionieriai dažniausiai galėdavo kalbėti sinagogose (ApD 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Tačiau praktiką naudojo Mormono Knygos misionieriai (Al 16:13; 21:4–5; 32:1) ir taip pat pirmieji šio evangelijos laikotarpio misionieriai (DS 66:7; 68:1).

SINAJAUS KALNAS. *Taip pat žr.*

Mozė; Mozės įstatymas

Kalnas Sinajaus pusiasalyje, prie kurio Mozė ir izraelitai tris mėnesius buvo apsistoję po savo išėjimo iš Egipto; jis dar vadinamas Horebo kalnu (Iš 3:1). Čia Dievas per Mozę davė savo įstatymą Izraelio namams; čia taip pat buvo pastatyta palapinė (Iš 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

SINEDRIONAS. *Taip pat žr.* Žydai

Žydu senatas ir aukščiausiasis žydu teismas tiek civiliniams, tiek bažnytiniam klausimams. Sinedrioną sudarė septyniiasdešimt vienas narys iš vyriausių kunigų, Rašto žinovų bei vyresniųjų. Raštuose jis dažnai vadinamas taryba (Mt 26:59; Mk 14:55; ApD 5:34).

SIONĖ. *Taip pat žr.* Henochas; Naujoji Jeruzalė

Tyraširdžiai (DS 97:21). Sionė taip pat reiškia vietą, kur tyraširdžiai gyvena. Miestas, kurį pastatė Henochas ir jo žmonės, kuris galiausiai buvo paimtas į dangų dėl jo teisumo, buvo pavadintas Sione (DS 38:4; Moz 7:18–21; 69). Paskutinėmis dienomis netoli Džeksono apygardos, Misūrio valst. (JAV), bus pastatytas Sione pavadintas miestas, į kurį susirinks Izraelio gentys (DS 103:11–22; 133:18). Šventiesiems patariama statyti Sionę visur, kur jie begyventų pasaulyje.

Dovydo miestas buvo pavadintas Sione, **1 Kar** 8:1. Iš Sionės išeis įstatymas, **Iz** 2:2–3 (Mch 4:2; 2 Nef 12:2–3). Išpirkėjas ateis į Sionę, **Iz** 59:20. Aš paimsiu

jus po vieną iš miesto ir po du iš giminės ir atvesiu į Sionę, **Jer** 3:14. Sionės kalne ir Jeruzalėje bus išgelbėjimas, **Ji** 3:5 (Abd 1:17). Palaiminti tie, kurie stengsis įgyvendinti mano Sionę, **1 Nef** 13:37. Sionės dukros išpuikusios, **2 Nef** 13:16 (Iz 3:16). Vargas tam, kuris atsipalaidavęs Sionėje! **2 Nef** 28:19–25. Siekite įgyvendinti ir įtvirtinti Sionės reikalą, **DS** 6:6 (DS 11:6). Jį aš ikvėpiau vykdyti Sionės reikalą su didžia gاليا į gera, **DS** 21:7. Naujoji Jeruzalė bus vadinama Sione, **DS** 45:66–67. Independensas, Misūrio valst., yra Sionės miesto vieta, **DS** 57:1–3. Sionės vaikams lieka ryškėtė, kol jie neatgailaus, **DS** 84:58. Viešpats pavadino savo žmones Sione, kadangi jie buvo vienos širdies ir vienos minties, **Moz** 7:18–19. Sionė (Naujoji Jeruzalė) bus pastatyta Amerikos žemyne, **TT** 1:10.

SIRGTI, LIGA

Negaluoti, nesveikuoti, būti suimtam ligos. Raštuose fizinis negalavimas kartais simbolizuoja dvasinę nesveikatą (Iz 1:4–7; 33:24).

Aš išgirdau tavo maldą ir mačiau tavo ašaras: štai, aš išgydysiu tave, **2 Kar** 20:1–5 (2 Met 32:24; Iz 38:1–5). Jėzus vaikščiojo, gydydamas visokias ligas, **Mt** 4:23–24 (1 Nef 11:31; Mzj 3:5–6). Ne sveikiems reikia gydytojo, bet ligoniams, **Mt** 9:10–13 (Mk 2:14–17; Lk 5:27–32). Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia vyresniusius, **Jok** 5:14–15. Kristus paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas, **Al** 7:10–12. Jėzus išgydė visus nefitų ligonius, **3 Nef** 26:15. Slaugykite ligonius su visu švelnumu, žolėmis ir švelniu maistu, **DS** 42:43 (Al 46:40). Visame atminkite ligotus ir prislėgtus, **DS** 52:40. Uždekte savo rankas ant ligonių, ir jie pasveiks, **DS** 66:9.

SKAIČIŲ KNYGA. *Taip pat žr.*

Penkiaknygė

Ketvirtoji knyga Senajame Testamente. Skaičių knyga parašė Mozė. Skaičių knyga pasakoja apie izraelitų kelionę nuo Sinajaus kalno iki Moabo lygumų,

besiribojančių su Kanaanu. Viena iš svarbių jos pamokų yra ta, kad Dievo žmonės turi vaikščioti tikėjimu, pasitikėdami jo pažadais, jei nori, kad jiems toliau sektųsi. Ji pasakoja apie Dievo baumes Izraeliui už nepaklusnumą ir suteikia žinių apie Izraelio įstatymus. Knygos pavadinimas kilęs dėl surašymo skaičių sureikšminimo (Sk 1–2, 26).

1–10 skyriuose pasakojama apie izraelitų pasiruošimą išvykti nuo Sinajaus. 11–14 skyriuose rašoma apie pačią kelionę, apie žvalgų siuntimą į Kanaaną ir Izraelio atsisakymą įžengti į pažadėtąją žemę. 15–19 skyriuose aprašomi įvairūs įstatymai ir istoriniai įvykiai. 20–36 skyriuose yra liaudies paskutiniųjų metų tyruose istorija.

SKAISTYBĖ. *Taip pat žr.* Dorybė; Ištvirkavimas; Juslinis, juslingumas; Svetimavimas

Vyrų ir moterų seksualinis tyrumas.

Juozapas atsispyrė Potifaro žmonos priekabiavimams, **Pr** 39:7–21 (DS 42:24; 59:6). Nesvetimausi, **Iš** 20:14. Dora žmona yra karūna savo vyrui, **Pat** 12:4 (Pat 31:10). Argi nežinote, kad jūsų kūnas yra Šventosios Dvasios šventykla? **1 Kor** 6:18–19. Būk pavyzdys skaistumu, **1 Tim** 4:12. Niekas nešvarus negali gyventi su Dievu, **1 Nef** 10:21. Nes aš, Viešpats Dievas, gėriusiu moterų skaistybe, **JokK** 2:28. Seksualinė nuodėmė yra bjaurastis, **Al** 39:1–13. Skaistybė ir tyrumas yra brangiausi ir vertingiausi dalykai, **Mor** 9:9. Mes tikime, jog turime būti skaistūs, **TT** 1:13.

SKAISTVARIO PLOKŠTELĖS.

Taip pat žr. Plokštelės

Žydų metraštis nuo pradžios iki 600 m. prieš Kristaus gim., kuriame yra daugybė pranašų raštų (1 Nef 5:10–16). Šis metraštis buvo pas Labaną, vieną iš žydų vyresniųjų Jeruzalėje. Kol Lehis ir jo šeima buvo tyruose, Lehis išsiuntė savo sūnus atgal į Jeruzalę šio metraščio (1 Nef 3–4). (Daugiau informacijos ieškokite Mormono Knygos skyriuje „Trumpas paaškinimas apie Mormono Knygą“.)

SKYRIMAS PAREIGOMS. *Taip pat* žr. Pašaukti, pašauktas Dievo, pašaukimas; Rankų uždėjimas

Išrinkimas ir išventinimas šventiems tikslams. Tai reiškia paskyrimą konkrečiai tarnystei Bažnyčios organizacijoje deramą įgaliojimą turinčio asmens rankų uždėjimu. Paskyrimo metu raktus gauna tik tie, kurie pirmininkauja kunigystės kvorumams. Žmonės, skiriami į kitas nei kunigystės kvorumų prezidentai pareigas, gali gauti palaiminimą, bet su juo raktai nesuteikiami.

Išskirkite man Barnabą ir Saulių darbu, **ApD** 13:2–3. Lieka paskirti kitus vyskopus, **DS** 68:14. Vyskupas, bendras teisėjas, bus paskirtas į šią tarnystę, **DS** 107:17, 74. Vyras turi būti pašauktas Dievo per pranašystę bei rankų uždėjimą tų, kurie yra įgalioti, **TT** 1:5.

SKOLA. *Taip pat* žr. Atleisti

Viena Raštuose vartojama prasme, tai pinigai ar turtas, pasiskolintas iš kito, kurie padaro pasiskolinusį vergu. Kita prasme, Jėzus mokė, kad mes turime prašyti Tėvą atleisti mūsų kaltes, arba atleisti mus nuo mokėjimo už savo nuodėmes – per Jėzaus Kristaus apmokėjimą – po to, kai mes atleidome kitiems už jų skriaudas mums (**Mt** 6:12; 3 **Nef** 13:11).

Nedorėlis skolinasi ir negrąžina, **Ps** 37:21. Kas skolinasi, tampa skolintojo tarnu, **Pat** 22:7. Visą aną skolą tau dovanojau, argi neturėjai ir tu atjausti? **Mt** 18:23–35. Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus meilę vienas kitam, **Rom** 13:8. Esate amžinai skolingi savo Dangiškajam Tėvui, **Mzj** 2:21–24, 34. Kas pasiskolina iš savo artimo, turi grąžinti tai, ką pasiskolino, **Mzj** 4:28. Sumokėk skolą ir išsivaduk iš vergijos, **DS** 19:35. Uždrausta išskolinti savo priešams, **DS** 64:27. Apmokėkite visas savo skolas, **DS** 104:78. Neįsiskolinkite Viešpaties namų statybai, **DS** 115:13.

SLAPTOS SAJUNGOS. *Taip pat* žr. Gadiantono plėšikai; Kainas

Žmonių, priesaika susietų vykdyti neabus savo grupės tikslus, organizacijos.

Melų tėvas sukursto žmonių vaikus slaptoms sąjungoms, **2 Nef** 9:9. Aš būtinai turiu sunaikinti slaptus tamsos darbus, **2 Nef** 10:15. Dievo teismai krito ant šitų slaptų sąjungų darbininkų, **AI** 37:30. Per Gadiantoną įvyko beveik visiškas Nefio liaudies sunaikinimas, **Hel** 2:4–13. Šėtonas įdėjo į žmonių širdis mintį kurti slaptas priesaikas ir sandoras, **Hel** 6:21–31. Viešpats nesidarbuoja per slaptas sąjungas, **Etr** 8:19. Tautos, kurios palaikys slaptas sąjungas, bus sunaikintos, **Etr** 8:22–23. Dėl savo slaptos sąjungos jie atmetė visus pranašų žodžius, **Etr** 11:22. Slapta sąjunga buvo nuo Kaino dienų, **Moz** 5:51.

SMIT (buv. HEIL), EMA. *Taip pat* žr. Smitas jaunesn., Džozefas

Pranašo Džozefo Smito žmona. Viešpats įsakė Emai atrinkti himnus Bažnyčiai. Ji taip pat buvo pirmoji Paramos bendrijos prezidentė.

Buvo duotas apreiškimas apie Viešpaties valią Emai Smit, **DS** 25. Viešpats patarė Emai Smit dėl santuokos, **DS** 132:51–56.

SMIT (buv. MAK), LIUSI. *Taip pat* žr. Smitas jaunesn., Džozefas; Smitas vyresn., Džozefas

Pranašo Džozefo Smito motina ir Džozefo Smito vyresn. žmona (**DžS**–I 1:4, 7, 20). Ji gimė 1776 m. liepos 8 dieną ir mirė 1856 m. gegužės 5 dieną.

Džozefas matė savo motiną regėjime apie celestialinę karalystę, **DS** 137:5.

SMITAS, DŽOZEFAS F.

Šeštasis Bažnyčios prezidentas; vienintelis Hairumo ir Marijos Filding Smit sūnus. Jis gimė 1838 m. lapkričio 13 dieną ir mirė 1918 m. lapkričio 19 dieną.

Džozefas F. Smitas gavo regėjimą apie mirusiųjų išpirkimą, **DS** 138.

SMITAS, HAIRUMAS. *Taip pat* žr. Smitas jaunesn., Džozefas

Džozefo Smito vyresnysis brolis ir

ištikimas bendradarbis. Hairumas gimė 1800 m. vasario 9 dieną. Jis tarnavo Džozefo Smito padėjėju Bažnyčios Prezidentūroje, taip pat buvo antrasis Bažnyčios patriarchas. 1844 m. birželio 27 dieną Karteidžo kalėjime jis buvo nužudytas kartu su Džozefu.

Nurodymus Hairumui Dievas apreiškė per jo brolių Džozefą, **DS 11; 23:3**. Palaimintas mano tarnas Hairumas Smitas dėl jo širdies dorumo, **DS 124:15**. Hairumui buvo įsakyta priimti Bažnyčios patriarcho pareigybę, **DS 124:91–96, 124**. Džozefas ir Hairumas buvo nužudyti Karteidžo kalėjime, **DS 135**. Hairumas ir kitos rinktinės dvasios buvo laikomos, kad ateitų laikų pilnatvėje, **DS 138:53**.

SMITAS, SAMUELIS H. *Taip pat žr.*

Smitas jaunesn., Džozefas

Pranašo Džozefo Smito jaunesnysis brolis (DžS–I 1:4). Samuelis gimė 1808 metais ir mirė 1844 metais. Jis buvo vienas iš aštuonių Mormono Knygos liudytojų ir tarnavo kaip vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios misionierių (**DS 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13**).

SMITAS JAUNESN., DŽOZEFAS.

Taip pat žr. Brangusis Perlas; Doktrina ir Sandoros; Džozefo Smito vertimas (DžSV); Knyga, Mormono; Pirmasis regėjimas; Sugražinimas, evangelijos

Pranašas, išrinktas atkurti tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią žemėje. Džozefas Smitas gimė Vermonto valstijoje (JAV) ir gyveno nuo 1805 iki 1844 metų.

1820 metais Dievas Tėvas ir Jėzus Kristus pasirodė Džozefui, ir jis sužinojo, kad nė viena iš žemėje esančių bažnyčių nėra tikra (DžS–I 1:1–20). Vėliau jį aplankė angelas Moronis, kuris apreiškė, kur paslėptas aukso plokštėlės su Amerikos žemyno senovės liaudžių metraščiu (DžS–I 1:29–54).

Džozefas išvertė ant aukso plokštelių užrašytą metrašį ir 1830 metais išleido jį kaip Mormono Knygą (DžS–I 1:66–67, 75). 1829 metais jis gavo kunigystės įgaliojimą iš Jono Krikštytojo

bei Petro, Jokūbo ir Jono (**DS 13; 27:12; 128:20; DžS–I 1:68–70**).

Pagal Dievo nurodymą, 1830 metų balandžio 6 dieną Džozefas ir keletas kitų suorganizavo atkurtą Jėzaus Kristaus Bažnyčią (**DS 20:1–4**). Džozefui Smitui vadovaujant, Bažnyčia augo Kanadoje, Anglijoje ir rytinėje Jungtinių Valstijų dalyje, ypač Ohajo, Misūrio ir Ilinojaus valstijose. Kur beapsistodavo, Džozefas ir šventieji patirdavo nuožmų persekiojimą. 1844 m. birželio 27 dieną Karteidže, Ilinojaus valst. (JAV), Džozefas ir jo brolis Hairumas buvo nužudyti.

Juozapas, Jokūbo sūnus, pranašavo apie Džozefą Smitą, **2 Nef 3:6–15**. Žinodamas apie artėjančią nelaimę, Viešpats pašaukė savo tarną Džozefą Smitą, **DS 1:17 (DS 19:13)**. Džozefas Smitas buvo iššventintas Jėzaus Kristaus apaštalu ir pirmuoju šios Bažnyčios vyresniuoju, **DS 20:2**. Į apaštalybę Džozefą Smitą iššventino Petras, Jokūbas ir Jonas, **DS 27:12**. Džozefas ir Sidnis Rigdonas paliudijo, kad jie matė Tėvo Viengimį, **DS 76:23**. Kartu su Oliveriu Kauderiu Džozefas Smitas regėjime matė Viešpatį, **DS 110:1–4**. Viešpats pašaukė Džozefą pirmininkaujančiu vyresniuoju, vertėju, apreiškėju, regėtoju ir pranašu, **DS 124:125**. Džozefas Smitas dėl žmonių išgelbėjimo padarė daugiau nei bet kuris kitas žmogus, išskyrus tik Jėzų, **DS 135:3**.

Per pranašą Džozefą Smitą atėję Raštai. Džozefas išvertė dalį aukso plokštelių, kurias jam davė angelas Moronis. Šis vertimas buvo išspausdintas 1830 metais kaip Mormono Knyga. Jis taip pat gavo iš Viešpaties daug apreiškimų, apibrėžiančių Bažnyčios pagrindines doktrinas ir organizaciją. Daugelis šių apreiškimų buvo sudėti į rinkinį, dabar žinomą kaip Doktrina ir Sandoros. Taip pat jam buvo pavesta išleisti Brangujį Perlą, kuriame yra įkvėpti kai kurių Mozės, Abraomo ir Mato raštų vertimai, ištraukos iš jo paties istorijos ir liudijimo bei trylika doktrinos ir tikėjimo, kurių laikosi Bažnyčia, teiginių.

SMITAS VYRESN., DŽOZEFAS.

*Taip pat žr. Smit (buv. Mak),
Liusi; Smitas jaunesn., Džozefas*

Pranašo Džozefo Smito tėvas. Jis gimė 1771 m. liepos 12 dieną. Jis vedė Liusi Mak, ir jie turėjo devynis vaikus (DžS–I 1:4). Džozefas ištikimai tikėjo paskutiniųjų dienų atstatymu ir buvo pirmasis Bažnyčios patriarchas. Jis mirė 1840 metų rugsėjo 14 dieną.

Nurodymus jam Dievas apreiškė per jo sūnų Džozefą, **DS** 4; 23:5. Tegul mano senyvasis tarnas toliau gyvena su savo šeima, **DS** 90:20. Mano senyvasis tarnas Džozefas sėdi su Abraomu jo dešinėje, **DS** 124:19. Džozefas Smitas jaunesn. matė savo tėvą regėjime apie celestialinę karalystę, **DS** 137:5. Angelas įsakė Džozefui Smitui jaunesn. pasakyti savo tėvui apie patirtą regėjimą, **DžS–I** 1:49–50.

SODAS, EDENO. *Žr. Edenas*

SODAS, GETSEMANĖS. *Žr. Getsemanė*

SODOMA. *Taip pat žr. Gomora*

Senajame Testamente – nelabas miestas, kurį Viešpats sunaikino (Pr 19:12–29).

SOFONIJAS

Senajo Testamento pranašas, gyvenęs valdant Jošijui (639–608 m. prieš Kristaus gim.)

Sofonijo knyga. 1 skyriuje kalbama apie besiantiną dieną, pilną rūstybės ir neramumų. 2 skyriuje Izraelio žmonės išpėjami siekti teismo ir romumo. 3 skyriuje kalbama apie antrąjį atėjimą, kai visos tautos susirinks kovai. Tačiau Izraelio žmonėms viešpataus Viešpats.

STABMELDYSTĖ

Stabų garbinimas arba perdėtas prisirišimas ar atsidavimas kam nors.

Neturėk kitų dievų šalia manęs, **Iš** 20:3 (Mzj 12:35; 13:12–13). Jei vaikščiosite paskui kitus dievus, jūs tikrai pražūsitate, **Pakįst** 8:19. Užsispyrimas yra kaip nedorybė ir stabmeldystė, **1 Sam**15:23.

Tu atidengei savo guolį kitam, atmesdama mane, **Iz** 57:8. Tu šlovinai sidabro ir aukso dievus, **Dan** 5:23. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai, **Mt** 6:24. Godumas yra stabmeldystė, **Kol** 3:5. Vaikeliai, sergėkitės stabų, **1 Jn** 5:21. Vargas tiems, kurie garbina stabus, **2 Nef** 9:37. Nefio žmonių stabmeldystė užtraukė ant jų karus ir sunaikinimus, **AI** 50:21. Kiekvienas žmogus vaikšto paskui savo paties dievo atvaizdą, **DS** 1:16. Tegul jie darbuojasi savo pačių rankomis, kad nebūtų stabmeldystės, **DS** 52:39. Abraomo tėvas buvo nuklaidintas stabmeldystės, **Abr** 1:27.

STEBUKLAS. *Taip pat žr. Tikėjimas, tikėti; Ženklai*

Nepaprastas įvykis, sukeltas Dievo galia. Stebuklai yra svarbus veiksnys Jėzaus Kristaus darbe. Jie apima išgydymus, mirusiųjų grąžinimą į gyvenimą ir prikėlimą iš mirusiųjų. Stebuklai yra Jėzaus Kristaus evangelijos dalis. Kad įvyktų stebuklas, būtinas tikėjimas, (Mk 6:5–6; Mrm 9:10–20; Etr 12:12).

Kai faraonas jums sakys: Parodykite stebuklą, **Iš** 7:9. Nėra tokio, kuris mano vardu darytų stebuklus ir galėtų čia pat apie mane blogai kalbėti, **Mk** 9:39. Savo pirmą stebuklą Jėzus padarė Kanoje, **Jn** 2:11. Aš esu stebuklų Dievas, **2 Nef** 27:23. Stebuklus daro Dievo galia, **AI** 23:6. Amerikos žemyno gyventojams Kristus galėjo parodyti didesnius stebuklus dėl jų didžio tikėjimo, **3 Nef** 19:35. Dievas nesiliovė būti stebuklų Dievas, **Mrm** 9:15. Nereikalaukite stebuklų, nebent Viešpats įsakytų, **DS** 24:13–14. Vieniems duodama dovana daryti stebuklus, **DS** 46:21 (Mor 10:12).

STEPONAS

Naujajame Testamente – Steponas buvo nužudytas dėl Gelbėtojo ir jo Bažnyčios. Jo pamokslavimas ženklino, o galbūt ir įtakojo Pauliaus, kuris buvo ten Steponui ginantis prieš Sinedrioną, didį darbą (ApD 8:1; 22:20).

Steponas buvo vienas iš septynių vyrų, paskirtų padėti Dvylikai Apaštala,

ApD 6:1–8. Steponas darė didžiū stebuklą, **ApD** 6:8. Steponas susiginčio su žydais, **ApD** 6:9–10. Jam buvo pateikti kaltinimai, ir jis buvo tardomas prieš Sinedrioną, **ApD** 6:11–15. Steponas pasakė savo gynimosi kalbą, **ApD** 7:2–53. Kupinas šventosios Dvasios regėjime jis išvydo Tėvą ir Sūnų, **ApD** 7:55–56. Steponas buvo nužudytas už savo liudijimą, **ApD** 7:54–60.

STROPUMAS

Nuolatinės didvyriškos pastangos, ypač tarnaujant Viešpačiui ir paklustant jo žodžiui.

Stropiai klausykite manęs, **Iz** 55:2. Dievas atlygina tiems, kurie stropiai jo ieško, **Hbr** 11:6. Su visu stropumu praturtinkite savo tikėjimą dorybe, **2 Pt** 1:5. Su visu stropumu mokykite Dievo žodžio, **JokK** 1:19. Jie stropiai tyrinėjo Raštus, **Al** 17:2. Jie buvo pasiryžę su visu stropumu vykdyti įsakymus, **3 Nef** 6:14. Stropiai darbuokimės, **Mor** 9:6. Būkite uoliai užsiėmę daryti gera, **DS** 58:27. Netinginiaukite, bet dirbkite visomis išgalėmis, **DS** 75:3. Stropiai klausykite amžinojo gyvenimo žodžių, **DS** 84:43. Tegul kiekvienas vyras mokosi savo pareigų ir kuo stropiausiai darbuotis pareigybėje, **DS** 107:99.

SUDUŽUSI ŠIRDIS. *Taip pat žr.*

Atgailauti, atgaila; Auka;
Pažeminti, nusižeminimas,
nuolankumas; Romus, romumas;
Širdis

Turėti sudužusią širdį, reiškia būti nuolankiam, atgailaujančiam ir romiam – tai yra pasiruošusiu priimti Dievo valią. Aš gyvenu su tuo, kurio dvasia atgailaujanti ir nuolanki, **Iz** 57:15. Kristus atnašavo save už tuos, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia, **2 Nef** 2:7. Kaip auką atnašaukite Viešpačiui sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią, **3 Nef** 9:20 (**DS** 59:8). Krikštui priimami tik tie, kurių sudužusios širdys ir atgailaujančios dvasios, **Mor** 6:2. Jėzus buvo nukryžiuotas dėl nuodėmių atleidimo atgailaujančiai širdžiai, **DS** 21:9. Tas, kurio dvasia atgailaujanti, priimamas,

DS 52:15. Šventoji Dvasia pažadėta tiems, kurie atgailauja, **DS** 55:3. Mano Dvasia pasiūsta apšviesti nuolankius ir atgailaujančius, **DS** 136:33.

SUGRAŽINIMAS,

EVANGELIJOS. *Taip pat žr.*

Atsimetimas; Evangelija;
Evangelijos laikotarpis; Smitas
jaunesn., Džozefas

Reiškia, jog Dievas atkuria savo evangelijos tiesas ir apeigas tarp žmonių žemėje. Dėl atsimetimo, kuris kilo po Kristaus apaštalų žemiškos tarnystės, žemėje Jėzaus Kristaus evangelija buvo prarasta. Dėl šio atsimetimo tapo būtina sugražinti evangeliją. Dievas sugražino evangeliją per regėjimus, angelų tarnavimus ir apreiškimus žmonėms žemėje. Sugražinimas prasidėjo per pranašą Džozefą Smitą (**DžS**–I 1:1–75; **DS** 128:20–21) ir per Viešpaties gyvus pranašus tęsiasi iki dabartinio laiko.

Kalną viršūnėje bus įtvirtinti Viešpaties namai **Iz** 2:2 (**Mch** 4:2; **2 Nef** 12:2). Dievas darys nuostabų darbą ir stebuklą, **Iz** 29:14 (**2 Nef** 25:17–18; **DS** 4:1). Dievas įsteigs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, **Dan** 2:44. Ateis Elijas ir viską atstatys, **Mt** 17:11 (**Mk** 9:12; **DS** 77:14). Ateis visų dalykų atnaujinimo metas, **ApD** 3:21 (**DS** 27:6). Laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu Dievas viską surinks į viena, **Ef** 1:10. Aš pamačiau kitą angelą, turintį nesibaigiančią evangeliją, kad ją paskelbtų, **Apr** 14:6. Evangelijos pilnatvė ateis kitataučiams, **1 Nef** 15:13–18. Žydiai bus sugražinti į tikrąją bažnyčią, **2 Nef** 9:2. Paskutinę dieną ateis tiesa, **3 Nef** 16:7. Aš suteikiu jums Aarono kunigystę, **DS** 13:1 (**DžS**–I 1:69). Aš įteikiu karalystės raktus paskutiniams laikams, **DS** 27:6, 13–14 (**DS** 128:19–21). Surinkti Izraelio gentis ir viską atstatyti, **DS** 77:9. Įteikti šio evangelijos laikotarpio raktai, **DS** 110:16 (**DS** 65:2). Kunigystė duota laikų pilnatvės evangelijos laikotarpiu, **DS** 112:30. Pamačiau dvi Asmenybes, **DžS**–I 1:17. Aš jums apreiškiu kunigystę Elijos ranka, **DžS**–I 1:38 (**Mal** 3:23–24).

SUKURTI, SUKŪRIMAS. *Taip pat*
žr. Dvasinis sukūrimas; Jėzus
Kristus; Pradžia; Šabo diena; Žemė

Organizuoti. Dievas, veikdamas per savo Sūnų Jėzų Kristų, suorganizavo gamtos elementus, kad suformuotų žemę. Dangiškasis Tėvas ir Jėzus sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą (Moz 2:26–27).

Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę, **Pr** 1:1. Padarykime žmogų pagal savo atvaizdą, **Pr** 1:26 (Moz 2:26–27; Abr 4:26). Viskas juo sukurta, **Jn** 1:3, 10. Juo sukurta viskas, kas danguje, **Kol** 1:16 (Mzj 3:8; Hel 14:12). Per savo Sūnų Dievas sukūrė pasaulius, **Hbr** 1:2. Žmogus buvo sukurta pradžioje, **Mzj** 7:27. Aš sukūriau dangus ir žemę, ir visa, **3 Nef** 9:15 (Mrm 9:11, 17). Pradžioje visi žmonės buvo sukurti pagal mano atvaizdą, **Etr** 3:15. Jėzus Kristus sukūrė dangus ir žemę, **DS** 14:9. Jis sukūrė žmogų, vyrą ir moterį, pagal savo atvaizdą, **DS** 20:18. Aš sukūriau nesuskaičiuojamus pasaulius, **Moz** 1:33. Savo Viengimiu aš sukūriau dangų, **Moz** 2:1. Aš, Viešpats Dievas, visus dalykus sukūriau dvasiškai, kai jų fiziškai dar nebuvo ant žemės veido, **Moz** 3:5. Milijonai žemių kaip ši dar nebūtų nė tavo kūrinių daugybės pradžia, **Moz** 7:30. Dievai suorganizavo ir suformavo dangus, **Abr** 4:1.

SŪNŪS, HELAMANO. *Žr.*
Helamano sūnūs

SŪNŪS, MOZIJO. *Žr.* Mozijo sūnūs

SŪNŪS, PRAŽŪTIES. *Taip pat žr.*
Mirtis, dvasinė; Neatleistina
nuodėmė; Pasmerkimas;
Pragaras; Velnias

Šėtono pasekėjai, kurie kentės su juo amžinybėje. *Pražūtis sūnūs* reiškia: 1) tuos, kurie pasekė Šėtoną ir buvo išmesti iš dangaus už maištą ikimirtingojoje būtyje; 2) tuos, kuriems buvo leista gimti šiame pasaulyje su fiziniais kūnais, bet kurie pasirinko tarnauti Šėtonui ir visiškai nusigręžė nuo Dievo. Priklausantys šiai antrajai grupei bus prikelti

iš mirusiųjų, bet nebus išpirkti iš antrosios (dvasinės) mirties ir negalės gyventi šlovės karalystėje (**DS** 88:32, 35).

Nė vienas iš jų nepažuvo, išskyrus pražūtis sūnų, **Jn** 17:12. Jų neįmanoma vėl gražinti atgailai, **Hbr** 6:4–6 (**Hbr** 10:26–29). Gailestingumas neturi jokių teisių į tą žmogų, ir jo galutinė lemtis – nesibaigianti kankynė, **Mzj** 2:36–39. Jis yra lyg nebūtų padaryta jokie išpirkimo, **Mzj** 16:5. Tie, kurie vardan pelno neigia Kristaus stebuklus, taps kaip pražūtis sūnus, **3 Nef** 29:7. Jiems nebus atleidimo nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje, **DS** 76:30–34 (**DS** 84:41; 132:27). Jie yra vieninteliai, kurie nebus išpirkti iš antrosios mirties, **DS** 76:34–48. Pražūtis sūnūs išsižada Šventosios Dvasios po to, kai ją gauna, **DS** 76:35. Pražūtis sūnūs išsižada Sūnaus po to, kai Tėvas jį apreiškė, **DS** 76:43. Kainas bus vadinamas Pražūtimi, **Moz** 5:22–26.

SŪNŪS IR DUKROS, DIEVO. *Taip pat žr.* Apmokėti, apmokėjimas; Pagimdytas; Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo; Vaikai, Kristaus; Žmogus, žmonės

Raštai šiuos terminus vartoja dvejopai. Viena prasme, visi mes esame tikri savo Dangiškojo Tėvo dvasiniai vaikai. Kita prasme, Dievo sūnūs ir dukros yra tie, kurie yra užgimę iš naujo per Kristaus apmokėjimą.

Dvasiniai Tėvo vaikai. Jūs esate dievai, Aukščiausiojo vaikai, **Ps** 82:6. Mes esame dieviškos kilmės, **ApD** 17:29. Būkime klusnūs dvasių Tėvui, **Hbr** 12:9. Aš esu Dievo sūnus, **Moz** 1:13.

Vaikai, užgimę iš naujo per apmokėjimą. Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo sūnumis, **Jn** 1:12 (**Rom** 8:14; **3 Nef** 9:17; **DS** 11:30). Dabar mes esame Dievo sūnūs, **1 Jn** 3:1–2. Būsime vadinami Kristaus vaikais, jo sūnumis ir dukromis, **Mzj** 5:7. Visi žmonės turi užgimti iš naujo, tapdami jo sūnumis ir dukromis, **Mzj** 27:25. Jie taps mano sūnumis ir dukromis, **Etr** 3:14. Jūs tikrai būsate Kristaus vaikai, **Mor** 7:19.

Visi, kurie priima mano evangeliją, yra sūnūs ir dukros, **DS** 25:1. Jie yra dievai, būtent Dievo sūnūs, **DS** 76:58. Taip visi gali tapti mano sūnumis, **Moz** 6:68. Daugelis patikėjo ir tapo Dievo sūnumis, **Moz** 7:1.

SUPRATIMAS. *Taip pat žr.* Išmintis; Pažinimas, žinojimas; Tiesa

Kokios nors tiesos pažinimas ar jos prasmės suvokimas, įskaitant pritaikymą gyvenime.

Nesiremki savo supratimu, **Pat** 3:5. Visa, ką turi, panaudok supratimui išgyti, **Pat** 4:7. Jėzus kalbėjo palyginimais, ir kai kurie nesuprato, **Mt** 13:12–17. Viešpats atvėrė jų supratimą, **Lk** 24:45. Jei negalite suprasti šių žodžių, tai todėl, kad neprašote, **2 Nef** 32:4 (3 Nef 17:3). Metraščiai buvo išsaugoti, idant mes galėtume skaityti ir suprasti, **Mzj** 1:2–5. Dėl savo netikėjimo jie negalėjo suprasti Dievo žodžio, **Mzj** 26:3. Jie buvo sveiko supratimo vyrai, **Al** 17:2–3. Žodis pradeda apšviesti mano supratimą, **Al** 32:28. Pasamprotaukime, kad suprastumėte, **DS** 50:10–12, 19–23. Gimdytojai turi mokyti savo vaikus suprasti, **DS** 68:25. Dievo darbus ir slėpinius galima suprasti tik Šventosios Dvasios galia, **DS** 76:114–116. Šėtonas siekia nugręžti žmonių širdis nuo supratimo, **DS** 78:10. Kristus šviesa gaivina mūsų supratimą, **DS** 88:11.

SURINKIMAS, IZRAELIO. *Žr.* Izraelis – Izraelio surinkimas

SUSIERZINIMAS. *Žr.* Pyktis

SVEIKATA. *Žr.* Išminties žodis

SVETIMAVIMAS. *Taip pat žr.* Homoseksualizmas; Ištvirkavimas; Juslinis, juslingumas; Seksualinis amoralumas; Skaistybė

Neteisėti seksualiniai vyrų ir moterų ryšiai. Nors svetimavimas bendrąja prasme reiškia susituokusio asmens lytinius santykius su kažkuo kitu nei jo ar jos sutuoktinis, Raštuose šis žodis gali būti taikomas ir nesutuokusiems.

Kartais žodis *svetimavimas* vartojamas

kaip tautos ar visų žmonių atsimetimo nuo Viešpaties kelių simbolis. (Sk 25:1–3; Ez 16:15–59; Jer 3:6–10; Oz 4).

Juozapas nedarys šio didelio nelabumo ir nenusidės Dievui, **Pr** 39:7–12. Nesvetimausi, **Iš** 20:14. Kiekvienas, kuris žiūri į moterį, kad jos geistų, jau svetimauja savo širdyje, **Mt** 5:28. Nei paleistuviai, nei svetimautojai nepaveldės Dievo karalystės, **1 Kor** 6:9–10. Ištvirkėlius ir svetimautojus teis Dievas, **Hbr** 13:4. Svetimavimas yra labiausiai pasibjaurėtina iš visų nuodėmių, išskyrus nekalto kraujo praliejimą ar Šventosios Dvasios išsižadėjimą, **Al** 39:3–5. Tas, kuris svetimauja ir neatgailauja, bus išmestas lauk, **DS** 42:23–26. Jei kurie svetimaus savo širdyje, jie neturės Dvasios, **DS** 63:14–16.

ŠABO DIENA. *Taip pat žr.* Atilsis; Sukurti, sukūrimas

Šventa diena, išskirta savaitėje poilsiui ir garbinimui. Po to, kai viską sukūrė, septintąją dieną Dievas ilsėjosi ir įsakė, kad viena diena savaitėje būtų poilsio diena, kad padėtų žmonėms atminti jį (Iš 20:8–11).

Prieš Kristaus prisikėlimą, Bažnyčios nariai šabą švėsdavo paskutinę savaitės dieną, kaip darydavo žydai. Po prisikėlimo Bažnyčios nariai, tiek žydai, tiek kitataučiai, šventė pirmąją savaitės dieną, Viešpaties dieną (sekmadienis), kad prisimintų Viešpaties prisikėlimą. Mūsų laikų Bažnyčia toliau vieną dieną savaitėje švenčia, kaip šventą šabą Dievui garbinti ir pailsėti nuo pasaulio darbų.

Šabas primena žmonėms, kad jiems reikia dvasinio maisto, ir jų pareigą paklusti Dievui. Kai tauta ima nešvęsti šabo, tai paveikia visas gyvenimo sritis ir jos religinis gyvenimas pašlyja (Neh 13:15–18; Jer 17:21–27).

Septintą dieną Dievas ilsėjosi, **Pr** 2:1–3. Šabo dieną Izraelio vaikai nerinko manos, **Iš** 16:22–30. Prisimink šabo dieną, kad laikytum ją šventa, **Iš** 20:8–11 (Mzj 13:16–19). Šabas buvo duotas

kaip ženklas tarp Dievo ir žmogaus, **Iš** 31:12–17 (Ez 20:12, 20). Per šabą neturėtume nei pirkti, nei parduoti, **Neh** 10:32. Vadink šabą pasigėrėjimu, gerbdamas Viešpatį ir neieškodamas sau malonumų, **Iz** 58:13–14. Šabas buvo padarytas žmogui, o ne žmogus šabui, **Mk** 2:23–28. Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats, **Lk** 6:1–10. Šabo dieną Jėzus mokė sinagogoje ir gydė, **Lk** 13:10–14. Nefitai šventė šabo dieną, **Jar** 1:5. Švęskite šabo dieną, kad laikytumėte ją šventa, **Mzj** 18:23. Atnašauk savo sakramentus mano šventą dieną, **DS** 59:9–13. Sionės gyventojai turi švęsti šabo dieną, **DS** 68:29. Septintąją dieną aš, Dievas, ilsėjaisi nuo viso savo darbo, **Moz** 3:1–3 (Pr 2:1–3; Abr 5:1–3).

ŠADRACHAS. *Taip pat žr.*

Danielius

Senajame Testamente – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas buvo trys izraelitų jaunuoliai, kurie kartu su Danielium buvo paimti į Nebukadnecaro, Babilonės karaliaus, rūmus. Šadracho hebrajiškas vardas buvo Hananija. Keturi vaikinai, bijodami susiteršti, atsisakė karaliaus valgio ir vyno (Dan 1). Karalius įmetė Šadrachą, Mešachą ir Obed Negą į ugnimi plieskiančią krosnį, o Dievo Sūnus juos išgelbėjo (Dan 3).

ŠALPA. *Taip pat žr.* Atnaša; Gerovės darbas, gerovė; Pasninkauti, pasninkavimas; Vargšai

Atnašos padėti vargšams.

Nedarykite savo šalpos darbų žmonių akyse, **Mt** 6:1–4 (3 Nef 13:1–4). Ši neturtinga našlė įmetė daugiausia iš visų, **Mk** 12:41–44. Palaimingiau duoti negu imti, **ApD** 20:33–35. Norėčiau, kad suteiktumėte savo turto vargšui, **Mzj** 4:26. Bažnyčios žmonės turėtų suteikti savo turto, kiekvienas pagal tai, ką turi, **Mzj** 18:27.

ŠEIMA. *Taip pat žr.* Motina; Santuoka, tuoktis; Tėvas, mirtingasis; Vaikas, vaikai

Raštuose vartojama prasme šeima susideda iš vyro ir žmonos, vaikų, o kartais

ir kitų giminaičių, gyvenančių tuose pačiuose namuose arba vadovaujant tos pačios šeimos galvos. Šeima taip pat gali būti vienišas gimdytojas su vaikais, vyras ir žmona be vaikų ar netgi vienišas atskirai gyvenantis asmuo.

Bendrai apie šeimą. Tavyje bus palaimintos visos žemės šeimos, **Pr** 12:3 (Pr 28:14; Abr 2:11). Aš būsiu visų Izraelio šeimų Dievas, **Jer** 31:1. Visa šeima danguje ir žemėje yra gavusi vardą nuo Tėvo, **Ef** 3:14–15. Adomas ir Ieva atvedė visos žemės šeimą, **2 Nef** 2:20. Tavo šlovė bus sėklų taša per amžius, **DS** 132:19. Aš duosiu jam amžinųjų gyvenimų karūnas amžinuosiuose pasauliuose, **DS** 132:55. Vaikų užant-spaudavimas prie gimdytojų yra didžio laikų pilnatvės darbo dalis, **DS** 138:48. Aš sukūriau juos vyrą ir moterį ir tariau jiems: būkite vaisingi ir dauginkitės, **Moz** 2:27–28. Negera vyrui būti vienam, **Moz** 3:18. Adomas ir Ieva dirbo drauge, **Moz** 5:1.

Gimdytojo atsakomybės. Abraomas įsakys savo vaikams, ir jie laikysis Viešpaties kelio, **Pr** 18:17–19. Stropiai mokyk šių žodžių savo vaikus, **PakĮst** 6:7 (PakĮst 11:19). Kas myli savo sūnų, drausmina jį, **Pat** 13:24 (Pat 23:13). Mokyk vaiką kelio, kuriuo jis turėtų eiti, **Pat** 22:6. Džiaukis gyvenimu su žmona, kurią myli, **Mok** 9:9. Visi tavo vaikai bus Viešpaties mokomi, **Iz** 54:13 (3 Nef 22:13). Auklėkite juos Viešpaties ugdymu, **Ef** 6:1–4 (En 1:1). Jei kas neaprūpina savųjų, tas yra išsižadėjęs tikėjimo, **1 Tim** 5:8. Jis ragino juos su visu švelnaus gimdytojo jausmingumu, **1 Nef** 8:37. Mes kalbame apie Kristų, kad mūsų vaikai galėtų žinoti į kokį šaltinį jie gali žvelgti, **2 Nef** 25:26. Jų vyrai ir jų žmonos myli savo vaikus, **JokK** 3:7. Mokykite juos mylėti vienas kitą ir tarnauti vienas kitam, **Mzj** 4:14–15. Ginsite savo šeimas net iki kraujo praliejimo, **Al** 43:47. Melskitės savo šeimose, kad jūsų žmonos ir jūsų vaikai būtų palaiminti, **3 Nef** 18:21. Gimdytojai turi mokyti evangelijos savo vaikus, **DS** 68:25. Kiekvienas vyras įpareigo-

tas aprūpinti savo šeimą, **DS** 75:28. Visi vaikai turi teisę būti išlaikomi savo gimdytojų, **DS** 83:4. Auginkite savo vaikus šviesoje ir tiesoje, **DS** 93:40. Įvesk tvarką savo paties namuose, **DS** 93:43–44, 50. Turintieji kunigystę turėtų įtakoti kitus vien neveidmainiška meile, **DS** 121:41. Adomas ir Ieva viską atskleidė savo vaikams, **Moz** 5:12.

Vaiko atsakomybės. Gerbk savo tėvą ir savo motiną, **Iš** 20:12. Mano sūnau, klausyk savo tėvo pamokymų, **Pat** 1:8 (**Pat** 13:1; 23:22). Jėzus buvo paklusnus savo gimdytojams, **Lk** 2:51. Jėzus vykdė savo Tėvo valią, **Jn** 6:38 (3 **Nef** 27:13). Pakluskite Viešpatyje savo gimdytojams, **Ef** 6:1 (**Kol** 3:20). Jei vaikai atgailaus, tavo pasipiktinimas bus nugręžtas, **DS** 98:45–48. Ištikimos Ievos dukterys garbino tikrąjį ir gyvąjį Dievą, **DS** 138:38–39.

Amžinoji šeima. Doktrina ir Sandoros nusako amžinąją santuokos ryšių ir šeimos prigimtį. Celestialinė santuoka ir šeimos vieneto tęstinumas įgalina vyrus ir žmonas tapti dievais (**DS** 132:15–20).

ŠEIMOS ISTORIJA. Žr. Genealogija; Išgelbėjimas mirusiesiems

ŠEMAS. *Taip pat žr.* Nojus, biblinis patriarchas

Senajame Testamente – teisus Nojaus sūnus, iš kurio, pasak tradicijos, kilę šemitai, arba semitai, liaudys: arabai, hebrajai, babiloniečiai, sirai, finikiečiai ir asirai (**Pr** 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; **Moz** 8:12). Paskutinių dienų apreiškime Šemas minimas kaip „didis aukštasis kunigas“ (**DS** 138:41).

ŠEREMAS. *Taip pat žr.* Antikristas

Mormono Knygoje – žmogus, kuris neigė Kristų ir reikalavo ženklų (**JokK** 7:1–20).

ŠĖTONAS. Žr. Velnias

ŠIBLONAS. *Taip pat žr.* Alma, Almos sūnus

Mormono Knygoje – Almos jaunesniojo sūnus. Šiblonas mokė evangelijos zoramininkus ir buvo persekiojamas už savo teisumą. Viešpats išvadavo jį nuo persekiojimo dėl jo ištikimybės ir kantrumo (**Al** 38). Šiblonas taip pat kurį laiką rūpinosi nefitų metraščiais (**Al** 63:1–2, 11–13).

ŠIMTININKAS

Romėnų armijos karininkas, vadovavęs 50–100 vyrų grupei. Tokia grupė sudarė vieną šešiasdešimtąjį romėnų legiono dalį. (Žr. **Mt** 8:5; **Lk** 23:47; **ApD** 10:1–8)

ŠIRDIS. *Taip pat žr.* Sudužusi širdis; Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo

Žmogaus proto ir valios simbolis, emocijų ir jausmų šaltinis perkeltine prasme.

Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, **PakIst** 6:5 (**PakIst** 6:3–7; **Mt** 22:37; **Lk** 10:27; **DS** 59:5). Viešpats surado vyrą pagal savo širdį, **1 Sam** 13:14. Žmogus žiūri į išorę, bet Viešpats žiūri į širdį, **1 Sam** 16:7. Kas turi švarias rankas ir tyrą širdį, įkops į Viešpaties kalną ir bus palaimintas, **Ps** 24:3–5 (2 **Nef** 25:16). Kaip žmogus galvoja savo širdyje, toks jis ir yra, **Pat** 23:7. Elija atgręžė tėvų širdis į vaikus ir vaikų širdis į jų tėvus, **Mal** 3:23–24 (**Lk** 1:17; **DS** 2:2; 110:14–15; 138:47; **DžS–I** 1:39). Palaiminti tyraširdžiai, **Mt** 5:8 (3 **Nef** 12:8). Žmogus kalba iš to, kas yra gera ar bloga jo širdyje, **Lk** 6:45. Sekite paskui Sūnų visa širdimi, **2 Nef** 31:13. Ar dvasiškai užgimėte iš Dievo ir patyrėte galingą permąiną savo širdyje? **Al** 5:14. Kaip auką Viešpačiui atnašaukite sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią, **3 Nef** 9:20 (3 **Nef** 12:19; **Etr** 4:15; **Mor** 6:2). Aš tau pasakysiu tavo protė ir tavo širdyje Šventąja Dvasia, **DS** 8:2.

ŠIZAS. *Taip pat žr.* Jareditai

Mormono Knygoje – Jareditų karinis vadovas. Jis žuvo baigiantis didelėms kautynėms, kurios sunaikino visą Jareditų tautą (**Etr** 14:17–15:31).

ŠLOVĖ. *Taip pat žr.* Šlovės laipsniai; Šviesa, Kristaus Šviesa; Tiesa

Raštuose *šlovė* dažnai reiškia Dievo šviesą ir tiesą. Ji taip pat gali reikšti pagarbą ar garbę bei tam tikrą amžinojo gyvenimo būseną arba Dievo šlovę.

Šventas yra Pulku Viešpats: visa žemė pilna jo šlovės, **Iz 6:3** (2 Nef 16:3). Mes esame keičiami į tą patį atvaizdą iš šlovės į šlovę, **2 Kor 3:18**. Jis prikels mane gyventi su juo šlovėje, **AI 36:28**. Šlovė, kurią gausime prikėlimo metu, priklausys nuo teismo, **DS 76:50–119**. Dievo šlovė yra sąmonė, **DS 93:36**. Dievo šlovė yra įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, **Moz 1:39**. Pamačiau dvi Asmenybes, kurių skaistumo ir šlovės neįmanoma apsaakyti, **DŽS–I 1:17**.

ŠLOVĖS LAIPSNIAI. *Taip pat žr.*

Celestialinė šlovė; Telestialinė šlovė; Terrestrialinė šlovė

Skirtingos karalystės danguje. Per paskutinįjį teismą kiekvienas asmuo bus paskirtas į amžiną gyvenamąją vietą konkrečioje šlovės karalystėje, išskyrus tuos, kurie yra pražūties sūnūs.

Jėzus sakė: Mano Tėvo namuose yra daug buveinių, **Jn 14:2** (Etr 12:32). Vienokia yra saulės šlovė ir kitokia mėnulio, ir dar kitokia žvaigždžių, **1 Kor 15:40–41**. Paulius buvo pagautas aukštyn iki trečiojo dangaus, **2 Kor 12:2**. Yra nešlovės ir nesibaigiančios baismės vieta, **DS 76:30–38, 43–45**. Yra trys šlovės laipsniai, **DS 76:50–113; 88:20–32**.

ŠMEIŽIMAS. *Žr.* Pikta kalbėjimas

ŠVARUS IR NEŠVARUS. *Taip pat žr.*

Įstatymas, Mozės; Nešvarumai, nešvara; Tyras, tyrumas

Senajame Testamente – Viešpats apreiškė Mozei ir senovės izraelitams, jog tik tam tikras maistas laikomas švariu, kitaip sakant, tinkamu valgyti. Tai, kad izraelitai skirstė maistą į švarų ir nešvarų, smarkiai paveikė jų religinį ir visuomeninį gyvenimą. Tam tikri gyvuliai, paukščiai ir žuvis buvo laikomi švariais ir tinkamais valgyti, kai tuo

tarpu kiti buvo nešvarūs ir draudžiami (Kun 11; Paklšt 14:3–20). Kai kurie ligoti asmenys taip pat buvo laikomi nešvariais.

Dvasine prasme, būti švariam reiškia būti laisvam nuo nuodėmės ir nuodėmingų norų. Šia prasme žodis vartojamas nusakyti dorą ir tyraširdį asmenį (Ps 24:4). Dievo sandoros žmonėms visada buvo nurodyta būti švariems (3 Nef 20:41; DS 38:42; 133:5).

Tas, kurio rankos švarios ir širdis tyra, įkops į Viešpaties kalną, **Ps 24:3–5**. Jokio žmogaus nevadinkite prastu ar nešvariu, **ApD 10:11–28**. Ar tą dieną galėsite pakelti akis į Dievą tyra širdimi ir švariomis rankomis? **AI 5:19**. Viešpats drausmės Sionę, kol ji taps švari, **DS 90:36**. Būkite švarūs, kurie nešate Viešpaties indus, **DS 133:4–5, 14** (Iz 52:11).

ŠVENTAS. *Taip pat žr.*

Pašventinimas; Šventumas; Tyras, tyrumas

Pašvęstas, dievoto būdo arba dvasiškai ir moraliai tyras. Priešingybė šventam – vulgarus, pasaulietiškas.

Būsime man kunigų karalystė ir šventa tauta, **Iš 19:5–6** (1 Pt 2:9). Viešpats įsakė Izraeliui: Būkite šventi, nes aš esu šventas, **Kun 11:44–45**. Tie, kurių švarios rankos ir tyros širdys, stovės jo šventoje vietoje, **Ps 24:3–4**. Mokykite mano liaudį atskirti, kas yra šventa ir kas nešventa, **Ez 44:23**. Dievas pašaukė mus šventu pašaukimu, **2 Tim 1:8–9**. Nuo vaikystės žinai šventuosius Raštus, **2 Tim 3:15**. Šventi Dievo žmonės kalbėjo įkvėpti Šventosios Dvasios, **2 Pt 1:21**. Visi žmonės bus teisiams pagal tiesą ir šventumą, kuris yra Dieve, **2 Nef 2:10**. Prigimtinis žmogus tampa šventuoju per Kristaus apmokėjimą, **Mzj 3:19**. Vaikščiokite pagal šventą Dievo tvarką, **AI 7:22** (AI 13:11–12). Trys mokiniai buvo pašventinti kūne ir padaryti šventi, **3 Nef 28:1–9, 36–39**. Nejuokauk su tuo, kas šventa, **DS 6:12**. Tu negali rašyti tai, kas šventa, jeigu tai tau neduota iš manęs, **DS 9:9**.

Išpareigokite elgtis su visu šventumu, **DS** 43:9. Mano mokiniai stovės šventose vietose, **DS** 45:32. Kas ateina iš aukštybės, yra šventa, **DS** 63:64. Maži vaikai yra šventi, **DS** 74:7. Pašventinsiu tą vietą, ir ji bus šventa, **DS** 124:44. Viešpats surinks savo išrinktuosius į šventą miestą, **Moz** 7:62.

ŠVENTASIS. *Taip pat žr.* Bažnyčia, Jėzus Kristus; Bažnyčia, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzus Kristus; Krisčionys, krikščionys

Ištikimas Jėzus Kristus Bažnyčios narys.

Surinkite mano šventuosius pas mane, **Ps** 50:5. Saulius padarė daug pikto šventiesiems Jeruzalėje, **ApD** 9:1–21. Petras atėjo ir pas šventuosius, gyvenančius Lydoje, **ApD** 9:32. Malonė ir ramybė tebūna visiems, esantiems Romoje, pašauktiesiems šventiesiems, **Rom** 1:7. Jūs esate šventųjų bendrapiliečiai, **Ef** 2:19–21. Aš pamačiau Avinėlio Bažnyčią, kuri buvo Dievo šventieji, **1 Nef** 14:12. Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas, nebent jis tampa šventuoju per Kristaus apmokėjimą, **Mzj** 3:19. Aš, Viešpats, palaiminau žemę savo šventųjų naudojimui, **DS** 61:17. Šėtonas kariauja su Dievo šventaisiais, **DS** 76:28–29. Stropiai darbuokitės, kad paruoštumėte šventuosius teismui, kuris ateis, **DS** 88:84–85. Šventieji turi suteikti savo turto vargšams ir prislėgtiesiems, **DS** 105:3. Paminėtas pareigybes aš daviau tarnystės darbui ir mano šventųjų tobulinimui, **DS** 124:143 (**Ef** 4:12).

ŠVENTYKLA, VIEŠPATIES

NAMAI. *Taip pat žr.*

Apdovanojimas; Apeigos; Palapinė; Šventų švenčiausioji

Viešpaties namai tiesiogine prasme. Viešpats savo žmonėms visada įsakydavo statyti šventyklas, šventus pastatus, kuriuose verti šventieji atlieka šventas evangelijos ceremonijas ir apeigas dėl savęs ir mirusiųjų. Savo šventyklose lankosi Viešpats, ir jos yra švenčiausios iš visų garbinimo vietų.

Mozės ir Izraelio vaikų pastatyta Palapinė buvo kilnojama šventykla. Izraelitai ją naudojo išėję iš Egipto.

Žymiausią Biblijoje aprašytą šventyklą pastatė Saliamonas Jeruzalėje, (2 Met 2–5). Ją 600 m. prieš Kristaus gim. sugriovė babiloniečiai ir beveik po šimto metų atstatė Zerubabelis (**Ezr** 1–6). Dalis šios šventyklos sudegė 37 m. prieš Kristaus gim., ir vėliau ją atstatė karalius Herodas Didysis. 70 m. po Kristaus gim. šią šventyklą sugriovė romėnai.

Mormono Knygoje teisiems Dievo sekėjams buvo nurodyta statyti šventyklas ir garbinti jose (2 Nef 5:16; Mzj 1:18; 3 Nef 11:1). Šventyklų statymas ir teisingas naudojimas yra tikrosios Bažnyčios ženklai visais evangelijos laikotarpiais, įskaitant atkurtą Bažnyčią mūsų dienomis. Kirtlando šventykla buvo pirmoji šventykla, pastatyta ir pašvęsta Viešpačiui šiuo evangelijos laikotarpiu. Nuo tada šventyklos yra pašvęstos daugelyje šalių visoje žemėje.

Kas atistos jo šventoje vietoje? **Ps** 24:3–5. Eikime į Jokūbo Dievo namus, **Iz** 2:2–3 (**Mch** 4:1–2; 2 Nef 12:2–3). Viešpats staiga ateis į savo šventyklą, **Mal** 3:1 (3 Nef 24:1; **DS** 36:8; 42:36). Jėzus apvalė šventyklą, **Mt** 21:12–16 (**Mk** 11:15–18; **Lk** 19:45–48). Šventiesiems buvo įsakyta pastatyti šventyklą Misūrio valst., **DS** 57:3 (**DS** 84:3–5). Įkurkite Dievo namus, **DS** 88:119 (**DS** 109:8). Viešpats drausmino šventuosius už tai, kad nepastatė šventyklos, **DS** 95:1–12. Aš neįeisiu į nešventas šventyklas, **DS** 97:15–17. Aš priėmiau šiuos namus, ir čia bus mano vardas, **DS** 110:7–8. Viešpaties žmonėms visada įsakyta statyti namus jo šventam vardui, **DS** 124:39. Didelis darbas turi būti atliktas šventyklose, įskaitant vaikų užantspaudavimą prie jų gimdytojų, **DS** 138:47–48. Didis paskutinių dienų darbas apima šventyklų statymą, **DS** 138:53–54.

ŠVENTYKLINĖ SANTUOKA. *Žr.* Santuoka, susituokti

ŠVENTOJI DVASIA. *Taip pat žr.*

Apreiškimas; Balandžio ženklas;
Dievas, Dievybė; Dovana,
Šventosios Dvasios; Guodėjas;
Įkvėpimas, įkvėpti; Krikštas,
krikštyti; Neatleistina nuodėmė;
Pažado Šventoji Dvasia

Trečias Dievybės narys (1 Jn 5:7; DS 20:28). Ji yra dvasinė asmenybė, neturinti kūno iš mėsos ir kaulų (DS 130:22). Šventoji Dvasia dažnai vadinama Dvasia arba Dievo Dvasia.

Šventoji Dvasia atlieka keletą svarbių vaidmenų išgelbėjimo plane: 1) ji liudija apie Tėvą ir Sūnų (1 Kor 12:3; 3 Nef 28:11; Etr 12:41); 2) ji apreiškia tiesą apie viską (Jn 14:26; 16:13; Mor 10:5; DS 39:6); 3) ji pašventina tuos, kurie atgailavo ir priėmė krikštą (Jn 3:5; 3 Nef 27:20; Moz 6:64–68); 4) ji yra Pažado Šventoji Dvasia (DS 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Šventosios Dvasios galia gali apimti žmogų prieš krikštą ir liudyti, kad evangelija yra tikra. Bet teisė turėti Šventosios Dvasios bendrystę visada, kada tik žmogus vertas, yra dovana, kurią galima gauti tik asmens, turinčio Melchizedeko kunigystę rankų uždėjimu po galiojančio krikšto į tikrąją Jėzaus Kristaus Bažnyčią.

Jėzus mokė, kad gali būti atleistos visos nuodėmės, išskyrus piktžodžiamą prieš Šventąją Dvasią (Mt 12:31–32; Mk 3:28–29; Lk 12:10; Hbr 6:4–8; DS 76:34–35).

Dvasia padaro, kad žmonės gyventų pagal Dievo nuostatus, **Ez** 36:27. Apaštalams buvo pavesta krikštyti Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, **Mt** 28:19. Šventoji Dvasia mokys jus visko, **Jn** 14:26. Šventi žmonės kalbėjo įkvėpti Šventosios Dvasios, **2 Pt** 1:21. Neį vedė Dvasia, **1 Nef** 4:6. Šventosios Dvasios galia bus jam atskleisti Dievo slėpiniai, **1 Nef** 10:17–19. Šventoji Dvasia parodo viską, ką turėtumėte daryti, **2 Nef** 32:5. Šventosios Dvasios galia jūs galite pažinti tiesą apie viską, **Mor** 10:5. Šventoji Dvasia pasakys tau tavo prote ir tavo širdyje, **DS** 8:2. Dva-

sia veda daryti gera, **DS** 11:12. Šventoji Dvasia žino viską, **DS** 35:19. Šventoji Dvasia moko taikingų karalystės dalykų, **DS** 36:2 (DS 39:6). Jei negausite Dvasios, jūs nemokysite, **DS** 42:14. Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir Sūnų, **DS** 42:17 (1 Kor 12:3; 3 Nef 11:32, 35–36). Vieniems Šventąja Dvasia duodama žinoti, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus, **DS** 46:13. Ką tik jie kalbės įkvėpti Šventosios Dvasios, bus Raštas, **DS** 68:4. Šventoji Dvasia bus išliejama paliudyti viską, ką sakysite, **DS** 100:8. Šventoji Dvasia bus tavo nuolatinė bendražygė, **DS** 121:45–46.

ŠVENTOJI GIRAITĖ. *Žr.* Pirmasis regėjimas

ŠVENTŲ ŠVENČIAUSIOJI. *Taip pat žr.* Palapinė; Šventykla, Viešpaties namai

Švenčiausias kambarys Mozės palapinėje, o vėliau šventykloje. Šventų švenčiausioji taip pat vadinama švenčiausiąja vieta (Iš 26:33–34).

ŠVENTUMAS. *Taip pat žr.*

Pašventinimas; Šventas; Tyras, tyrumas

Dvasinis ir moralinis tobulumas. Šventumas reiškia asmens širdies ir ketinimų tyrumą.

Nariai turi parodyti, kad jie verti bažnyčios, šventai vaikščiodami priešais Viešpatį, **DS** 20:69. Viešpaties namai yra šventumo vieta, **DS** 109:13. Dievo vardas yra Šventumo Žmogus, **Moz** 6:57 (Moz 7:35).

ŠVENTUMO ŽMOGUS. *Taip pat žr.*

Dievas, Dievybė; Tėvas Danguje; Žmogaus Sūnus

Kitas Dievo Tėvo vardas (Moz 6:57).

ŠVENTVAGYSTĖ. *Taip pat žr.*

Piktžodžiauti, piktžodžiamas

Nepagarba šventiems dalykams arba jų niekinimas, ypač Dievo vardo negerbimas; nešventa kalba ar elgesys.

Netark Viešpaties savo Dievo vardo tuščiai, **Iš** 20:7 (2 Nef 26:32; Mzj 13:15;

DS 136:21). Kodėl šventvagiškai lauzome savo tėvų sandorą? **Mal** 2:10. Teismo dieną žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį, **Mt** 12:34–37. Iš tos pačios burnos išeina laiminimas ir prakeikimas, o taip neturi būti, **Jok** 3:10. Mūsų žodžiai pasmerks mus, **Al** 12:14 (Mzj 4:30). Visi žmonės težiūri, kaip jie savo lūpomis taria mano vardą, **DS** 63:61–62.

ŠVIESA, KRISTAUS ŠVIESA. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Sąmonė, sąmonės; Sąžinė; Šventoji Dvasia; Tiesa

Dieviška energija, galia ar įtaka, sklandanti iš Dievo per Kristų ir viskam teikianti gyvenimą bei šviesą. Ji yra įstatymas, kuriuo valdoma viskas danguje ir žemėje (DS 88:6–13). Ji taip pat padeda žmonėms suprasti evangelijos tiesas ir pastatyti juos ant evangelijos kelio, vedančio į išgelbėjimą (Jn 3:19–21; 12:46; Al 26:15; 32:35; DS 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristaus šviesos nederėtų painioti su Šventąja Dvasia. Kristaus šviesa nėra asmuo. Tai yra įtaka, sklindanti iš Dievo ir ruošianti asmenį priimti Šventąją Dvasią. Tai yra įtaka, skatinanti visus žmones daryti gera (Jn 1:9; DS 84:46–47).

Viena iš Kristaus šviesos apraiškų yra sąžinė, kuri padeda žmogui pasirinkti tarp to, kas teisinga ir to, kas neteisinga (Mor 7:16). Kai žmonės daugiau sužino apie evangeliją, jų sąžinė tampa jautresnė (Mor 7:12–19). Žmonės, kurie išsiklauso į Kristaus šviesą, atvedami prie Jėzaus Kristaus evangelijos (DS 84:46–48).

Viešpats yra mano šviesa, **Ps** 27:1. Vaikščiokime Viešpaties šviesoje, **Iz** 2:5 (2 Nef 12:5). Viešpats bus nesibaigianti šviesa, **Iz** 60:19. Tikroji šviesa apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį, **Jn** 1:4–9 (Jn 3:19; DS 6:21; 34:1–3). Aš esu pasaulio šviesa, **Jn** 8:12 (Jn 9:5; DS 11:28). Viskas, kas yra šviesa, yra gera, **Al** 32:35. Kristus yra pasaulio gyvenimas ir šviesa, **Al** 38:9 (3 Nef 9:18; 11:11; Etr 4:12). Kristaus

Dvasia duodama kiekvienam žmogui, kad jis galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta, **Mor** 7:15–19. Tai, kas iš Dievo, yra šviesa ir švinta vis šviesyn ir šviesyn iki tobulos dienos, **DS** 50:24. Dvasia teikia šviesą kiekvienam žmogui, **DS** 84:45–48 (DS 93:1–2). Tas, kuris laikosi jo įsakymų, gauna šviesą ir tiesą, **DS** 93:27–28. Šviesa ir tiesa palieka tą piktąjį, **DS** 93:37.

TABAKAS. *Žr.* Išminties žodis

TAIKDARYS. *Taip pat žr.* Ramybė

Žmogus, kuris įgyvendina arba skatina taiką (Mt 5:9; 3 Nef 12:9). Taidariu taip pat gali būti vadinamas tas, kuris skelbia evangeliją (Mzj 15:11–18).

TALENTAS

Senovinis svorio ar didelės vertės pinigų matas. Jis taip pat vartojamas kaip simbolis to, kas turi didelę vertę, pavyzdžiui Jėzaus Kristaus evangelija (Mt 25:14–29; Etr 12:35; DS 60:2, 13).

TAMSA, DVASINĖ. *Taip pat žr.* Nelabieji, nelubumas

Nelubumas arba dvasinių dalykų neišmanymas.

Vargas tiems, kurie tamsą pateikia kaip šviesą, **Iz** 5:20 (2 Nef 15:20). Tamsa padengs žemę ir didelė tamsa liaudį, **Iz** 60:2. Jėzus teiks šviesą tiems, kurie sėdi tamsoje, **Lk** 1:79. Šviesa šviečia tamsoje, o tamsa jos nesuvalkio, **Jn** 1:5 (DS 45:7). Nusimeskite tamsos darbus ir apsiginkluokite šviesos ginkluote, **Rom** 13:12. Neprisidėkite prie nevaisingų tamsos darbų, **Ef** 5:8–11. Kadangi neprašote, jūs nevedami į šviesą, bet turite pražūti patamsyje, **2 Nef** 32:4. Šėtonas skleidžia tamsos darbus, **Hel** 6:28–31. Žemėje vyruoja tamsos galios, **DS** 38:8, 11–12. Visas pasaulis dejuoja tamsoje ir nuodėmės vergijoje, **DS** 84:49–54. Jeigu jūsų akis bus pašvęsta vien mano šlovei, jumyse nebus tamsos, **DS** 88:67. Tamsos darbai pradėjo išsigalėti tarp visų žmonių sūnų, **Moz** 5:55.

TAMSA, IŠORINĖ. Žr. Mirtis, dvasinė; Pragaras; Sūnus, pražūtis; Velnias

TARNAUJANTYS ANGELAI. Žr. Angelai

TARNAUTI. *Taip pat žr.* Kunigystė; Tarnavimas

Daryti Viešpaties darbą žemėje. Tarnauti Dievo darbe jo išrinkti tarnai turi būti pašaukti Dievo. Kai tikri tarnai vykdo Viešpaties valią, savo oficialiose pareigose jie atstovauja Viešpatį ir veikia kaip jo įgaliotiniai (DS 64:29), taip vadovaudami darbui, kuris būtinas žmonijai išgelbėti. Šventųjų tobulinimui, tarnystės darbui Viešpats davė apaštalus, pranašus, evangelistus, aukštuosius kunigus, septyniasdešimties narius, vyresniusius, vyskupus, kunigus, mokytojus, diakonus, pagalbinius ir valdžias, (Ef 4:11–16; 1 Kor 12:12–28; DS 20; 107).

Viešpats išsirinko jį, kad tarnautų Viešpaties vardu, **Pak1st** 18:5. Žmonės jus vadins mūsų Dievo tarnais, **Iz** 61:6. Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti, **Mt** 20:26–28. Aš tau apsiereiškiau, kad paskirčiau tave tarnu bei liudytoju, **ApD** 26:16–18. Dievas nėra neteisingas, kad pamirštų jūsų meilės triūsą, kuriuo tarnavote šventiesiems, **Hbr** 6:10. Jei kas tarnauja, tegul tai daro pagal Dievo teikiamus sugebėjimus, **1 Pt** 4:10–11. Jie mokė ir tarnavo vienas kitam, **3 Nef** 26:19. Dvylikos pareiga – išventinti evangelijos tarnus, **DS** 107:39–40. Aukštasis kunigas gali būti paskirtas tvarkyti laikinuosius reikalus, **DS** 107:71–72. Šie septyniasdešimt turi būti keliaujantys tarnai, **DS** 107:93–97. Vyresnieji išventinti vietiniais mano bažnyčios tarnais, **DS** 124:137.

TARNYSTĖ. *Taip pat žr.* Gerovės darbas, gerovė; Meilė

Globa ar darbas, atlikti Dievo ir kitų labui. Tarnaudami kitiems, tarnaujame Dievui.

Šiandien apsispręskite, kam norite

tarnauti, **Joz** 24:15. Kiek padarėte kiekvienam iš šitų mažiausių, man padarėte, **Mt** 25:35–45. Atnašaukite savo kūnus kaip gyvą auką – tai jūsų sąmoningas tarnavimas, **Rom** 12:1. Meile tarnaukite vieni kitiems, **Gal** 5:13. Savo dienas praleisi tarnaudamas savo Dievui, **2 Nef** 2:3. Tarnaudami savo artimiems, jūs tik tarnaujate savo Dievui, **Mzj** 2:17. Tie, kurie apgyvens pažado žemę, turės tarnauti Dievui, antraip jie bus nušluoti, **Etr** 2:8–12. Tie, kurie imasi Dievo tarnystės, turi tarnauti jam visa širdimi, **DS** 4:2. Viešpats davė įsakymus, kad žmonija turi mylėti jį ir tarnauti jam, **DS** 20:18–19. Tarnausi Dievui Jėzaus Kristaus vardu, **DS** 59:5. Man, Viešpačiui, malonu pagerbti tuos, kurie man tarnauja, **DS** 76:5. Dievą garbink, nes jam vienam tetarnausi, **Moz** 1:15.

TARPININKAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas; Jėzus Kristus

Užtarėjas arba tarpininkaujantis asmuo. Jėzus Kristus yra tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus. Jo apmokėjimas suteikė žmonėms galimybę atgailauti dėl savo nuodėmių ir susitaikyti su Dievu.

Niekas neateina pas Tėvą kitaip kaip tik per Jėzų Kristų, **Jn** 14:6. Yra vienas tarpininkas tarp Dievo ir žmonių, **1 Tim** 2:5. Kristus yra geresnės sandoros tarpininkas, **Hbr** 8:6 (Hbr 9:15; 12:24; DS 107:19). Šventasis Mesijas užtars visus žmonių vaikus, **2 Nef** 2:9 (Iz 53:12; Moz 14:12). Turėtumėte žvelgti į didįjį Tarpininką, **2 Nef** 2:27–28. Esame ištobulinti per naujosios sandoros tarpininką Jėzų, **DS** 76:69.

TEANKUMAS

Mormono Knygoje – didis nefitų karinis vadovas (Al 50:35; 51–52; 61–62).

TEIGINIAI APIE PALAIMAS. *Taip pat žr.* Kalno pamokslas

Kalno pamoksle Jėzaus pateikti pamokymai, apibūdinantys ištaurintą ir dvasingą charakterį (Mt 5:3–12; Lk 6:20–23). Teiginiai apie palaimas suri-

kiuoti tokia seka, kad kiekvienas teiginys remiasi ankstesniuoju. Pilnesnis ir tikslesnis teiginių apie palaimas aprašymas yra 3 Nef 12.

TEILORAS, DŽONAS

Trečiasis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentas.

Buvo pašauktas į Dvylikos Tarybą, **DS** 118:6 (DS 124:128–129). Aprašė Džozefo ir Hairumo Smitų nužudymą, **DS** 135. Tuo metu buvo sužeistas, **DS** 135:2. Buvo tarp didžiųjų, kuriuos Džozefas F. Smitas matė dvasių pasaulyje, **DS** 138:53–56.

TEISĖJŲ KNYGA

Senojo Testamento knyga. Teisėjų knygoje rašoma apie izraelitus nuo Jozuės mirties iki Samuelio gimimo.

1–3 skyriai yra įvadas visai Teisėjų knygai. Jie paaiškina, jog dėl to, kad izraelitai neišvarė savo priešų (Ts 1:16–35), jie turi kęsti pasekmes: tikėjimo praradimą, santuokas su netikinčiais ir stabmeldystę. 3–5 skyriuose pasakojama apie Deborą ir Baraką, kurie išlaisvino Izraelį iš kanaanitų. 6–8 skyriuose aprašyti tikėjimą skatinantys Gideoną, kurį Viešpats palaimino, kad išlaisvintų Izraelį iš midjanitų, patyrimai. 9–12 skyriuose aprašyti skirtingi žmonės, tarnavę teisėjais Izraelyje, daugiausiai atsimetimo ir priespaudos sąlygomis. 13–16 skyriuose pasakojama apie paskutinio teisėjo Samsono iškilimą ir kritimą. Paskutiniai 17–21 skyriai gali būti apibūdinti kaip papildymas, apreiškiantis Izraelio nuodėmių gelmes.

TEISINGUMAS. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;

Gailestingumas, gailestingas

Dėsninga pasekmė – palaiminimai už teisią mintį bei poelgius ir bausmės už nuodėmę, jei neatgailaujama. Teisingumas yra amžinas įstatymas, reikalaujantis bausmės kiekvieną kartą, kai pažeidžiamas Dievo įstatymas (Al 42:13–24). Nusidėjėlis turi apmokėti bausmę, jeigu jis neatgailauja (Mzj

2:38–39; DS 19:17). Jeigu jis atgailauja, bausmę per apmokėjimą sumoka Gelbėtojas, remdamasis gailestingumu (Al 34:16).

Siela, kuri nusideda, mirs, **Ez** 18:4. Visa, ko iš tavęs reikalauja Viešpats: tik teisingai elgtis, **Mch** 6:8. Jėzus bus teisingas ir atleis mūsų nuodėmės, **1 Jn** 1:9. Dievo teisingumas atskyrė nelabuosius nuo teisiųjų, **1 Nef** 15:30. Apmokėjimas patenkina teisingumo reikalavimus, **2 Nef** 9:26. Visa žmonija puolusi ir yra teisingumo gniaužtuose, **Al** 42:14. Apmokėjimas patenkina teisingumo reikalavimus, **Al** 42:15. Ar manote, kad gailestingumas gali apiplėšti teisingumą? **Al** 42:25. Dievo teisingumas pakibęs virš tavęs, jei neatgailausi, **Al** 54:6. Teisingumas ir teismas yra bausmė, pridėta prie mano įstatymo, **DS** 82:4. Teisingumas eina savo keliu ir reikalauja savųjų, **DS** 88:40. Niekas nebus atleistas nuo Dievo teisingumo ir įstatymų, **DS** 107:84.

TEISMAS, PASKUTINYSIS. *Taip*

pat žr. Jėzus Kristus – Teisėjas;

Pasmerkti, pasmerkimas; Teisti, teismas

Galutinis teismas, kuris įvyks po prikėlimo. Dievas per Jėzų Kristų teis kiekvieną žmogų, kad nustatytų, kokią amžinąją šlovę šis gaus. Sprendimas bus priimamas pagal tai, kaip kiekvienas asmuo pakluso Dievo įsakymams, įskaitant tai, kaip jis priėmė Jėzaus Kristaus apmokančiąją auką.

Tėvas visą teismą pavedė Sūnui, **Jn** 5:22. Mes visi stosime prieš Kristaus teismo krasę, **Rom** 14:10. Mirusieji bus teisiami pagal tai, kas užrašyta, **Apr** 20:12 (DS 128:6–7). Už visus savo darbus tu būsi atvestas į teismą, **1 Nef** 10:20. Dvylika Apaštalų ir dvylika mokinių nefitų teis Izraelį, **1 Nef** 12:9 (DS 29:12). Visi turi pasirodyti priešais Šventojo teismo krasę, **2 Nef** 9:15. Paruoškite savo sielas tai šlovingai dienai, **2 Nef** 9:46. Ar galite save išivaizduoti priešais Dievo tribunolą? **Al** 5:17–25. Jėzus Kristus stos teisti pasauliui.

lio, **3 Nef 27:16**. Viešpats nužengs su prakeiksmu teisti bedievių, **DS 133:2**.

TEISTI, TEISMAS. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus – Teisėjas;
Pasmėrkti, pasmerkimas;
Teismas, paskutinysis

Vertinti elgesį evangelijos principų atžvilgiu; spėsti; atskirti gera nuo pikta.

Mozė atsisėdo žmonių teisti, **Iš 18:13**. Teisiai teisi savo artimą, **Kun 19:15**. Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami, **Mt 7:1** (DžSV Mt 7:1–2; Lk 6:37; 3 Nef 14:1). Visi, kurie nusidėjo, turėdami įstatymą, bus nuteisti pagal įstatymą, **Rom 2:12**. Šventieji teis pasaulį, **1 Kor 6:2–3**. Nesibaigiančiojo Dievo Sūnus buvo teisiamas pasaulio, **1 Nef 11:32**. Dvylika Avinėlio Apaštalų teis dvylika Izraelio genčių, **1 Nef 12:9** (DS 29:12). Mirtis, pragaras, velnias ir visi, kuriuos jie sučiupo, turi būti teisiami, **2 Nef 28:23** (1 Nef 15:33). Jei teisiatė žmogų, kuris prašo jūsų turto, kad neprazūtų, tai kiek teisingesnis bus jūsų pasmerkimas už turto sulaikymą, **Mzj 4:22**. Žmonės bus teisiami pagal savo darbus, **Al 41:3**. Teisk teisiai, ir tau bus atstatytas teisingumas, **Al 41:14**. Pasaulis bus teisiamas pagal knygas, kurios bus parašytos, **3 Nef 27:23–26** (Apr 20:12). Šios liaudies likutį teis dvylika, kuriuos Jėzus išsirinko šioje žemėje, **Mrm 3:18–20**. Mormonas paaiškino, kaip atskirti gera nuo pikta, **Mor 7:14–18**. Pasitikėk ta Dvasia, kuri veda teisti teisiai, **DS 11:12**. Jūs turite sakyti savo širdyse: tegul Dievas teisia mane ir tave, **DS 64:11**. Viešpaties Bažnyčia teis tautas, **DS 64:37–38**. Sūnus aplan-kė dvasias kalėjime, kad jos galėtų būti teisiamos kaip žmonės kūne, **DS 76:73** (1 Pt 4:6). Vyskupas bus bendras teisėjas, **DS 107:72–74**. Viešpats visus žmones teis pagal jų darbus, pagal jų širdžių troškimą, **DS 137:9**.

TEISUS, TEISUMAS. *Taip pat žr.*

Dora, dorumas; Įsakymai, Dievo; Neteisus, neteisumas; Vaikščioti, vaikščioti su Dievu; Vertumas, vertas

Tas, kuris teisingas, šventas, doras, sąžiningas; elgimasis paklūstant Dievo įsakymams; nuodėmės vengimas.

Viešpats palaimins teisųjį, **Ps 5:13**. Viešpaties akys žvelgia į teisiuosius, **Ps 34:16, 18** (1 Pt 3:12). Kai valdo teisieji, tauta džiaugiasi, **Pat 29:2** (DS 98:9–10). Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teismo, **Mt 5:6** (3 Nef 12:6). Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teismo, **Mt 6:33**. Teisieji eis į amžinąjį gyvenimą, **Mt 25:46**. Daug pajėgia karšta teisiujo malda, **Jok 5:16**. Teisiamam Dievas palankus, **1 Nef 17:35**. Jis apsaugos teisiuosius; jiems nereikia bijoti, **1 Nef 22:17, 22**. Dėl Viešpaties žmonių teismo Šėtonas neturės galios, **1 Nef 22:26**. Jei nebūtų teismo, nebūtų laimės, **2 Nef 2:13**. Teisieji pavaldės Dievo karalystę, **2 Nef 9:18**. Teisieji nebijo tiesos žodžių, **2 Nef 9:40**. Visi žmonės turi atsiversti į teismo būseną, **Mzj 27:25–26**. Teisiųjų vardai bus įrašyti gyvenimo knygoje, **Al 5:58**. Jūs siekite laimės, darydami nedorybę, kas prieštarauja teismo prigimčiai, **Hel 13:38**. Teisiujo giesmė yra malda man, **DS 25:12**. Stovėkite užsidėję teismo antkrūtinių, **DS 27:16** (Ef 6:14). Teisiesiems mirtis yra saldi, **DS 42:46**. Teisieji bus išrinkti iš visų tautų, **DS 45:71**. Žmonės turėtų savo laisva valia įgyvendinti daug teismo, **DS 58:27**. Kuris daro teismo darbus, gaus ramybę šiame pasaulyje ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje, **DS 59:23**. Antrojo atėjimo metu įvyks visiškas teisiųjų ir nelabųjų atskyrimas, **DS 63:54**. Danguis gali būti valdomos tik pagal teismo principus, **DS 121:36**. Tarp teisiųjų buvo ramybė, **DS 138:22**. Šionės žmonės gyveno teisume, **Moz 7:18**. Abraomas buvo teismo sekėjas, **Abr 1:2**.

TELESTIALINĖ ŠLOVĖ. *Taip pat*

žr. Šlovės laipsniai

Žemiausias iš trijų šlovės laipsnių, kuriuose žmonės gyvens po paskutiniojo teismo.

Paulius matė žvaigždžių šlovę, **1 Kor**

15:40–41. Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas matė teštalialinę šlovę, **DS** 76:81–90. Teštalialinio pasaulio gyventojai buvo tokie nesuskaičiuojami kaip žvaigždės, **DS** 76:109–112. Kas negali laikytis teštalialinės karalystės įstatymo, negali išlaikyti teštalialinės šlovės, **DS** 88:24, 31, 38.

TERESTRIALINĖ ŠLOVĖ. *Taip pat* *žr. Šlovės laipsniai*

Antrasis iš trijų šlovės laipsnių, kuriuose žmonės gyvena po paskutiniojo teismo.

Paulius regėjo terestrialinę šlovę, kurią jis palygino su mėnulio šlove, **1 Kor** 15:40–41. Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas matė terestrialinę šlovę, **DS** 76:71–80. Terestrialinių šlovė pranoksta teštalialinių šlovę, **DS** 76:91. Kurie negali laikytis terestrialinės karalystės įstatymo, negali išlaikyti terestrialinės šlovės, **DS** 88:23, 30, 38.

TESALONIKIEČIAMS, LAIŠKAS.

Taip pat žr. Pauliaus laiškai;
Paulius

Dvi knygos Naujajame Testamente. Pradžioje tai buvo laiškai, kuriuos Paulius parašė tesalonikiečiams iš Korinto, pirmą kartą lankydamasis Europoje maždaug 50 metais po Kristaus gim. Jo darbas Tesalonikoje aprašytas ApD 17 skyriuje. Paulius norėjo sugrįžti į Tesaloniką, bet negalėjo to padaryti (1 Tes 2:18). Todėl jis nusiuntė Timotiejų, kad pradžiugintų atsivertusiuosius ir atneštų jam žinią, kaip jiems sekasi. Pirmąjį laišką Paulius parašė iš dėkinimo dėl Timotiejaus sugrįžimo.

1 Laiškas tesalonikiečiams. 1–2 skyriuose yra Pauliaus sveikinimas ir malda už šventuosius. 3–5 skyriuose pateikti nurodymai dėl dvasinio augimo, meilės, skaistybės, stropumo ir antrojo Jėzaus Kristaus atėjimo.

2 Laiškas tesalonikiečiams. 1 skyriuje yra malda už šventuosius. 2 skyriuje kalbama apie artėjantį atsimitimą. 3 skyriuje yra Pauliaus malda už evangelijos reikalo pergale.

TESTAMENTAS. *Žr. Naujasis*
Testamentas; Senasis Testamentas

TĒVAS, MIRTINGASIS. *Taip pat*
žr. Gimdytojai; Patriarchaliniai
palaiminimai; Patriarchas,
patriarchalinis; Šeima

Šventas titulas, nurodantis vyrą, kuriam gimė ar kuris oficialiai įvaikino vaiką.

Gerbk savo tėvą ir savo motiną, **Iš** 20:12 (Pakįst 5:16; Mt 19:19; Mzj 13:20). Tėvas pataiso sūnų, kuri myli, **Pat** 3:12. Tėvai, neerzinkite savo vaikų, **Ef** 6:1–4. Aš buvau kiek pamokytas viso savo tėvo mokslo, **1 Nef** 1:1. Mano tėvas buvo teisus žmogus, nes jis mokė mane, **En** 1:1. Alma meldėsi dėl savo sūnaus, **Mzj** 27:14. Alma davė įsakymus savo sūnums, **Al** 36–42. Helamanas pavadino savo sūnus pagal jų protėvius, **Hel** 5:5–12. Mormonas savo maldose visada prisimindavo savo sūnų **Mor** 8:2–3. Didžiųjų dalykų gali būti pareikalauta iš tėvų rankų, **DS** 29:48. Kiekvienas vyras įpareigotas aprūpinti savo šeimą, **DS** 75:28. Jis įsakė man eiti pas savo tėvą, **DŽS–I** 1:49.

TĒVAS DANGUJE. *Taip pat žr.*
Dievas, Dievybė

Visos žmonijos dvasių tėvas (Ps 82:6; Mt 5:48; Jn 10:34; Rom 8:16–17; Gal 4:7; 1 Jn 3:2). Jėzus yra jo Viengimis Sūnus kūne. Žmogui buvo įsakyta paklusti Tėvui ir gerbti jį bei melstis jam Jėzaus vardu.

Jeigu jūs atleisite žmonėms, jūsų Dangiškas Tėvas taip pat atleis jums, **Mt** 6:14 (Mt 18:35; 3 Nef 13:14). Jūsų Dangiškas Tėvas žino, kad viso to jums reikia, **Mt** 6:26–33 (3 Nef 13:26–33). Juo labiau jūsų Dangiškas Tėvas duos Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo, **Lk** 11:11–13. Tebūna palaimintas Dievas ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, **Ef** 1:3. Esate amžinai skolingi savo Dangiškajam Tėvui, **Mzj** 2:34. Kristus pašlovino Tėvo vardą, **Etr** 12:8. Šventieji turėtų paliudyti apie savo persekiojimus, prieš Tėvui išeinant iš savo slėptuvės, **DS** 123:1–3, 6. Mes patyrėme

didelius ir šlovingus palaiminimus iš savo Dangiškojo Tėvo, **DŽS-I** 1:73.

TIESA. *Taip pat žr.* Pažinimas, žinojimas; sąmonė, sąmonės; šviesa, Kristaus šviesa

Pažinimas apie daiktus, kokie jie yra, kokie buvo ir kokie bus (DS 93:94). Tiesa taip pat reiškia šviesą ir apreiškimą iš dangaus.

Tiesa žels iš žemės, **Ps** 85:12 (Moz 7:62). Jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus, **Jn** 8:32. Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas, **Jn** 14:6. Jei sakome, kad neturime nuodėmės, mūmyse nėra tiesos, **1 Jn** 1:8. Kaltieji laiko tiesą sunkia, **1 Nef** 16:2. Teisieji myli tiesą, **2 Nef** 9:40. Dvasia kalba tiesą ir nemeľuoja, **Jokk** 4:13. Tu esi tiesos Dievas ir negali meluoti, **Etr** 3:12. Šventosios Dvasios galia jūs galite pažinti tiesą apie viską, **Mor** 10:5. Tiesa lieka per amžių amžius, **DS** 1:39. Buvai apšviestas tiesos Dvasia, **DS** 6:15. Mormono Knygoje yra tiesa ir Dievo žodis, **DS** 19:26. Guodėjas buvo pasiūstas mokyti tiesos, **DS** 50:14. Tas, kuris gauna žodį tiesos Dvasia, gauna jį taip, kaip jis paskelbtas tiesos Dvasia, **DS** 50:17–22. Skelbkite tiesą pagal apreiškimus, kuriuos jums daviau, **DS** 75:3–4. Kas tik yra tiesa, yra šviesa, **DS** 84:45. Kristaus šviesa yra tiesos šviesa, **DS** 88:6–7, 40. Mano Dvasia yra tiesa, **DS** 88:66. Sąmonė, arba tiesos šviesa, nebuvo sukurta, **DS** 93:29. Dievo šlovė yra sąmonė, arba šviesa ir tiesa, **DS** 93:36. Aš įsakiau jums auginti savo vaikus šviesoje ir tiesoje, **DS** 93:40. Mano Viengimis yra pilnas malonės ir tiesos, **Moz** 1:6.

TIKĖJIMAS, TIKĖTI. *Taip pat žr.*

Jėzus Kristus; Netikėjimas; Pasitikėjimas, pasitikėti; Viltis

1. Kuo nors tikėti arba priimti ką nors kaip tikra. Asmuo turi atgailauti ir tikėti Jėzų Kristų, kad būtų išgelbėtas Dievo karalystėje (DS 20:29). 2. Kuo nors pasitikėti. Dažniausiai Raštuose vartojama prasme, tikėjimas yra pasitikėjimas Jėzumi Kristumi, skatinantis žmogų paklusti jam. Tikėjimas turi

būti nukreiptas į Jėzų Kristų, kad nuvestų žmogų į išgelbėjimą. Pastarųjų dienų šventieji taip pat tiki Dievą Tėvą ir Šventąją Dvasią, kunigystės galia ir kitais svarbiais sugražintos evangelijos aspektais. Tikėjimas apima viltį tuo, kas neregima, bet kas yra tiesa (Hbr 11:1; Al 32:21; Etr 12:6). Evangelijos, mokomos Dievo atsiųstų įgaliotų tarnų, klausymas skatina tikėjimą (Rom 10:14–17). Stebuklai nesukuria tikėjimo. Stiprus tikėjimas ugdomas per paklusnumą Jėzaus Kristaus evangelijai. Kitais žodžiais, tikėjimas kyla per teismumą (Al 32:40–43; Etr 12:4, 6, 12; DS 63:9–12).

Tikras tikėjimas atneša stebuklus, regėjimus, sapnus, išgydymus ir visas Dievo dovanas, kurias jis duoda šventiesiems. Tikėjimu žmogus gauna nuodėmių atleidimą ir galiausiai gali gyventi Dievo akivaizdoje. Tikėjimo trūkumas veda žmogų į neviltį, kuri ateina dėl nedorybės (Mor 10:22).

Kuo nors tikėti. Tikėkite Viešpatį savo Dievą; tikėkite jo pranašais, **2 Met** 20:20. Danielius nenukentėjo liūtų duobėje, kadangi jis tikėjo Dievą, **Dan** 6:23. Kaip tikėjai, taip tebūna tau padaryta, **Mt** 8:13. Visa, ko tikėdami melsite, gausite, **Mt** 21:22. Nebijok, tik tikėk, **Mk** 5:36. Tikinčiam viskas įmanoma, **Mk** 9:23–24. Kas įtikės ir priims krikštą, bus išgelbėtas, **Mk** 16:16 (2 Nef 2:9; 3 Nef 11:33–35). Kas tiki Sūnų, turi nesibaigiantį gyvenimą, **Jn** 3:16, 18, 36 (Jn 5:24; DS 10:50). Mes tikime ir esame tikri, kad tu esi Kristus, **Jn** 6:69. Kas tiki mane, nors numirtų gyvens, **Jn** 11:25–26. Mes, įtikėjusieji, įeiname į atilsį, **Hbr** 4:3. Tikėkite Jėzų Kristų ir mylėkite vienas kitą, **1 Jn** 3:23. Mesijas nesunaikins nė vieno, kuris jį tiki, **2 Nef** 6:14. Žydai bus persekiojami, kol bus įtikinti tikėti Kristų, **2 Nef** 25:16. Jei tikite tu, žiūrėkite, kad tai vyktumėte, **Mzj** 4:10. Sūnus paims ant savęs prasižengimus tų, kurie tiki jo vardą, **Al** 11:40. Palaimintas tas, kuris tiki Dievo žodžiu nebūdamas priverstas, **Al** 32:16. Jei negalite nieko daugiau, kaip tik norėti tikėti, leiskite šiam norui veikti jumyse, **Al** 32:27. Jeigu tikėsite

Kristaus vardą, jūs atgailausite, **Hel** 14:13. Kas tiki Kristų, taip pat tiki ir Tėvą, **3 Nef** 11:35. Dar niekada žmogus taip netikėjo Viešpatį, kaip Jaredo brolis, **Etr** 3:15. Viskas, kas įtikinėja tikėti Kristų, siunčiama Kristaus galia, **Mor** 7:16–17. Tiems, kurie tiki Viešpaties žodžiais, bus duotas Dvasios pasireiškimas, **DS** 5:16. Tie, kurie tiki Viešpaties vardą, taps Dievo sūnumis, **DS** 11:30 (Jn 1:12). Kai kuriems duota tikėti kitų žodžiais, **DS** 46:14. Tikinčiuosius lydės ženklai, **DS** 58:64 (**DS** 63:7–12). Tie, kurie įtikės, atgailaus ir priims krikštą, gaus Šventąją Dvasią, **Moz** 6:52.

Kuo nors pasitikėti. Teisusis gyvens tikėjimu, **Hab** 2:4. Tavo tikėjimas padarė tave sveiką, **Mt** 9:22 (**Mk** 5:34; **Lk** 7:50). Tebūnie jums pagal jūsų tikėjimą, **Mt** 9:29. Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdėlį, nieko jums nebūtų neįmanomo, **Mt** 17:20 (**Lk** 17:6). Aš meldžiau už tave, kad tavo tikėjimas nepalūžtų, **Lk** 22:32. Tikėjimas Kristaus vardu tvirtą padarė šį vyrą, **ApD** 3:16. Tikėjimas ateina iš Dievo žodžio klausymo, **Rom** 10:17. Jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias ir mūsų tikėjimas, **1 Kor** 15:14. Tikėjimas veikia meile, **Gal** 5:6. Esate išgelbėti malone, per tikėjimą, **Ef** 2:8 (2 **Nef** 25:23). Pasiimkite tikėjimo skydą, **Ef** 6:16 (**DS** 27:17). Baigiau bėgimą, išlaikiau tikėjimą, **2 Tim** 4:7. Tikėjimas yra užtikrinimas to, ko viliamės, **Hbr** 11:1. Be tikėjimo neįmanoma jam patikti, **Hbr** 11:6. Tikėjimas be darbų yra miręs, **Jok** 2:17–18, 22. Aš eisiu ir padarysiu tai, ką Viešpatys įsakė, **1 Nef** 3:7. Viešpats dėl žmonių vaikų gali padaryti viską, jei tik jie panaudotų tikėjimą juo, **1 Nef** 7:12. Liahonos rodyklės veikė pagal tikėjimą, **1 Nef** 16:28. Atgailaukite ir priimkite krikštą jo vardu, turėdami tobulą tikėjimą Šventuoju, **2 Nef** 9:23. Kristus daro galimus stebuklus tarp žmonių vaikų sulig jų tikėjimu, **2 Nef** 26:13 (**Etr** 12:12; **Mor** 7:27–29, 34–38). Enoso nuodėmės buvo atleistos dėl jo tikėjimo Kristumi, **En** 1:3–8. Išgelbėjimas neateina nė viename tokiam, nebent per tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, **Mzj** 3:12. Šir-

dys pakeistos per tikėjimą jo vardu, **Mzj** 5:7. Į Dievo tarnų maldas atsakoma pagal jų tikėjimą, **Mzj** 27:14. Suteik mums stiprybės pagal mūsų tikėjimą Kristumi, **Al** 14:26. Šaukitės Dievo vardo tikėdami, **Al** 22:16. Tikėjimas nereiškia tobulo pažinimo apie dalykus, **Al** 32:21 (**Etr** 12:6). Ir kai žodis pradeda brinkti, puoselėkite jį savo tikėjimu, **Al** 33:23 (**Al** 32:28). Jų išsaugojimas priskirtas stebuklingai Dievo galiai dėl jų nepaprasto tikėjimo, **Al** 57:25–27. Visi, kurie žiūrės į Dievo Sūnų tikėdami, gyvens, **Hel** 8:15. Matau, jog jūsų tikėjimas pakankamas, kad jus išgydyčiau, **3 Nef** 17:8. Tikėjimas yra tai, ko viliamės, o ne matome, **Etr** 12:6. Visi, kurie padarė stebuklus, padarė juos tikėjimu, **Etr** 12:12–18. Jeigu jie tiki mane, aš jų silpnybes paversiu stiprybe, **Etr** 12:27–28, 37. Mormonas mokė apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, **Mor** 7. Ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas gera, tikrai tikėdami, kad gausite, štai tai bus jums padaryta, **Mor** 7:26. Kurie tiki Kristų, glausis prie visko, kas gera, **Mor** 7:28. Jei prašysite, tikėdami Kristų, jis apreišk tiesą, **Mor** 10:4. Be tikėjimo tu nieko negali padaryti; todėl prašyk su tikėjimu, **DS** 8:10. Tai turėtų būti duodama jiems pagal jų tikėjimą, su kuriuo jie meldėsi, **DS** 10:47, 52. Visi žmonės turi išverti tikėjime jo vardu iki galo, **DS** 20:25, 29. Išsteisinimas Kristaus malone yra teisingas ir tikras, **DS** 20:30. Tikėjimo malda jums bus duota Dvasia, **DS** 42:14. Tikėjimas neateina per ženklus, bet ženklai lydi tuos, kurie tiki, **DS** 63:9–12. Tėvai turi mokyti vaikus tikėti Kristų, **DS** 68:25. Siekite mokytumo, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu, **DS** 88:118. Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi yra pirmasis evangelijos principas, **TT** 1:4.

TIKĖJIMO TEIGINIAI. *Taip pat žr.*

Brangusis Perlas; Smitas
jaunesn., Džozefas

Trylika pagrindinių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narių tikėjimo punktų.

Džozefas Smitas pirmiausia jus surašė laiške Džonui Ventvortui, laikraščio *Chicago Democrat* leidėjui, atsakydamas į jo prašymą paaiškinti, kuo tiki bažnyčios nariai. Laiškas tapo žinomas kaip Laiškas Ventvortui ir pirmą kartą buvo išspausdintas leidinyje *Times and Seasons* 1842 m. kovo mėn. 1880 m. spalio 10 d. bažnyčios narių balsavimu Tikėjimo Teiginiai buvo oficialiai priimti kaip Raštai ir įtraukti kaip Brangiojo Perlo dalis.

TIKROJI MEILĖ. *Taip pat žr.*

Gerovės darbas, gerovė; Meilė; Tarnavimas; Užuojauta

Tyra Kristaus meilė (Mor 7:47); meilė, kuria Kristus myli žmonių vaikus ir kuria žmonių vaikai turėtų mylėti vienas kitą (2 Nef 26:30; 33:7–9; Etr 12:33–34); aukščiausia, kilniausia, stipriausia meilė, ne tik įsimylėjimas.

Pažinimas daro pasipūtusi, bet tikroji meilė ugdo, **1 Kor** 8:1. Tikroji meilė, tyra meilė, pranoksta ir viršija beveik visa kita, **1 Kor** 13. Įsakymo tikslas yra tikroji meilė iš tyros širdies, **1 Tim** 1:5. Brolišką maloningumą praturtinkite tikrąja meile, **2 Pt** 1:7. Viešpats davė įsakymą, kad visi žmonės turėtų tikrosios meilės, **2 Nef** 26:30 (Mor 7:44–47). Žiūrėkite, kad turėtumėte tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, **Al** 7:24. Meilė, kuria Viešpats myli žmones, yra tikroji meilė, **Etr** 12:33–34. Neturėdami tikrosios meilės žmonės negali paveldėti tos vietos, kuri paruošta Tėvo buveinėse, **Etr** 12:34 (Mor 10:20–21). Moronis užrašė Mormono žodžius apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, **Mor** 7. Tikroji meilė padaro žmones tinkamus Viešpaties darbui, **DS** 4:5–6 (DS 12:8). Apsirenkite tikrosios meilės raiščiui, **DS** 88:125. Tavo vidus tegul būna pilnas tikrosios meilės, **DS** 121:45.

TI MOTIEJUI, LAIŠKAS. *Taip pat žr.* Pauliaus laiškai; Paulius; Timotiejus

Dvi knygos Naujajame Testamente. Pradžioje tai buvo laiškai, kuriuos Paulius parašė Timotiejui.

1 Laiškas Timotiejui. Šį laišką Paulius parašė po savo pirmojo įkalinimo. Jis buvo palikęs Timotiejų Efeze, ketindamas sugrįžti (1 Tim 3:14). Tačiau Paulius manė vėluosiąs, todėl parašė Timotiejui, turbūt iš Makedonijos (1 Tim 1:3), norėdamas jam patarti ir padraštinti vykdyti savo pareigą.

1 skyriuje yra Pauliaus sveikinimas ir pamokymas dėl „tuščių plepalų“, kurie radosi Bažnyčioje. 2–3 skyriuose pateikti nurodymai apie viešą garbinimą bei apie evangelijos tarnų savybes ir elgesį. 4–5 skyriuose yra paskutinių dienų atsimitimo apibūdinimas ir patarimas Timotiejui, kaip tarnauti jo vadovaujamiems žmonėms. 6 skyriuje yra raginimas išlikti ištikimam ir vengti pasaulio turtų.

2 Laiškas Timotiejui. Šį laišką Paulius parašė savo antrojo įkalinimo metu, likus nedaug laiko iki jo nužudymo. Laiškas mums perduoda paskutinius apaštalo žodžius ir parodo nepaprastą narsą bei pasitikėjimą, su kokiais jis pasitiko mirtį.

1 skyriuje yra Pauliaus sveikinimas ir įsakymas Timotiejui. 2–3 skyriuose yra įvairūs išpėjimai ir nurodymai bei kvietimas pasitikti ateities pavojus. 4 skyriuje yra žinia Pauliaus draugams su patarimu, kaip elgtis su atsimitėliais.

TI MOTIEJUS. *Taip pat žr.* Paulius

Naujajame Testamente – jaunas misionierius Pauliaus bendražygis jo tarnystėje (ApD 16:1–3; 2 Tim 1:1–5); jo tėvas buvo graikas, o motina žydė; jis ir jo gimdytojai gyveno Listroje.

Paulius kalbėjo apie Timotiejų kaip apie savo „sūnų tikėjime“ (1 Tim 1:2; 18; 2 Tim 1:2). Timotiejus turbūt buvo patikimiausias ir gabiliausias Pauliaus pagalbininkas (Fil 2:19–23).

TYRAS, TYRUMAS. *Taip pat žr.*

Pašventinimas; Švarus ir nešvarus

Be nuodėmės, nekaltas; be dėmės, be kliaudos. Asmuo tyras, kai jo mintys ir veiksmai yra visapusiškai švarūs. Nusidėjęs gali tapti tyras per tikėjimą

Jėzumi Kristumi, atgailą ir evangelijos nuostatų priėmimą.

Kas turi švarias rankas ir tyrą širdį, gaus Viešpaties palaiminimus, **Ps** 24:3–5. Būkite švarūs, Viešpaties indų nešėjai, **Iz** 52:11 (DS 133:4–5). Palaiminti tyraširdžiai, **Mt** 5:8 (3 Nef 12:8). Mąstykite apie tai, kas tyra, **Fil** 4:8 (TT 1:13). Visi jūs, tyraširdžiai, pakelkite galvas ir priimkite maloningąjį Viešpaties žodį, **JokK** 3:2–3. Ar galėsite pakelti akis į Dievą tą dieną tyra širdimi ir švariomis rankomis? **Al** 5:19. Būdami tyri ir be dėmės priešais Dievą, jie negalėjo žiūrėti į nuodėmę be pasišlykštėjimo, **Al** 13:12. Būkite išskaistinti, kaip Kristus yra skaistus, **Mor** 7:48 (Mrm 9:6). Kristus išsaugos sau tyra liaudį, **DS** 43:14. Viešpats įsakė, kad Sionėje būtų pastatyti namai, kuriuose tyraširdžiai matys Dievą, **DS** 97:10–17. Sionė – tai tyraširdžiai, **DS** 97:21.

TITAS. *Taip pat žr.* Pauliaus laiškai; Paulius; Titui, Laiškas

Naujajame Testamente – ištikimas atsivertęs graikas, kuris keliavo į Jeruzalę su Pauliumi ir vėliau tapo misionieriumi (Gal 2:1–4; 2 Tim 4:10). Titas perdavė pirmąjį Pauliaus laišką Korinto šventiesiems (2 Kor 7:5–8, 13–15).

TITUI, LAIŠKAS. *Taip pat žr.*

Pauliaus laiškai; Paulius; Titas

Laikiniai išlaisvintas iš romėnų įkalnimo Paulius parašė laišką Titui, esančiam Kretoje. Laiške daugiausia aptarinėjami klausimai, susiję su Bažnyčios vidaus drausme ir organizacija.

1 skyriuje yra Pauliaus sveikinimai, taip pat nurodymai ir bendri reikalavimai vyskupams. 2–3 skyriuose yra bendri mokymai bei asmeniniai nurodymai Titui, kaip elgtis su įvairiomis grupėmis Kretos Bažnyčioje. Paulius ragino šventuosius įveikti iškrypimą, būti rimtiems ir ištikimiems bei palaikyti gerus darbus.

TOBULAS

Išbaigtas, be trūkumų, galutinai išsivystęs; visiškai teisus. Tobulas taip pat gali reikšti tą, kuris be nuodėmės ar

blogio. Tik Kristus buvo visiškai tobulas. Tikri Kristaus pasekėjai gali tapti tobuli per jo malonę ir apmokėjimą.

Tebūna jūsų širdys tobulos priešais Viešpatį, **1 Kar** 8:61. Taigi būkite tobuli kaip ir jūsų Tėvas danguje, **Mt** 5:48 (3 Nef 12:48). Kas nenusižengia žodžiu, tas yra tobulas žmogus, **Jok** 3:2. Tikėjimas nereiškia tobulo pažinimo apie kažką, **Al** 32:21, 26. Apmokėjimas buvo įvykdytas, idant Dievas būtų tobulas Dievas, **Al** 42:15. Moronis buvo tobulo supratimo vyras, **Al** 48:11–13, 17–18. Kristaus Dvasia duodama prašti vienam žmogui, kad jis galėtų kreipti ir tobulai pažinti, ar kažkas yra iš Dievo ar iš velnio, **Mor** 7:15–17. Ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame, **Mor** 10:32. Kantriai tęskite, kol būsite ištobulinti, **DS** 67:13. Tai tie, kurie yra teisūs žmonės, ištobulinti per Jėzų, **DS** 76:69. Pareigybės Bažnyčioje yra šventųjų tobulinimui, **DS** 124:143 (Ef 4:11–13). Gyvieji nėra tobuli be savo mirusiųjų, **DS** 128:15, 18. Nojus buvo teisus vyras ir tobulas savo kartoje, **Moz** 8:27.

TOMAS

Naujajame Testamente – vienas iš pirmųjų Dvylikos Apaštalu, kuriuos Gelbėtojas išsirinko savo mirtingosios tarnystės metu. Graikiškai jis buvo vadinamas Didimus, kas reiškia „dvylynys“ (Mt 10:2–3; Jn 14:5; 20:24–29; 21:2). Nors Tomas, kol asmeniškai nepamatė prikelto Gelbėtojo, abejojo Jėzaus prikėlimu, dėl savo stipraus charakterio jis buvo pasiryžęs išverti persekiojimus ir mirtį su Viešpačiu (Jn 11:16; 20:19–25).

TRADICIJOS

Tikėjimai ir jų praktikavimas, kuriuos viena karta perduoda kitai (2 Tes 2:15). Raštuose Viešpats nuolat įspėja teisiuosius vengti žmonių piktų tradicijų (Kun 18:30; Mk 7:6–8; Mzj 1:5; DS 93:39–40).

TRYŠ MOKINIAI NEFITAI. *Taip*

pat žr. Mokinys; Nefitai; Perkeltos esybės

Kristaus išrinkti trys mokiniai nefitai, minimi Mormono Knygoje.

Viešpats suteikė šiems mokiniams tokį pat palaiminimą, kokį jis suteikė Jonui, mylimajam mokiniui, – kad jie galėtų pasilikti žemėje vesti sielas pas Kristų, kol Viešpats sugriš. Jie buvo perkelti, kad neįstų skausmo ir nemirtų (3 Nef 28).

Kristus patenkino trijų mokinių norą pasilikti iki kito jo atėjimo, **3 Nef 28:1–9**. Jie niekada nepatirs mirties skausmų ar sielvarto, **3 Nef 28:7–9**. Jie turės džiaugsmo pilnatvę, **3 Nef 28:10**. Jie buvo laikinai pagauti į dangų, **3 Nef 28:13–17**. Jie tarnavo žmonėms ir kentė persekiojimą, **3 Nef 28:18–23**. Jie tarnavo Mormonui, **3 Nef 28:24–26** (Mrm 8:10–11). Jie tarnaus kitataučiams, žydams, išsklaidytoms gentims ir visoms tautoms, **3 Nef 28:27–29**. Šėtonas neturi jiems galios, **3 Nef 28:39**.

TŪKSTANTMETIS. *Taip pat žr.*

Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas; Pragaras

Tūkstančio metų taikos laikotarpis, kuris prasidės, kai Kristus grįš pats viešpatauti žemėje (TT 1:10).

Tauta nebekels kalavijo prieš tautą, ir jie daugiau nebesimokys kariauti, **Iz 2:4** (2 Nef 12:4; Mch 4:3). Sakys: Dyknė tapo kaip Edeno sodas, **Ez 36:35**. Jie atgijo ir valdė su Kristumi tūkstantį metų, **Apr 20:4**. Dėl žmonių teisumo Šėtonas neturi galios, **1 Nef 22:26**. Aš gyvensiu teisme žemėje tūkstantį metų, **DS 29:11**. Kai pasibaigs tūkstantis metų, aš pasigailėsiu žemės tik trumpam, **DS 29:22**. Ateis didysis Tūkstantmetis, **DS 43:30**. Teisiųjų vaikai augs be nuodėmės, **DS 45:58**. Vaikai augs, kol pasens; žmonės bus akimirksniu pakeičiami, **DS 63:51**. Septintojo tūkstantmečio pradžioje Viešpats pašventins žemę, **DS 77:12**. Jie neatgis, kol pasibaigs tūkstantis metų, **DS 88:101**. Šėtonas bus surištas tūkstančiui metų, **DS 88:110**. Apibūdintas Tūkstantmetis, **DS 101:23–34**. Tūkstantį metų žemė ilsėsis, **Moz 7:64**.

TURTAI. *Taip pat žr.* Išdidumas; Pinigai

Gėrybės, lobis, gausa. Viešpats pataria šventiesiems nesiekti pasaulietišku turtu, nebent su tikslu daryti gera. Pasaulietinių turtų siekimas šventiesiems neturi būti svarbesnis už siekimą Dievo karalystės, kur glūdi amžinybės turtai (Jokk 2:18–19).

Jei didėja turtai, neprisiriškite prie jų savo širdimi, **Ps 62:11**. Turtai nepadedą rūstybės dieną, **Pat 11:4**. Kas pasitiki savo turtais, kris, **Pat 11:28**. Geriau turėti gerą vardą, nei didelius turtus, **Pat 22:1**. Kaip sunkiai turtingi įeis į Dievo karalystę, **Mk 10:23** (Lk 18:24–25). Meilė pinigams yra visų blogybių šaknis, **1 Tim 6:10**. Vargas turtingiems, kurie niekina vargšus ir kurių turtas yra jų dievas, **2 Nef 9:30**. Teisieji nenukreipė savo širdžių į turtus, bet buvo dosnūs visiems, **Al 1:30**. Žmonės emė darytis išdidūs dėl savo turtų, **Al 4:6–8**. Pagal savo turtus žmonės pradėjo skirstytis į luomus, **3 Nef 6:12**. Ieškokite ne turtų, bet išminties, **DS 6:7** (Al 39:14; DS 11:7). Žemės turtai yra Dievo, kad juos duotų, bet saugokitės išdidumo, **DS 38:39**.

Amžinybės turtai. Kraukite lobius danguje, **Mt 6:19–21**. Kaip dažnai aš jus šaukiau amžinojo gyvenimo turtų balsu, **DS 43:25**. Amžinybės turtai yra mano, kad juos duočiau, **DS 67:2** (DS 78:18).

TURTAS. *Žr.* Turtai

TUŠČIAS, TUŠTYBĖ. *Taip pat žr.* Išdidumas; Pasaulietiškumas

Netikras ar apgaulingas; išdidumas. *Tuščias* ir *tuštybė* taip pat gali reikšti tai, kas be turinio ar vertės.

Viešpaties šventoje vietoje atsistos tas, kuris nenukreipė savo sielos į tuštybę, **Ps 24:3–4**. Melsdamiesi netuščiažodžiaukite, **Mt 6:7**. Didelis ir erdvus pastatas yra tušti įsivaizdavimai ir išdidumas, **1 Nef 12:18**. Ar ir toliau kreipsite savo širdis į tuščius pasaulio dalykus? **Al 5:53**. Nesivaikyk šito pasaulio tuščių dalykų, nes tu negali nusinešti jų su savimi, **Al 39:14**. Tuštybė ir netikėjimas bažnyčią atvedė į

pasmerkima, **DS** 84:54–55. Kai imame dangstyti savo tuščią garbėtrošką, dangūs atsitraukia, **DS** 121:37.

TVANAS NOJAUS LAIKAIS. *Taip pat žr.* Arka; Nojus, biblinis patriarchas; Vaivorykštė

Nojaus laikais žemė buvo visiškai užtvindyta vandeniu. Tai buvo žemės krikštas ir simbolizavo apvalymą (1 Pt 3:20–21).

Dievas užlies tvano vandenimis žemę, kad išnaikintų kiekvieną kūną, **Pr** 6:17 (Moz 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Tvano vandenys užtvindė žemę, **Pr** 7:10. Dievas įsteigė lanką debesyse kaip sandoros ženklą, **Pr** 9:9–17. Vandeniems nuslūgus, Amerikos žemė tapo rinktine žeme, **Etr** 13:2. Nelabieji žus tvane, **Moz** 7:38; 8:24.

UGNIS. *Taip pat žr.* Krikštas, krikštyti; Pragaras; Šventoji Dvasia; Žemė – Žemės apvalymas

Apvalymo, išgryninimo ir pašventinimo simbolis. Ugnis taip pat gali būti Dievo akivaizdos simbolis.

Tavo Dievas yra ryjanti ugnis, **Pakįst** 4:24. Viešpats daro savo tarnus liepsnojanti ugnimi, **Ps** 104:4. Pulku Viešpats aplankys juos ryjančios ugnies liepsna, **Iz** 29:6 (2 Nef 27:2). Viešpats ateis su ugnimi, **Iz** 66:15. Jis yra kaip grynintojo ugnis, **Mal** 3:2 (3 Nef 24:2; **DS** 128:24). Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi, **Mt** 3:11 (Lk 3:16). Teisieji bus apsugoti ugnimi, **1 Nef** 22:17. Nelabieji bus sunaikinti ugnimi, **2 Nef** 30:10. Nefis paaiškino, kaip mes gauname ugnies ir Šventosios Dvasios krikštą, **2 Nef** 31:13–14 (3 Nef 9:20; 12:1; 19:13; **Etr** 12:14; **DS** 33:11). Skelbk nuodėmių atleidimą krikštu ir ugnimi, **DS** 19:31. Didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia bus parblokšta ryjančia ugnimi, **DS** 29:21. Žemė praeis tarsi nuo ugnies, **DS** 43:32. Viešpaties akivaizda bus kaip lydanti ugnis, **DS** 133:41. Adomas buvo pakrikštytas ugnimi ir Šventąja Dvasia, **Moz** 6:66.

UOLA, AKMUO. *Taip pat žr.*

Aprėškimas; Evangelija; Jėzus Kristus

Perkeltine prasme reiškia Jėzų Kristų ir jo evangeliją, kurie yra tvirtas pamatas ir atrama (**DS** 11:24; 33:12–13). *Uola, akmuo* taip pat gali reikšti aprėškima, per kurią Dievas aprėškia savo evangeliją žmonėms (**Mt** 16:15–18).

Jis yra uola, tobulas jo darbas, **Pakįst** 32:4. Viešpats yra mano uola; juo pasitikėsiu, **2 Sam** 22:2–3. Buvo atkirstas nuo kalno akmuo, bet ne rankomis, **Dan** 2:34–35. Jis buvo pastatytas ant uolos, **Mt** 7:25 (3 Nef 14:25). Jėzus Kristus yra akmuo, kuris buvo atmetas, **ApD** 4:10–11. Ta uola buvo Kristus, **1 Kor** 10:1–4 (Iš 17:6). Kuris pastatytas ant uolos, priima tiesą, **2 Nef** 28:28. Žydai atmes akmenį [Kristų], ant kurio jie galėtų statyti, **JokK** 4:15–17. Ant mūsų Išpirkėjo uolos mes turime statyti savo pamatą, **Hel** 5:12. Kas stato ant Kristaus doktrinų, stato ant jo uolos ir negrius užėjus potvyniams, **3 Nef** 11:39–40 (**Mt** 7:24–27; 3 Nef 18:12–13). Išmintingas vyras pasistatė savo namą ant uolos, **3 Nef** 14:24. Jeigu jūs pastatyti ant mano uolos, žemė ir pragaras negali nugalėti, **DS** 6:34. Kuris stato ant šitos uolos, niekada negrius, **DS** 50:44. Aš esu Mesijas, Sionės Karalius, Dangaus Uola, **Moz** 7:53.

UOLEKTIS

Tarp hebrajų įprastas ilgio vienetas – pradžioje reiškę atstumą nuo alkūnės iki pirštų galo.

ŪRAS

Senajame Testamente – chaldėjų Ūras buvo Abramo gimtinė (**Pr** 11:27–28, 31; 15:7; **Neh** 9:7; **Abr** 2:1, 4).

URIMAI IR TUMIMAI. *Taip pat žr.*

Antrūtinis; Regėtojas

Dievo paruoštos priemonės padėti žmogui gauti aprėškima ir versti iš kalbos į kalbą. Hebrajų kalba šie žodžiai reiškia „šviesos ir tobulybės“. Urimai ir Tumimai susideda iš dviejų akmenų,

įstatytų sidabro lankeliuose, ir kartais naudojami su ankrūtiniumi (DS 17:1; DžS–I 1:35, 42, 52). Ši žemė savo pašventintoje ir nemirtingoje būsenoje taps didžiuliais Urimais ir Tumimais (DS 130:6–9).

Į teismo ankrūtinį įdėsi Urimus ir Tumimus, **Iš** 28:30. Nugalėtojui aš duosiu baltą akmenėlį, **Apr** 2:17. Jis turi tai, su kuo gali pažiūrėti ir išversti, **Mzj** 8:13. Duosiu tau šiuos du akmenis, **Etr** 3:23–24, 28 (Etr 4:5). Džozefas Smitas gavo apreiškimus per Urimus ir Tumimus, **DS** 6, 11, 14–16 skyrių įvadai. Tau duotąja galia tu galėjai versti, panaudodamas Urimus ir Tumimus, **DS** 10:1. Trys liudytojai turėjo pamatyti Urimus ir Tumimus, duotus Jaredo broliui ant kalno, **DS** 17:1. Vieta, kur gyvena Dievas, yra didžiuliai Urimai ir Tumimai. Baltas akmuo taps Urimais ir Tumimais kiekvienam, kuris jį gauna, **DS** 130:6–11. Aš, Abraomas, turėjau Urimus ir Tumimus, **Abr** 3:1, 4.

UŽANTSPAUDUOTI,

UŽANTSPAUDAVIMAS. *Taip pat žr.* Apeigos, nuostatai; Elija; Kunigystė

Padaryti galiojančias danguje apeigas, kurias žemėje atlieka kunigystės iga-liotiniai. Apeigos užantspauduojamos, kai jos patvirtinamos Pažado Šventąja Dvasia, kuri yra Šventoji Dvasia.

Ką tu suriši žemėje, bus surišta danguje, **Mt** 16:19 (Mt 18:18; DS 124:93; 132:46). Buvote užantspauduoti ta Pažado Šventąja Dvasia, **Ef** 1:13. Aš duodu tau galia, kad ką tik užantspauduosi žemėje, bus užantspauduota danguje, **Hel** 10:7. Jiems duota galia užantspauduoti žemėje ir danguje, **DS** 1:8. Tie celestialinėje šlovėje užantspauduoti Pažado Šventąja Dvasia, **DS** 76:50–70. Elija įteikė užantspaudavimo galios raktus į Džozefo Smito rankas, **DS** 110:13–16. Tai yra užantspauduojanti ir surišanti galia, **DS** 128:14. Dar tvirtesnis pranašystės žodis reiškia žmogaus žinojimą, kad jis yra užantspauduotas amžinajam

gyvenimui, **DS** 131:5. Visos sandoros, neužantspauduotos Pažado Šventąja Dvasia, žmogui mirus, baigiasi, **DS** 132:7. Didis darbas, kuris turi būti atliktas Viešpaties šventyklose, apima vaikų užantspaudavimą prie jų gimdytojų, **DS** 138:47–48.

UŽDANGA

Šis žodis Raštuose vartojamas tokio- mis prasmėmis: 1) pertvara, skirianti patalpas Palapinėje, arba šventykloje; 2) Dievo ir žmogaus atskyrimo simbolis; 3) plonas audinys, kuriuo žmonės užsidengia veidą ar galvą; 4) Dievo skirtas užmaršumas, blokuojantis žmogaus ikimirtingosios būties prisiminimus.

Uždanga skiria šventąją dalį nuo Šventų Švenčiausiosios, **Iš** 26:33. Kai Kristus mirė ant kryžiaus, šventyklos uždanga perplyšo pusiau, **Mt** 27:51 (Mk 15:38; Lk 23:45). Dabar matome lyg veidrodyje, miglotai, bet tada – veidas į veidą, **1 Kor** 13:12. Tamsi netikėjimo uždanga buvo numesta nuo jo proto, **Al** 19:6. Jaredo brolio nebegalima buvo sulaukyti, kad nepažvelgtų už uždangos, **Etr** 3:19 (Etr 12:19). Uždanga bus perplėšta, ir jūs matysite mane, **DS** 67:10 (DS 38:8). Mano šventyklos dengianti uždanga bus nuimta, **DS** 101:23. Uždanga buvo nuimta nuo mūsų protų, **DS** 110:1. Tamsos uždanga uždengs žemę, **Moz** 7:61.

UŽDĖJIMAS, RANKŲ. *Žr.* Rankų uždėjimas

UŽDRAUSTAS VAISIUS. *Žr.*

Edenas; Nuopulis, Adomo ir Ievos

UŽGIMĖS IŠ NAUJO, UŽGIMĖS IŠ DIEVO. *Taip pat žr.*

Atvertimas, atsivertusysis; Krikštas, krikštyti; Pagimdytas; Prigimtinis žmogus; Sūnūs ir dukterys, Dievo; Vaikai, Kristaus

Tai reiškia, kad Šventoji Dvasia yra sukėlus tokią galingą permainą asmens širdyje, kad jis jau nebebori daryti pikta, bet nori siekti Dievo dalykų.

Aš įdėsiu į jūsų vidų naują dvasią, **Ez** 11:19 (**Ez** 18:31; 36:26). Tie, kurie tikėjo Kristaus varda, gimė ne iš kraujo, bet iš Dievo, **Jn** 1:12–13. Jei žmogus neužgimęs iš vandens ir Dvasios, jis negali įeiti į Dievo karalystę, **Jn** 3:3–7. Mes galime užgimti iš naujo Dievo žodžiu, **1 Pt** 1:3–23. Kas yra užgimęs iš Dievo, nebedaro nuodėmės, **DŽSV 1 Jn** 3:9. Nes kas yra gimęs iš Dievo, nugali pasaulį, **1 Jn** 5:4. Tie, kurie yra gimę iš Kristaus, sudaro sandorą su Dievu, **Mzj** 3:19; 5:2–7. Visi žmonės turi užgimti iš naujo; taip, užgimti iš Dievo, **Mzj** 27:25–26 (**Al** 5:49). Ar jūs dvasiškai užgimėte iš Dievo? **Al** 5:12–19. Jeigu jūs neužgimę iš naujo, negalite paveldėti dangaus karalystės, **Al** 7:14. Kas tiki mano žodžiais, užgims iš manęs, būtent iš vandens ir iš Dvasios, **DS** 5:16. Jūs turite užgimti iš naujo į dangaus karalystę, **Moz** 6:59.

UŽTARĖJAS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus

Jėzus Kristus yra mūsų užtarėjas pas Tėvą (**Mor** 7:28) ir užtaria pas jį mūsų bylą.

Jėzus Kristus yra mūsų užtarėjas pas Tėvą, **1 Jn** 2:1 (**DS** 110:4). Jėzus užtars visus, **2 Nef** 2:9 (**Hbr** 7:25). Jėzus pasiekė prieš mirtį pergale, duodančią jam galią užtarti žmonių vaikus, **Mzj** 15:8. Aš esu jūsų užtarėjas pas Tėvą, **DS** 29:5. Jėzus Kristus užtaria jūsų bylą, **DS** 45:3–5.

UŽUOJAUTA. *Taip pat žr.*

Gailestingas, gailestingumas;
Meilė; Tikroji meilė

Raštuose *užjausti, atjausti* reiškia „kentėti su.“ Tai taip pat reiškia rodyti užuojautą, gailestį ir gailestingumą kitam.

Viešpats kvietė savo žmones būti užjauciančiais, **Zch** 7:8–10. Jėzų užplūdo užuojauta, **Mt** 9:36 (**Mt** 20:34; **Mk** 1:41; **Lk** 7:13). Kažkoks samarietis parodė užuojautą jam, **Lk** 10:33. Turėkite užuojautos vienas kitam, **1 Pt** 3:8. Kristus pilnas užuojautos žmonių vaikams, **Mzj** 15:9. Mano vidus pilnas užuojautos jums, **3 Nef** 17:6. Džozefas Smitas meldė Viešpaties užuojautos, **DS** 121:3–5.

VAIKAI, DIEVO. *Žr.* Sūnūs ir dukterys, Dievo; Žmogus, žmonės

VAIKAI, IZRAELIO. *Žr.* Izraelis

VAIKAI, KRISTAUS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Pagimdytas; Sūnūs ir dukterys, Dievo; Užgimęs iš naujo, užgimęs iš Dievo

Tie, kurie priėmė Jėzaus Kristaus evangeliją.

Kiekvienas, kuris nusižemins kaip šis vaikelis, bus didžiausias, **Mt** 18:1–4. Tikėkite šviesą, kad galėtumėte būti šviesos vaikai, **Jn** 12:36. Nusivilk prigimtinių žmogų ir tapk kaip vaikas, **Mzj** 3:19; 27:25–26. Dėl sandoros jūs būsite vadinami Kristaus vaikais, **Mzj** 5:7. Jei laikysitės visko, kas gera, tikrai būsite Kristaus vaikas, **Mor** 7:19. Visiems, kurie mane priėmė, aš daviau galią tapti mano sūnumis, **DS** 39:4. Nebijokite, maži vaikeliai, nes jūs esate mano, **DS** 50:40–41. Tu esi viena manyje, Dievo sūnus, **Moz** 6:68.

VAIKAS, VAIKAI. *Taip pat žr.*

Apmokėti, apmokėjimas;
Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Išgelbėjimas – Vaikų išgelbėjimas; Kūdikių krikštas; Palaiminti, palaimintas, palaiminimas – Vaikų palaiminimas; Šeima

Jaunas, dar nepasiekęs lytinės brandos asmuo. Tėvai ir motinos turi mokyti savo vaikus paklusti Dievo valiai. Kol nepasiekia atsakomybės amžiaus, vaikai yra be nuodėmės (**Mor** 8:22; **DS** 68:27).

Vaikai yra paveldas iš Viešpaties, **Ps** 127:3–5. Mokyk vaiką kelio, kuriuo jis turėtų eiti, **Pat** 22:6. Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, **Mt** 19:14. Klausykite savo gimdytojų, **Ef** 6:1–3 (**Kol** 3:20). Jei nebūtų nupuolę, Adomas ir Ieva nebūtų turėję vaikų, **2 Nef** 2:22–23. Mokykite vaikus vaikščioti tiesos ir rimtumo keliais, **Mzj** 4:14–15. Maži vaikai turi amžinąjį gyvenimą, **Mzj** 15:25. Jėzus paėmė mažus vaikus ir palaimino juos, **3 Nef** 17:21. Visi tavo vaikai bus Viešpaties

mokomi ir didelė bus tavo vaikų ramybė, **3 Nef** 22:13 (Iz 54:13). Mažiems vaikams nereikia atgailos ar krikšto, **Mor** 8:8–24. Maži vaikai yra išpirkti nuo pat pasaulio įkūrimo per mano Viengi-
mį, **DS** 29:46–47. Tėvai turėtų mokyti vaikus evangelijos principų ir praktikos, **DS** 68:25, 27–28. Vaikai yra šventi per Kristaus apmokėjimą, **DS** 74:7. Gimdytojams įsakyta auginti savo vaikus šviesoje ir tiesoje, **DS** 93:40. Vaikai, kurie miršta, nesulaukę atsakomybės amžiaus, išgelbėjami celestialinėje karalystėje, **DS** 137:10.

VAIKŠČIOTI, VAIKŠČIOTI SU

DIEVU. *Taip pat žr.* Kelias;

Paklusnumas, paklusnus, paklusti; Teisus, teisumas

Sutikti su Dievo mokymais ir gyventi taip, kaip Dievas nori, kad jo žmonės gyventų; klausyti Šventosios Dvasios raginimų ir paklusti jiems.

Aš išbandysiu juos, ar jie vaikščios pagal mano įstatymą ar ne, **Iš** 16:4. Jokių gerų dalykų nebus atsakyta tiems, kurie vaikšto teisiai, **Ps** 84:12. Tie, kurie vaikšto pagal mano nuostatus ir laikosi mano apeigų, bus mano liaudis, **Ez** 11:20–21 (Paklšt 8:6). Visa, ko iš tavęs reikalauja Viešpats – tik nuolankiai vaikščioti su Dievu, **Mch** 6:8 (DS 11:12). Vaikščiokime šviesoje, kaip ir Dievas yra šviesoje, **1 Jn** 1:7 (2 Jn 1:6; 4 Nef 1:12; 3 Nef 1:4). Eikite ankštu keliu, kuris veda į gyvenimą, **2 Nef** 33:9. Karalius Benjaminas vaikščiojo su švaria sąžine priešais Dievą, **Mzj** 2:27. Jūsų pareiga – vaikščioti nepriekaištingiems pagal šventą Dievo tvarką, **Al** 7:22. Bažnyčios nariai turi parodyti dievotą elgesį ir kalbą, **DS** 20:69. Skirk dėmesį pranašo žodžiams ir vaikščiok su visu šventumu priešais Viešpatį, **DS** 21:4. Mokykite vaikus melstis ir teisiai vaikščioti priešais Viešpatį, **DS** 68:28. Būk manyje, o aš – tavyje; taigi vaikščiok su manimi, **Moz** 6:34.

VAIVORYKŠTĖ.

Taip pat žr. Arka; Nojus, biblinis patriarchas; Tvanas Nojaus laikais

Dievo sandoros su Nojumi ženklas arba simbolis (Pr 9:13–17). DžSV Pr 9:21–25 paaiškina, jog ši sandora apima pažadus, kad žemė daugiau niekada nebus užtvindyta tvano, kad Henochio Sionė sugrįš ir kad Viešpats vėl ateis gyventi žemėje.

VALDŽIA.

Taip pat žr. Konstitucija
Grįžęs Jėzus Kristus įkurs teisumo valdžią.

Valdžia ant jo peties, **Iz** 9:5 (2 Nef 19:6). Atiduokite, kas cesoriaus, cesioriumi, **Mt** 22:1 (DS 63:26). Būkite klusnūs aukštesnėms valdžioms, **Rom** 13:1. Melskitės už karalius bei visus valdininkus, **1 Tim** 2:1–2. Būkite paklusnūs valdytojams ir valdžioms bei pakluste valdininkams, **Tit** 3:1. Pakluskite kiekvienai žmonių valdžiai dėl Viešpaties, **1 Pt** 2:13–14. Galiausiai žemę valdys Jėzus Kristus, **Apr** 11:15. Savo karaliais rinkite teisius vyrus, **Mzj** 23:8. Tvarykite savo reikalus liaudies balsu, **Mzj** 29:26. Kai ateis, Kristus bus mūsų valdovas, **DS** 41:4. Tam, kuris laikosi Dievo įstatymų, nėra reikalo pažeidinėti šalies įstatymus, **DS** 58:21. Kai valdo nelabieji, žmonės dejuoja, **DS** 98:9–10. Valdžias įsteigė Dievas žmonijos labui, **DS** 134:1–5. Žmonės įpareigoti palaikyti ir remti valdžias, **DS** 134:5. Mes tikime, kad reikia paklusti karaliams, prezidentams, valdytojams bei valdininkams, **TT** 1:12.

VALIOS LAISVĖ.

Taip pat žr.
Ataskaita, atsakingas, atsakomybė; Laisvas, laisvė

Dievo žmogui duotas sugebėjimas ir privilegija rinktis ir veikti savo nuožiūra.

Nuo visų medžių tau leista valgyti, **Pr** 2:16. Žmogus negalėtų veikti savo nuožiūra, jei nebūtų viliojamas, **2 Nef** 2:15–16. Žmonės yra laisvi rinktis laisvę ir amžiną gyvenimą arba nelaisvę ir mirtį, **2 Nef** 2:27. Jūs esate laisvi; jums leista veikti savo nuožiūra, **Hel** 14:30. Dėl jų valios laisvės jis patraukė trečdalį dangaus pulkų, **DS** 29:36. Taip turi būti, kad velnias gundytų žmones,

kitaip jie negalėtų laisvai pasirinkti, **DS** 29:39. Tegul kiekvienas pats pasirenka, **DS** 37:4. Kiekvienas žmogus gali veikti pagal moralinę valios laisvę, kurią jam daviau, **DS** 101:78. Šėtonas stengėsi sunaikinti žmogaus valios laisvę, **Moz** 4:3. Viešpats suteikė žmogui valios laisvę, **Moz** 7:32.

VARGŠAI. *Taip pat žr.*

Atnašavimas; Gerovės darbas, gerovė; Pasninkauti, pasninkavimas; Pažeminti, nusižeminti, nuolankumas; Šalpa

Raštuose žodis *vargšai* gali reikšti: 1) žmones, neturinčius tokių būtinų materialinių gėrybių, kaip maistas, drabužiai ir pastogė; arba 2) žmones, kurie nuolankūs, be išdidumo.

Vargšai materialinių gėrybių atžvilgiu. Neužgniaužk savo rankos prieš savo vargšą brolių, **Pakĭst** 15:7. Bedievis iš savo išdidumo persekioja vargšą, **Ps** 10:2. Kas duoda vargšui, nestokos, **Pat** 28:27. Atsivesk vargšą į savo namus, **Iz** 58:6–7. Jei nori būti tobulas, duok vargšams, **Mt** 19:21 (Mk 10:21; Lk 18:22). Ar Dievas neišsirinko šio pasaulio vargšų? **Jok** 2:5. Dėl to, kad yra turtingi, jie niekina vargšus, **2 Nef** 9:30. Kad išlaikytumėte savo nuodėmių atleidimą, suteikite savo turto vargšams, **Mzj** 4:26. Jie suteikdavo savo turto vargšams, **Al** 1:27. Jei pavarysite beturtį, jūsų maldos yra bergždžios, **Al** 34:28. Nefitai viską turėjo bendra; nebuvo turtingų ar vargšų, **4 Nef** 1:3. Atminsi vargšus, **DS** 42:30 (DS 52:40). Vargas vargšams, kurių širdys nesudužusios, **DS** 56:17–18. Vargšai ateis į Avinelio vestuves, **DS** 58:6–11. Vyskupas turi ieškoti vargšų, **DS** 84:112. Evangelijos įstatymas nurodo, kaip rūpintis vargšais, **DS** 104:17–18. Tarp jų nebuvo vargšų, **Moz** 7:18.

Vargšai dvasia. Labiau palaiminti tie, kurie nusižemina neverčiami skurdo, **Al** 32:4–6, 12–16. Palaiminti vargšai dvasia, kurie ateina pas mane, **3 Nef** 12:3 (Mt 5:3). Vargšams bei romiesiems bus skelbiama evangelija, **DS** 35:15.

VEIDAS, IŠVAIZDA

Bendra asmens veido išvaizda, kuri dažnai atspindi dvasinį nusistatymą ir proto būseną.

Jų veido išraiška liudijo prieš juos, **Iz** 3:9. Karaliaus veidas pasikeitė, ir jį apėmė neramos mintys, **Dan** 5:6. Jo išvaizda buvo kaip žaibo, **Mt** 28:3. Jo veidas buvo tarytum saulė, **Apr** 1:16. Ar įgijote jo atvaizdą savo veiduose, **Al** 5:14, 19. Amonas matė, kad karaliaus veidas pasikeitė, **Al** 18:12. Pasninkaukite ir melskitės džiugiomis širdimis ir linksmais veidais, **DS** 59:14–15. Jo veidas spindėjo skaisčiau už saulę, **DS** 110:3.

VĒLIAVA

Raštuose – vėliava ar ženklas, aplink kurį renkasi žmonės turintys vieną tikslą, arba vienminčiai. Senovėje vėliava tarnavo kaip kareivių susibūrimo vieta mūšyje. Mormono Knyga ir Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra simboliškos vėliavos visoms žemės tautoms.

Jis iškels vėliavą tautoms, **Iz** 5:26 (2 Nef 15:26). Jesės šaknis stovės kaip vėliava, **Iz** 11:10 (2 Nef 21:10; DS 113:6). Iškelkite taikos vėliavą, **DS** 105:39.

VELYKOS. *Žr.* Jėzus Kristus; Prisišėlimas

VELNIAS. *Taip pat žr.* Antikristas; Dvasia – Piktosios dvasios; Liuciferis; Naikintojas; Pragaras; Sūnūs, pražūtis

Šėtonas. Velnias yra teisumo ir tų, kurie siekia vykdyti Dievo valią, priešas. Jis yra dvasinis Dievo sūnus tiesiogine prasme ir kadaise buvo galingas angelas Dievo akivaizdoje (Iz 14:12; 2 Nef 2:17). Tačiau ikimirtingajame gyvenime jis sukilo ir įtikino sukilti kartu su juo trečdalį Tėvo dvasinių vaikų (DS 29:36; Moz 4:1–4; Abr 3:27–28). Jie buvo išmesti iš dangaus, jiems buvo atsakyta galimybė gauti mirtingus kūnus ir patirti mirtingąjį gyvenimą, ir jie bus amžinai pasmerkti. Nuo to laiko, kai velnias buvo išmestas iš dangaus, jis

nuolat siekia apgauti visus vyrus ir moteris ir nuklaidinti juos nuo Dievo darbo tam, kad visą žmoniją padarytų tokią pat nelaimingą kaip jis (Apr 12:9; 2 Nef 2:27; 9:8–9).

Jėzus sudraudė velnią, **Mt 17:18**. Velniui ir jo angelams paruošta amžina ugnis, **Mt 25:41**. Priešinkitės velniui ir jis bėgs nuo jūsų, **Jok 4:7**. Nelabieji bus nuvesti į velnio nelaisvę, **1 Nef 14:7**. Velnias yra visų melų tėvas, **2 Nef 2:18** (Moz 4:4). Velnias siekia, kad visi žmonės būtų nelaimingi kaip jis pats, **2 Nef 2:27**. Jei kūnas daugiau nebeprisikeltų, mūsų dvasios taptų pajungtos velniui, **2 Nef 9:8–9**. Velnias siautės, liūliuos ir meilikaus, **2 Nef 28:20–23**. Kas pikta, ateina iš velnio, **Om 1:25** (Al 5:40; Mor 7:12, 17). Saugokitės, kad nekiltų ginčų tarp jūsų ir nepasirinktumėt paklusti piktajai dvasiai, **Mzj 2:32**. Jeigu nesate gerojo ganytojo avys, tai jūsų ganytojas yra velnias, **Al 5:38–39**. Velnias nepadės savo vaikams, **Al 30:60**. Nuolat melskitės, kad nebūtumėte nuklaidinti velnio pagundų, **Al 34:39** (3 Nef 18:15, 18). Statykite savo pamatą ant Išpirkėjo, kad galinga velnio audra neturėtų galios jums, **Hel 5:12**. Velnias yra visos nuodėmės kūrėjas, **Hel 6:26–31**. Velnias siekė paruošti gudrų planą, **DS 10:12**. Būtina, kad velnias gundytų žmonių vaikus, kitaip jie negalėtų veikti savo nuožiūra, **DS 29:39**. Adomas tapo pajungtas velnio valiai, kadangi jis pasidavė pagundai, **DS 29:40**. Amžinybėje pražūtis sūnūs valdys su velniu ir jo angelais, **DS 76:33, 44**. Velnias bus surištas tūkstančiui metų, **DS 88:110** (Apr 20:2). Nelabasis atima šviesą ir tiesą, **DS 93:39**. Šėtonas neišlaikė savo pirmosios būsenos, **Abr 3:28**.

Velnio bažnyčia: bet kuri pikta ir pasaulietiška organizacija žemėje, iškreipianti tyrą ir tobulą evangeliją ir kovojanti prieš Dievo Avinėlį.

Velnias įkūrė didžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią, **1 Nef 13:6** (1 Nef 14:9). Yra tik dvi bažnyčios, viena Dievo avinėlio, o kita velnio, **1 Nef 14:10** (Al 5:39). Nekovokite nė su viena bažny-

čia, nebent tai būtų velnio bažnyčia, **DS 18:20**. Didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia bus parblokšta, **DS 29:21**.

VERSTI

Išreikšti viena kalba pateiktos minties prasmę atitinkamai kitos kalbos žodžiais (Mzj 8:8–13; TT 1:8). Raštuose šis sugebėjimas dažnai minimas kaip Dievo dovana (Al 9:21; DS 8; 9:7–9). Kartais tai gali reikšti jau esančio vertimo pagerinimą ar pataisymą arba prarasto teksto atkūrimą (DS 45:60–61). Džozefui Smitui buvo įsakyta padaryti ikvėptą Karaliaus Jokūbo Biblijos vertimą (DS 42:56; 76:15).

Džozefas Smitas turėjo galią išversti Mormono Knygą per Dievo gailestingumą, Dievo galia, **DS 1:29**. Tu turi dovaną versti, **DS 5:4**. Aš suteikiu tau dovaną, jei tu nori iš manęs, versti, **DS 6:25**. Dievas suteikė Džozefui Smitui galią iš aukštybių išversti Mormono Knygą, **DS 20:8**. Urimais ir Tumimais išverčiau kai kuriuos rašmenis, **DŽS–I 1:62** (Mzj 8:13; 28:13).

VERSTI, VERTIMAS. *Taip pat žr.*

Šventoji Dvasia

Primygtinai raginti ką nors daryti ar nedaryti, ypač kalbant apie Šventosios Dvasios įtaką ar galią.

Mano dvasia ragina mane, **Job 32:18**. Kristaus meilė ragina mus, **2 Kor 5:14**. Dvasia vertė mane nužudyti Labaną, **1 Nef 4:10**. Dvasia verčia mane, **Al 14:11**. Sandoros esu verčiamas, **Al 60:34**. Amaronas, verčiamas Šventosios Dvasios, paslėpė metraščius, **4 Nef 1:48**. Tai, kas ateina iš aukštybės, turi būti sakoma pagal Dvasios raginimus, **DS 63:64**.

VERTAS, VERTUMAS. *Taip pat žr.*

Teisus, teisumas

Kuris asmeniškai teisus ir tokiu pripažintas Dievo bei jo paskirtų vadovų akyse.

Kas neima savo kryžiaus, tas manęs nevertas, **Mt 10:38**. Darbininkas vertas savo užmokesčio, **Lk 10:7** (DS 31:5). Žiūrėkite, kad viską darytumėte bū-

dami verti, **Mrm** 9:29. Jie nebuvo krikštijami, jeigu nebuvo to verti, **Mor** 6:1. Tingus nebus laikomas vertu stovėti, **DS** 107:100. Kas nepakelia drausminimo, nevertas mano karalystės, **DS** 136:31. Kunigystė buvo pasiūlyta visiems vertiems vyriškos lyties nariams, **DS** 2 OP.

VERTINTI. *Taip pat žr.* Gerbti; Pagarba

Pripažinti kažką kaip vertingą ar brangų, ypač evangelijos kontekste.

Jis buvo paniekintas, ir mes jį laikėme nieku, **Iz** 53:3–4. Kas aukštai vertinama tarp žmonių, Dievo akyse yra bjauru, **Lk** 16:15. Laikykite vienas kitą geresniu už save, **Fil** 2:3. Viešpats visą kūną vertina vienodai, **1 Nef** 17:35. Kiekvienas savo artimą turėtų vertinti kaip save patį, **Mzj** 27:4 (**DS** 38:24–25). Savo ramybės dieną jie menkai vertino mano patarimą, **DS** 101:8.

VIENA. *Žr.* Dievas, Dievybė; Vienybė

VIENGIMIS. *Taip pat žr.* Jėzus Kristus; Pagimdytas

Dar vienas Jėzaus Kristaus vardas. Jis yra Tėvo Viengimis Sūnus (**Lk** 1:26–35; **Jn** 1:14; 3:16; 1 **Nef** 11:18–20; 2 **Nef** 25:12; **Al** 7:10; 12:33; **Moz** 7:62).

VIENYBĖ. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Buvimas viena pagal mintį, troškimą ir tikslą, pirmiausia su mūsų Tėvu danguje ir Jėzumi Kristumi, o po to su kitais šventaisiais.

Kaip gera ir malonu, kai broliai gyvena vienybėje, **Ps** 133:1. Aš ir mano Tėvas esame viena, **Jn** 10:30 (**DS** 50:43). Jėzus meldėsi, kad visi būtų viena, kaip jis su savo Tėvu yra viena, **Jn** 17:11–23 (3 **Nef** 19:23). Aš maldauju jus, kad nebūtų tarp jūsų susiskaldymų, bet kad būtumėte tobulai suvienyti, **1 Kor** 1:10. Būkite pasiryžę būti vienos minties ir vienos širdies, visame kame vieningi, 2 **Nef** 1:21. Šventųjų širdys turi būti sujungtos vienybe, **Mzj** 18:21. Jėzus meldė vienybės savo mokiniams

nefitams, 3 **Nef** 19:23. Mokiniai susivienijo karštoje maldoje ir pasninkavime, 3 **Nef** 27:1. Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra vienas Dievas, **DS** 20:27–28 (**DS** 35:2; 50:43). Tai yra tavo pareiga susivienyti su tikra bažnyčia, **DS** 23:7. Ko tik prašysite su tikėjimu, viningai meldami pagal mano įsakymą, jūs gausite, **DS** 29:6. Jei nesate viena, jūs – ne mano, **DS** 38:27. Viešpats pavadino savo žmones SIONE, kadangi jie buvo vienos širdies ir vienos minties, **Moz** 7:18.

Neteisieji nepaveldės Dievo karalystės, 1 **Kor** 6:9–10. Kas mėgsta neteisumą, yra pasmerkti, 2 **Tes** 2:12. Jėzus Kristus gali apvalyti mus nuo viso neteisumo, 1 **Jn** 1:9. Neteisus karalius iškraipo viso teismo kelius, **Mzj** 29:23. Teisinių ir teisėjų neteisumas deda sunaikinimo pamatą, **Al** 10:27. Aš siunčiu jus papeikti pasaulį dėl neteisų darbų, **DS** 84:87. Siela turi būti pašventinta nuo viso neteisumo, **DS** 88:17–18. Beveik visi žmonės linkę imtis neteisais valdymo, **DS** 121:39.

VIENYBĖS TVARKA. *Taip pat žr.* Pašvęsti, pašventimo įstatymas

Organizacija, kurią ankstyvosiomis sugrąžintos evangelijos dienomis naudojo šventieji, siekdami gyventi pagal pasišventimo įstatymą. Žmonės dalinasi turtu, gėrybėmis ir nauda, gaudami tai pagal savo norus ir reikmes (**DS** 51:3; 78:1–15; 104).

Laikinių dalykų atžvilgiu jūs būsite lygūs, **DS** 70:14. Šventieji turėjo būti suorganizuoti taip, kad visais atžvilgiais būtų lygūs, **DS** 78:3–11 (**DS** 82:17–20). Viešpats davė vienybės tvarkai apreiškimą ir įsakymą, **DS** 92:1. Džonas Džonsonas turi tapti vienybės tvarkos nariu, **DS** 96:6–9. Viešpats davė bendrus nurodymus dėl vienybės tvarkos valdymo, **DS** 104. Mano žmonės nėra vieningi sulig ta vienybe, kurios reikalauja celestialinė karalystė, **DS** 105:1–13.

VIEŠPATIES DIENA. *Žr.* Šabo diena

VIEŠPATIES MALDA. *Taip pat žr. Malda*

Malda, kurią Viešpats sukalbėjo už savo mokinius, kuri yra visų maldų modelis (Mt 6:9–13; 3 Nef 13:9–13).

VIEŠPATIES NAMAI. *Žr.*

Šventykla, Viešpaties namai

VIEŠPATIES VAKARIENĖ. *Žr.*

Sakramentas

VIEŠPATIES VYNUOGYNAS. *Taip pat žr. Izraelis; Laukas*

Dvasinio darbo lauko simbolis. Raštuose Viešpaties vynuogynas paprastai reiškia Izraelio namus arba Dievo karalystę žemėje. Kartais jis reiškia pasaulio liaudis apskritai.

Pulkų Viešpaties vynuogynas yra Izraelio namai, **Iz** 5:7 (2 Nef 15:7). Jėzus pateikė palyginimą apie darbininkus vynuogyne, **Mt** 20:1–16. Izraelis prilygintas kultūriniam alyvmedžiui, puoselejama Viešpaties vynuogyne, **JokK** 5. Viešpaties tarnai genės vynuogyną paskutinį kartą, **JokK** 6. Viešpats laimins visus dirbančius jo vynuogyne, **DS** 21:9 (Al 28:14). Plušėkite mano vynuogyne paskutinį kartą, **DS** 43:28.

VIEŠPATS. *Taip pat žr. Dievas, Dievybė; Jėzus Kristus*

Dievo Tėvo ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus didžiai pagarbus ir garbingas titulas. Šis titulas reiškia, jog jie yra aukščiausi ir mylintys savo kūrinių valdovai.

Viešpačiui nėra nieko neįmanomo, **Pr** 18:14. Viešpats kalbėjo su Moze veidas į veidą, **Iš** 33:11. Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, **PakĮst** 6:5 (Mt 22:37; Mk 12:30). Kas dėl manęs ir mano namų, tai mes tarnausime Viešpačiui, **Joz** 24:15. Viešpats yra mano ganytojas, **Ps** 23:1. Viešpats stiprus ir galingas, galiūnas kovoje, **Ps** 24:8. Viešpats Jehova yra mano stiprybė, **Iz** 12:2 (2 Nef 22:2). Aš, Viešpats, esu tavo Gelbėtojas ir Išpirkėjas, **Iz** 60:16. Viešpatį, savo Dievą, tegarbink, **Mt** 4:10 (Lk 4:8). Kokių didžiųjų dalykų Viešpats tau padarė, **Mk** 5:19. Yra vienas Viešpats, Jėzus Kristus, **1 Kor** 8:6. Yra vienas Viešpats, vienas

tikėjimas, vienas krikštas, **Ef** 4:5. Pats Viešpats nužengs iš dangaus, **1 Tes** 4:16. Aš esiu ir padarysiu, tai, ką Viešpats įsakė, **1 Nef** 3:7. Viešpats teisiai teis vargšus, **2 Nef** 30:9. Viešpats Dievas, Abraomo Dievas, išlaisvino izraelitus iš vergijos, **Al** 29:11. Žmonių negali išgelbėti niekas kitas, kaip tik atgaila ir tikėjimas Viešpačiu, **Hel** 13:6 (Mzj 13:12). Klausykis Jėzaus Kristaus, savo Viešpaties, žodžių, **DS** 15:1. Visada ieškokite Viešpaties veido, **DS** 101:38. Antrojo atėjimo metu Viešpaties drabužis bus raudonas, **DS** 133:48 (Iz 63:1–4). Abraomas kalbėjo su Viešpačiu veidas į veidą, **Abr** 3:11. Mes tikime, kad pirmasis evangelijos principas yra tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi, **TT** 1:4.

VIKARINIS. *Žr. Apeigos –*

Vikarinės apeigos; Išgelbėjimas mirusiesiems

VILJAMSAS, FREDERIKAS G.

Vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios vadovų, kurį laiką tarnavęs patarėju Aukštosios Kunigystės Prezidentūroje (DS 81; 90:6, 19; 102:3).

VILTIS. *Taip pat žr. Tikėjimas, tikėti*

Pažadėtų palaiminimų už teisumą tvirtas tikėjimasis ir troškimas. Raštai apie viltį dažnai rašo, kaip apie amžinojo gyvenimo laukimą per tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Palaimintas žmogus, kurio viltis yra Viešpats, **Jer** 17:7. Viešpats bus savo liaudies viltis, **Jl** 4:16. Per ištvėrmę ir Raštų paguodą turime viltį, **Rom** 15:4. Kristaus prikėlimu Dievas atgimdė mus gyvai vilčiai, **1 Pt** 1:3. Kiekvienas, turintis tokią viltį, skaiština save, **1 Jn** 3:2–3. Turite veržtis pirmyn, turėdami tobulą vilties skaištumą, **2 Nef** 31:20. Žiūrėkite, kad turėtumėte tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, **Al** 7:24 (1 Kor 13:13; Mor 10:20). Trokštu, kad išiklausytumėte į mano žodžius, vildamiesi, kad gausite amžinąjį gyvenimą, **Al** 13:27–29. Jei tikite, jūs viliatės to, kas nematoma, bet kas yra tikra, **Al** 32:21 (Hbr 11:1). Viltis atsiranda iš tikėjimo

ir tampa sielos inkaru, **Etr** 12:4 (Hbr 6:17–19). Žmogus turi viltis, kitaip jis negali gauti paveldo, **Etr** 12:32. Mormonas kalbėjo apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, **Mor** 7:1. Dėl Jėzaus Kristaus apmokėjimo jūs vilсите būti prikelti amžinam gyvenimui, **Mor** 7:40–43. Šventoji Dvasia pripildo jus vilties, **Mor** 8:26 (Rom 15:13). Jie paliko mirtingąjį gyvenimą, tvirtai tikėdamiesi šlovingo prikėlimo, **DS** 138:14.

VYRAS. Žr. Santuoka, tuoktis; Šeima

VYRESNYSIS. *Taip pat žr.* Kunigystė; Melchizedeko kunigystė

Žodis *vyresnysis* Biblijoje vartojamas įvairiomis prasmėmis. Senajame Testamente jis dažnai reiškia senesnius genties žmones, kuriems dažnai būdavo patikėti valdymo reikalai (Pr 50:7; Joz 20:4; Rūt 4:2; Mt 15:2). Dėl amžiaus ir patirties jų patarimas buvo vertingas. Jų padėtis nebūtinai būdavo susijusi su kunigystės pašaukimu.

Senojo Testamento laikais taip pat buvo į Melchizedeko kunigystę išventintų vyresniųjų (Iš 24:9–11). Naujajame Testamente vyresnieji minimi kaip kunigystės pareigybė bažnyčioje (Jok 5:14–15). Tarp nefitų taip pat buvo išventintų kunigystės vyresniųjų (Al 4:7, 16; Mor 3:1). Šiuo evangelijos laikotarpiu Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis buvo pirmieji išventinti vyresnieji (DS 20:2–3).

Dabar *vyresnysis* yra titulas, duodamas visiems, turintiems Melchizedeko kunigystę. Pavyzdžiui, į vyrus misionierius kreipiamasi kaip į vyresniuosius. Apaštalas taip pat yra vyresnysis, ir ši titulą derėtų vartoti kalbant apie Dvylikos Apaštalų Kvorumo ar Septyniadešimties kvorumų narius (DS 20:38; 1 Pt 5:1). Išventintų vyresniųjų pareigos bažnyčioje mūsų dienomis buvo apibrėžtos pastarųjų dienų apreiškimu (DS 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mozė surašė šį Įstatymą visiems Izraelio vyresniesiems, **PakĮst** 31:9. Barnabas nusuntė paramą bažnyčios vyresniesiems, **ApD** 11:30. Kiekvienoje bažny-

čioje buvo paskirti vyresnieji, **ApD** 14:23 (Tit 1:5). Tepasišaukia vyresniuosius, kad melstųsi už ligonius, **Jok** 5:14. Vyresnieji būdavo išventinami uždedant ant jų rankas, **Al** 6:1. Vyresnieji turi palaiminti vaikus, **DS** 20:70. Vyresnieji turi vesti susirinkimus pagal Šventosios Dvasios vadovavimą, **DS** 46:2. Vyresnieji turi pateikti savo prievaidavimo ataskaitą, **DS** 72:5. Vyresnieji turi skelbti evangeliją tautoms, **DS** 133:8.

VISAGALIS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Dieviška savybė turėti visą galią (Pr 18:14; Al 26:35; DS 19:1–3).

VISAŽINIS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Dieviška savybė viską žinoti (Mt 6:8; 2 Nef 2:24).

VYSKUPAS. *Taip pat žr.* Aarono kunigystė

Reiškia „prižiūrėtojas“. Tai pareigybė, arba postas. Vyskupas yra išventinama Aarono kunigystės pareigybė (DS 20:67; 107:87–88), ir vyskupas yra bendrasis Izraelio teisėjas (DS 107:72, 74).

Šventoji Dvasia jus paskyrė prižiūrėtojais, **ApD** 20:28. Nustatyti reikalavimai vyskupams, **1 Tim** 3:1–7 (Tit 1:7). Vyskupas turi būti išventintas, **DS** 20:67. Edvardas Partridžas turėjo tarnauti bažnyčios vyskupu, **DS** 41:9. Vyskupas turi išvelgti dvasines dovanas, **DS** 46:27, 29. Aukštasis kunigas gali tarnauti vyskupo pareigybėje, **DS** 68:14, 19 (DS 107:17). Vyskupą paskiria Viešpats, **DS** 72:1–26. Vyskupas turi rūpintis vargšais, **DS** 84:112. Vyskupas turi tvarkyti visus laikinuosius dalykus, **DS** 107:68. Vyskupas yra Aarono kunigystės prezidentas, **DS** 107:87–88.

VISUOTINIAI ĮGALIOTINIAI. Žr.

Apaštalas; Pirmininkaujantis vyskupas; Pirmoji Prezidentūra; Septyniadešimtis

VISUR ESANTIS. *Taip pat žr.* Dievas, Dievybė

Dievo sugebėjimas per savo dvasią būti visur (Ps 139:7–12; DS 88:7–13, 41).

VITMERIS, DEIVIDAS

Vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios vadovų ir vienas iš trijų Mormono Knygos dieviškos kilmės ir tikrumo liudytojų (DS 14, 17–18). Viešpats davė jam asmeninius nurodymus, aprašytus DS 14 ir 30:1–4.

VITMERIS, DŽONAS

Vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios vadovų ir vienas iš aštuonių Mormono Knygos liudytojų. Žr. „Aštuonių liudytojų liudijimas“ įvadiniuose Mormono Knygos puslapiuose. Jis taip pat buvo pašauktas skelbti evangeliją (DS 30:9–11).

VITMERIS JAUNESN., PITERIS

Vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios vadovų ir vienas iš aštuonių Mormono Knygos liudytojų. Žr. „Aštuonių liudytojų liudijimas“ įvadiniuose Mormono Knygos puslapiuose. Viešpats davė jam asmeninius nurodymus, aprašytus DS 16 ir 30:5–8.

VITNIS, NIUELIS K.

Vienas iš pirmųjų atkurtos Bažnyčios vadovų. Niuelis K. Vitnis buvo vyskupas Kirtlande, Ohajo valst. (JAV), ir vėliau tarnavo kaip pirmininkaujantis Bažnyčios vyskupas (DS 72:1–8; 104; 117).

VOGTI, VOGIMAS

Nesąžiningai ar neleistinai paimti ką nors iš kito. Viešpats visais laikais yra įsakęs savo vaikams nevogti (Iš 20:15; Mt 19:18; 2 Nef 26:32; Mzj 13:22; DS 59:6).

Kraukite sau lobius danguje, kur vags neįsilaužia ir nevagia, **Mt** 6:19–21. Nefitus ištiko pralaimėjimai dėl išdidumo, turtų, plėšimo, vogimo, **Hel** 4:12. Tas, kuris vagia ir neatgailauja, bus išmestas lauk, **DS** 42:20. Tie, kurie vagia, bus atiduoti šalies įstatymui, **DS** 42:84–85.

VUDRUFAS, VILFORDAS. *Taip pat žr. Manifestas; 1 Oficialus pareiškimas*

Ketvirtasis Bažnyčios prezidentas po

evangelijos sugražinimo per pranašą Džozefą Smitą. Jis gimė 1807 ir mirė 1898 metais.

Buvo pašauktas užimti vietą Dvylikos Taryboje, **DS** 118:6. Buvo tarp rinktinių dvasių, laikomų tam, kad ateitų laikų pilnatvėje, **DS** 138:53. Gavo apreiškimą sustabdyti daugpatystę Bažnyčioje, **DS** 1 OP.

ZACHARIJAS (NAUJAJAME

TESTAMENTE). *Taip pat žr.*

Elzbieta; Jonas Krikštytojas

Naujajame Testamente – Jono Krikštytojo tėvas. Zacharijas turėjo kunigo pareigybę ir tarnavo šventykloje.

Angelas Gabrielius pažadėjo, kad Zacharijas ir jo žmona Elzbieta turės sūnų, **Lk** 1:5–25 (DS 27:7). Atsirišo jo liežuvis, **Lk** 1:59–79. Zacharijas buvo nužudytas tarp šventyklos ir aukuro, **Mt** 23:35 (Lk 11:51).

ZACHARIJAS (SENAJAME TESTAMENTE)

Senajame Testamente – pranašas, pranašavęs maždaug 520 m. prieš Kristaus gim. Jis gyveno tuo pat metu kaip ir pranašas Agėjas (Ezr 5:1; 6:14).

Zacharijo knyga. Knyga pasižymi pranašystėmis apie Kristaus mirtingąją tarnystę ir jo antrąją atėjimą (Zch 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). 1–8 skyriuose yra eilė regėjimų apie Dievo liaudies ateitį. 9–14 skyriuose yra regėjimai apie Mesiją, paskutiniąsias dienas, Izraelio surinkimą, galutinį didelį karą ir antrąją atėjimą.

ZARAHEMLA. *Taip pat žr. Amonas; Mulekas*

Mormono Knygoje šis vardas reiškia: 1) vyrą, kuris vadovavo Muleko kolonijai; 2) miestą, pavadintą jo vardu; 3) Zarahemlos žemę.

Zarahemla džiaugėsi, kad Viešpats atsiuntė nefitus, **Om** 1:14. Zarahemla pateikė tėvų genealogiją, **Om** 1:18. Amonas buvo Zarahemlos palikuonis, **Mzj** 7:3, 13. Zarahemlos mieste buvo įkurta Bažnyčia, **AI** 5:2. Zarahemlos

miesto nelabieji buvo išgelbēti tik dēl teisiņu, **Hel** 13:12. Kristaus mirties metu Zarahemlos miestas buvo sudegintas, **3 Nef** 8:8, 24.

ZEBULŪNAS. *Taip pat žr.* Izraelis; Jokūbas, Izaoko sūnus

Senajame Testamente – Jokūbo ir Lėjos sūnus (Pr 30:19–20).

Zebulūno gentis. Jokūbas palaimino Zebulūno gentį (Pr 49:13). Zebulūno gentis prisijungė prie Deboros ir Barako kovoje su Izraelio priešais (Ts 4:4–6, 10). Jie taip pat prisijungė prie Gideono kovoje su midjanitais (Ts 6:33–35).

ZEDEKIJAS. *Taip pat žr.* Mulekas

Senajame Testamente – paskutinysis Judo karalius (2 Kar 24:17–20; 25:2–7). Zedekijas įkalino pranašą Jeremiją (Jer 32:1–5), ir Jeremijas išpranašavo Zedekijo nelaisvę (Jer 34:2–8, 21). Zedekijo valdymo pirmaisiais metais Lehis ir jo šeima gyveno Jeruzalėje (1 Nef 1:4). Visi, išskyrus vieną, Zedekijo sūnūs buvo nužudyti; jo sūnus Mulekas pabėgo į vakarinį žemės pusrutulį (Jer 52:10; Om 1:15; Hel 8:21).

ZENIFAS

Mormono Knygoje – vyras, vedęs žmonių grupę, kuri sugrįžo į Nefio žemę; jis tapo jų karaliumi ir teisiai jiems vadovavo (Mzj 9–10).

ZENOKAS

Izraelio pranašas Senojo Testamento laikais, minimas tik Mormono Knygoje.

Pranašavo apie Kristaus mirtį, **1 Nef** 19:10. Kalbėjo apie Dievo Sūnų, **AI** 33:15 (**AI** 34:7). Žuvo kaip kankinys už tiesą, **AI** 33:17. Pranašavo apie Mesijo atėjimą, **Hel** 8:20.

ZENOSAS

Izraelio pranašas Senojo Testamento laikais, kurio pranašystės apie Kristaus misiją yra tik Mormono Knygoje.

Pranašavo apie Kristaus palaidojimą ir tris tamsos dienas, **1 Nef** 19:10, 12. Išpranašavo Izraelio surinkimą, **1 Nef** 19:16. Jokūbas citavo Zenoso palygini-

mą apie kultūrinį ir laukinį alyvmedžius, **JokK** 5. Jokūbas išaiškino Zenoso alegoriją, **JokK** 6:1–10. Mokė apie maldą ir garbinimą, **AI** 33:3–11. Mokė, kad atpirkimas ateina per Sūnų, **AI** 34:7. Buvo nužudytas už drąsų liudijimą, **Hel** 8:19. Kalbėjo apie lamanitų sugražinimą, **Hel** 15:11. Liudijo apie sugriovimus Kristaus mirties metu, **3 Nef** 10:15–16.

ZERUBABELIS

Senajame Testamente – kai Kyras leido žydams grįžti į Palestiną, Zerubabelis buvo paskirtas valdytoju, arba žydų karališkųjų namų atstovu. Jo persiškas vardas buvo Šešbacaras (Ezr 1:8). Jis dalyvavo Jeruzalės šventyklos atstatyme (Ezr 3:2, 8; 5:2).

ZIEZROMAS

Mormono Knygoje – Amonio miesto teisininkas. Alma ir Amulekas per Dvasią suvokė, kad Ziezromas melavo. Tada jis buvo atverstas į Kristaus evangeliją (**AI** 11:21–46; 15:1–12).

ZORAMAS, ZORAMITAI

Mormono Knygoje – Labano tarnas, kuris prisijungė prie Nefio ir Lehio, kad eitų į pažadėtąją žemę (1 Nef 4:31–38). Dėl Zoramo ištikimybės Lehis palaimino jį kartu su savo sūnumis (2 Nef 1:30–32). Jo palikuonys buvo žinomi kaip zoramitai (**JokK** 1:13).

ŽEMĒ. *Taip pat žr.* Pasaulis; Sukurti, sukūrimas

Planeta, kurioje gyvename, sukurta Dievo per Jėzų Kristų, kad žmogus naudotųsi ja savo mirtingojo išbandymo metu. Jos galutinė paskirtis – tapti pašlovinta ir išaukštinta (**DS** 77:1–2; 130:8–9). Žemė taps amžinu paveldu tiems, kurie gyvena vertai celestialinės šlovės (**DS** 88:14–26). Jie mėgausis Tėvo ir Sūnaus akivaizda (**DS** 76:62).

Sukurta žmogui. Dievas davė žmogui valdyti žemę, **Pr** 1:28 (**Moz** 2:28). Žemė yra Viešpaties, **Iš** 9:29 (**Ps** 24:1). Viešpats davė žemę žmonių vaikams, **Ps** 115:16. Aš sutvėriau žemę ir sukūriau žemėje žmogų, **Iz** 45:12. Jo žodžio

galia žmogus atsirado žemėje, **JokK** 4:9. Žemė bus duota tiems, kurie pasitelkė Šventąją Dvasią savo vadovu, **DS** 45:56–58 (DS 103:7). Tiems, kurie pakluso evangelijai, atlyginama žemės gėrybėmis, **DS** 59:3. Žemės vargšai ir romieji paveldės ją, **DS** 88:17 (Mt 5:5; 3 Nef 12:5). Mes padarysime žemę ir juos išmėginsime, **Abr** 3:24–25.

Gyva esybė. Žemė lieka per amžius, **Mok** 1:4. Žemė savo pašventintoje, nemirtingoje ir amžinojoje būsenoje yra stiklo jūra, **DS** 77:1. Žemė turi būti pašventinta ir paruošta celestialinei šlovei, **DS** 88:18–19. Žemė garsiai raudodojo, **Moz** 7:48.

Žemės padalinimas. Tebūna vandenys sutelkti į vieną vietą, **Pr** 1:9. Pelego dienomis žemė buvo padalinta, **Pr** 10:25. Po to, kai vandenys nuslūgo, ji tapo rinktine žeme, **Etr** 13:2. Žemė bus tokia, kokia ji buvo prieš padalinimą **DS** 133:24.

Žemės išvalymas. Lijo ant žemės keturiasdešimt dienų, **Pr** 7:4. Žemė palaikyta ugniai prieš teismo dieną, **2 Pt** 3:7. Po šiandienos ateina deginimas, **DS** 64:24. Žemė nori būti apvalyta nuo nešvarumų, **Moz** 7:48.

Galutinė žemės būseną. Žemė bus svyniota tarsi raštų ritinys ir praeis, **3 Nef** 26:3 (DS 29:23). Bus naujas dangus ir nauja žemė, **Etr** 13:9 (DS 29:23). Žemė savo pašventintoje, nemirtingoje ir amžinojoje būsenoje bus stiklo jūra, **DS** 77:1. Žemė turi būti pašventinta ir paruošta celestialinei šlovei, **DS** 88:18–19. Ši žemė bus padaryta kaip kristalas ir bus Urimai ir Tumimai, **DS** 130:8–9. Tūkstantį metų žemė išsės, **Moz** 7:64. Žemė bus atnaujinta, **TT** 1:10.

ŽENKLAI, JĖZAUS KRISTAUS GIMIMO IR MIRTIES. *Taip pat* *žr. Jėzus Kristus*

Įvykiai, kurie lydėjo Jėzus Kristaus gimimą ir mirtį.

Gimimas. Mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų, **Iz** 7:14. Iš Betliejaus kilis Izraelio valdovas, **Mch** 5:2. Samuelis

Lamanitas išpranašavo šviesos dieną, naktį ir dieną, naują žvaigždę ir kitus ženklus, **Hel** 14:2–6. Ženklai išsipildė, **3 Nef** 1:15–21.

Mirtis. Samuelis Lamanitas pranašavo tamsą, griauštinius ir žaibus bei žemės drebėjimą, **Hel** 14:20–27. Ženklai išsipildė, **3 Nef** 8:5–23.

ŽENKLAI, LAIKŲ. *Taip pat žr.*

Antrasis Jėzus Kristaus atėjimas; Paskutinės dienos, Pastarosios dienos; Ženklas

Įvykiai ar patyrimai, kuriuos Dievas duoda žmonėms, kad parodytų, jog įvyko ar netrukus įvyks kažkas svarbaus jo darbe. Buvo išpranašauta daug Gelbėtojo antrojo atėjimo ženklų paskutinėmis dienomis. Šie signalai leidžia ištikimiesiems suprasti Dievo planą, būti išpėtiems ir pasiruošti.

Viešpaties namų kalnas bus įtvirtintas kalnų viršūnėje, **Iz** 2:2–3. Viešpats iškels vėliavą ir surinks Izraelį, **Iz** 5:26 (2 Nef 15:26–30). Saulė bus užtemdyta, ir mėnulis neskleis šviesos, **Iz** 13:10 (Jl 4:15; DS 29:14). Žmonės peržengs įstatymą ir sulaužys nesibaigiančią sandorą, **Iz** 24:5. Nefitai kalbės lyg balsas iš dulkių, **Iz** 29:4 (2 Nef 27). Izraelis bus surinktas su galia, **Iz** 49:22–23 (1 Nef 21:22–23; 3 Nef 20–21). Dievas įkurs karalystę, kuri nebus sunaikinta, **Dan** 2:44 (DS 65:2). Prieš antrąjį atėjimą bus karai, sapnai ir regėjimai, **Jl** 2. Visos tautos susirinks į mūsų prieš Jeruzalę, **Zch** 14:2 (Ez 38–39). Ateina diena, deganti kaip kronis, **Mal** 3:19 (3 Nef 25:1; DS 133:64; DŽS–I 1:37). Prieš antrąjį atėjimą bus didelės nelaimės, **Mt** 24 (DŽS–M 1). Paulius aprašė paskutinių dienų atsimetimą ir sunkius laikus, **2 Tim** 3–4. Jeruzalėje bus nužudyti ir prikelti du pranašai, **Apr** 11 (DS 77:15). Paskutinėmis dienomis evangelija bus sugražinta per angelų tarnavimą, **Apr** 14:6–7 (DS 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Babilonė bus įkurta ir kris, **Apr** 17–18. Izraelis bus surinktas su galia, **1 Nef** 21:13–26 (Iz 49:13–26; 3 Nef 20–21). Tai yra ženklas, kad galėtumėte

atpažinti tą metą, **3 Nef 21:1**. Dievo galia išeis Mormono Knyga, **Mrm 8**. Žydės lamanitai, **DS 49:24–25**. Nėlabieji žudys nelabuosis, **DS 63:32–35** (Apr 9). Karas bus išlietas ant visų tautų, **DS 87:2**. Ženklaai, stichijų perversmai ir angelai ruošia kelia Viešpaties atėjimui, **DS 88:86–94**. Žemę apgaubts tamsa, **DS 112:23–24**. Viešpats išakė šventiesiems pasiruošti antrajam atėjimui, **DS 133**.

ŽENKLAI, TIKROSIOS

BAŽNYČIOS. Žr. Bažnyčia, tikrosios ženklai

ŽENKLAS. *Taip pat žr.* Bažnyčia, tikrosios ženklai; Stebuklas; Ženklaai, laikų

Įvykis ar patyrimas, kurį žmonės suprantą esant kažko įrodymu. Ženklaas paprastai yra stebuklinga apraiška iš Dievo. Šėtonas taip pat turi galią tam tikromis sąlygomis rodyti ženklus. Šventieji turėtų siekti Dvasios dovanų, bet neturėtų siekti ženklų smalsumui patenkinti ar tikėjimui palaikyti. Priešingai, Viešpats, kai jam atrodo tinkama, duoda ženklus tiems, kurie tiki (**DS 58:64**).

Viešpats pats duos jums ženklą, **Iz 7:14** (**2 Nef 17:14**). Dievas daro ženklus ir stebuklus danguje ir žemėje, **Dan 6:28**. Pikta ir svetimaaujanti karta ieško ženklų, **Mt 12:39** (**Mt 16:4**; **Lk 11:29**). Tuos, kurie įtikės, lydės tokie ženklai, **Mk 16:17** (**Mrm 9:24**; **Etr 4:18**; **DS 84:65**). Šeremas prašė ženklų, **JokK 7:13–20**. Korihoras prašė ženklų, **Al 30:48–60**. Parodyk mums ženklą, tada tikėsime, **Al 32:17**. Dauguma žmonių tikėjo ženklais ir stebuklais, **3 Nef 1:22**. Žmonės užmiršo ženklus ir stebuklus, **3 Nef 2:1**. Liudijimo negausite tol, kol jūsų tikėjimas nebus išbandytas, **Etr 12:6**. Nereikalaukite stebuklų, nebent aš išakysčiau, **DS 24:13**. Tikėjimas neateina per ženklus, bet ženklai lydi tuos, kurie tiki, **DS 63:7–11**. Tomis dienomis iškils netikri kristūs ir netikri pranašai ir rodys didelius ženklus bei stebuklus, **DžS–M 1:22**.

ŽYDAI. *Taip pat žr.* Izraelis; Judas

Žydais gali būti vadinami: 1) Judo, vieno iš dvylikos Jokūbo sūnų, palikuonys; 2) senovinės pietinės Judo karalystės žmonės; arba 3) žmonės, praktikuojantys judaizmo religiją, gyvenimo būdą bei tradicijas, bet nebūtinai žydai pagal kilmę. Tapo tradicija žydais vadinti visus Jokūbo palikuonis, bet tai klaida. Žydais turėtume vadinti tik Judo karalystės gyventojus arba, ypač šiais laikais, Judo genties narius ir jų bendrus.

Nuo Judo nepasitrauks skeptras, kol ateis Šilojas, **Pr 49:10**. Kristaus evangelija yra Dievo galia išgelbėti kiekvieną, kuris tiki, pirma žydą, **Rom 1:16**. Pranašą Viešpats pakels tarp žydų – būtent Mesiją, **1 Nef 10:4**. Kai knyga išėjo iš žydo burnos, viskas, kas buvo užrašyta, buvo aišku ir tyra, **1 Nef 14:23**. Žydai bus išsklaidyti tarp visų tautų, **2 Nef 25:15**. Žydai yra mano senovės sandoros žmonės, **2 Nef 29:4**. Žydai, kurie yra išsklaidyti, ims tikėti Kristų, **2 Nef 30:7**. Žydai atmes akmenį, ant kurio jie galėtų statyti, **JokK 4:14–16**. Žydai turės kitą liudytoją, kad Jėzus buvo pats Kristus, **Mrm 3:20–21**. Du pranašai bus pakelti žydų tautai paskutinėmis dienomis, **DS 77:15**. Šaukite visas tautas, pirma kitataučius ir po to žydus, **DS 133:8**. Tomis dienomis žydus ištikis didelis suspaudimas, **DžS–M 1:18**.

ŽMOGAUS SŪNUS. *Taip pat žr.*

Dievas, Dievybė; Jėzus Kristus

Taip Jėzus Kristus tituluodavo save (**Lk 9:22**; **Lk 21:36**). Jis reiškia Šventumo Žmogaus Sūnų. Šventumo Žmogus yra vienas iš Dievo Tėvo vardų. Kai Jėzus vadindavo save Žmogaus Sūnumi, tai buvo atviras pareiškimas apie jo dievišką ryšį su jo Tėvu. Šis titulas dažnai minimas evangelijose. Paskutiniųjų dienų apreiškimas patvirtina šio Gelbėtojo vardo ypatingą reikšmę ir šventumą (**DS 45:39**; **49:6, 22**; **58:65**; **Moz 6:57**).

ŽMOGUS, ŽMONĖS. *Taip pat žr.*

Dievas, Dievybė; Dvasia;

Dvasinis sukūrimas; Sūnūs ir dukros, Dievo

Reiškia visą žmoniją, tiek vyrus, tiek ir moteris. Visi vyrai ir moterys yra dvasiniai Dangiškojo Tėvo vaikai tikraja to žodžio prasme. Kai jie gimsta į mirtinumą, jie gauna fizinius mirtingus kūnus. Šie kūnai buvo sukurti pagal Dievo atvaizdą (Pr 1:26–27). Vyrai ir moterys, kurie bus ištikimi priimdami būtinas apeigas ir vykdydami savo sandoras bei paklusdami Dievo išsakyms, įeis į savo išaukštinimą ir taps tokie kaip Dievas.

Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą, Pr 1:27 (Mzj 7:27; DS 20:17–18). Kas yra žmogus, kad jį atsimeni? Ps 8:4–5. Prakeiktas žmogus, kuris pasitiki žmogumi ir daro kūną savo ranka, Jer 17:5 (2 Nef 4:34; 28:26, 31). Kai tapau vyras, palikau tai, kas vaikiška, 1 Kor 13:11. Žmonės yra, kad galėtų džiaugtis, 2 Nef 2:25. Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas, Mzj 3:19. Kokie žmonės jūs turėtumėte būti? 3 Nef 27:27. Žlunga žmogaus, ne Dievo darbai, DS 3:3. Neturėjai žmogaus bijoti labiau nei Dievo, DS 3:7 (DS 30:11; 122:9). Viskas sutverta žmogui vartoti ir jo labui, DS 59:18. Aš žinau, kad žmogus yra niekas, Moz 1:10. Dievo darbas ir šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, Moz 1:39.

Žmogus yra Dangiškojo Tėvo dvasinis vaikas. Jie puolė veidais žemėn ir sakė: O Dieve, viso kūno dvasių Dieve, Sk 16:22 (Sk 27:16). Jūs esate Viešpaties savo Dievo vaikai, Pakįst 14:1. Jūs esate dievai ir visi jūs – Aukščiausiojo vaikai, Ps 82:6. Jūs gyvojo Dievo sūnūs, Oz 2:1. Argi visi nesame vieno Tėvo vaikai? Argi ne tas pats Dievas mus sutvėrė? Mal 2:10. Mes esame dieviškos kilmės, ApD 17:29. Pati Dvasia liudija, kad esame Dievo vaikai, Rom 8:16. Būsime dar klusnesni dvasių Tėvui, Hbr 12:9. Visų žmonių dvasios paimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę, Al 40:11. Pasaulių gyventojai yra užgimę Dievo sūnūs ir dukros, DS 76:24. Pradžioje

žmogus buvo su Tėvu, DS 93:23, 29. Prieš įkurdindamas žmones ant žemės veido, Dievas visus žmones sukūrė dvasiškai, Moz 3:5–7. Aš esu Dievas; aš padariau pasaulį ir žmones dar prieš jiems esant kūne, Moz 6:51.

Žmogus gali tapti toks, kaip Dangiškas Tėvas. Būkite tad tobuli, kaip jūsų Tėvas, Mt 5:48 (3 Nef 12:48). Argi jūsų įstatyme neparrašyta, kad jūs esate dievai? Jn 10:34 (DS 76:58). Mes galime tapti Dievo paveldėtojai ir Kristaus bendrapaveldėtojai, Rom 8:17. Tu esi sūnūs, o jei sūnūs, tai ir Dievo paveldėtojas per Kristų, Gal 4:7. Kai jis pasirodys, mes būsime kaip jis, 1 Jn 3:2. Nugalėtoji aš duosiu atsisėsti šalia savęs savo soste, Apr 3:21. Tiems aš daviau tapti Dievo sūnumis, 3 Nef 9:17. Tie, kurie paveldi celestialinę karalystę, yra dievai, būtent Dievo sūnūs, DS 76:50, 58. Tada jie bus dievai, kadangi turės visą galią, DS 132:20.

ŽMOGŽUDYSTĖ. *Taip pat žr.*

Aukščiausioji bausmė; Kainas

Reiškia tyčia ir neteisėtai nužudyti žmogų. Žmogžudystė yra nuodėmė, smerkiama jau nuo ankstyviausių laikų (Pr 4:1–12; Moz 5:18–41).

Kas pralieja žmogaus kraują, to kraują pralies žmogus, Pr 9:6 (DžSV Pr 9:12–13; Iš 21:12; Al 34:12). Nežudysi, Iš 20:13 (Pakįst 5:17; Mt 5:21–22; Mzj 13:21; DS 59:6). Jėzus sakė: Nežudyk, Mt 19:18. Žmogžudžių dalis – antroji mirtis, Apr 21:8. Savo širdimis esate žmogžudžiai, 1 Nef 17:44. Vargas žmogžudžiui, kuris nužudo tyčia, 2 Nef 9:35. Dievas įsakė žmonėms nežudyti, 2 Nef 26:32. Žmogžudystė yra bjaurastis Viešpačiui, Al 39:5–6. Tam, kuris žudo, nebus atleista, DS 42:18. Žmogus, kuris nužudys, bus perduotas šalies įstatymams, DS 42:79.

ŽMONA. *Žr.* Santuoka, susituokti; Šeima

ŽMONĖS. *Žr.* Žmogus, žmonės

ŽODIS. *Žr.* Jėzus Kristus – Ikimirtingoji Kristaus būtis

IŠTRAUKOS IŠ BIBLIJOS DŽOZEFO SMITO VERTIMO

Tai Biblijos karaliaus Jokūbo versijos Džozefo Smito Vertimo (DŽSV) ištraukos. Viešpats įkvėpė pranašą Džozefą Smitą sugražinti į Biblijos tekstą tiesas, kurios buvo prarastos ar pakeistos nuo tada, kai buvo parašyti originalūs žodžiai. Šios sugražintos tiesos paaiškino doktriną ir padarė Raštus suprantamesnius. Raštų Vadovui parinktos ištraukos turėtų padėti jums geriau suprasti Raštus, nepriklausomai nuo kalbos, į kurią jos išverstos.

Kadangi Viešpats apreiškė Džozefui kai kurias tiesas, kurias Biblijos rašytojai kartą jau buvo užrašę, Džozefo Smito Vertimas nepanašus į jokią kitą Biblijos vertimą pasaulyje. Šia prasme žodis *vertimas* vartojamas platesne ir kitokia prasme nei įprasta, nes Džozefo vertimas buvo daugiau apreiškimas nei tiesiog vertimas iš vienos kalbos į kitą. Daugiau informacijos apie DŽSV rasite Raštų rodyklėje ties žodžiais „Džozefo Smito Vertimas (DŽSV)“.

Šis pavyzdys iliustruoja, kaip čia pateikiamos ištraukos iš DŽSV:

Ši paryškinta nuoroda — **DŽSV Mato 4:1, 5–6, 8–9** žymi Karaliaus Jokūbo Biblijos Džozefo Smito Vertimo ištrauką. Kadangi jo vertimas sugražino žodžius į Biblijos tekstą, eilučių numeriai gali būti kitokie nei jūsų naudojamame Biblijos leidime.

(palyginkite Mato 4:1, 5–6, 8–9; panašūs pakeitimai buvo padaryti Luko 4:2, 5–11)
(*Jėzų vedė Dvasia, ne Šėtonas.*)

1 Tuomet Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų su Dievu.

5 Tada Jėzus buvo paimtas į šventąjį miestą, ir Dvasia pastatė jį ant šventyklos šelmens.

6 Tada prie jo prisiartino velnias ir tarė: Jei tu Dievo sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: Jis išakys savo angelams dėl tavęs, ir jie neš tave ant rankų, kad kartais nesusitrenktum kojos į akmenį.

8 Ir vėl, Jėzus buvo Dvasioje, ir ji paėmė jį į nepaprastai aukštą kalną ir parodė jam visas pasaulio karalystes ir jų šlofę.

9 Ir velnias vėl prisiartino prie jo ir tarė: Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpulsis ir pagarbinsi mane.

Skiausteliuose nurodytos jūsų naudojamos Biblijos eilutės, su kuriomis turėtumėte lyginti Džozefo Smito vertimą.

Šis teiginys paaiškina, kokią doktriną Džozefas Smitas aiškina savo vertimu.

Tai yra tekstas, kaip jį išvertė Džozefas Smitas.

DŽSV Pradžios 9:10–15 (palyginkite Pradžios 9:3–9)

(Žmogus turės atsakyti už žmogžudystę ir taip pat už gyvūnijos šoaistymą.)

10 Bet viso kūno, kurį daviau jums maistui, kraujas bus išliejamas žemėn, kas atima jo gyvybę, ir kraujo nevalgysite.

11 Ir iš tiesų, kraujas nebus liejamas, nebent maistui, jūsų gyvybėms išgelbėti; ir kiekvieno gyvulio kraujo aš pareikalasiu iš jūsų rankų.

12 Ir kas pralieja žmogaus kraują, to kraują pralies žmogus; nes žmogus tenepralieja žmogaus kraujo.

13 Nes aš duodu įsakymą, kad kiekvieno žmogaus brolis saugotų žmogaus gyvybę, kadangi aš padariau žmogų pagal savo atvaizdą.

14 Ir aš duodu jums įsakymą: būkite vaisingi ir dauginkitės; gausiai veskite palikuonis žemėje ir dauginkitės joje.

15 Ir Dievas kalbėjo Nojui ir jo sūnams su juo, sakydamas: Ir štai aš įsteigsiu su jumis savo sandorą, kurią sudariau jūsų tėvui Henochui dėl jūsų sėklos po jūsų.

DŽSV Pradžios 9:21–25 (palyginkite Pradžios 9:16–17)

(Vaivorykštė danguje buvo įsteigta kaip priminimas apie Dievo sandorą Henochui ir Nojui. Paskutinėmis dienomis Pirmagimio bažnyčios visuotinis susirinkimas [apie Viešpaties Sionę Henocho laikais žr. Mozės 7] susijungs su teisiais žemėje.)

21 Ir debesyje bus lankas; ir aš pažvelgsiu į jį, kad prisiminčiau nesibaigiančią sandorą, kurią sudariau tavo tėvui Henochui, kad, kada žmonės laikysis visų mano įsakymų, į žemę vėl ateis Sionė, Henocho miestas, kurį aš pasiėmiau pas save.

22 Ir tai yra mano nesibaigianti sandora, kad kai tavo ainija priims tiesą ir žvelgs aukštyn, tada Sionė žvelgs žemyn ir visi dangūs virpės iš džiaugsmo, ir žemė drebės iš džiaugsmo;

23 ir pirmagimio bažnyčios visuotinis susirinkimas nužengs iš dangaus

ir apgyvens žemę, ir gyvens joje, kol ateis galas. Ir tai yra mano nesibaigianti sandora, kurią aš sudariau su tavo tėvu Henochu.

24 Ir debesyje bus lankas, ir aš patvirtinsiu tau savo sandorą, kurią sudariau tarp savęs ir tavęs dėl viso kūno kiekvieno gyvo kūrinio, kuris bus žemėje.

25 Ir Dievas tarė Nojui: Tai yra sandoros, kurią įsteigiau tarp savęs ir tavęs, ženklas – visam kūnui, kuris tik bus žemėje.

DŽSV Pradžios 14:25–40

(palyginkite Pradžios 14)

(Paminėta didi Melchizedeko tarnystė; apibūdintus Melchizedeko kunigystės galios ir palaiminimai.)

25 Ir Melchizedekas pakėlė balsą ir palaimino Abramą.

26 Dabar, Melchizedekas buvo tikėjimo vyras, kuris vykdė teisumą; ir būdamas vaikas jis bijojo Dievo ir užčiaupė liūtų nasrus, ir užgesino ugnies šėlsmą.

27 Ir taip, būdamas Dievo patvirtintas, jis buvo išventintas aukštuoju kunigu pagal sandoros, kurią Dievas sudarė su Henochu, tvarka,

28 tai yra pagal Dievo Sūnaus tvarką; ši tvarka radosi ne iš vyro ir ne iš vyro valios; ir ne iš tėvo ar motinos; ir ne iš dienų pradžios ar metų pabaigos; bet iš Dievo;

29 ir ji buvo perduota vyrams, jam pačiam pašaukus balsu, pagal jo paties valią, visiems, kurie įtikėjo jo vardą.

30 Nes Dievas pats pažadėjo Henochui ir jo sėklai, su priesaika, kad kiekvienas, kuris išventintas pagal šią tvarką ir pašaukiamas, turės galią tikėjimu perskelti kalnus, perskirti jūras, išdžiovinti vandenis, pasukti jų tėkmę;

31 sustabdyti tautų armijas, perskirti žemę, nutraukti bet kokius pančius, stovėti Dievo akivaizdoje; viską daryti pagal jo valią, pagal jo įsakymą, pajungti kunigaikštystes ir galias; ir tai – pagal Dievo Sūnaus, kuris buvo dar prieš pasaulio įkūrimą, valią.

32 Ir žmonės, turintys šį tikėjimą,

atėję į šią Dievo tvarką, buvo perkelti ir paimti į dangų.

33 Ir dabar, Melchizedekas buvo šitos tvarkos kunigas; todėl jis pasiekė ramybę Saleme ir buvo pavadintas ramybės kunigaikščiu.

34 Ir jo žmonės vykdė teisumą ir pelnė dangų, ir siekė Henocho miesto, kurį anksčiau Dievas pasiėmė, atskirdamas jį nuo žemės, pasilaikydamas jį paskutinėms dienoms, arba pasaulio pabaigai;

35 ir pasakė, ir prisiekė su priesaika, kad dangūs ir žemė sueis daiktan; ir Dievo sūnūs turės būti išmėginti lyg ugnimi.

36 Ir šitas Melchizedekas, taip įtvirtinęs teisumą, savo žmonių buvo pavadintas dangaus karaliumi, arba, kitais žodžiais, ramybės karaliumi.

37 Ir jis pakėlė balsą ir palaimino Abramą, būdamas aukštasis kunigas ir Dievo sandėlio valdytojas;

38 tas, kurį Dievas paskyrė priimti dešimties vargšams.

39 Todėl Abramus mokėjo jam dešimties nuo visko, ką turėjo, nuo visų savo turimų turtų, kurių Dievas buvo jam davęs daugiau, negu jam reikėjo.

40 Ir buvo taip, kad Dievas palaimino Abramą ir davė jam turtus ir garbę, ir žemes kaip amžiną nuosavybę pagal sandorą, kurią jis sudarė, ir pagal palaiminimą, kuriuo Melchizedekas jį palaimino.

DŽSV Pradžios 15:9–12 (palyginkite Pradžios 15:1–6)

(Abraomas regėjime matė Dievo Sūnų ir sužinojo apie prikėlimą.)

9 Ir Abramus tarė: Viešpatie Dieve, kaip tu duosi man šitą žemę kaip amžiną paveldą?

10 Ir Viešpats tarė: Argi aš nepajėgus duoti ją tau, net jei būtum miręs?

11 Ir tu turėsi ją, net jei mirtum, nes ateina diena, kai gyvens Žmogaus Sūnus. Bet kaipgi jis gali gyventi, jei nenumiršta? Pirma jis turi būti atgai-vintas.

12 Ir buvo taip, kad Abramus pa-

žvelgė ir pamatė Žmogaus Sūnaus dienas, ir buvo patenkintas, ir jo siela rado atilsį, ir jis patikėjo Viešpačiu; ir Viešpats įskaitė jam tai teisumu.

DŽSV Pradžios 17:3–7, 11–12
(palyginkite Pradžios 17:3–12)

(Dievas įsteigė su Abraomu apipjaustymo sandorą. Abraomui apreiškiamas krikšto nuostatas ir vaikų amžius, kada jie tampa atsakingi.)

3 Ir buvo taip, kad Abramus puolė veidu žemėn ir šaukėsi Viešpaties vardo.

4 Ir Dievas kalbėjo su juo, sakydamas: Mano žmonės nuklydo nuo mano priesakų ir nesilaikė mano nuostatų, kuriuos daviau jų tėvams,

5 ir jie nesilaikė mano patepimo ir palaidojimo, arba krikšto, kurį jiems įsakiau,

6 bet nusigrėžė nuo įsakymo ir ėmėsi vaikų apiplovimo ir kraujo šlakstymo,

7 ir pasakė, kad teisojo Abelio kraujas buvo pralietas už nuodėmes; ir nepažino, kaip jie atsakingi priešais mane.

11 Ir aš įsteigsiu su tavimi apipjaustymo sandorą, ir tai bus mano sandora tarp manęs ir tavęs bei tavo sėklos po tavęs per jų kartas, kad per amžius žinotum, kad vaikai neatsakingi priešais mane, kol jiems sueina aštuoneri metai.

12 Ir tu laikysiesi visų mano sandorų, kurias sudariau su tavo tėvais; ir tu laikysiesi įsakymų, kuriuos tau daviau savo paties burna, ir aš būsiu Dievas tau ir tavo sėklai po tavęs.

DŽSV Pradžios 17:23 (palyginkite Pradžios 17:17)

(Abraomas džiaugėsi, kai buvo išpranašautas Izaoko gimimas.)

23 Tada Abraomas puolė veidu žemėn ir džiugavo, ir sakė savo širdyje: Vaikelis gims tam, kuris yra šimto metų, ir Sara, kuri yra devyniasdešimties, pagimdys.

DŽSV Pradžios 19:9–15 (palyginkite Pradžios 19:5–10)

(Lotas priešinosi Sodomos nelabumui.)

9 Ir jie sakė jam: Pasitrauk. Ir jie pyko ant jo.

10 Ir jie kalbėjo tarpusavy: Šitas žmogus atvyko gyventi tarp mūsų kaip ateivis, o jau nori pasidaryti teisėjas; dabar mes pasielsime su juo blogiau negu su jais.

11 Todėl jie sakė žmogui: Mes paimsim tuos vyrus ir taip pat tavo dukras; ir pasielsime su jais, kaip mums atrodys tinkama.

12 Dabar, tai buvo pagal Sodomos nelabumą.

13 Ir Lotas tarė: Štai aš turiu dvi dukteris, kurios dar nėra pažinusios vyro; meldžiu, mano broliai, leiskite man prašyti neišvesti jų jums; ir nesielskite su jomis, kaip atrodo tinkama jūsų akyse;

14 nes Dievas neišteisins savo tarno dėl šito dalyko; todėl leiskite man prašyti mano brolius, tik ši vieną kartą, kad nieko nedarytumėt šitiems vyrams, idant jie turėtų ramybę mano namuose; nes dėl to jie atėjo po mano stogu;

15 ir jie supyko ant Loto ir prisiartiino, kad išlaužtų duris, bet Dievo angelai, kurie buvo šventi vyrai, iškišo ranką ir įsitraukė Lotą į namus pas save, ir uždarė duris.

DŽSV Pradžios 48:5–11 (palyginkite Pradžios 48:5–6)

(Juozapo sėkla vadovaus surenkant Izraelį paskutinėmis dienomis.)

5 Ir dabar, dėl tavo dviejų sūnų, Efraimo ir Manaso, kurie gimė tau Egipto žemėje prieš man ateinant pas tave į Egiptą; štai, jie yra mano, ir mano tėvų Dievas palaimins juos; būtent jie bus palaiminti kaip Rubenas ir Simeonas, nes jie yra mano; taigi jie vadinsis mano vardu. (Todėl jie buvo vadinami Izraeliu.)

6 O tavo palikuonys, kurie tau gims po jų, bus tavo ir bus vadinami savo brolių vardais savo pavelde, tose gen-

tyse. Todėl jie buvo vadinami Manaso ir Efraimo gentimis.

7 Ir Jokūbas sakė Juozapui: Kada mano tėvų Dievas pasirodė man Luze, Kanaano žemėje, jis prisiekė man, jog duos man ir mano sėklai žemę, kaip amžiną nuosavybę.

8 Todėl, o mano sūnau, jis palaimino mane, pakeldamas tave būti man tarnu, išgelbėjant mano namus nuo mirties;

9 išvaduojant mano žmones, tavo brolius, nuo bado, kuris toje žemėje buvo nuožmus; todėl tavo tėvų Dievas palaimins tave ir tavo strėnų vaisių, kad jie bus palaiminti labiau nei tavo broliai ir labiau nei tavo tėvo namai;

10 nes tu nugalėjai, ir tavo tėvo namai nusilenkė tau, lygiai kaip tai buvo tau parodyta prieš tai, kai savo brolių rankomis buvai parduotas į Egiptą; todėl tavo broliai lenksis tau iš kartos į kartą, tavo strėnų vaisiui per amžius;

11 nes tu būsi šviesa mano žmonėms, kad jų nelaisvės dienomis išvadotum juos iš vergijos ir atneštum jiems išgelbėjimą, kai jie bus visiškai sulinkę po nuodėme.

DŽSV Pradžios 50:24–28

(palyginkite Pradžios 50:24–26; t.p. žr. 2 Nefio 3)

(Mozė, Aaronas ir Džozefas Smitas – visi trys paminėti šioje Juozapo pranašystėje Egipte. Juozapas taip pat pranašavo, kad Mormono Knyga taps Judo metraščio porininke.)

24 Ir Juozapas sakė savo broliams: Aš mirštu ir einu pas savo tėvus; ir žengiu į savo kapą su džiaugsmu. Tebūna su jumis mano tėvo Jokūbo Dievas, kad išgelbėtų jus iš suspaudimo jūsų vergijos dienomis; nes Viešpats applan-kė mane ir aš gavau Viešpaties pažadą, kad iš mano strėnų vaisiaus Viešpats Dievas pakels teisią šaką iš mano strėnų; o jums, kuriuos mano tėvas Jokūbas pavadino Izraeliu – pranašą (ne Mesiją, kuris vadinamas Šiloju), ir šis pranašas išvaduos mano žmones iš Egipto jūsų vergijos dienomis.

25 Ir bus taip, kad jie bus vėl išsklai-

dyti; ir šaka bus nulaužta ir nugabenta į tolimą šalį; tačiau pagal Viešpaties sandoras jie bus prisiminti, kai ateis Mesijas; nes jis bus apreikštas jiems paskutinėmis dienomis galios Dvasioje ir išves juos iš tamsos į šviesą; iš slaptos tamsos ir iš nelaisvės į laisvę.

26 Viešpats, mano Dievas, pakels regėtoją, kuris bus rinktinis regėtojas mano strėnų vaisiui.

27 Taip man sako mano tėvų Viešpats Dievas: Rinktinį regėtoją aš pakelsiu iš tavo strėnų vaisiaus; ir jis bus aukštai vertinamas tarp tavo strėnų vaisiaus; ir jam duosiu įsakymą daryti darbą tavo strėnų vaisiui, savo broliams.

28 Ir jis atves juos į sandorų, kurias sudariau su tavo tėvais, pažinimą; ir jis darys kiekvieną darbą, kurį jam įsakysiu.

29 Ir aš padarysiu jį didį savo akyse, nes jis darys mano darbą; ir jis bus didis kaip tas, kurį, kaip sakiau, pakelsiu jums, kad išvaduoūtų mano žmones, o Izraelio namai, iš Egipto žemės; nes aš pakelsiu regėtoją, kad išvaduoūtų mano žmones iš Egipto žemės; ir jis bus vadinamas Moze. Ir pagal šį vardą jis žinos esąs iš tavo namų; nes jį užaugins karaliaus duktė ir jis bus vadinamas jos sūnumi.

30 Ir dar, aš pakelsiu regėtoją iš tavo strėnų vaisiaus ir duosiu jam galią atnešti mano žodį tavo strėnų sėklai; ir ne tik atnešti mano žodį, – sako Viešpats, – bet įtikinti juos dėl mano žodžio, kuris jau bus išėjęs tarp jų paskutinėmis dienomis.

31 Todėl tavo strėnų vaisius rašys, ir Judo strėnų vaisius rašys; ir tai, kas bus parašyta tavo strėnų vaisiaus, ir taip pat tai, kas bus parašyta Judo strėnų vaisiaus, suaugęs daiktan, kad pergalėtų klaidingas doktrinas ir nuramdytų ginčus, ir įtvirtintų taiką tarp tavo strėnų vaisiaus, ir atvestų juos į savo tėvų pažinimą paskutinėmis dienomis ir taip pat į mano sandorų pažinimą, – sako Viešpats.

32 Ir iš silpno jis bus padarytas stiprus tą dieną, kai tarp visų mano

žmonių išeis mano darbas, kuris paskutinėmis dienomis sugražins tuos, kurie yra Izraelio namų.

33 Ir tą regėtoją aš palaiminsiu, ir tie, kurie siekia jį sunaikinti, bus sutriuškinti; nes duodu jums šį pažadą; nes aš prisiminsiu jus iš kartos į kartą; ir jis bus vadinamas Juozapu, ir tai bus pagal jo tėvo vardą; ir jis bus panašus į tave; nes tai, ką Viešpats atneš jo ranka, atves mano žmones į išgelbėjimą.

34 Ir Viešpats prisiekė Juozapui, kad išsaugos jo sėklą per amžius, sakydamas: Aš pakelsiu Mozę, ir jo rankoje bus lazda, ir jis surinks mano žmones ir ves juos kaip kaimenę, ir savo lazda perkirs Raudonosios jūros vandenį.

35 Ir jis turės galią teisti ir rašys Viešpaties žodį. Ir jis daug nekalbės, nes aš parašysiu jam savo įstatymą savo paties rankos pirštu. Ir aš padarysiu jam kalbėtoją, ir jo vardas bus Aaronas.

36 Ir tai taip pat bus tau padaryta paskutinėmis dienomis, būtent kaip aš prisiekiau. Todėl Juozapas sakė savo broliams: Dievas tikrai aplankys jus ir iš šios žemės išves į žemę, kurią jis prisiekė Abraomui ir Izaokui, ir Jokūbui.

37 Ir Juozapas patvirtino daug kitų dalykų savo broliams ir prisaukdino Izraelio vaikus, sakydamas jiems: Dievas tikrai aplankys jus, ir jūs paimsite iš čia mano kaulus.

38 Taigi Juozapas mirė, būdamas šimto dešimties metų; ir jie išbalzavo jį ir paguldė į karstą Egipte; ir Izraelio vaikai jį laikė nelaidota, kad galėtų jį nugabenti ir paguldyti į kapą su jo tėvu. Ir taip jie atminė jam duotą priesaiką.

DŽSV Išėjimo 4:21 (palyginkite Išėjimo 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; Pakartoto Įstatymo 2:30)

(Viešpats neatsakingas už faraono širdies kietumą; t.p. žr. DŽSV Išėjimo 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; šios eilutės, jas teisingai išvertus, rodo, kad faraonas pats užkietino savo širdį.)

21 Ir Viešpats tarė Mozei: Kai sugrįši į Egiptą, žiūrėk, kad padarytum priešais faraoną visus stebuklus, kuriuos įdėjau į tavo ranką, ir aš duosiu tau sėkmę; bet faraonas užkietins savo širdį ir neišleis liaudies.

DŽSV Išėjimo 18:1 (palyginkite Išėjimo 18:1)

(Jetras buvo aukštasis kunigas.)

1 Kada Jetras, aukštasis Midjano kunigas, Mozės uošvis, išgirdo visą, ką Dievas padarė Mozei ir Izraeliui, savo liaudžiai, ir kad Viešpats išvedė Izraelį iš Egipto;

DŽSV Išėjimo 22:18 (palyginkite Išėjimo 22:18)

(Žmogžudžiai negyvens.)

18 Žmogžudžio nepaliksi gyvo.

DŽSV Išėjimo 33:20, 23 (palyginkite Išėjimo 33:20, 23)

(Joks nuodėmingas žmogus negali pamatyti Dievo veido ir likti gyvas.)

20 Ir jis sakė Mozei: Šiuo metu tu negali matyti mano veido, kad mano pyktis neužsidegtų ir prieš tave ir aš nesunaikinačiau tavęs ir tavo žmonių; nes šiuo metu joks žmogus iš jų negali pamatyti manęs ir likti gyvas, nes jie yra nepaprastai nuodėmingi. Ir dar niekada nebuvo, ir niekada nebus, kad nuodėmingas žmogus pamatytų mano veidą ir liktų gyvas.

23 Ir aš atitraukis savo ranką ir tu matysi mane iš nugaros, bet mano veido nematysi, kaip kitais kartais; nes aš pykstu ant savo liaudies Izraelio.

DŽSV Išėjimo 34:1–2, 14

(palyginkite Išėjimo 34:1–2, 14; Doktrina ir Sandoros 84:21–26)

(Antrajame Mozei duotų plokščių rinkinyje buvo žemesnis įstatymas nei pirmajame.)

1 Ir Viešpats tarė Mozei: Iškirsk iš akmens dvi kitas akmens plokštes, panašias į pirmąsias, ir aš ant jų taip pat užrašysiu įstatymo žodžius pagal tai, kaip jie pirma buvo užrašyti ant plokš-

čių, kurias sudaužei; bet tai nebus kaip pirma, nes aš paimsiu iš jų tarpo kunigystę; todėl mano šventoji tvarka ir jos nuostatai neis jų priešaky; nes mano akivaizda neis tarp jų, kad jų nesunaikinačiau.

2 Bet aš duosiu jiems įstatymą kaip pirma; tačiau tai bus kūniškų įsakymų įstatymas; nes aš prisiekiau savo rūstybėje, kad jie neįeis mano akivaizdon, į mano atilsį savo klajonių dienomis. Todėl daryk, kaip tau įsakiau, ir ryte būk pasiruošęs, ir įkopk ryte į Sinajaus kalną, ir ten prisistatyk man, kalno viršūnėje.

(Jehova buvo vienas vardas, kuriuo Senojo Testamento žmonės pažinojo Viešpatį Jėzų Kristų.)

14 Nes tu negarbinsi jokio kito dievo; nes Viešpats, kurio vardas Jehova, yra pavydulingas Dievas.

DŽSV Pakartoto Įstatymo 10:2

(palyginkite Pakartoto Įstatymo 10:2)

(Pirmajame plokščių rinkinyje Dievas apreiškė nesibaigiančią šventosios kunigystės sandorą.)

2 Aš įrašysiu plokštėse žodžius, buvusius ant pirmųjų plokščių, kurias sudaužei, išskyrus nesibaigiančios šventosios kunigystės sandoros žodžius, ir tu padėsi jas į skrynją.

DŽSV 1 Samuelio 16:14–16, 23

(palyginkite 1 Samuelio 16:14–16, 23; panašūs pakeitimai padaryti 1 Samuelio 18:10 ir 19:9)

(Piktoji dvasia, apėmusi Saulių, buvo ne nuo Viešpaties.)

14 Bet Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo Sauliaus, ir jį vargina piktoji dvasia, kuri buvo ne nuo Viešpaties.

15 Ir Sauliaus tarnai sakė jam: Štai dabar tave vargina piktoji dvasia, kuri ne nuo Dievo.

16 Tegul mūsų viešpats dabar įsako savo tarnams, kurie priešais tave, paieškoti žmogaus, kuris gražiai skambina lyra; ir bus taip – kada piktoji

dvasia, kuri ne nuo Dievo, apims tave, jis gros savo ranka, ir tu jausies gerai.

23 Ir buvo taip, jog kada piktoji dvasia, kuri buvo ne nuo Dievo, apimdavo Saulių, Dovydas imdavo lyrą ir skambindavo savo ranka; taigi Sauliui palengvėdavo ir jis jausdavosi gerai, o piktoji dvasia pasitraukdavo nuo jo.

DŽSV 2 Samuelio 12:13

(palyginkite 2 Samuelio 12:13)

(Dievas nepašalino sunkios Dovydo nuodėmės.)

13 Ir Dovydas tarė Natanui: Nusidėjau Viešpačiui. Ir Natanas atsakė Dovydui: Viešpats taip pat nepašalino tavo nuodėmės, tad tu mirsi.

DŽSV 2 Metraščių 18:22

(Palyginkite 2 Metraščių 18:22)

(Viešpats neįdėda melagingos dvasios į pranašų burnas.)

22 Taigi dabar, štai, Viešpats rado melagę dvasią burnoje šių tavo pranašų, ir Viešpats ištarė pikta prieš tave.

DŽSV Psalmyno 14:1–7

(palyginkite Psalmynas 14:1–7)

(Psalmistas džiūgavo atkūrimo diena.)

1 Kvailys tarė savo širdyje: Nėra žmogaus, kuris matė Dievą. Reiškia Dievo nėra, kadangi jis neparodo savęs mums. Štai, jie yra sugedę; jie pridarė šlykščių darbų, ir nė vienas iš jų nedaro gera.

2 Nes Viešpats pažvelgė žemyn iš dangaus į žmonių vaikus ir savo balsu tarė savo tarnui: Paieškok tarp žmonių vaikų, ar yra tokių, kurie supranta Dievą. Ir jis pravėrė savo burną Viešpačiui ir tarė: Štai visi šitie sakosi esą tavo.

3 Viešpats atsakė ir tarė: Visi jie nuklydo, visi drauge tapo nešvarūs, nematyti tarp jų nė vieno, kuris daro gera, taip, nė vieno.

4 Visi jų mokytojai daro nedorybę, ir juose nėra pažinimo. Tai yra tie, kurie ryja mano žmones. Jie valgo duoną ir nesišaukia Viešpaties.

5 Jie didžiai išsigandę, nes Dievas gyvena teisiųjų kartoje. Jis yra vargšų patarimas, nes jie gėdijasi nelabųjų ir bėga pas Viešpatį, ieškodami prieglobsčio.

6 Šie gėdijasi vargšų patarimo, nes Viešpats yra jų prieglobstis.

7 O kad Sionė, Izraelio išgelbėjimas, būtų įsteigta iš dangaus. O Viešpatie, kada tu įsteigsi Sionę? Kada Viešpats sugražins savo tautą iš nelaisvės, tada Jokūbas džiūgaus, Izraelis bus laimingas.

DŽSV Psalmyno 24:7–10

(palyginkite Psalmynas 24)

(Ši psalmė apdainuoja antrąjį Kristaus atėjimą.)

7 Pakelkite savo galvas, o jūs, Jokūbo kartos; ir būkite pakylėti; ir Viešpats – stiprus ir galingas, Viešpats – galingas mūšyje, kuris yra šlovės karalius, sutvirtins jus amžiams.

8 Ir jis suvynios dangus; ir nužengs išpirkti savo žmones, kad padarytų jums nesibaigiantį vardą; kad įtvirtintų jus ant savo nesibaigiančios uolos.

9 Pakelkite savo galvas, o jūs, Jokūbo kartos; pakelkite savo galvas, jūs nesibaigiantys palikuonys; ir Pulką Viešpats, karalių karalius,

10 būtent šlovės karalius ateis pas jus ir išpirks savo žmones, ir įtvirtins juos teisume. Sela.

DŽSV Psalmyno 109:4 (palyginkite

Psalmynas 109:4)

(Turime melstis už savo priešininkus.)

4 Ir, nepaisant mano meilės, jie mano priešininkai; tačiau aš ir toliau melsiuos už juos.

DŽSV Izaijo 42:19–23 (palyginkite

Izaijo 42:19–22)

(Pas akluosius Viešpats pasiųs savo tarną.)

19 Nes pas jus, akluosius, aš pasiųsiu savo tarną; taip, pasiuntinį, kad atvertų aklujų akis ir kurčiųjų ausis;

20 ir jie bus padaryti tobuli, nepaisant jų aklomo, jeigu jie paklausys pasiuntinio, Viešpaties tarno.

21 Esi liaudis, žiūrinti į daugelį dalykų, bet nematanti; atverianti ausis, kad išgirstų, bet negirdinti.

22 Viešpats nepatenkintas tokia liaudimi, bet dėl savo teisumo jis išaukštins įstatymą ir padarys jį gerbtiną.

23 Esi apiplėšta ir pagrobta liaudis; tavo priešai, visi jie, sugaudė tave olose, uždarė tave į kalėjimus; jie paėmė tave kaip laimikį, ir nėra, kas gelbėja; kaip karo grobį, ir niekas nesako: Gražink.

DŽSV Jeremijo 26:13 (palyginkite Jeremijo 26:13)

(Viešpats neatgailauja; žmonės atgailauja.)

13 Todėl dabar taisykite savo kelius bei darbus ir pakluskite Viešpaties, savo Dievo, balsui, ir atgailaukite, ir Viešpats nugręš pikta, kurią jis paskelbė prieš jus.

DŽSV Amoso 7:3 (palyginkite Amoso 7:3)

(Viešpats neatgailauja; atgailauja žmonės.)

3 Ir Viešpats sakė apie Jokūbą: Jokūbas dėl to atgailaus, todėl visiškai jo nesunaikinsiu, – sako Viešpats.

DŽSV Mato 3:24–26 (palyginkite Mato 2:23)

(Aprašoma Jėzaus jaunystė ir vaikystė.)

24 Ir buvo taip, kad Jėzus augo su savo broliais ir stiprėjo, ir laukė, kada Viešpats pasakys, jog atėjo jo tarnystės laikas.

25 Ir jis tarnavo vadovaujamas savo tėvo, ir jis nekalbėjo kaip kiti žmonės, nė negalėjo būti pamokytas, nes jam nereikėjo, kad kuris žmogus jį mokytu.

26 Ir po daugelio metų atėjo jo tarnystės valanda.

DŽSV Mato 3:43–46 (palyginkite Mato 3:15–17)

(Jonas pakrikštijo Jėzų panardindamas.)

43 Ir atsakydamas Jėzus tarė jam: Leisk man būti tavo pakrikštytam, nes taip mums dera įvykdyti visą teisumą. Tada jis leido jam.

44 Ir Jonas išengė į vandenį ir pakrikštijo jį.

45 Ir Jėzus, kai buvo pakrikštytas, tuoj pat išbrido iš vandens; ir Jonas pažvelgė, ir štai jam atsivėrė dangus ir jis išvydo Dievo Dvasią, besileidžiančią iš balandis ir nutupiančią ant Jėzaus.

46 Ir štai jis išgirdo balsą iš dangaus, sakantį: Šitas yra mano mylimas Sūnus, kuriuo aš labai patenkintas. Jo klausykite.

DŽSV Mato 4:1, 5–6, 8–9

(palyginkite Mato 4:1, 5–6, 8–9; panašūs pakeitimai padaryti Luko 4:2, 5–11)

(Jėzų vedė Dvasia, ne Šėtonas.)

1 Tuomet Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų su Dievu.

5 Tada Jėzus buvo paimtas į šventąjį miestą, ir Dvasia pastatė jį ant šventyklos šelmens.

6 Tada prie jo prisiartinio velnias ir tarė: Jei tu Dievo sūnus, pulk žemyn, nes parašyta: Jis išakys savo angelams dėl tavęs: ir jie neš tave ant rankų, kad kartais nesusitrenktum kojos į akmenį.

8 Ir vėl, Jėzus buvo Dvasioje, ir jį paėmė jį į nepaprastai aukštą kalną ir parodė jam visas pasaulio karalystes ir jų šloves.

9 Ir velnias vėl prisiartinio prie jo ir tarė: Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpuli ir pagarbinsi mane.

DŽSV Mato 4:11 (palyginkite Mato 4:11)

(Jėzus pasiuntė angelus tarnauti Jonui Krikštijotui.)

11 Ir dabar, Jėzus žinojo, kad Jonas įmestas į kalėjimą, ir pasiuntė angelus, ir štai jie atėjo ir tarnavo jam.

DŽSV Mato 4:18 (palyginkite Mato 4:19)

(Senojo Testamento pranašai kalbėjo apie Jėzų.)

18 Ir jis sakė jiems: Aš esu tas, apie kurį rašė pranašai; sekite paskui mane, ir aš padarysiu jus žmonių žvejais.

DŽSV Mato 4:22 (palyginkite Mato 4:23)

(*Jėzus gydė žmones tarp tų, kurie tikėjo jo vardu.*)

22 Ir Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės evangeliją ir gydydamas visokias ligas ir visokias negalias tarp žmonių, kurie tikėjo jo varda.

DŽSV Mato 6:14 (palyginkite Mato 6:13; panašūs pakeitimai padaryti Luko 11:4)

(*Viešpats neveda mūsų į pagundą.*)

14 Ir neleisk mūsų vesti į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta.

DŽSV Mato 6:22 (palyginkite Mato 6:22)

(*Jei mūsų akys pašvęstos vien Dievo šlovei, visi mūsų kūnai bus pripildyti šviesos.*)

22 Kūno šviesa yra akis; todėl, jei tavo akis pašvęsta vien Dievo šlovei, visos tavo kūnas bus pilnas šviesos.

DŽSV Mato 6:38 (palyginkite Mato 6:33)

(*Pirmiausia turėtume siekti statyti Dievo karalystę.*)

38 Taigi nesiekite šio pasaulio dalykų, bet pirmiausia siekite statyti Dievo karalystę ir įtvirtinti jo teisumą, o visa tai bus jums pridėta.

DŽSV Mato 7:1–2 (palyginkite Mato 7:1–2)

(*Neteiskite neteisiai.*)

1 Dabar, tai yra žodžiai, kurių Jėzus mokė savo mokinius, kad jie pasakytų žmonėms.

2 Neteiskite neteisiai, kad nebūtumėte teisiami; bet teiskite teisiai.

DŽSV Mato 7:9–11 (palyginkite Mato 7:6)

(*Nesidalinkite karalystės slėpiniais su pasauliu.*)

9 Eikite į pasaulį, sakdami visiems:

Atgailaukite, nes priartėjo dangaus karalystė.

10 O karalystės slėpinius laikysite savyje; nes nedera duoti to, kas šventa, šunims, nė mesti perlų kiaulėms, kad nesutryptų jų po savo kojomis.

11 Nes pasaulis negali priimti to, ką jūs patys nepajėgūs panešti; todėl neduosite savo perlų jiems, kad jie neatsigręžtų ir jūsų nesudraskytų.

DŽSV Mato 9:18–21 (Tai yra tekstas, kurį pranašas Džozefas Smitas sugražino tarp Mato 9:15 ir Mato 9:16 eilučių.)

(*Jėzus atmetė fariziejų krikštą; jis davė Mozės įstatymą.*)

18 Tada fariziejai sakė jam: Kodėl tu nepriimi mūsų su mūsų krikštu, matydamas, kad mes laikomės viso įstatymo?

19 Bet Jėzus jiems tarė: Jūs nesilaikote įstatymo. Jei laikytumėtės įstatymo, jūs būtumėte mane priėmę, nes aš esu tas, kuris davė įstatymą.

20 Aš nepriimu jūsų su jūsų krikštu, kadangi iš jo jums jokios naudos.

21 Nes kada ateina nauja, sena paruošta atmetimui.

DŽSV Mato 16:25–26 (palyginkite Mato 16:24)

(*Frazė „paimti Jėzaus kryžių“ reiškia atsisakyti bedievytės.*)

25 Tada Jėzus tarė savo mokiniams: Jei kuris žmogus nori eiti paskui mane, teatsisako savęs, tepaima savo kryžių ir teseka manimi.

26 Ir dabar, žmogui paimti savo kryžių reiškia atsisakyti visos bedievytės ir kiekvieno pasaulietiško geidulio bei laikytis mano įsakymų.

DŽSV Mato 17:10–14 (palyginkite Mato 17:11–13)

(*Turi ateiti du Elijai – vienas, kad paruoštų, ir kitas, kad atstatytų.*)

10 Ir Jėzus atsakė ir tarė jiems: Iš tiesų, pirma ateis Elijas ir viską atstitys, kaip yra parašę pranašai.

11 Ir vėl sakau jums, kad jau atėjo

Elijas, apie kurį parašyta: Štai aš siųsiu savo pasiuntinį, ir jis paruoš kelią prieš mane; ir jie jo nepažino, ir padarė jam, ką norėjo.

12 Taip nuo jų kentės ir Žmogaus Sūnus.

13. Bet aš klausiu jūsų: Kas yra Elijas? Štai Elijas yra tas, kurį aš siunčiu kelio prieš mane paruošti.

14 Tada mokiniai suprato, kad jis jiems kalbėjo apie Joną Krikštytoją ir taip pat apie kitą, kuris turi ateiti ir viską atstatyti, kaip pranašų parašyta.

DŽSV Mato 18:11 (Palyginkite.

Mato 18:11; t.p.žr. Mor 8)

(Mažiems vaikučiams nereikia atgailos.)

11 Nes Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti tai, kas pražuvę, ir šaukti nusidėjėlių į atgailą; bet šitiems mažutėliams nereikia atgailos, ir aš išgelbėsiu juos.

DŽSV Mato 19:13 (palyginkite Mato 19:13)

(Maži vaikučiai bus išgelbėti.)

13 Tuomet buvo atvesti pas jį maži vaikučiai, kad jis ant jų uždėtų savo rankas ir pasimelstų. O mokiniai draudė jiems, sakydami: Nereikia, nes Jėzus pasakė: Tokie bus išgelbėti.

DŽSV Mato 21:33 (palyginkite Mato 21:32–33)

(Žmogus turi atgailauti, tik po to jis gali įtikėti Kristų.)

33 Nes tas, kuris nepatikėjo Jonu, kalbėjusiu apie mane, negali tikėti mane, nebent jis pirma atgailauja.

DŽSV Mato 21:47–56 (palyginkite Mato 21:45–46)

(Jėzus pareiškė esąs pagrindinis kertinis akmuo. Evangelija pasiūlyta žydams, o po to kitataučiams. Kai Jėzus grįš, nelabieji bus sunaikinti.)

47 Ir išgirde jo palyginimus, vyriausieji kunigai ir fariziejai suvokė, kad jis kalbėjo apie juos.

48 Ir jie kalbėjo tarp savęs: Ar šis vyras mano galįs vienas sugriauti šią didžią karalystę? Ir jie pyko ant jo.

49 Bet siekdami jį suimti, jie pabijojė minios, kadangi sužinojo, kad minia laiko jį pranašu.

50 Ir dabar pas jį atėjo jo mokiniai, ir Jėzus tarė jiems: Stebitės palyginimo, kurį pasakiau jiems, žodžiais?

51 Iš tiesų, sakau jums: aš esu tas akmuo, o tie nelabieji atmeta mane.

52 Aš esu kertinis akmuo. Šie žydai kris ant manęs ir suduš.

53 Ir Dievo karalystė bus paimta iš jų ir atiduota tautai, duodančiai vaisių [t.y. kitataučiams].

54 Taigi ant ko šis akmuo užgrius, tą sumals į miltus.

55 Ir todėl, kada vynuogyno Viešpats ateis, jis sunaikins tuos nelaimingus, nelabus žmones ir vėl išnuomos savo vynuogyną, būtent paskutinėmis dienomis, kitiems ūkininkams, kurie atėjus metui, atiduos jam vaisius.

56 Ir tada jie suprato palyginimą, kurį jis pasakė jiems, kad kitataučiai taip pat turi būti sunaikinti, kai Viešpats nusileis iš dangaus, kad viešpatautų savo vynuogyne, kuris yra žemė ir jos gyventojai.

DŽSV Mato 23:6 (palyginkite Mato 23:9)

(Mūsų kūrėjas yra tas, kuris danguje.)

6 Ir nė vieno žemėje nevadinkite kūrėju, arba savo dangiškuoju Tėvu; nes vienas yra jūsų kūrėjas ir dangiškasis Tėvas, būtent tas, kuris yra danguje.

DŽSV Mato 26:22, 24–25

(palyginkite Mato 26:26–29; DŽSV Morkaus 14:20–25)

(Jėzus įsteigė sakramentą.)

22 Ir kai jie valgė, Jėzus paėmė duoną ir laužė ją, ir palaimino ją, ir davė savo mokiniams, ir sakė: Imkite, valgykite; tai yra mano kūno, kurį atiduodu kaip išpirką už jus, atminimui.

24 Nes tai yra atminimui mano naujosios sandoros kraujo, kuris išliejamas už visus tuos, kurie tikės mano vardą, kad būtų atleistos jų nuodėmės.

25 Ir aš duodu jums įsakymą daryti tai, ką matėte mane darant, ir liudyti apie mane net iki galo.

DŽSV Mato 27:3–6 (palyginkite
Mato 27:3–5; Apaštalų darbų 1:18)

(Aprašyta Judo mirtis.)

3 Tada Judas, kuris jį išdavė, pamatęs, kad Jėzus pasmerktas, atgailavo ir nunešė atgal trisdešimt sidabrinų vyriausiesiems kunigams ir vyresniesiems,

4 sakydamas: Nusidėjau, kad išdaviau nekaltą kraują.

5 O jie sakė jam: Kas mums darbo? Tu žinokis; tavo nuodėmės, ant tavęs ir tebūna.

6 Nusviedęs šventykloje sidabrinus, jis pasišalino, nuėjo ir pasikorė ant medžio. Ir tuoj pat jis nukrito, ir jo viduriai išvirto lauk, ir jis mirė.

DŽSV Morkaus 9:3 (palyginkite
Morkaus 9:4)

(Jonas Krikštytojas buvo ant Atmainymo kalno.)

3 Ir jiems pasirodė Elijas su Moze, arba kitais žodžiais, Jonas Krikštytojas ir Mozė; ir jie kalbėjosi su Jėzumi.

DŽSV Morkaus 9:40–48
(palyginkite Morkaus 9:43–48)

(Piktinančios rankos ar kojos nukirtimas reiškia ryšių, galinčių nuvesti klystkeliais, nutraukimą.)

40 Todėl, jei tavo ranka piktina tave, nukirsk ją; arba, jei tavo brolis piktina tave ir neišpažįsta, ir nesiliauja, jis bus iškirstas. Geriau tau įeiti į gyvenimą sužalotam, negu su dviem rankom eiti į pragarą.

41 Nes tau geriau įeiti į gyvenimą be savo brolio, negu tau ir tavo broliui būti įmestiems į pragarą – į neužgesinamą ugnį, kur jų kirminas nemiršta ir ugnis neužgesinama.

42 Ir dar, jei tavo koja piktina tave, nukirsk ją; nes tas, į kurį lygiuojiesi, pagal kurį vaikštai, jeigu jis tampa prasižengėliu, bus iškirstas.

43 Tau geriau įeiti luošam į gyvenimą, nei su dviem kojom būti įmestam į pragarą – į neužgesinamą ugnį.

44 Todėl tegul kiekvienas žmogus

stovi ar puola pats, o ne dėl kito; kitaip sakant, ne dėl pasitikėjimo kitu.

45 Kreipkitės į mano Tėvą ir tą pačią akimirką jums bus padaryta tai, ko prašote, jei prašysite su tikėjimu, tikėdami, kad gausite.

46 Ir jei tavo akis, kuri žiūri už tave, tas, kuris paskirtas prižiūrėti tave, kad rodytų tau šviesą, tampa prasižengėliu ir piktina tave, išlupk jį.

47 Tau geriau įeiti į Dievo karalystę su viena akimi, nei su dviem akimis būti įmestam į pragaro ugnį.

48 Nes geriau, kad pats būtum išgelbėtas, nei su savo broliu būtum įmestas į pragarą, kur jų kirminas nemiršta ir kur ugnis neužgesinama.

DŽSV Morkaus 12:32 (palyginkite
Morkaus 12:27)

(Dievas – ne mirusiųjų Dievas, kadangi jis prikelia mirusiuosius iš jų kapų.)

32 Todėl jis ne mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų Dievas, nes jis prikelia juos iš jų kapų. Taigi jūs labai klystate.

DŽSV Morkaus 14:20–25
(palyginkite Morkaus 14:22–25;
DŽSV Mato 26:22, 24–25)

(Jėzus įsteigė sakramentą.)

20 Ir kai jie valgė, Jėzus paėmė duoną ir palaimino ją, ir laužė, ir davė jiems, ir sakė: Imkite ir valgykite.

21 Štai, darykite tai mano kūno atminimui, nes kiek tai darysite, tiek prisiminsite šią valandą, kada aš buvau su jumis.

22 Ir jis paėmė taurę ir padėkojęs davė ją jiems; ir jie visi gėrė iš jos.

23 Ir jis sakė jiems: Tai yra atminimui mano kraujo, kuris išliejamas už daugelį, ir naujosios sandoros, kurią pateikiu jums; nes jūs liudysite apie mane visam pasauliui.

24 Ir kiek kartų atlikinėsite šią apeigą, tiek prisiminsite mane šią valandą, kad aš buvau su jumis ir gėriau su jumis iš šios taurės, būtent paskutinį kartą savo tarnystėje.

25 Iš tiesų sakau jums: apie tai jūs liudysite; nes aš jau nebegersiu vyn-

medžio vaisiaus su jumis iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje.

DŽSV Morkaus 14:36–38

(palyginkite Morkaus 14:32–34)

(Getsemanėje net kai kurie iš Dvylikos ne visai suvokė Jėzaus, kaip Mesijo, vaidmenį.)

36 Ir jie atėjo į vietą, vadinamą Getsemane, kuri buvo sodas; ir mokiniai ėmė labai baimintis ir nerimauti, ir murmėti savo širdyse, svarstydami, ar šis yra Mesijas.

37 Ir Jėzus, žinodamas jų širdis, tarė savo mokiniams: Pasėdėkite čia, kol aš melsiuos.

38 Ir jis pasiėmė su savimi Petra, Jokūbą ir Joną ir sudraudė juos, ir tarė jiems: Mano siela nepaprastai nuliūdusi, netgi mirtinai; pasilikite čia ir budėkite.

DŽSV Morkaus 16:3–6 (palyginkite

Morkaus 16:4–7; panašūs

pakeitimai buvo padaryti Mato

28:2–8; palyginkite Luko 24:2–4)

(Prie Gelbėtojo kapo moteris pasitiko du angelai.)

3 Bet pažvelgę jos pamatė, kad akmuo nuristas (mat jis buvo labai didelis) ir ant jo sėdi du angelai, apsirengę ilgais baltais apdarais; ir jos išsigando.

4 Bet angelai tarė joms: Neišsigąškite; jūs ieškote Jėzaus Nazariečio, kuris buvo nukryžiuotas; jis prisikėlė, jo čia nėra; štai vieta, kur jie jį buvo paguldę.

5 Ir eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petru, kad jis eina pirma jūsų į Galilėją; ten jį pamatysite, kaip jis jums sakė.

6 Ir jos, įėjusios į kapą, pamatė vietą, kur jie buvo paguldę Jėzų.

DŽSV Luko 1:8 (palyginkite Luko

1:8)

(Zacharijas, Jono Krikštytojo tėvas, vykdė kunigystės pareigas.)

8 Ir jam bevykdant kunigo pareigas priešais Dievą pagal kunigystės tvarką,

DŽSV Luko 2:46 (palyginkite Luko

2:46)

(Mokytėjai šventykloje klausėsi Jėzaus ir jį klausinėjo.)

46 Ir buvo taip, kad po trijų dienų jie rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, ir šie klausėsi jo ir jį klausinėjo.

DŽSV Luko 3:4–11 (palyginkite

Luko 3:4–6)

(Kristus ateis įvykdyti pranašystės, paimti nuodėmių, atnešti išgelbėjimo ir būti šviesa; ir jis ateis galios ir laikų pilnatvės dieną.)

4 Kaip parašyta pranašo Esajo knygoje; ir štai tie žodžiai, sakantys: Tyruose šaukiančiojo balsas: Ruoškite Viešpaties kelią ir tiesinkite jo takus.

5 Nes štai, jis ateis, kaip parašyta pranašų knygoje, kad paimtų pasaulio nuodėmes ir kad atneštų išgelbėjimą pagonių tautoms, kad surinktų prapuolusiuosius iš Izraelio avidės;

6 taip, būtent išsklaidytuosius ir suspaustuosius; ir taip pat kad paruoštų kelią bei padarytų galimą evangelijos skelbimą kitataučiams;

7 ir kad būtų šviesa visiems, sėdintiems tamsoje, iki tolimiausių žemės dalių; kad įgyvendintų prisikėlimą iš mirusiųjų ir kad pakiltų aukštybėn, kad gyventų Tėvo dešinėje,

8 kol sueis laiko pilnatvė ir bus užantspauduoti įstatymas bei liudijimas, ir karalystės raktai bus vėl perduoti Tėvui;

9 kad įvykdytų teisingumą visiems; kad nužengtų su teismu ant visų ir įtikintų visus bedievius dėl jų padarytų bedieviškų darbų; ir visa tai tą dieną, kai jis ateis;

10 nes tai galios diena; taip, kiekvienas slėnis bus užpiltas ir kiekvienas kalnas bei kalva bus nužeminta; kas kreiva bus ištiesinta, ir nelygūs keliai bus išlyginti;

11 ir visas kūnas išvys Dievo išgelbėjimą.

DŽSV Luko 11:53 (palyginkite Luko

11:52)

(Raštų pilnatvė yra pažinimo raktas.)

53 Vargas jums, įstatymo mokytojai! Nes jūs pasiėmėte pažinimo raktą, Raštų pilnatvę; jūs patys neįeinate į karalystę ir įeinantiems trukdėte.

DŽSV Luko 12:9–12 (palyginkite

Luko 12:9–10)

(Piktžodžiavimas prieš Šventąją Dvasią nebus atleistas.)

9 Bet kas manęs išsigins priešais žmones, to bus išsiginta priešais Dievo angelus.

10 Dabar jo mokiniai žinojo, kad jis pasakė tai, kadangi jie kalbėjo pikta prieš jį žmonių akivaizdoje; nes jie bijojo išpažinti jį priešais žmones.

11 Ir jie svarstė tarpusavyje, sakydami: Jis žino mūsų širdis ir kalba mūsų pasmerkimui, ir mums nebus atleista. Bet jis atsakė jiems ir tarė:

12 Kas kalbės žodį prieš Žmogaus Sūnų ir atgailaus, tai jam bus atleista; bet tam, kuris piktžodžiauja prieš Šventąją Dvasią, – tai jam nebus atleista.

DŽSV Luko 12:41–57 (palyginkite

Luko 12:38–48)

(Mes visada turime būti pasiruošę Viešpaties atėjimui.)

41 Nes, štai, jis ateina pirmosios nakties sargybos metu, ir jis taip pat ateis antrosios sargybos metu, ir dar jis ateis trečiosios sargybos metu.

42 Ir iš tiesų sakau jums: jis jau yra atėjęs, kaip tai parašyta apie jį; ir dar, kai jis ateis antrosios sargybos ar ateis trečiosios sargybos metu, palaiminti tie tarnai, kai jis ateis, kuriuos jis ras taip darančius;

43 nes tų tarnų Viešpats susijuos ir pasodins juos valgyti, ir ateis, ir patar-naus jiems.

44 Ir dabar, iš tiesų sakau jums tai, kad žinotumėte, jog Viešpaties atėjimas – kaip vagis naktį.

45 Ir tai yra kaip šeimininkui, jeigu jis nesaugo savo gėrybių, – ateina vagis tą valandą, kurią jis nesitiki, ir pagrobia jo gėrybes, ir pasidalina jas su savo bendrais.

46 Ir jie kalbėjo tarpusavyje: Jei namų šeimininkas būtų žinojęs, kurią valandą ateis vagis, jis būtų budėjęs ir neleidęs įsilaužti į namus ir pagrobti jo gėrybių.

47 Ir jis tarė jiems: Iš tiesų sakau jums: būkite tad ir jūs pasiruošę; nes Žmogaus Sūnus ateina tą valandą, kurią nesitikite.

48 Tada Petras sakė jam: Viešpatie, ar ši palyginimą pasakei tik mums ar visiems?

49 Ir Viešpats tarė: Kalbu tiems, kuriuos Viešpats padarys savo namiškių valdytojais, kad deramu metu duotų maisto dalį jo vaikams.

50 Ir jie sakė: Kas tad yra tas ištikimas ir išmintingas tarnas?

51 Ir Viešpats jiems tarė: Tai tas tarnas, kuris budi, kad deramu metu suteiktų jo maisto dalį.

52 Tebus palaimintas tas tarnas, kurį jo Viešpats atėjęs ras taip darančią.

53 Iš tiesų sakau jums: jis paskirs jį valdyti viską, ką turi.

54 Bet piktas tarnas yra tas, kuris bus rastas nebudrus. Ir jei tas tarnas nebudrus, jis tars savo širdyje: Mano Viešpats vilkina savo atėjimą; ir ims mušti tarnus ir tarnaites bei valgyti, gerti ir girtauti.

55 To tarno Viešpats ateis dieną, kurią jis nelaukia, ir valandą, kurią jis nesitiki, ir nukirs jį, ir paskirs jam dalį su netikinčiaisiais.

56 Ir tas tarnas, kuris žinojo savo Viešpaties valią ir nepasiruošė savo Viešpaties atėjimui, ir nepadarė pagal jo valią, gaus daug kirčių.

57 Bet tas, kuris nežinojo savo Viešpaties valios ir padarė tai, kas verta plakimo, gaus nedaug kirčių. Nes kuriam daug duota, iš to bus daug ir pareikalauta; ir kuriam Viešpats daug pavedė, iš to žmonės daugiau ir paprašys.

DŽSV Luko 16:16–23 (palyginkite

Luko 16:16–18)

(Jėzus suteikė kontekstą palyginimui apie turtuolį ir Lozorijų.)

16 Ir jie jam sakė: Mes turime įstatymą ir pranašus; o kas dėl šito vyro, tai mes jo nepriimsim būti mūsų vadovu; nes jis daro save mūsų teisėju.

17 Tada Jėzus jiems tarė: Įstatymas ir pranašai liudija apie mane; taip, ir

visi pranašai, kurie tik rašė, net iki Jono, pranašavo apie šias dienas.

18 Nuo to laiko skelbiama Dievo karalystė, ir kiekvienas žmogus, kuris ieško tiesos, veržiasi į ją.

19 Ir lengviau dangui ir žemei praeiti, negu vieniam įstatymo brūkšneliui neišsipildyti.

20 Ir kodėl jūs mokote įstatymo ir neigate tai, kas parašyta; ir smerkiate tą, kurį Tėvas atsiuntė įstatymą įvykdyti, kad jūs visi galėtumėte būti išpirkti?

21 O kvailiai! Nes pasakėte savo širdyse: Nėra Dievo. Ir jūs iškreipiate teisingą kelią; ir dangaus karalystė dėl jūsų patiria smurtą; ir jūs persekiojate romiuosius; ir savo smurtu siekiate sunaikinti karalystę; ir jūs suiminėjate karalystės vaikus naudodami jėgą. Vargas jums, jūs svetimautojai!

22 Ir jie vėl plūdo jį, pykdami už pasakymą, kad jie svetimautojai.

23 Bet jis tęsė, sakydamas: Kiekvienas, kuris atleidžia savo žmoną ir veda kitą, svetimauja; ir kiekvienas, kuris veda vyro atleistąją, svetimauja. Iš tiesų sakau jums: aš jus palyginsiu su turtoliu.

DŽSV Luko 17:21 (palyginkite Luko 17:20–21)

(Dievo karalystė jau yra atėjusi.)

21 Ir jie nepasakys: Žiūrėk čia! arba: Žiūrėk ten! Nes štai, Dievo karalystė jau yra atėjusi pas jus.

DŽSV Luko 17:36–40 (palyginkite Luko 17:37)

(Jėzus paaiškino palyginimą apie teisiųjų surinkimą.)

36 Ir jie atsakė ir tarė jam: Kur, Viešpatie, jie bus paimti?

37 Ir jis atsakė jiems: Kur surinktas kūnas arba, kitais žodžiais, kur surinkti šventieji, ten bus surinkti ir ereliai, arba ten bus surinkti ir likusieji.

38 Tai jis pasakė nurodydamas į savo šventųjų surinkimą ir apie angelus, nusileidžiančius bei surenkančius pas juos likusiuosius – vieną iš lovos, kitą nuo malimo, dar kitą iš lauko – iš kur jis nori.

39 Nes iš tiesų bus nauji dangūs ir nauja žemė, kur teisumas gyvena.

40 Ir ten nebus nieko nešvaraus; nes žemė sensta kaip drabužis, apimama gedimo, todėl ji išnyksta, ir pakojis lieka pašventintas, išvalytas nuo visos nuodėmės.

DŽSV Luko 18:27 (palyginkite Luko 18:27)

(Pasitikėjimas turtais trukdo žmogui įeiti į Dievo karalystę.)

27 Ir jis sakė jiems: Tiems, kurie pasitiki turtais, neįmanoma įeiti į Dievo karalystę; bet tam, kuris atsisako šio pasaulio dalykų, su Dievu įmanoma įeiti.

DŽSV Luko 21:24–26 (palyginkite Luko 21:24–26)

(Jėzus paaiškino savo atėjimo ženklus.)

24 Dabar, tai jis jiems kalbėjo apie Jeruzalės sunaikinimą. Ir tada jo mokiniai klausė jį, sakydami: Mokytojau, ar nepapasakotum mums apie savo atėjimą?

25 Ir jis atsakė jiems ir tarė: Kartoje, kurioje išsipildys kitataučių laikai, bus ženklų saulėje ir mėnulyje, ir žvaigždėse; o žemėje – tautų sielvartas su blaškymusi, tarsi jūra ir riaumojančios bangos. Bus sukrėsta ir žemė, ir didžiosios gelmės vandenys.

26 Žmonių širdys nuvils dėl baimės ir dėl to, kad jie žvalgysis to, kas ištinka žemę; nes dangaus galybės bus supurtytos.

DŽSV Luko 21:32 (palyginkite Luko 21:32)

(Viskas išsipildys, kai išsipildys kitataučių laikai.)

32 Iš tiesų sakau jums: ši karta, kada išsipildys kitataučių laikai, nepraeis, iki visa išsipildys.

DŽSV Luko 23:35 (palyginkite Luko 23:34)

(Jėzus prašė atleidimo jį nukryžiauvusiems romėnų kareiviams.)

35 Tada Jėzus tarė: Tėve, atleisk

jiems, nes jie nežino ką daro (turėdamas omenyje jį nukryžiuvusius kareivius); ir jie pasidalijo jo drabužius ir metė burtą.

DŽSV Jono 1:1–34 (palyginkite Jono 1:1–34)

(Jėzaus Kristaus evangelija skelbiama nuo pradžios. Vienas Elijas [Jonas Krikštytojas] turėjo paruošti kelią Kristui, o kitas Elijas [Kristus] turėjo viską atstatyti.)

1 Pradžioje buvo evangelija, skelbiama per Sūnų. Ir evangelija buvo žodis, ir žodis buvo su Sūnumi, ir Sūnus buvo su Dievu, ir Sūnus buvo Dievo.

2 Šis pradžioje buvo su Dievu.

3 Visa buvo sutverta jo, ir be jo nebuvu sutverta nieko, kas buvo sutverta.

4 Jame buvo evangelija, ir evangelija buvo gyvenimas, ir gyvenimas buvo žmonių šviesa;

5 ir šviesa šviečia pasaulyje, ir pasaulis jos nesuvokia.

6 Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas.

7 Šis atėjo į pasaulį kaip liudytojas, liudyti apie šviesą, visiems liudyti apie evangeliją per Sūnų, kad per jį žmonės įtikėtų.

8 Jis nebuvo ta šviesa, bet atėjo liudyti apie tą šviesą,

9 kuri buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį, –

10 būtent Dievo Sūnus, – tas, kuris buvo pasaulyje, ir pasaulis buvo jo padarytas, ir pasaulis jo nepažino.

11 Jis atėjo pas savuosius, ir savieji jo nepriėmė.

12 Bet visiems, kurie tik jį priėmė, tiems jis davė galią tapti Dievo sūnumis; tik tiems, kurie tiki jo varda.

13 Jis gimė ne iš kraujo, ne iš kūno valios, ne iš žmogaus valios, bet iš Dievo.

14 Ir tas žodis buvo paverstas kūnu ir gyveno tarp mūsų, ir mes regėjome jo šlovę, kaip šlovę Tėvo Viengimio, pilno malonės ir tiesos.

15 Jonas paliudijo apie jį ir šaukė, sakydamas: Čia tas, apie kurį kalbėjau:

Tas, kuris ateina po manęs, pirmesnis už mane; nes jis buvo pirmiau už mane.

16 Nes pradžioje buvo Žodis, būtent Sūnus, kuris paverstas kūnu ir atsiųstas pas mus Tėvo valia. Ir visi, kurie įtikės jo varda, gaus jo pilnatvės. Ir visi mes gavome jo pilnatvės, būtent nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą, per jo malonę.

17 Nes per Mozę buvo duotas įstatymas, bet gyvenimas ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų.

18 Nes įstatymas rėmėsi kūnišku įsakymu, mirčiai teikti; bet evangelija rėmėsi begalinio gyvenimo galia, per Jėzų Kristų, Viengimį Sūnų, esantį Tėvo prieglobstyje.

19 Ir Dievo niekada nėra matęs joks žmogus, jeigu jis nepaliudijo apie Sūnų; nes joks žmogus negali būti išgelbėtas kitaip, kaip tik per jį.

20 Ir toks buvo Jono liudijimas, kada žydai pasiuntė kunigus ir levitus iš Jeruzalės paklausti jį: Kas tu esi?

21 Ir jis išpažino ir neneigė, kad jis – Elijas; bet išpažino, sakydamas: Aš nesu Kristus.

22 Ir jie klausė jį, sakydami: Kaip tad esi Elijas? Ir jis atsakė: Aš ne tas Elijas, kuris turėjo viską atstatyti. Ir jie klausė jį, sakydami: Ar tu tas pranašas? Ir jis atsakė: Ne.

23 Tada jie klausė jį: Tai kas gi tu esi, kad galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė. Ką sakai apie save?

24 Jis tarė: Aš esu tyruose šaukiančiojo balsas: Tiesinkite Viešpaties kelią, – kaip sako pranašas Esajas.

25 O atsiųstieji buvo iš fariziejų.

26 Ir jie klausė jį ir sakė jam: Kodėl tad krikštiji, jei nesi nei Kristus, nei Elijas, kuris turės viską atstatyti, nei tas pranašas?

27 Jonas atsakė jiems, sakydamas: Aš krikštiju vandeniu, bet tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate;

28 jis yra tas, apie kurį aš liudiju. Jis yra tas pranašas, būtent Elijas, kuris, ateidamas po manęs, yra pirmesnis už mane, kurio apavo dirželio aš nevertas atrišti, arba kurio vietos aš negaliu

užimti; nes jis krikštys ne tik vandeniui, bet ugnimi ir Šventąja Dvasia.

29 Kitą dieną Jonas pamatė pas jį ateinantį Jėzų ir tarė: Štai Dievo Avinėlis, kuris paima pasaulio nuodėmę!

30 Ir Jonas paliudijo apie jį žmonėms, sakydamas: Štai tas, apie kurį sakiau: po manęs ateina žmogus, kuris pirmesnis už mane; nes jis buvo pirmiau už mane, ir aš pažinau jį ir žinojau, kad jis bus apreikštas Izraeliui; dėl to aš ir atėjau krikštydamas vandeniu.

31 Ir Jonas paliudijo, sakydamas: Kai jį pakrikštijau, mačiau Dvasią, nusileidžiančią iš dangaus it balandį, ir ji pasiliko ant jo.

32 Ir aš pažinau jį; nes tas, kuris siuntė mane krikštyti vandeniu, sakė man: Ant kurio pamatysi nusileidžiančią ir pasiliekančią Dvasią, tas ir yra tas, kuris krikštija Šventąja Dvasia.

33 Ir aš mačiau ir paliudijau, kad šitas yra Dievo Sūnus.

34 Visa tai buvo padaryta Betabaroje už Jordano, kur krikštijo Jonas.

DŽSV Jono 1:42 (palyginkite Jono 1:42)

(Kefas reiškia „regėtojas“ arba „akmuo“.)

42 Ir jis atvedė jį pas Jėzų. Ir kai Jėzus jį pamatė, tarė: Tu esi Simonas, Jonos sūnus; tu vadinsiesi Kefu, kas išvertus reiškia „regėtojas“ arba „akmuo“. Ir jie buvo žvejai. Ir jie tuojau viską paliko ir nusekė paskui Jėzų.

DŽSV Jono 4:1–4 (palyginkite Jono 4:1–2)

(Jėzus krikštijo.)

1 Tad kai fariziejai išgirdo, kad Jėzus susilaukė ir pakrikštijo daugiau mokinių nei Jonas,

2 jie dar uoliau ieškojo būdų atiduoti jį mirčiai; nes daugelis laikė Joną pranašu, bet Jėzumi jie netikėjo.

3 Dabar, Viešpats žinojo tai, nors jis pats nekrikštijo tiek daug kaip jo mokiniai;

4 nes leido jiems, rodydamas pavyzdį, kaip vienas turėtų pagerbti kitą.

DŽSV Jono 4:26 (palyginkite Jono 4:24)

(Dievas pažadėjo savo Dvasią tikriems tikintiesiems.)

26 Nes tokiems Dievas pažadėjo savo Dvasią. Ir tie, kurie garbina jį, turi garbinti dvasia ir tiesa.

DŽSV Jono 13:8–10 (palyginkite Jono 13:8–10)

(Jėzus plovė apaštalams kojas.)

8 Petras sakė jam: Tau nereikia plauti man kojų. Jėzus jam atsakė: Jei aš tavęs nenuplausiu, tu neturėsi dalies su manimi.

9 Simonas Petras sakė jam: Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą.

10 Jėzus jam tarė: Tam, kas nusiplovė rankas ir galvą, nereikia, nebent nusiplauti kojas, nes jis visas švarus; ir jūs esate švarūs, bet ne visi. Dabar, tai buvo žydu paprotys pagal jų įstatymą; todėl Jėzus tai padarė, kad įstatymas būtų išpildytas.

DŽSV Jono 14:30 (palyginkite Jono 14:30)

(Tamsos kunigaikštis, arba Šėtonas, yra šio pasaulio.)

30 Jau nebedaug su jumis kalbėsiu; nes ateina tamsos kunigaikštis, kuris yra šio pasaulio; tačiau man galios jis neturi, bet jums turi.

DŽSV Apaštalų darbai 9:7
(palyginkite Apaštalų darbai 9:7; 22:9)

(Buvusieji su Pauliumi jo atvertimo metu, matė šviesą, bet negirdėjo balso ir nematė Viešpaties.)

7 Ir keliavusieji su juo tikrai matė šviesą ir išsigando; bet jie negirdėjo balso to, kuris jam kalbėjo.

DŽSV Romiečiams 4:16
(palyginkite Romiečiams 4:16)

(Išgelbėjimui reikalingi tiek tikėjimas, tiek ir darbai, per malonę.)

16 Taigi jūs išteisinami tikėjimu ir

darbais, per malonę, kad pažadas būtų tikras visai sėklai; ne tik tiems, kurie remiasi įstatymu, bet ir tiems, kurie turi Abraomo, visų mūsų tėvo, tikėjimą.

DŽSV Romiečiams 7:5–27

(palyginkite Romiečiams 7:5–25)

(Kristus turi galią keisti žmonių sielas.)

5 Nes kol buvome kūniški, mūsų nariuose veikė įstatymui priešingos nuodėmingos aistros, kad nešėtų vaisių mirčiai.

6 Bet dabar mes esame išlaisvinti iš įstatymo, kuriame buvome laikomi, būdami mirę įstatymui, kad tarnautume laikydamiesi dvasios naujumo, o ne raidės senumo.

7 Ką tad pasakysime? Gal kad įstatymas nuodėmė? Gink Dieve. Ne, aš nebūčiau pažinęs nuodėmės, jei ne įstatymas; nes nebūčiau suvokęs geismo, jei įstatymas nebūtų pasakęs: Negeisk.

8 Bet nuodėmė, per įsakymą pasinaudojusi proga, sukėlė manyje visokius troškimus. Nes be įstatymo nuodėmė buvo negyva.

9 Nes kartą, nesant įstatymo pažeidimo, aš buvau gyvas, bet kai atėjo Kristaus įsakymas, nuodėmė atgijo, o aš numiriau.

10 Ir kai aš nepatikėjau atėjusiu Kristaus įsakymu, kuris buvo skirtas gyvenimui, paaiškėjo, kad jis pasmerkė mane mirčiai.

11 Nes nuodėmė, pasinaudojusi proga, atmetė įsakymą ir mane apgavo; ir ji mane nužudė.

12 Tačiau aš pripažįstu, kad įstatymas šventas ir kad įsakymas šventas ir teisingas, ir geras.

13 Vadinasi, tai, kas gera, atnešė man mirtį? Gink Dieve. Bet nuodėmė, – kad pasirodytų esanti nuodėmė tuo, kad sukėlė manyje mirtį pasinaudodama tuo, kas gera; kad nuodėmė per įsakymą taptų nepaprastai nuodėminga.

14 Nes mes žinome, kad įsakymas yra dvasiškas, bet kol buvau įstatymo valdžioje, aš buvau kūniškas, parduotas nuodėmės vergijon.

15 Bet dabar aš esu dvasiškas; nes darau tai, kas man įsakyta daryti; ir neleidžiu to, ko man įsakyta neleisti,

16 nes aš nenoriu daryti to, ką žinau, kad yra neteisu; nes to, kas yra nuodėmė, aš nekenčiu.

17 Jei tad nedarau to, ko neleidžiu, aš pritariu, kad įstatymas yra geras; ir aš nesmerkiamas.

18 Taigi jau nebe aš nusidedu; bet aš stengiuosi pajungti manyje gyvenančią nuodėmę.

19 Nes aš žinau, kad gera negyvena manyje, tai yra mano kūne; nes norėti aš sugebu, bet padaryti gera – ne, tik per Kristų.

20 Nes gera, ką būčiau daręs, būdamas įstatymo valdžioje, nebelaikau gėriu; todėl to nedarau.

21 Bet pikta, ko nedaryčiau, būdamas įstatymo valdžioje, laikau gėriu; tai darau.

22 Dabar, jei aš, Kristaus padedamas, darau tai, ko nedaryčiau, būdamas įstatymo valdžioje, aš nebesu įstatymo valdžioje; ir jau nebesiekiu daryti bloga, bet siekiu pajungti manyje gyvenančią nuodėmę.

23 Taigi atrandu, kad kai įstatymo valdžioje troškau daryti gera, prieš mane prilipdavo pikta; nes aš, kaip vidinis žmogus, gėriusi įstatymą.

24 Ir dabar aš matau kitą įstatymą, būtent Kristaus įsakymą, ir jis įrašytas mano prote.

25 Bet mano nariai kovoja su mano protu įstatymu ir daro mane belaisviu nuodėmės įstatymo, glūdinčio mano nariuose.

26 Ir jei aš nepajungiu nuodėmės, esančios manyje, bet kūnu tarnauju nuodėmės įstatymui – o vargšas aš žmogus! Kas išgelbės mane iš šios mirties kūno?

27 Tad aš dėkoju Dievui per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kad taip protu aš pats tarnauju Dievo įstatymui.

DŽSV Romiečiams 8:8 (palyginkite Romiečiams 8:8)

(Tie, kurie gyvena pagal kūną, negali patikti Dievui.)

8 Taigi tie, kurie gyvena pagal kūną, negali patikti Dievui.

DŽSV 1 Korintiečiams 7:1–2, 5, 26, 29–33 (palyginkite 1 Korintiečiams 7:1–2, 5, 26, 29–33)

(Paulius atsakė į klausimus apie santuoką tarp tų, kurie pašaukti į misijas.)

1 Dabar dėl dalykų, apie kuriuos man rašėte, sakydami: Gerai daro vyras, neliesdamas moters.

2 Tačiau aš sakau, kad ištvirkavimui išvengti tegul kiekvienas vyras turi savo žmoną ir tegul kiekviena moteris turi savo vyrą.

5 Nesitraukite vienas nuo kito, nebent sutarę kuriam laikui, kad atsidėtumėte pasninkui ir maldai; ir vėl sueikite draugėn, kad Šėtonas negundytų jūsų dėl jūsų nesusilaikymo.

26 Taigi aš manau, kad yra gerai, dėl dabartinio suspaudimo, žmogui ir pasilikti tokiam, kad jis galėtų daryti daugiau gero.

29 Bet aš kalbu jums, kurie pašaukti tarnystėn. Nes štai ką sakau, broliai: liko nedaug laiko, kada būsite siunčiami tarnystėn. Netgi tiems, kurie turi žmonas, bus tarsi jų neturėtų; nes jūs pašaukti ir išrinkti dirbti Viešpaties darbą.

30 Ir tiems, kurie verkia, bus taip, tarsi jie neverktų; ir tiems, kurie džiūgauja – tarsi jie nedžiūgaugtų, ir tiems, kurie perka – tarsi jie neįsigytų;

31 ir tiems, kurie naudojami šiuo pasauliu, tarsi juo nesinaudotų; nes šio pasaulio pavidalas praeina.

32 Bet aš norėčiau, broliai, kad jūs išaukštintumėt savo pašaukimą. Norėčiau, kad gyventumėt be rūpesčių. Nes nesusituokę rūpinasi Viešpaties reikalais, kaip patikti Viešpačiui; todėl jis nugali.

33. Bet tas, kuris susituokęs, rūpinasi pasaulio reikalais, kaip patikti žmonai; todėl čia yra kitaip, nes jis trukdomas.

DŽSV 1 Korintiečiams 15:40 (palyginkite 1 Korintiečiams 15:40)

(Prisikėlime yra trys šlovės laipsniai.)

40 Taip pat yra celesialiniai kūnai ir terestrialiniai kūnai, ir telesialiniai kūnai; bet celesialinių šlovė yra vienokia; ir terestrialinių kitokia; ir telesialinių – dar kitokia.

DŽSV 2 Korintiečiams 5:16 (palyginkite 2 Korintiečiams 5:16)

(Paulius pataria šventiesiems negyventi pagal kūną.)

16 Todėl nuo šiol jau nebegyvename pagal kūną; taip, nors kadaise gyvenome pagal kūną, tačiau nuo tada, kai pažinome Kristų, jau nebegyvename pagal kūną.

DŽSV Galatams 3:19–20 (palyginkite Galatams 3:19–20)

(Kristus yra naujosios sandoros tarpininkas. Palyginami Mozės įstatymas [senoji sandora] ir nesibaigianti evangelija [naujoji sandora].)

19 Todėl tada, dėl prasižengimų, buvo pridėtas įstatymas, kol ateis sėkla, kuriai buvo duotas pažadas įstatyme, duotame Mozei, kuris angelų ranka buvo išventintas būti šios pirmosios sandoros (įstatymo) tarpininku.

20 Dabar, šis tarpininkas nebuvo naujosios sandoros tarpininkas; bet yra vienas naujosios sandoros tarpininkas – Kristus, kaip parašyta įstatyme apie pažadus, duotus Abraomui ir jo sėklai. Dabar, Kristus yra gyvenimo tarpininkas; nes toks yra pažadas, kurį Dievas davė Abraomui.

DŽSV Efeziečiams 4:26 (palyginkite Efeziečiams 4:26)

(Neteiskus pyktis yra nuodėmė.)

26 Ar galite pykti ir nenusidėti? Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės;

DŽSV 1 Tesalonikiečiams 4:15 (palyginkite 1 Tesalonikiečiams 4:15)

(Viešpaties atėjimo metu gyvi teisieji neturės pranašumo prieš mirusius teisuosius.)

15 Nes tai jums sakome Viešpaties žodžiu, kad tie, kurie Viešpaties atėjimo metu bus gyvi, nepralengs tų, kurie pasilieka iki Viešpaties atėjimo, kurie užmige.

DŽSV 2 Tesalonikiečiams

2:2–3, 7–9 (palyginkite
2 Tesalonikiečiams 2:2–9)

(Paulius pranašavo, kad prieš Viešpaties sugrįžimą bus atsimitimas.)

2 kad nebūtumėte taip lengvai išmušami iš vėžių ar sutrikdomi laišku, jeigu jis ne nuo mūsų, nei dvasia, nei žodžiu, esą Kristaus diena jau čia pat.

3 Tegul joks žmogus jūsų neapgauja kuriuo nors būdu; nes pirma ateis atkritimas ir bus apreikštas tas nuodėmės žmogus, pražūtis sūnus;

7 nes nedorybės slėpinys jau veikia, ir jis yra tas, kuris dabar darbuojasi, ir Kristus leidžia jam darbuotis, kol sueis laikas, kada jis bus pašalintas iš kelio.

8 Ir tada bus apreikštas nelabasis, kurį Viešpats suris savo burnos dvasia ir sunaikins savo atėjimo spindesiu.

9 Taip, Viešpats, būtent Jėzus, kurio atėjimo nebus, kol neįvyks atkritimas dėl Šetono veiklos visa galia ir ženklų bei netikrų stebuklų,

DŽSV 1 Timotiejui 2:4 (palyginkite

1 Timotiejui 2:4)

(Kristus yra Viengimis Sūnus ir Tarpininkas.)

4 kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išgelbėti ir ateitų į tiesos pažinimą, kuri yra Kristuje Jėzuje, kuris yra Dievo Viengimis Sūnus ir paskirtas būti tarpininku tarp Dievo ir žmogaus; kas yra vienas Dievas ir turi galią visiems žmonėms.

DŽSV 1 Timotiejui 6:15–16

(palyginkite 1 Timotiejui 6:15–16)

(Tie, kuriuose gyvena nemirtingumo šviesa, gali matyti Jėzų.)

15 kurį savo laiku apreikš jis, kuris yra palaimintas ir vienintelis Valdovas,

karalių Karalius ir viešpačių Viešpats, kuriam tebūna nesibaigianti garbė ir galia;

16 kurio joks žmogus nematė, nė negali matyti, prie kurio negali prisitarti joks žmogus, išskyrus tą, kuris turi jame gyvenančią šviesą ir nemirtingumo viltį.

DŽSV Hebrajams 1:6–7

(palyginkite Hebrajams 1:6–7)

(Angelai yra tarnaujančios dvasios.)

6 Ir vėl, įvesdamas pirmagimį į pasaulį, jis sako: Visi Dievo angelai tepagarbina tą, kuris daro savo tarnus lyg ugnies liepsna.

7 Ir apie angelus jis sako: Angelai yra tarnaujančios dvasios.

DŽSV Hebrajams 4:3 (palyginkite

Hebrajams 4:3)

(Dievo darbai buvo paruošti nuo pasaulio įkūrimo.)

3 Nes mes, įtikėjusieji, įeiname į atilsį, kaip jis pasakė: Kaip aš prisiekiau savo rūstybėje: jeigu jie užkietins savo širdis, neįeis į mano atilsį; taip pat aš prisiekiau: jeigu jie neužkietins savo širdžių, jie įeis į mano atilsį, nors Dievo darbai buvo paruošti (arba užbaigti) jau nuo pasaulio įkūrimo.

DŽSV Hebrajams 5:7–8

(Pastaba DžSV rankraštyje teigiama, kad 7 ir 8 eilutės kalba apie Melchizedeką, o ne apie Kristų. Kitkuo Karaliaus Jokūbo Biblijos ir DžSV tekstai nesiskiria.)

DŽSV Hebrajams 6:1, 3 (palyginkite

Hebrajams 6:1, 3)

(Kristaus principai veda link tobulumo.)

1 Todėl nepalikdami Kristaus doktrinos principų, toliau ženkime į tobulumą, nebedėdami iš naujo pamatų iš atgailos nuo negyvų darbų ir iš tikėjimo į Dievą.

3 Ir mes toliau žengsime į tobulumą, jei Dievas leis.

DŽSV Hebrajams 7:3 (palyginkite Hebrajams 7:3)

(Šventoji kunigystė pagal Dievo Sūnaus tvarką yra be tėvo ar motinos ir neturi nei dienų pradžios, nei pabaigos.)

3 Nes šis Melchizedekas buvo išventintas kunigu pagal Dievo Sūnaus tvarką, kuri yra be tėvo, be motinos, nepaveldima, neturinti dienų pradžios nei gyvavimo pabaigos. Ir visi tie, kurie išventinti į šią kunigystę, yra padaryti panašūs į Dievo Sūną, pasiliekančią kunigu visada.

DŽSV Hebrajams 7:25–26 (palyginkite Hebrajams 7:26–27)

(Paaiškintas Kristaus, kaip tarpininko, vaidmuo.)

25 Nes mums ir derėjo turėti toki aukštąjį kunigą: šventą, nekalta, nesutepta, atskirtą nuo nusidėjėlių ir padarytą dangų valdovų;

26 ir ne toki, kaip tie aukštieji kunigai, kurie kasdien atnašaudavo auką, pirmiausia už savo nuodėmes ir po to už žmonių nuodėmes; nes jam nereikia atnašauti aukos už savo nuodėmes, kadangi jis nepažino nuodėmės; tereikia už žmonių nuodėmes. Ir tai jis kartą padarė, kai atnašavo save.

DŽSV Hebrajams 11:1 (palyginkite Hebrajams 11:1)

(Tikėjimas yra įsitikinimas tuo, ko viliamės.)

1 Dabar, tikėjimas yra įsitikinimas tuo, ko viliamės, įrodymas to, ko nematome.

DŽSV Hebrajams 11:35 (palyginkite Hebrajams 11:35)

(Ištikimieji, kurie kankinami dėl Kristaus, pelno pirmąjį prikėlimą.)

35 Moterys atgavo savo mirusiuosius, prikeltus vėl gyventi; o kiti buvo kankinami ir nepriėmė išlaisvinimo, kad pelnytų pirmąjį prikėlimą;

DŽSV Jokūbo 1:2 (palyginkite Jokūbo 1:2)

(Suspaudimai, ne gundymai, padeda šventinti mus.)

2 Mano broliai, laikykite vien džiaugsmu, kad pakliūvate į daugybę suspaudimų;

DŽSV Jokūbo 2:1 (palyginkite Jokūbo 2:1)

(Nariai neturėtų vieno asmens vertinti labiau už kitą.)

1 Mano broliai, jūs negalite tikėti mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, šlovės Viešpatį, ir vis dėlto atsižvelgti į asmenis.

DŽSV 1 Petro 3:20 (palyginkite 1 Petro 3:20)

(Kai kurios dvasios kalėjime buvo Nojaus dienų neteisieji.)

20 Iš kurių kai kurios buvo nepaklusnios Nojaus dienomis, kol Dievo didis kantrumas laukė, kol buvo ruošiami arka, kurioje nedaugelis, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėtos vandeniui.

DŽSV 1 Petro 4:6 (palyginkite 1 Petro 4:6)

(Evangelija skelbiama mirusiesiems.)

6 Dėl to evangelija skelbiama mirusiesiems, kad jie galėtų būti teisiami kaip žmonės kūne, bet dvasia gyventų pagal Dievo valią.

DŽSV 1 Petro 4:8 (palyginkite 1 Petro 4:8)

(Tikroji meilė apsaugo mus nuo nusidėjimo.)

8 Ir visų pirma turėkite karštos tikrosios meilės vienas kitam; nes tikroji meilė apsaugo nuo daugybės nuodėmių.

DŽSV 1 Jono 2:1 (palyginkite 1 Jono 2:1)

(Kristus bus mūsų užtarėjas pas Tėvą, jei atgailaujame.)

1 Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad nenusidėtumėt. Bet jei kuris žmogus nusideda ir atgailauja, mes turime užtarėją pas Tėvą – Jėzų Kristų, teisųjį;

DŽSV 1 Jono 3:9 (palyginkite 1 Jono 3:9)

(Kas yra gimęs iš Dievo, nebedaro nuodėmės.)

9 Kas yra gimęs iš Dievo, nebedaro nuodėmės; nes jame pasilieka Dievo Dvasia; ir jis nebegali daryti nuodėmės, nes yra gimęs iš Dievo, būdamas gavęs tą pažado Šventąją Dvasią.

DŽSV 1 Jono 4:12 (palyginkite

1 Jono 4:12)

(Dievą gali matyti tik žmonės, kurie jį tiki.)

12 Dievo niekada nematė joks žmogus, išskyrus tuos, kurie tiki. Jei mylime vieni kitus, Dievas gyvena mumyse, ir jo meilė tobulėja mumyse.

DŽSV Apreiškimo 1:1–4

(palyginkite Apreiškimo 1:1–4)

(Jonas gavo iš Jėzaus Kristaus apreiškimą ir perdavė jį septynių bažnyčių Azijoje vadovams.)

1 Jono, Dievo tarno, apreiškimas, kurį jam davė Jėzus Kristus, kad parodytų savo tarnams tai, kas greitai turi įvykti; kurį jis pasiuntė ir atskleidė per savo angelą savo tarnui Jonui,

2 kuris paliudijo Dievo žodį ir Jėzaus Kristaus liudijimą, ir apie viską, ką jis matė.

3 Palaiminti tie, kurie skaito, bei tie, kurie girdi ir supranta šios pranašystės žodžius, ir laikosi to, kas joje parašyta, nes artinasi Viešpaties atėjimo metas.

4 Dabar, tai yra Jono liudijimas septyniems tarnams, kurie vadovauja septynioms bažnyčioms Azijoje. Malonė jums ir ramybė nuo to, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateis; kuris atsiuntė savo angelą nuo savo sosto, kad paliudytų tiems septyniems tarnams, kurie vadovauja septynioms bažnyčioms.

DŽSV Apreiškimo 2:22 (palyginkite

Apreiškimo 2:22)

(Nelabieji bus įmesti į pragarą.)

22 Štai aš įmesiu ją į pragarą, o tuos, kurie su ja svetimauja – į didelį vargą, jeigu jie neatgailaus dėl savo darbų.

DŽSV Apreiškimo 5:6 (palyginkite

Apreiškimo 5:6)

(Dvylika Dievo tarnų pasiunčiami į visą žemę.)

6 Ir aš pažvelgiau, ir štai, sosto ir keturių gyvūnų viduryje bei vyresniųjų viduryje stovėjo Avinėlis, lyg buvęs nužudytas, su dvylika ragų ir dvylika akių, kurie yra dvylika Dievo tarnų, pasiųstų į visą žemę.

DŽSV Apreiškimo 12:1–17

(palyginkite Apreiškimo 12:1–17; Doktrina ir Sandoros 77)

(Aiškinama apie Moterį [Bažnyčia], vaikelį [Dievo karalystė], geležinę lazda [Dievo žodis], slibiną [Šėtonas] ir Mykolą. Karas, kilęs danguje, tęsiamas žemėje.)

1 Ir pasirodė danguje didingas ženklas pagal panašumą į žemiškus dalykus: moteris, apsisiautusi saule, o po jos kojom mėnulis, o jai ant galvos dvylikos žvaigždžių karūna.

2 Ir ta moteris, būdama nėščia, šaukė, kentėdama sąrėmius bei gimdymo skausmus.

3 Ir ji pagimdė berniuką, kuriam skirta valdyti visas tautas geležine lazda; ir jos vaikelis buvo pagautas aukštyn pas Dievą ir jo sostą.

4 Ir pasirodė kitas ženklas danguje: ir štai didžiulis raudonas slibinas su septyniomis galvomis ir dešimčia ragų bei septyniomis karūnomis ant galvų. Ir jo uodega nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių bei numetė jas į žemę. Ir slibinas stoji priešais moterį, kuri gimdė, pasiruošęs praryti jos vaikelį, kai jis gims.

5 O moteris pabėgo į tyrus, kur buvo jai Dievo paruošta vieta, kad jie ten maitintų ją tūkstantį du šimtus šešiasdešimt metų.

6 Ir danguje kilo karas; Mykolas ir jo angelai kovojo prieš slibiną; ir slibinas bei jo angelai kovojo prieš Mykolą;

7 ir slibinas nenusiėmė Mykolo, nei vaikelio, nei moters, kuri yra Dievo bažnyčia, kuri buvo išvaduota nuo skausmų ir pagimdė mūsų Dievo ir jo Kristaus karalystę.

8 Ir nebeliko vietos danguje didžiajam slibinui, kuris buvo išmestas lauk, – ta senovės gyvatė, vadinama velniu ir taip pat vadinama Šėtonu, kuris apgaudinėja visą pasaulį; jis

buvo išmestas į žemę, ir su juo buvo išmesti jo angelai.

9 Ir aš girdėjau garsų balsą, sakantį danguje: Dabar atėjo išgelbėjimas ir stiprybė, ir mūsų Dievo karalystė bei jo Kristaus galia;

10 nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, kuris kaltino juos priešais mūsų Dievą dieną ir naktį.

11 Nes jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir savo liudijimo žodžiu; nes jie nemylėjo savo gyvybės, bet išlaikė liudijimą net iki mirties. Todėl džiūgaukite, o dangūs, ir jūs, gyvenantys juose!

12 Ir po to aš girdėjau kitą balsą, sakantį: Vargas žemės gyventojams, taip, ir tiems, kas gyvena jūros salose! Nes pas jus nukrito velnias, kupinas didelio įniršio, kadangi žino, kad turi mažai laiko.

13 Nes kai slibinas pamatė, kad numestas į žemę, jis ėmė persekioti moterį, kuri pagimdė berniuką.

14 Todėl moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai, kad ji pabėgtų nuo gyvatės veido į tyrus, į savo vietą,

kur ji maitinama laikotarpį ir laikotarpį, ir pusę laikotarpio.

15 Ir gyvatė išlieja iš savo nasrų pasikui moterį vandenį lyg potvynį, kad ji to potvynio būtų nunešta.

16 Bet žemė pagelbėjo moteriai ir atvėrė savo žiotis, ir sugėrė potvynį, kurį slibinas išliejo iš savo nasrų.

17 Dėl to slibinas įniršo prieš moterį ir metėsi kautis su likusiais iš jos sėklos, kurie laikosi Dievo įsakymų ir turi Jėzaus Kristaus liudijimą.

DŽSV Apreiškimo 19:15, 21

(palyginkite Apreiškimo 19:15, 21)

(Dievas naudoja Kristaus žodį smogti tautoms.)

15 Ir iš jo burnos eina Dievo žodis, ir juo jis smogs tautoms; ir jis valdys jas savo burnos žodžiu; ir jis mina vyno spaustuvą su Visagalio Dievo niršuliu ir rūstybe.

21 O likusieji buvo užmušti sėdinčiojo ant arklį žodžiu, einančiu iš ano burnos; ir visi paukščiai prisilėsė jų kūno.

BAŽNYČIOS ISTORIJOS
CHRONOLOGIJA,
ŽEMĖLAPIAI
IR
NUOTRAUKOS

1805 m. gruodžio 23 d.

Šerone, Vermonto valst., Džozefui Smitui vyresn. ir jo žmonai Liusi Mak Smit gimė Džozefas Smitas (1805–1844) (žr. DžS–I 1:3).

1820 m. ankstyvas pavasaris

Niujorko valstijoje, Palmyros ir Mančesterio apylinkėse, netoli savo namų esančioje giraitėje pranašas Džozefas Smitas gavo pirmąjį regėjimą (žr. DžS–I 1:15–17).

1823 m. rugsėjo 21–22 d.

Džozefą Smitą aplankė angelas Moronis ir papasakojo apie Mormono Knygos metraščių. Džozefas pamatė aukso plokštes, paslėptas netoli esančioje (Kumoros) kalvoje (žr. DžS–I 1:27–54).

1827 m. rugsėjo 22 d.

Ant Kumoros kalvos Džozefas Smitas iš Moronio gavo aukso plokštes (žr. DžS–I 1:59).

1829 m. gegužės 15 d.

Harmonyje, Pensilvanijos valst., Jonas Krikštytojas Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui suteikė Aarono kunigystę (žr. DS 13; DžS–I 1:71–72).

1829 m. gegužė

Prie Saskuehenos upės tarp Harmonio, Pensilvanijos valst., ir Kolzvilio, Niujorko valst., Džozefas Smitas ir Oliveris Kauderis iš Petro, Jokūbo ir Jono gavo Melchizedeko kunigystę (žr. DS 128:20).

1829 m. birželis

Užbaigtas Mormono Knygos vertimas. Aukso plokštelės parodytos trims liudytojams ir aštuoniems

liudytojams (žr. 2 Nef 11:3; 27:12–13; DS 17).

1830 m. kovo 26 d.

Palmyroje, Niujorko valst., pasirodė pirmieji spausdintos Mormono Knygos egzemplioriai.

1830 m. balandžio 6 d.

Fajeto apylinkėje, Niujorko valst., suorganizuota Bažnyčia.

1830 m. rugsėjis–spalis

Pašaukti pirmieji misionieriai skelbti lamanitams (vietiniams Amerikos gyventojams) (žr. DS 28; 30; 32).

1830 m. gruodis–1831 m.**sausis**

Šventiesiems įsakyta susirinkti Ohajo valstijoje (žr. DS 37; 38:31–32).

1831 m. liepos 20 d.

Pranašui Džozefui Smitui apreiškta Sionės miesto (Naujosios Jeruzalės) vieta Independense, Misūrio valst. (žr. DS 57; TT 1:10).

1833 m. kovo 18 d.

Sidnis Rigdonas ir Frederikas G. Viljamsas paskirti patarėjais Bažnyčios Prezidentūroje (žr. DS 81 įvada) ir jiems įteikti šios paskutinės karalystės raktai (žr. DS 90 apžvalgą ir 6 eilutę).

1833 m. lapkričio 7 d.

Šventieji per Misūrio upę ėmė bėgti nuo Džeksono apygardos, Misūrio valst., gaujų į Klei apygardą.

1834 m. gegužės 5 d.

Prezidentas Džozefas Smitas, kaip Sionės stovyklos vadovas, išvyko iš Kirtlando, Ohajo valst., į Misūrio valst., kad padėtų šventiesiems, išvarytiems iš Džeksono apygardos.

1835 m. vasario 14 d.

Kirtlande, Ohajo valst., suorganizuotas Dvylikos Apaštalų Kvorumas (žr. DS 107:23–24).

1835 m. vasario 28 d.

Kirtlande, Ohajo valst., pradėtas organizuoti Pirmasis Septyniadešimties Kvorumas.

1835 m. rugpjūčio 17 d.

Kirtlande, Ohajo valst., Doktrina ir Sandoros priimti kaip Bažnyčios patvirtinti Raštai.

1836 m. kovo 27 d.

Pašventinta Kirtlando šventykla (žr. DS 109).

1836 m. balandžio 3 d.

Kirtlando šventykloje Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui apsiereiškė Jėzus Kristus. Apsireiškė Mozė, Eljias ir Elija ir perdavė kunigystės raktus (žr. DS 110).

1837 m. liepos 19 d.

Hiberis Č. Kimbolas ir šeši kiti atvyko į Liverpulį Anglijoje į pirmąją Bažnyčios užjūrio misiją.

1838 m. balandžio 26 d.

Apreiškimu patikslintas Bažnyčios pavadinimas (žr. DS 115:4).

1838 m. gruodžio 1 d.

Pranašas Džozefas Smitas ir kiti įkalinti Liberčio kalėjime, Klei apygardoje, Misūrio valst. (žr. DS 121–123).

1840 m. rugpjūčio 15 d.

Pranašas Džozefas Smitas viešai paskelbė krikštą už mirusiuosius.

1841 m. spalio 24 d.

Vyresnysis Orsonas Haidas pašventino Šventąją

<p>žemę Abraomo vaikų sugrįžimui (žr. DS 68:1-3; 124:128-129).</p>	<p>Nuo visiško nuniokojimo laukus išgelbėjo būriai žuvėdru, kurios sulesė svirplius.</p>	<p>priimtas kaip Bažnyčios patvirtinti Raštai.</p>
<p>1842 m. kovo 17 d. Navū, Ilinojaus valst., suorganizuota moterų Paramos bendrija.</p>	<p>1849 m. gruodžio 9 d. Ričardas Balantainas suorganizavo Sekmadieninę mokyklą.</p>	<p>1883 m. balandžio 14 d. Prezidentas Teiloras gavo apreiškimą dėl Septyniasdešimčių organizavimo.</p>
<p>1842 m. gegužės 4 d. Suteikti pirmieji pilni šventykliniai apdovanojimai.</p>	<p>1850 m. birželio 15 d. Solt Leik Sityje pradėta leisti laikraštį <i>Deseret News</i>.</p>	<p>1889 m. balandžio 7 d. Vilfordas Vudrufas palaikytas kaip Bažnyčios prezidentas.</p>
<p>1844 m. birželio 27 d. Karteidžo kalėjime nužudytį Džozefas Smitas ir Hairumas Smitas (žr. DS 135).</p>	<p>1856 m. spalio Ankstyvos pūgos sulaikė kelyje Vilio ir Martino rąkinių vežimėlių būrius. Juos surado gelbėtojų būrys iš Druskos ežero slėnio.</p>	<p>1890 m. spalio 6 d. Visuotinėje konferencijoje palaikytas „Manifestas“, skelbiantis, kad nutraukiamas daugpatystės praktikas (žr. 1 OP).</p>
<p>1846 m. vasario 4 d. Navū šventieji pradėjo keltis per Misisipės upę kelionei į vakarus. Kai kurie rytinėse valstijose gyvenę šventieji išplaukė iš Niujorko į Kaliforniją laivu „Bruklinas“.</p>	<p>1867 m. gruodžio 8 d. Prezidentui Brigamui Jan-gui vadovaujant reorganizuota Paramos bendrija.</p>	<p>1893 m. balandžio 6 d. Prezidentas Vilfordas Vudrufas pašventino Solt Leiko šventyklą, statytą 40 metų.</p>
<p>1846 m. liepos 16 d. Ajovos valstijoje Mormonų batalionas buvo paimtas į Jungtinių Valstijų karinę tarnybą.</p>	<p>1869 m. lapkričio 28 d. Suorganizuota Mergaičių auklėjimo asociacija, Merginų organizacijos pirm-takė.</p>	<p>1898 m. rugsėjo 13 d. Bažnyčios prezidentu tapo Lorencas Snou.</p>
<p>1847 m. balandis Prezidento Brigamo Jango pionierių būrys iškeliavo iš Vinter Kvoterso į vakarus (žr. DS 136).</p>	<p>1875 m. birželio 10 d. Suorganizuota Vaikinių savitarpio tobulinimo asociacija, Vaikinių organizacijos pirm-takė.</p>	<p>1899 m. gegužės 17 d. Seint Džordže prezidentas Lorencas Snou gavo apreiškimą, įkvėpusį jį akcentuoti dešimtinės mokėjimo reikšmę (žr. DS 119).</p>
<p>1847 m. liepos 24 d. Prezidentas Brigamas Jan-gas ižengė į Druskos ežero slėnį.</p>	<p>1877 m. balandžio 6 d. Pašventinta Sent Džordže šventykla. Prezidentas Brigamas Jangas gavo apreiškimą sutvarkyti kunigystės organizaciją ir Sionės kuolus.</p>	<p>1901 m. spalio 17 d. Bažnyčios prezidentu tapo Džozefas F. Smitas.</p>
<p>1847 m. gruodžio 27 d. Bažnyčios konferencija palaikė prezidentą Brigamą Jangą, vyresnįjį Hiberį Č. Kimbolą ir vyresnįjį Vilarđą Ričardą kaip Pirmąją Prezidentūrą.</p>	<p>1878 m. rugpjūčio 25 d. Aurelija Spenser Rodžers Farmingtone, Jutos valst., vedė pirmąjį Pradinukų organizacijos susirinkimą.</p>	<p>1918 m. spalio 3 d. Prezidentas Džozefas F. Smitas gavo regėjimą apie mirusiųjų išpirkimą (žr. DS 138).</p>
<p>1848 m. gegužė–birželis Svirpliai naikino pasėlius Druskos ežero slėnyje.</p>	<p>1880 m. spalio 10 d. Džonas Teiloras palaikytas kaip Bažnyčios prezidentas. Brangusis Perlas</p>	<p>1918 m. lapkričio 23 d. Bažnyčios prezidentu tapo Hiberis Dž. Grantas.</p> <p>1936 m. balandis Bažnyčios socialinės saugos programa, įsteigta padėti vargšams Didžiosios depresijos metu, perorganizuota į Bažnyčios</p>

<p>gerovės programą. Ši programa buvo sukurta remiantis apreiškimu, kurį anksčiau gavo prezidentas Hiberis Dž. Grantas.</p> <p>1941 m. balandžio 6 d. Pirmą kartą pašaukti Dvylikos padėjėjai.</p> <p>1945 m. gegužės 21 d. Bažnyčios prezidentu tapo Džordžas Albertas Smitas.</p> <p>1951 m. balandžio 9 d. Deividas O. Makėjus palaikytas kaip Bažnyčios prezidentas.</p> <p>1961 m. rugsėjo 30 d. Vyresnysis Haroldas B. Ly Pirmosios Prezidentūros nurodymu paskelbė, kad per kunigystę visos Bažnyčios programos turi būti susietos taip, kad stiprintų šeimą ir asmenybę.</p> <p>1964 m. spalio Pakartotinai paraginta rengti šeimos namų vakarus.</p> <p>1970 m. sausio 23 d. Bažnyčios prezidentu tapo Džozefas Fildingas Smitas.</p> <p>1971 m. sausis Pradėta leisti naujus Bažnyčios žurnalus: <i>Ensign</i> (Vėliava), <i>New Era</i> (Naujoji Era) ir <i>Friend</i> (Draugas).</p> <p>1972 m. liepos 7 d. Bažnyčios prezidentu tapo Haroldas B. Ly.</p>	<p>1973 m. gruodžio 30 d. Bažnyčios prezidentu tapo Spenseris V. Kimbolas.</p> <p>1975 m. spalio 3 d. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas paskelbė apie Pirmojo Septyniiasdešimties Kvorumo reorganizavimą.</p> <p>1976 m. balandžio 3 d. Į Brangujį Perlą įtraukti du papildomi apreiškimai. 1981 m. jie buvo perkelti ir tapo DS 137 ir DS 138 skyriais.</p> <p>1978 m. rugsėjo 30 d. Bažnyčia palaikė apreiškimą, suteikusį teisę į kunigystę kiekvienam vertam vyriškos lyties nariui nepriklausomai nuo rasės ar odos spalvos (žr. 2 OP).</p> <p>1979 m. rugpjūtis Išleistas Karaliaus Jokūbo Biblijos Pastarųjų dienų šventųjų leidimas su studijuoti padedančiais priedais.</p> <p>1981 m. rugsėjis Išleisti nauji Mormono Knygos, Doktrinos ir Sandorų, Brangiojo Perlo leidimai anglų kalba.</p> <p>1984 m. birželis Iš narių, pašauktų iš Septyniiasdešimčių, įkurtos kraštų prezidentūros.</p> <p>1985 m. lapkričio 10 d. Bažnyčios prezidentu tapo Ezra Taftas Bensonas.</p>	<p>1989 m. balandžio 1 d. Reorganizuotas Antrasis Septyniiasdešimties Kvorumas.</p> <p>1994 m. birželio 5 d. Bažnyčios prezidentu tapo Hovardas V. Hanteris.</p> <p>1995 m. kovo 12 d. Bažnyčios prezidentu tapo Gordonas B. Hinklis.</p> <p>1995 m. balandžio 1 d. Atsisakyta regioninio atstovo pareigybės. Paskelbta nauja Krašto igaliojimo pareigybė.</p> <p>1995 m. rugsėjo 23 d. Paskelbtas Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalų Tarybos pareiškimas „Šeima. Pareiškimas pasauliui“</p> <p>1997 m. balandžio 5 d. Kraštų igaliojiniai išsventinti Septyniiasdešimčių nariais. Paskelbiami trečiasis, ketvirtasis ir penktasis Septyniiasdešimties kvorumai.</p> <p>1997 m. spalio 4 d. Prezidentas Hinklis paskelbė apie mažesnių šventyklų statybą.</p> <p>1997 m. lapkritis Bažnyčios narių skaičius pasiekė 10 milijonų.</p> <p>1998 m. balandis Prezidentas Hinklis paskelbė tikslą: iki 2000 metų turėti 100 veikiančių šventyklų.</p>
---	--	---

Šiose svarbių Bažnyčios istorinių vietovių nuotraukose matosi žemės, kur vaikščiojo pirmieji pastarųjų dienų šventieji, kur gyveno ir mokė šiuolaikiniai pranašai ir kur įvyko daug Raštuose paminėtų įvykių. Norint padėti jums jūsų studijose geriau panaudoti šias nuotraukas, prie kiekvienos nuotraukos pridėtas trumpas aprašymas. Aprašymo numeris ir pavadinimas atitinka nuotraukos numerį ir

pavadinimą. Po aprašymo pavadinimo einanti pirmoji pastraipa paaiškina, kas matosi nuotraukoje, išskaitant tai, į ką atkreipti dėmesį, o dažnai ir fotografavimo kryptį. Po to vardina mi reikšmingi su ta vieta susiję Raštuose paminėti įvykiai, pateikiant Raštų nuorodas, kad galėtumėte žinoti, kur daugiau paskaityti apie tuos įvykius.

1. Šventoji giraitė

Šventąja vadinama giraitė, esanti Palmyros ir Mančesterio apylinkėse, Niujorko valstijoje. Ši giraitė yra kiek į vakarus nuo tos vietos, kur 1820 metais stovėjo mažas rėstinis Smitų šeimos namas.

Reikšmingas įvykis. Šioje giraitėje pranašui Džozefui Smitui apsiereiškė Dievas Tėvas ir jo Sūnus Jėzus Kristus (DžS–I 1:14–20).

2. Kumoros kalva ir Mančesterio–Palmyros kraštas

Vaizdas šiaurės kryptimi. Nuotraukoje matosi Kumoros kalva Mančesterio apylinkėje, Niujorko valstijoje. Kalva matosi apatiniame dešiniajame nuotraukos kampe ir driekiasi daugiau nei iki pusės nuotraukos aukščio. Šiauriniame kalvos gale matosi Baltas paminklas angelui Moroniui ir Mormono Knygos išėjimui. Kumoros kalva yra maždaug už penkių kilometrų į pietryčius nuo Šventosios giraitės. Nuotraukos viršuje, už šešių su puse kilometrų nuo kalvos yra Palmyra. Smito ūkis ir Šventoji giraitė yra viršutinėje kairėje nuotraukos dalyje.

Reikšmingi įvykiai. Šiame krašte gyveno pranašo Džozefo Smito šeima, kai jis patyrė pirmąjį regėjimą (DžS–I 1:3). 421 m. po Kristaus gim. Moronis Kumoros kalvoje paslėpė aukso plokštelių rinkinį, kuriame buvo šventa jo liaudies istorija (MŽ 1:1–11; Mrm 6:6; Mor 10:1–2). Tas pats Moronis pasakė Džozefui Smitui, kur rasti plokšteles – šiauriniame kalvos gale, vakarinėje pusėje, netoli kalvos viršaus. Moronis perdavė jas jam 1827 metais (DS 27:5; 128:20; DžS–I 1:33–35, 51–54, 59).

3. Džozefo Smito vyresn. rėstinis namas

Džozefo Smito vyresn. namo kopija, pastatyta senojo rėstinio namo vietoje, netoli Palmyros, Niujorko valst. Senąjį pusanthro

aukšto tašytų rąstų namą Smitų šeima pasistatė netrukus po jų atvykimo į Palmyrą.

Reikšmingi įvykiai. Pranašas Džozefas Smitas šiame name tyrinėjo Bibliją, stengdamasis išsiaiškinti, kuri bažnyčia teisinga (DžS–I 1:11–13). Džozefui apsiereiškė Moronis ir pasakė jam apie Mormono Knygos plokšteles (DžS–I 1:30–47).

4. Grandino tipografija ir spaustuvė

Atkurta spaustuvė istoriniame Egberto B. Grandino pastate, kur 1830 m. buvo išspausdinti pirmieji Mormono Knygos egzemplioriai. Martinas Harisas užstatė savo ūkį ir dalį jo pardavė, kad apmokėtų pirmųjų 5 000 egzempliorių spausdinimo išlaidas. Rinkimas prasidėjo 1829 m. rugpjūtį, o 1830 m. kovo 26 dieną pasirodė gatavi egzemplioriai.

Reikšmingas įvykis. Martinui Harisui buvo įsakyta dosniai skirti savo turto Mormono Knygos spausdinimo skolai apmokėti (DS 19:26–35).

5. Saskuehenos upė

Šioje nuotraukoje matosi Saskuehenos upė Harmonio apylinkėje, Pensilvanijos valst.

Reikšmingi įvykiai. Džozefas Smitas jaunesn. pirmą kartą atvyko į Harmonį 1825 m., ieškodamas darbo. Jis ir jo tėvas apsisusto netoli nuo čia, Aizeko Heilo namuose, kur Džozefas pirmą kartą sutiko Ema Heil, savo būsimąją žmoną (DžS–I 1:56–57). 1827 m. sausio 18 dieną Džozefas ir Ema susituokė. 1827 m. rugsėjo 22 d. Mančesteryje, Niujorko valst., pranašas gavo aukso plokšteles ir netrukus po to su Ema persikėlė į Harmonį, kur savo mažame name prie šios upės pradėjo versti plokšteles. Versdami Mormono Knygą, Džozefas ir Oliveris Kauderis panoro daugiau sužinoti apie krikštą ir nuėjo prie upės melstis Viešpačiui tuo klausimu. Kaip atsakymas į šią maldą, 1829 m. gegužės 15 d. jiems pasirodė

Jonas Krikštytojas (DŽS-I 1:66–74; DS 13). Jis suteikė Džozefui ir Oliveriui Aarono kunigystę. Tada jie įbrido į šią upę ir pakrikštijo vienas kitą, kad būtų atleistos nuodėmės. Tada Jonas Krikštytojas nurodė Džozefui ir Oliveriui išventinti vienas kitą į Aarono kunigystę. Netrukus po to ant šios upės kranto apsirėiškė Petras, Jokūbas ir Jonas ir suteikė Džozefui ir Oliveriui Melchizedeko kunigystę (DS 27:12–13; 128:20).

6. Piterio Vitmerio vyresn. rėstinis namas

Atkurtas Piterio Vitmerio vyresn. rėstinis namas, pastatytas senojo namo pamatų vietoje Fajete, Niujorko valst.

Reikšmingi įvykiai. Čia 1829 m. birželio pabaigoje Džozefas Smitas užbaigė Mormono Knygos vertimą. Netoli šio namo esančiame miške trys liudytojai matė angelą Moronį ir aukso plokšteles. Jų liudijimas dabar spausdinamas Mormono Knygoje. 1830 metų balandžio 6 dieną apie 60 žmonių susirinko Piterio Vitmerio namuose būti oficialaus Jėzaus Kristaus Bažnyčios suorganizavimo liudininkais. Čia buvo surengti pirmieji jaunos Bažnyčios susirinkimai ir konferencijos. Piterio Vitmerio namuose buvo gauta dvidešimt apreiškimų, dabar esančių Doktrinoje ir Sandorose.

7. Niuelo K. Vitnio ir Partnerių krautuvė

Ši krautuvė suvaidino svarbų vaidmenį Bažnyčios Kirtlande istorijoje. Čia laikinai gyveno Džozefas ir Ema Smitai. 1832 metais ši krautuvė tapo vyriausiąja Bažnyčios valdyba. Čia gauta keletas svarbių apreiškimų. Nuo 1833 m. sausio 24 d. iki 1833 m. balandžio šioje krautuvėje veikė Pranašų mokykla.

Reikšmingi įvykiai. Pranašas Džozefas gavo apreiškimą apie Išminties žodį (DS 89). Čia jis išvertė didžiąją dalį Biblijos.

8. Džono Džonsono namas

Džono ir Elzos Džonsonų namas buvo Hairame, Ohajo valst. Šis kambarys yra antrame aukšte.

Reikšmingi įvykiai. Šiame name gyveno pranašas Džozefas Smitas ir jo žmona Ema. 1832 m. vasario 16 d. Džozefas ir Sidnis Rigdonas keleto kitų akivaizdoje gavo nuostabų regėjimą apie šlovės laipsnius (DS 76). Taip pat

šiame name pranašas Džozefas darė Biblijos Pranašo Džozefo Smito vertimą (DžSV). 1832 kovo 24 dieną, kol Džozefas ir Ema gyveno čia, atsimetėliui ir antimormonų gauja Džozefą ir Sidnį smarkiai sumušė, ištepė degutu ir apipylė plunksnomis.

9. Kirtlando šventykla

Kirtlando šventykla yra Kirtlande, Ohajo valst.

Reikšmingi įvykiai. Kirtlando šventykla buvo pirmoji šventykla, pastatyta šiuo evangelijos laikotarpiu (DS 88:119; 95). Šioje šventykloje Džozefas Smitas matė regėjimą apie celestialinę karalystę (DS 137). Ji buvo pašventinta 1836 m. kovo 27 d. (DS 109). 1836 m. balandžio 3 d. Gelbėtojas apsirėiškė ir priėmė šią šventyklą, kaip vietą, kur jis apreiškė savo žodį savo žmonėms (DS 110:1–10). Po šio apsirėikimo Džozefą Smitą ir Oliverį Kauderį applanke Mozė, Elijas bei Elija, ir kiekvienas iš jų suteikė jiems tam tikrus kunigystės raktus ir svarbią informaciją (DS 110:11–16). Ši šventykla tarnavo šventiesiems maždaug dvejus metus, kol dėl persekiojimo jiems teko palikti Kirtlandą.

10. Adam Ondi Amano slėnis

Vaizdas rytų link per Adam Ondi Amano slėnį, ramų, nuostabų slėnį, esantį į šiaurės vakarus nuo Misūrio, prie Galatino miestelio.

Reikšmingi įvykiai. Treji metai prieš mirtį Adomas sušaukė savo teisią ainiją į šį slėnį ir suteikė jiems savo paskutinį palaiminimą (DS 107:53–56). 1838 metais Adam Ondi Amanas buvo vieta, kurioje gyveno nuo 500 iki 1 000 pastarųjų dienų šventųjų. Kai šventieji buvo išvaryti iš Misūrio valstijos, jiems teko palikti šią gyvenvietę. Prieš Kristaus antrąjį atėjimą šlovėje, Adomas ir jo teisi ainija, apimanti visų evangelijos laikotarpių šventuosius, vėl susirinks šiame slėnyje susitikti su Gelbėtoju (Dan 7:9–10, 13–14; DS 27; 107:53–57; 116:1).

11. Far Vesto šventyklos sklypas

Far Vestas, Misūrio valst., tapo namais 3 000–5 000 šventųjų, kurie ieškojo prieglobsčio nuo persekiojimo Džeksono ir Klei apygardose. 1838 m. spalio 31 d. pranašas Džozefas Smitas ir kiti Bažnyčios vadovai buvo suimti ir po tardymo Ričmonde įkalinti Liberčio kalėjime. 1838–1839 m. žiemą pastarųjų dienų šventieji buvo išvaryti iš Far Vesto

ir kitų Misūrio valstijos vietų ir persikėlė į Ilinojaus valstiją.

Reikšmingi įvykiai. Buvo pašventintas šventyklos sklypas ir padėti kertiniai akmenys. Gauti septyni apreiškimai, dabar spausdinami Doktrinoje ir Sandorose (113–115 ir 117–120 skyriai). Far Veste 1838 m. lapkričio 13 d. gimė Džozefas F. Smitas, šeštasis Bažnyčios prezidentas. Far Veste trumpą laiką buvo pranašo Džozefo Smito vadovaujamos Bažnyčios vyriausioji valdyba.

12. Liberčio kalėjimas

Nedidelis kalėjimas Libertyje, Misūrio valst. Džozefas Smitas ir kiti penki broliai buvo įkaltinti tarp jo 1,2 metro storio sienų nuo 1838 m. gruodžio 1 d. iki 1839 m. balandžio 6 d. (Sidnis Rigdonas buvo paleistas vasario pabaigoje). Uždaryti apatinėje pastato dalyje, arba rūsyje, esant menkam apšvietimui ir prastai apsaugai nuo šaltos žiemos, jie miegojo ant šaltų akmeninių grindų, užtiestų šiaudais.

Reikšmingas įvykis. Pranašas Džozefas, meldamasis už tūkstančius pastarųjų dienų šventųjų, išvarytų iš Misūrio, gavo atsakymą į savo malda, kurį jis aprašė laiške ištremtiems šventiesiems (DS 121–123).

13. Navū Rezidencija

1843 m. rugpjūtį Džozefas Smitas jaunesn. ir jo šeima persikėlė į Rezidenciją Navū mieste. Vėliau prie pagrindinio pastato rytinės dalies buvo pristatytas priestatas. Iš viso pastate buvo 22 kambariai. Nuo 1844 m. sausio Ebenizeris Robinsonas šį namą naudojo kaip viešbutį, o Pranašas naudojo 6 kambarius savo šeimai. Šis namas buvo tarsi Navū visuomeninio gyvenimo centras. Pranašas čia priimdavo žymius asmenis.

Reikšmingi įvykiai. Kai 1844 m. birželio 27 dieną Karteidže, Ilinojaus valst., pranašas Džozefas ir jo brolis Hairumas buvo nušauti, jų kūnai buvo atgabenti į šį namą, kad būtų pašarvoti prieš laidojimą. Jie buvo palaidoti mažame šeimyniniame kapinių sklype, esančiame čia pat, kitoje Mein gatvės pusėje, į vakarus nuo senojo rėstinio namo, kuriame Džozefas gyveno, kai pirmą kartą atvyko į Navū. Ema Smit gyveno Rezidencijoje iki 1871 metų. Tada ji persikėlė į Navū Namus, kur 1879 m. mirė.

14. Pranašo Džozefo Smito raudonų plytų krautuvė

Ši atstatyta Džozefo Smito krautuvė ir kontora yra Navū, Ilinojaus valst. Tai buvo vienas svarbiausių Bažnyčios pastatų Navū laikotarpiu. Būdamas pagrindinė krautuvė, jis taip pat tapo visuomeninės, ekonominės, politinės ir religinės veiklos centru. Antrame aukšte buvo Džozefo Smito kontora.

Reikšmingi įvykiai. Kol nebuvo užbaigta šventykla, aukštutinis krautuvės kambarys buvo naudojamas kaip apeigų kambarys, kur buvo suteikti pirmieji pilni apdovanojimai. 1842 m. kovo 17 d. pranašas Džozefas Bažnyčios moteris suorganizavo į Paramos bendriją.

15. Navū šventykla

Ši Navū šventyklos kopija pastatyta senosios šventyklos vietoje. Šventykla buvo pastatyta iš vietinio pilkai balto kalkakmenio. Pastatas buvo 39 metrų ilgio ir 27 metrų pločio. Bokšto viršūnė nuo žemės buvo iškilusi 48 metrus. Pradėję darbą 1841 metais, Bažnyčios nariai didžiai aukojosi, kad pastatytų šią nuostabią šventyklą. Vieni mėnesius dirbo prie šventyklos; kiti aukėjo savo pinigais. Tais mėnesiais, prieš šventiesiems bėgant į vakarus, nors dar nevisai užbaigta, šventykla buvo pilna narių, ateinančių priimti apeigas. Kai dėl gaujos susidorojimo grėsmės 1846 metų ankstyvą pavasarį daugelis šventųjų paliko Navū, speciali brigada pasiliko užbaigti šventyklą. 1846 m. balandžio 30 dieną vyresnieji Orsonas Haidas ir Vilfordas Vudrufas ir maždaug 20 kitų pašventino šiuos namus Viešpačiui. Rugšėjo mėnesį, kai likusieji nariai buvo išvaryti iš Navū, šventykla buvo palikta; tada gauja išniekino ir sutersė šventą pastatą. 1848 m. spalį gaisras ją sunaikino.

Reikšmingi įvykiai. 1845 m. spalio 5 d. šventyklos susirinkimų salėje buvo surengta visuotinė konferencija. Šventyklinio apdovanojimo darbas pradėtas 1845 m. gruodžio 10 d. ir tęsėsi iki 1846 m. vasario 7 d. Čia savo apdovanojimus gavo daugiau kaip 5 500 pastarųjų dienų šventųjų ir buvo atlikta daug krikštų už mirusiuosius bei užantspaudavimų.

16. Karteidžo kalėjimas

Kalėjimo pastatas Karteidžo mieste, Ilinojaus valst.

Reikšmingi įvykiai. 1844 m. birželio 24 d. Džozefas Smitas ir jo brolis Hairumas atvyko

į Karteidžą. Birželio 25 d. jie buvo įmesti į šį kalėjimą, remiantis melagingais kaltinimais išdavyste. Birželio 27 d. gauja juodai išdažytais veidais užpuolė kalėjimą. Džozefas ir Hairumas buvo nušauti, o Džonas Teiloras sužeistas keliomis kulkomis. Vilardas Ričardas neįtikėtiniu būdu liko nesužeistas. Vėliau Džonas Teiloras užrašė įkvėptus prisiminimus, kurie dabar yra DS 135 skyrius.

17. Išėjimas į Vakarus

Buvo planuojama evakuaciją iš Navū, Ilinojaus valst., pradėti kovo–balandžio mėnesiais, bet dėl gaujos grąšinimų prezidentas Jangas nurodė šventųjų išėjimą per Misisipės upę pradėti 1846 m. vasario 4 d. Prezidentas Jangas pasiliko atlikti šventųjų apdovanojimus ir neišvyko iš Navū iki vasario vidurio.

Reikšmingi įvykiai. Prieš savo mirtį pranašas Džozefas Smitas pranašavo: „Kai kurie iš jūsų gyvens, kad eitų ir padėtų įsikurti, ir statytų miestus, ir matytų, kaip šventieji tampa galin-ga tauta Uoliniuose kalnuose“. 1846 m., nuo vasario iki rugsėjo, iš Navū išvyko beveik 12 000 šventųjų. Po to, kai šventieji paliko Vinter Kvotersą ir vėliau kitas vietas, jie buvo suorganizuoti į vadų vadovaujamas dešimtis, penkiasdešimtis ir šimtines (DS 136:3). 1846 m. rugsėjį maždaug 800 vyrų gauja, ginkluota šešiomis patrankomis, apgulė Navū. Po kelių kovos dienų išlikę šventieji buvo priversti pasiduoti, kad išgelbėtų savo gyvybes ir

gautų galimybę persikelti per upę. Nuo penkių iki šešių šimtų vyrų, moterų ir vaikų persikėlė per upę ir apsistojo ant upės kranto. Prezidentas Brigamas Jangas pasiuntė gelbėtojų komandas su atsargomis, kad evakuotų tuos „vargšus šventuosius“.

18. Solt Leiko šventykla

Praejus kelioms dienoms po to, kai pirmasis pastarųjų dienų šventųjų pionierių būrys įžengė į Druskos ežero slėnį, prezidentas Brigamas Jangas savo lazda dūrė į žemę ir paskelbė: „Čia mes pastatysime savo Dievo šventyklą“. Statybos pradžios ceremonija įvyko 1853 m. vasario 14 d. 1853 m. balandžio 6 d. buvo padėti kertiniai akmenys. Po 40 metų, 1893 m. balandžio 6 d. šventykla buvo užbaigta ir pašventinta. Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Kvorumas kiekvieną savaitę čia susitinka pasitarti ir siekti Viešpaties vadovavimo tvarkant ir statant Dievo karalystę.

Reikšmingi įvykiai. Čia Bažnyčios prezidentams ir kitiems visuotiniams įgaliotiniams Viešpats yra išliejęs apreiškimo dvasios, įskaitant 2 Oficialų pareiškimą. Neseniai Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Taryba vienbalsiai patvirtino ir paskelbė pareiškimą „Šeima. Pareiškimas pasauliui“. Šventyklos apeigos, atliekamos gyviesiems ir mirusiesiems, palaimino milijonų žmonių gyvenimus.

ABĖCĖLINĖ VIETOVARDŲ RODYKLĖ

Adam Ondi Amanas, Misūrio valst., 5:D3	Didysis Druskos ežeras, 6:B2	Fišing Riverio upė, Misūrio valst., 5:D3	Independensas, Misūrio valst., 5:D4, 6:E2
Afrika, 7:E2	Džeksono apygarda, Misūrio valst., 5:D4	Fort Bridžeris, 6:C2	Indianos valst., 6:F2
Aizeko Morlio ūkis, Kirtlandas, 4:D1	Džono Džonsono užeiga, Kirtlandas, 4:B2	Fort Holas, 6:B1	Indijos vandenynas, 7:F3
Ajovos valst., 5:E1, 6:E2	Džofo gatvė, Kirtlandas, 4:A4	Fort Laramis, 6:C2	Indėnų Teritorija, 5:B2, 6:C1, 6:D3
Albanis, Niujorko valst., 1:C3	Džofo Knaito vyresn. namas, Kolzvilio apylin- kė, Niujorko valst., 3:H3	Fokso kelias, Palmyros kraštas, 2:A3	Kalifornija, 6:A3
Alvino Smito kapa- vietė, Palmyra, 2:C2	Džofo Smito jau- nesn. įvairių pre- kių krautuvė, Kirtlandas, 4:B3	Frydomas, Niujorko valst., 3:F2	Kalifornijos maršru- tas, 6:B2
Amherstas, Ohajo valst., 3:C4	Džofo Smito jau- nesn. namas, Palmyros kraštas, 2:D3	Galatinas, Misūrio valst., 5:D3	Kanada, 1:C1, 3:C3, 3:D2, 6:F1
Antarktida, 7:E4	Džofo Smito vyresn. karkasinis namas, Palmyros kraštas, 2:B3	Garden Grouvas, Ajovos valst., 5:D2	Kanandaigua kelias, Palmyros kraštas, 2:C3
Arkanzaso upė, 6:D3	Džofo Smito vyresn. rėstinis namas, Palmyros kraštas, 2:B3	Gilos upė, 6:B4	Kaneidiano upė, 6:D3
Armington Skulhauzo kelias, Palmyros kraštas, 2:D3	Džofo Smito vyresn. ūkis, Palmyros kraštas, 2:B3	Gilsamas, Niu Hampšyro valst., 1:D2	Karteidžas, Ilinojaus valst., 5:G2
Atlanto vandenyno pietinė dalis, 7:D4	Erio kanalas, Niujorko valst., 2:B2, 3:F1	Grand Riverio upė, Misūrio valst., 5:D2	Kapinės, Kirtlandas, 4:B3
Atlanto vandenyno šiaurinė dalis, 7:D2	Erio ežeras, 3:C3	Grandino E. B. spaustuvė, Palmyra, 2:C2	Kaunsil Blafsas (Kanesvilis), Ajovos valst., 5:C1, 6:E2
Atlanto vandenynas, 1:D4, 6:H2	Europa, 7:E1	Hadsono upė, Niujorko valst., 1:C3	Kauderio gatvė, Kirtlandas, 4:A3
Australija, 7:G3	Fajetas, Niujorko valst., 1:A3, 3:G2, 6:G1	Hairamas, Ohajo valst., 3:C4	Kirtlandas, Ohajo valst., 3:C3, 6:F2
Azija, 7:F2	Far Vestas, Misūrio valst., 5:D3, 6:E2	Hairumo Smito namas, Kirtlandas, 4:B4	Kirtlando šventykla, 4:B4
Bankas, Kirtlandas, 4:B4	Farmingtono apylin- kė, Palmyros kraštas, 2:A4	Harmonis, Pensilvanijos valst., 1:B3, 3:H3	Klivilendas, Ohajo valst., 3:C4
Bostonas, Masačiusetso valst., 1:D3	Filadelfija, Pensilvanijos valst., 1:B4, 6:G2	Hatavėjaus upelis, Palmyros kraštas, 2:B2, 2:D4	Kolzvilis, Niujorko valst., 1:B3, 3:H3
Bufalas, Niujorko valst., 3:E2		Hauns Milas, Misūrio valst., 5:D3	Konektikuto valst., 1:C3
Centrinė Amerika, 7:B2		Hurono ežeras, 3:C1	Konektikuto upė, 1:D1
Čagrin upės rytinė atšaka, Kirtlandas, 4:B1		Ilinojaus valst., 5:G3, 6:F2	Krikštijimo vieta, Kirtlandas, 4:B2
Čaritono upė, Misūrio valst., 5:E2			Kumoros kalva, Palmyros kraštas, 2:C4
Čilikouto kelias, Kirtlandas, 4:B4			Kvinsis, Ilinojaus valst., 5:F2, 6:E2
Delavero upė, 1:B4			Lebanonas, Niu Hampšyro valst., 1:D2
De Vitas, Misūrio valst., 5:E3			

ABĖCĖLINĖ VIETOVARDŲ RODYKLĖ

Lentpjūvė, Kirtlandas, 4:B2	Niuelo K. Vitnio namas, Kirtlandas, 4:B2	Ramiojo vandenyno pietinė dalis, 7:A4	Stafordo kelias, Palmyros kraštas, 2:B4
Libertis, Misūrio valst., 5:D4, 6:E2	Niujorkas, 1:C4, 6:G1	Ramiojo vandenyno šiaurinė dalis, 7:A2, 7:H2	Šeronas, Vermontas, 1:C2
Los Andželas, 6:A3	Niujorko valst., 1:B3, 3:F3, 6:G1	Ramusas, Ilinojaus valst., 5:G2	Šiaurės Amerika, 7:B2
Makedono apylinkė, Palmyros kraštas, 2:A1	Norvičas, Vermonto valst., 1:D2	Ramusis vandenynas, 6:A1, 7:A3	Šiaurinio plato upė, 6:C2
Makilveins Bendas, Misūrio valst., 5:E3	Odų raugykla, Kirtlandas, 4:B2	Red Kryko upelis, Palmyros kraštas, 2:D2	Šoul Kryko upelis, Misūrio valst., 5:D3
Malūnas, Kirtlandas, 4:B2	Ohajo valst., 3:B4, 6:F2	Rio Grandės upė, 6:C4	Šventoji giraitė, Palmyros kraštas, 2:B3
Mančesterio apylinkė, Niujorko valst., 1:A3, 2:D3, 3:F2	Ontarijo apygarda, Niujorko valst., 2:A3, 2:C3	Ričmondas, Misūrio valst., 5:D4	Tanbridžas, Vermonto valst., 1:C2
Markelo kelias, 4:A2	Oregono Teritorija, 6:A1	Rod Ailendo valst., 1:D3	Tompsonas, Ohajo valst., 3:D3
Martino Hariso ūkis, Palmyros kraštas, 2:B1	Oreindžas, Ohajo valst., 3:C4	Ročesteris, Niujorko valst., 3:F1	Topsfildas, Masačusetso valst., 1:D3
Martino Hariso namas, Kirtlandas, 4:D4	Ontarijo ežeras, 1:A2, 3:E1	Sakramentas, 6:A2	Torontas, Kanada, 3:E1
Masačusetso valst., 1:C3	Palmyros apylinkė, Niujorko valst., 1:A3, 2:D1, 3:F2	Salemas, Masačusetso valst., 1:D3	Tusonas, 6:B4
Meino valst., 1:D2	Palmyros kaimas, Niujorko valst., 2:C2	San Diegas, 6:A4	Užtvanka, Kirtlandas, 4:B2
Meksika, 6:B3	Parlio P. Prato namas, Kirtlandas, 4:A3	San Franciskas, 6:A2	Vašingtonas, 6:G2
Mendonas, Niujorko valst., 3:F2	Pekoso upė, 6:C4	Sant Luisas, Misūrio valst., 5:H4	Veino apygarda, Niujorko valst., 2:A3; 2:C2
Misisipės upė, 5:G3	Pelenų darykla, Kirtlandas, 4:B3	Santa Fė, 6:C3	Vermonto valst., 1:C2
Misūrio upė, 5:C2, 5:F4	Pensilvanijos valst., 1:B3, 3:E3, 6:G2	San Bernardinas, 6:B3	Vitingamas, Vermonto valst., 1:C3
Misūrio valst., 5:F3, 6:E3	Perisburgas, Niujorko valst., 3:E2	Saskuehenos upė, Pensilvanijos valst., 1:A4, 3:G3	Vitnio gatvė, Kirtlandas, 4:A3
Mišion San Luis Rėjus, 6:A4	Pietinio plato upė, 6:C2	Saut Beinbridžas, Niujorko valst., 3:H3	Vinsono Knaito namas, Kirtlandas, 4:A4
Mokykla, Kirtlandas, 4:B3	Pietų Amerika, 7:C3	Sidnio Rigdono namas, Kirtlandas, 4:B4	Vinter Kvotersas, Indėnų Teritorija, 5:B1, 6:E2
Montrouzas, Ajovos valst., 5:F2	Pisgos kalnas, Ajovos valst. 5:D1	Solt Leik Sitis, 6:B2	
Navū, Ilinojaus valst., 5:F2, 6:E2	Pirštų ežerai, Niujorko valst., 1:A3, 3:G2	Spaustuvė, Kirtlandas, 4:B4	
Niu Džersio valst., 1:B4	Plato upė, 5:B1	Springfildas, Ilinojaus valst., 5:H2	
Niu Hampšyro valst., 1:D2	Plytinė, Kirtlandas, 4:A2	Sneiko upė, 6:B1	
Niuelo K. Vitnio krautuvė, Kirtlandas, 4:B2			

Šie žemėlapiai gali jums padėti geriau suprasti Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios ankstyvąją istoriją ir Raštus, apreiščius per pranašą Džozefą Smitą

ir jo darbo tęsėjus. Žinodami Raštuose paminėtų vietovių geografiją, jūs galėsite geriau suprasti Raštuose aprašytus įvykius.

1. ŠIAURĖS RYTŲ JUNG TINĖS VALSTIJOS 2. PALMYRA–MANČESTERIS 1820–1831 m. 3. NIUJORKO, PENSILVANIJOS IR OHAJO KRAŠTAS, JAV 4. KIRTLANDAS, OHAJO VALST., 1830–1838 m.	5. MISŪRIO, ILINOJAUS IR AJOVOS KRAŠTAS, JAV 6. BAŽNYČIOS KĖLIMASIS Į VAKARUS 7. PASAULIO ŽEMĖLAPIS

Abėcėlinė vietovardžių rodyklė gali jums padėti surasti reikiamą vietą žemėlapyje. Kiekviename rodyklės įrašė nurodytas žemėlapio numeris ir tinkelio nuoroda, susidedanti iš raidės ir skaičiaus. Pavyzdžiui, prie įrašo Fort Holas nurodyti ženklai 6:B1 reiškia, jog ši vieta pažymėta šeštame žemėlapyje, B1 kvadrato. Konkretų kvadratą kiekviename žemėlapyje galite rasti pasinaudodami koordinatėmis to žemėlapio viršuje ir šone. Alternatyvūs vietų pavadinimai nurodyti skliausteliuose: pavyzdžiui, Kaunsil Blafsas (Kanesvilis).

Žemiau pateikti paaiškinimai padės suprasti įvairius žemėlapiuose naudojamus sutartinius ženklus bei šriftus. Be to kai kuriuose žemėlapiuose gali būti papildomų sutartinių ženklų, susijusių su tuo konkrečiu žemėlapiu, paaiškinimai.

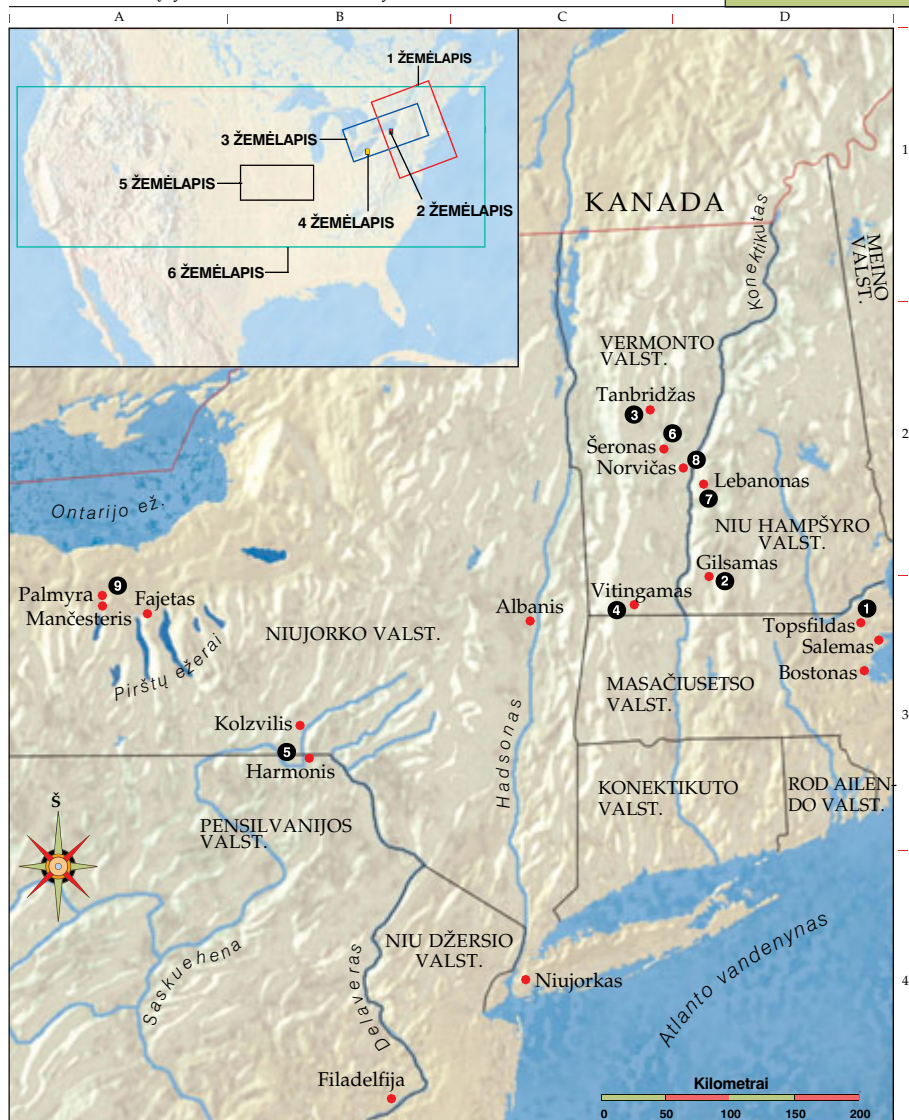
- Raudonas taškas reiškia miestą ar miestelį. Kartais tašką ir miesto ar vietos pavadinimą gali jungti linija.
-

Atlanto vandenynas Tokiu šriftu žymimos tokios geografinės vietos, kaip vandenynai, jūros, ežerai, upės, kalnai, tyrai, slėniai, dykumos ir salos.

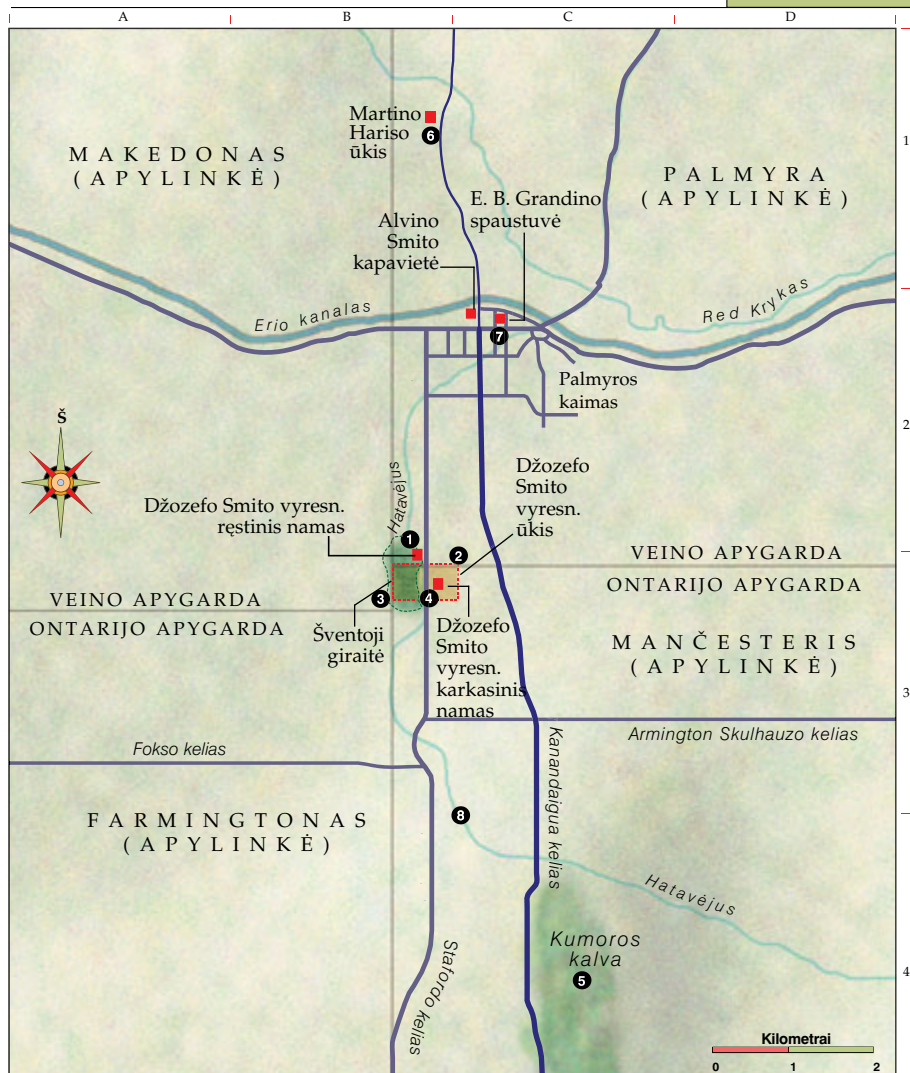
Palmyra Tokiu šriftu užrašyti visi miestų ir miestelių pavadinimai.

NIUJORKO VALST Tokiu šriftu žymimi mažesnieji administraciniai padaliniai tokie, kaip regionai ir JAV valstijos bei teritorijos.

K A N A D A Tokiu šriftu žymimi didesnieji administraciniai padaliniai tokie kaip tautos, šalys ir žemynai.

- 1. Topsfildas Vieta**, kur 1771 m. liepos 12 d. gimė Džozefas Smitas vyresn.
- 2. Gilsamas** Čia 1775 m. liepos 8 d. gimė Liusi Mak.
- 3. Tanbridžas** Čia 1796 m. sausio 24 d. susituokė Džozefas Smitas vyresn. ir Liusi Mak.
- 4. Vitingamas Vieta**, kur 1801 m. birželio 1 d. gimė Brigamas Jangas.
- 5. Harmonis** Harmonio apylinkėje 1804 m. liepos 10 d. gimė Ema Heil.
- 6. Šeronas** Čia 1805 m. gruodžio 23 d. gimė Džozefas Smitas jaunesn. (žr. Dž.S-I 1:3).
- 7. Lebanonas** Smitų šeima gyveno Lebanono apylinkėje nuo 1811 iki 1813 m. Tuo laikotarpiu Džozefui Smitui jaunesn. kelis kartus buvo operuojama koja.
- 8. Norvičas** Smitų šeima čia gyveno nuo 1814 iki 1816 m. prieš persikeldama į Palmyrą.
- 9. Palmyra** Smitų šeima persikėlė čia 1816 m. (žr. Dž.S-I 1:3).

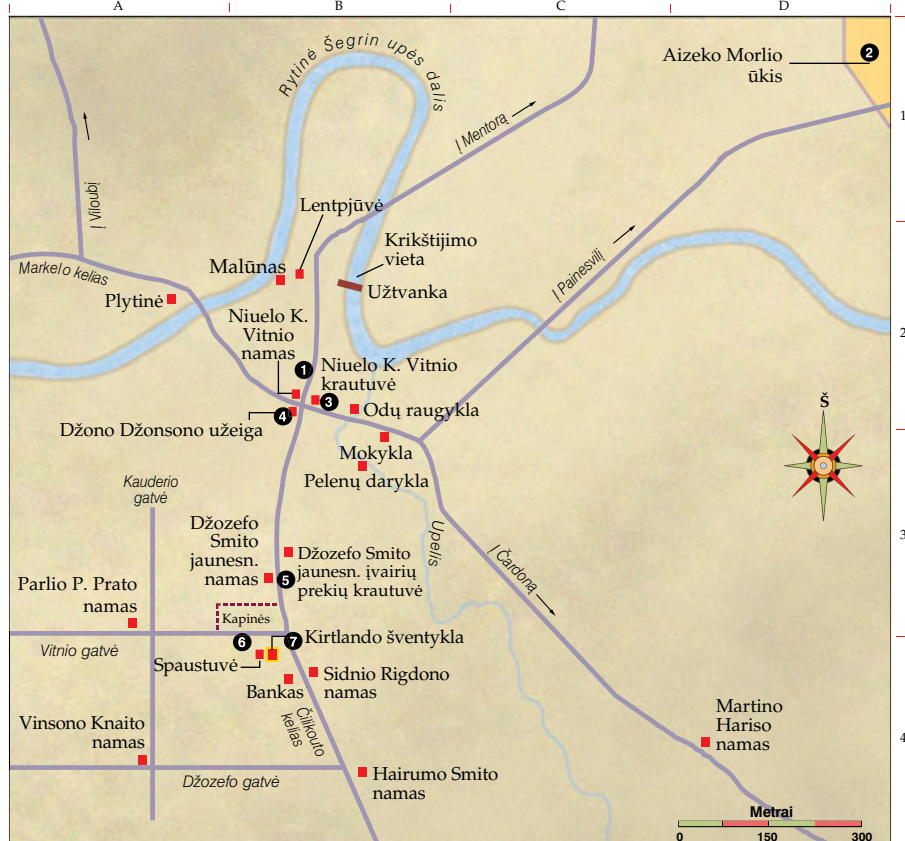
- Džozefo Smito vyresn. rėstinis namas** Šio namo aukštutiniame kambaryje 1823 m. rugsėjo 21–22 dienomis Džozefui Smitui pasirodė angelas Moronis (žr. DžS-I 1:29–47).
- Džozefo Smito vyresn. ūkis** Šiame 4,7 ha ūkyje Smitų šeima ūkininkavo nuo 1820 iki 1829 m.
- Šventoji giraitė** Šiame miškelyje 1820 m. ankstyvą pavasarį Džozefas Smitas jaunesn. patyrė pirmąjį regėjimą (žr. DžS-I 1:11–20).
- Džozefo Smito vyresn. karkasinis namas** Šį namą 1822 m. pradėjo statyti Alvinas Smitas, o Smitų šeima jame gyveno nuo 1825 iki 1829 m.
- Kumoros kalva** Čia 1827 m. rugsėjo 22 d. angelas Moronis išteikė aukso plokšteles pranašui Džozefui Smitui (žr. DžS-I 1:50–54, 59).
- Martino Hariso ūkis** Šis ūkis buvo užstatytas, o dalis sklypo parduota apmokėti Mormono Knygos spausdinimo išlaidas.
- E. B. Grandino spaustuvė** Čia 1829–1830 m. buvo išspausdinti 5 000 Mormono Knygos egzempliorių.
- Hatavėjaus upelis** Šiame upelyje buvo atlikta keletas pirmųjų krikštų.

- Saut Beinbridžas** 1827 m. sausio 18 d. čia susituokė Džozefas Smitas jaunesn. ir Ema Heil (žr. DŽS-I 1:37).
- Kolzvilis** 1830 m. Kolzvilio apylinkėje, Džozefo Knaito vyresn. namuose buvo suorganizuotas pirmasis Bažnyčios skyrius.
- Džozefo Smito jaunesn. namas Harmonyje** Čia buvo išversta didžioji dalis Mormono Knygos. Ant Saskuehenos upės krantų 1829 m. buvo sugrąžinta kunigystė (žr. DS 13; 128;20; DŽS-I 1:71-72).
- Fajetas** Trys liudininkai matė aukso plokštes ir angelą Moroni (DS 17). Čia 1829 m. birželį buvo baig-

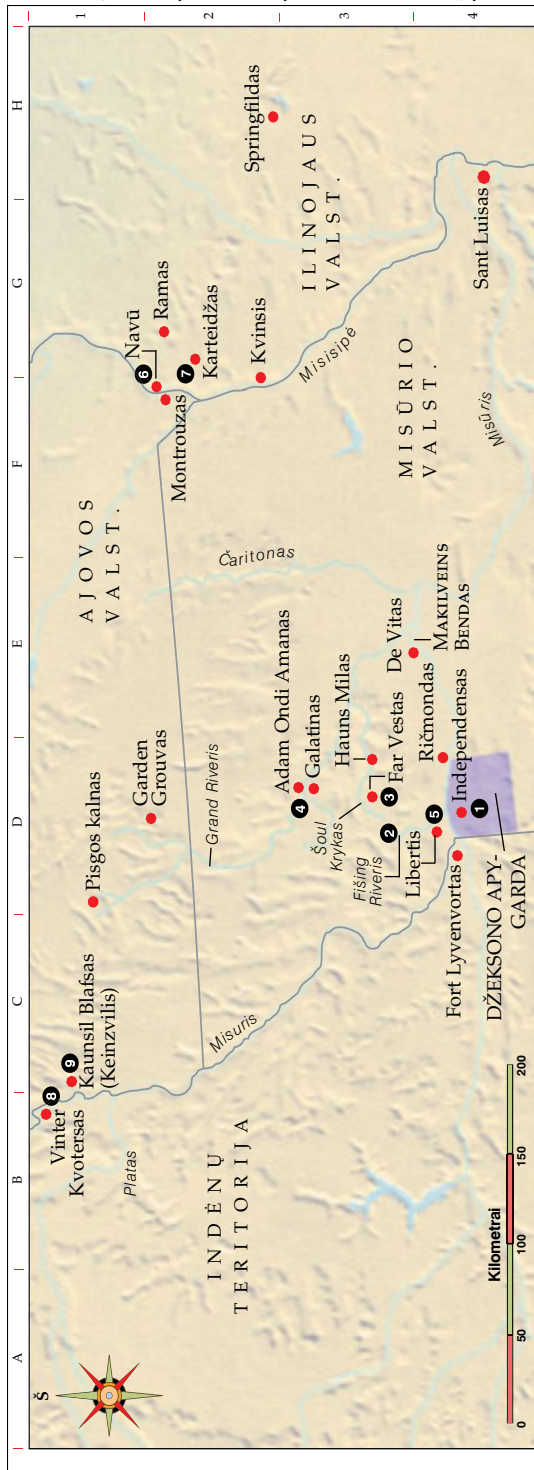
- tas Mormono Knygos vertimas. Čia 1830 m. balandžio 6 d. buvo suorganizuota Bažnyčia (žr. DS 20; 21).
- Mendonas** Čia kuri laiką gyveno Brigamas Jangas ir Hlbertis C. Kimbolas.
 - Kirtlandas** 1830 m. čia sustojo pas lamanitus siūšti misionieriai ir pakrikštijo Sidnį Rigdoną ir kitus iš Kirtlando krašto. Čia nuo 1831 iki 1838 m. buvo vyriausioji Bažnyčios valdyba. Kirtlande buvo pastatyta ir 1836 m. kovo 27 d. pašventinta pirmoji šio evangelijos laikotarpio šventykla (žr. DS 109).
 - Erio kanalas** 1831 m. balandžio ir gegužės mėnesiais

- trys Bažnyčios Niujorko valstijoje skyriai Erio kanalu ir Erio ežeru emigravo į Kirtlandą, Ohaio valst.
- Hairamas** Nuo 1831 m. rugsėjo iki 1832 m. rugsėjo čia gyveno Džozefas ir Ema. Džozefas ir Sidnis Rigdonas darė Biblijos Džozefo Smito vertimą (DŽSV). Čia gauti apreiškimai: DS 1, 65, 67, 68, 69, 71, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 81, 99, 133.
- Amherstas** 1832 m. sausio 25 d. Džozefas Smitas buvo palaikytas kaip Aukščiosios kunigystės prezidentas (žr. DS 75).
- Torontas** Čia kuri laiką gyveno Bažnyčios trečiasis prezidentas Džonas Teiloras ir Hairumo Smito žmona Meri Filding Smit.

- Niuelo K. Vitnio namas** Keletą savaičių čia gyveno Džozefas ir Ema, ką tik atsikėlę į Kirtlandą 1831 m.
- Aizeko Morlio ūkis** Čia Džozefas ir Ema Smitai gyveno nuo 1831 m. kovo iki rugsėjo. Čia buvo išventinti pirmieji aukštieji kunigai. Džozefas darė Biblijos Džozefo Smito vertimą (DžSV).
- Niuelo K. Vitnio krautuvė** Čia Bažnyčios Pirmajai Prezidentūrai buvo įteikti karalystės raktai. Čia pirmą kartą susirinko Pranašų mokykla. Čia 1833 m. buvo baigiamas DžSV. Džozefas ir Ema čia gyveno nuo 1832 iki 1833 m. Čia Džozefas gavo daug apreiškimų.
- Džono Džonsono užeiga** Čia 1833 m. Džozefas Smitas vyresn. buvo pašauktas Bažnyčios pirmuoju patriarchy. Užeigoje buvo pirmoji Kirtlando spaustuvė. Po spaustuvės Džekssono apygardoje, Misūrio valst., sunaikinimo, čia buvo leidžiamas laikraštis *The Evening and the Morning Star*. Iš čia 1835 m. gegužės 4 d. į savo pirmąsias misijas išvyko Dvylika Apaštalu.
- Džozefo Smito jaunēs. namas** Džozefas ir Ema čia gyveno nuo 1834 iki 1837 m. Čia pradėta versti Abraomo knyga.
- Spaustuvė** Šiame pastate buvo išdėstytos *Lectures on Faith* (Paskaitos apie tikėjimą). Čia buvo pašaukti ir išventinti Dvylika Apaštalu ir Pirmasis Septyniasdešimties Kvorumas. Čia buvo išspausdinta: Doktrina ir Sandoros (1–sis leidimas), Mormono Knyga (2–sis leidimas), *The Evening and the Morning Star*, *Latter Day Saints' Messenger and Advocate* ir pirmieji *Elders' Journal* numeriai.
- Kirtlando šventykla** Ši šventykla buvo pirmoji šiuo evangelijos laikotarpiu. Jėzus Kristus apsiėiškė ir priėmė šventyklą. Mozė, Elijas ir Elija apsiėiškė ir sugrąžino tam tikrus karalystės raktus (žr. DS 110). Čia taip pat rinkdavosi Pranašų mokykla. Čia gauti apreiškimai: DS 109, 110, 137.

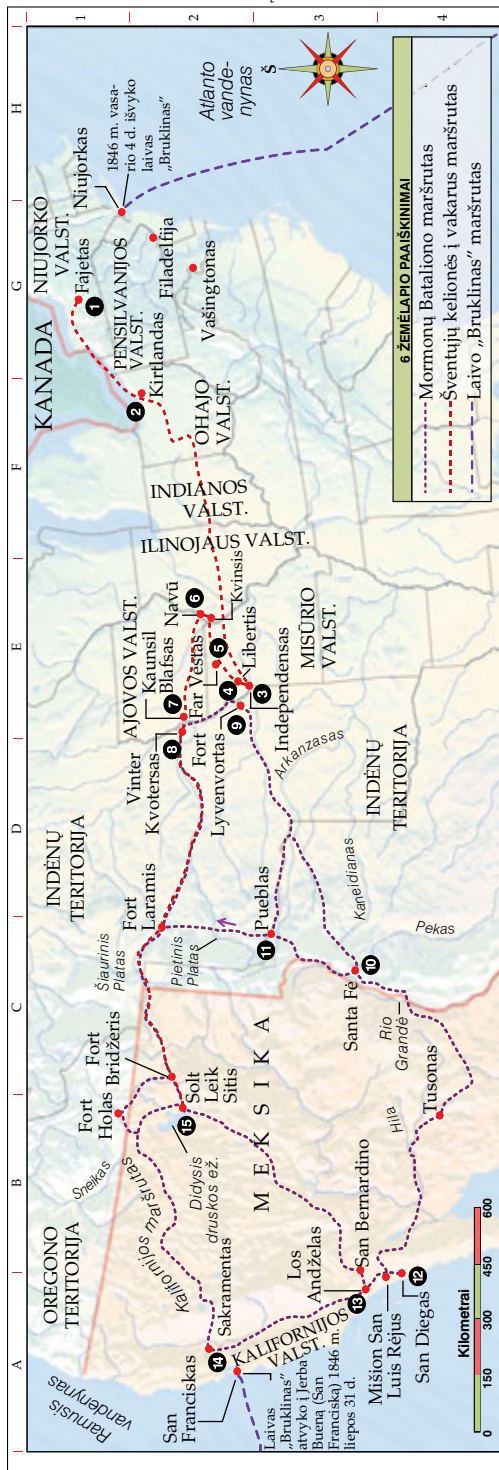
Kirtlandas (be konkrečios vietos) 1835 m. rugpjūčio 17 d. Doktrina ir Sandoros buvo priimta kaip Raštai. Kirtlande gauti apreiškimai apima: DS 41–50, 52–56, 63–64, 102–104, 106–110, 134 ir 137. 104 skyriuje nurodomas tam tikras turtas, duodamas kaip prievaizdavimo valdos nariams, dalyvaujantiems vienybės tvarkoje (žr. 19–46 eilutes).

- 1. Independensas** Apibūdināts kā centrālā Sionas vieta (žr. DS 57:3). 1831 m. ruggjūcio 3 d. buvo pašventintās šventykļos sklypas. 1833 m. šventieji iā čā buvo išvairytī.
- 2. Fīšing Riverio upē** Džozefas Smitas ir Sionēs stovykla 1834 m. keliavo iā Kirtlando, Ohajo valst., i Misūrio valst., kad sugrāžintū Džeksongo apygardos šventuosiūs i jū žemē. Ant šios upēs krantū buvo apreibstās DS 105.
- 3. Far Vestas** Tai buvo didžiausia mormonu gyvenvietē Misūrio valstijō. Šioje vietovēje buvo pašventintās sklypas šventykļai (žr. DS 115). 1838 m. tiepos 8 d. Dvylīkos Apaštālū Kvorumas buvo Viespaties pasauktī tar-nauti misionieriais Britanijos salose (žr. DS 118).

- 4. Adam Ondi Amanas** Viespats apibūcino šā vietā aukštūniamē Misūrjē kā vietā, kur izvīks didisīs ateites susīrkimās, kā Jēzus Kristus ateis susītkēt su Adamo ir jō teisia aiņjā (DS 78:15; 107:53-57, 116).
- 5. Liberčio kalējimas** Čā Džozefas Smitas ir kiti buvo neteisingai kalināmi no 1838 m. gruodžio iki 1839 m. balandžio. Šiais Bažņņicīti neramiās laikā Džozefas šaukēsi Viespaties vadovāvimo ir gavo DS 121-123.
- 6. Navū** Šī vietovē ant Misīsipēs upēs kranto buvo šventūju susīrkimā vietā no 1839 m. gruodžio 1846 m. Čā buvo pastatīta šventykļa ir prasīdējo tokīs apeģos, kāip krīkštās už mirusītuosīus, šventykļinīs apdovanojoms ir šēimū užānspāudāvīmas. Čā 1842 m. buvo suorga

- nizuota Paramos bendrija. Čā gauti apreibskimai yra DS 124-129 skyriai.
- 7. Karleidžas** Čā 1844 m. birželio 27 d. buvo nužudytī pranasās Džozefas Smitas ir jō brōlis Hairumas (žr. DS 135).
- 8. Vinter Kvotersas** Šventūju vyriausiosios valdybos būtīnē (1846-1848 m.) jū kelyje i Druksos ežero šlēņi. Čā buvo suorganizuota Izraelio stovykla keliņonei i vakarus (žr. DS 136).
- 9. Kaunsil Blaifsas (Kanesvillis)** Čā 1847 m. gruodžio 27 d. buvo palaiķta Pirmoji Prezidentūra, kurioje Brīgamas Jangas buvo Prezidentas.

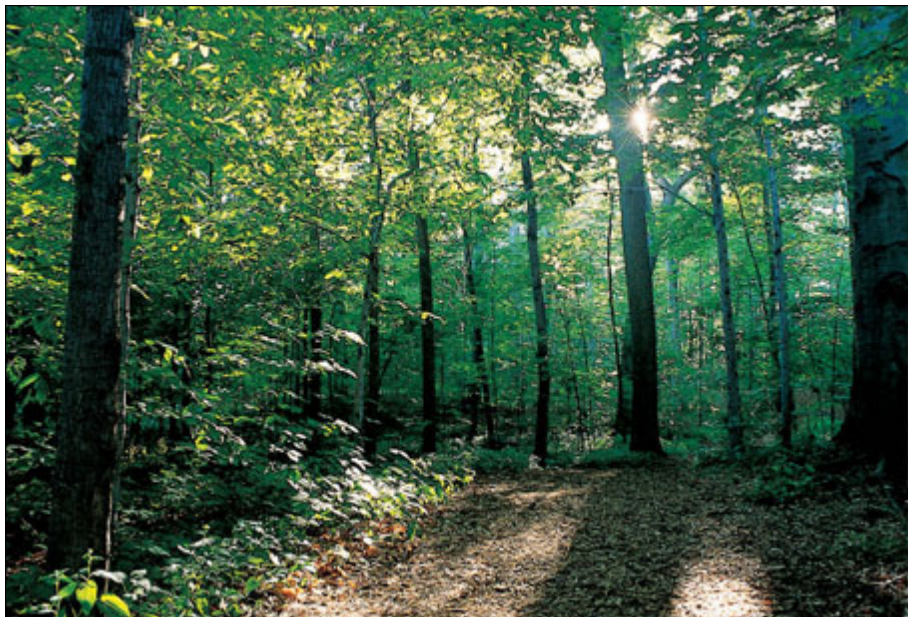

10. **Santa Fė** Kai 1846 m. spalio 19 d. iš čia išvygiavo Mormonu batalionas, jam vadovavo Filipas Kukas.
11. **Pueblas** Į Pueblą gydytis buvo atsiųstos trys ligonių grupės, kur jos praleido 1846–1847 m. žiemą su šventaisiais iš Misisipės valst. Šios grupės išžengė į Druskos ežero slėnį 1847 m. liepos mėn.
12. **San Diegas** Čia 1847 m. sausio 29 d. Mormonu batalionas užbaigė savo 3 200 kilometrų maršą.
13. **Los Andželas** Čia 1847 m. liepos 16 d. Mormonu batalionas buvo išformuotas.
14. **Sakramentas** Kai kurie paleisti bataliono nariai dirbo čia bei toliau į rytus esančioje Saterio lentpjūvelyje prie Amerikan upės, kur jie padėjo iškoti aukso.
15. **Solt Leik Sitis** Brigamas įngaus atvyko į Druskos ežero slėnį 1847 m. liepos 24 d.

5. **Far Vestas** Čia 1836–1838 m. buvo įsikūmęs šventųjų priteigiosčio gyvenvietė. 1838 m. ji buvo Bažnyčios vyriausioji valdyba. 1838–1839 m. šventieji buvo priversti išvykti į Ilinojaus valst.
6. **Navū** Bažnyčios vyriausioji valdyba 1839–1846 m. Po pranašo ir jo brolio Hairumo nužudymo, šventieji iškelavo į vakarus.
7. **Kausnil Blafas** Pionieriai atvyko čia 1846 m. birželį. Mormonu batalionas, vadovaujamas Džeimso Aleno, išvyko 1846 m. liepos 21 d.
8. **Vinter Kvotersas** Bažnyčios vyriausioji valdyba 1846–1848 m. Avangardo grupė, vadovaujama prezidento Brigamo Jango, išvyko į vakarus 1847 m. balandžio mėn.
9. **Fort Lyvenvortas** Čia 1846 m. rugpjūčio mėn. Mormonu batalionas apsirūpino prieš išgytuodamas į vakarus.

1. **Fajetas** 1831 m. sausio mėnesį pranašas Džozefas Smitas iš Fajeto išvyko į Kirtlandą, Ohaio valst. Pagal Viešpaties įsakymą rinktis 1831 m. birželio ir gegužės mėnesiais juo pasekė trys Niujorko skyriniai (žr. DS 37, 38).
2. **Kirtlandas** Bažnyčios vyriausioji valdyba nuo 1831 m. vasario 1 d. iki 1838 m. sausio 12 d., kai pranašas išvyko į Far Vestą, Misūro valst.
3. **Independensas** 1831 m. liepos mėn. Viešpats apibūdino Independensą (Džeksono apygardę, Misūro valst.), kaip centrinę Štonės vietą (žr. DS 57:3). Gaujos išstūmė šventuosius iš Džeksono apygardos 1833 m. lapkričio mėn.
4. **Libertis** Šventieji iš Džeksono apygardos rinkosi Klei apygardoje nuo 1833 iki 1836 m., kada iš jų vel buvo pareikalauta išvykti. Pranašas Džozefas Smitas ir kiti buvo čia įkalinami.

1. **ŠVENTOJI GIRAITĖ** Šiame netoli jo namų esančiame miškelyje pranašas Džozefas Smitas patyrė pirmąjį regėjimą.

2. **KUMOROS KALVA IR MANČESTERIO–PALMYROS KRAŠTAS** Angelas Moronis nurodė Džozefui Smitui surasti aukso plokšteles, kurias Moronis užkasė šioje kalvoje. (Kalva yra į dešinę nuo centro.)

3. DŽOZEFO SMITO VYRESN. RĖŠTINIS NAMAS Tai yra namo, kur kadaise gyveno Smitų šeima, tikslī kopija.

4. GRANDINO TIPOGRAFIJA IR SPAUSTUVĖ Čia pirmą kartą buvo išspausdinta Mormono Knyga.

5. SASKUEHENOS UPĖ Ant šios upės kranto buvo sugrąžinta Aarono ir Melchizedeko kunigystės (žr. DS 13; 128:20).

6. PITERIO VITMERIO VYRESN. RĖŠTINIS NAMAS Ši tiksliai buvusio namo kopija buvo pastatyta sklype, kur 1830 m. balandžio 6 d. buvo suorganizuota Bažnyčia.

7. NIUELO K. VITNIO IR PARTNERIŲ KRAUTUVĖ Čia greta kitų apreiškimų buvo gautas apreiškimas, žinomas kaip Išminties žodis (žr. DS 89).

8. DŽONO DŽONSONO NAMAS Šiame name, versdami Bibliją, pranašas Džozefas Smitas ir Sidnis Rigdonas greta kitų apreiškimų gavo apreiškimą, dabar užrašytą DS 76.

9. KIRTLANDO ŠVENTYKLA Pirmoji šiuo evangelijos laikotarpiu 1836 m. pastatyta šventykla. Šioje šventykloje apsireiškė Jėzus Kristus, Mozė, Elijas ir Elija ir sugražino kunigystės raktus (žr. DS 110).

10. ADAM ONDI AMANO SLĖNIS Čia susitiko Adomas ir jo teisi ainija (žr. DS 107:53–57). Adomas, kiti pranašai ir visų amžių ištikimi šventieji čia susitiks su Gelbėtoju prieš antrąjį jo atėjimą.

11. FAR VESTO ŠVENTYKLOS SKLYPAS 1838 m. Viešpats įsakė šventiesiems pastatyti čia šventyklą (žr. DS 115:7–8). Gaujos persekiojimas neleido jiems to padaryti.

12. LIBERČIO KALĖJIMAS Čia, neteisingai įkalintas (1838–1839 m.), pranašas Džozefas Smitas gavo apreiškimą, dabar užrašytą DS 121–123.

13. REZIDENCIJA NAVŪ Čia nuo 1843 m. gyveno pranašo Džozefo Smito šeima. Ankstyvosiomis Bažnyčios dienomis tai buvo šventųjų visuomeninio gyvenimo centras.

14. PRANAŠO DŽOZEFO SMITO RAUDONŲ PLYTŲ KRAUTUVĖ Šiame pastate 1842 m. kovo 17 d. buvo suorganizuota Paramos bendrija.

15. NAVŪ ŠVENTYKLA Šis modelis parodo pradinį pastato grožį prieš jį sudeginant 1848 m.

16. KARTEIDŽO KALĖJIMAS Čia 1844 m. birželio 27 d. buvo nužudyti pranašas Džozefas Smitas ir jo brolis Hairumas (žr. DS 135).

17. IŠĖJIMAS Į VAKARUS 1846 m. vasario 4 d. pirmieji vežimai persikėlė per Misisipės upę, kad pradėtų istorinę kelionę į vakarus.

18. SOLT LEIKO ŠVENTYKLA Ši Druskos ežero slėnio įžymybė buvo statoma 40 metų.

BIBLIJOS ŽEMĖLAPIAI
IR
NUOTRAUKOS

Šiose svarbių vietovių nuotraukose matosi žemės, kur vaikščiojo Jėzus, kur gyveno ir mokė bibliiniai pranašai ir kur įvyko daug Raštuose paminėtų įvykių. Norint padėti jums jį studijuoti geriau panaudoti šias nuotraukas, prie kiekvienos nuotraukos pridėtas trumpas aprašymas. Aprašymo numeris ir pavadinimas atitinka nuotraukos numerį ir pavadinimą.

1. Nilo upė ir Egiptas

Augmenija, auganti palei Nilo krantus. Toliau plyti dykuma, apimanti didžiąją Egipto dalį.

Reikšmingi įvykiai. Šią žemę atrado Egipte (Abr 1:23–25). Abraomas nuvyko į Egiptą (Pr 12:10–20; Abr 2:21–25). Juozapas buvo parduotas į Egiptą, tapo valdovu ir išgelbėjo savo šeimą nuo bado (Pr 37; 39–46). Egipte gyveno Jokūbo palikuonys (Pr 47; Iš 1; 12:40). Faraono dukterė upėje rado kūdikį Mozę ir išaugino (Iš 2:1–10). Mozė išvedė izraelitus iš Egipto (Iš 3–14). Marija, Juozapas ir Jėzus, bėgdami nuo Erodo, kuriam laikui nuvyko į Egiptą (Mt 2:13–15, 19–21). Paskutinėmis dienomis egiptiečiai pažins Viešpatį, ir Viešpats palaimins Egiptą (Iz 19:20–25). (Žr. Raštų rodyklę, „Egiptas“.)

2. Sinajaus (Horebo) kalnas ir Sinajaus tyrai

Iškilios yra Jebel Musa (Mozės kalno) viršukalnės. Yra keletas vietų, kurios gali būti Sinajaus kalnas. Viena iš labiausiai tikėtinių vietų yra Jebel Musa.

Reikšmingi įvykiai. Dievas pasirodė Mozei ir davė jam Dešimt įsakymų (Iš 19–20). Mozė, Aaronas, du Aarono sūnūs ir 70 vyresniųjų matė Dievą ir bendravo su juo (Iš 24:9–12). Dievas davė Mozei nurodymus dėl Palapinės statybos (Iš 25–28; 30–31). Izraelitai garbino auksinį veršį, kurį padarė jų įtikintas Aaronas (Iš 32:1–8). Elija pabėgo į šią žemę iš Jezreelio slėnio, kur gyveno karalienė Jezabelė (1 Kar 19:1–18). Čia Elija taip pat kalbėjo su Dievu (1 Kar 19:8–19).

3. Judėjos tyrai ir Negyvoji jūra

Judėjos tyrų vaizdas pietryčių kryptimi. Tolumoje matosi Negyvoji jūra.

Reikšmingi įvykiai. Judėjos tyrai buvo svarbi prieglauda daugeliu ankstyvosios istorijos laikotarpių. Dovydas slėpėsi nuo karaliaus Sauliaus (1 Sam 26:1–3). Jėzus pasninkavo 40

ma. Po aprašymo pavadinimo einanti pirmoji pastraipa paaiškina, kas matosi nuotraukoje, įskaitant tai, ką atkreipti dėmesį, o dažnai ir fotografavimo kryptį. Po to vadinami reikšmingi su ta vieta susiję Raštuose paminėti įvykiai, pateikiant Raštų nuorodas, kad galėtumėte žinoti, kur daugiau paskaityti apie tuos įvykius.

dienų ir 40 naktų (Mt 4:1–11; Mk 1:12–13). Savo palyginime apie gerąjį samarietį Jėzus kalbėjo apie kelią iš Jeruzalės į Jerichą per Judėjos tyrus, kadangi pavieniai keliautojai buvo lengvas grobis tame krašte (Lk 10:25–37). (Žr. Raštų rodyklę, „Negyvoji jūra“.)

4. Kadeš Barnėja

Tai yra didžiojo dykumos slėnio, kuriame yra Kadeš Barnėja, vaizdas šiaurės rytų kryptimi. Lietingu laikotarpiu čia tekantis upelis padaro šią Cino dykumos vietovę gerai drėkinamą ir vaisingą.

Reikšmingi įvykiai. Manoma, jog tai ta vieta, iš kurios Mozė išsiuntė 12 vyrų išžvalgyti Kanaano žemės (Sk 13:17–30). Ši vieta buvo pagrindinė izraelitų stovykla 38 iš beveik 40 jų klajonių tyruose metų (Paklšt 2:14). Čia mirė ir buvo palaidota Mirjama (Sk 20:1). Čia įvyko Koracho maištas, čia žmonės murmėjo, čia sužaliavo Aaronas lazda (Sk 16–17). Netoli nuo čia Mozė sudavė į uolą ir ištryško vanduo (Sk 20:7–11).

5. Patriarchų kapai

Vienas iš žymiausių pastatų visoje Šventojoje žemėje. Juos pastatė karalius Herodas Hebrone ant tradicinės Machpelos kapavietės, kurią Abraomas įsigijo, kaip šeimos kapavietę (Pr 23).

Reikšmingi įvykiai. Čia buvo palaidoti Sara (Pr 23) ir Abraomas (Pr 25:9). Čia taip pat buvo palaidoti Izaokas, Rebeka ir Lėja (Pr 49:30–31). Jokūbo kūnas buvo atgabentas iš Egipto į Kanaaną ir palaidotas šiame kape (Pr 50).

6. Judėjos kalnynas

Judėjos kalnynas yra maždaug 56 kilometrų ilgio ir 27 kilometrų pločio. Žemė daugiausia akmeninga ir sunkiai dirbama. Kalnus skiria slėniai, kuriuose žemė gana derlinga. Pirmieji izraelitai apsigyveno šiuose kalnuose, kad pasinaudotų jais, kaip priedanga nuo užpuolikų. Šiame krašte yra Jeruzalė.

Reikšmingi įvykiai. Viešpats pažadėjo šią žemę Abraomui ir jo sėklai (Pr 13:14–18; 17:8). Sara ir Abraomas buvo palaidoti Mechpelos oloje Hebrone (Pr 23:19; 25:9). Dovydas atėmė Jeruzalę iš jebusiečių (2 Sam 5:4–9). Senajame Testamente aprašytų įvykių šiame kalnyne vyko daugiau nei bet kurioje kitoje srityje.

7. Betliejus

Šioje nuotraukoje matosi akmenuotos kalvos, priekiniame plane ganyklos, o tolumoje – šiuolaikinis Betliejaus miestas.

Reikšmingi įvykiai. Netoli nuo čia buvo palaidota Rachelė (Pr 35:16–20). Čia gyveno Rūta ir Boazas (Rūt 1:19–2:4). Čia gimė ir buvo patėptas karaliumi karalius Dovydas (1 Sam 16:1–13). Čia gimė Gelbėtojas, ir čia jį pagarbino piemenys bei išminčiai (Mt 2:1–11; Lk 2:4–16). (Žr. Raštų rodyklė, „Betliejus“.)

8. Jeruzalė

Vaizdas šiaurės kryptimi. Nuotraukos centre matosi Musulmonų šventovė auksuotu kupolu, vadinama Uolos kupolu. Senovėje čia buvusiose šventyklose garbino žydai. Prie Uolos kupolo esanti siena juosia senąją Jeruzalės miestą. Į dešinę nuo sienos yra Kedrono slėnis. Toli dešinėje matosi Alyvų kalnas. Šiauriau už Uolos kupolo yra, kaip manoma, Golgota arba Kalvarija.

Reikšmingi įvykiai. Senovėje Jeruzalė buvo vadinama Salemu (Ps 76:3). Abraomas mokėjo dešimties Melchizedekui (Pr 14:18–20). Abraomas atvyko paaukoti Izaoko (Pr 22:2–14). Karalius Dovydas atėmė Jeruzalę iš jebusiečių (2 Sam 5:4–9). Karalius Saliamonas pastatė šventyklą (1 Kar 6–7). Lehis išvyko į pažado žemę (1 Nef 1:4; 2). Gelbėtojas tarnavo, apmokėjo mūsų nuodėmes ir buvo prikeltas (Mt 21–28). Kaip Gelbėtojas pranašavo, netrukus po jo mirties Jeruzalė buvo sugriauta (DžS–M 1:3–20). Paskutinėmis dienomis Jeruzalė bus užgropta (Ez 38–39; Jl 2–3; Apr 11; 16). Prieš pat savo antrąjį atėjimą čia pasirodys Gelbėtojas (Zch 12–14; DS 45:48–53). (Žr. Raštų rodyklė, „Jeruzalė“, „Salemas“.)

9. Herodo šventykla

Šioje nuotraukoje parodytas Herodo šventyklos, kokia ji, kaip manoma, buvo 67 m. po Kristaus gim., sumažintas modelis. Šventyklos kompleksą supanti siena juosia šventovę, susidedančią iš Šventų švenčiausiosios, šventos vietos ir trijų didžiųjų kiemų.

Reikšmingi įvykiai. Juozapas ir Marija pristatė kūdikėlį Jėzų šventykloje (Lk 2:22–38). Būdamas 12 metų Gelbėtojas mokė šventykloje (Lk 2:41–46). Gelbėtojas išvarė pinigų keitėjus iš šventyklos (Mt 21:12–13) ir išpranašavo šventyklos sugriovimą (Mt 24:1–2). Ateityje Jeruzalėje bus pastatyta šventykla (Ez 40–48; Zch 8:7–9). (Žr. Raštų rodyklė, „Šventykla, Viešpaties namai“.)

10. Laiptai į šventyklą

Šventyklos teritorija buvo suskirstyta į kiemus, ir išoriniai kiemai buvo žemiausiai. Garbintojai įeidavo pro skirtingus vartus, įskaitant tuos, kurie vedė nuo šių laiptų aukštyn į išorinius kiemus ir po to į vidinius kiemus. Laikui bėgant, šiais laiptais pakilo tūkstančiai žmonių, įskaitant Dievo Sūnų. Kai 70 m. po Kristaus gim. Tito kariuomenė sugriovė šventyklą, laiptai buvo užversti nuolaužomis. Jie buvo nuvalyti kasinėjant senosios Jeruzalės dalį.

Reikšmingas įvykis. Ezechielis regėjime matė būsimos šventyklos dydį ir formą (Ez 40). (Žr. Raštų rodyklė, „Šventykla, Viešpaties namai“.)

11. Alyvų kalnas, Orsono Haido parkas

Šis vaizdas atsiveria žiūrint į pietvakarius nuo Orsono Haido parko ant Alyvų kalno Jeruzalės link. Ant Alyvų kalno vakarinio šlaito yra Getsemanės sodas. 1841 m. spalio 24 dieną vyresnysis Orsonas Haidas užkopė į Alyvų kalną ir pasakė pranašingą pašventinimo maldą dėl Abraomo vaikų sugrįžimo ir šventyklos statymo.

Reikšmingi įvykiai. 70 m. po Kristaus gim. Roma sugriovė Jeruzalę, kaip pranašavo Gelbėtojas (žr. DžS–M 1:23). Vis dėlto Gelbėtojas stovės ant Alyvų kalno prieš pasirodydamas visam pasauliui. (Žr. Zch 14:3–5; DS 45:48–53; 133:19–20; Raštų rodyklė, „Alyvų kalnas“.)

12. Getsemanės sodas

Šis senas alyvmedis nufotografuotas vietovėje, kuri tradiciškai laikoma Getsemanės sodu. Naktį, kurią buvo išduotas, palikęs aukštutinį kambarį Gelbėtojas meldėsi netoli nuo čia.

Reikšmingi įvykiai. Čia Jėzus Kristus pradėjo kentėti už žmonijos nuodėmes (Mt 26:36–44; Mk 14:32–41; DS 19:16–19). Po jo maldos Judas Iskariotas jį išdavė, ir kai sode jis buvo suimtas

tas, jo mokiniai laikinai jį paliko (Mk 14:50). (Žr. Raštų rodyklę, „Getsemanė“.)

13. Golgota

Ši uola panaši į kaukolę ir yra iš karto už Jeruzalės Damasko vartų. Manoma, jog tai yra ta vieta, kur buvo nukryžiuotas Jėzus Kristus.

Reikšmingas įvykis. Po to, kai buvo nuplaktas ir išjuoktas, Jėzus buvo atvestas į „vietą, vadinamą Golgota (tai yra Kaukolės vieta)“, kur jis buvo nukryžiuotas (Mt 27:26–35; Jn 19:17–18). (Žr. Raštų rodyklę, „Golgota“)

14. Sodo kapas

Tai yra vieta, tradiciškai laikoma Gelbėtojo kapavieta. Keli šiuolaikiniai pranašai išreiškė nuomonę, kad Gelbėtojo kūnas buvo paguldintas šiame sodo kape.

Reikšmingi įvykiai. Po to, kai Gelbėtojas mirė ant kryžiaus, jo kūnas buvo paguldintas naujame uoloje iškirstame kape (Mt 27:57–60). Trečią dieną kelios moterys nuėjo prie kapo ir pamatė, jog ten nėra Gelbėtojo kūno (Mt 28:1; Jn 20:1–2). Apaštalai Petras ir Jonas taip pat nuėjo prie kapo ir pamatė, jog nėra Gelbėtojo kūno (Jn 20:2–9). Prisikėlęs Gelbėtojas pasirodė Marijai Magdalietei (Jn 20:11–18).

15. Jerichas

Ši nuotrauka parodo šių dienų Jericho augmeniją. Senovėje tai buvo siena apjuostas miestas Jordano upės slėnyje, 252 m žemiau jūros lygio. Tai derlingas žemdirbystės kraštas, kur veši datulių palmės ir citrusų giraitės. Tolumoje matosi kalnas, kuris tradiciškai laikomas Gundymo kalnu (Mt 4:1–11).

Reikšmingi įvykiai. Netoli šios vietos Jozuė ir Izraelio vaikai pirmą kartą perėjo Jordano upę, įžengdami į pažadėtąją žemę (Joz 2:1–3; 3:14–16). Viešpats stebuklingai padarė, kad sienos sugriūtų prieš izraelitų pajėgas (Joz 6; taip pat žr. Hbr 11:30). Jozuė prakeikė miestą prakeiksmu (Joz 6:26), kuris išsipildė (1 Kar 16:34). Eliziejus išgydė Jericho vandenį (2 Kar 2:18–22). Čia buvo Gelbėtojas, kai pasuktinį kartą ėjo į Jeruzalę, išgydė neregį Bartimiejų ir apsistojo pas muitininką Zachiejų (Mk 10:46–52; Lk 18:35–43; 19:1–10). Kelias iš Jeruzalės į Jerichą minimas palyginiame apie gerąjį samarietį (Lk 10:30–37).

16. Šilojas

Šiame vaizde vakarų kryptimi, truputį kairiau nuo centro, matosi senovinio miesto griuvė-

siai. Jie yra ant mažos apvalios kalvelės, apsuptos aukštesnių kalvų.

Reikšmingi įvykiai. Susirinko Izraelio gentys ir gavo savo teritorijos dalis (Joz 18–22). Čia buvo pastatytos Palapinė bei sandoros skrynios ir išbuvo šimtmečius (Joz 18:1). Čia Ona meldė dėl savo sūnaus Samuelio ir pašventė jį Viešpaties tarnystei (1 Sam 1). Izraelitai paėmė skrynią iš Šilojo ir buvo nugalėti filistinų, kurie tada pagrobė skrynią (1 Sam 4:1–11).

17. Gerizimo kalnas ir Ebalas

Vaizdas vakarų kryptimi. Kairėje yra Gerizimo kalnas, o dešinėje Ebalas. Nuotraukoje matosi šiuolaikinis Nabluso miestas. Senovės Šechemo miestas buvo tarp tų dviejų kalvų, žemiau slėnyje (būtų truputį dešiniau už nuotraukos ribų).

Reikšmingi įvykiai. Abraomas apsistojo Šecheme (Pr 12:6–7). Čia apsistojo Jokūbas ir nusipirko žemės sklypą (Pr 33:18–20). Gerizimo kalnas buvo palaiminimo kalnas, tuo tarpu Ebalas buvo prakeiksmo kalnas (Pak1st 27–28). Prie Ebalas kalno Jozuė pastatė paminklą su Mozės įstatymu ir tada perskaitė įstatymą izraelitams (Joz 8:30–35). Šecheme palaidoti Juozapo kaulai (Joz 24:32).

18. Dotanas Samarijoje

Šiai Šventosios žemės sričiai būdinga kalvos ir slėniai. Tai gerų ganyklų žemė. Kai izraelitai apgyvendino žemes, ši sritis buvo atiduota Manasui.

Reikšmingi įvykiai. Dotano slėnyje Juozapas buvo parduotas į Egiptą (Pr 37:12–28). Abdijas išgelbėjo šimtą pranašų, slėpdamas juos olose, kai Jezabelė bandė išžudyti Izraelio pranašus (1 Kar 18:13). Sirijos kariuomenė apsupo Eliziejų ir jo tarną, o Viešpats stebuklingai juos išgelbėjo (2 Kar 6:13–23).

19. Cezarėja ir Šarono lyguma iki Karmelio

Vaizdas šiaurės link į Cezarėjos jūrinį uostą. Išilgai nuotraukos viršutinio krašto matosi Karmelio kalnas.

Reikšmingi įvykiai. Prie Karmelio kalno Elija stėjo prieš netikrus Baalo pranašus (1 Kar 18). Į rytus nuo Cezarėjos driekiasi svarbus senovės laikų kelias Via Maris (Jūros kelias). Po savo nuostabaus regėjimo Jafoje Petras pradėjo tarnystę tarp kitataučių, mokydamas Romos šimtininką, vardu Kornelijus,

Cezarėjoje (ApD 10). Čia pamokslavo ir gyveno Pilypas, kuris turėjo keturias pranašaujančias dukteris (ApD 8:40; 21:8–9). Šiame mieste Paulius kalėjo dvejus metus (ApD 23–26). Jis pamokslavo Feliksui, Festui ir Herodui Agripai II, kuris pasakė: „Ko gero įtikinsi mane krisčionimi tapti“ (ApD 26:28).

20. Jafa

Vaizdas šiaurės vakarų link į Jafos uostamiestį.

Reikšmingi įvykiai. Jona nuėjo į Jafą, kad sėstų į laivą, vykstantį į Taršišą (Jon 1:1–3). Jafa buvo jūrinis uostas, kuriuo naudojosi Saliamonas, o vėliau Zerubabelis, gabendami raštus iš Libano kedro miškų, kai statė savo šventyklas (2 Met 2:15; Ezr 3:7). Čia Petras prikėlė iš mirusių Tabitą, kitaip vadinamą Dorkade (ApD 9:36–43). Taip pat Petras matė regėjimą apie švarius ir nešvarius gyvūnus, apreiškusi jam, kad reikia pradėti tarnystę tarp kitataučių (ApD 10). 1841 m. čia atvyko Orsonas Haidas pašventinti Šventosios žemės.

21. Jezreelio slėnis

Vaizdas vakarų link nuo Taboro kalno viršaus į Jezreelio slėnio dalį. Nors Jezreelio slėnis dažnai laikomas vienu dideliu slėniu, iš tikrųjų jis yra slėnių virtinė, jungianti Ako lygumą su Jordano slėniu ir Galilėjos jūros sritimi. Pavyzdžiui, Megido slėnis yra šio slėnio vakarinėje dalyje. Jezreelio slėnis buvo pagrindinis kelias per Šventąją žemę tarp Viduržemio jūros vakaruose ir Jordano slėnio rytuose.

Reikšmingi įvykiai. Pagrindinis vieškelis, jungiantis Egiptą ir Mesopotamiją, ėjo per šį slėnį ir čia vyko daug kautynių (Ts 1:22–27; 5:19; 2 Kar 23:29–30). Paskutinis didelis konfliktas šioje žemėje prasidės Harmagedono mūšiu, kuris įvykis prieš pat antrąjį Gelbėtojo atėjimą; mūšio pavadinimas kilęs nuo žodžių Har Megiddon, arba Megido kalnas (Ez 38; JI 4:9–14; Zch 14:2–5; Apr 16:14–16).

22. Taboro kalnas

Vaizdas šiaurės vakarų link. Žemumos, supančios Taboro kalną, yra Jezreelio slėnis, dar vadinamas Esdraelono lyguma. Už Taboro kalno kalvose yra Nazaretas.

Reikšmingi įvykiai. Debora ir Barakas surinko Viešpaties pajėgas prieš Jabina, Hacoro karalių (Ts 4:4–14). Taboro kalnas yra viena iš vietų, kur, kaip tradiciškai manoma, įvyko Gelbėtojo atmainymas (Mt 17:1–9); kita yra

Hermono kalnas. (Žr. Raštų rodyklę, „Atmainymas“.)

23. Galilėjos jūra ir Palaimų kalnas

Vaizdas pietvakarių link per Galilėjos jūros – gelavandenio ežero šiaurės vakarų kraštą. Tolimame krante, nuotraukos kairiame krašte, matosi Tiberiados miestas. Priešakiniam plane matosi kalva, kuri tradiciškai laikoma Palaimų kalnu. Kafarnaumas yra kairėje už nuotraukos ribų.

Reikšmingi įvykiai. Didžiąją savo mirtingojo gyvenimo tarnystės dalį Gelbėtojas praleido būtent šioje srityje. Čia jis pašaukė ir išventino Dvylika Apaštalų (Mt 4:18–22; 10:1–4; Mk 1:16–20; 2:13–14; 3:7; 13–19; Lk 5:1–11), išdėstė Kalno pamokslą (Mt 5–7) ir mokė palyginimais (Mt 13:1–52; Mk 4:1–34). Čia jis darė stebuklus: pvz., išgydė raupsuotąjį (Mt 8:1–4), nuramdė audrą (Mt 8:23–27), iš jaunuolio išvarė legioną velnių, kurie po to suėjo į kiaules, kurios pasileido į jūrą (Mk 5:1–15), prikėlė iš mirusiųjų Jayro dukterį (Mt 9:18–19, 23–26; Mk 5:22–24, 35–43), pamaitino 5 000 ir 4 000 (Mt 14:14–21; 15:32–38), įsakė savo mokiniams užmesti tinklus, dėl ko šie pagavo daug žuvies (Lk 5:1–6), išgydė daug žmonių (Mt 15:29–31; Mk 3:7–12) ir po prisikėlimo apsiareiškė, kad mokytų savo mokinius (Mk 14:27–28; 16:7; Jn 21:1–23).

24. Kafarnaumas

Kafarnaumas, išsidėstęs šiauriniame Galilėjos jūros krante, buvo Jėzaus tarnystės Galilėjoje centras (Mt 9:1–2; Mk 2:1–5). Tai buvo svarbus ir klestintis žvejybos ir prekybos centras, kuriame gyveno tiek kitataučiai, tiek ir žydai. Pirmame šimtmetyje jame turbūt buvo ne daugiau kaip 1 000 gyventojų. Kafarnaumas buvo svarbių prekybos kelių sankirtoje, apsuptas derlingų žemių. Romėnų kariai, statydami pirtis ir sandėlius, prie miesto vystymosi prisidėjo gerai pastatytais viešaisiais pastatais. Nepaisant daugelio čia padarytų stebuklų, iš esmės žmonės atmetė Gelbėtojo tarnystę. Todėl Jėzus prakeikė miestą (Mt 11:20, 23–24). Laikui bėgant Kafarnaumas virto griuvėsiais ir tebėra negyvenamas.

Reikšmingi įvykiai. Kafarnaumas buvo žinomas kaip Gelbėtojo „savasis miestas“ (Mt 9:1–2; Mk 2:1–5). Čia jis padarė daug stebuklų. Pavyzdžiui, jis išgydė daug žmonių (Mk 1:32–34), įskaitant šimtininko tarną (Lk

7:1–10), Petro uošvę (Mk 1:21, 29–31), paralyžiuotą žmogų, kurio gul tą nuleido per stogą (Mk 2:1–12), žmogų su padžiūvusiu ranka (Mt 12:9–13). Čia Jėzus taip pat išvarė daug piktųjų dvasių (Mk 1:21–28, 32–34), prikėlė iš mirusiųjų Jayro dukterį (Mk 5:22–24, 35–43) ir pasakė pamokslą apie gyvenimo duoną Kafarnaumo sinagogoje (Jn 6:24–59). Gelbėtojas nurodė Petriui Galilėjos jūroje pagauti žuvį, ją pražiodyti ir išimti monetą mokesčiui sumokėti (Mt 17:24–27).

25. Jordano upė

Jordano upė prasideda šiauriau Galilėjos ežero, įteka į jį ir tada tęsia savo kelią į Negyvąją jūrą.

Reikšmingi įvykiai. Lotas pasirinko Jordano lygumas (Pr 13:10–11). Jozuė perskyrė vandenį, kad izraelitai galėtų pereiti į pažadėtąją žemę (Joz 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Elija ir Eliziejus perskyrė vandenį (2 Kar 2:5–8, 12–14). Naamanas buvo išgydytas nuo raupsų (2 Kar 5:1–15). Jonas Krikštytojas pakrikštijo daug žmonių, įskaitant Gelbėtoją (Mt 3:1–6, 13–16). (Žr. Raštų rodyklę, „Jordano upė“.)

26. Pilypo Cezarėja

Šis šaltinis trykšta Hermono kalno papėdėje. Jis yra vienas iš Jordano upės ištakų. Ši kraštą valdęs Herodas Pilypas čia pastatė miestą Cezarę (savo imperatoriaus) ir savo garbei; anksčiau miestas vadinosi Panias, o šandien jis vadinasi Baniyas arba Pilypo Cezarėja.

Reikšmingas įvykis. Pilypo Cezarėjoje Gelbėtojas susitiko su savo mokiniais. Čia Petras pareiškė, kad Gelbėtojas yra „Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“. Tada Gelbėtojas pažadėjo Petriui dangaus karalystės raktus (Mt 16:13–20).

27. Nazaretas

Tai šiuolaikinio Nazareto miesto vaizdas pietų kryptimi. Bibliniais laikais Nazaretas buvo mažas kaimelis.

Reikšmingi įvykiai. Nefis regėjime matė Gelbėtojo motiną Nazarete (1 Nef 11:13–22). Angelas Gabrielius pasakė Marijai, kad ji pagimdys Gelbėtoją (Lk 1:26–35). Gabrielius pasakė Juozapui paimti Mariją žmona ir pavadinti jos sūnų Jėzumi (Mt 1:18–25). Jėzus užaugo Nazarete (Mt 2:19–23; Lk 2:4–40; 4:16). Jis pamokslavo ir paskelbė sinagogoje, jog jis

yra Mesijas (Lk 4:16–21), bet Nazareto žmonės atmetė jį (Mt 13:54–58; Lk 4:22–30).

28. Danas

Prieš izraelitams užkariaujant šią žemę, šis senovės miestas vadinosi Lešemu (Joz 19:47) arba Laišu (Ts 18:7, 14). Šioje vietovėje trykštantys šaltiniai kartu su Pilypo Cezarėjos šaltiniais yra pagrindinės Jordano upės ištakos.

Reikšmingi įvykiai. Abraomas išgelbėjo Lotą (Pr 14:13–16). Dano gentis užėmė šį kraštą ir pavadino jį Danu (Joz 19:47–48). Jeroboamas pastatė auksinį versį, kas prisidėjo prie dešimties šiaurinių genčių nuopuolio (1 Kar 12:26–33). Danas buvo šiauriausias Izraelio miestas – todėl Raštuose apie Izraelio žemę sakoma: „nuo Beer Šebos iki Dano“ (2 Met 30:5; Beer Šeba buvo piečiausias miestas). (Žr. Raštų rodyklę, „Danas“)

29. Atėnai

Šioje nuotraukoje matosi Partenono griuvėsiai Atėnuose. Atėnai buvo senovės Graikijos Atikos sostinė, o Naujojo Testamento laikais priklausė Romos imperijos Achajos provincijai. Miestas taip buvo pavadintas pagoniškos graikų deivės Atėnės garbei. Naujojo Testamento laikais Atėnai jau buvo praradę daug savo buvusios didybės ir šlovės, bet juose vis dar buvo statulos ir paminklai daugybei dievų ir deivių, įskaitant „nežinomą dievą“ (ApD 17:23).

Reikšmingas įvykis. Apaštalas Paulius aplankė miestą ir pamokslavo Marso kalvoje, netoli Partenono (ApD 17:15–34). Iš Atėnų misionieriai buvo pasiųsti į kitas Graikijos dalis (1 Tes 3:1–2).

30. Korintas

Romos imperijos Achajos provincijos pagrindinis miestas. Jis buvo išsidėstęs sąsmaukoje, jungiančioje Peloponesą su kontinentine Graikija, ir turėjo uostus rytinėje ir vakarinėje pusėse. Tai buvo turtingas ir galingas uostamiestis.

Reikšmingi įvykiai. Korinte metus ir šešis mėnesius gyveno Paulius ir įsteigė ten Bažnyčią (ApD 18:1–18). Korinto Bažnyčios nariams Paulius parašė keletą laišku, du iš kurių dabar yra Naujajame Testamente (1 ir 2 Korintiečiams).

31. Efezas

Graikų amfiteatro griuvėsiai Efeze, kur pamokslavo apaštalas Paulius. Naujojo Testamento laikais Efezas garsėjo visame tuometiniame pasaulyje savo didžiule šventykla, pastatyta pagoniškai graikų deivei Artemidei. Dabar griuvėsiais virtęs Efezas kažkada buvo Romos imperijos Azijos provincijos sostinė ir svarbus prekybos centras. Miesto sidabrakaliai išvystė klestintį verslą, pardavinėdami Artemidės atvaizdus.

Reikšmingi įvykiai. Apaštalas Paulius aplankė Efezą prieš savo antrosios misionieriškos kelionės pabaigą (ApD 18:18–19). Savo trečiosios misionieriškos kelionės metu jis išbuvo šiame mieste dvejus metus. Jis buvo priverstas išvykti dėl sąmyšio, kurį sukėlė sidabrakaliai, kurių verslui kilo grėsmė, kai Paulius

pasisakė prieš netikros deivės Artemidės garbinimą (ApD 19:1, 10, 23–41; 20:1). Efezo amfiteatras buvo didžiausias statinys, kokį tik pastatė graikai ir kur Pauliaus bendražygiai susitiko su minia (ApD 19:29–31). Kalėdamas Romoje Paulius parašė laišką Bažnyčios Efeze nariams. Vienas iš septynių Bažnyčios Azijoje skyrių, kuriam adresuota Apreiškimo knyga, buvo Efeze (Apr 1:10–11; 2:1).

32. Patmas, sala

Sala Egėjo jūroje, į kurią buvo ištremtas Jonas (Apr 1:9). Tradiciškai manoma, kad čia jis dirbo marmuro karjeruose.

Reikšmingas įvykis. Jonas matė didingą regėjimą, aprašytą Apreiškimo knygoje. Viešpats jam liepė pasiųsti regėjimo aprašymą septynioms bažnyčioms Azijoje (Apr 1:11).

Šie žemėlapiai gali jums padėti geriau suprasti Raštus. Žinodami Raštuose paminėtų vie-

tovių geografiją, jūs galėsite geriau suprasti Raštuose aprašytus įvykius.

1. FIZINIS ŠVENTOSIOS ŽEMĖS ŽEMĖLAPIS
2. IZRAELIO IŠĖJIMAS IŠ EGIPTO IR ĮŽENGIMAS Į KANAANA
3. DVYLIKOS GENČIŲ PASISKIRSTYMAS
4. DOVYDO IR SALIAMONO IMPERIJA
5. ASIRIJOS IMPERIJA
6. NAUJOJI BABILONIJOS IMPERIJA (Nebukadnecaro) IR EGIPTO KARALYSTĖ
7. PERSIJOS IMPERIJA

8. ROMOS IMPERIJA
9. SENOJO TESTAMENTO PASAULIS
10. KANAANAS SENOJO TESTAMENTO LAIKAIS
11. ŠVENTOJI ŽEMĖ NAUJOJO TESTAMENTO LAIKAIS
12. JERUZALĖ JĖZAUS LAIKAIS
13. APAŠTALO PAULIAUS MISIONIERIŠKOS KELIONĖS
14. ŠVENTOSIOS ŽEMĖS LYGIAI BIBLIJOS LAIKAIS

Abėcėlinė vietovardžių rodyklė gali jums padėti surasti reikiamą vietą žemėlapyje. Kiekviename rodyklės įrašė nurodytas žemėlapiio numeris ir tinklelio nuoroda, susidedanti iš raidės ir skaičiaus. Pavyzdžiui, prie įrašo Raba (Amanas) nurodyti ženklai 1:D5 reiškia, jog ši vieta pažymėta pirmame žemėlapyje, D5 kvadrate. Konkretų kvadratą kiekviename žemėlapyje galite rasti pasinaudodami koordinatėmis to žemėlapiio viršuje ir šone. Alternatyvūs vietų pavadinimai nurodyti skliausteliuose: pavyzdžiui, Raba (Amanas). Klausukas po vietovardžio reiškia, kad žemėlapyje nurodyta vieta yra galima ar tikėtina, bet nėra tiksliai žinoma.

Žemiau pateikti paaiškinimai padės suprasti įvairius žemėlapiuose naudojamus sutartinius ženklus bei šriftus. Be to kai kuriuose žemėlapiuose gali būti papildomų sutartinių ženklų, susijusių su tuo konkrečiu žemėlapiu, paaiškinimai.

Raudonas taškas reiškia miestą ar miestelį. Kartais tašką ir miesto ar vietos pavadinimą gali jungti linija.

Mažas juodas trikampis reiškia kalną.

Negyvoji jūra

Tokiu šriftu žymimos tokios geografinės vietos kaip vandenynai, jūros, ežerai, upės, kalnai, tyrai, slėniai, dykumos ir salos.

Jeruzalė

Tokiu šriftu žymimi visi miestai ir miesteliai (ir smulkesnės vietovės Jeruzalės miesto žemėlapyje).

MOABAS

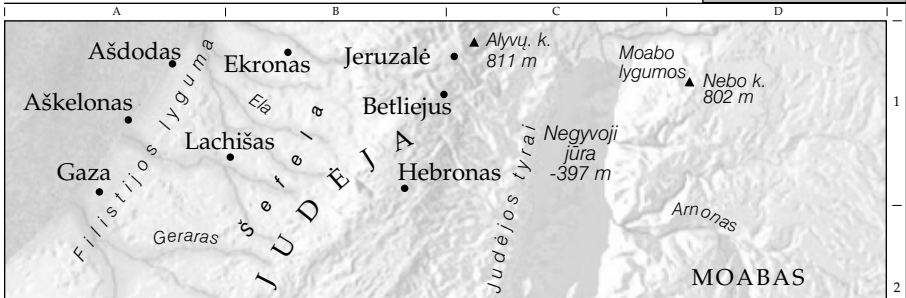
Tokiu šriftu žymimi mažesnieji administraciniai padaliniai tokie, kaip sritys, liaudies ir gentys.

J U D Ė J A

Tokiu šriftu žymimi didesnieji administraciniai padaliniai tokie, kaip tautos, šalys ir žemynai.

ŽEMĖLAPIO PAVYZDYS

ŽEMĖLAPIS

ABĖCĖLINĖ VIETOVARDŲ RODYKLĖ

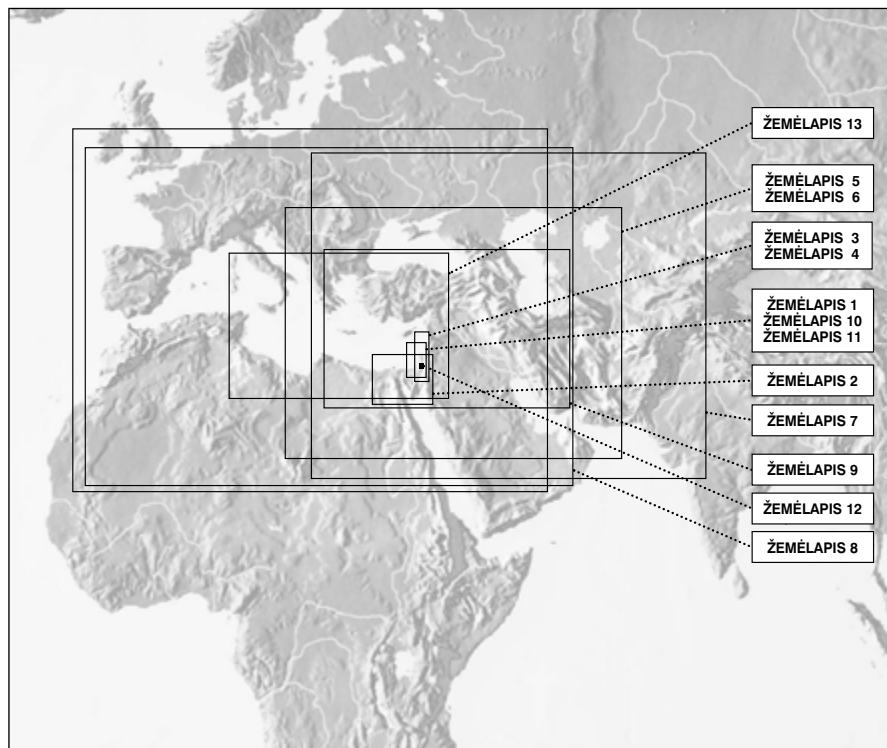
<p>Abanos upė, 1:D1 Abilenė, sritis, 11:D1 Akojas (Akas, Ptolemaidė), 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B2, 11:B3 Achaja, Romos imperijos provincija, 8:C2, 13:D2 Adrijos jūra, 8:B2 Ajas, 2:D1, 10:B5 Ajalonas, 1:B5, 10:B5, 11:B5 Akadas, sritis, 9:G2 Aleksandrija, 8:C3, 13:F4 Alyvų kalnas, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D4, 14:B6 Amalekas, sritis, 4:C6 Amanas (Raba), 1:D5, 10:D5, 14:D2 Amonas, sritis, 1:D6, 3:B5, 4:D4, 10:D6 Antiochija, Pisidijoje, 13:F2 Antiochija, Sirijoje, 8:C3, 13:H2 Antonijaus tvirtovė, Jeruzalėje, 12:C3 Apijaus aikštė, 13:B1 Akabos įlanka, 2:D4 Araba (Rifto slėnis), 1:B8, 2:D2, 4:C7, 10:C8 Arabija, 5:C3, 8:D4 Arabijos dykuma, 9:F3 Arabijos jūra, 6:D4 Aradas, 2:D1, 3:A5, 4:C5 Aralo jūra, 5:D1, 6:D1, 7:C2 Aram Damaskas, sritis, 4:D2 Ararato kalnas, 9:F1 Argobas, sritis, 4:D3 Arimatėja, 11:B5 Arnono upė, 1:C7, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C7, 11:C7 Askalonas (Aškelonas), 11:A6 Asirija, 9:F2 Asirijos imperija, 5:C3 Ašdodas (Azotas), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6 Ašeras, gentis, 3:A3 Aškelonas (Askalonas), 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6, 11:A6</p>	<p>Ašūras, 5:C3, 9:F2 Atėnai, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2 Aukštutinė (Didžioji, Viduržemio) jūra, 7:A3, 9:B3 Aukštutinis kambarys, Jeruzalėje, 12:B6 Avių vartai, Jeruzalėje, 12:C4 Azija, Romos imperijos provincija, 8:C2, 13:F2 Azotas, 11:A6 Babelė (Šinaras), 9:G3 Babilonė, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3 Babilonija, sritis, 9:F3 Babilonijos imperija, naujo- ji, 6:C3 Bašanas, sritis, 1:C3, 10:C2 Beer Šeba, 1:B7, 2:C1, 3:A5, 4:C6, 9:D4, 10:B7, 11:B8 Benjaminas, gentis, 3:A5 Berėja, 13:D1 Besoros upė, 1:A7, 10:A7, 11:A8 Betabara, 11:C6 Betanija, 11:B6 Betanija, kelias į, 12:D5 Betelis (Luzas), 3:A5, 4:C5, 10:B5, 11:B6 Betezdos tvenkinys, Jeruzalėje, 12:C3 Betliejus, 1:B6, 3:A5, 4:C5, 10:B6, 11:B6 Betliejų, kelias į, 12:A7 Betfagė, 11:B6 Betsaida, 11:C3 Bet Šanas, 3:B4, 4:D4, 10:C4 Bezeta, 12:B2 Bitinija, sritis, 13:F1 Bokšto tvenkinys, Jeruzalėje, 12:B5 Bozra, 3:B6, 4:D6 Britanija, sritis, 8:A1 Cezarėja, 11:B4, 13:H3 Chijas, sala, 13:E2 Chorazinas, 11:C3 Ciklagas, 4:C5</p>	<p>Cino tyrai, 2:C2 Dakija, sritis, 8:C2 Damaskas, 1:D1, 3:B2, 4:D2, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3 Danas (Laišas), 1:C2, 3:B3, 4:D3, 10:C2 Danas, gentis, 3:B3, 3:A5 Dekapolis, sritis, 11:C4 Derbė, 13:G2 Dibonas, 2:D1 Didžioji (Viduržemio, Aukštutinė) jūra, 1:A4, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6 Dofka, 2:C4 Doras, 3:A4, 4:C4 Dotanas, 10:B4 Druskos jūra (Negyvoji jūra), 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4 Dūros lyguma, 9:F2 Ebalų kalnas, 1:B4, 3:A4, 4:C4, 10:B4, 11:B5, 14:B6 Edomas, sritis, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D7, 10:C8 Efezas, 8:C2, 13:E2 Efraimas, gentis, 3:A4 Egipto karalystė, 6:A3 Egiptas, sritis, 2:A3, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4 Egipto upė, 2:C2 Ekronas, 1:B6, 10:A6 Ela, 1:A6, 10:B6, 11:B6 Elamas, sritis, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:H3 Elimas, 2:C3 Emausas, 11:B6 Emausą, kelias į, 12:A4 Endoras, 10:C3 En Gedis, 4:D5, 10:C7 En Rogelio šaltinis, 12:C7 Enonas, 11:C4 Esdraelono slėnis, 1:B3, 10:B3 Etamo tyrai, 2:B3</p>
--	---	---

Eufrato upė, 5:B3, 6:C3, 8:D3, 9:E2	Gihono šaltinis, Jeruzalėje, 12:D6	Izraelio tvenkinys, Jeruzalėje, 12:C4
Ezion Geberas, 2:D3, 3:A8, 4:C8, 9:D4	Gilbojos kalnas, 1:C4, 3:B4, 10:C4, 11:C4, 14:C6	Izraelis, sritis, 4:C4
Ezekijo tunelis, Jeruzalėje, 12:C6	Gileadas, sritis, 1:C4, 10:C4	Jaboko upė, 1:C5, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5
Filadelfija, 11:D6	Gilgalas, 1:C5, 2:D1, 4:D5	Jabeš Gileadas, 3:B4
Filipai, 13:D1	Golgota, Jeruzalėje, 12:B3	Jafa, 1:A5, 3:A4, 4:C4, 10:A5, 11:A5, 13:H3
Filistijos lyguma, 1:A6, 10:A6	Gomora, kraštas (Sodomos ir Gomoros), 10:C8	Jafa, kelias į, 12:A4
Filistija, sritis, 4:C5	Gošenas, sritis, 2:A2, 9:C4	Jarmuko upė, 1:C3, 10:C3, 11:C3
Filistinai, tauta, 2:C2	Graikija, 7:A2	Jerichas, 1:C5, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C5, 11:C6, 14:A7, 14:C3
Fenikija, sritis, 1:C1, 4:D2, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3	Gyvatės tvenkinys, Jeruzalėje, 12:A6	Jericha, kelias į, 12:D5
Frygija, sritis, 13:F2	Hacoras, 3:B3, 4:D3, 10:C2	Jeruzalė (Salemas), 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6
Gadas, gentis, 3:B4	Haranas (Padan Aramas), 9:E2	Jeruzalė, Aukštutinis miestas, 12:B6
Gadara, 11:C4	Hasmanų rūmai, Jeruzalėje, 12:C5	Jeruzalė, Žemutinis miestas, 12:C6
Galatija, sritis, 13:G1	Hebronas, 1:B6, 2:D1, 3:A5, 4:C5, 10:B7, 11:B7	Jezeelis, 4:D4, 10:B4
Galilėja, Žemutinė, sritis, 1:C3	Hebrona, kelias į, 12:A7	Jezeelio (Esdraelono) slėnis, 1:B3, 10:B3
Galilėja, sritis, 11:C2	Heliopolis (Onas), 2:A3	Jordano upė, 1:C5, 2:D1, 3:B4, 4:D4, 10:C5, 11:C5
Galilėjos (Kinereto) jūra, 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7	Hermono kalnas, 1:C1, 3:B2, 4:D2, 10:C1, 11:D1, 14:D5	Judas, sritis, 5:B3, 10:B7
Galilėja, Aukštutinė, sritis, 1:C2	Herodo rūmai, Jeruzalėje, 12:B5	Judas, gentis, 3:A5
Gatas, 3:A5, 4:C5, 10:A6	Hetitai, liaudis, 9:D2	Judėja, sritis, 1:B6, 11:B7
Gat Heferas, 10:B3	Hešbonas, 4:D5	Judėjos tyrai, 1:B7, 11:B7
Gaulas, sritis, 8:A1	Hinomo slėnis, Jeruzalėje, 12:B7	Judėjos kalnynas, 14:B2
Gaza, 1:A6, 2:C1, 3:A5, 4:C5, 10:A7, 11:A7, 13:H4	Hivai, liaudis, 3:B2	Juodoji jūra, 5:B1, 6:B1, 7:A2, 8:C2, 9:B1, 13:F1
Gražieji vartai, 12:C4	Horebo (Sinajaus) kalnas, 2:C4, 9:D4	Kadeš Barnėja, 2:C2, 3:A6, 4:C6
Gražioji Prieklauka, uostas, 13:E3	Horitai, liaudis, 9:E2	Kafarnaumas, 11:C3
Geraras, 10:A7	Horma, 2:D1, 4:C6	Kaftoras (Kreta), sala, 9:A3
Geraro upė, 1:A7, 10:A7, 11:A7	Horo kalnas, 2:D2	Kajafo namai, Jeruzalėje, 12:B6
Gerizimo kalnas, 1:B5, 3:A4, 4:C4, 10:B5, 11:B5, 14:B6	Hulio ežeras (Meromo vandens), 10:C2, 14:C6	Kana, 11:C3
Germanija, sritis, 8:B1	Hulio slėnis, 1:C2, 11:C2	Kanaanas, sritis, 2:C1, 9:D3
Gešūras, sritis, 4:D3	Idumėja, sritis, 1:B7, 10:B7, 11:B7	Kapadokija, sritis, 13:H2
Getsemanės sodas, Jeruzalėje, 12:D4	Ikonijus, 13:G2	Karališkoji stoginė, Jeruzalėje, 12:C5
Gezeras, 4:C5	Indo upė, 7:D4	Karkemišas, 5:B2, 6:B2, 9:D2
Gibėja, 4:C5	Isacharas, gentis, 3:B4	
Gibeonas, 10:B5	Ispanija, sritis, 8:A2	
	Italija, Romos imperijos provincija, 8:B2, 13:A1	

ABĖCĖLINĖ VIETOVARDŲ RODYKLĖ

Karmelio kalnas, 1:B3, 3:A3, 4:C3, 10:B3, 11:B3 Kartagina, 8:B3 Kaspijos jūra, 5:C1, 6:C1, 7:B2, 8:D2, 9:C1 Kaukazo kalnai, 5:C1, 8:D2, 9:F1 Kidrono slėnis, Jeruzalėje, 12:D6 Kilikija, sritis, 13:G2 Kinereto jūra, 1:C3, 3:B3, 4:D3, 9:D3, 10:C3, 11:C3 Kipras (Kitimas), sala, 8:C3, 9:C3, 13:G3 Kirenė, 13:D3 Kir Haresetas, 10:C7 Kišono upė, 1:B3, 10:B3, 11:B3 Kitimas (Kipras), sala, 9:C3 Korintas, 13:D2 Knidas, 13:E2 Kreta (Kaftoras), sala, 8:C3, 9:A3, 13:D3 Lachišas, 1:A6, 3:A5, 4:C5, 10:A6 Laišas (Danas), 10:C2 Laodikėja, 13:F2 Libano kalnai, 1:C1, 10:C1, 11:C1 Libija, 8:B3, 13:C4 Libijos dykuma, 9:B4 Lистра, 13:G2 Litanio upė, 1:C1, 10:C1, 11:C2 Ludas, sritis, 13:E2 Luzas (Betelis), 10:B5 Lykija, sritis, 13:F2 Machaeras, 11:C7 Mahanaimas, 10:C4 Magdala (Magadana), 11:C3 Makedonija, sritis, 7:A2, 8:C2, 13:D1 Malta (Melitė), sala, 13:B3 Manasas, gentis, 3:A4, 3:B3 Mara, 2:B3 Mare Internum (Didžioji, Viduržemio, Aukštutinė jūra), 8:B3	Medeba, 4:D5 Medų imperija, 6:D3 Megidas, 1:B3, 3:A4, 4:C4, 6:B3, 9:D3, 10:B3 Melitė (Malta), sala, 13:B3 Memfis (Nofas), 2:A3, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3 Meromo vandenys (Hulio ežeras), 10:C2 Mesopotamija, 8:D3, 9:E2 Midjanas, sritis, 2:D4, 9:D4 Mikėnai, 5:A2 Miletas, 13:E2 Moabas, sritis, 1:C7, 2:D1, 3:B6, 4:D6, 10:C7 Moabo lygumos, 1:C6, 11:C6 Morės kalva, 1:C3, 10:B3 Morijos kalnas, 14:B6 Myra, 13:F2 Mysija, sritis, 13:E2 Nabatėja, sritis, 11:C8 Naftalis, gentis, 3:B3 Nainas, 11:C4 Nazaretas, 1:B3, 11:B3 Nebojo kalnas, 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 10:C6, 11:C6 Negeva, sritis, 1:A8, 10:A8 Negyvąjį jūrą, kelias į, 12:C8 Negyvoji jūra (Druskos jūra), 1:C6, 2:D1, 3:B5, 4:D5, 9:D4, 10:C6, 11:C7, 14:A7, 14:C3 Negyvosios jūros dugnas, 14:C3 Negyvosios jūros lygis, 14:A7, 14:C3 Nilo delta, 2:A2, 9:C4 Nilo upė, 2:A3, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4 Ninevė, 5:C2, 9:F2 Nofas (Memfis), 2:A3 Onas (Heliopolis), 2:A3, 9:C4 Padan Aramas (Haranas), 9:E2 Pafas, 13:G3	Pamfilija, sritis, 13:F2 Parano tyrai, 2:C3 Parparo upė, 1:D1, 10:D1, 11:D2 Partų imperija, 8:D3 Patmas, sala, 13:E2 Penuelis, 10:C4 Peraėja, 11:C5 Pergė, 13:F2 Pergamas, 13:E2 Persija, 5:D4, 6:D4 Persijos įlanka (Žemutinė jūra), 9:H3 Pilypo Cezarėja, 11:C2 Pi Hahirotas, 2:B3 Pisidija, sritis, 13:F2 Pitomas, 2:B2 Pontas, sritis, 13:G1 Ptolemaidė (Akas, Akojas), 1:B3, 11:B3, 13:H3 Puteolai, 13:B1 Raba (Amanas), 1:D5, 3:B5, 10:D5, 14:D2 Ramzis (Tanis), 2:B2 Ramot Gileadas, 3:B4, 4:D4 Raudonoji jūra, 2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4, 8:C4, 9:D4 Refidimas, 2:C4 Regijus, 13:B2 Rodas, sala, 9:B3, 13:E3 Roma, 8:B2, 13:A1 Rubenas, gentis, 3:B5 Rytinė (Žemesnioji) jūra, 5:C4, 6:C4 Rytiniai tyrai, 2:D3 Salaminas, 13:G3 Salemas (Jeruzalė), 9:D3 Salimas, 11:C4 Saliamono stoginė, Jeruzalėje, 12:D4 Samarija, 1:B4, 5:B3, 10:B4, 11:B5, 13:H3 Samarija, sritis, 1:B4, 10:B4, 11:B4 Samarija, kelias į, 12:B1 Samotrakė, sala, 13:E1 Sarepta, 11:B1 Sarmatija, sritis, 8:C1
---	--	---

<p>Sidonas, 1:C1, 3:A2, 4:D2, 9:D3, 10:C1, 11:C1, 13:H3</p> <p>Sicharas, 11:B5</p> <p>Siloamo tvenkinys, Jeruzalėje, 12:C7</p> <p>Simeonas, gentis, 3:A6</p> <p>Sinajaus (Horebo) kalnas, 2:C4, 9:D4</p> <p>Sinajaus pusiasalis, 2:C3</p> <p>Sinajaus tyrai, 2:C4</p> <p>Sino tyrai, 2:C4</p> <p>Sirakūzai, 13:B2</p> <p>Sirija, sritis, 6:B3, 8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H3</p> <p>Sionės kalnas, 14:B6</p> <p>Smirna, 13:E2</p> <p>Sodo kapas, Jeruzalėje, 12:B3</p> <p>Sodomos ir Gomoros kraštas, 10:C8</p> <p>Soreko upė, 1:B6, 10:B6, 11:B6</p> <p>Sparta, 6:A2, 7:A2</p> <p>Sukotas, Izraelyje, 3:B4, 4:D4</p> <p>Sukotas, Egipte, 2:B2</p> <p>Sueco įlanka, 2:B3</p> <p>Sūzai (Šušanas), 6:C3, 7:B3, 9:G3</p>	<p>Sūzų vartai, Jeruzalėje, 12:D4</p> <p>Šarono lyguma, 1:B4, 10:B4, 11:B5</p> <p>Šechemas, 3:A4, 4:C4, 10:B4</p> <p>Šefela, 1:B6, 10:B6, 14:B2</p> <p>Šilojas, 3:A4, 4:D4, 10:B5</p> <p>Šinaras (Babelė), 9:G3</p> <p>Šūro tyrai, 2:B2</p> <p>Šušanas (Sūzai), 6:C3, 7:B3, 9:G3</p> <p>Šventykla, Jeruzalėje, 12:C4</p> <p>Šventyklos šelmuo, Jeruzalėje, 12:D5</p> <p>Šventyklos laiptai, Jeruzalėje, 12:D5</p> <p>Taboro kalnas, 1:C3, 3:B4, 4:D4, 10:C3, 11:C3, 14:C6</p> <p>Tanis (Ramzis), 2:B2</p> <p>Tarsas, 13:G2</p> <p>Tekoja, 10:B6</p> <p>Tebecas, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4</p> <p>Tesalonika, 8:C2, 13:D1</p> <p>Tiberiada, 11:C3</p> <p>Tigro upė, 5:C2, 6:C2, 8:D3, 9:G3</p> <p>Troadė, 6:A2, 7:A2, 13:E2</p>	<p>Troja, 9:B2</p> <p>Trys Tavernos, 13:B1</p> <p>Tyras, 1:B2, 3:A3, 4:C3, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3</p> <p>Tyrų stovyklos, 2:C4</p> <p>Urarta, sritis, 9:E1</p> <p>Užjordanės rytinės aukštumos, 14:D2</p> <p>Ūras, 5:C3, 9:E2, 9:G3</p> <p>Vandens vartai, Jeruzalėje, 12:C7</p> <p>Viduržemio (Didžioji, Aukštutinė) jūra, 1:A5, 2:B1, 3:A4, 4:C4, 5:A3, 6:A3, 7:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A5, 11:A6, 13:D3, 14:A2, 14:A6</p> <p>Viduržemio jūros lygis, 14:A2, 14:A6</p> <p>Zebulūnas, gentis, 3:A3</p> <p>Zeredo upė, 1:C8, 2:D2, 3:B6, 4:D6, 10:C8, 11:C8</p> <p>Žemutinė jūra (Rytinė jūra, Persijos įlanka), 5:C4, 6:C4, 7:B4, 8:D3, 9:H3</p> <p>Žuvų vartai, Jeruzalėje, 12:B3</p>
--	---	--

SU BIBLIJA SUSIJĘ ŽEMĖLAPIAI

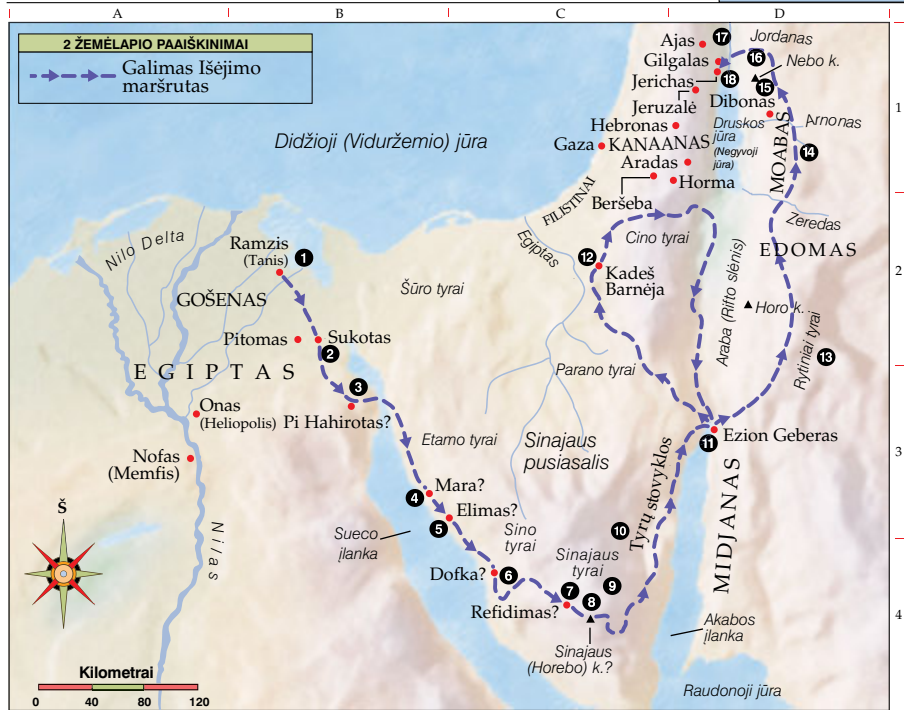
Šie žemėlapiai skirti padėti tyrinėjant Raštus ir geriau pristatyti Bažnyčios mokymo programos medžiagą.

Kontūrai, apibrėžti aukščiau esančiame žemėlapyje, rodo, kokia teritorija vaizduojama kiekviename toliau minimame žemėlapyje. Šie žemėlapiai apima tiek dideles, tiek ir mažas geografines sritis.

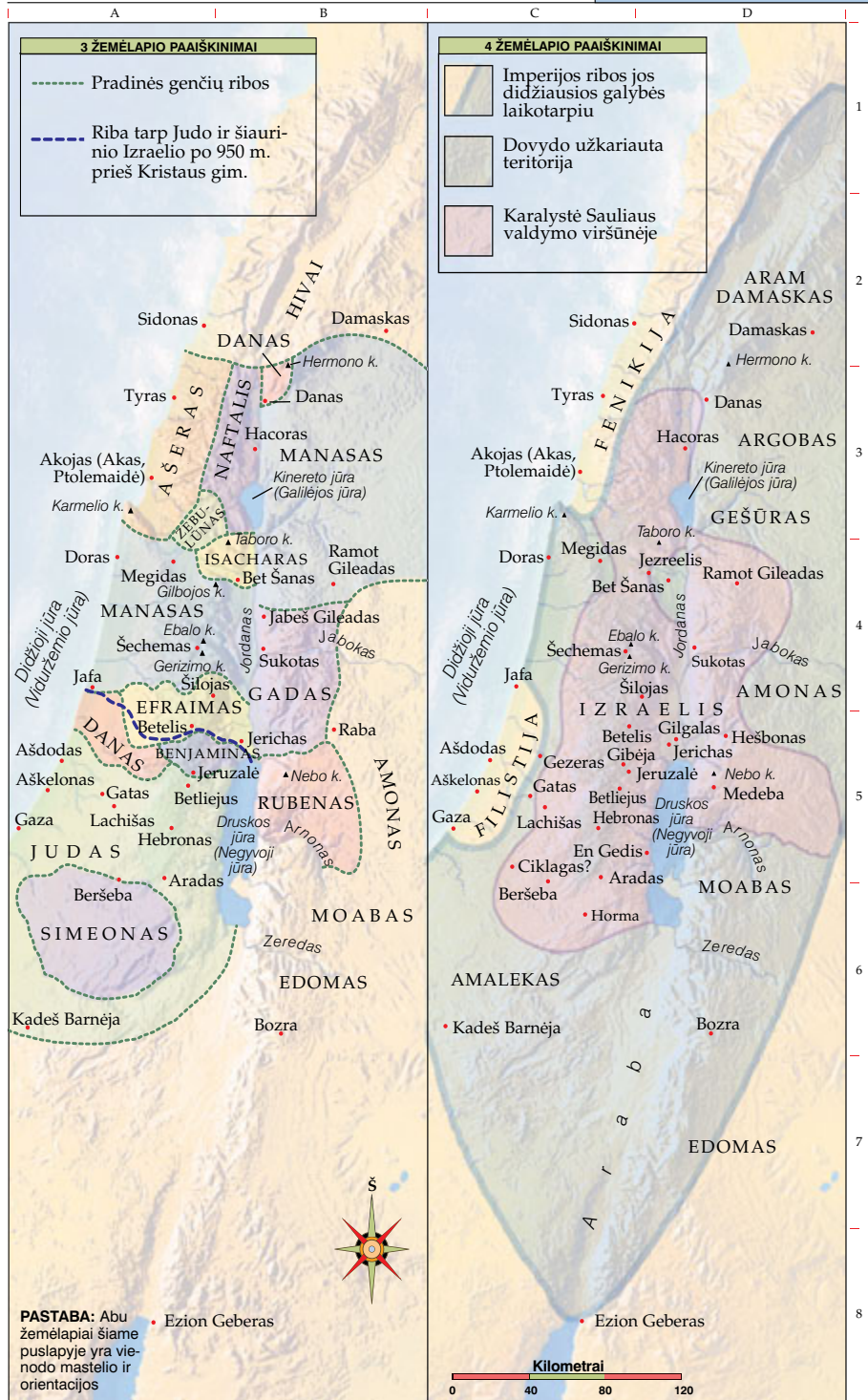
- 1 ŽEMĖLAPIS** FIZINIS ŠVENTOSIOS ŽEMĖS ŽEMĖLAPIS
- 2 ŽEMĖLAPIS** IZRAELIO IŠĖJIMAS IŠ EGIPTO IR IŽENGINIMAS Į KANAANĄ
- 3 ŽEMĖLAPIS** DVYLIKOS GENČIŲ PASISKIRSTYMAS
- 4 ŽEMĖLAPIS** DOVYDO IR SALIAMONO IMPERIJA
- 5 ŽEMĖLAPIS** ASIRIJOS IMPERIJA

- 6 ŽEMĖLAPIS** NAUJOJI BABILONĖS IMPERIJA (Nebukadnecaro) IR EGIPTO KARALYSTĖ
- 7 ŽEMĖLAPIS** PERSIJOS IMPERIJA
- 8 ŽEMĖLAPIS** ROMOS IMPERIJA
- 9 ŽEMĖLAPIS** SENOJO TESTAMENTO PASAULIS
- 10 ŽEMĖLAPIS** KANAANAS SENOJO TESTAMENTO LAIKAIS
- 11 ŽEMĖLAPIS** ŠVENTOJI ŽEMĖ NAUJOJO TESTAMENTO LAIKAIS
- 12 ŽEMĖLAPIS** JERUZALĖ JĖZAUS LAIKAIS
- 13 ŽEMĖLAPIS** APAŠTALO PAULIAUS MISIONIERIŠKOS KELIONĖS
- 14 ŽEMĖLAPIS** ŠVENTOSIOS ŽEMĖS LYGIAI BIBLIJOS LAIKAIS

- Ramzīs** Izraelis buvo išvarytas iš Egipto (Iš 12; Sk 33:5).
- Sukotas** Kai hebrajai iš šios pirmosios stovyklos leidosi kelionėn, Viešpats buvo su jais dieną debesyje, o naktį ugnies stulpe (Iš 13:20–22).
- Pi Hahirotas** Izraelis perėjo Raudonąją jūrą (Iš 14; Sk 33:8).
- Mara** Viešpats išgydė Maros vandenį (Iš 15:23–26).
- Elimas** Izraelis apsistojo prie 12 šaltinių (Iš 15:27).
- Sino tyrai** Viešpats siuntė maną ir putpeles, kad pamaitintų Izraelį (Iš 16).
- Refidimas** Izraelis kovojo su Amaleku (Iš 17:8–16).
- Sinajaus kalnas (Horebo arba Jebel Musa kalnas)** Viešpats apreiškė Dešimt įsakymų (Iš 19–20).
- Sinajaus tyrai** Izraelis pastatė Palapinę (Iš 25–30).
- Tyrų stovyklos** Buvo pašaukta septyniiasdešimt vyresniųjų padėti Mozei valdyti liaudį (Sk 11:16–17).
- Ecjon Geberas** Izraelis taikiai perėjo Ezavo ir Amono žemes (Paklšt 2).
- Kadeš Barnėja** Mozė į pažadėtąją žemę pasiuntė žvalgus; Izraelis sukilo ir neižengė į šią žemę; Kadešas daugelį metų buvo pagrindinė Izraelio stovykla (Sk 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; Paklšt 2:14).
- Rytiniai tyrai** Izraelis vengė konflikto su Edomu ir Moabu (Sk 20:14–21; 22–24).
- Armono upė** Izraelis sunaikino prieš juos kovojusius amoritus (Paklšt 2:24–37).
- Nebojo kalnas** Mozė apžvelgė pažadėtąją žemę (Paklšt 34:1–4). Mozė pasakė tris paskutinius pamokslus (Paklšt 1–32).
- Moabo lygumos** Viešpats liepė Izraeliui pasidalinti žemes ir atimti jas iš vietos gyventojų (Sk 33:50–56).
- Jordano upė** Izraelis perėjo Jordano upę sausa žeme. Prie Gilgalo akmenys iš Jordano upės dugno buvo sukrauti kaip Jordano vandens perskyrimo paminklas (Joz 3–5:1).
- Jerichas** Izraelio vaikai užgrobė ir sunaikino šį miestą (Joz 6).

ASIRIJOS IMPERIJA

5 ŽEMĖLAPIS

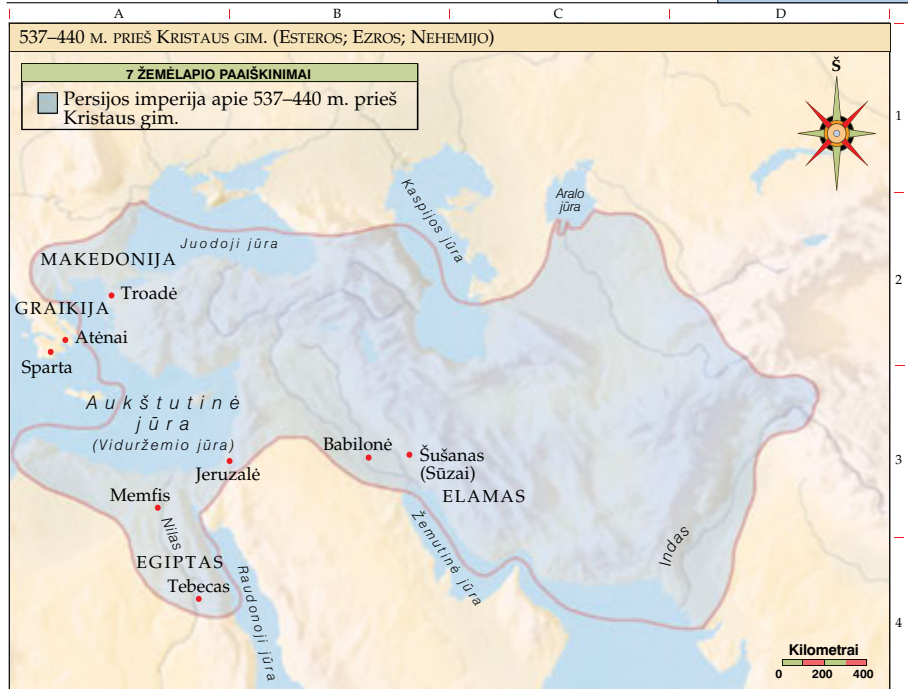
NAUJOJI BABILONIJOS IMPERIJA (Nebukadnecaro) IR EGIPTO KARALYSTĖ

6 ŽEMĖLAPIS

PERSIJOS IMPERIJA

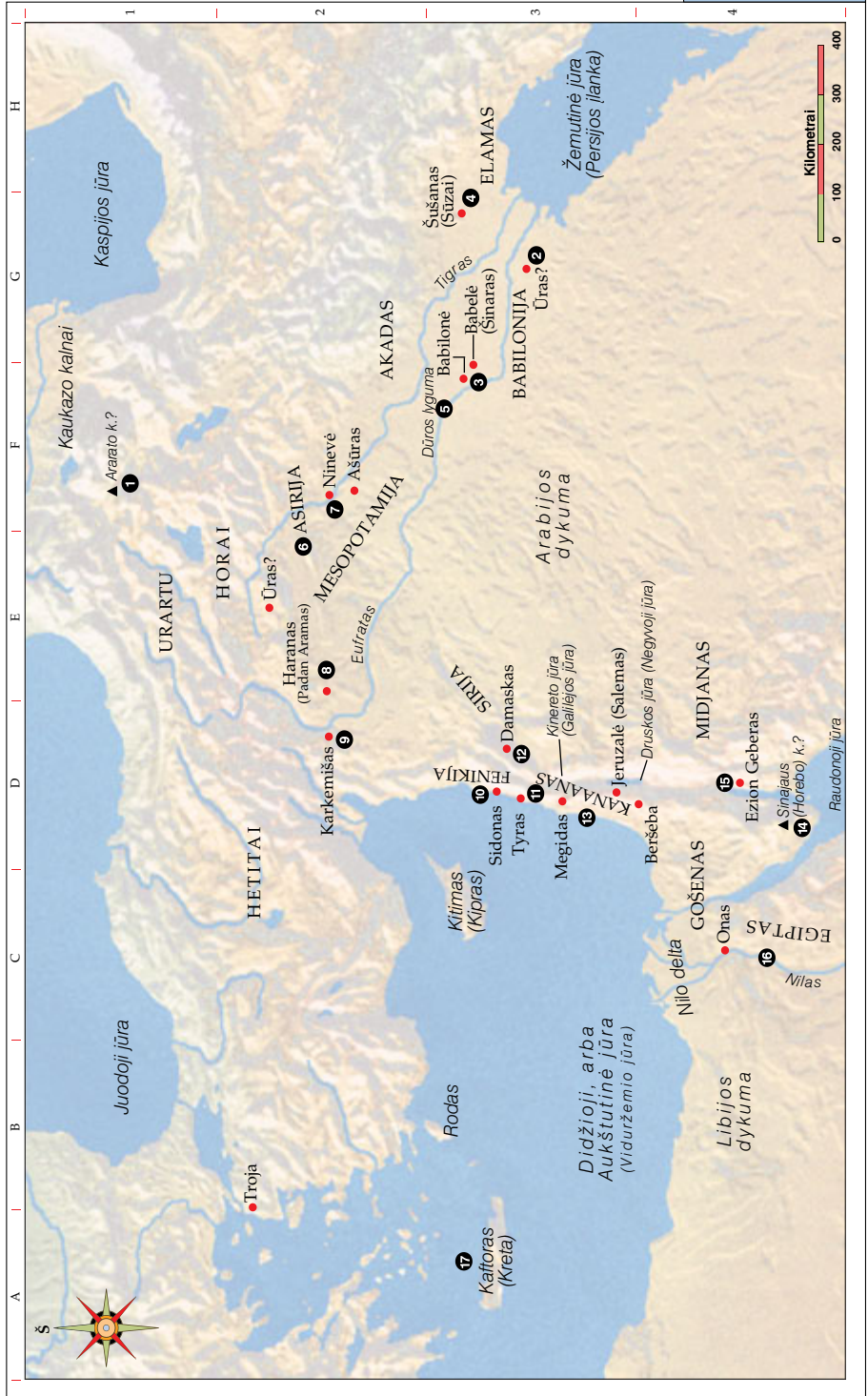
7 ŽEMĒLAPIS

ROMOS IMPERIJA

8 ŽEMĒLAPIS

1. **Ararato kalnas** Tradiciškai manoma, jog tai vieta, kur sustojo Nojaus arka (Pr 8:4). Tikslī vieta nežinoma.
2. **Ūras** Pirmoji Abraomo gyvenamoji vieta, kur jis vos nebuvę paaukotas kaip žmogiška auka, išvydo Jehovos angelą bei gavo Urimum ir Tumimus (Pr 11:28–12:1; Abr 1:34). (Atkreipte dėmesį, kad šiaurinėje Mesopotamijoje yra kita galima Ūro vieta.)
3. **Babilonė, Babelė (Šinaras)** Pirmi čia apsigyveno K ušas, Chamo sūnus, ir Nimrodas. Babelės bokšto statybos Šinaro lygumose laikais iš čia kilo Jareditai. Vėliau tapo Babilonijos provincijos sostine ir Babilonijos karaliu, įskaitant Nebukadnecarą, kuris po Jeruzalės sugriovimo (587 m. prieš Kristaus gim.) atgabeno nelaisvėn i šį miestą daug žydu, rezidencija. Žyđai buvo Babilonės nelaisvėje 70 metų, kol ėmė valdyti karalius Kyras, kuris leido žyđams sugrįžti i Jeruzalę atstatyti šventyklą. Čia taip pat gyveno pranašas Danielius, kaip Nebukadnecaro, Belšacaro ir Darijaus I pavaldinys (Pr 10:10; 11:1–9; 2 Kar 24–25; Jer 27:1–29:10; Ez 1:1; Dan 1–12; Om 1:22; Etr 1:33–43).
4. **Šušanas (Suzai)** Persijos imperijos sostinė valdant Darijui I (Darijui Didžiajam), Kserksui (Ahasverui) ir Artakserksui. Čia gyveno karalienė Estera, kurios narsa ir tikėjimas išgelbėjo žyđus. Čia tarnavo Danielius, o vėliau Nehemijas (Neh 1:1; 2:1; Est 1:1–2; Dan 8:2).
5. **Dūros lyguma** Šadrachas, Mešachas ir Abednegas buvo ėmesti i ugnimi plieskiančią krosnį, kai atsisakė garbinti auksinę Nebukadnecaro sukurtą statulą; Dievo Sūnus juos apsaugojo, ir jie išėjo iš krosnies nepatyrę žalos (Dan 3).
6. **Asirija** Pirmoji Asirijos sostinė buvo Ašūras, po to Ninevė. Asirų valdovai Šalmaneseras V ir Sargonas II 721 m prieš Kristaus gim. užkariavo Šiaurinę Izraelio karalystę ir išsigabeno nelaisvėn 10 genčių (2 Kar 14–15, 17–19). Asirija buvo pavojinga Judui iki 612 m. prieš Kristaus gim., kai Asiriją užkariavo Babilonė.
7. **Ninevė** Asirijos sostinė. Asirija užpuolė Judo žemę, kai valdė Ezeekijas ir tarnavo pranašas Izaijas. Jeruzalė, Judo sostinė, buvo stebuklingai išgelbėta, kai angelas ištiklo 185 000 asirų karvių (2 Kar 19:32–37). Viešpats liepė pranašui Jonai šaukti šį miestą i atgailą (Jon 1:2; 3:1–4).
8. **Haranas** Abraomas čia apsisistoję prieš vykdamas i Kanaaną. Čia pasiliko Abraomo tėvas ir brolis. Iš šio krašto kilo Rebeka (Izaoko žmona) ir Rachelė, Leja, Bilha bei Zilpa (Jokūbo žmonos) (Pr 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Abr 2:4–5).
9. **Karkemišas** Čia faraono Necha nugalėjo Nebukadnecaras, kas panaikino egiptiečių valdžią Kanaane (2 Met 35:20–36:6).
10. **Sidonas** Ši miesta iktūrė Sidonas, Chamo anūkas. Tai šiauriausias kanaanitų miestas (Pr 10:15–20). Čia gyveno Jezebelė, kuri atnešė i Izraelį Baalo garbinimą (1 Kar 16:30–33).
11. **Tyras** Tai buvo svarbus Sirijos prekybos miestas ir uostamiestas. Hiramus iš Tyro siuntė kedrus, auksą ir darbininkus, kad padėtų Saliamonui statyti šventyklą (1 Kar 5:1–10, 18; 9:11).
12. **Damaskas** Netoli nuo čia Abraomas išvadavo Lotą. Tai buvo Sirijos sostinė. Valdant karaliui Dovydui, izraelitai užkariavo šį miestą. Elija patepė Hazaelį Damasko karaliumi (Pr 14:14–15; 2 Sam 8:5–6; 1 Kar 19:15).
13. **Kanaanas** Ši žemė buvo atiduota Abraomui ir jo palikuonims kaip amžina nuosavybė (Pr 17:8).
14. **Sinajaus kalnas (Horebas)** Viešpats kalbėjo Mozei iš degančio krūmo (Iš 3:1–2). Mozei buvo duoti įstatymas ir Dešimt išakymų (Iš 19–20). Viešpats kalbėjo Elijai ramiu tyliu balsu (1 Kar 19:8–12).
15. **Ecjon Geberas** Ecjon Gebere karalius Saliamonas pasistatė laivyną (1 Kar 9:26). Manoma, kad i šį uostą, išgrūdusi apie Saliamono šlove, jo pamatytį aplaukė Sebos karalienė (1 Kar 10:1–13).
16. **Egiptas** Čia atkeliavo Abraomas dėl nuožmaus bado Ūre (Abr 2:1, 21). Viešpats liepė Abraomui mokytį egiptiečius to, ką jis jam apreiškė (Abr 3:15). Juozapo broliai pardavė jį vergijon i Egiptą (Pr 37:28). Čia Juozapas tapo Potifarfo namų valdytoju. Juozapas buvo ėmestas i kalėjimą, jis išaiškino faraono sapnų ir jam buvo suteikta aukšta padėtis Egipte. Juozapas ir jo broliai buvo suvesti draugėn. Čionai persikėlė Jokūbas ir jo šeima (Pr 39–46). Apsisistoję Egipte Izraelio vaikai gyveno Gošene (Pr 47:6).
17. **Kaftoras (Kreta)** Senovės minoanų žemė. Izraelitai pagausėjo ir „tapo labai galingi“; tada egiptiečiai juos pavergė (Iš 17–14). Po daugelio Dievo siųstų nelaimių faraonas leido Izraeliui palikti Egiptą (Iš 12:31–41). I Egiptą buvo išgabentas Jeremijas (Jer 43:4–7).

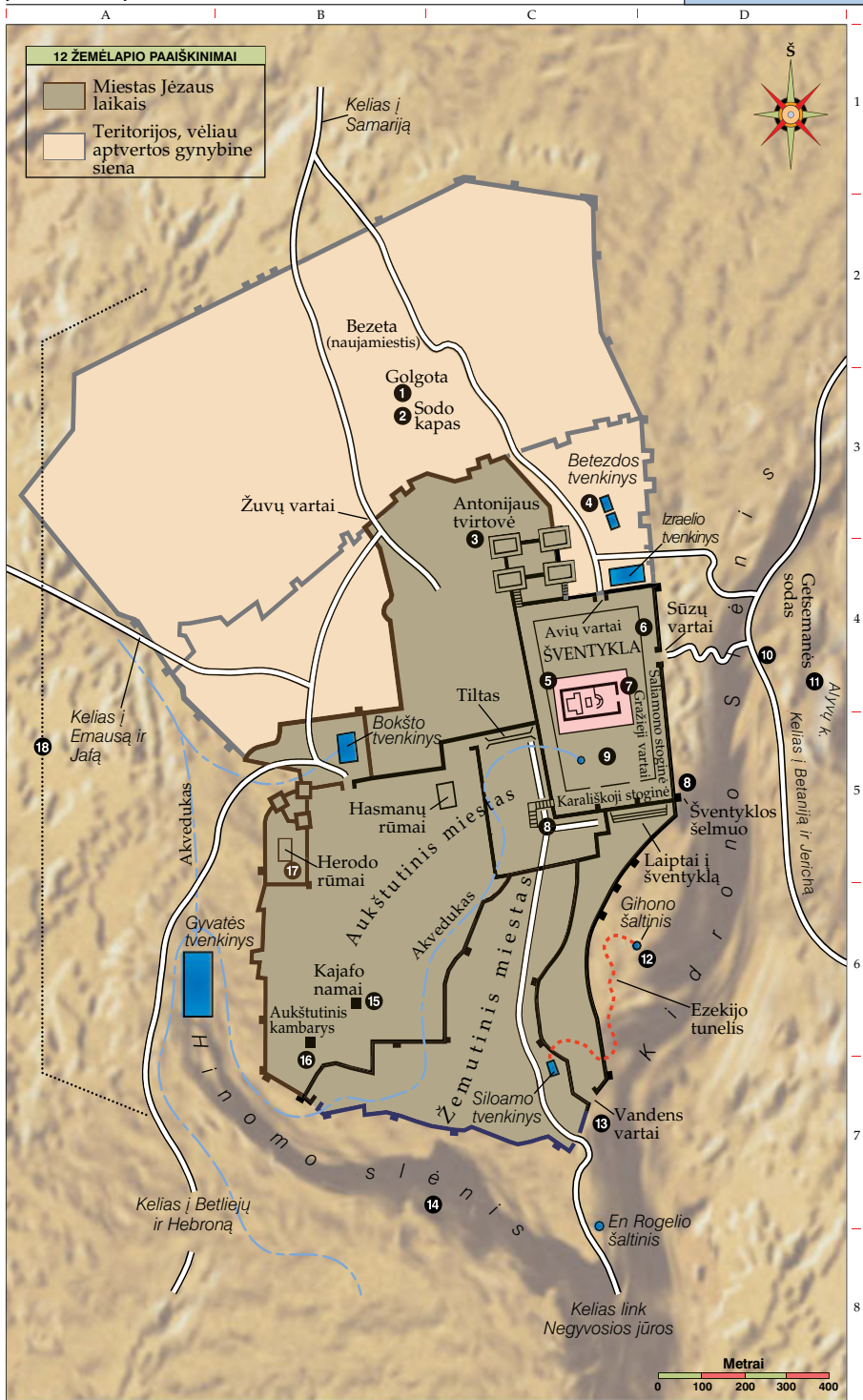
1. **Danas (Laišas)** Jeroboamas pastatė auksinį veršį, kad Šiaurinė karalystė jį garbintų (1 Kar 12:26–33). Danas buvo šiaurinė senovės Izraelio riba.
2. **Karmelio kalnas** Elija metė iššūkį Baalo kunigams ir atvėrė dangus lietui (1 Kar 18:17–40).
3. **Megidas** Daugelio kovų vieta (Ts 4:13–16; 5:19; 2 Met 35:20–23; 2 Kar 23:29). Kad pastatytų Megidą, karalius Saliamonas įvedė darbo prievolę (1 Kar 9:15). Judo karalius Jošijas buvo mirtinai sužeistas kautynėse prieš Egipto faraoną Nekoją (2 Kar 23:29–30). Viešpaties antrojo atėjimo metu Jezreelio slėnyje įvyks didžioji ir galutinė kova kaip dalis Harmagedono mūšio (Jl 3:14; Apr 16:16; 19:11–21). Pavadinimas *Armagedon* yra Megido kalno hebrajiško pavadinimo Har Megiddon graikiška transliteracija.
4. **Jezreelis** Tai miesto, pastatyto to paties pavadinimo didžiausiam ir derlingiausiam Izraelio slėnyje, pavadinimas. Šiaurinės karalystės karaliai čia pasistatė rūmus (2 Sam 2:8–9; 1 Kar 21:1–2). Čia gyveno ir mirė nelaba karalienė Jezabelė (1 Kar 21; 2 Kar 9:30).
5. **Bet Šanas** Čia Izraelis susitiko su kanaanitais (Joz 17:12–16). Ant šios tvirtovės sienų buvo pakabintas Sauliaus kūnas (1 Sam 31:10–13).
6. **Dotanas** Juozapo broliai pardavė jį į vergiją (Pr 37:17, 28; 45:4). Eliziejus regėjo kalną, pilną žirgų ir kovos vežimų (2 Kar 6:12–17).
7. **Samarija** Šiaurinės karalystės sostinė (1 Kar 16:24–29). Karalius Ahabas pastatė šventyklą Baalui (1 Kar 16:32–33). Čia tarnavo Elija ir Eliziejus (1 Kar 18:2; 2 Kar 6:19–20). 721 m. prieš Kristaus gim. ją užkariavo asirai ir tuo užgibaigė 10 genčių užkariavimą (2 Kar 18:9–10).
8. **Šechemas** Abraomas pastatė altorių (Pr 12:6–7). Netoli nuo čia gyveno Jokūbas. Simeonas ir Levis išžudė visus šio miesto vyrus (Pr 34:25). Šechemė nuskambėjo Jozuės paraginimas „rinkitės šiandien, kam tarnausite“ (Joz 24:15). Čia Jeroboamas iškūrė pirmąją Šiaurinės karalystės sostinę (1 Kar 12).
9. **Ebalo kalnas ir Gerizimo kalnas** Jozuė paskirstė izraelitus ant šių dviejų kalnų—nuo Gerizimo kalno buvo skelbiami įstatymo palaiminimai, o nuo Ebalo kalno—sklido praeiksmiai (Joz 8:33). Vėliau ant Gerizimo samariečiai pasistatė šventyklą (2 Kar 17:32–33).
10. **Penuelis (Penielis)** Čia Jokūbas visą naktį grūmėsi su Viešpaties pasiuntiniu (Pr 32:24–32). Gideonas sugriovė Medjanitų tvirtovę (Ts 8:5, 8–9).
11. **Jafa** Iš čia Jona išplaukė į Taršišą, vengdamas savo misijos Ninevėje (Jon 1:1–3).
12. **Šilojas** Čia teisėjų laikais buvo Izraelio sostinė ir Palapinė (1 Sam 4:3–4).
13. **Betelis (Luzas)** Čia Abraomas atsiskyrė nuo Loto (Pr 13:1–11) ir matė regėjimą (Pr 13; Abr 2:19–20). Jokūbas matė regėjimą apie laiptus, siekiančius dangų (Pr 28:10–22). Čia laikinai buvo Palapinė (Ts 20:26–28). Jeroboamas, kaip garbinimo objektą Šiaurinei karalystei, pastatė auksinį veršį (1 Kar 12:26–33).
14. **Gibeonas** Iš čia atvykę hivai apgaule privertė Jozuę sudaryti sutartį (Joz 9). Saulė stovėjo vietoje, kol Jozuė laimėjo mūšį (Joz 10:2–13). Čia laikinai stovėjo Palapinė (1 Met 16:39).
15. **Gaza, Ašdodas, Aškelonas, Ekronas, Gatas (penki filistinų miestai)** Iš šių miestų filistinai dažnai eidavo kariauti prieš Izraelį.
16. **Betliejus** Netoli nuo čia buvo palaidota Rachelė (Pr 35:19). Čia gyveno Rūta ir Boazas (Rūt 1:1–2; 2:1, 4). Jis buvo vadinamas Dovydo miestu (Lk 2:4).
17. **Hebronas** Čia gyveno Abraomas (Pr 13:18), Izaokas, Jokūbas (Pr 35:27), Dovydas (2 Sam 2:1–4) ir Absalomas (2 Sam 15:10). Tai buvo karaliaus Dovydo valdomo Judo pirmoji sostinė (2 Sam 2:11). Manoma, jog čia, Machpelos oloje, buvo palaidoti Abraomas, Sara, Izaokas, Rebeka, Jokūbas ir Lėja (Pr 23:17–20; 49:31, 33).
18. **En Gedis** Čia Dovydas slėpėsi nuo Sauliaus ir pasigailejo jo gyvybės (1 Sam 24:1–23).
19. **Geraras** Čia laikinai gyveno Abraomas ir Izaokas (Pr 20–22; 26).
20. **Beer Šeba** Čia Abraomas iškasė šulinį ir sudarė sandorą su Abimelechu (Pr 21:31). Čia Izaokas matė Viešpatį (Pr 26:17, 23–24) ir čia gyveno Jokūbas (Pr 35:10; 46:1).
21. **Sodoma ir Gomora** Lotas pasirinko gyventi Sodomoje (Pr 13:11–12; 14:12). Už nelabumą Dievas sunaikino Sodomą ir Gomorą (Pr 19:24–26). Vėliau Jėzus šiuos miestus minėjo kaip nelabumo simbolius (Mt 10:15).

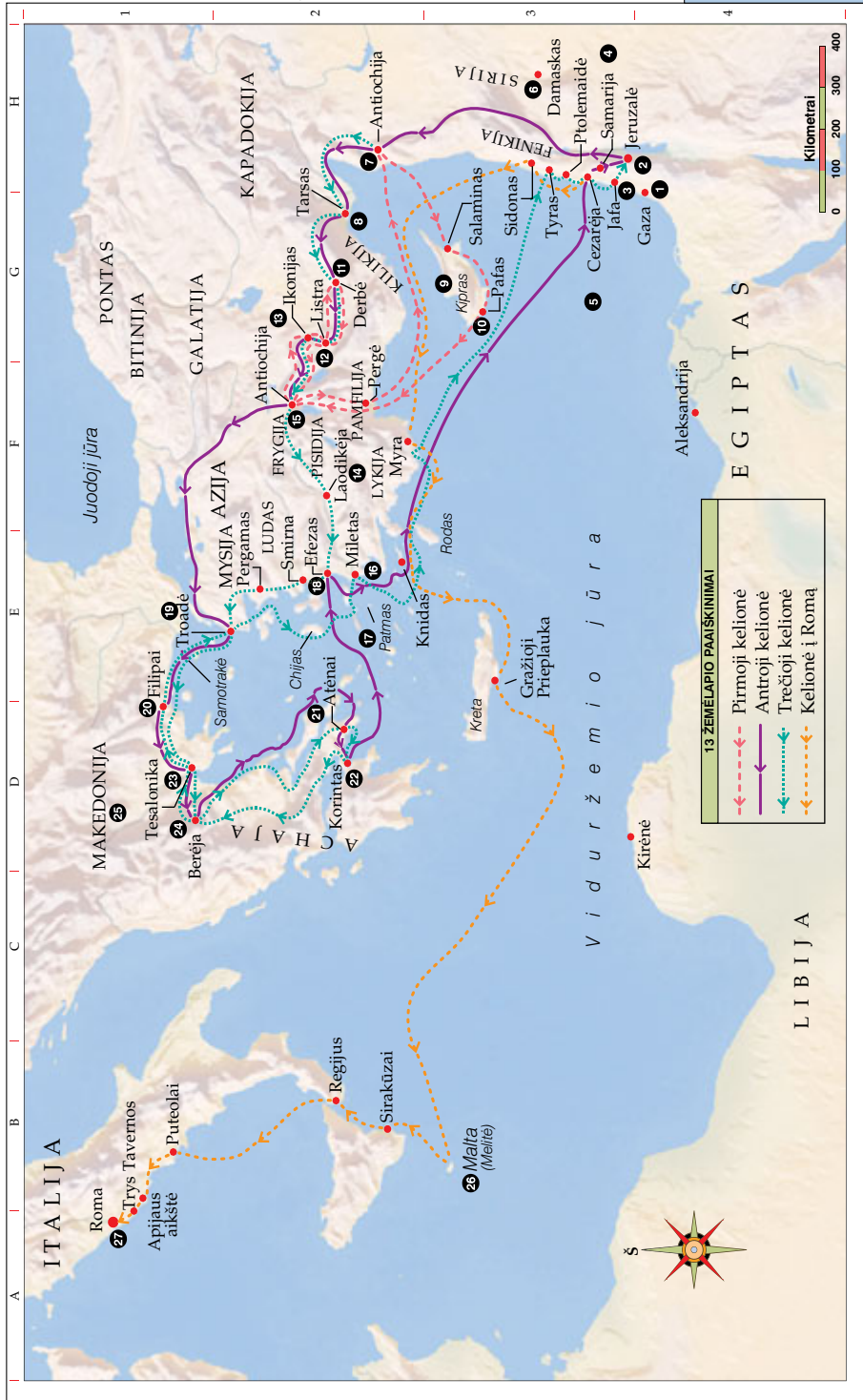

1. **Tyras ir Sidonas** Su Tyru ir Sidonu Jėzus palygino Choraziną ir Betsaidą (Mt 11:20–22). Jis išgydė kitatautės dukterį (Mt 15:21–28).
2. **Atmainymo kalnas** Jėzus buvo atmainytas priešais Petra, Jokūbą ir Joną, ir jie gavo karalystės raktus (Mt 17:1–13). (Kai kurie mano, jog atmainymas įvyko ant Hermono kalno; kiti mano, jog tai įvyko ant Taboro kalno.)
3. **Pilypo Cezarėja** Petras paliudijo, kad Jėzus yra Kristus, ir jam buvo pažadėti karalystės raktai (Mt 16:13–20). Jėzus išpranašavo savo mirtį ir prikėlimą (Mt 16:21–28).
4. **Galilėjos sritis** Didžiąją savo gyvenimo ir tarnystės dalį Jėzus praleido Galilėjoje (Mt 4:23–25). Čia jis pasakė Kalno pamokslą (Mt 5–7), išgydė raupsuotąjį (Mt 8:1–4) bei išsirinko, išventino ir išsiuntė Dvylika Apaštalų, iš kurių, atrodo, tik Judas Iskariotas buvo ne galilėjietis (Mk 3:13–19). Prikeltas Kristus Galilėjoje pasirodė apaštalams (Mt 28:16–20).
5. **Galilėjos jūra, vėliau vadinama Tiberiados jūra** Jėzus mokė iš Petro valtys (Lk 5:1–3) bei pašaukė Petra, Andriejų, Jokūbą ir Joną būti žmonių žvejais (Mt 4:18–22; Lk 5:1–11). Taip pat jis nuramdė audrą (Lk 8:22–25), iš valtys mokė palyginimais (Mt 13), vaikščiojo jūra (Mt 14:22–32) ir prikeltas pasirodė savo mokiniams (Jn 21).
6. **Betsaida** Betsaidoje gimė Petras, Andriejus ir Pilypas (Jn 1:44). Jėzus su apaštalais pasitraukė į nuošalią vietą prie Betsaidos. Jį sekė minios, ir jis pamaitino 5000 (Lk 9:10–17; Jn 6:1–14). Čia Jėzus išgydė neregį (Mk 8:22–26).
7. **Kafarnaumas** Čia gyveno Petras (Mt 8:5,14). Kafarnaume, kurį Matas vadino Jėzaus „savuoju miestu“, Jėzus išgydė paralyžiuotą žmogų (Mt 9:1–7; Mk 2:1–12), išgydė šimtininko tarną, išgydė Petro uošvę (Mt 8:5–15), pašaukė Matą būti vienu iš savo apaštalų (Mt 9:9), atvėrė neregio akis, išvarė velnią (Mt 9:27–33), per šabą išgydė žmogaus padžiūvusią ranką (Mt 12:9–13), pasakė pamokslą apie gyvenimo duoną (Jn 6:22–65) ir sutiko mokėti mokesčius, nurodydamas Petruį paimti pinigą iš žuvies burnos (Mt 17:24–27).
8. **Magdala (Magadana)** Tai Marijos Magdalietės gimtinė (Mk 16:9). Jėzus atėjo čia po to, kai pamaitino 4000 (Mt 15:32–39), o fariziejai ir sadukėjai reikalavo, kad jis parodytų jiems ženklą iš dangaus (Mt 16:1–4).
9. **Kana** Jėzus vandenį pavertė vynu (Jn 2:1–11) ir išgydė valdininko sūnų, kuris buvo Kafarnaume (Jn 4:46–54). Kana taip pat buvo Natanaelio gimtinė (Jn 21:2).
10. **Nazaretas** Apsireiškimai Marijai ir Juozapui įvyko Nazarete (Mt 1:18–25; Lk 1:26–38; 2:4–5). Sugrįžęs iš Egipto, Jėzus čia praleido savo vaikystę ir jaunystę (Mt 2:19–23; Lk 2:51–52), paskelbė esąs Mesijas ir saviškių buvo atmetas (Lk 4:14–32).
11. **Jerichas** Jėzus dovanojo regėjimą neregiumi (Lk 18:35–43). Taip pat jis pietavo pas Zachiejų, „muitininkų viršininką“ (Lk 19:1–10).
12. **Betabara** Jonas Krikštytojas paliudijo, kad jis yra „tyruose šaukiančiojo balsas“ (Jn 1:19–28). Jonas pakrikštijo Jėzų Jordano upėje ir paliudijo, kad Jėzus yra Dievo Avinėlis (Jn 1:28–34).
13. **Judėjos tyrai** Šiuose tyruose pamokslavo Jonas Krikštytojas (Mt 3:1–4). Čia Jėzus 40 dienų pasninkavo ir buvo gundomas (Mt 4:1–11).
14. **Emausas** Prikeltas Kristus su dviem savo mokiniais ejo keliu į Emausą (Lk 24:13–32).
15. **Betfagė** Du mokiniai atvedė Jėzui asilaitį, ant kurio jis pradėjo savo triumfinį įžengimą į Jeruzalę (Mt 21:1–11).
16. **Betanija** Tai Marijos, Mortos ir Lozoriaus gimtinė (Jn 11:1). Marija klausėsi Jėzaus žodžių, ir Jėzus kalbėjo Mortai apie „gerosios dalies“ pasirinkimą (Lk 10:38–42); Jėzus prikėlė Lozorijų iš mirusiųjų (Jn 11:1–44), ir Marija patepė Jėzui kojas (Mt 26:6–13; Jn 12:1–8).
17. **Betliejus** Čia Jėzus gimė ir buvo paguldytas ēdžiose (Lk 2:1–7); angelai paskelbė pie-menims apie Jėzaus gimimą (Lk 2:8–20); žvaigždė vedė išminčius pas Jėzų (Mt 2:1–12); Herodas žudė vaikų (Mt 2:16–18).

1. **Golgota** Galima Jėzaus nukryžiuojimo vieta (Mt 27:33–37).
2. **Sodo kapas** Čia buvo palaidotas Jėzus (Jn 19:38–42). Prikeltas Kristus sode pasirodė Marijai Magdalietai (Jn 20:1–17).
3. **Antonijaus tvirtovė** Gali būti, kad čia Jėzus buvo apkaltingas, pasmerkimas, išjuoktas ir išplaktas (Jn 18:28–19:16). Paulius buvo suimtas ir pasakojo apie savo atsivertimą (ApD 21:31–22:21).
4. **Betezdos tvenkinys** Šabo dieną Jėzus išgydė luošį (Jn 5:2–9).
5. **Šventykla** Gabrieliūs pažadėjo Zacharijui, kad Elzbieta pagimdys sūnų (Lk 1:5–25). Gelbėtojo mirties momentu šventyklos uždanga perplyšo pusiau (Mt 27:51).
6. **Saliamono stoginė** Jėzus pareiškė esąs Dievo Sūnus. Žydai kėsinosi užmušti jį akmenimis (Jn 10:22–39). Petras, išgydęs luošą žmogų, skelbė atgailą (ApD 3:11–26).
7. **Gražieji vartai** Petras ir Jonas išgydė luošą žmogų (ApD 3:1–10).
8. **Šventyklos šelnuo** Jėzų gundė Šėtonas (Mt 4:5–7). (Yra dvi vietos, apie kurias tradiciškai manoma, jog tai vyko ten.)
9. **Šventasis kalnas** (be konkrečios vietos)
 - a) tradiciškai manoma, jog čia Abraomas pastatė altorių, kad paaukotų Izaoką (Pr 22:9–14)
 - b) Saliamonas pastatė šventyklą (1 Kar 6:1–10; 2 Met 3:1);
 - c) 587 m. prieš Kristaus gim. babiloniečiai sugriovė šventyklą (2 Kar 25:8–9);
 - d) 515 m. prieš Kristaus gim. Zarubabelis atstatė šventyklą (Ezr 3:8–10; 5:2; 6:14–16);
 - e) nuo 17 m. prieš Kristaus gim. Herodas išplėtė šventyklos aikštę ir atstatinėjo šventyklą. Jėzus buvo pristatytas, kaip kūdikis (Lk 2:22–39);
 - f) būdamas 12 metų amžiaus Jėzus mokė šventykloje (Lk 2:41–50);
 - g) Jėzus apvalė šventyklą (Mt 21:12–16; Jn 2:13–17);
 - h) Jėzus keletą kartų mokė šventykloje (Mt 21:23–23:39; Jn 7:14–8:59);
 - i) 70 m. po Kristaus gim. Tito vadovaujami romėnai sugriovė šventyklą.
10. **Getsemanės sodas** Čia Jėzus kentėjo, buvo išduotas ir suimtas (Mt 26:36–46; Lk 22:39–54).
11. **Alyvų kalnas**
 - a) Jėzus išpranašavo Jeruzalės ir šventyklos sugriovimą. Jis taip pat kalbėjo apie antrąjį atėjimą (Mt 24:3–25:46; taip pat žr. DžS—M);
 - b) iš čia Jėzus pakilo į dangų (ApD 1:9–12);
 - c) 1841 m. spalio 24 dieną vyresnysis Orsonas Haidas pašventino Šventąją žemę Abraomo vaikų sugrįžimui.
12. **Gihono šaltinis** Saliamonas buvo pateptas karaliumi (1 Kar 1:38–39). Ezekijo nurodymu nuo šaltinio į miestą buvo nutiestas vandentiekis (2 Met 32:30).
13. **Vandens vartai** Ezra perskaitė ir išaiškino Mozės įstatymą žmonėms (Neh 8:1–8).
14. **Hinomo slėnis** Čia vyko netikro dievo Molecho garbinimas, apimantis vaikų aukojimą (2 Kar 23:10; 2 Met 28:3).
15. **Kajafo namai** Jėzus buvo atvestas prieš Kajafo (Mt 26:57–68). Petras paneigė, kad pažinojo Jėzų (Mt 26:69–75).
16. **Aukštutinis kambarys** Tradiciškai manoma, jog tai vieta, kur Jėzus valgė Paschos valgį ir įsteigė sakramentą (Mt 26:20–30). Jis plovė kojas Dvylikai (Jn 13:4–17) ir mokė juos (Jn 13:18–17:26).
17. **Herodo rūmai** Manoma, kad čia Kristus buvo atvestas priešais Herodą (Lk 23:7–11).
18. **Jeruzalė** (be konkrečios vietos)
 - a) Melchizedekas valdė kaip Salemo karalius (Pr 14:18);
 - b) karalius Dovydas atėmė miestą iš jebusiečių (2 Sam 5:7; 1 Met 11:4–7);
 - c) maždaug 587 m. prieš Kristaus gim. miestą sugriovė babiloniečiai (2 Kar 25:1–11);
 - d) sekminių dieną daugelis buvo pripildyti Šventosios Dvasios (ApD 2:1–4);
 - e) Petras ir Jonas buvo suimti ir atvesti prieš tarybą (ApD 4:1–23);
 - f) Ananijas ir Safyra melavo Viešpačiui ir mirė (ApD 5:1–10);
 - g) Petras ir Jonas buvo suimti, bet angelas išlaisvino juos iš kalėjimo (ApD 5:17–20);
 - h) Apaštalai išsirinko septynis vyrus, kad jiems padėtų (ApD 6:1–6);
 - i) žydai atmetė Stepono liudijimą ir užmušė jį akmenimis (ApD 6:8–7:60);
 - j) buvo nužudytas Jokūbas (ApD 12:1–2);
 - k) angelas išlaisvino Petrą iš kalėjimo (ApD 12:5–11);
 - l) Apaštalai nusprendė dėl apipjaustymo (ApD 15:5–29);
 - m) 70 m. po Kristaus gim. Tito vadovaujami romėnai sugriovė miestą.

20. **Filipai** Paulius, Silas ir Timotejus atvertė moterį, vardu Lidija, išvare piktąją dvasią ir buvo mušami (ApD 16:11–23). Dievas juos išlaisvino iš kalejimo (ApD 16:23–26).

21. **Atėnai** Paulius, per antrąją savo misiją būdamas Atenose, ant Marso kalvos (Arospago) pamokslavo apie „nežinamą dievą“ (ApD 17:22–34).

22. **Korintas** Per savo antrąją misiją Paulius nuvyko į Korintą, kur apsisėjo pas Akvila ir Priscile. Čia jis pamokslavo ir pakrikštijo daug žmonių (ApD 18:1–18). Iš Korinto Paulius parašė savo Laišką romiečiams.

23. **Tesalonika** Čia Paulius pamokslavo per savo antrąją misionierišką kelionę, Kai žydai ėmė jįems grąsinti, jo misionierišką grupę išvyko į Bereją (ApD 17:1–10).

24. **Bereja** Per antrąją misionierišką Pauliaus kelionę Paulius, Silas ir Timotejus rado kilių sielų ir mokė jas. Juos atsekė ir persekiojo žydai iš Tesalonikos (ApD 17:10–13).

25. **Makedonija** Paulius čia mokė per savo antrąją ir trečiąją keliones (ApD 16:9–40; 19:21). Paulius gyrė Makedonijos šventųjų, kurie paremė jį ir vargšus šventuosius Jeruzalėje, dosnumą (Rom 15:26; 2 Kor 8:1–5; 11:9).

26. **Malta (Melitė)** Kai buvo gabenamas į Romą, prieš šios salos Paulius patyrė laivo sudužimą (ApD 26:32; 27:1, 41–44). Jam nepakenkė gyvatės įkandimas, ir jis išgydė daugelį ligonių Melitės saloje (ApD 28:1–9).

27. **Roma** Paulius čia pamokslavo dvejuis metais namų arešto sąlygomis (ApD 28:16–31). Kalėdamas Romoje jis taip pat parašė laiškus efeciems, filipiečiams ir kolosiečiams, ir taip pat Timotejui bei Filemonui. Savo pirmąjį laišką iš „Babilonės“, kuri greičiausiai yra Roma, Petras parašė netrukus po Nerono represijų prieš krikščionis 64 m. po Kristaus gim. Visuotinai tikima, kad čia buvo nužudyti Petras ir Paulius.

nimis ir palaikytas nebegyvu, bet atsigavo ir skelbė toliau (ApD 14:6–21). Listra yra Timotejaus gimtinė (ApD 16:1–3).

13. **Ikoniujus** Čia Paulius ir Barnabas pamokslavo per savo pirmąją misiją, ir jiems grėšė būti užmuštiems akmenimis (ApD 13:51–14:7).

14. **Laodikeja ir Kolosai** Laodikeja buvo vienas iš Baznyčios skyrių, kuriuos Paulius aplankė ir iš kurių gavo laiškus (Kol 4:16). Taip pat tai yra vienas iš septynių miestų, išvardintų Apreiškimo knygoje (kiti miestai: Efezas, Snirna, Pergamas, Tiatyrai, Sardai ir Filadelfija; žr. Apr 1:11). Kolosai yra 18 kilometrų į rytus nuo Laodikejos. Paulius parašė ten gyvenantiems šventiesiems.

15. **Antiochija (Pisidijoje)** Per savo pirmąją misiją Paulius ir Barnabas mokė žydus, kad Kristus kilo iš Dovydo sėklos. Paulius pasiūlė evangeliją Izraeliui, o po to kitataučiams. Paulius ir Barnabas buvo persekiojami ir išvyti (ApD 13:14–50).

16. **Miletas** Būdamas čia savo trečiosios misijos metu, Paulius išpejo Baznyčios vyresniusius, kad į kaimene išbraus „žiaurių vilkų“ (ApD 20:29–31).

17. **Patmas** Šioje saloje kalėjo Jonas, kai gavo apreiskimą, dabar esantį Apreiškimo knygoje (Apr 1:9).

18. **Efezas** Čia su galia pamokslavo A. Polas (ApD 18:24–28). Per savo trečiąją misiją Paulius Efeze mokė dvejuis metais, atversdamas daug žmonių (ApD 19:10, 18). Čia jis suteikė Šventąją Dvasią, uždedamas rankas (ApD 19:1–7), ir darė daug stebuklų, įskaitant piktųjų dvasių išvarymą (ApD 19:8–21). Čia Artemidės garbintojai sukėlė prieš Paulių didelį sambrūzdį (ApD 19:22–41). Dalis Apreiškimo knygos buvo adresuota Baznyčiai Efeze (Apr 1:11).

19. **Troadė** Būdamas čia savo antrosios misionieriškos kelionės metu, Paulius matė regėjimą apie žmogų Makedonijoje, prašančią pagalbos (ApD 16:9–12). Būdamas čia per savo trečiąją misiją, Paulius priklė iš mirusiųjų Eutihą (ApD 20:6–12).

1. **Gaza** Pilypas pamokslavo apie Kristų ir pakrikštijo etopą eunuchą, vykstantį į Gazą (ApD 8:26–39).

2. **Jeruzalė** Įvykiai Jeruzalėje aprašyti 12 žemėlapyje komentaruose.

3. **Jafa** Petras gavo regėjimą, kad Dievas suteikė atgalios dovana kitataučiams (ApD 10:11, 5–18). Petras priklė iš mirusiųjų Tabitą (ApD 9:36–42).

4. **Samarija** Samarijoje tamavo Pilypas (ApD 8:5–13), o vėliau ten mokė Petras ir Jonas (ApD 8:14–25). Kai jie suteikė Šventosios Dvasios dovana, burtininkas Simonas stekė nusipirkti iš jų šią dovana (ApD 8:9–24).

5. **Cezareja** Čia po to, kai šimtinkui, vardu Kornelijus, tamavo angelas, Petras leido jam priimti krikštą (ApD 10). Čia Paulius sakė gynyminį kalbą priešais Agripą (ApD 25–26; taip pat žr. D25–1:24–25).

6. **Damaskas** Jėzus pasirodė Sauliui (ApD 9:1–7). Po to, kai Ananijas grąžino Sauliui regėjimą, Saulius buvo pakrikštytas ir pradėjo savo tarnystę (ApD 9:10–27).

7. **Antiochija (Sirijoje)** Čia pirmą kartą mokinius imta vadinti krikščionimis (ApD 11:26). Agabas išpranašavo badą (ApD 11:27–28). Antiochijoje kilo didelės girtinės dėl apipjaustymo (ApD 14:26–28; 15:1–9). Antiochijoje Paulius pradėjo savo antrąją misiją su Silu, Barnabu ir Judu Barsabu (ApD 15:22, 30, 35).

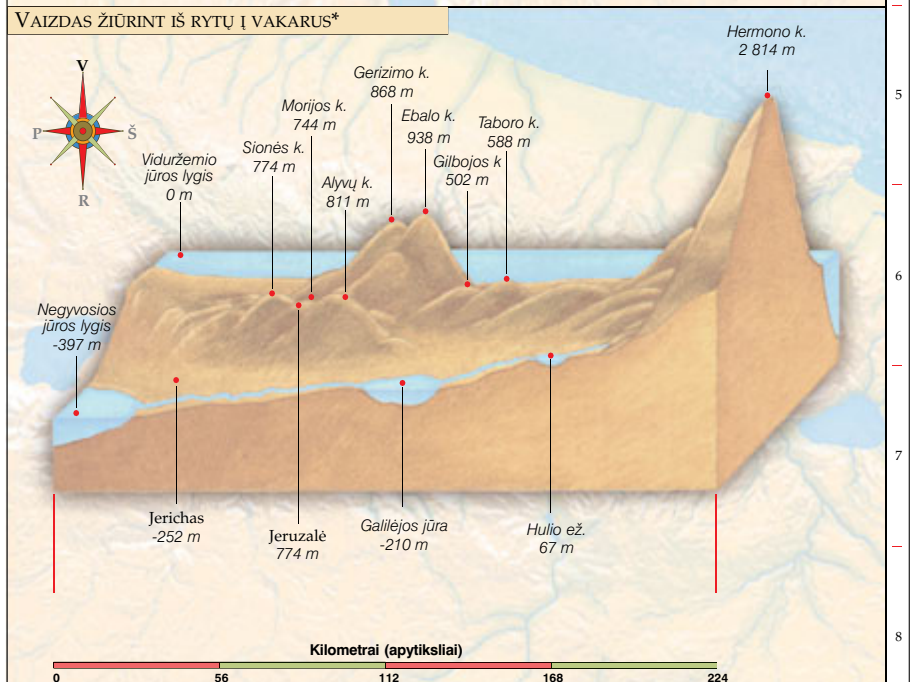
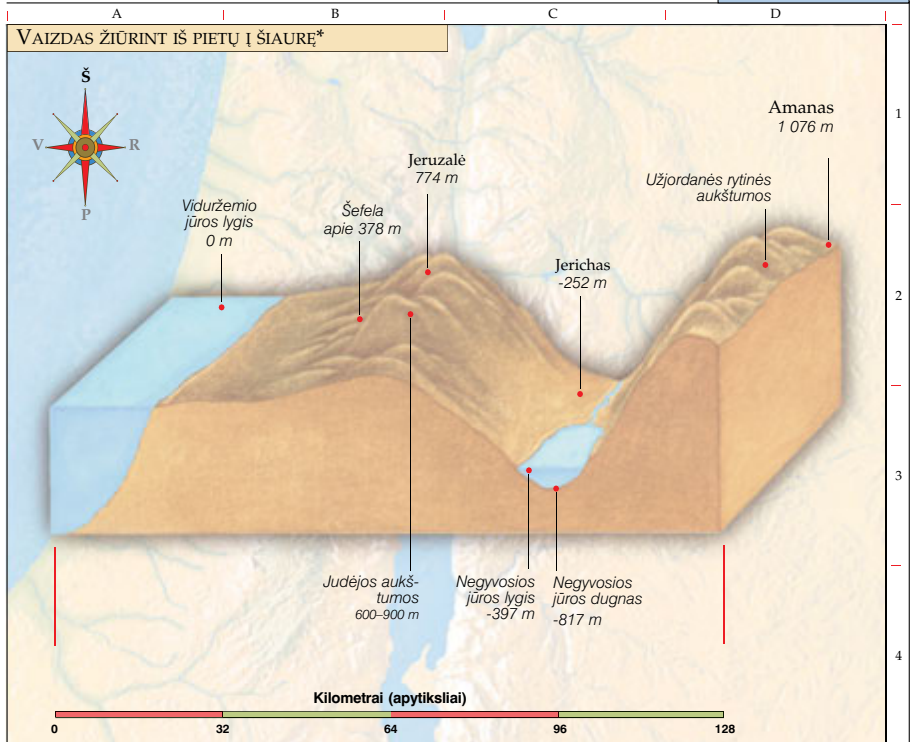
8. **Tarsas** Pauliaus gimistas; čionai broliai atsiuntė Paulių, kad apsaugotų jo gyvybę (ApD 9:29–30).

9. **Kipras** Patyrė persekiojimą kai kurie šventieji pabėgo į šią salą (ApD 11:19). Savo pirmojoje misionieriškoje kelionėje Paulius keliavo per Kiprą (ApD 13:4–5), vėliau (tai darė Barnabas ir Morkus (ApD 15:39).

10. **Pafas** Čia Paulius prakeikė burtininką (ApD 13:6–11).

11. **Derbė** Šiame mieste Paulius ir Barnabas skelbė evangeliją (ApD 14:6–7, 20–21).

12. **Listra** Kai Paulius išgydė luošį, jis ir Barnabas buvo sveikinami kaip dievų. Paulius buvo mušamas akme-

*Topografinis reljefas hiperbolizuotas, norint ryškiau parodyti lygių skirtumus

1. NILO UPĖ IR EGIPTAS Tokioje vietoje Mozės motina slėpė savo naujagimį sūnų. Faraono duktė rado jį ir išaugino Egipto karaliaus rūmuose.

2. SINAJAUS (HOREBO) KALNAS IR SINAJAUS TYRAI Pagal įsakymą Mozė atvedė izraelitus prie šio kalno, kad gautų Dievo įstatymą. Šioje nuotraukoje matosi vieta, kuri tradiciškai laikoma Sinajaus kalnu.

3. JUDĖJOS TYRAI IR NEGYVOJI JŪRA Į šiuos tyrus Gelbėtojas nuėjo bendrauti su savo Tėvu.

4. KADEŠ BARNĖJA Šis kraštas, žinomas kaip Kadeš Barnėja, tikriausiai yra tas, kuriame izraelitai dažniausiai stovyklavdavo, kol 40 metų buvo tyruose.

5. PATRIARCHŲ KAPAI Sakoma, kad šis pastatas Hebrone yra pastatytas ant Abraomo, Izaoko ir Jokūbo kapaviečių.

6. JUDĖJOS KALNYNAS Ši raižyta vietovė apima didžiąją Šventosios žemės dalį į rytus ir pietus nuo Jeruzalės.

7. **BETLEJUS** Šiame mieste gimė Viešpats Jėzus Kristus.

8. **JERUZALĖ** Šį miestą šventu laiko trys religijos: krikščionybė, judaizmas ir islamas

9. HERODO ŠVENTYKLĄ Sakoma, kad šis modelis yra tikslis, tik sumažinta, senovės šventyklos kopija.

10. LAIPTAI Į ŠVENTYKLĄ Šiuos laiptus, vedančius į Herodo šventyklą, atkasė archeologai.

11. ALYVŲ KALNAS, ORSONO HAIDO PARKAS Netoli nuo šios vietos 1841 m. vyresnysis Orsonas Haidas pašventino Šventąją žemę Abraomo vaikų sugrįžimui.

12. GETSEMANĖS SODAS Senoviniai alyvmedžiai gali būti išaugę iš buvusiųjų sode, kur pradėdamas išpirkimą Gelbėtojas meldėsi ir prakaitavo kraujo lašais.

13. GOLGOTA Paplitusi nuomonė, kad Viešpatis Jėzus Kristus buvo nukryžiuotas netoli nuo čia.

14. SODO KAPAS Keletas šiuolaikinių pranašų išreiškė nuomonę, jog būtent čia po nukryžiuavimo Gelbėtojo kūnas buvo paguldytas į Juozapo iš Arimatėjos kapą.

15. JERICHAS Tai buvo pirmasis miestas, kurį užėmė Jozuė (žr. Joz 6:2–20); Jerichas yra vienas iš seniausių miestų žemėje.

16. ŠILOJAS Šiame krašte buvo pastatyta Palapinė su sandoros skrynja ir išbuvo čia šimtmečius.

17. GERIZIMO KALNAS IR EBALO KALNAS Šie du kalnai stūkso virš senovinio Šechemo miesto, kur buvo palaidoti Juozapo kaulai (žr. Joz 24:32).

18. DOTANAS Samarijoje Į šį derlingą slėnį Juozapo broliai buvo atėję ganyti kaimenių, kai pardavė savo brolių midjanitų ir izmaelitų pirkliams.

19. CEZARĖJA IR ŠARONO LYGUMA IKI KARMELIO Šiame mieste Paulius pamokslavo karaliui Agripai (žr. ApD 26).

20. JAJA Čia Petras gavo regėjimą, nurodžiusį jam skelbti evangeliją kitataučiams (žr. ApD 10).

21. JEZREELIO SLĖNIS Visos tautos susirinks čia Harmagedono mūšiui (žr. Zch 11–14; Apr 16:14–21).

22. TABORO KALNAS Šios iškilios vietovės viršuje yra vieta, kur, kaip tradiciškai manoma, įvyko Kristaus atmainymas priešais jo apaštalus Petrą, Jokūbą ir Joną (žr. Mt 17:1–9).

23. GALILĖJOS JŪRA IR PALAIMŲ KALNAS Tradiciškai manoma, kad šioje kalvotoje vietovėje Gelbėtojas pasakė savo Kalno pamokslą (žr. Mt 5–7).

24. KAFARNAUMAS Išliko vos keletas griuvėsių, ženklinančių miestą, kur Gelbėtojas padarė daugelį stebuklų.

25. JORDANO UPĖ Šis vaizdas nufotografuotas netoli šios upės ištakos iš Galilėjos jūros.

26. PILYPO CEZARĖJA Turbūt netoli šios vietos Jėzus Kristus pažadėjo Petriui karalystės raktus (žr. Mt 16:19).

27. NAZARETAS Šiame mieste Jėzus subrendo.

28. DANAS Kadaisė čia buvęs Senojo Testamento miestas žymėjo siauriausią Izraelio vietą.

29. ATĖNAI Partenonas, kurį čia matome, yra netoli Marso kalvos, kur Paulius pamokslavo apie „nežinomą dievą“ (žr. ApD 17:15–34).

30. KORINTAS Šiame mieste Paulius parašė savo laišką romiečiams.

31. EFEZAS Čia Paulius pamokslavo prieš stabų garbinimą ir supykė sidabrakalius, kurie vertėsi pardavinėdami deivės Artemidės atvaizdus (žr. ApD 19:24–41).

32. PATMAS, SALA Visa ši teritorija yra dalis Viduržemio jūros salos, į kurią buvo ištremtas Jonas Apreiškėjas (žr. Apr 1:9).